XXIV, 2.
Inc. 800
1885
1045
1826
~~Inc. c. s. 823.~~
(Bck. k. III.
8.)
Ex
Bibl. Com.
F. Szeché.
nyi

Quonia͂ in p̄cedenti kalen-
dario inueniū signatū p ordinē
q̄ uale sit festū vnūq̄dq̄ȝ totum
solēne videlȝ solēne: semisolē-
ne: simplex: trium lectionū aut
memorie. Ideo expedit describe-
re quō fieri debeat diuinum
officiū p singulis festiuitatib⁹
supradictis: et q̄d vnicuiq̄ȝ con-
ueniat ac etiā alijs: put ex ru-
brica sequēti apparebit: cuius
tenor sequit̄ in hūc modū.

Sanctoꝝ gaudia
gesta sp̄ festa p-
pter diuine maie-
statis honorē ag-
ūa in terris solē-
nitate cōgrua recolunt. Nam
cū sanctis honorē in hoc [illegible]
deū in sanctis suis laudamus.
Itē propter auxiliū nr̄e infir-
mitatis: ut eoꝝ intercessionib⁹
adiuuemur. Itē p̄pter augmē-
tū nostre securitatis: q̄ p san-
ctoꝝ gl̄iā q̄ nobis in eoꝝ fe-
stiuitatibus ponit̄: nr̄a spes ꝛ
securitas augmentet̄. Itē p̄p̄
exemplū: ut cū sctoꝝ festiuita-
tes recensemus: ad eoꝝ imita-
tionē puocemur. Item p̄pter
mutuā vicissitudinē: sancti eni
in celo de nobis festū faciunt:
iuxta illud: Gaudiū ē angelis
dei ꝛc. Et nos de ipsis festum
agamus in terris. Itē p̄pter p̄-
curationē nostri honoris: q̄ si-
cut sanctoꝝ honorant̄: sic no-
strā etiā agim⁹: qr eoꝝ festiui-
tas nr̄a est dignitas. Ut igit̄
ad honorē dei sanctoꝝ eiusq̄
nostrū [illegible] dictū est di-
uinū officiū reuolutione ānua
modo debito p̄agat per mini-
stros sancte matris ecclesie: ru-
bricas p̄sentes diligentissime at-
tendant. Ante oīa itaq̄ȝ ē scie̅-
dum q̄ [illegible] festa alia est toti
solēne: q̄d alij vocāt totū du-
plex: aliud solēne: q̄d alio no-
mine di duplex: aliud semi so-
lēne: q̄d [illegible] dies dici debent
[illegible] p [illegible]. Aliud
simplex q̄d [illegible] tēpus pasca-
le alio noie dici nouē lectio-
nū: aliud triū lectionum.

Quādo festa occurrūt diebus
dn̄icis: sabbatinis aut feria se-
cūda quō teneri debeat diui-
num officium.

Totū solēne in historia.

Hac igit̄ distinctione festi-
uitatū p̄habita ē notā-
dū: q̄ si festū totū solēne occur-
rat in die dn̄ica in qua primo
inchoat̄ dn̄icalis hoc ē noua
historia: de ipso festo fit totū
officiū: ꝛ de dn̄ica memoria:
nihilomin⁹ ante officiū dn̄ice
fit.

huiusmodi in primo vacua feria: introducatur ferialiter: et ita obseruatur in choro zagrabiensi. Festa enim huiusmodi de locis suis non mouentur: nisi eueniant infra tempora aduentus domini vel a lxx usque ad octauam resurrectionis dominice inclusiue: quoniam tunc transferuntur: et hoc quia dominice temporibus iam dictis occurrentes sunt priuilegiate: eo quod singule habent sua propria officia que in sequentem dominicam aut etiam transferri non licet. Alie vero dominice non ita sunt priuilegiate: quia singule non habent propria officia in toto: et ideo possunt transferri in sequentem dominicam aut ferialiter prout occurrerint poterunt introduci. Premissa sunt vera dempto festo purificationis virginis marie benedicte quod iuxta obseruantiam chori zagrabiensis propter mysterium benedictionis cereorum quantum ad vtrasque vesperas debet semper in suo loco celebrari. De dominica autem eodem die purificationis marie occurrente in vtrisque vesperis fiat memoria: et nihilominus officium eius introducendum transferatur in feriam tertiam primam si fuerit lxx aut in feriam secundam si fuerit alia et ibi introducatur ferialiter. Et notandum dicitur secundum obseruantiam chori zagrabiensis: quia secundum rubricam curie romane si festum purificationis in dominica lxx aut alia sequenti euenerit de dominica fit officium: et nihilominus candele consecrantur et campane solenniter pulsantur: officium vero festi in feriam sequentem transfertur.

Solenne quando imponitur noua historia.

Quod si festum solenne occurrat in huiusmodi dominica in qua videlicet imponitur noua historia: tale festum transfertur in feriam secundam: ita quod primas vesperas suas videlicet in die dominico habebit ordinarie: et de dominica vespere dicantur extraordinarie.

Totum solenne aut solenne quod non imponitur noua historia.

Sed si festum totum solenne aut solenne occurrat in die dominica in qua primo non imponitur seu non inchoatur noua historia: officium fit de festo: et de dominica memoria: denique aut officium dominicale transfertur in primam feriam vacuam occurrentem: in qua introducatur ferialiter: et ita obseruatur in choro zagrabiensi.

Solenne sabbato

Quod si festum solenne occurrat sabbato precedenti dominicam quamcunque: hoc est in ea ponatur noua historia: tunc no

tūc de ipo festo officiū secūda
rū vesparū celebret̄ ex̄oordina
rie: t de dñica ordinarie: pter
festa sci pauli apli: scōꝝ marty
rū laurētij: inuētionis corpis
bti stephani: geruasij t ꝓthasij
t dionysij ariopagite. Itē bea
toꝝ ꝯfessoꝝ augustini t marti
ni thoronēs epi. Itē gloriosa
rū vgināꝝ katherine: agnetis: t
margarite: qꝝ scōꝝ secūde ve
spe dicant̄ ordinarie t de dñi
ca extraordinarie.

Totū solēne sabbato

Festoꝝ vo totū solēniū die
sabbati occurrētiū secūde
vespe ſꝑ dicāt̄ ordinarie: t de
dñica ex̄oordinarie. Nisi talia
festa solēnia aut totū solēnia
occurrāt die sabbati infra tpa
aduent' dñi: uel a. lxx. vsqꝫ ad
octauā resurrectiōis dñice in
clusiue: qr tūc secūde vespe h'
mōi festoꝝ dicūt̄ ex̄oordinarie:
t de dñica ordinarie: dēpto fe
sto purificatiōis vginis btē: vi
de cui' ut dictū ē. secūde vespe
dicunt̄ ordinarie: etiā si i sab
bato an. lxx. occurrat: put hoc
etiā notat̄ īfra i suo loco: vide
lʒ sabbato an. lxx. Nō sic autē
fit si feria secūda talia festa so
lēnia videlʒ aut totū solēne oc
currāt: qr tūc ſꝑ prime eoꝝ ve
spe: scʒ i die dñica dicant̄ ordi
narie: t de dñica ex̄oordinarie

Simplicia

Festa aūt simplicia occur
rētia dieb' dñicis ſꝑ trās
ferunt̄ i feriā sequētē: nisi festū
sic aut etiā solēne seu totū so
lēne eadē feria secūda occur
rat: qm tūc iux̄ obseruātiā cho
ri zagrabieñ. festū simplex die
dñico occurrēs trāsfert̄ in diē
martis aut aliā vacuā: lʒ q̄ ad
festū sic i rubrica veteri aliud
dicat̄. Ex his ulteri' ꝓcedut̄
q festa q̄ a die cene dñi: vsqꝫ
octauā resurrectiōis dñice īclu
siue: t a die pentecostes vsqꝫ
octauā eiusdē etiā īclusiue trās
ferunt̄ expedito ex tūc officio
dñice pmo loco: festū totū sol
ne celebrabit̄ tāqꝫ digni': t p'
hec alia successiue expedient̄

Qñ festa eq̄lia ꝯtinuant̄ aut si ꝑcedit solēni' t seqt̄ min' quō tenebit̄ diuinū officiū. Eq̄lia

Aduertēdū ē vlti' q qñ fe
sta eq̄lia ꝯtinuant̄: l' ē p'
se īmediate sequūt̄: tūc p' cō
pletas vespas totalit̄ cū suis
mēorijs festi ꝑcedētis icipit offi
ciū vesparū p festo sequēti a ri
sorio ꝯuenieti festo h'mōi: t sic
itez suo ordie ꝯtinuat̄ vespaꝝ
qꝫ officiū vsqꝫ finē: vez si i tm
festū eq̄le occurrat de q̄ oppor
tet iā cātari hymn. al' Brepetē

dunt in eo. Psalmus.
Domine quid multiplica
ti sunt qui tribulant me:
multi insurgunt aduersũ me.
Multi dicũt anime mee: nõ
est salus ipsi in deo eius. Tu
autẽ domine susceptor me⁹ es
ꝛ gloria mea: ꝛ exaltãs caput
meũ. Voce mea ad dñm cla
maui: ꝛ exaudiuit me de mon
te scõ suo. Ego dormiui ꝛ so
poratus sum: ꝛ exurrexi q̃ do
minus suscepit me. Nõ time
bo milia populi circundantis
me: exurge dñe saluũ me fac
deus meus. Qm̃ tu percussisti
omnes aduersantes mihi sine
causa: dentes peccatorũ con
triuisti. Domini ẽ salus: ꝛ sup
populũ tuũ benedictio tua. ps.
Cum inuocarem exaudi
uit me deus iusticie mee
in tribulatione dilatasti mihi.
Miserere mei: ꝛ exaudi ora
tionẽ meã. Filij hominũ vsq̃
quo graui corde: ut qui diligi
tis vanitatẽ ꝛ queritis menda
ciũ. Et scitote qm̃ mirificauit
domin⁹ sanctũ suũ: dñs exau
diet me cũ clamauero ad eũ.
Irascimini ꝛ nolite peccare:
que dicitis in cordib⁹ vestris ꝛ
in cubilibus vestris cõpungi
mini. Sacrificate sacrificium
iusticie ꝛ sperate in dño: multi
dicũt quis ostendit nobis bo
na. Signatũ est sup nos lumẽ
vultus tui dñe: dedisti letitiã
i corde meo. A fructu frumẽ
ti vini ꝛ olei sui: multiplicati
sũt. In pace i idipsũ: dormiã
ꝛ requiescã. Qm̃ tu dñe singu
lariter in spe: cõstituisti me. ps.
Verba mea aurib⁹ ꝑcipe
dñe: intellige clamorem
meũ. Intende voci orationis
mee: rex meus ꝛ deus meus.
Qm̃ ad te orabo dñe: mane
exaudies vocem meã. Ma
ne astabo tibi ꝛ videbo: quo
niã nõ deus volens iniquita
tẽ tu es. Neq̃ habitabit iux
ta te malignus: neq̃ ꝑmane
bunt iniusti ante oculos tuos
Odisti oẽs qui opãt̃ iniqui
tatem: ꝑdes omnes qui loquũ
tur mendaciũ. Virũ sangui
nũ ꝛ dolosũ abhominabĩ do
minus: ego autẽ in multitudi
ne misericordie tue. Introi
bo in domũ tuam: adorabo
ad templũ sanctũ tuũ in timo
re tuo. Domine deduc me in
iusticia tua ꝓpter inimicos me
os: dirige in cõspectu tuo viã
meã. Quoniã nõ est in ore eo
rũ veritas: cor eorũ vanũ est.
Sepulchrũ patens est guttur

corū: linguis suis dolose agebant iudica illos deus. Decidāt a cogitationibus suis scdm multitudinem impietatū eorum expelle eos: quoniam irritauerunt te dñe. Et letentur omnes qui sperant in te: in eternū exultabūt et habitabis in eis. Et gloriabuntur in te omnes qui diligunt nomen tuū: quoniā tu benedices iusto. Dñe ut scuto bone voluntatis tue: coronasti nos. Psalmus dauid.

Domine ne in furore tuo arguas me: neqz in ira tua corripias me. Miserere mei dñe qm infirmus sum: sana me dñe quoniā conturbata sunt oia ossa mea. Et anima mea turbata est valde: sed tu dñe vsqzquo. Conuertere dñe et eripe animā meā: saluū me fac propter misericordiā tuā. Quoniam nō est in morte qui memor sit tui: in inferno autē quis confitebitur tibi. Laboraui in gemitu meo lauabo per singulas noctes lectū meū: lachrymis meis stratum meū rigabo. Turbatus est a furore oculus meus: inueteraui inter omnes inimicos meos. Discedite a me omnes qui operamini iniquitatē: qm exaudiuit dñs vocem fletus mei. Exaudiuit dñs deprecationē meam: dñs orationem meā suscepit. Erubescāt et conturbent vehementer omnes inimici mei: conuertantur et erubescant valde velociter. Gloria. Añ. Seruite domino in timore et exultate ei cum tremore. Añ. Domine. Ps.

Domine deus meus in te speraui: saluum me fac ex oibus persequentibus me et libera me. Nequando rapiat ut leo aiam meā: dum nō est qui redimat neqz qui saluū faciat. Domine deus meus si feci istud: si ē iniquitas in manibus meis. Si reddidi retribuentibus mihi mala: decidam merito ab inimicis meis inanis. Persequatur inimicus animā meā: et comprehendat et conculcet in terra vitam meā et gloriā meā in puluerem deducat. Exurge dñe in ira tua: et exaltare in finibus inimicorū meorū. Et exurge domine deus meus in precepto qd mādasti: et synagoga populorū circūdabit te. Et propter hāc in altū regredere: dñs iudicat populos. Iudica me dñe scdm iusticiam meā: et scdm innocentiā meam super me. Consumetur nequitia peccatorum et diriges

iustū: scrutans corda et renes deus. Iustū adiutoriū meū a dño: qui saluos facit rectos corde. Deus iudex iustus fortis et patiens: nūquid irascit̃ p singulos dies. Nisi conuersi fueritis gladium suū vibrauit: arcū suū tetēdit et parauit illū. Et in eo parauit vasa mortis: sagittas suas ardentib⁹ effecit. Ecce parturiit iniusticiā concepit dolorē: et peperit iniqtatē. Lacū aperuit et effodit eum: et incidit in foueam quam fecit. Conuertet̃ dolor ei⁹ in caput eius: et in verticē ipsius iniquitas ei⁹ descendet. Cōfitebor dño sm̄ iusticiā eius: et psallā noī dñi altissimi. Psalmus.

Domine dñs nr̄: q̄ admirabile est nomen tuū in vniuersa terra. Qm̄ eleuata ē magnificentia tua sup celos. Ex ore infantiū et lactentium pfecisti laudē ppter inimicos tuos: ut destruas inimicū et vltorē. Qm̄ videbo celos tuos opa digitoꝝ tuoꝝ: lunā et stellas que tu fundasti. Quid est homo q̄ memor es ei⁹: aut filius hoīs qm̄ visitas eū. Minuisti eū paulominꝰ ab angelis glīa et honore coronasti eū et constituisti eū sup opera manuū tuarū. Omnia subiecisti sub pedib⁹ eius: oues et boues vniuersas: insup et pecora campi. Volucres celi et pisces maris: qui perambulant semitas maris. Dñe dñs nr̄: q̄ admirabile est nomē tuū in vniuersa terra. Psalmus.

Confitebor tibi dñe i toto corde meo: narrabo oīa mirabilia tua. Letabor et exultabo in te: psallā noī tuo altissime. In cōuertendo inimicū meū retrorsum: infirmabūtur et peribūt a facie tua. Qm̄ fecisti iudiciū meū et causam meā: sedisti sup thronū qui iudicas iusticiā. Increpasti gētes et periit impi⁹: nomen eoꝝ delesti in eternū et in seculum seculi. Inimici defecerūt framee in finē: et ciuitates eorum destruxisti. Periit memoria eoꝝ cū sonitu: et dñs in eternū permanet. Parauit i iudicio thronū suum: et ipse iudicabit orbē terre in equitate: iudicabit populos in iusticia. Et factus est dñs refugiū pauperi: adiutor in opportunitatib⁹ in tribulatione. Et sperent in te qui nouerunt nomen tuū: qm̄ non dereliq̄sti querētes te dñe. Psallite domino qui habitat i

syon: annunciate inter gentes studia eius. Quoniã requirens sanguinē eorū recordatus est: nō est oblitus clamorē pauperū. Miserere mei domine: vide humilitatē meā de inimicis meis. Qui exaltas me de portis mortis: ut annūciem omnēs laudationes tuas in portis filie syon. Exultabo in salutari tuo: infixe sunt gentes in interitu quē fecerūt. In laqueo isto quē absconderunt: cōprehensus est pes eorū. Cognoscetur dñs iudicia faciens: in operib⁹ manuū suarū comprehensus est peccator. Conuertantur peccatores in infernū: omnes gentes que obliuiscuntur deū. Quoniā nō in finem obliuio erit pauperis: patientia pauperū nō peribit in finē. Exurge domine nō confortetur homo: iudicenē gentes in conspectu tuo. Constitue domine legislatorem sup eos: ut sciant gētes quoniā hoīes sūt. Ut quid dñe recessisti longe: despicis in opportunitatib⁹ in tribulatione. Dum supbit impius incendit pauper: comprehendunē in consilijs quib⁹ cogitant. Quoniā laudaē peccator in desiderijs aīe sue: et iniqu⁹ benedicit. Exacerbauit dominū peccā: sm multitudinez ire sue nō queret. Non est de⁹ in conspectu ei⁹: inquinate sunt vie illi⁹ in omni tpe. Auferuntur iudicia tua a facie ei⁹: oīuz inimicorū suoꝝ dñabit. Dixit enī in corde suo: nō mouebor a generatione in generationē sine malo. Cuius maledictione os plenū est et amaritudine et dolo: sub lingua ei⁹ labor et dolor. Sedet in insidijs cū diuitibus in occultis: ut interficiat innocentē. Oculi eius in pauperē respiciunt: insidiaē in abscondito q̄si leo in spelunca sua. Insidiaē ut rapiat pauperem: rape pauperē dum attrahit euz. In laqueo suo humiliabit eū: inclinabit se et cadet cū dñatus fuerit pauperū. Dixit enī in corde suo oblitus est deus: auertit faciem suā: ne videat in finē. Exurge dñe de⁹ et exalteē manus tua: ne obliuiscaris pauperꝫ. Propter qd irritauit impius deū: dixit enī in corde suo nō requiret. Uides quoniā tu laborē et dolorem consideras: ut tradas eos in manus tuas. Tibi derelictus est paup: orphano tu eris adiutor. Contere brachium

peccatoris et maligni: quere peccatū illius et nō inuenietur. Dominus regnabit in eternū: et in seculū seculi: peribitis gentes de terra illius. Desiderium pauperū exaudiuit dominus: preparationem cordis eorū audiuit auris tua. Iudicare pupillo et humili: ut non apponat vltra magnificare se hō sup terrā. ps.

In domino cōfido quō dicitis aie mee: transmigra ī montē sicut passer. Quoniā ecce peccatores intenderūt arcum: parauerūt sagittas suas in pharetra: ut sagitent ī obscuro rectos corde. Quoniam que pfecisti destruxerūt: iustus autē quid fecit. Dominus in templo sancto suo: dñs in celo sedes eius. Oculi eius in pauperē respiciunt: palpebre eius interrogant filios hominum. Dñs interrogat iustū et impiū qui aūt diligit iniquitatē odit aiam suā. Pluet sup peccatores laqos: ignis sulphur et spiritus pcellarū pars calicis eorū. Quoniā iustus dñs et iusticias dilexit: equitatē vidit vultus eius. Gloria. Añ. Dñe deus meus in te speraui. Añ. Respice

Saluū me fac dñe ps. qm̄ defecit sanctus: qm̄ diminute sunt veritates a filiis hominū. Uana locuti sunt vnusquisq; ad pximū suū: labia dolosa ī corde et corde locuti sūt. Disperdat dominus vniuersa labia dolosa: et linguā magniloquā. Qui dixerunt linguam nostrā magnificabimus: labia nostra a nobis sūt quis noster dñs est. Propter miseriam inopum et gemitū pauperū: nūc exurgā dicit dominus. Ponam in salutari: fiducialiter agam ī eo. Eloquia domini eloquia casta: argentū igne examinatū probatū terre purgatum septuplum. Tu domine seruabis nos: et custodies nos a generatione hac in eternū. In circuitu impii ambulāt: sm̄ altitudinem tuam multiplicasti filios hominū. Psalmus.

Usquequo dñe obliuisceris me in finē: vsquequo auertis faciē tuam a me. Quādiu ponā consilia in aīa mea: dolorem in corde meo per diem. Usquequo exaltabit inimicus meus sup me: respice et exaudi me domine deus meus. Illumina oculos meos ne vnq̄ obdormiā in morte: neq̄ dicat inimicus meus pualui aduersus eū. Qui tribulāt me exul-

tabūt si motus fuero: ego aūt in misericordia tua speraui. Exultabit cor meū in salutari tuo: cantabo domino qui bona tribuit mihi: et psallam nomini domini altissimi. ps.

Dixit insipiēs i corde suo non est deus. Corrupti sūt et abhominabiles facti sūt in studijs suis: nō ē qui faciat bonum: nō est vsq ad vnum. Domin⁹ de celo prospexit super filios hominū: ut videat si est intelligēs aut requirens deū. Omnes declinauerunt simul inutiles facti sunt: non est qui faciat bonum non est vsq ad vnū. Sepulchrum patens est guttur eo₂: linguis suis dolose agebant venenū aspidum sub labijs eorum. Quorū os maledictione et amaritudine plenū est: veloces pedes eorū ad effundenduz sanguinem. Contritio et infelicitas in vijs eorū: et viam pacis nō cognouerunt: non est timor dei ante oculos eorum. Nōne cognoscent omnes qui operant iniquitatē: qui deuorant plebem meā sicut escam panis. Deū nō inuocauerūt: illic trepidauerunt timore vbi non erat timor. Quoniā domin⁹ in generatione iusta est: consilium inopis confudisti qm̄ domin⁹ spes ei⁹ est. Quis dabit ex syō salutare isrl̄: cū auerterit dn̄s captiuitatē plebis sue exultabit iacob et letabitur isrl̄. ps.

Domine quis habitabit in tabernaculo tuo: aut quis requiescet in mōte sancto tuo. Qui ingreditur sine macula: et operat iusticiā. Qui loquit veritatē in corde suo: qui non egit doluz in lingua sua. Nec fecit proximo suo malū: et opprobriū non accepit aduersus proximos suos. Ad nihilū deductus est in conspectu eius malignus: timētes autē dominū glorificat. Qui iurat proximo suo et nō decipit: qui pecuniaz suā nō dedit ad vsuram: et munera sup innocentes nō accepit. Qui facit hec: non cōmouebit in eternum. Gl'ia patri.

Añ. Respice et exaudi me domine deus meus. ℣. Memor fui i nocte nominis tui domine. Et custodiui legem tuam.

Añ. Bono₂ meo₂. Psalmus.

Conserua me dn̄e qm̄ speraui in te: dixi dn̄o deus meus es tu qm̄ bono₂ meorū nō eges. Sanctis qui sunt in terra eius: mirificauit omnes

volūtates meas in eis. Mul
tiplicate sunt infirmitates eoꝝ
postea accelerauerūt. Nō cō
gregabo conuenticula eorum
de sanguinibus: nec memor
ero nominū eoꝝ ꝑ labia mea.
Dñs pars hereditatis mee: ꝛ
calicis mei: tu es qui restitues
hereditatē meā mihi. Funes
ceciderūt mihi i p̄clari: eteni
hereditas mea p̄clara est mi
hi. Benedicā dñm qui tribuit
mihi intellectū: insuper ꝛ vsq
ad noctē icrepuerūt me renes
mei. Prouidebā dñm in con
spectu meo sp̄: quoniā a dex
tris ē mihi ne ↄmouear. Pro
pter hoc letatū est cor meū: ꝛ
exultauit lingua mea: insup ꝛ
caro mea requiescet in spe. Qm̄
nō derelinques aīam meā in
inferno: nec dabis sanctū tuū
videre corruptionem. Notas
mihi fecisti vias vite: adimple
bis me leticia cū vultu tuo: de
lectationes i dextera tua vsq
in finē. Añ. Bonor meorū nō
indiges in te speraui conserua
me dñe. Añ. Inclina dñe. ps.
Exaudi dñe iusticiā meā
intende deprecationem
meā. Auribꝰ ꝑcipe orationeꝫ
meā: nō in labijs dolosis. De
vultu tuo iudicium meū pro
deat: oculi tui videāt equita
tes. Probasti cor meū ꝛ visi
tasti nocte: igne me examina
sti ꝛ nō est inuenta in me iniq̄
tas. Ut non loquat os meum
opa hominū: ꝓpter verba labio
rum tuorū ego custodiui vias
duras. Perfice gressus meos
in semitis tuis: ut nō moueā
tur vestigia mea. Ego clama
ui qm̄ exaudisti me deꝰ: incli
na aurē tuā mihi ꝛ exaudi ver
ba mea. Mirifica mīas tuas
qui saluos facis sperantes i te
A resistentibꝰ dextere tue cu
stodi me: ut pupillā oculi. Sub
vmbra alarū tuarū ꝓtege me:
a facie impiorū qui me afflixe
runt. Inimici mei aīam meā
circūdederunt: adipem suū cō
cluserunt: os eoꝝ locutū est su
perbiā. Proiicientes me nūc
circūdederūt me: oculos suos
statuerūt declinare in terram.
Susceperūt me sicut leo para
tus ad predā: ꝛ sicut catulus
leonis habitās i abditis. Ex
urge domine preueni eum: ꝛ
supplanta eum: eripe animā
meā ab impio: frameā tuā ab
inimicis manus tue. Domine
a paucis de terra diuide eos i
vita eorū: de absconditis tuis
adimpletus est venter eorum.

Saturati sunt filijs: et dimise-
rūt reliquias suas paruulis suis.
Ego autē in iusticia appare-
bo in conspectu tuo: satiabor
cū apparuerit gloria tua. Glo
ria patri. An. Inclina domine
aurem tuā mihi et exaudi ver-
ba mea. An. Uiuit dn̄s. Ps.

Diligam te domine forti
tudo mea: dominus fir-
mamentū meum et refugium
meū et liberator meus. Deus
meus adiutor meus: et spera-
bo in eū. Protector meus et
cornu salutis mee: et susceptor
meus. Laudans inuocabo do
minū: et ab inimicis meis sal-
uus ero. Circundederunt me
dolores mortis: et torrētes ini
quitatis conturbauerunt me.
Dolores inferni circūdederūt
me: preoccupauerūt me laquei
mortis. In tribulatione mea
inuocaui dominū: et ad deum
meū clamaui. Et exaudiuit
de tēplo sancto suo vocē meā:
et clamor meus in cōspectu ei⁹
introiuit in aures ei⁹. Cōmo
ta est et contremuit terra: fun-
damenta montiū conturbata
sunt et cōmota sūt quoniā ira-
tus est in eis. Ascēdit fumus
in ira eius: et ignis a facie eius
exarsit: carbones succensi sunt
ab eo. Inclinauit celos et de-
scendit: et caligo sub pedibus
eius. Et ascendit super cheru
bin et volauit: volauit sup pen
nas ventorū. Et posuit tene-
bras latibulū suū in circuitu
eius tabernaculum eius: tene
brosa aqua in nubibus aeris.
Pre fulgore in conspectu ei⁹
nubes transierūt grando et car
bones ignis. Et intonuit de
celo dominus: et altissimus de
dit vocem suā: grando et car-
bones ignis. Et misit sagittas
suas et dissipauit eos: fulgura
multiplicauit et conturbauit eos
Et apparuerūt fontes aqua-
rū: et reuelata sunt fundamen-
ta orbis terrarū. Ab increpa-
tione tua domine: ab inspira-
tione spirit⁹ ire tue. Misit de
sūmo et accepit me: et assūpsit
me de aquis multis. Eripuit
me de inimicis meis fortissimis
et ab his qui oderunt me quo-
niā confortati sunt super me.
Preuenerunt me in die affli-
ctionis mee: et factus est domi
nus protector meus. Et edu-
xit me in latitudinem: saluum
me fecit quoniam voluit me.
Et retribuet mihi domin⁹ scd'm
iusticiam meā: et scd'm puritatē
manuū meaꝝ retribuet mihi.

Quia custodivi vias domini nec ipie gessi a deo meo. Quoniam omnia iudicia eius in conspectu meo: et iusticias eius nō repuli a me. Et ero immaculatus cū eo: et observabo me ab iniquitate mea. Et retribuet mihi dominus sm̄ iusticiā meā: et sm̄ puritatem manuū mearū in conspectu oculorum eius. Cum sancto sanctus eris: et cū viro innocente innocens eris. Et cum electo electus eris: et cum perverso perverteris. Quoniam tu populū humilem salvum facies: et oculos superborum humiliabis. Quoniā tu illuminas lucernam meā domine: deus meus illumina tenebras meas. Quoniā in te eripiar a tentatione: et in deo meo transgrediar murū. Deus meus impolluta via eius eloquia domini igne examinata protector est omniū sperantiū in se. Quoniā quis deus preter dominū: aut quis deus preter deum nostrum. Deus qui precinxit me virtute: et posuit immaculatam viam meā. Qui perfecit pedes meos tanq̄ cervorū: et super excelsa statuens me. Qui docet manus meas ad prelium: et posuisti ut arcū ereum brachia mea. Et dedisti mihi protectionem salutis tue: et dextera tua suscepit me. Et disciplina tua correxit me in finem: et disciplina tua ipsa me docebit. Dilatasti gressus meos subtus me: et nō sunt infirmata vestigia mea. Persequar inimicos meos et cōprehendam illos: et nō convertar donec deficiant. Confringā illos nec poterunt stare: cadēt subtus pedes meos. Et precinxisti me virtute ad bellū: et supplantasti insurgētes in me subtus me. Et inimicos meos dedisti mihi dorsum: et odientes me disperdidisti. Clamaverunt nec erat qui salvos faceret ad dominū: nec exaudivit eos. Et cōminuā eos ut pulverem ante faciem venti: ut lutum platearū delebo eos. Eripies me de contradictionibus populi: cōstitues me in caput gentium. Populus quem nō cognovi servivit mihi: in auditu auris obedivit mihi. Filij alieni mentiti sunt mihi: filij alieni inveterati sūt: et claudicaverunt a semitis suis. Vivit dominus et benedictus deus meus: et exaltetur deus salutis mee. Deus qui das vindictas

mihi: ⁊ subdis pplos sub me:
liberator me⁹ de inimicis meis
iracundis. Et ab insurgenti-
bus in me exaltabis me: a vi-
ro iniquo eripies me. Propte-
rea confitebor tibi in nationi-
bus domine: ⁊ nomini tuo psal-
mum dicam. Magnificans
salutes regis eius: ⁊ faciēs mi-
sericordiā christo suo dauid ⁊
semini eius vsq₃ seculū. Glo-
ria patri ⁊ filio ⁊ spiritui sācto.
Sicut. Añ. Uiuit dominus ⁊
benedictus deus salutis mee.
℣. Quoniam tu illuminas lu-
cernam meam domine. Deus
me⁹ illumina tenebras meas.
Añ. Celi enarrant. Psalmus.

Celi enarrant gloriā dei:
⁊ opera manuū eius an-
nunciat firmamentum. Dies
diei eructat verbum: ⁊ nox no-
cti indicat scientiam. Non sūt
loquele neq₃ sermones: quorū
nō audiant voces eorum. In
omnē terram exiuit sonus eo-
rū: ⁊ in fines orbis terre verba
eorū. In sole posuit taberna-
culū suū: ⁊ ipse tanq̄ sponsus
pcedens de thalamo suo. Ex-
ultauit ut gigas ad currendā
viam: a sūmo celo egressio ei⁹.
Et occursus eius vsq₃ ad sū-
mū eius: nec est qui se abscon-
dat a calore eius. Lex domi-
ni immaculata conuertens aīas
testimoniū domini fidele: sa-
pientiam prestans paruulis.
Iusticie domini recte letificā-
tes corda: preceptū domini lu-
cidū illuminans oculos. Ti-
mor domini sanctus pmanēs
in seculum seculi: iudicia do-
mini vera iustificata in semet-
ipsa. Desiderabilia sup aurū
⁊ lapidem preciosum multum:
dulciora sup mel ⁊ fauū. Ete-
nim seruus tuus custodit ea: i
custodiēdis illis retributio mul-
ta. Delicta quis intelligit: ab
occultis meis mūda me: ⁊ ab
alienis parce seruo tuo. Si mei
nō fuerint dñati tunc imacula-
tus ero: ⁊ emūdabor a delicto
maximo. Et erunt ut compla-
ceant eloquia oris mei: ⁊ me-
ditatio cordis mei in conspe-
ctu tuo semp. Domine adiu-
tor meus: ⁊ redemptor meus.
Gloria. Añ. Celi enarrant glo-
riam dei. Añ. Exaudiat. ps.

Exaudiat te dñs i die tri-
bulationis: ptegat te no-
men dei iacob. Mittat tibi
auxilium de sancto: ⁊ de syon
tueatur te. Memor sit omnis
sacrificij tui: ⁊ holocaustum
tuum pingue fiat. Tribuat

tibi fm cor tuum: et omne con
silium tuū confirmet. Letabi
mur in salutari tuo: et in nomi
ne dei nostri magnificabimur
Impleat domin⁹ omnes peti
tiones tuas: nūc cognoui quo
niam saluū fecit dñs christum
suū. Exaudiet illum de celo
sancto suo: in potentatibus sa
lus dextere tue. Hi in currib⁹
et hi in equis: nos autē in noīe
domini dei nostri inuocabim⁹.
Ipsi obligati sunt et ceciderūt
nos autem surreximus et erecti
sumus. Domine saluū fac re
gem: et exaudi nos in die qua
inuocauerimus te. Gloria pa
tri. Añ. Exaudiat te dominus
in die tribulationis. Añ. Do
mine. Psalmus.

Domine in virtute tua le
tabitur rex: et super salu
tare tuū exultabit vehemēter.
Desideriū cordis eius tribui
sti ei: et voluntate labiorū eius
nō fraudasti eum. Quoniam
preuenisti eum in benedictio
nibus dulcedinis: posuisti in
capite eius coronā de lapide
precioso. Vitam petijt a te et
tribuisti ei: longitudinē dierū
in seculum et in seculū seculi.
Magna est gloria eius in sa
lutari tuo: gloriam et magnū
decorem impones super eum
Quoniam dabis eū in bene
dictionē in seculū seculi: letifi
cabis eū in gaudio cum vultu
tuo. Quoniā rex sperat in do
mino: et in misericordia altissi
mi nō cōmouebit. Inueniat
manus tua omnibus inimicis
tuis: dextera tua inueniat oēs
qui te oderūt. Pones eos ut
clibanū ignis in tempore vul
tus tui: domin⁹ in ira sua con
turbabit eos: et deuorabit eos
ignis. Fructum eorū de terra
perdes: et semē eorū a filijs ho
minū. Quoniā declinauerūt
in te mala: cogitauerunt con
silia que nō potuerūt stabilire
Quoniā pones eos dorsum:
in reliquijs tuis preparabis vul
tum eorū. Exaltare domine
i virtute tua: cantabim⁹ et psal
lemus virtutes tuas. Gloria.
Añ. Domine in virtute tua le
tabit rex. ℣. Exaltare domine
in virtute tua. Cantabimus et
psallem⁹ virtutes tuas. Añ lau
des. ℣. Hec dies quam fecit.
Ad laudes añ. Indut⁹ est do
minus fortitudine et precinxit se
virtute alla alla alla. Ps. Dñs
regnauit. Añ. Gloria et honor et
benedictio sedenti sup thronū
viuenti in secula seculorū alla.

Añ. Deus misereatur nostri et benedicat nobis illuminet vultũ suum sup nos et misereatur nostri alla. Añ. Camin⁹ ardebat septies q̃ solebat: pueri tui domine in medio psallebãt: ananias dicebat sanct⁹ deus: azarias psallebat sanctus fortis: Misahel voce magna clamabat sanctus et imortalis alla. Añ. Sanctus sanctus sanctus dominus deus oĩpotens: qui erat et qui est et qui ventur⁹ est. ps. Laudate. Hymnus.

Ecce iam noctis tenuatur umbra lucis aurora rutilans coruscat nisibus totis rogitemus omnes cunctipotentem. Ut deus noster miserat⁹ omnẽ pellat languorẽ tribuat salutem donet et nobis pietate patris regna polorũ. Prestet hoc nobis deitas beata patris ac nati pariterq̃ sancti spũs cui⁹ reboat in omni gloria mũdo. Amẽ. V. Dominus regnauit decorem induit. Indut⁹. Cetera propria singularũ dominicarũ. Ad primã hymnus.

Iam lucis orto sidere deũ precemur supplices ut in diurnis actib⁹ nos seruet a nocentibus. Linguam refrenãs temperet ne litis horror insonet: visum fouendo contegat: ne vanitates hauriat. Sint pura cordis intima: absistat et vecordia: carnis terat superbiam potus cibiq̃ parcitas. Ut cum dies abscesserit noctemq̃ sors reduxerit: mundi p abstinentiam: ipsi canamus gloriam. Deo patri sit gloria eiusq̃ soli filio: cum spiritu paclito et nũc et i perpetuũ. Amen. Añ. Dñs regit me. Psalmus.

Deus deus meus respice i me quare me dereliquisti: longe a salute mea verba delictorũ meorũ. Deus meus clamabo per diem et nõ exaudies: et nocte et nõ ad insipientiam mihi. Tu autem in sancto habitas: laus israel. In te sperauerunt patres nostri: sperauerunt et liberasti eos. Ad te clamauerũt et salui facti sũt: in te sperauerunt et nõ sunt cõfusi. Ego autem sum vermis et nõ homo: opprobriũ hominũ et abiectio plebis. Omnes videntes me deriserũt me: locuti sunt labijs et mouerunt caput. Sperauit in domino eripiat eum: saluum faciat eum quoniam vult eum. Quoniã tu es qui extraxisti me de ventre: spes mea ab vberibus ma

tris mee: i te proiectus sum ex
vtero. De ventre matris mee
deus meus es tu: ne discesseris
a me. Quoniã tribulatio pro
xima est: et nõ est qui adiuuet.
Circũdederũt me vituli mul
ti: tauri pingues obsederũt me
Aperuerunt sup me os suum
sicut leo rapiens et rugiẽs. Si
cut aqua effusus sum: et disper
sa sunt omnia ossa mea. Fa
ctum est cor meum tanq̃ cera
liquescens: in medio ventris
mei. Aruit tanq̃ testa virtus
mea: et ligua mea adhesit fau
cibus meis: et in puluerẽ mor
tis deduxisti me. Quoniã cir
cũdederunt me canes multi:
conciliũ malignantiũ obsedit
me. Foderunt manus meas
et pedes meos: dinumerave
runt omnia ossa mea. Ipsi vero
consideraverunt et inspexerũt
me: diuiserunt sibi vestimenta
mea: et sup vestem meam mise
runt sortem. Tu aũt domine
ne elongaueris auxiliũ tuum
a me: ad defensionẽ meã con
spice. Erue a framea de[us] ani
mam meã: et de manu canis
vnicã meã. Salua me ex ore
leonis: et a cornib[us] vnicorniũ
humilitatem meã. Narrabo
nomen tuum fratribus meis:
in medio ecclesie laudabo te.
Qui timetis dominũ lauda
te eũ: vniuersum semen iacob
glorificate eũ. Timeat eum
omne semen isrl: quoniam nõ
spreuit neq̃ despexit depreca
tionẽ pauperis. Nec auertit
faciem suã a me: et cum clama
rẽ ad eũ exaudiuit me. Apud
te laus mea i ecclesia magna:
vota mea reddam in conspe
ctu timentiũ eum. Edẽt pau
peres et saturabuntur: et lauda
bunt dominũ qui requirũt eũ:
viuent corda eorũ in seculum
seculi. Reminiscẽt et conuer
tẽt ad dominũ: vniuersi fi
nes terre. Et adorabũt in cõ
spectu eius: vniuerse familie
gentiũ. Quoniã domini est
regnũ: et ipse dñabitur gentiũ.
Manducauerunt et adoraue
runt omnes pingues terre: in
conspectu eius cadent omnes
qui descendunt in terram. Et
anima mea illi viuet: et semen
meũ seruiet ipsi. Annũciabit
domino generatio ventura: et
annũciabunt celi iusticiã ei[us]:
populo qui nascet̃ quem fecit
dominus. Gl'ia patri. ps.
Dominus regit me et nihil
mihi deerit: in loco pa
scue ibi me collocauit. Super

aquā refectionis educauit me animā meam conuertit. Deduxit me super semitas iusticie: ꝓpter nomen suū. Nam ⁊ si ambulauero in medio vmbre mortis: nō timebo mala quoniā tu mecū es. Virga tua ⁊ baculus tuus: ipsa me consolata sunt. Parasti in conspectu meo mensā: aduersus eos qui tribulant me. Impinguasti in oleo caput meum: ⁊ calix meus inebrians q̄ preclarus est. Et misericordia tua subsequaẗ me: omnibus dieb⁹ vite mee. Et ut inhabitem ī domo domini: in longitudīe dierū. Gloria patri ⁊ filio ⁊ spiritui sancto. Sicut erat in principio ⁊ nūc ⁊ semꝑ ⁊ in secula seculorū. Amen. Añ. Dominus regit me ⁊ nihil mihi deerit in loco pascue ibi me collocauit. Añ. Oculi mei semper ad dominū. Psalmus.

Domini est terra ⁊ plenitudo eius orbis terrarū: ⁊ vniuersi qui habitant in eo. Quia ipse super maria fundauit eum: ⁊ suꝑ flumina preparauit eum. Quis ascendet in montem domini: aut quis stabit in loco sancto eius. Innocens manibus ⁊ mundo corde: qui nō accepit in vano animam suā nec iurauit in dolo proximo suo. Hic accipiet benedictionē a domino: ⁊ misericordiam a deo salutari suo. Hec est generatio querentiū eum: querentiū faciem dei iacob. Attollite portas principes vestras: ⁊ eleuamini porte eternales ⁊ introibit rex glorie. Quis est iste rex glorie: dominus fortis ⁊ potens: dominus potēs in prelio. Attollite portas principes vestras: ⁊ eleuamini porte eternales ⁊ introibit rex glorie. Quis ē iste rex glorie: dominus virtutū ipse ē rex glorie. Gloria patri ⁊ filio ⁊ spiritui sancto. Sicut erat in principio ⁊ nunc ⁊ semper ⁊ in secula seculorū. Amen. Ps.

Ad te domine leuaui animam meam: deus meus in te confido non erubescam. Neq; irrideāt me inimici mei: etenim vniuersi qui sustinent te non confundentur. Confundanẗ omnes iniqua agentes: supuacue. Vias tuas dñe demōstra mihi: ⁊ semitas tuas edoce me. Dirige me ī veritate tua ⁊ doce me: q: tu es deus saluator me⁹ ⁊ te sustinui tota die. Reminiscē miserationū

tuarū domine: ⁊ misericordia
rū tuarū que a seculo sūt. De
licta iuuētutis mee: ⁊ ignoran
tias meas ne mēineris. Scdm
misericordiā tuam memento
mei tu: ꝓpter bonitatē tuā do
mine. Dulcis ⁊ rectus domi
nus: ꝓpter hoc legē dabit de
linquētib⁹ in via. Diriget mā
suetos in iudicio: docebit mi
tes vias suas. Uniuerse vie do
mini mīa ⁊ veritas: requiren
tibus testamentū eius ⁊ testi
monia eius. Propter nomen
tuū domine ꝓpitiaberis pecca
to meo: multū est enim. Quis
est homo qui timet dñm: legē
statuit ei in via quam elegit.
Anima ei⁹ in bonis demora
bit: ⁊ semen ei⁹ hereditabit ter
ram. Firmamentū est dñs ti
mentib⁹ eū: ⁊ testamentū ipsi⁹
ut manifestet illis. Oculi mei
semꝑ ad dñm: qm̄ ipse euellet
de laqueo pedes meos. Re
spice in me ⁊ miserere mei: qꝛ
vnicus ⁊ pauper sū ego. Tri
bulationes cordis mei multi
plicate sunt: de necessitatibus
meis erue me. Uide humili
tatem meā ⁊ laborē meū: ⁊ di
dimitte vniuersa delicta mea.
Respice inimicos meos quo
niam multiplicati sūt: ⁊ odio
iniquo oderunt me. Custodi
animā meam ⁊ erue me: non
erubescam quoniā speraui in
te. Innocentes ⁊ recti adhese
runt mihi: quia sustinui te. Li
bera deus isrl: ex omnibus tri
bulationibus suis. Gloria pa
tri. Añ. Oculi mei semꝑ ad do
minū. Añ. In medio. ps.
Iudica me domie quoniā
ego in innocentia mea in
gressus sum: ⁊ in domino spe
rans nō infirmabor. Proba
me domine ⁊ tenta me: vre re
nes meos ⁊ cor meum. Quo
niā misericordia tua ante ocu
los meos: ⁊ complacui in veri
tate tua. Nō sedi cum cōcilio
vanitatis: ⁊ cum iniqua geren
tibus nō introibo. Odiui ec
clesiam malignantiū: ⁊ cū im
pijs nō sedebo. Lauabo inter
innocētes manus meas: ⁊ cir
cūdabo altare tuū dñe. Ut au
diam vocē laudis ⁊ enarrem
vniuersa mirabilia tua. Do
mine dilexi decorem domus
tue: ⁊ locum habitationis glo
rie tue. Ne perdas cum im
pijs deus animam meam: ⁊
cum viris sanguinum vitam
meam. In quorum manibus

iniquitates sunt: dextera eorũ repleta ẽ muneribꝰ. Ego autẽ in inocentia mea ingressus sũ: redime me ⁊ miserere mei. Pes meus stetit in directo: i ecclesijs benedicã te domine. ps. Deus in nomie tuo. Gloria patri. Añ. In medio ecclie laudabo te in vita mea deꝰ meus Añ. Beati qui. ps. Confitemini. ps. Beati inmaculati. ps. Retribue ser. Añ. Beati qui ambulãt in lege tua domine. Añ. Benedicat nos deus pater: custodiat nos ihs xps: illuminet spiritus sanctꝰ: omnibꝰ diebus vite nostre: confirmet nos virtus xpi intercedentibꝰ sanctis suis indulgeat nobis dominꝰ vniuersa delicta nostra alla. ps. Quicũq͡ȝ vult saluꝰ. Cap. Regi seculorũ imortali inuisibili soli deo honor ⁊ gloria in secula seculoꝝ. Amẽ Deo. R. Ihu xpe fili dei viui Miserere nob. V. Qui sedes ad dexterã patris. Miserere. Glia patri. V. Exurge xpe ad. Domine scẽ Oremus. pater oĩpotẽs eterne deꝰ qui nos peccatores ad principiuȝ huius diei puenire fecisti tua nos salua virtute: ⁊ concede ut in hac die ad nulluȝ declinemus peccatũ nec vllũ incurramus periculũ: sȝ semꝑ ad tuã iusticiã faciendam nostra ꝓcedant eloquia: dirigant cogitationes simul ⁊ opera. In hac hora huius diei tua nos quesumꝰ dñe reple misericordia: ut ꝑ totũ diem exultantes in tuis laudibꝰ iugiter delectemur. Per dominũ. Cõtinuet. Exultabũt sancti in gloria. Letabunt in cubilibus suis. Preciosa in conspectu dñi. Mors sanctorũ eius. Oremus.

Sancta maria ⁊ oẽs sancti intercedãt pro nobis ad dominũ: ut mereamur adiuuari ab eo. Qui viuit ⁊ regñ deus per omnia secula seculorũ. Amen. Deus in adiutoriũ meũ intende. Domine ad adiuuandũ me festina. Deus in adiutoriũ meum intende. Domine ad adiuuandũ me festina. Deus in adiutoriũ meum intende. Domine ad adiuuandum me festina. Gloria patri. Sicut erat. kyrieleison. Xpeleison. kyrieleison. Pater noster. Et ne nos inducas in ten. Sȝ libera nos a malo. Respice domine in seruos tuos ⁊ in opera tua ⁊ dirige filios eorũ. Et sit splendor domini dei nri

super nos et opera manuū nostrarū dirige sup nos: et opus manuū nrāꝝ dirige. Oratio.

Dirigere et sanctificare digneris dñe sancte pater oīpotens eterne deus hodie corda et corpa nrā: in lege tua et in operibus mandatoꝝ tuorū ut hic et in eternum te auxiliante semp salui eē mereamur. Per xp̄m dñm nostrū. Amen. Sit nomen dñi benedictū. Ex hoc nunc et usq in seculū. Adiutoriū nostrū in noīe dñi. Qui fecit celum et terrā. Pone domine custodiā ori meo. Et ostiuȝ circūstantie labijs meis. Non declines cor meū in verba malitie. Ad excusādas excusationes in peccatis. Perfice gressus meos i semitis tuis. Ut nō moueantur vestigia mea. Ab occultis meis mūda me dñe. Et ab alienis parce seruo tuo. Exurge xp̄e adiuua nos. Et libera nos ꝓpter nomen tuum. Dñe exaudi orationē meā. Et clamor meus. Oremus.

Omnipotens sempiterne deus dirige actus nostros in beneplacito tuo ut in nomine dilecti filij tui domini nostri ih̄u christi mereamur bonis operibus abūdare. Oratio.

Actiones nrās q̄s dñe adiuuādo et aspirando preueni: et cuncta nostra oratio a te semp incipiat et per te incepta finiat. Per xp̄m dñm.

Premisso modo et ordine fit officiū prime hore diebus dñicalibus a dñica prima post octauas epiphanie dñi usq ad dominicā q̄nq̄gesime: et ab octauis penthecostes usq ad p̄mā dñicā aduentus dñi. licȝ quantū ad añ. sup psalmos infra ānū extra tp̄a pascalia: et etiam de alijs inueniatur diuersitas sicut i suis locis apparebit. Ad terciā hymnus. Nūc sancte nobis. ut infra in suo ordine consueto. Añ. in dñica p̄ma post octauas epiphanie dñi et in sequētibus dñicalibus diebus usq dñicā .lxx. exclusiue sup psalmos. Añ Alla alla alla alla alla alla alla. ℟. Legeȝ pone. cum reliquis. Capitulum sui tp̄is. ℣ Inclina cor meū. ut infra in suo ordine cōsueto. Oratio sui tp̄is. Ad .xi. hymnus. Rector potens. ut infra in suo ordine consueto. Añ. pro tempore supius posito. Añ. Alla alla alla alla alla alla. ℟ Defecit. cū reliquis. Capitulum sui temporis. ℣ In eternū domine.

ut infra in suo ordine ꝯsueto. Oratio sui tpis. Ad .ic. hymnꝰ Rerū deus. ut infra in suo ordine consueto. Añ. pro tpe superiꝰ posito. Añ. Alla alla alla alla alla alla alla alla. ps. Mirabilia. cū reliquis. Caplm sui tpis. R. Clamaui i toto. ut infra in suo ordine ꝯsueto. Oro sui tpis. Bria. ā. ad tertiā sextā τ nonā posita cū suis. V. eodē modo dicunt diebꝰ dñicalibꝰ lrꝰ τ lꝰ. Et nota ꝙ ab octauis penthecostes vsqȝ ad primam dñicā aduentus domini i diebus dñicalibus qñ de tempore fit officium semꝑ dicitur ad tertiaȝ añ. Adesto deus vnus oipotens pater τ filius τ spiritus sanctꝰ. Ad .vi. añ. Te vnū in substantia trinitatē in gloriis ꝯfitemur. Ad .ix. añ. Libera nos salua nos iustifica nos o beata trinitas. Cum Brijs τ V. ā. positis. Caplm añ. τ oratio semꝑ sui temporis. Die dominico ad vē. añ. Sede a dextris. ps. Dixit dñs. cū reliquis inferius in suo loco. Completoriū consuetū. Feria secunda Inuitatorium. Uenite exultemus dño. ps. Jubilemus. Añ. Dominus. Psalmus.

DOminus illuminatio mea τ salꝰ mea quē timebo. Dominus ꝓtector vite mee: a quo trepidabo. Dum appropiant sup me nocentes: ut edant carnes meas. Qui tribulant me inimici mei: ipsi infirmati sūt τ ceciderunt. Si consistāt aduersum me castra: nō timebit cor meū. Si exurgat aduersū me prelium: in hoc ego sperabo. Unā petij a domino hāc requiram: ut inhabitem in domo domini omnibus diebus vite mee. Ut videam voluntatem domini: τ visitem templum eius. Quoniam abscondit me in tabernaculo suo: in die malorum protexit me in abscondito tabernaculi sui.

In petra exaltauit me: τ nūc exaltauit caput meum sup inimicos meos. Circuiui τ imolaui in tabernaculo eius: hostiam vociferationis: cantabo τ psalmum dicam domino. Exaudi domine vocem meam qua clamaui ad te: miserere mei τ exaudi me. Tibi dixit cor meum exquisiuit

te facies mea: faciē tuā domi-
ne requiram. Ne auertas fa
ciem tuā a me: ne declines in
ira a seruo tuo. Adiutor me⁹
esto ne derelinques me: neq3
despicias me de⁹ salutari me⁹.
Quoniā pater meus ⁊ mater
mea dereliquerunt me: dn̄s
aūt assumpsit me. Legem po-
ne mihi domine in via tua: ⁊
dirige me in semita recta pro-
pter inimicos meos. Ne tra-
dideris me i aīas tribulantiu3
me: quoniam insurrexerūt in
me testes iniqui: ⁊ mentita est
iniquitas sibi. Credo videre
bona dn̄i: in terra viuentium.
Expecta dn̄m viriliter age: ⁊
confortet cor tuū ⁊ sustine do
minū. Psalmus.

Ad te dn̄e clamabo deus
meus ne sileas a me: ne
qn̄ taceas a me ⁊ assimilabor
descendentib⁹ in lacū. Exau-
di domine vocē deprecatiōis
mee: dum oro ad te: dum ex-
tollo manus meas ad templū
sanctū tuu3. Ne simul tradas
me cū peccatorib⁹: ⁊ cum ope
rantib⁹ iniquitate3 ne perdas
me. Qui loquūt pacē cū pro-
ximo suo: mala autē in cordi
bus eoꝝ. Da illis sm̄ opa eoꝝ
⁊ sm̄ nequitiam adinuentionū
ipsoꝝ. Scdm opera manuū
eoꝝ tribue illis: redde retribu
tionē eoꝝ ipsis. Quonia3 nō
intellexerūt opa dn̄i: ⁊ in opa
manuu3 eius destrues illos ⁊
nō edificabis eos. Benedict⁹
dominus: quonia3 exaudiuit
vocē deprecationis mee. Do
minus adiutor meus ⁊ prote
ctor meus: ⁊ in ipso sperauit cor
meum: ⁊ adiutus sum. Et re-
floruit caro mea: ⁊ ex volunta
te mea confitebor ei. Domi-
nus fortitudo plebis sue: ⁊ pte
ctor saluationū christi sui est.
Saluum fac populum tuū do
mine: ⁊ benedic hereditati tue
⁊ rege eos ⁊ extolle eos vsq3 in eter
nū. Gl'ia patri. Añ. Dominus
defensor vite mee. Añ. Ado-
rate. Psalmus.

Afferte domino filij dei:
afferte domīo filios arie-
tum. Afferte domino gloria3
⁊ honorē: afferte domino glo
riam nomini ei⁹: adorate do-
minū i atrio sancto ei⁹. Vox
domini sup aquas: deus ma-
iestatis intonuit: dominus su-
per aquas multas. Vox dn̄i
in virtute: vox domini in ma-
gnificentia. Vox dn̄i confrin
gentis cedros: ⁊ confringet dn̄s
cedros libani. Et cōminuet

eas tanq͂ vitulū libani: ⁊ dile
ctus quēadmoduz filius vni-
cornių. Vox dn̄i intercidētis
flāmam ignis: vox dn̄i concu
cientis desertuz: ⁊ cōmouebit
dn̄s desertū cades. Vox dn̄i
preparātis ceruos ⁊ reuelabit
condensa: ⁊ in templo ei⁹ oēs
dicent gloriā. Dn̄s diluuium
inhabitare facit: ⁊ sedebit dn̄s
rex in eternū. Dn̄s virtutē po
pulo suo dabit: dn̄s benedicet
populo suo in pace. Psalm⁹.

Exaltabo te dn̄e qm̄ susce
pisti me: nec delectasti ī-
micos meos sup me. Dn̄e de⁹
meus clamaui ad te: ⁊ sanasti
me. Dn̄e eduxisti ab inferno
animā meā: saluasti me a de-
scendentib⁹ in lacū. Psallite
dn̄o oēs sancti eius: ⁊ confite-
mini memorie sanctitatis ei⁹.
Qm̄ ira in indignatione eius
⁊ vita in voluntate eius. Ad
vesperum demorabit̄ fletus: ⁊
ad matutinū leticia. Ego aūt
dixi in abūdātia mea: nō mo
uebor in eternū. Dn̄e in vo-
luntate tua: prestitisti decori
meo virtutē. Auertisti faciem
tuā a me: ⁊ factus sum contur-
batus. Ad te dn̄e clamabo: ⁊
ad deum meum deprecabor.
Que vtilitas in sanguie meo
dum descēdo in corruptionē.
Nunquid confitebit̄ tibi pul-
uis: aut annūciabit veritatem
tuā. Audiuit domin⁹ ⁊ miser-
tus est mei: domin⁹ factus est
adiutor me⁹. Cōuertisti plan
ctum meū in gaudiū mihi: cō
cidisti saccū meū ⁊ circūdedi-
sti me leticia. Vt cātet tibi glo
ria mea ⁊ nō compungar: dn̄e
deus meus in eternū confite-
bor tibi. Glīa. Añ. Adorate
dn̄m in aula sancta eius. Añ.
In tua iusticia. Psalmus.

In te dn̄e speraui nō con
fundar in eternū: in iusti-
cia tua libera me. Inclina ad
me aurē tuā: accelera ut eruas
me. Esto mihi in deū ꝓtecto-
rē: ⁊ in domū refugij ut saluū
me facias. Qm̄ fortitudo mea
⁊ refugium meū es tu: ⁊ ꝓpter
nomen tuū deduces me ⁊ enu
tries me. Educes me de la-
queo hoc quē absconderūt mi
hi: qm̄ tu es ꝓtector meus. In
manus tuas cōmendo spiritū
meū: redemisti me dn̄e de⁹ ve
ritatis. Odisti obseruātes va-
nitates supuacue. Ego autē
in domino speraui: exultabo
⁊ letabor in misericordia tua.
Quoniā respexisti humilita-
tem meā: saluasti de necessita-

in multitudine virtutis sue. Fallax equus ad salutem: in abundantia autem virtutis sue non saluabitur. Ecce oculi domini super metuentes eum: et in eis qui sperant super misericordia eius. Ut eruat a morte animas eorum: et alat eos in fame. Anima nostra sustinet dominum: quoniam adiutor et protector noster est. Quia in eo letabitur cor nostrum: et in nomine sancto eius speramus. Fiat misericordia tua domine super nos: quemadmodum sperauimus in te.

Benedicam Psalmus.

dominum in omni tempore: semper laus eius in ore meo. In domino laudabitur anima mea: audiant mansueti et letentur. Magnificate dominum mecum: et exaltemus nomen eius in idipsum. Exquisiui dominum et exaudiuit me: et ex omnibus tribulationibus meis eripuit me. Accedite ad eum et illuminamini: et facies vestre non confundentur. Iste pauper clamauit et dominus exaudiuit eum: et de omnibus tribulationibus eius saluauit eum. Immittit angelus domini in circuitu timentium eum et eripiet eos. Gustate et videte quoniam suauis est dominus: beatus vir qui sperat in eo. Timete dominum omnes sancti eius: quoniam non est inopia timentibus eum. Diuites eguerunt et esurierunt: inquirentes autem dominum non minuentur omni bono. Uenite filij audite me: timorem domini docebo vos. Quis est homo qui vult vitam: diligit dies videre bonos. Prohibe linguam tuam a malo: et labia tua ne loquantur dolum. Diuerte a malo et fac bonum: inquire pacem et persequere eam. Oculi domini super iustos: et aures eius in preces eorum. Uultus autem domini super facientes mala: ut perdat de terra memoriam eorum. Clamauerunt iusti et dominus exaudiuit eos: et ex omnibus tribulationibus eorum liberauit eos. Iuxta est dominus his qui tribulato sunt corde: et humiles spiritu saluabit. Multe tribulationes iustorum: et de omnibus his liberauit eos dominus. Custodit dominus omnia ossa eorum: unum ex his non conteretur. Mors peccatorum pessima: et qui oderunt iustum delinquent. Redimet dominus animas seruorum suorum: et non delinquent omnes qui sperant in eo. Gloria. An. Rectos decet collaudatio. An. Expugna.

Psalmus.

Iudica domine nocentes me: expugna impugnantes me. Apprehende arma et scu

tum: ⁊ exurge in adiutoriū mi
hi. Effunde frameā ⁊ conclu-
de aduersus eos qui ꝑsequunt̄
me: dic aīe mee: salus tua ego
sum. Cōfundant̄ ⁊ reuerean-
tur: querētes aīaꝫ meā. Auer
tant̄ retrorsum ⁊ confundant̄:
cogitantes mihi mala. Fiant
tanq̄ȝ puluis ante faciē venti:
⁊ angelus dn̄i coartans eos.
Fiat via illoꝝ tenebre ⁊ lubri
cum: ⁊ angelus dn̄i ꝑsequens
eos. Quā gratis absconderūt
mihi interitū laquei sui: super
uacue exprobrauerūt animaꝫ
meā. Ueniat illi laque⁹ quem
ignorat: ⁊ captio quā abscōdit
apprehendat eū: ⁊ in laqueuꝫ
cadat i ipso. Anima aūt mea
exultabit in dn̄o: ⁊ delectabit̄
sup salutari suo. Omnia ossa
mea dicēt: dn̄e q̄s similis tui.
Eripiens inopē de manu for
tiorū eius: egenū ⁊ pauperē a
diripientib⁹ eū. Surgentes te-
stes iniqui: que ignorabā int̄-
rogabant me. Retribuebant
mihi mala ꝑ bonis: sterilitatē
aīe mee. Ego aūt cū mihi mo
lesti essent: induebar cilicio.
Humiliabā in ieiunio animā
meā: ⁊ oratio mea i sinu meo
conuertet. Quasi ꝓximū ⁊ q̄si
fratrē nostrū sic cōplacebā: q̄si
lugēs ⁊ cōtristat⁹ sic humilia-
bar. Et aduersū me letati sūt
⁊ conuenerūt: congregata sūt
super me flagella ⁊ ignoraui.
Dissipati sunt nec compuncti
tentauerūt me subsannauerūt
me subsannatiōe: frenduerūt
sup me dentibus suis. Domine
q̄n respicies restitue animam
meā a malignitate eoꝝ: a leo-
nibus vnicā meā. Cōfitebor
tibi in ecclesia magna: in ꝑplo
graui laudabo te. Nō super-
gaudeant mihi qui aduersant̄
mihi inique: qui oderunt me
gratis ⁊ annuūt oculis. Quo-
niā mihi quidē pacifice loque
bant̄: ⁊ in iracūdia terre loquē
tes dolos cogitabant. Et di-
latauerūt sup me os suū: dixe-
runt euge euge viderunt oculi
nostri. Uidisti dn̄e ne sileas:
dn̄e ne discedas a me. Exur-
ge ⁊ intende iudicio meo de⁹
meus: ⁊ dn̄s meus in causam
meā. Iudica me s̄m iusticiaꝫ
meā dn̄e deus meus: ⁊ nō sup
gaudeant mihi. Nō dicant i
cordib⁹ suis euge euge aīe no-
stre: nec dicant deuorabimus
eū. Erubescāt ⁊ reuereant̄ sil̄
qui gratulāt̄ malis meis. In-
duant̄ confusione ⁊ reuerētia
qui maligna loquunt̄ sup me.

a facie ire tue: nō est pax ossi-
bus meis a facie peccatorum
meorū. Qm̄ iniquitates mee
supergresse sunt caput meū: et sic-
ut onus graue grauate sūt super
me. Putruerūt et corrupte sūt
cicatrices mee: a facie insipiē-
tie mee. Miser factus sum et
curuatus sum vsqȝ i finē: tota
die contristatus ingrediebar.
Qm̄ lūbi mei impleti sūt illu-
sionibus: et nō est sanitas i car-
ne mea. Afflict⁹ sum et humi-
liatus sum nimis: rugiebam a
gemitu cordis mei. Dñe ante
te omne desiderium meū: et ge-
mitus meus a te nō est abscon-
ditus. Cor meū conturbatū
est: dereliquit me virtus mea:
et lumē oculorū meorū: et ipsū
nō est mecū. Amici mei et pro-
ximi mei: aduersum me appro-
pinquauerūt et steterunt. Et q
iuxta me erant de longe stete-
runt: et vim faciebāt qui quere-
bant aiam meā. Et qui inqui-
rebant mala mihi locuti sunt
vanitates: et dolos tota die me-
ditabant. Ego autē tanq̄ sur-
dus nō audiebā: et sicut mutus
nō aperiēs os suū. Et factus
sum sicut homo nō audiens: et
nō habens in ore suo redar-
gutiones. Qm̄ in te dñe spera-
ui: tu exaudies me dñe deus
meus. Quia dixi neq̄n super-
gaudeant mihi inimici mei: et
dū cōmouent pedes mei: sup
me magna locuti sunt. Quo-
niā ego in flagella parat⁹ sū: et
dolor meus in conspectu meo
semp. Qm̄ iniquitatē meā an-
nunciabo: et cogitabo p pecca-
to meo. Inimici autē mei vi-
uunt et confirmati sūt sup me:
et multiplicati sunt qui oderūt
me inique. Qui retribuūt ma-
la p bonis detrahebant mihi:
qm̄ sequebar bonitatē. Ne de-
relinques me dñe deus meus
ne discesseris a me. Intēde in
adiutoriū meū: dñe deus salu-
tis mee. Gloria patri et filio et
spiritui sancto. Añ. Reuela do-
mino viā tuā. ℣. Dñe in celo
mīa tua. Et vsqȝ ad nubes ve-
ritas tua. Sequit̄ ℣. añ laud.
℣. Fiat mīa tua dñe sup nos.
Quēadmodū sperauim⁹ in te.
Ad laudes añ. Miserere mei
deus. ps̄. Ipsum. Añ. Intelli-
ge clamorē meū dñe. ps̄. Uer-
ba mea. Añ. Deus deus meus
ad te de luce vigilo. ps̄. Ipsū.
Añ. Conuersus est furor tuus
dñe et consolat⁹ es me. ps̄. Con-
fitebor. Añ. In excelsis lauda-
te deū. ps̄. Laudate. Capitl̄m.

Uigilate ⁊ orate state i fi-
de viriliter agite ⁊ cõforta-
mini in dño: oĩa autẽ opa vr̃a
cũ charitate fiãt. Deo. Hymn[us]
Splendor paterne glorie
de luce lucẽ pferẽs lux lu
cis ⁊ fons luminis dies diẽ il-
luminãs. Uerusq; sol illabere
micans nitore perpeti iubarq;
sancti spũs infude nostris sen-
sibus. Uotis vocem⁹ te patrẽ
patrẽ pheñis glie patrẽ poten
tis grẽ culpã repellat lubricã.
Informet act⁹ strenuos dentẽ
retundat inuidi: casus secũdet
aspos donet gerendi gratiam
Mentẽ gubernet ⁊ regat ca-
sto fidei corpe fides calore fer
ueat fraudis venena nesciat.
Xpusq; nobis sit cib⁹ potusq;
nr̃ sit fides leti bibam⁹ sobrie
ebrietatẽ spũs. Letus dies hic
transeat pudor sit ut diluculũ:
fides velut meridies crepuscu
lũ mens nesciat. Aurora cur-
sus puehit aurora totus pdeat
in patre totus fili⁹ ⁊ tot⁹ in ver-
bo pater. Deo patri sit gloria
℟. Repleti sumus mane mĩa
tua. Et exultauim⁹ ⁊ delectati
sum⁹ omnib⁹ diebus nostris.
Añ. Benedictus deus israel.
ps. Ipsum. Feria tertia Inui-
tatoriũ. Jubilemus deo salu-
tari nostro. ps. Uenite. Añ. Ut
nõ delinquã. Psalmus.
Dixi custodiam
vias meas: ut
nõ delinquã
i lingua mea.
Posui ori meo
custodiam: cum
consisteret peccator aduersum
me. Obmutui ⁊ humiliat⁹ sũ
⁊ silui a bonis: ⁊ dolor me⁹ re-
nouat⁹ est. Concaluit cor meũ
intra me: ⁊ in meditatiõe mea
exardescet ignis. Locutus sũ
in lingua mea: notũ fac mihi
domine finẽ meũ. Et nume-
rum dierũ meorũ quis est: ut
sciam quid desit mihi. Ecce
mẽsurabiles posuisti dies me-
os: ⁊ substantia mea tanq̃ ni-
hilũ ante te. Uerũtñ vniuersa
vanitas: omnis homo viuẽs.
Uerũtñ i imagine pertransit
homo: sed ⁊ frustra conturbat[ur]
Thesaurizat ⁊ ignorat cui cõ
gregabit ea. Et nunc que est
expectatio mea nõne domin⁹
⁊ substantia mea apud te est.
Ab omnib⁹ iniquitatib⁹ meis
erue me: opprobriũ insipienti
dedisti me. Obmutui ⁊ non
apui os meũ: quoniã tu fecisti
amoue a me plagas tuas. A
fortitudĩe man⁹ tue ego defeci

a facie ire tue: nõ est pax ossi-
bus meis a facie peccatorum
meorũ. Qm̃ iniquitates mee
supgresse sunt caput meũ: et sicut
onus graue grauate sũt super
me. Putruerũt et corrupte sũt
cicatrices mee: a facie insipiẽ-
tie mee. Miser factus sum et
curuatus sum vsq; i finẽ: tota
die contristatus ingrediebar.
Qm̃ lũbi mei impleti sũt illu-
sionibus: et nõ est sanitas i car-
ne mea. Afflict9 sum et humi-
liatus sum nimis: rugiebam a
gemitu cordis mei. Dñe ante
te omne desiderium meũ: et ge-
mitus meus a te nõ est abscon-
ditus. Cor meũ conturbatũ
est: dereliquit me virtus mea:
et lumẽ oculorũ meorũ: et ipsũ
nõ est mecũ. Amici mei et pxi-
mi mei: aduersum me appro-
pinquauerũt et steterunt. Et q
iuxta me erant de longe stete-
runt: et vim faciebãt qui quere-
bant aiam meã. Et qui inqui-
rebant mala mihi locuti sunt
vanitates: et dolos tota die me
ditabant. Ego autẽ tanq̃ sur-
dus nõ audiebã: et sicut mutus
nõ aperiẽs os suũ. Et factus
sum sicut homo nõ audiens: et
nõ habens in ore suo redar-
guitiones. Qm̃ in te dñe spera-
ui: tu exaudies me dñe deus
meus. Quia dixi nequãdo super-
gaudeant mihi inimici mei: et
dũ cõmouentur pedes mei: sup
me magna locuti sunt. Quo-
niã ego in flagella parat9 sũ: et
dolor meus in conspectu meo
semp. Qm̃ iniquitatẽ meã an-
nunciabo: et cogitabo p pecca-
to meo. Inimici autẽ mei vi-
uunt et confirmati sũt sup me:
et multiplicati sunt qui oderũt
me inique. Qui retribuũt ma-
la p bonis detrahebant mihi:
qm̃ sequebar bonitatẽ. Ne de-
relinques me dñe deus meus
ne discesseris a me. Intẽde in
adiutoriũ meũ: dñe deus salu-
tis mee. Gloria patri et filio et
spiritui sancto. Añ. Reuela do-
mino viã tuã. ℣. Dñe in celo
mĩa tua. Et vsq; ad nubes ve-
ritas tua. Sequit. ℣. añ laud.
℣. Fiat mĩa tua dñe sup nos.
Quemadmodũ sperauim9 in te.
Ad laudes añ. Miserere mei
deus. ps. Ipsum. Añ. Intelli-
ge clamorẽ meũ dñe. ps. Uer-
ba mea. Añ. Deus deus meus
ad te de luce vigilo. ps. Ipsũ.
Añ. Conuersus est furor tuus
dñe et consolat9 es me. ps. Con-
fitebor. Añ. In excelsis lauda-
te deũ. ps. Laudate. Capłm.

Vigilate ⁊ orate state i fi-
de viriliter agite ⁊ confortamini in dño: oīa autē opa vrā
cū charitate fiat. Deo. Hymn'
Splendor paterne glorie
de luce lucē pferēs lux lu
cis ⁊ fons luminis dies diē il
luminās. Verusq̄ sol illabere
micans nitore perpeti iubarq̄
sancti spūs infūde nostris sen
sibus. Votis vocem' te patrē
patrē perhēnis glīe patrē poten
tis grē culpā repellat lubricā.
Informet act' strēnuos dentē
retundat inuidi: casus secūdet
aspos donet gerendi gratiam
Mentē gubernet ⁊ regat ca
sto fidei corpe fides calore fer
ueat fraudis venena nesciat.
Xpusq̄ nobis sit cib' potusq̄
nr̄ sit fides leti bibam' sobrie
ebrietatē spūs. Letus dies hic
transeat pudor sit ut diluculū:
fides velut meridies crepuscu
lū mens nesciat. Aurora cur
sus puehit aurora totus pdeat
in patre totus fili' ⁊ tot' in ver
bo pater. Deo patri sit gloria
℟. Repleti sumus mane mīa
tua. Et exultauim' ⁊ delectati
sum' omnib' diebus nostris.
Añ. Benedictus deus israel.
ps. Ipsum. Feria tertia Inui
tatoriū. Jubilemus deo salu
tari nostro. ps. Venite. Añ. Ut
nō delinquā. Psalmus.
Dixi custodiaz
vias meas: ut
nō delinquaz
i lingua mea.
Posui ori meo
custodiaz: cum
consisteret peccator aduersuz
me. Obmutui ⁊ humiliat' sū
⁊ silui a bonis: ⁊ dolor me' re
nouat' est. Concaluit cor meū
intra me: ⁊ in meditatiōe mea
exardescet ignis. Locutus sū
in lingua mea: notū fac mihi
domine finē meū. Et nume
rum dierū meorū quis est: ut
sciam quid desit mihi. Ecce
mēsurabiles posuisti dies me
os: ⁊ substantia mea tanq̄ ni
hilū ante te. Verūtā vniuersa
vanitas: omnis homo viuēs.
Verūtā i imagine pertransit
homo: sed ⁊ frustra conturbat
Thesaurizat ⁊ ignorat cui cō
gregabit ea. Et nunc que est
expectatio mea nōne dominus
⁊ substantia mea apud te est.
Ab omnib' iniquitatib' meis
erue me: opprobriū insipienti
dedisti me. Obmutui ⁊ non
apui os meū: quoniā tu fecisti
amoue a me plagas tuas. A
fortitudie man' tue ego defeci

in increpationib⁹: ꝑpter iniqui
tatem corripuisti hominē. Et
tabescere fecisti sicut araneaꝫ
aīam ei⁹: verūtñ vane contur-
batur omnis homo. Exaudi
orationē meā domie ꝛ depre-
cationē meā auribus ꝑcipe la
chrymas meas. Ne sileas qm̄
aduena ego sum apud te: ꝛ pe
regrinus sicut oēs patres mei.
Remitte mihi ut refrigerer ꝑ-
us q̄ȝ abeā: ꝛ ampli⁹ nō ero. Ant.
Expectans expectaui do-
minum: ꝛ intendit mihi.
Et exaudiuit preces meas: ꝛ
eduxit me de lacu miserie ꝛ de
luto fecis. Et statuit sup petrā
pedes meos: ꝛ direxit gressus
meos. Et imisit in os meum
canticū nouū: carmē deo nr̄o.
Uidebunt multi ꝛ timebūt: ꝛ
sperabunt in dn̄o. Beatus vir
cui⁹ est nomē dn̄i spes ei⁹: ꝛ nō
respexit ī vanitates ꝛ insanias
falsas. Multa fecisti tu domi
ne de⁹ me⁹ mirabilia tua: ꝛ co-
gitatioīb⁹ tuis nō ē q similis
sit tibi. Annūciaui ꝛ locut⁹ sū:
multiplicati sunt sup numerū.
Sacrificiū ꝛ oblationē nolui-
sti: aures autem ꝑfecisti mihi.
Holocaustū ꝛ pro peccato nō
postulasti: tūc dixi ecce venio.
In capite libri scriptū est de
me ut facerē voluntatem tuaꝫ
deus meus volui: ꝛ legem tuā
in medio cordis mei. Annū-
ciaui iusticiam tuā in ecclesia
magna: ecce labia mea nō ꝓ-
hibebo domine tu scisti. Iu-
sticiam tuā nō abscondi ī cor-
de meo: veritatē tuaꝫ ꝛ saluta
re tuū dixi. Non abscondi mi
sericordiā tuam ꝛ veritatē tuā
a concilio multo. Tu autē do
mine ne longe facias misera-
tiōes tuas a me misericordia
tua ꝛ veritas tua semp suscepe
runt me. Quoniā circūdede-
runt me mala: quorū nō ē nu-
merus: comprehenderunt me
iniquitates mee: ꝛ nō potui ut
viderē. Multiplicati sunt su-
per capillos capitis mei: ꝛ cor
meū dereliqt me. Cōplaceat
tibi domine ut eruas me: do-
mine ad adiuuandū me respi
ce. Confundanī ꝛ reuereanī
simul: qui querūt aīam meā ut
auferant eaꝫ. Conuertanī re-
trorsum: ꝛ reuereanī: qui volūt
mihi mala. Ferant confestim
confusionē suā qui dicūt mihi
euge euge. Exultent ꝛ letenī
super te omnes querentes te: ꝛ
dicant semp magnificetur do
minus q diligunt salutare tuū.
Ego autem mendicus sum ꝛ

pauper: dñs solicitus est mei.
Adiu tor meus & ptector me⁹
tu es: deus meus ne tardaue-
ris. Gl'ia. Añ Ut nõ deliquã
in lingua mea. Añ Sana dñe
Ps.
Beatus qui intelligit
super egenũ & pauperem
in die mala liberabit eum do-
minus. Dominꝰ conseruet eũ
& viuificet eũ: & beatum faciat
eũ in terra: & nõ tradat eum in
animã inimicoꝝ eius. Domi-
nus opem ferat illi sup lectum
doloris eius: vniuersum stra-
tum eius: versasti i infirmitate
eius. Ego dixi domine mise-
rere mei: sana aiam meã quia
peccaui tibi. Inimici mei di-
xerũt mala mi hi: qñ morietur
& peribit nomen eius. Et si in
grediebat͛ ut videret vana lo-
quebat͛ cor eius congregauit
iniquitatẽ sibi. Egrediebatur
foras: & loquebat͛ in idipsum.
Aduersũ me susurrabãt oẽs
inimici mei: aduersũ me cogi-
tabãt mala mihi. Uerbũ ini-
quũ constituerũt aduersũ me:
nũquid q dormit non adijciet
ut resurgat. Etenim hõ pacis
mee in quo speraui: q edebat
panes meos magnificauit sup
me supplantationẽ. Tu autẽ
dñe miserẽ mei & resuscita me:
& retribuã eis. In hoc cogno-
ui qñ voluisti me: qñ nõ gau
debit inimicus meus sup me.
Me autẽ ꝓpter innocentiam
suscepisti: & cõfirmasti me i cõ-
spectu tuo in eternũ. Bñdicꝰ
dñs deus isrl' a seculo & in secu
lum: fiat fiat. Psalmus.
Quẽadmoduz desiderat
ceruus ad fontes aquaꝝ
ita desiderat anima mea ad te
deus. Sitiuit aia mea ad deũ
fontẽ viuũ: qñ veniã & appare
bo añ faciẽ dei. Fuerũt mihi
lachrymẽ mee pães die ac no
cte: dũ dicit͛ mihi q̃tidie vbi ẽ
deus tuꝰ. Hec recordatꝰ sum
& effudi in me aiam meaz: qñ
transibo in locuz tabernaculi
admirabil' vsq; ad domũ dei.
In voce exultatiõis & ꝯfessio-
nis: sonꝰ epulãtis. Quare tri-
stis es aia mea: & q̃re ꝯturbas
me. Spera i deo qñ adhuc ꝯfi
tebor illi: salutare vultꝰ mei &
deꝰ meꝰ. Ad meipsũ aia ꝯtur-
bata ẽ: ꝓpẽa meoꝛ ero tui de
tra iordãis & hermon a mõte
modico. Abyssus abyssũ inuo-
cat: i voce catharactarũ tuarũ
Omnia excelsa tua & fluctꝰ tui
sup me transierũt. In die mã-
dauit dñs miaz suã: & nocte cã
ticũ eiꝰ. Apõ me orõ deo vite

mee: dicã deo susceptor meus
es. Quare oblit⁹ es mei: ⁊ q̃re
contristatus incedo : dũ affli-
git me inimic⁹. Dum confrin
gunt ossa mea: exprobrauerũt
mihi qui tribulant me inimici
mei. Dũ dicunt mihi p singu
los dies vbi est deus tuus: q̃re
tristis es anima mea: ⁊ quare
conturbas me. Spera in deo
qñ adhuc confitebor illi: salu
tare vult⁹ mei ⁊ deus me⁹. Ps.
IUdica me deus ⁊ discer-
ne causam meã de gente
nõ sancta : ab homine iniquo
⁊ doloso erue me. Quia tu es
deus fortitudo mea quare me
repulisti : ⁊ quare tristis icedo
dũ affligit me inimic⁹. Emit-
te lucẽ tuam ⁊ veritatẽ tuam :
ipsa me deduxerũt ⁊ adduxe-
runt in montẽ sanctũ tuũ ⁊ in
tabernacula tua. Et introibo
ad altare dei ad deũ qui letifi
cat iuuentutẽ meã. Confite-
bor tibi in cithara deus deus
meus: quare tristis es aia mea
⁊ quare cõturbas me. Spera
i deo quoniã adhuc cõfitebor
illi salutare vultus mei ⁊ deus
meus. Gloria. Añ. Sana dñe
aiam meã qꝛ peccaui tibi. Añ
Eructauit. Psalmus.
DEus auribus nostris au-
diuimus : patres nostri annũ-
ciauerũt nob. Opus qđ opa-
tus es in diebus eoꝝ: ⁊ in die-
bus antiquis. Man⁹ tua gen
tes disꝑdidit ⁊ plantasti eos :
afflixisti ppłos ⁊ expulisti eos.
Nec eni i gladio suo possede-
runt terrã : ⁊ brachiũ eoꝝ non
saluauit eos. Sꝫ dextera tua
⁊ brachium tuũ ⁊ illuminatio
vultus tui: quoniã cõplacuisti
in eis. Tu es ipse rex meus ⁊
deus meus : q mãdas salutes
iacob. In te inimicos nostros
ventilabimus cornu: ⁊ in noĩe
tuo spernem⁹ insurgẽtes in no
bis. Nõ eni in arcu meo spera
bo: ⁊ gladius meus nõ salua-
bit me. Saluasti enim nos de
affligẽtib⁹ nos: ⁊ odiẽtes nos
cõfudisti. In deo laudabimur
tota die: ⁊ in noĩe tuo confite-
bimur tibi in seculũ. Nũc aũt
repulisti ⁊ confudisti nos: ⁊ nõ
egredieris deus in virtutibus
nřis. Auertisti nos retrorsum
post inimicos nřos: ⁊ q oderũt
nos diripiebant sibi. Dedisti
nos tanq̃ oues escarũ: ⁊ i gen
tibus dispersisti nos. Vendi-
disti ppłm sine pcio : ⁊ nõ fuit
multitudo in cõmutationibus
eoꝝ. Posuisti nos opprobriũ
vicinis nřis: subsannationẽ ⁊

derisum his qui in circuitu no
stro sunt. Posuisti nos in simi
litudinē gentib⁹ cōmotionem
capitis in ppl'is. Tota die ve
recūdia mea contra me est: ꝛ
confusio faciei mee cooperuit
me. A voce exprobrātis ꝛ ob-
loquentis: a facie inimici ꝛ p
sequentis. Hec omnia venerūt
sup nos: nec obliti sumus te: ꝛ
inique nō egimus in testamē
to tuo. Et nō recessit retro cor
nostrū: ꝛ declinasti semitas no
stras a via tua. Qm̄ hūiliasti
nos in loco afflictiōis: ꝛ coo-
peruit nos vmbra mortis. Si
obliti sum⁹ nomē dei nostri: ꝛ
si expādim⁹ man⁹ nr̄as ad deū
alienū. Nōne deus requiret
ista: ipse enī nouit abscondita
cordis. Qm̄ ꝓpter te mortifi-
camur tota die: estimati sum⁹
sicut oues occisiōis. Exurge
quare obdormis dn̄e: exurge
ꝛ ne repellas in finē. Quare
faciē tuā auertis: obliuisceris
inopie nostre ꝛ tribulationis
nostre. Qm̄ humiliata est in
puluere aīa nr̄a: cōglutinatus
ē in terra venter noster. Exur
ge dn̄e adiuua nos: ꝛ redime
nos ꝓpter nomen tuū. ps.
ERuctauit cor meū verbū
bonū: dico ego opa mea
regi. Lingua mea calam⁹ scri
be: velociť scribētis. Specios⁹
forma pre filijs hoīū: diffusa
ē grā in labijs tuis ꝓpterea be
nedixit te deus in eternū. Ac-
cingere gladio tuo: sup femur
tuū potētissime. Specie tua ꝛ
pulchritudine tua: intende ꝓ
spere ꝓcede ꝛ regna. Propter
veritatē ꝛ mansuetudinē ꝛ iu-
sticiā: ꝛ deducet te mirabiliter
dextera tua. Sagitte tue acu-
te: ppl'i sub te cadent in corda
inimicorū regis. Sedes tua de⁹
in seculū seculi: virga directio
nis virga regni tui. Dilexisti
iusticiā ꝛ odisti iniqtatē: ꝓpte-
rea vnxit te de⁹ de⁹ tu⁹ oleo le
titie ꝑ ꝯsortib⁹ tuis. Myrrha
ꝛ gutta ꝛ casia a vestimentis
tuis a domibus eburneis: ex
quib⁹ delectauerūt te filij regū
in honore tuo. Astitit regina
a dextris tuis in vestitu deau-
rato: circūdata varietate. Au
di filia ꝛ vide ꝛ inclina aurem
tuā: ꝛ obliuiscere populū tuū
ꝛ domū pr̄is tui. Et ꝯcupiscet
rex decorē tuū: qm̄ ipse ē dn̄s
deus tuus ꝛ adorabunt eum.
Et filie tyri in munerib⁹ vul
tum tuū deprecabunť: omnes
diuites plebis. Omnis gloria
eius filie regis ab intus i fim-

brijs aureis: circūamicta varietate. Adducent regi virgines post eā: pxime eius afferent tibi. Afferent in letitia et exultatione: adducent in templuz regis. Pro patribus tuis nati sunt tibi filij: cōstitues eos prīcipes sup oēm terrā. Memores ero nominis tui dñe: in omni generatione et generationem. Propterea ppli cōfitebunt tibi in eternū et in seculuz seculi. Gloria. Añ. Eructauit cor meū verbū bonū. Añ. Adiutor. ps.

Deus noster refugium et virtus: adiutor in tribulationib' q̄ inuenerūt nos nimis. Propterea nō timebim' dum turbabit terra: et transferent montes in cor maris. Sonuerūt et turbate sūt aque eoz conturbati sunt montes in fortitudine eius. Fluminis impetus letificat ciuitatē dei: sanctificauit tabernaculum suum altissimus. Deus i medio ei' non cōmouebit: adiuuabit eā deus mane diluculo. Conturbate sūt gentes et inclinata sūt regna: dedit vocem suam mota est terra. Dñs virtutū nobiscū: susceptor noster de' iacob Venite et videte opa domini: que posuit pdigia sup terram: auferens bella vsq ad finem terre. Arcū conteret et cōfringet arma: et scuta cōburet igni Vacate et videte qm̄ ego sum deus: exaltabor in gentibus et exaltabor in terra. Dñs virtutum nobiscū: susceptor: nr̄ de' iacob. Psalmus.

Omnes gentes plaudite manib': iubilate deo in voce exultatiōis. Qm̄ dñs excelsus: terribilis rex magnus sup omnē terrā. Subiecit populos nobis: et gentes sub pedib' nostris. Elegit nobis hereditatē suā: speciē iacob quā dilexit. Ascēdit deus i iubilo et dñs in voce tube. Psallite deo nr̄o psallite: psallite regi nr̄o psallite. Qm̄ rex ois terre deus: psallite sapient'. Regnauit de' sup gentes: deus sedet sup sedē sanctā suā. Pricipes populoz cōgregati sūt cū deo abrahā: qm̄ dij fortes tre vehement eleuati sūt. Gloria. Añ. Adiutor i tribulationib'. Añ. Auribus. Psalmus.

Magn' dñs et laudabilis nimis: i ciuitate dei nr̄i in mōte scō ei'. Fundat exultatiōe vniuerse tre: mōs syon latera aquilonis ciuitas regis magni. Deus in domib' eius

cognoſcef: cum ſuſcipiet eam.
Q uia ecce reges terre cõgregati
ſūt: conuenerūt in vnū. I pſi vi-
dentes ſic ãmirati ſūt: contur
bati ſūt cõmoti ſūt tremor ap-
prehēdit eos. I bi dolores ut
parturiētis: in ſpū vehemēti con
teres naues tharſis. S icut au
diuim⁹ ſic vidimus in ciuitate
dñi virtutū: in ciuitate dei nři
deus fundauit eã in eternum.
S uſcepim⁹ deus mĩaȝ tuã: in
medio tēpli tui. S ecūdm nomē
tuuȝ de⁹ ſic ⁊ laus tua in fines
terre: iuſticia plena eſt dextera
tua. L etef mons ſyon ⁊ exul-
tēt filie iude: ꝓpter iudicia tua
dñe. C ircūdate ſyon ⁊ cõple-
ctimini eã: narrate i turrib⁹ ei⁹
P onite corda vrã in virtute
ei⁹: ⁊ diſtribuite domos ei⁹: ut
enarretis in progenie altera.
Q uoniã hic ē deus de⁹ nř in
eternū: ⁊ i ſeculū ſeculi ipſe re-
get nos in ſecula. Pſalmus.

A Udite hec oēs gētes: au
rib⁹ ꝑcipite oēs q habita-
tis orbē. Q uiq̃ terrigene ⁊ fi-
lij hoīuȝ: ſimul i vnū diues ⁊ pau-
per. O s meū loquetur ſapientiã: ⁊
meditatio cordis mei pruden
tiã. I nclinabo i ꝑabolã aurē
meã: aperiã in pſalterio ꝓpoſi
tionē meã. C ur timebo i die
mala: iniq̃tas calcanei mei cir
cūdabit me. Q ui cōfidūt i vir-
tute ſua: ⁊ in multitudine diui
tiaꝝ ſuaꝝ gloriant. F rater non
redimit redimet hō: ⁊ nō da-
bit deo placationē ſuã. E t ꝓ-
ciū redēptionis aīe ſue: ⁊ labo
rabit in eternū: ⁊ viuet adhuc
i finē. N ō videbit interitū cū
viderit ſapientes moriētes: ſimul
inſipiens ⁊ ſtult⁹ ꝑibūt. E t re
linquēt alienis diuitias ſuas:
⁊ ſepulchra eoꝝ dom⁹ illoꝝ in
eternū. T abernacula eoꝝ in ꝓ-
genie ⁊ ꝓgenie: vocauerūt noīa
ſua i terris ſuis. E t hō cū i ho
nore eſſet nō intellexit: cõpar⁹
ē iumētis inſipiētib⁹ ⁊ ſilis fa-
ctus ē illis. H ec via illoꝝ ſcãda
lum ipſis: ⁊ p⁹ea in ore ſuo cõ-
placebūt. S icut oues i iferno
poſiti ſūt: mors depaſcet eos.
E t dñabunt iuſti eoꝝ in ma-
tutino: ⁊ auxilium eoꝝ vetera
ſcet in inferno a glĩa eoꝝ. V e
rūtñ deus redimet aīam meã
de manu inferni: cum accepe-
rit me. N e timueris cum di-
ues factus fuerit hō: ⁊ cū mul-
tiplicata fuerit glĩa dom⁹ ei⁹.
Q uoniã cū interierit non ſu-
met oĩa: neq̃ deſcendet cū eo
glĩa eius. Q uia aīa eius in vi
ta eius benedicef: confitebit

tibi cũ bene feceris ei. Introi-
bit vsq₃ in progenies patrum
suorũ: vsq₃ in eternũ nõ vide-
bit lumen. Homo cũ in hono-
re esset nõ intellexit: compara-
tus est iumentis insipientib⁹ ꝛ
silis fact⁹ ẽ illis. Gloria. Añ. Au-
ribus pcipite q habitatis orbẽ
Añ. Deus deoꝝ. Psalmus.
Deus deoꝝ dñs locut⁹ ẽ:
ꝛ vocauit terrã. A solis
ortu vsq₃ ad occasum: ex syon
spẽs decoris eius. Deus nr̃ ma-
nifeste veniet: deus nr̃ ꝛ nõ si-
lebit. Ignis in ꝯspectu ei⁹ ex-
ardescet: ꝛ in circuitu ei⁹ tẽpe-
stas valida. Aduocauit celũ
de sursum: ꝛ terraꝫ discernere
pplm suũ. Congregate illi san-
ctos ei⁹ qui ordinãt testamen-
tũ ei⁹ sup sacrificia. Et annun-
ciabũt celi iusticiã ei⁹: qm̃ de⁹
iudex est. Audi pplus meus ꝛ
loquar isrl': ꝛ testificabor tibi
deus de⁹ tuus ego sũ. Non in
sacrificijs tuis arguã te: holo-
causta autẽ tua i cõspectu meo
sũt semp. Nõ accipiam de do-
mo tua vitulos: neq₃ de gregi-
bus tuis hircos. Qm̃ mee sũt
oẽs fere siluarũ: iumẽta i mõ-
tibus ꝛ boues. Cognoui oia
volatilia celi: ꝛ pulchritudo a-
gri mecũ est. Si esuriero nõ di-
cam tibi: me⁹ est eni orbis ter-
re ꝛ plenitudo eius. Nunquid
manducabo carnes taurorũ:
aut sanguinẽ hircorũ potabo.
Immola deo sacrificium lau-
dis: ꝛ redde altissimo vota tua.
Et inuoca me in die tribula-
tionis: eruã te ꝛ honorificabis
me. Peccatori aũt dixit deus
q̃re tu enarras iusticias meas
ꝛ assumis testamentũ meũ per
os tuũ. Tu vo odisti discipli-
nam: ꝛ proiecisti sermões meos
retrorsũ. Si videbas furẽ cur-
rebas cũ eo: ꝛ cũ adulteris por-
tionẽ tuã ponebas. Os tuum
abũdauit malicia: ꝛ lĩgua tua
cõcinnabat dolos. Sedẽs ad-
uersus fratrẽ tuũ loquebaris:
ꝛ aduersũ filiũ matris tue po-
nebas scandalum hec fecisti ꝛ
tacui. Existimasti iniq̃ q̃ ero
tui silis: arguã te ꝛ statuã con-
tra faciẽ tuã. Intelligite hec q
obliuiscimini deum: neqñ ra-
piat ꝛ nõ sit qui eripiat. Sacri-
ficiũ laudis honorificabit me
ꝛ illic iter quo ostendã illi salu-
tare dei. Psalmus.
Miserere mei de⁹ ſm ma-
gnã mĩam tuã. Et ſm
multitudinẽ miserationũ tua-
rũ dele iniqtatẽ meã. Amplius
laua me ab iniqtate mea: ꝛ a

peccato meo mũda me. Qm̃
iniquitatē meã ego cognosco:
⁊ peccatũ meũ contra me ē sp̃.
Tibi soli peccaui ⁊ malũ co-
rã te feci: ut iustificeris in ser-
monib⁹ tuis ⁊ vincas cũ iudi-
caris. Ecce eñi iniquitatibus
concept⁹ sum: ⁊ in pc̃tis conce-
pit me mater mea. Ecce enim
veritatē dilexisti: incerta ⁊ oc-
culta sapie tue mã ifestasti mi-
hi. Asperges me dñe hysopo
⁊ mũdabor: lauabis me ⁊ sup
niuem dealbabor. Auditui
meo dabis gaudiũ ⁊ letitiã: ⁊
exultabũt ossa hũiliata. Auer
te faciē tuã a pc̃tis meis: ⁊ oẽs
iniquitates meas dele. Cor
mundũ crea in me deus: ⁊ spi
ritũ rectũ inoua in visceribus
meis. Ne proijcias me a facie
tua: ⁊ spm̃ sanctuz tuũ ne aufe-
ras a me. Redde mihi letitiã
salutaris tui: ⁊ spũ p̃ncipali cõ
firma me. Docebo iniq̃s vias
tuas: ⁊ impij ad te conuertent
Libera me de sanguinib⁹ de⁹
deus salutis mee: ⁊ exultabit
lingua mea iusticiã tuã. Dñe
labia mea aperies: ⁊ os meuz
annũciabit laudem tuã. Qm̃
si voluisses sacrificiũ dedissem
vtiq̃: holocaustis nõ delecta-
beris. Sacrificiũ deo spiritus
contribulatus: cor contritũ ⁊
humiliatũ deus nõ despicies.
Benigne fac domine i bona
voluntate tua syon: ut edificē
tur muri ierl̃m. Tunc accepta-
bis sacrificiũ iusticie oblatio-
nes ⁊ holocausta: tunc iponēt
sup altare tuũ vitulos. Gl̃ia.

Ps.

Quid gloriaris in
malicia: qui potēs es in
equitate. Tota die iniusticiã
cogitauit lingua tua: sicut no-
uacula acuta fecisti dolũ. Di-
lexisti maliciã sup benignita-
tem: iniquitatem magis q̃ lo
qui equitatē. Dilexisti omnia
verba precipitationis: lingua
dolosa. Propterea de⁹ destruet
te in finē: euellet te ⁊ emigra-
bit te de tabernaculo tuo: ⁊ ra
dicē tuã de terra viuentiũ. Ui
debũt iusti ⁊ timebũt: ⁊ sup eũ
ridebũt ⁊ dicent: ecce homo q
nõ posuit deũ adiutorē suum.
Sed sperauit in multitudine
diuitiarũ suarũ: ⁊ preualuit in
vanitate sua. Ego autē sicut
oliua fructifera in domo dei:
speraui in mĩa dei in eternũ ⁊
in seculuz seculi. Confitebor
tibi in seculũ q̃z fecisti: ⁊ expe-
ctabo nomē tuũ qm̃ bonuz est
i cõspectu sanctoꝝ tuoꝝ. Gl̃ia
Añ. De⁹ deoꝝ dñs locutus est

℟. Immola deo sacrificiũ laudis: et redde altissimo vota tua. Ad laudes añ. Scḋm magnã miãm tuã dñe miserere mei. ps.
37 Miserere. Añ. Salutare vult[us]
33 mei de[us] meus. ps. Judica me. Añ. Ad te de luce vigilo deus
44 ps. Deus de[us]. Añ. Cunctis dieb[us] vite nrẽ saluos nos fac domine. ps. Ego dixi. Añ. Omnes angeli ei[us] laudate dñm de celis. ps. Laudate. Capitlm. Uigilate et orate: state. Hymn[us].

Ales diei nũcius lucẽ propinquã pcinit nos excitator mentiũ iã xp̃s ad vitã vocat. Auferte clamat lectulos egros sopore desides castiq[ue] recti et sobrij vigilate iam sum primus. Ihm ciamus vocib[us] flentes precãtes sobrie intẽta supplicatio dormire cor mundum vetat. Tu xp̃e somnũ discute tu rumpe noctis vincula tu solue peccatũ vetus nouũq[ue] lumen ingere. Deo pr̃i sit gloria. ℣. Repleti sum[us] mane misericordia tua. Et. Añ. Erexit dñs nob[is] cornu salu[tis] i domo dauid pueri sui. ps. Bñdict[us].

Feria quarta Inuitatorium.

In manu tua domine. Oẽs fines terre. Añ. Auertit. ps.

Dixit insipiẽs in corde suo: non est deus. Corrupti sũt et abhominabiles facti sũt in iniquitatib[us]: nõ est q̃ faciat bonum. Deus de celo pspexit sup filios hoĩm: ut videat si ẽ intelligens aut requirẽs deũ. Omnes declinauerũt sil' inutiles facti sunt: nõ est qui faciat bonum nõ est vsq[ue] ad vnum. Nõne sciẽt omnes qui opant iniquitatẽ: q deuorãt plebem meã ut cibũ panis. Deum nõ inuocauerũt: illic trepidauerũt timore vbi nõ fuit timor. Quõ deus dissipauit ossa eorũ: qui hoĩbus placẽt: confusi sũt quoniã de[us] spreuit eos. Quis dabit ex syon salutare isrl': cũ conuerterit dñs captiuitatem plebis sue exultabit iacob et letabitur isrl'. Psalmus dauid.

Deus in noĩe tuo saluum me fac: et i virtute tua iudica me. Deus exaudi orõnẽ meã: aurib[us] pcipe verba oris mei. Quoniã alieni insurrexerũt aduersũ me: et fortes q̃sierũt aiam meã: et nõ pposuerũt deũ ante conspectũ suũ. Ecce enim deus adiuuat me: et domi-

nus susceptor ē aīe mee. Auerte mala inimicis meis: et in veritate tua dispde illos. Volūtarie sacrificabo tibi et confitebor noī tuo dn̄e: quoniā bonū est. Quoniā ex oī tribulatiōe eripuisti me: et super inimicos meos despexit oculus me⁹. ps.

Exaudi de⁹ orōnē meā: et ne despexeris deprecationem meā: intēde mihi et exaudi me. Contristatus sum i exercitatione mea: et conturbat⁹ sum a voce inimici: et a tribulatione peccatoris. Quoniā declinauerūt in me iniqtates: et i ira molesti erant mihi. Cor meū cōturbatū ē in me: et formido mortis cecidit sup me. Timor et tremor venerūt sup me: et contexerūt me tenebre. Et dixi qs dabit mihi pennas sicut colūbe: et volabo et requiescā. Ecce elongaui fugiēs: et māsi in solitudie. Expectabā eū q saluū me fecit: a pusillaminitate spūs et tempestate. Precipita dn̄e diuide linguas eoꝝ: quoniā vidi iniquitatē et cōtradictionē i ciuitate. Die ac nocte circūdabit eam sup muros eius iniquitas: et labor in medio eius et iniusticia. Et nō defecit de plateis ei⁹: vsura et dolus. Quoniā si inimic⁹ meus maledixisset mihi: sustinuissez vtiq₃. Et si is qui oderat me sup me magna locutus fuisset abscondissem me forsitan ab eo. Tu vō homo vnanimis: dux meus et not⁹ meus. Qui simul me cū dulces capiebas cibos: in domo dei ambulauimus cum consensu. Veniat mors sup illos: et descendant in infernū viuentes. Quoniā nequitie in habitaculis eorū: in medio eorū. Ego autē ad deū clamaui: et dn̄s saluauit me. Vespere et mane et meridie narrabo et annunciabo: et exaudiet vocem meā. Redimet in pace animā meam: ab his qui appropinquant mihi: quoniā int multos erāt mecū. Exaudiet deus: et humiliabit illos qui est ante secula. Non eni e st illis cōmutatio et nō timuerunt deū: extendit manū suā in retribuendo. Contaminauerūt testamentū ei⁹: diuisi sūt ab ira vult⁹ ei⁹: et appropinquauit cor illi⁹. Molliti sunt sermones ei⁹ sup oleum: et ipsi sūt iacula. Iacta sup dominū curā tuam: et ipse te enutriet et nō dabit in eternum fluctuationez iusto. Tu vō deus: de-

duces eos in puteũ interitus. Viri sanguinũ & dolosi nõ dimidiabunt dies suos: ego aũt sperabo in te dñe. Gl'ia. Añ. Auertit dominus captiuitatem plebis sue. Añ. Quoniã. Ps.

Miserere mei deus quõ conculcauit me hõ: tota die impugnãs tribulauit me. Conculcauerũt me inimici mei tota die: quõ multi bellãtes aduersũ me. Ab altitudine diei timebo: ego vero in te sperabo. In deo laudabo sermões meos: in deo speraui non timebo qd faciat mihi caro. Tota die verba mea execrabãtur aduersũ me oẽs cogitationes eorũ i malũ. Inhabitabũt & abscondent: ipsi calcaneũ meũ obseruabunt. Sicut sustinuerũt aiam meã: pro nihilo saluos facies illos: in ira populos cõfringes. Deus vitã meã annũciaui tibi: posuisti lachrymas meas in cõspectu tuo. Sicut & in promissione tua: tũc conuertent inimici mei retrorsum. In quacũq3 die inuocauero te: ecce cognoui quõ deus meus es. In deo laudabo verbũ: in dño laudabo sermonẽ: in deo speraui nõ timebo qd faciat mihi hõ. In me sũt deus vota tua q̃ reddã laudatiões tibi. Quõ eripuisti aiam meã de morte: & pedes meos de lapsu: ut placeam corã deo in lumine viuentiũ. Psalmus.

Miserere mei deus miserere mei: quõ in te confidit aia mea. Et in vmbra alarũ tuarũ sperabo: donec transeat iniqtas. Clamabo ad deum altissimũ: deum qui bene fecit mihi. Misit de celo & liberauit me: dedit in opprobriũ conculcãtes me. Misit deus miãz suã & veritatẽ suã: & eripuit aiam meã de medio catulorũ leonũ dormiui conturbatus. Filij hoĩuz dentes eorũ arma & sagitte: & lingua eorũ gladius acutus. Exaltare sup celos deus: & i oi terra gl'ia tua. Laqueũ parauerũt pedibus meis: & incuruauerũt aiam meã. Foderũt añ faciẽ meã foueã: & inciderunt in eam. Paratũ cor meũ deus paratũ cor meũ: cãtabo & psalmũ dicã. Exurge gloria mea exurge psalteriuz & cithara exurgam dilũculo. Confitebor tibi in pplis domie: & psalmũ dicã tibi in gentibus. Quõ magnificata ẽ vsq3 ad celos miã tua: & vsq3 ad nubes veritas tua. Exaltare super celos deus: & sup omnez terram gloria tua.

Gl'ia. Añ. Quonia i te ɔfidit aïa mea. Añ. Juste iudicate.

Ps. Si vere vtiq; iusticiã loquimini: recte iudicate filij hoïu. Etenim i corde iniquitates oꝑamini in terra: iniusticias manus vestre cōcinant. Alienati sunt pctōres a vulua errauerunt ab vtero: locuti sūt falsa. Furoꝛ illis fm multitudinem serpentis: sicut aspidis surde et obdurãtis aures suas. Que nō exaudiet vocem incantantiũ: et venefici incantantis sapient. Deus cōteret dētes in oꝛe ipsoꝝ: molas leonũ ɔfringet dñs. Ad nihilũ deuenerūt tãq̃ aqua decurrens: intendit arcũ suũ donec infirmēt. Sicut cera q̃ fluit auferent: supecidit ignis et nō viderūt solē. Prius q̃ intelligerēt spine vꝛe rhãnum: sicut viuentes sic in ira absoꝛbet eos. Letabit iustus cũ viderit vindictã: manus suas lauabit in sanguie pctōris. Et dicet hō: si vtiq; est fruct⁹ iusto: vtiq; est deus iudicãs eos in terra. Ps.

Eripe me de inimicis meis de⁹ me⁹: et ab insurgētib⁹ i me libera me. Eripe me de oꝑantibus iniquitatē: et de viris sanguinũ salua me. Quia ecce ceperūt aïam meã: irruerūt in me foꝛtes. Neq; iniquitas mea neq; peccatũ meũ domine: sine iniqtate cucurri et direxi. Exurge in occursũ meũ et vide: et tu dñe de⁹ virtutũ de⁹ isrl'. Intēde ad visitãdas oēs gentes: nō miserearis omnib⁹ qui oꝑant iniquitatē. Cōuertent ad vespam: et famē patientur ut canes: et circuibunt ciuitatē. Ecce loquent in oꝛe suo et gladius in labijs eoꝝ: quoniã quis audiuit. Et tu domine deridebis eos: et ad nihilũ deduces oēs gentes. Foꝛtitudinē meã ad te custodiam: q2 deus susceptoꝛ me⁹ es: de⁹ me⁹ mĩa eius preueniet me. Deus oñdit mihi sup inimicos meos ne occidas eos: neq̃ obliuiscant ppli mei. Dispge illos in virtute tua: et depone eos pꝛotectoꝛ meus dñe. Delictũ oris eoꝝ sermonē labioꝝ ipsoꝝ: et compꝛehēdant in supbia sua. Et de execratione et mēdacio annūciabunt in cōsũmatione in ira cōsũmationis et nō erũt. Et sciēt q2 deus dñabitur iacob: et finiũ terre. Conuertentur ad vespam et famē patient ut canes et circuibunt ciuitatē. Ipsi dispgēt ad mãducandũ:

si vo nō fuerint saturati ⁊ mur
murabunt. Ego autē canta-
bo fortitudinem tuā: ⁊ exalta-
bo mane misericordiam tuā.
Quia fact⁹ es susceptor meus
⁊ refugium meū: in die tribu-
lationis mee. Adiutor meus
tibi psallam: quia deus susce-
ptor meus es deus meus mi-
sericordia mea. Gl'ia pri. Añ.
Juste iudicate filij hominuz.
Añ. Da nobis domine. ps.
Deus repulisti nos ⁊ de-
struxisti nos: iratus es ⁊
misertus es nobis. Cōmoui-
sti terrā ⁊ cōturbasti eam: sana
contritiones ei⁹ quia cōmota
est. Ostendisti pplō tuo dura:
potasti nos vino cōpunctiōis.
Dedisti metuentib⁹ te signifi-
cationē: ut fugiāt a facie arc⁹.
Ut liberent̄ dilecti tui: saluuz
fac dextera tua ⁊ exaudi me.
Deus locut⁹ est in sancto suo:
letabor ⁊ partibor sichimam ⁊
conuallē tabernaculorū meti-
bor. Meus est galaad ⁊ me⁹
est manasses: ⁊ effraim fortitu
do capitis mei. Juda rex me⁹
moab olla spei mee. In ydu-
meā extendam calciamentum
meū: mihi alienigene subditi
sūt. Quis deducet me ī ciuita
tem munitā: quis deducet me
vsq; in ydumeā. Nōne tu de⁹
qui repulisti nos: ⁊ nō egredie
ris deus in virtutibus nostris.
Da nobis auxiliū de tribula-
tione: q; vana salus hominis.
In deo faciem⁹ virtutē: ⁊ ipse
ad nihiluz deducet tribulātes
nos. Psalmus.
Exaudi deus deprecatio
nē meā: intēde orationi
mee. A finib⁹ terre ad te cla-
maui dum anxiaret̄ cor meū:
in petra exaltasti me. Deduxi
sti me q; fact⁹ es spes mea: tur
ris fortitudinis a facie īimici.
Inhabitabo in tabernaculo
tuo in secula: ptegar in vela-
mento alarum tuarū. Quō tu
deus meus exaudisti oratio-
nem meā: dedisti hereditatez
timentib⁹ nomen tuum. Dies
sup dies regis adijcies: ānos
ei⁹ vsq; in diē generationis ⁊
generatiōis. Permanet ī eter
nū in cōspectu dei: miam ⁊ ve-
ritatē ei⁹ q̄s requiret. Sic psal
mū dicā nōi tuo in seculū secu
li: ut reddā vota mea de die ī
diem. Gl'ia pri. Añ. Da nobis
dñe auxilium de tribulatiōe.
Añ. A timore. Psalmus.
Nonne deo subiecta erit
aīa mea: ab ipso eni salu
tare meū. Nā ⁊ ipse de⁹ meus

⁊ salutaris me⁹ susceptor me⁹: nō mouebor amplius. Quo- usq̧ irruitis in hoīem: interfici- tis vniuersi vos: tanq̧ parieti inclinato ⁊ macerie depulse. Verūtñ preciū meū cogitaue runt repellē cucurri in siti: ore suo benedicebāt: ⁊ corde suo maledicebāt. Verūtñ deo sub iecto esto aīa mea: qm̄ ab ipso patiētia mea. Quia ipse deus me⁹ ⁊ salutator meus: adiutor me⁹ nō emigrabo. In deo sa- lutare meū ⁊ glīa mea: de⁹ au xilij mei ⁊ spes mea in deo est Sperate in eo oīs cōgregatio ppl̄i: effundite corā illo corda vestra: deus adiutor noster in eternū. Verūtñ vani filij ho- minū: mendaces filij hoīm in stateris: ut decipiāt ipsi de va nitate in idipsū. Nolite spera re in iniqtate ⁊ rapinas nolite concupiscere: diuitie si affluāt nolite cor apponē. Semel lo- cutus ē de⁹ duo hec audiui q2 ptās dei est: ⁊ tibi dn̄e mīa q2 tu reddes vnicuiq̧ iuxta opa

Deus de⁹ me⁹: ... tua. ps. ad te de luce vigilo. Siti- uit in te aīa mea: q̄ multipli citer tibi caro mea. In ťra de- serta inuia ⁊ inaquosa: sic i san- cto apparui tibi: ut viderē vir tutem tuā ⁊ gloriā tuā. Quo- niā melior est mīa tua sup vi- tas: labia mea laudabunt te. Sic benedicā te in vita mea: ⁊ in nomine tuo leuabo manus meas. Sicut adipe ⁊ pingue- dine repleať aīa mea: ⁊ labijs exultationis laudabit os meū Si memor fui tui sup stratum meū in matutinis meditabor in te: quia fuisti adiutor meus Et in velamento alarū tuarū exultabo: adhesit anima mea post te: me suscepit dextra tua. Ipsi vo in vanū quesierūt ani mam meā: introibunt in infe- riora terre tradenť in manus gladii partes vulpium erunt. Rex vo letabiť in deo: lauda bunť omnes qui iurant in eo: quia obstructū est os loquen- tiū iniqua. Psalmus.

Exaudi deus orationem meam cum deprecor: a ti- more inimici eripe animam meam. Protexisti me a cōuen tu malignantiū: a multitudi- ne operantium iniquitatem. Quia exacuerunt ut gladium linguas suas: intenderunt arcū rem amarā: ut sagittent in oc- cultis immaculatum. Subito sa gittabūt eū ⁊ nō timebunt: fir mauerūt sibi sermonē nequā.

Narrauerũt ut absconderent laqueos: dixerũt quis videbit eos. Scrutati sũt iniquitates: defecerũt scrutantes scrutinio. Accedet homo ad cor altũ: et exaltabit de⁹. Sagitte paruulorũ facte sunt plage eor: et infirmate sunt contra eos lingue eorũ. Conturbati sunt oẽs q videbant eos: et timuit oĩs homo. Et annũciauerũt opera dei: et facta eius intellexerunt. Letabit iustus in dño et sperabit in eo: et laudabunt omnes recti corde. Gl'ia. Añ. A timore inimici eripe domine aiam meã. Psalmus dauid.

Te decet hymn⁹ de⁹ in syõ et tibi reddet votũ i ierlm. Exaudi orationẽ meã: ad te oĩs caro veniet. Verba iniq̃rũ p̃ualuerũt sup nos: et ipietatibus nostris tu ꝓpitiaberis. Beatus quẽ elegisti et assumpsisti: inhabitabit i atrijs tuis. Replebimur in bonis dom⁹ tue: sanctũ est templũ tuũ mirabile in equitate. Exaudi nos de⁹ salutaris noster: spes oĩu finium terre: et in mari longe. Preparãs mõtes in v'tute tua accinctus potẽtia q cõturbas ꝓfundum maris sonũ fluctuũ eius. Turbabunt gentes et timebũt qui habitant terminos a signis tuis: exitus matutini et vespere delectabis. Visitasti terrã et inebriasti eam: multiplicasti locupletare eam. Flumen dei replerũ est aquis: parasti cibũ illor: quoniã ita est p̃paratio eius. Riuos eius inebrians multiplica genimina ei⁹: in stillicidijs ei⁹ letabit germinans. Benedices corone anni benignitatis tue: et cãpi tui replebunt vbertate. Pinguescent speciosa deserti: et exultatiõe colles accingent. Induti sũt arietes oviũ: et valles abundabunt frumẽto: clamabunt etenĩ hymnũ dicent. Añ. In ecclesijs. Psalmus.

Iubilate deo oĩs t'ra: psalmũ dicite noi ei⁹: date gloriã laudi ei⁹. Dicite deo q̃ terribilia sũt opa tua dñe: i multitudine virtut' tue mẽtient tibi inimici tui. Omnis t'ra adoret te: et psallat tibi psalmuz dicat noi tuo. Venite et videte opa dei: terribilis in consilijs sup filios hominũ. Qui cõuertit mare in aridam: in fluĩe pertransibũt pede: ibi letabimur in ipso. Qui dñatur i virtute sua in eternũ: oculi eius super gentes respiciũt q exasperant

nō exaltent̄ in semetipsis. Benedicite gentes deū nostrum: ꝛ auditā facite vocem laudis eius. Qui posuit aīam meam ad vitam: ꝛ nō dedit in cōmotionē pedes meos. Quōm pbasti nos deus: igne nos examinasti sicut examinat̄ argentū. Induxisti nos in laqueū posuisti tribulatiōes in dorso nostro: imposuisti hoīes sup capita nostra. Transiuim⁹ p ignē ꝛ aquā: ꝛ eduxisti nos in refrigeriū. Introibo in domū tuā in holocaustis: reddā tibi vota mea que distinxerunt labia mea. Et locutū est os meū: in tribulatione mea. Holocausta medullata offerā tibi cū incenso arietū: offerā tibi boues cū hirc⁹. Venite audite ꝛ narrabo omnes qui timetis deū: quanta fecit aīe mee. Ad ipsū ore meo clamaui: ꝛ exultaui sub lingua mea. Iniquitatē si aspexi in corde meo: nō exaudiet dn̄s. Propterea exaudiuit deus: ꝛ attendit voci depcationis mee. Benedict⁹ de⁹ qui nō amouit oratiōnē meā: ꝛ mīam suā a me. Psalmus.

Deus misereat̄ nostri ꝛ benedicat nobis: illuminet vultū suū sup nos ꝛ misereat̄ nostri. Ut cognoscam⁹ i terra viā tuā: in omnib⁹ gentib⁹ salutare tuū. Confiteāt̄ tibi populi deus: confiteant̄ tibi ppłi omnes. Letent̄ ꝛ exultēt gentes: qm̄ iudicas ppłos in equitate ꝛ gentes in terra dirigis. Confiteant̄ tibi populi deus confiteant̄ tibi populi oēs: terra dedit fructū suū. Benedicat nos deus deus noster: benedicat nos deus ꝛ metuāt eū omnes fines terre. Psalmus.

Exurgat deus ꝛ dissipent̄ inimici ei⁹: ꝛ fugiant qui oderūt eū a facie eius. Sicut deficit fumus deficiāt: sic fluit cera a facie ignis: sic pereant peccatores a facie dei. Et iusti epulent̄ ꝛ exultent in cōspectu dei: ꝛ delectent̄ i leticia. Cantate deo psalmū dicite noī ei⁹: iter facite ei qui ascendit super occasum dn̄s nomen illi. Exultate in conspectu eius: turbabunt̄ a facie eius patris orphanorū ꝛ iudicis viduaꝝ. Deus in loco sancto suo: de⁹ qui inhabitare facit vni⁹ moris i domo. Qui educit vinctos i fortitudine: similiter eos qui exasperant qui habitant in sepulchris. Deus cū egredieris in ɔspectu populi tui: cū ptransi-

res in deserto. Terra mota ē
etenī celi distillauerūt a facie
dei synai: a facie dei isrl. Plu
uiā voluntariā segregabis de⁹
hereditati tue: τ infirmata est
tu vo perfecisti eam. Anima
lia tua habitabunt in ea: para
sti in dulcedine tua paupi de⁹.
Dominus dabit verbū euange
lizantib⁹: virtute multa. Rex
virtutū dilecti dilecti: τ speciei
domus diuidē spolia. Si dor
miatis inť medios cleros pen
ne colūbe deargētate: τ poste
riora dorsi ei⁹ in pallore auri.
Dū discernit celestis reges su
per eā niue dealbabūt i selmō
mōs dei mōs pinguis. Mōs
coagulatus mons pinguis: ut
qd suspicamini mōtes coagu
latos. Mons in quo bñplacitum est deo habitare in eo:
etenī dñs habitabit in finem.
Currus dei decē milib⁹ mul
tiplex milia letantiū: dñs i eis
in synai sancto. Ascendisti in
altū cepisti captiuitatē: accepi
sti dona in hominib⁹. Etenī
nō credētes: inhabitare dñm
deū. Benedict⁹ dñs die q̄tidie
psperū iter faciat nobis de⁹ sa
lutariū nostroꝝ. Deus nr̄ de⁹
saluos faciendi: τ dñi dñi exi
tus mortis. Verūtñ deus con
fringet capita inimicorū suoꝝ
verticē capilli pambulantiū i
delictis suis. Dixit dñs ex ba
san conuertam: conuertam in
pfundū maris. Ut intinguať
pes tuus in sanguine: lingua
canū tuorū ex inimicis ab ipo.
Viderūt ingressus tuos deus
ingressus dei mei regis mei q
est in sancto. Preuenerūt pri
cipes coniūcti psallentibus: in
medio iuuencularū tympani
striarū. In ecclesijs benedici
te deo: dño de fontib⁹ israel.
Ibi beniamin adolescentul⁹:
in mentis excessu. Principes
iuda duces eorū: principes za
bulon: τ principes neptalim.
Manda deus virtuti tue: con
firma hoc deus qđ opatus es
in nobis. A tēplo tuo in ierlm
tibi offerēt reges munera. In
crepa feras arūdinis congre
gatio taurorū in vaccis popu
lorū: ut excludant eos q pbati
sunt argento. Dissipa gentes
que bella volunt: venięt lega
ti ex egypto ethiopia pueniet
manus ei⁹ deo. Regna terre
cantate deo: psallite domino.
Psallite deo qui ascendit sup
celū celi: ad orientē. Ecce da
bit voci sue vocē virtutis date
gloriam deo: sup isrl magnifi

centia eius et virtus eius in nu
bibus. Mirabilis deus i san-
ctis suis: deus israel ipse dabit vir-
tutē et fortitudinem plebi sue:
benedictus deus. Gloria patri.
Añ. In ecclesijs benedicite do-
mino. ℣. Deus vitam meam
annūciaui tibi: posuisti lacri.
Ad laudes añ Amplius laua
me deus ab iniusticia mea. ps.
Miserē. Añ Te decet hymnus
deus in syon. ps. Ipsum. Añ.
Labia mea laudabunt te i vi-
ta mea deus meus. ps. De' de'.
Añ Exultauit cor meū in dño
ps. Ipsum. Añ. Celi celorum
laudate deū. ps Laud. Capl'm
Vigilate et orate. Hymnus.
Nox et tenebre et nubila cō
fusa mūdi et turbida: lux
intrat albescit polus xpūs venit
discedite. Caligo terre scindit
percussa solis spiculo rebusq; iā
color redit vultu nitētis siderū
Te xpe solū nouimus te mente
pura et simplici flēdo et canēdo
q̄s intēde nris vocibus. Sunt
multa fucis illita q̄ luce purgē
tur tua: tu lux eoy sideris vul-
tu sereno illumina. Deo patri
sit gl'ia. ℣. Repleti sumus mane
Añ Salutē ex inimicis nris et
de manu oium qui nos oderūt
libera nos dñe. ps. Bñ. Feria
q̄rta Inuitatoriū Adoremus
dñm. Qui ipse fecit nos. ps. Ve-
nite. Añ. Dñe deus. ps
Saluū me fac
deus qm̄ intra-
uerunt aque:
vsq; ad aiam
meā. Infixus
sū in limo pro
fundi: et nō ē substātia. Veni
i altitudinē maris: et tēpestas
dimersit me. Laboraui cla-
mans rauce facte sunt fauces
mee: defecerūt oculi mei dum
spero in deū meū. Multipli-
cati sūt sup capillos capitis mei
q oderūt me gratis. Confortati
sūt q psecuti sūt me inimici mei i
iuste: q̄ nō rapui tūc exsoluebā.
Deus tu scis insipientiā meā et
delicta mea a te nō sūt abscon
dita. Nō erubescāt i me q ex-
pectāt te dñe: dñe virtutū. Non
cōfundāt sup me: q q̄rūt te deus
israel. Qm̄ pp̄ te sustinui oppro
briū: operuit cōfusio faciē meā.
Extraneus factus sū fratribus meis
et peregrinus filijs mrīs mee. Qm̄
zelus domus tue comedit me
et opprobria exprobrātiū tibi ce-
ciderūt sup me. Et operui in ie-
iunio aiam meā: et factū est in
opprobriū mihi. Et posui vesti-
mētū meū ciliciū: et factus sū illis
in parabolā. Aduersū me lo-
quebant q sedebant in porta:

ꝛ in me psallebāt qui bibebāt
vinū. Ego vo orationē meā
ad te dñe: tempus beneplaciti
deus. In multitudine miseri
cordie tue exaudi me: in veri
tate salutis tue. Eripe me de
luto ut non infigar: libera me
ab his qui oderunt me: ꝛ de ꝓ
fundis aquaꝝ. Non me dimer
gat tempestas aque: neqꝫ ab
sorbeat me profundū: neqꝫ vr
geat sup me pute⁹ os suū. Ex
audi me domine qm̄ benigna
est mīa tua: ſm multitudinem
miserationū tuarū respice in
me. Et ne auertas faciē tuam
a puero tuo: qm̄ tribulor: velo
citer exaudi me. Intende aie
mee ꝛ libera eā: ꝓpter inimicos
meos eripe me. Tu scis impro
periū meū ꝛ confusionē meā:
ꝛ reuerentiā meā. In ꝯspectu
tuo sunt oēs qui tribulant me
iproperiū expectauit coꝛ meū
ꝛ miseriā. Et sustinui q simul
contristaret ꝛ nō fuit: qui con
solaret ꝛ nō inueni. Et dede
runt in escam meā fel: ꝛ in siti
mea potauert me aceto. Fiat
mensa eoꝝ coram ipsis in la
queū: ꝛ in retributiones ꝛ in
scandalū. Obscurentur oculi
eoꝝ ne videant: ꝛ dorsum eo
rū semꝑ incurua. Effunde sup
eos irā tuā: ꝛ furoꝛ ire tue com
prehēdat eos. Fiat habitatio
eoꝝ deserta: ꝛ in tabernaculis
eoꝝ nō sit qui inhabitet. Qm̄
quē tu ꝑcussisti ꝑsecuti sunt: ꝛ
sup dolorē vulnerū meoꝝ ad
diderūt. Appone iniquitatē
sup iniquitatē eoꝝ: ꝛ nō intrēt
in iusticiā tuā. Deleant de li
bro viuentiū: ꝛ cum iustis nō
scribant. Ego sū pauper ꝛ do
lens: sal⁹ tua deus suscepit me.
Laudabo nomen dei cū can
tico: ꝛ magnificabo eū in lau
de. Et placebit deo sup vitu
lum nouellū: cornua ꝓducen
tem ꝛ vngulas. Uideant pau
peres ꝛ letentur: q̄rite deū ꝛ vi
uet anima vr̄a. Quoniā exau
diuit pauperes dñs: ꝛ vinctos
suos nō despexit. Laudēt illū
celi ꝛ terra: mare ꝛ oia reptilia
in eis. Qm̄ deus saluā faciet
syon: ꝛ edificabunt ciuitates iu
de. Et inhabitabunt ibi: ꝛ he
reditate acquirent eam. Et se
men seruoꝝ ei⁹ possidebit eā:
ꝛ qui diligunt nomen eius ha
bitabunt in ea. Psalmus.

Deus in adiutoriū meum
intēde: dñe ad adiuuan
dum me festina. Cōfundant
ꝛ reuereant: qui querūt aīam
meā. Auertant retrorsum ꝛ

erubescant qui volūt mihi ma
la. Auertant̄ statim erubescē-
tes: qui dicūt mihi euge euge.
Exultent & letent̄ in te omēs
qui querūt te: & dicant semper
magnificet̄ dn̄s qui diligūt sa
lutare tuū. Ego vo egenus &
pauper sum: deus adiuua me
Adiutor me⁹ & liberator me⁹
es tu: dn̄e ne moreris. Gloria
An. Dn̄e deus in adiutorium
meū intende. ps. Esto mihi. ps.
In te dn̄e speraui non con
fundar in eternū: i iusticia
tua libera me & eripe me. In-
clina ad me aurē tuā: & salua
me. Esto mihi in deū ꝓtecto-
rem: & in locū munitū ut saluū
me facias. Qm̄ firmamentū
meū: & refugiū meū es tu. De⁹
meus eripe me de manu pec-
catoris: & de manu cōtra legē
agentis & iniqui. Qm̄ tu es pa
tiētia mea dn̄e: dn̄e spes mea
a iuuētute mea. In te confir
matus sum ex vtero: de ventre
matris mee tu es ꝓtector me⁹.
In te cantatio mea semꝑ: tāq̄
prodigiū factus sum multis &
tu adiutor fortis. Repleat̄ os
meū laude: ut cantē gloriam
tuā tota die magnitudinē tuā
Ne piicias me in tpe senectu-
tis: cū defecerit virtus mea ne
derelinquas me. Quia dixe-
rūt inimici mei mihi: & qui cu
stodiebant aīam meā consiliū
fecerūt in vnū. Dicentes deus
dereliquit eū ꝑsequimini: & cō
prehendite eū q: nō est qui eri
piat. Deus ne elongeris a me
deus me⁹ in auxiliū meū respi
ce. Cōfundant̄ & deficiāt de-
trahentes aīe mee: opiant̄ con
fusione & pudore qui querunt
mala mihi. Ego autem semꝑ
sperabo: & adiiciam suꝑ omnē
laudē tuā. Os meū annuncia
bit iusticiā tuā: tota die salula
re tuū. Qm̄ nō cognoui litte-
raturā introibo i potētias do-
mini: dn̄e memorabor iusticie
me soli⁹. Deus docuisti me a
iuuētute mea: & vsq; nūc ꝓnun
ciabo mirabilia tua. Et vsq;
in senectā & seniū: deus ne de-
relinques me. Donec annun
ciem brachiū tuū: generatio-
ni omni que ventura est. Po
tentiā tuā & iusticiā tuā deus:
vsq; in altissima que fecisti ma
gnalia: deus quis similis tibi.
Quantas ostendisti mihi tri-
bulationes multas & malas: &
conuersus viuificasti me & de
abyssis terre itez reduxisti me
Multiplicasti magnificētiā
tuā: & conuersus consolat⁹ es

me. Nã et ego confitebor tibi in vasis psalmi veritatẽ tuam deus: psallã tibi in cithara sancto israel. Exultabũt labia mea cũ cantauero tibi: et anima mea quam redemisti. Sz et lingua mea tota die meditabit iusticiã tuam: cũ confusi et reueriti fuerint qui querũt mala mihi. Psalmus.

Deus iudiciũ tuũ regi da et iusticiã tuã filio regis. Iudicare populũ tuũ in iusticia: et pauperes tuos i iudicio. Suscipiant montes pacẽ populo: et colles iusticiã. Iudicabit paupes ppli: et saluos faciet filios pauperũ et hũiliabit calũniatorẽ. Et pmanebit cum sole et ante lunã: in generatiõe et generati onẽ. Descẽdet sicut pluuia in vell᷒: et sicut stillicidia stillantia sup terram. Orietur in dieb᷒ eius iusticia et abundantia pacis: donec auferatur luna. Et dñabitur a mari vsq ad mare: et a flumine vsq ad terminos orbis terrarũ. Coram illo procident ethiopes: et inimici ei᷒ terrã lingent. Reges tharsis et insule munera offerẽt: reges arabũ et saba dona adducent. Et adorabũt eũ omnes reges: oẽs gentes seruient ei. Quia liberauit pauperẽ a potente: et pauperem cui nõ erat adiutor. Parcet pauperi et inopi: et aĩas pauperũ saluas faciet. Ex vsuris et iniquitate redimet aĩas eorũ: et honorabile nomẽ eorũ corã illo. Et viuet et dabitur ei de auro arabie et adorabunt de ipso semp: tota die benedicent ei. Et erit firmamentũ in terra in sũmis montiũ: superextolletur sup libanũ fructus eius: et florebunt de ciuitate sicut fenum terre. Sit nomen eius benedictũ in secula: ante solem pmanet nomẽ ei᷒. Et benedicentur in ipo omnes tribus terre: omnes gẽtes magnificabunt eũ. Bñdictus dominus deus isrl: qui facit mirabilia solus. Et benedictum nomẽ maiestatis eius in eternum: et replebitur maiestate ei᷒ omnis terra fiat fiat. Gloria.

Añ. Esto mihi i deũ protectorem. Añ. Liberasti virgã. ps.

Quã bonus isrl deus his q recto sũt corde. Mei autẽ pene moti sunt pedes: pene effusi sunt gress᷒ mei. Quia zelaui sup iniquos: pacẽ peccatorũ videns. Quia nõ est respectus morti eorũ: et firmamẽtum in plaga eorũ. In labore

hoium nõ sũt: et cum hoibus nõ flagellabunt. Ideo tenuit eos superbia: operti sũt iniquitate et impietate sua. Prodijt q̃si ex adipe iniquitas eoꝝ: transierũt in affectũ cordis. Cogitauerũt et locuti sũt nequiciã: iniquitatẽ in excelso locuti sũt. Posuerũt in celũ os suũ: et lingua eorum transiuit in terra. Ideo cõuertetur pplus meus hic: et dies pleni inuenientur in eis. Et dixerũt quõ scit deꝰ: et si ẽ sciã in excelso. Ecce ipsi peccatores et abũdantes in seculo: obtinuerunt diuitias. Et dixi ergo sine causa iustificaui cor meũ: et laui inter innocẽtes manus meas. Et fui flagellatus tota die: et castigatio mea in matutinis. Si dicebam narrabo sic ecce nationem filioꝝ tuoꝝ reprobaui. Existimabam ut cognoscerem: hoc labor est ante me. Donec intrem in sanctuariũ dei: et intelligam in nouissimis eorum. Verũtñ ꝓpter dolos posuisti eis: deiecisti eos dum alleuarent. Quomodo facti sunt in desolationẽ: subito defecerũt perierũt ꝓpter iniquitatẽ suam. Uelut somnum surgentiũ: domine in ciuitate tua imaginẽ ipsorũ ad nihilũ rediges. Quia inflãmatũ est cor meũ: et renes mei cõmutati sunt: et ad nihilum redactus sum et nesciui. Ut iumentũ factus sum apud te: et ego semper tecum. Tenuisti manũ dexteram meã: et in uoluntate mea deduxisti me: et cũ gloria suscepisti me. Quid enim mihi est in celo: et a te quid volui super terram. Defecit cor meũ et caro mea: deus cordis mei et pars mea deus in eternum. Quia ecce qui elongant se a te peribunt: pdidisti omnẽ qui fornicatur abs te. Mihi aũt adherere deo bonum est: ponere in domino deo spem meam. Ut annũciem omnes pdicatiões tuas in portis filie syon. Gloria patri. Psalmus dauid.

Ut quid deus repulisti in finẽ: iratus est furor tuus sup oues pascue tue. Memor esto congregationis tue: quã possedisti ab initio. Redemisti virgam hereditatis tue: mons syon in quo habitasti in eo. Leua manꝰ tuas in superbias eorũ in finẽ: quãta malignatꝰ est inimicus in scõ. Et gloriati sunt qui oderũt te: in medio solẽnitatis tue. Posuerũt signa sua signa: et nõ cognouerũt sicut in exitu sup

sũmũ. Quasi in silua lignorũ
securib⁹ exciderunt ianuas ei⁹
in idipsũ: in securi ⁊ ascia deie
cerũt eã. Incenderũt igni san
ctuariũ tuũ in terra: polluerũt
tabernaculũ noĩs tui. Dixerũt
in corde suo cognatio eoꝝ sil:
quiescere faciam⁹ oẽs dies fe
stos dei a terra. Signa nostra
nõ vidim⁹ iam nõ est ꝓpheta:
⁊ nos nõ cognoscet amplius.
Usquequo de⁹ impꝓabit inimi
cus: irritat aduersarius nomẽ
tuũ in finẽ. Ut qd auertis ma
nũ tuã: ⁊ dexterã tuã de medio
sinu tuo in finẽ. Deus aũt rex
noster añ secula: opatus est sa
lutẽ in medio terre. Tu cõfir
masti in virtute tua mare: con
tribulasti capita draconum in
aquis. Tu confregisti capita
draconis: dedisti eũ escam po
pulis ethiopuꝫ. Tu dirupisti
fõtes ⁊ torrẽtes: tu siccasti flu
uios ethan. Tuus est dies ⁊
tua est nox: tu fabricat⁹ es au
rorã ⁊ solẽ. Tu fecisti oẽs ter
minos terre: estatẽ ⁊ ver tu plas
masti ea. Memor esto huius
inimic⁹ impꝓperauit dño: ⁊ po
pulus insipiẽs incitauit nomẽ
tuum. Ne tradas bestijs aias
confitẽtes tibi: ⁊ aias paupeꝝ
tuoꝝ ne obliuiscaris in finem.
Respice in testamentum tuũ:
qꝛ repleti sũt qui obscurati sũt
terre domib⁹ iniquitatũ. Ne
auertat̃ humilis factus confu
sus: pauper ⁊ inops laudabũt
nomen tuũ. Exurge deus iu
dica causam tuã: memor esto
impꝓperioꝝ tuoꝝ eoꝝ q̃ ab insi
piente sũt tota die. Ne obliui
scaris voces inimicoꝝ tuorũ:
sꝑbia eoꝝ qui te oderũt ascẽ
dit semꝑ. Gl'ia. Añ. Liberasti
virgã hereditatis tue. Añ. Et
inuocabimus. Psalmus.
Confitebimur tibi de⁹ cõ
fitebimur: ⁊ inuocabimus
nomen tuũ. Narrabim⁹ mira
bilia tua: cũ accepero tempus
ego iusticias iudicabo. Liq̃
facta est terra ⁊ oẽs qui habi
tant in ea: ego confirmaui co
lumnas ei⁹. Dixi iniquis noli
te inique agere: ⁊ delinquẽtib⁹
nolite exaltare cornu. Nolite
extollere in altũ cornu vestrũ:
nolite loqui aduersus deũ ini
quitatẽ. Quia neqꝫ ab oriẽte
neqꝫ ab occidẽte: neqꝫ a deser
tis montib⁹ qm̃ deus iudex ẽ.
Hunc humiliat ⁊ hũc exaltat
qꝛ calix in manu dñi vini me
ri plen⁹ mixto. Et inclinauit
ex hoc in hoc: verũtñ fex eius
non est exinanita: bibent oẽs

peccatores terre. Ego autem annũciabo in seculũ: cantabo deo iacob. Et omnia co:nua peccatorũ confringã: ⁊ exalta buntur cornua iusti. Psalmus

Notus in iudea deus: in isr̃l magnũ nomen eius. Et factus est i pace locus ei⁹: ⁊ habitatio eius in syon. Ibi confregit potẽtias: arcũ scutũ gladiũ ⁊ bellum. Illuminans tu mirabiliter a montib⁹ eternis turbati sũt oẽs insipientes cor de. Dormierunt somnũ suũ: ⁊ nihil inuenerunt omnes viri di uitiarũ in manibus suis. Ab increpatione tua deus iacob: dormitauerũt qui ascenderũt equos. Tu terribilis es: ⁊ quis resistet tibi: ex tũc ira tua. De celo auditum fecisti iudicium terra tremuit ⁊ quieuit. Cum exurgeret in iudicio deus: ut saluos faceret omnes mansue tos terre. Quoniaz cogitatio hominis confitebit̃ tibi: ⁊ reli quie cogitationis diem festuz agent tibi. Vouete ⁊ reddite domino deo vr̃o: omẽs qui in circuitu eius affertis munera. Terribili ⁊ ei q aufert spiritũ principũ: terribili apud omẽs reges terre. Gl̃ia. An̄. Et inuo cabim⁹ nomen tuuz dñe. An̄.

Tu es deus. Psalmus.

Uoce mea ad dominum clamaui: voce mea ad deũ ⁊ intẽdit mihi. In die tribulationis mee deũ exquisiui manibus meis: nocte contra eũ ⁊ nõ sum decept⁹. Renuit cõsolari anima mea: memor fui dei ⁊ delectatus sum ⁊ exer citatus sum ⁊ defecit spũs me⁹ Anticipauerũt vigilias oculi mei: turbatus sum ⁊ nõ sum lo cutus. Cogitaui dies antiq̃s ⁊ annos eternos in mente ha bui. Et meditatus sum nocte cũ corde meo: ⁊ exercitabar ⁊ scopebam spiritũ meũ. Nunquid in eternũ proijciet deus: aut nõ apponet ut cõplacitior sit adhuc. Aut in finem mĩaz suã abscidet: a generatione in generationez. Aut obliuiscet̃ misereri deus: aut continebit in ira sua mĩas suas. Et dixi nunc cepi: hec mutatio dextre excelsi. Memor fui operũ domini: quia memor ero ab initio mirabiliũ tuorũ. Et meditabor i omnibus operib⁹ tuis ⁊ in adinuentionib⁹ tuis exercebor. Deus in sancto via tua quis deus magnus sicut deus noster: tu es deus qui facis mirabilia. Notã fecisti i populis

virtutē tuā: redemisti in bra-
chio tuo ppl'm tuū filios iacob
et ioseph. Viderūt te aque de'
viderūt te aque et timuerūt: et
turbate sunt abyssi. Multitu
do sonitus aquaꝝ: vocē dede
runt nubes. Eteni sagitte tue
transierūt: vox tonitrui tui in
rota. Illuxerunt corruscatio-
nes tue orbi terre: cōmota est
et cōtremuit terra. In mari via
tua: et semite tue in aquis mul
tis et vestigia tua nō cognoscē-
tur. Deduxisti sicut oves po-
pulū tuū: i mãu moysi et aaron

Attendite popule ps.
meus legē meā: inclinate
aurē vestrā in verba oris mei.
Aperiā in parabolis os meū
loquar ꝓpositiones ab initio.
Quāta audivim' et cognovi-
mus ea et pres nr̄i narraverūt
nob. Nō sūt occultata a filijs
eoꝝ: i generatiōe altera. Nar
rantes laudes dn̄i et vtutes ei'
et mirabilia eius que fecit. Et
suscitavit testimoniū in iacob
et legē posuit in isrl'. Quanta
mandavit patrib' nostris: no-
ta facē ea filijs suis: ut cogno-
scat generatio altera. Filij q
nascentur et exurgent: et narra-
bunt filiis suis. Et ponant in
deo spem suā: et nō obliviscan
tur operū dei: et mandata eius
exquirant. Ne fiant sicut pa-
tres eoꝝ: generatio prava et
exasperans. Generatio q̄ nō
direxit cor suū: et nō est credit'
cū deo spiritus ei'. Filij effrē
intendentes et mittentes arcū:
conversi sunt in die belli. Nō
custodierunt testamentū dei:
et in lege eius noluerūt ambu-
lare. Et obliti sūt benefactoꝝ
eius: et mirabiliū ei' que osten
dit eis. Corā patrib' eoꝝ fecit
mirabilia in t'ra egypti: i cam-
po thaneos. Interrupit mare
et pduxit eos: et statuit aquas
quasi i utre. Et deduxit eos i
nube diei: et tota nocte in illu-
minatione ignis. Interrupit
petrā in heremo: et adaquavit
eos velut in abysso multa. Et
eduxit aquam de petra: et de-
duxit tanq̄ flumina aquas. Et
apposuerūt adhuc peccare ei:
in iram excitaverūt excelsum
in inaquoso. Et tentaverunt
deū in cordib' suis: ut peterēt
escas aiabus suis. Et male lo
cuti sunt de deo dixerunt: nū-
quid poterit deus parare mē-
sam in deserto. Qm̄ percussit
petrā et fluxerunt aque: et tor-
rentes inundaverūt. Nūquid
et panem poterit dare: aut pa-

rare mensā populo suo. Ideo audiuit dn̄s ꝛ distulit: ꝛ ignis accensus est in iacob ꝛ ira dei ascendit in isrl'. Quia nō crediderunt in deo: nec sperauerunt in salutari eius. Et mandauit nubib⁹ desup: ꝛ ianuas celi aperuit. Et pluit illī manna ad manducandū: ꝛ panez celi dedit eis. Panē angeloꝝ manducauit hō: cibaria misit eis in abundantia. Transtulit austrū de celo: ꝛ induxit in virtute sua africū. Et pluit super eos sicut puluerē carnes: ꝛ sicut arenā maris volatilia pēnata. Et ceciderūt in medio castroꝝ eoꝝ: circa tabernacula eoꝝ. Et mādūcauerūt ꝛ saturati sūt nimis: ꝛ desiderium eoꝝ attulit eis: nō sūt fraudati a desiderio suo. Adhuc esce eoꝝ erāt in ore ipsoꝝ: ꝛ ira dei ascēdit sup eos. Et occidit pingues eoꝝ: ꝛ electos isrl' īpediuit. In oīb⁹ his peccauerūt adhuc: ꝛ nō crediderūt ī mirabilib⁹ ei⁹. Et defecerūt in vanitate dies eoꝝ: ꝛ āni eoꝝ cū festinatiōe. Cū occideret eos q̄rebāt eū: ꝛ reuertebanī ꝛ diluculo veniebāt ad eū. Et rememorati sunt q: deus adiutor ē eoꝝ: ꝛ deus excelsus redēptor eoꝝ est. Et dilexerūt eum in ore suo: ꝛ lingua sua mentiti sunt ei. Cor autē eoꝝ nō erat rectū cū eo: nec fideles habiti sūt in testamēto ei⁹. Ipse autē ē misericors: ꝛ ꝓpiti⁹ fiet pctīs eoꝝ: ꝛ non disperdet eos. Et abūdauit ut auerteret irā suaz ꝛ nō accendit omnē irā suam. Et recordatus est quia caro sunt: spiritus vadens ꝛ nō rediēs. Quotiēs exacerbauerūt eū in deserto: in irā ꝯcitauerūt eum in inaquoso. Et cōuersi sūt ꝛ tentauerūt deū: ꝛ sanctū isrl' exacerbauerūt. Non sunt recordati man⁹ ei⁹: die q̄ redemit eos de mānu tribulātꝭ. Sicut posuit i egypto signa sua: ꝛ pdigia sua in cāpo thaneos. Et ꝯuertit i sanguinē flu͡ia eoꝝ: ꝛ imbres eoꝝ ne biberēt. Misit in eos cynomiaz ꝛ comedit eos: ꝛ ranā ꝛ disperdidit eos. Et dedit erugini fruct⁹ eoꝝ: ꝛ labores eoꝝ locuste. Et occidit ī grādine vineas eoꝝ: ꝛ moros eoꝝ ī pruina. Et tradidit grādini iumēta eoꝝ: ꝛ possessionē eoꝝ igni. Misit ī eos irā indignatiōis sue: idignationē ꝛ irā ꝛ tribulationē: īmissionē ꝑ angelos malos. Uiam fecit semite ire sue: ꝛ non pepercit

a morte aiaꝝ eorū: ꝛ iumenta eoꝝ in morte ↄclusit. Et percussit oē pͥmogenitū in terra egypti: pͥmitias oīs laboris eoꝝ i tabernaculis cham. Et abstulit sicut oues ppl̄m suū: ꝛ pduxit eos tanq̄ gregē in deserto. Et deduxit eos in spe ꝛ nō timuerūt: ꝛ inimicos eoꝝ opuit mare. Et induxit eos i montē sanctificatiōis sue: montē quē acqsiuit dextera ei⁹. Et eiecit a facie eoꝝ gētes: ꝛ sorte diuisit eis terrā i funiculo distributionis. Et hītare fecit i tabernaculis eoꝝ: trib⁹ isrl̄. Et temptauerūt ꝛ exacerbauerunt deū excelsū: ꝛ testimonia ei⁹ nō custodierūt. Et auerterūt se: ꝛ nō seruauerūt pactū: quēadmodū pr̄es eoꝝ ↄuersi sūt in arcū prauū. In irā ↄcitauerūt eū in collibus suis: ꝛ in sculptilib⁹ suis ad emulationē eū puocauerūt. Audiuit deus ꝛ spreuit: ꝛ ad nihiluz redegit valde isrl̄. Et repulit tabernaculum sylo: tabernaculū suū vbi habitauit i hoīb⁹. Et tradidit in captiuitatē virtutē eoꝝ: ꝛ pulchritudinē eoꝝ in man⁹ inimici. Et cōclusit in gladio ppl̄m suū: ꝛ hereditatē suā spreuit. Iuuenes eoꝝ comedit ignis: ꝛ virgines eoꝝ nō sūt lamentate. Sacerdotes eoꝝ in gladio ceciderūt ꝛ vidue eorū nō plorabāt. Et excitatus est tanq̄ dormiens dn̄s: tāq̄ potēs crapulat⁹ a vino. Et pcussit inimicos suos in posteriora: opprobriū sempiternū dedit illis. Et repulit tabernaculū ioseph: ꝛ tribū effrē nō elegit. Sed elegit tribū iuda: montē syō quē dilexit. Et edificauit sicut vnicornis sanctificiū suū: in terra quā fūdauit in secula. Et elegit dauid seruū suū: ꝛ sustulit eū de gregib⁹ ouiū: de post fetātes accepit eū. Pascere iacob seruum suū: ꝛ isrl̄ hereditatez suā. Et pauit eos in inocentia cordis sui: ꝛ i itellectib⁹ manuū suaꝝ deduxit eos. Gl̄ia. An̄. Tu es de⁹ q facis mirabilia. An̄. Propitius esto. Psalmus.

Deus venerūt gētes in hereditatē tuā: polluerunt templū sc̄ū tuū posuerūt ir̄lm i pomoꝝ custodiā. Posuerūt morticinia seruoꝝ tuoꝝ escas volatilib⁹ celi: carnes sc̄oꝝ tuorū bestijs t̄re. Effuderunt sanguinē ipsoꝝ tāq̄ aquā in circuitu ir̄lm: ꝛ non erat q sepeliret. Facti sum⁹ opprobriū vicinis nr̄is: subsannatio ꝛ illusio his

qui in circuitu nr̃o sunt. Usq̃ quo dñe irasceris i finē: accen deť velut ignis zelus tu⁹. Effunde irā tuā in gentes que te nō nouerūt: ꝛ in regna que nomen tuū nō īuocauerūt. Quia comederūt iacob: ꝛ locū eius desolauerūt. Ne memineris iniquitatū nostrar̃ antiquarū cito anticipent nos mīe tue qꝛ pauperes facti sumus nimis. Adiuua nos de⁹ salutaris noster: ꝛ ꝓpter gloriā nōis tui domine libera nos: ꝛ ꝓpitius esto peccis nr̃is ꝓpter nomen tuum. Ne forte dicāt in gentib⁹ vbi est deus eor̃: ꝛ inotescant i nationib⁹ coram oculis nostris. Ultio sanguinis seruor̃ tuor̃ qui effusus est: introeat in conspectu tuo gemit⁹ cōpeditorū. Scd̃m magnitudinē brachij tui: posside filios mortificatorū. Et redde vicinis nr̃is septuplū in sinu eor̃: improperiū ipsor̃ qd̃ exprobrauerunt tibi dñe. Nos aūt populus tuus ꝛ oues pascue tue: ꝯfitebimur tibi in seculū. In generatione ꝛ generationē: ānūciabim⁹ laudem tuā. Psalmus.

Qui regis isrl̃ intēde: qui deducis velut ouē ioseph Qui sedes sup̃ cherubin: manifestare corā effraim beniamin ꝛ manasse. Excita potentiā tuā ꝛ veni: ut saluos facias nos. Deus ꝯuerte nos: ꝛ ostēde faciē tuā ꝛ salui erim⁹. Dñe deus virtutū: quousq̃ irasceris sup̃ orationē serui tui. Cibabis nos pane lachrymar̃: ꝛ potum dabis nobis i lachrymis in mensura. Posuisti nos i cōtradictionē vicinis nr̃is: ꝛ inimici nostri subsānauerūt nos. Deus virtutū conuerte nos: ꝛ ostende faciē tuā ꝛ salui erim⁹ Uineā de egypto transtulisti: eiecisti gentes ꝛ plantasti eā. Dux itineris fuisti in ꝯspectu eius: ꝛ plantasti radices eius ꝛ impleuit terrā. Operuit montes vmbra ei⁹: ꝛ arbusta ei⁹ cedros dei. Extendit palmites suos vsq̃ ad mare: ꝛ vsq̃ ad flumen ꝓpagines ei⁹. Ut qd̃ destruxisti maceriā ei⁹: ꝛ vindemiauerūt eā oēs q̃ ꝑtergrediūť viam. Exterminauit eā aper de silua: ꝛ singularis ferus depastus est eā. Deus virtutum cōuertere: respice de celo: ꝛ vide ꝛ visita vineā istā. Et ꝑfice eā quā plantauit dextera tua: ꝛ sup̃ filiū hominis quē confirmasti tibi. Incensa igni ꝛ suffossa: ab increpatione vultus

tui gibunt. Fiat manꝰ tua sup
virū dextere tue: ꝛ sup filiū ho
minis quē ꝯfirmasti tibi. Et
non discedimꝰ a te viuificabis
nos: ꝛ nomē tuū inuocabimus
Dñe deus virtutū ꝯuerte nos: ꝛ
ostēde faciē tuā ꝛ salui erimꝰ.
Glia. Añ. Propiciꝰ esto pctis
nrīs dñe. ℣. Deꝰ in scō via tua
Quis deꝰ magnꝰ sicut deus nr̄
Ad laudes añ. Tibi soli pecca
ui dñe miserē mei. ps. Miserē
Añ. Dñe refugiū factꝰ es nob.
ps. Ipsum. Añ. In matutinis
dñe meditabor in te. ps. Deus
deꝰ. Añ. Cantemꝰ dño gl'iose.
ps. Ipsū. Añ. In scis eiꝰ lauda
te deum. ps. Laudate. Capl'm.
Uigilate ꝛ orate. Hymnus.
Lux ecce surgit aurea pal
lens fat iscat cecitas que
nosmet i pceps diu errore tra
xit deuio. Hec lux serenū ꝯfe
rat purosqꝫ nos pstet sibi nihil
loquamur subdolū voluamꝰ ob
scurū nihil. Sic tota decurrat
dies nec ligua mēdax nec ma
nus oculi nec peccent lubrici
nec noxa corpꝰ ingrent. Spe
culator astat desup q nos die
bus oībꝰ: actusqꝫ nrōs pspicit
a luce pma in vesperum. Deo
pri sit glia. ℣. Repleti sumus
mane mīa tua. Añ. In scitate
seruiamꝰ dño ꝛ liberabit nos
ab inimicis nrīs. ps. Bndictus.
Feria. vi. Inuitat. Dñm q fe
cit nos Uenite adoremꝰ. ps.
Uenite. Añ. Exultate. ps.
Exultate deo ad
iutori nrō: iubi
late deo iacob.
Sumite psalmū
ꝛ date timpanū:
psalteriū iocundū cū cithara.
Buccinate i neomenia tuba:
in insigni die solēnitatis vr̄e.
Quia pceptū in isrl' est: ꝛ iudi
ciū deo iacob. Testimoniū i
ioseph posuit illud: cum exiret
de terra egypti linguā quā nō
nouerat audiuit. Diuertit ab
oneribꝰ dorsū eiꝰ: manꝰ eius i
cophino seruierūt. In tribula
tione inuocasti me ꝛ liberaui te
ꝛ exaudiui te i abscōdito tem
pestatis: pbaui te apud aquaꝫ
ꝯdictiōis. Audi pplus meus
ꝛ ꝯtestabor te: isrl' si me audie
ris nō erit in te deꝰ recēs neqꝫ
adorabis deum alienū. Ego
eni sū dñs deꝰ tuus q eduxi te
de tra egypti: dilata os tuū ꝛ
implebo illud. Et nō audiuit
pplus meꝰ vocē meā: ꝛ isrl' nō
intendit mihi. Et dimisi eos
sm desideria cordis eoꝝ: ibūt
i adinuētionibꝰ suis. Si pplo

meus audisset me: isrl' si i vijs
meis ambulasset. Pro nihilo
forsitan inimicos eoꝝ hũiliassẽ
et sup tribulãtes eos misissem
manũ meã. Inimici dñi men
titi sũt ei: et erit tẽpus eoꝝ in se
cula. Et cibauit illos ex adipe
frumẽti: et de petra melle satu-
Deus ste- rauit eos. ps.
tit in synagoga deoꝝ: in
medio autem deos diiudicat.
Usquequo iudicatis iniqtatẽ: et
facies pctõꝝ sumitis. Iudica-
te egeno et pupillo: humilem et
pauperem iustificate. Eripite
pauperẽ et egenũ de mãu pec-
catoris liberate. Nescierunt
neqꝫ intellexerunt in tenebris
ambulãt mouebunt̃ oia fũda
mẽta terre. Ego dixi dij estis
et filij excelsi oẽs. Vos autẽ sic̃
hoies moriemini: et sicut vnus
de pncipibus cadetis. Surge
de' iudica terrã: qm̃ tu heredi
tabis in oib' gentib'. Gloria.
Añ. Exultate deo adiutori no
stro. Añ. Tu solus. Psalmus.
Deus qs similis erit tibi: ne
taceas neqꝫ cõpescaris
deus. Qm̃ ecce inimici tui so
nuerũt: et q oderũt te extulerũt
caput. Sup pplm tuum mali-
gnauerũt ɔsiliũ: et cogitauerũt
aduersus scõs tuos. Dixerunt

venite et disperdam' eos de gẽte
et nõ memoret̃ nomẽ isrl' vltra.
Qm̃ cogitauerũt vnanimiter
sil' aduersũ te testamẽtũ dispo
suerũt tabernacula ydumeoꝝ
et ismahelite. Moab et agga
reni gebal et amon et amalech
alienigene cũ hitantib' tyrũ.
Etenim assur venit cũ illis: facti
sũt i adiutoriũ filijs loth. Fac
illis sicut madian et sysare sicut
iabin in torrẽte cyson. Dispe-
rĩt i endor: facti sũt ut stercus
t̃re. Pone pncipes eorũ sicut
oreb et zeb: et zebee et salmana.
Oẽs pncipes eoꝝ q dixerunt:
hereditate possideam' sanctua-
riũ dei. Deus me' pone illos
ut rotã: et sic̃ stipulã an̄ faciem
vẽti. Sicut ignis q cõburit sil-
uã: et sic̃ flãma cõburẽs mõtes
Ita psequeris illos i tẽpestate
tua: et in ira tua turbabis eos.
Imple facies eoꝝ ignominia
et querẽt nomẽ tuũ dñe. Eru-
bescãt et ɔturbent̃ in seculũ se-
culi: et cõfundant̃ et peant. Et
cognoscãt q: nomen tibi dñs:
tu sol' altissim' in oi terra. ps.
Quã dilecta tabernacula
tua dñe virtutũ: ɔcupiscit
et deficit aia mea i atria dñi.
Cor meũ et caro mea: exulta-
uerũt i deũ viuũ. Etenĩ passer

inuenit sibi domũ: ⁊ turtur nidum vbi reponat pullos suos. Altaria tua dñe virtutũ: rex meus ⁊ deus meus. Beati qui habitãt i domo tua dñe: in secula secloꝝ laudabũt te. Beatus vir cuiꝰ est auxiliuz abs te: ascensiões in corde suo disposuit in valle lachrymarũ i loco quẽ posuit. Etenim benedictionẽ dabit legislator ibũt de virtute in virtutem videbit̃ deus deoꝝ in syon. Dñe deus virtutum exaudi orationẽ meã: auribus ꝑcipe deus iacob. Protector noster aspice deus: ⁊ respice in faciẽ christi tui. Quia melior ẽ dies vna i atrijs tuis sup milia. Elegi abiectus esse in domo dei mei: magis ꝙ̃ habitare in tabernaculis pctõrũ. Quia miãm ⁊ veritatẽ diligit deus: gratiã ⁊ gloriã dabit dominꝰ. Nõ priuabit bonis eos qui ambulant in inocẽtia dñe virtutũ: beatus hõ qui sperat i te. Gloria. Añ. Tu solus altissimus sup oẽm terrã. Añ. Benedixisti. Psalmus.

Benedixisti dñe terrã tuã: auertisti captiuitatem iacob. Remisisti iniquitatẽ plebis tue: opuisti omnia peccata eoꝝ. Mitigasti oẽm irã tuã: auertisti ab ira indignationis tue. Conuerte nos deus salutaris nr̃: ⁊ auerte irã tuã a nobis. Nũquid in eternũ irasceris nobis: aut extendes irã tuã a generatiõe in generationẽ. Deus tu cõuersus viuificabis nos: ⁊ plebs tua letabit̃ in te. Ostende nobis dñe miãz tuã ⁊ salutare tuũ da nobis. Audiã quid loquat̃ in me dominus deus: qm̃ loquet̃ pacẽ in plebẽ suã. Et sup sãctos suos ⁊ in eos qui cõuertunt̃ ad cor. Verũtñ ꝓpe timẽtes eũ: salutare ipsius: ut inhabitet gloria i terra nostra. Mĩa ⁊ veritas obuiauerũt sibi: iusticia ⁊ pax osculate sunt. Veritas de ẽra orta est: ⁊ iusticia de celo ꝓspexit. Etenim dominꝰ dabit benignitatem: ⁊ terra nostra dabit fructũ suũ. Iusticia ante eum ambulabit: ⁊ ponet in via gressus suos. Psalmus.

Inclina dñe aurẽ tuã ⁊ exaudi me: qm̃ inops ⁊ pauper sum ego. Custodi animã meã qm̃ sanctꝰ sum: saluũ fac seruũ tuũ deus meus sperantẽ in te. Miserere mei dñe qm̃ ad te clamaui tota die: letifica aiam serui tui: quoniam ad te dñe animã meã leuaui. Qm̃

tu dñe suauis et mitis: et multe
mie omnib⁹ inuocantibus te.
Auribus percipe dñe orationem
meã: intende voci deprecatio
nis mee. In die tribulationis
mee clamaui ad te: quia exaudi
sti me. Non est similis tui in dijs
dñe: et nõ est scdm opa tua. Omnes
gentes quascumq; fecisti: veniẽt
et adorabũt corã te dñe: et glo-
rificabunt nomen tuũ. Quo-
niã magnus es tu: et faciẽs mi
rabilia tu es deus solus. De-
duc me dñe in via tua: et ingre
diar in veritate tua: letetur cor
meũ vt timeat nomen tuum.
Confitebor tibi dñe de⁹ me⁹
in toto corde meo: et glorifica
bo nomẽ tuũ in eternũ. Quia
mĩa tua magna est sup me: et
eruisti animã meã ex inferno
inferiori. Deus iniqui insurre
xerunt sup me: et synagoga po
tentiũ quesierunt aiam meã: et
nõ proposuerunt te in conspectu
suo. Et tu dñe de⁹ miserator et
misericors: patiẽs et multe mi
sericordie et verax. Respice in
me et miserẽ mei: da imperiũ
tuũ puero tuo: et saluũ fac filiũ
ancille tue. Fac mecũ signũ
in bono: ut videant qui me ode
rũt et confundant: qm tu dñe ad-
iuuisti me et cõsolatus es me.

Gloria. Añ. Benedixisti domi
ne terrã tuã. Añ. Fũdamẽta. ps.
Fundamẽta ei⁹ in mõtib⁹
sanctis: diligit dñs portas
syon sup omnia tabernacula ia
cob. Gloriosa dicta sũt de te:
ciuitas dei. Memor ero raab
et babylonis: scientiũ me. Ec-
ce alienigene et tirus et pplus
ethiopũ: hi fuerũt illic. Nũqd
syon dicet homo: et homo nat⁹
est in ea: et ipse fundauit eã al-
tissimus. Dñs narrabit in scri
pturis pplorũ et principũ: horũ
qui fuerũt in ea. Sicut letan-
tiũ omniũ: habitatio est in te. ps.
Domine deus salutis mee
in die clamaui et nocte co
ram te. Intret in cõspectu tuo
oratio mea: inclina aurẽ tuã
ad precẽ meã. Quia repleta est
malis aia mea: et vita mea in-
ferno appropinquabit. Esti-
matus sum cũ descendentib⁹
in lacũ: factus sum sicut homo
sine adiutorio inter mortuos
liber. Sicut vulnerati dormiẽ
tes in sepulchris: quorũ nõ es
memor amplius: et ipsi de ma
nu tua repulsi sũt. Posuerunt
me in lacu inferiori: in tenebro
sis et in vmbra mortis. Super
me cõfirmatus est furor tuus et
oẽs fluctus tuos induxisti sup

me. Lõge fecisti notos meos
a me: posuerũt me abhomina
tionẽ sibi. Tradit⁹ sum ⁊ non
egrediebar: oculi mei langue
runt pre inopia. Clamaui ad
te dñe: tota die expandi ad te
man⁹ meas. Nũquid mortuis
facies mirabilia: aut medici
suscitabũt ⁊ confitebunt tibi.
Nũquid narrabit aliqs in se
pulchro mĩam tuã: ⁊ veritatẽ
tuã in pditionẽ. Nũquid co
gnoscent i tenebris mirabilia
tua: ⁊ iusticia tua in terra obli
uionis: Et ego ad te dñe cla
maui: ⁊ mane oro mea preue
niet te. Ut qd dñe repellis ora
tionẽ meã: auertis faciẽ tuã a
me. Pauper sum ego ⁊ in la
borib⁹ a iuuẽtute mea: exalta
tus aũt hũiliat⁹ sum ⁊ cõturba
tus. In me transierũt ire tue: ⁊
terrores tui cõturbauerũt me.
Circũdederũt me sicut aqua
tota die: circũdederũt me sil.
Elongasti a me amicũ ⁊ pxi
mũ: ⁊ notos meos a miseria.
Gl'ia. Añ. Fundamẽta eius i
montib⁹ scis. Añ. Bñdict⁹. ps.
Misericordias dñi i eter
nũ cantabo. In genera
tione ⁊ generationẽ: annũcia
bo veritatem tuã in ore meo.

Qm dixisti in eternũ mĩa edi
ficabit in celis: pparabit veri
tas tua in eis. Disposui testa
mentũ electis meis: iuraui da
uid seruo meo vsq; in eternũ
pparabo semen tuũ. Et edifi
cabo in generatione ⁊ genera
tionẽ: sedẽ tuã. Confitebunt ce
li mirabilia tua dñe: etenĩ ve
ritatẽ tuã in eccl'ia scõꝝ. Qm
qs i nubib⁹ equabit dño: silis
erit deo i filijs dei. Deus qui
glorificat in cõsilio scõꝝ: ma
gnus ⁊ terribilis sup oẽs qui i
circuitu ei⁹ sũt. Dñe deus vir
tutũ quis similis tibi: potẽs es
dñe: ⁊ veritas tua in circuitu
tuo. Tu dñaris ptãti maris:
motũ aũt fluctuũ eius tu miti
gas. Tu humiliasti sicut vul
neratũ superbũ: in brachio vir
tutis tue dispsisti inimicos tuos
Tui sũt celi ⁊ tua est terra: or
bem terre ⁊ plenitudinẽ ei⁹ tu
fundasti aquilonem ⁊ mare tu
creasti. Thabor ⁊ hermon in
noie tuo exultabunt: tuũ bra
chiũ cũ potentia. Firmet ma
nus tua ⁊ exaltet dextera tua:
iusticia ⁊ iudiciũ pparatio se
dis tue. Mĩa ⁊ veritas prece
dent faciẽ tuã: beatus pplus q
scit iubilationẽ. Dñe in lumi

ne vultus tui ambulabūt: ⁊ in
noīe tuo exultabūt tota die: ⁊
in iusticia tua exaltabūt. Qm̄
gloria virtutis eorū tu es: ⁊ in
bñplacito tuo exaltabit cornu
nostrū. Quia dñi est assūptio
nostra: ⁊ sci isrl regis nri. Tūc
locutus es in visione scīs tuis
⁊ dixisti posui adiutoriū in po
tēte: ⁊ exaltaui electū de ple
be mea. Inueni dauid seruū
meū: oleo scō meo vnxi eum.
Manus enī mea auxiliabit
ei: ⁊ brachiū meū confirmabit
eū. Nihil proficiet inimic⁹ in
eo: ⁊ filius iniquitatis nō ap
ponet nocere ei. Et concidā
a facie ipsius inimicos eius: ⁊
odientes eū in fugā cōuertā.
Et ṽitas mea ⁊ mīa mea cū
ipso: ⁊ i noīe meo exaltabitur
cornu eius. Et ponam in ma
ri manū eius: ⁊ in fluminibus
dexterā eius. Ipse inuocabit
me pater meus es tu: de⁹ meus
⁊ susceptor salutis mee. Et ego
primogenitū ponam illum: ex
celsum pre regibus terre. In
eternū seruabo illi misericor
diam meā: ⁊ testamentū meū
fidele ipsi. Et ponam in secu
lum seculi semen eius: ⁊ thro
num ei⁹ sicut dies celi. Si aūt
dereliquerint filij eius legem
meam: ⁊ in iudicijs meis non
ambulauerit. Si iusticias me
as prophanauerint: ⁊ manda
ta mea nō custodierint. Visi
tabo in virga iniquitates eo
rū: ⁊ in verberibus peccata eo
rū. Misericordiā autē meā
nō dispergam ab eo: neq̄ no
cebo in veritate mea. Neq̄ p
phanabo testamentum meū:
⁊ que procedūt de labijs meis
nō faciam irrita. Semel iura
ui in sancto meo si dauid mē
tiar: semen eius in eternū ma
nebit. Et thronus ei⁹ sicut sol
in conspectu meo: ⁊ sicut luna
perfecta in eternum: ⁊ testis in
celo fidelis. Tu vo repulisti
⁊ despexisti: distulisti christū
tuum. Auertisti testamentū
serui tui: prophanasti in terra
sanctuarium eius. Destruxi
sti omnes sepes eius: posuisti
firmamentum eius formidi
nem. Diripuerunt eum omēs
transeuntes viam: factus est
opprobrium vicinis suis. Ex
altasti dexterā deprimentiū
eum: letificasti omnes inimi
cos eius. Auertisti adiutoriū
gladij eius: ⁊ non es auxilia
tus ei in bello. Destruxisti eū

ab emundatione: et sedē ei⁹ in terra collisisti. Minorasti dies tpis ei⁹: pfudisti eū ɔfusiōe Usquequo dn̄e avertis in finē: exardescet sicut ignis ira tua. Memorare q̄ mea substa: nū quid eni vane ɔstituisti oēs filios hoiuȝ. Quis ē hō qui vivet et nō videbit mortē: eruet aiaȝ suā de manu inferi. Ubi sūt mīe tue antique dn̄e: sicut iurasti david in veritate tua. Memor esto dn̄e opprobrij servoꝝ tuorū: qđ cōtinui in sinu meo multarū gentiū. Qđ exprobraverūt inimici tui domine qđ exprobraverūt cōmutationeȝ christi tui Bn̄dictus dn̄s in eternū fiat fiat. ps.

Domine refugiuȝ fact⁹ es nobis: a generatione in generationē. Prius q̄ mōtes fierēt aut formaret̄ terra: et orbis a seculo et usq; in seculū tu es deus. Ne avertas hominē in humilitatē: et dixisti ɔvertimini filij hoiuȝ. Qm̄ mille anni ante oculos tuos tanq̄ dies hesterna q̄ preterijt. Et custodia in nocte: que p nihilo habent̄ eoꝝ anni erūt. Mane sicut herba transeat mane floreat et transeat: vespe decidat induret et arescat. Quia defecimus in ira tua: et in furore tuo turbati sumus. Posuisti iniquitates nostras in cōspectu tuo: seculuȝ nostrū in illuminatiōe vultus tui. Quoniam omnes dies nostri defecerūt: et in ira tua defecim⁹. Anni nr̄i sicut aranea meditabunt̄: dies annorū nroꝝ in ipsis septuaginta anni. Si autē in potentatibus octoaginta āni: et ampli⁹ eorū labor et dolor. Quoniaȝ supvenit mās̄uetudo: et corripiemur. Quis novit potestatem ire tue: et pre timore tuo iram tuā dinumerare. Dexterā tuā sic notā fac: et eruditos corde in sapia. Convertere domine usquequo: et depcabilis esto sup servos tuos. Repleti sumus mane mīa tua: et exultavimus et delectati sumus in omnibus diebus nostris. Letati sumus pro diebus quibus nos humiliasti: annis quibus vidimus mala. Respice in servos tuos et in opera tua: et dirige filios eorū. Et sit splendor dn̄i dei nostri sup nos: et opa manuuȝ nostrarū dirige sup nos: et op⁹ manuū nostrarū dirige. ps.

Qui habitat in adiutorio altissimi: in protectione dei celi commorabitur. Dicet

dn̄o susceptor meus es tu: et refugiū meū deus meus sperabo in eū. Quoniā ipse liberauit me de laqueo venantiū et a vbo aspero. Scapulis suis obumbrabit tibi: et sub pennis eius sperabis. Scuto circūdabit te veritas eius: nō timebis a timore nocturno. A sagitta volante in die a negocio pambulāte in tenebris: ab incursu et demonio meridiano. Cadēt a latere tuo mille: et decē milia a dextris tuis: ad te aūt nō appropinquabit. Verūtn̄ oculis tuis ꝯsiderabis: et retributionē peccatoꝝ videbis. Quoniā tu es dn̄e spes mea: altissimū posuisti refugiū tuū. Nō accedet ad te malū: et flagellū nō appropinquabit tabernaculo tuo. Quoniā angelis suis mandauit de te: ut custodiant te in oībus viis tuis. In manibus portabūt te: ne forte offendas ad lapidē pedē tuū. Super aspidem et basiliscū ambulabis: et cōculcabis leonē et draconem. Quoniā in me sperauit liberabo eū: protegam eū qm̄ cognouit nomē meū. Clamabit ad me et ego exaudiā eū: cū ipso sum in tribulatione eripiā eū et glorificabo eū. Longitudine dierū replebo eū: et ostendam illi salutare meū. Psalmus.

Bonū ē ꝯfiteri dn̄o: et psallere nomini tuo altissime. Ad annūciandū mane miāz tuā: et veritatē tuā p noctē. In decachordo psalterio: cū cātico et cithara. Quia delectasti me dn̄e in factura tua: et in opibus manuū tuarū exultabo. Quā magnificata sūt opa tua dn̄e: nimis pfunde facte sūt cogitationes tue. Vir insipiens nō cognoscet: et stultus nō itelliget hec. Cum exorti fuerint peccatores sicut fenū: et apparuerint oēs q opant̄ iniquitatem. Ut intereant in seculum seculi: tu aūt altissimus in eternū dn̄e. Quoniā ecce inimici tui dn̄e qm̄ ecce inimici tui pibūt et dispgent̄ oēs q opant̄ iniquitatē. Et exaltabit̄ sicut vnicornis cornu meū: et senectus mea i miā vberi. Et despexit oculus meus inimicos meos et insurgentibus in me malignantibus audiet auris mea. Iustus ut palma florebit: sicut cedrus libani multiplicabit̄. Plantati in domo dn̄i: in atriis domus dei nr̄i florebūt. Adhuc multiplicabunt̄ in senecta vberi: et benepatiētes erūt ut annūciēt. Quoniā rectus dn̄s deus nr̄: et nō ē

iniquitas in eo. Psalmus.
Dominus regnauit decorē induc⁹ ē: indu⁹ ē dñs fortitudinē ⁊ pcinxit se. Etenim firmauit orbē trē: q nō cōmouebit. Parata sedes tua extūc a seculo tu es. Eleuauerūt flumina dñe: eleuauerūt flumina vocē suā. Eleuauerūt flumina fluct⁹ suos: a vocib⁹ aqrū multarū. Mirabiles elatiōes maris: mirabilis i altis dñs. Testimonia tua credibilia facta sūt nimis: domū tuā decet sctitudo in longitudine dierū. Ps.
Deus vltionū dñs: deus vltionū libere egit. Exaltare qui iudicas terrā: redde retributionē supbis. Vsqquo pctōres dñe: vsqquo pctōres gloriabūt. Effabunt ⁊ loquētur iniqtatē: loquent oēs qui opant iniusticias. Populum tuū dñe humiliauerūt: ⁊ hereditatē tuam vexauerunt. Viduā ⁊ aduenā interfecerunt: ⁊ pupillos occiderūt. Et dixerūt nō videbit dñs: nec intelliget de⁹ iacob. Intelligite insipiētes in ppło: ⁊ stulti aliqn sapite. Qui plantauit aurē non audiet: aut q finxit oculuz nō considerat. Qui corripit gentes nō arguet: qui docet hoiez sciam. Dñs scit cogitationes hoiuz: qm vane sūt. Beat⁹ hō quem tu erudieris dñe: ⁊ de lege tua docueris euz. Vt mitiges ei a dieb⁹ malis: donec fodiat peccatori fouea. Quia nō repellet dñs plebem suam: ⁊ hereditatē suam nō derelinquet. Quoadusqz iusticia cōuertat in iudiciuz: ⁊ qui iuxta illam oēs qui recto sūt corde. Quis consurget mihi aduersus malignantes: aut quis stabit mecum aduersus opantes iniquitatē. Nisi qz dñs adiuuit me: paulominus habitasset in inferno anima mea. Si dicebam motus est pes meus misericordia tua dñe adiuuabat me. Scdm multitudinem dolorū meorū in corde meo: consolatiōes tue letificauerūt aiam meā. Nūquid adheret tibi sedes iniqtatis: qui fingis laborē i precepto. Captabūt in aiam iusti: ⁊ sanguinē innocentē condēnabant. Et fact⁹ ē mihi dñs in refugiū: ⁊ deus meus in adiutoriuz spei mee. Et reddet ill' iniquitatē ipsorū: ⁊ in malitia eoz disperdet eos: dispdet illos dñs de⁹ nr. Gloria. Añ. Benedictus dominus in eternū. Psalmus.

Venite exultem⁹ dño: iubilemus deo salutari nostro. Preoccupem⁹ faciē eius in confessione: ꝛ in psalmis iubilem⁹ ei. Quoniā deus magnus dñs: ꝛ rex magnus super omnes deos. Quia in manu eius sunt omnes fines terre: ꝛ altitudines montiū ipsius sūt. Quoniā ipsius est mare ꝛ ipse fecit illud: ꝛ siccam manus ei⁹ formauerunt. Venite adoremus ꝛ procidamus ꝛ plorem⁹ ante dominū qui fecit nos: qꝛ ipse est dominus deus noster. Et nos populus pascue eius: ꝛ oues manus eius. Hodie si vocem eius audieritis nolite obdurare corda vestra. Sicut in irritatione: sm diem tentationis in deserto. Ubi tentauerunt me patres vestri: probauerūt ꝛ viderūt opera mea Quadraginta annis offensus fui generatiōi illi: ꝛ dixi semꝑ hi errant corde. Et isti nō cognouerunt vias meas: ut iuraui i ira mea: si introibūt in requiem meā. Gloria patri. Añ Cantate. Psalmus.

Cantate domino cāticū nouū: cantate dño omnis terra. Cantate dño ꝛ benedicite nomini eius: annunciate de die in diem salutare eius. Annūciate inter gentes gloriam eius: in omnib⁹ populis mirabilia eius. Qm̄ magnus dñs ꝛ laudabil' nimis: terribilis ē sup oēs deos. Qm̄ omēs dij gentiū demonia: dñs autē celos fecit. Confessio ꝛ pulchritudo in ꝯspectu ei⁹: sanctimonia ꝛ magnificētia i sctificatione ei⁹. Afferte dño patrie gentiū: afferte dño gloriam ꝛ honorem: afferte dño gloriā nomini ei⁹. Tollite hostias ꝛ introite i atria eius: adorate dominū in atrio sancto ei⁹. Cōmoueat a facie eius vniuersa terra: dicite in gentib⁹ qꝛ dñs regnauit. Etenim correxit orbē terre qui nō cōmouebit: iudicabit pplos i equitate. Letentur celi ꝛ exultet terra: cōmoueatur mare ꝛ plenitudo eius gaudebūt campi ꝛ oia que in eis sunt. Tunc exultabūt oia ligna siluarū a facie dñi quia venit: qm̄ venit iudicare terrā Iudicabit orbem terre i equitate: ꝛ populos in veritate sua Gl'ia patri. Psalmus.

Dominus regnauit exultet terra: letentur insule multe. Nubes ꝛ caligo in circuitu eius: iusticia ꝛ iudicium

correctio sedis eius. Ignis an-
ipsũ precedet: ⁊ inflãmabit in
circuitu inimicos ei⁹. Allux-
erũt fulgura ei⁹ orbi terre: vidit
⁊ cõmota est terra. Montes
sicut cera fluxerũt a facie dñi:
a facie domini oĩs terra. Ann-
nũciauerũt celi iusticiã eius: ⁊
viderunt oẽs ppl̃i gloriã eius.
Confundant oẽs qui adorãt
sculptilia: ⁊ q gloriant in simu-
lachris suis. Adorate eũ oẽs
angeli ei⁹: audiuit ⁊ letata est
syon. Et exultauerũt filie iu-
de: ꝓpter iudicia tua domine.
Qm̃ tu dñs altissim⁹ sup oẽm
terrã: nimis exaltatus es sup
oẽs deos. Qui diligitis dñm
odite malũ: custodit dñs ani-
mas sanctoꝝ suoꝝ de manu
peccatoris liberabit eos. Lux
orta est iusto: ⁊ rectis corde le-
titia. Letamini iusti in dño: ⁊
confitemini memorie sanctifi-
cationis ei⁹. Gl'ia. Añ. Canta-
te dño ⁊ bñdicite nomẽ eius. ℣.
Beat⁹ homo quẽ tu erudieris
dñe. Et de lege tua docueris eũ
Ad laudes añ. Sacrificiũ deo
spũs contribulat⁹. ps. Miserere
Añ. In veritate tua exaudi me
dñe. ps. Dñe exaudi. Añ. Il-
lumina dñe vultũ tuũ sup nos
ps. Deus deus. Añ. Domine
audiui auditũ tuũ ⁊ timui. ps.
Ipsũ. Añ. In timpano ⁊ cho-
ro in chordis ⁊ organo lauda-
te deũ. ps. Laudate. Capitl'm.
Vigilate ⁊ orate. Hymnus.
Eterna celi gloria beata
spes mortaliũ: celsi tonã-
tis vnice: casteq; proles virgi-
nis. Da dexterã surgẽtib⁹: ex-
urgat ⁊ mens sobria: flagrãsq;
in laude dei: grates rependat
debitas. Ortus refulget luci-
fer: sparsamq; lucẽ nũciat: ca-
dit caligo noctiũ: lux scã nos
illuminet. Manẽsq; nostris
sensibus: noctẽ repellat seculi:
oĩq; fine diei: purgata seruet
pectora. Quesita iam primũ
fides radicet altis sensibus: se-
cũda spes cõgaudeat qua ma-
ior extat charitas. Deo patri
sit gloria. ℣. Repleti sum⁹ ma-
ne misericordia tua. Añ. Per
viscera misericordie dei nr̃i in
quibus visitauit nos oriẽs ex
alto. ps. Benedictus. Sabba-
to Inuitatoriũ. Dominũ deũ
nr̃m venite adorem⁹. ps. Ve-
nite. Añ. Quia mira. Psalm⁹

CAntate dño
canticũ nouũ
qr mirabilia
fec. Saluauit
sibi dext'a ei⁹

τ brachiũ sanctũ eius. Notũ fecit dñs salutare suũ: in conspectu gẽtiũ reuelauit iusticiã suã. Recordatus est mĩe sue: τ veritatis sue domui isrl. Viderũt oẽs termini terre: salutare dei nr̃i. Iubilate deo omnis terra: cantate τ exultate τ psallite. Psallite dño in cithara: i cithara τ voce psalmi: in tubis ductilibus τ voce tube cornee Iubilate in ꝯspectu regis dñi moueat̃ mare τ plenitudo ei⁹: orbis terraꝝ τ qui habitant in eo. Flumina plaudẽt manu simul: montes exultabũt a cõspectu dñi: qm̃ venit iudicare terrã. Iudicabit orbẽ terrarũ in iusticia: τ populos in equitate. Psalmus.

Dominus regnauit irascantur ppl̃i: q sedes sup cherubin moueat̃ terra. Domin⁹ in syon magn⁹: τ excelsus sup omnes pplos. Confiteant̃ nomini tuo magno: qm̃ terribile τ sanctũ est: τ honor regis iudiciũ diligit. Tu parasti directiones: iudiciũ τ iusticiã in iacob tu fecisti. Exaltate dominũ deum nostrũ τ adorate scabellũ pedũ eius qm̃ sãctũ ẽ Moyses τ aaron in sacerdotib⁹ eius: τ samuel inter eos q inuocant nomen ei⁹. Inuocabant dñm: τ ipse exaudiebat eos: τ in colũna nubis loquebat̃ ad eos. Custodiebant testimonia ei⁹: τ ꝓceptuz qđ dedit illis. Dñe de⁹ noster tu exaudiebas eos: deus tu ꝓpitius fuisti eis: τ vlciscens in omnes adinuentiões eoꝝ. Exaltate dñm deũ nostrũ: τ adorate in monte sancto ei⁹: quoniã sanctus dñs de⁹ noster. Gl̃ia. Añ. Quia mirabilia fecit dñs. Añ. Jubilate. Psalmus.

Iubilate deo omnis terra seruite dño in leticia. Introite in cõspectu ei⁹: in exultatione. Scitote qm̃ dñs ipse ẽ de⁹: ipse fecit nos τ nõ ipsi nos Populus eius τ oues pascue ei⁹: introite portas ei⁹ in cõfessione atria ei⁹ in hymnis cõfitemini illi. Laudate nomen ei⁹: quoniã suauis est dñs: in eternũ mĩa eius: τ vsq3 in generatione τ generationẽ veritas

Misericordiã eius. Ps. τ iudiciũ: cantabo tibi dñe. Psallã τ intelligã in via inmaculata: qñ venies ad me. Perambulabaz in inocentia cordis mei: in medio domus mee. Non ꝓponebã ante oculos meos rem iniustã: facien-

tes preuaricatiōes odiui. Nō
adhesit mihi cor prauū: decli
nantem a me malignū nō co-
gnoscebā. Detrahentē secre
to proximo suo: hunc perseque-
bar. Superbo oculo ꝛ insatia
bili corde: cum hoc nō edebā.
Oculi mei ad fideles terre ut
sedeant mecū: ambulans in
via imaculata hic mihi mini
strabat. Nō habitabit in me-
dio domus mee: qui facit sup
biam: qui loquit iniqua nō di
rexit in cōspectu oculoꝝ meo-
rū. In matutino interficiebā
omnes peccatores terre: ut dis
perderem de ciuitate dñi oēs
operantes iniquitatem. Gloria.
Añ. Jubilate deo omnis ter-
ra. Añ. Clamor meus. ps.
Domine exaudi orationē
meā: ꝛ clamor me⁹ ad te
veniat. Nō auertas faciē tuā
a me: in quacūq; die tribulor
inclina ad me aurē tuā. In q̄-
cunq; die inuocauero te: veloci
ter exaudi me. Quia defece-
rūt sicut fum⁹ dies mei: ꝛ ossa
mea sicut cremium aruerunt.
Percussus sū ut fenū ꝛ aruit
cor meū: qꝛ oblitus sum come
dere panē meū. A voce gemi
tus mei adhesit os meū carni
mee. Similis factus sum pelli
cano solitudinis: factus sum
sicut nycticorax in domicilio.
Vigilaui ꝛ fact⁹ sum sicut paſ
ser: solitarius in tecto. Tota
die exprobrabāt mihi inimici
mei: ꝛ qui laudabant me ad-
uersum me iurabāt. Quia ci-
nerem tanq̄ panē manduca-
bam: ꝛ poculū meū cum fletu
miscebā. A facie ire indigna-
tionis tue: quia eleuās allisisti
me. Dies mei sicut umbra de
clinauerūt: ꝛ ego sicut fenum
arui. Tu autē domine in eter
nū ꝑmanes: ꝛ memoriale tuū
in generatione ꝛ generationē.
Tu exurgēs misereberis syō:
qꝛ tēpus miserendi eius quia
venit tempus. Quoniam pla
cuerūt seruis tuis lapides ei⁹:
ꝛ terre eius miserebuntur. Et
timebunt gentes nomen tuū
domine: ꝛ omnes reges terre
gloriā tuam. Quia edificauit
domin⁹ syon: ꝛ videbit in glo-
ria sua. Respexit in orationē
humiliū: ꝛ nō spreuit preces
eorū. Scribant hec in genera
tione altera: ꝛ populus q crea
bit laudabit dominū. Quia
prospexit de excelso scto suo:
dominus de celo in terrā aspe
xit. Ut audiret gemitus com-
peditorū: ut solueret filios in-

terremptorũ. Ut annũcient in syon nomen domini: et laudẽ eius in ierl'm. In cõueniendo populos in vnũ: et reges ut seruiant domino. Respondit ei in via virtutis sue: paucitatem dierũ meorũ nũcia mihi. Ne reuoces me in dimidio dierũ meorũ: in generatione et generationẽ anni tui. Initio tu domine terrã fundasti: et opa manuũ tuarũ sunt celi. Ipsi peribunt tu autem pmanes: et oẽs sicut vestimentũ veterascent. Et sicut opertoriũ mutabis eos et mutabunt: tu autẽ idem ipse es: et anni tui nõ deficient. Filij seruoꝝ tuoꝝ habitabũt: et semen eoꝝ in seculũ dirigetur. Gl'ia patri. Psalmus.

Benedic aia mea domino: et omnia q̃ intra me sunt noi sancto eius. Benedic aia mea dño: et noli obliuisci oẽs retributiones eius. Qui propitiatur oĩbus iniquitatib9 tuis: qui sanat omnes infirmitates tuas. Qui redimit de interitu vitã tuam: qui coronat te in misericordia et miserationib9. Qui replet i bonis desideriũ tuum: renouabitur ut aquile iuuentus tua. Faciens mĩas dominus: et iudiciũ omnibus iniuriã patientib9. Notas fecit vias suas moysi: filijs israel voluntates suas. Miserator et misericors dominus: longanimis et multum misericors. Nõ in perpetuũ irascetur: neq̃ in eternũ cõminabitur. Non sẽm peccata nostra fecit nobis neq̃ sẽm iniquitates nostras retribuit nobis. Quoniã sẽm altitudinẽ celi a terra: corroborauit misericordiã suã super timentes se. Quantum distat ortus ab occidẽte: longe fecit a nob' iniqtates nr̃as. Quomodo miseretur pater filioꝝ misertus est domin9 timentib9 se: quoniã ipse cognouit figmentũ nostrũ. Recordatus ẽ quoniã puluis sumus: homo sicut fenũ dies eius tanq̃ flos agri sic efflorebit. Qm̃ spũs ptransibit in illo: et nõ subsistet: et nõ cognoscet amplius locũ suũ. Mĩa aũt dñi ab eterno et vsq̃ i eternũ: sup timentes eum. Et iusticia illius in filios filiorũ: his qui seruant testamentum eius. Et memores sũt mãdatorũ ipsius: ad faciendum ea. Dñs in celo parauit sedẽ suã: et regnũ ipsius omnib9 dñabitur. Benedicite domino oẽs angeli ei9: potentes virtute facientes

verbū illius ad audiendā vocem sermonū eius. Benedicite dn̄o omnes virtutes ei⁹: ministri ei⁹ qui facitis voluntatē eius. Benedicite dn̄o omnia opa eius: i omni loco dn̄atio nis eius: benedic aīa mea domino. Glia. An̄. Clamor me⁹ ad te veniat deus. An̄. Benedic.

Benedic anima mea dn̄o: dn̄e deus me⁹ magnificatus es vehementer. Confessionē ꝛ decorē induisti: amictus lumine sicut vestimento. Extendens celū sicut pellē: qui tegis aquis supiora eius. Qui ponis nubē ascensum tuū: qui ambulas sup pēnas ventorū. Qui facis angelos tuos spūs: ꝛ ministros tuos ignē vrentē. Qui fundasti terram sup stabilitatē suā: nō inclinabit i seculū seculi. Abyssus sicut vestimentū amictus eius: sup montes stabūt aque. Ab increpatione tua fugiēt: a voce tonitrui tui formidabūt. Ascendūt montes ꝛ descendūt campi: in locū quem fundasti eis. Terminū posuisti quē nō transgredientᷣ: neqꝫ cōuertentᷣ opire terram. Qui emittis fontes in cōuallibus: inter medium montiū pertransibunt aque. Potabūt oēs bestie agri: expectabūt onagri in siti sua. Sup ea volucres celi habitabūt: de medio petrarū dabunt voces suas. Rigans montes de supiorib⁹ suis: de fructu operū tuoꝝ satiabitur terra. Producēs fenū iumentis ꝛ herbā seruituti hominū. Vt educas panē de terra: ꝛ vinū letificet cor hois. Vt exhilaret faciē in oleo: ꝛ panis cor hois confirmet. Saturabuntᷣ ligna campi ꝛ cedri libani qs plantauit: illic passeres nidificabunt. Herodij domus dux ē eoꝝ: ꝛ montes excelsi ceruis petra refugiū herinaciis. Fecit lunā in tpa: sol cognouit occasum suū. Posuisti tenebras ꝛ facta est nox: in ipsa ptrāsibūt oēs bestie silue. Catuli leonū rugiētes ut rapiant: ꝛ querant a deo escam sibi. Ortus ē sol ꝛ congregati sūt: ꝛ in cubilib⁹ suis collocabuntᷣ. Exibit homo ad opus suū: ꝛ ad operationem suā vsqꝫ ad vesperam. Quā magnificata sūt opa tua dn̄e: oia in sapia fecisti: impleta est terra possessiōe tua. Hoc mare magnū ꝛ spaciosum manibus: illic reptilia quorū nō est numer⁹. Animalia pusilla cū

magnis: illic naues ꝑtrãsibũt. Draco iste quem formasti ad illudendũ ei: oia a te expectãt ut des illis escam in tempore. Dante te illis colligẽt: aperiente te manũ tuã omia implebunt bonitate. Auertente aũt te faciẽ turbabunt auferes spiritũ eoꝝ ⁊ deficient ⁊ in puluerem suũ reuertunt. Emitte spiritũ tuũ ⁊ creabunt: ⁊ renouabis faciẽ terre. Sit gloria dñi in seculũ: letabit dñs in opibꝰ suis. Qui respicit terrã ⁊ facit eam tremere: qui tangit montes ⁊ fumigant. Cantabo domino in vita mea: psallaꝫ deo meo q̃diu sum. Iocundũ sit ei eloquiũ meũ: ego vo delectabor in dño. Deficiãt peccatores a terra ⁊ iniqui ita ut nõ sint: benedic aia mea dño. ps.

Confitemini dño ⁊ inuocate nomẽ eius: annũciate inter gentes opa eiꝰ. Cantate ei ⁊ psallite ei: narrate oia mirabilia eiꝰ. Laudamini in nomine sancto eiꝰ: letet coꝛ querentiuꝫ dñm. Querite dñm ⁊ confirmamini: querite faciem eius semp. Memẽtote mirabiliũ eius que fecit: ꝓdigia eiꝰ ⁊ iudicia oris eiꝰ. Semẽ abraham serui eiꝰ: filij iacob electi eius. Ipse dñs deus nr̃: i vniuersa terra iudicia eiꝰ. Memor fuit i seculũ testamẽti sui: verbi qđ mandauit i mille generationes. Qđ disposuit ad abrahã: ⁊ iuramẽti sui ad ysaac. Et statuit illud iacob i preceptũ: ⁊ isrl̃ in testamentũ eternũ. Dicens tibi dabo terram chanaan: funiculũ hereditatis vestre. Cũ essent numero breui: paucissimi ⁊ incole eiꝰ. Et ꝑtransierũt de gente in gentẽ: ⁊ de regno ad populũ alteruꝫ. Non reliquit hominẽ nocere eis: ⁊ corripuit pro eis reges. Nolite tãgere christos meos: ⁊ in ꝓphetis meis nolite malignari. Et vocauit famẽ super terrã: ⁊ oẽ firmamentũ panis contriuit. Misit ante eos virũ: in seruũ venũdatus est ioseph. Humiliauerũt in compedibus pedes eiꝰ ferrũ ꝑtransijt aiam eius: donec veniret verbum eius. Eloquiũ dñi inflãmauit eũ: misit rex ⁊ soluit eũ: pñceps populoꝝ ⁊ dimisit eũ. Constituit eum dñm domus sue: ⁊ principẽ omis possessionis sue. Ut erudiret principes eius sicut semetipsum: ⁊ senes eius prudentiam doceret. Et intrauit isrl̃ in egyptũ: ⁊ iacob

accola fuit in terra cham. Et auxit pplm suũ vehementer: et firmauit eũ sup inimicos eius. Conuertit cor eorum ut odirent populũ eius: et dolum facerẽt in seruos eius. Misit moysen seruũ suũ: aaron quem elegit ipsũ. Posuit i eis verba signorũ suorum et prodigiorũ: in terra cham. Misit tenebras et obscurauit: et nõ exacerbauit sermones suos. Cõuertit aquas eorum in sanguinem: et occidit pisces eorũ. Et dedit terra eorũ ranas: i penetralib9 regũ ipsorũ. Dixit et venit cynomia et cinifhes: in omnib9 finib9 eorũ. Posuit pluuias eorũ grandinem: ignem cõburentẽ i terra ipsorum. Et percussit vineas eorũ: et ficulneas eorum: et contriuit lignũ finiũ eorum. Dixit et venit locusta et bruccus: cuius nõ erat numerus. Et comedit omne fenum in terra eorum: et comedit oẽm fructũ terre eorum. Et percussit omne primogenitũ i terra eorum: primitias omnis laboris eorum. Et eduxit eos cũ argento et auro: et nõ erat i tribubus eorũ infirmus. Letata ẽ egyptus in profectione eorũ: quia incubuit timor eorũ sup eos. Expandit nubem in protectionẽ eorum: et ignẽ ut luceret eis p noctem. Petierũt et venit coturnix: et pane celi saturauit eos. Disrupit petrã et fluxerũt aque: abierũt in sicco flumina. Quoniã memor fuit verbi sci sui: qd habuit ad abrahã puerũ suũ. Et eduxit populũ suum in exultatione: et electos suos i letitia. Et dedit illis regiões gẽtiũ: et labores populorum possederunt. Ut custodiant iustificationes eius: et legem ei9 requirant. Gloria. Añ. Bñdic aĩa mea dño. Añ. Uisita nos. ps.

Confitemini dño qñ bonus: qñ in seculũ misericordia ei9. Quis loquet potẽtias dñi: auditas faciet omẽs laudes eius. Beati qui custodiũt iudiciũ: et faciũt iusticiam in omni tpe. Memẽto nostri dñe in beneplacito populi tui: visita nos in salutari tuo. Ad videndũ in bonitate electorũ tuorum: ad letandũ i letitia gentis tue: ut lauderis cũ hereditate tua. Peccauimus cũ patrib9 nostris: iniuste egim9 iniquitatẽ fecimus. Patres nři in egypto nõ intellexerunt mirabilia tua: nõ fuerũt memores multitudinis miĩe tue. Et irritauerũt ascendẽtes i mare:

mare rubeũ. Et saluauit eos
ꝓpter nomẽ suũ: ut notã facet
potẽtiã suã. Et increpuit ma
re rubeũ: ⁊ exsiccatũ ẽ: ⁊ dedu
xit eos i abyssis sicͭ in deserto.
Et saluauit eos de mãu odiẽ
tiũ: ⁊ redemit eos de mãu ini-
mici. Et opuit aq̃ tribulantes
eos: vnꝰ ex eis nõ remãsit. Et
crediderũt v̾bis eiꝰ: ⁊ laudaue
rũt laudẽ eiꝰ. Cito fecerũt ob
liti sũt operũ eiꝰ: ⁊ nõ sustinue
rũt ꝯsiliũ eiꝰ. Et ꝯcupierũt cõ
cupiscẽtiã i deserto: ⁊ tentaue-
rũt deũ i inaquoso. Et dedit
eis petitionẽ ipsoꝝ: ⁊ misit sa-
turitatẽ in aĩas eoꝝ. Et irrita
uerũt moysen i castris: aaron
scm̃ dñi. Apta ẽ terra ⁊ deglu
tiuit dathan: ⁊ opuit sup ꝯgre
gationem abyron. Et exarsit
ignis in synagoga eoꝝ: flãma
cõbussit pc̃cõres. Et fecerũt vi
tulũ i oreb: ⁊ adorauerũt scul-
ptile. Et mutauerũt gloriã suã
in silĩtudinẽ vituli: comedẽtis
fenũ. Obliti sũt deũ q saluauit
eos: q fecit magnalia i egypto
mirabilia i terra cham: terribi
lia in mari rubro. Et dixit ut
disꝑderet eos: si nõ moyses ele
ctus eiꝰ stetisset in ꝯfractiõe in
ꝯspectu eiꝰ. Ut auertẽret irã eiꝰ
ne disꝑderet eos: ⁊ ꝓ nihilo ha
buerũt terrã desiderabilẽ. Nõ
crediderũt v̾bo eiꝰ: ⁊ murmu-
rauerunt in tabernaculis suis
nõ exaudierunt vocẽ dñi. Et
eleuauit manũ suã sup eos: ut
ꝓsterneret eos in deserto. Et
ut deijceret semen eoꝝ in na-
tionibus: ⁊ disꝑderet eos in re
gionibꝰ. Et initiati sunt beel
phegor: ⁊ comedrũt sacrificia
mortuorũ. Et irritauerũt euꝫ
in adinuentionibꝰ suis: ⁊ multi
plicata ẽ in eis ruina. Et stetit
phinees ⁊ placauit: ⁊ cessauit
quassatio. Et reputatũ est ei i
iusticiã in generationẽ ⁊ gene
rationẽ: vsq; in sempiternum.
Et irritauerunt eũ ad aquas
contradictionis: ⁊ vexatus est
moyses ꝓpter eos: q: exacerba
uerunt spiritũ eiꝰ. Et distinxit
in labijs suis: nõ disꝑdiderũt
gẽtes quas dixit dñs illis. Et
cõmixti sũt inter gẽtes: ⁊ didi-
cerũt opa eoꝝ: ⁊ seruierũt scul-
ptilibꝰ eoꝝ: ⁊ factum est illis in
scandalũ. Et imolauerunt fi-
lios suos: ⁊ filias suas demo-
nijs. Et effuderũt sanguinem
inocentẽ: sanguinẽ filioꝝ suo-
rũ ⁊ filiaꝝ suarũ: quas sacrifi-
cauerũt sculptilibꝰ chanaan.
Et infecta ẽ t̾ra i sanguinibꝰ
⁊ cõtaminata ẽ in opibꝰ eoꝝ:

ꝛ fornicati sunt in adinuentio nib⁹ suis. Et iratus est furore dñs in ppl̃m suũ: ꝛ abhomina tus est hereditatẽ suã. Et tra didit eos in manus gentium: ꝛ dñati sunt eoꝝ q oderũt eos Et tribulauerunt eos inimici eoꝝ: ꝛ humiliati sũt sub mani bus eorũ: sepe liberauit eos. Ipsi autẽ exacerbauerũt eum in consilio suo: ꝛ humiliati sũt in iniquitatib⁹ suis. Et vidit cũ tribularent̃: ꝛ audiuit ora tionẽ eoꝝ. Et memor fuit te stamenti sui: ꝛ penituit eũ sm multitudinem mĩe sue. Et de dit eos in mĩas: in conspectu oĩuz qui ceperãt eos. Saluos fac nos dñe deus nr̃: ꝛ congre ga nos de nationibus. Ut cõ fiteamur noĩ sancto tuo: ꝛ glo riemur in laude tua. Benedi ctus dñs deus isrl̃ a seculo: ꝛ vsq₃ in seculũ: ꝛ dicet oĩs popu lus: fiat fiat. Psalmus.

Confitemini dño qm̃ bo nus: qm̃ in seculum mĩa eius. Dicant nũc qui redẽpti sunt a dño q̃s redemit de ma nu inimici: ꝛ de regionib⁹ con gregauit eos. A solis ortu ꝛ occasu: ab aqlone ꝛ mari. Er rauerũt in solitudine ĩ inaquo so: viã ciuitatis habitaculi nõ inuenerũt. Esurientes ꝛ sitien tes: aĩa eoꝝ ĩ ipsis defecit. Et clamauerũt ad dñm cũ tribu larent̃: ꝛ de necessitatibus eoꝝ eripuit eos. Et deduxit eos ĩ viã rectã: ut irent in ciuitatem habitationis. Confiteant̃ do mino mĩe eius: ꝛ mirabilia ei⁹ filijs hominũ. Quia satiauit aiam inanẽ: ꝛ aiam esurientẽ satiauit bonis. Sedẽtes in te nebris ꝛ vmbra mort: victos in mendicitate ꝛ ferro. Quia exacerbauerũt eloquia dei: ꝛ consiliũ altissimi irritauerunt. Et humiliatũ est in laborib⁹ cor eorũ: ꝛ infirmati sunt: nec fuit qui adiuuaret. Et clama uerũt ad dñm cũ tribularent̃: ꝛ de necessitatibus eoꝝ libera uit eos. Et eduxit eos de tene bris ꝛ vmbra mortis: ꝛ vincu la eoꝝ dirupit. Confiteantur dño mĩe eius: ꝛ mirabilia ei⁹ filijs hominũ. Quia cõtriuit portas ereas: ꝛ vectes ferreos cõfregit. Suscepit eos de via iniquitatis eoꝝ: ꝑpter iniusti cias eni suas humiliati sunt. Omnẽ escam abhominata ẽ aĩa eoꝝ: ꝛ appropinquauerũt vsq₃ ad portas mortis. Et cla mauerũt ad dñz cũ tribularẽt̃ ꝛ de necessitatibus eoꝝ libera-

14

nit eos. Misit verbū suū ⁊ sa-
nauit eos: ⁊ eripuit eos de in-
teritionibus eoꝝ. Confiteant̄
dn̄o mīe eius: ⁊ mirabilia ei⁹
filijs hominū. Et sacrificēt sa
crificium laudis: ⁊ annūciēt
opa eius in exultatione. Qui
descendūt mare in nauib⁹: fa-
cientes opationē ī aquis mul-
tis. Ipsi viderūt opa dn̄i: ⁊ mi
rabilia eius in pfundo. Dixit
⁊ stetit sp̄us procelle: ⁊ exaltati
sūt fluctus ei⁹. Ascendūt vsq
ad celos: ⁊ descendunt vsq ad
abyssos: aīa eoꝝ in malis ta-
bescebat. Turbati sunt ⁊ mo-
ti sunt sicut ebrius: ⁊ omnis sa
pientia eoꝝ deuorata est. Et
clamauerūt ad dominū cū tri
bularent̄: ⁊ de necessitatib⁹ eo
rū eduxit eos. Et statuit pro-
cellam eius in aurā: ⁊ siluerūt
fluctus eius. Et letati sunt q
siluerunt: ⁊ deduxit eos in por
tum voluntatis eoꝝ. Confi-
teant̄ dn̄o misericordie eius:
⁊ mirabilia eius filijs hominū
Et exaltent eū in ecclesia ple
bis: ⁊ in cathedra senioꝝ lau-
dent eū. Posuit flum̄a in de-
sertū: ⁊ exitus aquaꝝ in sitim.
Terrā fructiferā in salsuginē:
a malitia inhabitantiū in ea.
Posuit desertū ī stagna aqꝝ
⁊ terrā sine aqua in exitus aq-
rum. Et collocauit illic esuriē
tes: ⁊ constituerūt ciuitatē ha-
bitationis. Et seminauerunt
agros: ⁊ plantauerunt vineas:
⁊ fecerunt fructū natiuitatis.
Et benedixit eis ⁊ multiplica
ti sunt nimis: ⁊ iumenta eoꝝ
nō minorauit. Et pauci facti
sunt ⁊ vexati sunt: a tribulatio
ne maloꝝ ⁊ dolore. Effusa est
contētio sup principes: ⁊ erra-
re fecit eos in inuio ⁊ nō ī via.
Et adiuuit pauperē de iopia
⁊ posuit sicut oues familias.
Videbūt recti ⁊ letabuntur: ⁊
omnis iniquitas opilabit os
suū. Quis sapiens ⁊ custodiet
hec: ⁊ itelliget mīas dn̄i. Glia
An̄. Visita nos dn̄e ī salutari
tuo. An̄. Confitebor dn̄o. ps.
Paratū cor meū deus pa-
ratū cor meū: cantabo ⁊
psallam in glia mea. Exurge
glia mea exurge psalteriū ⁊ ci-
thara: exurgā diluculo. Con
fitebor tibi in pp̄lis dn̄e: ⁊ psal
lam tibi in nationibus. Quia
magna est sup celos mīa tua:
⁊ vsq ad nubes veritas tua.
Exaltare sup celos de⁹ ⁊ sup
oēm terrā glia tua: ut liberent̄
dilecti tui. Saluū fac dextera
tua: ⁊ exaudi me: deus locut⁹

est in sancto suo. Exultabo et diuidam sichimam: et conuallem tabernaculorum dimetiar. Meus est galaad et meus est manasses: et effraim susceptio capitis mei. Iuda rex meus: moab lebes spei mee. In ydumeam extendam calciamentum meum: mihi alienigene amici facti sunt. Quis deducet me in ciuitatem munitam: quis deducet me usque in ydumeam. Nonne tu deus qui repulisti nos et non exibis deus in virtutibus nostris. Da nobis auxilium de tribulatione: quia vana salus hominis. In deo faciemus virtutem: et ipse ad nihilum deducet inimicos nostros. ps.

Deus laudem meam ne tacueris: quia os peccatoris et os dolosi super me apertum est. Locuti sunt aduersum me lingua dolosa: et sermonibus odii circumdederunt me et expugnauerunt me gratis. Pro eo ut me diligerent detrahebant mihi: ego autem orabam. Et posuerunt aduersum me mala pro bonis: et odium pro dilectione mea. Constitue super eum peccatorem: et diabolus stet a dextris eius. Cum iudicatur exeat condemnatus: et oratio eius fiat in peccatum. Fiant dies eius pauci: et episcopatum eius accipiat alter. Fiant filii eius orphani: et uxor eius vidua. Nutantes transferantur filii eius et mendicent: eiiciantur de habitationibus suis. Scrutetur fenerator omnem substantiam eius: et diripiant alieni labores eius. Non sit illi adiutor: nec sit qui misereatur pupillis eius. Fiant nati eius in interitum: in generatione vna deleatur nomen eius. In memoriam redeat iniquitas patrum eius in conspectu domini: et peccatum matris eius non deleatur. Fiant contra dominum semper et dispereat de terra memoria eorum: pro eo quod non est recordatus facere misericordiam. Et persecutus est hominem inopem et mendicum: et compunctum corde mortificare. Et dilexit maledictionem et veniet ei: et noluit benedictionem et elongabitur ab eo. Et induit maledictionem sicut vestimentum: et intrauit sicut aqua in interiora eius: et sicut oleum in ossibus eius. Fiat ei sicut vestimentum quo operitur: et sicut zona qua semper precingitur. Hoc opus eorum qui detrahunt mihi apud dominum: et qui loquuntur mala aduersus animam meam. Et tu domine fac mecum propter nomen tuum: quia suauis est misericordia tua. Libera me quia egenus et pauper ego sum et cor meum conturbatum est intra me. Sicut vmbra cum declinat ablatus sum: et excussus sum:

sicut locusta. Genua mea in-
firmata sunt a ieiunio: et caro
mea immutata est propter oleum.
Et ego fact⁹ sum opprobrium
illis: viderũt me et mouerũt ca
pita sua. Adiuua me dñe de⁹
me⁹: saluũ me fac propter miam
tuã. Et sciant q2 manus tua
hec: et tu dñe fecisti ea. Male
dicent illi et tu benedices qui
insurgunt in me: confundant:
seruus autẽ tuus letabit. In-
duant qui detrahũt mihi pu-
dore: et operiant sicut diploide
confusione sua. Confitebor do
mino nimis i ore meo: et i me-
dio multorum laudabo eũ. Qui
astitit a dextris paupis ut sal-
uam faceret a psequentib⁹ ani
mã meã. Glia. Añ. Confite-
bor dño nimis in ore meo. ℣
Dñe exaudi orationẽ meã. Et
clamor. Ad laudes an. Beni-
gne fac in bonavoluntate tua
dñe. ps. Miserere. Añ. Bonum
est confiteri dño. ps. Ipsum. Añ.
Metuãt dñm oẽs fines terre.
ps. Deus deus. Añ. Et in sctis
suis dñs miserebit. ps. Audite
celi. Añ. In cymbalis bene so
nantib⁹ laudate dñm. ps. Lau
date dñm. Cap. Uigilate et.
Hymn⁹.
Aurora iã spargit polũ: terris dies illabit: lu-
cis resultat spiculũ discedat oẽ
lubricũ. Fantasma noctis de
cidat: mẽtis reat⁹ subruat: quicqd
tenebris horridum nox attulit
culpe cadat. Et mãe illud vl-
timũ: qd pstolamur cernui: in
lucẽ nobis effluat: dũ h canore
concrepat. Deo pri sit glia. ℣
Repleti sumus mane mĩa tua
Añ. Illuminare dñe his q in te
nebris sedẽt et dirige pedes no
stros i viã pacis de⁹ isrl. ps. Be
nedict⁹. Die dñico ad vs. añ.
Sede a dextris meis. ps
Dixit dñs domino
meo: sede a dex-
tris meis. Donec
ponam inimicos
tuos: scabellũ pe
dũ tuorum. Uirgã virtutis tue emit
tet dñs ex syon: dñare i medio
inimicorum tuorum. Tecũ pncipiũ i
die virtutis tue: i splẽdorib⁹ scõrum
ex vtero añ luciferum genui te.
Iurauit dñs et nõ penitebit eũ
tu es sacerdos i etnũ sm ordi-
nẽ melchisedech. Dñs a dex-
tris tuis: confregit i die ire sue re
ges. Iudicabit i natiõib⁹ imple-
bit ruinas: cõquassabit capita
i tra multorum. De torrẽte i via
bibit: ppterea exaltauit caput.
Glia. Añ. Sede a dextris meis
dixit dñs dño. Añ. Fidelia. ps

Confitebor tibi dñe i toto corde meo: i ɔsilio iustorũ et congregatione. Magna opa dñi: exquisita in oēs voluntates ei⁹. Confessio et magnificētia opus eius: et iusticia ei⁹ manet i seculū seculi. Memoriā fecit mirabiliū suoꝝ misericors et miserator dñs: escā dedit timentib⁹ se. Memor erit in seculū testamēti sui: virtutē operū suoꝝ ānūciabit populo suo. Ut det illis hereditatē gentiū: opa manuū ei⁹ veritas et iudiciū. Fidelia oīa mādata ei⁹ ɔfirmata in seculū seculi: facta i veritate et eqtate. Redēptionē misit dñs ppl̄o suo: mādauit i eternū testamētū suū. Sanctū et terribile nomen ei⁹: initiū sapie timor dñi. Intellect⁹ bon⁹ oībus facientibus eū: laudatio ei⁹ manet in seculū seculi. Gloria. Añ. Fidelia oīa mandata ei⁹ cōfirmata in seculū seculi. Añ. In māda tis. ps.

Beatus vir q timet dñm: in mādatis ei⁹ volet nimis. Potens in terra erit semen ei⁹: generatio rectorum bñdicet. Gloria et diuitie i domo ei⁹: et iusticia eius manet in seculū seculi. Exortū ē in tenebris lumē rectis: misericors et miserator et iust⁹. Iocūdus hō q miseret et cōmodat: disponet sermones suos i iudicio q: in eternū nō cōmouebitur. In mēoria eterna ei⁹ iust⁹ ab auditiōe mala nō timebit. Paratū cor ei⁹ sperare in dño ɔfirmatū est cor ei⁹: nō cōmouebit donec despiciat inimicos suos. Dispsit dedit pauperib⁹ iusticia ei⁹ manet in seculū seculi: cornu ei⁹ exaltabit in gloria. Pctōr videbit et irascetur dentib⁹ suis fremet et tabescet: desideriū peccatoꝝ pibit. Añ. In mandatis ei⁹ volet nimis. Añ. Sit nomen. Psalmus.

Laudate pueri dñm: laudate nomē dñi. Sit nomen dñi bñdictū: ex hoc nūc et vsq; i seculū. A solis ortu vsq; ad occasū: laudabile nomen dñi. Excelsus sup oēs gentes dñs: et sup celos gl'a ei⁹. Quis sicut dñs deus nr̄: q in altis habitat: et hūilia respicit in celo et i terra. Suscitās a terra inopē et de stercore erigēs pauperē. Ut collocet eū cū principib⁹: cū pncipib⁹ ppl̄i sui. Qui habitare facit sterilem in domo: matrē filioꝝ letantē. Añ. Sit nomen dñi bñdictū in secula. Añ. Dom⁹ iacob. Psalmus.

In exitu isrl de egypto: do
mus iacob de pplo barba
ro. Facta est iudea sctificatio
ei⁹: isrl ptas ei⁹. Mare vidit ⁊
fugit: iordanis ɔuersus est re
trorsum. Montes exultauerūt
ut arietes: ⁊ colles sicut agni
ouiū. Quid ē tibi mare q fu
gisti: ⁊ tu iordanis qz ɔuersus
es retrorsū. Montes exulta
stis sicut arietes: ⁊ colles sicut
agni ouiū. A facie dñi mota
ē terra: a facie dei iacob. Qui
cōuertit petrā in stagna aqua
rū: ⁊ rupē i fontes aquaꝝ. Nō
nobis dñe nō nobis: sz noi tuo
da gloriā. Sup mīa tua ⁊ ve
ritate tua: neqñ dicant gentes
vbi ē deus eorū. Deus aūt nr
in celo: oia quecūqz voluit fe
cit. Simulachra gentiū argē
tum ⁊ aurū: opa manuū hoiuz
Os hūt ⁊ nō loquent: oculos
hūt ⁊ nō videbūt. Aures hūt
⁊ nō audiēt: nares habēt ⁊ nō
odorabūt. Manus hūt ⁊ nō
palpabūt: pedes hūt ⁊ nō am
bulabūt: nō clamabūt in gut
ture suo. Siles illis fiant q fa
ciūt ea: ⁊ oēs q ɔfidunt in eis.
Dom⁹ isrl sperauit in dño: ad
iutor eoꝝ: ⁊ ptector eoꝝ ē. Do
mus aaron sperauit i dño: ad
iutor eoꝝ ⁊ ptector eoꝝ ē. Qui
timēt dñm sperauerūt in dño:
adiutor eoꝝ ⁊ ptector eoꝝ est.
Dñs memor fuit nri: ⁊ bñdixit
nobis. Bñdixit domui isrl: be
nedixit domui aaron. Bene
dixit oib⁹ q timent dñm: pusil
lis cū maiorib⁹. Adiciat do
minus sup vos: sup vos ⁊ sup
filios vros. Benedicti vos a
dño: q fecit celū ⁊ terrā. Celū
celi dño: terrā aūt dedit filijs
hoiuz. Nō mortui laudabunt
te dñe: neqz oēs q descendūt i
infernū. Sed nos q viuim⁹ be
nedicim⁹ dño: ex hoc nūc ⁊ vsqz
in seculū. Gloria. Añ. Dom⁹ ia
cob de pplo barbaro. Capitulum.

Dominus autē dirigat cor
da ⁊ corpa vra in charī
tate dei ⁊ paciētia xpi. Deo. R.
Qm magnificata sunt opa tua
dñe. V. Oia in sapiētia fecisti.
Opa. Gloria. Opa. Hymnus.

Lucis creator optime lu
cem dierꝝ pferens: primor
dijs lucis noue mūdi parans ori
ginē. Qui mane iunctū vespi
diē vocari pcipis: tetrū chaos
illabitur nūc pces cū fletibus.
Ne mēs grauata crimine vite
sit exul munē dū nil ꝑhēne co
gitat sesēqz culpis illigat. Ce
lorꝝ pulset intimū vitale tollat
premiū vitem⁹ oē noxiū purge

mus oē pessimū. Deo pri. ℣.
Dirigat dñe oro mea. Sic in-
censum in cōspectu tuo. Feria
secūda añ. Inclinauit. ps.
DIlexi qm̄ exaudiet
dñs: vocē oratiōis
mee. Quia inclina
uit aurē suā mihi: ⁊
in dieb⁹ meis inuocabo. Circū
dederūt me dolores mortis: ⁊
pericula inferni: inuenerūt me.
Tribulationē ⁊ dolorē inueni:
⁊ nomē dñi inuocaui. O dñe li
bera aiaȝ meā misericors dñs
⁊ iustus: ⁊ de⁹ nr̄ miseret. Cu
stodiēs paruulos dñs: hūiliatus
sum ⁊ liberauit me. Cōuertē
aia mea in requiē tuā: qꝛ dñs
bñfecit tibi. Quia eripuit aiaȝ
meā de morte: oculos meos a
lachrymis pedes meos a la-
psu. Placebo dño: in regione
viuoꝝ. Gl'ia. Añ. Inclinauit
dñs aurē suā mihi. Añ. Credi
CRedidi ꝓpter qḋ di. ps.
locut⁹ sum: ego aūt humi
liat⁹ sum nimis. Ego dixi in
excessu meo: ois hō mendax.
Quid retribuaȝ dño: p oib⁹ q̄
retribuit mihi. Calicē saluta-
ris accipiā: ⁊ nomē dñi inuoca-
bo. Uota mea dño reddā co-
rā oi pplo ei⁹: ꝓciosa i ɔspectu
dñi mors scoꝝ eius. O dñe qꝛ
ego seru⁹ tuus: ego seru⁹ tu⁹ ⁊ fi
lius ancille tue. Dirupisti vin-
cula mea tibi sacrificabo ho-
stiā laudis: ⁊ nomē dñi inuoca-
bo. Uota mea dño reddaȝ in
ɔspectu ois ppli ei⁹: i atrijs do
mus dñi i medio tui ierl'm. Añ.
Credidi ꝓpt̄ qḋ locut⁹ sum. Añ.
LAudate Laudate. ps.
dñm oēs gētes: laudate
eū oēs ppli. Qm̄ ɔfirmata est
sup nos mīa ei⁹ ⁊ vitas dñi ma
net in eternū. Gl'ia. Añ. Lau-
date dñm oēs gentes. ps.
COnfitemini dño qm̄ bon⁹:
qm̄ in seculū mīa ei⁹. Di
cat nūc isrl': qm̄ bon⁹ qm̄ i secu-
lū mīa ei⁹. Dicat nūc domus
aaron: qm̄ i seculū mīa ei⁹. Di
cāt nūc q timēt dñm: qm̄ i secu
lū mīa ei⁹. De tribulatiōe inuo
caui dñm: ⁊ exaudiuit me i la-
titudine dñs. Dñs mihi adiu
tor: nō timebo qḋ faciat mihi
hō. Dñs mihi adiutor: ⁊ ego
despiciā inimicos meos. Bonū
ē ɔfidē in dño: q̄ ɔfidē i hoie.
Bonū ē sparē i dño: q̄ sparē
in ꝑncipib⁹. Oēs gētes circuie
rūt me: ⁊ in noie dñi qꝛ vlt⁹ sū
in eos. Circūdātes circūdede
rūt me: ⁊ in noie dñi qꝛ vlt⁹ sū
i eos. Circūdederūt me sicut
apes: ⁊ exarserūt sic ignis i spi
nis: ⁊ in noie dñi qꝛ vlt⁹ sum i
eos. Impulsus euersus sū ut ca

derē: ꝛ dñs suscepit me. Forti tudo mea ꝛ laus mea dñs: ꝛ fa ctus ē mihi i salutē. Uox exul tatiōis ꝛ salutis: in tabernacul' iustoꝝ. Dextera dñi fecit vtu tē dextra dñi exaltauit me: dex tera dñi fecit vtutē. Nō moři ar sȝ viuā: ꝛ narrabo opa dñi. Castigās castigauit me dñs: ꝛ morti nō tradidit me. Apite mihi portas iusticie ingressus in eas ꝯfitebor dño: hec porta dñi iusti intrabūt i eā. Cōfite bor tibi qm̄ exaudisti me: ꝛ fa ctus es mihi i salutē. Lapidē quē reprobauerūt edificātes: h factꝰ ē i caput anguli. A dño factū ē istud: ꝛ ē mirabile i ocu lis nr̄is. Hec ē dies quā fecit dñs: exultemꝰ ꝛ letemur in ea. O dñe saluū me fac: o dñe bñ ꝓsperare: benedictꝰ q venit in noīe dñi. Benediximꝰ vobis de domo dñi: deꝰ dñs ꝛ illuxit nobis. Cōstituite diē solēnē i cōdensis: vsqȝ ad cornu altar' Deus meꝰ es tu ꝛ ꝯfitebor tibi deus meꝰ es tu ꝛ exaltabo te. Cōfitebor tibi qm̄ exaudisti me: ꝛ factꝰ es mihi in salutem. Cōfitemī dño qm̄ bonꝰ: qm̄ i seculū mīa eiꝰ. Glia. Ad pmā hymnꝰ Iā lucis orto. Añ. Tu mādasti. ps. Deꝰ i noīe tuo. ps.

Beati imaculati i via: qui ambulāt i lege dñi. Bea ti q scrutāt' testionia eiꝰ: i toto corde exquirūt eū. Non eni q opant' iniqtatē: i vijs eiꝰ ambu lauerūt. Tu mādasti: māda ta tua custodiri nimis. Utinā dirigant' vie mee: ad custodiē das iustificatiōes tuas. Tūc nō cōfundar: cū ꝓspexero i oī bus mādatis tuis. Cōfitebor tibi i directiōe cordis: in eo q didici iudicia iusticie tue. Iu stificatiōes tuas custodiā: nō me derelinques vsqȝqȝ. In quo corrigit adolescētior viaȝ suā: i custodiēdo s̄mōes tuos. In toto corde meo exqsiui te ne repellas me a mādatis tuis. In corde meo abscondi elo quia tua: ut nō peccē tibi. Be nedictꝰ es domie: doce me iu stificationes tuas. In labijs meis ꝓnūciaui: omnia iudicia oris tui. In via testimonioꝝ tuoꝝ delectatus sum: sicut in oībus diuitijs. In mandatis tuis exercebor: ꝛ considerabo vias tuas. In iustificationibꝰ tuis meditabor: nō obliuiscar sermones tuos. Glia. ps.

Retribue seruo tuo viuifi ca me: ꝛ custodiā s̄mōes tuos. Reuela oculos meos: ꝛ

cōsiderabo mirabilia de lege tua. Incola ego sū in terra: nō abscōdas a me mandata tua. Concupiuit aīa mea deside-rare iustificationes tuas: in oī tpe. Increpasti supbos: male-dicti q̄ declināt a mādat) tuis. Aufer a me opprobriū τ con-temptū: q: testimonia tua ex-quisiui. Etenī sederūt princi-pes τ aduersū me loquebant: seruus aūt tuus exercebatur i iustificationibus tuis. Nam et testionia tua meditatio mea ē τ consiliū meū iustificationes tue. Adhesit pauimento ani-ma mea: viuifica me sm̄ vbū tuū. Vias meas enunciaui τ exaudisti me: doce me iustifi-cationes tuas. Viā iustifica-tionū tuarū instrue me: τ exer-cebor in mirabilib⁹ tuis. Dor-mitauit aīa mea pre tedio: cō-firma me in verbis tuis. Viā iniquitatis āmoue a me: τ de lege tua miserere mei. Viam veritatis elegi: iudicia tua nō sum oblitus. Adhesi testimo-niis tuis domine: noli me cō-fundere. Viā mādatoꝝ tuoꝝ cucurri: cū dilatasti coꝛ meū.

Fides Athanasii episcopi.

Quicūq3 vult saluus esse: ānī oīa opus est ut teneat catholicā fidē. Quā nisi q̄sq3 integrā inuiolatāq3 seruauerit: absq3 dubio in eternū peribit. Fides autē catholica hec est ut vnū deū in trinitate τ trini-tatem in vnitate veneremur. Neq3 ɔfūdētes psonas: neq3 substāciā sepantes. Alia ē eni p-sona pris: alia filij alia spūs sci. Sed pris τ filij τ spūs sci vna ē diuinitas: eq̄lis glīa coeterna maiestas. Qualis pater talis fili⁹: talis spūs scūs. Increat⁹ pr̄ increatus filius: increatus spūs scūs. Immēsus pr̄ imen-sus fili⁹ imens⁹ spūs scūs. Eter-nus pr̄ etern⁹ fili⁹ eternus spūs scūs. Et tn̄ nō tres etni: sʒ vn⁹ etern⁹. Sicut nō tres increati: nec tres imensi: sʒ vn⁹ increat⁹ τ vn⁹ imensus. Silr̄ oipotēs pr̄ ops fili⁹ ops spūs scūs. Et tn̄ nō tres oipotentes: sʒ vnus oipotēs. Ita de⁹ pr̄ deus fili⁹ de⁹ spūs scūs. Et tn̄ nō tres dij sʒ vn⁹ est de⁹. Ita dn̄s pr̄ dn̄s fili⁹ dn̄s spūs scūs. Et tn̄ non tres dn̄i sʒ vn⁹ est dn̄s. Quia sic singillatim vnāquāq3 pso-nā deū aut dn̄m cōfiteri xp̄ia-na veritate ɔpellimur: ita tres deos aut dn̄os dicere catholi-ca religiōe phibemur. Pater a nullo est factus: nec creatus

nec genit⁹. Filius a patre so-
lo est: nō factus nec creatus sꝫ
genitus. Spūs scūs a patre ꝛ
filio nō factus nec creatus nec
genitus sꝫ ꝓcedens. Un⁹ ergo
pr̄ nō tres pr̄es: vnus filius nō
tres filij: vn⁹ spūs scūs nō tres
spūs scī. Et in hac trinitate ni
hil pri⁹ aut posteri⁹: nihil mai⁹
aut minus: sꝫ tote tres persone
coeterne sibi sunt ꝛ coequales. Ita
ut ꝑ oia sicut iā supradictū ē: ꝛ
vnitas in trinitate: ꝛ trinitas i
vnitate veneranda sit. Qui vult
ḡ salu⁹ esse: ita de trinitate sen
tiat. Sed necessariū ē ad eter-
nam salutem: ut incarnationē
quoqꝫ dn̄i nr̄i ih̄u xp̄i fideliter
credat. Est ḡ fides recta ut cre
damus ꝛ ꝯfiteamur qꝫ dn̄s nr̄
ih̄s xp̄s dei fili⁹ deus ꝛ homo
est. Deus ē ex suba pr̄is an̄ se-
cula genit⁹: ꝛ hō est ex substan
tia matris i seculo nat⁹. Per-
fectus de⁹ pfect⁹ hō: ex aīa ra-
tionali: ꝛ humana carne subsi
sistens. Equalis pr̄i sm̄ diui-
nitatē: minor pr̄e sm̄ hūanita-
tem. Qui licꝫ de⁹ sit ꝛ hō: nō
duo tn̄ sed vn⁹ est xp̄s. Unus
aūt nō conuersione diuinitat
in carnē: sed assumptiōe hūa-
nitatis i deū. Unus omnino
nō confusione substantie: sed
vnitate ꝑsone. Nam sicut aīa
rationalis ꝛ caro vnus est hō:
ita deus ꝛ homo vnus est xp̄s
Qui passus est pro salute no-
stra: descendit ad inferos: ter-
tia die resurrexit a mortuis.
Ascēdit ad celos sedet ad dex
teram dei patris omnipotētis:
inde venturus est iudicare vi-
uos ꝛ mortuos. Ad cui⁹ ad-
uentū oēs hoīes resurgere ha
bent cū corpib⁹ suis: ꝛ reddituri
sūt de factis ꝓprijs rationē.
Et qui bona egerūt ibūt i vi-
tam eternā: qui vo mala i ignē
eternū. Hec est fides catholi-
ca: quā nisi quisqꝫ fideliter fir-
miterqꝫ crediderit salu⁹ esse nō
poterit. Ferialis an̄. Tu man-
dasti dn̄e mādata tua custodi-
ri nimis. Capitlm̄.

Omnis hō quicūqꝫ inuoca
uerit nomē dn̄i salu⁹ erit
in xp̄o ih̄u dn̄o nr̄o. Deo. R̄.
Xp̄e fili dei. ut ā. Oro Dn̄e scē
pater. ut ā. cū precib⁹ in p̄mo
nocturno. Ad tertiā hymnus.

Nunc scē nobis spūs vnū
pr̄i cū filio dignare pm-
ptus ingeri nr̄o refus⁹ pectori.
Os lingua mens sensus vigor
confessionē ꝑsonet: flāmescat
igne charitas accendat ardor
ꝓximos. Presta pr̄ pijssime.

Añ. Deduc me domine. Ps.

Legē pone mihi dñe viaȝ iustificationū tuaꝝ: ⁊ exquirā eā semꝑ. Da mihi intellectū: ⁊ scrutabor legē tuā: ⁊ custodiā illā in toto corde meo. Deduc me in semita mādatorū tuorū: q2 ipsā volui. Inclina cor meū in testimonia tua: ⁊ nō ī auaritiā. Auerte oculos meos ne videāt vanitatē: ī via tua viuifica me. Statue seruo tuo eloquiū tuū: in timore tuo. Amputa opprobriuȝ meū qd̄ suspicat⁹ sum: q2 iudicia tua iocunda. Ecce cōcupiui mandata tua: ī eq̄tate tua viuifica me. Et veīat sup me mīa tua domine: salutare tuū ſm eloquiū tuū. Et ridebo exprobrātib⁹ mihi verbū: q2 spaui in sermonib⁹ tuis. Et ne auferas de ore meo verbuȝ veritatis vsq3 quaq3: q2 in iudicijs tuis sup sperau. Et custodiā legē tuā semꝑ: in seculū ⁊ ī seculū seculi. Et ambulabā in latitudine: q2 mādata tua exquisiui. Et loquebar de testimonijs tuis ī cōspectu regū: ⁊ nō confundebar. Et meditabar ī mandatis tuis: que dilexi. Et leuaui manus meas ad mādata tua que dilexi: ⁊ exercebor in iustificationibus tuis. Psalmus.

Memor esto verbi tui seruo tuo: in quo mihi spē dedisti. Hec me cōsolata ē in humilitate mea: q2 eloquium tuuȝ viuificauit me. Superbi iniq̄ agebāt vsq3 quaq3: a lege aūt tua nō declinaui. Memor fui iudicioꝝ tuoꝝ a seculo domine: ⁊ ɔsolatus sū. Defectio tenuit me ꝓ peccatorib⁹: derelinquentib⁹ legē tuā. Cantabiles mihi erāt iustificationes tue: in loco ꝑegrinatiōis mee. Memor fui in nocte nōis tui dñe: ⁊ custodiui legē tuā. Hec facta ē mihi: q2 iustificatiōes exq̄siui. Portio mea dñe: dixi custodire legē tuā. Deꝑcat⁹ sū faciē tuā ī toto corde meo: miserē mei ſm eloquiū tuum. Cogitaui vias meas ⁊ ɔuerti pedes meos ī testimonia tua. Parat⁹ sum ⁊ nō sū turbatus ut custodiā mādata tua. Funes pctōꝝ circūplexi sūt me: ⁊ legē tuā nō sum oblit⁹. Media nocte surgebā ad cōfitendū tibi: sup iudicia iustificationis tue. Particeps ego sum oīuȝ timentiū te: ⁊ custodientium mandata tua. Mīa tua dñe plena ē terra: iustificationes tuas doce me. Psalmus.

Bonitatē fecisti cū seruo tuo dñe: sm verbū tuum. Bonitatē ꝛ disciplinā ꝛ sciam doce me: qꝛ mādatis tuis credidi. Priusq̄ humiliarer ego deliqui: ꝓpterea eloquiū tuū custodiui. Bonus es tu: ꝛ in bonitate tua doce me iustificationes tuas. Multiplicata ē sup me iniquitas supboꝝ: ego aūt in toto corde meo: scrutabor mandata tua. Coagulatū est sicut lac cor eorū: ego vo legē tuā meditatus sum. Bonū mihi qꝛ humiliasti me: ut discaz iustificationes tuas. Bonum mihi lex oris tui: sup milia auri ꝛ argenti. Manus tue dñe fecerunt me: ꝛ plasmauerunt me: da mihi intellectum ut discam mādata tua. Qui timēt te videbunt me ꝛ letabunt: qꝛ in verba tua supsperaui. Cognoui domine qꝛ eqtas iudicia tua ꝛ in vitate tua hūiliasti me. Fiat mīa tua ut consolet me: sm eloquiū tuū seruo tuo. Ueniant mihi miserationes tue ꝛ viuam: qꝛ lex tua meditatio mea est. Cōfundantur superbi qꝛ iniuste iniquitatem fecerunt in me: ego autē exercebor in mandatis tuis. Conuertant mihi timētes te: ꝛ qui nouerūt testimonia tua. Fiat cor meū immaculatū in iustificationibus tuis: ut nō cōfundar. Gloria. Ferialis añ. Deduc me dñe in semita mandatoꝝ tuorū. Añ dñicalis. Adesto deus vn⁹ ōps pr̄ ꝛ filius ꝛ sp̄us scūs.

Sana me Capl̄m feriale. dñe ꝛ sanabor saluū me fac ꝛ saluus ero qm̄ laus mea tu es. Deo. Dñicale R̄. Inclina cor meū de⁹ In testimonia tua. V̄. Auerte oculos meos ne videant vanitatē i via tua viuifica me. In. Gl̄ia V̄. Ego dixi dñe miserē mei. Sana. Feriale R̄. Sana aiam meā Quia peccaui tibi. V̄. Ego dixi dñe miserē mei. Quia. Gl̄ia. V̄. Adiutor meus esto dñe ne derelinques me. Nec despicias me de⁹ salutaris me⁹. Ad. vi. hymnus.

Rector potēs verax deus q temꝑas rerū vices splēdore mane instruis ꝛ ignibus meridiē. Extingue flāmas litiū: aufer calorē noxiū: confer salutē corpoꝝ verācq̄ pacē cordiū. Deo prī sit. Añ. Adiuua me. Añ. Te vnū in subā. Ps.

Defecit i salutare tuū aīa mea: ꝛ i vbū tuū supsperaui. Defecerūt oculi mei in eloquiū tuū dicētes: qn̄ ꝯsolaberis me. Quia fact⁹ sum sicvter in pruina: iustificationes tuas

nõ sũ oblitus. Quot sunt dies
serui tui: qñ facies de psequen
tib⁹ me iudiciũ. Narrauerunt
mihi iniq fabulatiões: sȝ nõ ut
lex tua. Oia mandata tua ve-
ritas: iniq psecuti sũt me adiuua
me. Paulominus cõsumauerũt
me in terra: ego aũt nõ dereli-
qui mãdata tua. Scdm miaȝ
tuã viuifica me: ⁊ custodiã te-
stimonia oris tui. In eternuȝ
dñe verbũ tuũ: pmanet i celo.
In generatiõe ⁊ generationẽ
veritas tua: fundasti terram ⁊
pmanet. Ordinatione tua p-
seuerant dies: qm̃ oia seruiũt
tibi. Nisi q lex tua meditatio
mea ẽ: tũc forte perissem in hu
militate mea. In eternũ nõ obli
uiscar iustificationes tuas: q
in ipsis viuificasti me. Tu⁹ sũ
ego saluũ me fac: qm̃ iustifica
tiones tuas exquisiui. Me ex
pectauerũt peccatores ut per-
derẽt me: testimonia tua intel
lexi. Omnis cõsumatiõis vi-
di finẽ: latũ mandatũ tuũ ni-
mis. Psalmus.

Quomõ dilexi legẽ tuam
dñe: tota die meditatio
mea est. Sup inimicos meos
prudentẽ me fecisti mandato
tuo: q i eternũ mihi est. Sup
oẽs docentes me intellexi: q
testimonia tua meditatio mea ẽ
Super senes intellexi: q man
data tua quesiui. Ab omi via
mala phibui pedes meos: ut
custodiam verba tua. A iudi
ciis tuis nõ declinaui: q tu le
gem posuisti mihi. Quã dul-
cia faucib⁹ meis eloquia tua:
sup mel ori meo. A mandatis
tuis intellexi: propterea odiui
oẽm viam iniqtatis. Lucerna
pedib⁹ meis verbũ tuũ: ⁊ lumẽ
semitis meis. Iuraui ⁊ statui:
custodire iudicia iusticie tue.
Humiliatus sũ vsquequaq dñe:
viuifica me sm verbum tuum
Voluntaria oris mei bñpla-
cita fac domine: ⁊ iudicia tua
doce me. Anima mea i mani
bus meis semp: ⁊ legẽ tuã nõ
sum oblit⁹. Posuerũt pctõres
laqueuȝ mihi: ⁊ de mandatis
tuis nõ erraui. Hereditate ac-
quisiui testimonia tua in eter-
nũ: q exultatio cordis mei sũt
Inclinaui cor meũ ad facien-
das iustificationes tuas i eter-
nũ: pter retributionẽ. Ps.

Iniquos odio habui: ⁊ le-
gem tuã dilexi. Adiutor
⁊ susceptor me⁹ es tu: ⁊ i verbũ
tuũ supsperaui. Declinate a me
maligni: ⁊ scrutabor manda-
ta dei mei. Suscipe me scdm

eloquiū tuū ⁊ viuā: ⁊ nō cōfūdas me ab expectatiōe mea. Adiuua me ⁊ saluꝰ ero: ⁊ meditabor i iustificationibꝰ tuis semꝑ. Spreuisti omnes discedentes a iudiciis tuis: q̄r iniusta cogitatio eoꝝ. Preuaricātes reputaui oēs pctōres terre ideo dilexi testionia tua. Cōfige timore tuo carnes meas: a iudiciis eni tuis timui. Feci iudiciū ⁊ iusticiam: nō tradas me calūniantibꝰ me. Suscipe seruū tuū in bonū: nō calūniēt me supbi. Oculi mei defecerūt in salutare tuū: ⁊ i eloquiū iusticie tue. Fac cū seruo tuo ẜm mīam tuā: ⁊ iustificatiōes tuas doce me. Seruus tuꝰ sū ego da mihi intellectū: ut sciā testimonia tua. Tempꝰ faciēdi dñe: dissipauerūt legē tuā. Ideo dilexi mādata tua: sup aurū ⁊ thopaziō. Propterea ad oīa mādata tua dirigebar oēm viam iniquā odio habui. Glia. Ferial aā. Adiuua me ⁊ saluꝰ ero dñe. Dñicalis aā. Te vnū in subā trinitatē in psonis confitemur. Feriale capłm.

Alter alterius onera portate: ⁊ sic adimplebitis legem xp̄i. Deo. Dñicale R. In eternū dñe ꝑmanet verbū tuū. V. In celo ⁊ i seculū seculi veritas tua. Permanet. Glia. R. Dñs regit me ⁊ nihil mihi de. Feriale R. Benedicā dñm in omni tpe. V. Semꝑ laus eius in ore meo. V. Dñs regit me. ⁊ nihil. Ad. v. hymnus.

Rerum deus tenax vigor immotus in te ꝑmanēs lucdiurne tpa successibꝰ determinans. Largire clarū vespe q̄ vita nusq̄ decidat sꝫ premiū mortis sacre ꝑhēnis instet glia. Deo pri. Aā. Aspice i me. Aā. Te semꝑ idem. Psalmus.

Mirabilia testionia tua: ideo scrutata ē aīa mea. Declaratio ẜmonū tuoꝝ illuminat ⁊ intellectū dat puulis. Os meū apuit ⁊ attraxi spm̄: q̄r mādata tua desiderabā. Aspice in me ⁊ miserē mei: ẜm iudiciū diligētiū nomē tuū. Gressus meos dirige ẜm eloquiū tuū: ⁊ nō dñet mei oīs iusticia. Redime me a calūniis hoīū ut custodiā mādata tua. Faciē tuā illumina sup seruū tuū ⁊ doce me iustificatiōes tuas. Exitꝰ aquaꝝ deduxerūt oculi mei: q̄r nō custodierūt legē tuā. Iustus es dñe: ⁊ rectū iudiciū tuū. Mandasti iusticiā testimonia tua: ⁊ veritatē tuā

nimis. Tabescere me fecit ze
lus meus: q2 obliti sūt vba tua
inimici mei. Ignitū eloquiū
tuū vehemēter: 7 seruꝰ tuus di
lexit illud. Adolescentulꝰ sum
ego 7 contemptus iustificatōes
tuas nō sū oblitꝰ. Iusticia tua
iusticia in eternū: 7 lex tua ve
ritas. Tribulatio 7 angustia
inuenerūt me: mādata tua me
ditatio mea ē. Equitas testimo
nia tua i eternū: intellectū da
mihi 7 viuā. Glia. Psalmus.
Clamaui i toto corde ex
audi me dñe: iustificatio
nes tuas requirā. Clamaui
ad te saluū me fac: ut custodiā
mādata tua. Preueni in ma
turitate 7 clamaui: q2 in verba
tua supsperaui. Preuenerunt
oculi mei ad te diluculo: ut me
ditarer eloquia tua. Uocem
meā audi sm miām tuā dñe:
7 sm iudiciū tuū viuifica me.
Appropinquauerūt psequen
tes me iniqtati: a lege aūt tua
longe facti sunt. Prope esto
dñe: 7 oēs vie tue veritas. Ini
tio cognoui de testionijs tuis:
q2 in eternū fūdasti ea. Uide
hūilitatē meā 7 eripe me: q2 le
gem tuā nō sū oblitꝰ. Iudica
iudiciū meū 7 redime me: ꝓpē
eloquiū tuū viuifica me. Lon
ge a pctōribꝰ salus: q2 iustifica
tiones tuas nō exquisierunt.
Misericordie tue multe dñe:
sm iudicium tuū viuifica me.
Multi q psequūt me 7 tribu
lant me: a testimonijs tuis nō
declinaui. Uidi preuaricātes
7 tabescebā q2 eloquia tua nō
custodierūt. Uide qm mādā
ta tua dilexi dñe: in miā tua vi
uifica me. Principiū verbo2
tuo2 veritas: in eternū omnia
iudicia iusticie tue. Psalmus.
Principes psecuti sūt me
gratis: 7 a verbis tuis for
midauit cor meum. Letabor
ego sup eloquia tua: sic qui in
uenit spolia multa. Iniquita
tē odio habui 7 abhominatus
sū: legē aūt tuā dilexi. Septies
in die laudē dixi tibi: sup iudi
cia iusticie tue. Pax multa di
ligentibꝰ legē tuā: 7 nō est illis
scandalū. Expectabā saluta
re tuū dñe: 7 mādata tua dile
xi. Custodiuit aīa mea testi
monia tua: 7 dilexit ea vehe
menter. Seruaui mādata tua
7 testionia tua: q2 oēs vie mee
in cōspectu tuo. Appropiquet
depcatio mea in cōspectu tuo
dñe: iuxta eloquiū tuū da mi
hi itellectū. Intret postulatio
mea i cōspectu tuo: sm eloquiū
tuū eripe me. Eructabunt la
bia mea hymnū: cū docueris

me iustificatiões tuas. Pro-
nūciabit lingua mea eloquiū
tuū: q: oīa mādata tua eqtas.
Fiat man⁹ tua ut saluet me:
qm̄ mādata tua elegi. Concu-
piui salutare tuū dn̄e: et lex tua
meditatio mea est. Viuet aīa
mea et laudabit te: et iudicia
tua adiuuabūt me. Erraui si-
cut ouis q̄ perijt: quere seruū
tuū dn̄e: q: mādata tua nō sū
oblit⁹. Gl'ia. Ferialis aā. Aspi-
ce in me et miserē mei dn̄e. Aā
dn̄icalis. Te semp idē eē viuē
et intelligere pfitemur. Capl'm
Empti eni estis feriale.
precio magno glīficate et
portate deum in corde et corpe
vr̄o. Deo. Dn̄icale R. Clama-
ui ī toto corde. Exaudi me do
mine. V. Justificationes tuas
requirā. Exaudi. Gl'ia. V. Ab
occultis meis mūda me dn̄e.
Et. Feriale R. Redime me do
mine: Et miserē mei. V. Pes
enī me⁹ stetit in directo ī eccle-
sijs bn̄dicā te dn̄e. Et mise. V.
Ab occultis meis munda me
dn̄e. Et ab alienis pce suo tuo
Aā. Clamaui. Psalmus.
Ad dominū cū tribularer
clamaui: et exaudiuit me
Dn̄e libera aīaz meā a labijs
inīqs et a lĩgua dolosa. Quid
detr tibi aut qd apponat tibi:
ad linguā dolosā. Sagitte po
tentis acute: cū carbonib⁹ de-
solatorijs. Heu mihi q: inco-
latus me⁹ plongat⁹ est: habitaui
cū habitantib⁹ cedar: multū
incola fuit aīa mea. Cū his q
oderūt pacē erā pacific⁹: cū lo
q̄bar illis ipugnabāt me grat
Aā. Clamaui et exaudiuit me.
Aā. Auxiliū. Psalmus.
Leuaui oclos meos ī mō-
tes: vnde veniat auxiliū
mihi. Auxiliuz meū a dn̄o: q
fecit celū et terrā. Nō det in cō
motionē pedē tuū: neq: dor-
mitet qui custodit te. Ecce nō
dormitabit neq: dormiet: qui
custodit isrl'. Dn̄s custodit te:
dn̄s ptectio tua sup manū dex
terā tuā. Per diē sol non vret
te: neq: luna p noctē. Dn̄s cu-
stodit te ab oī malo: custodiat
aiam tuā dn̄s. Dn̄s custodiat
introitū tuū et exitū tuū: ex hoc
nūc et vsq: in seculū. Aā. Auxi
lium meū a dn̄o. Capl'm. Dn̄s
autē dirigat. Hymnus.
Immēse celi cōditor q iux-
ta ne cōfundēs aq̄ fluenta
diuidēs celum dedisti limitē.
Firmans locū celestib⁹ simlq:
terre riuulis vt unda flammas
temperet soluz terre ne dissipet.
Infūde nūc pijssime donū p-
hēnis gratie: fraudis noue ne

casibꝰ nos error attenuat vetus.
Lucē fides inueniat sic luminis
iubar ferat ut vana cūcta terre
hāc falsa nulla opprimāt. Pre
sta pr̄ piissime. ℣. Dirigat dñe
Añ. Magnificemꝰ xp̄m regem
dñm q supbos humiliat τ ex-
altat hūiles. ps. Magt. Feria
tertia ad vp̄s. añ. In domū dñi
Letatꝰ sū i his q̄ dcā
sūt mihi: i domū dñi
ibimꝰ. Stātes erāt pe
des nr̄i atrijs tuis irlm. Irlm
q̄ edificat ut ciuitas: cuiꝰ ptici
patio eiꝰ i idipsū. Illuc eni ascē
derūt tribꝰ tribus dñi: testimo-
niū isrl' ad cōfitendū noi dñi.
Quia illic sederūt sedes i iu-
dicio: sedes sup domū dauid.
Rogate q̄ ad pacē sūt irlm: τ
abūdantia diligētibꝰ te. Fiat
pax in virtute tua: τ abūdātia
in turribꝰ tuis. Propter frēs
meos τ primos meos: loqbar
pacē de te. Propē domum dñi
dei nr̄i: quesiui bona tibi. Añ.
In domū dñi letātes ibimus
Añ. Qui habitas. Psalmus.
Ad te leuaui oculos meos
q habitas in celis. Ecce
sic oculi seruor i manibꝰ dño-
rū suor. Sicut oculi ancille in
manibꝰ dñe sue: ita ocli nr̄i ad
dñm deū nr̄m donec misereat
nr̄i. Miserē nr̄i dñe miserere
nr̄i: q: multū repleti sumꝰ de-
spectiōe. Quia multū repleta
ē aia nr̄a: opprobriū abūdātibꝰ
τ despectio superbis. Añ. Qui
habitas in celis miserē nobis
Añ. Adiutoriū. Psalmus.
Nisi q: dñs erat in nobis
dicat nūc isrl: nisi q: dñs
erat i nobis. Cum exurgerēt
hoies i nos: forte viuos deglu-
tissent nos. Cū irasceret furor
eor in nos: forsitan aq̄ absor-
buisset nos. Torrentē ptran-
siuit aia nr̄a forsitan ptrāsisset
aia nr̄a aquā intollerabilem.
Benedictꝰ dñs: qui nō dedit
nos in captionē dentibꝰ eorū.
Aia nr̄a sic passer erepta ē de
laqueo venantiū. Laqueꝰ cō-
tritus est τ nos liberati sumus
Adiutoriū nr̄m in noie dñi: q
fecit celū τ terrā. Añ. Adiuto-
riū nr̄m i noie dñi. Añ. Benefac.
Qui cōfidūt in dño ps.
sicut mons syon: nō cō-
mouebit in eternum q hitat in
irlm. Montes i circuitu eiꝰ τ
dñs i circuitu ppl'i sui: ex hoc nūc
τ vsq: i seculū. Quia nō relin-
quet dominꝰ virgā pctōrū sup
sortē iustorū: ut nō extendant
iusti ad iniqtatē manꝰ suas. Be
nefac dñe: bonis τ rectis corde

Declinantes autē in obligationes: adducet dn̄s cū operantibus iniquitatē pax sup isrl̄. An̄. Benefac dn̄e bonis et rectis cor de. An̄. Facti sum⁹. Psalmus.

IN cōuertendo dn̄s captiuitatē syon: facti sumus sicut consolati. Tunc repletū ē gaudio os nostrū: et lingua nostra exultatione. Tunc dicēt inter gentes: magnificauit dominus facere cū eis. Magnificauit dn̄s facere nobiscū: facti sumus letantes. Conuerte dn̄e captiuitatem nostrā: sicut torrens in austro. Qui seminant in lachrymis: in exultatione metent. Euntes ibant et flebant: mittētes semina sua. Venientes autē venient cum exultatione: portātes manipulos suos. An̄. Facti sum⁹ sicut consolati. Capl'm. Dn̄s aūt dirigat. Hymnus.

TElluris ingens conditor mūdi solū qui eruēs pulsis aque molestijs terrā dedisti imobilē. Ut germen aptū pferēs fuluis decora floribus fecunda fructu sisteret pastūq; gratū redderet. Mentis perustevulnera mūda virore grā ut facta fletu diluat motusq; prauos atterat. Iussis tuis obtemperet nullis malis approximet bonis repleri gaudeat: ac mortis actus nesciat. Presta pater pijssime. V. Dirigat dn̄e oratio mea. An̄. Exultauit aūt spūs meus in dn̄o deo salutari meo. ps. Mgt. Feria quarta ad vs. an̄. Nisi tu dn̄e.

NIsi dn̄s edificauerit ps. domū: invanū laborauerūt qui edificant eā. Nisi dn̄s custodierit ciuitatē frustra vigilat qui custodit eā. Vanū ē vobis an̄ lucē surgere: surgite postq̄ sederitis q mālducatis panē doloris. Cū dederit dilectis suis somnū: ecce hereditas dn̄i filij merces fruct⁹ ventris. Sicut sagitte in manu potentis ita filij excussorū. Beatus vir qui impleuit desideriū suū ex ipsis: nō confundet cū loquet inimicis suis in porta. An̄. Nisi tu dn̄e seruabis nos in vanū vigilant oculi nostri. An̄. Beati. Psalmus.

BEati oēs qui timent dn̄m qui ambulant in vijs ei⁹. Labores manuū tuaꝝ q māducabis: beatus es et bene tibi erit. Uxor tua sicut vitis abūdans: in lateribꝰ domus tue. Filij tui sicut nouelle oliuaꝝ: in circuitu mēse tue. Ecce sic

benedicet homo: q timet dominū. Benedicat tibi dñs ex syon: et videas bona ierl'm oībus diebus vite tue. Et videas filios filiorum tuorum: pacē sup isrl'. Añ. Beati oēs qui timēt dñm Añ. Benedixim⁹. Psalmus.

Sepe expugnauerūt me a iuuētute mea: dicat nūc isrl'. Sepe expugnauerūt me a iuuētute mea: etenī nō potuerūt mihi. Supra dorsum meū fabricauerūt peccatores: prolongauerunt iniquitatē suā. Dñs iustus cōcidet ceruices peccatorū: confundant̄ et reuertant̄ retrorsum: oēs qui oderūt syon. Fiant sicut fenū tectorum quod priusq̄ euellat̄ exaruit. De q̄ nō impleuit manū suā q metet et sinū suū qui manipulos colliget. Et nō dixerūt qui preteribant bñdictio dñi sup vos: benediximus vobis in noīe dñi. Añ. Benediximus vobis i noīe dñi. Añ. De profundis. Ps.

De pfūdis clamaui ad te dñe: dñe exaudi vocem meā. Fiāt aures tue intēdentes: in vocē deprecatiōis mee. Si iniqtates obseruaueris domine: dñe qs sustinebit. Quia apud te ppitiatio est: et pp̄ter legem tuā sustinui te dñe. Sustinuit aīa mea in verbo ei⁹: sperauit aīa mea in dño. A custodia matutina vsq3 ad noctem: speret isrl' in dño. Quia apud dñm mia: et copiosa apud eū redēptio. Et ipse redimet isrl' ex oībus iniquitatib⁹ eius. Añ De pfūdis clamaui ad te dñe. Añ. Speret isrl'. Psalmus.

Domine non est exaltatū cor meū: neq3 elati sunt oculi mei. Neq3 ambulaui in magnis: neq3 in mirabilibus sup me. Si nō humilit̄ sentiebam: sz exaltaui aīam meam. Sicut ablactatus est sup matre sua: ita retributio i aīa mea Speret isrl' in dño: ex hoc nūc et vsq3 in seculū. Añ. Sp̄et isrl' in dño. Capl'm. Domin⁹ autē dirigat. Hymnus.

Celi de⁹ sanctissime q lucidū centrū poli candore pingis igneo augēs decoro lumine. Quarto die q flāmeam solis rotā cōstituēs: lune ministrans ordinē: vagosq3 cursus siderū. Ut noctib⁹ uel lumini direptiōis terminū pmordijs et mensiū signū dares notissimū. Illumina cor hoīum absterge sordes mentiū: resolue culpe vinculū euerte moles criminū. Presta pr̄ piissime. V. Di-

rigaľ dñe orō. Añ. Respexisti humilitatē meā dñe de⁹ meus ps. Magt. Feria. v⁹ añ. Et ois.
M Emēto dñe dauid: ps. t ois mansuetudis ei⁹. S icut iurauit dño: votū vouit deo iacob. S i introiero in tabernaculū dom⁹ mee: si ascendero in lectū strati mei. S i dedero somnū ocuľ meis: t palpebris meis dormitationem. E t requiē tpibus meis donec inueniā locū dño: tabernaculū deo iacob. E cce audiuim⁹ eā in effrata: iuenim⁹ eā in cāpis silue. I ntroibim⁹ in tabernaculū ei⁹: adorabim⁹ i loco vbi steterūt pedes ei⁹. S urge dñe in requiē tuā: tu t archa scīficationis tue. S acerdotes tui induanť iusticia: t scī tui exultent. P ropter dauid fuū tuū: nō auertas faciē xpi tui. I urauit dñs dauid vitatē t nō frustrabiť eū: de fructu vētris tui ponā sup sedē tuā. S i custodierint filij tui testamentū meū: t testionia mea hec q̄ docebo eos. E t filij eoꝝ vsqꝫ i seculū: sedebūt sup sedē tuā. Q m̄ elegit dñs syon: elegit eā in hītationē sibi. H ec reges mea in seculū secli: hic habitabo qm̄ elegi eā. V iduā ei⁹ bñdicens bñdicaꝫ: pauꝑes ei⁹ saturabo panib⁹. S acerdotes ei⁹ induā salutari: t scī ei⁹ exultatiōe exultabūt. I llic ꝓducam cornu dauid: paraui lucernā xp̄o meo. I nimicos ei⁹ induā ꝯfusione sup ipsū autē efflorebit scīficatio mea. Añ. Et ois mansuetudinis ei⁹. Añ. Habitare. ps.
E Cce q̄ bonū t q̄ iocūduꝫ hītare frēs in vnū. S icut vnguentū i capite: qđ descēdit i barbā barbā aaron. Q đ descendit in orā vestimēti ei⁹: sic ros hermon q descēdit i montem syon. Q m̄ illic mandauit dñs bñdictionē: t vitā vsqꝫ in seculum. Añ. Habitare frēs in vnū. ps.
E Cce nūc bñdicite dño: omēs serui dñi. Q ui statis i domo dñi: i atrijs dom⁹ dei nr̄i. I n noctib⁹ extollite man⁹ vr̄as in scā: t bñdicite dño. B enedicat te dñs ex syō: qui fecit celū t terrā. G loria. Añ. Omnia. Psalmus.
L Audate nomen dñi laudate sui dñm. Q ui statis in domo dñi: in atrijs domus dei nr̄i. L audate dñm q̄ bonus domin⁹: psallite noi eius qm̄ suaue ē. Q m̄ iacob elegit sibi domin⁹: isrľ in possessionē sibi. Q uia ego cognoui q̄ magnus est domin⁹: deus noster pre oībus dijs. O mnia q̄cūqꝫ

voluit dñs fecit i celo ꝛ i terra: in mari ꝛ in omnib⁹ abyssis. Educens nubes ab extremo terre: fulgura in pluuiaȝ fecit. Qui producit ventos de thesauris suis: qui ꝑcussit ꝑmogenita egypti ab hoie vsqȝ ad pecus. Et misit signa ꝛ ꝓdigia in medio tui egypte: i pharaonē ꝛ in oēs seruos eius. Qui percussit gentes multas: ꝛ occidit reges fortes. Seon regē amorreoꝝ: ꝛ og regem basan: ꝛ oia regna chanaan. Et dedit terrā eoꝝ hereditatē: hereditatem isrl̃ ꝑplo suo. Dñe nomen tuū in eternū: dñe memoriale tuū in generatiōe ꝛ generationem. Quia iudicabit dñs populū suū: ꝛ i seruis suis deprecabit. Simulachra gentiū argentū ꝛ auri: opa manuū hominū. Os habēt ꝛ nō loquentur: oculos habent ꝛ nō videbunt. Aures habent ꝛ nō audient: neqȝ enī est spūs in ore ipsoꝝ. Similes illis fiant qui faciūt ea: ꝛ oēs qui confidunt in eis. Domus isrl̃ benedicite dño: dom⁹ aaron bñdicite domino. Dom⁹ leui bñdicite domino: qui timetis dñm bñdicite dño. Benedictus dñs ex syon: qui habitat in ierlm. Añ. Omnia quecūqȝ voluit dñs fecit. Añ. Quoniā. Psalmus.

Confitemini dño qm̃ bonus: qm̃ i seculū mīa ei⁹. Cōfitemini deo deoꝝ. Confitemini dño dñoꝝ. Qui facit mirabilia magna solus. Qui fecit celos in intellectu. Qui firmauit terrā sup aquas. Qui fecit luminaria magna. Solē in potestatē diei. Lunā ꝛ stellas in potestateȝ noctis. Qui ꝑcussit egyptū cū primogenitis eoruȝ. Qui eduxit isrl̃ de medio eorū. In manu potenti ꝛ brachio excelso. Qui diuisit mare rubrū in diuisiōes. Qui eduxit isrl̃ ꝑ mediuȝ eius. Et excussit pharaonē ꝛ virtutē ei⁹ in mari rubro. Qui transduxit ppl̃m suū ꝑ desertum. Qui ꝑcussit reges magnos. Et occidit reges fortes. Seon regē amorreoꝝ. Et og regē basan. Et dedit terrā eoꝝ hereditatem. Hereditatē isrl̃ seruo suo. Quia in humilitate nr̃a memor fuit nr̃i. Et redemit nos ab inimicis nr̃is. Qui dat escā omni carni. Cōfitemini deo celi. Confitemini dño dñoꝝ: qm̃ in eternum mīa eius. Añ. Qm̃ in eternuȝ mīa eius Añ. Hymnū cantate. Psalmus.

Super flumina babylonis il-
lic sedimus et flevim⁹: dū
recordaremur tui syon. In sa
licib⁹ in medio eius: suspendi
mus organa nostra. Quia il-
lic interrogauerūt nos: qui ca-
ptiuos duxerūt nos verba can
tionū. Et qui abduxerūt nos
hymnū cantate nobis de can-
ticis syon. Quō cantabimus
canticū dñi: i terra aliena. Si
oblitus fuero tui ierl'm: obliuio
ni detur dextera mea. Adhere-
at lingua mea faucib⁹ meis: si
nō meminero tui. Si nō ꝓpo-
suero tui ierl'm: in principio le-
ticie mee. Memor esto dñe fi
lioꝝ edom: in die ierl'm. Qui
dicunt exinanite exinanite:
vsq; ad fundamentum in ea.
Filia babylonis misera: bea
tus qui retribuet tibi retribu-
tionē tuā quam retribuisti no
bis. Beatus qui tenebit: et al-
lidet paruulos suos ad petrā.
Añ. Hymnū cantate nobis de
canticis syon. Hymnus.

Magne deus potentie q
ex aquis ortū gen⁹ par-
tim remittis gurgiti partim le
uas i aera. Dimersa lymphis
imprimēs subuecta celis irro-
gans: ut stirpe vna prodita di
uersa rapiāt loca. Largire cū-
ctis seruulis quos mūdat vn-
da sanguinis nescire laps⁹ cri-
minū nec ferre mortis tedium
Ut culpa nullū deprimat: nul
lū leuet iactantia: elisa mens
ne cōcidat elata mens ne cor-
ruat. Presta pat piissime. ℣.
Dirigatur dñe. Añ. Quia fecit
mihi dñs magna qz potens ē
et sanctū nomen ei⁹. ps. Mag̃t
Feria vi. añ. In conspectu. ps

Confitebor ti-
bi dñe in toto
corde meo: q̃-
niam audisti
oia verba oris
mei. In cōspe
ctu angeloꝝ psallam tibi: ado
rabo ad templū sanctū tuū et
confitebor noī tuo. Sup mīa
tua et veritate tua: qm̃ magni-
ficasti sup omne nomē sanctū
tuū. In quacūq; die inuocaue-
ro te exaudi me: mltiplicabis
in aia mea virtutē. Cōfiteant
tibi dñe oēs reges terre: qz au
dierūt oia verba oris tui. Et
cantēt in vijs dñi: qm̃ magna
est glīa dñi. Qm̃ excelsus do-
minus et humilia respicit: et al-
ta a lōge cognoscit. Si ambu
lauero in medio tribulationis
viuificabis me: et sup irā inimi
coꝝ meoꝝ extendisti manum

mā: ⁊ saluum me fecit dextera
tua. Dñs retribuet p me: dñe
mīa tua in seculū opa manuū
tuarū ne despicias. Añ. In cō
spectu angelo⁊ psallā tibi de⁹
meus. Añ. Domine. Psalmus.

Domine pbasti me ⁊ co-
gnouisti me: tu cognoui
sti sessionē meā ⁊ resurrectionē
meā. Intellexisti cogitatiōes
meas de longe: semitā meam
⁊ funiculum meū inuestigasti.
Et omnes vias meas preui-
disti: q2 nō est sermo in lingua
mea. Ecce domine tu cogno
uisti omnia nouissima ⁊ anti
qua: tu formasti me ⁊ posuisti
sup me manū tuam. Mirabi
lis facta est scientia tua ex me:
confortata est ⁊ nō potero ad
eam. Quo ibo a spiritu tuo: ⁊
quo a facie tua fugiā. Si ascē
dero in celum tu illic es: si de-
scendero ad infernum ades.
Si sumpsero pēnas meas di-
luculo: ⁊ habitauero in extre-
mis maris. Etenim illuc ma
nus tua deducet me: ⁊ tenebit
me dextera tua. Et dixi forsi-
tan tenebre conculcabunt me
⁊ nox illuminatio mea in de-
litijs meis. Quia tenebre nō
obscurabūtur a te: ⁊ nox sicut
dies illuminabitur sicut tene
bre eius: ita ⁊ lumē ei⁹. Quia
tu possedisti renes meos: susce
pisti me de vtero matris mee.
Confitebor tibi quia terribi-
liter magnificatus es: mirabi-
lia opera tua: ⁊ anima mea co
gnoscet nimis. Nō est occul-
tatū os meū a te quod fecisti
in occulto: ⁊ substātia mea in
inferiorib⁹ terre. Imperfectū
meum viderunt oculi tui: ⁊ in
libro tuo omnes scribent dies
formabunt ⁊ nemo i eis. Mi
hi autē nimis honorificati sūt
amici tui deus: nimis confor-
tatus est principatus eorum.
Dinumerabo eos ⁊ super are
nam multiplicabunt: exurrexi
⁊ adhuc sum tecū. Si occide-
ris deus peccatores: viri san-
guinū declinate a me. Quia
dicitis in cogitatiōe: accipiāt
i vanitate ciuitates suas. Nō
ne qui oderūt te domine ode-
ram: ⁊ super inimicos tuos ta-
bescebā. Perfecto odio ode-
ram illos: inimici facti sūt mi
hi. Proba me de⁹ ⁊ scito cor
meū: interroga me ⁊ cognosce
semitas meas. Et vide si via
iniquitatis in me est: ⁊ deduc
me in via eterna. Gloria pa-
tri. Añ. Domine probasti me ⁊
cognouisti me. Añ. A viro. ps.

Eripe me domine ab homie malo: a viro iniquo eripe me. Qui cogitauerũt iniquitates in corde tota die constituebant prelia. Acuerunt linguas suas sicut serpentes: venenũ aspidũ sub labijs eorũ. Custodi me domine de manu peccatoris: et ab hoibus iniquis eripe me. Qui cogitauerũt supplantare gressus meos absconderũt superbi laqueũ mihi. Et funes extenderũt in laqueũ: iuxta iter scandalum posuerũt mihi. Dixi domino deus meus es tu: exaudi dñe vocẽ deprecatiõis mee. Dñe domine virt⁹ salutis mee: obumbrasti sup caput meũ in die belli. Nõ tradas me domine a desiderio meo peccatori: cogitauerũt contra me: ne derelinquas me ne forte exaltent. Caput circuit⁹ eorũ labor labiorũ ipsorũ operiet eos. Cadent sup eos carbones: i ignẽ deijcies eos: i miserijs nõ subsistent. Vir linguosus nõ dirigeẽ in terra: virũ iniustũ mala capient in interitu. Cognoui quia faciet domin⁹ iudicium inopis: et vindictã pauperum. Verũtamen iusti confitebunt nomini tuo: et habitabũt recti cum vultu tuo. Gloria patri. Añ. A viro iniquo libera me dñe. Añ. Domine. Psalmus.

Domie clamaui ad te exaudi me: itẽde voci mee cum clamauero ad te. Dirigatur oratio mea sicut incensum in conspectu tuo eleuatio manuũ mearũ sacrificiũ vespertinũ. Pone domine custodiã ori meo: et ostiũ circũstantie labijs meis. Non declines cor meũ in verba malitie: ad excusandas excusationes in peccatis. Cum hominib⁹ operantib⁹ iniquitatẽ: et nõ cõmunicabo cũ electis eorũ. Corripiet me iustus in misericordia: et increpabit me: oleum autẽ peccatoris nõ impinguet caput meũ. Quoniã adhuc et oratio mea in bñplacitis eorum: absorpti sunt iuncti petre iudices eorũ. Audient verba mea quoniã potuerũt: sicut crassitudo terre erupta est sup terram. Dissipata sunt ossa nostra secus infernũ: qr ad te domine dñe oculi mei in te speraui nõ auferas animã meam. Custodi me a laqueo quem statuerũt mihi: et a scandalis operantium iniquitatẽ. Cadent in retiaculo eius peccatores: singulariter

sum ego donec transeam. Añ. Dñe clamaui ad te exaudi me Añ. Portio mea. Psalmus.

Voce mea ad dñz clamaui: voce mea ad dñm deprecatus sum. Effundo in cõspectu eius orationẽ meam: et tribulationẽ meaz ante ipsum pnuncio. In deficiẽdo ex me spiritũ meũ: et tu cognouisti semitas meas. In via hac qua ambulabam: absconderũt laqueũ mihi. Considerabã ad dexterã et videbam: et nõ erat qui cognosceret me. Perijt fuga a me: et nõ est qui requirat aiaz meã. Clamaui ad te domine dixi tu es spes mea: portio mea in terra viuentiũ. Intende ad dep̃cationẽ meaz: q2 humiliatus sum nimis. Libera me a psequentib9 me: q2 cõfortati sunt sup me. Educ de custodia aiam meã: ad confitendũ noi tuo: me expectãt iusti donec retribuas mihi. Gloria. Añ. Portio mea dñe i terra viuentiũ. Hymnus.

Plasmator hoīs deus qui cuncta solus ordinãs humũ iubes pducere reptantis et fere genus. Qui magna rerũ corpa dictu iubẽtis viuida ut seruiant p ordinẽ subdens dedisti hoī. Repelle a seruis tuis quicqd p imundiciã aut moribus se suggerit aut actib9 se interserit. Da gaudiorũ p̃emia da gratiaz munera dissolue litis vincula astrīge pacis federa. Presta pr piissim. ℣. Dirigat. Añ. Deposuit potentes sanctos psequẽtes et exaltauit humiles xp̃m confitentes. ps. Magnificat. Psalmus.

Domine exaudi orationez meã auribus pcipe obsecrationẽ meaz: in veritate tua exaudi me in tua iusticia. Et non intres in iudiciũ cũ seruo tuo q2 nõ iustificabit in cõspectu tuo omnis viuens. Quia psecutus est inimicus animaz meã: humiliauit in terra vitaz meã. Collocauit me in obscuris sicut mortuos seculi: et anxiatus est sup me spũs meus: i me turbatũ est cor meũ. Memor fui dierũ antiquoꝝ meditatus sum in oībus opib9 tuis in factis manuũ tuaꝝ meditabar. Expandi man9 meas ad te aĩa mea: sicut t̃ra sine aqua tibi. Velociter exaudi me domine: defecit spũs meus. Nõ auertas faciẽ tuã a me: et similis ero descẽdentib9 in lacũ. Auditã fac mihi mane miãz tuã:

qr in te speraui. Notā fac mi-
hi viam i qua ambulem: quia
ad te leuaui animā meā. Eri-
pe me de inimicis meis domi
ne ad te confugi: doce me fa-
cere voluntatē tuā quia deus
meus es tu. Spiritus tuus bo
nus deducet me in terrā rectā
ꝓpter nomen tuū domine vi-
uificabis me in equitate tua.
Educes de tribulatiōe aīam
meā: ⁊ i mīa tua disꝑdes oēs
inimicos meos. Et perdes
oēs qui tribulant aīam meā:
qm̄ ego seruus tuus sū. Sab
bato ad vꝑ. añ. Benedict⁹. ps.
Benedict⁹ dn̄s
deus meus q
docet manus
meas ad ꝓliū:
⁊ digitos me-
os ad bellū.
Misericordia mea ⁊ refugiū
meū: susceptor meus ⁊ libera-
tor meus. Protector meus ⁊
in ipso speraui: qui subdis po-
pulū meū sub me. Dn̄e quid ē
homo qr innotuisti ei: aut fili⁹
hominis qr reputas eū. Homo
vanitati similis factus ē: dies
ei⁹ sicut vmbra pretereūt. Dn̄e
inclina celos tuos ⁊ descende:
tange montes ⁊ fumigabunt.
Fulgura coruscationē ⁊ dis-
sipab eos: emitte sagittas tuas
⁊ cōturbabis eos. Emitte ma-
nū tuā de alto eripe me ⁊ libe-
ra me de aquis multis: ⁊ de ma
nu filiorū alienorū. Quorū os
locutū est vanitatē: ⁊ dextera
eorū dextera iniqtatis. Deus
canticū nouū cantabo tibi: in
psalterio decachordo psallā ti
bi. Qui das salutē regib⁹: qui
redemisti dauid seruū tuū: de
gladio maligno eripe me. Et
erue me de manu filiorū alieno-
rū: quorū os locutū est vanita
tem ⁊ dextera eorū dextera ini
quitatis. Quorū filij sicut no
uelle plantationes: a iuuētute
sua. Filie eorū composite: cir-
cūornate ut similitudo tēpli.
Promptuaria eorū plena eru-
ctantia ex hoc in illud. Oues
eorū fetose abundātes in egressi
bus suis: boues eorum crasse
Nō ē ruina macerie neqꝫ trā-
situs: neqꝫ clamor i plateis eo
rū. Beatum dixerūt ppl'm cui
hec sunt: beatus ppl's cui⁹ do
minus deus eius. Gl'ia. Añ.
Bn̄dictus dn̄s deus me⁹. Añ.
In eternū. Psalmus.
Exaltabo te deus me⁹ rex
⁊ bn̄dicā noī tuo in secu-
lū: ⁊ in seculū seculi. Per sin-
gulos dies bn̄dicā tibi: ⁊ lau-

dabo nomē tuū i seculū ⁊ in seculū seculi. Magnꝰ dn̄s ⁊ laudabilis nimis: ⁊ magnitudīs eiꝰ nō ē finis. Generatio ⁊ generatio laudabit opa tua: ⁊ potētiā tuā pnūciabūt. Magnificentiā glīe sctātis tue loquēt ⁊ mirabilia tua narrabūt. Et virtutē terribiliū tuorū dicēt: ⁊ magnitudinē tuā narrabūt. Memoriā abundātie suauitatis tue eructabunt: ⁊ iusticia tua exultabunt. Miserator ⁊ misericors dn̄s: patiēs ⁊ multū misericors. Suauis dominus vniuersis: ⁊ miserationes eiꝰ sup oia opa eiꝰ. Confiteāt tibi dn̄e omnia opa tua: ⁊ scī tui benedicant tibi. Gloriā regni tui dicēt: ⁊ potentiā tuā loquētur. Ut notā faciant filijs hominū potentiā tuā: ⁊ gloriam magnificentie regni tui. Regnū tuū regnū oīuz seculorū: ⁊ dn̄atio tua in oī generatione ⁊ generationē. Fidelis dn̄s in oībus verbis suis: ⁊ sctūs in oībus opibus suis. Alleuat dn̄s oēs qui corruūt: ⁊ erigit omēs elisos. Oculi oīuz in te sperāt dn̄e: ⁊ tu das escā illorū in tpe opportuno. Aperis tu manū tuā: ⁊ imples oē aīal bn̄dictione. Iustus dn̄s i oībꝰ vijs suis ⁊ sanctus in oībus opibꝰ suis. Prope est dn̄s oībus inuocantibus eū: oībus inuocantibꝰ eū in veritate. Uoluntatē timentiū se faciet: ⁊ deprecationem eorū exaudiet: ⁊ saluos faciet eos. Custodit dn̄s omnes diligentes se: ⁊ omnes peccatores disꝑdet. Laudationē dn̄i loquet os meum: ⁊ benedicat oīs caro noī sancto eius in seculū ⁊ in seculū seculi. Añ. In eternū ⁊ in seculuz seculi. Añ. Laudabo. Psalmus.

Lauda aīa mea dn̄m: laudabo dominū ī vita mea psallam deo meo q̄diu fuero. Nolite ɔfidere in princibꝰ: in filijs hominū in quibꝰ non est salus. Exibit spiritus eiꝰ ⁊ reuertet in terrā suaz: in illa die peribūt omnes cogitatiōes eorū. Beatus cuius deus iacob adiutor eius: spes eius in dn̄o deo ipsius qui fecit celuz ⁊ terram mare: ⁊ omnia que in eis sunt. Qui custodit veritatē in seculū: facit iudiciū iniuriā patientibꝰ dat escam esurientibꝰ Dn̄s soluit cōpeditos: dn̄s illuminat cecos. Dn̄s erigit elisos: dn̄s diligit iustos. Dn̄s custodit aduenas: pupillū ⁊ viduā suscipiet: ⁊ vias pctōꝝ dis-

pdet. Regnabit dñs i secula: deus tu⁹ syon in generationē et generationem. Añ. Laudabo deū meū in vita mea. Añ. Deo nostro. Psalmus.

Laudate dñm qm̄ bonus est psalm⁹: deo nr̄o sit iocūda decoraq; laudatio. Edificans ierl'm dominus: dispersiones isrl'is congregabit. Qui sanat cōtritos corde: et alligat cōtritiōes eorū. Qui numerat multitudinē stellarū: et oib⁹ eis noia vocans. Magnus dñs nr̄ et magna virtus ei⁹: et sapiencius nō est numer⁹. Suscipiēs mansuetos dñs: humiliās aūt pctōres vsq; ad terrā. Precinite dño in confessiōe: psallite deo nr̄o in cithara. Qui operit celū nubib⁹: et parat terre pluuiā. Qui producit in montib⁹ fenū et herbā: suituti hominū. Qui dat iumētis escā ipsorū: et pullis coruorū inuocantib⁹ eum. Nō in fortitudine equi voluntatē habebit: neq; in tibijs viri bñplacitū erit ei. Beneplacitum est domino super timentes eū: et in eis qui sperāt sup misericordia ei⁹. Añ. Deo nr̄o iocunda sit laudatio. Añ. Benedixit. Ps.

Lauda ierl'm dñm: lauda deū tuū syon. Qm̄ cōfortauit seras portarū tuarū: bñdixit filijs tuis i te. Qui posuit fines tuos pacē: et adipe frumēti saciat te. Qui emittit eloquium suū t're: velocit' currit s'mo ei⁹. Qui dat niuē sic' lanā: nebulā sic' cinerē spargit. Mittit crystallū suā sic' buccellas: ante faciē frigoris ei⁹ quis sustinebit. Emittet verbū suū et liq̄faciet ea: flabit sp̄us ei⁹ et fluēt aque. Qui ānūciat verbū suū iacob iusticias et iudicia sua isrl'. Nō fecit taliter oī natiōi: et iudicia sua nō manifestauit eis. Gloria patri. Añ. Benedixit filijs tuis in te. Hymnus.

O Pater sancte mitis atq; pie o ih̄u xp̄e fili venerāde paraclitusq; spiritus et alme deus eterne. Trinitas sancta vnitasq; firma deitas vera bonitas imensa lux angelorū salus orphanorū spesq; cunctorū. Seruiūt tibi cuncta q̄ creasti te tue cuncte laudant creature nos quoq; tibi psallimus deuoti tu nos exaudi. Gloria tibi omnipotens deus trinus et vnus magnus et excelsus te decet hymn⁹ et honor laus et decus nunc et in euum. Amen.

℣. Vespertina oratio ascēdat

ad te dñe. Et descēdat sup nos mīa tua. Psalmus.

Laudate dñz de celis: laudate eū in excelsis. Laudate eū omnes angeli ei⁹: laudate eū omnes virtutes eius. Laudate eū sol ⁊ luna: laudate eū oēs stelle ⁊ lumen. Laudate eū celi celorū: ⁊ aque que sup celos sunt laudent nomen domini. Quia ipse dixit ⁊ facta sūt ipse mandauit ⁊ creata sūt. Statuit ea in seculū ⁊ in seculū seculi: preceptū posuit ⁊ nō pteribit. Laudate dñm de terra dracones: ⁊ omnes abyssi. Ignis grando nix glacies spiritus pcellarū: que faciūt vbū eius. Montes ⁊ oēs colles ligna fructifera: ⁊ omnes cedri. Bestie ⁊ vniuersa pecora: serpentes ⁊ volucres pēnate. Reges terre ⁊ oēs populi: principes ⁊ oēs iudices terre. Iuuenes ⁊ virgines senes cū iunioribus laudent nomen dñi: qz exaltatū est nomen eius soli⁹. Confessio eius sup celū ⁊ terram: ⁊ exaltauit cornu populi sui. Hymn⁹ oibus sanctis ei⁹: filijs isrl' ppl'o appropinquāti sibi. Cantate domio canticū nouū: laus eius in ecclesia sanctoꝝ. Letetur isrl' in eo qui fecit eū: ⁊ filie syon exultēt in rege suo. Laudent nomen eius in choro: in tympano ⁊ psalterio psallant ei. Quia beneplacitū est domino in populo suo ⁊ exaltauit mansuetos in salutem. Exultabūt sancti in gloria: letabunt in cubilibus suis. Exultatiōes dei i gutture eorū ⁊ gladij ancipites in manibus eoꝝ. Ad faciendā vindictam in nationib⁹: increpationes i populis. Ad alligādos reges eoꝝ in compedib⁹: ⁊ nobiles eorū in manicis ferreis. Ut faciant in eis iudiciū conscriptū: gloria hec est omnib⁹ sanctis eius. Laudate dominū in sanctis eius: laudate eū in firmamento virtutis eius. Laudate eū in virtutibus ei⁹: laudate eum sm multitudinē magnitudinis eius. Laudate eū in sono tube: laudate eum in psalterio ⁊ cithara. Laudate eū in timpano ⁊ choro: laudate euz in chordis ⁊ organo. Laudate eū in cymbalis benesonantibus: laudate eum i cymbalis iubilationis: omnis spūs laudet dominū. Gloria.

Canticū ysaie. xij. ca.

Confitebor tibi dñe quoniam iratus es mihi: cō

uersus est furor tuus et consola tus es me. Ecce deus salua tor meus: fiducialiter agam et non timebo. Quia fortitudo mea et laus mea domin⁹: et fa ctus est mihi in salutē. Hau rietis aquas in gaudio de fon tibus saluatoris: et dicetis i illa die confitemini domino et in uocate nomē eius. Notas fa cite in populis adinuentiones eius: mementote quoniā excel sum est nomen eius. Cantate domino quoniā magnifice fe cit: annūciate hoc in vniuersa terra. Exulta et lauda habita tio syon: quia magnus in me dio tui sanctus isrl. Gl'ia patri

Ysaie. xxxviij. ca.

Ego dixi in dimidio dierū meorū: vadā ad portas inferi. Quesiui residuū anno rū meorū: dixi nō videbo do minū deum in terra viuentiū. Nō aspiciam hominē vltra: et habitatorē quietis. Genera tio mea ablata est et cōuoluta est a me: quasi tabernacula pa storū. Precisa est velut a texē te vita mea: dū adhuc ordirer succidit me. De mane vsqꝫ ad vesperam finies me: sperabā vsqꝫ ad mane quasi leo sic con triuit oīa ossa mea. De mane vsqꝫ ad vesperā finies me: si cut pull⁹ hyrūdinis sic clama bo: meditabor ut colūba. At tenuati sūt oculi mei: suspiciē tes in excelso. Domine vim pa tior responde p me: quid dicā aut quid respondebit mihi cū ipse fecerim. Recogitabo tibi omnes annos meos in amari tudine aīe mee. Dn̄e si sic vi uit et i talib⁹ vita spūs mei cor ripies me et viuificabis me: ec ce i pace amaritudo mea ama rissima. Tu autē eruisti aīam meā ut nō periret: proiecisti p⁹ tergū tuū omnia peccata mea Quia nō infernus confitebit tibi: neqꝫ mors laudabit te: nō expectabunt qui descendūt in lacū veritatem tuā. Uiuens viuens ipse confitebit tibi: sic et ego hodie pater filijs notam faciet veritatem tuā. Dn̄e sal uū me fac et psalmos nostros cantabim⁹ cunctis diebus vite nostre in domo domini.

Canticū Anne p̄mi Regū. ij. ca.

Exultauit cor meū in do mino: et exaltatum est cor meū in deo meo. Dilatatū est os meū sup inimicos meos qꝛ letata sum in salutari tuo. Nō est sctūs ut est domin⁹ neqꝫ eni est alius extra te: et nō est forti

sicut deus noster. Nolite mul
tiplicare loqui: sublimia glo-
riantes. Recedant vetera de
ore vestro quia deus scientiarum do
minus est: et ipsi preparant cogi-
tationes. Arcus fortium supera-
tus est: et infirmi accincti sunt
robore. Repleti prius pro pa
nibus se locauerunt: et famelici
saturati sunt. Donec sterilis pe
perit plurimos: et que multos
habebat filios infirmata est.
Dominus mortificat et viuifi-
cat: deducit ad inferos et redu
cit. Dominus pauperem facit et
ditat: humiliat et sublimat. Su
scitans de puluere egenum: et de
stercore erigens pauperem. Ut
sedeat cum principibus: et solium
glorie teneat. Domini enim sunt
cardines terre: et posuit super eos
orbem. Pedes sanctorum suorum
seruabit: et impij in tenebris con-
ticescent quia non in fortitudi-
ne sua roborabitur vir. Dominum
formidabunt aduersarij eius:
et super ipsos in celis tonabit. Do
minus iudicabit fines terre: et
dabit imperium regi suo: et subli
mabit cornu christi sui. Gloria.

Canticum moysi Exodi. xv. ca.

Cantemus domino glorio-
se enim magnificatus est
equum et ascensorem proiecit in
mare. Fortitudo mea et lau
mea dominus: et factus est mi
hi in salutem. Iste deus meus
et glorificabo eum deus patris
mei et exaltabo eum. Dominus
quasi vir pugnator omnipotens
nomen eius: currus pharaonis
et exercitum eius proiecit in mare.
Electi principes eius submer
si sunt in mari rubro abyssi ope
ruerunt eos: et descenderunt in
profundum quasi lapis. Dexte-
ra tua domine magnificata est
in fortitudine: dextera tua do
mine percussit inimicum: et in mul
titudine glorie tue deposuisti
aduersarios meos. Misisti iram
tuam que deuorauit eos sicut sti
pulam: et in spiritu furoris tui
congregate sunt aque. Stetit
vnda fluens: congregate sunt
abyssi in medio mari. Dixit ini
micus persequar et comprehen-
dam: diuidam spolia implebitur
anima mea. Euaginabo gla
dium meum: interficiet eos manus
mea. Flauit spiritus tuus et ope
ruit eos mare: submersi sunt quasi
plumbum in aquis vehemen-
tibus. Quis similis tui in for-
tibus domine: quis similis tui
magnificus in sanctitate terri-
bilis atque laudabilis et faciens
mirabilia. Extendisti manum

mam: et deuorauit eos terra.
Dux fuisti i misericordia tua: populo que redemisti. Et portasti eu in fortitudine tua: ad habitaculu sanctu tuu. Ascenderunt populi et irati sunt: dolores obtinuerut habitatores philisthim. Tunc conturbati sut principes edom: robustos moab obtinuit tremor: obriguerut omes habitatores chanaan. Irruat super eos formido et pauor: in magnitudine brachij tui. Fiat imobiles qsi lapis donec ptranseat popul9 tuus domine: donec ptranseat populus tuus iste que possedisti. Introduces eos et plantabis: in mote hereditatis tue firmissimo habitaculo tuo qd operat9 es domine. Sanctuariu tuu domine qd firmauerut manus tue: domin9 regnabit in eternu et vltra. Ingressus e eni eques pharao cu curribus et equitibus eius in mare: et reduxit sup eos domin9 aquas maris. Filij aute isrl ambulauerunt p siccum: in medio ei9.
Gloria patri. Canticu abacuch eiusdem. iij. capl'o.
Domine audiui auditione tua et timui. Domine op9 tuu in medio annor: viuifica illud. In medio annoru notu facies: cum iratus fueris misericordie recordaberis. Deus ab austro veniet: et sanctus de mote pharan. Operuit celos gloria eius: et laudis eius plena est terra. Splendor eius ut lux erit: cornua in manib9 ei9.
Ibi abscondita est fortitudo eius: ante faciem ei9 ibit mors.
Egredietur diabolus an pedes eius: stetit et mensus e terram. Aspexit et dissoluit gentes: et contriti sunt montes seculi. Incuruati sut colles mudi: ab itinerib9 eternitatis eius.
Pro iniquitate vidi tentoria ethiopie: turbabunt pelles terre madian. Nuquid in fluminibus iratus es domine: aut i fluminib9 furor tuus: vel i mari indignatio tua. Qui ascendes sup equos tuos: et quadrige tue saluatio. Suscitans suscitabis arcum tuu: iuramenta tribub9 que locut9 es. Fluuios scindes terre viderunt te: et doluerunt montes: gurges aquaru transijt. Dedit abyss9 vocem suam: altitudo manus suas leuauit. Sol et luna steterunt in habitaculo suo: in luce sagittaru tuaru ibunt in splendore fulgurantis haste tue.

In fremitu conculcabis terrã
in furore obstupefacies gẽtes.
Egressus es in salutem popu
li tui: in salutem cũ christo tuo
Percussisti caput de domo im
pij: denudasti fundamentum
eius vsq ad collũ. Maledi
xisti sceptris eius capiti bella
torũ eius venientib⁹ ut turbo
ad dispergendũ me. Exulta
tio eoꝝ: sicut eius qui deuorat
pauperẽ in abscõdito. Viam
fecisti in mari equis tuis: in lu
to aquarũ multaꝝ. Audiui ꝛ
conturbatus est venter meus:
a voce contremuerũt labia mea.
Ingrediat putredo in ossibus
meis: ꝛ subter me scateat. Vt
requiescã in die tribulatiõis: ꝛ
ascendã ad pplm accinctũ no
strũ. Ficus eni non florebit: ꝛ
nõ erit germen i vineis. Mẽ
tietur opus oliue: ꝛ arua non
afferẽt cibũ. Abscidet de oui
li pecus: ꝛ non erit armentũ in
ꝑsepib⁹. Ego aũt in dño gau
debo: ꝛ exultabo in deo ihesu
meo. Deus dñs fortitudo mea:
ꝛ ponet pedes meos quasi cer
uorũ. Et sup excelsa mea de
ducet me victor: in psalmis ca
nẽtẽ.

Deuteronomij. xxxij. c.

Audite celi q̃ loquar au
diat terra verba oris mei
Concrescat in pluuia doctri
na mea: fluat ut ros eloquiũ
meũ. Quasi imber sup herbã
ꝛ quasi stille sup gramina: quia
nomẽ dñi inuocabo. Date ma
gnificentiã deo nostro dei ꝑfe
cta sunt opera: ꝛ omnes vie ei⁹
iudicia. Deus fidelis ꝛ absq
vlla iniquitate: iustus ꝛ rectus
Peccauerũt ei: ꝛ nõ filij eius in
sordib⁹. Generatio praua at
q ꝑuersa: heccine reddis do
mino popule stulte ꝛ insipiens
Nũquid nõ ipse est pater tuus
qui possedit te: ꝛ fecit ꝛ crea
uit te. Memento dierũ anti
quorũ: cogita generatiões sin
gulas. Interroga patrẽ tuum
ꝛ annũciabit tibi: maiores tu
os ꝛ dicent tibi. Quãdo diui
debat altissimus gentes: q̃n se
parabat filios adam. Consti
tuit terminos populorũ: iuxta
numerũ filiorũ isrl. Pars aũt
domini populus ei⁹: iacob fu
niculus hereditatis eius. In
uenit eum in terra deserta: i lo
co horroris ꝛ vaste solitudinis
Circũduxit eũ ꝛ docuit: ꝛ cu
stodiuit quasi pupillam oculi
sui. Sicut aquila ꝓuocans ad
volãdũ pullos suos: ꝛ sup eos
volitans Expandit alas suas
ꝛ assumpsit eos: atq portauit

in humeris suis. Dominus so
lus dux eius fuit: et nō erat cū
eo deus alienus. Constituit eū
sup excelsam terrā: ut comede
ret fructus agrorū. Et sugge
ret mel de petra: oleūq; de sa
xo durissimo. Butyrū de ar
mento et lac de ouib' cū adipe
agnor et arietū filior basan.
Et hircos cū medulla tritici
et sanguinē uue biberēt mera
cissimū. Incrassatus est dile
ctus et recalcitrauit: incrassat'
impinguatus dilatatus. Dere
liquit deū factorē suū: et reces
sit a deo salutari suo. Prouo
cauerūt eum in diis alienis: et
in abhominationib' ad iracū
diam concitauerunt. Immo
lauerūt demoniis et non deo:
diis quos ignorabant. Noui
recētesq; venerūt: quos nō co
luerunt patres eorū. Deū qui
te genuit dereliquisti: et oblit'
es domini creatoris tui. Vidit
dominus et ad iracundiā con
citatus ē: q; prouocauerūt eū
filii sui et filie. Et ait abscōdā
faciem meā ab eis: et conside
rabo nouissima eorū. Gene
ratio eni puersa ē: et infideles
filii. Ipsi me prouocauerūt in
eo qui nō erat deus: et irritaue
runt i vanitatib' suis. Et ego
prouocabo eos in eo qui non
est popul': et in gente stulta ir
ritabo illos. Ignis succensus
ē in furore meo: et ardebit vsq;
ad inferni nouissima. Deuo
rabitq; terrā cū germine suo:
et montiū fundamenta cōbu
ret. Congregabo sup eos ma
la: et sagittas meas complebo
in eis. Consūment fame: et de
uorabūt eos aues morsu ama
rissimo. Dentes bestiarū imit
tam i eos: cū furore trahentiū
sup terram atq; serpentiū. Fo
ris vastabit eos gladius: et in
tus pauor. Iuuenem simul ac
virginē: lactentē cum homine
sene. Et dixi vbi nā sunt: ces
sare faciā ex hominib' memo
riam eorū. Sed pp̄ter irā ini
micorū distuli: ne forte supbi
rent hostes eorū. Et dicerent
manus nostra excelsa: et nō do
min' fecit hec oīa. Gens absq;
ōsilio est et sine prudentia: vti
nam saperent et intelligerēt ac
nouissima prouiderēt. Quo
modo psequebat̄ vnus mille:
et duo fugarent decem milia.
Nōne ideo quia de' suus ven
didit eos: et dominus conclu
sit illos. Nō enim est deus no
ster ut dii eor: et inimici nostri
sunt iudices. De vinea sodo

morũ vinea eorũ: ꝛ de suburbanis gomorre. Uua eoꝝ vua fellis: ꝛ botrus amarissimus. Fel draconũ vinũ eorũ: ꝛ venenũ aspidũ insanabile. Nõne hec condita sunt apud me: ꝛ signata in thesauris meis. Mea est vltio ꝛ ego retribuã eis in tempore: ut labatur pes eorũ. Iuxta est dies pditionis ꝛ adesse festinant tẽpora. Iudicabit dñs populũ suum: ꝛ in seruis suis miserebit̃. Uidebit ꝙ infirmata sit manus ꝛ clausi quoqꝫ defecerũt: residuiqꝫ cõsumpti sunt. Et dicent vbi sũt dij eorũ: in quibus habebant fiduciam. De quoꝝ victimis comedebãt adipes: ꝛ bibebãt vinũ libaminũ. Surgãt ꝛ opitulentur vobis: ꝛ in necessitate vos protegant. Uidete ꝙ ego sim solus: ꝛ non sit alius deus preter me. Ego occidaꝫ ꝛ ego viuere faciã: pcutiã ꝛ ego sanabo: ꝛ nõ est qui de manu mea possit eruere. Leuabo ad celũ manũ meã: ꝛ dicã viuo ego in eternum. Si acuero ut fulgur gladiũ meũ: ꝛ arripuerit iudiciũ manus mea. Reddã vltionem hostibus meis: ꝛ his qui oderũt me retribuã. Inebriabo sagittas meas sanguine: ꝛ gladius meus deuorabit carnes. De cruore occisorũ: ꝛ de captiuitate nudati inimicorũ capitis. Laudate gentes populũ eius: quia sanguinẽ seruorũ suorũ vlciscet̃. Et vindictam retribuet in hostes eorũ: ꝛ ppitius erit terre populi sui.

Canticum triũ pueroꝝ: danielis. iij. capło.

Benedicite oĩa opa domini dño: laudate ꝛ superexaltate eũ in secula. Benedicite angeli dñi domino: benedicite celi domino. Bñdicite aq̃ oẽs que sup celos sũt dño: benedicite oẽs virtutes dñi dño. Benedicite sol ꝛ luna dño: benedicite stelle celi dño. Benedicite imber ꝛ ros dño: bñdicite oĩs spũs dei dño. Benedicite ignis ꝛ estus dño: bñdicite frigus ꝛ estas dño. Bñdicite rores ꝛ pruina dño: bñdicite gelu ꝛ frigꝰ dño. Bñdicite glacies ꝛ niues dño: bñdicite noctes ꝛ dies dño. Bñdicite lux ꝛ tenebre dño: bñdicite fulgura ꝛ nubes dño. Benedicat terra dñm: laudet ꝛ superexaltet eũ in secula. Bñdicite mõtes ꝛ colles dño: bñdicite vniuersa germinantia in terra dño. Bñdicite fontes dño: bñdici-

te maria et flumina dño. Bñdi-
cite cete et omia que mouent i
aquis dño: bñdicite oēs volu
cres celi dño. Bñdicite omēs
bestie et pecora dño: bñdicite
filij hoīuz dño. Benedicat isrł
dñm: laudet et superexaltet eum
i secula. Bñdicite sacerdotes
dñi dño: bñdicite serui dñi dño
Bñdicite spūs et aīe iustoꝝ do
mino: bñdicite sci et hūiles cor
de dño. Bñdicite anania aza
ria misahel dño: laudate et sup
exaltate eū in secula. Bñdica
mus patrē et filiū cū sancto spū
laudem⁹ et superexaltem⁹ euz in
secula. Bñdictus es dñe i fir-
mamento celi: et laudabilis et
gloriosus et superexaltatus in se
cula. Hymnus angelicus.

TE deū laudamus: te do-
minū ꝯfitemur. Te eter
nū patrē omnis terra venerat̄.
Tibi omnes angeli tibi celi et
vniuerse potestates. Tibi che
rubin et seraphin icessabili vo
ce pclamant. Scūs. Sanctus.
Scūs dñs de⁹ sabaoth. Ple-
ni sūt celi et terra maiestat̄ glo
rie tue. Te gloriosus apłoꝝ
chorus. Te ꝓphetarū lauda-
bilis numer⁹. Te martyrū cā
didatus laudat exercit⁹. Te p
orbē terrarū scā ꝯfitet̄ eccl͡ia.

Patrē imēse maiestatis. Ue
nerandū tuū verū et vnicū filiū
Sanctū quoq3 paraclitū spm̄.
Tu rex glorie xp̄e. Tu patri
sempiternus es filius. Tu ad
liberandū suscepturus hoiem
nō horruisti virginis vterum.
Tu deuicto mortis aculeo:
aperuisti credentib⁹ regna ce-
loꝝ. Tu ad dexterā dei sedes
in gl͡ia patris. Iudex crederis
esse venturus. Te ḡ quesum⁹
famulis tuis subueni q̄s ꝓcio-
so sanguie redemisti. Eterna
fac cū scis tuis in gl͡ia munerā
ri. Saluū fac ppl͡m tuū dñe: et
bñdic hereditati tue. Et rege
eos et extolle illos vsq3 in eter
nū. Per singulos dies benedi
cimus te. Et laudam⁹ nomen
tuū in seculū: et i seculū seculi.
Dignāe dñe die isto sine pctō
nos custodire. Miserē nostri
dñe miserē nr̄i. Fiat mīa tua
dñe sup nos: quēadmodū spe
rauim⁹ in te. In te dñe spera-
ui nō confundar in eternum.
Canticū zacharie luce. scd̄'

BEnedict⁹ dñs de⁹ isrł: qꝛ
visitauit et fecit redēptio-
nē pleb' sue. Et erexit cornu sa
lutis nob' i domo dd̄ pueri sui
Sicut locut⁹ est p os scōꝝ: q a
seculo sūt ꝓphetaꝝ ei⁹. Salutē

ex inimicis nostris: ⁊ de manu
omniũ qui oderũt nos. Ad fa
ciendã miaꝫ cũ patrib⁹ nostris
⁊ memorari testamenti sui san
cti. Iusiurandũ qđ iurauit ad
abrahaꝫ patrẽ nostrũ: daturũ
se nob. Ut sine timore de ma
nu inimicorũ nostroꝝ liberati
seruiamus illi. In sanctitate ⁊
iusticia corã ipso: oĩbus dieb⁹
nostris. Et tu puer ꝓpheta al
tissimi vocaberis: preibis enĩ
ante faciẽ dñi parare vias eius.
Ad dandã sciam salutis ple
bi eius: in remissionẽ peccato
rũ eoruꝫ. Per viscera mĩe dei
nostri: in quibus visitauit nos
oriẽs ex alto. Illuminare his
q̃ i tenebris ⁊ i vmbra mortis
sedẽt ad dirigẽdos pedes no
stros in viam pacis. Gloria.

Canticũ sancte marie virginis
luce primo capľo.

Magnificat aĩa mea do
minũ. Et exultauit spi
ritus me⁹: in deo salutari meo
Quia respexit humilitatẽ an
cille sue: ecce enĩ ex hoc beatã
me dicent oẽs generationes.
Quia fecit mihi magna q̃ po
tens est: ⁊ sanctũ nomen eius.
Et mĩa ei⁹ a progenie in ꝓge
nies: timentib⁹ eũ. Fecit po
tentiã in brachio suo: dispersit
superbos mente cordis sui. De
posuit potentes de sede: ⁊ ex
altauit humiles. Esurientes
impleuit bonis: ⁊ diuites dimi
sit inanes. Suscepit isrľ puerũ
suuꝫ: recordatus mĩe sue. Si
cut locutus est ad patres nr̃os
abraham ⁊ semini eius in se
cula. Gloria patri.

Canticum
symeonis luce .ij. capľo.

Nunc dimittis seruũ tuuꝫ
dñe: sm verbũ tuũ i pace
Quia viderũt oculi mei: salu
tare tuũ. Qđ parasti: ante fa
ciẽ omniũ populorũ. Lumen
ad reuelationẽ gentiuꝫ: ⁊ glo
riã plebis tue isrľ. Gloria patri.

Oratio dñica Math. vi. ca⁹.

Pater noster q̃ es in celis:
sanctificetr nomẽ tuũ. Ad
ueniat regnũ tuũ. Fiat volun
tas tua sicut in celo ⁊ in terra.
Panẽ nostrũ quotidianũ da
nobis hodie. Et dimitte nobis
debita nostra sic ⁊ nos dimit
timus debitoribus nostris. Et
ne nos inducas in tentationẽ.
Sed libera nos a malo. Amẽ.

Salutatio angelica ad virgi
nem mariã: luce. j. ca⁹.

Aue maria grã plena dñs
tecũ: benedicta tu in mu
lieribus: ⁊ benedict⁹ fruct⁹ ven
tris tui. Amen.

Symbolū duodecim aploꝝ.

Credo in deū patrē omnipotentē creatorem celi ꝛ terre. Et in ihm xp̄m filiū ei⁹ vnicū dominū nostrum. Qui cōceptus est de spū sancto: natus ex maria virgine. Passus sub pōtio pylato crucifix⁹ mortuus ꝛ sepultus. Descendit ad inferna tertia die resurrexit a mortuis. Ascendit ad celos: sedet ad dexteram dei patris omnipotentis. Inde ventur⁹ est iudicare viuos ꝛ mortuos. Credo in spiritū sanctū. Sanctā ecclesiā catholicā: sanctoꝝ cōmunionē. Remissionē peccatoꝝ. Carnis resurrectionē. Et vitam eternā. Amen.

Completis pmissis: subiungamus letaniā recurrendo ad suffragia sanctoꝝ hoc ordine.

Kyrieleison Xp̄eleison. Kyrieleison Christe audi nos Xp̄e exaudi nos. Pater de celis de⁹. Miserere nobis. Fili redēptor mūdi deus. Miserere nobis. Spūs sancte benigne deus. Miserere nob. Sancta trinitas vnus deus. Miserere nobis. Saluator mūdi adiuua nos.

Sancta maria or.
Sancta dei genitrix or.
Sancta virgo virginū or.
Scē michael or.
Scē gabriel or.
Scē raphael or.
Scē vriel or.
Oēs sci āgeli ꝛ archāgeli or.
Oēs sancti beatorū spirituū ordines orate p nob.
Scē iohes baptista or.
Oēs sci pt̄iarche ꝛ pp̄he or.
Scē petre or.
Scē paule or.
Scē andrea or.
Scē iohānes or.
Scē iacobe or.
Scē philippe or.
Scē bartholomee or.
Scē thoma or.
Scē iacobe or.
Scē symon or.
Scē mathee or.
Scē mathia or.
Scē luca or.
Scē marce or.
Oēs sci apl̄i ꝛ euāgeliste or.
Oēs sci discipuli dn̄i or.
Scē stephane pthomr̄ or.
Scē line or.
Scē clete or.
Scē clemens or.
Scē sixte or.
Scē corneli or.
Scē cypriane or.
Scē laurenti or.

Scē vincenti or.
Scē georgi or.
Scē blasi or.
Scē fabiane or.
Scē sebastiane or.
Scē dionysi cū socijs tuis or.
Oēs scī martyres orate.
Scē silvester or.
Scē gregori or.
Scē ambrosi or.
Scē augustine or.
Scē hieronyme or.
Scē nicholae or.
Scē martine or.
Scē bricci or.
Scē benedicte or.
Scē rex stephane or.
Scē dux emarice or.
Scē rex ladislae or.
Oēs scī ɔfessores orate.
Oēs scī sacerdo. ⁊ hēmite or.
Scā maria magdalena or.
Scā anna or.
Scā felicitas or.
Scā ꝑpetua or.
Scā margaritha or.
Scā agnes or.
Scā agatha or.
Scā cecilia or.
Scā lucia or.
Scā clara or.
Scā katherina or.
Scā dorothea or.
Scā barbara or.
Scā elyzabeth or.
Oēs scē v̄gines ⁊ vidue or.
Oēs sancti orate.
Propitiꝰ esto ꝑce nobis dñe.
Propitiꝰ esto libera nos dñe.
Ab ira tua libera nos dñe.
Ab insidijs diaboli Li. n.
A subitānea ⁊ ip̄uisa morte li.
A peste ⁊ fame li. n. d.
A morte ꝑpetua li. n. d.
Ab oī malo li. n. d.
Per annūciationē ⁊ incarnationē tuā libera. n. d.
Per natiuitatē ⁊ circumcisionem tuā libera. n. d.
Per baptismū ⁊ sanctuz ieiuniū tuū libera. n. d.
Per crucē ⁊ passionē tuā li.
Per mortē ⁊ sepulturā tuā li.
Per gloriosam resurrectionē tuā libera. n. d.
Per admirabilē ascensionez tuā libera. n. d.
Per aduentuz spiritus sancti paracliti libera. n. d.
In die iudicij libera. n. d.
Peccōres te rogamꝰ audi nos
Ut pacē ⁊ sanitatē nobis dones te rogamꝰ audi nos.
Ut nobis misereris pcas te.
Ut mīa ⁊ pietas tua nos custodiat te rogamꝰ.
Ut ecclesiā tuā regere ⁊ defendere digneris te rogamꝰ.

Ut dnm aplicu͂ ⁊ oe͂s gradus ecclia͂stici ordinis i sc͂a reli-gione ↄseruare digner̄ te.
Ut pontifice͂ nr̄m cu͂ co͂misso sibi grege in tuo sc͂o seruitio co͂seruare digneris te ro.
Ut rege͂ nostru͂ populu͂q; sibi subiectu͂ ꝑpetua ꝓsperitate conseruare digneris te.
Ut cunctu͂ pplm xp̄ianu͂ ꝓcio-sissimo sanguie tuo rede͂ptu͂ co͂seruare digneris te ro.
Ut aeris temperie͂ donare di-gneris te rogam⁹.
Ut fructus terre dare ⁊ co͂ser-uare digneris te rogam⁹
Ut morbos auferas famez; cum mortalitate a nobis re-pellere digneris te ro.
Ut aias nr̄as ⁊ parentu͂ nr̄oꝝ ab eterna damnatione eri-pias te rogam⁹.
Ut obsequiu͂ seruitutis nr̄e ra-tionabile facias te ro.
Ut oi͂bus fidelibus defunctis requiem eterna͂ donare di-gneris te rogam⁹.
Ut nobis miseris misericors misereře digneris. te ro.
Ut nos exaudire digner̄ te.
Ut nos custodire digner̄ te.
Fili dei te rogam⁹
Agnus dei qui tollis peccata mu͂di parce nobis dn̄e.
Agnus dei qui tollis peccata mu͂di exaudi nos dn̄e.
Agnus dei qui tollis peccata mu͂di miserere nobis.
kyrieleison. xp̄el. kyril. Pater noster. Preces.

Propitius esto dn̄e pecca-tis nostris: ꝓpter nomen tuu͂. Peccauim⁹ dn̄e cu͂ patri-bus nr̄is: iniuste egim⁹ iniqui-tate͂ fecimus. Memor esto co͂-gregationis tue: qua͂ possedi-sti ab initio. Domine exaudi.

Oratio.

Domie ih̄u xp̄e fili dei vi-ui: ꝑ quem omnia facta sunt: ⁊ sine cuius misericordia humana fragilitas nullaten⁹ subsistere potest: ꝑ merita san-ctoꝝ tuoꝝ acceptas habere digneris meas supplicatio͂es: pro amicis ⁊ inimicis: pro fa-miliarib⁹ ⁊ benefactorib⁹ meis pro me indigno seruo tuo: ⁊ ꝑ cuncto populo xp̄iano: ac pro fidelib⁹ viuis ac defu͂ctis. Da dn̄e de ꝓteritis pctis venia͂: de p̄ntib⁹ emendatione͂: de futur̄ cautela͂. Da mihi domine vir-tutem bene operandi: ⁊ con-stantiam animi in bonis ope-ribus perseuerandi: ⁊ post ha͂c misera͂ ⁊ caduca͂ vita͂: aia͂ mea͂ ad vitam perducere digneris

eternā. Qui cū deo patre et spi-
ritu sancto viuis et regnas de⁹
p omnia secula seculorū. Amē.

Consequenter subijciam⁹ offi-
ciū mortuorū: pmittendo pri-
mo exordiū quoddā: tale vi-
delicet ut sequit.

Sanctū ac piū ē ut inquit
aplus p defunctis exora
re ut a pctīs soluant. Oratiōe
eteni sicut et elemosyna ac ie-
iunio mortuis subuenimus.
Quo respectu officiū mortuo-
rū p ecclesiā institutū ē: et ver-
bisqz apli. ā. positis sūpsit exor-
diū. Imitat aūt ipsū officium
triduanā xpi sepulturā: et illi⁹
sequit vestigia: qr sicut in illo
triduo: ita et in hoc officio oīa
cātica laudis sileāt. Dñe labia
mea. Deus in adiutoriū. Glia
patri. Tu autē. Deo grās. et si-
milia subticent. Sed loco Tu
autē dicit Beati mortui. loco
Glia dicit Requiē eternā. lo-
co Deo grās dicit Requiescāt
in pace. ut infer⁹ satis in locis
apparebit. Vigilie itaqz mor-
tuorū et primo p officio vespe-
rarū recitabunt hoc ordine.

Placebo dnō
in regione viuo-
rū. ps Dilexi qm. 83
An. Heu mihi qr
incolatus meus
plongatus ē. ps Ad dñm cū. 92
An. Dñs custodit te ab omni
malo custodiat aīm tuā dñs.
ps Leuaui oculos. An. Si ini-
qtates obseruaueris dñe: dñe
qs sustinebit? ps De pfundis. 95
An. Opa manuū tuaꝝ dñe ne
despicias. ps Cōfitebor. ℣.
In memoria eterna erūt iusti. Ab
auditione mala nō timebūt.
An. Oē qđ dat mihi pr ad me
veniet: et eū qui venit ad me non
eijciā foras. ps Magt. kyriel.
xpe. kyriel. Pr nr. ps Lauda 103
aia mea. Requiē eternā dona
eis dñe. Et lux. ℣. A porta in-
feri. Erue dñe aias eorum. ℣.
Credo vidē bona dñi. In tra
viuentiū. ℣. Dñe miserē eis.
Xpe parce eis. ℣. Dñe exaudi
oratiōnē meā. Et clamor. Do-
minus vobiscū. Et cū spiritu

Oratio.
Deus qui inter
apostolicos sacerdotes:
famulos tuos episcopos pon-
tificali fecisti dignitate censeri

presta quesumꝰ: ut quorũ vicẽ
ad horã gesserũt in terris: eorꝫ
quoqꝫ ꝑpetuo cõsortio letentᷣ i
celis. Per. Oratio.

PResta q̃s dñe: ut anime
famulorꝫ tuorꝫ sacerdotũ
ꝛ clericorũ quos in hoc seculo
cõmorantes: sacris decorasti
muneribꝰ: in celesti sede semꝑ
exultent. Per. Oratio.

DEus qui nobis patrem ꝛ
matrẽ honorare precepi
sti: miserere q̃s aiabus parẽ
tũ nostrorꝫ: eorũqꝫ peccata di
mitte: nosqꝫ eos in eterne cla
ritatis gaudio fac vidẽ. Oĩo.

DEus venie largitor ꝛ hu
mane salutis amator: q̃s
imensam clementiã tuã: ut no
stre congregatiõis frẽs ꝛ soro
res ꝛ omnes bñfactores nr̃os
qui ex hoc seculo transierunt:
beata maria semꝑ virgine in
tercedente cũ oĩbꝰ sanctis tuis
ad ꝑpetue beatitudinis ꝯsor
tiũ ꝑuenire ꝯcedas. Per. Oĩo

DEus cuius mĩe nõ est nu
merus suscipe ꝓpiꝰ pre
ces humilitatis nostre: ꝛ aiabꝰ
que nobis in oratiõe cõmen
date sunt: ꝛ quarũ vtimur ele
mosynis: quibꝰ tui nois dedi
sti ꝯfessionẽ: remissionẽ cũcto
rũ tribue peccatorꝫ. Oratio.

DEus in cuiꝰ miseratione
aie fideliũ requiescũt: fa
mulis ꝛ famulabꝰ tuis oĩbꝰ hic
ꝛ vbiqꝫ in xp̃o quiescentibus:
da ꝓpiciꝰ suorꝫ veniã peccatorꝫ
ut a cũctis reatibꝰ absoluti: te
cum sine fine letẽtur. Oratio

FIdeliũ deus omniũ con
ditor ꝛ redẽptor: aiabꝰ fa
mulorꝫ famularũqꝫ tuarꝫ oiuꝫ
fideliũ defunctorũ remissionẽ
cũctorꝫ tribue peccatorꝫ: ut in
dulgentiam quã semꝑ optaue
rũt pijs supplicationibꝰ conse
quantᷣ. Qui viuis et regnas. Re
quiẽ eternã. Requiescant i pa
ce. Amen. Qñ aũt fit officiuꝫ
pro singulari ꝑsona masculo:
tunc loco prime orationis di
citᷣ sequens oratio.

INclina dñe aurẽ tuaꝫ ad
preces nr̃as: quibꝰ mĩam
tuã supplices deprecamur: ut
aiaꝫ famuli tui. N. quã de hoc
seculo migrari iussisti: i pacis
ac lucis regione constituas: ꝛ
sanctorꝫ tuorꝫ iubeas esse con
sortẽ. Per. Qñ vo fit officium
in speciali ꝓ femina: tunc loco
prime orationis dicatᷣ sequẽs
oratio.

QUesumꝰ dñe ꝓ tua pietate miserere aie
famule tue. N. ꝛ a ꝯtagijs mor
talitatis exutã: i eterne salua

tionis partem restitue. Per.
Item qñ fit officiũ in alicuius se
ptimo. xxx. centesimo vel ani-
uersario: tunc loco prime ora-
tionis .a. dicit sequens oratio.

DEus indulgentiarũ dñe
da famulo tuo cuius septi
mũ: tricesimũ: centesimuz vel
anniuersariũ: depositionis diẽ
cõmemoramus: refrigerij sedẽ:
quietis beatitudinez: luminis
claritatem. Per. Quis due
historie mortuorum infrascripte
sint diuise pro dierũ quolibet:
per tres añas: psalmos: lectiões
et Rsia. Tamẽ hoc nõ expedit
semper ita seruare: quia qñ occur-
rit dies depositionis septimi:
tricesimi: centesimi vel anniuer
sarij alicuius persone honorabi
lis et sequenti die festi omniuz
sanctorum: tunc cũ nouẽ lectioni
bus dicendũ est officiũ defun-
ctorũ cũ inuitatorio sequẽti.

Circũdederũt me gemitus mor-
tis. Dolores inferni circũdede
runt me. Ps. Venite exultemus.
vel Regem cui omnia viuunt
Venite adoremus. Ps. Venite.
Alijs vero diebus qñ officiũ hu
iusmodi fit cũ tribus lectionibus:
tunc incipit ipsũ officiũ ab añ
competenti. Et primo feria se-
cũda sic. Añ. Dirige dñe deus
meus in cõspectu tuo viã meã

Ps. Verba mea. Añ. Cõuertere
dñe et eripe aiam meã: quoniam nõ
est in morte qui memor sit tui.
Ps. Dñe ne in furore. j. Añ. Ne
quando rapiat ut leo aiam meã: dũ
nõ est qui redimat neque qui sal-
uũ faciat. Ps. Dñe deus meus in
te. V. Dirige dñe deus meus.
In cõspectu tuo viam meã.
Ex prouerbiorum. v. ca. X. j.

NE des alienis honorem
tuũ: et ãnos tuos crudeli
ne forte impleantur extranei vi-
ribus tuis: et labores tui sint in
domo aliena: et gemas in no-
uissimis quando cõsumpseris carnẽ
et corpus tuũ. Beati mortui qui
in dño moriuntur. R. Credo quod
redẽptor meus viuit: et in no-
uissimo die de terra surrecturus
sũ: et in carne mea videbo deũ
Saluatorẽ meũ. V. Quẽ visu
rus sũ ego ipse et nõ alius: et ocu
li mei cõspecturi sũt. Saluato.
Ecclesiastes. vij. ca. X. ij.

MElius est nomẽ bonum
quam vnguenta preciosa: dies
mortis dies natiuitatis. Melius
est ire ad domũ luctus quam ad do
mũ cõuiuij. In illa enim finis cũ
ctorum admonetur hominũ: et viuẽs
homo cogitet quod futurũ sit. Beati
R. Qui lazaruz resuscitasti de
monumẽto fetidũ: tu es dñe.
Dona requiẽ et locũ indulgen

rie. ℣. Qui venturus es iudicare viuos et mortuos et seculuz per ignē. Dona. Ecclesiastes. xij. ca.

Memento hō creatoris tui in diebus iuuētutis tue: anteq̄ veniat tempus afflictionis tue: et reuertat̄ puluis i terrā suā vnde erat: et spūs redeat ad dn̄m qui dedit illū. Beati. ℟. Dn̄e q̄n veneris iudicare terrā: vbi me abscondā a vultu ire tue: Quia peccaui nimis in vita mea. ℣. Cōmissa mea dn̄e pauesco et ante te erubesco: dū veneris iudicare: noli me cōdemnare. Quia Requiē. Quia. Ad laudes an̄ Exultabūt dn̄o ossa hūiliata. ps. Miserē mei de⁹. An̄. Exaudi dn̄e orōnē meā ad te omis caro veniet. ps. Te decet hymnus. An̄. Me suscepit dextera tua dn̄e. ps. Deus de⁹ me⁹. An̄ A porta īferi erue dn̄e aīas eorū. ps. Ego dixi. An̄. Oīs spūs laudet dn̄m. ps. Laudate dn̄z de cel. ℣. Audiui vocē de celo dicentē mihi. Scribe: beati mortui q i dn̄o moriunt̄. An̄. Absolue dn̄e aīas eorū ab oī vinculo delictoꝝ: ut in resurrectiōis glīa int̄ scōs tuos resuscitati respirēt. ps. Bn̄dict⁹. kyriel. Xp̄el. kyriel. Pr̄ nr̄. ps. Dn̄e exaudi orōnē. ij. ℣. A porta inferi. cū rel. ut. s. in vespis. Feria tertia p matutinali officio sp al. In loco pascue ibi me collocauit. ps. Dn̄s regit me. An̄. Delicta iuuentutis mee: et ignorātias meas ne memineris dn̄e. ps. Ad te dn̄e leuaui. An̄. Credo vidē bona i t̄ra viuentiū. ps. Dn̄s illuminatio. ℣. Delicta iuuētut̄ mee. Et ignorātias meas ne memineri dn̄e. Ysaie. xxvi. ca. Lectio. i.

Uiuēt mortui tui dn̄e: int̄fecti mei resurgēt. Expgiscimi et laudate q hitatis in puluē: q2 ros lucis ros tu⁹: et terrā gigantiū detrahes i ruinā. Bti. ℟. Heu mihi dn̄e q2 peccaui nimis in vita mea: qd faciā miser: vbi fugiā: nisi ad te de⁹ me⁹ miserē mei. Dū venerī in nouissimo die. ℣. Aīa mea turbata ē valde: sz tu dn̄e. Dū. Osee. xiij. ca. Lectio. ij.

Hec dic̄ dn̄s de māu mortis liberabo ppl̄m meū: et d morte redimā eū. Ero mors tua o mors: morsus tu⁹ ero inferne. Cōsolatio abscōdita est ab oculis meis: q2 ipse int̄ frēs diuidet. Bti. ℟. Ne recorderī pctā mea dn̄e. Dū venerī iudicare seculū p ignez. ℣. Dirige dn̄e de⁹ me⁹ in ɔspectu tuo viā meā. Dū. Daniel. xij. c. L. iij.

Multi de his q dormiũt in terre puluere euigilabũt: alij in vitã eternã: et alij in opprobriũ: ut videant semper. Qui autẽ docti fuerint: fulgebunt quasi splendor firmamẽti: et q ad iusticiã erudiũt multos: quasi stelle i ppetuas eternitates. Beati. ℟. Peccantẽ me quotidie: et nõ me penitentem timor mortis cõturbat me Quia i inferno nulla est redẽptio: miserere mei de⁹ et salua me. ℣. Deus in noĩe tuo saluũ me fac: et in virtute tua libera me. Quia. Requiẽ. Quia. Laudes cũ ceteris ut. s. Feria q̃rta p matutinali officio semper añ. Ne derelinquas me domine deus meus: ne discesseris a me. ps. Dñe ne i furore. ij. Añ. 3 Sana dñe aiam meã q: peccaui tibi. ps. Beatus q intelligit. 32 Añ. Sitiuit aia mea ad deum fontẽ viuũ: qñ veniã et apparebo ante faciẽ dñi. ps. Quẽadmodũ. ℣. Aia mea turbata ẽ valde: sz tu dñe succurre ei.

Jn̄fra chorinth. xv. ca. L. i.

Sicut in adam omẽs moriunt: ita et in xpo omnes viuificabunt. Unusquisq̃ aũt in suo ordine primitie xps: deinde hi qui sũt xpi: q in aduentum eius crediderint. Beati. ℟. Redẽptor meus viuit: et in nouissimo die resurgaz. Et renouabuntur denuo ossa mea: et i carne mea videbo deũ meũ. ℣. Lauda aia mea dñm: laudabo dñm in vita mea psallã deo meo q̃diu ero. Et reno.

Jn̄fra ad corinth. xv. c. L. ij.

Ecce mysteriũ vobis dico Oẽs quidẽ resurgem⁹ sed nõ oẽs imutabimur. Jn momento in ictu oculi: in nouissima tuba. Canet enim tuba et mortui resurgẽt incorrupti: et nos imutabimur. Bti. ℟. Libera me dñe de vijs inferni q portas ereas confregisti: et visitasti infernum. Et dedisti eis lumen ut viderẽt te qui erãt in penis tenebraꝝ. ℣. Clamãtes et dicentes aduenisti redẽptor noster. Et dedisti.

Jn̄fra ad thessalonicen. v. c. L. iij.

Ipsi fratres diligenter scitis qz dies dñi sicut fur ita in nocte veniet. Cũ autẽ dixerint pax et securitas: tũc repentin⁹ eis superueniet interit⁹: sicut dolor in vtero habẽtis: et nõ effugiẽt. Uos aũt fratres nõ estis i tenebris: ut vos dies illa tã q̃ fur comprehendat. Omnes enim vos filij lucis estis: et filij

diei. Beati. R. Libera me dñe de morte eterna in die illa tremenda. Qñ celi mouendi sũt et terra. V. Dies illa dies ire: dies calamitatis et miserie: dies magna et amara valde. Qñ ce. V. Tremens fact⁹ sũ ego et timeo dũ discussio venerit atq; ventura ira. Qñ. V. Creator omniũ rerũ deus: qui me de limo terre formasti et mirabilit̃ ꝓprio sanguie redemisti: corpusq; meũ licet modo putrescat in sepulchro: facies in die iudicij resuscitari: exaudi exaudi me ut aiam meã in sinu abrahe patriarche tui iubeas collocari. Libera. Laudes cum ceteris. Feria quarta p matutinali ut. ĩ officio semp añ. Dirige dñe. cũ reliquis ut ĩ feria. ij. Sz. Job vij. ca. Lectio. j.

Parce mihi dñe: nihil enĩ sunt dies mei. Quid ẽ hõ q̃ magnificas eum: aut q̃ ponis erga eũ cor tuũ: Visitas eũ diluculo: et subito ꝓbas illum. Usquequo nõ parcis mihi: nec dimittis me: ut gluciã saliuam meã: Peccaui. Quid faciã tibi o custos hoium: Quare me posuisti contrariũ tibi et factus sum mihi metipsi grauis: Cur nõ tollis peccatũ meũ: et quare nõ auferes iniquitatẽ meã: Ecce nũc in puluere dormiã: et si mane me quesieris nõ subsistã. Beati. R. Putasne mortuũ hõ rursũ viuat: Cunctis dieb⁹ quibus nũc milito expecto donec veniat imutatio mea. V. Ecce ĩ puluere sedeo et in pulue̅ dormio: et si mane me quesieris nõ subsistã. Cunctis. Job. x. L. ij.

Tedet aiam meã vite mee dimittã aduersũ me eloquiũ meũ. Loquar ĩ amaritudine aie mee: dicam deo noli me cõdemnare. Indica mihi cur me ita iudices: Nũqd bonũ tibi videt̃ si calũnieris me: et opprimas me opus manuũ tuarũ: et ↄsiliũ ipiorũ adiuues: Nũquid oculi carnei tibi sunt aut sicut videt hõ et tu videbis: Nunquid sicut dies hois dies tui: et ãni tui sicut humana sũt tpa: ut queras iniquitatẽ meã et peccatum meũ scruteris: Et scias q̃ nihil impiuz fecerim: cũ sit nemo q̃ de manu tua possit eruere. Beati. R. Manus tue dñe fecerunt me et plasmauerũt me totũ. Ego aũt homo nat⁹ de muliere: breui viuẽs tpe: peccaui iniquitatẽ feci In conspectu tuo. V. Dũ veneris iudicare noli me cõdẽnare ne

gaudeat inimic⁹ me⁹ sup me.

Job.x.ca. Lectio.iij.

MAnus tue dñe fecerunt me ⁊ plasmauerunt me totū i circuitu: ⁊ sic repente precipitas me: Memento queso q sicut lutū feceris me: ⁊ i puluerē reduces me. Nonne sicut lac mulsisti me: ⁊ sicut caseū me coagulasti: Pelle ⁊ carne vestisti me: ossib⁹ ⁊ neruis cōpegisti me. Vitā ⁊ miāz tribuisti mihi: ⁊ visitatio tua custodiuit spiritū meū. Beati R. Loquar in amaritudine anime mee dicam deo. Noli me condēnare V. Quia quasi putredo cōsūmendus sū: ⁊ quasi vestimentum qđ comedit a tinea. Noli Requiē. Noli. Laudes cū ceteris ut.s. Sz ad Bñdictus añ Ego sum resurrectio ⁊ vita: q credit in me etiā si mortu⁹ fuerit viuet: ⁊ oīs q viuit ⁊ credit in me nō morietur i eternū. Hec añ simili modo dicatur ad Benedictus feria.vj. ⁊ sabbato. Feria.vj. p matutinali officio semp añ. In loco pascue. cum religs. ut feria tertia. Sz. Job xiij. ca. Lectio.j.

REspōde mihi quātas habeo iniqtates ⁊ pctā: scelera mea ⁊ delicta ostende mihi. Cur faciē tuā abscondis: ⁊ arbitraris me inimicū tuū: Contra foliū qđ vento rapit ostēdis potentiā tuā: ⁊ stipulā sic cā psequeris. Scribis eni 9 me amaritudines: ⁊ 9sumere me vis peccatis adolescētie mee. Posuisti in neruo pedē meū: ⁊ obseruasti oēs semitas meas: ⁊ vestigia pedū meorū considerasti. Qui quasi putredo 9sumend⁹ sū: ⁊ quasi vestimentū qđ comedit a tinea. Bti. R. Memēto queso dñe q sic lutū feceris me: ⁊ in puluerē reduces me. Nōne sic lac mulsisti me: ⁊ sic caseū me coagulasti: pelle ⁊ carne vestisti me: ossib⁹ ⁊ neruis cōpegisti me. V. Vitā ⁊ miām tribuisti mihi: ⁊ visitatio tua custodiuit spm meū. Nōne. Job xiiij. ca. L.ij.

HOmo natus de muliere: breui viuēs tpe repletur multis miserijs. Qui quasi flos egredit ⁊ 9terit: ⁊ fugit velut vmbra: ⁊ nūq i eodē statu pmanet. Et dignū ducis super huiuscemōi apire oculos tuos ⁊ adducere eū tecū i iudiciuz: Quis pōt facere mundū de imūdo 9ceptū semine: Nōne tu q solus es: Breues dies hois sūt numer⁹ mensiū ei⁹ apud te est. Cōstituisti terminos ei⁹ q pteri-

ri nõ poterũt. Recede ergo paulu-
lũ ab eo ut quiescat: donec opta
ta veniat et sicut mercenarij dies
eius. Uti. R. Quõ confitebor tibi
dñe deus meus quia venerit i iudicio
tuo: quia cor meũ mũduz nõ cu-
stodiui: aiam meã i carne posi
tã pollui: templũ corporis mei ĩ
opere iniquitatis coinquinaui. Pre
cor te dñe antequã discutias me
miserere mei. V. Licet peccaui
tñ te creatorẽ meũ nõ negaui
idcirco Precor. Job. xiiij. L. iij.

Q Uis mihi hoc tribuat ut
i inferno protegas me: et
abscõdas me donec ptranseat
furor tuus: et constituas mihi tẽpus
in quo recorderis mei? Putasne
mortuus hõ rursũ viuat? Cũctis
diebus quibus nũc milito expecto
donec veniat immutatio mea.
Uocabis me et ego rñdebo ti-
bi: operi manuũ tuarũ porriges
dexterã. Tu quidẽ gressus me-
os dinumerasti: sed pce peccatis
meis. Uti. R. Dñe qui plasmasti
me miserere mei: et quicquid i hoc
seculo proprio reatu deliqui: totũ
ineffabili pietate ac benignita
te tua dele et absterge. Ne peti
recipiã vicẽ sed indulgentie tue
piã sentiã bonitatẽ. V. Dñe quic
quid vitio pro fallẽte diabolo con
traxi tu pius et misericors ablue
indulgẽdo. Ne peti. Requiem
Ne. Laudes cum ceteris ut s.
Sabbato post matutinali officio
semper aã. Ne derelinquas me. cũ
reliquis. ut s. feria. iiij. Sed.
Job. xvij. ca. Lectio. j.

S Piritus meus attenuabitur
dies mei breuiabũtur: et so
lũ mihi superest sepulchrũ. Non
peccaui: et in amaritudinibus
moratur oculus meus. Libera me
dñe: et pone me iuxta te: et cuius
vis manus pugnet contra me. Dies
mei trãsierũt: cogitatiões mee
dissipate sunt torquentes cor
meũ. Noctẽ verterunt in diẽ: et
rursũ post tenebras spero lucem.
Si sustinuero infernus domus
mea est: et in tenebris straui le-
ctulũ meũ. Putredini dixi: pr
meus es: soror mea et mater
mea vermibus. Ubi est ergo nũc pre
stolatio mea et patientia mea?
Tu es dñe deus meus. Beati. R.
Rogamus te dñe deus nr ut susci-
pias aias oium fideliũ defuncto
rũ pro quibus sanguinẽ tuũ fudisti
Recordare quia puluis sumus: et
hõ sicut fenũ et flos agri. V. Mi
serator et misericors et iuste dñe
Recordare. Job. xix. c. L. ij.

P Elli mee cõsuptis carnibus
adhesit os meũ: et derelicta
sũt tãmodo labia circa dẽtes

meos. Miseremini mei mise-
remini mei saltem vos amici
mei: quia manus dñi tetigit me.
Quare me persequimini sicut de⁹:
et carnib⁹ meis saturamini? Quis
mihi tribuat ut scribantur sermo-
nes mei? Quis mihi det ut ex-
arentur i libro stilo ferreo: et plū-
bi lamina: uel certe sculpantur i
silice? Scio enim quod redemptor
meus vivit: et in nouissimo die
de terra surrecturus sum: et rursū
circūdabor pelle mea: et in car-
ne mea videbo deū saluatorē
meū. Quē visur⁹ sum ego ipse
et oculi mei cōspecturi sunt: et nō
ali⁹. Reposita ē hec spes mea
i sinu meo. Beati. R. Deus eter-
ne in cui⁹ hūana cōditio potāte
cōsistit: aias oīum fideliū defun-
ctorum quesum⁹ ab oīb⁹ absolue
peccatis. Ut penie fructū quē volū-
tas eorum optauit: preuenti⁹ morta-
litatis nō perdat. V. Qui in cru-
ce positus latronē sero penitē-
tem suscepisti: eorum precamur pie
petā dilue. Ut. Job. x. c. L. iii.

Quare de vulua eduxisti
me: qui vtinā cōsūpt⁹ essem
ne oculus me vidēt: fuissē quasi
nō essem de vtero translat⁹ ad
tumulū. Nūquid nō paucitas
dierum meorum finiet breui. Dimit-
te me ergo ut plangā paululū do-

lorē meū: antequā vadā et nō re-
uertar ad terraz tenebrosam et
opertā mortis caligine. Terram
miserie et tenebrarum: ubi umbra
mortis et null⁹ ordo: sed sempi-
tern⁹ horror inhabitat. Beati.
R. Absolue dñe aias eorū ab
oī vinculo delictorum. Nō eas tor-
mentū mortis attingat: nō reorum
cathena cōstringat: sed miseratio-
nis in pacis eas ac lucis regio-
ne cōstituat. V. Si que illis sint
dñe digne cruciatib⁹ culpe: tu
eas grā leuitatis indulge. Nō
eas. Requiē. Nō. Laudes cum
reliquis. ut. s.

Completo officio defūctoꝝ
quos nr̄is precibus ut de pena
purgatorij liberent: conamur
continue adiuuare. Nūc p vi-
uis ꝛ p eis dē mortuis: iterū no
stris pcib⁹ ad matrē grē recur-
ram⁹: suū officiū recitandū de-
scribēdo. Primo autē de ipsi⁹
laude aliqua pmittam⁹ sic.

Maria bn̄dicta decus vir
ginitatis ꝛ vere bn̄dicta
q̄ celo maior: terra fortior: or
be latior: deū nāq quē mūd⁹
nō capit: sola cōcepit: eū porta
uit q portat orbē: suūq genuit
genitorē: ꝛ nutriuit oīuz viuen
tiū nutritorē: ꝛ sic singulari pri
uilegio insignita refulget bn̄-
dicta sup oīa agmina angelo-
rū: cui⁹ precib⁹ deuotissime po
scimus mente ꝛ spū adiuuari.

Quare aūt officiū vespinū
de hac bn̄dicta virgine p hoc
tpe aduent⁹ dn̄i ad has pmas
vē. dicat cū quinq Laudate
Hoc ideo videtur ut denotent
cōtinuari pme vespe festiuita-
tis future natiuitat. dn̄i nr̄i ihu
xpi. De cetero vō quasi secūde
vespe sup eadē aā. psalmi Di-
xit dn̄s. cū ceteris infra descri-
ptis recitant. Hoc autē dilige-
ter notandū q aā inceptionē
cuiuslibet hoꝛe semp officians
cū deuotiōe dicat. Aue maria
grā. p. d. t. ꝛc. Deinde imediate
sequit Deus in adiutoriū. aut
Domine labia. ꝛc.

Incipit igit officiū virginis
benedicte tpe aduēt⁹ dn̄i: vsq
ad natiuitatē ei⁹ exclusiue reci
tandū. Et pmo ad vē. sequūtur
sup psalmos aā. Missus ē ga-
briel angelus ad mariā virgi-
nē desponsatā ioseph. ps. Oīa
laudate. Capl'm.

Ec dicit domi
nus de⁹. Egre
diet virga de
radice iesse: ꝛ
flos de radice
ei⁹ ascendet: ꝛ
requiescet sup eū spūs dn̄i: spi
ritus sapie ꝛ intellect⁹: spūs cō
silij ꝛ fortitudinis: spirit⁹ scie ꝛ
pietatis: ꝛ replebit euz spūs ti-
moris dn̄i. Deo. R. Suscipe
verbum virgo maria qd tibi a
dn̄o p angelū transmissuz est:
concipies p aurē deū: paries ꝛ
hoīem. Ut bn̄dicta dicaris int
oēs mulieres. V. Paries qui-
de filiū: ꝛ virginitatis nō patie
ris detrimentū: efficieris gra-
uida ꝛ eris semp mater itacta.
Ut bn̄. Gl'ia. Ut. Hymnus.

Aue maris stella dei mater
alma: atq sp virgo: felix

celi porta. Sumens illud aue gabrielis ore funda nos in pace mutans nomen eue. Solue vincla reis: pfer lumen cecis mala nr̃a pelle bona cuncta posce. Monstra te esse matrem: sumat p te preces: qui p nobis nat⁹ tulit esse tuus. Virgo singularis int̃ oẽs mitis: nos culpis solutos mites fac τ castos. Vitã pstã purã iter para tutũ: ut videntes ihm̃ semp colletemur. Sit laus deo patri sũmo xpo decus spũi scõ trib⁹ honor vn⁹. Amẽ. ℣. Rorate celi desup τ nubes pluãt iustũ. Apiat̃ terra τ germinet saluatorẽ. Añ. Beatã me dicẽt omẽs generatiões: qꝛ ancillã humilẽ respexit deus. ps. Mgt̃. Oratio.

Deus qui de beate marie virginis utero: vbũ tuuz angelo annũciãte carnẽ suscipere voluisti: pstã supplicibus tuis: ut q vere eã dei genitricẽ credim⁹: ei⁹ apud te itercessionibus adiuuemur. Per eũdẽ.

Hic imediate subiungant̃ memorie sequẽtes: τ pmo de scã trinitate añ. Te deũ patrẽ igenitũ: te filiũ vnigenituz: te spm̃ sanctũ paclitũ: sanctã τ indiuiduã trinitatẽ: toto corde τ ore ꝯfitemur: laudam⁹ atqꝫ benedicim⁹ tibi gl̃ia in secula. ℣. Bñdicam⁹ patrẽ τ filiũ. Orõ.

Omnipotens sempiterne deus q dedisti nob̃ famul' tuis: in ꝯfessiõe vere fidei: eterne trinitatis gloriã agnoscere: τ i potẽtia maiestatis tue adorare vnitatẽ: qs̃ ut eiusdẽ fidei firmitate ab oib⁹ semp muniamur aduersis. Añ. Veni sãcte spũs reple tuoꝝ corda fideliũ: τ tui amoris in eis ignẽ accende: q p diuersitatẽ linguaꝝ cũctarũ gẽtes in vnitate fidei cõgregasti. ℣. Emitte spm̃ tuũ τ creabunt̃. Et renoua. Oratio.

Deus q corda fideliũ sancti spũs illustratione docuisti: da nobis in eodẽ spũ recta sapere: τ de ei⁹ semp ꝯsolatiõe gaudẽ. Añ. Crux alma fulget: p quã sal⁹ reddita ẽ mũdo crux vicit: crux regnat: crux repellit oẽ crimen. ℣. Adoram⁹ te xpe τ bñdicim⁹ tibi. Qui per crucem. Oratio.

Deus q vnigeniti filij tui dñi nr̃i ihu xpi: precioso sanguie viuifice crucis vexillũ sctificare voluisti: ꝯcede qs̃ eos q ei⁹dẽ scẽ crucis gaudent honore: tua vbiqꝫ ptectiõe gaudẽ. Añ. Michael archãgele veni in adiutoriũ pplo dei. ℣. In ꝯspectu angeloꝝ psallam tibi. Adorabo ad tẽpluz scm̃ tuũ τ

ↄfitebor nõi tuo. Oratio.

Deus q̃ miro ordine ãgelorũ ministeria hoiumq̃ dispensas ↄcede ꝓpiti⁹ ut q̃bus tibi ministrãtib⁹ in celo sp̄ assistit: ab his in t̃ra vita nr̃a muniat. Añ. Int̃ natos mulierũ nõ surrexit maior iohe baptista. ℣. Fuit hõ missus a deo. Cui nomẽ erat iohes. Orõ.

Presta q̃s. o. d. ut familia tua p̃ viã salutis incedat ↄ beati iohis p̃cursoris tui hortamẽta sectãdo: ad eũ quẽ p̃dixit: secura mente ꝑueniat. Añ. Gaudete ↄ exultate q: noia vestra scripta sũt in celis. ℣. In omnẽ terrã exiuit. Oratio.

Protege dñe ppl̃m tuũ ↄ aplorũ tuorũ patrocinio ↄfidentẽ ꝑpetua defensiõe cõserua. Añ. Ecce merces sanctorũ copiosa ẽ apud deũ: ipsi vo mortui sũt p̃ xp̃o ↄ viuẽt i eternũ. ℣. Letami in dño ↄc. Orõ.

Presta q̃s. o. d. ut qui gloriosos martyres fortes i sua ↄfessiõe cognouim⁹: pios apõ te in nr̃a intercessione sentiam⁹. Añ. Fulgebũt iusti ↄ q̃si scintille in arũdineto discurrẽt: iudicabũt nationes ↄ regnabũt in etnũ. ℣. Exultẽt iusti i ↄspectu Orõ.

Deus q̃ nos sc̃oꝝ confessoꝝ tuoꝝ confessiõibus gliosis circũdas ↄ ꝓtegis: da nobis ex eoꝝ imitatiõe ꝓficẽ: ↄ intercessiõe gaudẽ. Añ. Prudentes virgines aptate lampades vestras: ecce sponsus venit exite obuiã ei. ℣. Adducẽt regi v̓gines p⁹ eã. Proxime ei⁹ afferent tibi. Oratio.

Omnipotens. s. d. q̃ infirma mũdi eligis ut fortia queq̃ cõfundas: cõcede ꝓpiti⁹ ut q̃ beataꝝ virginũ ↄ martyrũ tuarũ memoriã agimus: earũ apud te intercessionib⁹ adiuuemur. Añ. Sc̃i dei oẽs intercedite p̃ nr̃a oiũq̃ salute. ℣. Orate p̃ nobis oẽs sc̃i. Ut digni ef. Orõ.

Tribue q̃s dñe: oẽs sc̃õs tuos iugit̃ orare p̃ nobis: ↄ eos clement̃ exaudire digneri. Añ. Ne reminiscaris dñe delicta nr̃a ul̃ parentũ nr̃oꝝ: neq̃ vindictã sumas de pctis nr̃is. ℣. Peccauim⁹ dñe cũ patrib⁹ nostris. Oratio.

Exaudi q̃s dñe supplicũ p̃ces: ↄ ↄfitentiũ tibi parce pctis: ut parit̃ nobis indulgentiã tribuas benign⁹ ↄ pacẽ. Añ. Da pacẽ dñe i dieb⁹ nr̃is q: nõ ẽ ali⁹ q̃ pugnet p̃ nobis nisi tu deus noster. ℣. Fiat pax i virtute tua. Oratio.

Deus a quo sctã desideria recta ɔsilia ⁊ iusta sũt opa: da suis tuis illã quã mũdus nõ põt dare pacẽ: ut ⁊ corda nr̃a mandatis tuis dedita ⁊ hostiũ sublata formidie: tpa sint tua ptectione tranquilla. Per dñm. Ad cõpletoriũ añ. Alla. ps. Memẽto dñe dd. ps. Ecce q̃ bonum. ps. Ecce nũc. Hymnus.

Fit porta xp̃i puia: referta plena gratia transitq̃ rex ⁊ pmanet clausa: ut fuit p secula. Gen⁹ supni luminis pcessit aula ṽginis: spõsus redẽptor ɔditor sue gigas eccl̃ie. Honor matri ⁊ gaudiũ imensa spes credentiũ: p atra mortis pocula resoluit nr̃a crimina. Maria mater grẽ: mater mĩe: tu nos ab hoste ptege in hora mortis suscipe. Gloria tibi dñe qui nat⁹ es de virgine cũ pr̃e ⁊ scõ spũ in sempiterna secula. Amen. Capl̃m.

Ecce virgo concipiet ⁊ pariet filiũ: ⁊ vocabit̃ nomẽ ei⁹ emanuel: butyrũ ⁊ mel comedet: ut sciat reprobare malũ ⁊ eligere bonũ. Deo. ℣. Audi filia ⁊ vide ⁊ iclina. Añ. Ecce ãcilla domini fiat mihi sm verbum tuũ. ps. Nunc dimittis. Oratio.

Gratiã tuã q̃s dñe mentibus nr̃is infũde: ut q angelo nũciante xp̃i filij tui incarnationẽ cognouim⁹ p passionẽ ei⁹ ⁊ crucẽ ad resurrectionis gloriã pducamur. Añ. Cõmẽ.

Sancti spũs q̃s dñe corda nr̃a mundet infusio: ⁊ sui roris intima aspsione fecũdet. Cõmẽ.

Perpetuũ nobis dñe tue miserationis pstã subsidiũ: quib⁹ ⁊ angelica pstitisti suffragia nõ deesse. Per dñm. Inuitatoriũ. Aue maria grã plena. Dñs tecũ. ps. Venite exulte. Añ. Angel⁹ dñi nũciauit marie ⁊ ɔcepit de spũ scõ. ps. Dñe dñs nr̃. Añ. Spũs scũs in te descẽdet maria: ne timeas habebis in vtero filium dei. ps. Celi enar. Añ. Et q̃ facta est vox salutatiõis tue i auribus meis: exultauit in gaudio infans in vtero meo. ps. Dñi ẽ terra. ℣. Egredief virga de radice iesse. Et flos de radice ei⁹ ascendet. Subiũgatur kyriel. xp̃el. kyriel. Pr̃ nr̃. Aue maria Deinde. Precib⁹ ⁊ meritis genitricis dei marie: ⁊ oĩuz scõꝝ pducat nos ihs xp̃s ad regna celorũ. Amen. Deinde. Iube dñe bñdicere. Bñ. Alma virgo ṽginũ ut. ō. cũ rel. bñdictiõib⁹

De sermone beati Leonis pape. Lectio .i.

PRoferã vobis frẽs chariſſimi: de historia veteris testamẽti necessariũ exemplũ cõtra pſidiã iudeoꝝ. Dñs sancto moysi ꝑcepit de singulis tribubus virgas afferri. Allate ergo .xii. virge posite sũt a scõ moyse in tabernaculo testimonii. Inter quas etiã vna erat quã aarõ fuerat sacerdotis. Post alterũ aũt diẽ virga aaron inuenta est ꝑduxisse flores et frondes: et peperisse nuces. Tu. ℟. Missus est gabriel angelus ad mariã virginẽ desponsatã ioseph: nũcians ei verbũ et expauescit virgo de lumine: ne timeas maria inuenisti gratiã apud dñm. Ecce cõcipies et paries et vocabitur altissimi filius. ℣. Aue maria gratia plena dñs tecũ. Ecce. L. ii.

DElectat hoc mysteriũ pferre cõtra pſidiã iudeorũ. Uirga hec ꝑtulit quod ante non habuit: nec radicata plantatione nec aiata suco. Uirga ergo potuit cõtra naturã germinare: virgo non potuit contra nature iura dei filiũ generare. Uirgo habuit tpa pariendi: virga autẽ nõ habuit tpa germinãdi. Illa decursis nouẽ mensibus peperit: virga aũt altera die: quod natura non habuit germinauit. Tu. ℟. Aue maria grã plena dñs tecũ: spũs scũs superueniet in te et virtus altissimi obumbrabit tibi. Quod eni ex te nascetur sanctũ vocabitur filius dei. ℣. Tollite portas principes vestras et eleuamini porte eternales et introibit. Quod eni. Lectio .iii.

UIrga illa vnde agimus aaron: virgo maria fuit que nobis xpm veterũ sacerdotem ꝯcepit et ꝑpit de quo dauid cecinit dicens. Tu es sacerdos in eternũ scdm ordinem melchisedech. Propheta ysaias hanc virgã aaron: mariã sanctã denunciãs apertius ostẽdit dicẽs. Exiet inquit virga de radice iesse: et flos de radice eius ascendet et requiescet sup eũ spũs timoris dñi. Que ergo hec virga nuces ꝑduxit: imago dñici corporis fuit. Nux eni trinã habet in suo corpore substantie vniõnẽ: corium: testã et nucleũ. In corio caro: in testa ossa: in nucleo interior aia compatur. Tu. aũt. ℟. Suscipe verbũ virgo. ut. s. in vesperis. Te deum laudamus. ℣. Ora ꝑ nobis sancta dei genitrix. Ut digni efficiamur. Ad laudes añ. Prophete sci pre-

dicauerint nasci saluatorē de virgine maria. ℟. Dominꝰ regnauit. cum reliquis. Capitu.

Hec dicit dominꝰ deus. iii. ā.

Quem terra pontꝰ ethera: colūt adorant pdicāt: trinā regentē machinā claustrū marie baiulat. Cui luna sol ꝛ oīa deseruiūt ꝑ tpa pfusa celi gratia gestant puelle viscera. Mirant ergo secula qꝛ angelꝰ fert famina: qꝛ aure virgo ꝯcepit: ꝛ corde credens pperit. Beata mater munere: cuiꝰ supnus artifex mundum pugillo continēs ventris sub archa clausus est. Beata celi nūcio fecunda scō spū: desideratꝰ gentibꝰ cuius ꝑ aluum fusus ē. Maria mater gratie mater mīe: tu nos ab hoste ꝑtege: in hora mortis suscipe. Gloria tibi dn̄e qui natus es de virgine: cū patre ꝛ sancto spū in sempiterna secula. Amē

℣. Benedicta tu in mulieribꝰ Et bn̄dictus fructꝰ ventris tui.

Añ. Quō fiet istud angele dei qꝛ virū in cōcipiēdo nō ꝑtuli: audi maria ꝟgo xpi: spūs sanctus supueniet in te ꝛ virtꝰ altissimi obūbrabit tibi. ℟. Bn̄dicamus. Oratio. Deus q de beate marie. iii. ā. adv̄s. Subiūgant memorie sequētes: ꝛ ꝑmo de scā trinitate añ. Benedicta sit creatrix ꝛ gubernatrix omniū scā ꝛ indiuidua trinitas ꝛ nūc ꝛ semꝑ ꝛ ꝑ infinita secułoꝝ secula. ℣. Sit nomē dn̄i bn̄dictū. Ex hoc nūc ꝛ vsqꝫ in seculum. Oratio. Oīpotēs s. deꝰ. ā. Añ. Emitte spm̄ tuū ꝛ creabunt: ꝛ renouabis faciē terre. ℣. Spiritus tuꝰ bonus deducet me in terrā rectā: ꝓpter nomen tuum dn̄e viuificabis me in equitate tua. Oratio. Deus q corda. ā. Añ. Saluator mūdi salua nos qui ꝑ crucē ꝛ sanguinē redemisti nos auxiliare nobis te dep̄camur deꝰ noster. ℣. Tuā crucem adoramꝰ dn̄e. Tuā gloriosam recolimꝰ passionē. Oratio Deus q vnigeniti. ā. Añ. Angeli archāgeli throni ꝛ dn̄atiōes ꝑncipatꝰ ac ptātes ꝛ virtutes celoꝝ laudate dn̄m de celis. ℣. Adorate deū oēs angeli eius Audiuit ꝛ letata ē syon. Orō. Deus q miro. ā. Añ. Tu puer ꝓpheta altissimi vocaberis ꝑ ibis añ dn̄m pare vias eiꝰ. ℣. Corona aurea sup caput eius expssa signo scitat. Orō. Pra qs. o. d. vt familia. ā. Añ. Uos dixi amicos qꝛ oīa q̄cūqꝫ audiui a p̄re meo nota feci vobis. ℣. Dei q te viderūt. Et i amicicia tua decorati sūt. Orō Pro

tege dñe. ã. Añ. Tradiderunt corpa sua ꝓpter deũ ad supplicia: ⁊ meruerũt hẽre coronas ꝑpetuas. ℣. Multe tribulationes iustoꝝ. Et de oĩb⁹ his liberauit eos dñs. Oĩo. Pña q̃s.o.d.ut q glĩosos. ã. Añ. Sint lũbi vri pcincti ⁊ lucerne ardẽtes ĩ manib⁹ vrĩs ⁊ vos siles hoĩb⁹ expectãtib⁹ dñm suũ qñ reuertat a nuptijs. ℣. Mirabil' de⁹ in scĩs suis. Et glĩosus ĩ maiestate sua. Oĩo. De⁹ q nos scõꝝ ↄfessoꝝ. ã. Añ. Sile ẽ regnũ celoꝝ decẽ v̄ginib⁹ q̃ accipiẽtes lampades suas exierũt obuiã sponso ⁊ sponse. ℣. Offerẽt regi virgines p⁹ eã. Proxime ei⁹ offerẽt tibi. Oĩo. Oĩs.s.d.q in firma. ã. Añ. Oẽs scĩ dei orate ꝓ nobis sꝑ. ℣. Exultabũt scĩ in glĩa. Letabũt in cubilib⁹ suis. Oĩo. Tribue q̃s. ã. Añ. Circũcinge nos dñe inexpugnabili muro tuo: ⁊ armis tue potẽtie ꝓtege nos sꝑ. ℣. Libera deus isrl' clamãtes ad te. Et da glĩaz noĩ tuo. Oĩo. De⁹ a q̃ scã. ã. Ad prĩa hymn⁹.

Memento salutis auctor q᷑ nrĩ quõdam corpis: ex illibata v̄gine nascẽdo formã sũpseris. Maria mr̃ grẽ. Glĩa tibi dñe. Añ. Prophete scĩ. ꝑs. Ad dñm cũz tribu. ꝑs. Leuaui. ꝑs. Letatus. ꝑs. Lauda. d. o. gẽtes. Caplm. Ecce v̄go. ut. ã. in cõpletorio. ℟. Aue maria grã plena. Aue ℣. Dñs tecũ. Grã. Glĩa. Aue. ℣. Bñdicta tu in mulierib⁹. ã. Oĩo. Grãz tuã. Oĩo. Scĩ spũs. Oĩo. Perpetuũ. ut. ã. ad ↄpletoriũ. Ad tiã hymn⁹. Memẽto sal'. Añ. Angel⁹ dñi nunciauit marie. ã. ꝑs. Ad te leua.o. ꝑs. Nisi q2 dñs. ꝑs. Qui ↄfidũt Caplm. Hec dic̃ dñs. Egrediet ã. ℟. Spũs scĩs. Superueniet ĩ te. Spũs. ℣. Et vĩtus altissimi obumbrabit tibi. Superueniet. Glĩa. Spũs scĩs ℣. Spũs scĩs in te descẽdet maria. Oĩo. De⁹ q de btẽ. Oĩo. Tribue q̃sum⁹. De⁹ a q̃. ã. Ad. vi. hymn⁹ Memento salut'. Añ. Ne timeas maria iuenisti gratiã apud dominũ ecce ↄcipies ⁊ paries filiũ all'a. ꝑs. In ↄuertendo. ꝑs. Nisi dñs edificauer. ꝑs. Beati omnes. Caplm.

Non fm visionẽ oculoꝝ iudicabit: neq᷒ fm auditũz auriũ arguet: s3 iudicabit ĩ iusticia pauꝑes: ⁊ arguet ĩ eq̃tate ꝓ mansuetis terre. Deo. ℟. Spirit⁹ sanctus In te descendet maria. Spiritus. ℣. Ne timeas habebis ĩ vtero filiũ dei

In te. Glia. Spirit⁹. ℣. Elegit eā deus ⁊ ꝑelegit. Oratiões ut s. ad terciam. Ad .ix. hymnus. Memēto salutis. An. Anteq̄ cōuenirent inuenta est maria habens in vtero de spū sancto ps. Sepe expugna. ps. De profundis. ps. Dñe nō est. Capitm.

ET percutiet terrā virga oris sui: ⁊ spū labiox suox interficiet impium: ⁊ erit iusticia cingulū lumbox eius: ⁊ fides cinctoriū renū eius. Deo. R. Elegit eā deus ⁊ ꝑelegit eam. Elegit. ℣. Et habitare eā facit in tabernaculo suo. Et ꝑelegit. Glia. Elegit. ℣. Benedicta tu. Oratio. Gratiā tuam. Oratio. Sancti spūs. Oratio. Perpetuā, ut. s. in cōpletorio. In secūdis ve. an. Missus ē. ps. Dixit dñs. ps. Laudate pueri. ps. Letatus sum. ps. Nisi dñs. ps. Lauda iRlm. Capitm. cū reliqs ut. s. in primis ve. Completoriū similiter ut. s.

Incipit quotidianū officiū horax virginis marie bñdicte ab octauis natiuitat: dñi vsq̄ ad festū purificationis eiusdem virginis exclusiue recitandū. Inuitatoriū. Xps nat⁹ est nobis. Venite adorem⁹. ps. Venite. An. Dñs dixit ad me filius me⁹ es tu: ego hodie genui te. ps. Quare fremuerūt. An. In sole posuit tabernaculū suū: ⁊ ipse tanq̄ sponsus ꝓcedens de thalamo suo. ps. Celi enarrāt. An. Eleuamini porte eternales: ⁊ introibit rex glie. ps. Dñi est terra. ℣. Speciosus forma pre filijs hoīu: diffusa est gratia i labijs tuis. kyriel. xpel. kyriel. Pater nr. Precib⁹ ⁊ meritis. cū reliquis semꝑ ut. s. in precedēti officio ei⁹ dē virginis. De sermone bti Aug. epi. L. i.

NAtus ē nobis fratres charissimi ex maria virgine dei filius ut hūane carnis nostre conceptione ꝓductus: creato a se hoīe: ⁊ pietatē paternam ⁊ fraternū nob largiret affectū. Et natus sane ab intacta ē femina: ut deū pariter ⁊ hominē testaret partus human⁹: ⁊ deū ꝓbaret eterna virginitas. Tu. R. Quē vidistis pastores dicite: annūciate nobis i terris qs apparuit: Natum vidimus in choro angelorū saluatorē dominū. ℣. Dicite quid nā vidistis ⁊ annūciate xpi natiuitatē Natū vidim⁹. Lectio .ij.

Quod autẽ mystico ꝟ cõceptu visitare mundum suũ dignatus est dei filius: nostre hoc salutis necessitas flagitabat. Nimirũ ut celestis eadem generatio repararet: qđ natiuitas terrena perdiderat. Tu autẽ. ℟. Sancta ⁊ immaculata virginitas quib⁹ te laudibus referam nescio. Quia quẽ celi capere nõ poterãt: tuo gremio contulisti. ℣. Benedicta tu in mulierib⁹ ⁊ benedict⁹ fructus ventris tui. Quia. Lc. iii⁹.

Cum ergo xp̄s natus ꝑdicat de femina: dũ iacere contentus in presepio: dum lachrymosis vagitib⁹ concrepat dũ maternis lactat uberibus: ꝑ hec fratres aduertite eum ut hominẽ infirma ꝑ infirmis ꝑtulisse: ⁊ ut deũ potentiã exercuisse celestem. Tu autem. ℟. Nesciens mater virgo virum peperit sine dolore saluatorẽ seculorũ. Ipsũ regem angelorum sola virgo lactabat ubere de celo pleno. ℣. Beata viscera marie virginis: que portauerũt eterni patris filiũ. Ipsũ Gloria. Ipsũ. Te deũ laudamus. ℣. Uerbũ caro factũ est Et. Ad laudes añ. O admirabile cõmertiũ creator generis humani: animatũ corpus sumens de virgine nasci dignatus est: ⁊ ꝓcedẽs homo sine semine largitus est nobis suam deitatẽ. Sola. ps. Dñs regnauit. cũ reliquis. Capl̄m.

Apparuit benignitas ⁊ humanitas saluatoris nostri dei: nõ ex operib⁹ iusticie q̄ fecimus nos: sꝫ sm̄ suã misericordiã saluos nos fecit. Deo Hymnus. Enixa est puerpera ut infra in vesperis. ℣. Letentur celi ⁊ exultet terra: ante faciẽ domini qm̄ venit. Añ. Continet in gremio celũ terramq; regentẽ. Uirgo dei genitrix proceres comitant heriles. Per q̄s orbis ouans xp̄o sub principe pollet. ps. Bñdictus. Oratio.

Deus qui salutis eterne: beate marie virginitate fecũda: humano generi p̄mia p̄stitisti: tribue q̄sum⁹: ut ipsã ꝑ nobis intercedere sentiam⁹: ꝑ quã meruimus auctorẽ vite suscipere: dominũ nostrũ ihm̄ xp̄m filiũ tuũ qui tecũ. Subiũgant hic memorie. ꝯ. i officio primo descripte suo mõ ⁊ ordine ut ibi. Ad primã hymn⁹. Enixa est puerpera. Añ. O admirabile. ꝯ. ps. Ad dñm. cũ reliquis. Capl̄m.

Populus q ambulabat in tenebris vidit lucem magnã: habitãtib⁹ in regione vmbre mortis lux orta ẽ eis. Deo. ℟. Adiuua nos tuis scis p̃cib⁹ Mater xp̃i virgo maria. Adiuua. ℣. Oraculũ vite eterne: claritas regni celorũ. Mater. Glia. Adiuua. ℣. Letent celi ꝛ exultet terra. Oratio.

Presta q̃s. o. d. ut nat⁹ saluator mũdi: sicᵭ diuo nobis generationis ẽ auctor: ita sua intercedẽte genitrice: ꝛ immortalitatis sit ipse largitor.

Oro. Scĩ spũs. Oratio. Perpetuũ. ut. s. Ad tertiã hymn⁹ Enixa. Añ. Qñ nat⁹ est ineffabilitẽ de vgine: tũc iplete sũt scripture: sicᵭ pluuia in vellus descẽdisti ut saluũ faceres gen⁹ humanũ te laudam⁹ de⁹ nr̃. ps. Ad te leuaui. cũ reliq. Caplm. Apparuit. ℟. Speciosus forma. Pre filijs hoĩuz. Spe. ℣. Diffusa ẽ grã in labijs tuis. Pre filijs. Glia. Specios⁹. ℣. Notũ fecit dñs salutare. Oro. Deus qui salutis. Oratio. Tribue q̃s dñe omẽs scõs. s. Ad. vi. hymnus. Enixa. Añ. Rubũ quẽ viderat moyses incõbustũ cõseruatã agnouim⁹ tuã laudabilẽ virginitatẽ dei genitrix intercede p nobis. ps. In cõuertendo. cũ reliquis. Caplm.

Per lauachrũ regenerationis ꝛ renouatiõis spirit⁹ sci: quẽ effudit in nos abunde p ihm xp̃m saluatorẽ nostruz. Deo. ℟. Notũ fecit dñs Salutare suũ. Notũ. ℣. In cõspectu gentiũ reuelauit iusticiã suam Salutare. Glia. Notũ. ℣. Bñdict⁹ q venit. Oro. De⁹ qui sal. Oro. Tribue q̃s. Ad. ix. hymn⁹. Enixa. Añ. Ecce maria genuit nob̃ saluatorẽ: quẽ iohẽs vidẽs exclamabat dicẽs: ecce agn⁹ dei ecce qui tollit peccata mũdi alla. ps. Sepe expug. cũ reliquis. Caplm.

Ut iustificati grã ipsi⁹ heredes sim⁹ sm spem vite eterne in xp̃o ihũ dño nostro. Deo. ℟. Bñdictus q venit In noie dñi. ℣. Deus dñs ꝛ illuxit nobis. Glia. ℣. Letent celi. Orones. ut. s. ad p̃mã. In secundis vs. añ. O admirabile. Sola ps. Dixit dñs. cũ reliq. Caplm. Apparuit. ℟. Nesciẽs mater virgo. Hymnus.

A Solis ortus cardine adusq3 terre limitẽ: xp̃m canamus principẽ natuz maria virgine. Beatus auctor seculi: seruile corpus induit: ut carne

carnē liberās ne pderet quos cōdidit. Caste parentis viscera: celestis intrat gratia: vēter puelle baiulat secreta q̄ nō nouerat. Domus pudici pectoris templū repente fit dei: intacta nesciēs viru verbo ɔcepit filiū. Enixa ē puerpera: quem gabriel pdixerat: quē matris aluo gestiens clausus iobes senserat. Feno iacere ptulit: psepe nō abhorruit: paruoq; lacte pastus est p quē nec ales esurit. Gaudet chorus celestiū ⁊ angeli canūt deo palāq; fit pastorib⁹ pastor creator oiuz. Gloria tibi dn̄e qui natus es. ℣. Speciosus forma. Añ. Maria intacta virgo deuz nobis genuit teneris indutū mēbris quē lactare meruit: oēs xp̄m adoremus qui venit saluari nos. ps. Magt. Oro Deus q salutis. cū reliqs memorijs sup in pcedēti officio gl'iose virginis adṽū. descriptis. Ad cōpletoriū psalmi. Memēto dn̄e dd. cū reliquis. Hymn⁹ Enixa ē. Capl'm Popul⁹ g. ℣. Letent̄ celi. Añ. Ecce de q̄ iobes dixit: xp̄s natus ē in isrl' ⁊ regni ei⁹ non erit finis alla. ps. Nunc dimittis. Oro. Presta q. o. d. Oro Sct spūs. Oro. Perpetuū. vt. s.

Incipit officiū ordinarium horarū benedicte virginis: p dieb⁹ sabbatinis: a secūda dominica post octauas epiphanie dn̄i: vsq; ad festū purificationis eiusdē virginis recitandum. Et dicit̄ notanter a secūda dominica: q2 sabato infra primā dominicā post easdem octauas occurrentē. fit officium de tempore: hoc est de feria eo q2 idem sabbatū habet suū propriū feriale officiuz: sicuti etiā alie ferie infra eandem ebdomadā occurrentes put hoc infra i loco suo specialiter ē descriptū. Sequit̄ ergo pcedenti sexta feria ad vesperas añ. O admirabile cōmertiuz. Sola. ps Omnia laudate. Capitulū. Apparuit benignitas. ℟. Cōtinet in gremio celum terraq; regentē: virgo dei genitrix proceres comitātur heriles. Per quos orbis ouans christo sub principe pollet. ℣. Domus pudici pectoris templuz repente fit dei intacta nesciens virum verbo cōcepit filiū. Per quos Gloria. Per quos. Hymnus. A solis ortus cardine ad. ℣. Tanq; sponsus dominus procedens de thalamo suo. Añ. Magnū hereditatis mysteriū

templū dei factus est vter⁹ nesciens viri: nō est pollutus ex ea carnē assumēs: oēs gentes venient dicētes gloria tibi domine. ps. Mḡr. Oratio Deus q sal. Sequat memoria de dominica: τ alie de hoc tpe cōuenientes. Ad cōpletoriū añ. Alla ps. Cū inuocarē. cū reℓ. Hymn⁹. Enixa. Caplm. Popul⁹ q ambulabat. ℣. Letentur celi Añ Ecce de q̄ iohēs dixit. ps. Nūc dimitt. Oratio. Presta q̄s. o. d. ut natus. Oratio. Deus qui illuminas. Inuitatoriū. Xp̄s natus est. ps. Uenite. In pmo nocturno añ. Dn̄s dixit ad me ps. Quare fremuerūt. Añ. In sole posuit. ps. Celi enarrant. Añ. Eleuamini porte. ps. Dn̄i est terra. ℣. Speciosus forma De sermōe bti Aug epi. L. i.

Inuestigabiles humanis sensib⁹ dispositiōes esse diuinas ipsa operū dei altitudo testat. Sz eo magis nobis xp̄i sunt veneranda mysteria: quo magnitudine sui capacitatem ingenij mortalis excedunt. Et ideo fratres cum annūciat nobis sempiternus ille vnigenit⁹ dei patris: cui subiacent omnia τ p quem creata sunt vniuersa sub fine temporū nasci voluisse de femina: infantiā perpeti: nostre carnis subire consortia tante dignitatis gratiā nō debemus examinare: sed credē. Tu autē. ℟. Quē vidistis pastores. ut. s. in primo pcedenti officio. Lectio. ij.

Quid eni ē equius: q̄d ue tam congruū q̄ ut in rebus diuinis omnipotētiā magis sequamur dei q̄ sapientiā mundi: Sicut eni decursa sancti euangelij lectione cognouimus: nobis fm carnē natus ē xp̄s: incipiens quidē esse quod nō erat. Nec eni natiuitas hominis iminuere aut separe indiscrete maiestati poterat vnitatē. Q autē deus de deo pre processit: ineffabilis ac permanentis est secretuz virtutis. Q homo natus est ex femina: nostre salutis est grā. Illic gloria nature: hic mysteriū volūtatis Tu. ℟. Scā τ imaculata virginitas. ut. s. in primo pcedenti officio. Lectio. iij.

Quis q̄ frēs pfunduz hoc celestis 9silij valeat estimare: ut 9ditionē carnis: mortē suscipe p mōtalitatib⁹ posset de femineo vtero nulla corpoe gñatiōis lege 9cept⁹: humana voluit sub lege pdire: atq̄ ita

ut eū beata mater que intacta ɔceperat: inuiolata pferret. Obuoluit ꝑterea pānis ⁊ ponit in ꝑsepi. Uilitas ista infantis preciosum dei est sacramentū. In pannis eni nr̄as infirmitates: nr̄a se indicat suscepisse peccata. Tu. ℟. Descēdit de cel' de⁹ venis a pr̄e genitus introiuit i vterū virginis: nobis ut appareret visibilis: indut⁹ carne humana. Et exiuit p clausā portā deus ⁊ homo lux ⁊ vita ɔditor mūdi. ℣. Tanq̄ꝫ sponsus dn̄s procedēs de thalamo suo. Et exiuit. Glia. Et. In secūdo nocturno an̄. Speciosus forma pre filijs hoīuꝫ diffusa est grā i labijs tuis. ps. Eructauit. An̄. Rex oīs terre de⁹ venit psallite sapient. ps. Omēs gentes. An̄. Suscepim⁹ de⁹ mīam tuā i medio tēpli tui. ps. Magn⁹ dn̄s. ℣. Notū fecit dn̄s. L. iiij.

Quid illud dicā: q in terras angelica multitudo descendens vagientē paruulū gloriosa laude ꝑsequit. Stupet omnis creatura tā grande miraculū: q vnus idēq̄ꝫ ⁊ de⁹ regnat in celo: ⁊ homo nutrit in terra. Cuius mysterij ꝓpheta annūcians nouitatē: oē hoīuꝫ genus ad concentū cantici spiritualis inuitat dicens. Cantate dn̄o canticū nouū: cantate domino oīs terra. Quid tā nouū charissimi q̄ꝫ q oīpotens maiestatis imense: pr̄i coeternus ⁊ ꝑpetui regni dn̄s: ad infirmitates corpeas: ad humilitateꝫ se inclinauit humanā. Tu. ℟. Beata es virgo maria q̄ dn̄m portasti creatorē seculoꝝ. Genuisti eū q te fecit ⁊ in eternuꝫ ꝑmanes virgo. ℣. Aue maria grā. p. d. t. Genuisti. L. v.

Quid tā nouū: q̄ꝫ ut in cōcipiente ⁊ pariēte femina: illesa virginitas ꝑmaneret Et talis reuera saluatorē mundi decebat ingressus: ut q humani generis veniebat peccata mūdare pre ceteris mundi⁹ nasceret. Sol⁹ eni sine peccō natus ē: quē sine virili complexu nō cōcupiscētia carnis: sꝫ obedientia genuit mentis. Uirgo ɔcepit sola vulneri nr̄o medicinā. Tu. ℟. Beata ⁊ venerabilis virgo q̄ sine tactu pudoris inuenta es mater saluatoris. Jacebat in presepio ⁊ fulgebat in celo. ℣. Domine audiui auditū tuū ⁊ timui considerauı opera tua ⁊ expaui in medio duū animaliuꝫ. Jacebat in. Lectio. vj.

Merito ergo in ei9 partu:
letati sūt celi: gratulati
sunt angeli: pastores iocūdati
magi imutati: reges turbati:
martyres coronati: demones
effugati. Igit cum gaudio di
camus sancte virgini marie ma
tri dñi nri ihu xpi. Lacta ma
ter xpm z dñm nostrū z cibum
lacta panē de celo venientem.
Lacta eū qui te talē fecit: ut z
ipse fieret in te. Qui tibi z mu
nus fecūditatis attulit conce
ptus: z donū virginitatis non
abstulit nat9. Tu. R. Nesciēs
mater virgo virū. ut s. in pri
mo pcedenti officio. R. iij. In
tertio nocturno an. Homo na
tus ē in ea: z ipse fūdauit eam
altissimus. ps. Fundamenta.
An. Exultabunt omnia ligna
siluaz ante faciē dñi qm venit
ps. Cantate. An. Notuz fecit
dñs alla salutare suuz alla. ps.
Cantate. V. Bñdict9 qui ve
nit in. Scdm Lucam

In illo tpe: Pastores loq
bant adinuicē. Transea
mus vsq3 bethleem: z videam9
hoc verbū qd factū est: qd dñs
ostēdit nobis. Et reliq. Omel.
venerabil bede pbri. L. vij

Nato in bethleem dño sal
uatore: sicut sacra euāge
lij testat historia: pastorib9 qui
in regione eadē erant vigilan
tes vigilias sup gregē suū: an
gelus dñi magna cum luce ap
paruit: exortūq3 mūdo solem
iusticie: nō solum celestis voce
sermonis: veruz etiā claritate
diuine lucis astruxit. Pastores
aūt isti felici gaudio festinaue
runt videre qd audierant: z q
ardenti amore quesierūt: cōti
nuo inuenire meruerunt. Tu.
R. Confirmatū ē cor virginis
in quo diuina mysteria ange
lo narrante concepit: z forma
pre filijs hoiuz castis concepit
viscerib9. Et bñdicta in eternū
deū nobis ptulit z hominē. V.
Domus pudici pectoris tēplū
repente fit dei intacta nesciēs
virū vbo cōcepit filiū. L. viij

Maria vo virginalis pu
dicitie iura custodiens
secreta xpi q nouerat: nemini
diuulgare volebat: sz ipsa hec
qñ vellet diuulgare reuerenter
expectabat: ipsa conferens in
corde suo. Conferebat quippe
ea que acta videbat: cum his
que agenda legerat. In pphe
ta enim legerat. Exiet virga de
radice iesse: z nazareus de radi
ce ei9 ascendet: z requiescet su
per eū spūs domini. Videbat

se de stirpe dauid ortã: in nazareth de spũ sancto filiũ cõcepisse. Uidebat se in bethleẽ peperisse dñatorẽ israel. Tu. ℟. Congratulamini mihi omnes q diligitis dñm. Quia cũ essez paruula placui altissimo: ⁊ de meis viscerib⁹ genui deũ ⁊ hominẽ. ℣. Ecce enim ex hoc beatã me dicẽt omnes generationes. Quia. Lectio .ix.

Festinemus igit̃ ⁊ nos fratres: nõ passib⁹ pedum: sed bonorũ ꝑfectibus operuz: videre illã glorificatã humanitatẽ i dextra patris ac sua maiestate fulgentẽ. Nã tanta beatitudo nõ cum desidia ac torpore querenda est: sed alacriẽ sunt xp̃i sequẽda vestigia. Ipse eni cursum nostrũ data manu iuuare desiderat: delectaturq; audire a nob. Trahe me post te: curremus in odore vnguentorũ tuorũ. Ea ergo que de saluatore nostro dicta sunt: festinemus pia fide ꝑcipere: plena dilectione amplecti: ut hec in futuro ꝑfecte cognitionis visu comprehendere valeam⁹. Tu autẽ. ℟. Uerbũ caro factũ est. ut infra de natiuitate domini ℟. ix. uel. ℟. O regem celi cui talia famulant̃ obsequia: stabulo ponit̃ qui continet mundũ. Jacet in presepio ⁊ in nubibus tonat. ℣. Natus est nobis saluator mũdi qui est xp̃s domin⁹ in ciuitate dauid. Jacet. Gloria Jacet. Te deũ lau. ℣. Benedictus qui venit. Ad laudes añ. O admirabile. cuz reliquis aññs. quas require. s. in precedenti officio beate virginis. ps. Domin⁹ regnauit. cũ ceteris. Capitm Apparuit. Hymnus. Enixa est. ℣. Letent̃ celi. Añ. Mirabile mysteriũ declaratur hodie innouant̃ nature deus hõ fact⁹ est id qd fuit permansit ⁊ quod nõ erat assumpsit: nõ cõmixtionẽ passus neq; diuisionẽ. ps. Benedictus. Oratio. Deus qui salutis. Fiat memoria de dominica: ⁊ alie ꝑ hoc tempore competentes. Ad primã hymnus. Jaz lucis orto. Subiũgat̃ hic ⁊ ad alias horas suo modo. ℣. Gaudet chorus. vsq; ad finem. Añ. O admirabile. ps. Deus in nomine tuo. cum reliquis. Capitm. Populus qui ambu. ℟. Jhu xp̃e fili. ℣. Qui nat⁹ es. ℣. Letentur celi. Oratio. Presta q̃s oĩps deus ut natus. Oro. Dñe sancte pater. suo modo cũ precibus ꝯsuetis semꝑ de tẽpore.

Ad tertiã hymn⁹. Nũc sancte
nobis. Añ. Dũ natus. ps. Legẽ
pone. Capl'm. Apparuit. R. Spe
ciosus forma. V. Notum fecit
dñs. Orõnes vt s. ad vs. Ad. vi.
hymn⁹. Rector potẽs. Añ. Ru
bũ quẽ. ps. Defec. Capl'm. Per
lanachteũ. R. Notũ fecit dñs.
V. Bñdictus q venit. Orõnes
ut s. ad vs. Ad. ix. hymn⁹. Re-
rum deus. Añ. Ecce maria. ps.
Mirabilia. Capl'm. Ut iustifi-
cati. R. Bñdictus q venit. V.
Lerent celi. Orationes ut s. ad
vs. In secũdis vs. añ. O admi
rabile. Sola ps. Dixit dñs. cũ
rel. Capl'm. Apparuit. R. Ne-
sciens mater. hymn⁹. A solis.
V. Speciosus. Añ. Maria in
tacta. ps. Mgt. Oratio. Deus
q sal. cũ reliqs. s. Ad comple-
toriũ. Añ. Alla. ps. Memẽto
dñe. cũ reliquis. ut sup.

Incipit officiũ quotidianũ
horaꝝ virginis marie benedi-
cte a festo purificationis eiusdẽ
virginis vsq; ad primã dñicaz
aduentus dñi recitandũ. Se-
quit Inuitatoriũ. In honore
beatissime marie virginis. Iu
bilemus dño. ps. Uenite. Añ.
Benedicta tu in mulieribus ꝛ
benedictus fructus ventris tui
ps. Dñe dñs. Añ. Sicut myrrha
electa odoreꝫ dedisti suauitatẽ
scã dei genitrix. ps. Celi enar-
rant. Añ. Ante thorũ hui⁹ vir-
ginis frequẽtate nobis dulcia
cantica dragmatis. ps. Dñi est
terra. V. Speciosa facta es ꝛ
suauis. In deli. kyriel. xpel. ky
riel. Pater nr. Precibus cũ re
liquis sup. Lectio. i.

Sancta maria
virgo virginũ
mat ꝛ filia re-
gis regũ oiuꝫ:
tuũ nobis im-
pende solatiũ
ut p te celestis regni mereamur
habere premiũ: ꝛ cũ electis dei
regnare in perpetuũ. Tu autẽ.
R. Sancta ꝛ imaculata virgi-
nitas. ut sup in horis de nati-
uitate domini. ij. Lectio. ij.

Sancta maria piarũ piissi
ma: intercede pro nobis
sanctaꝝ sanctissima: per te vir-
go sumat nra p̃camina q p no
bis ex te nat⁹ regnat sup ethe-
ra: ut sua claritate deleant no
stra pecamina. Tu aũt. R. Bea
ta es virgo maria. ut supra in
proximo officio. iiij. ꝛ v.

O Sanctissima L. iij.
dei genitrix virgo maria
que digne meruisti concipe-
re ꝛ parere filium: quem totus

orbis nequiuit cōprehendere:
tuo pio interuētu culpas nr̄as
ablue: ut perhēnis regni sedem
glie p te redēpti valeam⁹ scan-
dere: vbi regnas cū eodē filio
tuo sine tpe. Lu. R. Felix val-
de es sacra virgo maria: et omni
laude dignissima. Quia ex te
ortus est sol iusticie xp̄s de⁹ nr̄.
V. Ora p pplo interueni p cle-
ro: intercede p deuoto femineo
sexu: sentiāt oēs tuū iuuamen
quicūq celebrant tuā sanctā
mam cōmemoratiōnē. Quia.
Glia. Xp̄s. Te deū lauda. V.
Ora p nobis scā dei genitrix.
Sub tuā ptectionē cōfugimus.
Ad laudes añ. Ubi infirmi ac
ceperūt virtutē: et ppter hoc ti-
bi psallim⁹ scā dei genitrix vir-
go. Sola. ps. Dn̄s regnauit cū
reliquis. Capitm.
TE laudant angeli scā dei
genitrix virgo: q̄ virum
non cognouisti: et in tuo vtero
dominū deū baiulasti. Deo.
O Gloriosa do Ymn⁹.
mina excelsa sup sidera:
qui te creauit puide lactasti sa
cro vbere. Qd eua tristis ab-
stulit tu reddis almo germine
intrent ut astra flebiles: celi fe
nestra facta es. Tu regis alti
ianua et porta lucis fulgida: vi-
tam datā p virginē gentes re-
dempte plaudite. Maria mr̄
Glia tibi. V. Audi filia et vide.
Añ. Maria virgo semp letare
q̄ meruisti xp̄m portare: celi et
terre conditorē: quē de tuo vte
ro pptulisti mūdi saluatorē. ps.
Benedictus. Oratio.
COncede nos famulos tu-
os q̄s dn̄e deus noster p-
petua mentis et corporis salutē
gaudere: et gloriosa beate ma
rie semp virginis intercessiōe:
a psēti liberari tristicia et eter-
na pfrui leticia. Per. Subiun
gant memorie poste ad lau-
des. s. in officio ei⁹ de virginis
p tempore aduent⁹ dn̄i p ordi
nem. Et de oībus scis. Ora.
DA q̄s dn̄e fidelib⁹ popu-
lis oīm sanctorū tuorū
semp pia veneratione letari: et
eor ppetua supplicatione mu-
niri. Per. Ad primā hymnus.
Memēto salutis. a. Añ. Sub
tuā ptectionē. ps. Ad dn̄m. cū
reliquis. Capitm.
PAradisi porta p euā cun-
ctis clausa erat: s; p bea-
tissimā virginē mariā iterū pa
tefacta ē. Deo. R. Adiuua nos
q̄s tuis. a. Sed V. Audi filia
FAmulorum tuorū Oratio.
q̄s dn̄e delictis ignosce:

ut q tibi de actib⁹ nris placere nō valemus: genitricis filij tui dñi nri ihu xpi intercessiōe salvemur. Oro. Sci spūs. Oratio Perpetuā. ut. s. tpe adventus dñi i officio ei⁹ dē beate vginis. Ad tertiā hymn⁹. Memento. Añ. Scā dei genitrix virgo sp maria intercede p nob ad dñm ihm xpm. ps. Ad te levavi oculos. cu reliquis. Capitm.

Ab initio ꝛ añ secula creata sū ꝛ usq; ad futuruz seculū nō desinā: ꝛ i habitatiōe scā corā ipso ministravi. Deo. R. Speciosa facta es ꝛ suavis. V. In delitijs tuis scā dei genitrix. V. Gaude maria. Oro. Cōcede nos. Oro. Da qs. Ad sextā hymnus. Memēto sal. Añ. Glorificam⁹ te scā dei genitrix virgo: q: ex te natus est xps salva oēs qui te glorificāt. ps. In cōveniendo. Capitm.

Et sic in syon firmata sū: ꝛ in civitate scificata silr requievi: ꝛ in irlm potestas mea. Deo. R. Gaude maria vgo. In universo mūdo. V. Cūctas hereses sola interemisti. V. Dignare me laudare te. Orationes ut. s. ad tertiā. Ad nō. hymn⁹. Memēto. Añ. In prole mater: i partu virgo gaude ꝛ letare virgo mater dñi. ps. Sepe expugna. cū rel. Capitm.

Et radicavi in pplo honorificato: ꝛ in ptes dei mei hereditas illi⁹: ꝛ in plenitudie sanctorū detentio mea. Deo. R. Dignare me laudare te virgo sacrata. V. Da mihi virtutē cōtra hostes tuos. Virgo. V. Audi filia ꝛ vide ꝛ. Orōnes ut s. ad primā. In secūdis vs. añ. Sancta maria vgo intercede p toto mūdo q: genuisti regez orbis. ps. Dixit dñs. ps. Lau. pueri. ps. Letatus. ps. Nisi do. ps. Lauda irlm. Capl. Ab initio. R. Felix valde. Hymnus. Ave maris stella. ut. s. V. Ora p nobis. Añ. Beatā me dicent oēs generationes q: ancillam humilē respexit de⁹. ps. Mgt. Oro. Concede nos. Subiungant memorie. s. ad vs. i officio ei⁹ dē virginis posite p tpe advent⁹ dñi p ordinē. Ad cōpletoriū añ. Alla. ps. Memento dñe dō. cū rel. Hymn⁹. Fit porta. Capitm. Paradisi porta. V. Audi filia. Añ. Ecce ancilla dñi fiat mihi sm verbū tuū. ps. Nūc dimittis. Oratiōes ut s. ad primā. Subiungat immediate añ. Salve regina mīe: vita dulcedo ꝛ spes nra salve.

Ad te clamam⁹ exules filij eue
Ad te suspiram⁹ gemētes ⁊ flē-
tes in hac lachrymaꝝ valle.
Eya ergo aduocata nr̄a illos tuos
misericordes oculos ad nos cō-
uerte. Et ihm̄ bn̄dictū fructū
uentris tui nobis post hoc exiliū
ostende. O clemens. O pia. O
dulcis maria. ℣. Ora p nobis
Adiuuet nos q̄s. Oro.
A drie beate marie ſꝑ virgi-
nis intercessio veneranda ⁊ a cun-
ctis periculis absolutos i tua fa-
ciat pace gaudere. p xp̄m dn̄m
nr̄m. Amen. Tpe aūt pascali
añ. Regina celi letare alla: q̄r
quē meruisti portare alla. Re-
surrexit sicut dixit alla. Ora p
nobis rogam⁹ alla. ℣. Ora p
nobis. Oratio.

Deus qui p resurrectionē
filij tui dn̄i nr̄i ihu xp̄i fa-
miliā tuā letificare dignat⁹ es
p̄sta quesum⁹: ut p ei⁹ genitricē
marie intercessionē ꝑpetue ca-
piamus gaudia vite. Per eū-
dem xp̄m dn̄m nostrū. Amen

Incipit officiū ordinariū
horaꝝ virginis marie benedi-
cte tempore pascali dieb⁹ sab-
batinis suo modo ab octauis
resurrectiōis dn̄ice obseruan-
dū. Sequitur g. vi feria precedēti
ad vs. sup psalmos añ. San-
cta maria v̄go intercede p to-
to mūdo q̄r genuisti regē or-
bis alla. ps. Dns laud. Capl̄m.
Ab initio. ut in precedēti officio. 145
℟. Salue nobilis virga iesse:
salue flos campi maria. Ex te
ortū est liliū cōualliū alla. ℣.
Odor tu⁹ sup cūcta p̄ciosa vn-
guenta fau⁹ distillans labia tua
mel ⁊ lac sub lingua tua. Ex te
Glia patri genitoq3 plis tibi cō
par vtriusq3 spūs alme. Alla.
Hymn⁹. Aue maris stella. ℣. 146
Ora p nob. s. d. g. alla. Ut. Añ
Regina celi letare alla: q̄r quē
meruisti portare alla: resurre-
xit sicut dixit alla: ora p nobis
deū alla. ps. Mgt. Oratio. Cō-
cede nos famulos. Sequātur
memorie p hoc tpe ⁊ de tpe oc-
currentes. Ad cōpletoriū añ.
Alla. ps. Cū inuocarē cū reliq.
Hymn⁹. Fit porta. Capl̄m. Pa
radisi porta. ℣ Audi filia. Añ
Ecce ancilla domini fiat mihi
sm verbum tuū alla. ps. Nunc
dimittis. Oratio.

Spiritū nobis
dn̄e tue chari
tatis infunde
ut quos sacra-
mentis pasca
libus saciasti
tua facias pietate concordes.

Oratio Famulorum tuorum. Oratio. Deus qui illuminas no. Inuitatorium. Alla. Regem virginis filium. Venite adoremus alla. ps. Venite. An. Benedicta tu. ps. Domine dominus. An. Sicut myrrha electa. ps. Celi enarrant. An. Ante thorum. ps. Domini est terra. V. Speciosa facta es et suavis. alla. In deli. Secundum Johannem.

In illo tempore: Stabant iuxta crucem domini iesu: mater eius et soror matris eius: maria cleophe et maria magdalene. Et reliqua. Omel. venerabilis bede presbyteri. Lectio. i.

Hec nimirum est illa hora de qua ihesus aquam conversurus in vinum dixerat matri. Quid mihi et tibi est mulier? Nondum venit hora mea. Hanc itaque horam predixerat: que tunc nondum venerat: in qua deberet agnoscere morituri: de qua fuerat mortalitatem nactus. Tunc enim divina facturus non divinitatis sed infirmitatis matrem velut incognitam repellebat. Nunc autem humana iam patiens: ex qua factus fuerat homo affectu commendabat humano. Tu. R. O decus virginitatis virgo maria sola mater innupta: virgo ante partum: virgo in partu: virgo post partum. Mater christi: templum dei: domini sponsa: mundi domina: et celi regina alla. V. Accipe quod offerimus redona quod rogamus excusa quod timemus. Mater. Lectio. ii.

Moralis igitur insinuatur locus: facit quod faciendum monet: et exemplo suo instruit suos preceptor bonus: ut a filiis piis impartiatur cura parentibus: tanquam lignum illud: ubi fixa membra morientis erant: cathedra fuit magistri docentis. Quid autem cuique tam domesticum quam parentes filiis et filii parentibus? Huius itaque saluberrimi precepti ipse magister sanctorum de seipso constituebat exemplum: qui non ut famule deus quam creaverat et regebat: sed ut matri homo de qua creatus fuerat: et quam relinquebat: alterum pro se quodammodo filium providebat. Tu. R. Lampas superno lumine splendens in dei facie. Que oleum pacium gestas in corde humili alla. V. Ora pro nobis filium quem tu lactasti parvulum. Que oleum. Lectio. iii.

Sequitur. Et ex illa hora accepit eam discipulus in sua. Quod ergo matrem magistri et domini sui: discipulus et famulus accepit in sua: ubi nemo aliquid suum dicebat. Nam in actibus apostolorum legitur:

quotquot possessores prediorum uel domorum erant: uendentes afferebant precia illorum et ponebant ad pedes apostolorum. Distribuebatur autem vnicuique prout opus erat. Sed intelligendum est sic: distributum fuisse huic discipulo quod opus erat: ut illic etiam beate marie tanquam matris eius portio poneretur. Magis tamen sic debemus accipere quod dictum est: ut ad eius curam quicquid ei esset necessarium pertineret. Tu autem. ℟. Salue nobilis. ut. s. ad vesperas. Te deum laudamus ℣. Ora pro nobis. Ad laudes an. Sub tuam protectionem. Sola. ps. Dominus regnauit. cum reliquis omnibus per ordinem ut in sequenti officio virginis benedicte est descriptum. Addito uno alleluia in fine singulorum ℟. Responsoriorum versiculorum et antiphonarum. Et quod memorie de tempore ille repetantur: que suo tempori conueniunt. Ad primam tamen oratio Spiritum nobis. Famulorum. Domine sancte pater.

Incipit officium ordinarium horarum virginis marie benedicte per diebus sabbatinis a quindenis penthecostes vsque ad primam dominicam aduentus domini: et legitur historia O decus.

Sequitur ergo feria sexta precedenti super psalmos an. Sancta maria virgo intercede pro toto mundo quia genuisti regem orbis. ps. Omnia laudate. Capitulum. Ab initio. ℟. Salue nobilis. ut. Jn sequenti autem officio sabbatino. ℟. Lampas signo. Et sic de cetero alternatim. Hymnus. Aue maris. ℣. Ora pro nobis. An. Alma redemptoris mater que peruia celi porta manes et stella maris succurre cadenti surgere qui curat populo: tu que genuisti natura mirante tuum sanctum genitorem: virgo prius ac posterius gabrielis ab ore sumens illud aue peccatorum miserere. ps. Magnificat. Oratio Concede nos famulos. Sequatur memorie suo modo de tempore. Ad completorium an. Alleluia. ps. Cum inuocarem. cum reliquis. Hymnus. Fit porta. Capitulum. Paradisi porta. ℣. Audi filia. An. Ecce ancilla. ps. Nunc dimittis Oratio Famulorum tuo. Oratio Deus qui illuminas. Inuitatorium. Jn honore beatissime marie virginis. Jubilemus domino. ps. Venite. Jn primo nocturno an. Benedicta tu. ps. Domine dominus. An. Sicut myrrha ps. Celi enarrant. An. Ante thorum

Ps. Domini est terra. ℣. Speciosa facta es ꝛc. Lectio. ij.

Virginitas ut ait apostolus nomen est honorabile. Huius nois honorem: gloriosa maria excellēter possidet: que inter feminas omnes ꝛ virgines plus benedicta refulget. Sic enim decebat matrē regis eterni ꝛ creatoris omniū sublimari ꝛ throno dignissimo collocari. Hec est enim stella maris sole speciosior: ꝛ omnibus astris formosior: de qua ortus est sol iusticie qui mundū illuminauit: ꝛ adam de inferno liberauit atq̧ in paradisū collocauit. Tu autem. ℟. O decus
136 virginitatis. S. in officio proximo. j. Lectio. ij.

Beata dei genitrix virgo maria: templū dei viui: aula regis eterni: sacrariū spiritus sancti. Tu virga de radice iesse: tu cedrus in libano: tu cypressus i monte syon: tu oliua speciosa in campis dauid: tu sola puerpera in hiericho: q̄ singulari priuilegio meritorū sicut in hominib⁹ nescis cōparem: ita nihilominus ꝛ angelicam superas dignitatem. Tu autē. ℟. Stirps iesse virgā produxit virgaq̧ florem. Et super hunc florem requiescet spirit⁹ almus. ℣. Virgo dei genitrix virga est flos filius eius. Et super hunc. Lectio. iij.

O Gloriosa puerpera i qua sola reperit fecunda virginitas: que sic intemeratis visceribus filium genuisti: ut integritas illibate pudicitie cresceret: nō libido virginalis claustri signaculum violaret. Tibi nāq̧ cum conciperes spūs sanctus obumbrauit: non ut ipse qđ absit in tuo sanctissimo utero fieret pro semine sobolis: sꝫ visus est potius virtute ac potētia creatoris. Tu lux oriēs nazareth: tu gloria hierusalē: tu leticia israel: tu decus mundi: tu nobilitas populi xp̄iani. Tu autē. ℟. Ad nutū domini nostrum dictantis honorē. Sicut spina rosam genuit iudea mariā. ℣. Ut vitiū virtus operiret gratia culpā. Sicut. Gloria. Sicut. In secūdo nocturno añ. Specie tua ꝛ pulchritudine tua intēde prospere procede ꝛ regna. Ps. Eructauit cor. Añ. Adiuuabit eā deus vultu suo: deus in medio eius nō

cõmouebit. ℟. Deus noster re fugiũ. Añ. Sicut letantiũ omniũ nostruz habitatio est in te sancta dei genitrix. ℟. Funda menta. ℣. Gaude maria virgo in vni. Lectio. iiij.

HEc est fratres virgo: angelis amabilis: patriarchis ꝛ ꝓphetis venerabilis: ꝛ sanctis omnib⁹ laudabilis. Hec ẽ que celis dedit gloriaz: terris deũ: pacemqꝫ refudit seculo: fidem gentibus: finem vitijs: vite ordinem: moribus disciplinam. Felix certe ꝛ omni laude dignissima: que celi in se opificẽ corporauit: ꝛ ipsũ lactare meruit: qui est panis celi: ꝛ preciũ mũdi. Merito itaqꝫ beata virgo maria singulari ꝑconio: a nobis attollit: que singulare cõmertium prebuit mundo. Tu autẽ. ℟. Floruit egressa Iesse de stirpe maria. ℣. Que xp̄m regem generauit virgula florẽ Iesse. Lectio. v.

O Beata dei genitrix virgo maria: quas tibi fragilitas humani generis laudes persoluat: que solo tuo cõmertio recuperandi aditũ inuenit Sola sine exẽplo mater ꝛ virgo: quã dominus ita mente ꝛ corpore sãctificauit ac sua gratia repleuit: ut digna existeres: ex qua sibi nostre redemptionis precium corpus dei filius aptaret. Sancta maria virgo piissima castus xp̄i thalamus: forma pudoris ianua paradisi: regina celi templũ spirit⁹ sancti: omni digna preconio te petimus ꝑ ipsum dominũ quem in tuis portasti visceribus atqꝫ sacratis lactasti vberibus: ut apud ipsũ impetres nobis plenam indulgentiam nostroruz omniũ peccaminuz. Tu autẽ. ℟. Celi regina regis regumqꝫ maria: mater fecunda sed ab omni crimine mũda: iesse virga paris dum florẽ virginitatis. Fac ꝛ nos vitam post hec seruare pudicã. ℣. Uirgo tua laude sic nos digneris habere Fac ꝛ nos. Lectio. vj.

O Regina mundi: thron⁹ dei scala celi ianua paradisi: audi preces pauperꝫ: ꝛ ne despicias gemitus miserorũ. Inferantur per te vota nostra atqꝫ suspiria cõspectui redemptoris: ut que nostris excluduntur meritis: per te locum apud aures diuine obtineant pietatis. Dele peccata: relaxa

facinora: erige lapsos: solue cōpeditos. Succidant per te vepres & germina vitiorū: pbeantur flores & ornamenta virtutū. Placa precib⁹ iudicem: quē singulari puerpio genuisti creatorē: ut qui p te nostre humanitatis fieri dignatus ē particeps: per te nos faciat sue diuinitatis esse consortes ihs xps filius tuus domin⁹ noster qui viuit & regnat in secula seculorum. Amen. Tu autē. R. Lampas supno lumine splendens in dei facie. Que oleum paracliti gestas i corde humili V. Ora p nobis filiū quē tu lactasti paruuluz. Que. Gloria. In tertio nocturno añ. Gaude maria virgo cunctas hereses sola interemisti in vniuerso mūdo ps. Cantate. Añ. Dignare me laudare te vgo sacrata da mihi virtutē contra hostēs tuos. ps. Domin⁹ regnauit exul. Añ Post partū virgo inuiolata permāsisti dei genitrix intercede p nobis. ps. Cantate. ij. V. Dignare me lauda. Scdm Lucā

In illo tempore: Loquente ihu ad turbas extollēs vocē quedaz mulier de turba dixit illi. Beatus venter qui te portauit & vbera que suxisti. Et reliqua. Omel. venerabilis Bede presbyteri. Lectio. vij.

Unigenit⁹ dei filius dñs noster ihus xpus fratres charissimi ante assumptaz de itemerata virgine nostre mortalitatis substantiā: locutus ē ad turbas p, pphetas suos: locutus est p semetipsum in aduentu suo: & post gloriosam in celū ascensionē locutus est per discipulos. Factuz est ergo in aduentu suo cū ad turbas visibilis inter hoies apparens loqueret: quedā mulier d turba voce clara coraz multitudine ventrē esse beatū qui eum portauerat: & vbera que suxerat pdicauit. Tu autē. R. Intemerata virū circūdans femina diuū. Edidit hunc prolem spem vite pditionē: serpentisq necē qui flauerat in mulierem. V. Cuius nos flatu sacra protege virgo pcatu. Edidit. L. viij.

Magne deuotiōis & fidei certe hec mulier ostendit que scribis & phariseis blasphemantib⁹: tanta sinceritate incarnationē filij dei confitetur: ut pñtiū & futurorū confūdat herticorū pfidiā. Si eni caro verbi dei a carne virginis matris esset extranea ut multi he-

retici dixerunt sine causa venter qui eu₃ portauit ⁊ vbera q̄ eum lactauerūt beatificarent. Unde apostolus contra hereticos. Quia misit deus filium suū natum ex muliere: factum sub lege. Tu autē. ℟. Posuit moyses bissenas virgas de singulis tribub⁹ filioꝝ isr̄l i tabernaculo testionij. Gaudete fratres gaudete: quoniā inē ipsas v̄ga arida aaron: floruit: fronduit ⁊ nuces edidit. ℣. Scientes hoc signū i beate virginis marie partu fuisse completu₃. Gaudete. Lectio. ix.

Confirmans aūt domin⁹ sententiā mulieris adiungit. Quinimo beati qui audiūt verbū dei ⁊ custodiunt illud. Ac si diceret. Certe ut tu asseris est. Beatus est eni ille venter qui christū portare meruit. S₃ nūquid ille solūmodo beatus? Addendū est ⁊ amplius. Beati qui audiunt verbū dei ⁊ custodiūt illud. Quē eni hec beatitudo marie delectat: studeat libenter audire verbū dei ⁊ opere adimplere ⁊ beat⁹ erit. Tu aūt. ℟. Salue nobilis. ℣. Te deū laudamus. ℣. Ora ꝑ nobis. Ad laudes aň. Sub tuā protectione₃ confugimus vbi infirmi acceperunt virtutē ⁊ ꝓpter hoc tibi psallimus sancta dei genitrix virgo. ps. Dn̄s regnauit. cū reliqs. Aň. Sancta dei genitrix v̄go semp maria intercede ꝑ nobis ad dn̄m ihm̄ xp̄m. Aň. Glorificam⁹ te sancta dei genitrix q₂ ex te natus est xp̄s salua omnes qui te glorificāt. Aň. Benedicta filia tu a dn̄o q₂ per te fructum vite cōmunicauim⁹. Aň. In prole mater in partu virgo gaude ⁊ letare v̄go mater dn̄i. Capitl̄m. Ab initio. Hymnus. O gloriosa dn̄a. ℣. Audi filia. Aň. Extollens quedā mulier vocē de turba dixit: beatus venter qui te portauit ⁊ vbera que suxisti at ille dixit ei: quīmo beati q audiūt verbu₃ dei ⁊ custodiūt illud. ps. Benedictus. Oratio. Cōcede nos. Sequāt memorie de tp̄e competētes hic ⁊ ad alias horas. Ad primā hymnus. Jam lucis orto. S₃ in fine loco. ℣. Deo pr̄i. subiūgantur h̄ ⁊ i aliis hymnis isti duo ℣. Maria mater gratie. Gl̄ia tibi dn̄e. Aň. Sub tuā ꝓtectionē. ps. Deus in noīe. ps. Beati. ps. Retribue. ps. Quicūq₃. ps. Laudate dn̄m omēs gentes. Capitulū. Paradisi porta. ℟.

Ihesu xpe fili. ℣. Qui natus es
de virgine maria. ℣. Audi fi-
lia. Oratio. Famulorum. Ora-
tio. Domine sancte pater. Con
tinuent preces consuete hoc ẽ
Exultabunt. Ad tertiã hymnus
Nunc sancte. Añ. Sancta dei
genitrix. Ps. Legem pone. cum
religiis. Capitulum. Ab initio. ℟.
Speciosa facta es. ℣. Gaude
maria. Oratio. Concede. Ad
sextã hymnus. Rector potens
Añ. Glorificamus te. Ps. Defe
cit. Capitulum. Et sic in syon. ℟.
Gaude maria ℣. Dignare me
laudare. Oratio. Cõcede. Ad
nonã hymnus. Rerũ deus. Añ.
In prole mater. Ps. Mirabi-
lia. Capitulum. Et radicavi. ℟. Di
gnare me laudare. ℣. Audi fi
lia. Oratio. Concede. In secũ
dis vesperis añ. Sancta maria
virgo. Ps. Dixit dñs. cũ relig.
Capitulum. Ab initio. ℟. Felix val
de. Hymnus. Ave maris. ℣.
Speciosa. vel Ora pro nobis.
Añ. Beatã me dicẽt. Ps. Mgt
Oratio. Concede. Ad comple
toriũ. Ps. Memẽto domie dd
cũ relig. Hymnus. Fit porta.
Capitulum. Paradisi. ℣. Audi fi
lia. Añ. Ecce ancilla. Ps. Nunc
dimittis. Oro. Famulorũ. Oro.
Sci spus. Oro. Perpetuã ut s.

Incipit officium horarum de
passione domini.

P Assio domini
nostri ihesu xpi
fuit ex dolore
amara: ex illu
sione despecta:
et ex vilitate
multiplici fructuosa. Vel aug⁹
ad tertiũ membrũ. S. sic dicit
Xpus sua passione delevit cul-
pam pñtẽ pteritã et futurã: pre-
terita peccata tulit ea remitten
do: pñtia homines ab eis retra
hendo: futura gratiã qua vita
reñi conferendo. Quibus pensa
tio valde cõpetit cuilibet dñi-
ce passiõis memoriã cordi re-
tinere. Unde hieronymus. Fa-
cile cõtemnit omia qui se cogi
tat moriturũ. Quare horas de
passione dñi infra positas con
sulo ut quilibet recitet devote
omni die. Nã passio xpi est per
quã de morte sumus redẽpti ad
vitã. Et quibus etiã quilibet cõ-
sequitur. xl dierũ indulgentiam
cõtinue: concessã hac ratione
p dñm Innocentiũ summũ pon
tificem. Invitatoriũ. Xpm ca-
ptum et irrisum: flagellatũ: cru
cifixum. Venite adoremus. Ps.
Venite. Hymnus.

I N passione domini: q dat

salus hominu: sit nostrum refrigerium et cordis desideriu. Porte mus in memoria penas et opprobria christi coronam spineam crucem clavos et lanceam. Et plagas sacratissimas omni laude dignissimas: acetu fel arundine: mortis amaritudine. Hec omnia nos faciet: et dulciter inebriet: nos repleat virtutibus et gloriosis fructibus. Te crucifixum colimus et toto corde poscimus ut nos sanctoru cetibus coniungas i celestibus. Laus honor christo vendito et sine causa prodito: passo morte pro populo in aspero patibulo. Amen. Añ. Insurrexerunt i me viri iniqui absque misericordia et no pepercerunt aie mee. ps. Quare fremuerunt. V. Reliqui domu mea dimisi hereditate meaz. Dedi dilecta anima mea in manus inimicoru meoru. kyriel. christel. kyriel. Pater nr. Et ne nos. Gloriosa passio crucifixi perducat nos ad gaudia paradisi. Amen. Jube domine benedicere. Per sua sancta passionem: det nobis dominus suam gratia et benedictione. Amen.

Lectio. j.

Apprehendit pylatus ihm et flagellavit: et milites plectentes coronaz de spinis imposuerunt capiti eius: et veste purpurea circudederunt eum et veniebant ad eu et dicebant Aue rex iudeoru: et dabant ei alapas: et expuentes i eum acceperunt arundine et percutiebant caput eius. Tu aute. R. Seniores populi consiliuz fecerunt. Ut ihesu dolo tenerent et occiderent cu gladijs et fustibus exierut tanque ad latrone. V. Collegerut potifices et pharisei conciliu. Ut ihesu. Jube dne benedicere. Per virtutez sancte crucis pducat nos dns ad gaudia vere lucis. Amen.

Lectio. ij.

Susceperut aute milites ihesu et eduxerunt: et baiulans sibi crucez exiuit in eum qui dicit caluarie locu: et ibi crucifixerunt eu: et cu eo alios duos: hinc et hinc mediu aute ihesu. Tu autem. R. Tanque ad latronez existis cum gladijs et fustibus coprehendere me. Quottidie apud vos eram in templo docens et no me tenuistis: et ecce flagellatuz ducitis ad crucifigendu V. Cumque iniecissent manus in ihesuz et tenuissent eu dixit ad eos. Quottidie apud vos era i teplo doces et no me tenuisti.

Jube dñe bñdicere. Sanguis xpi aspersio sit nobis sal⁹ ꝛ protectio. Amen. Lectio .iij.

Postea sciens ihus: q꜡ oia cõsummata sũt dixit. Sitio. Illi autẽ spongiam aceto plenã hysopo circũponentes obtulerũt ori eius. Cum ergo accepisset ihs acetũ dixit. Consũmatum est: ꝛ inclinato capite emisit spũ. Tu autẽ. ℟. Sicut ovis ad occisionẽ ductus est: ꝛ dũ male tractaret̃ nõ aperuit os suũ: traditus ẽ ad mortem. Ut vivificaret populũ suũ ℣. Tradidit in morte animã suã ꝛ cum sceleratis reputatus est. Ut. Glia. Ut. ℣. Diviserũt sibi vestimenta mea. Et super vestẽ meã miserũt sortem. Ad laudes añ. Contumelias ꝛ terrores passus sum ab eis: ꝛ dominus mecũ est tanꝗ̃ bellator fortis. ps. Usquequo dñe oblivisceris. Capl'm.

Spiritus oris nr̃i xp̃s ihs dominꝰ captus est in peccatis nostris: cui diximus: sub umbra alaꝝ tuaꝝ vivemus in gentibꝰ. Deo grãs. Hymnus.

Christũ ducẽ qui ꝑ crucẽ redemit nos ab hostibꝰ: laudet cetus noster letus exultet celũ laudibus. Pena fortis tue mortis ꝛ sanguinis effusio: corda terant ut te querant ihu nostra redẽptio. Per felices cicatrices sputa flagella verbera: nobis grata sint collata eterna xpi munera. Nostrum tangat cor ut plãgat tuoꝝ sanguis vulneꝝ in quo toti simus loti cõditor alme siderũ. Passionis tue donis salvator: nos inebria qua fidelis dare velis beata nobis gaudia. Amen.

℣. Dedit percutienti se maxillã. Fuit saturatꝰ opprobrijs. Añ. Proprio filio suo nõ pepercit deus: sꝫ ꝓ nobis omnibꝰ tradidit illũ. ps. Bñdictus. Oratio.

Domine ihu xp̃e angeloꝝ decor: gaudiũ ꝛ libertas: qui hora matutina ꝓ redẽptione nostra iniquoꝝ fedari sputis: alapis cedi: ꝛ constringi vinculis voluisti: ꝑ tui nois gloria respectu gratie salutaris iniquitatũ nostraꝝ nexus disrumpe: ut ꝓpter te humilitatis omnimode unitatẽ alacriter amplexãtes: sublimitatis tue felici mereamur collegio locũ dari. Qui vivis ꝛc. Ad primam Hymnus.

Tu qui velatus facie fuisti sol iusticie fletis illusus genibꝰ: cesus ꝗ̃ꝫ verberibꝰ. Te petimꝰ attentꝰ

ui sic nobis spiritus: et per tuam
clementiam perducas nos ad glo
riam. Amen. An. Faciem meam
non averti ab increpantibus et
conspuentibus in me. Ps. Iu
dica me deus et discerne causam
meam. Capitulum.

Recogitate eum qui talem
sustinuit adversus semet
ipsum a peccatoribus contradi
ctionem: ut non fatigemini ani
mis vestris deficientes. Deo.
R. Cum malediceretur Non ma
ledicebat. Cum. V. Dum pa
teretur non comminabatur. Non. Glo
ria. Cum. V. Proposito sibi gau
dio sustinuit crucem. Confusio
ne contentus. Oratio.

Domine ihesu christe princeps
omnium regum terre qui hora
prima pro nobis contumeliose
instar latronis impio iudici es
presentatus: et sevientium con
tra te iudeorum crudelissimas
voces tamquam agnus mansuetus
patientissime tolerasti: da no
bis pro tui nominis gloria: ut
cum pio terrifico astiterimus
tribunali: ne damnemur eter
no supplicio: sed tuis in celesti
bus mereamur fidelibus socia
ri. Qui vivis. Ad tertiam hymnus.

Hora qui ductus
tertia fuisti ad supplicia
christe ferendo humeris crucem
pro nobis miseris. Fac nos te
sic diligere: sanctamque vitam du
cere: ut valeamus requie frui
celestis patrie. Amen. An. Do
minus tamquam ovis ad victimam
ductus est: et non aperuit os eius
Ps. Exaudi deus orationem meam
cum deprecor. Capitulum.

Charissimi: christus passus est
pro nobis: vobis relinquens
exemplum: ut sequamini vesti
gia eius: qui peccatum non fecit:
nec inventus est dolus in ore eius.
Deo. R. Proposito sibi gau
dio Sustinuit crucem. Proposi
to. V. Confusione contentus.
Sustinuit. Gloria. Proposito
V. Oblatus est quia ipse voluit.
Oratio.

Domine ihesu christe
fili dei vivi: qui hora diei
tertia ad crucis tormentum pro
salute mundi ductus es: te sup
plices deprecamur: ut per virtutem
tue sanctissime passionis omnia
peccata nostra deleas: et ad tue bea
titudinis gloriam nos misericor
diter perducas. Qui vivis et.
Ad sextam hymnus.

Crucem pro nobis subiit et stans
in illa sitiit: ihesus sacratis
manibus clavis fossis et pedibus.
Honor et benedictio sit cruci
fixo filio: qui nos suo supplicio

redemit ab exilio. Amen. An.
Posuerūt sup caput ei⁹ causaz ipsius scriptā: ihs nazarenus rex iudeorū. ps. Credidi, ppter quod. Capl'm.

Tradebat autē iudicanti se iniuste: q peccata nra ipse ptulit in corpe suo super lignū: ut peccatis mortui iusticie vivam⁹ cuius liuore sanati sumus. Deo. R. Oblat⁹ ē Quia ipse voluit. Oblat⁹. V. Et peccata nostra ipse portauit. Quia. Gl'ia. Oblatus. V. Tradidit in mortē alam suā. Et cum scele.

Oro.
Domine ihu xpe qui hora sexta ad exprimendum ad te reuertentib⁹ tue benignitatis affectū: brachia tua in crucis expādisti patibulo: et in sacratissimo corpe tuo p nostris sanādis vulneribus quinqz vulnera ptulisti: da nobis pro tui nomis gloriari sanguine et amore tuo ita pficere et feruē: ut sanctissimis tuis amplexib⁹ mereamur eternaliter inherere. Quis. Ad. ix. hymn⁹

Beata xpi passio sit nostra liberatio: et p hanc nobis gaudia parata sint celestia. Gloria xpo dn̄o qui pendēs in patibulo clamans emisit spiritū: mundūqz saluans pdini. Amē.

An. Cum accepisset ihs acetū dixit: consūmatū est: et inclinato capite emisit spiritū. ps. Uoce mea ad dn̄z clama. Capl'm.

Decebat eni eū, ppter quē omnia: p quē omnia: et q multos filios in gloriā adduxerat: auctorē salutis eorū per passionem cōsūmari. Deo. R. Tradidit in mortē Animā suā Tradidit. V. Et cum sceleratis reputatus est. Animā. Gloria. Tradidit. V. Disciplina pacis nostre sup eū. Cuius liuore sanati sumus. Oratio.

Domine ihu xpe: qui hora diei nona: expansis in cruce manib⁹ et inclinato capite deo patri spiritū reddidisti: et in dulcissimi lateris tui apertione precium nostre redēptionis tuū sanguinē pfudisti: da nobis indignis famul' tuis ut in hora mortis nostre animas nostras ad te qui verus paradisus es facias misericorditer puenire. Qui viuis. Ad vespas an. Dignus es domine de⁹ noster accipere librum et apire signacula eius: quoniā occisus es et redemisti nos deo in sanguine tuo. ps. Exaltabo te dn̄e qm̄ suscepisti. Cap.

Uidimus ihm, ppter pas

sionem mortis gloria et hono-
re coronatū: ut gratia dei pro
omnib⁹ gustaret mortē. Deo.
℟. Ecce vidimus eum nō ha-
bentē speciem neq3 decorem:
aspectus in eo nō est: hic pec-
cata nostra portauit ꝑ nobis
dolens: ipse autē vulneratus ē
ꝓpter iniquitates nostras. Cui⁹
liuore sanati sumus. ℣. Uere
languores nostros ipse abstu-
lit et infirmitates nostras ipse
portauit. Cuius. Glia. Cuius.
Ymn⁹.
Qui pressura
mortis dura soluisti ne-
xus criminū: nos ad pacē duc
veracem ihu corona virginū.
In flagellis potum fellis bibi
sti amarissime pro peccatis ꝑ-
petratis: eterne rex altissime.
Omni genti recolēti tue mor-
tis suppliciū: da virtutem da
salutem: xpe redēptor omniū.
In amara crucis ara: fudisti
riuos sanguinis: ihu digne rex
benigne: splendor paterni luminis.
Sanguis xpi qui fuisti perem
ptor hostis iniqui: fac sitire nos
venire ad cenā agni prouidi.
Amē. ℣. Disciplina pacis no-
stre sup eum. Cuius liuore sa-
nati sumus. Añ. Recessit pa-
stor bonus fons aque viue: q
posuit animā suam pro ouib⁹
suis: et pro suo grege mori di-
gnatus est. ꝑs. Mḡt. Oratio.
Domine ihesu xpe fili dei
viui: eterne beatitudinis
condimentum et sūme felicita
tis dulcedo: qui hora vesperti
na de cruce depositus condi-
tus es aromatib⁹: concede ꝓ-
pitius: ut depositis peccatorū
nostrorū sarcinis: ante conspe
ctū diuine maiestatis tue pre-
sentati inter sanctos et electos
tuos tecū eternaliter gaudea-
mus. Qui viuis. Ad completo
riū. Cōuerte nos. Deus in ad-
iutorium meum intende. Añ.
Plangent eum quasi vnigeni
tum quia innocens dominus
occisus est. ꝑs. Domine de⁹ sa-
lutis mee. Ymnus.
Qui iacuisti mortu⁹ in pe
tra rex inocuus fac nos
in te quiescē spē q3 laudes red-
dere. Succurre nobis domie
quos redemisti sanguine per-
duc nos ad celestia eterne pa-
cis gaudia. Amen. Capitl'm.
Christo igit̄ i carne passo:
et vos eadē cogitatiōe ar
mamini. Deo. ℣. In pace fa-
ctus ē loc⁹ ei⁹. Et hitatio ei⁹ in
syō. Añ. Saluator mūdi salua
nos: q ꝑ crucē et sanguinē tuū
redemisti nos: auxiliare nob

te deprecamur deus noster. ℟. Nunc dimittis. Oratio.

DOmine iesu xpe qui hora completorij sepultus es: et a sanctis mulieribus planctus et lamentatus: fac nos quesumus gementes et lamentantes tuam devotissime plangere passionem: cuius nos memoriam recolentes: de exilio ad patriam: de labore ad requiem: de merore ad beatissime visionis tue consolationem pervenire concede. Qui vivis. An. Domine ihesu xpe salvator noster: qui voluisti ostendere quod redemptor mundi esses: a iudeis reprobari et a iuda osculo tradi: vinculis ligari: atque ut agnus innocens ad victimam duci et aspectui pylati offerri: falsis quoque testibus accusari: alapis cedi: nude spoliari: in columna ligari: flagellis et opprobrijs vexari et conspui: et in cruce levari: et inter latrones deputari: manus et pedes clavis perforari: spinis coronari: lancea vulnerari: felle et aceto in cruce potari: et sic pro nobis vituperari: per sanctissimas has penas tuas: a penis inferni me libera: de omnibus peccatis hodie et in omni tempore me conserva: a morte subitanea et improvisa me libera: et presta ut crux benedicta mihi sit tutela: et signum quo me signo sancte crucis sit sancta custodia: salva me xpe salvator per virtutem et signum sancte crucis: qui salvasti petrum in mari: miserere nobis. ℣. Omnis terra adoret te et psallat tibi: psalmum dicat nomini tuo domine. Oro.

DEus qui per sanctam crucem tuam universum mundum redemisti: redime me ab omnibus malis et peccatis meis preteritis presentibus et futuris. Qui vivis et regnas deus.

Johannes papa .xxii. omnibus qui sequentes horas de passione domini circa singulas horas canonicas suo ordine recitaverint: .viii. annos indulgentie est largitus. Post matutinale igitur officium dicatur ita.

PAtris sapientia: veritas divina: christus homo captus est hora matutina. A suis discipulis mox derelictus. Judeis est venditus: traditus et afflictus. ℣. Adoramus te christe et benedicimus tibi. Quia

p sanctã crucem tuã redemisti mundũ. Oratio.

Domine ihesu xpe fili dei vivi pone passionẽ crucẽ et mortem tuã: inter tremenduz iudicium tuũ et animã meam: nunc et in hora mortis mee: et largire digneris: vivis misericordiã et gratiaz: defunctis requiem et veniã: ecclesie pacem et concordiã: et nobis peccatoribus vitam et requiẽ sempiternam. Per eundem xp̃m dñm nostrũ. Amen. Item post primã dicatur sic.

Hora prima ductus ẽ ihs ad pylatũ: falsis testimoniis multũ accusatum. In collo percutiunt: manibus ligatuz: vultũ dei conspuũt: lumen celi gratum. ℟. Adoram⁹ te xp̃e. Oratio. Domine ihu xp̃e. ut s. Post tertiam sic.

Crucifige clamitant: hora tertiarũ: illusus induit veste purpurarũ. Caput ei⁹ pungitur: corona spinarũ. Crucem portans humeris: ad locũ penarũ. ℟. Adoramus te. Oratio. Domine ihesu xp̃e. ut s. Post sextã sic.

Hora sexta ihs est cruci conclavat⁹: atq₃ cum latronib⁹ pendẽs reputatus. Pre tormentis sitiens felle saturatus. Agnus crimẽ diluit sic ludificatus. ℟. Adoramus te. Oratio. Domine ihesu xp̃e. Post nonam.

Hora nona dominus ihs expiravit: hely clamans animã patri cõmendavit: lat⁹ eius lancea miles perforavit: terra tunc contremuit: sol obscuravit. ℟. Adoramus. Oratio. Domine ihu xp̃e. Post vesperas.

De cruce deponitur: hora vespertina: fortitudo latuit in mente divina. Talem mortem subijt: vite medicina. Heu corona glorie iacet hic supina. ℟. Adoram⁹. Oratio. Dñe ihesu xp̃e. Post completoriũ.

Hora completorij datur sepulture: corp⁹ xp̃i nobile: spes vite future. Conditur aromate: complent scripture. Iugis sit mẽoria mortis tue dure. Has horas canonicas cũ devotione: tibi xp̃e recolo pia ratione. Ut qui p me passus es amoris ardore. Sis mihi solaciũ mortis in agone. ℟. Adoram⁹. Oratio. Domine ihesu xp̃e. Amen.

Incipit ordo recitādi septē psalmos penitentiales.

Omnia tēpora vite p̄sentis: septem dierū repetitione volvuntur: post que erit ille dies q̄ nullā habet varietatem. Dies inquā dn̄i magnus in quo xp̄e venturus est iudicare vivos ꝛ mortuos vnicuiqꝫ reddēs scd̄m opera sua. Ecclesia ḡ sive homo penitens formidans die illo argui ꝑ peccatis suis: omni cū devotione orat ꝛ orare debet psalmos penitentiales exēplo david qui eos i spū humilitatis et corde contrito orabat assidue pro adulterio cū bersabee: ꝛ homicidio in vriaz perpetrato: ꝛ miam dn̄i consecutus est. Sūt autē septē ps penitentiales: ut ostendat ꝑ septiformē spūs sancti gratiā posse deleri quicquid in septenario hui⁹ vite cōmittit. Et qꝛ precipue septem sūt modi remissionis quib⁹ peccata delent. s. baptismus: elemosyna: martyriū conversio fratris errantis: remittere in se peccanti: flere pro peccatis: ꝛ comunicatio corporis ꝛ sanguis domini: hi psalmi a lachrymis ꝛ amaritudine penitudinis incipiunt: ꝛ in certitudine venie terminantur. Quā veniā ut pro delictis nostris obtinere possim⁹: cū omni devotione oremus: ꝛ cum lachrymis psalmos penitētie recitemus cū david hoc ordine.

kyriel. xp̄el. kyriel. Pater noster. Et ne nos. ℣. Ostende nobis domine misericordiā tuā. Et salutare tuū da nobis. Domine exaudi orationē meam. ps. Domine ne in furore. i. ps. Beati quorꝫ remisse. ps. Domine ne in furore. ij. ps. Miserē mei deus scd̄m magnā. ps. Dn̄e exaudi orationē meā. i. ps. De profundis. ps. Domine exaudi orationē meā. ij. Preces.

Parce domine parce populo tuo: quē redemisti xp̄e sanguine tuo ne in eternū irascaris nobis. Deus tu ꝑpitius esto mihi peccatori: parce peccatis meis: ꝑce scelerib⁹ meis ꝑpter nomen sanctū tuū in vitam eternā. Amen. Hymnus. Veni creator spirit⁹. Añ. Veni sancte spirit⁹. ℣. Emitte spiritū tuū. Oratio. Deus qui corda fideliū. ã. Añ. Ne reminiscaris domine delicta nostra. ℣. Propitius e. Oro. Exaudi

quesumus domine supplicium.
℣. Añ. Cognoscimus domine
Añ. Peccantem me quotidie et
non penitentem timor mortis con
turbat me: quia in inferno nulla est
redemptio miserere mei deus
et salua me. Añ. Uiuo ego di-
cit dominus. Añ. Media vita
in morte sumus. Immediate
subiungatur letania.

Kyrieleison. Xpeleison.
Kyrie. ut s. post psal-
terium. Finita letania dicatur ps.
Deus in adiutorium meum inten-
de. Domine. Deinde preces.

Esto nobis domine turris
fortitudinis. A facie ini-
mici. Memor esto congrega-
tionis tue. Quam possedisti ab
initio. Peccauimus domine
cum patribus nostris. Iniuste
egimus iniquitatem fecimus.
Fiat pax in virtute tua. Et abun
dantia in turribus tuis. Domi
ne deus virtutum conuerte nos
Et ostende nobis faciem tuam
et salui erimus. Exurge xpe ad-
iuua nos. Et libera nos propter
nomen tuum. Domine exaudi
orationem meam. Et clamor meus
ad te veniat. Oratio.

Domine iesu xpe fili dei
viui: per quem omnia facta
sunt et sine cuius misericordia
humana fragilitas nullatenus
subsistere potest. Tu clemen-
tissime domine acceptos ha-
bere dignare hos psalmos quos
ego miser peccator legi in ho-
nore sancti nominis tui: et gloriose
semper virginis marie genitri
cis tue et omnium sanctorum tuorum
pro peccatis et negligentiis meis
Da mihi domine de preteritis
peccatis meis veniam: de presenti-
bus emendationem: et de futuris
cautelam. Da mihi domine vir-
tutem bene operandi: et constan
tiam animi in bonis operibus
perseuerandi: et post hanc mise-
ram et caducam vitam: animam
meam ad vitam perducere digneris
eternam. Amen.

Incipit ordo dicendi quin
decim gradus.

Quinque et decem
psalmi: qui quin-
decim gradus
appellantur:
secundum doctores
hebreos et lati
nos. Cantica graduum dicuntur
eo quod in ascensu templi salomo-
nis: qui ascensus erat per quinde
cim gradus: a sacerdotibus et leui
tis temporibus statutis cantabantur:

primus psalmus in primo gradu.
secundus in secundo. et ita de alijs.
Templum istud salomonis erat
figura celestis templi: ad quod
per scalas virtutum et bonorum ope-
rum ascendit: non quidem passibus
pedum: sed per motionem affectuum: ut
sic semper de virtute in virtutem:
quasi per quosdam gradus ascen-
dat. Et ideo quanto quisque plus
diligit: tanto magis ascendit.
Ut igitur nos existentes in tribu-
latione sive corporali spirituali et
demonum temptatione liberari: et
ad templum regni celestis: gra-
dibus meritorum ad perfectam et
eternam ascendere et pervenire me-
reamur charitatem que in summo
gradu locata est: oremus et cum
devotione recitemus psalmos
predictos ut sequitur. Et primo
secundum morem ecclesie Zagrabiensis
tempore quadragesimali. xv.
gradus recitantur hoc ordine.
Kyriel. xpel. kyriel. Pater no-
ster. Et ne nos. Oremus pro fi-
delibus defunctis. Requiem
eternam dona eis domine et lux.
ps. Ad dominum cum tribularer.
ps. Levavi. ps. Letatus sum.
ps. Ad te levavi. ps. Nisi quia
dominus. Requiem eternam. an.
Absolve domine animas eo-
rum. ut. a. Kyriel. xpel. kyriel. Pr

noster. V. A porta inferi. V.
Credo videre bona domini In
terra viventium. V. Domine mi-
serere eis: christe parce. V. Domi-
ne exaudi orationem meam. Ora-
tio. Deus cuius misericordie non
est numerus. Oratio. Deus in
cuius miseratione. Oratio. Fi-
delium deus omnium. ut. a. Re-
quiescant in pace. Amen. De-
inde. Oremus pro omni gradu
ecclesie. Sacerdotes tui induan-
tur iusticia. Et sancti. ps. Qui con-
fidunt. ps. In convertendo. ps.
Nisi dominus edifica. ps. Beati
omnes. ps. Sepe expugnaverunt.
Gloria patri. Laus tibi domine
rex eterne glorie. an. Contere
domine fortitudinem inimicorum
ecclesie tue et disperge illos ut co-
gnoscant quia non est alius qui pu-
gnet pro nobis nisi tu deus noster.
kyriel. xpeleison. kyriel. Pater
noster. Ave maria. V. Exur-
gat deus et dissipentur inimici
eius. Et fugiant. V. Non nobis
domine non nobis: sed nomini
tuo da gloriam. V. Sacerdotes
tui induantur iusticia. Et sancti.
V. Domine exaudi orationem
meam. Et clamor. Oratio.
Omnipotens sempiterne
deus cuius spiritu totum
corpus ecclesie sanctificatur et

regis: exaudi nos p vniuersis ordinib⁹ supplicantes: ut gratie tue munere: ab oib⁹ tibi gradibus fidelis seruiat. Oro

Ecclesie tue qs pces placat⁹ admitte: ut destructis aduersitatib⁹ ⁊ erroib⁹ vniuersis secura tibi seruiat libertate: per xpm dnm nostrū. Amen. Benedicam⁹ dño. Deo gratias. Dei grā ⁊ virtus xpi maneat semp nobiscū. Amen. Deinde.

Oremus p pctis ⁊ negligentijs nostris. Dñe ne memineris iniqtatū nostraꝝ antiquarū cito anticipent nos mīe tue qꝛ paupes facti sum⁹ nimis. Adiuua nos de⁹ salutaris. Et pter gloriā nois tui. ps. De pfundis. ps. Dñe nō est exaltatū ps. Memēto dñe dd. ps. Ecce qȝ bonū. ps. Ecce nūc bñdicite Glia p fi. An. Ne reminiscaris dñe delicta nr̄a. kyriel. xpeleison. kyriel. Pr nr̄. V. Propitius esto pctis nr̄is dñe: pter nomen sanctū tuū. V. Peccauimus dñe cū patrib⁹ nostris. Iniuste. V. Exurge xpe adiuua nos. Et. V. Domine exaudi orationē meā. Oratio.

Deus cui pprium ē misereri semp ⁊ parcē: suscipe deprecationē nostraꝫ: ut nos famulos tuos quos delictoꝝ cathena cōstringit miseratio tue pietatis absoluat. Oro. Exaudi qs dñe supplicū pces. ꝫ. Benedicam⁹ domino. Deo grās. Amen.

Extra vo tempus quadragesimale. xv. gradus ordine sequenti solēt recitari. Et primo sic. kyriel. xpel. kyriel. Pr noster. Aue maria. Credo in deū. Orem⁹ p omni gradu ecclie. Sacerdotes tui induant iusticia. Et. ps. Ad dñm cū tribularer. ps. Leuaui. ps. Letatus sū. ps. Ad te leuaui. ps. Nisi qꝛ dñs. Glia pri. kyriel. xpel. kyriel. Pr nr̄. Aue maria. An. Ueni scē spūs. V. Emitte spūtuū. Oro. De⁹ q corda fideliuꝫ sancti spūs. Oratio.

Deus cui omne cor patet ⁊ ois voluntas loquitur ⁊ quē nullū latet secretū purifica p infusionē scī spūs cogitationes cordis nr̄i: ut te pfecte diligere ⁊ digne laudare mereamur. Ecclie tue qs dñe. ꝫ. Oratio. Oīpotens s. d. cui⁹ spū totū. ꝫ. Bñdicamus dño. Deo grās. Amen. Deinde psequē.

Oremus p pctis ⁊ negligentijs nr̄is. Dñe ne memineris. Adiuua nos de⁹ sa-

lutaris noster. Et. ps. Qui cōfidunt. ps. In ɔuertēdo. ps. Nisi dñs edifica. ps. Beati oēs. ps. Sepe expugnauerunt. kyriel. xpel. kyriel. Pr nr. Aue maria. Añ. Ne reminiscaris dñe. V. Propitius esto dñe petis. V. Dñe exaudi orationem. Oro. Exaudi dñe supplicum. Oro. Deus cui ppriū est. a. Oratio.

Deus q culpa offenderis penia placaris: pces ppli tui supplicantis ppiti respice: et flagella tue iracundie que p peccatis nris meremur auerte.

Oro.

Omnipotēs sempiterne deus q viuo⁊ dominaris sil et mortuo⁊: oīm⁊q misereris quos fide et ope futuros esse pnoscis: te humilit̄ depcamur: ut p qbus pces effundere decreuimus: quosq uel pns seculū adhuc in carne retinet uel futurū iam exutos corpore suscepit: intercedentibus omnibus sanctis tuis: tue pietatis clemētia: omniū delictorū suo⁊ veniā: et gaudia cōsequi mereant̄ eterna: per xpm dñm nrm. Amen. Bñdicam dño. Deo gratias. Deinde psequere sic. Oremus p fidelibus defunctis. Requiē eternā. ps. De profundis. ps. Dñe nō est exaltatū.

ps. Memēto dñe dd. ps. Ecce q̄ bonū. ps. Ecce nūc bñdicite. Requiē eternā. Añ. Absolue dñe aias eorū. a. kyriel. xpel. kyriel. Pr nr. V. A porta inferi. Erue. V. Credo videre bona dñi. In terra. V. Dñe miserere eis: xpe parce. V. Dñe exaudi orationē meam. Oratio. Deus in cui miseratiōe. Oro. Deus cuius miē. Oratio. Fideliū deus omniū. ut. s. Requiescant in pace. Amen.

Incipit breuiariu[m] iuxta co[n]suetudine[m] ac quotidiana[m] obseruantia[m] chori eccl[es]ie Zagrabiensis moderni. Et primo p[ro]cedit seu incipit officium de aduentu d[omi]ni. Quod quide[m] officiu[m] inchoat a d[omi]nica primori festo beati Andree ap[osto]li quouis ordine: duratq[ue] ac agitur p[er] quatuor septimanas: ad significa[n]dum q[uod] quatuor sunt aduentus d[omi]ni sc[ilicet] in carne[m]: in mente[m]: in morte[m]: et ad iudiciu[m]. ultima tamen septimana interdu[m] vix finitur quia sc[un]d[u]m gloria que dabit[ur] in ultimo aduentu nunq[uam] terminatur. Et inde etia[m] e[st] q[uod] primu[m] R. p[ri]me d[omi]nice aduent[us] d[omi]ni co[m]putato **Gloria patri.** quatuor R. continent[ur] p[re]dictos q[ua]tuor aduentus designet. Lic[et] aute[m] quadruplex aduent[us] d[omi]ni sit in ecclesia specialiter de duplici sc[ilicet] in carne[m] et ad iudiciu[m] videtur memoria[m] facere: sicut in officio ei[us]de[m] t[em]p[or]is patet. Hinc etia[m] est q[uod] ieiuniu[m] aduent[us] d[omi]ni partim exultationis e[st] et partim meroris: na[m] r[ati]one aduent[us] i[n] carne[m] dicit[ur] ieiuniu[m] exultationis. sed r[ati]one aduent[us] ad iudiciu[m] d[icitu]r ieiuniu[m] meroris. Et ad hoc innuendum ecclesia ca[n]tat nu[n]c queda[m] ca[n]tica leticie: puta **Alla:** et hoc p[ro]pter aduentu[m] misericordie et exultationis. Queda[m] v[er]o deponit puta **Gloria in excelsis Te deu[m] laudam[us]** et similia: et hoc p[ro]pter aduentu[m] seuere iusticie et meroris. D[omi]nica p[ri]ma in aduentu d[omi]ni sabbato precedenti ad vesp[er]as an[tiphona].

A diebus antiquis nos audiuim[us] ex ore p[ro]phetaru[m]: q[uonia]m ipse e[st] qui ventur[us] e[st] cui[us] virga floruit de radice iesse habens imperiu[m] regni sup[er] omnia regna mundi. ps. Be[n]dict[us]. An. D[omi]n[u]m saluatore[m] n[ost]r[u]m expectam[us]: qui dat salute[m] corpori n[ost]ro ut co[n]firmet in nobis claritate[m] sua[m]. ps. Exaltabo. An. Gabriel angel[us] locutus est marie dicens: Aue gratia plena d[omi]n[u]s tecum: be[n]dicta tu inter mulieres et be[n]dict[us] fructus ventris tui. ps. Lauda a[n]i[m]a. An. Maria dixit putas q[ua]lis est ista salutatio: quia co[n]turbata est anima mea et quia paritura su[m] rege[m] qui claustru[m] virginitatis mee non violet. ps.

164 Laudate dominum quoniam. An. Respondit angelus: spiritus sanctus superveniet in te et virtus altissimi obumbrabit tibi: ideoque et quod nascetur ex te sanctum vocabitur vere altissimi filius dei. Ps. Lauda ierusalem. 164 Capitulum.

F Ratres: Scientes quia hora est iam nos de somno surgere: nunc enim propior est nostra salus quam cum credidimus: nox precessit dies autem appropinquabit. Deo. R. Ecce dies veniunt dicit dominus et suscitabo dauid germen iustum et regnabit rex et sapiens erit. et faciet iudicium et iusticiam in terra. Et hoc est nomen quod vocabunt eum dominus iustus noster. V. In diebus illis saluabitur iuda et israel habitabit confidenter. Et hoc. Gloria. Dominus. Hymnus.

C Onditor alme siderum eterna lux credentium christe redemptor omnium exaudi preces supplicum. Qui condolens interitu mortis perire seculum: saluasti mundum languidum donans reis remedium. Vergente mundi vespere uti sponsus de thalamo: egressus honestissima virginis matris clausula. Cuius forti potentie genu curvantur omnia: celestia terrestria fatentur nutu subdita. Occasum sol custodiens luna pallorem retinens: candor in astris relucens certos obseruat limites. Te deprecamur agye: venture iudex seculi: conserua nos in tempore hostis a telo perfidi. Laus honor virtus gloria deo patri et filio sancto simul paraclito in sempiterna secula. Amen. V. Rorate celi desuper et nubes pluant iustum aperiatur terra et germinet saluatorem. An. Ecce nomen domini venit de longinquo et claritas eius replet orbem terrarum. Ps. Magnificat. Oratio.

E Xcita domine potentiam tuam et veni ut ab imminentibus peccatorum nostrorum periculis te mereamur protegente eripi te liberante saluari. Qui cum deo patre et spiritu sancto viuis et regnas deus per omnia secula seculorum. Amen. Memorie hic et alias propter aduentus domini competentes habentur infra post commune sanctorum immediate descripte. Attendat autem officians quod primam et ultimam collectam ad vesperas et ad laudes concludat semper cum suo Per dominum: vel equipollenti in talibus. Nam videtur et est incongruum a collecta huiusmodi prima et ultima separare suum per dominum vel sibi simile. Nota completorii pro eiusdem officio officians debet saltem voce sub-

missa officium ipsius incipere semper hoc modo. Jube domine benedicere. ℟. Noctem quietam et finem perfectum tribuat nobis omnipotens et misericors dominus. Amen. Sequitur. Fratres: Sobrij estote et vigilate quia adversarius vester diabolus tanquam leo rugiens circuit querens quem devoret cui resistite fortes in fide. Deo. Deinde dicto sub silentio sicut etiam ad alias horas semper Pater noster. Incipiat officium. Converte nos deus salutaris noster. ℟. Et averte iram tuam a nobis. Deus in adiutorium meum intende. ℟. Domine ad adiuvandum me festina. Gloria patri et filio et spiritui sancto: sicut erat in principio et nunc et semper et in secula seculorum Amen. Añ. Alleluia ps. Cum invocarem. ps. In te domine ps. Qui habitat. ps. Ecce nunc benedicite. Hymnus

Verbum supernum prodiens a patre olim exiens: qui natus orbi subvenis cursu declivi temporis. Illumina nunc pectora tuoque amore concrema: audito ut preconio sint pulsa tandem lubrica. Iudexque cum post aderis rimari facta pectoris: reddens vicem pro abditis iustisque regnum pro bonis. Non demum artemur malis pro qualitate criminis sed cum beatis compotes simus perhennes celebes. Laus honor virtus gloria deo. ℣. Cap.

Charissimi: patientes estote et confirmate corda vestra quia adventus domini appropinquabit. Deo. ℟. Emitte agnum domine dominatorem terre de petra deserti ad montem filie syon. Añ. Veni domine visitare nos in pace ut letemur coram te corde perfecto. ps. Nunc dimittis. Oratio.

Prope esto domine omnibus invocantibus te in veritate ut in adventu filij tui domini nostri ihesu christi placitis tibi actibus presentemur. Continuetur.

Gratiam tuam quesumus domine mentibus nostris infunde: ut qui angelo annunciante christi filij tui incarnationem cognovimus per passionem eius et crucem ad resurrectionis gloriam perducamur. Continuetur.

Deus qui illuminas noctem et lucem post tenebras facis concede nobis ut hanc noctem sine impedimento sathane transeamus atque in matutinis horis ad sanctum servitium tuum recurrentes tibi domino deo vivo et vero gratias ac laudes referamus gaudentes. Salvator mundi salva nos

omnipotens de⁹. ꝛ lucē nobis cōcede ppetuā. ꝛ pacē tuā nr̄is concede tēporib⁹. Qui cū deo patre ꝛ spū sancto viuis ꝛ regnas de⁹ p oia secula seculoꝝ Amen. Dn̄s vobiscū. Et cū spiritu tuo. Bn̄dicam⁹ dn̄o. Deo grās. Deinde officians sp immediate subiūgat. Bn̄dictio dei omnipotētis pr̄is ꝛ filij ꝛ spūs scī descēdat ꝛ maneat sup nos semp. Amē. Cū cap. ꝛ orōnib⁹ precedētib⁹ pficit officiū hore cōpletorij pro tpe aduēt⁹ dn̄i Et an̄ sup ad Nūc dimittis eadem dicit sp donec alia occurrat in ordine. Sciendū aūt q orō Deus qui illuminas dicit ad officiū cōpletorij qn̄ indifferent p totū annū: saluo q in officio festi toti solēnis debet dici orō primo loco ppria de ipso festo si habebit descripta an̄ continuabit semp. Saluator mūdi. ut s. Inter octauas aūt ꝛ in octaua festiuitatū huiusmodi orōni pprie ut est dictū cōtinuabit tota illa oratio Deus qui illuminas. ꝛ sufficit Matutinū officiū pleto Pat nr̄. sub silentio sicut ꝛ ad alias horas sp debet incipi sic. Dn̄e labia mea aperies. ℟. Et os meū ānūciabit laudē tuā. De⁹ in adiutoriū meū intēde. Dn̄e ad adiu. ꝛc. Glia pr̄i ꝛc. imediate seqt Inuit. Ecce venit rex occurram⁹ obuiā saluatori nostro. ps. Uenite exultem⁹. Pro pmo nocturno an̄. Hora ē iā nos de somno surgere. ꝛ aptis oculis cordis surgere ad xp̄m: qa lux vera est fulgēs in celo. ps. Beatus vir. ps. Quare fre. ps. Domine quid multiplica. ps. Dn̄e ne i furore. Glia. ps. Dn̄e de⁹. ps. Dn̄e dn̄s. ps. Cōfitebor ps. In dn̄o cōfi. Glia. ps. Saluū me fac. ps. Usqquo. ps. Dixit insipiens. ps. Dn̄e qs habi. Glia. ℣. Egredietur virga de radice iesse. Et flos de radice ei⁹ ascēdet. Incipit liber ysaie prophete. Lectio. j.

Visio ysaie filij amos quā vidit sup iudam ꝛ ierl̄m i dieb⁹ ozie: ioathā achaz ꝛ ezechie regū iuda. Audite celi ꝛ auribus pcipe terra qm̄ dn̄s locutus est. Filios enutriui ꝛ exaltaui: ipsi aūt spreuerunt me. Cognouit bos possessorē suū ꝛ asin⁹ psepe dn̄i sui: isrl̄ aūt non cognouit me. ꝛ pp̄ls me⁹ nō intellexit. Dereliqrūt dn̄m: blasphemauerūt scm̄ isrl̄: alienati sūt retrorsū. Hec dicit dn̄s de⁹ Conuertimi ad me ꝛ salui eritis

Hoc modo sequentes leguntur lectiones de prophetis. alie autem post Tu autem domine miserere nobis. Deo gratias

R. Aspiciens a longe ecce video dei potentiam venientem et nebulam totam terram tegentem. Ite obviam ei. Et dicite. Nuncia nobis si tu es ipse. Qui regnaturus es in populo israel. V. Quique terrigene et filii hominum simul in unum dives et pauper. Ite. V. Qui regis israel intende qui deducis velud ovem ioseph. Nuncia. V. Tollite portas principes vestras et elevamini porte eternales et introibit. Qui. Gloria patri. R. Aspiciens. L. ii.

Omne caput languidum et omne cor merens a planta pedis usque ad verticem non est in eo sanitas. Vulnus et livor et plaga tumens non est circumligata nec curata medicamine neque fota oleo. Terra vestra deserta et civitates vestre succense igni. Regionem vestram coram vobis devorant alieni et desolabitur sicut in vastitate hostili. Hec. R. Aspiciebam in visu noctis et ecce in nubibus celi filius hominis venit. Et datum est ei regnum et honor et omnis populus tribus et lingue servient ei. V. Ecce dominator dominus cum virtute veniet. Et datum. L. iii.

Audite verbum domini principes sodomorum percipite auribus legem dei vestri populus gomorre. Quo mihi multitudinem victimarum vestrarum dicit dominus. Plenus sum. Holocausta arietum adipem pinguium et sanguinem vitulorum et agnorum et hircorum nolui. Cum veniretis ante conspectum meum quis quesivit hec de manibus vestris ut ambularetis in atriis meis. Ne offeratis ultra sacrificium frustra incensum abhominatio est mihi. Hec dicit. R. Missus est gabriel angelus ad mariam virginem desponsatam ioseph nuncians ei verbum et expavescit virgo de lumine ne timeas maria invenisti gratiam apud dominum. Ecce concipies et paries et vocabitur altissimi filius. V. Ave maria gratia plena dominus tecum. Ecce. Gloria. Ecce. Pro iii. nocturno antiphona. Scientes quia hora est iam nos de somno surgere nunc enim propior est nostra salus quam cum credidimus nox precessit dies autem appropinquabit. ps. Conserva. ps. Exaudi. ps. Diligam. V. Egredietur dominus de loco sancto suo. Veniet ut salvum faciat populum suum. De sermone beati leonis pape. L. iiii.

Sanctam et desiderabilem gloriosam ac singularem solennitatem: hoc est. Nativitatem

dñi saluatoris fr̃es dilectissimi deuotiõe fidelissima suscepturi totis virib⁹ nos debem⁹ cũ ipsi⁹ adiutorio preparare. ⁊ oẽs latebras anime nr̃e diligẽter attendere: ne forte sit in nobis aliqđ peccatũ absconditũ qđ ⁊ consciam nostrã confundat ac mordeat. ⁊ oculos diuine maiestatis offendat. Tu aũt. ℟. Aue maria gratia plena dñs tecũ. Spirit⁹ sanct⁹ superueniet in te ⁊ virtus altissimi obumbrabit tibi qđ eñi ex te nascet̃ sanctũ vocabit̃ filius dei. ℣. Quomodo fiet istud qm̃ virũ non cognosco ⁊ respondẽs angelus dixit ei. Spũs. L. v.

Uenit eñi dñs: accelerat: ⁊ approperat: adest: respicit: alloquitur. Uenit affectu ⁊ studio miserẽdi. Accelerat subueniendi zelo. Approperat humiliando semetipsũ. Adest presentib⁹. Prospicit in futuros. Tu. ℟. Saluatorem expectamus dñm ihm xp̃m. Qui reformabit corpus humilitatis nostre configuratum corpori claritatis sue. ℣. Preoccupem⁹ faciem eius in confessione ⁊ in psalmis iubilemus ei. Qui re. L. vi.

Et licz domin⁹ noster ihesus xp̃us post passionẽ suã resurrexerit ⁊ in celũ ascẽderit: considerat tñ ut credimus ⁊ diligẽter attendit qualiter vnusquisq; seruoꝝ ei⁹ sine auaritia sine ira sine superbia atq; sine luxuria ad celebrandam eius natiuitatẽ se studeat preparare atq; componere: ⁊ s̃m qđ ornatũ bonis moribus viderit ita illi gratiã sue misericordie dispẽsabit. Tu. ℟. Audite verbũ dñi gentes ⁊ annũciate illud in finib⁹ terre. Et in insulis que procul sũt dicite saluator noster aduẽiet. ℣. A solis ortu ⁊ occasu ab aquilone ⁊ mari. Et. Glia. Pro iiio nocturno añ. Nox precessit dies aũt appinquabit abijciamus ergo opera tenebraꝝ ⁊ induamur arma lucis sicut i die honeste ambulem⁹. ps̃. Celi enarrãt. ps̃. Exaudiat te. ps̃. Dñe ne. ℣. Ex syon species decoris ei⁹ deus noster manifeste veniet.

Scd̃m matheum.

In illo tempore: Cũ appinquasset ihs hierosolymis ⁊ venisset bethphage ad montem oliueti tunc misit duos discipulos suos dicens illis. Ite in castellũ quod cõtra vos est ⁊ statim inuenietis asinã alligatam ⁊ pullũ cum ea. Solui-

te & adducite mihi. Et reliqua

Omel. beati gregorij pape

FRequenter quidem ihesus venit in irlm sicut iohannes testatur: nunq̃ tñ sibi adhibuit ministeria iumētorꝫ nec ad laudem sue diuinitatꝭ animos populi excitauit nisi quādo ut patereť ascēdit. Tu.

℟. Ecce virgo concipiet & pariet filiū dicit dñs. Et vocabiť nomen eius admirabilis deꝰ fortis. ℣. Sup soliuz dauid & super regnū eius sedebit in eternum. Et. L. viijᵃ

Ideo enī cum tanta gloria est ingressus ut amplius illorū aduersum se excitaret inuidiam quia iam tempꝰ passionis instabat. & non mors eū vrgebat: sed magis aduersum se mortē compellebat. Excitauit enim dñs iudeos ut facerent quod ante voluerāt. & ut possent facere qđ prius volebāt Tu. ℟. Obsecro domine mitte quē missurus es vide afflictionem ppl'i tui. Sicut locutꝰ es veni & libera nos. ℣. A solis ortu & occasu ab aquilone & mari. Sicut. L. ix.

Sequit: Dicite filie syō Ecce rex tuꝰ venit &c. Et q ipsa est irlm que syon filiā syō dicit bonos in illo ceco populo. Dicite enim predicatores ne timeat sed exultans agnoscat regem suū mentes regētē & ad regnū celorū perducentē: nec cum reprobis dicat: nō habemus regem nisi cesarē. Mā suetus venit nō in curru aureo purpura fulgens: nec sup equū discordie amatorē: sed sup bestiam pacis amicam. Tu. ℟. Letentur celi & exultet terra iubilate montes laudē quia dominus noster veniet. Et pauperū suorū miserebiť. ℣. Ecce dñator dñs cum virtute veniet. Et. Gloria. Te deum laudamus nō diciť infra tēpora aduentus dñi. sicut etiā a dñica septuagesime vsq; ad sacrum sabbatū inclusiue: preterq; in officio festiuitatū simpliciuz & ñ occurrentiū, p eodem tempore ℣. Emitte agnū dñe dominatorē terre. De petra deserti ad montē filie syon. Ad laud. añ. In illa die stillabunt montes dulcedinem & colles fluent lac & mel alleluia. ps. Dñs regnauit. cum ceteris. Añ. Iocūdare filia syō exulta satꝭ filia hierusalem alleluia. Añ. Ecce dominꝰ veniet & oēs scī eiꝰ cū eo. & erit in die illa lux magna al.

Añ. Omnes sitiētes venite ad aquas querite dñm dū inueniri pōt all'a. Añ. Ecce veniet ꝓpheta magn⁹ ⁊ ipse renouabit ierłm. Cap. ut s. ad vš. Hym.

Vox clara ecce intonat: obscura queq; increpat pellant eminꝰ somnia: ab ethere xp̄s ꝓmicat. Mens iam resurgat torpida: q̄ sorde extat saucia: sidus refulget iā nouū ut tollat oē noxium. E sursum agnus mittit: laxare grat debitū: oēs ꝓ indulgentia vocem dem⁹ cū lachrymis. Secūdo ut cū fulserit: mūdūq; horror cinxerit: nō ꝓ reatu puniat sed nos pius tūc ꝓtegat. Laus honor. s. ℣. Vox clamanti i deserto pate viā dñi. Rectas facite semitas dei nr̄i. Añ. Spūs sctūs in te descendet maria ne timeas habebis i vtō filiū dei all'a. ps. Bñdictus. Oro. Excita dñe. ut s. Sequunt memorie huic tpi congruētes q̄ sūt posite infra post cōe sctōꝝ. Ad officiū p̄me hore. Hymn⁹ Iā lucis orto. Sed loco vltimi v. ipi⁹ hymni infra tpa aduent⁹ dñi: ad oēs horas indifferēt dicit ℣ Laus honor vt⁹. Añ. Bethleem nō es minima i p̄ncipib⁹ iuda ex te eni exiet dux qui regat pplm meū isrl: ipse eni saluū faciet pplm suū a pctis eoꝝ Sola. ps. De⁹ de⁹ me⁹ respice ps. Dñs regit. Glia. ps. Dñi est tra. ps. Ad te dñe. Glia. ps. Iudica me. ps. De⁹ in noie. Glia. ps. Cōfitemini. ps. Bti immaculati. ps. Retribue. Glia. ps. Quicunq; vult. Glia. Cap. Charissimi. Patientes. ut s. in cōplet. ℟. Ihu xp̄e fili dei viui. Miserere nobis. ℣. Qui vēturus es in mundū. Miserere. Glia. Ihu xp̄e. ℣. Vox clamantis i deserto. Oro. Prope esto dñe Oro Gratiā tuam. Continuet Dñe scē pater. ut s. in pa. Orationes ꝓcedētes dicūt ad officiū p̄me hore ꝑ totū aduentū. Añ. vo posita s. dicit tm̄ dieb⁹ dñicis. Sciendū autē ē q̄ oro Dñe scē pat. supdicta dicit ad officiū hore p̄me q̄si indifferēt ꝑ totū annū: saluo q̄ in officio festi toti solēnis debet dici oratio p̄mo loco ppa de ipso festo si habet descripta cui cōtinuabit semꝑ in hac hora hui⁹ diei Infra octauā aūt ⁊ in octaua festiuitatū hui⁹modi oroni ꝓprie de qua dictū ē cōtinuebitur tota illa oro. Dñe scē pater ⁊ sufficit. Ad officiū hore tertie hymn⁹ Nūc scē nob. Añ. Vo-

ra ē iā. ps. Legē pone. ps. Memor esto. ps. Bonitatem. Cap. Scientes. ut s. R. Ueni ad liberandū nos dñe de⁹ virtutum V. Et ostende faciē tuā ⁊ salui erim⁹ Dñe. Glia pri. Ueni. V. Egrediet virga. Oro. Excita dñe. Oro De⁹ qui de btē. Conscientias nras. Et nota q̄ orationes siue collecte q̄ dicunt cū suis añis ad ⁊ b ⁊ ad lau. eedē regulariter semp absq; añis ad tertiā sextā nonā repetūt. ⁊ siliter cap. qd dicit ad vē. idē etiā repetit ad laudes ⁊ tertiā. saluo vbi aliter descriptū reperit vel signatū. Et de hoc hec rubrica p toto ãno sufficiat. Ad officiū hore sexte hymn⁹ Rector potēs. Añ. Sciētes quia hora ē. ps. Defecit. cū rel. Cap.

Abiciam⁹ ergo opa tenebraꝝ ⁊ induamur arma lucis sicut in die honeste ambulem⁹. Deo grās. R. Ostēde nobis dñe. Misericordiā tuā V. Et salutare tuum da nob. Miserere. Glia. Ostende. V. Egrediet dñs de loco scō suo. Orones ut s. Ad officiū hore ix. hymn⁹ Rerū de⁹. Añ. Nox pcessit. ps. Mirabilia. cū rel. Cap.

Non in comessationib⁹ ⁊ ebrietatib⁹: nō in cubilib⁹ ⁊ impudicitijs: nō in cōtentiōe ⁊ emulatiōe sed induimini dñm iħm xp̄m. Deo. R. Sup te irlm. Oriet dñs. V. Et glia ei⁹ in te videbit. Oriet. Glia. Sup. V. Ex syon species decoris ei⁹. De⁹ nr. Et nota q̄ tpe aduentus dñi. lr̄e. lr̄e. l. ⁊ pascali cap. ⁊ orones q̄ dicunt in dñicali. eadē repetūt ⁊ in officio feriali. ⁊ siliter in officio festiuitatū solēnes octās habētiū. saluo vbi qd fuerit imutatum. Ad secūdas vē añ Ueni ⁊ libera nos de⁹ noster. Sola. ps. Dixit dñs. ps. Cōfitebor. ps. Btūs vir. ps. Laudate pu. ps. In exitu. Cap. Scientes. ut s. R. Leuent celi. Hymn⁹ Cōditor. V. Rorate celi desup. Añ. Ne timeas maria inuenisti gratiā apud dñm ecce cōcipies ⁊ paries filiū alla. ps. Mgt. Orationes cū suis memo. ut s. i primis vē. Officia horaꝝ pme ⁊ cōplet. dicant hic ⁊ p totū aduentū sicut s. in suis locis descripta sūt saluo vbi qd reperiet imutatū. Et est sciendū q̄ añe ad vtrasq; vē ad nocturnos ⁊ ad horas. Itē hymni quicq; Itē cap. ad pmā ⁊ ad cōplet. cū suis oronib⁹. Itē V. ⁊ breuia Rña ad primā tertiā sextā ⁊

nonā de officio p̄scripte dn̄ice dicāt eodē modo dieb⁹ dn̄icis sequētib⁹ p totū aduentū. Itē aīi. ad secūdas vē. ꝛ ℣. suo loco opportuni. ꝛ feria būia eiusdem dn̄ice dicāt etiā in feriali officio silr̄ p totū aduentū: q̄uis ℣. ad būia feria ꝛ aīie ad horas mutent̄ prout in officio crastino appebit. Aīie vō psalmos copulātes ꝛ ad lau. eedē sūt in officio feriali cū ps q̄ in ps cōtinēt. ꝛ vbi q̄d ex his mutab ī ibidē signabit. Feria ij. inuit. Regē vētur dn̄m. Uenite adorem⁹. ps. Uenite exultem⁹. ps cū suis aīis sp de ps. ℣. Timebūt gētes nomē tuū. dn̄e. ꝛ oēs reges t̄re gloriā tuā

Lauamini: mūdi L. j. estote: auferte malū cogitationū vr̄ax ab oculis meis. Quiescite agere pu̇erse: discite b̄nfacē. Querite iudiciū: subuenite oppresso: iudicate pupillo: defendite viduā. ꝛ venite arguite me dicit dn̄s. Si fuerint pctā vr̄a ut coccinum q̄si nix dealbabūt. ꝛ si fuerint rubra q̄si vermicul⁹: velut lana alba erūt. H. ℟. Asp i. ℣. L. ij.

Si volueritis ꝛ audieritis me bona terre comedetis. Q̄ si nolueritis ꝛ me ad iracūdiā p̄uocaueritis gladi⁹ deuorabit vos q̄a os dn̄i locutū est. Quō facta ē meretrix ciuitas fidelis plena iudicij? Justicia habitauit in ea: nūc aūt homicide. Hec. ℟. Missus ē gabr. 159

Argētū tuū versū L. iij. est in scoriā: vinū tuū mixtū est aqua. Principes tui infideles: socij furū. Oēs diligūt munera: sequūt̄ retributiones pupillo nō iudicāt. ꝛ causa vidue nō ingredit̄ ad illos. Propter h̄ ait dn̄s deus exercituū fortis isrl̄. Heu ego cōsolabor sup hostib⁹ meis ꝛ vindicabor de inimicis meis. Hec dicit. ℟. Montes isrl̄ expādite ramos vr̄os ꝛ florete ꝛ fructus facite. p̄pe est ut veniat dies dn̄i. ℣. Rorate celi desup ꝛ nubes pluant iustū apiat̄ terra ꝛ germinet saluatorē. Prope. Gloria. Ante laudes semp ℣. Emitte agnū dn̄e. Laudes ī feria. Aīi. Angel⁹ dn̄i nunciauit marie ꝛ cōcepit de sp̄u scō all'a. ps. Bn̄dict⁹. Oro ī. cū reliq̄s memorijs. Ad p̄mā hym. Jā luc orto. Aīi. Saluatorē expectam⁹ dn̄m ih̄m xp̄m q reformabit corp⁹ hūilitat̄ nr̄e cōfiguratū corpi claritat̄ sue. ps. De⁹ ino. ps. Bn̄ ima. ps. Retri. ps. Quicūq̄ vult. cū rel̄. in dn̄icali officio ī. Ad tertiā hym. Nūc scē.

Añ. Dicite filie syõ ecce rex tu⁹ vẽit tibi: syõ noli timẽ ecce rex tu⁹ veniet. ps. Legẽ pone. cum reli. Caꝑ. ẽ. R. Ueni ad liberandũ. V. Timebũt gẽtes nomẽ tuũ dñe. Et oẽs reges terre gloriã tuã. Oro ŝ cũ rel. ⁊ sic ad vi. et ix. Ad vi. hym. Rectoꝛ potẽs. Añ. Tuã dñe excita potentiã ⁊ veni ad saluãdũ nos. ps. Defecit. R. Oñde nob dñe V. Memẽto nri dñe i bñplacito pp̃li tui: visita nos i salutari tuo. Ad ix. hym. Rex de⁹. Añ. In tuo aduẽtu erue nos dñe. ps. Mirabilia. R. Sup te irlm V. Dñe de⁹ vĩtuti ꝯuerte nos. Et oñde nob faciẽ tuã ⁊ salui erim⁹. Ad vs añ. Ueni ⁊ libã nos de⁹ nr. Eꝑla. ps. Dilexi. ps Credidi. ps. Laudate. ps. Ad dñm. ps Leuaui. Añ. Irlm respice ad oriẽtẽ ⁊ vide alla. ps. mgt. Inuit. añ. ⁊ V. ad pmã iij. vi. et ix. de hui⁹ diei officio ŝ cũ suis⁹ Rijs ⁊ hym. de dñicali officio dicũt p totũ aduẽtũ i officio feriali: saluo vbi qd repitit imutari. Feria iij. V. Mẽto nri dñe i bñpla. L. j.

VErbũ qd vidit ysaias filius amos sup iudã ⁊ irlm Et erit i nouissimis dieb⁹ ꝑpatus mons dom⁹ dñi in vertice mõtiũ ⁊ eleuabit super colles Et fluent ad eum omnes gentes. ⁊ ibũt pp̃li multi ⁊ dicent: Uẽite ascẽdam⁹ ad mõtẽ dñi ⁊ ad domũ dei iacob. Dec. R. Aue maria gra ple. ꝯ. L. ij.

DOcebit nos vias suas ⁊ ãbulabim⁹ in semit ei⁹: qa de syõ exibit lex ⁊ vbũ dñi d irlm. Et iudicabit gẽtes ⁊ arguet pp̃los multos Et ꝯflabũt gladios suos i vomẽs ⁊ lanceas suas i falces. D. R. Sal. L. iij.

NOn leuabit gẽs ꝯ gentẽ gladiũ: nec exercebũt vltra ad ꝑliũ. Dom⁹ iacob vẽite ⁊ ãbulem⁹ i luie dei nri. Proiecisti eni pp̃lm tuũ domũ iacob qa repleti sũt ut olim: ⁊ augures habuerũt ut philistijm. ⁊ pueris alienis adheserũt. Dec R. Audite vbũ. Añ. Añq̃ꝫ ꝯuenirẽt iuẽta ẽ maria hñs i vtõ d spũ scõ al. ps. Bñ. Añ. Querite dñz dũ iueniri põt: iuocate eũ dũ ꝓpe ẽ al. ps. mgt. Feria iiij V. Dñe de⁹ vtu. ꝯuerte. L. j.

REpleta ẽ tra argẽto ⁊ auro ⁊ nõ ẽ finis thesauroꝛ ei⁹. Et repleta ẽ tra ei⁹ eq̃s. ⁊ inũerabiles q̃drige ei⁹ Et repleta ẽ tra ei⁹ idolis. Op⁹ manuũ suaꝝ adorauerũt qd fecert digiti eoꝝ. Dec. R. Ecce v. L. ij.

Et incuruauit se hō ꝛ humiliatus est vir. Ne ergo dimittas eis. Ingredere in petrā ꝛ absconde re in fossa humo a facie timoris dñi ꝛ a gloria maiestatis ei⁹. Oculi sublimis hoīs humiliati sūt ꝛ incuruabit altitudo viroꝝ. Hec di.
℟. Obsecro dñe. 166 L. iij.

Exaltabit aūt dñs sol⁹ in die illa: quia dies dñi exercituū sup omnē supbū ꝛ excelsū ꝛ sup omnē arrogantē ꝛ humiliabit. ꝛ sup oēs cedros libani sublimes ꝛ erectas. ꝛ super oēs querc⁹ basan. ꝛ super oēs mōtes excelsos. ꝛ sup oēs colles eleuatos. Hec. ℟. Letē
161 tur celi. Añ. De syon exibit lex ꝛ verbū dñi de ierlm. ps. Bñd.
Añ. Ueniet fortior me p⁹ me cui⁹ nō sum dign⁹ soluere corrigiam calciamentoꝝ ei⁹. ps. Mḡt. Feria v. L. j.

Hec dicit dñs pplm meū exactores sui spoliauerūt ꝛ mulieres dñate sūt eis. Popule me⁹ q te beāt dicūt ipsi te decipiūt ꝛ viā gressuū tuorum dissipant. Stat ad iudicandū dñs ꝛ stat ad iudicandos populos. Hec. ℟ia de secūda feria precedenti. L. ij.

Quare attericis pplm meū ꝛ facies pauperū cōmolitis dicit dñs exercituū: Et dixit dominus de⁹. p eo q eleuate sūt filie syon ꝛ ambulauerūt extēto collo. ꝛ nutibus oculoꝝ ibāt ꝛ plaudebāt ꝛ ambulabāt. ꝛ pedibus suis cōposito gradu incedebāt: decaluabit dñs verticē filiaꝝ syon. ꝛ dñs crinē earum nudabit. Hec. L. iij.

In die illa auferet dñs ornamentū calciamētorū ꝛ lunulas ꝛ torques ꝛ monilia ꝛ armillas ꝛ mitras ꝛ discriminalia ꝛ periscelidas ꝛ murenulas ꝛ olfactoriola. ꝛ inaures. ꝛ anulos. ꝛ gēmas in fronte pēdētes. ꝛ mutatoria. ꝛ palliola ꝛ lintheamina ꝛ ac⁹ ꝛ specula ꝛ sindones ꝛ vittas ꝛ theristra. Hec. Añ. Bñdicta tu in mulierib⁹ ꝛ bñdict⁹ fruct⁹ ventris tui. ps. Bñd. Añ. Expectabo dñm saluatorē meū ꝛ pstolabor eū dum ppe est alla. ps. Mḡt. Feria vj. L. j.

Hec dicit dñs: Ue q coniungitis domū ad domū ꝛ agrū agro copulatis vsqȝ ad ēminū loci. Nūqd habitabitis vos soli i medio terre: In auribus meis sunt hec dicit dñs exercituū. Nisi domus multe deserte fuerint grandes ꝛ pul-

chre ꝛ absq3 habitatore. Hec dicit. Lectio ij.
Ue qui surgitis mane ad ebrietatē sectādā ꝛ potādū vsq3 ad vesperā ut vino estuetis. Cithara ꝛ lyra ꝛ tympanū ꝛ tibia et vinū in cōuiuijs vris ꝛ opus dñi nō respicitis: nec opa manuū ei⁹ cōsideratis. Hec. L. iij.
Propterea captiuus duct⁹ ē pplus me⁹ q̄a non habuit sciētiā. ꝛ nobiles ei⁹ interierūt fame. ꝛ multitudo ei⁹ siti exaruit. Propterea dilatauit infernus animā suam ꝛ aperuit os suū absq3 vllo termino. Et descendent fortes ei⁹ ꝛ pplus ei⁹ ꝛ sublimes gloriosiq3 eius ad eū. Hec. Añ. Ex egypto vocaui filiū meū vēiet ut saluet populū suū. ps. Bñd. Añ. Syō noli timere ecce de⁹ tuus veniet alla. ps. Mḡt. Sabbato. L. j.
Hec dicit dñs. Ue qui dicitis malū bonū ꝛ bonum malū ponētes tenebras lucē ꝛ lucē tenebras: ponētes amarum in dulce ꝛ dulce in amarꝫ. Ue qui sapientes estis in oculis vestris ꝛ corā vobismetipsis prudentes. Hec. L. ij.
Ue qui potētes estis ad bibēdum vinū ꝛ viri fortes ad miscendū ebrietatē. Qui iustificatis impiū p muneribꝰ ꝛ iusticiā iusti aufertis ab eo. Propt hoc sicut deuorat stipulā lingua ignis ꝛ calor flāme exurit sic radix eoꝝ quasi fauilla erit Hec dicit. L. iij.
Abiecerūt eni legē dñi exercituū ꝛ eloquiū sancti isrl' blasphemauerūt. Ideo irat⁹ ē furor dñi in pplm suū ꝛ extendit manū suā sup eū ꝛ pcussit eum Et cōturbati sūt montes ꝛ facta sūt morticinia eorū quasi stercꝰ in medio platearū. Hec Añ. Ecce veniet deus ꝛ hō de domo dauid sedere in throno alla. ps. Bñd. Dñica secūda ad pmas vespas añ. A diebꝰ antiqs. cū reliq̄s oibus de officio pcedētis dñice pter hic sequētia. ꝛ simili modo fit d officijs dñicalibꝰ p totū aduētū. Cap.
Fratres: Quecūq3 scripta sūt ad nrām doctrinā scripta sūt ut p patientiā ꝛ cōsolationē scripturaꝝ spem habeamus. Deo. R. Ierlm surge. Añ. hec
Leua ierlm oculos ꝛ vide potētiā regis ecce saluator tuus veniet soluere te a vinculis. ps. Mḡt. Oratio.
Excita dñe corda nr̄a ad preparandas vnigeniti tui vias ut p ei⁹ aduētū purificati

tibi mētib⁹ seruire mereamur Per c. Inuit. Rex noster adueniet xp̄s quē iohānes p̄dicabat agnū eē venturū. ps. Venite exultemus. Lectio j.

O Nus babylonis q̄d vidit ysaias fili⁹ amos Super montē caliginosū: leuate signū: exaltate vocem: leuate manū. ꝛ ingrediāt portas duces. Ego mādaui sanctificatis meis ꝛ vocaui fortes meos in ira mea: exultātes in glīa mea Vox multitudinis in mōtib⁹ quasi pplo꜀ frequētiū: vox sonitus regū gentiū cōgregata꜀. Dec. R. Jrlm cito veniet sal⁹ tua q̄re merore cōsumeris: nūquid cōsiliari⁹ nō est tibi: quia innouauit te dolor. Saluabo te ꝛ liberabo te noli timere. V Jsrl̄ si me audieris nō erit ī te de⁹ recēs: neq3 adorabis deū alienū: ego eni dn̄s. Saluabo

V Lulate q̄a p̄pe ē L. ij. dies dn̄i: quia vastitas a dn̄o veniet. Propter hoc oēs man⁹ dissoluent: ꝛ oē cor hominis tabescet et cōteret. Torsiones et dolores tenebūt: q̄si parturiēs dolebūt. Vnusquisq3 ad p̄ximū suū stupebit: facies cōbuste vult⁹ eo꜀. Dec. R. Ecce dn̄s veniet et oēs sci eius cū eo. ꝛ erit in die illa lux magna et exibūt de irl̄m sicut aq̄ munda. Et regnabit dn̄s in eternū sup oēs gentes. V. A solis ortu et occasu ab aquilōe et mari. Et regnabit. Lectio iij.

E Cce dies dn̄i veniet crudelis et indignatiōis plenus et ire furoris q3 ad ponendam terrā in solitudinē: ꝛ peccatores ei⁹ cōterendos de ea: q̄m stelle celi et splendor earū non expandēt lumen suū. Obtenebrat⁹ ē sol in ortu suo. ꝛ luna non splendebit in luce suo. Dec. R. Jrlm surge et sta ī excelso et vide. Jocūditatē q̄ veniet tibi a dn̄o deo tuo. V. Leua in circuitu oculos tuos vide et contēplare. Jocū. De sermone bti augustini. L. iiij.

A Udiam⁹ frēs quō p̄phetanūciantib⁹ predicet dn̄i aduēt⁹. Ait eni p̄pheta. Deus nr̄ manifeste veniet et nō silebit. Ignis an̄ ipsū ardebit ꝛ in circuitu ei⁹ p̄cella valida. Et malachias. Ecce dies dn̄i veniet ardens ut cliban⁹ et exuret eos ꝛc. Tu. R. Ciuitas hierusalē noli flere q̄m doluit domin⁹ sup te. ꝛ auferet a te oēm tribulationē. V. Ecce dn̄ator dn̄s cū v̄tute veniet. Et. L. v.

Cum que hec agi ceperint pa-
dem sine dubio celi porte
imo potius ipsum celum auferetur e
medio tanque si tabernaculi ali-
cuius velamina colligantur. Tunc
que omnia metus habebunt: timorque
ac tremor implebit vniuersa.
Tu. R. Ecce veniet dominus prote
ctor noster sanctus israel. Coronam regni
habens in capite suo. V. Ecce do-
minator. Coronam. L. vi.

Dicit enim ysaias: Ecce di-
es domini veniet insanabilis
dies furoris et ire etc. Tunc enim
non solum angelos tremor inua-
det et stupor: sed fortasse archan
gelos et dominationes et principatus
et potestates. Hoc enim indicat in eo
quod dicitur et virtutes celi mouebun
tur. Conserui quidem sunt eorum qui iu
dicandi sunt et vite huius positu
ri rationem. Tu. R. Sicut mater
consolatur filios suos: ita consola-
bor vos dicit dominus: et de ierusalem ci
uitate quam elegi veniet vobis
auxilium. Et videbitis et gaude
bit cor vestrum. V. Dabo in syon sa-
lutem et in ierusalem gloriam meam. Et vi
Gloria. Secundum lucam.

In illo tempore: Dixit ihesus disci
pulis suis. Erunt signa in so-
le et luna et stellis. et in terris pres
sura gentium pre confusione sonitus
maris et fluctuum. et reliqua. Omel

beati greg. Lectio vij.

Dominus ac redemptor noster
paratos nos inuenire desi
derans: senescentem mundum que ma-
la sequuntur denunciat ut nos ab
eius amore compescat. Appropin
quantem enim eius terminum quante
percussiones preueniant innotescit.
Tu. R. Ierusalem plantabis vineam
in montibus tuis et exultabis qua
dies domini veniet: surge syon con-
uertere ad deum tuum. Gaudete le
tare iacob quia de medio gentium
saluator tuus veniet. V. Deus a
libano veniet et sanctus de monte
vmbroso et condenso. Gau. L. viij

Si enim deum metuere in tran
quillitate nolumus: vici-
num eius iudicium vel percussionibus
attriti timeamus. Ex quibus prefecto
omnibus alia iam cernimus: alia in pro-
ximo ventura formidamus. Sed
cum multa iam completa sint ut di-
ximus: dubium non est quod sequantur
etiam que restant: quia sequentium rerum
certitudo est preteritarum exhibitio
Tu. R. Egredietur dominus de samaria
ad portam que respicit ad ori-
entem et veniet in bethleem ambulans
super aquas redemptionis iude. Tunc
saluus erit omnis homo quia ecce veniet.
V. Et preparabitur in misericor-
dia solium eius et sedebit super
illud in veritate. Tunc. L. ix.

Hec nos frēs charissimi di|cim⁹ ut ad cautele studiū nostre mētes euigilent: nec se|curitate torpeāt: nec ignoran|tia languescāt: sed sp eas ꝛ ti|mor solicitet ꝛ in bono opere solicitudo confirmet: pensan|tes hoc qd redēptoris nri vo|ce subiūgit. Arescentib⁹ hoīb⁹ p̄ timore ꝛ expectatōe q̄ sup|ueniēt vniuerso orbi. Tu. R. Rex nr̄ adueniet xp̄s. Quē io|hannes p̄dicabat agnū eē vē|turū. V. Ecce agnus dei ecce qui tollit peccā mundi. Quem. Gloria. Agnū. Ad laudes aā. Ecce in nubib⁹ celi dn̄s veni|et cū ptāte magna alla. ps Do|min⁹ regnuit. cū rel. Aā Urbs fortitudinis nr̄e syon saluator ponet in ea mur⁹ ꝛ antemura|le apite portas quia nobiscū de⁹ alla. Aā Ecce apparebit dn̄s ꝛ non mentiet si morā fe|cerit expecta eū q2 veniet ꝛ nō tardabit alla. Aā Montes ꝛ colles cantabūt corā deo lau|dem ꝛ oīa ligna siluarū plau|dent manibus qm̄ veniet dn̄s dn̄ator in regnū eternū al. alla. Aā Ecce dn̄s cū v̄tute veniet ut illuminet oculos seruorum suoꝝ al. Aā Sup soliū dauid ꝛ sup regnū ei⁹ sedebit in eternū alla. ps Bn̄d. Ad vi. Cap.

Deus aūt patiētie ꝛ solatij det vobis idipsū sape in alterutrū sm̄ ih̄m xp̄m ut vna|nimes vno ore honorificetis deum ꝛ patrē dn̄i nr̄i ih̄u xp̄i. Deo. Ad ix. cap.

Deus aūt spei repleat vos oī gaudio ꝛ pace in cre|dendo ut abūdetis in spe ꝛ vir|tute sp̄us sancti. Deo grās. Aā Beata es maria q̄ credidisti p|ficient in te que dicta sunt tibi a dn̄o alla. ps Mḡt. Feria secunda. Lectio j.

In anno quo mortu⁹ ē rex achaz factu3 est on⁹ istud Ne leteris philistea oīs tu: qm̄ cōminuta ē virga percusso͛ tui de radice enī colubri egredieꝰ regulus ꝛ semē ei⁹ absorbens volucrē. Dec. L. ij.

Ulula porta: clama ciuitas: prostrata est philistea oīs. Ab aquilōe enī fum⁹ veniet: ꝛ nō est qui effugiat agmen ei⁹. Et quid respōdebiꝰ nūcijs gētis: quia dn̄s fūdauit syon ꝛ i ipso sperabūt paupes ppl'i ei⁹. Dec L. iij.

On⁹ moab. Quia no|cte vastat⁹ est mur⁹: moab cō|ticuit. Ascendit domus ꝛ dy|bon ad excelsa in planctū sup nabo ꝛ super medaba: moab

vlulabit. In cūctis capitibus eius caluitiū: et ois barba radet. Hec. Añ. De celo veniet dñator dñs. et in manu ei⁹ honor et iperiū. ps. Bñdict⁹. Añ. Ecce veveniet pnceps regum terre beati q parati sūt occurrere illi. ps. Mgt. Feria tertia

Emitte agnū dñe L. j.
dñatorem terre de petra deserti ad montē filie syon. Et erit sicut auis fugiēs et pulli de nido auolantes: sicerunt filie moab in transcēsu arnon. Ini consiliū: coge cōciliū: pone q̄si noctē vmbrā tuā in meridie. Hec dicit. Lectio ij.

Finis⁹ est puluis: cōsumat⁹ ē miser: defecit q cōculcabat terrā. Et pparabit i misericordia soliū. et sedebit sup eū in veritate in tabernaculo dauid iudicās et querens iudiciū et velociter reddēs qd iustū ē. Hec. L. iij.

Audiuim⁹ supbiā moab: supbus est valde. Supbia eius et arrogātia ei⁹. et indignatio ei⁹ plusq̄ fortitudo. Idcirco vlulabit moab at moab vniuers⁹ vlulabit. Hec. Añ Sup te ierlm orief dñs et gloria ei⁹ in te videbif. ps. Benedict⁹. Añ. Uox clamantis in deserto parate viā dñi rectas facite semitas dei nri. ps. Mgt. Feria q̄rta. L. j.

Onus damasci: Ecce damascus desinet esse ciuitas. et erit sicut aceru⁹ lapidū i ruina. Derelicte ciuitates aroer gregib⁹ erūt et requiescēt ibi. et nō erit q exterreat. Et cessabit adiutorium ab ephraim et regnū a damasco. et reliq̄e syrie sicut glia filior isrl erūt. Hec.

In die illa inclinabif L. ij.
hō ad factorē suū. et oculi eius ad scm isrl respicient. et nō inclinabif ad altaria que fecerēt man⁹ eius et q̄ operati sūt digiti ei⁹: non respiciēt lucos et delubra. Hec dicit. L. iij.

In die illa: Erūt ciuitates fortitudinis derelicte sicut aratra et segetes que derelicte sūt a facie filiorū isrl. Et eris deserta q oblita es dei saluatoris tui. et fortis adiutoris tui nō es recordata. Hec. Añ. Ecce mitto angelū meū q preparabit viam tuā añ faciē meā. ps. Bñdict⁹. Añ. Syon renouaberis et videbis iustū tuū qui ventur⁹ ē in te ps. Mgt. Feria q̄nta. L. j.

Onus tyri vlulate naues maris: quia vastata ē domus vnde venire consueuerat de terra cethim reuelatū ē eis. Tacete qui habitatis i insula:

negociatio sidonis. Transfretantes mare repleuerunt te in aquis multis. Dec. R. ij.
Erubesce sidon ait mare: fortitudo maris dicens. Nō parturiui & non peperi & non enutriui iuuenes nec ad incremētum pduxi virgines. Cū auditum fuerit in egypto dolebūt cum audierint de tyro. Dec.

Lectio iij.

Transi terrā tuam quasi fluuiū filia maris non est cingulum vltra tibi. Manū suam extendit super mare: cōturbauit regna. Dñs mandauit aduersus chanaā ut contererēt fortes eius. Et dixit. Non adijcies vltra ut glorieris: calūniaz sustinēs vgo filia sidonis. Dec. Añ. Tu es qui venturus es domine quē expectam⁹ ut saluū facias populū tuū. ps. Bñdict⁹. Añ. Qui post me venit añ me factus est cui⁹ non sum dign⁹ calciamenta soluere. ps. Mḡt.

Feria vj. Lectio j.

Ecce dominus dissipabit terrā & nudabit eam. & affliget faciem eius & disperget habitatores eius. Et erit sicut popul⁹ sic sacerdos. & sicut seruus sic dñs eius. & sicut ancilla sic dña eius. Sicut emens sic ille qui vendit: sicut feneratoꝛ sic is qui mutuū accipit: sicut qui repetit sic qui debet. Dec. dicit. Lectio ij.

Dissipatione dissipabit terra & direptione predabitur. Dñs enī locutus est verbū hoc. Luxit & defluxit terra & infirmata est: defluxit orbis & infirmata est altitudo populi terre. & tra interfecta est ab habitatorib⁹ suis: quia transgressi sūt leges: mutauerūt ius: dissipauerūt fedus sempiternū. Dec. R. iij.

Propter hoc maledictio vorabit terrā. & peccabūt habitatores eius: ideoq3 insanient cultores eius & relinquent hoies pauci. Luxit vindemia: infirmata est vitis: ingemuerūt oēs qui letabant corde. Cessauit gaudiū tympanoꝝ: quieuit sonitus letantiū: conticuit dulcedo cithare. Dec. Añ. Cantate dño canticū nouū laus ei⁹ in extremis tre. ps. Bñdict⁹. Añ. Erūpent montes iocūditatem & colles iusticiā: quia lux mundi dñs cum potentia venit. ps. Mḡt. Sabbato L. j.

Uade ppl's me⁹ intra i cubicula tua: claude ostia tua sup te. Abscondere modicum ad momentum: donec

pertranseat indignatio. Ecce
enim dominus egredieť de lo
co suo ut visitet iniquitatē ha
bitatoris terre cōtra eū. ⁊ reue
labit terra sanguinē suū ⁊ non
operiet vltra interfectos suos
Hec dicit. L. ij.

In illa die visitabit dñs i gla
dio suo duro ⁊ grandi ⁊ forti
sup leuiathan serpentē vectē.
⁊ sup leuiathan serpētē tortuo
sum. ⁊ occidet cetū qui in ma
ri ē. In die illa vinea meri cā
tabit ei. Ego dñs qui seruo eā
repente ꝓpinabo ei ne forte vi
sitetur contra eā. Hec. L. iij.

Idcirco super hec dimitteť in
iquitas domui iacob ⁊ iste oīs
fruct⁹ ut auferať peccm̄ ei⁹. Cū
posuerit oēs lapides altaris si
cut lapides cineris allisos: nō
stabunt luci ⁊ delubra. Ciui
tas eni munita desolata erit:
speciosa relinqueť. ⁊ dimitteť
quasi desertū. Ibi pasceť vitu
lus ⁊ ibi accubabit. Hec. Añ.
Leuabit dominus signum in
nationibus ⁊ congregabit dis
persos israhel. ps. Benedictus

Dominica tertia ad vespe
ras Capitulum.

Fratres: Sic nos existi
met homo ut ministros
christi ⁊ dispēsatores ministe
riorum dei. hic iam queritur
inter dispensatores ut fidelis
quis inueniatur. Deo gratias
℟. Qui venturus est. Añ. An
te me non est formatus de⁹ ⁊
post me nō erit: quia mihi cur
uabitur omne genu ⁊ confite
bitur omnis lingua. ps. Ma
gnificat. Oratio.

Aurem tuam quesumus
domine precibus nostri
accomoda ⁊ mentis nostre te
nebras gratia tue visitationis
illustra. Qui cum deo ⁊c. Añ.
A diebus iohannis baptiste
vsq; nunc regnum celorū vim
patitur. ⁊ violēti rapiunt illud
omnes eni prophete ⁊ lex vsq;
ad iohannem prophetauerūt
⁊ si vultis scire iohannes ipse
est helias qui venturus est. ps.
Nunc dimittis. Precedēs an
tiphona dicitur de cetero in
fra tempora aduentus domi
ni. ad cantic. Nunc dimittis.
Inuitatorium. Dominus qui
venturus est cuius virga flo
ruit de radice iesse. Venite ad
oremus. Psalmus. Venite.

Lectio j.

Nunc cōsurgam dicit do
minus: nunc exaltabor ⁊
nunc sublimabor. Concipie
tis ardorem ⁊ parietis stipulā

spiritus vester ut ignis vorabit vos. et erũt ppl'i quasi de incendio cinis: spine congregate igni cõburenĩ. Audite q longe estis quid fecerim. et cognoscite vicini fortitudinẽ meam. Hec. R. Ecce apparebit dñs sup nubẽ candidã. et cũ eo sanctoꝝ milia. et habet in vestimẽto et in femore suo scriptũ. Rex regũ et dñs dñantiũ. V. Apparebit in finẽ et nõ mẽtieĩ si moram fecerit expecta eũ: quia veniens veniet. Rex. L. ij.

Conterriti sũt in syon peccatores: possedit timor hypocritas. Quis poterit habitare de vobis cũ igne deuorante? Quis habitabit ex vob cũ ardorib' sempiternis? Qui ambulat i iusticijs et loquitur veritatẽ q pjicit auaritiã ex calumnia et excutit manus suas ab oi munere. Qui obturat aures suas ne audiat sanguinez et claudit oculos suos ne videat malũ. Hec. R. Bethleẽ ciuitas regis summi ex te exiet dñator isrl' et egressus ei' sicut a principio dieꝝ eternitatĩ et magnificabiĩ i medio vniuerse terre. Et pax erit in terra nr̃a dũ venerit. V. Loqueĩ pacẽ gentib' et ptãs ei' a mari vsqz ad mare. Et pax. Lectio iij.

Respice syon ciuitatẽ solẽnitatĩ nr̃e. Oculi tui videbũt irlm habitationẽ opulẽtã tabernaculũ qd nequaqz trãsferri poterit: nec auferenĩ claui ei' in sempiternũ. et oẽs funiculi ei' non rũpenĩ: qa solũmodo ibi magnificat' est dñs noster. Dñs enim iudex nr̃ dominꝰ legifer nr̃ dñs rex nr̃. Ipse saluabit nos. Hec. R. Qui ventur' est veniet et nõ tardabit iã nõ erit timor in finib' nostris Quia ipse ẽ saluator nr̃. V. Deponet oẽs iniqtates nr̃as et pijciet omnia pctã nr̃a. Quia.

De sermone ambrosij. L. iiij.

Satis habũdeqz dictũ est in superiorib' festiuitatib' dñicalib' quemadmodũ pnpti et nitidi natalẽ dñi suscipere debeamus et supuenientẽ festiuitatẽ ei' retinere: ita ut si dies natalis ei' trãseat: apud nos tñ sanctificatiõis eius beatitudo pmaneat. Hec enim gratia natalis ẽ saluatoris ut i futurũ ad predestinatos transeat: in preteritum maneat ad deuotos. Tu autem domine miserẽ nobis. R. Suscipe verbum vgo maria qd tibi a dño p angelũ trãsmissũ ẽ cõcipies

p̄ature deū paries ⁊ hominem Ut bñdicta dicaris inter oēs mulieres. ℣. Paries quidē filiū ⁊ ṽginitatis nō patieris detrimentū: efficieris grauida ⁊ eris sp̄ mater itacta. Ut. L. v^a

OPortet ergo nos esse scitate puros: mundos pudicitia: nitidos honestate: ut q̄ diem festū aduenire ꝓpinquꝰ cernimꝰ accuratiꝰ intendamꝰ Si eni mulieres tale solent aliq̄s ferias suscepture maculas vestiū suaꝝ aqua diluere: cur nō magis nos accepturi diē natalis dn̄i maculas aiaꝝ nr̄aꝝ fletibꝰ abluamꝰ: Tu. ℟. Egypte noli flere q̄a dn̄ator tuus veniet tibi: ante cuiꝰ conspectū mouebunt̄ abyssi. Liberare ꝑplm̄ suū de manu potētie. ℣. Ecce dn̄ator dn̄s cū virtute veniet. Liberare. Lectio vj^a

AD oīa igitur dilectissimi opa pietatis oiuz nobis qualitas p̄sit annoꝝ: nec beniuolentiā x̄pianā difficultas tēporalis impediat. Nouit dn̄s vasa hospitalis vidue in opus pietatꝭ vacuata cōplere: nouit aquas in vina ↄuertere: nouit de paucissimis panibus milia esurientiū saturare ꝑplos. Tu ℟. Prope ē ut veniat tēpꝰ eiꝰ ⁊ dies eiꝰ non elongabunt̄. Miserebit̄ deꝰ iacob ⁊ isr̄l saluabitur. ℣. Qui venturꝰ est veniet ⁊ nō tardabit iā nō erit timor in finibꝰ nr̄is qm̄ ipse est saluator nr̄. Miserebit̄. Gl̄ia. Et isr̄l

Scdm matheū.

IN illo tp̄e: Cū audisset iohānes in vinculis opa x̄pi mittēs duos de discipulis suis ait illi: Tu es q̄ venturꝰ es an aliū expectamꝰ: Et reliq̄. Omel. btī gregorij pape. L. vij^a

QUerēdū nobis ē fr̄es charissimi: iohānes ꝓpheta ⁊ plusq̄ ꝓpheta q̄ veniētē ad iordanis baptisma dn̄m ostēdit dicēs: ecce agnꝰ dei ecce q̄ tollit peccā mūdi: cur in carcere positus mittens discipulos requirit: Tu es qui venturus es an aliū expectamꝰ: tanq̄ si ignoraret quē ostenderat. ⁊ an ipse sit nesciat: quē ipsū esse ꝓphetando: baptiçando: ostendendo clamauerat. Tu. ℟. Descēdet dn̄s sicut pluuia in vellus Orietur i diebꝰ eiꝰ iusticia ⁊ abūdantia pacis. ℣. Et adorabūt eū oēs reges: omnes gētes seruient ei. Orietur. L. viij^a.

SEd hec questio eiꝰ soluit̄ si geste rei tempꝰ ⁊ ordo pensat̄. Ad iordanis eni flu

nec habere sequentē. Filie ierusalem quid me admiramini diuinū ē mysterium hoc quod cernitis.

Feria secūda. L. j.

Hec dicit dñs. Taceāt ad me insule et gētes mutēt fortitudinē. Accedant et nūc loquant: simul ad iudiciū ꝓpinquem⁹. Quis suscitabit ab oriente iustū: vocauit eū ut sequeretur se. Dabit in ꝯspectu eius gentes et reges obtinebit. Hec

Quis hec opat⁹ est L. ij.

et fecit: vocās generationes ab exordio: Ego dñs prim⁹ et nouissim⁹ ego sū. Viderūt insule et timuerunt: extrema terre obstupuerūt: appinquauerūt et accesserūt. Unusq̄sq; primo suo auxiliat: et fratri suo dicet confortare. Hec. L. iij⁹.

Et tu isrl' serue me⁹ iacob quē elegi: semē abrahā amici mei in quo apprehēdi te ab extremis terre et a longinqs ei⁹ vocaui te. et dixi tibi. Seru⁹ me⁹ es tu: elegi te et nō abieci te: ne timeas quia ego tecū sū: ne declines quia ego de⁹ tuus. Hec

Sequētes añe laudū dicāt ꝑ in primo añ vigiliā natiuitatis dñi ꝑ ferias: ita q̄ singule debent dici suis dieb⁹ ꝓprijs scz ille que ptinēt ad feriā secūdā feria secūda. et sic de aliis. Si aliq̄ ex ipsis ferijs ipediat aliq̄ festo tūc die simili dicunt in ebdomada precedenti. Ad laud. añ. Ecce veniet dñs princeps regū terre: bti qui parati sūt occurrere illi. ps. Miserere Añ. Dū venerit filius hoīs putas inueniet fidē sup terrā. ps. Uerba mea. Añ. Ecce iā venit plenitudo tpis i q̄ misit de⁹ filiū suū in terris. ps. De⁹ deus Añ. Haurietis aquas in gaudio de fontib⁹ saluatoris. ps. Confitebor. Añ. Egredief dñs de loco scō suo veniet ut saluet ꝑplm suū. ps. Laudate do. Añ. Dicit dñs penitētiā agite appinquabit eni regnū celorū alla. ps. Benedict⁹. Añ. O. ps. Mgt. Feria tertia. L. j⁹.

Hec dicit dñs de⁹. Noli timere vermis iacob qui mortui estis ex isrl'. Ego auxiliatus sū tui dicit dñs. et redemptor tuus scūs isrl'. Ego posui te q̄si plaustrū triturās nouū habēs rostra serrantia. Triturabis mōtes et cōminues. et colles quasi puluerē pones. Hec.

Egeni et pauperes L. ij⁹.

querūt aquas et nō sūt: lingua eoꝝ siti aruit. Ego dñs exaudiā eos: de⁹ isrl' nō derelinquā

cos. Aperiã in supinis collib⁹ flumina. ⁊ in medio camporũ fontes. Ponã desertũ in stagna aquarũ. ⁊ terrã inuiã in riuos aquarũ. Dec. R. iij.

PRope facite iudiciũ venit dicit dñs: afferte si quid forte habetis dixit rex iacob. Accedant ⁊ nũciẽt vobis queñq; ventura sũt. Priora que fuerũt nũciate. ⁊ ponemus cor nrm̃ ⁊ sciem⁹ nouissima eoꝝ. ⁊ que ventura sũt indicate nob. Dec. Ad laudes añ. Rorate celi desup ⁊ nubes pluant iustum: aperiat terra ⁊ germinet saluatorem. ps. Miserere. Añ. Emitte agnũ dñe dñ̃atorẽ terre de petra deserti ad montẽ filie syon. ps. Judica. Añ. Ut cognoscam⁹ dñe in terra viam tuam in oĩbus gentib⁹ salutare tuũ. ps. Deus deus. Añ. Da mercedẽ dñe sustinẽtib⁹ te ut ꝓphete tui fideles inueniant. ps. Ego dixi. Añ. Lex ꝑ moysen data est: grã ⁊ veritas ꝑ ihm̃ xp̃m facta est. ps. Laudate do. Añ. Cõsurge ↄsurge induere fortitudinẽ brachiũ dñi. ps. Bñd. Sequitur R. ad vĩs. ꝑ officio uel rõne officij sequẽtis ferie. R. Festina ne tardaueris dñe. Et libera ppl̃m tuũ. V. Excita potentiã tuã ⁊ veni. Et. Glia. Et. Añ. O ps. Mgt. Feria iiij. quatuor temporũ. Inuitat. Prestolantes redẽptorẽ leuate capita vestra. Quĩ ipse ẽ redemptio vrã. ps. Venite. Scdm lucã.

IN illo tpe: Missus ẽ angelus gabriel a deo ĩ ciuitatẽ galilee cui nomẽ naçareth ad virginẽ desponsatã viro cui nomẽ erat ioseph ð domo dauid. ⁊ nomẽ virginis maria. ⁊ reli. Omel. venerabilis bede presbyteri. Lectio j.

EXordiũ nostre redẽptionis frẽs charissimi. Hodierna nobis sci euangelij lectio cõmendat q̃ angelũ de celis a deo missũ narrat ad virginẽ: ut nouã in carne natiuitatẽ filij dei ꝑdicaret: ꝑ quam nos abiecta vetustate noxia renouari: atq; inter filios dei cõputari possim⁹. Tu. R. Clama in fortitudine qui annũcias pacẽ in irl̃m dic ciuitatibus iuda ⁊ habitatorib⁹ syon Ecce de⁹ nr̃ quẽ expectabam⁹ adueniet. V. Sup mõtem excelsum ascende tu qui euangelizas syon exalta in fortitudine vocẽ tuã. Ecce. R. ij.

UT ergo ꝑmisse salutẽ mereamur. dona ꝑtingere:

primordiũ ei⁹ intenta curem⁹ aure pcipere. Missus est inqt angel⁹ gabriel a deo in ciuitatem galilee &c. Tu. R. Orietur stella ex iacob & exurget hõ d israel & confringet oẽs duces alienigenarum. Et erit oĩs terra possessio ei⁹. V. A solis ortu & occasu ab aquilone & mari. Et.

Aptum pfecto L. iii

humanẽ restaurationis principiũ ut angel⁹ mitteretur ad virginẽ partu cõsecrandã diuino: quia prima perditionis humane fuit causa cũ a diabolo serpens mittebatur ad mulierẽ spũ superbie decipiendã: immo ipse in serpẽte diabolus veniebat ut gen⁹ humanũ deceptis primis parentib⁹ imortalitatis gloria nudaret. Quia ergo mors intrauit p feminã: apte rediit & vita p feminã. Tu. R. Modo veniet dñator dñs. Et nomẽ ei⁹ emanuel vocabitur. V. Ecce dominator dñs cũ virtute veniet. Et. Ad laud. añ. Prophete scĩ pdicauerũt nasci saluatorẽ de virgine maria. ps. Miserere. Añ Spũs dñi sup me euãgelizare paupib⁹ misit me. ps. Te decet. Añ. Annũciate pplis & dicite ecce de⁹ saluator nr̃ veniet. ps. De⁹ de⁹. Añ. Ecce veniet dñs ut sedeat cũ principib⁹ & soliũ glorie teneat. ps. Exultauit. Añ. Propter syon nõ tacebo donec egrediatur ut splendor iustus ei⁹. ps. Laudate dominum. Capitulum.

Locut⁹ est dñs ad achaz dicens. Pete tibi signũ a dño deo tuo in pfundũ inferni siue in excelsũ supra. & dixit achaz: non petã & non temptabo dñm. Deo. Añ. Missus est gabriel ãgel⁹ ad mariã virginẽ desposatã ioseph. ps. Bñdict⁹

Preces require in capite ieiunii. Sciendũ est q officiũ quatuor tempor celebratur & ipsa quatuor tpa obseruantur hac quarta feria: sextaq & sabbato sequẽtib⁹ sz videlicz post festum btẽ lucie virginis primo occurrentib⁹. Siliter etiã p⁹ dñicam Inuocauit. Itẽ p⁹ festũ penthecostes. Et eodẽ modo p⁹ festũ exaltationis scẽ crucis. Unde preces dicunt extra quadragesimã tm̃ in quatuor tpib⁹ hic & etiã in vigilia natiuitatis dñi. Itẽ post festũ exaltationis scẽ crucis isto videlicz modo: Q ad vs̃ & cõplet. nõ dicunt. Ad matut. vo ad primã tertiã sextã & nonã dicunt dñica [?] illo mõ q i qdragesima adẽtiã

solent recitari pter tm psalmos penitẽtiales vltimo p⁹ preces legi in quadragesima cõsuetos. saluo hoc q in vigilia natiuitatis dñi ad horã nonam pces nõ dicunt. Si tñ festum btí thome apl'i: aut btí mathei euangeliste uel aliud simplex aut ĩ die quatuor tẽpoꝝ aliq̃ euenerit tũc fit officiũ de festo nec preces dicũt. Item si aliq̃ die quatuor tẽpoꝝ occurrat vigilia festi alicui⁹ ex pdicti tũc fit officiũ de q̃tuor temporib⁹ ⁊ dicit sola collecta de vigilia ad horas fil' cũ collecta de q̃tuor temporib⁹. Oratio.

Festina q̃s dñe ne tardaueris ⁊ auxiliũ nobis supne virtutis impende: ut aduẽtus tui consolatiõib⁹ subleuẽt qui in tua pietate ɔfidũt. Per

Precedẽs orõ ⁊ due pro feria vi⁹ et sabbato sequẽtes dicit tm ad laudes. Ad iij. et. vi. ix. ⁊ vš dicit orõ dñicalis. Ad terciam capitulum.

Audite ergo dom⁹ dauid Nũqd parũ vobis ẽ molestos esse homib⁹ q a molesti estis ⁊ deo meo pᵽter hoc dominus ipse dabit vobis signũ Deo. Ad ix cap.

Ecce vgo concipiet ⁊ piet filiũ ⁊ vocabit nomẽ ei⁹ emanuel butyꝝ ⁊ mel comedet ut sciat reprobare malũ ⁊ eligere bonũ. Deo. Añ O. ps. Mgt

Feria v⁹ Inuitat. Surgite vigilem⁹. Quia veniet rex. ps. Uenite. Lectio i⁹

Hec dicit dñs deus. Ecce seruus me⁹ suscipiã eum electus meus: cõplacuit sibi i illo aĩa mea. Dedi spũ meum sup eũ: iudiciũ gentib⁹ proferet. Non clamabit neq accipiet psonã: nec audiet vox ei⁹ foris. Calamũ quassatũ nõ cõteret ⁊ linũ fumigans non extinguet. Hec dicit domin⁹ de⁹ cõuertimini. R. Egredietur dominus ⁊ pliabit ɔ gentes. Et stabũt pedes ei⁹ supra mõtes oliuaꝝ ad oriẽtẽ. V. Ex syon species ⁊c. Et. Lectio ij⁹

Hec dicit dñs de⁹ creans celos ⁊ extendẽs eos: firmans terram ⁊ que germinãt ex ea dans flatuz populo qui est super terram ⁊ spiritum calcantibus eam. Ego dominus vocaui te in iusticia ⁊ apprehendi manum tuam ⁊ seruaui te. Et dedi te in fed⁹ populi in lucẽ gentium ut aperires oculos cecoꝝ. ⁊ educeres ð ɔclusiõe victũ de domo carceri sedẽtes

in tenebris. Dec. ℞. Precur-
sor p nobis ingredit agn' sine
macula sm ordinē melchise-
dech: pontifex fact' est in eter
num & in seculū seculi. ℣. Ipse
est rex iusticie cui' generatio
non habet finē. Ponti. L. iij.

Ego dns: hoc est nomen
meū. Gloriā meā alteri
nō dabo. & laudē meā sculpti-
libus. Que pma fuerūt eccevē
nerūt: noua quoq ego ānūcio
anteq oriāt audita vobis fa-
ciam. Cantate dño canticum
nouū laus ei' ab extremis ter
re. Dec. ℞. Uidebūt gētes iu-
stum tuū & cūcti reges inclytū
tuū. Et vocabit tibi nomē no-
uū qd os dñi nominauit. ℣. Et
eris corona glorie i manu dñi
& diadema regni in manu dei
tui. Et. Glia. Qd. Ad laud. añ.
De syon veniet dns omnipo-
tens ut saluū faciat ppl'm suū.
ps. Miserere. Añ. Conuertere
dñe aliquātulū & ne tardes ve
nire ad seruos tuos. ps. Dñe re
fugiū. Añ. De syon veniet qui
regnatur' est dns emanuel no
gnū nomē ei'. ps. De' de'. Añ.
Ecce de' meus & honorabo eū
de' patris mei & exaltabo eū.
ps. Cantem'. Añ. Dns legifer
nr dns rex nr ipse veniet & sal-
uabit nos. ps. Laudate. Añ.
Quō fiet istud angele dei: qa
virū in cōcipiendo nō pertuli
audi maria vgo xpi spus scus
superueniet in te & virtus altissi-
mi obumbrabit tibi. ps. Bñd.
Añ. O. ps. Magt. Feria vj.
Inuit. Prestolantes. ut ī fe
ria iiij. Scdm lucam.

In illo tpe: Exurgens ma-
ria abijt in montana cum
festinatione in ciuitatē iuda &
intrauit domū zacharie & salu
tauit elisabeth. & rel. Omel.
venerabilis bede pbri. L. i.

Lectio sci euāgelij quam
audiuim' & redēptionis
nre nobis sp venerāda pmor-
dia predicare salutaria sp imi
tande humilitatis cōmendat
remedia. Nā quia peste super
bie atractum gen' humanum
pierat: decebat ut medicamē-
tum humilitatis quo sanaret
prima mor incipiēs salutis tē
pora pretenderet. Tu. ℞. Emit-
te agnū dñe dñatorē terre de
petra deserti. Ad montē filie
syon. ℣. Ex syon species deco
ris ei' deus nr manifeste ve-
niet. Ad montē. L. ij.

Et quia p temeritatem se
ducte mulieris mors in
mundū intrauerat: congruū

fuit ut in iudiciū vite reuerētis mulieres se deuote humilitatis inuicē ac pietatis ꝓuenirēt obsequijs. Prior ḡ nob͂ beata dei genitrix ad sublimitatem patrie celestis iter ostēdit humilitatis: non mi⁹ religionis q̄ castitatis exemplo venerabilis. Tu. ℟. Rorate celi desup ꝛ nubes pluant iustum. Aperiat terra ꝛ germinet saluatorē. ℣. Emitte agnū dn̄e dn̄atorē terre de petra deserti ad montē filie syon. Aperiat. terra. Lectio iij.

Intrauit ḡ domū çacharie atq̄ elisabeth quā seruuz atq̄ precursorē dn̄i pariturā nouerat salutat: non q̄si dubia de oraculo qḋ acceperat: sed ɔgratulatura de dono qḋ conseruā accepisse didicerat. Tu. ℟. Germinauerūt campi heremi germē odoꝝ isrl' quia ecce deus noster cū virtute veniet. Et splendor ei⁹ cū eo. ℣ Ecce dn̄ator dn̄s cū virtute veniet. Et. Gloria. Et. Ad laud. añ. Consurge consurge indue te fortitudinē brachiū dn̄i. ps. Miserere. Añ. Ad te dn̄e leuaui aiam meā veni ꝛ eripe me dn̄e ad te confugi. ps. Dn̄e exaudi. Añ. Ueni dn̄e ꝛ noli tardare relaxa facinora pleb͂ tue isrl'. ps. Deus de⁹. Añ. De⁹ a libano veniet ꝛ splendor ei⁹ sicut lumen ei⁹. ps. Dn̄e audiui. Añ. Ego aūt ad dn̄m aspiciā ꝛ expectabo deū saluatorem meū. ps. Laudate do. Cap.

Hec dicit dn̄s. Egredietur virga de radice iesse ꝛ flos de radice ei⁹ ascendet. ꝛ requiescet sup eū sp̄us dn̄i: sp̄us sapientie ꝛ intellectus: sp̄us consilij ꝛ fortitudinis: sp̄us sciētie ꝛ pietatis. ꝛ replebit eū sp̄us timoris dn̄i. Deo. Añ. Ex quo facta est vox salutatiōis tue i aurib⁹ meis exultauit in gaudio infans in vtero meo alla. ps. Benedictus. Oratio.

Excita quesum⁹ dn̄e potētiā tuā ꝛ veni ut hi qui in tua pietate cōfidūt ab oī citi⁹ aduersitate liberenť. Per. Ad sextam Capitulum.

Non s̄m visionem oculorum iudicabit: neq̄ s̄m auditū auriū arguet: sed iudicabit in iusticia paupes. ꝛ arguet in equitate pro mansuetis terre. Deo. Ad ix. cap.

Et percutiet terram virga oris sui. ꝛ spiritu labiorū suorum interficiet impium. ꝛ erit iusticia cingulum lūborū

eius et fides cinctoriũ renum eius. Deo gra. Añ O. ps̃. Mgt.
Sabbato Inuit. Emanuel iã ppe est. Uenite adoremus. ps̃. Uenite. Scdm lucam.

Anno qntodecimo imperij tyberij cesaris preeunte pontio pilato iudeã: tetrarcha aũt galilee herode: philippo aũt fratre ei⁹ tetrarcha iturree et traconitidis regiõis et lysania abiline tetrarcha sub principib⁹ sacerdotũ anna et caypha factũ est verbũ dñi super iohannẽ zacharie filiũ in deserto. et rel. Omel. beati Gregorij pape. Lectio j.

Redemptoris nostri precursor: quo tpe vbũ predicatiõis accepit memorate romane reipublice principe et iudee regib⁹ designat cum dicit. Anno qntodecimo imperij tyberij cesaris et cetera. Tu aũt. ℟. Egredietur virga de radice iesse et flos de germine ei⁹ ascendet Et erit iusticia cingulũ lumborum ei⁹ et fides cinctoriũ renũ ei⁹. ℣. Ex syon species decoris ei⁹ deus nr̃ manifeste veniet. Et erit. Lectio ij.

Quia eni illũ pdicare veniebat qui et ex iudea q̃sdam et multos ex gentibus redempturus erat per regẽ gentiũ et principes iudeorũ pdicationis eius tpa designat. Tu. ℟. Radix iesse qui exurget iudicare gentes in eũ gentes sperabunt. Et erit nomen ei⁹ benedictũ in secula. ℣. Ex syon species decoris eius. et c. et rel.

Quia vero quoq3 nõ solũ Lectio iij. quib⁹ regib⁹ sed quibus etiã sacerdotib⁹ actũ sit demõstrat: ut qa illũ iohannes baptista predicaret qui simul rex et sacerdos existeret lucas euãgelista predicationis ei⁹ tempora per regnũ et sacerdotium designaret. Tu. ℟. Annũciatum est p gabrielẽ archangelũ marie virgini de introitu regis et ingressus est per splendidam regionẽ aurẽ virginis visitare palatiũ vteri. Et regressus est p aureã portã virginis ℣. Aue maria grã plena dñs tecum. Et. Ad laudes añ. Constantes estote videbitis auxilium dñi sup vos. ps̃. Miserere. Añ. Paratus esto isrl̃ in occursum domini quoniã venit ps̃. Bonum est confi. Añ. Eleuare eleuare consurge hierusalem solue vincula colli tui captiua filia syon. ps̃. Deus de⁹. Añ. Expectet sicut pluuia elo-

quium domini et descendet super nos sicut ros deus noster. ps. Audite celi. An. Intuemini quantus sit gloriosus iste qui ingreditur ad saluandas gentes. ps. Laudate do. Cap.

Fratres. Rogamus vos per aduentum domini nostri ihesu christi et nostre congregationis in idipsum ut non cito moueamini a vestro sensu: neque terreamini: neque per spiritum: neque per sermonem neque per epistolam tanquam per nos missam quasi instet dies domini. Deo. An. Omnis vallis implebitur et omnis mons et collis humiliabitur et videbit omnis caro salutare dei. ps. Benedictus. Oro.

Deus qui conspicis quia ex nostra prauitate affligimur: concede propitius ut ex tua visitatione consolemur. Per. Ad sextam capitulum.

Non retinetis: quia cum adhuc essem vobiscum hec dicebam vobis: et nunc quid detineat scitis ut reueletur in suo tempore. Deo gratias. Ad nonam capitulum.

Et reuelabitur ille iniquus quem dominus ihesus interficiet spiritu oris sui et destruet illustratione aduentus sui. Deo gratias. An. O. ps. Magnificat. Dominica quarta ad primas vesperas. Cap.

Fratres: Gaudete in domino semper: iterum dico gaudete: modestia vestra nota sit omnibus hominibus: dominus enim prope est. Deo. R. Nascetur nobis paruulus et vocabitur deus fortis ipse sedebit super thronum dauid patris sui et imperabit. Cuius potestas super humerum eius. V. Ecce aduenit dominator dominus et regnum in manu eius et potestas et imperium. Cuius po. Gloria. Cui. An. O. ps. Magnificat.

Excita domi- Oratio. ne potentiam tuam et veni et magna nobis virtute succurre ut per auxilium gratie tue quod nostra peccata prepediunt indulgentia tue propitiationis acceleret. Qui cum. Inuitat. Uigilate animo in proximo est dominus deus noster. ps. Uenite. Lectio j.

Hec dicit dominus deus: Audite me qui sequimini quod iustum est et queritis dominum. Attendite ad petram vnde excisi estis et ad cauernam laci de qua precisi estis. Attendite ad abraham patrem vestrum.

⁊ ad saram que pepit vos: q̄a vnū vocaui eū ⁊ benedixi ei. ⁊ multiplicaui eū. Hec. R. Canite tuba in syon vocate gentes ⁊ annūciate pp̄lis ⁊ dicite. Ecce deus saluator nr̄ adueniet. V. Annūciate in finib⁹ ṫre ⁊ in insulis que ꝓcul sūt dicite Ecce deus. Lectio ij⁹

ATtendite ad me populus meus ⁊ tribus mea me audite q̄a lex a me exiet ⁊ iudicium meū in lucē populoꝝ requiescet. Prope est iust⁹ me⁹ egressus ē saluator me⁹. ⁊ brachia mea pp̄los iudicabunt. Me insule expectabūt ⁊ brachiū meū sustinebūt. Hec. R. Uicesimaquarta die decimi mensis ieiunabitis dicit dn̄s ⁊ mittā vobis saluatorē ⁊ propugnatorē p vobis qui vos p cedat ⁊ introducat. In terraꝫ quam iuraui patrib⁹ vr̄is. V. Ego sū dn̄s de⁹ vester qui eduxi vos de ṫra egypti. In. L. iij

HEc dicit dn̄s de⁹. Audite me qui scitis iustū pp̄lus me⁹ lex mea in corde eoꝝ. Nolite timere opprobriū hoīuꝫ ⁊ blasphemias eoꝝ ne metuatis Sicut eni vestimētū sic comedet eos vermis. ⁊ sicut lanā sic deuorabit eos tinea. Sal⁹ aūt mea in sempiternū erit ⁊ iusticia mea in generationes generationū. Hec. R. Non auferet sceptrū de iuda ⁊ dux de femore ei⁹ donec veniat qui mittēdus est. Et ipse erit expectatio gentiū. V. Pulchriores sunt oculi ei⁹ vino ⁊ dentes ei⁹ lacte candidiores. Et. De sermone beati augustini. L. iiij

NAtalem dn̄i frēs charissimi suscepturi oēs conscīe nostre feces mūdem⁹: nec sericis vestib⁹ sed opibus p̄ciosis Uestimenta eni fetida mēbra cooperire pōt consciētiā ornare nō possūt. Et maioris ē verecundie nitidū mēbris incedere ⁊ pollutū sensib⁹ ambulare Interioris igiṫ hoīs prius ornemus affectum ut exterioris quoq; sit amict⁹ ornatus. Tu. R. Me oportet minui illum autē crescere. Qui post me venit ante me factus est cui⁹ non sum dignus corrigiam calciamenti soluere. V. Hoc est testimoniū quod perhibuit iohannes. Qui. L. v⁹

HAbemus frēs quo conscientie maculas abluam⁹. Scriptum eni est. Date elemosynā ⁊ oia mūda sunt vobis. Et si tam graue peccatū fuerit

addamus misericordie acrimoniamq; ieiunij. Nullū enim tam graue delictum est qđ nō purgetur abstinentia: elemosynis extinguatur. Tu aūt. ℟. Ecce iā veniet plenitudo temporis in quo misit deus filiū suū in terris natum de virgine factum sub lege. Ut eos qui sub lege erant redimeret. ℣. Prope est ut veniat tempus eius ⁊ dies eius nō elongabuntur. Ut.

Ait enim pro- L. vi^a
pheta: Sicut aqua extinguit ignem: ita elemosyna extinguit peccatum. Magna ē elemosyna que ardentium criminum globos: beniuolentie sue fonte refrigerat ⁊ quodā irriguo largitatis obruit incendia delictoꝝ. Pater enim nobis est deus cum bene agim⁹: iudex noster est cum peccam⁹. Compellimur ergo operib⁹ nostris dn̄s ut nobis suā misericordiam largiatur. Tu. ℟. Uirgo israel reuertere ī ciuitates tuas: vsquequo dolēs auerteris: generabis dn̄z saluatorē. Oblationē nouam in terra ambulabunt homines ī saluationē. ℣. In charitate ꝑpetua dilexi te: ideo attraxi te miserans. Oblationē. Scd̄m iohānē.

In illo tempore: Miserunt iudei ab hierosolymis sacerdotes ⁊ leuitas ad iohānē ut interrogarent eum. Tu quis es: ⁊ reliqua. Omelia beati gregorij pape. L. vij^a

Ex huius nobis lectionis serie fratres charissimi iohannis humilitas cōmendatur qui cum tante virtutis esset ut xp̄us credi potuisset elegit solide subsistere in se ne humana opinione raperetur inaniter sup se. Nam confessus est ⁊ nō negauit: quia nō sum ego xp̄s Tu aūt. ℟. Iuraui dicit dn̄s ut vltra iā non irascar sup terram montes enim ⁊ colles suscipient iusticiam meaz. Et testamentum pacis erit in ierl̄m. ℣. Iuxta est salus mea ut veniat ⁊ iusticia mea ut reueletur. Et testamentū. L. viij^a

Sed qui dixit non sum: negauit plane qđ non erat sed non negauit quod erat ut veritatem loquens eius membrum fieret cuius sibi nomen fallaciter nō vsurparet. Dicebat enim iohannes. Ego vox clamantis in deserto. Ergo vocē se esse asseruit: quia verbū precedit. Aduentum itaq; precurrens domini vox dicitur: quia

p ei⁹ ministeriū patris verbū ab hominib⁹ audit. Tu autē. R. Non discedim⁹ a te viuificabis nos dn̄e et nomen tuum inuocabim⁹. Ostende nobis faciem tuam et salui erim⁹. V. Domine deus virtutū cōuerte nos. Ostende. L. iij.

Ecce iohannes spiritu prophetie repletus mira conscientia emicat. et tn̄ illud d se insinuat quod ignorat. Qua i re pensandum est et tota intentione nobis cogitandum quomodo sancti viri humilitatis in se virtutem custodiunt. Et cum agūt fortia de semetipsis vilia sentiūt quid in sua excusatione dicturi sunt. Sed et si quelibet adsint opa nulla sūt nisi ex humilitate custodiant. Tu autē domine miserere nr̄i. R. Intuemini quātus sit iste qui ingreditur ad saluandas gentes ipse est rex iusticie. Cuius generatio non habet finē. V. Et dominabit a mari vsq ad mare. Cuius. Gloria. Cui⁹. Ad laudes añ. Canite tuba in syō qa ppe ē dies dn̄i ecce veniet ad saluandū nos alleluia. ps. Dominus regnauit. cū reliquis. Añ. Erunt praua in directa et aspera in vias planas veni domine et noli tardare alleluia. Añ. Dominus veniet occurrite illi dicentes magnum principium et regni ei⁹ non erit finis deus fortis dominator princeps pacis alleluia alleluia. Añ. Ecce veniet desideratus cunctis gentibus et replebitur gloria domus domini alleluia. Añ. Oīpotēs sermo tuus domine a regalib⁹ sedibus venit alleluia. Añ. Dixerūt pharisei ad iohēm quis ergo es: quod responsum demus his qui miserūt nos. et ait illis: ego vox clamantis in deserto parate viā domini sicut dixit ysaias propheta. ps. Benedictus. Ad tertiā cap.

Nihil solliciti sitis sed in omni oratiōe et obsecratione et gratiarum actione petitiōes vestre inotescant apud deum. Deo. Ad iij. cap.

Et pax dei que exuperat omnem sensum: custodiat corda vestra et intelligentias vestras in xpo ihu domino nostro. Deo gratias. Añ. O. ps. Magnificat. Feria ij⁹. L. j.

Hec dicit dominus deus. Populus meus est: filij non negantes. Et fact⁹ est eis saluator in omni tribulatione

coꝝ. Non est tribulatus. ꝛ angelus faciei eius saluauit eos In dilectione sua ꝛ indulgentia sua ipse redemit eos ꝛ portauit eos. ꝛ eleuauit eos cunctis diebus seculi. Hec. L. ij.
Et recordatus est dieꝝ seculi moysi ꝛ ppli sui. Ubi est q eduxit eos de mari cum pastorib⁹ gregis sui: Qui eduxit ad dexteram moysen i brachio maiestatis sue: q scidit aquas an eos: ut facerent sibi nomē sempiternum. Qui eduxit eos per abyssos quasi equū in deserto nō impingentē quasi animal in campo. Hec. L. iij.
Attende de celo ꝛ vide d habitaculo sācto tuo ꝛ glorie tue Ubi est zelus tuus ꝛ fortitudo tua: multitudo viscerū tuoruꝫ ꝛ miserationum tuaꝝ: Super me continuerunt se. Tu enim pater noster. ꝛ abraham nescit nos. ꝛ isrl' ignorauit nos. Tu domine pater noster redēptor: noster a seculo nomē tuū Hec dicit dominus deus conuertimini ad me ꝛ salui eritis. An. Hoc est testimoniū quod perhibuit iohannes qui p⁹ me venit ante me fact⁹ est. ps. Benedictus. An. O. ps. Magnificat. Feria iij. L. j.
Hec dicit dominus deus. Quesierunt me qui ante non interrogabant: inuenerūt qui non quesierunt me. Dixi. Ecce ego: ecce ego: ad gentes q non inuocabant nomē meū Expandi man⁹ meas tota die ad populum incredulum qui graditur in via nō bona post cogitationes suas. Hec dicit dominus deus. L. ij.
Ecce scriptum est coram me. Non tacebo sed reddam ꝛ retribuam in sinu coꝝ iniquitates vestras ꝛ iniquitates patꝝ vestrorū simul dicit dominus qui sacrificauerunt super mōtes. ꝛ super colles exprobrauerunt mihi. ꝛ remetiar op⁹ eorū primuꝫ in sinu coꝝ. Hec dicit dominus deus. L. iij.
Et erunt campestria in caulas gregum. ꝛ vallis achor in cubile armentoꝝ populo meo qui requisierunt me. Et vos q dereliquistis dnm qui obliti estis montem sanctum meum qui ponitis fortune mensam ꝛ libatis super eam: numerabo vos in gladio. ꝛ omnes in cede corruetis pro eo quod vocaui ꝛ non respondistis: locutus sum ꝛ non audistis. Hec dicit dominus deus conuerti.

Añ. Quomodo fiet istud quia virū non cognosco angele dei. ps. Benedic⁹. Añ. O. ps. Magnificat. Feria iiij⁹ de dictis sancti bernardi. L. j⁹

In aduentu domini si perso nam venientis intueor: nō capio excellentiā maiestatis. Si attendo ad quos venerit dignationis magnitudinē expauesco. Si considero ppt' qd venerit: amplector quoad possum inestimabilē latitudinē charitatis. Si modū cogito exaltationē agnosco humāe cōditionis. Venit siquidē vniuersitatis creator ꝛ dñs. Tu. autem. Lectio ij⁹

Venit igitur dominus venit ad homines: venit ppter homines: venit homo: venit medicus ad egrotos: redemptor ad venditos: ad errantes via: ad mortuos vita: venit nō perdere sed saluare: eripere nō ligare. Tu aūt. L. iij⁹

Ad querendam quippe ouē centesimam que errauerat venit de montibus properauit. Mira querētis dei dignatio: magna dignitas hominis sic quesiti in qua sic gloriari voluerit non erit insipiens. Non ꝙ aliquid esse videat' tanꝗ a seipso: sed ꝙ eum fecerit ipse. Tu aūt. Añ. Aue maria gratia plena domin⁹ tecū: benedicta tu in mulieribus all'a. ps. Bñs. Añ. O. ps. Mḡt. Feria quinta de dictis sancti bernardi. L. j

Priusꝙ appareret dei humanitas latebat eius benignitas. Apparuerat eius potentia in rerū creatione: apparebat sapientia in earū gubernatione: sed benignitas misericordie maxime apparuit in humanitate. Sed quid est tempus erat? Nam misericordia dñi ab eterno. Tu aūt. L. ij⁹

Magna plane ꝛ māifesta benignitas dei humāitas ꝛ magnū benignitatis indiciū declarauit qui humāitati addere dei nomen curauit. Propterea gaudere nos oportet ꝙ in nostra venerit: nūc enī facilis ad indulgentiā erit. Sed ꝗ̄ facilis modo tam difficilis erit postea. Tu. Lectio iij⁹

Sic enim benignitas apparuit vltra omnem spem: vltra omnem estimationē similem expectare possum⁹ iudicij districtionē. Immensus est de⁹ ꝛ infinitus in iusticia sicut ꝛ in misericordia. Mult⁹ ad ignoscendum: sed misericordia g

dem sibi priora vendicat: ut si
voluerimus districtio inueni-
re non possit in quẽ seuiat. Tu
autẽ. Añ. Nolite timere quinta
enim die veniet ad vos dñs nr̃.
ps. Bñd. Añ. O. ps. Mgt. Fe-
ria tertia ex dictis btĩ bernardi.

Sicut ad operandũ L.j.
salutem in medio terre:
semel venit in carne visibilis
deus: ita quotidie ad saluan-
das aĩas singulorũ: in spũ ve-
nit et inuisibilis. Propterea di-
gnum est ut si non valet infir-
mus in occursũ tanti medici
procedere longius saltem co-
netur erigere caput et aliqua-
tenus assurgere venienti. Tu.

Triplicem aduentũ L.ij.
dñi nouim9. Primus et terti9
manifesti sũt. Secund9 occul-
tus est in quo delectabilit dor-
miũt qui eum nouẽt. In prio-
ri quidem aduẽtu in terris vi-
sus dñs et cum hominib9 con-
uersatus est. In posteriori vo
videbit omnis caro salutare
dei nostri. Tu. L.iij.

Medius occultus est in quo
soli eum in seipsis vident ele-
cti. In primo enim venit i car
ne et infirmitate. In hoc me-
dio in spiritu et virtute. In vl-
timo in gl'ia et maiestate. Ad-
uentus siquidem iste medius
via quedam est per quam a
primo venitur ad vltimũ. In
primo fuit xps redemptio no-
stra. In vltimo apparebit vi-
ta nostra. In isto requies est et
consolatio nostra. Tu. Añ. Tu
Bethleem terra iuda non eris
minima ex te enim exiet dux q
regat pplm meũ isrl. ps. Bñd.
Die precedenti vigiliam nati-
uitatis dñi ad vesp9 R. De
illa occulta habitatione sua
egressus est filius dei. Descen-
det visitare et consolari oẽs q
eũ ex toto corde desiderabãt.
V. Ex syon species decoris ei9
deus noster manifeste veniet.
Descendet. Gloria. Descẽdet.
Sciendum est q si vigilia na-
tiuitatis domini occurrat die
dominica officium fit hoc mo-
do. Inuitat. scz de vigilia ce-
tera de dominica precedenti
vsq3 omeliã exclusiue. Hym. d
aduentu. V. ante omeliam. et
ipsa omelia cum ceteris de vi
vilia: ita q p9 collectam vigi-
lie fit sola memoria de domi-
nica. In vigilia natiuitatis
domini Inuitat. Hodie scie-
tis quia veniet domin9. Et ma-
ne videbitis gloriam eius. ps
Venite. Psalmi feriales cum

ilis añis de feria occurrente p toti. ℣. Hodie scietis qa veniet dñs. Et mane videbitis gloriam eius. Scdm math.

IN illo tempe: Cum eet desposata mater ihu maria ioseph anteqꝫ couenirent inuẽta est in vtero habens de spiritu sancto. ꝛ reliqua. Omelia origenis. Lectio i.

QUe fuit necessitas ut desponsata esset maria ioseph: nisi ppterea quaten⁹ hoc sacramentũ diabolo celaref. ꝛ ille malign⁹ fraudis cõmenta in desponsatã virginez nulla penitus inuenisset. Uel iõ fuit desponsata ioseph ut nato infanti uel ipsi marie curam videref gerere ioseph: siue i egyptum iens uel inde denuo veniens. Tu. ℟. Sãctificamini hodie ꝛ estote pati. Quia die crastina videbitis maiestatez dei in vobis. ℣. Hodie scietis quia veniet dñs ꝛ mane videbitis gloriã eius. Quia. L. ij.

O Magne admirationis gratia: o venerabilis suauitas: o ineffabile magnum qꝫ sacramentum. Ipsa eadem virgo: ipsa ꝛ mat domini: ipsa ꝛ genitrix: ipsa ei⁹ ancilla: plasmatio ei⁹: ipsa que genuit. Integer ergo ꝛ indiuisus de⁹: in humano aduenit: uel genitus est corpore quiqꝫ deus ꝛ dominus figuraz serui suscepit. Tu. ℟. Constantes estote videbitis auxiliũ dñi super vos. Iudea ꝛ irlm nolite timere cras egrediemini ꝛ domin⁹ erit vobiscum. ℣. Uos qui in puluere estis expergiscimini ꝛ laudate ecce dñs veniet cum salute. Iudea. Lectio iij.

NOn enim pars vnigeniti venit in corpore: nec ipse se diuisit ut dimidi⁹ apud patrem. ꝛ dimidius esset in virgine: totus in sinu patris: totus in humano corpore: nõ relinquens superiora: venit querere terrestria: que in celis sũt cõseruans. ꝛ que in terris sũt saluans. Tu autẽ. ℟. Sanctificamini filij israhel dicit domin⁹ in die enim crastina descẽdet dominus. Et auferet a vobis omnem laborem. ℣. Ecce domin⁹ veniet ut saluos nos faciat ꝛ illuminet abscondita tenebrarũ. Et au. Ante laudes ℣. Crastina die delebitur iniquitas terre. Et descendet sup nos saluator mundi. Ad laudes añ. Iudea ꝛ hierusalẽ nolite timere cras egrediemini ꝛ

dominus erit vobiscum alla. ps. Miserere. Ceteri psalmi laudum de feria que occurret in hac vigilia. An. Hodie scietis quia veniet dominus et mane videbitis gloriam eius. An. Crastina die delebitur iniquitas terre et descendet sup nos salvator mundi. An. Expectetur sicut pluvia eloquium domini et descendet super nos sicut ros deus noster. An. Crastina die erit vobis salus dicit dominus deus exercituum. Cap.

PRopter syon non tacebo et propter irlm non quiescam donec egrediatur ut splendor iustus eius. et salvator eius ut lampas accendatur. Deo. Hymnus Vox clara. V. Constantes estote videbitis auxilium domini super vos. An. Joseph fili david noli timere accipere mariam coniugem tuam quod enim in ea natum est de spiritu sancto est alleluia. ps. Benedictus. Preces dicant hic et ad alias horas preter nonam. Si tamen hec vigilia die dominico evenerit preces non dicuntur. Oratio.

DEus qui nos redemptionis nostre annua expectatione letificas presta ut unigenitum tuum quem redemptorem leti suscipimus venientem quoque iudicem securi videamus. Dominum nostrum ihm xpm filium tuum. Qui tecum. Sola. Ad primam an. Judea et irlm. ps. Deus in nomine. cum reliquis. Cap. de adventu. R. Christe fili dei. V. Qui venturus es. V. Hodie sciet. Et mane. Oratio Deus qui nos redemptionis. ut s. Domine sancte pater. Ad tertiam an. Hodie scietis. ps. Legem pone. Capitulum. Propter syon. R. Hodie scietis quia veniet dominus. V. Et mane videbit gloriam eius. Quia. Gloria. Hodie. V. Crastina die delebitur iniquitas terre. Oratio. ut s. Ad sextam an. Crastina die erit erit vobis salus. Cap.

ET videbunt gentes iustum tuum et cuncti reges inclytum tuum. et vocabitur tibi nomen novum quod os domini nominavit. Deo gratias. R. Crastina die delebitur iniquitas terre. V. Et descendet sup nos salvator mundi. Delebit. Gloria patri. Crastina die. V. Constantes estote videbitis auxi.

Ad nonã añ. Crastina die erit
vobis. Capitulum.
NOn vocaberis vltra de-
relicta. ꝛ terra tua nõ vo
cabit̃ vltra desolata: sed voca
beris volũtas mea i euã ꝛ t̃ra
tua inhabitabit̃: quia compla
cuit dño in te. Deo. ℞. Cõstã-
tes estote. ℣. Uidebitis auxi-
lium dñi sup vos. Estote. Glo
ria. Constãtes. ℣. Hodie scie
tis qa. Et mane. Oratio ut s.
Sciendũ ꝙ natiuitas dñi
nostri ihũ xpi est festũ patris:
quia ꝑ eaꝫ pater innotuit mũ-
do. Pasca aũt est festũ filij: qa
tũc a mortuis resurrexit ꝛ ve-
rus deus apparuit. Pentheco
stes vo est festum spũs sci. ꝛ tñ
quelibet harũ solẽnitatũ est fe-
stum toti᷒ trinitatis. Nam in-
diuisa sũt opa trinitatis. Quis
quolibet ex his magis appro-
priet̃ vni ꝙ alteri. Uñ beatus
bernardus: Genus humanuꝫ
morbo triplici laborabat. In
principio: in medio ꝛ in fine:
id est natiuitate: vita. ꝛ morte
Natiuitas erat immunda: vita
puersa: mors periculosa. Ue-
nit christus ꝛ contra hunc tri-
plicem morbum triplex attu-
lit remedium. Natus est enim
vixit ꝛ obijt: Eius natiuitas
purgauit nostrã: eius mors in-
struxit nostram: mors illi᷒ de-
struxit nostram. Gaudeamus
igitur ꝛ exultemus ꝛ dem᷒ glo
riam nato dño ꝛ matri ei᷒ be-
nedicte: Incipiendo letanter
pro die sancto ad primas vñ
Deus in adiutoriũ. Añ.
Aue spes nra
dei genitrix
intacta. Aue
illud: aue p
angelũ acci-
piẽs. Aue cõ
cipiens patris splendorẽ bene
dicta. Aue casta sciissima ṽgo
sola inupta: te glorificant oẽs
creature matreꝫ luminis alla
alla alla. Subiungat̃ imedia
te: Deus in adiutoriũ meum.
Dñe ad adiuuandũ. Gloria.
Super psalmos añ. Scitote
quia prope est regnũ dei: amẽ
dico vobis quia non tardabit
ps. Laudate pue. Añ. Rex pa-
cificus magnificatus est cui᷒
vultum desiderat vniuersa ter
ra. ps. Laudate dominũ oẽs.
Añ. Orietur sicut sol saluator
mundi ꝛ descendet in vterum
virginis sicut hymber sup gra
men alla. ps. Lauda. Añ. Duꝫ
ortus fuerit sol de celo vide-
bitis regem regum procedẽtẽ

a patre tanq͡ sponsū de thalamo suo. ps. Laudate d.q. Añ. Gaude et letare irlm ecce rex tuus veniet de quo pphete predixerūt quē angeli adorauerūt cui cherubin et seraphin sāct' scūs scūs pclamāt. ps. Lauda irlm. Capitulum.

FRatres: Paul' seru' ihu xp̄i vocat' apl'us segregatus in euangeliū dei qḋ pmiserat p pphetas suos in scripturis sanctis de filio suo qui factus est ei ex semine dauid fm carnē. Deo. R. Judea et irlm nolite timere. Cras egrediemini et dn̄s erit vobiscū. V. Cōstantes estote videbitis auxiliū dn̄i sup vos. Cras. Gloria. Cras. Hymnus.

VEni redemptor gentium ostende partū vginis miretur omne seculū talis decet partus deū. Non ex virili semine sed mystico spiramine: verbū dei factum est caro fructusq͡ ventris floruit. Aluus tumescit virginis claustra pudoris pmanent vexilla vtutū micant versat in templo de'. Procedens de thalamo suo pudoris aula regia gemine gigas substantie alacris ut currat viā. Egressus ei' a patre regressus ei' ad patrē: excursus vsq͡ ad iferos recursus ad sedē dei. Equalis eterno patri carnis tropheo accingere: infirma nostri corpis virtute firmans ppeti. Presepe iam fulget tuū lumenq͡ nox spirat nouū: qḋ nulla nox interpollet fideq͡ iugi luceat. Gl'ia tibi dn̄e qui natus es de virgine cuz patre et sancto spū i sempiterna secula. Amē. V. Tanq͡ sponsus dn̄s pcedens de thalamo suo. Añ. Cū esset despōsata mater ihu maria ioseph. anteq͡ cōuenirent inuenta est in vtero h̄ns: qḋ eni in ea natum est de spū sancto est all'a. ps. Mgt. Oro. Deus qui nos redemptiōis ā. Cōtinuet.

DEus qui salutis eterne beate marie virginitate fecunda humano generi pmia prestitisti tribue q̄sum' ut ipsā pro nobis intercedere sentiamus per quam meruimus auctorem vite suscipere. Dominum n̄rm ihm xp̄m filiū tuū. Qui. Ad complet. hym.

COrde natus ex parentis ante mundi exordiū alpha et o cognominat' ipse fons et clausula oīuz que sūt fuerunt: queq͡ post futura sūt seculorū

seculis. O beatus partus ille: virgo cũ puerpera edidit nostram salutẽ feta sancto spũ et puer redemptor orbis os sacratũ protulit: seculoꝝ seculis. Psallat altitudo celi psallãt omnes angeli quicq̃d est virtutis vsq̃ psallat in laudẽ dei nulla linguarũ silescat vox ⁊ oĩs consonet seculoꝝ seculis. Ecce quẽ vates vetustĩ ꝯcinebãt sc̃lis: quẽ ꝓphetaꝝ fideles pagine spoponderãt emicat ꝓmissus olim cũcta collaudent deũ sc̃loꝝ seculis. Te senes ⁊ te iuuent⁹ paruulorũq̃ chor⁹ turba matrũ virginũq̃ simplices puellule voce concordes pudicis ꝑstrepent cõcentibus sc̃loꝝ seculis. Tibi xp̃e sit cũ patre agioq̃ spũ hymn⁹ melos laus phẽnis gratiaꝝ actio honor virtus victoria regnũ eternaliter sc̃loꝝ sc̃lis. Amẽ. Cap.

POpulus q̃ ambulabat in tenebris vidit lucem magnam habitantib⁹ in regione vmbre mortis lux orta est eis Deo. ℟. Constantes estote videbitis. Añ. Completi sũt dies marie ut pareret filium suũ primogenitum. ps. Nunc dimittis. Oratio. Deus qui nos redemptionis. Deus qui salutis. Saluator mundi. Inuit. Xp̃us natus est nobis Venite adoremus. ps. Venite. In p̃mo nocturno añ. Dñs dixit ad me filius meus es tu ego hodie genui te. ps. Quare fremuerunt. Añ. Tanq̃ sponsus dominus procedens de thalamo suo. ps. Celi enarrant. Añ. Diffusa est gratia in labijs tuis propterea benedixit te de⁹ in eternum. ps. Eructauit. ℣. Speciosus forma pre filijs hominum. Diffusa est. Precib⁹ ⁊ meritis ꝛc. Iube domine benedicere. Alma virgo virginũ cum reliquis benedictionib⁹ de beata virgine maria. Ysaie ix capitulo. L. i.

PRimo tempore alleuiata est terra ꝫabulon ⁊ terra neptalim Et nouissimo agrauata est via maris trãsiordanẽ galilee gentium. Populus qui ambulabat in tenebris vidit lucem magnam habitãtibus in regione vmbre mortis lux orta est eis. Multiplicasti gentem: non magnificasti leticiam. Letabunt corã te sicut qui letant in messe: sicut exultant victores capta preda

quando diuidunt spolia. Iu-
gum enim oneris eius ⁊ virgā
humeri eius ⁊ sceptrū exacto-
ris eius superasti sicut i die ma-
dian. Quia ois violenta pre-
datio cū tumultu ⁊ vestimētū
mixtum sanguine erit in com
bustionē ⁊ cibus ignis. Par-
uulus enī natus ē nobis ⁊ fili⁹
datus ē nobis. Et fact⁹ est pn-
cipatus sup humerū eius. ⁊ vo
cabit nomen eius admirabi-
lis deus fortis pater futuri se-
culi: pnceps pacis. Hec di. ℞.
Hodie nobis celorū rex de vir
gine nasci dignatus est ut ho-
minē perditū ad regna cele-
stia reuocaret. Gaudet exerci-
tus angelorū. Quia salus eterna
humano generi apparuit. ℣.
Gloria in excelsis deo ⁊ in ter
ra pax hominib⁹ bone volun-
tatis. Quia. Ysaie. xl. ca. L. ii.

Consolamini consolami-
ni popule me⁹ dicit deus
vester. Loquimini ad cor ihrl'm ⁊
aduocate eam: qm̄ cōpleta est
malitia eius: dimissa ē iniqui
tas illius. Suscepit de manu
dn̄i duplicia pro oibus pecca
tis suis. Vox clamantis in de
serto parate viam dn̄i rectas
facite i solitudine semitas dei
nostri. Ois vallis exaltabitur
⁊ ois mons ⁊ collis humiliabi
tur: ⁊ erunt praua in directa ⁊
aspera in vias planas. Et re-
uelabit gloria dn̄i ⁊ videbit
ois caro pariter q᷑ os dn̄i locu
tum est. Vox dicentis. Clama
Et dixi. Quid clamabo? Om-
nis caro fenū ⁊ omnis gloria
eius quasi flos agri. Exiccatū
est fenum ⁊ cecidit flos verbū
aūt domini manet in eternū
Hec dicit. ℞. Hodie nobis de
celo pax vera descendit. Ho-
die per totum mundū melli-
flui facti sunt celi. ℣. Hodie il
luxit nobis dies redemptiōis
noue reparationis antique fe
licitatis eterne. Hodie. Ysaie
lii. capitulo. Lectio iii.

Consurge consurge indu
ere fortitudine tua syon.
Induere vestimentis glorie
tue hierusalem ciuitas sancti:
quia non adijciet vltra ut per
transeat per te incircumcisus
⁊ immundus. Excutere de pul
uere consurge sede hierusalē.
Solue vincula colli tui capti
ua filia syon: q2 hec dicit dn̄s
Grat⁹ venūdati estis ⁊ sine argē
to redimemini: q2 h dic̄ dn̄s de⁹
In egyptū descēdit pp̄l's me⁹ i

principio ut colonus esset ibi: et assur absque vlla causa calumniatus est eu. Et nunc quid mihi est hoc dicit dominus? Quoniam ablatus est populus meus gratis. Dominatores eius inique agunt dicit dominus et iugiter tota die nomen meum blasphematur. Propter hoc sciet populus meus nomen meum in die illa quia egoipse qui loquebar ecce assum. Quam pulchri super montes pedes annunciantis et predicantis pacem: annunciantis bonum: predicantis salutem dicentis. Syon regnabit deus tuus. Uox speculatorum tuorum. Leuauerunt vocem simul laudabunt quia oculo ad oculum videbunt cum conuerterit dominus syon. Gaudete et laudate simul deserta ierusalem quia consolatus est dominus populum suum redemit ierusalem. Parauit dominus brachium sanctum suum in oculis omnium gentium et videbunt omnes fines terre salutare dei nostri. Hec. R. Descendit de celis missus ab arce patris introiuit per aurem virginis in regionem nostram indutus stola purpurea. Et exiuit per auream portam lux et decus vniuerse fabrice mundi. V. Tanquam sponsus dominus procedens de thalamo suo. Et. Gloria. Et. In iii. nocturno an. Suscepimus deus misericordiam tuam in medio templi tui. ps. Magnus dominus. An. Orietur in diebus domini abundantia pacis et dominabitur. ps. Deus iudicium. An. Ueritas de terra orta est et iusticia de celo prospexit. ps. Benedixisti. V. Notum fecit dominus salutare suum. In conspectu gentium reuelabit iusticiam suam. De sermone beati leonis pape.

Natalis domini dies ea de causa patribus votiue solennitatis institutus est quia in eo christus pro redemptione mundi nasci corporaliter voluit prodiens ex virginis vtero qui erat in patris imperio. Cuius suscepte carnis causa hec est. Postquam enim inuidia diaboli parens ille primus spe seductus inani cecidit confestim exul et perditus in omni genere suo radicem malitie et peccati transduxit crescebatque in malum vehementius omne genus mortalium diffusis vbique sceleribus et quod est nequius omnium cultibus idolorum. Uolens igitur deus terminare peccatum consuluit: verbo: lege: prophetis: signis: et prodigijs. Sed quia nec sic quidem errores suos ammonitus cognosceret mundus: misit deus filium suum ut carnem indueret hominibus appareret et peccatores saluaret. Qui ideo in homine venit

quia p seipsū cognosci ab hoībus nō potuit. Tu. R. Quē vidistis pastores dicite annūciate in terris quis apparuit? Natum vidim⁹ in choro angelorum saluatorē dñm. V. Dicite qd nam vidistis ꝛ ānūciate xpi natiuitatē. Natū. L. v.

SAluator nr̄ dilectissimi hodie nat⁹ ē gaudeam⁹. Neqꝫ eni locū fas esse tristicie vbi natalis est vite. Que cōsūpto mortalitatis timore ingerit nobis de pmissa eternitate leticiā. Una cūctis leticie cōis ē ratio qa dñs nr̄ peccati mortisqꝫ destructor sicut nullum a reatu liberū repperit: ita p liberandis oīb⁹ venit. Exultet sanctus qa appropinquat ad palmam. Gaudeat pctōr qa iuitatur ad veniā. Animet gentilis quia vocat ad vitā. Tu. R. O magnū mysteriū ꝛ admirabile sacramentū ut aialia viderent dñm natū iacentē in presepio. Beata virgo cui⁹ viscera meruerūt portare dominuꝫ xpm. V. Dñe audiui auditum tuū ꝛ timui: consideraui opera tua ꝛ expaui in medio duū animaliū. Beata. L. vi.

EXultem⁹ in domino dilectissimi ꝛ spirituali iocunditate letemur quia illuxit nobis dies redemptionis noue reparationis antique felicitatis eterne. Reparat eni nobis salutis nostre annua reuolutione sacramentū ab initio promissum in fine redditum sine fine mansurū. In quo dignū est nos sursum erectis cordib⁹ diuinū adorare mysterium ut quod magno munere dei agitur magnis eccl'ie gaudijs celebretur. Sit aūt i nobis indubitata credulitas virginee itegritatis. Amplectamur christum in nostra carne nascentē ut eum videre mereamur i sua maiestate regnantem. Tu. R. Beata dei genitrix maria cuius viscera intacta permanēt. Hodie genuit saluatorem seculi. V. Aue maria gratia plena dñs tecum. Hodie. Gloria Hodie. In tertio nocturno añ. Ipse iuocauit me alleluia: pr̄ meus es tu alleluia. ps. Misericordias. Añ. Letentur celi ꝛ exultet terra ante faciē domini quoniā venit. ps. Cantate. p.º Añ. Nouum fecit domin⁹ alleluia salutare suū alleluia. ps. Cantate. ij. V. Benedict⁹ qui venit in nomine domini: de⁹ dñs ꝛ illuxit nobis. Iube dñe

benedicere. Per euāgelica dicta deleant̄ nr̄a delicta. Amē.

Scdm lucam.

In illo tempore: Exijt edictum a cesare augusto ut describeret̄ vniuersus orbis. 7 rel.

Omel. btī grego. L. vij.

Quid est q nascituro domino mund⁹ describit̄: nisi hoc qd aperte monstratur qa ille apparebat i carne qui electos suos ascriberet in eternitate: Qui non in parētū domo sed in via nascit̄ ut pfecte ostenderet: qa p humanitatē quā assupserat quasi in alieno nascebat̄. Alienū videlicz non sm ptātē dico sz sm nām. Nā de ptāte ei⁹ scriptū est. In propria venit. In natura etenim sua ante tpa nat⁹ est: in nostra venit ex tpe. Qui ergo eternus pmanes tpalis apparuit: alienum est vbi descendit. Tu. ℟. Beata viscera marie virginis que portauerūt eterni pris filiuz. 7 beata vbera que lactauerunt xp̄m dn̄m. Quia hodie pro salute mūdi de virgine nasci dignatus est. ℣. Dies scīficatus illuxit nobis venite gentes 7 adorate dn̄m. Qui. Jube dn̄e benedicere. Diuinū auxilium maneat semp nobiscum. Amen.

Scdm lucam.

In illo tēpore: Pastores loquebant̄ ad inuicē. Trāseamus vsqz bethleē 7 videamus hoc verbū qd factū ē: qd dn̄s ostendit nobis. 7 reliqua.

Omel. venerabilis bede pr̄bri. L. vij.

Nato in bethleē dn̄o saluatore sicut sacra euangelij testat̄ historia pastorib⁹ qui in regiōe eadē erant vigilantes vigilias sup gregē suū: angel⁹ dn̄i magna cū luce apparuit: exortūqz mūdo solē iusticie non solū celestis voce sermonis: verū etiā claritate diuini lucis astruxit. Nusqz eni in tota veteris testamēti serie reperim⁹ angelos qui tam sedulo apparuere patrib⁹: cum luce apparuisse: sed hoc priuilegium recte hodierno tempori seruatū est: quando exortū est lumen rectis corde misericors 7 miserator dn̄s. Tu aūt. ℟. Sancta 7 imaculata virginitas quib⁹ te laudibus referā nescio: Quia quem celi capere non poterāt tuo gremio cōtulisti. ℣. Benedicta tu in mulieribus 7 benedictus fructus ventris tui. Quia. Jube domine benedicere. Intellectū sancti euāgelij adpiat nobis virt⁹

spūs sancti. Amē. Initium sancti euangelij ſm iohannē.

In principio erat verbum ⁊ verbū erat apud deum ⁊ deus erat verbū: hoc erat in principio apud deū: omnia ꝑ ipsū facta sūt ⁊ sine ipso factuz est nihil. ⁊ reſ. Omel. venerabilis bede bſbriteri. L. vij.

Quia tpalē mediatoꝛ dei ⁊ hois ihū xp̄i natiuitatem sanctoꝝ euangelistaꝝ verbis: mathei videlicz ⁊ luce manifestatā cognouimus. Libet etiā de verbi id est diuinitatis ei⁹ eternitate i qua pr̄i manet semꝑ equalis: beati iohannis euangeliste dicta scrutari qui singulari ꝑuilegio meruit castitatis ut ceteris alti⁹ diuinitatis ipsi⁹ caperet: ⁊ fi ſlet patefaceret archanū. Merito ergo in figura quatuoꝛ aialiū aquile volanti compaꝛ. Cūctis qppe auib⁹ aquila celsi⁹ volare cūctisqꝫ aiantib⁹ clarius solis radijs infigere consueuit obtutus. Ceteri nāqꝫ euangeliste quasi in terra cū domino ambulant qui temporalem ei⁹ generationem: pariter ⁊ temporalia facta sufficienter exponētes pauca de diuinitate dixerunt. Hic aūt quasi ad celuz

volat cum dn̄o qui eundez in ꝑncipio fuisse testaꝛ dicēs. In ꝑncipio erat verbum. Tu. R. Uerbum caro factū est ⁊ habitabit in nobis cuius gloriā vidimus quasi vnigeniti a patre Plenum gratia ⁊ veritate. V. In principio erat verbū ⁊ verbum erat apud deū ⁊ de⁹ erat verbū. Plenū. Glia. Plenum Statim subiungaꝛ Dn̄s vobiscum. Et cū spiritu tuo. Initiū sancti euāgelij ſm matheum. Gloria tibi domine.

Liber generationis ihesu xp̄i filij dauid filij abraham. Abraham genuit ysaac. Ysaac autē genuit iacob. Jacob aūt genuit iudā ⁊ fratres eius. Judas aūt genuit phares ⁊ zaram de thamar. Phares autē genuit esrom. Esrom autē genuit aram. Aram autē gēuit aminadab. Aminadab aūt genuit naason Naason āt genuit salmon. Salmon autē genuit booz de raab. Booz āt genuit obeth ex ruth. Obeth autē genuit iesse. Jesse aūt genuit dō regē Dauid āt rex gēuit salomonem ex ea q̄ fuit vrie Salomō āt genuit roboā. Roboā aūt genuit abiā Abia aūt gēuit asa. Asa āt gēuit iosafat

Josaphat aũt genuit ioram. Joram aũt genuit oçiã. Oci- as aũt genuit ioathan. Joa- than aũt genuit achaç. Achaç aũt genuit eçechiã. Eçechias aũt genuit manassen. Manas- ses aũt genuit amon. Amõ aũt genuit iosiam. Josias aũt ie- nuit iechoniã ⁊ fratres eius in transmigratiõe babylonis. Et post transmigrationẽ babylo- nis iechonias genuit salathi- el. Salathiel aũt genuit çoro- babel. Zorobabel aũt genuit abiud. Abiud aũt genuit elia- chim. Eliachim autem genuit açor. Açor aũt genuit sadoch. Sadoch autẽ genuit achim. Achim aũt genuit eliud. Eliud aũt genuit eleaçar. Eleaçar aũt genuit mathan. Mathan aũt genuit iacob. Jacob autẽ ge- nuit ioseph virũ marie de qua natus ẽ iesus qui vocat christus. Te deũ laudam⁹. Post h̃ im- mediate sequunt laudes more solito cũ suis infrascriptis aũis ⁊ cõtinuet statim canticũ Be- nedictus. sic cũ orõnib⁹ sequẽ- tibus cõplet officiũ matutinũ. Q̃ si fuerit officiũ in ecclesia cum solẽnitate: tunc post Te deũ laudam⁹ imediate canta- tur missa que dicit in gallicã- tu. Tandẽ post cõionẽ dicant laudes suo ordine. ⁊ officium matutinũ simul cum orationi- bus misse post cõionẽ perficiat.

Ad laudes aña. Quem vidistis pastores dicite annũciate no- bis in terris quis apparuit: na- tum vidim⁹ in choro angelo- rum saluatorẽ dñm alla alla. ps. Dñs regnauit. cũ reli. Aña. Genuit puerpera regẽ cui no- men eternũ ⁊ gaudiũ matris ha- bens cũ virginitatis pudore: nec primã similem visa est nec habere sequentẽ alla. Aña. An- gelus ad pastores ait annun- cio vobis gaudiũ magnũ: quia natus est nobis hodie salua- tor mũdi alla. Aña. Facta ẽ cũ angelo multitudo celestis ex- ercitus laudantiũ ⁊ dicentiũ gloria in excelsis deo ⁊ in ter- ra pax hoib⁹ bone voluntatis alla alla. Aña. Paruul⁹ fili⁹ ho- die nat⁹ est nobis ⁊ vocabitur deus fortis alla alla. Aña Glo- ria in excelsis deo ⁊ in terra pax hoib⁹ bone voluntatis alla al. ps. Benedictus. Oratio.

Deus qui hanc sacratissi- mam noctẽ veri luminis illustratione clarescere fecisti: da q̃s ut cuius lucis mysteria in terra cognouim⁹ ei⁹ quoq

gaudijs in celo perfruamur. Continuetur. Deus qui salutis &c. Ad primam hymnus. Jam lucis orto. Subiungatur postea versus Gloria tibi dñe qui natus es &c. Et similiter fiat post quemlibet hymnum ad horas quascunque usque ad vigiliam epiphanie dñi. Añ. Lux orta ē super nos: quia hodie natus est saluator alleluia. ps. Deus in nomine. ps. Confitemini. cum rel. Cap. Populus qui ambula. R. Jhesu xpe fili. V. Qui natus es de virgine maria. V. Letentur celi et exultet terra ante faciē dñi quoniam venit.

Oro.

P Resta quesumus omnipotens deus ut natus saluator mundi sicut diuine nobis generationis est auctor: ita et immortalitatis sit ipse largitor. Continuetur. Deus qui salutis. In hac hora hoc ordine dicitur officium prime hore indifferenter usque festum epiphanie dñi exclusiue: saluo quando officium ordinarium fit de festo aliquo tunc añ. ad primam dicitur de festo huiusmodi. Et similiter fit infra octauas festiuitatum quarumcunque habentium ad primam propria. Ad tertiam hymnus. Nunc sancte. Añ. Gaudeamus omnes fideles saluator noster natus ē in mundum hodie processit proles magnifici germinis et perseuerat pudor virginitatis. ps. Legem pone.

Capitulum.

M Ultipharie multisque modis olim deus loquens patribus in prophetis nouissime diebus istis locutus est nobis in filio quē constituit heredē vniuersorum per quem fecit et secula. Deo. R. Speciosus forma pre filijs hominum. V. Diffusa est gratia in labijs tuis. V. Notum fecit dñs salutare.

Oro.

C Oncede quesumus omnipotens deus ut nos vnigeniti tui noua per carnē natiuitas liberet quos sub peccati iugo vetusta seruitus tenet. Continuetur. Deus qui salutis. Ad sextam hymnus. Rector potens. Añ. Virgo hodie fidelis et si verbum genuit incarnatum virgo mansit post partum quam laudantes omnes dicimus: benedicta tu in mulieribus. ps. Defecit in sa.

Cap.

Q Ui cum sit splendor glorie et figura substantie eius: portansque oia verbo virtutis sue purgationē peccatorum faciēs: sedet ad dexterā maiestatis in excelsis: tanto melior angelis effectus quanto differentius pre illis nomen hereditauit. Deo

℟. Notum fecit dñs salutare suũ. ℣. Ante cõspectũ gentiuz reuelabit iusticiã suã. ℣. Benedictus q venit in noie domini Oratio ut ẽ ad tertiã. Ad nonam hym. Rex deus. Añ. Nesciens mat vgo virũ pepit sine dolore saluatorẽ seculorũ: ipsũ regẽ angelorũ sola virgo lactabat vbere ẽ celo pleno. ps. Mirabilia. Capitulum.

Ipsi peribũt tu aũt permanebis. et oẽs ut vestimẽtũ veterascent. et velut amictum mutabis eos et mutabũt: tu aũt idẽ ipse es et anni tui nõ deficient. Deo. ℟. Benedict⁹ qui venit in noie dñi. ℣. De⁹ dñs et illuxit nobis. ℣. Letenĩ celi et exultet. Oñones ut ẽ. ad tñã. In secundis ve. añ. Tecũ pncipiũ i die vtutis tue i splẽdorib⁹ scõrũ ex vto añ luciferũ genui te. ps. Dixit dñs. Añ. Redemptionẽ misit dñs pplo suo mãdauit in eternũ testamẽtũ suũ ps. Confitebor. Añ. Exortũ ẽ in tenebris lumẽ rectis corde misericors et miserator et iust⁹ dñs. ps. Beat⁹. Añ. Apud dominũ misericordia et copiosa apud eũ redemptio. ps. De pfundis. Añ. De fructu ventris tui ponã sup sedẽ tuã. ps. Memento dñe. Cap. Multipharie. ℟. Uerbũ caro. Hym.

A Solis ortus cardine ad vsqꝫ terre limitẽ: xpm canam⁹ pncipẽ natũ maria vgine. Beatus auctor seculi seruile corpus induit: ut carne carnẽ liberans ne perderet quos cõdidit. Clausa parẽtis viscera celestis intrat grã: venter puelle baiulat secreta que non nouerat. Domus pudici pectoris templũ repente fit dei: intacta nesciẽs viri verbo cõcepit filiuz. Enixa est puerpera quẽ gabriel predixerat: quẽ matris aluo gestiens clausus iohannes senserat. Feno iacere ptulit presepe nõ abhorruit: paruoqꝫ lacte pastus ẽ p quẽ nec ales esurit. Gaudet chor⁹ celestiũ et angeli canũt deo: palã qꝫ fit pastorib⁹ pastor creator nũ. Gl̃ia patri gl̃ia natoqꝫ laus qꝫ maxima: cũ scõ sit spiramine nũc et p oẽ seculũ. Amẽ. ℣. Speciosus forma. Añ. Hodie xps nat⁹ ẽ hodie saluator apparuit: hodie in ẽra canũt angeli letãt archãgeli: hodie exultãt iusti dicẽtes gloria in excelsis deo all'a. ps. Mgt. Oro. Cõcede q̃s o. d. De⁹ q salut. Cõpleto aũt officio vespertino

in die sancto totalit et cōclusio cū Bndicam⁹ dn̄o Incipiat de scō stephano pthomartyre R. Sancte dei pciose. cū ceteris sicut suo ordine apparebit Ad officiū cōpletorij hymn⁹. Corde nat⁹. Et siliter infra octauā indifferēt. Cap. Ppls q ambu. V. Letent celi. An. Ecce de quo iohes dixit xp̄s natus est in isrl̄ et regni ei⁹ nō erit finis al. ps. Nūc di. Oro Pras q̄s. Deus q salutis. Saluator Officiū cōplet. cū pdictis cap. V. et orōnib⁹ pficit indifferēt vsq₃ vigiliā ephie dn̄i exclusiue. Et sciendū q̄ infra octauā natiuitatis dn̄i cōtinue vltra officiū festiuitatꝫ dicit officiū horaꝝ de natiuitate dn̄i loco horaꝝ bt̄e v̄ginis cū tribus lectiōib⁹ et Rijs fm ordinē nocturnoꝝ infra de dn̄icali officio iuxta cōtinētiā rubrice generalis. In festo q̄ bti stephani pthomartyris de natiuitate dn̄i. Inuit. Xp̄s nat⁹ cū suis ptinentijs sic̄ et de cetero. De smōe bti maximi epi L. j.

Charissimi frēs in aduētū dn̄ico cui honorē debitū presenti festiuitate deferimus multimoda celestiū mysteriorū gratia reuelat. Hodie enim hoc ē i fine tēpoꝝ edit⁹ est ille cui⁹ eternitatē nulla seclorum tēpa cōprehēdūt: hodie celi terrarūq₃ dn̄s pro libertate suoꝝ formā induit seruitut. Tu autem domine. Lectio ij.

Hodie nouā feminei sex⁹ gloriaꝫ peperit virgo. et quod vniuersa ecclesia nobiscum miratur natus est homo: non p hominem procreatus. Quis aūt nouū videatur non tamen incredulum q̄ xp̄s in vtero marie sine generante conceptus est qui i de deo patre sine cōceptione processit. Tu autē domine miserere. L. iij.

Quod eni xp̄us deus est: soli⁹ patris est vnigenitus. Q. homo ē: soli⁹ matris est fili⁹: atq₃ ideo illum qui ex patre de⁹: et ex matre homo: hoc est deum et hominem vnum deum cōfitemur. Hoc autē totum factū est ut et de⁹ per carnem hominis mysterium salutaris susciperet passionis. et homo p virtutem dei eternitatis sue reciperet dignitatem. Tu aūt. Te deūz laudamus. V. Puer natus est nobis et filius datus est nobis. Ad laudes añ. Quē vidistl. cū rel. Cap. Mlaphariē Hymn⁹. Enixa. V. Letēt celi.

Añ. Continet in gremio celuz terramq3 regentē v̄go dei genitrix pceres comitant̄ herileſ p quos orbis ouans xp̄o sub principe pollet. ps̄. Bn̄dictus. Oro. Concede. Deus q salut̄. Ad p̄mā hymn⁹. Enixa ē. Añ. Lux orta. ſicut in die ſcō. ps. Ad dn̄z. Leuaui. Letat⁹. Laudate do. o. Cap̄. Populus qui ℟. Adiuua nos. ℣. Oraculū. ℣. Letent̄ celi. Oro. De⁹ q sa. Sancti spūs. Perpetuā. vſq3 finē ſuo modo cōſueto. Cūtis i choro eccleſie zagrabiēſis ab hinc vſq3 vigiliaz epiphie dn̄i dicatur ſola prima de natiuitate dn̄i. ꝛ ſimiliter cōpletoriū ꝛ alias etiā qn̄q3 ſi de feſtiuitatib⁹ occurrentibus fit officiū. S. cū eē repugnāre rōni: nā ſi hore alie duplicant̄: p ſe ſcʒ dicāt̄ ꝺ natiuitate dn̄i loco horaꝝ bt̄e virginis. ꝛ p ſe de feſtiuitatib⁹ q̄re nō hora p̄ma ꝛ vltima ſcʒ cōplet. ſil̄r duplicent̄. Et ſi dicāt̄ qm̄ cap̄. ℟. ℣. ꝛ ſilia eadem ſūt hoc eſt ſupfluū dicere q ppter hoc ad ipſas horas ꝑs vel alia conſueta alias debeant ſubiceri que mltiplicata certe nō viciant ſʒ merito ꝛ deuociōi pficiūt. ergo ꝛc̄. Ad. iii. hymn⁹. Enixa. Añ. Natus eſt nobis hodie ſaluator qui eſt xp̄s dn̄s in ciuitate dauid. ps. Ad te leuaui. Niſi quia. Qui confidūt. Cap̄. cū ceteris ſicut in die ſancto. Ad ſextā hymn⁹. Enixa eſt. Añ. Natus eſt nobis deus de deo lumē de lumine quod erat in principio. ps. In cōuertendo. Niſi dn̄s. Bti oēs cuʒ ceteris ſicut in die ſcō. Ad nonā hymn⁹. Enixa ē. Añ. Nesciens mater. vt ē ad nonā. ps. Sepe ex. De profundis. Dn̄e non eſt exal. cū ceteris ſicut in die ſancto. In ſcd̄is vs añ. Tecū principiū. cum ceteris ſicut in die ſancto. Añ. Maria intacta virgo deum nobis genuit teneris indutum mēbris quez lactare meruit: oēs xp̄m adorem⁹ q venit ſaluare nos. ps. Mḡt. Orones ſicut in die ſcō. Ad complet. ps. Memēto dn̄e. Ecce q̄. Ecce nūc. Añ. Alla. hymn⁹. Enixa eſt. Cap̄. Popul⁹ qui. ℣. Letentur celi. Añ. Ecce de quo iohānes. vt ē in die ſcō. ps̄. Nunc dimittis. Oratio vt ē ad p̄mā. Premiſſo ordine infra octauā perficitur officiū horaꝝ de natiuitate dn̄i extra ordinariuz: ſaluo q añ. Continet in gremio. ad Bn̄d. ſp eſt eadē. ſed ad vē ſp

añ. specialis descripta post lectiones suo loco: nec dicitur memo. de scis in hoc officio sz in ordinario. In festo sci iohannis euangeliste de natiuitate domini. Lectio j^a

Exultemus fratres et letemur celebrantes natalem dñi nñi ihu xpi qa in ei^9 natiuitate nos oẽs natos sentim^9 ad vitã: factus est eni homo ut non sibi viueret: quia auctor est vite: sed ut morte sua mortem redimeret peccõr. Tu aũt.

Tantis eniz vinculis L. ij^a humanũ gen^9 vinxerat inimic^9 tãtaqz mole nos in manũ perseferat peccatorũ ut nullus nob reditus esset ad salutẽ nisi nasceretur ille qui virtute propria ad vitam posset redire p^9 mortem ihus xpus dominus noster. Tu aũt. Lectio iij^a

Domin^9 noster ihs xpus frẽs qui in eternũ est cũctor creator nascendo de matre factus est nobis saluator. Nat^9 ẽ nobis p patris voluntatẽ ut nos pducat ad patris eternitatem Factus ẽ de^9 homo: ut homo fieret de^9. Tu. Añ. Nato dño angelor chori canebant dicẽtes: sal^9 deo nño sedenti super thronũ et agno. ps. Mgt. In festo scõr innocẽtũ de natiuitate domini. Lectio j^a

O Miracula: o pdigia fratres nature iura mutantur deus i hoie nascitur: virgo sine viro grauidatur: Mox viri nesciam sermo dei maritat: filiqz facta est mater et virgo. Mater facta sed incorrupta: vgo hñs filiũ: sed nesciẽs vir. Tu L. ij

Solus eni absqz peccato nat^9 est quẽ sine cõplexu viri nõ cõcupiscentia viri sed obediẽtia genuit mentis: virgo concepit solam vulneris nostri medicinam: parere vitã potuit q non ex peccati vulnere germen pie prolis emisit. Tu. L. iij

O mira et inexquisita cõpago o noua et inaudita cõmixtio: de^9 q est et qui erat: fit creator creatura. Qui imẽsus ẽ capit diuites constituẽs: paup efficitur: incorporeus carne vestitur: videtur inuisibilis: palpatur inpalpabilis: cõpchenditur incõpchensibilis: imortalis occiditur. Tu. Añ. Btũs venter q te portauit xpe et beata vbera que lactauerunt dñm et saluatorem mundi alla. ps. Mgt. In festo beati thome martyris ó natiuitate dñi. L. j^a

Attẽdite dilectissimi ma-

gnitudinē gratie dei: t agnosci te quid de⁹ hoī dignat⁹ est ꝓrogare. Xp̄us enī dei fili⁹ de deo vero ver⁹ deus t vnus cū patre naturaliter de⁹ ip̄e ex seipso sanctos angelos pascit: s; tn̄ angelicā naturā dei fili⁹ nō accepit. Tu. Lectio ij.

Ut aūt suā charitatē deus cōmendaret in nobis: filius ei⁹ naturā nostram suscepit ex nobis. Et deus vnigenit⁹ qui panis est angeloꝝ simul hoīs t animā suscepit t carnē. Accepit enī xp̄us animā t carnem vtramq; verā: vtramq; sanctā vtraq; mūdā. Tu. Lectio iij.

Magnū mysteriū: hō deum contemnēs a deo discessit: de⁹ hominē diligens: ad hoīes venit. Dilexit itaq; impiū ut faceret iustū: dilexit infirmū ut faceret sanū: dilexit peruersū ut faceret rectū: dilexit mortuū; ut faceret viuū. Tu autē. An. Beata viscera marie virginis que portauerunt eterni patris filium. ps. Mḡt. Pro dn̄icali officio infra octauam natiuitatis domini ad vesperas an. Tecum principium. cum reliquis. Capitulum.

Quanto tēpore hēres paruulus ē nihil differt a seruo cum sit dn̄s oīu;: sed sub tutoribus t actoribus ē vsq; ad prefinitū temp⁹ a patre. Deo. R. In principio erat verbum t verbū erat apud deū t deus erat verbū hoc erat in ꝑncipio apud deū. Omnia per ipsū facta sūt t sine ipso factū ē nihil. V. Quod factū est in ipso vita erat t vita erat lux hominum Omnia. Gloria. Oia. Hymn⁹. A solis ort⁹. V. Speciosus forma. An. Dū mediū silentiū tenerent oia t nox in suo cursu iter pageret oīps sermo tu⁹ dn̄e a regalibus sedib⁹ venit all'a. ps. Mḡt. Oratio.

Omnipotēs sempiterne de⁹ dirige act⁹ nr̄os i bn̄placito tuo ut in noīe dilecti filij tui mereamur bonis opib⁹ abundare. Deus qui salutis. Memorie de scīs repetant̄ sicut in ordine suo t loco festiuitatū posite sūt. Inuitat. Xp̄s natus est. In p̄mo nocturno an Dn̄s dixit. ps. Quare fre. An. In sole posuit tabernaculum suū t ipse tanq; sponsus procedens de thalamo suo. ps. Celi enarrant. An. Eleuamini porte eternales t introibit rex glorie. ps. Dn̄i est terra. V. Speciosus forma. De sermōe bti

leonis pape. Lectio j^a

Semper dilectissimi diuersis modis: multisq; mensuris humano generi bonitas diuina consuluit. et plurima prouidentie sue munera oibus retro seculis clementer impartit. Sed in nouissimis tpib^9 oem abūdantiā solite benignitatis excessit qñ in xp̄o ipsa ad peccatores misericordia: ipsa ad errātes veritas: ipsa ad mortuos vita descendit. Tu. ℟. Descendit de celis deus ver^9 a patre genitus introiuit in vterū vginis nobis ut appareret visibilis indutus carne humana. Et exiuit p clausam portā deus et homo lux et vita conditor mūdi. ℣. Tanq̄ sponsus dñs procedens de thalamo suo. Et exiuit per. Lectio ij^a

Promissum quidē erat a constitutiōe mūdi et multis significatiōib^9 rerū atq; vborū fuerat pphetatū semp q xp̄s nasceret de virgine. Iam vo nos non signis neq; imaginibus ad fidem ducimur: sed euangelica historia confirmati quod factū credim^9 adoramus. Accedentib^9 ad eruditionem nostram propheticis instrumentis ut nullo modo habeamus ambiguū quod tantis oraculis scimus esse predictum. Tu. ℟. Quem vidistis pastores. sup̄ de natiuitate domini. Lectio iij^a

Exultent igitur in laudem dei corda credentiū. et mirabili eius confiteant filij hominū quoniā in hoc precipue dei opere humilitas cognoscitur quanti eam suus conditor estimaret: qui cū origini multum humāe dederit q nos ad imaginē suam fecit: reparationi nostre longe ampli^9 tribuit cum seruili forme ipse se deus coaptauit. Tu autem domine miserere no. ℟. O magnum mysteriū. ut s̄ i die sancto. In ij^o nocturno añ. Diffusa ē gratia in labijs tuis pptera benedixit te deus in eternū. ps̄. Eructauit. Añ. Suscepimus deus misericordiā tuā in medio tēpli tui. ps̄. Magnus dñs. Añ. Orietur in dieb^9 domini abūdantia pacis et dominabitur. ps̄. Deus iudicium. ℣. Notum fecit. &c. De dictis beati bernardi. Lectio iiij^a

Benedicta maria abscōde noui solis fulgorē p̄sepio inolue pannis infantē: nam et ipsi panni nostre diuitie sunt

Precursoris siquidē pāni sal-
uatoris omni purpura ꝛ glo-
riosius hoc presepe auratū re-
gum solijs. Ditior denicꝗ xp̄i
paupertas cūctis opib⁹ cūctisꝗ
thesauris. Tu. ℞. Continet in
gremio celū terramꝗ regentē
virgo dei genitrix. pceres co-
mitanē heriles. Per q̄s orbis
ouās xp̄o sub principe pollet.
℣. Dom⁹ pudici pectoris tem
plum repēte fit dei intacta ne-
sciens virū verbo concepit fi-
lium. Per. Lectio v.

Lacta ergo maria creato-
rem tuū: lacta panē celi:
lacta preciū mūdi: p̄be lambē
ti mamillā ut ille pro te p̄beat
percutienti maxillā. Tu illi ma-
ter temporalē ministra substā
tiam: ut ipse nobis ꝛ tibi vitā
tribuat sempiternam. Tu. ℞.
Cōfirmatū est cor virginis in
quo diuina mysteria angelo
narrante cōcepit ꝛ forma p̄ fi-
lijs hominū castis concepit vi
sceribus. Et benedicta in eter-
num deum nobis ꝓtulit ꝛ ho-
minē. ℣. Dom⁹ pudici. ā. Et.
O felicia oscula L. vi.
lactātis labijs impressa
cū inter crebra indicia reptan
tis infantie: utpote verus ex te
hois filius tibi matri allude-
ret: cū verus ex patre dn̄s dei
vnigenit⁹ imparet: qui etiam
post multas assūpte carnis in-
iurias: ad vltimū affixus pa-
tibulo se verū hominē patien
do monstrauit: ut te verā ma-
trem monstraret. Tu. ℞. Dic
qui aduenit nemo scit nomen
eius nisi ipse solus vocaē vbū
dn̄i habens vestē p̄clarā. Et
oēs chori angeloꝝ in albis se-
quūtur agnū. ℣. Ecce aduēit
dn̄ator dn̄s ꝛ regnum in ma-
nu ei⁹ ꝛ potestas ꝛ imperiū. Et
Gloria. Et. In tertio nocturno
aā. Ueritas de terra orta est ꝛ
iusticia de celo ꝓspexit. p̄s. Be
nedixisti. Aā. Letenē celi ꝛ ex-
ultet terra ante faciē dn̄i quī
venit. p̄s. Cantate. i. Aā. Notū
fecit dn̄s alla: salutare suū al.
p̄s. Cantate. ij. ℣. Benedictus
qui venit. Scd̄m lucā.

In illo tempe: Erāt pater
ihesu ꝛ maria mater eius
mirantes super his que dice-
banē de illo. ꝛ rel. Omelīa btī
augustini ep̄i. L. vij.

Si quis superiora verba
euāgelij diligentē inspici
at: agnoscit non sine causa io-
seph ꝛ mariā sup his que dice
banē de puero ih̄u fuisse mira-
tos. Recolebāt eniꝫ virginem

cõcepisse: audierãt angelos i
ei⁹ natiuitate apparuisse. et gau
dium omni populo nũciasse.
Uiderãt eum a magis cũ mu-
neribus adoratũ: et a symeo-
ne in manibus susceptũ et be-
nedictũ. Tu. ℟. Ecce agn⁹ dei
ecce qui tollit peccata mundi
ecce de quo dicebã vob. Qui
post me venit ante me factus
est: cuius nõ sum dignus cor-
rigiã calciamenti soluere. ℣.
Hoc ẽ testimoniũ qð phibuit
iohãnes. Qui. L. viij.

SEd forte mouet aliquem
cur euãgelista patrẽ sal-
uatoris appellat ioseph. Nũ-
quid oblitus est qð superi⁹ scri
pserat: angelũ marie dixisse:
Ecce cõcipies et paries filium:
et vocabis nomẽ ei⁹ ihesũ. Hic
erit magnus et filius altissimi
vocabitur. Sed excepta ma-
ria et ioseph et elisabet qb⁹ spi-
ritus sanct⁹ reuelauerat: ab oĩ
bus dei fili⁹ ioseph estimabat
ad famã marie cõseruandam.
Tu. ℟. Bñdictus q venit i no
mine dñi. Deus dñs et illuxit
nobis. ℣. Lapidẽ quẽ repro-
bauerũt edificãtes: hic factus
est i caput anguli a dño factũ
est istud: et est mirabile in ocu
lis nostris. De⁹ dñs. L. ix.

QUod vo ait: Ecce posit⁹
ẽ in ruinã et i resurrectionẽ
spiritu pphetie intellexit: non-
nullos ex iudeis credituros:
multos aũt in incredulitate p
mãsuros. In ruinã eni nõ cre
dentib⁹ positus est: in resurre-
ctionẽ vo credentib⁹. Nõ solũ
aũt ipse xps: sed et apli: alijs i
ruinã: alijs in resurrectionem
fuerũt. Nã pdicatio veritatis il-
lis est in ruinã: q audita negli
gũt: illis in resurrectionẽ: qui
libenti audiũt aio et libentius
ope cõplent. Tu. ℟. O regem
celi cui talia famulantur obse
quia: stabulo ponit q cõtinet
mundũ. Jacet in psepio: et in
nubib⁹ tonat. ℣. Natus ẽ no
bis saluator mundi: q est xps
dñs in ciuitate dauid. Jacet.
Glia. Jacet. ℣. Puer nat⁹ est
nobis: et filius datus ẽ nobis.
Ad lau. añ. Quẽ vidistis: cum
reliquis. Capłm. Quanto tpe.
Hymn⁹. Enixa. ℣. Letent ce-
li. Añ. Erant ioseph et maria
mater ihesu mirantes sup his
q dicebantur de illo. ps. Dñs
Dño. Oĩpotẽs. Deus q salu. ut
ĩ ad vẽ. cũ memorijs cõpetẽ-
tib⁹. Ad primã. iij. vi. et ix. ℟.
et ℣. ut š. de natiuitate dñi in
fra octauã. Ad pimã tamẽ añ.

In pncipio et ante secula deus erat verbū ipse natus ē nobis saluator mūdi. Ad.vj.cap.

At vbi venit plenitudo tēporis misit de⁹ filiū suū: natū ex muliere: factū sub lege ut eos q sub lege erāt redimeret: ut adoptionē filiorum reciperemus. Deo. Ad.ix.capitulū.

Quoniā aūt estis filij dei misit de⁹ spm̄ filij sui: in corda nr̄a clamātē: abba pater itaqz iā nō ē seruus sed filius: q si filius et heres p deū. Deo. In secūdis vespe. añ. Tecū pncipiū. cū rel. cōpetentibus. Añ. Puer ihs crescebat plen⁹ sapientia et grā dei erat cū illo. ps. Mgt. Fiat de dñica semp memoria suo modo: vsqz vigiliā epiphanie dñi inclusiue et de sanctis: preterqz i officio diei circūcisionis dñi. In festo sancti siluestri ex dictis beati bernardi de natiuitate dñi. L.j.

Dies itaqz diei verbum eructauit dū maria vbū de corde patris suscepit. Naz vtiqz pater habet nomē dei: si quidem ex die dies saluatorē dei. Sz et virgo plane dies rutilās: q pcedit sicut aurora cōsurgēs: Fons aūt sapie verbū patris in excelsis qd virgine mediāte suscepit naturā hois. Tu aūt. Lectio ij.

Erat quippe verbū apud deū in pncipio: iā sigdē scatens fons: sed interim tm̄ i semetipso. Dicebat eteni dñs ab initio. Ego cogito cogitationes pacis et nō afflictionis Descendit itaqz cogitatio pacis in opus pacis dum verbū caro factū ē: et habitabit iam i nobis. Tu aūt. Lectio iij.

Habitat plane vbū istud in cordibus nostris p fidem: habitat in memoria in cogitatione nostra: et vsqz ad ipsam descendit imaginationē. Quid eniz prius homo de deo cogitaret: nisi forte corde idolū fabricaret: Nūc aūt cōprehēdi voluit: videri cogitari. Tu. Añ. O regē celi cui talia famulant obsequia: stabulo ponit q cōtinet mundū: iacet in presepio: et in nubibus tonat. ps. Benedictus. Oratio Concede. De⁹ qui salutis. vsqz finē suo mō sicut infra octauā

Circūcisionis dñi dies ē octaua natiuitatis dñice solēnis. Nam si octaue aliorum sanctorum sūt solēnes: quāto magis octaua dies sancti sanctorū. In ipsa eni duo occurrunt

festa. s. parientis et partus: vñ
totū tempus vsq ad festū pu-
rificationis eiusdem virginis
fit saltē extraordinarie in offi-
cio diuino de octaua et de in-
fancia saluatoris. Ideo offi-
ciū parientis et partus p hoc
tempore simul recitant. Seq-
tur ergo ad primas vē. añ. Te-
cū principiū. cū rel. et. Capl'm.

Carissime. Appa-
ruit benignitas
et humanitas sal-
uatoris nřī dei
nō ex operib' iu-
sticie q̄ fecim' nos: sed scḋm suā
misericordiā saluos nos fecit
deo. ℞. Cōgratulamini mihi
oēs qui diligitis dñm. Quia
cū essem paruula placui altis-
simo: et de meis visceribus ge-
nui deū et hoīem. ℣. Ecce eni
ex hoc beatā me dicēt oēs ge-
nerationes. Quia. Glīa. Quia
Hymn'. A solis ort'. ℣. Spe-
ciosus forma. Añ. Magnum
hereditatis mysteriū: templū
dei factus ē vterus nesciēs vi-
rū: non ē pollutus ex ea carnē
assumēs: oēs gentes venient
dicentes: gloria tibi dñe. ps.
Mgr. Oratio.

Deus q nati nob saluato-
ris diē recolis celebrare
octauā: fac nos q̄sum' ei' ppe-
tua diuinitate muniri: cui' su-
mus carnali cōmertio repati:
ihu xpi filij tui dñi nřī. Deus q
salutis. et sufficit. Cōpletoriū
ut ī. Inuitat. Xp̄us nat'. ps
Venite. Añ. Dñs dixit ad me
ps. Quare fre. Añ. In sole po-
suit. ī. ps. Celi enarrāt. Añ. Ele-
uamini porte. ī. ps. Dñi ē tra.
℣. Speciosus forma. L. j.

Circūcisio dñi nřī ihesu
xp̄i sicut et mors et resurre-
ctio p nob facta est: ut solēni
purgatione mūdati: neq̄ q̄ vl-
teri' indigeamus circūcisiōe
carnali. vñ apl's. Circūcisi in-
q̄ estis circūcisione nō manu
facta. Ritus aūt et religio cir-
cūcisionis a beato patriarcha
abrahā sūpsit exordium. Tu.
℞. Descendit de celis missus
ab arce patris. ī. in die sancto
natiuitat' dñi. Lectio. ij.

Qui cū posit' adhuc in p-
putio pfecte deo credi-
disset: reputatūq ei eēt ad iu-
sticiā: signū accepit circūcisio-
nis signaculū iusticie fidei q̄ ē
ī pputio. A q̄ etiā ut die circū-
cisiōis nomē paruulis aptare
tur exortū ē. Tu. ℞. O magnū
mysteriū. ī in die sancto. quin-
tum. Lectio tertia

Erat autem circumcisionis typus ac figura multiformis. Nam et signaculum ut dictum est iusticie fidei abrahe et semini eius: et indicium castigandi eos qui ad hoc semen hancque fidem generarent ab omni inquinamento carnis: et spiritus et prophetia nascituri de hoc semine salvatoris: qui nos et in presenti per baptismum ab omni actione mortifere pollutionis mundaret: et in futuro per resurrectionem ab universa mortis ipsius corruptione in perpetuum liberaret. Tu. ℟. Sancta et immaculata virginitas. ℣. de nativitate dñi octavum. In. iij noctumo añ. Speciosus forma pre filijs hominum: diffusa est gratia in labijs

34 tuis. ps. Eructavit. Añ. Rex omnis terre deus venit psallite sa

35 pienter. ps. Omnes gentes. Añ. Suscepimus deus misericordiam

36 tuam in medio templi tui. ps. Magnus dñs. ℣. Notum fecit dñs.

De sermone beati Augustini epi. L. iiij

Circumcisio christi quid est: nisi castitas nostra qua deus delectatur in novissimis temporibus. Et nos itaque oportet circumcidi: non in carne: sed in spiritu: et spiritum .i. vicium omne a nobis abscidi: ut simus sancti et immaculati in medio nationis prave et perverse inter quos luceamus sicut luminaria in mundo: verbum vite continentes. Tu. ℟. Beata et venerabilis virgo que sine tactu pudoris inventa est mater salvatoris. Jacebat in presepio et fulgebat in celo. ℣. Dñe audivi auditum tuum et timui: consideravi opera tua et expavi in medio duum animalium. Jacebat. L. v

Hec est enim circumcisio cordis ut deponamus veterem hominem qui corrumpitur secundum desideria erroris: et deponentes omnem iram: et blasphemiam: et fornicationem: et immundiciam: et avariciam et cupiditatem que est idolorum servitus. et cetera his similia. et induamus novum hominem: hoc est christum: et mandata eius custodiamus. Tu ℟. Congratulamini mihi ut ante in ve. Lectio vi

Hec sunt mandata christi: et hec est circumcisio qua mandavit nos circumcidi: non carne: sed corde. Nam nihil intulimus in hunc mundum: nec ex eo aliquid auferre possumus. Bene enim facimus si victu et vestitu competenti: sumus contenti. Lege beatum Job qui dixit: Nudus exivi de vtero matris mee: nudum

me oportet ire in terram. Hec
sūt mysteria circūcisionis xpi.
Hec sunt mādata eius quib⁹
pcepit ꝗcqd supfluo cordi no
stro: siue aio irrepserit: absci-
di a nobis ꝛ circūcidi. Tu. R.
Cōtinet in gremio. ā. in prio
dñicali officio quartū. In ter
tio nocturno añ. Homo nat⁹
est in ea: ꝛ ip̄se fundauit eam
altissim⁹. ps. Fundamēta. Añ.
Exultabunt oīa ligna siluarū
añ faciē dñi qm̄ venit. ps. Cā-
tate. iii Añ. Notū fecit dñs all.
salutare suū all. ps. Cantate. ꝟ.
R. Bñdictus q venit in noīe
dñi. Scdm̄ Lucam.

In illo tp̄e. Cum cōsumati
essent dies octo: ut circūci
derer puer: vocatū est nomen
ei⁹ ihesus: qd vocatū ē a b an-
gelo: pusq̄ȝ in vtero cōciperet.
ꝛ rel. Omel. vene. bede. L. vij

Sanctā venerandāq̄ȝ pre
sentis festi memoriam
paucis quidē verbis euāgeli-
sta cōphendit: sed non pauca
celestis mysterij virtute graui
dā relīqt. Exposita nāq̄ȝ nati
uitate dominica cui⁹ gaudia
mox angeli diuinis laudibus
extulerūt: pastores deuota vi
sitatione celebrarunt: oēs qui
tūc audire mirati sunt: subiū-
xit. Et postq̄ȝ ꝯsumati sūt dies
octo ꝛc̄. R. Nesciēs mater vir
go viꝝ peperit sine dolore: sal
uatorē seculoꝝ. Ipsum regē
angeloꝝ: sola virgo lactabat
vbere de celo pleno. ꝟ. Bea-
ta viscera marie ꝟginis: q̄ por
tauerunt eterni patris filium.
Ipsum. Lectio viij

Hec sunt festiuitatis hodi
erne gaudia: hec sacre so
lēnitas diei: hec illa supne pie
tatis munera sacrosancta q̄ fi
delibus cōmendans apl̄s ait:
Quia vbi venit plenitudo tē-
poris misit de⁹ filiū suū: natū
ex muliere: factū sub lege: ut
eos q sub lege erāt redimeret:
ut adoptionē filioꝝ recipem⁹
Tu. R. Confirmatū ē ā. in p-
rimo dñicali officio q̄tum.

Veniēs igit̄ in L. ix
carne filius dei viui qui
nullo eguit munere gr̄e rena-
scentis: vtriq̄ȝ gen⁹ purifica-
tionis subire dignat⁹ est: ꝛ cir
cūcisus videlȝ a parētib⁹ octā
die natiuitat: ꝛ tricesimo eta-
tis sue anno baptiçat⁹ est a io
hāne: imo etiā tertiū salutaris
hostie mun⁹ ipse templi dñs p
se non respuit offerri: cui⁹ die
ō hinc tricesima ētia domino
opitulāte vr̄a charitas audi-

tura simul ē & celebratura mysteriū. Tu. ℟. Uerbū caro .ꝟ. in die sancto nonū. Ad laudes añ. O admirabile cōmercium creator generis humani aiatū corp⁹ sumēs de virgine nasci dignat⁹ ē: & pcedens hō sine semine largit⁹ ē nobis suā deitatē. ps. Dñs regnūt. cū rel. Añ. Qñ natus ē ineffabiliter de virgine tūc implete sūt scripture sicut pluuia in vell⁹ descēdisti: ut saluū faceres gen⁹ hūanū: te laudam⁹ de⁹ noster. Añ. Rubū quē viderat moyses incōbstū cōseruatā agnouim⁹ tuā laudabilē virginitatē dei genetrix intcede p nob. Añ. Germinauit radix iesse orta ē stella ex iacob: vgo peperit saluatorem: te laudamus deus noster. Añ. Ecce maria genuit nobis saluatorē: quez iohānes vidēs exclamabat dicens: ecce agn⁹ dei: ecce q tollit peccata mūdi all'a. Capl'm Apparuit. Hymn⁹. Enixa. ꝟ. Letēt celi. Añ. Mirabile mysteriū declarat hodie inouant nature deus homo factus est id qđ fuit pmāsit & qđ nō erat assūpsit: nō cōmixtionē passus neq; diuisionē. ps. Bndictus. Oratio. Deus qui nobis nati

De⁹ qui salut. vt ŝ. ad vš. Ad pmā añ. O admirabile. cū rel. ut ŝ. in natiuitate dñi. Ad terciā añ. Quādo natus ē cū rel. ut ŝ. Ad sextā añ. Rubū quez viderat. Capl'm.

PEr lauacrū regenerationis & renouationis spūs sancti quē infudit in nos abūde per ihesum xpm saluatorē nrm. Deo grās. Ad ix. añ. Ecce maria genuit. Cap.

UT iustificati gr̄a ipsi⁹ heredes sim⁹ ſm spem vite eterne in xpo ihesu dño nro. Deo. Ad ij. vš. añ. O admirabile. cū rel. añis. ps. Dixit dñs Cōfitebor. Beatus vir. De profundis. Memēto. Cap. Apparuit. ℟. Uerbū caro. Hymn⁹. A solis. ꝟ. Speciosus forma Añ. Qui de terra ē de terra loquit: q de celo venit sup oēs ē & qđ vidit & audiuit hoc testatur: & testimoniū ei⁹ nemo accipit: qui aūt acceperit ei⁹ testimoniū signauit: qz de⁹ verax ē. ps. Magnificat. Oratio Deus qui nobis nati. De⁹ qui salut. Sequitur memoria de sancto stephano pthomartyre put in suo ordine est posita & sufficit. Ad cōpletoriū hac vice & trib⁹ dieb⁹ sequentibus.

Hymn⁹ Enixa est. cū rel. ut s. Et nota q ab hinc usq festū epiphie dñi si dominica occur- rit nō sumat officiū de dñica: sed de octauis sanctorū. de do minica uō pcedēti dicit memo ria ad horas suo modo sine ordine: sicut etiā fit de dñica infra octauas epiphanie dñi occurrenti usq primā dñicaz post ipsas octauas. In vi- gilia epiphanie dñi si dñica euenerit: dicunt. vj. lectiones de dñica pcedenti: cū omel. se quenti & alijs: cetera de circū- cisione dñi. Si autē occurrat die alia fiat ut sequit. utroq aūt modo Inuitat. Xpus na tus ē. ps. Uenite. Ad nocturnū aā. Ueritas de terra. ps. Bene dixisti. Aā. Letēt celi. ps. Can tate. Aā. Notū fecit. ps. Can tate. V. Bndict⁹ q venit in nomine. Scdm matheū

IN illo tpe. Defuncto he- rode: ecce angel⁹ dñi ap- paruit ioseph in somnis i egy- pto dicēs: Surge & accipe pue rū & matrē ei⁹: & vade in terrā isrl. Et rel. Omel. venerabilis bede psbyteri. Lectio. j.

REdēptoris nr̄i ihesu xp̄i in carne ostēsionē: vener- randa puenientes solēnitate: opportunū est ex lectione san cti euāgelij aliq̄ ad vtilitatez nr̄am pferre. Obitus qppe he rodis terminū intētionis ma liciose: qua nūc extra ecclesiā inimici seuiunt insinuat. Tu R. Ecce agnus dei. ut s. in dñi cali officio. septimū. L. ij.

QUod aūt defuncto hero de ihesus redijt in terrā israhel finē scl'i denūciat: qn enoch & helya pdicātib⁹: iudei sopita moderne inuidie flam- ma: fidem veritatis accipient Tu. R. Hic q aduenit. ut s. in dñicali officio. sextū. L. iij.

QUod autem damnato herode ioseph timore ar chelai: in iudeam ire formi- dans: angelo monente in na- zareth galilee secessit: vltima presentis ecclesie tempora de signat: quando pro ea que nunc est gentis illius cecitate christianos inq̄tum valēt p- sequi non desistent: sed acrior persecutio antixp̄i consurget. Tu autem domine miserere R. O regem celi. supra in do- minicali officio. nonum. Te deum laudamus: te dominū confitemur &c. nō dicitur nisi dominica occurrat. Ad laud. aā. Quem vidistis. Sola. nis.

dñica occurrat: qz tūc añe di-
cunt̄ p ordinē suo modo. Ps.
vo cōsueti cū ceteris ibidē. et
sileā ad horas. Capitulū

FRatres: Scim⁹ qm̄ que-
cūq; lex loquit̄: his q̄ i le
ge sūt loquit̄: ut oē os obstrua
tur et subdit⁹ fiat oīs mundus
deo: qz nō iustificabit̄ ex ope-
rib⁹ legis oīs caro corā illo.
Deo. Añ. Tolle puer̄ et matrē
eius: et vade in terrā iuda. Ps.
Bñdictus. Oratio.

COrda nr̄a q̄sum⁹ dñe ve-
ture festiuitatis splendor
illustret: quo mūdi hui⁹ tene-
bris carere valeamus: et pue-
nire ad patriā claritatis eter-
ne. Deus q̄ salutis. Ad primā
añ. In pricipio et ante secula
de⁹ erat verbū: ipse natus est
nobis saluator mūdi. Ps. De⁹
in noīe. cū rel'. Ad. iij. vj. et. ix.
añ. ut s. de natiuitate dñi īfra
octauā. Ad vj. capitulū.

PEr legē eni cognitio pec
cati: nūc autem sine lege
manifestata ē iusticia dei: te-
stificata a lege et p̄phetis. Deo
gratias. Ad nonā capitulū

NOn est eni distinctio oēs
enim peccauerūt et egent
gloria dei: iustificari gratis p
gratiā ipsi⁹ per redēptionē q̄
est in xp̄o ihesu. Deo.

EPiphanie dñi gloriosa fe
stiuitas: dicit̄ primo epi-
phania ab epi qd est sup siue
supra: et phanos apparitio qz
tūc xp̄s cū tredecim esset dierū
desursum p stellā magis ver⁹
de⁹ appuit. dicit̄ etiā theopha
nia a theos qd ē de⁹ et phanos
apparitio: qz eodē die cū iam
xp̄s tricesimū annū attigisset,
et a iohāne baptizat⁹ eēt: deus
trinitatis apparuit: pater i vo
ce: fili⁹ in carne: spūs sanct⁹ in
colūbe specie. Itē dicit̄ etiam
bethphania a beth qd ē dom⁹
eo q̄ iterū eodē die reuoluto
tñ vno anno aquam in domo
mutauit in vinū: in q̄ miracu
lo ver⁹ de⁹ apparuit. Sequit̄
igit̄ ad primas vš. añ. O ad-
mirabile cōmertiū. s. ps. Dia
Laudate. Capitulum.

SUrge illumina-
re ierl'm: quia ve-
nit lumē tuum: et
glīa dñi super te
orta est: qz ecce
tenebre operient terram: et ca-
ligo populos: super te autem
orietur dominus: et gloria ei⁹
in te videbitur. Deo gratias.
R. Illuminare illuiare ierl'm
infra. Hymnus.

Figyelem!

Az első levél helytele-
nül ide kötve.

O gentium genitis stella
duce reuelasti: concede ppitius
ut qui iam te ex fide cognoui-
mus vsqꝫ ad contēplandā spe
ciē tue celsitudis pducamur.
Deus qui salutis. Ad comple
toriū hymnus.

Quem non pualent ꝓpria
magnitudine. Celi ter-

...ꝫ mariā ꝑphisepire. De
...eo natus vtero ponitur
...pio. At pphetic⁹ sermo
...stant simul bos ꝛ asin⁹
...xit stella lucida ꝑbitu
...obsequia. Quā balaā
...aica orituā dixerat p-
Hec magorum oculos
...anti lumie pstrinxit pro
... Atqꝫ ipsos preuia xpi
...abula pduxit ... I
...guis adorant obitum
...is. Offerentes regi... au
...thus ꝛ myrrhā munera.
...sed tri mysticis nō carēt
...ra figuris. Aurū ut regi
...o ꝛ magno offerūt sacer
Atqꝫ myrrham in sepul
... Amē. Capitm.

Omnes de saba venient
aurū ꝛ thus deferentes ꝛ
...m dño ānunciātes. Deo
...eniēt ad te qui detrahe-
...ibi ꝛ adorabūt vestigia
...uoꝝ. An. Stella ista si-
cut flamma coruscat ꝛ regē regū
deū demonstrat magi eā vi-
derūt ꝛ xpo regi munera obtu
lerunt. ps. Nūc dimit. Oro.

Deus illuminator omniū
gentium da populis tu-
is perpetua pace gaudere: ꝛ il
lud lumen splendidum infun
de cordibus nostris qꝫ trium

magorum mentib⁹ inspirasti. Deus q salutis. Saluator mũdi. Et similiter fit i die sancto. Infra octauã aũt ꝛ in octaua continuet. De⁹ qui illuminas Et nota ꝙ cap Oēs de saba. ꝛ oratio De⁹ illuminator infra eādē octauas ꝛ in octaua dicunt indifferent ad ꝑmã ꝛ cõplet. Scias ꝙ in hoc festo Inuitat. cũ Uenite nõ dicit i principio matutini: tum qa reges ad adorandũ xp̄m non inuitati venerũt: tum ne videremur herodiçare. Ipse eni herodes sapientes de terra sua vocauit ad consiliũ non ut xp̄m adoraret: sed ut perderet. Debet ergo matutinũ officium in hoc festo incipi sic. Domine labia mea. Deus in adiutoriũ. Deinde sequit imediate ad ad ꝑmuz nocturnũ añ. Afferte domino filij dei adorate dñm in aula sancta ei⁹. ps. Afferte domino. Añ. Psallite deo nostro psallite psallite regi nr̄o psallite sapienter. ps. Omnes gẽtes. Añ. Omnis terra adoret te et psallat tibi psalmuz dicat nomini tuo domine. ps. Iubilate deo omnis terra psalmum dicite. ℣. Reges tharsis ꝛ insule munera offe. Ysaie. lx. capitulo. Lectio j.

OMnes sitictes venite ad aquas. ꝛ qui non habetis argentum properate. Emite ꝛ comedite. Uenite emite absq argento. ꝛ absq vlla cõmutatione vinum ꝛ lac. Quare appenditis argentum non in panibus. ꝛ laborem vestrũ nõ in saturitate? Audite audientes me ꝛ comedite bonum ꝛ delectabitur i crassitudine anima vestra. Inclinate aurē v̄ram ꝛ venite ad me: audite ꝛ viuet anima vestra. ꝛ feriam vobiscum pactum sempiternũ: misericordias dauid fideles. Hec dicit. ℟. Hodie i iordane baptiçato domino aperti sunt celi ꝛ sicut columba super eũ spiritus mansit ꝛ vox patris intonuit. Hic est filius meus dilectus i quo mihi complacui. ℣. Celi aperti sunt super eũ ꝛ vox patris audita est. Hic. Lc. ij.

ECce testem populis dedi eum ducem ac preceptorem gentibus. Ecce gentē quã nesciebas vocabis: ꝛ gentes que non cognouerunt te ad te current propter dominũ deuz tuum ꝛ sanctum israhel: quia

glorificauit te. Querite domi-
num dum inueniri potest: in-
uocate eum dum prope ē. De-
relinquat impius viam suam
τ vir iniquus cogitationes su-
as. τ reuertatur ad dominum
τ miserebitur eius. τ ad deum
nostrum quoniam multus est
ad ignoscendū. Hec dicit do-
minus deus conuertimini ad
me τ salui eritꝭ. ℞. Omnes de
saba venient aurū τ thus de-
ferentes. Et laudem domino
annunciantes. ℣. Reges thar
sis τ insule munera offerēt re-
ges arabum τ saba dona ad-
ducent. Et. Lectio iiij.

Non eni cogitatiões mee
cogitationes vestre: neq3
vie vestre vie mee dicit dns.
Quia sicut exaltant celi a ter-
ra: sic exaltate sunt vie mee a
vijs vestris. τ cogitatões mee
a cogitatióibꝰ vestris. Et quō
descendit hymber τ nix de ce-
lo τ illuc vltra non reuertitur:
sed inebriat terram τ infundit
eam. τ germinare eam facit. τ
dat semen serenti τ panem co
medenti: sic erit verbum meū
quod egredietur de ore meo.
Non reuertetur ad me vacuū
sed faciet quecunq3 volui τ p-
sperabitur in his ad que misi
illud. Hec dicit dominus deꝰ
conuertimini ad me τ salui eri
tis. ℞. Stella quam viderant
magi in oriente, antecedebat
eos. donec venirent ad locum
vbi puer erat: videntes autem
eam. Gauisi sunt gaudio ma-
gno. ℣. Et intrantes domum
inuenerunt puerum cum ma-
ria matre eius. τ procidentes
adorauerūt eum. Gauisi. Glo-
ria. Gauisi. In iij. nocturno añ.
Reges tharsis τ insule mune-
ra offerent regi domino ps. Deꝰ
iudicium tuū. Añ. Omnes gē
tes quascunq3 fecisti venient τ
adorabunt coram te domine
ps. Inclina domine. Añ. Ue-
nite adoremus deū quia ipse
est dominus deus noster. ps.
Uenite exultemꝰ. ℣. Omnis
ēra adoret te τ psallat tibi psal
mum dicat nomini tuo domi
ne. De sermone beati leo-
nis pape. Lectio iiij.

Celebrato proximo die q̄
intemerata ṽginitas hu-
mani generis edidit saluato-
rem. Epiphanie nobis vene-
randa festiuitas dat ꝑseueran
tiam gaudiorū ut inter cogna-
tarū solēnitatū vicina sacramē
ta exultatiōis vigor τ seruor fi
dei nō tepescat. Ad oīuz enim

hoiuz spectat salutē q̄ īfantia mediatoris dei ⁊ hominū iaz vniuerso declarabat mundo cū adhuc exiguo detineret ur opidulo. Tu. ℟. Interrogabat magos herodes qđ signū vidistis sup natū regē. Stellā magnā fulgentē cui⁹ splendor illuminat mūdū ⁊ nos cognouimus ⁊ venim⁹ adorare dominū. ℣. Magi veniūt ab oriente inquirentes faciem dn̄i ⁊ dicentes. Stellā. L. v.

Tribus igit̄ magis dn̄s noster in regione oriētis stella noue claritatis apparuit q̄ illustrior ceteris: pulchriorq̄ syderibus facile in se intuentiū oculos animosq̄ cōuerteret ut confestim aduerteret non esse ociosū quod tam insolitum videret. Dedit ğ aspicientib⁹ intellectū qui prestitit signū. Et quod fecit intelligi fecit inquiri. ⁊ se inueniēdū obtulit requisitū. Tu. ℟. Magi veniūt ab oriente ierl'm querentes ⁊ dicentes. Ubi est qui natus ē cui⁹ stellam vidimus ⁊ venim⁹ adorare dn̄m. ℣. Cū natus esset ihs in bethleē ciuitate iude i diebus herodis regis: ecce magi ab oriente venerunt hierosolymā dicentes. Ubi est. Lectio vi.

Sequūtur tres viri supni lumis ductu ⁊ preuij fulgoris inditiū intēta cōtemplatione comitantes ad agnitionem veritatis gratie splēdore ducunt qui humano sensu significatiz sibi regis ortū estimauerūt in ciuitate regia esse querendū. Sed qui serui suscepat formā ⁊ nō iudicare venerat: sed iudicari bethleem predegit natiuitati hierosolymā passiōi. Tu. ℟. Illuiare illuiare ierl'm vēit lux tua. Et gloria dn̄i super te orta est. ℣. Et ambulabūt gentes in lumine tuo ⁊ reges in splendore ort⁹ tui. Et. Gloria. Et. In tertio nocturno an̄. Fluminis impet⁹ letificat all'a: ciuitatem dei all'a ps̄. Deus nr̄ refu. An̄. Adorate dn̄m all'a: in aula scā ei⁹ al. ps̄. Cātate. j. An̄. Adorate deū all'a. oēs angeli ei⁹ all'a. ps̄. Cātate. iij. ℣. Oēs gentes quascūq̄ fecisti veniēt ⁊ adorabūt coram te dn̄e. Scd̄m math.

Cum natus esset ihesus in bethleem iude in diebus herodis regis: ecce magi ab oriente venerunt hierosolymā dicētes. Ubi ē q̄ natus ē rex iudeorū: Uidim⁹ eni

stellam eius in oriente et veni-
mus adorare eū. et reł. Omel.
beati gregorij. L. vij.
SIcut ex lectione euange-
lica audistis fratres cha-
rissimi celi rege nato rex terre
turbatus est: quia nimirū ter-
rena altitudo confundit cum
celsitudo celestis aperitur. In
omnibꝰ aūt signis que uel na
scente dño uel moriēte demō
strata sunt: considerāda no-
bis est quanta fuerit in quorū
dam iudeoꝝ corde duritia:
q̄ hunc neqꝫ p ꝓphetie donum
nec p miracula cognouit. Tu.
℟. Tria sūt munera preciosa
que obtulerūt magi dño i die
illa et habēt in se diuina myste
ria. In auro ut ostendatᷣ regis
potentia: in thure sacerdotem
magnū cōsidera. et in myrrha
dñicā sepulturā. ℣. Salutꝭ no
stre auctorē magi venerati sūt
in cunabulis. et de thesauris su-
is mysticas ei munerū species
obtulerūt. In auro. L. viij.
OMnia quippe elemēta
auctorem suū testata sūt
Ut eni de eis quodam vsu hu
mano loquar: deū hūc celi eē
cognouerūt: quia ꝓtinꝰ stellā
miserunt. Mare cognouit q a
sub plantis eius se calcabile
prebuit. Terra cognouit quia
eo moriente contremuit. Sol
cognouit quia lucis sue radi-
os abscōdit: et tū hūc quē deū
oīa isensibilia senserūt elemē-
ta: adhuc infidelium iudeorū
corda deū esse minime cogno
scūt. Tu. ℟. Dies sanctificatꝰ
illuxit nobis venite gentes et
adorate dñm. Quia hodie ap
paruit lux magna in ꝓplo. ℣.
Uenite adoremꝰ deū. Quia.
COgnita aūt nati- L. ix.
uitate regis nrī: herodes
ad callida argumenta cōuer-
titur. et ne terreno regno ꝓua-
retur renunciare sibi vbi puer
inueniretᷣ postulat: adorare se
velle simulat: ut quasi hunc si
inuenire possit extinguat. Sed
quid est humana malitia con
tra consiliū diuinitatis: Scri-
ptum quippe est. Non est sapi
entia: nō est prudentia: nō est
cōsiliū cōtra dñm. Tu. ℟. In
colūbe specie spūs scūs visus
est: paterna vox audita ē. Hic
filius meꝰ meus dilectus in q̄
mihi bene complacui ipsū au
dite. ℣. Celi aperti sūt sup eū
et vox patris audita est. Hic ē.
Gloria. Ipsū. Finito ℟io sub
iungatᷣ imediate sic. Dñs vo-
biscum. Et cum spiritu tuo.

Sequētia sancti euāgelij fm
lucā. Glia tibi dñe. Luc. iij. ca

Factū est aūt cū baptiçare
tur oīs popul⁹. ⁊ ihū ba-
ptiçato ⁊ orante: apertū est ce-
lum ⁊ descendit spūs sanctus
corporali specie sicut colūba
in ipsum. ⁊ vox de celo facta ē
Tu es filius me⁹ dilectus in te
complacuit mihi. Et ipse ihs
erat incipiens quasi annoꝝ
trigīta ut putabať fili⁹ ioseph
Qui fuit heli: qui fuit mathat:
q̄ fuit leui: q̄ fuit melchi: qui fu
it iamne: qui fuit ioseph: q̄ fu-
it mathathie: qui fuit amos: q̄
fuit naum: qui fuit hesli: q̄ fuit
nagge: qui fuit maath: qui fu-
it mathathie: qui fuit semei: q̄
fuit ioseph: qui fuit iuda: q̄ fu
it iohanna: qui fuit resa: q̄ fu-
it çorobabel: qui fuit salathiel
qui fuit neri: qui fuit melchi: q̄
fuit addi: qui fuit thosan: qui
fuit helmadan: qui fuit her: q̄
fuit iesu: qui fuit elieçer: qui fu
it iorim: qui fuit mathath: qui
fuit leui: q̄ fuit symeō: q̄ fuit iu
da: qui fuit ioseph: q̄ fuit iona
q̄ fuit heliachim: qui fuit mel-
cha: q̄ fuit mēna: q̄ fuit matha
tha: q̄ fuit nathā: q̄ fuit dauid
q̄ fuit iesse q̄ fuit obeth: q̄ fuit
booç q̄ fuit salmō: q̄ fuit naa-
son: qui fuit aminadab: q̄ fuit
aram: q̄ fuit esron: q̄ fuit pha-
res: qui fuit iude: q̄ fuit iacob:
qui fuit ysaac qui fuit abrahe
qui fuit thare: qui fuit nachor
qui fuit saruch: qui fuit ragau
qui fuit phalech: q̄ fuit heber:
qui fuit sale: qui fuit chaynan
qui fuit arphaxat: qui fuit sem
qui fuit noe: qui fuit lamech:
q̄ fuit mathusale: q̄ fuit enoch
qui fuit iareth: q̄ fuit melahel:
qui fuit chaynan: q̄ fuit enos:
qui fuit seth: qui fuit adam: q̄
fuit dei. Jhesus aūt plen⁹ spū
sancto regressus est a iordane
Te deū laudam⁹. ℣. Vidim⁹
stellam eius in oriente. ⁊ veni
mus cum muneribus adora-
re dñm. Ad laudes añ. Ante
luciferū genitus ⁊ ante secula
dñs saluator noster hodie mū
do apparuit. ps. Dñs regnauit
cum rel. Añ. Venit lumē tuū
ierlm ⁊ gloria dñi sup te orta ē
⁊ ambulabūt gentes in lumie
tuo all'a. Añ. Apertis thesauris
suis obtulerunt magi domi-
no aurum thus ⁊ myrrhā all'a
Añ. Maria ⁊ flumina bene-
dicite dominū hymnū dicite
fontes domino all'a. Añ. Ma

gi videntes stellam obtulerũt domino aurum thus et myrrham. Capitulum. Surge illuminare. Hymnus.

A Patre vnigenit⁹ ad nos venit per virginẽ: baptisma cruce consecrans cũctos fideles generãs. De celo celsus prodiens excepit formã hoĩs: facturã morte redimens gaudia vite largiens. Hoc te redemptor quesum⁹ illabere ꝓpitius: clarũꝗ nostris cordib⁹ lumẽ prebe fidelib⁹. Mane nobiscũ dñe noctem obscuraꝫ remoue: omne delictuꝫ ablue pie medelam tribue. Quẽ iã venisse nouimus redire idem credimus: sceptrũꝗ tuũ inclytuꝫ tuo defende clypeo. Gloria tibi dñe qui apparuisti. ℣. Venient ad te qui detrahebãt tibi et adorabunt vestigia pedum tuoꝝ. Añ. Hodie celesti sponso iuncta est ecclesia: quõ in iordane lauit xp̃s eius crimina: currũt cũ munerib⁹ magi ad regales nuptias. et ex aq̃ vino facto letant cõuiue alla. ps. Benedictus. Oratio ut s. Ad primã añ. Lux de celo apparuisti xp̃e: cui magi mũera offerunt alla alla. ps. Deus in nomine. cum reliquis. Capl'm Omnes de saba. ℟. Ihu xp̃e ℣. Qui apparuisti seculo. ℣. Venient ad te qui detrahebãt. Oro. Deus illuminator. Deus qui salutis. In hac hora. Ad tertiã añ. Xp̃o datus est p̃ncipatus et honor regni et oẽs populi tribus et lingue seruiẽt ei alla. ps. Legẽ pone. Cap. Surge illuminare. ℟. Reges tharsis et insule munera offerẽt. ℣. Reges arabũ et saba dona adducẽt. ℣. Oĩs terra adoret te. et psallat tibi. Ad sextã añ. Vidimus stellã eius in oriente et venimus cum munerib⁹ adorare dominum. ps. Defecit in salutare. Capitulum.

LEua i circuitu oculos tuos et vide: omnes isti cõgregati sunt venerũt tibi: filij tui de longe venient. et filie tue de latere surgent. Deo gratias ℟. Omnis terra adoret te et psallat tibi. ℣. Psalmum dicat nomini tuo domine. ℣. Omnes gentes quascunꝗ fecisti: venient. Ad nonam añ. Magi videntes stellam. etc. Cap.

TUnc videbis et afflues et mirabit et delectabitur cor tuũ qñ conuersa fuerit ad te multitudo maris fortitudo gẽtiũ venerit tibi. O

℟. Oēs gētes quascūqȝ fecisti. ℣. Uenient et adorabūt corā te dn̄e. ℣. Uenient ad te q̄ detrahebant tibi. In scđis vs añ. Ante lucifer. ps. Dixit dominus. Añ. Uenit lumen tuum ps. Cōfitebor. Añ. Apertis thesauris. ps. Beatus vir. Añ. Uidimus stellā eius. ps. De pfūdis Añ. Magi vidētes. ℣. Memento dn̄e. Cap̄. Surge illuminare. ℟. Uidentes stellam magi gauisi sunt gaudio magno et intrantes domū inuenerunt puer cū maria matre eius et pcidētes adorauerunt eū. et apertis thesauris suis. Obtulerunt ei munera aurū: thus et myrrham. ℣. Aquaꝝ pallens stupuit vnda in vini hac die rubore mutata cursus mirāt iordanis q̄ retro vertitur annis: magi nouo ducti sidere: mystica ferūt munera regi celi terreqȝ. Obtulerūt. Gloria pr̄i et filio et spūi scō. Sicut erat in pncipio et nūc et semp et in secula seculoꝝ. Amen. Obtulerūt. Hymn⁹. Hostis herodes. ℣. Reges tharsis. Añ. Trib⁹ miraculis ornatū diē scm̄ colim⁹ hodie stella magos duxit ad presepiū: hodie vinū ex aqua factū est ad nuptias: hodie a iohānne xp̄s baptiçari voluit ut saluaret nos all'a. ps. Magt. Oratio ut s. Completo. ut s. Infra octauas epip̄hie dn̄i q̄ die occurrit dies dn̄ic⁹ illo die officiū eius infra descriptum recitabit. Q. si ipsū festū ep̄hie dn̄i occurrat die dn̄ico tūc die sequenti officiū dn̄icale expediatur cū suis .ix. lectionib⁹ et alijs suis ptinētijs suo modo et ordine. Infra ipsas tn̄ octauas sꝑ Inuit. Xp̄us apparuit nobis. Uenite adorem⁹. ps. Uenite. Ordo nocturnoꝝ cū suis ps̄ añis ℟ijs et ℣. sumet de ipso dn̄icali officio et nō de die scō. Cap̄. et orones sicut in die scō put fit infra octauas aliaꝝ festiuitatū. Illā aūt orationē. Deus qui vnigenitū: sꝑ sequatur imediate oro. Deus qui salu. Infra octauā ep̄hie dn̄i pmo loco occurren. De sermōe btī leonis pape. L. j.

Consumant magi desideriū suū cū ad puerū ih̄m stella precunte puenīūt. Et q̄d corde credūt munerib⁹ protestant. Thus deo: myrrhā hoi: aurū offerūt regi: scienter diuinam humanāqȝ naturā i vnitate venerantes: quia q̄d erat in substantijs ppriū: nō erat in

ptate diuersā. Tu. R. ij.
Reuersis aūt magis i regionē suā: ⁊ translato ihesu i egyptū ex āmonitione diuina: exardescit frustrata i meditationib⁹ suis herodis insania: necari oēs i bethleem paruulos iubet: ⁊ quē metuat nesciēs infantē generalē sententiā in subiectā tendit etatē. Tu. R. iij.
Erigite ergo dilectissimi fideles animos ad coruscantē gratiā luminis sempiterni. ⁊ impensa humane salutis sacramēta venerātes: studiū vestrū his que pro nobis gesta sunt subdite. Diligite castimonie puritatē: q: xps virginitatis ē fili⁹. Abstinete vos a carnalib⁹ desiderijs: que militant aduersus aīam. Tu. Añ.
Ab oriente venerunt magi in bethleem adorare dñm: ⁊ apertis thesauris suis p̄ciosa munera obtulerūt: aurū sicut regi magno: thus sicut deo vero: myrrhā sepulture ei⁹. alla. ps. Benedict⁹. Infra octauā ad horas añe de laud. suo modo also cōsueto. Añ. Uidētes stellam magi gauisi sunt gaudio magno: ⁊ intrantes domū obtulerunt dño aurū thus ⁊ myrrhā. ps. Mag. Infra octauas

loco. ij. de sermone beati Ambrosij epi. Lectio. j.
Nobis frēs charissimi: qz dies iste q a nob i honorē dñi per annos singulos celebrat: ore cūctoz fideliū epiphania nūcupat. Epiphania vo interpretat manifestatio. Traditū aūt tenemus a patribus: q vnigenitus dei filius hacdie magis est manifestatus: a quibus est oblatis muneribus suppliciter adoratus Tu aūt. Lectio. ij.
Magi q dicebāt. Ubi est q natus est rex iudeoz. Uidim⁹ enī stellā eius in oriente: ⁊ venim⁹ adorare eum. Quis est iste rex iudeoz? Pauper ⁊ diues: humilis ⁊ sublimis q adorat ut deus. Paruulus in p̄sepio: imensus in celo. Uilis in pannis: p̄ciosus i stellis. Tu.
Cuius natiuitate L. iij.
comperta herodes turbatus est: ⁊ ois hierosolyma cū illo. Quid est q sic turbaris herodes? Inanis ē herodes turbatio tua. Rex iste qui nat⁹ est: nō venit reges pugnando superare: sed moriendo mirabilit subiugare. Nec ideo nat⁹ ē: ut tibi succedat: sed ut in eū mūdus fideliī credat. Uenit eniz

nō ut pugnet viuus: sʒ ut triū-
phet occisus. Tu. Aīn. Uox de
celis sonuit: ꝛ vox patris audi
ta est: hic est filius meꝰ dilectꝰ
in quo mihi cōplacui ipm au-
dite. ps. Benedictꝰ. Aīn. Celi
aperti sunt sup eū: ꝛ vox facta
est de celo dicens: hic est filiꝰ
meus dilectus in quo mihi cō
placui. ps. Magt. Infra octa
uā loco. iijᵉ de sermone beati
Gregorij pape. Lectio. jᵃ

MAgi ab oriente venien-
tes aurū thus ꝛ myrrhā
deferunt. Auꝛ quippe regi cō
gruit: thus vō in dei sacrificiū
ponebat: myrrha aūt mortuo
rū corpa cōdiunt. Illū ḡ ma-
gi quē adorāt: etiam mysticis
muneribus pdicāt: auro regeꝫ
thure deū: myrrha mortalem.
Tu autem. Lectio. ijᵃ

Sunt aūt nōnulli heretici qui
hūc deū credūt: sed vbiqꝫ euꝫ
regnare non credūt. Hi pfecto
ei thus offerūt: sed offerre auꝛ
nolūt. Sunt etiā q hūc regem
ꝛ deū fatenē sed assūpsisse car-
nē mortalē negant. Hi nimiꝫ
ei aurū ꝛ thus offerūt: sʒ offer-
re myrrhā assūpte mortalitatꝭ
Tu autem dne. Lectio. iijᵃ

NOs itaqꝫ nato dn̄o: offe-
ramus auꝛ: ut hūc vbiqꝫ
regnare fateamur. Offeramꝰ
thus ut credamꝰ q his q i tpe
apparuit deus ante tpa extitit
Offeramus myrrhā ut eū quē
credimꝰ in sua diuinitate im-
passibilē: credamꝰ etiā in nra
fuisse carne mortalē. Tu. Aīn.
Johānes quidē clamabat di
cens: ego non sum dignꝰ ba-
ptiçare te: ridit ipsius ꝛ dixit:
sine modo: sic enim decet nos
adimplere oēm iusticiā alla.
ps. Benedictus. Aīn. Sup rip-
pam iordanis stabat beatꝰ io
hānes: pcinctus est splendore
baptiçans saluatorē: baptiça
me iohānes baptiça: benedi-
cam te: ꝛ tu iordanis congau
dēs suscipe me. ps. Mgt. Pro
officio dn̄icali infra octauam
epiphanie ad. i. vā. aīn. Ante
luciferū genitꝰ. cū rel. ps. Dixit
dn̄s. cū reliqs. Cap.

FRatres: Obsecro vos per
misericordiā dei: ut exhi
beatis corpa vestra hostiā vi-
uentem sanctā deo placētem
rationabile obsequiū vestruꝫ.
Deo. R. Tribꝰ miraculis hūc
diem ornatū credimꝰ. Hodie
stella magos duxit ad psepiū
Hodie vinū ex aqua factū est
ad nuptias. Hodie xps a iohā
ne baptiçatus est. V. Peccata

que non detulit nos abluendo sustulit. Hodie. Glia. Hodie. Hymn⁹. Hostis herodes. ℣. Reges tharsis. Añ. Ordines angelorum videntes inuisibilē venientē in aquis timore perterriti cogitabāt: quō inuisibilis deus carnē serui suscepit. et apparens mundū illuminat: benedictus es dn̄e deus isrl. ps. Magt. Oratio.

Vota q̄sumus dn̄e supplicantis populi celesti pietate psequere: ut et que agēda sunt videant: et ad implenda que viderint cōualescāt. Deus qui salutis. Inuitat. Xps apparuit nob. Venite adorem⁹. ps. Venite. In primo nocturno añ Afferte domino filij dei: adorate dn̄m i aula sancta ei⁹ ps. Afferte do. Añ. Fluminis impetus letificat alla: ciuitatē dei alla. ℣. De⁹ noster refugiū. Añ. Psallite deo nostro psallite. psallite regi nostro psallite sapientē. ℣. Oēs gentes. ℣. Reges tharsis. De sermone beati Leonis pape. Lectio. j.

Gaudete in dn̄o dilectissimi: iterum dico gaudete qm̄ breui interuallo tpis post solēnitatē natiuitatis xpi festiuitas declarationis illuxit: et que in illo die virgo peperit: in hoc mūdus agnouit. Verbum eni caro factū: sic susceptionis nostre tēperauit primordia ut ihesus natus: et credentib⁹ manifestus: et psequentibus esset occultus. Tu ℟. Oēs de saba ℣. in die sancto, secūdū. Lc. ij.

Seuitia aūt herodis volens primordia suspecti sibi regis extinguere: huic dispensationi nesciēs seruiebat: ut dum attroci intentus facinori ignotū sibi puerum indiscreta infantiū cede psequit: annūciatū celitus dn̄atoris ortū insignior vbiqz fama loqueretur. Tu. ℟. Stellam quam. ℣. tertium. Lectio iij.

Merito d ilectissimi: dies iste de quo loquimur: manifestatione domini consecratus: specialem in toto mundo obtinuit dignitatē: que in cordib⁹ nostris digno debet splēdore clarescere: ut rerum gestarum ordinem non solum credendo: sed etiam intelligendo veneremur. Tu autem dn̄e. ℟. Interrogabat. ℣. quartum. In secūdo nocturno añ. Omnis t̄ra adoret te et psallat tibi psalmum dicat nomini tuo dn̄e. ps. Jubilate deo omnis t̄ra psal.

Añ. Reges tharsis et insule mu-
nera offerent regi dño. ps. Deus
iudiciū. Añ. Oēs gētes quas-
cūq; fecisti: venient et adora-
bunt corā te dñe. ps. Inclina
dñe. vs. Oīs terra adoret te.

Quantā gratiarum L. iiij.
actionē debeamus dño
pro illuminatione gentiū: pro
bat obcecatio iudeoꝝ. Quid
eni tā cecū ꝙ illi sacerdotes et
scribe israhelitaꝝ fuerūt: Ad
eruditionē gentiū ꝓpheticus ser
mo trāsibat: et ꝑnūciatū anti-
qs oraculis xp̄m alienigena-
rū corda discebāt: cū iudeorū
infidelitas veritatē ore ꝓfer-
ret: et mendaciū corde retinēt.
Tu aūt. R. Magi veniunt ā.
quinti. Lectio. v.

Noluerūt enim agnoscere
oculis: quē de sacris in-
dicauerāt libris: ut quē non
adorabāt infantē infirmitate
humilē: postea crucifigerent i
virtutū sublimitate fulgentē.
Que est ista imperitia in vob
scia: Interrogati impij iudei
vbi xp̄s nasceret veracit et me
moriter dicitis. In bethleem
iude. Cur vobis viā quā alijs
aperitis obstruitis. Tu. R. Il
luminare. ā. sextū. L. vj.

Agnoscam⁹ ergo dilectis-
simi in magis adoratoribus
xp̄i: vocationis nostre fideiq;
primicias: et exultantib⁹ ani-
mis beate spei initia celebre-
mus. Exinde eni in eternā he-
reditatē cepim⁹ introire: ex in-
de nobis xp̄m loquētia: scri-
pturarū archana patuerūt: et
veritas quā iudeoꝝ obcecatio
nō recipit oībus nationibus
suū lumē ingerit. Tu. R. Vi-
dentes stellā. R. In die sancto
ad. ij. vš. In tertio nocturno añ.
Adorate dñm alla: i aula sancta
eius alla. ps. Cantate. Añ.
Adorate deū alla: oēs angeli
eius alla. ps. Dñs regnauit exul.
Añ. Nouū fecit dñs alla: salu-
tare suū alla. ps. Cantate. vs.
Oēs gentes. Scdm Lucam.

In illo tp̄e. Cū factus esset
ihesus annoꝝ. xij. ascendē-
tibus illis irlm̄ sm̄ cōsue-
tudinē diei festi: cōsumatisq;
dieb⁹ cū redirēt: remāsit puer
ihesus i hierusalē et nō cognō-
uerūt parētes eius. Et reliq.
Omel. vene. bede pr̄sbyteri.

Aperte est nobis L. vij.
fratres charissimi sancti
euāgelij lectio recitata: nec
opus est ut in ea quid exponē
do loquamur. Describit nāq;
infantiam pueritiamq; nostri

redēptoris: qua nostre parti-
ceps humanitatis dignatus ē
fieri. Lu. ℟. Tria sunt munera
ā. septimū. Lectio. viij.

Quod ergo dñs p omnes
annos cum parentib⁹ in
pasca hierosolymā venit: hūa
ne nimirū ē humilitatis indi-
ciū hoīs nāqꝫ est ad offerenda
deo sacrificiorū spūalium vota
cōcurrere: ⁊ auctorē suū orōni
bus lachrymisqꝫ sibi cōciliare
profusis. Lu. ℟. Tribus mira
culis ā. in hoc dñicali officio
ad vā. Lectio. ix.

Fecit ḡ dñs intē hoīes ho-
mo natus: quod faciēdū
hoīb⁹ per angelos imperauit
deus. Seruauit ipse legē quā
dedit: ut nobis qui puri hoīes
sumus seruandū p oīa gquid
deus iubet ostēderet. Sequa-
mur igit̄ iter humane cōuersa
tionis eius: si deitatis ei⁹ glo-
riā delectamur intueri: si opta
mus habitare i domo ei⁹ eter
na in celis. Lu. ℟. In colūbe
specie. ā. nonū. Te deū lauda
mus. Ad laudes añ. Ante luci
ferū. p totū. Cap. Obsecro vos
Hymnus A patre vnigenit⁹
℣. Uenient ad te. Añ. Lux fa-
ctus eēt ihesus annorū. xij. ascē
dētib⁹ illis hierosolymā s̄m cō

suetudinem diei festi cōsuma
tisqꝫ diebus cū redirēt reman
sit puer ihesus in iħr̄m ⁊ nō co
gnouerit parētes ei⁹. ps. Be-
nedictus. Oratio. Uota q̄su-
mus. De⁹ q salutē. Ad. vj. cap.

Et nolite cōformare huic
seculo: sed reformamini
in nouitate sensus vr̄i: ut pbe-
tis que sit voluntas dei bona
⁊ beneplacēs ⁊ perfecta. Deo

Sicut i vno Ad. ix. cap.
corpe multa mēbra ha-
bemus: oīa aūt membra non
eundē actū habent: ita multi
vnū corpus sumus in xp̄o sin-
guli aūt alter alterius mēbra.
Deo. Ad secūdas vš oīa ut ā.
Sequit̄ tamē ad mḡt añ. Fili
quid fecisti nobis sic: ego ⁊ pa
ter tuus dolentes querebam⁹
te: ⁊ quid est qꝫ me querebatis:
nesciebatis qꝛ in his q̄ patris
mei sunt oportet me esse allā.
ps. Magt. Deinceps fiat me-
moria de dñica suo mō: vsqꝫ
primā dñicā post octauā epi-
phanie dñi. Infra octauam
loco quarto de sermone beati
leonis pape. Lectio. j.

Commouit magos hita-
tores remotioris oriētis
stellis ceteris stella fulgentio-
re: ⁊ de mirādi lumis claritate

viri ad hec expectanda nō inscij magnitudinē significationis intelligūt: agente hoc sine dubio in eo℞ cordibus inspiratione diuina: ut eos tāte visionis mysteriū non lateret: ꝛ quod ostendebať insolitū: animis nō eēt obscu℞. Tu. L. ij.

Deniq3 officiū suū cum religione disponunt: ꝛ his se instruūt donis: ut adorantes vnū: tria se credidisse monstrarent: auro honorātes personā regiā: myrrha humanā: thure diuinaz. Ingrediuntur itaq3 iudaici regni ꝑcipuā ciuitatē ꝛ in vrbe ostēdi sibi postulāt: quē ad regnādū didicerāt natū. Tu. Lectio. iij.

Quem fratres charissimi magi infantez venerati sunt in cunabilis: nos oipotētem adorem⁹ in celis ac simul illi de thesauris suis mysticas dño munerū species obtulerūt: ita ꝛ nos de cordibus nostris que deo digna sūt ꝓmamus. Quis enim omniū bonorum sit ipse largitor: nostre tamen fructū q̄rit industrie. Tu autē.

Aň. Ab oriente venerunt. ps. Benedict⁹. Aň. Uidentes stellā. ps. Mğt. Infra octauā loco grto de sermone beati maximi. Lectio. j.

Adorato dño: ꝛ omni deuotione completa: magi ſm āmonitionē sōnij: non eodem quo venerāt itinere conuertunť. Oportebat eni ut iā in xp̄o credentes non per antique ꝯuersationis semitas ambularēt: sed nouā ingressi viā a relictis erroribus abstinerēt Tu autem dñe. Lectio. ij.

Deniq3 cū visionē suā nec dum terra agnosceret celū sua gaudia ac totius mundi leticiā chaldeis stupentib⁹ tacito in sidere loquebať. Noua enim stella nouū aduentū se hoiem reuelabat. Et ita reuera nouū: ut dei fil⁹ eēt. Tu.

Letemur itaq3 frēs. L. iij. totisq3 gaudijs exultem⁹ q3 nobis nat⁹ est xp̄s ex femina: nobis iacuit in ꝑsepio: nobis vagiebat in cunis: nobis arridebat in stella. Totū eniz nobis proficiebat q̄cq̄d saluator hominis agebat in homine. Mirū nāq3 est q̄ xp̄s processit ex virgine: nec min⁹ magnificū q̄ ostensus est e celo. Tu. Aň. Uox de celis. ps. Bedict⁹. Aň. Celi apti. ps. Mğt.

Pro octaua epiphanie domini ad vesperas aň. Ante luci-

feriā. ps. Dixit dñs. Per ordinem ut s. etiā si die dñica hec dies occurrat. Cap.

Domine deus meus honorificabo te: laudē tribuā nomini tuo: quia facis mirabiles res: cōsiliū tuū antiquū veruz fiat. Deo. R. Tribus miraculis. Hymnus. Hostis herodes. V. Reges tharsis. Añ. Baptiçat miles regē: seruus dñm suū iohēs saluatorē aqua iordanis stupuit: colūba protestatur: paterna vox audita ē: hic ē filius meus. ps. Mag. Oratio.

Deus cuius vnigenitus i substantia nr̄e carnis apparuit: p̄sta q̄sumus: ut p eū quem similem nobis foris cognouimus intus reformari mereamur. Qui tecum. Memoria de dñica: sicut et de cetero vsq; sequentē dñicā: Inuitat. Xp̄s apparuit. Añ. R. ps. et V. sicut in precedēti dñicali officio vsq; omeliaz exclusiue. De sermone beati Leonis pape. Lectio .j.

In hac dilectissimi celebritate sic relatu paterne traditionis instruimur multiplici no b ē festiuitate letandum ferunt eni hodie xp̄m dñm nostrū: stella duce a gentibus adoratū i nitatū ad nuptias: aq̄s i vinū vertisse: et susceptuz a iohāne baptista cōsecrasse eq; fluenta iordanis. Sed qd potissimū pri hoc factū sit die: nouerit ipse q fecit: nos tamē credere nec dubitare debemus: q q̄d illud ē factū ec̄ p nobis. L. ij.

Nam q eū fulgentioris stelle radijs incitati adorauere chaldei deū verū gētibus spes data est adorandi. Q aque nouo sunt ordine in vina mutate: nobis noui poculi p̄libatū est sacramentum. Q autē baptiçatus est agnus dei regenerantis baptismi salutare nobis munus est dedicatū. Oportet itaq; nos fratres ad honorē saluatoris nr̄i cuius natiuitatē debita nup cū epulatione trāsegimus oi cū deuotione etiā hūc virtutū eius celebrare natalem. Tu. L. iij.

Tria hec fratres vno acta in die tria nobis p̄dicāt mysteria: q ineffabilis trinitatis archanū vno sub noie p̄fitemur. Per h q̄ miracula xp̄s dñs redemptor nr̄ oculis se voluit reuelare mortaliū: q̄ienus inuisibilis eius diuitas q̄ latebat i hoie: i ope nō lateret. Tu. L. iiij.

Attigerat aūt altissimi sic hūilit igressus ē

mundū ut indubitata diuinitatis sue differret indicia. Natus eni de femina virgine latebat in presepi: sed in sidere rutilabat: ut hoiem illū: dñmq; esse et terrena mater: et signū celeste monstraret. Tu. R. v.

Qualibus ergo radijs: quantove lumine illā dūi stellā: antiqua credim⁹ tunc inter astra fulsisse. Quantū eni splēdore precessit: q̄ tantū preibat in munere q̄ velut quidam toti⁹ orbis oculus: caligantis mundi veterē renouauit aspectuz. Tu aūt dñe. Lectio. vi.

Exemplis igit dñi premissis instructi fratres charissimi puniamus fletib⁹ culpas: et cū psalmiste voce preueniamus faciē eius in confessione: semper pauidi: semperq; suspecti ponamus ante cordis oculos iudiciū extreme districtionis: ut cū iudex aduenerit: q iudiciū minat: voluptatū fallacia nulla nos decipiat: nulla vana leticia seducat: baptiçemus lachrymis cōscientiā: ut sic preueniam⁹ ad gloriā. Ad quā nos perducat gratia eius q viuit et regnat i secula seculoꝝ. Amē. Tu autem domine. Scdm Matheum. iij. ca.

In illo tēpore. Uenit ihs a galilea in iordanem ad iohannē ut baptiçaret ab eo. Et reliqua. Omel. haymonis

Lectio sancti euā- L. vii. gelij quaz modo fratres audiuim⁹ magnū nobis et in dño: et in seruo dat perfecte humilitatis exemplū. In dño quidem: q: cū sit dñs: non solū ab hoie seruo baptiçari: sed etiaz ad hunc baptiçanduz venire dignatus est. Tu. R. Hec est dies preclarus in quo saluator noster apparuit quem prophete predixerunt: quē angeli adorauerūt: cui⁹ stellā magi vidētes gauisi sunt. Et munera ei obtulerūt. V. Et intrātes domū inuenerūt puerū cū maria matre eius et procidentes adorauerunt eū. Et. Lectio. viij.

Uenit filius dei baptiçari ab homine: nō anxia necessitate abluendi alicui⁹ peccati maculā: qui peccatū nullū fecit: nec inuentus est dol⁹ in ore eius. Uenit baptiçari i aquis ipsaꝝ cōditor aquaruz ut nob est in iniquitatib⁹ cōcepti et in delictis sum⁹ generati scde natiuitatis que per aquā et spiritū celebrat appetenduz insinuaret mysteriuz. Tu. R.

Pastores p̄ claritate luminis non intuebant̄ videre angelū magi turbant̄. ꝛ facta est vox de celo dicens: nolite timere pax vobiscū. Ego sum gabriel angelus ad virginem missus. ℣. Annūcio vobis gaudium magnū: quod erit omni populo. Ego sum. Lectio .ix.

Dignatus est lauari aq̄s iordanis qui erat mundus a sordibus cunctis: ut abluendo nr̄oꝝ sordes scelerum oīum fluēta sanctificaret aq̄rum. Ab illo etiā debuit ipse iohānes baptiçari. i. a peccati originalis cōtagione mundari: qꝛ q̄uis null⁹ maior eo int̄ natos mulierū esset: tamē natus ex muliere: culpa originali non carebat. Tu. ℟. Testimoniū phibuit iohannes dn̄o ihesu dicēs. Quia vidi spiritū descendentē sicut colūbam de celo, ꝛ mānsit sup eū. ℣. Et ego vidi ꝛ testimoniū phibui quia hic est filius dei. Quia. Gloria Et. Ad laudes añ. Veterē hominē renouās saluator: venit ad baptismū ut naturā q̄ corrupta est: p aquā recuperaret incorruptibili veste circūamictens nos. Añ. Te qui in spū ꝛ igne purificas humana contagia deuz ꝛ redemptorē oēs glorificam⁹. Añ. Baptista cōtremuit ꝛ non audet tangere sanctū dei verticē: sed clamat cum tremore sanctifica me saluator. Añ. Caput dracōis saluator cōtriuit in iordanis flumine ab ei⁹ ptāte oēs eripiens nos. Añ. Magnū mysterium declarat̄ hodie: quia creator oīum in iordane expurgat nostra facinora. Cap̄. Dn̄e deus. Hymnus A patre vnigenitus ℣. Venient ad te q. Añ. Precursor iohannes exultat cum iordane baptiçato dn̄o: facta est orbi terraꝝ exultatio facta est peccatoꝝ nostroꝝ remissio sanctificās aquas: ipsi oēs clament⁹ miserere nobis. ps̄. Benedictus. Oratio Deus cuius vnigenitus. Deus q salut. Ad primā añ. Veterem hominē. Ad tertiā añ. Pater de celis filiū testificat̄: spirit⁹ sancti presentia aduenit: vnū edocēs q baptiçatur xp̄s. Ad sextā añ. Baptiçat̄ xp̄us ꝛ sanctificatur omnis mundus: retribuēs nobis remissionē peccatoꝝ aqua ꝛ spiritu oēs purificans. Cap̄.

Exultet desertū ꝛ exultēt solitudinēs iordāis ꝛ ppl's meus videbit altitudinez dn̄i

et maiestatē dei. Deo. Ad iii.
aīn Aqua cōburit peccatū hodie apparens liberator: et rorat oēm mundum diuinitatis ope. Cap.

Et aperiam in montibus flumina in medijs capis fontes dirumpā: et terrā fluentem sine aqua confundā. Deo Ad secūdas vē. aīn. Ante luciferū. ps. Dixit dñs. p tonum ā. Cap. Dñe deus meus. R. Uidentes stellā. Hymn⁹. Hostis herodes. V. Reges thars. Aīn Fontes aquarum sanctificati sunt xp̄o apparente in gl'ia orbi terrarū: haurite aquas de fonte saluatoris: sanctificauit enim nunc omnē creaturā xp̄s deus noster. ps. Mgt. Oratio. Deus cuius vnige. Deus q salutis.

Sciendū est q tempus a festiuitate natiuitatis dñice vsq3 septuagesimā partim cōtinet sub tpe reconciliationis qd est temp⁹ leticie .s. a natali vsq3 ad octauā epiphanie dñi quarū officiū supra in p̄mo est descriptū: et partim sub tpe peregrinatiōis. s. ab hinc vsq3 ad septuagesimā. Et ideo quocunq3 die post ipsas octauas epiphanie dñi de tpe siue de feria p̄mo agendū occurrent extūc de psalmista siue officio feriali fiat officiū: sicut p̄ro tali die cōsequent ordinatū est: et ex rubrica generali p̄pendit In choro tñ Zagrabien. ferie post octauā epiphanie dñi et ante dñicā. Dñe ne in ira occurrentes: p festa saltē triū lectionū occupant: put in kalendario super⁹ habito expsse patet: ideo chorus ipse non de ferijs: sed de festis huiusmōi facit officiū. Cōpletorij aūt et p̄me hore officia p eodē tpe: quidam de natiuitate dñi solēt recitare: sed nō intelligūt rubricā istam: quia ex quo dicit q de feria siue de psalmista fiat officiū: p cōsequens innuit q totū officiū. i. etiā hora prima et cōpletoriū fiāt de tpe. i. sicut alias p estatem: et ita seruat in choro Zagrabien. Illud aūt notandum est q si p̄pter breuitatē interualli: historia Dñe ne in i aīn septuagesimā in suo loco p̄prio introduci nō posit extūc introducat dieb⁹ sequentib⁹ post octauas epiphanie p̄dictas: cū nocturno tñ ferie occurrentis: et feriali. Dñica prima post octauā epiphanie dñi. Sabbato p̄cedenti ad vē. aīn. Bñdic⁹. deinde subiūgit

dns deus meus rc. Añ. In ex nu. ps. Exaltabo. Añ. Laudabo. ps. Lauda aia. Añ. Deo nostro. ps. Laudate dnm qm. Añ. Bndixit. ps. Lauda irlm. p totu ut in ps. Capitulum.

Fratres. Habentes donationes sm grām que data est nobis differentes: siue pphetiā sm rōnez fidei: siue ministeriū in ministrādo: siue q docet i doctrina. Deo. R. De' qui sedes. infra. Hymnus.

Deus creator oīuz polis rector: vestiens diē decoro lumine: noctem soporis gratia. Artus solutos ut ges reddat laboris vsui: mētesqz fessas alleuet luctusqz soluat anxios. Grates peracto iam die: et noctis ex ortu pces: votis reos ut adiuues: hymnum canētes soluim'. Te cordis ima cōcināt: te vox canora cōcrepet: te diligat castus amor te mens adoret sobria: Ut cū profunda clauserit diem caligo noctiū: fides tenebras nesciat: et nox fidei luceat. Dormire mentem ne sinas: dormire culpa nouerit: castos fides refrigeret somni vaporem tēperet. Exulta sensu lubrico: te cordis alta somnient ne hostis inuidi dolo pauor getos suscitet. Xpm rogemus et patrem: xpi patrisqz spiritū: vna potens per omnia foue precātes trinitas: Amen. V. Uespertina oratio ascendat ad te domine. Et descendat super nos misericordia tua. Añ. Peccata mea dne sicut sagitte infixa sunt in me: sed anteqz vulnera generēt in me: sana me domine medicamento penitētie deus. ps. Magt. Oratio.

Omnipotens sempiterne de' qui celestia simul et terrena moderaris: supplicationes populi tui clemēter exaudi: et pacem tuaz nostris cōcede temporib'. Per dnm nostrum ihesum xpm filium tuū qui tecū viuit et regnat in vnitate spiritus sancti deus p oia secula seculoz. Amen. Sola.

Ad completorium. ps. Cum inuocarem. ps. In te domine speraui. ps. Qui habitat in adiutorio. ps. Ecce nunc be. Añ. Alleluia. Hymnus.

Te lucis ante terminuz rerum creator poscim': ut solita clementia: sis presul ad custodiam. Procul recedant somnia et noctiuz fantasmata hostemqz nostruz cōprime: ne

polluantur corpora. Presta pater oipotens p ihesum xpm dominu nostru: q tecu in ppetuu regnat cu sancto spiritu. Ame.

Tu in nobis es dne Cap. et nomē tuu scm inuocatu est super nos: ne derelinquas nos dne deus noster. Deo. R. Custodi nos dne ut pupillam oculi. Sub vmbra alaru tuaz protege nos. An. Salua nos dne vigilātes: custodi nos dormientes: ut vigilemus in xpo et requiescam⁹ in pace. ps. Nūc dimittis. Oratio. Deus q illuminas. & in prima dnica aduentus dni. Et nota q ps. supsignati dicunt infra annu indifferent ad officiu cōpletorij. Hymnus vo Cap. R. et an. ab hinc vsq primā dnicam. xlᵉ. et ab octaua penthecostes vsq aduentu dni: vbi aut̄ ex his fieri debebit aliqua mutatio hoc in suis locis signabit. Inuitat. Regem magnu. Adoremus dnm. ps. Venite. Ad primu nocturnu an. Seruite dno ps. Beatus vir. ps. Quare fre. ps. Dne quid. ps. Dne ne in fu. Glia. An. Dne de⁹ me⁹. ps. Ipsum. ps. Dne dns nr. ps. Confitebor. ps. In dno cfido. Gloria. An. Respice. ps. Saluum me. ps. Usquequo. ps. Dixit insipiens. ps. Dne quis. Glia. R. Memor fui in nocte nominis tui dne. Et custodiui legē tuā.

Incipit epla beati pauli apli ad romanos pro lectione prima quā sua pcedit argumentu tale ut sequit. Lectio. iª

Romani preuenti erant a falsis aplis: et sub nomine dni nostri ihesu xpi in legē et pphetas erant inducti. Hos reuocat apls ad veram et euāgelicam fidem: scribens eis a corintho sic. Paulus seru⁹ ihesu xpi vocatus apls: segregat⁹ in euangeliu dei: quod ante pmiserat p pphetas suos: in scripturis sanctis de filio suo: qui factus ē ei ex semie dauid fm carnem: qui predestinatus est filius dei in virtute fm spiritu sanctificationis ex resurrectione mortuoz ihesu xpi dni nri per quem accepimus gratiaz et apostolatu ad obediendum fidei in omnibus gentibus p nomine eius in quibus estis et vos vocati ihesu christi omnibus qui sūt rome: dilectis dei vocatis sanctis. Gratia vobis et pax a deo patre: et domino nostro ihesu xpo. Tu aut dne. R. Domine ne in ira tua ar-

guas me: neqꝫ i furore tuo cor ripias me. Miserere mihi domine quoniam infirmus sum ℣. Timor ꝛ tremor venerunt super me: ꝛ cōtexerunt me tenebre ꝛ dixi. Miserere. L. ij.

PRimuz quidem gratias ago deo meo: per ihesuz xp̄m pro omnib⁹ vobis: ꝙ fides vestra annūciat̃ i vniuerso mundo. Testis enim mihi est de⁹ cui seruio i spiritu meo in euangelio filij eius: ꝙ sine intermissione memoriā vestri facio semper in orationibus meis: obsecrans si quo modo tandē aliquando prosperum iter habeam in voluntate dei veniendi ad vos. Tu aūt dn̄e ℟. Deus qui sedes super thronum ꝛ iudicas equitatez esto refugium pauperū in tribulatione. Quia tu solus laborem ꝛ dolorem consideras. ℣. Tibi enim derelictus est pauper pupillo tu eris adiutor. Quia

L. iij.

DEsidero enim videre vos ut aliquid impartiar vobis gratie spiritalis ad confirmādos vos. i. simul consolari in vobis: per eam ꝙ inuicem est: fidem vestrā atqꝫ meaz. Nolo autem vos ignorare fratres: quia sepe proposui venire ad vos: ꝛ prohibit⁹ sum vsqꝫ adhuc: ut aliquē fructum habeam in vobis: sicut ꝛ in ceteris gentibus. Tu autē dn̄e. ℟. Exurge dn̄e de⁹ me⁹: ꝛ exaltet̃ manus tua. Ne obliuiscaris pauperuz in finē. ℣. Tibi enim derelictus est pauper ã. Ne. Gl̃ia. Ne. In secundo nocturno añ. Bonoꝝ meonum. ps̄. Conserua. Añ. Inclina dn̄e. Añ Exaudi dn̄e. Añ. Viuit dn̄s. ps̄. Diligam te. ℣. Quoniam tu illuminas lucernā meā dn̄e. Deus meus illumina tenebras meas. L. iiij.

GRecis ac barbaris: sapiētibus ꝛ insipientibus debitor suz: itaqꝫ ꝙ i me pmptū est: ꝛ vobis qui rome estis euāgeliçare. Non enim erubesco euangliū. Virtus enim dei est in salutē omni credenti iudeo primū ꝛ greco. Justicia enim dei in eo reuelat̃ ex fide in fidē: sicut scriptū est. Justus ex fide viuit. Tu autem domine ℟. A dextris est mihi dn̄s ne cōmouear. Propter hoc dilatatū est cor meum: ꝛ exultauit lingua mea. ℣. Conserua me domine quoniam in te speraui dixi domino deus meus es tu. Propter. Lectio. v.

Reuelat enī ira dei de ce-
lo super oēm impietatē
et iniusticiā hominū eorū: qui
veritatem dei in iusticia deti-
nent: quia qđ notū est dei ma
nifestū est in illis. Deus enim
illis mãifestauit. Inuisibilia
enim ipsius a creatura mūdi:
per ea que facta sunt: intelle-
cta conspiciuntur: sempiterna
quoqꝫ virtus eius et diuinitas
ita ut sint inexcusabiles. Tu aūt
dñe. ℞. Notas mihi fecisti vi
as vite adimplebis me leticia
cum vultu tuo. Delectationes
in dextera tua vsqꝫ in finē. ℣.
Conserua me dñe. ℓ. Lvj

Quia cum cognouissent
deum: non sicut deū glo
rificauerunt: aut gratias ege-
runt: sed euanuerunt in cogi-
tationibus suis: et obscuratū
est insipiens cor eorū. Dicētes
enim se esse sapientes: stulti fa
cti sunt: et mutauerunt gloriā
incorruptibilis dei: in simili-
tudinē imaginis corruptibi-
lis hominis: et volucrū et qua
drupedū et serpentum. Propt
qđ tradidit illos deꝰ i deside-
ria cordis eorū in immundiciā
ut contumelijs afficiāt corpo-
ra sua in semetipsis. Tu autē
dñe. ℞. Diligam te domine
virtus mea. Dominus firma-
mentū meū et refugium meū
℣. Laudans inuocabo dñm
et ab inimicis meis saluus ero
Dominus. In tertio noctur-
no aī. Celi enarrāt. ps. Ipsū
Aī. Exaudiat te. ps. Ipsum.
Aī. Dñe in virtute. ps. Ipsum
℣. Exaltare domine in virtu-
te tua. Cantabimus et psalle-
mus virtutes tuas.

Scđm Johannem.

In illo tempore. Nuptie
facte sunt i chana galilee:
et erat mater ihesu ibi: vocatꝰ
autē est ihesus et discipuli eiꝰ
ad nuptias. Et reliqua. Ome-
lia beati Augustini. Lvij

Miraculum quidem do
mini nostri ihesu xpi: q
de aq̄ vinū fecit: nō ē mirādū
eis q nouerūt qa deꝰ fec. Ipse
enī fecit vinū illa die ex aq̄ qui
omni anno hoc facit in vitibꝰ
sed hoc nō miramur: qr omni
anno fit. Assiduitate enī ami-
sit admirationē. Nō itaqꝫ mi-
remur quia deus hoc fecit sed
amemus quia inter nos fecit:
et propter nostram reparatio-
nem fecit. Tu autem domine.
℞. Domini est terra et plenitu
do eius. Orbis terrarum et vni
uersi qui habitant in eo. ℣.

Ipse super maria fūdauit eū: et super flumina preparauit eū Orbis. De dictis venera. bede presbyteri. Lectio. viij.

QUod dominus saluator noster ad nuptias vocatus: non solū venit: sed et miraculum ibidem quo conuiuas letificaret facere dignatus est exceptis celestiū sacramentorū figuris: etiā circa litteram fidem ratione credentium confirmat. Porro thaciani et marciani: ceterorūq̄ qui nuptijs detrahunt: perfidiam q̄ sit dānabilis insinuat. Si enim thoro immaculato: et nuptijs debita castitate celebratis: culpa inesset: neq̄q̄ dn̄s ad has venire: nequaq̄ eas signorū suorū initijs consecrare voluisset. Tu autem domine. R. Ad te dn̄e leuaui animam meam Deus meus in te confido non erubescam. V. Neq̄ irrideāt me inimici mei: eteni vniuersi qui sustinent te non confundentur. Deus meus. L. ix.

NUnc autem: quia bonū est castitas coniugalis: melior continentia vidualis: optima perfectio virginalis: ad comprobandum omnium electionē graduum: discernēdum tamen meritum singulorum ex intemerato marie virginis vtero nasci dignatus ē. Tu autem dn̄e. R. Audiā domine vocem laudis tue. Ut enarrē vniuersa mirabilia tua. V. Dn̄e dilexi decorē dom⁹ tue et locū habitationis glorie tue. Ut. Gloria. Ut. Te deum laudamus. V. Hec dies quam fecit dominus. Exultemus et letemur in ea. Deus in adiutorium meū intende et c. Ad laudes añ. Induttis est domin⁹. ps. Dominus regnauit. cū reliquis añis et ps per totum ut supra in ps. Capitulū. Habentes donationes. Hymnus. Ecce iam noctis: ut supra in ps. V. Dn̄s regnauit decorem induit. Indutus est dominus fortitudine et precinxit se virtute. Añ. Nuptie facte sunt in chana galilee: et erat ibi ihesus cū maria matre eius. ps. Benedictus. Oratio. Omnipotens sempiterne deus. ut supra ad vesperas. sola. Ad primam hymnus. Iam lucis. sicut in psalterio continetur. Añ. Dominus regit me et ni. ps. Deus deus meus respice. cū rel. añis et ps. prout sup̄ in ps ad p̄mā notatū ē per totū

Cap̄. Regi seculoꝝ. ut s̄. i psalterio. ℟. Jhesu xp̄e. ℣. Qui sedes ad dexterā pris. ℣. Exurge xp̄e adiuua nos. Et. Oro Dñe sancte pater. cū suis p̄cibus hoc est cū exultabunt ut i psalterio. Et nota q̄ in officio dñicali ad primā horam p̄missa dicunt̄ eodēꝫ modo ab hinc vsq̄ dñicā lxx. ⁊ ab octauis pentechostes vsq̄ primaꝫ dñicam aduentus dñi exclusiue. In alijs aūt diebus dñicalibus infra annum in p̄s añis caplis ℣. ⁊ orationibus fiunt mutationes aliq̄les q̄ in suis locis signabunt̄. Ad officium hore tertie hymn⁹. Nūc sancte nobis sicut in psalterio. Añ. Alla alla alla: alla alla alla alla. p̄s. Legem pone. cū rel. s̄ i psalterio. Cap̄. Habētes donationes. ℟. Inclina cor. cū rel. sicut in psalterio. Oratio. Omnipotēs sempiterne deus Ad officiū. vi. hore hymnus. Rector potēs. sicut i psalterio. Añ. Alla alla alla: alla alla alla. p̄s. Defecit cū rel. Cap̄.

Dilectio sine simulatiōe odiētes malū adherētes bono: charitatē fraternitatis inuicem diligētes: honore inuicem p̄uenientes. Deo. ℟. In etnū dñe. cum rel. ut i psalterio. Oro ut s̄. Ad officiū hore. ix. hymnus Rerū de⁹. Añ. Alla alla alla alla alla alla alla alla. p̄s. Mirabilia cū rel. s̄. i p̄s. Cap̄.

Benedicite persequentib⁹ vos bñdicite ⁊ nolite maledicere: gaudete cū gaudētibus: flete cū flentib⁹: idipsum inuicē sentientes: nō alta sapientes: sed humilib⁹ cōsentientes. Deo. ℟. Clamaui. cū ceteris ut in psalterio. Oro. ut s̄. Et nota q̄ hymni ⁊ p̄s super⁹ ad. iij. vi. ⁊. ix. signati: dicunt̄ infra annū ad easdē horas. in dñicali in feriali ⁊ i festiuo ordinario officio. ℟. vo breuia cū suis ℣. tñ i dñicali officio ab hinc vsq̄ p̄mā dñicā lx. exclusiue: ⁊ a qndenis pent̄h. inclusiue vsq̄ primam dñicam aduentus domini exclusiue. Añe autem ad ipsas horas supra posite: in eodem dominicali officio dicunt̄ tm̄ vsq̄ dominicam lxx. exclusiue. Cap̄. autēꝫ ⁊ orationes semper specialia. Ad officium secundarum vesperarū añ. Sede a dextris. p̄s. Dixit dominus. cum reliquis añis ⁊ p̄s sicut supra in psalterio. Capitulum. Dñs dirigat. ℟. Qr magnificata.

Hymnus. Lucis creator. ℣. Dirigat dñe oratio mea. Sicut incensum in cõspectu tuo. Añ. Quid mihi et tibi est mulier: nõdum venit hora mea: et cõuertit aquã in vinũ: et crediderũt in eũ discipuli eius. Hoc initium signorũ fecit ihesus et manifestauit gloriã suam. ps. Magt. Oratio ut ã. sola. Nota q ps. superius ad has secundas vã. signati i dñicali officio hoc loco dicunt infra annũ. Cap. vo ℟. Hymnus. ℣. et Añ. tñ vsq dñicã quinqgesime: et a qndenis pẽtechostes vsq ad aduentũ dñi. Cetera spãlia. Cõpletoriũ aũt ut. s. Feria scda Inuitat. Uenite exultem⁹ dño. cõtinuet ps. Jubilemus deo salutari tẽ. Hoc modo semp cõtinuat. Inuit. cũ sequentib⁹ qñ ita ipsum contingit incipi: tali est modo uel añ. Sequit añ. Dñs defensor. ps. Dñs illuminatio. ps. Ad te dñe. Gloria Añ. Adorate. ps. Afferte. ps. Exaltabo te. Gloria. Añ. In tua iusticia. ps. In te dñe. ps. Beati quoz. Gloria. Añ. Rectos decet. ps. Exultate. ps. Benedicã. Gloria. Añ. Expugna ps. Judica. ps. Dixit iniustus. Gloria. Añ. Ueuela. ps. Noli emulari. ps. Dñe ne in furore. Gloria. ℣. Dñe in celo misericordia tua. Et vsq ad nubes veritas tua. L. j.

NOn est acceptio personarũ apud deum. Quicũq eni sine lege peccauerunt: sine lege peribunt. Et quicũq i lege peccauerit: p legez iudicabunt. Non enim auditores legis iusti sunt apud deum: sed factores legis iustificabuntur Cũ eni gentes que legem non habent: naturaliter ea que legis sunt faciũt: eiusmodi legẽ non habentes ipsi sibi sũt lex. Tu. ℟. Adiutor me⁹ esto de⁹. Ne derelinquas me. ℣. Neq despicias me de⁹ salutaris me⁹. Ne derelinquas. Lectio. ij.

SI aũt tu iude⁹ cognominaris et requiescis in lege et gloriaris i deo: et nosti voluntatem eius et probas vtiliora instructus per legem: confidis teipsum esse ducem cecoz lumen eoz qui in tenebris sũt eruditorem insipientium: magistrum infantium habentem formam scientie et veritatis in lege. Tu autem domine. ℟. Q magna multitudo dulcedinis tue domine. Quã abscõdisti timentibus te. ℣. Perfe-

cisti eis q sperāt in te: in cōspe
ctu filioꝝ hoīum. Quā. R. iij

O Ui ḡ aliū doces: teipsū
non doces. Qui ꝑdicas
non furandū furaris. Qui di
cis non mechandū mecharis.
Qui abominaris idola: sacri
legiū facis. Qui in lege gloria
ris: ꝑ ꝑuaricationē legis deū
inhonoras. Nomē eni dei per
vos blasphemat inē gentes si
cut scriptū est. Circūcisio q̄dē
ꝓdest si legē obserues: si aūt ꝑ
uaricator legis sis: circūcisio
tua ꝑpuciū facta ē. Tu. R. Be
nedicam dn̄o in omni tempore
Semꝑ laus eius in ore meo.
V. In dn̄o laudabit aīa mea
audiāt mā̄sueti ⁊ letent. Sem
per. Glia. Semp. V. Fiat mīa
tua dn̄e super nos. Quēadmo
dum sperauim⁹ in te. Ad lau
des añ. Miserere. ps. Ipsum
cū reliq. añis ⁊ ps sicut in psalte
rio. Cap. Fratres. Vigilate.
Hymn⁹ Splēdor paterne glo
rie. V. Repleti sum⁹ mane mi
sericordia tua. Et exultauim⁹
⁊ delectati sum⁹ oībus diebus
nostris. Añ. Benedictus de⁹
israel. ps. Ipsū. Oratio dn̄ica
lis postq̄ sequāt memorie in
fra post cola scōꝝ in suo ordi
ne descripte. Ad primam añ.

Tu mandasti. ps. Deus in no
mine. ps. Beati imaculati. ps.
Retribue. ps. Quicunq; vult.

O Mnis hō q̄cūq; Cap.
inuocauerit nomen dn̄i
salu⁹ erit i xp̄o ihesu dn̄o nr̄o.
Deo. Precedēs cap. dicit ad
officiū ꝑme hore: ⁊ in feriali ⁊
i festiuo ordinario officio vsq;
primā dn̄icā. xl. exclusiue: ⁊ si
militer a q̄ndenis pētecostes
vsq; primā dn̄icā aduent⁹ dn̄i
saluo vbi spāle signatū fuerit
uel descriptū. Seq̄ns aūt R.
infra annū suo modo. Ihesu
xp̄e cum suis V. Oratio. Dn̄e
sancte pater. cū suo exultabūt
ā. in psalterio. Ad tertiam añ.
Deduc me dn̄e. ps. Legē pone
Cap. Sana me dn̄e. R. Sa
na aīam meā. cū suis V. ut ā.
in psalterio. Oratio. ut ā. Ad
sextā añ. Adiuua me. ps. Defe
cit. Cap. Alter alteri⁹. R. Be
nedicā dn̄m cum suis V. ā. in
psalterio. Oratio ut ā. Ad no
nā añ. Aspice in me. ps. Mira
bilia. Cap. Empti enim estis
R. Redime me. cū suis V. ā.
in psalterio. Oratio. ā. Ad se
cūdas vs. añ. Inclinauit. ps.
Dilexi q̄m. Añ. Credidi. ps.
Ipsū. Añ. Laudate dn̄m. ps.
Ipsum. Añ. Clamaui. ps. Ad

dnm. Añ. Auxiliũ. ps. Leuaui
Cap. Dñs dirigat. Hymnus
Immẽse celi cõditor. V. Diri
gat. Añ. Deficiente vino: ius-
sit ihs iplere hydrias aqua: q̃
in vinũ conuerse sunt all'a. ps.
Mgt. Oratio vt s. Sequant̃ me
morie infra post oia sanctoꝝ
in suo ordine descripte. Et no
ta q̃ ps. nocturni ꝛ laudes p
hac feria scd̃a signati ꝛ ifra
hanc ebdomadã p singulis fe
riis signandi: repetunt̃ codẽ
modo p singulas huiusmõi fe
rias in feriali officio. s. cũ suis
añis inposit' sp ex̃ tpa pasca-
lia. Eodẽ etiã modo ps. signa-
ti ꝛ signandi ad vs. hoc saluo
q̃ infra tpa aduent' dñi ꝛ. xl'.
ipsi ps. ad vs. cũ vna añ. sui tẽ
poris concludunt̃. Hymni vo
ad laudes ꝛ ad vs. signati ꝛ si
gnandi ut p̃dicit̃. Itẽ añ. bre-
uia Rn̄a cũ suis V. q̃ supra po
sita sunt ad. iij. vi. ꝛ. ix. dicunt̃
vsq̃ primã dñicã. xl' ꝛ ad octa
ua penth. vsq̃ ad dñicã aduẽ
tus dñi. Sed capl'a ibidẽ posi
ta tñ vsq̃ dñicã lxx' ꝛ a p̃dict'
octãis vsq̃ ad aduẽtũ dñi. Ad
cõpletoriũ ps. añ. hymn' ut ĩ
in p̃cedẽti sabbato. Cap. Tu i
nobis es dñe. Precedẽs cap.
ad officiũ cõplet' s. dñicali ĩ fe
stiuo ꝛ ĩ feriali officio ordina-
rio dicit̃ indifferenter ab hinc
vsq̃ dñicã primã xl' exclusiue
Et a quindenis pentechostes
vsq̃ infra dñicã aduẽtus dñi:
saluo vbi speciale signatũ fue
rit uel descriptũ. Feria tertia
Inuitat' Iubilem'. ps. Veni
te. Añ. Ut non delinquam. ps.
Dixi custodiã. ps. Expectans.
Gl'ia. Añ. Sana dñe. ps. Bea
tus q intelligit. ps. Quẽadmo
dum. Gl'ia. Añ. Eructauit. ps.
De' aurib'. ps. Eructauit. Glo
ria. Añ. Adiutor. ps. Deus nr̃
ps. Oẽs gentes. Gl'ia. Añ. Au-
ribus percipite. ps. Magnus
dñs. ps. Audite. Gl'ia. Añ. De'
deoꝝ. ps. Ipsum. ps. Quid glo
riaris. Gl'ia. V. Imola deo sa
crificium laudis. Et redde al-
tissimo vota tua. Lectio. j.

IUstificati ex fide pacẽ ha
beam' ad deũ p dnm nr̃m
ihm xp̃m p quẽ habem' acces-
sum p fidẽ in grãm istã ĩ q̃ sta-
mus ꝛ gloriamur in spe gl'ie fi
lioꝝ dei: nõ solũ aũt sed ꝛ gl'ia
mur ĩ tribulatiõib': sciẽtes q̃
tribulatio patiẽtiã opat̃: patiẽ
tia aũt pbatiõẽ: pbatio vo spẽ:
spes aũt nõ cõfũdit: q: caritas
dei diffusa est ĩ cordib' nr̃is p
spm̃ sanctũ q datus ẽ nob. Tu

℟. Aurib⁹ percipe dñe lachry
mas meas: ne sileas a me re
mitte mihi. Quoniam incola
ego sum apud te ꝛ peregrinus
℣. Dixi custodiã vias meas:
ut non derelinquaz in lingua
mea. Qm. Lectio. iiᵃ.
At quid eni xp̃us cũ ad
huc infirmi essemus sm
tempus pro impijs mortu⁹ est
Vix enim p iusto quis morit.
Nam pro bono forsitan quis
audeat mori. Cõmendat aũt
charitatẽ suam deus in nobis
quoniã si cum adhuc peccato
res essemus sm tempus xp̃s p
nobis mortuus est: multo igit
magis nunc iustificati in san
guine ipsius salui erimus ab
ira per ipsum. Tu. ℟. Statuit
dñs supra petrã pedes meos:
ꝛ direxit gressus meos de⁹ me⁹
Et immisit in os meũ canticum
nouum. ℣. Expectãs expecta
ui dñm: ꝛ respexit me ꝛ exau
diuit deprecationem meam. Et
Si eni cũ inimici L. iiiᵃ.
essemus: recõciliati sum⁹
deo per mortẽ filij eius: multo
magis recõciliati salui erim⁹ i
vita ipsius. Non solũ autem:
sed ꝛ gloriamur i deo p dñm no
strũ ihesum xp̃m p quem nũc
recõciliationẽ accepimus. Tu

℟. Ego dixi dñe miserere mei
Sana aĩam meã qꝛ peccaui ti
bi. ℣. Dñe ne i ira tua arguas
me neqꝫ i furore tuo corripias
me. Sana. Gloria. Sana. Ad
laudes añ. Scd̃m magnã. ps.
Miserẽ. cũ rel. añis ꝛ ps. pro
ut in ps. Ad vñ añ. In do
mũ dñi. ps. Letatus. cũ ceteris
per ordinẽ ut in ps. Añ. Defi
ciente vino. ps. Magt. Feria
quarta Inuit. In manu tua
ps. Venite. Añ. Auertit dñs.
ps. Dixit insipiens. ps. Exaudi
deus. Gloria. Añ. Quoniam
i te. ps. Miserere mei. ps. Mi
serere. Gloria. Añ. Iuste iudi
cate. ps. Si vere. ps. Eripe. Glo
ria. Añ. Da nobis ps. Deus re
pulisti. ps. Exaudi d. de. Glia
Añ. A timore. ps. Nõne deo.
ps. Exaudi de⁹ orationẽ. Glia
Añ. In ecclesijs. ps. Iubilate
deo. ps. Exurgat. Gloria. ℣.
Deus vitam meã annunciaui
tibi tibi. Posuisti lachrymas
meas in conspectu tuo. L. iᵃ.
Sicut p vnũ hoiẽ pctm̃ i
hũc mũdũ intrauit ꝛ p pec
catum mors: ꝛ ita i oẽs hoies
mors ptrãsijt i q̃ oẽs peccauerũt
Usqꝫ ad legẽ eni pctm̃ erat in
mũdo pctm̃ aũt nõ iputabat cũ
lex nõ eẽt s; regnauit mors ab

adam vsq ad moysen: etiā in eos q nō peccauerūt in similitudinē preuaricationis ade: q est forma futuri. Tu. ℟. Paratū cor meū deus paratū cor meū Cātabo et psalmū dicam dn̄o. ℣. Exurge gloria mea exurge psalteriū et cithara exurgā diluculo. Cātabo. Lectio. ij.

Sed non sicut delictū ita et donū. Si enī vni⁹ delicto multi mortui sunt: multo magis grā dei et donū in grā vni⁹ hoīs iesu xp̄i in plures abūdauit. Et nō sicut p vnum peccatū ita et donū. Nā iudiciū quidē ex vno in condēnationē: grā aūt ex multis delictis in iustificationē. Tu. ℟. Adiutor meus tibi psallam. Quia deus susceptor me⁹ es: deus me⁹ mīa mea. ℣. Eripe me de inimicis meis de⁹ me⁹ et ab insurgentib⁹ in me libera me. Quia. Lectio. iij.

Si enī vni⁹ delicto mors regnauit p vnū: multo magis abūdātiā grē et donationis et iusticie accipiētes i vita regnabūt p vnū iesum xp̄m. Igit sicut p vni⁹ delictū i oēs hoīes in condēnationē: sic p vnius iusticiā in oēs hoīes in iustificationē vite. Tu. ℟. Ne perdideris me dn̄e cū iniquitatibus meis: Neq in finē irat⁹ reserues mala mea. ℣. Miserere mei de⁹ miserere mei: qm̄ in te confidit aīa mea. Neq. Gloria. Neq. Ad laudes aā. Amplius laua. ps. Miserere. cū rel. per ordinē sicut in ps. Ad vesp̄as aā. Nisi tu dn̄e. ps. Nisi dn̄s. cū reliq per ordinē ut ē in ps. Ad magt aā. Respexisti. vel. Deficiente vino. Feria. v. Inuitat. Adorem⁹ dn̄m. ps. Uenite. Aā. Dn̄e de⁹ ps. Saluū me. ps. Deus in adiutoriuz. Glīa. Aā. Esto mihi ps. In te dn̄e speraui. ps. De⁹ iudiciū. Glīa. Aā. Liberasti. ps. Qz bonus. ps. Ut qd deus Gloria. Aā. Et inuocabimus ps. Confitebimur. ps. Notus in. Gloria. Aā. Tu es deus. ps. Uoce mea. ps. Attendite. Gloria. Aā. Propitius. ps. Deus venerūt. ps. Qui regis. Gloria ℣. De⁹ i sancto via tua. Quis de⁹ magn⁹ sicut deus noster.

L. j.

Sicut p inobediētiā vni⁹ hoīs pctōres cōstituti sunt multi: ita per vni⁹ obediētiā iusti cōstituent multi. Lex aūt subintrauit: ut abūdaret delictū. Ubi aūt abundauit delictū: supabundauit

τ gratia: ut sicut regnauit pec catũ in mortẽ: ita τ gratia regnet per iusticiã in vitã eternã per ihesum xp̃m dñm nostruz. Tu. ℟. De⁹ in te speraui: dñe non confundar in eternũ. In iusticia tua libera me τ eripe me. ℣. Esto mihi in deũ protectorẽ: τ in locũ refugij ut saluũ me facias. In. Lectio. ij.

Quid ergo dicem⁹? Manebimus in peccato: ut gratia abũdet? Absit. Qui eñi mortui sum⁹ peccato: quõ adhuc viuemus in illo? An ignoratis: q̃ quicũq; baptiçati sum⁹ in xp̃o ihesu in morte ipsi⁹ baptiçati sumus. Cõsepulti eniz sumus cũ illo p baptismum in mortem: ut quõ xp̃us surrexit a mortuis per gloriam patris ita τ nos in nouitate vite ambulemus. Tu. ℟. Repleat̃ os meũ laude ut hymnũ dicã glorie tue tota die magnificentie tue: noli me ꝓijcere in tp̃e senectutis. Cũ defecerit virt⁹ mea deus ne derelinquas me. ℣. Gaudebunt labia mea dũ cãtauero tibi τ aĩa mea quaz redemisti. Cum. Lectio. iij.

Si enim cõplantati facti sum⁹ similitudini mortis ei⁹ simul τ resurrectionis erimus. Hoc scientes: quia vetus homo noster simul crucifixus est ut destruat̃ corpus peccati: ut vltra non seruiamus peccato. Qui enim mortuus est: iustificatus est a peccato. Si autem mortui sum⁹ cũ xp̃o: credim⁹ quia simul etiã viuemus cum illo. Tu. ℟. Gaudebũt labia mea cũ cantauero tibi. Et aĩa mea quam redemisti dñe. ℣. Sed τ lingua mea meditabit̃ iusticiã tuã tota die laudẽ tuã. Et. Gl̃ia. Et. Ad laudes añ. Tibi soli peccaui. ps. Miserere. cũ rel. per ordinẽ ut in ps. Ad vs. añ. Et oĩs mansuetudinis ps. Memento dñe. cũ rel. p ordinem ut in ps. Ad Mg̃t añ. Quia fecit mihi. vel. Deficiẽte vino. Feria. vi. Inuit. Dominũ q fecit. ps. Venite. Añ. Exultate. ps. Ipsum. ps. Deus stetit. Gl̃ia. Añ. Tu solus. ps. Deus quis silis. ps. Q̃ dilecta Gl̃ia. Añ. Bñdixisti. ps. Ipsuz ps. Inclina dñe. Gl̃ia. Añ. Fũdamenta. ps. Ipsum. ps. Dñe deus sal. Gl̃ia. Añ. Benedict⁹ ps. Mĩsericordias dñi. ps. De⁹ vltionũ. Gl̃ia. Añ. Cantate. ps. Ipsum. ps. Dominus regnauit. ℣. Beatus homo quez tu erudieris dñe. Et de lege tua

doceris eum. Lectio. j

NOn regnet peccatum in vestro mortali corpore: ut obediatis concupiscentijs eius. Sed neque exhibeatis mēbra vestra: arma iniquitatis peccato: sed exhibete vos deo tanquam ex mortuis viuētes: et mēbra vestra arma iusticie deo: peccatum enim vobis nō dominabit. Non enim sub lege estis: sed sub gratia. Tu autē.

℟. Confitebor tibi deus in toto corde meo: et honorificabo nomen tuum in eternū. Quia misericordia tua domine magna est sup me. ℣. Et eripuisti animam meā ex inferno inferiori. Quia. Lectio. ij

QUid ergo? Peccauim? quoniam non sumus sub lege sed sub gratia? Absit. An nescitis quoniā cui exhibetis vos seruos ad obediendum: serui estis eius cui obedistis: siue peccati ad mortem: siue obeditionis ad iusticiā. Gratias autem deo quod fuistis serui peccati: obedistis autē ex corde in eam formam doctrine in qua traditi estis. Tu aūt dñe.

℟. Misericordia tua domine magna est. Et liberasti animā meam ex inferno inferiori. ℣. Deus iniqui insurrexerunt in me: et fortes quesierunt animā mea m. Et. Lectio. iij

LIberati autem a peccato serui facti estis iusticie. Humanū dico propter infirmitatem carnis vestre. Sicut enim exhibuistis membra vestra seruire imūdicie: et iniquitati ad iniquitatem: ita nunc exhibete membra vestra seruire iusticie in sanctificationem. Cum enim serui essetis peccati liberi fuistis iusticie. Tu aūt dñe.

℟. Factus est mihi dominus in refugium. Et deus meus in auxiliū spei mee. ℣. Deus vltionum dominus: deus vltionum libere egit. Et deus. Gloria patri. Et deus. Ad laudes añ. Sacrificium deo. ps. Miserere. cum reliquis per ordinem ut in psalmista. Ad vš añ. In conspectu. ps. Confitebor tibi domine. cum reliquis per ordinem ut in psalmista. Ad magnificat añ. Deponūt. uel. Deficiente. Sabbato hoc primo debet fieri officium de feria et nō de beata virgine uel festo triū lectionū, quia eius ꝓpriū officiū nisi occurrat festū

simplex uel d. Sequit Inuit.
Dñm deū nostrū. ps. Venite
An. Quia mirabilia. ps. Can-
tate. ps. Dñs regnauit irasc. Glia.
An. Jubilate deo. ps. Ipsum
ps. Misericordiā. Glia. An.
Clamor meus. ps. Dñe exaudi
ps. Bndic aia. Gloria. An. Be
nedic. ps. Ipsum. ps. Confite
mini dño. Gloria. An. Visita
nos. ps. Confitemini. ps. Con-
fitemini. Glia. An. Confitebor.
ps. Paratū cor. ps. Deꝰ laudē.
Gloria. V. Dñe exaudi oratio
nē meā. Et clamor. L. i.

An ignoratis fratres: Scien
tibus enī legē loquor: qr
lex in hoīe dñat quāto tpe vi
uit. Nā que sub viro ē mulier
viuēte viro alligata ē legi. Si
aūt mortuus fuit vir eiꝰ soluta
est a lege viri. Igit viuēte vi-
ro vocabit adultera: si fuerit
cū alio viro. Si aūt mortuus
fuerit vir eius: liberata est a le
ge viri ut nō sit adultera: si fu-
erit cū alio viro. Tu. R. Mise
ricordiā z iudiciū cantabo ti-
bi dñe. Psallā z intelligam in
via immaculata quādo venies
ad me. V. Perambulabā in i
nocentia cordis mei i medio
domꝰ mee. Psallā. L. ii.

Itaqz fratres mei z vos
mortificati estis legi per cor-
pus xpi ut sitis alterius qui ex
mortuis resurrexit ut fructifi-
cetis deo. Cū enī essemꝰ i car-
ne passiones peccatoꝝ que p
legē erāt operabant in mem-
bris nostris ut fructificarēt mor
ti. Nūc aūt soluti sumꝰ a lege
mortis in qua detinebamur:
ita ut seruiamus in nouitate
spūs z nō in vetustate lre. Tu.
R. Dñe exaudi orationē meā
z clamor meus ad te veniat.
Quia nō spernis deꝰ preces pau
peris. V. De profundis clamaui
ad te dñe. dñe exaudi vocē
meam. Quia. Lectio. iii.

Quid ergo dicemꝰ? Lex
peccatum est? Absit. Sz
peccatū non cognoui nisi per
legem: Nam concupiscentiā
nesciebā nisi lex diceret. Non
concupisces. Occasione autē
accepta: peccatum per man-
datū operatū est i me omnē
concupiscentiam. Sine lege
enim peccatū mortuum erat.
Ego autem viuebam sine le-
ge aliquando. Sed cum ve-
nisset mandatum peccatum re-
uixit. Ego autem mortuꝰ sum
z inuentum est mihi manda-
tum quod erat ad vitam: hoc
esse ad mortem. Tu autem.

R. Velociter exaudi me domine. Quia defecerunt sicut fumus dies mei. V. Dies mei sicut umbra declinauerunt: et ego sicut fenum arui. Quia. Gloria. Quia. Ad laudes an. Benigne. ps. Miserere. cum reliquis per ordinem ut in ps. Nota quod historia. Domine ne in ira. singulis diebus dominicalibus recitatur. Et historia posita infra ebdomadam .e. repeninum similiter suis diebus quotiens occurrat usque dominicam .lxx. ad officium matutinum. Est autem sciendum quod si tempus fuerit breue: ab hac prima dominica usque dominicam .lxx. ita quod officia dominicalia suis diebus expleri non possint: tunc ipsa officia cum suis omelijs distribuantur per ferias que per festa non fuerint occupate. Distributio autem huiusmodi fiat equalis inquantum est possibile ut .s. officium cuiuslibet dominice talis distributionem suos equaliter occupet dies. Quod si nec sic expleri poterunt officia huiusmodi: nec illo anno de eis nihil fiat. Dominica secunda sabbato precedenti ad vesperas super psalmos ante. R. hymnus. V. sicut in precedenti sabbato: similiter fiat in sequentibus diebus sabbatis usque dominicam .lxx. exclusiue. Cap.

Fratres: Nolite prudentes esse apud vosmetipsos: nulli bonum pro malo reddentes: prouidentes bona: non tantum coram deo: sed etiam coram omnibus hominibus. Deo. An. Peccata mea domine. ps. Magnificat. Hec an. dicitur diebus sabbatis ad Magnificat semper usque dominicam .lxx. exclusiue. Oratio.

Omnipotens sempiterne deus infirmitatem nostram propitius respice: atque ad protegendum nos: dexteram tue maiestatis extende. Per. Incipit epistola prima Pauli apostoli ad corinthios cuius precedit suum argumentum: pro lectione prima.

Corinthij sunt achaici: et hi similiter ab apostolo audierant verbum veritatis: et subuersi sunt multipharie a falsis apostolis. Quidam a philosophie verbosa eloquentia: alij secta legis iudaice inducti sunt. Hos reuocat apostolus ad veram fidem et euangelicam sapientiam scribens eis ab epheso per timotheum discipulum suum. Tu. Lectio .ij.

Paulus vocatus apostolus ihesu christi per voluntatem dei et sosthenes frater ecclesie dei que est corinthi: sanctificatis in

xpo ihesu: vocatis sanctis: cum omnib[us] qui inuocant nomē dñi nostri ihesu xpi: in omni loco ipsoꝝ ⁊ nostro: gratia vobis ⁊ pax a deo patre nostro ⁊ dño ihesu xpo. Tu autē. L. iij.

Gratias ago deo meo semꝑ ꝓ vobis in gratia dei: que data est vobis in xpo ihesu: quia in omnib[us] diuites facti estis ĩ illo: in omni verbo ⁊ in omni scientia: sicut testimoniū xpi confirmatū est in vobis: ita ut nihil vobis desit in vlla gratia: expectantib[us] reuelationē dñi nostri ihesu xpi: qui ⁊ confirmabit vos vsq[ue] in finē sine crimine in die aduent[us] dñi nostri ihesu xpi. Tu aūt. L. iiij.

Obsecro aūt vos fratres: per nomen dñi nostri ihesu xpi: ut idipsum dicatis omnes: ⁊ nō sint in vobis scismata. Sitis autē ꝑfecti in eodē sensu ⁊ in eadē scientia. Significatū est eni mihi de vobis fratres mei ab his qui sunt cloes: quia cōtentiones sunt inter vos. Hoc autē dico: qđ vnusq[ui]sq[ue] vestrū dicit. Ego quidem sum pauli: ego autē apollo: ego vo cephe ego autē xpi. Diuisus est xps. Nūquid paulus crucifixus est pro vobis: aut in nomīe pauli baptiçati estis: Tu. L. v.

Gratias ago deo meo q[uod] neminem vestrū baptiçaui: nisi crispū ⁊ caiū: ne quis dicat q[uod] ĩ nomine meo baptiçati estis. Baptiçaui autē ⁊ stephane domū: ceterū nescio si quē alium vestrum baptiçauerim. Non enim misit me xpus baptiçare sed euangeliçare: nō in sapientia verbi: ut non euacuet crux xpi. Verbū eni crucis pereuntibus quidem stulticia est. his autē qui salui fiūt id est nobis dei virt[us] ē. Tu aūt. L. vj.

Scriptū est enim. Perdam sapientiā sapientiū: ⁊ prudentiā prudentiū reprobabo. Ubi sapiens: vbi scriba: vbi inquisitor huius seculi: Nōne stultā fecit de[us] sapientiā huius mundi: Nā quia in dei sapiētia nō cognouit mūdus ꝑ sapientiā deū: placuit deo per stulticiā ꝑdicationis saluos facere credentes. Qm̄ ⁊ iudei signa petunt: ⁊ greci sapientiā querūt. Nos autē ꝑdicamus xpm crucifixum: iudeis quidē scandalum: gentibus autē stulticiam ipsis autē vocatis iudeis atq[ue] grecis xpm dei virtutem ⁊ dei sapientiam. Tu autē domine miserere nostri.

In illo tpe. Secûm matheû. Cum descendisset ihs de monte secute sunt eũ turbe multe. Et ecce leprosus veniẽs adorabat eũ dicens. Domine si vis potes me mũdare: ꝛ reliqua. Omel. Origenis L. vij.

Docente in monte domino: discipuli venerũt ad eũ: sicut alacres: sicut domestici: sicut primi: sicut amici uel fratres. Ideo ꝛ dñs ait ad illos. Uos estis sal terre: ꝛ vos estis lux mundi. Tu. L. viij.

Descendente õo eo de mõte: turbe secute sunt eum: que in montẽ ascendere nõ potuerũt ut pigri populi: ut negligẽtes: ut impfecti. Cũ domino ergo soli discipuli in montẽ ascenderũt: ꝛ tardiores deorsuꝫ steterunt. Sic ꝛ modo vigilãtes ꝛ alacres: ꝛ fideles aĩe: deum timentes: dñm diligentes: regna celorũ desiderãtes: dñm semꝑ sequentes: post dñm in illũ celestem montẽ ascendũt. Tu autem. Lectio. ix.

Secute sunt ergo eum turbe multe. Aliquãti propter charitatem: aliquanti ꝓpter doctrinã: aliquãti ꝓpter admirationem ꝛ curationeꝫ. Uenit ğ ad eũ homo leprosus adorãs eum. Anteq̃ꝫ peteret adorare cepit. Sic ꝛ illi beati magi prius procidentes adorauerunt eũ: ꝛ sic demũ munera obtulerunt. Tu autẽ. Añ. Cum autẽ descendisset ihs de monte: ecce leprosus veniens adorabat eũ dicẽs: domine si vis potes me mũdare: ꝛ extendens manum tetigit eum dicens: volo mũdare. ps. Bñdict⁹. Ad. vj.

Si fieri potest qd Cap. ex vobis est: cũ omnibus hominib⁹ pacẽ habentes: non vosmetipsos defendẽtes charissimi: sed date locũ ire. Deo. Ad. ix. Capim.

Si esurierit inimicus tuus ciba illũ: si sitit potũ da illi: hoc enim faciens: carbones ignis congeres sup caput eius: noli vinci a malo: sꝫ vince in bono malum. Deo. Añ. Domine puer meus iacet ĩ domo paraliticus ꝛ male torquetur: dixit ei ihs: amen dico tibi: ego veniã ꝛ curabo eũ. ps. Mgt. Precedens añ. dicit intra ebdomadã ad Mgt. uel p memoria. Et eodem modo fit de añis. notandis p sequẽtes ebdomadas vsq̃ dñicã. lxx. Alie añe. ad Bñdic⁹ feriales. Infra ebdomadas p̃mo loco

Incipit scḋa ep̄la ad corin-
thios: quã sũu pcedit argu
mentũ tale pro lectione pͣma.

POst actã a corinthijs pe-
nitentiã: cõsolatoriã scri
bit eis epistolam: apl'us a tro-
ade p titum ⁊ collaudans eos
hortat ad meliora: contrista-
tos quidē eos. ſʒ emendatos
ostendens sic. Tu. L. ij.

PAulus aplus xp̄i ih̄u per
voluntatem dei: ⁊ timo-
theus frater ecclesie dei que ē
corinthi: cū omnib' sanctis q
sunt in vniuersa achaia: Gra-
tia vobis ⁊ pax a deo pr̄e no-
stro: ⁊ dn̄o ih̄u xp̄o. Tu autem.

BEnedict' deus L. iij.
⁊ pater dn̄i nostri ih̄u xp̄i
pater misericordiaꝝ ⁊ de' to-
tius consolatiōis: qui consola
tur nos in oī tribulatione nr̄a
vt possimus ⁊ ipsi cõsolari eos
qui in oī pressura sūt p exhor-
tationē qua exhortamur ⁊ ipi
a deo: qm̄ sicut abundant pas-
siones xp̄i i nobis: ita ⁊ p xp̄m
abundat consolatio nr̄a. Tu.

Infra ebdomadã loco secun-
do pro lectione prima.

GLoria nr̄a hec ē testimo-
niū cõſcīe nostre: q in sim
plicitate cordis ⁊ sinceritate
dei: ⁊ nō in sapia carnali: ſʒ in
gratia dei cõuersati sumus in
hoc mūdo: abundantius aūt
ad vos. Nō eni alia scribim'
vobis: q̄ que legistis ⁊ cogno
uistis. Spero aūt q vsqʒ in fi-
nē cognoscetis: sicut ⁊ cogno-
uistis nos ex parte: qꝛ gloria
vestra sumus: sicut ⁊ vos nr̄a
in die domini nostri ih̄u xp̄i.
Tu autē. Lectio ij'.

Et hac confidētia volui pri'
venire ad vos: vt scḋam gra
tiam haberetis: ⁊ p vos trāsi-
rem in macedoniā: ⁊ iterum a
macedonia venirē ad vos: ⁊ a
vobis deduci in iudeã. Cū er-
go hoc voluissem: nūquid le-
uitate vsus sum? Aut que cogi
to ſm carnē cogito vt sit apud
me: est ⁊ nō. Fidelis aūt deus:
qꝛ sermo noster qui fuit apud
vos nō est in illo: est ⁊ nō: sed
est in illo est. Tu. Lectio iij'.

Dei eni filius ih̄s xp̄us qui in
vobis per nos pdicatus est:
per me ⁊ siluanū ⁊ timotheū:
nō fuit in illo est ⁊ nō: sed est
in illo fuit. Quotquot eni pro-
missiones dei sunt: in illo est:
Ideo ⁊ p ipsum amen deo ad
gloriam vestrã. Qui autē con-
firmat nos vobiscū in xp̄o: ⁊
qui vnxit nos de' ⁊ q signauit
nos: ⁊ dedit pign' spiritus in

cordibus nostris. Tu autem.

Infra octauam loco tertio.

Incipit epistola beati Pauli ad Galathas: quam summum precedit argumentum pro lectione prima.

Galathe sunt greci. Hi verbum veritatis primum ab apostolo acceperunt: sed post discessum eius temptati sunt a falsis apostolis: ut in legem et circumcisionem verterentur. Hos apostolus reuocat ad fidem veritatis: scribens eis ab epheso sic. Tu autem. Lectio .ii.

Paulus apostolus non ab hominibus neque per hominem: sed per ihesum christum et deum patrem qui suscitauit eum a mortuis: et qui mecum sunt omnes fratres: ecclesiis galathie: Gratia vobis et pax a deo patre nostro et domino ihesu christo: qui dedit semetipsum pro peccatis nostris: ut eriperet nos de presenti seculo nequam: secundum voluntatem dei et patris nostri: cui est gloria in secula seculorum. Amen. Tu. L. iii.

Miror quod sic tam cito transferimini ab eo qui vos vocauit in gratiam christi in aliud euangelium: quod non est aliud nisi sunt aliqui qui vos conturbant: et volunt conuertere euangelium christi. Sed licet nos aut angelus de celo euangelizet vobis: preterquam quod euangelizauimus vobis: anathema sit: sicut prediximus et nunc iterum dico: si quis vobis euangelizauerit: preter id quod accepistis: anathema sit. Tu.

Infra ebdomadam loco quarto. Lectio .i.

Insensati Galathe: quis vos fascinauit non obedire veritati: Ante quorum oculos christus ihesus proscriptus est: et in vobis crucifixus. Hoc solum a vobis volo discere: ex operibus legis spiritum accepistis an ex auditu fidei: Sic stulti estis: ut cum spiritu ceperitis: nunc carne consumamini. Tanta passi estis sine causa: si tamen sine causa. Tu autem. L. ii.

Qui ergo tribuit vobis spiritum: et operatur virtutes in vobis ex operibus legis: an ex auditu fidei. Sicut scriptum est. Abraham credidit deo: et reputatum est illi ad iusticiam. Cognoscite ergo: quia qui ex fide sunt: hi sunt filii abrahe. Prouidens autem scriptura: quia ex fide iustificat gentes deus: prenunciauit abrahe: quia benedicentur in te omnes gentes. Tu autem domine miserere nostri. L. iii.

Igitur qui ex fide sunt: benedicentur cum fideli abraham.

Quicunq3 eni ex operib⁹ legis
sunt: sub maledicto sunt. Scri
ptum est eni. Maledictus oīs
qui non pmanserit in omnib⁹
que scripta sunt in libro legis
ut faciat ea. Qm̄ autem in lege
nemo iustificat apud deū: ma
nifestum est quia iustus ex fi
de viuit. Lex autē nō est ex fi
de: sed qui fecerit ea: viuet in
illis. Tu. Si sabbatū hoc uel
sequens eueniat post festū pu
rificationis beate virginis tūc
fit in eo officiū de benedicta
virgine maria: cū historia O
decus, ꝓpter tempus pegrina
tionis: sicut in estate fit.

Dominica tertia sabbato pre
cedenti ad vā. Caplm.

Fratres: Nemini quicq3
debeatis: nisi ut inuicē di
ligatis: qui eni diligit, ꝓximū
legē impleuit. Deo. Oratio.

Deus qui nos ī tantis pe
riculis constitutos: ꝓ hu
mana scis fragilitate nō posse
subsistere: da nobis salutē mē
tis ⁊ corporis: ut ea que ꝓ pec
catis nostris patimur te adiu
uante vincamus. Per. Inci
pit epistola ad Ephesios: quā
suū precedit argumentū tale:
pro lectione prima.

Ephesij sūt asiani. Hi ac
cepto verbo veritatis per
stiterūt in fide. Hos collaudat
apostolus: scribēs eis a roma
de carcere ꝑ tychicū diaconē
sic. Paulus apostolus ihu xpi
ꝑ voluntatem dei: omnib⁹ san
ctis qui sūt ephesi ⁊ fidelibus
in xpo ihesu. Gra vobis ⁊ pax
a deo patre nostro: ⁊ dño ihu
xpo. Tu autē. Lectio. ij.

Benedictus deus ⁊ pater dñi
nostri ihesu xpi: qui benedixit
nos in omni benedictione spi
rituali in celestib⁹ in xpo: sicut
elegit nos in ipso ante mundi
constitutionē: ut essemus san
cti ⁊ imaculati: in cōspectu ei⁹
in charitate. Qui predestina
uit nos in adoptionē filiorum
ꝑ ihm xpm in ipsum: sm ꝓpo
situm voluntatis sue in laudē
glorie gratie sue: in qua grati
ficauit nos: ī dilecto filio suo
ī quo habemus redemptionē
ꝑ sanguinē eius remissionem
peccatorū sm diuitias gratie
eius. Tu autē. Lectio. iij.

In quo etiā nos sorte vocati
sumus: pdestinati sm ꝓpositū
eius: qui opatur omnia sm cō
silium volūtatis sue: ut simus
in laudē glorie eius nos q antē
sperauimus in xpo. In quo ⁊

vos cũ audissetis verbũ veritatis: euangeliũ salutis vestre in quo ⁊ credẽtes signati estis spiritu pmissionis sancte: qui est pignus hereditatis nostre: in redemptionẽ acquisitionis in laudem glorie ipsius. Tu.

Propterea ⁊ ego L. iiij°. audiẽs fidem vestrã: que ẽ in xp̄o ihū: ⁊ dilectionẽ i omnes scõs: nõ cesso gratias agens p vobis: memoriã vestri faciẽs i oration ib⁹ meis: ut deus dñi nr̄i ihū xp̄i pater glorie det vobis spiritũ sapiẽ ⁊ reuelatiõis i agnitionẽ ei⁹ illuminatos oculos cordis vr̄i: ut sciat) que sit spes vocatiõis ei⁹: ⁊ q̄ diuitie glorie hereditatis ei⁹ i sanctis

Deus autẽ qui Tu. L. v°. diues es in mĩa ꝓpter nimiaꝫ charitatẽ suã qua dilexit nos: ⁊ cũ essemus mortui peccatis cõuiuificauit nos in xp̄o: cui⁹ gratia estis saluati: ⁊ cõresuscitauit ⁊ cõsedere fecit in celestibus in xp̄o ihū ut ostenderet i seculis superuenientib⁹ abũdantes diuitias gratie sue in bonitate sup nos in xp̄o ihū. Tu.

Gratia eni estis sal- L. vj°. uati p fidẽ: ⁊ hoc nõ ex vobis. Dei eni donũ est: nõ ex operibus: ut ne qs glorie. Ipsi⁹ eni sum⁹ factura creati in xp̄o ihū in opibus bonis q̄ p̄preparauit de⁹ ut in illis ambulem⁹: ꝓpter qđ memores estote q̄ aliquãdo vos q gentes eratis in carne: qui dicebamini p̄puciuꝫ ab ea q̄ dicit circũcisio i carne manufacta: q eratis illo i tempore sine xp̄o. Nũc aũt in xp̄o ihesu. Tu. Scdm matheũ.

In illo tempore. Ascẽdente ihesu in nauiculã secuti sũt eũ discipuli ei⁹. Et ecce motus magnus factus est i mari: ita ut nauicula opiret fluctib⁹. ipse vo dormiebat. Et accesserunt ⁊ suscitauerũt eũ dicẽtes. Dñe salua nos perimus. Et reliqua. Omel. Origenis L. vij°

Cum eni dñs multa mag͛ ⁊ mirãda ondisset i terra transijt ad mare: ut ibidẽ adhuc excellẽtiora opa demonstraret. Ingressus ḡ nauiculã fecẽ turbare mare: cõmouit ṽẽtos: cõcitauit fluct⁹. Cur hoc: ut discipulos mitteret i timorẽ: ⁊ suũ auxiliũ postularent. Tu.

Ipse vo dormiebat L. viij°. O res mirabilis ⁊ stupenda: is q nũq̄ʒ obdormiuit: neq̄ dormitauit: is q celũ ⁊ t̃rã gubnat dormit: is q nũq̄ʒ dormit: dormire dr̄. Dormiebat qdẽ: non

deitate sed corpe: ut apostolos suscitaret: et euigilare faceret oes nos: ne vnqz animo vel itellectu aut prudentia dormiamus. Tu autem. L. ij.

Dicebant ergo discipuli. Salua nos perimus. O beati o veraces dei discipuli: dnm saluatorem vobiscu habetis: et periculu timetis: Absit. Ad omne tn fratres charissimi quicquid euenerit fortitudo necessaria est: ut neqz extollaris o homo neqz in superbiam erigaris: non despicias inimicos: neqz humiles spernas: non obliuiscaris dnm: nec ei existas ingratus. Tu. An. Ascendente ihesu in nauiculam ecce motus magnus factus est i mari et suscitauerut eu discipuli eius dicentes dne salua nos perimus. ps. Benedictus. Ad. vj. Caplm.

Non adulterabis: no occides: no furaberis: no falsum testimoniu dices: no concupisces rem pximi tui. Deo. Diliges Ad. ix. Caplm.

Diliges pximu tuu sicut teipsum dilectio pximi malu no opat: plenitudo legis e dilectio. Deo. An. Domine salua nos perim: impa et fac deus tranquillitatem magna: porro homines cu vidissent qd fecerat signu dicebant: qualis e hic: quia ventis imperat et mari et obediunt ei. ps. Mgt. An. Surges ihesus impauit ventis et mari: et facta est tranquillitas magna: et mirati sut vniuersi. ps. Mgt. Precedes an. dicit infra ebdomadam ad Mgt. vel p memoria Infra ebdomada loco primo et scdo. Incipit epistola ad ad philippenses: qua sum pcedit argumentu tale: p lectioe j.

Philippenses sut macedones. Hi accepto verbo veritatis: psitteru in fide: nec receperunt falsos apostolos: hos collaudat apostolus: scribes eis a roma de carcere per epaphroditu sic. Tu. L. ij.

Paulus et timothe serui ihu xpi: omnib sanctis in xpo ihu qui sunt philippis: cum episcopis et diaconib. Gratia vobis et pax a deo patre nostro et domino ihesu xpo. Gratias ago deo meo i omni memoria vestri: semp in cunctis orationib meis p omnibus vobis: cum gaudio deprecatione faciens super comunicatoe vestra in euangelio xpi: a pma die vsqz nuc confidens hoc ipsu: quia qui cepit in vobis opus bonu

pficiet vsqz in diem xpi ihesu. Tu autē. Lectio.iij.

Sicut est mihi iustū hoc senti re p oibus vobis: eo q habeā vos i corde: et in vincul' meis et in defensione et ofirmatione euangelij: socios gaudij mei oēs vos esse. Testis eni mihi ē deus: quō cupiā omnes vos esse in viscerib' ihesu xpi. Tu.

Scire aūt volo Iterū L.i. vos fratres qz q̄ circa me sunt magis ad pfectū venerūt euā gelij: ita ut vincula mea mani festa fierent in xpo: in oi preto rio et in ceteris omnib' ut plu res e fratrib' in dño confiden tes i vinculis meis abundan tius auderent sine timore ver bum dei loqui. Tu. L.ij.

Quidā quidem et pter inui diam et contentionē: quidam autē et pter bonaz voluntatē xpm pdicant: quidā ex chari tate: scientes qm in defensiōe euangelij positus sum. Quidā autē ex contentiōe xpm annū ciant nō sincere: estimantes presuraz se suscitare vinculis meis. Tu autē. L.iij.

Quid eni: Dū oimodo siue p occasionē siue p veritatē xpus annuncietur et in hoc gaudeo sed et gaudebo. Scio eni quia hoc mihi proueniet ad salutē per vestram oratione: et submi nistratione spiritus ihesu xpi: sm expectatione et spem meā: quia in nullo confundar: sz in omni fiducia sicut semp et nūc magnificabitur xps i corpore meo: siue p vitam siue p mor tē. Tu autē dñe miserere nri.

Infra ebdomadā loco tertio et quarto. Incipit epistola ad Collossenses quā suū precedit argumentū tale p lectiōe pma

Colossenses et hi sicut lao dicenses sūt asiani: et ipsi preuenti erant a pseudo aplis nec ad hos accessit ipse apo stolus: sz et hos p epistolā cor rigit. Audierant eni verbū ab archippo qui et ministeriuz in eos accepit. Ergo apostol' iā ligatus scribit eis ab epheso p tychicū diaconem et onesimū accolytum sic. Tu. L.ij.

Paulus apostolus ihesu xpi p voluntatē dei et timothe' fra ter: his qui sūt colossis sanctis et fidelib' fratrib' in xpo ihesu. Gratia vobis et pax a deo pa tre nostro. Gratias agim' deo et patri domini nostri ihu xpi: semper pro vobis orantes: au dientes fidem vestram in xpo ihesu. Tu autē. L.iij.

Ideo nos ex qua die audiui-
mus nō cessam⁹ ꝓ vobis oran
tes ꝛ postulātes: ut impleami-
ni agnitione voluntatis eius.
in omni sapia ꝛ intellectu spiri
tali: ut ambuletis digne deo ꝑ
omnia placētes in oī opere bo
no fructificantes: ꝛ crescentes
in scia dei: in omni virtute cō-
fortati ſm potentiā claritatis
eius. Tu. Iterū lectio pma.

Volo enī vos scire qualē sol-
licitudinē habeam ꝓ vobis ꝛ
ꝓ his qui sunt laodicie: ꝛ qui-
cunqꝫ nō viderūt faciē meam
in carne: ut consolentur corda
ipsoꝝ instructi in charitate: ꝛ i
omnes diuitias plenitudinis
intellectus in agnitione myste
rij dei patris ꝛ xpī ihesu: i quo
sunt oēs thesauri sapie ꝛ scien
tie absconditi. Tu. L. ij⁹.

Hoc autē dico ut nemo vos
decipiat in sublimitate sermo
nū. Nam ꝛ si corpe absens sū
sed spū vobiscū sum gaudens
ꝛ videns ordinem vestrū ꝛ fir
mamentū ei⁹ que in xpo est fi-
dei vestre. Sicut ḡ accepistis
ihesū xpm dn̄m nostrū: in ipo
ambulate: radicati ꝛ supedi-
ficati in ipso ꝛ confirmati in fi
de: sicut ꝛ didicistis abundan
tes in illo i gratiaꝝ actiōe. Tu

Videte ne qs vos L. iij⁹.
decipiat ꝑ philosophiam ꝛ in-
anē fallaciā ſm traditionē ho
minū: ſm elemēta mūdi: ꝛ nō
ſm xpm. Quia in ipso inhabi
tat ois plenitudo diuinitatis
corpaliter ꝛ estis i illo repleti:
qui est caput ois principatus ꝛ
potestatis. In quo ꝛ circūcisi
estis circūcisione nō manufa-
cta in expoliatiōe corpis car-
nis: sꝫ in circūcisione xpī: cōse
pulti ei i baptismo in q̄ ꝛ resur
rexistis ꝑ fidē opationis dei
q̄ suscitauit illū a mortuis. Tu.

Dn̄ica quarta sabbato p̄cedē-
ti ad vł. Caplm.

Fratres: Uidete vocatio-
nē vestrā: q: nō multi sa-
pientes ſm carnem: nō multi
potētes: nō multi nobiles: sed
que stulta sūt mūdi elegit de⁹
ut confundat sapiētes: ꝛ infir-
ma mundi elegit deus ut con
fundat fortia. Deo. Oratio.

Familiā tuā quesum⁹ dn̄e
continua pietate custodi
ut que in sola spe celestis gra-
tie innititur tua semp ꝓtectione
muniatur. Per. Incipit epi-
stola prima ad Thessalonicē-
ses: quā suū precedit argumē-
tum: pro lectione prima.

Thessalonicenses sūt ma-
cedones: q accepto ver-
bo veritatis ꝑstiterunt in fide

etiã in psecutione ciuiũ suorũ. Preterea nec receperũt falsos aplos: nec ea que a falsis apostolis dicebant. Hos collaudat apostolus: scribens eis ab athenis p tychicũ diaconem et onesimũ accolytum sic. Tu.

Lectio .ij.

Paulus et siluanus et timotheus ecclesie thessalonicensiũ i deo patre nr̃o et domino ihũ xp̃o. Gratia vobis et pax. Gratias agim⁹ deo semꝑ ꝓ omnib⁹ vobis memoriã vr̃i faciẽtes in orationib⁹ nostris sine intermissione: memores operis fidei vestre: et laboris et charitatis et sustinẽtie spei dñi nr̃i ihesu xp̃i: ante deũ et patrẽ nostrũ. Tu autẽ.

L. iij.

Scientes fratres dilecti a deo electionẽ vestram: quia euangeliũ nostrum nõ fuit ad vos in sermone tm̃: sz et in virtute et in spiritu sancto: et in plenitudine multa: sicut scitis quales fuerimus in vobis ꝓpter vos. Et vos imitatores nostri facti estis et domini: excipiẽtes verbum in tribulatione multa cũ gaudio spirit⁹ sancti: ita ut facti sitis forma omnib⁹ credentibus i macedonia et i achaia. Tu autẽ.

Lectio. iiij.

A vobis enim diffamatus est sermo domini: nõ solum i macedonia et i achaia: sz et i omni loco fides vestra q̃ est ad deũ profecta est: ita ut nõ sit nobis necesse quicq̃ loqui. Ipsi eñi de vobis annũciant: qualem introitũ habuerimus ad vos: et quõ conuersi estis ad deum a simulachris seruire deo viuo et vero. Tu.

L. v.

De cetero ergo frẽs rogam⁹ vos et obsecramus in dñõ ihesu ut quẽadmodũ accepistis a nob quõ oporteat vos ambulare et placere deo: sic et ambuletis ut abundetis magis. Scitis eñi q̃ p̃cepta dederim vob p dñm ihesum. Tu autẽ.

L. vj.

Hec est eñi volũtas dei: scĩficatio vestra: ut abstineatis vos a fornicatiõe: ut sciat vnusq̃sq̃ vestrũ vas suũ possidere i scĩficatione et honore: nõ in passione desiderij: sic et gẽtes q̃ ignorant deũ. Et ne qs supgrediat neq̃ circũueniat i negocio fratrem suũ: qm̃ vindex ẽ dñs de his oĩb⁹ sicut p̃diximꝰ vobis et testificati sum⁹. Nõ eñi vocauit nos de⁹ i immũdiciã: sz i scĩficationẽ. Tu.

Scd'm matheũ.

In illo tp̃e. Rñdẽs ihs dixit. Cõfiteor ti dñe pr̃ celi et tre: q̃ abscõdisti h a sapiẽtib⁹

et prudētib⁹: et reuelasti ea paruu
lis. Et reliqua. Eiusdē. L. vij.
Dñs ac redemptor nr̄ cū de⁹
esset hō factus: cū diues esset
paup factus: cū glorios⁹ esset i sinu
pr̄is: humiliat⁹ pro nobis, p oi
sua hūiliatōe: nō sugbis nō di
uitib⁹: sz hūilib⁹ patefacta: pr̄i
grās agit ut pr̄ns lectio ondit.
Tu autē. Lectio. viij.
In hoc quod ait pater: osten
dit se genitū a deo: nō creatū
sic̄ dicūt heretici. In h̄ q̄ dicit
dñe: creatorē celi et t̄re pulchre
sapientib⁹ demōstrat et prudē
tib⁹. In hoc qd̄ sequit̄ sic fuit
placitū an̄ te: exempla hūilita
tis accipim⁹: ne temere discu
tere supna consilia de aliorū
tere sugna consilia de alioz
vocatione aliorūq; repulsiōe
p̄sumam⁹. Tu. L. ix.
Sequit̄: Omnia mihi tradita
sunt a patre meo: ideo confi
teor patri: q2 omnia mihi tra
didit pater. In eo ḡ q̄ xp̄s ho
mo est: confitet̄. i. grās agit pa
tri: imo indiuidue t̄nitati. In
hoc vo q̄ ipse est splendor qui
de patre splenduit sup intelle
ctum nullas refert gratias: licz
omnia a patre habeat: quia p
naturā habet: et nemo nouit fi
liū nisi pater: neq; patrē quis
nouit nisi filius. Tu. An̄. Con

fiteor tibi dñe pater celi et ter
re q2 abscondisti hoc a sapien
tibus et prudentibus et reuela
sti ea paruulis. ps. Bn̄dictus.
Ad. vj. Capitm.
Ignobilia et cōtemptibilia
mundi elegit deus: et ea q̄
nō sunt: ut ea que sunt destrue
ret: ut nō glorie⁊ omnis caro i
ↄspectu ei⁹. Deo. Ad. ix. Cap.
Ex ipso autē vos estis in
xp̄o ih̄u qui factus est no
bis sapiētia et iusticia et sancti
ficatio et redemptio: ut quēad
modū scriptū est: qui gloria⁊ i
dño glorie⁊. Deo. An̄. Venite
ad me oēs q laboratis et one
rati estis et ego reficiā vos di
cit dñs. ps. Mḡt. Infra ebdo
madā loco p̄mo. Incipit pri
ma ep̄la ad timotheum: quā
suū p̄cedit argumentum: pro
lectione prima.
Timotheū instruit et docet
aplus: de ordinatiōe epi
scopatus et diaconij et ois ecce
siastice discipline: scribens ei
a laodicia p tychicū diaconē.
sic. Paulus apl̄s ihesu xp̄i f̄m
imperiū dei saluatoris nostri:
et xp̄i ihesu spei nostre. Timo
theo dilecto filio in fide: gra
tia mia et pax a deo p̄re et xp̄o
ihesu dño nostro. Tu. L. ij.

Sicut rogaui te: ut remaneres
ephesi cū irem in macedoniā:
ut denūciares quibusdam ne
aliter docerent: neq̄ intende-
rent fabulis ꝛ genealogijs in-
terminatis que questiões pre-
stant magis ꝙ edificationē dei
que est in fide. Finis autē pre-
cepti est charitas: de corde pu
ro ꝛ ꝯscientia bona: ꝛ fide nō
ficta. Tu autē. L. iij.
A quib' quidā aberrātes cō-
uersi sunt in vaniloquiū: volē-
tes esse legis doctores: non in-
telligentes neq̄ que loquunt:
neq̄ de quib' affirmant. Sci-
mus autē ꝙ bona est lex: si qs
ea legitime vtat: sciētes hoc:
ꝙ lex iusto nō est posita: sȝ in-
iustis ꝛ non subditis: impijs ꝛ
peccatorib' sceleratis ꝛ conta
minatis. Tu. Infra ebdoma-
dam loco secūdo. Incipit epi
stola secūda ad timotheū quā
sitū precedit argumentum ta-
le: pro lectione prima.
Apostol' scribit timotheo
de exhortatiōe martyrij
ꝛ oīs regule veritatis: ꝛ qd fu-
turū sit temporib' nouissimis:
ꝛ de sua passione scribēs ei ab
vrbe roma sic. Paulus aplūs
ihesu xpi p voluntatē dei sm
ꝓmissionē vite q̄ est in xpo ihu
timotheo charissimo filio gra
tia ꝛ mia ꝛ pax a deo patre no
stro ꝛ xpo ihesu domio nostro
Tu autem. Lectio. ij.
Gratias ago deo meo cui ser
uio a ꝓgenitorib' meis: in con
scientia pura: ꝙ sine intermis-
sione habeam tui memoriā i
oratiōib' meis: nocte ac die
desiderans te videre: memor
lachrymarū tuarū: ut gaudio
implear. Recordationē acci-
piens ei' fidei: q̄ est in te nō fi-
cta: q̄ ꝛ habitauit ꝑmū in auia
tua loyde ꝛ matre tua eunia:
certus sum autē ꝙ ꝛ in te. Tu.
Propter quā causā L. iij.
admoneo te: ut resuscites grām
dei que est in te p impositionē
manuū mear. Non eni dedit
nobis deus spm timoris sȝ vir
tutis ꝛ dilectionis ꝛ sobrieta-
tis. Noli itaq̄ erubescere testi
moniū dn̄i nostri neq̄ me vin
ctū eius: sȝ collabora euange-
lio sm virtutē dei: q nos libe-
rauit ꝛ vocauit vocatione sua
sancta: nō sm opa nostra: sed
sm ꝓpositū suū ꝛ gratiam que
data est nobis in xpo ihu ante
tpa secularia. Tu. Infra ebdo
madā loco tertio. Incipit epi
stola ad titū: quā sitū precedit
argumētū tale: p lectiōe prima.

Titum cõmonefacit: ꝛ in struit aplus de constitutione presbyterij ꝛ de spũali conuersatiõe: ꝛ hereticis vitãdis: q traditionib⁹ iudaicis credũt scribẽs ei a nicopoli sic. Lc.ij.

Paulus seruus dei: apostol⁹ autẽ ihesu xpi sm fidẽ electoꝝ dei ꝛ agnitionẽ veritatis q̃ sm pietatem est: in spem vite eterne: quã pmisit qui nõ mentitur deus: ante tpa secularia manifestauit autẽ tpibus suis: verbũ suũ in pdicatione: que credita est mihi sm pceptũ saluatoris nostri dei. Tito dilecto filio sm cõmunẽ fidem: gratia ꝛ pax a deo patre: ꝛ xpo ihesu saluatore nostro. Tu. Lc.iij.

Huius rei gratia reliq te crete ut ea que desũt corrigas: ꝛ cõstituas p ciuitates psbyteros: sic ꝛ ego disposui tibi: si qs sine crimine ẽ: vnius vxoris vir: filios hñs fideles: nõ in accusatione luxurie aut non subditos. Oportet eni epm sine crimine eẽ: sicut dei dispẽsatorẽ: nõ supbũ: nõ iracundũ: nõ vinolentũ: nõ pcussorẽ: non turpis lucri cupidũ: sed hospitalẽ benignũ: sobriũ: iustũ: scm: cõtinentẽ: amplectentẽ eũ q sm doctrinã est fidelẽ sermonẽ ut potẽs sit exhortari i doctrina sana: ꝛ eos q ꝯtradicũt arguere. Tu. Infra ebdomadã loco dñico. Incipit epla ad philemonẽ: quã sui pcedit argumentũ tale p lectionibus.

Philemoni familiares literas facit aplus p onesimo seruo ei⁹: scribẽs ei ab vrbe roma de carcere p supscriptũ onesimũ sic. Paul⁹ vinct⁹ xpi ihesu ꝛ timothe⁹ frat: philemoni dilecto adiutori nro: ꝛ appie sorori charissime ꝛ archippo cõmilitoni nro: ꝛ ecclesie q̃ i domo tua ẽ. Grã vobis ꝛ pax a deo pre nro ꝛ dño ihu xpo. Grãs ago deo meo sp memoriã tui faciẽs in orationib⁹ meis: audiẽs charitatem tuã ꝛ fidez quã habes in dño ihesu ꝛ in oẽs scõs: ut cõicatio fidei tue euidẽs fiat: i agnitione oĩs opis boni in xpo ihesu Gaudium eni magnũ habui ꝛ ꝯsolationẽ i charitate tua: qz viscera scõꝝ requieuerunt p te frater. Propẽ qd multã fiduciã hñs in xpo ihu imperandi tibi: qd ad rem ptinet: ppter charitatẽ magis. Obsecro cũ sis talis ut paul⁹ senex: nũc autẽ ꝛ vinct⁹ ihesu xpi. Obsecro te p meo filio: quẽ genui in vincul' onesimo: qui tibi aliqñ inutilis fuit: nũc aũt ꝛ mihi ꝛ tibi vtil'.

quē remisi tibi. Tu aūt illū ut mea viscera suscipe. Tu autē.

Dñica quīta. Si hec dñica fuerit de p̄cedēti officio celebranda qḋ raro ɔtingit: tūc p̄ eius ꝛ infra ebdomadā officio recolligant̄ lectiōes de p̄cedentibus nō recitate p̄pter festiuum officiū tūc occurrēs cum historia dñicali: ꝛ silr̄ infra ebdomadā suo modo. Caplm̄.

Frēs: Induite vos sicut electi dei: sci ꝛ dilecti viscera mīe: benignitatē: humilitatē: modestiā: supportātes īuicem

Conscientia Deo. Oratio.

Cppłm tuū deus: ꝛ tuo noī fac deuotū: ut diuinis subiectus officijs: ꝛ tpalia vtiliť ꝛ eterna dona feliciter accipiat. Per.

In illo. t. Scḋm matheū d. i. d. s. pabolā hāc. Silē est regnū celoꝝ hoī: q̄ seminauit bonū semē i agro suo. ꝛ reliq̄. Omel. Aug. epi. L. vij.

Cum negligenť agēt p̄po siti eccłie: ꝛ dormitionē mortis acciperent apłi. Uenit diabol⁹ ꝛ supseminauit eos q̄s malos filios dñs increpat. Sꝫ recte q̄rit̄: vtrū heretici sint an male viuētes catholici: Possūt eni dici ꝛ mali filij ꝛ heretici. Tu autē. Lectio. viij⁹.

In illa plane sagena: q̄ adducunt̄ boni ꝛ mali pisces: non absurde mali catholici intelligunt̄. Int̄ hereticos aūt ꝛ malos catholicos: h̄ interest q̄ heretici falsa credūt: illi aūt vera credentes nō viuūt ita ut credunt. Tu autē. L. ix.

Quapropter illi soli catholici mali recte deputant̄: q̄ cū suis vera p̄dicēt q̄ ad fidei p̄tinent doctrinā: ꝛ si qḋ forte nesciūt ꝛ q̄rendū existimāt: salua pietate discutiunt sine aliq̄ p̄iudicio v̄itatis: ꝛ bonos aut q̄s putāt bonos: amāt atq̄ honorāt tñ flagitiose atq̄ facinorose viuūt. Tu. Añ. Dñe nōne bonū semē seminasti i agro tuo: vnde ḡ hꝫ zizaniā ꝛ ait illi: inimic⁹ hō hoc fecit. ps. Benedict⁹. Ad tertiam Capitulum.

Sup oīa aūt hec charitatē hñtes qḋ est vinculuꝫ pfectiōis. Deo. Ad. vi. Caplm̄.

Et pax xp̄i exultet i cordibus v̄ris: i q̄ vocati estis i vno corpe: ꝛ grati estote. Deo. Añ. Colligite primū zizania ꝛ alligate eos fasciculos ad cōburendū: triticū aūt ɔgregate i horreum meū dicit dñs. ps. Mgt. oratio ut s. Dñica. vi. Ab hac dñica inchoat. lec̄. ꝛ terminat̄ sabbato p⁹ pasca: p̄ quod temp⁹ in diuino officio

signatur deuiatio exiliū et tribulatio totius humani generis ab adam usqꝫ finem mundi.

Notandū ꝙ si sabbato ante hanc dn̄icam .lxx. occurrat festū purificationis virginis benedicte: in suis secūdis vesperis post collectā fit memoria de dn̄ica per suā an̄. et orationē: ut post hec concludatur officiū vesperarū post Benedicamus dn̄o cū duplici all'a. Nihilominus tamen vespere de dn̄ica saltem legendo extraordinarie sūt dicende. Ipso igitur sabbato ad vesperas an̄. Benedictus. ps. Ipsū. cū reliquis an̄is et psalmis ut supra in psalmista. Capitulum.

Fratres: Nescitis ꝙ hi qui in stadio currunt: omnes quidē currūt: sed unus accipit brauium: sic currite ut cōprehēdatis. Deo. R. Hymnū cantate nobis all'a. Quō cantabimus canticū dn̄i in terra aliena all'a all'a. V. Super flumina babylonis illic sedimus et fleuimus dū recordaremur tui syō. Quō. Gloria. All'a. Hymnus. Deus creator. ut supra vel secundum quosdā.

Cantemus cuncti melodū nunc all'a. In laudibus eterni regis: hec plebs resultet all'a. Hoc denique celestes chori cantant in altum all'a. Hoc beatorum per prata paradisiaca psallat cōcentus all'a. Quin et astrorū micātia luminaria iubilāt altū all'a. Nubiū cursus ventorū volatus: fulgurū choruscatio et tonitruū sonitus dulce consonēt simul all'a. Fluctus et vnde hymber et procelle: tēpestas et serenitas: cauma gelu nix pruine saltus nemora pangāt all'a. Hinc varie volucres creatori laudibus cōcinite all'a. Ast illic respondeant voces alte diuersarū bestiarū all'a. Isthinc montiū celsi vertices concināt all'a. Illic valliū profunditates resultent all'a. Tu quoque maris iubilans abysse dic all'a. Necnō terrarū moles imensitatis all'a. Nunc omne genus humanū laudans exultet all'a. Et creatori grates frequētes cōsonet all'a. Hoc denique nomen audire iugiter delectatur all'a. Hoc etiā carmen celeste cōprobat ipse christus all'a. Nūc vos o socij cantate letantes all'a. Et vos pueruli respondete semper all'a. Nunc oēs simul cantate all'a domino: all'a christo pneumaticque all'a. Laus trinitati eterne: in baptismo dn̄i que glorificatur: huic canamus oēs all'a. An̄. Vespertina oratio ascendat ad te dn̄e. Et

An. Hymnū cantate nob allā de canticis syon allā: quō cantabimus canticū domini ī terra aliena allā: septuaginta annis sup flumina babylonis sedimus ꝛ fleuimus: dum recordaremur syon allā. ps. Mḡt.

Oratio.
Preces populi tui quesum⁹ dñe clemēt exaudi: ut qui iuste p peccatis nostris affligimur: p tui nois gloria misericordie liberemur Per. Ad completoriū allā nō dicit: sed loco ei⁹ dicat. Laus tibi domine rex eterne glorie. Sic etiā ad omnes alias horas ac officia ab hinc semper usqꝫ diem Cene dñi exclusiue. Inuitat. Preocupem⁹ faciē domini in confessiōe: ꝛ in psalmis iubilem⁹ ei. ps. Venite ex. In primo nocturno an. Quid hic stat tota die ociosi: respōderunt ꝛ dixerunt: nemo nos conduxit. Sola. ps. Beat⁹ vir. cū reliquis ut. s. in psalmista. V. Memor fui in nocte nois tui domine. Incipit liber genesis pro lectione prima.

In principio creauit deus celum ꝛ terrā. Terra autē erat inanis ꝛ vacua: ꝛ tenebre erant sup faciem abyssi: ꝛ spiritus domini ferebatur sup aquas. Dixitqꝫ deus. Fiat lux. Et facta est lux. Et vidit deus lucē ꝙ esset bona: ꝛ diuisit lucem a tenebris: appellauitqꝫ lucem diē: ꝛ tenebras noctē: factūqꝫ est vespere ꝛ mane dies vnus. Dixit quoqꝫ deus. Fiat firmamentū in medio aquarū ꝛ diuidat aquas ab aquis. Et fecit deus firmamentum: diuisitqꝫ aquas que erāt sub firmamēto ab his que erant sup firmamentū. Et factū est ita. Vocauitqꝫ deus firmamentū celum Et factū est vespe ꝛ mane dies secūdus. Tu. R. In principio fecit deus celū ꝛ terrā ꝛ creauit ī ea hominē: Ad imaginē ꝛ similitudinē suam. V. Formauit igit̄ dñs hominē de limo terre: ꝛ inspirauit in faciē eius spiraculū vite. Ad. L. ii.

Dixit vo de⁹. Congregēt aq̄ q̄ sub celo sunt ī locū vnum: ꝛ appareat arida. Et factū est ita. Et vocauit deus aridam terrā: congregationesqꝫ aquarū appellauit maria. Et vidit deus ꝙ esset bonū: ꝛ ait. Germinet terra herbā virentē ꝛ facientē semen: ꝛ lignum pomiferū faciens fructū iuxta genus suū: cuius semen in semet ipso sit super terrā. Et factū est

ita. Et protulit terra herbã vi-
rentem ꝛ facientẽ semen iuxta
genus suũ: lignũq; faciens fru
ctum: ꝛ habẽs vnũquodq; se-
mentẽ sm speciem suã. Et vi-
dit deus ꝙ esset bonũ: ꝛ factũ
est vespere ꝛ mane dies terti⁹.
Tu. ℟. In pricipio deus crea
uit celum ꝛ terrã: ꝛ spiritus do
mini ferebat̃ sup aquas. Et vi
dit deus cũcta q̃ fecerat ꝛ erãt
valde bona. ℣. Igit̃ perfecti
sunt celi ꝛ terra ꝛ omnis orna
tus eoꝝ. Et vidit. L. iij.

Dixit autẽ deus. Fiãt lu-
minaria in firmamento
celi: ꝛ diuidant diem ac noctẽ
ꝛ sint in signa ꝛ tẽpora: ꝛ dies
ꝛ annos: ut luceant in firma-
mento celi: ꝛ illuminẽt terrã.
Et factum est ita. Fecitq; deus
duo luminaria magna: lumi-
nare maius ut pesset diei: ꝛ lu
minare minus ut pesset nocti:
Et stellas: ꝛ posuit eas i firma
mento celi ut lucerent sup ter-
ram: ꝛ pessent diei ac nocti: ꝛ
diuiderent lucẽ ac tenebras.
Et vidit deus ꝙ esset bonum:
ꝛ factũ ẽ vespere ꝛ mane dies
quart⁹. Tu. ℟. Formauit igit̃
dominus hominẽ de limo ter
re: ꝛ inspirauit in faciem eius
spiraculũ vite. Et factus est ho
mo in animã viuentẽ. ℣. In
principio deus creauit celum
ꝛ terrã: ꝛ creauit in ea hominẽ
Et. Gloria. Et. In secũdo no-
cturno añ. Ite ꝛ vos in vineã
meã: ꝛ quod iustũ fuerit dabo
vobis. ps. Conserua. cũ reliqs.
℣. Media nocte surgebam.

De sermone beati Johannis
Chrisostomi. Lectio. iiij.

Sicut a pricipio sic hoies
a deo plasmati sunt ut istrue
rẽt prudentia: ꝯsilio formare-
tur: ratiõis capax diuina pro-
uidentia redderet̃. Instrueret̃
inquã prudentia: qua hostis
calliditatẽ vitaret. Consilio q̃
salutaria ac recta perquireret.
Ratione: qua deo genitori pa
rendũ esse cognosceret. Eteni
dominus deus videns homi-
nem innocentẽ quem fecerat:
monuit: instruxit ꝛ armauit.
Quippe qui cum diabolo fue
rat pugnaturus: velut quibus-
dam armis: hoc est prudentia
ꝯsilio rationeq; fuerat instruẽ
dus. Tu. ℟. Tulit aũt dñs ho
minẽ ꝛ posuit eum in paradi-
sum voluptatis. Ut operaret̃ ꝛ
custodiret illud. ℣. Formauit
igit̃ domin⁹ hominẽ de limo
terre ꝛ posuit eum in paradisũ
voluptatis. Ut. L. v.

Addidit preterea legē qua dei voluntatem agnosceret: et quid contēnenti euenire posset addisceret. Hic quidem homo incautus: dum diabolo persuadenti: plusq̄ȝ deo iubenti cōsensit: sic et vitam quā habuit perdidit: et mortē quā ignorabat accepit. Stabat autem adam inter vxorem et diabolum: inter amā et hostem: inter mulierem et serpentem. Tu

℟. Dixit dominus deus nō ē bonum esse hominē solū. Faciamus ei adiutoriū simile sibi. ℣. Ade vō nō inueniebat adiutor simil' sibi. dixit quoq̄ȝ deus. Faciamus. L. vj.

Diabolus psuadet ut noceat: eua consensit ut pereat. Diabolus mulierē astutia fallenti circūuenit: mulier incauta serpentinū virus excepit. Diabolus quod p se nō potuit: p vxorem adam prothoplastum circūuenit. Adam vō inuenit p vxoreȝ interitū: quā a deo acceperat in auxilium. prochdolor: pspera in contrarium cedunt: vtilia perniciem operant. Denique plus adam domesticis q̄ȝ inimici iaculis leditur: plus proprio q̄ȝ hostili ense perimit. Tu. ℟. Immisit dominus soporem i adam: et tulit vnā de costis eius: et edificauit costam quā tulerat dominus de adam in mulierem et adduxit eā ad adam ut videret quid vocaret eā. Et vocauit eaȝ virago quia de viro suo sumpta est. ℣. Hoc nūc os ex ossibus meis: et caro de carne mea. Et. In tertio nocturno aū. Uoca operarios et redde illis mercedē suā dicit dominus. ps̄ Celi enarrant. cū reliquis. ℣. Exaltare domine in virtute tua. Scd̄m matheū.

In illo tpe Dixit ihesus discipulis suis pabolā hanc Simile est regnū celoȝ hoi patrifamilias q exiit p̄mo mane cōducere operarios i vineā suā. et reliq̄. Omel. beati gregorij

In explanatiōe L. vij. sua multa ad loquendum sancti euāgelij lectio postulat. Hic itaq̄ȝ paterfamilias ad colendā vineaȝ suā: mane hora tertia sexta nona et vndecima operarios conducit: qz a mūdi huius initio vsq̄ȝ ad finē eius: ad erudiendā plebem fideliū predicatores ogregare nō desistit. Tu. ℟. Dū deambularet domin' i p adiso ad aurā post meridiē clamauit dixit. Adā

vbi es: Audiui domine vocē tuā. Et abscondi me. ℟. Vocē tuam dñe audiui: z timui eo ꝙ nud⁹ essem. Et abscō. L. viij.

Mane etenī fuit ab adā vsqꝫ ad noe. Hora vo tertia a noe vsqꝫ ad abraham. sexta quoqꝫ ab abraham vsqꝫ ad moysen. Nona aūt a moyse vsqꝫ ad aduētū domini: vndecima ab aduentu dñi vsqꝫ ad finē mūdi. Dū itaqꝫ dominus prius ꝑ patres: postmodū ꝑ legis doctores z ꝓphetas: ad extremū vo ꝑ apostolos: qui mercedē plenā: z tarde venientes acceperūt: plebis sue mores excoluit: quasi oparius in vinee cultura laborauit. Tu. ℟. In sudore vultus tui vesceris pane tuo dixit dñs ad adā cū operatus fueris terrā. Nō dabit fructus suos: sed spinas z tribulos germinabit tibi. ℣. Pro eo ꝙ obedisti voci vxoris tue plusꝫ ꝗ̄ mee: maledicta terra in opere tuo. Non. L. ix.

Possumus vo ad easdē diuersitates horaꝝ etiā ad vnūquēqꝫ hominē per etatū momenta: puta pueritiam: adolescentiā: iuuentutē senectutē z decrepitā etatē distinguere. Quia eni ad vitam bonā: alius in pueritia: alius in adolescētia: alius in iuuentute: alius in senectute: alius ī decrepita etate ꝑducit̃ ꝗ̄si diuersis horis: opariꝫ ad vineā vocant̃. Penset igit̃ vnusqsqꝫ quid agat: z consideret si in vinea dñi laboret. Tu. ℟. Ubi est abel frater tu⁹ dixit dñs ad cayn: nescio dñe nūqd custos fratris mei sum ego: z dixit ad eum quid fecisti: Ecce vox sanguinis fris tui abel clamat ad me de fra. ℣. Maledicta fra ī opere tuo que aperuit os suū z suscepit sanguinē fratris tui de manu tua. Ecce. Glia. Ecce

Ab hac dominica vsqꝫ ad sacrum sabbat. inclusiue ꝑtercꝫ in officio festiuitatū simpliciū z .ix. occurrentiū ꝑ eodem tempore Te deum lau damus nō dicit. ℣. Excelsus sup omnes gentes dominus. Et sup celos gloria eius. Ad laudes antiphona. Miserere mei deus z a delicto meo munda me: quia tibi soli peccaui. ps. Ipsū Añ. Confitebor tibi domine quoniā exaudisti me. ps. Confitemini domino. Añ. Deus deus meus ad te de luce vigilo quia factus es adiutor me⁹ ps. Ipsum. Añ. Benedictus

es in firmamento celi et lauda-
bilis in secula deus noster. ps.
Benedic. An. Laudate dominum
de celis. ps. Ipsum. Cap. Fratres:
Nescitis. Hymnus.

Eterne rerum conditor: no
ctem diemque qui regis: et
temporum das tempora: ut alle-
ues fastidium. Preco diei iam
sonat: noctis profunde peruigil
nocturna lux viantibus: a no
cte noctem segregans. Hoc exci-
tatus lucifer soluit polum cali-
gine: hoc omnis erroris chorus vi-
am nocendi deserit. Hoc nauta
vires colligit pontique mitescunt
freta: hoc ipse petra ecclesie ca-
nente culpam diluit. Surgamus
ergo strenue gallus iacentes ex-
citat: et somnolentos increpat
gallus negantes arguit. Gal-
lo canente spes redit: egris sa-
lus refunditur mucro latronis con-
ditur: lapsis fides reuertitur.
Iesu labentes respice: et nos vi-
dendo corrige: si respicis lapsi
stabunt: fletuque culpa soluitur.
Tu lux refulge sensibus: men-
tisque somnum discute te nostra vox
primum sonet: et ora soluamus tibi.
Deo patri sit gloria eiusque so-
li filio cum spiritu paraclito et nunc
et imperpetuum. Amen. V. Dominus
regnauit decorem induit. In-
duit. An. Simile est regnum ce-
lorum patrifamilias: qui exiit
primo mane conducere ope-
rarios in vineam suam dicit do-
minus. ps. Benedictus. Oratio
ut. s. Ad primam an. Dixit pa-
terfamilias operarijs suis: quid
hic statis tota die ociosi: at illi
respondentes dixerunt: quia ne-
mo nos conduxit: ite in vineam
meam: et quod iustum fuerit da-
bo vobis. ps. Deus deus meus
cum reliquis. Hoc psalmo quoque loco
psalmi Confitemini. dicitur ps.
Dominus regnauit decorem. in do
minicalibus diebus ab hinc usque
dominicam ramispalmarum inclusiue
Ad. iij. an. Quid hic statis. s.
Cap. Nescitis. Ad. vj. an. Ite
et vos in vineam. s. Capitulum.

Omnis enim qui in agone
contendit ab omnibus se
abstinet: et illi quidem ut cor-
ruptibilem coronam accipiant:
nos autem incorruptam. Deo.
Ad. ix. an. Voca operarios. Cap.

Bibebant autem de spiritali
consequente eos petra: petra
autem erat christus. Deo. Ad. ij.
vs. an. et psalmi consueti de
psalmista. Cap. Nescitis. R.
Ecce adam quasi vnus ex no-
bis factus est: sciens bonum et
malum. Videte ne forte sumat

de ligno vite ⁊ vivat in eternū
℟. Eiecitq; dominus deus adā
de paradiso voluptatis ⁊ po-
suit ante paradisum cherubin
⁊ flammeū gladium atq; versa-
tilem ad custodiendū viam li
gni vite. Videte. Gloria. Vi-
dete. Hymnus. Lucis creator.
℣. Dirigatur domine. Añ. Dixit
autē paterfamilias: amice nō
facio tibi iniuriā: nōne ex de-
nario convenisti mecū: tolle
quod tuū est ⁊ vade. ps. Mgt.
Oratio ut s. Sequentes añe.
dicant ad Mgt. infra ebdo-
madā alternatim: ⁊ similiter fe-
stivo officio occurrente p me-
moria. Hi novissimi una hora
fecerūt: ⁊ pares illos nobis fe-
cisti: qui portavimus pondus
diei ⁊ estus. Añ. Erunt primi
novissimi: ⁊ novissimi primi:
multi enim sunt vocati: pauci vo
electi dicit dominus. Nota q
a dnica lxx. usq; ad diē cine-
rū capla ⁊ orones que dicunt
in officio dnicali eadem dicū
tur etiā i officio feriali: cetera
de psalmista: quod bene nota
Feria secūda. Lectio .j.

Dixit etiā deus: pducant
aque reptile anime vivē
tis: ⁊ volatile sup terram: sub
firmamēto celi. Creavitq; de'
cete grandia et omnē animam
viventē atq; motabilem quā
pduxerant aque in spēs suas:
⁊ omne volatile sm gen' suū.
Et vidit deus q esset bonum:
benedixitq; eis dicēs. Cresci-
te ⁊ multiplicamini ⁊ replete aqs
maris: avesq; multiplicent' su
per terrā. Et factū est vespere
⁊ mane dies quintus. Tu aūt.

Dixit quoq; deus Lc. ij.
Producat terra animā viven
tē in genere suo iumenta ⁊ re-
ptilia ⁊ bestias tre sm species
suas. Factumq; est ita. Et fecit
de' bestias terre iuxta species
suas: iumenta ⁊ omne reptile
in genere suo. Et vidit deus q
esset bonū ⁊ ait. Faciamus ho
minē ad imaginē ⁊ similitudi
nem nostrā: ⁊ presit piscib' ma
ris ⁊ volatilibus celi: ⁊ bestijs
universeq; terre: omniq; repti
li qd movet' i terra. Tu. Lc. iij.

Et creavit deus hominē ad
imaginem ⁊ similitudinē suā:
ad imaginē dei creavit illum:
masculū ⁊ feminā creavit eos
Benedixitq; illis deus ⁊ ait.
Crescite ⁊ multiplicamini ⁊ re
plete terram ⁊ subijcite eam: ⁊
dominamini piscibus maris:
⁊ volatilibus celi: ⁊ universis
animantib' q moventur sup ter-

ram. Et factu͂ est ita. Viditq̃ deus cuncta que fecerat: et erant valde bona. Et factu͂ est vespe et mane dies sextus. Tu autē.

Sequantur memorie infra post commune sanctorum in suo ordine descripte. Feria .iij. L. j.

Igitur perfecti su͂t celi et terra et omnis ornatus eorum. Co͂pleuitq̃ deus die septimo opus suu͂ qd fecerat: et requieuit die septio ab vniuerso opere quod patrauerat. Et benedixit diei septimo et sanctificauit illu͂: q2 in ipso cessauerat ab omni opere suo quod creauit deus ut faceret. Formauit igit dn̄s deus hominē de limo terre: et inspirauit i faciē eius spiraculum vite: et factus est homo in anima͂ viuentē. Tu. L. ij.

Plantauerat autē dominus deus paradisum voluptatis a principio in quo posuit hominem quē formauerat. Produxitq̃ dominus deus de humo omne lignum pulchru͂ visu: et ad vescendu͂ suaue: ligni etia͂ vite in medio paradisi: lignu͂q̃ scientie boni et mali. Et fluuius egrediebat de loco voluptatis ad irrigandu͂ paradisu͂: qui inde diuidit i quatuor capita. Tu au͂t domine miserere nostri. Lectio .iij.

Tulit ergo domin9 deus hominē: et posuit eu͂ in paradisu͂ voluptat: ut operaret et custodiret illu͂: precepitq̃ ei dicēs. Ex omni ligno paradisi comede: de ligno autē scientie boni et mali ne comedas. In quacunq̃ enim die comederis ex eo: morte morier. Dixit quoq̃ dominus deus. No͂ est bonu͂ hominē esse solum. Faciamus ei adiutoriu͂ simile sibi. Ade vo no͂ inueniebat adiutor similis eius. Tu autem.

Feria quarta. Lectio .j.

Immisitq̃ dominus de9 soporem in adam. Cumq̃ obdormisset: tulit vna͂ de costis eius: et repleuit carnē pro ea. Et edificauit dominus de9 costam qua͂ tulerat de adam i mulierē: et adduxit ea͂ ad ada͂. Dixitq̃ adam. Hoc nu͂c os ex ossibus meis: et caro de carne mea. Hec vocabitur virago: quoniam de viro sumpta est. Quobrem relinquet homo patrem suu͂ et matrem: et adherebit vxori sue: et eru͂t duo in carne vna. Tu autē domine miserere nostri. Lectio .ij.

Erat autem vterq̃ nudus adam scilicet et vxor eius et non

erubescebãt. Sz et serpens erat callidior cũctis animantibus terre: q̃ fecerat dñs deus. Qui dixit ad mulierẽ: Cur precepit vobis deus ut nõ comederetis ex oĩ ligno paradisi: Cui rñdit mulier. De fructu lignoꝝ: que sunt in paradiso vescimur: de fructu vero ligni qđ est in medio paradisi precepit nobis deus ne comederemus: et ne tangeremus illud: ne forte moriamur. Tu aũt. Lectio. iii.

Dixit aũt serpens ad mulierẽ. Nequaq̃ȝ morte moriemini: Scit eni deus q in quocunq̃ȝ die comederitis ex eo aperientur oculi vestri: et eritis sicut dii scientes bonũ et maluz. Uidit igit mulier q bonũ esset lignũ ad vescendũ et pulchrũ oculis aspectuq̃ȝ delectabile: et tulit de fructu illi⁹ et comedit: deditq̃ȝ viro suo. Qui comedit et aperti sũt oculi amboꝝ. Tu autẽ.

Feria. v. Lectio. i.

Cumq̃ȝ cognouissẽt se eẽ nudos: consuerũt folia ficus et fecerũt sibi perizomata. Et cuz audissent vocẽ dñi dei deambulãtis in paradiso: ad aurã post meridiez abscondit se adam et uxor ei⁹ a facie dñi dei in medio ligni paradisi. Uocauitq̃ȝ dñs deus adam et dixit ei. Ubi es? Qui ait. Uocem tuaz dñe audiui in paradiso et timui eo q nudus essem et abscondi me. Tu. L. ii.

Qui dixit dñs: Quis eni indicauit tibi q nud⁹ esses: nisi q ex ligno de quo preceperã tibi ne comederes: comedisti? Dixitq̃ȝ adam. Mulier quã dedisti mihi sociã dedit mihi de ligno et comedi. Et dixit dominus de⁹ ad mulierẽ. Quare hoc fecisti? Que rñdit. Serpẽs decepit me et comedi. Tu. L. iii.

Et ait dñs ad serpentẽ. Quia fecisti hoc: Maledict⁹ es inter oĩa animantia et bestias terre. Sup pectus tuuz gradieris: et terrã comedes cũctis dieb⁹ vite tue. Inimicitias ponã inter te et mulierẽ: et semen tuũ et semen illi⁹. Ipsa conteret caput tuũ: et tu insidiaberis calcaneo ei⁹. Mulieri quoq̃ȝ dixit. Multiplicabo erũnas tuas et conceptus tuos. In dolore paries filios et sub viri potestatẽ eris: et ipse dominabit tui. Tu autẽ.

Feria. vi. Lectio. i.

Ade vero dixit dñs. Quia audisti vocẽ uxoris tue: et comedisti de ligno ex quo preceperam tibi ne comederes:

maledicta terra in opere tuo.
In laboribus comedes ex ea
cunctis diebus vite tue. Spi-
nas et tribulos germinabit ti-
bi: et comedes herbas terre. In
sudore vultus tui vesceris pa-
ne tuo: donec revertaris in ter-
rã de qua sumptus es: quia pul-
vis es: et in pulverẽ reverteris.
Tu aũt dñe. Lectio ii.
Et vocavit adam nomẽ uxo-
ris sue eva eo quod mater eẽt cun-
ctorum viventium. Fecit quoque do-
minus deus ade et uxori eius
tunicas pelliceas et induit eos.
Et ait: Ecce adam quasi unus
ex nobis factus est sciens bonũ
et malum. Nunc ergo ne forte
mittat manũ suam et sumat etiã
de ligno vite et comedat et vi-
vat in eternũ. Tu aũt. L. iii.
Et misit eũ dñs deus de para-
diso voluptatis ut operaretur
terrã de qua sumptus est. Eie-
citque adã et collocavit ante para-
disum voluptatis cherubin et
flammeũ gladiũ atque versatilem
ad custodiendũ viam ligni vi-
te. Adam vero cognovit uxorem
suam evã: que concepit et peperit
caym dicens: possedi hominem
per deũ. Rursumque peperit fra-
trẽ eius abel. Fuit aũt abel pa-
stor oviũ: et caym agricola.

Tu. Sabbato. Lectio i.
Factũ ẽ aũtẽ post multos
dies ut offerret caym de
fructibus terre munera dño.
Abel quoque obtulit de primo-
genitis gregis sui: et de adipi-
bus eorũ. Et respexit dñs ad
abel et ad munera eius: ad caym
aũt et ad munera illius nõ re-
spexit: Iratusque est caym vehe-
menter: et concidit vultus eius:
dixitque dñs ad eũ. Quare ira-
tus es: et cur concidit facies tua
Nõne si bene egeris recipies:
Sin aũt male statim in foribus
peccatũ tuum aderit. Tu aũt.
Dixitque caym ad L. ii.
abel fratrem suũ. Egre-
diamur foras. Cumque essent in
agro: consurrexit caym adver-
sus fratrẽ suũ abel: et interfecit
eum. Et ait dñs ad caym. Ubi
est abel frater tuus? Qui respõ-
dit: Nescio. Numquid custos fra-
tris mei sum ego? Dixitque ad
eũ: Quid fecisti? Vox sangui-
nis fratris tui clamat ad me
de terra. Nunc igitur maledictus
eris super terrã que aperuit os
suum et suscepit sanguinẽ fra-
tris tui de manu tua. Cũ operatus
fueris eam: nõ dabit tibi fru-
ctus suos. Vagus et profugus eris
super terrã. Tu aũt. Lectio iii.

Dixitque cayn ad dominū Maior ē iīgtas mea q̄ ut veniā merear. Ecce eiicis me hodie a facie tua: et a facie tua abscondar: et ero vagus et pfugus in terra. Ois igit̄ qui inveñerit me occidet me dixitque ei dñs: Nequaquā ita fiet: sz ois qui occiderit cayn septuplum punieť. Posuitque dñs in cayn signū ut nō interficeret eū ois q inuenisset eū. Tu. Dñica i sexagesima. Sexagesima sonat sexies decies: et significat tēpus viduitatis ecclie et merorē illi⁹ ꝓpter absentiā sponsi sz cui xp̄us sit nobiscū pñs fm diuinitatē tñ fm q̄ ē homo in celo est et sedet ad dexterā patris. Sabbato p̄cedēti ad vē. añ. Benedictus ps. Ipsū. cū rel. ā. in psalmista. Lcp.

Fratres. Libenē sufferitis insipiētes cū sitis ipsi sapientes sustinetis eni: si quis i servitutē vos redigit: si qs devorat: si qs accipit: si qs extollit: si qs i faciē vos cedit. Deo R. Regemit archa. Hymnus. Deus creator om. V. Vespertina orō. Añ. Loquēs dñs ad noe dixit ponā archū meū in nubib⁹ celi et erit signū federis inter me et terrā. ps. Mgt. Orō

Deus qui cōspicis: q: ex nulla nostra actione cōfidim⁹ cōcede ꝓpitius: ut contra adversa oia doctoris gentiū ꝓtectione muniamur. Per dñm. Inuitat. Preocupem⁹ faciē. ā. in. lxx⁹. ps Venite. In pmo nocturno añ. Si vere fratres diuites esse cupitis veras diuitias amate. Sola. ps. Beatus vir. cum rel. V. Memor fui in nocte nominis tui dñe: et custo. De libro genesis. L. i⁹

Noe vir iustus atque pfect⁹ fuit i gñationib⁹ suis: cū deo ambulauit: et genuit tres filios: Sem cham et iapheth. Corrupta est aūt terra coram dño: et repleta est iniquitate. Cūque vidisset deus terram esse corruptā: ois quippe caro corruperat viam suā sup terrā. dixit ad noe: Finis vniuerse carnis venit corā me. Repleta est terra inigtate a facie eoꝝ: et ego disperdā eos cū terra. Tu. R. Dixit dñs ad noe: finis vniuerse carnis venit coram me. Repleta est terra inigtate eorū. En ego disperdā eos cum terra. V. Fac tibi archā de lignis leuigatis mansiunculas in archa facies. Repleta est terra. Lectio. ii

Noe quingentorum erat annorum qui genuit sem cham et iaphet. Et dixit dominus ad eum. Fac tibi archam de lignis leuigatis: mansiunculas in archa facies: et bitumine linies intrinsecus et extrinsecus: et sic facies eam. Trecentorum cubitorum erit longitudo arche: quinquaginta cubitorum latitudo: et triginta cubitorum altitudo illius: fenestram in archa facies: et in cubito consummabis summitatem eius. Ostium autem arche pones in latere deorsum: cenacula et tristega facies in ea. Tu. R. Quadraginta dies et noctes aperti sunt celi: et ex omni carne habente spiritum vite. Ingressi sunt in archam et clausit a foris ostium dominus. V. Noe vero et uxor eius filii eius et uxores filiorum eius. Ingressi

Ecce ego adducam L. iij. aquas diluuii super terram: ut interficiam omnem carnem in qua spiritus vite est subter celum: et vniuersa que in terra sunt consumentur. Ponamque fedus meum tecum: et ingredieris archam tu: et filii tui uxor tua: et uxores filiorum tuorum tecum: et ex cunctis animantibus vniuerse carnis bina induces in archam ut viuant tecum masculini sexus et feminini. Tu autem domine R. Facto diluuio super terram quadraginta diebus multiplicate sunt aque. Et eleuauerunt archam in sublime a terra. V. Inundauerunt vehementer aque et omnia impleuerunt in superficie terre. Et eleuauerunt Gloria. Et. In secundo nocturno anni. Si culmen veri honoris queritis ad illam celestem patriam quantocius properate. ps. Conserua. V. Media nocte surgebam ad confi. no.

De sermone Augustini episcopi.

Cum mundi faciem L. iiij. iniquitas possideret quadraginta dierum circulo de effusis de celo imbribus vniuersam terram diluuio superfudit. Pro misericordia plane factum diluuium cognoscitur: ut et iusti euaderent: et iniqui amplius non peccarent: per quod iniquitas. Depressa est et iusticia conseruata: quo veluti baptismo: quodammodo totius mundi est facies innouata. Tu. R. Archa ferebatur super aquas: et aqua nimium preualente operti sunt montes excelsi. Sub vniuerso celo. V. Quindecim cubitis altior fuit aqua supra montes quos operuerat. Sub

O Pportunu illud hui⁹ L.v.
nostri fuit similitudo bapti
smatis: hoc est ut exuberanti/
bus aquaru fontibus pericli/
tarent vicia: et iusticia sola re/
gnaret: mergerent in pfundu
peccata: sanctitas vicina celo
portaret. Sicut eni archa noe
submersis oibus vitijs pecca/
toru: ita baptismatis fonte ce/
lo vicina portat ecclia: et dere/
lictis omnibus supstitionib⁹
idolo: fides regnat in terris:
q de salvatoris archano pce/
dit. Tu. R. Peractis centum
quinquaginta dieb⁹ dñs aqs
iminuit. Fõtes abyssi et catara/
ctas celi clausit pluuiasq de
celo cessare fecit. V. Recorda/
tus dñs noe: et eo q erant cu
eo. Fontes. Lectio .vi.
A Nnunciamus igit et nos
sicut noe mundi futuru
esse naufragiu: et ad hãc domu
id est ecclesiã cõfugere oẽs ho
mines admonemus. Et sicut
noe filios suos in archa rece/
pit: ita et nos filios nros opta/
mus in ista archa suscipe. Tu.
R. Requieuit archa mense se
ptimo super montes armenie
Et aque ibant et decrescebant
usq ad decimu mensem. V.
Decimo eni mense primo die
mensis cacumina montiu ap
paruerunt. Et aque. Gloria. Et
In tertio nocturno an. Si glo/
riã dignitatu queritis in illa
superna angelo curia ascri/
bi festinate. ps. Celi enarrant
V. Exaltare dñe in virtute.
In illo tpe. Scdm Lucã
Dixit ihesus turbis simili
tudinẽ hanc. Exijt q seminat
seminare semen suu. Et dum
seminat aliud cecidit sec⁹ viã
et cõculcatu est: et volucres celi
comederunt illud. Et rel. Ome
lia beati grego. pape. L. vij.
L Ectio sci euãgelij quam
modo fratres charissimi
audistis expositione nõ indi/
get: sed admonitione. Quã eni
p semetipsã veritas exposuit
hãc discutere humana fragili
tas non psumit. Unde idem
dñs p semetipsum dignat⁹ est
exponere ut sciat reru significa/
cationes q̃rere in his etiã que
p semetipsum voluit explana
re. Tu. R. Volens noe scire si
iam cessassent aque: emisit co
lũbã q ramu viretis oliue in
ore suo. Deferẽs ad archã re/
uersa est. V. Hoc aũt signum
clementie dei columba in ore
suo. Deferẽs. L. viij.
S Ed est aliqd qd sollicite

in hac ipsa expositione dñica pensare debeamus. Q si nos semen verbũ: agrũ mundũ: volucres demones: spinas divitias significare dicerem⁹: ad credenduz mens vr̃a forsitan dubitaret. Am̃i divitie spine sunt: q̃ sua cõpũctione mentẽ lacerãt. Quas bene i loco alio nequaq̃ dñs divitias: sed fallaces divitias appellat. Tu ℟ Benedicẽs q̃ de⁹ noe ait: nequaq̃ eni vltra maledicã terre. Propt̃ hoiez: ad imaginez q̃ppe dei factus est homo. ℣. Hoc erit signũ federis int̃ me t terrã: arcũ meũ ponã in nubib⁹ celi. Propt̃ hoiez. L. iii.

Divitie vere sũt: que nos divites virtutib⁹ faciũt. Si ergo fratres divites eẽ cupitis veras divitias amate. Uerba dei q̃ aure pcipitis: mẽte retinete. Multi nãq̃ dũ verbũ cõtra avaritiã audiũt: eãdem avaritiã detestãt in rerũ cõtemptũ laudãt: sz mox ut viderit anim⁹ qd̃ concupiscat obliviscit qd̃ laudabat. Sepe etiã cõtra alias culpas cõpũgimur: t tamẽ post fletũ ad culpas redimus: de quib⁹ nos liberet virtus dei Amen. Tu ℟ Ponã arcũ meũ i nubibus celi: dicit dñs ad noe. Et recordabor federi mei qd̃ pepigi tecũ. ℣. Cũq̃ obduxero nubibus celũ apparebit arcus me⁹ in nubib⁹. Et Gloria Et ℣. Excelsus sup oẽs gentes. Ad laudes añ. Scd̃m magnã misericordiã tuã miserere mei de⁹. ps. Miserere. Añ. Si mihi dñs salvator fuerit nõ timebo qd̃ faciat mihi hõ ps. Cõfitemini. Añ. In velamẽto clamabo valde diluculo: de⁹ de⁹ meus ad te de luce vigilo. ps. Deus de⁹ me⁹. Añ. Hymnũ dicam⁹ dño deo nr̃o ps. Bñdicite. Añ. In timpano t choro i cordis t organo laudate deum. ps. Laudate dñm. Cap. Libent̃. ut. s. Hymnus. Eterne rex conditor. ps. Dñs regnavit. Añ. Cũ turba plurima cõveniret t de civitatibus pperarẽt ad eũ dixit per silitudinẽ: exijt q seminat seminare semẽ suũ. ps. Benedictus Orõ ut s. Ad p̃maz an. Ihesus hec dicẽs clamabat: q habet aures audiẽdi audiat. ps. Deus de⁹ meus. cũ rel. Ad terciã añ. Si vere fratres. Cap. ut s. Ad sextã añ. Sicut men. Capitulum.

Ne magnitudo revelatio-

num extollat me: datus ẽ mi-
hi stimulus carnis mee ange-
lus sathane ut me colaphizet:
ꝓpẽ qḋ ter dñm rogaui: ut dis-
cederet a me ⁊ dixit mihi suffi
cit tibi grã mea: naȝ virtus in
infirmitate ꝑficit. Deo. Ad .ij.
añ. Si gloriam. Cap.

L Ibenter igit̃ gloriabor i
infirmitatibꝰ meis: ut in
habitet in me virtus xp̃i. Deo
Ad secũdas vš. añe ⁊ p̃s con-
sueti de p̃s. Cap. ut s. ℟. Be
nedicens. Hymnꝰ. Lucis crea-
tor. ℣. Dirigat̃ dñe. Añ. Exijt
q seminat seminare semẽ suũ.
⁊ dũ seminat aliud cecidit in
terrã bonã ⁊ fecit fructũ centu
plũ. p̃s. Mgt. Oro. s. Sequẽ
tes añe dicunt̃ ad mgt infra
ebdomadã alternatim. ⁊ sñr
officio festiuo occurrẽte p me
moria. Semẽ cecidit in terrã
bonã ⁊ obtulit fructũ i patien
tia. Añ. Qui vbũ di retinẽt cor
de ꝑfecto ⁊ aio fructũ afferũt i
patiẽtia. Feria secũda. L. j.

F Ecit noe oia q̃ mandaue
rat ei dñs. Eratq; sexcẽto
rũ annoꝝ: qñ diluuij aque in
undauerũt sup terrã. Et igres-
sus est noe ⁊ filij eius vxor eiꝰ
⁊ vxores filioꝝ eiꝰ cũ eo in ar-
chã ꝓpter aquas diluuij. De
animãtibꝰ quoq; mũdis ⁊ im
mũdis: ⁊ de volucribꝰ: ⁊ ex oĩ
qḋ mouet̃ sup terrã duo ⁊ duo
ingressi sunt ad noe in archaȝ
masculꝰ ⁊ femina sicut p̃cepat
dñs noe. Tu aũt. Lectio .ij.

C Ũq; transissent septem dies
aque diluuij inundauerũt su-
per terrã. Anno sexcentesimo
vite noe mense secundo xvij.
die mẽsis rupti sũt oẽs fontes
abyssi magne: ⁊ cataracte ce-
li aperte sunt: ⁊ facta ẽ pluuia
sup terrã q̃draginta diebꝰ ⁊ q̃
draginta noctibꝰ: In articulo
diei illiꝰ ingressus ẽ noe ⁊ sem
⁊ cham ⁊ iaphet filij eiꝰ: vxor
eiꝰ ⁊ vxores filioꝝ eius cũ eis
in archã: ⁊ oẽ animal sm ge-
nus suũ: sicut p̃cepat ei deꝰ. Et
inclusit eũ dñs de foris. Tu.

F Actũq; ẽ diluuiũ. xl. L. iij.
diebus sup terrã ⁊ multiplica
te sũt aque ⁊ eleuauerũt archã
in sublime a terra. Vehemen
ter eni inundauerũt. ⁊ oia re-
pleuerũt i sup̃ficie terre. Por-
ro archa ferebat̃ sup aquas: ⁊
aque p̃ualuerũt nimis sup ter
rã. Opertiq; sunt oẽs montes
excelsi sub vniuerso celo. Qui
decim cubitis altior fuit aqua
sup mõtes q̃s operuerat. Tu.

Feria tertia. Lectio. j.

C Onũpta itaq; ẽ oĩs caro
q̃ mouebat̃ sup terrã volucrũ

aiantiũ bestiarũ: oĩuꝫ repti-
liũ q̃ reptãt sup t̃rã. Uniuersi
hoies τ cũcta in quibus spira
culũ vite ẽ in terra mortua sũt
Et deleuit de⁹ oẽm substantiã
q̃ erat sup terram ab hoie vsqꝫ
ad pec⁹: tã reptile q̃s volucres
celi: τ deleta sunt de terra. Re
mansit aũt solus noe τ q cum
eo erãt i archa. Obtinueritqꝫ
aque terram centũ qnquagin
ta diebus. Tu. Lectio .ij.

Recordatus autem dñs noe
cunctorũqꝫ animantiũ τ oĩuꝫ
iumẽtorũ q̃ erãt cũ eo i archa
adduxit spũm sup t̃rã: τ iminute
sunt aque: τ clausi sunt fontes
abyssi τ cataracte celi: τ phibi
te sunt pluuie de celo. Reuer-
seqꝫ sũt aque de t̃ra eũtes τ re
deuntes τ ceperũt minui post
centũquinquaginta dies. Tu

Requieuit archa men- L. iij.
se septimo: vicesimo septimo
die mensis sup montes arme-
nie. At vero aque ibant τ de-
crescebant vsqꝫ ad decimum
mensem. Decimo enim men-
se pͥma die mẽsis apparuerũt
cacumina montiũ. Cũqꝫ tran
sissent .xl. dies aperiẽs noe fe-
nestrã arche quam fecerat di-
misit coruũ q egrediebat̃ τ nõ
reuertebat̃ donec siccarentur
aque sup terrã. Tu. Feria .iiij.

Emisit quoqꝫ co- L. j.
lũbã post eum ut videret
si iaz cessassent aque sup faciẽ
terre. Que cũ nõ inuenisset vbi
requiesceret pes eius reuersa
est ad eũ in archaz. Extẽditqꝫ
manũ suã τ apphẽnsam in-
tulit in archã. Expectatis aũt
vltra septẽ dieb⁹ alijs rursum
dimisit colũbã ex archa: at il-
la venit ad eũ ad vesperã: por
tãs ramũ oliue virẽtib⁹ folijs
in ore suo. Tu. Lectio .ij.

Intellexit ergo noe q̃ cessas-
sent aque sup terrã. Expecta-
uitqꝫ nihilominꝰ septem alios
dies: τ emisit colũbã que non
est reuersa vltra ad eũ. Igitur
sexcentesimo pͥmo anno vite
noe primo mẽse: pͥma die mẽ
sis iminute sunt aque sup ter-
rã. Et aperiẽs noe tectũ arche
aspexit: viditqꝫ q̃ exsiccata es
set supficies terre. Tu. L. iij.

Locut⁹ ẽ aũt domin⁹ ad noe
dicẽs: Egredere de archa tu τ
vxor tua: filij tui τ vxores fi-
liorum tuorum tecum: cũcta
aiantia q̃ sunt apud te: τ egre-
dimini super terrã. Crescite τ
multiplicamini sup eã. Egres-
sus ẽ q̃ noe τ filij ei⁹: vxor ei⁹ τ
vxores filiorũ eius cũ eo: sed τ

oia aiantia iumēta ⁊ reptilia:
egressa sunt de archa. Tu aūt
Feria quinta Lectio.i. Gen.viii.
Edificauit aūt noe altare
dño: ⁊ tollēs de cunctis
pecorib⁹ ⁊ volucrib⁹ mundis
obtulit holocausta sup altare
Odoratusq; ē dñs odorē sua-
uitatis: ⁊ ait ad eum. Nequaq;
vltra maledicā terre, pp̄ter ho
mines. Sensus enim ⁊ cogita
tio humani cordis: in malū
prona sunt ab adolescētia sua
Tu aūt dñe. Lectio.ij.
Benedixitq; de⁹ noe ⁊ filijs
ei⁹: ⁊ dixit ad eos: Crescite ⁊
multiplicamini: ⁊ replete ter-
ram ⁊ terror vester ac tremor
sit sup cūcta aialia terre: ⁊ su-
per oēs volucres celi cum vni
uersis q̄ mouent super terram
Oēs pisces maris manui vre
traditi sunt: ⁊ oē quod mouet
⁊ viuit erit vobis in cibū. Tu.
Quasi olera virētia L.iij.
tradidi vobis oia: excepto q
carnē cū sanguie nō comede-
tis. Sanguinē eni aiarū vrarū
requirā de manu cūctarū be-
stiarū: ⁊ de manu hois. Qui-
cūq; effuderit humanum san
guinē: fundet sanguis illius.
Ad imaginē dei qppe factus
ē hō. Vos aūt crescite ⁊ mul-
tiplicamini: ⁊ ingredimini su
per terrā ⁊ implete eā. Tu aūt
Feria sexta Lectio.i.
Dixitq; de⁹ ad noe ⁊ ad
filios ei⁹ cū eo. Statuā
pactū meū vobiscum: ⁊ neq̄q;
vltra interficiet ois caro aq̄s
diluuij neq; erit deinceps di-
luuiū dissipās oēm terrā. Hoc
aūt est signū federis qd do in-
ter me ⁊ vos: ⁊ ad oēm aiam
viuentē q̄ ē vobiscū in gñatio
nes sempiternas. Arcū meū
ponā in nubibus celi: ⁊ erit si-
gnū federis int me ⁊ inter ter-
ram. Tu. Lectio.ij.
Cūq; obduxero nubib⁹ celū
apparebit arcus me⁹ in nubi-
bus: ⁊ recordabor federis mei
qd pepigi vobiscū: ⁊ cū oi aia
viuente q̄ carnē vegetat: ⁊ nō
erūt vltra aque diluuij ad de-
lendā vniuersā carnē. Eritq;
arcus me⁹ in nubib⁹ ⁊ videbo
illū ⁊ recordabor federis sem
piterni: qd pactū ē inter deū ⁊
oēm aiam viuentem vniuerse
carnis que est sup terrā. Tu.
Erant ergo filij noe L.iij.
qui egressi sunt de archa sem
cham ⁊ iapheth. Porro cham
ipse est pater chanaan. Tres
isti filij sunt noe: ⁊ ab his dis-
seminatū est omne genus hoiū

sup vniuersam terrā. Cepitq3
noe vir agricula exercere ter-
rā & plantauit vineā. Bibēsq3
vinū inebriatus ē:et nudatus
iacuit in tabernaculo suo. Ui
xit aūt noe post diluuiū trecē-
tis q̄nq̄ginta annis: & impleti
sunt oēs dies ei⁹ nongentoꝝ
q̄nquaginta annoꝝ & mortu⁹
est. Tu aūt. Sabbato. L. j.

HEc sunt generatiōes filio
rū noe sem chā & iaphet:
natiq3 sūt eis filij post diluuiū
iuxͣ populos & nationes suas
ab his diuise sunt gentes ī ter-
ra. Erat aūt terra labij vnius:
& sermonū eorūdē. Cūq3 profi
ciscerent̄ de oriēte inuenerunt
campū in terra sennaar: & ha-
bitauerūt in eo. Dixitq3 alt̄ ad
ꝓximū suū. Uenite faciam⁹ la
teres: & coquam⁹ eos igni: ha-
bueruntq3 lateres pro saxis: &
bitumen ꝓ cemēto. Tu. aūt.

Et dixerūt: Ue- Lectio. ij.
nite faciamus nobis ciuitatē
& turrem: cui⁹ culmen pertin-
gat vsq3 ad celū & celebremus
nomē nr̄m anq3 diuidamur ī
vniuersas terras. Descēdit au
tem dn̄s ut videret ciuitatē &
& turrē: quam edificabāt filij
adam & dixit. Ecce vnus ē po
pulus: & vnū ē labiū omnibus
Ceperūtq3 hoc facere nec desi
stent a cogitationib⁹ suis: do-
nec eas opere cōpleant. Tu.

Uenite igit̄ descēda- L. iij.
mus: & cōfundam⁹ ibi linguā
eoꝝ: ut nō audiat vnusquisq3
vocē ꝓximi sui. Atq3 ita diui
sit eos dn̄s ex illo loco: in vni-
uersas terras: & cessauerūt edi
ficare ciuitatē. Et idcirco vo-
catū ē nomē loci illius babel:
q2 ibi cōfusū ē labiū vniuerse
terre. Et inde dispsit eos dn̄s
sup faciē cūctarū regionū. Tu.

Dn̄ica in q̄nquagesima: q̄n
quagesima dicit̄: q2 q̄nges de
cē sonat: & significat tēpus re-
missionis: sicut in veteri lege
ann⁹ q̄nq̄gesimus remissionis
dicebat̄: vn̄ hoc tpe marie fre-
q̄ntat̄ ps̄ q̄nquagesim⁹ scilicet
Miserere mei de⁹ q est ps̄. pe
nitētie & remissionis. In q̄nq̄-
gesimo anno serui efficiebant̄
liberi. In q̄nquagesimo die
agni imolati lex data est. In
q̄nq̄gesimo die a pasca spirit⁹
sanctus missus ē: et id hic nūe-
rus beatitudinē representat:
vbi erit adeptio libertat̄: co-
gnitio veritatis & pfectio cha-
ritatis. Sabbato igit̄ ꝓcedē-
ti ad vs. aū. Bn̄dict⁹ ps̄. Ipsū
cum reliquis. Capitulū.

FRatres. Si linguis hominū loquar: et angelorū charitatē aūt nō habeā: fact⁹ sum sicut es sonās: aut cimbalū tinniēs. Deo. R. Reuertenti Hymnus. De⁹ creator. V. Uespertina orō ascendat ad te. Añ. Dixit aūt dñs ad abrahā egredere de terra tua: et de cognatione tua: et de domo patris tui: et veni i terrā quā mōstrauero tibi: faciāq; te in gentem magnā. ps. Mgt. Oratio

PReces nr̃as q̄sum⁹ dñe clementer exaudi: atq; a peccatoꝝ vinculis absolutos ab omni nos aduersitate custodi. Per. Inuit. Dñs deus magnus dñs. et rex magn⁹ sup oēs deos. ps. Uenite. In primo nocturno añ. Cec⁹ sedebat sec⁹ viā: et clamabat miserere mei fili dauid. ps. Beat⁹ vir. cū rel. ut s̃ ps. V. Memor fui.

DIxit dñs ad abrā fi L. j. liū thare. Egredē de tra tua: et de domo patris tui et veni in terrā quā mōstrauero tibi. Faciāq; te in gentē magnā et bñdicā tibi: et magnificabo nomē tuū: erisq; benedictus. Benedicā bñdicentib⁹ tibi: et maledicam maledicētib⁹ tibi atq; in te benedicent vniuerse cognatiōes terre. Tu. R. Locut⁹ ē dñs ad abrā dicēs: egredere de terra et de cognatione tua: et veni in terrā quā mōstrauero tibi. Et faciā te crescere in gentē magnā. V. Benedicēs bñdicā tibi: et multiplicabo te. Et faciā. Lectio. ij.

EGressus est itaq; abram: sicut p̄ceperat ei dñs: et iuit cū eo loth. Septuagintaqnq; annoꝝ erat abram: cū egrederet̄ de aran. Tulitq; sarai vxorem suā et loth filiū fratris sui vniuersamq; substātiā quam possiderant: et aīas quas fecerant in aran: et egressi sunt ut irent in terrā chanaan. Cūq; venissent in eā: ptrāsiuit abrā terrā vsq; vsq; ad locū sychem et vsq; ad cōuallē illustrē. Chananeus aūt tūc erat in terra. Tu. R. Tēptauit de⁹ abrahā et dixit ad eū: tolle filiū tuum quē diligis ysaac: et offeres illū ibi in holocaustū. Sup vnū montiū quem dixero tibi. V. Immola deo sacrificiū laudis et redde altissimo vota tua. Super. Lectio. iij.

APparuit aūt dñs abram et dixit ei: Semini tuo dabo terram hāc. Qui edificauit ibi altare dño: q apparuerat ei: et inuocauit ibi nomē ei⁹. Et inde trāsgrediēs ad mōtē q erat

z oriente bethel tetendit ibi tabernaculum suum: ab occidente habens bethel: et ab oriente hay. Edificauit quoque ibi altare domino et inuocauit nomen eius. Perrexitque abram vadens: et vltra progrediens ad meridiem. Facta est autem fames in terra. Tu. R. Angelus domini vocauit abraham dicens: Ne extendas manum tuam super puerum eo quod timeas deum. V. Cumque extendisset manum ut immolaret filium ecce angelus domini clamauit de celo dicens. Ne. Gloria. Ne. In .iii. noct. an. Lecus magis ac magis clamabat ut cum diis illuminaret. ps. Conserua. cum rel. V. Media nocte. De sermone beati iohannis os auri. L. iiii.

Fides est religionis scissime fundamentum: castitatis vinculum: amoris subsidium. Hec sanctitatem firmat: castitatem roborat: dignitatem exornat. In pueris splendet: in iuuenibus floret: in prouectis apparet. Gubernat sexus: gradus protegit: officia cuncta custodit. Fides mandata tenet: precepta seruat: promissa confirmat. Tu. R. Dum staret abraham ad radicem mambre vidit tres pueros descendentes per viam: tres vidit et vnum adorauit. V. Domine si inueni gratiam coram oculis tuis ne transeas seruum tuum. Tres.

Huius fidei ab abraham ducamus exordium: qui in occidua constitutus etate: filium a deo promissum se credidit accepturum: et fidei precium in filio perciperet: et in stellarum numerum suam sobolem redundantem fide eadem comparauit. Denique vnius abrahe filius exoptatur: et in eo ei multitudo promittitur. Solatium vnius heredis conqueritur: et innumerabilis soboles destinatur. Tu. R. Uocauit angelus domini abraham de celo dicens benedicam tibi. Et multiplicabo te sicut stellas celi. V. Et benedicentur in te omnes tribus terre. Et. Lectio .vi. L. v.

Tandem sara concepit in ventro et peperit filium. Nascitur ysaac ornamentum generis: parentum gloria: propinquorum leticia familie decus: hereditatis spes fidei precium: promisse sobolis testimonium. In hac igitur natiuitate et deus promissum reddidit: et abraham votum quod optauit accepit. Gaudent omnes: cuncti letantur. Fit enim ysaac dulcis dum nascitur: dulcior cum nutritur. Tu autem domine. R. Reuertenti abraham a cede quattuor regum occurrit rex salem melchisedech: offerens panem et vinum: erat enim dei sacerdos. Et benedixit illi.

℟. Benedixit abraham deo altissimo q creauit celũ ⁊ terrã. Et. Gloria. In tertio nocturno añ. Oĩs plebs ut vidit dedit laudez deo. ps. Celi enarrãt. cũ rel. ℣. Exaltare dñe in virtute tua. Scdm Lucã.

IN illo tpe. Assũpsit ihesus xij. discipulos suos: ⁊ ait illis: Ecce ascẽdim⁹ hierosolymã ⁊ consũmabunt oĩa q̃ scripta sũt p ꝓphetas de filio hoĩs Et rel. Omel. Gregorij. L. vij

REdẽptor noster ꝓuidens ex passione sua discipulorũ aĩos ꝑturbãdos: eis lõge ante eiusdẽ passionis penam ⁊ resurrectiõis sue gloriã predicit: ut cũ morientẽ sicut predictũ ẽ cernerent: etiã resurrecturũ nõ dubitarent. Tu. ℟. Deus dñi mei abraham. dirige viã meã: ut cũ salute reuertar in domũ dñi mei. ℣. De⁹ in cui⁹ cõspectu ambulauerũt patres mei dñe q pascis me a iuuẽtute mea. Dirige. L. viij

SEd quia carnales adhuc discipuli: non capiebant verba mysterij venit ad miraculũ ante oculos eo⁊ cec⁹ lumẽ recipit: ut q celestis mysterij verba nõ caperẽt eos ad fidem celestia facta solidarent. Sed miracula dñi ⁊ saluatoris nr̃i sic accipienda sunt fratres mei: ut ⁊ in veritate credantur facta: ⁊ tñ p significationẽ nobis aliqd innuant. Opa quippe eius ⁊ p potentiã aliud ostẽdũt ⁊ p mysteriũ aliud loquũt. Tu. ℟. Ueni hodie ad fontẽ aque: ⁊ oraui dñz dicẽs Dñe de⁹ abrahã tu ꝓsperũ fecisti desideriũ meũ. ℣. Igit puella cui dixero da mihi aquã de hydria tua ut bibã. at illa dixerit: bibe dñe: nã ⁊ camelis tuis potũ tribuã: ipsa ẽ enim quam ꝓparauit dñs filio dñi mei. Dñe deus. Lectio. ix.

HEc eni qs iuxta historiã cecus iste fuerit ignoramus: sed tñ quẽ p mysteriũ significet nouim⁹. Cecũ quippe ẽ genus humanũ qd in parente pmo: a ꝑadisi gaudijs expulsũ: claritatẽ supne lucis ignorãs: dãnationis sue tenebras patit: sed tñ p redemptoris sui ꝓsentiã illuminat: ut interne lucis gaudia: iã p desiderium videat: atq; in via vite boni operis gressus ponat. Tu aũt ℟. Cecus sedebat secus viam transeunte dño: ⁊ exclamauit ad eũ: ait illi dñs quid vis ut faciã tibi. Raboni ut videam

lumen. ℣. Et q̄ preibāt increpabant eū ut taceret: ipse vo multomagis clamabat. Raboni. Gl'ia. Raboni. ℣. Excelsus super oēs. Ad laudes añ. Scd̄m multitudinē miserationū tuaꝝ dn̄e dele iniquitatē meā. ps. Miserere. Añ. Deus me⁹ es tu ⁊ cōfitebor tibi: de⁹ me⁹ es tu ⁊ exaltabo te. ps. Cōfitemini. Añ. Ad te de luce vigilo de⁹ ut videā virtutē tuā. ps. De⁹ de⁹ me⁹. Añ. Hymnū dicite ⁊ superexaltate eū in secula. ps. Bn̄dicite. Añ. Oēs angeli ei⁹ laudate dn̄m de celis. ps. Laudate. Cap. ⁊ oro ut s. Hymnus vo ⁊ ℣. ut in dn̄ica p̄cedēti. Añ. Ecce ascendim⁹ hierosolymā ⁊ consumabunt oia q̄ scripta sūt p̄ p̄phetas de filio hoīs: tradet eni gentibus ⁊ illudet ⁊ flagellabit: ⁊ conspuet: ⁊ postq̄ flagellauerint occident eū: ⁊ tertia die resurget. ps. Benedictus. Ad p̄mā añ. Transeūte dn̄o clamabat cecus ad eū miserere mei fili dauid. ps. De⁹ de⁹ me⁹. cū rel. ut s. Ad t̄tiā añ. Cec⁹ sedebat. ps. Legē pone. cū rel. Cap. ut s. Ad. vj. añ. Cecus magis. ps. Defecit. Capitulum.

Cum essem paruulus loquebar ut paruulus: sapiebā ut paruulus: cogitabā ut paruulus: qn̄ aūt factus sum vir: euacuaui ea q̄ sunt paruuli. Deo. Ad. ix. añ. Ois plebs ut vidit. ps. Mirabilia. Cap.

Nunc autē manent fides spes charitas tria h̄: maior aūt his est charitas. Deo. Ad secundas vē. añ. Sede a dextris. ps. Dixit dn̄s. cū rel. Cap. ut s. R. Cecus sedebat. Hymn⁹. Lucis creator. ℣. Dirigat dn̄e. Añ. Dū appropinquaret hiericho cec⁹ q̄dā interrogabat qd hoc esset: dixerūt aūt ei q̄ ihesus nazaren⁹ trāsiret ⁊ clamabat dicens: ihesu fili dauid miserē mei. ps. Magnifica t. Oro ut s. Feria. ij.

Descēdit abram in egyptū ut pegrinaret ibi: p̄ualuerat eni fames in terra. Cumq̄ p̄pe esset ut ingrederet egyptū dixit sarai vxori sue. Noui q̄ pulchra sis mulier ⁊ q̄ cū viderint te egyptij dicturi sunt vxor illi⁹ ē: ⁊ interficiēt me ⁊ te reseruabunt. Dic ḡ obsecro te q̄ soror mea sis ut bene sit mihi p̄pter te: ⁊ viuat aia mea ob gratiā tui. Tu. L. ij.

Cum itaq̄ igressus eēt abꝫ̄ egyptum viderūt egyptij mu-

lierem q esset pulchra nimis. Et nunciauerunt principes pharaoni: et laudauerunt eaz apud illuz. Et sublata est mulier in domum pharaonis: abram vero bene vsi sunt propter illam. Fueruntque ei oues et boues et asini et serui et famule et asine et cameli. Tu

Flagellauit autem dominus L. iij. pharaonem plagis maximis et domum eius propter sarai vxorem abram: vocauitque pharao abram et dixit ei. Quid nam est hoc quod fecisti mihi? Quare non indicasti mihi quod vxor tua esset? Quam ob causaz dixisti esse sororem tuam ut tollerem eam mihi in vxorem? Nunc igitur ecce coniux tua: accipe eam. Precepitque pharao super abram viris: et deduxerunt euz et vxorem eius: et omnia que habebat. Tu. Aña. Iter faciente ihesu dum appropinquaret hiericho cecus clamabat ad eum ut lumen accipere mereretur. ps. Magt. Oro dominicalis. Cetera hoc die et crastino de officio feriali. Feria tertia. Lectio prima.

Ascendit ergo abram de egypto ipse et vxor eius: et omnia que habebat et loth cum eo ad australem plagam. Erat autem diues valde in possessione auri et argenti. Reuersusque est per iter que venerat a meridie in bethel: vsque ad locum vbi prius fixerat tabernaculum inter bethel et hay: in loco altaris quod fecerat prius: et inuocauit ibi nomen domini. Tu.

Sed et loth qui erat cum L. ij. abram fuerunt greges ouium et armenta et tabernacula: nec poterat capere eos terra: ut habitarent simul. Erat quippe substantia eorum multa: et nequibant habitare coiter: Unde facta est rixa inter pastores gregum abraz et loth. Eo autem tempore chananeus et pherezeus habitabant in terra illa: Tu autem. Lectio. iij.

Dixit ergo abram ad loth. Ne quaeso sit iurgium inter me et te: et inter pastores meos et pastores tuos. Fratres enim sumus. Ecce vniuersa terra coram te est: recede a me obsecro. Si ad sinistram ieris: ego dexteram tenebo: si tu dexteram elegeris: ego ad sinistram pergam. Elegit sibi loth regionez circa iordanem: et recessit ab oriente. Diuisique sunt alterutrum a fratre suo. Abram habitauit in terra chanaan. Tu. Aña. Iter faciente. ps. Magt. Oro dominicalis. vt supra. Quarta feria post dominicam quinquagesime vocatur coiter dies cineris pro eo quod ipsa die in signum humiliatio

cineres nostris capitibus impo
nimus: vocatur etiam xl^a quarta in
capite ieiunij pro eo: quia de hac
ieiuniũ .xl^e incipimus: quod quidem
ieiuniũ dñs nr̃ ihũs xp̃s instituit
et suo consecrauit ieiunio ut in
hymnis Ex more. et Clarũ de
cus. exprimitur. Quantũ vero sit pre
miũ ieiunij: in prefatione quadra
gesimali nõ tacetur: cũ dicitur. Qui
corporali ieiunio vitia compri
mis mentẽ eleuas: virtutẽ lar
giris et premia etc. Sciendũ autem
est quod ieiuniũ inquantũ pertinet ad
necessitatẽ cohibitionis pecca
ti uel satisfactionis in penitentia: uel
ad mentis eleuationẽ ad spi
ritualia cadit sub precepto legis
nature. Sed quantũ ad determi
nationẽ tpis et modũ ieiunan
di cadit sub precepto iurispo
sitiui: quia ab ecclesia ita est insti
tutũ. Transgredientes igitur huiusmo
di preceptũ: etatis xx viij^o anno
rũ: et vltra peccant mortaliter.
Excusantur tamen de tali peccato: in
hac parte graues labores sub
eũtes: in quocũque licito et ho
nesto: et alias iustas causas ha
bentes: per quas constet eos non
posse ieiunare absque deterio
ratione notabili uel corporali
periculo. Notandũ est autem quod si
hac feria quarta festum aliquod
occurrat: in diem sequentem trans
feratur rõne premissa. Et ideo sequitur.
Inuitatorium. Ploremus ante dñm
qui fecit nos: quia ipse est deus no
ster. ps. Venite. An. Auertit
dñs. ps. Dixit insipiens. cũ reliquis
in pso. Sc̃dm matheũ.

IN illo tpe. Dixit ihũs dis
cipulis suis. Cũ ieiunatis
nolite fieri: sicut hypochrite
tristes. Et reliqua. Omelia beati
Seuerini epi. Lectio. j^a

DOminus ihesus christus
nos fragiles paterno mo
nuit affectu: ne quid nobis de
labore iustissimo deperiret.
Cum ieiunatis inquit: nolite
fieri sicut hypochrite tristes.
Hypocrisis subtile malum: se
cretum virus: venenũ latens
virtutũ fucus: tinea sanctitatis
Aduersa omnia nituntur viri
bus suis: armis pugnãt: palã
impugnant vnde cauentur tam
facile quam videntur. Hypochrisis
autem secura simulans fallit:
prospera curiosa mentitur: et
crudeli arte virtutes truncat
mucrone virtutum. Ieiuniũ
ieiunio perimit: oratione ora
tionem vacuat: misericordiã
miseratione prosternit. Quod
corporibus est ydropes: hoc aïa
bus est hypochrisis. Tu autẽ.

℟. Afflicti ꝑ peccatis nostris q̄tidie cū lachrymis expectamus finem nr̄m: dolor cordis nr̄i ascēdat ad te dn̄e. Ut eruas nos a malis: q̄ innouant̄ i nobis. ℣. Dn̄e deus isrl̄ exaudi p̄ces nr̄as: aurib⁹ ꝑcipe dolorē cordis nostri. Ut. Lectio ii.

QUod vo caput ungē docet: facieq; lauare: pijs hic sūt ieiuniū opibus bonis deo patri oipotēti cōmēdare est. Caput eni nr̄m xp̄s: oēsq; fideles eius mēbra esse dicunt̄ Caput itaq; nr̄m ungim⁹: facieq; lauamus: cū ieiunia nostra: elemosynarū largitione pauperūq; ꝛ ꝑegrinoꝝ cura: venia delictoꝝ in debitorib⁹: orōnib⁹ sanctis: humili cōfessione: pnīa lachrymosa vigiliarū assiduitate: dn̄o nr̄o placabilia facim⁹. Tu. ℟. Emendem⁹ in meli⁹ qd ignorāt peccauim⁹: ne subito p̄occupati die mortis q̄ram⁹ spatiū pnīe ꝛ inuenire nō possim⁹. Attende dn̄e ꝛ miserē q: peccauim⁹ tibi. ℣. Peccauim⁹ dn̄e cū patrib⁹ nr̄is: iniuste egim⁹: iniquitatē fecim⁹. Attēde. Lectio iii.

NOlite thesaurizare vob thesauros i tra ꝛc. Quid tā paternū: qd tam veniēs de amore qd tā puidū de charitate cōsilium. Nihil tibi pire vult: q tua in thesauris celestibus vult reponi. Quis securus dormit q deū suoꝝ meruit habere custodē. Qui nescit curas qui deponit angores: qui nō est anxi⁹: qui suoꝝ caret fastu: qui sua patri seruāda cōmittit. Tu. ℟. Conuertimini ad me i toto corde vr̄o: i ieiunio ꝛ fletu: ꝛ planctu ait dn̄s. Et scindite corda vr̄a ꝛ nō vestimēta vr̄a. ℣. Auferte vr̄arū malū cogitationum ab oculis meis. Et Gloria. Et. ℣. Fiat mīa tua.

Laudes ꝛ Hymn⁹ de feria. Et similit̄ infra tres dies sequentes. Cap. aūt sequēs dicit̄ ad laudes ad. iij. ꝛ ad vs. Et silr̄ p totā q̄dragesimā cap. qd dr̄ ad laudes idē dicit̄ ad tertiā ꝛ ad vs. eisdē diei i officio feriali Cap.

COnuertimini ad me i toto corde vr̄o: i ieiunio ꝛ fletu ꝛ plāctu: ꝛ scindite corda vr̄a: ꝛ nō vestimenta vr̄a ait dn̄s ops. Deo. ℣. de feria. Añ. Cū ieiunatis nolite fieri sicut hypocrite tristes ps. Bn̄d. Immediate sequant̄ p̄ces q̄s hic ꝛ ad alias horas pstrat⁹ ad genua qn loc⁹ ꝛ tēpus adest officians incipiat legēdo sic. kyriel. xp̄el. kyriel. sequit̄ sub silentio. Pater nr̄.

Deinde voce sana. Et ne nos deinde subiungat voce clara cum deuotione sic.

Oremus pro ecclesia sancta dei. Exurgat deus et dissipentur inimici eius: et fugiant qui oderunt eum a facie eius.

Pro omni gradu ecclesie. Sacerdotes tui induantur iusticia: et sancti tui etc.

Pro pace et vnitate ecclesie. Fiat pax in virtute tua: et abundantia in turribus tuis.

Pro apostolico nostro. Beatus qui intelligit super egenum et pauperem in die mala liberabit eum dominus.

Pro pastore nostro. Domine conseruet eum et omnes sibi commissos.

Pro rege nostro. Domine saluum fac regem. Et exaudi nos in die qua inuocauerimus te.

Pro cuncto populo catholico. Saluum fac populum tuum domine et benedic hereditati tue et rege eos et extolle illos vsque in eternum.

Pro fratribus nostris absentibus Saluos fac seruos tuos et ancillas tuas domine deus sperantes in te.

Pro iter agentibus. Vias tuas domine demonstra eis: et semitas tuas edoce eos.

Pro fidelium nauigantibus. Exaudi nos deus salutaris noster: spes omnium finium terre et in mari longe.

Pro penitentibus. Conuertere domine vsquequo et deprecabilis esto super seruos tuos.

Pro afflictis et captiuis. Libera deus israel ex omnibus tribulationibus suis.

Pro omnibus nobis bona facientibus Retributor omnium bonorum retribuere dignare omnibus nobis etc.

Pro fructibus terre. Dominus dabit benignitatem et terra nostra dabit fructum suum.

Pro infirmis. Mitte domine verbum tuum: et sana eos de infirmitatibus eorum.

Pro fidelibus defunctis. Requiem eternam dona eis domine: et lux perpetua luceat eis.

Requiescant in pace. Amen.

Oremus pro peccatis et negligentiis nostris. Domine ne memineris iniquitatum nostrarum antiquarum cito anticipent nos misericordie tue: quia pauperes facti sumus nimis

Adiuua nos deus salutaris noster. Et propter gloriam nominis tui domine libera nos: et propitius esto peccatis propter nomen tuum.

Esto nobis domine turris fortitudinis. A facie inimici.

Domine exaudi orationem meam. Et clamor meus ad te veniat. Psalmus. Miserere mei deus. Gloria etc. Immediate subiungat. Laus tibi domine

rex eterne glorie. Dñe deus virtutũ cõuerte nos. Et oñde faciẽ tuã ⁊ salui erim⁹. Exurge xpe adiuua nos. Et libera nos ꝓpter nomẽ tuum. Dñe exaudi oratione meã. Et clamor ⁊c. Dñs vobiscũ. Et cũ. Oremus. Oño.

Concede nob dñe presidia militie xpiane sanctis inchoare ieiunijs: ut contra spiritales neqtias pugnaturi cõtinẽtie muniamur auxilio. Per. Pro populo añ. Viuo ego dicit dñs nolo mortẽ peccatoris sed ut magis cõuertat ⁊ viuat. ℣. Propitius esto dñe pctis nr̃is ꝓpter nomen sanctũ tuum. Oratio.

Presta dñe fidelib⁹ tuis: ut ieiuniorũ veneranda solẽnia ⁊ cõgrua pietate suscipiant: ⁊ secura deuotione percurrãt. Per. Cõpleto ꝑdicto mõ officio matutino dicitur ꝓ. ꝑnialis ꝑm⁹ dc. vij. vz. Dñe ne ĩ furore. q̃ cõpleto dr̃. kyri. xpel. kyri. Pr̃ nr̃. sub silentio: deinde voce alta ꝑ officiantẽ subiũgit. Et ne nos. cui r̃ndet Sz libera. Sequit̃ Requiescãt i pace. r̃ndet. Amẽ. Et sili mõ ceteri ꝑs ꝑniales de vij. ad horas singlas subsequũt: ꝑterq̃ in officijs horaꝝ dierũ dñicaliũ ⁊ festiuoꝝ. Et ẽ notãdũ q ꝑces mõ ꝑdicto ⁊ infrascripto ordine descripte dicunt̃ ꝑ quadragesimã vsq ad diẽ Cene dñi exclusiue preterq̃ i dominicali officio ⁊ festiuo saluo eo q in officio festiuo quolibz ad matut. ⁊ ad vs dicunt̃ hoc ordine videlz q cõpleto officio de festo ⁊ cõcluso cũ Bñdicam⁹ dño dr̃ añ quo illo die in hoc ferali officio ad bñdict⁹ ⁊ ad Mgt occurrebat dicẽda: deinde recitatis ꝑcibus dicit ad terciã alias cõsuetis i suo mõ. sequit̃ oro ꝓpria illi⁹ diei cui subiungit̃ añ. cũ orõne dici ꝓ pplo ɔsueta: ⁊ sic iterũ suo mõ q̃si feriale officiũ cũ Benedicam⁹ dño terminat̃. Nec dicunt ꝓ po tpe aliq̃ memorie: nisi ille q̃ occurrũt suo loco. Et ẽ notã q ex gñali obseruantia sancte matris eccl̃ie ab hac die vsq ad finẽ ꝓtotã q̃dragesimã officiũ ꝑme tertie sexte: quantum ad tẽpus plus solito retardat̃. Officiũ aũt hore none añ diẽ mediã dicit̃. Post hec in die media incipit ante comestionẽ ⁊ terminat̃ officiũ vesparũ Pro officio cõpletorij antedicũ hora ɔsueta: Et sit cõpletoriũ ꝑ h tpe semp de officio q̃dragesimali nisi vbi aliť inuenit̃ signatũ. Ad ꝑmã añ. Tu man

dasti. ps. De⁹ in noie. cū kyriel. Laū
Ois hō. R. Jhu xpe x. Qui i
sedes. Gl'ia. V. Exurge xpe.
Sequit imediate kyriel. xpel
kyriel. Pat nr. Et ne. Sed li.
Uiuet aia mea ꝛ Preces
laudabit te. Et iudicia tua ad
iuuabunt me.
Erraui sicut ouis q̄ pijt. Que
re seruū tuū dn̄e qꝛ mandata
tua nō sum oblitus.
Credo i deū. Patrē oipotētē
Carnis resurrectionē. Et vitā
Et ego ad te dn̄e clamabo. Et
mane oro mea pueniet te.
Repleat os meū laude. Ut
cantē glo. tuā tota die ma. tuā
Dn̄e auerte faciē tuā a pctis
meis. Et oēs iniqta. me. dele.
Cor mūdū crea i me de⁹. Et
spm̄ rectū i noua i visce. meis.
Ne pijcias me a facie tua. Et
spm̄ sanctū tuū ne aufe. a me.
Redde mihi leticiā salutaris
tui. Et spū pncipali ꝯfirma me
Eripe me dn̄e ab hoie malo.
A viro iniquo eripe me.
Eripe me de inimic meis de⁹
me⁹. Et ab insur. i me libe. me.
Eripe me de opantib⁹ iiqtatē
Et de viri sanguinū salua me.
Sic psalmū dicā noi tuo in se
culū seculi. Ut reddam vota
mea de die in diē.
Exaudi nos de⁹ salutaris nr̄
Spes oiū finiū t're ꝛ i ma. lō.
De⁹ i adiutoriū meū intēde.
Dn̄e ad adiuuādū me festina
Sanct⁹ de⁹: sanct⁹ fortis: sanct⁹
ꝛ imortalis. Agn⁹ dei q tol. tc̄.
Bn̄dic aia mea dn̄o. Et oia q̄
intra me sūt nomini sancto ei⁹
Bn̄dic aia mea dn̄o. Et noli
obliuisci oēs retributiōes ei⁹.
Qui ppitiat oib⁹ iiqtatib⁹ tuis
Qui sanat oēs infirmi. tuas.
Qui redimit de interitu vitā
tuā. Qui coro. te i mia. ꝛ i mis.
Qui replet i bonis desideriū
tuū. Renouabit ut aq. iu. tua.
Cōfirmet nos virt⁹ xpi. Amē
Dignare dn̄e die isto. Sine
peccato nos custodire.
Miserē nr̄i dn̄e. Miserē nr̄i.
Fiat mia tua dn̄e super nos.
Quēadmodū sperauim⁹ in te
Orem⁹ p pastore nr̄o. Dn̄s cō
seruet eū ꝛ oēs sibi cōmissos.
Sacerdotes tui induant iusti
cia. Et sancti tui exultēt.
Dn̄e saluū fac regē. Et exaudi
nos in die q̄ inuocauerim⁹ te.
Saluū fac ppl'm tuū dn̄e. Et
bn̄dic here. tue. ꝛ rege eos tc̄.
Fiat pax i vtute tua. Et abū
dantia in turrib⁹ tuis.
Orem⁹ p infirmis. Mitte dn̄e
vbū tuū ꝛ sa. eos de infir. eoꝝ
Pro fidelib⁹ defūct. Requiē
eter. do. eis dn̄e ꝛ lux p. lu. eis

Requiescat in pace. Amen.
Oremꝰ ꝑ peccatis ⁊ negligen
tijs nr̄is. Dñe ne memineris in
iquitatū nr̄aꝝ anti. cito anti.
nos mīe tue: q2 pau. f. s. nimis
Adiuua nos deꝰ salutaris nr̄.
Et ꝓpter gloriā nois tui dñe li
bera ⁊ ꝓpiciꝰ esto peccatis ⁊c.
Esto nob dñe turris fortitu
dinis. A facie inimici. Dñe ex
audi orōnē meā. Et clam. ps.
Ad te dñe le. Glia. seqt̄ immedi
ate. Laus tibi dñe rex eterne
glie. Dñe deꝰ virtutū cōuerte
nos. Et ostēde faciē tuā ⁊ salui
erimus. Exurge xp̄e adiuua
nos. Et libera nos ꝓpt̄ nomen
tuū. Dñe exaudi orōnē meaꝫ
Et clamor. Dñs vobiscū. Et.
Oremꝰ. Oro. Dñe sancte pat.
vsq3 ad finē cū tuo. Exultabūt
ut i ps. In festiuo aūt officio
tpe qdragesimali añ. ad p̄mā
de festo: ⁊ Oro ut. s. more cō
sueto. Ad. iij. añ. Deduc me
dñe ps. Legē cū ret. Cap. Cō
uertimini. R̄. Sana aīaꝫ ut
in ps. seqt̄ immediate kyrl. xp̄el.
kyrl. Pater nr̄. Et ne. Sz libe
ra nos. Preces.
Ego dixi dñe miserē mei Sa
na aiam meā q2 peccaui tibi.
Cōuertere dñe vsq3q. Et dep
cabilis esto sup seruos tuos.
Ostēde nobis dñe mīam tuā
Et salutare tuū da nobis.
Confiteant tibi dñe oīa opa
tuā. Et sancti tui bñdicāt tibi.
Dignare dñe die isto. Sine
peccato nos custodire.
Miserē nr̄i dñe. Miserē nr̄i
Fiat mīa tua dñe super nos.
quēadmodū sperauimꝰ in te.
Oremꝰ ꝑ pastore nr̄o. Dñs cō
seruet eū ⁊ oēs sibi cōmissos.
Sacerdotes tui induant iusti
cia. Et sancti tui exultēt.
Dñe saluū fac regē. Et exaudi
nos i die q̄ inuocauerimꝰ te.
Saluū fac ppl'm tuū dñe. Et
benedic hereditati tue ⁊ rege
eos ⁊ extolle illos vsq3 in etnū
Fiat pax i v̄tute tua. Et abū.
Oremꝰ ꝑ infirmis. Mitte dñe
v̄bū tuū ⁊ sa. eos de infir. cor
Pro fidelibꝰ defūctis. Requiē
Requiescant in pace. Amen.
Oremꝰ ꝑ peccatis ⁊ negligen
tijs nr̄is. Dñe ne memineris.
iniquitatū nr̄aꝝ antiq̄rū ⁊c.
Adiuua nos deꝰ salutaris nr̄.
Et ꝓpter gloriā nois tui domi
ne libera nos ⁊ ꝓpitius ⁊c.
Esto nobis dñe turris fortitu
dinis. A facie inimici. Dñe ex
audi orōnem. Et clamor. ps.
Miserere mei deus fm ma
gnā. Gloria. Immediate sub
iūgit. Laus tibi dñe rex etne
glie. Dñe deꝰ v̄tu. cōuer. nos.

Et ostende faciē tuā ⁊ salui eri-
mus. Exurge xp̄e adiuua nos
⁊ libera nos ꝓpter nomē tuū.
Dñe exaudi. Et clamor. Dñs
vobiscū. Et cū. Oro. Concede
nobis. Oro. Presta dñe fide-
lib⁹. ut s. In festiuo aūt of-
ficio ad .iij. vi. ⁊ ix. p̄ma oro
de festo: quā imediate semper
sequant̄ orones de die siue de
feria ⁊ p populo ibidē. Ad. vj.
añ. Adiuua me. ps. Defe. Cap.
IN ter vestibulum ⁊ altare
plorabūt sacerdotes: mi-
nistri dñi ⁊ dicent: parce dñe
parce populo tuo. ⁊ ne des he
reditatē tuā in obprobriū ut
non dñent eis nationes. Deo
℟. Benedicā dñm. ut in ps.
Preces ⁊ orationes sicut sup
ad terciā Sed loco ps. ibi Mi
serere. dicit̄ hic ad. vj. ps. Mi-
serere mei de⁹ miserere mei qm̄ in
te cōfidit. Ad. ix. añ. Aspice in
me. ps. Mirabilia. Cap.
ECce ego mittā vobis fru-
mentū: ⁊ vinū ⁊ oleū ⁊ re
plebimini in eis: ⁊ non dabo
vos vltra obprobriū in genti-
bus dicit dñs oipotens. Deo.
Preces ⁊ orones ut s. ad ter-
tiā. Sed loco ps. ibi Miserere
dicit̄ hic ad. ix. ps. Inclina do
mine aurem. Ad vs. añ. ps. ⁊
hymn⁹ cū ℣. de feria. Cap. Cō
uertimini. ℟. Cōuertimini. ut
s. Añ. Ubi ē thesaurus tuus:
ibi est ⁊ cor tuū. ps. Mḡt. Pre
ces sicut s. ad tertiā p ordinē.
Oratio. Cōcede. s. Pro pplo
añ. Cognoscimus dñe q: pec-
cauim⁹ veniā petimus quam
nō meremur manū tuā porri-
ge lapsis q latroni cōfitēti pa
radisū ianuā aperuisti. ℣. Pro
pitius esto dñe peccatis nr̄is
ꝓpter nomen sanctū tuū. Oro.
Presta dñe fidelib⁹ ut s. Añ.
Cognoscim⁹. supposita cū suo
℣. hoc loco p populo dicitur
ad vs. Et ad laudes añ. Ui
uo ego. cū suo. ℣. vsq ad do-
minicā de passione dñi exclu-
siue. Ad cōpletoriū pmissis
suis ptinētijs de feria post añ.
ad Nūc dimittis: dicunt̄ pre-
ces hoc mō kyriel. xpel. kyriel.
Pater nr̄. Et ne nos. Sz libe-
ra nos. Preces.
IN pace in idipsū. Dormiā
⁊ requiescam.
Credo in deū ⁊c. Carnis resur
rectionē. Et vitā eternā Amē.
Benedicamus patrē ⁊ filiū
cū sancto spiritu. Laudemus
⁊ superexaltemus eum in secula
Benedictus es dñe in firma-
mēto celi. Et laudabilis ⁊ glo

riosus et superexaltatus i secula.
Benedicat nos pr etn Amē
Confitemini dño qm bonus
Qm i seculū misericordia ei⁹.
Confiteor deo oipotēti et beate marie vgini: et beatis aplis petro et paulo: et oib⁹ sāctis et vobis fratres: qr ego peccator peccaui nimis in vita mea contra legē dei: cogitatione delectatiōe cōsensu ope obmissione mea culpa. Ideo pcor beatā vginē mariā: beatos aplos petrū et paulū: et oēs sanctos et electos dei et vos fratres: ut oretis p me peccatore ad dñm. Respōsio. Misereat vestri oipotēs de⁹: et dimittat vobis oia peccata vr̄a: liberet vos ab omni malo: saluet et cōfringet in oi ope bono: et pducat vos i vitā eternā. Amē.
Sequit absolutio p officiantē.
Absolutionē et remissionem oium pctōꝝ nr̄oꝝ tribuat nobis ops et mīficors de⁹. Amē.
Dignare dñe nocte ista. Sine petō nos custodire.
Miserē nr̄i dñe. Miserē nr̄i
Fiat mīa tua dñe super nos. Quēadmodū sperauim⁹ in te.
Orem⁹ p pastore nr̄o. Dñs cōseruet eū et oēs sibi cōmissos.
Sacerdotes tui induant iusticia. Et sancti tui exultent.
Dñe saluū me fac regē. Et exaudi nos i die q̄ inuocauerim⁹ te
Saluū fac populū tuū dñe. Et benedic hereditati tue: et rege eos et extolle illos vsq3 in etnū
Fiat pax i vtute tua. Et abū.
Orem⁹ p ifirmis. Mitte dñe vbū tuū et sana eos de ifir. eoꝝ
Pro fidelib⁹ defūctis. Requiē
Requiescāt in pace. Amen.
Oremus pro peccatis et negligētijs nostris. Dñe ne memineris iniquitatū nostrarum.
Adiuua nos deus salutaris noster. Et ꝓpter gloriā nominis tui dñe libera nos. ut ē.
Esto nob dñe turris fortitudinis. A facie inimici. Dñe exaudi orōnē meam. Et clamor
ps. Dñe qd multiplicati sunt. Illa deinde subiūgit. Laus tibi dñe rex eterne glie. Dñe de⁹ vtutū cōuerte nos. Et ostē de. Exurge xpē adiuua nos: Et libera. Dñe exaudi orōnē meā. Et clamor. Dñs vobiscū Et cū spū tuo. Orem⁹. De⁹ qui illumias noctē. Nota ps. Dñe qd mul. h signat⁹ dr h suo loco vsq3 dñicā de passione dñi exclusiue: et extunc loco sui dr ps. Usqȝ dñe. vsq3 die Cene dñi. Notādū ē etiā qp pces hic ad cōpletoriū flexe dicant per oia. dūmodo feria. ij. iiij. et. vj.

℟. fo. iij. et v. dicant absque ℣ Confitemini dño. et Confiteor. sed immediate post ℣. Benedicat nos pater eternus. Similiter ℣. Dignare dñe nocte ista cum re l. usque ad finem quod nota. Et nota quod ps penitentiales legi post horas singulas consueti sicut superius scriptum est: debent legendo compleri immediate post officium hore none. Copulati singuli cum ℣. Requiem eternam. quod officium vesparum sequitur de dñica uel de festo quocumque. Feria quinta. Introitus. Ploremus ut s. ps cum añis et ℣. de feria ut in ps. Dic est notandum: quod licet iuxta modum certarum ecclesiarum ab hic per totam quadragesimam singulis ferijs: euangelia cum suis omel. pro eisdem ferijs competen. pro lectionibus soleant recitari: prout etiam in libro qui Boriceal. maior vocatur continetur tamen usque introductum sit in choro Zagrabiensi. per hoc tempore usque quartam dñicam xl exclusiue: preter primam dñicam et ebdomadam ipsius xl in qua de mysterijs ipsius xl agitur: continuatur liber genesis pro lectionibus. In ipsa autem quarta dñica et infra eius ebdomadam ponitur liber exodi. Ab hinc uero usque pasca ponitur liber Hieremie quia passionem dñi aperte predicat. L. i.

Dixit autem dñs ad abram postquam diuisus est ab eo loth. Leua oculos tuos in directum: et vide a loco in quo nunc es ad aquilonem et meridiem: ad orientem et occidentem. Omnem terram quam conspicis: tibi dabo et semini tuo usque in sempiternum. Faciamque semen tuum sicut puluerem terre. Si quis potest hominum numerare puluerem terre: semen quoque tuum numerare poterit. Surge igitur et perambula terram in longitudine et in latitudine sua: quia tibi daturus sum eam. Tu. ℟. Locutus est dñs cum re l. s. in dñicali officio. Similiter fiat die crastino et sabbato.

Mouens igitur taberna- L. ij. culum suum abram: venit et habitauit iuxta conuallem mambre que est in hebron Edificauitque ibi altare dño. His itaque transactis: factus est sermo dñi ad abram per visionem dicens. Noli timere abram. Ego protector tuus: et merces tua magna nimis. Dixitque abram. Dñe deus quid dabis mihi? Ego vadam absque liberis: et filius procuratoris domus mee iste damascus eliezer. Addiditque abram. Mihi autem non dedisti semen: et ecce vernaculus meus heres meus erit. Tu.

Statimque sermo dñi factus L. iij. est ad eum dicens: Non erit hic heres tuus: sed qui egredietur de utero tuo ipsum habebis heredem. Eduxitque

eū foras ⁊ ait illi. Suscipe ce-
lū ⁊ nūera stellas si potes. Et
dixit ei. Sic erit semē tuū. Cre-
didit abrahā deo ⁊ reputatū
est illi ad iusticiā. Dixitq; ad
eū: Ego dñs q eduxi te de hur
caldeorū: ut darē tibi terrā istā
⁊ possideres eā. Tu. Cap.

In diebus illis. Egrotauit
Ezechias usq; ad mortem
⁊ introiuit ad eū ysaias filius
amos ꝓpheta dicēs: Hec dicit
dñs. Dispone domui tue: q2
moriēris tu ⁊ nō uiues. Deo.
Vn. de .v̄. ferialis. Añ. Me
etenī de die in diem querūt ⁊
uias meas scire nolūt. ps. Be-
nedictus. Preces ut s. Oro.

Deus qui culpa offende-
ris: pnīa placaris: pre-
ces populi tui supplicantis ꝓpiti⁹
respice: ⁊ flagella tue iracūdie
que pro peccatis nr̄is meremur auer-
te. Per. Pro populo añ. Ui-
uo ego dicit. V. Propicius.

Parce dñe parce Oratio
populo tuo: ut dignis fla-
gellationibus castigat⁹ in tua
miseratione respiret. Per.
His trib⁹ dieb⁹ ad horas añ.
R. breuia ⁊ V. de psalmista.

Obsecro dñe Ad. vi. cap.
memēto q̄so quō ambu-
lauerim corā te in ueritate ⁊
in corde pfecto: ⁊ qđ bonū est
in oculis tuis fecerim. Deo.

Ecce ego Ad. ix. Cap.
adiciā sup dies tuos an-
nos qndecim: ⁊ de manu re-
gis assyrioꝝ eruā te ⁊ ciuitatē
istā: ⁊ ptegam eā dicit dñs om-
nipotens. Deo. Officiū uespa-
rū de feria fiat ⁊ crastina die
⁊ sequēti. Cap. Egrotauit. Añ.
Tu aūt cū oraueris intra i cu-
biculū ⁊ clauso ostio ora pa-
trē tuū. ps. Magi. Oro. De⁹ qui
culpa. Pro populo añ. Cogno-
scimus. V. Propicius. Oro.
Parce dñe. a. feria vi. L. i.

In illo die pepigit dñs fe-
dus cū abrahā dicēs: Se-
mini tuo dabo terrā hāc a flu-
uio egypti usq; ad fluuiū ma-
gnū eufraten. Cineos ⁊ ceni-
zeos cethmoneos ⁊ etheos ⁊
phereseos raphaim quoq; ⁊ am-
morreos ⁊ cananeos ⁊ ger-
geseos ⁊ iebuseos. Igitur
sarai uxor abrahā nō genue-
rat sibi liberos sed hns an-
cillā egyptiā noīe agar: dixit
marito suo. Ecce cōclusit me
dñs ne parerē. Ingredere ad
ancillā meā si forte saltē ex il-
la suscipiā filios. Tu aūt.
Cūq; ille acqui- L. ii.
esceret deprecanti tulit agar

egyptiā ancillā suaȝ post ānos decē q̄ habitare ceperat ī terra chanaan: ꝛ dedit eam viro suo vxorē. Qui ingressus ē ad eā. At illa cōcepisse se videns despexit dn̄am suā. Dixitq̄ sarai ad abrā. Inique agis contra me. Ego dedi ancillā meā in sinū tuū: q̄ videns q̄ ꝯcepe rit despectui me habet. Iudicet dn̄s int̄ me ꝛ te. Cui respondit abram: Ecce ait ancilla tua ī manu tua ē: vtere ea ut libet. Tu aūt dn̄e. Lectio. iij.

Affligente igit̄ eā sarai: fugā iniit. Cūq̄ inuenisset eā angelus dn̄i iuxta fontē aque in solitudine: q̄ est in via sur in deserto. Dixit ad illā. Agar ancilla sarai vn̄ venis? Que respondit. a facie sarai dn̄e mee ego fugio. Dixitq̄ ei angel⁹ dn̄i. Reuertere ad dn̄am tuā ꝛ humiliare sub manu ill⁹. Et rursuȝ Multiplicās inquit multiplicabo semē tuū ꝛ nō numerabit̄ p̄ multitudine. Ac deinceps ecce ait cōcepisti ꝛ paries filiū vocabisq̄ nomē ei⁹ ismael: eo q̄ audierit dn̄s afflictionē tuā Hic erit ferus homo: man⁹ ei⁹ cōtra oēs: ꝛ man⁹ oiuȝ contra eū: ꝛ e regiōe vniuersoȝ fratrū suoȝ figet tabernacula. Tu.

Hec dicit dn̄s. Cap. Clama ne cesses quasi tuba exalta vocē tuā ꝛ annūcia populo meo scelera eorum: ꝛ domui iacob peccata eoȝ. Deo. An. Cū facis elemosynaȝ nesciat sinistra tua qd̄ faciat dextera tua. ps. Bn̄dictus. Oro.

Inchoata ieiunia q̄sum⁹ dn̄e benigno fauore psequere: ut obseruantiā quā corpaliter exhibem⁹ mētib⁹ etiā sinceris exercere valeam⁹. Per.

Pro populo oratio.

Guberna q̄sum⁹ dn̄e plebē tuam: ꝛ tuis bn̄ficijs semp̄ accumula: ut ꝛ p̄ntis vite subsidijs gaudeat ꝛ eterne. Per. Ad. vj. cap.

Ecce ad lites ꝛ cōtentiōes ieiunat̄ ꝛ percutit̄ pugno impie: nolite ieiunare sic̄ vsq̄ in hāc diē: ut audiat̄ in excelso clamor vr̄. Deo. Ad. ix. cap.

Tunc inuocabis ꝛ dn̄s exaudiet: clamabis ꝛ dicet ecce assum: q̄ misericors sum dn̄s de⁹ tu⁹. Deo. An. Quare ieiunauim⁹ ꝛ nō aspexisti: humiliauim⁹ aīas nr̄as ꝛ nescisti ps. Magt̄. Sabbato. L. j.

Postq̄ nonaginta ꝛ nouē annoȝ esse cepat abram apparuit ei deus. Dixitq̄ ad

eū. Ego dn̄s op̄s. Ambula corā me: ⁊ esto pfectus. Ponāq; fed⁹ meum int me ⁊ te: ⁊ multiplicabo te vehementer nimis. Cecidit abrā pron⁹ in faciem. Dixitq; ei dn̄s: Ego sū: ⁊ ponā pactū meū tecū: eris q; pat multarū gentiū. Nec vltra vocabit nomē tuū abrā: sȝ appellaberis abrahā: q: patrē multarū gentiū ɔstitui te. Faciāq; te crescē vehemētissime: ⁊ ponā te i gētib⁹ regesq; ex te egredient. Tu. Lectio.ij.

Dixit iterū de⁹ ad abrahā. Et tu ḡ custodies pactū meū: ⁊ semē tuū post te in gn̄ationibus suis. Hoc ē pactū meū qd̄ obseruabit̄ int me ⁊ vos: ⁊ semē tuū post te. Circūcidet ex vob oē masculinū: ⁊ circūcidetis carnē p̄putij vr̄i: ut sit i signū federis int me ⁊ vos. Infans octo dierū circūcidet̄ i vobis. Oē masculinū i gn̄ationibus vr̄is tā vernacul⁹ q̄ emptici⁹ circūcidet̄: ⁊ quicūq; nō fuerit de stirpe vestra. Eritq; pactū meū i carne vr̄a: i fed⁹ eternū. Mascul⁹ cui⁹ p̄putij caro circūcisa nō fuerit: delebit̄ aīa illa de pplo suo: q: pactū meū irritū fecit. Tu. Lectio.iij.

Dixit q̄ꝫ de⁹ ad abrahā: Sarai vxorē tuā nō vocab sarai: sed saram: ⁊ benedicā ei: ⁊ ex illa dabo tibi filiū cui benedicturus sū. Eritq; i natiōes ⁊ reges pploꝝ orient̄ ex eo. Cecidit abrahā i faciē suā ⁊ risit i corde suo dicēs: Putas ne cētenario nascet̄ fili⁹: ⁊ sara nonagenaria pariet: Dixitq; ad dn̄m: Utinā ismael viuat corā te. Et ait dn̄s ad abraham: Sara vxor tua piet tibi filiū ⁊ vocabis nomē ei⁹ ysaac. Et ɔstituā pactū meū illi i fedus sempiternū ⁊ semini eius post eum. Tu aūt dn̄e. Cap.

Hec dicit dn̄s. Orient̄ in tenebris lux tua: ⁊ tenebre tue erunt sicut meridies: ⁊ requiē tibi dabit dn̄s deus tuus ⁊ iplebit splēdorib⁹ aiam tuā: ⁊ ossa tua liberabit. Deo. An.

Cū sero fact⁹ esset erat nauis i medio mari: ⁊ ih̄s sol⁹ i terra: ⁊ dixit discipulis suis: ego sū nolite timere. ps. Bn̄dic⁹. Oro

Da q̄sum⁹ dn̄e fidelibus tuis ieiunijs q̄dragesimalib⁹ cōuenient aptari: ut suscepta solēnit castigatio corporis: cūctis ad fructū pficiat animaꝝ. Per. Pro pplo oro.

Tuere dn̄e pplm tuū: ⁊ ab oīb⁹ illū pctis clementer

emunda: q: nulla ei nocebit
aduersitas: si nulla dñe inig-
tas. Per. Ad. vj. cap.
O Teris q̃si ort⁹ irrigu⁹: et
sicut fons aquarũ cui⁹ nõ
deficient aque: et edificabunt
in te deserta seculoꝝ: fũdamẽ
ta generationis et generatiõis
suscitabis. Deo. Ad. ix. cap.
T Unc delectaberis super
dño: et sustollã te sup alti
tudinẽ terre: et cibabo te. here
ditate iacob pris tui: os enim
dñi locutũ est hec. Deo grãs.
Dñica prima in q̃dragesima.
Sabbato p̃cedenti ad vẽ. añ.
Aduenerunt nobis dies pnie
ad redimẽda petã: et ad saluã
das aias. ps. Benedict⁹. cum
rel. p ordinẽ. Cap.
F Ratres: Hortamur vos
ne in vacuũ grãm dei re-
cipiatis: ait enim: tpe accepto
exaudiui te: et i die salutis ad
iuui te. Deo. R. Duct⁹ est ihs
in desertum ut tenta. infra.
E X more docti Hymn⁹
mystico: seruem⁹ hoc ieiu-
niũ: deno dierũ circulo ducto
qua ter notissimo. L ex et pro-
phete p̃mitus: B ptulerũt post
modũ xps sacrauit oium: rex
atq; factor tẽpoꝝ. U tamur g
parci⁹: verbis cibis et potibus
somno iocis et arti⁹ p̃stemus i
custodia. U item⁹ aũt pessima
q̃ subruũt mentes vagas: nul-
lũq; dem⁹ callido hosti locum
tyrannidis. D icam⁹ oẽs cernui
clamemus atq; singuli: plore
mus an iudicẽ: flectam⁹ iram
vindicẽ. N ostris malis offen
dim⁹ tuã de⁹ clemẽtiã: effũde
nobis desup remissoꝝ indulgẽ
tiã. M emẽto q sum⁹ tui licz
caduci plasmatis: ne des ho-
norez nois tui p̃camur alteri:
L axa malũ qđ gessim⁹: auge
bonũ qđ poscim⁹: placẽ q̃ tan
dem tibi possim⁹ hic et ppetim
P resta beata trinitas: conce
de simplex vnitas ut fructuo-
sa sint tuis ieiunioꝝ munera.
Amen. V. Angelis suis deus
mandauit de te. Ut custodiã
te in oĩbus vijs tuis. Añ. Ecce
nunc tempus acceptabile: ec-
ce nunc dies salutis: in his g
dieb⁹ exhibeam⁹ nos sicut dei
ministros in multa patientia:
in vigilijs in ieiunijs: et i cha-
ritate non ficta. ps. Magt.
D Eus q ecclesiã Oratio
tuã: annua quadragesi-
mali obseruatione purificas:
p̃sta familie tue: ut qđ a te ob
tinere abstinẽdo nitit: hoc bo
nis operibus exequatur. Per

Sola. Ad cõpleto. añ. Miserere mihi dñe: ⁊ exaudi orõnẽ meã. ps. Cũ inuocarẽ. Hymn⁹

Christe qui lux es ⁊ dies: noctis tenebras detegis luciſq; lumẽ crederis: lumẽ beatũ pdicãs. Precamur sancte dñe: defende nos ĩ hac nocte: sit nobis in te requies: qetam noctẽ tribue. Ne grauis somnus irruat: nec hostis nos surripiat: nec caro illi cõsentiens nos tibi reos statuat. Oculi somnũ capiãt: cor ad te semp vigilet: dextera tua ptegat: famulos q te diligũt. Defensor nr̃ aspice: insidiãtes reprime guberna tuos famulos: qs sanguine mercat⁹ es. Memento nr̃i dñe ĩ graui isto corpe: qui es defensor aĩe: adesto nobis dñe. Deo patri sit glia: eiusq; soli filio: cũ spũ pacdito: ⁊ nũc ⁊ in ppetuũ. Amẽ. Cap.

Frange esuriẽti panẽ tuũ ⁊ egenos vagosq; induc in domũ tuã: cũ videris nudũ operi eũ: ⁊ carnẽ tuã ne despexeris ait dñs ops. Deo. R. Illumina oculos meos ne vnq̃ obdormiã ĩ morte. Ne qñ dicat inimicus me⁹: p̃ualui aduersus eũ. V. Dñe deus salutis mee: in die clamaui ⁊ nocte corã te. Ne qñ. Glia. Ne V. Scuto circũdabit te veritas ei⁹. Nõ timebis a timore nocturno. Añ. Vigilate omnes ⁊ orate nescitis eni qñ tẽp⁹ sit: vigilate ẽ nescitis eni qñ dñs veniat sero an media nocte: an galli cãtu: an mane: nedũ repente venerit inueniat vos dormiẽtes. ps. Nũc dimittis. Oro. De⁹ q illumĩas. Añ. Miserere. Ad psalmos cõpletorij Cap. Frãge. R. V. Scuto. Dicitur ĩ officio cõpletorij vsq; diẽ sabbati: añ dñicã de passione dñi. Hymn⁹ aũt. Xp̃e qui lux vsq; diem cene dñi exclusiue. Itẽ R. Illumina p duas ebdomadas sequentes. Añ. vo Vigilate. Ad canticũ. Nũc dimittis. p istã ebdomadã tñ recitenť: finito aũt completorio dicať imediate cũ deuotione de beata vgine sequens. Añ. Salue regina mať misericordie. Vita dulcedo ⁊c. V. Aue maria. Oratio. Adiuuet nos. Hec añ. dicať post officiũ completorij vsq; festũ pasce dñi: ⁊ ab octauis penth. vsq; p̃mam dñicã aduent⁹ dñi exclusiue. Sequiť Inuitať. Nõ sit vob vanũ mane surgere añ lucem q: pmisit dñs coronã vere vi-

gilātib⁹. ps. Venite. In pmo nocturno añ. Cōmēdemus⁹ nos metipsos i multa patiētia: per arma iusticie virtutis dei. ps. Beat⁹ vir. cū reliq. ℣ Dicet dño susceptor me⁹ es tu. Et refugiū meū de⁹ me⁹ sperabo in eum.

De epl'a bti pauli secūda ad Corinthios. vj. ca. Lectio. j.

Ecce nūc tēpus acceptabile: ecce nūc dies salutis. Nemini dātes vllā offensionē ut nō vituperet ministeriū nostrū. Sz i oib⁹ exhibeam⁹ nosmetipsos: sicut dei ministros: In multa patiētia: in tribulationib⁹: i necessitatib⁹: i angustijs: i plagis i carcerib⁹: i seditionib⁹: i laborib⁹: i vigilijs: i ieiunijs: i castitate. i scia: i longanimitate: i suauitate: in spū sancto: i charitate nō ficta: in verbo veritat: in vtute dei. Tu. ℟. Ecce nūc tēpus acceptabile ecce nūc dies salutis: cōmēdem⁹ nosmetipsos i multa patiētia i ieiunijs multis. Per arma iusticie vtutis dei. ℣. In oib⁹ exhibeam⁹ nosmetipsos sicut dei ministros: ut nō vituperet ministeriū nrm. Per ar. L. ij.

Per arma iustitie a dextris et a sinistris: p gloriā et ignobilitatē: p infamiaz et bonā famā: ut seductores et veraces: sicut q ignoti et cogniti. Quasi moriētes et ecce viuimus: ut castigati et nō mortificati. Quasi tristes: sz aūt gaudētes sicut egētes: multos aūt locupletātes: tāq̄ nihil hñtes: et oia possidētes. Tu. ℟. Paradisi portas apiat nob ieiunij tēp⁹: suscipiam⁹ illud orantes et dep̄cātes. Ut i die resurrectiōis cū dño gloriemur. ℣ Ecce nūc tēp⁹ acceptabile ecce nūc dies salut: nemini dātes vllā offensionē. Ut i. L. iii.

Eandē aūt hñtes remunerationez tāq̄ filijs dico. Dilatamini et vos. Nolite iugū ducē cū īfidelib⁹. Que eni pticipatio iusticie cū iiquitate aut que societas luci ad tenebras: Que aūt cōuētio xp̄i ad belial. Aut q̄ ps fideli cū īfideli. Qui aūt cōsensus tēplo dei cū idolis: Vos eni estis tēplū dei viui: sicut dicit de⁹. Qm̄ i habitabo i illis: et ambulabo int eos: et ero illoz deus: et ipsi erūt mihi pplus. Tu. ℟. Emēdem⁹ i meli⁹ qd ignorant peccauim⁹: ne subito p̄occupati die mortis q̄ram⁹ spatiū pnie: et iuenire nō possim⁹. Attende dñe et miserere: qz peccauim⁹

tibi. ℣. Peccauim⁹ dñe cū patrib⁹ nr̄is iniuste egim⁹ iniq̄tatē fecim⁹. Attēde. Gl'ia. Attēde.

In secundo noct. añ. Per arma iusticie v̄tutis dei cōmēdem⁹ nosmetipsos i multa patiētia

ps. Cōserua. ℣. Ipse liberabit me de laq̄o venātiū. Et a verbo aspero.

De sermone beati leonis pape. Lectio. iiij

Oportune aurib⁹ nr̄is lectio aplīce p̄dicationis insonuit dicēs: Ecce nūc tēp⁹ acceptabile: ecce nūc dies salutis. Quid accepti⁹ hoc tp̄e dilectissimi frēs? Quid salubri⁹ his dieb⁹: i q̄b⁹ bellū vitijs indicit: ⁊ oīuz virtutū p̄fect⁹ augetur. Semp q̄dē tibi o oīa xp̄iana vigilandū ꝯ salutis tue aduersariū fuit: ne vll⁹ pateret locus tēptatoris insidijs: sz modo tibi maior cautio: ⁊ solicitior ē assumēda prudētia: qn̄ idez hostis tuus: acriore seuit inuidia. Tu. ℟. In ieiunio ⁊ fletu orabāt sacerdotes dicētes. Parce dñe pc̄e pp̄lo tuo ⁊ ne des hereditatē tuā in p̄ditionē. ℣. Inē vestibulū ⁊ altare plorabāt sacerdotes dicentes. Parce dñe. Lectio. v

Nunc aūt i toto mūdo potestas antiq̄ hosti d'tatio nis aufert: ⁊ inumera illi captiuitatis vasa rapiunt. Fremit q̄ expoliati hostis impi⁹ furor ⁊ nouū q̄rit lucrū: q̄r ius p̄didit antiquū. Captiuat indefessus ⁊ p̄uigil: si q̄s repiat oues a sacris gregib⁹ negligentius euagantes: q̄s p̄ p̄cliua voluptatū in diuersa luxurie: in diuersoria mortis inducat. Tu.

℟. In oībus exhibeam⁹ nosmetipsos sicut dei ministros i multa patiētia. Ut nō vitupet ministeriū nr̄m. ℣. Ecce nunc tēpus acceptabile: ecce nunc dies salutis: nemini dātes vllā offensionē. Ut. Lectio. vi

Inflāmat itaq̄ iras: nutrit odia: acuit cupiditates: irridet cōtinētiā: incitat gulam. Quē eni tentare nō audeat: q̄ nec ab ipso dño nr̄o ihesu xp̄o conatus sue fraudis abstinuit Nā sicut euangelica patefecit historia: cū saluator nr̄ post q̄draginta dierū noctiūq̄ ieiuniū infirmitatis nr̄e recepisset esuriē: gauisus diabol⁹: signū se in eo passibilis atq̄ mortalis iuenisse nature explorabat potentiā quā timebat. Si fili⁹ ingt dei es dic ut lapides isti panes fiant. Tu. ℟. Abscōdite elemosynā in sinu pauperis

& ipsa orat pro vobis ad dñm Quia sicut aqua extinguit ignẽ: ita elemosyna extinguit petm̃. ℣. Honora dñm de tua substãtia: & de primitijs frugum tuarũ da paupib⁹. Quia. Glia Quia. In tertio noc. añ. Reliquit eũ tẽtator: & accesserũt angeli & ministrabant ei. ps. Celi enar. ℣. Scapul' suis obumbrabit tibi. Et sub pennis eius sperabis. Scdm matheum

In illo tpe. Ductus ẽ ihs i desertũ a spũ: ut tentaret a diabolo. Et cũ ieiunasset. xl. dieb⁹ & xl. noctib⁹ postea esurijt. Et re. Omel' grego. pape.

Dubitari a qbusdã solet: a q̃ spũ sit ihs in desertũ duct⁹, ppt̃ h̃ qđ subdit. Assũpsit eũ diabol⁹ in sanctaz ciuitatẽ. Et rursũ. Assũpsit eũ i mõtẽ excelsũ. Sz vere & absq; vlla q̃stiõe couenient accipit: ut a scõ spũ i desertũ duct⁹ credat: ut illuc eũ su⁹ spũs ducẽt: vbi huc ad tentãdũ spũs mali gn̄s iueniret: Tu. ℟. Tribularer si nescirẽ mias tuas dñe tu dixisti nolo mortez pctõris: sz ut ɔuertat & viuat. Qui chananeã & publicanum vocasti ad pniaz. ℣. Et petrũ lachrymãtẽ suscepisti mĩsicors dñe. Qui.

In hac tentatiõe L. viij dñica frẽs charissimi cõsiderare debem⁹: q: tentatus a diabolo dñs: sacri eloquij precepta rñdit: & q eo v̄bo qđ erat tentatorẽ suũ mergẽ i abyssũ poterat: vtutẽ sue potẽtie non ostendit: sola diuine scripture p̃cepta edidit: q̃ten⁹ nobis sue patiẽtie p̃beret exemplũ: ut q̃tiẽs a p̃uis hoib⁹ aliqđ patimur: ad doctrinam excitemur poti⁹ q̃ ad vindictaz. Tu. ℟. Angelis suis mandauit de te ut custodiãt te i oib⁹ vijs tuis. In manibus portabunt te: ne vnq̃ offendas ad lapidẽ pedẽ tuũ. ℣. Sup aspidẽ & basiliscũ ambulabis: & cõculcabis leonẽ & draconẽ. In. Lectio. ix.

Pensate fratres quãta est patientia dei: quãta impatientia nostra. Nos si iniurijs: aut aliqua lesione prouocamur: furore pmoti aut quãtum possum⁹ nosmetipsos vlciscimur: aut quod non possumus facẽ minamur. Ecce aduersitatẽ diaboli dñs ptulit: & nihil ei nisi mãsuetudinis verba rñdit: portat quẽ pũire poterat: ut h̃ i laude ei⁹ cresceret: si hostẽ suũ nõ extinguendo: sz interi paciẽdo superet. Tu.

R. Duct⁹ ē ihs i deserti a spū ut tentaret a diabolo. Et acce dēs tentato: dixit ei. Si filius dei es: dic ut lapides isti pa nes fiāt. V. Et cū ieiunasset q̄ draginta dieb⁹ ꝛ q̄draginta no ctib⁹: postea esuriit. Et acce. Glia. Et. V. In manib⁹ porta bunt te. Ne forte offendas ad lapidē pedē tuū. Ad laud. añ. Cor mūdū crea i me de⁹: ꝛ spi ritū rectū innoua i visceribus meis. ps. Miserē. Añ. O dñe saluū me fac o dñe bñ ꝓspera re. ps. Cōfitemini. Añ. Sic be nedicā te i vita mea dñe: ꝛ in noīe tuo leuabo man⁹ meas. ps. De⁹ de⁹ me⁹. Añ. In spū hu militatꝭ ꝛ aīo cōtrito suscipia mur dñe a te: ut sic fiat sacrifi ciū nr̄m: ut a te suscipiat ho die: ut placeat tibi dñe de⁹. ps. Bñdicite. Añ. Laudate deū celi celoꝝ ꝛ aque oēs. ps. Lau date dñm. Cap. Hortamur. Hymn⁹

O Lari dec⁹ ieiu nij mōstrat orbi celitus: qđ xp̄s auctor oīū cibis dica uit abstinēs. Hoc moyses ca rus deo: legisq̄ lator factus ē: h helyas ꝑ aera curru leuauit igneo. Hoc daniel mysteriū victor leonū viderat ꝑ h ami cus intim⁹ spōsi iohēs claruit Hec nos seq̄ dona de⁹ exēpla parsimōie: tu robur auge mē tiū dās spiritale gaudiū. Pre sta pat ꝑ filiū: ꝑsta ꝑ almū spi ritū cū his ꝑ euū triplici vn⁹ de⁹ cognomie. Amē. V. Scu to circūdabit te. S. Añ. Duct⁹ ē ihesus i desertū a spū ut tenta ret a diabolo: ꝛ cū ieiunasset xl. dieb⁹ ꝛ xl. noctibus postea esuriit. ps. Bñdic⁹. Oro. De⁹ q ecclesiā. Sola. Ad pmā añ. Ductus ē ihesus. ps. De⁹ deus me⁹ respice. cū rel. Cap. Frāge. R. Ihu xp̄e. V. Qui sacrasti hoc sacrū ieiuniū. V. Scuto circūdabit. Oro. Dñe scē pat. Ad tertiā añ. Cōmēdem⁹. ps. Legē pone. Cap. Hortamur. R. Participē me fac de⁹ oīū timētiū te. Et custodiētiū mā data tua. Participē. V. Aspi ce i me ꝛ miserē mei fm iudi ciū diligētium nomē tuū. Et Glia. Participē. V. Dicet do mino susceptor me⁹. S. Ad vj. añ. Per arma iusticie. Cap. Ecce nūc tēp⁹ acceptabile ecce nūc dies salutis: ne mini dātes vllā offensionē ut nō vituperet ministeriū nr̄m. Deo. R. Ab oī via mala ꝓhi bui pedes meos. Ut custodiā mandata tua dñe. V. Audi

cijs tuis nõ declinaui: qr tu le gẽ posuisti mihi. Ut. Gl'ia. Ab oi. ℣. Ipse liberauit me. Ad iij. añ Religt eũ. Cap.

S Jcut egẽtes: multos aũt locupletantes: tãq̃ nihil hñtes ⁊ oĩa possidentes. Deo. ℟. Declara sup nos de⁹. Tuã miaz. Declara. ℣. Declaratio sermonũ tuoꝝ dat intellectuz dñe. Tuaz. Gl'ia. Declara. ℣. Scapul' suis. Ad secũdas vẽ. añ Aduenerũt nobis. Sola. ps Dixit dñs. cũ rel'. Et nõ q̃ h añ sup ps. de tpe ad vẽ. ⁊ ℣. ad oẽs horas in h officio dñicali descripti dicit': eodẽ mõ ⁊ in officio feriali suo loco sp vsq̃ dñicã de passione dñi exclusiue. Itẽ hymn⁹ Claꝝ dec⁹ ad laud. ⁊ ℟ia breuia ad. iij. vj. ⁊. ix. infra hãc dñicã ⁊ seqñtẽ. Hymn⁹ vo Ex more ad vẽ dr' tñ p hãc ebdom. Sed ei⁹ vltim⁹ ℣. videlꝫ Presta beata trinitas. subiũgit' ad oẽs hymnos i vltio vbi põt cõpetere in tono vsq̃ dñicam de passione ℟. Duct⁹ ẽ ihs. ℣. Angel' suis Añ Jhs aũt cũ ieiunasset. xl. xl. dieb⁹ ⁊ q̃draginta noctib⁹: postea esuriit. ps Mgr̃. Feria secũda inuitatoriũ. Nõ sit vobis vanũ mane surgẽ an̄ lucẽ ps Uenite. Hoc inuitato. ij⁹ ⁊ v⁹ feria dicit' vsq̃ dñicam de passione qñ de tpe agit'. Et nocturnus semp cum suis añis. De sermõe beati leonis pape

S Ancte q̃dragesi- L. j⁹ me dies debem⁹ frẽs oĩ veneratione suscipere: nec lõgiorẽ numeꝝ hui⁹ tpis fastidire: qr quãto plures sũt dies ieiunij: tãto maioꝛ cã remedij. quãto plixioꝛ abstinentie cursus: tanto redẽptio copiosioꝛ ẽ saluti. Quãto austerioꝛ cura vulneri: tanto medicina ẽ salubrioꝛ petõꝝ. Tu. L. ij⁹

U e⁹ aũt q est medic⁹ nr̃arum aiarũ cõgnũens tẽp⁹ instituit: q̃ ⁊ iustis satis sit ad orandũ ⁊ petõrib⁹ sufficiat ad rogãdũ Jlli requiẽ postulãtes: isti veniã depcãtes. Cõgnũs eni tẽpus xl' nec breue ẽ ad exorãdũ: nec longũ est ad pmerẽdũ Quadraginta eni dierũ ieiunijs queuis iniqtas peccatoris exorari põt ⁊ quãtauis seueritas iudicis mitigari. Tu.

T ali est cursus tem- L. iij⁹ poꝛis quadragesimalis fastidiosus: q nec orat p culpa: nec sperat de venia. Despatio eni nec cõfiteri de scelere: nec indulgentiã nouit sperare de in

dice. Sanct⁹ igit̃ ⁊ salutaris q̃dragesime cursus ẽ q̃ adducit ad miam pctõꝝ p pniaꝫ iustus aũt ad requiẽ: his enim dieb⁹ solito ampli⁹: ⁊ diuitas misertus ⁊ delinquẽtia depcatur ⁊ iusticia pmeret. Lu. Cap.

Hec dicit dñs: Ecce ego ipse requiraꝫ oues meas ⁊ visitabo illas sicut pastor visitat gregẽ suũ: in die q̃n fuerit i medio ouiũ suarũ dissipatarũ Deo. Añ. Cũ venerit fili⁹ hoĩs i maiestate sua: ⁊ oẽs angeli cũ eo tũc sedebit sup sedẽ maiestatis sue: ⁊ cõgregabunt̃ añ eũ oẽs gẽtes ⁊ sepabit eos sicut pastor segregat oues ab edis: ps. Benedictus. Oratio

Conuerte nos deus salutaris nr̃: ⁊ ut nobis ieiuniũ q̃dragesimale pficiat: mẽtes nr̃as celestib⁹ instrue disciplinis. Per. Pro pplo oro

Absolue q̃s dñe nr̃oꝝ vincula pctõꝝ: ⁊ q̃cq̃d p eis meremur auerte. Per. Ad primã sup psalmos cõsuetos añ. Viuo ego. Et nõ q̃ hec añ in feriali officio. Ite cap. Frãge esuriẽti: in quolibet alio: p̃ter festũ Annũciationis virginis benedicte: dicunt̃ ad p̃maꝫ sp vsq3 dñicã de passione exclusi ue. Itẽ infra ebdam q̃libet q̃dragesimali tpe in officio feriali: R. ad matut. ⁊ añe ad iij. vj. et ix. eedẽ dicunt̃ q̃ i dominicali officio nisi vbi aliter fuerit signatũ uel descriptum

Et educã eas Ad. vj. cap. de pplis ⁊ ꝯgregabo eas de terris: ⁊ educã eas in terrã suã: ⁊ pascã eas in montibus isrl̃ in riuis ⁊ i cũctis sedib⁹ terre. Deo. Ad. ix. cap.

In pascuis vberrimis pascã eas: ⁊ i mõtib⁹ excelsis israel erũt pascue earũ: ibi requiescẽt in herbis virẽtib⁹: ⁊ i pascuis pinguib⁹ pascent̃ sup montes isrl̃. Deo. Ad vij. R.

Spes mea dñe. A iuuentute meã. V. In te ꝯfirmat⁹ suꝫ ex vtero de ventre matris mee: tu es me⁹ ptector. A iuuẽtute. Glia. A iuuẽtute. Precedens R. dr̃ ad vij. infra hãc ebdam ⁊ sequẽtẽ. ij. iiij. et vj. ferija. Añ. Venite bñdicti patris mei pcipite regnũ q̃d vob paratũ ẽ ab origine mũdi. ps. Magt. Feria tertia Inuit. Promisit eni dñs: coronã vere vigilãtib⁹ ps. Venite. Hoc inuit. feria. iij. et vj. dr̃ in officio feriali vsq3 dñicã de passione. Ad noct. ⁊ ad laudes añe. de

feria vsq; die. Cene dni exclu-
siue. De sermone bti leonis pape Lectio .j.

REdemptoris voce fratres charissimi docti sum⁹: quoniã non ĩ solo pane viuit hõ: sed in oĩ verbo dei. Ergo pmpta deuotione ⁊ alacri fide: suscipiam⁹ solẽne ieiuniũ no in sterili media. quã plerũq; ⁊ ĩbecillitas corporis ⁊ auaritie morb⁹ indicat: sed in larga beniuolẽtia celebrãdum: ut sim⁹ de illis de qbus vitas dicit. Beati q esuriuĩt ⁊ sitiunt iusticiã qm ipsi saturabunt. Tu. Lectio .ij.

DElitie nr̃e sint opa pietatis: ⁊ illis cibis q nos ad eternitatem nutriũt repleamur. Letemur in refectionib⁹ pauperũ quos impẽdia nr̃a saciauerit Iocũdemur ĩ vestitu eoꝝ: q̃s nuditatẽ indumẽtis necessarijs texerim⁹. Sentiat humanitatẽ nr̃am egritudines discũbentiũ ĩbecillitates debiliũ labores exulũ: destitutio pupilloꝝ: lamẽta viduarũ: in qbus iuuandis nemo ẽ: q non possit exeq beniuolentie portionem. Tu. Lectio .iij.

IN ista fratres exercendarũ opportunitate virtutũ sunt ⁊ alia insignia: ut si pellat lasciuia: si abdicet ebrietas: ⁊ carnalis cõcupiscẽtia castitatĩ legib⁹ edomet. Si odia trãseãt ĩ dilectionẽ: si inimicitie vt̃at in pacẽ: si tranquillitas extinguat irã: si mãsuetudo remittat iniuriã. Hac igit obseruãtia dilectissimi obtinetur mĩa dei: ⁊ abolito petõꝝ reatu religiose venerandũ pasca celebrabit. Tu. Capitulũ.

IN dieb⁹ illis: Locutus ẽ Isaias pphẽta dicẽs: Querite dñm dũ inueniri põt: inuocate eũ duz ꝓpe est. Deo. An. Scriptũ ẽ enim q; dom⁹ mea dom⁹ orõnis ẽ cũctis gẽtibus vos aũt fecistis illã spelũcã latronũ: ⁊ erat q̃tidie docẽs in tẽplo. ps. Bñdict⁹. Oratio.

REspice dñe familiã tuã ⁊ p̃sta ut apud te mẽs nr̃a tuo desiderio fulgeat: q̃ se carnis maceratiõe castigat. Per

ASceñdãt. Pro pplo orõ. ad te dñe p̃ces nr̃e ⁊ ab ecclĩa tua cũctã repelle nequitiam. Per. Ad .vj. cap.

DErelinq̃t impi⁹ viã suaz ⁊ vir iniqu⁹ cogitatiões suas: reuertat ad dñm: ⁊ miserebit ei⁹: ⁊ ad deum nr̃m: qm multus est ad ignoscendum. Deo. Ad .ix. cap.

Verbū qd egredietur de ore meo non reuertetur ad me vacuū: sed faciet q̄cūq; volui et psperabit in his ad q̄ misi illud dicit dn̄s ops. Añ. Domus mea dom⁹ orōnis vocabitur. ps Mgt. Feria iiij⁹ q̄tuor tēpor. Inuitat. Vigilate q̄ nescitis: qn̄ veniet dn̄s. ps. Venite Hoc inuitat. dr̄ feria q̄rta et sabbato. i officio feriali vsq; dn̄icam de passione dn̄i. Añe ad noct. et ad laud. de feria vsq; diē Cene dn̄i exclusiue. De sermōe beati Leonis pa. L. j.

Moyses. xl. dieb⁹ et. xl. noctibus fratres i heremo ieiunauit ut legē dn̄i mererētur accipe. Impetrauerit ieiunia: qd̄ vēter sat despabat. Denique charissimi videte qd̄ int ieiuniū et saturitatē int ventrē vacuū: et pulmonē epulis estuātē Moyses q ieiunauit dn̄m vidit: et ppl̄s q comedit et bibit idola fabricauit. Ipse pnceps nr̄i generis adā q̄diu nō comedit i paradiso fuit: stati ut comedit de paradiso ergo eiect⁹ cognouit vxorē. Tu. L. ij.

Helias sanct⁹ cui elemēta famulata sūt: q celū trib⁹ annis et sex mēsib⁹ clauserat ad cui⁹ vocē sup̄nū descēdit incendiū cū eū iezabel vellet occidē: et fessus sub frōdosa arbore iaceret in solitudine ad eū mittit angel⁹: et pcepit ut sumat paululū panis et aque: q̄dragīta dierū ieiunio p desertū ad syna montē p̄recturus erat. Tu

Iohānes p̄cursor dn̄i: L. iij. locustis in heremo et agresti melle nutrit⁹ non aialiū carnibus et volucrum suauitatib⁹. Poterat vtiq; iuxta iordanis fluenta piscium sibi exhibē delicias: s; pniam p̄dicaturus doctrinā rigoris et ieiunij exēplo suo magis voluit docē q̄ voce. Tu aūt dn̄e. Cap.

In dieb⁹ ill: Venit helias i bersabee iuda et dimisit ibi puerū suū: et pgit in desertū via vni⁹ diei: cūq; sedisset subter vnam iuniperū petiuit aīe sue ut moreret. Deo. Añ. Generatio hec p̄ua atq; puersa signū q̄rit: et signū nō dabit ei nisi signum ione p̄phete. ps. Benedictus. Oratio

Preces nr̄as dn̄e clementer exaudi: et s̄ cūcta nobis aduersantia dexteram tue pietatis extēde. P. Pro pplo

Mentes nr̄as q̄s dn̄e lumine tue claritat illustra: ut videre possimus q̄ agenda

sunt: et que recta sunt agere va-
leamus. Per. Ad. vi. cap.
Ecce angelus domini venit et
tetigit helyam dixitque il-
li: surge comede: grandis enim ti-
bi restat via. Deo. Ad. ix. cap.
Surrexit helyas et come-
dit et bibit: et ambulauit
in fortitudine cibi illius. xl. die-
bus et xl. noctibus vsque ad mon-
tem dei oreb. Deo. An. Sicut fuit
ionas in ventre ceti tribus diebus
et tribus noctibus: ita erit filius ho-
minis in corde terre. ps. Mgt.
Feria quinta. De sermone beati
Leonis pape. Lectio. i.
Sacrum quadragesime tempus
est quod statim ab initio cepit
inter iustos et iniustos discernere
bonos a malis quodam iudicio
separare. Nam per hos dies separantur
mali a bonis: hoc est luxuriosus
a casto: a ieiuno intemperans: a
christiano gentilis. Separatur in-
quam malus a bono: hoc est peccator a iu-
sto: diabolus a sancto: hereticus
a fideli. Salutaris inquam et my-
sticus est quadragenarius numerus.
Tu autem domine. Lectio. ii.
Daniel ille futurorum conscius et
aduentus domini: et euersionis ierusalem
manifestissimus predicator: ideo
vir desideriorum appellatus est
quia panem desiderii non comedit
et potum concupiscentie non bibit.
Magis enim christum quam epulas de-
siderabat. Dimittit vero vnus-
quisque seipsum consideret quanta sit
orandi differentia: inter ventrem
vacuum et refertum: inter rubentem
faciem: et ora pallentia. Tu autem.
Denique consideret vnus- L. iii.
quisque quanta sit differentia: inter sa-
liuam virginem: et labia crapulis
dissoluta: inter oppressum epulis
sensum: et inedie tenuitate vigi-
lantem. Non dico duplicata et
multiplicata ieiunia. Non di-
co ebdomadas: sed saltem singu-
los dies absque ciborum luxuria
transigamus. Cessent lauacra: vi-
na delitie. Non quod creaturam dei
iudicemus esse damnandam: sed quod to-
to anno nobis viximus: saltem pau-
cis diebus domino viuere debeamus.
Tu autem domine. Capitulum.
In diebus illis: Factus est ser-
mo domini ad me dicens:
Quid est hoc: quod inter vos para-
bolam vertitis in prouerbium istud
in terra israel: dicentes patres vestri
comederunt vuam acerbam: et den-
tes filiorum obstupescunt. Deo.
An. Ego enim a deo processi et ve-
ni: neque enim a me ipso veni: sed
pater meus ille me misit. ps. Be-
nedictus. Oratio
Deuotionem populi tui quesu-

mis dñe benignus intende: ut
q̃ p abstinẽtiã macerãtur cor
pore p fructũ boni opis refici
ãtur i mẽte. P. Pro pplo oro
DA q̃sumus dñe fidelib⁹
tuis: z ea q̃ pfitent agno
scere: z celeste mun⁹ diligẽ qd
frequẽtãt. Per. Ad vj. cap.
UIuo ego dicit dñs deus
si erit vobis vltra para
bola hec in pũerbiũ i isrł. Ecce
oẽs aĩe mee sunt: ut aĩa pris:
ita z aĩa filij mea est: aĩa q̃ pec
cauerit ipsa morietur. Deo.
ET vir si iu- Ad. ii. cap.
stus fuerit z fecerit iudi
ciũ z iusticiã: z iudicia mea cu
stodierit: ut faciat veritatẽ hic
iustus ẽ: z vita viuet ait dñs
ops. Deo. Añ. Qui est ex deo
verba dei audit: ppterea vos
nõ auditis q̃r ex deo nõ estis
Ps. Mgt. Feria vj. Quatuor tẽpo
rũ. De sermone bti leonis. L. i.
HEc ẽ charissimi pfectorũ
vera iusticia: ut nũq̃ p
sumãt se pfectos ne ab itineris
nondũ finiti intentiõe cessan
tes: ibi incidãt deficiẽdi pìcu
lũ: vbi pficiendi deposuerunt
appetitũ. Quia g nemo tam p
fect⁹ z sanct⁹ ẽ ut pfectior san
ctiorq̃ eẽ nõ possit oẽs sil' absq̃
differẽtia graduũ: sine discre

tione meritoz p abstinẽtiaz z
alia bona opa maxime i hoc
quadragesimali tpe: pia au
iditate ad superna tẽdamus. Tu.
Parienti religiosius L. ii.
alio tpe demõstrari q̃ his die
bus religiosior non inuenitur.
Nã cũ omnẽ obseruãtiã nr̃az
rõ istoz dierũ poscat augeri:
nemo est q̃ se ad opus horum
nõ gaudeat incitari. Natura
eni nr̃a adhuc manẽte morta
litate mutabilis: z si se ad sũ
ma queq̃ virtutũ puehat: sem
per tñ sicut põt habere quo re
cidat ita põt habere q̃ crescat.
Tu aũt dñe. Lectio. iii.
Tale aũt ieiuniũ siue absti
nentiã dñs approbat: qd ad
eius oculos man⁹ elemosyna
rũ leuat: qd cũ pximi dilectio
ne agit qd ex pietate condit.
Hoc g qd tibi subtrahis: alte
ri largire: ut vnde caro tua af
fligitur inde egentis pximi ca
ro repet. Sibi eni nĩl q̃sq̃ co
medit z bibit: qui alimẽta cor
poris: que sunt coĩa dona con
ditoris sine indigẽtib⁹ pcipit
Et sibi ieiunat si ea q̃ sibi ad
tempus subtrahit: nõ pauperi
bus tribuit: sz vẽtri postmodũ
offerẽda custodit. Tu.
HEc dicit dñs de⁹. Cap.

Aia q̃ peccauerit ipsa morietur. Filius nõ portabit iniquitatem patris: et pater nõ portabit iniquitatẽ filij: iusticia iusti super eum erit: et impietas impij super eum erit. Deo. An. Angel⁹ dñi descendebat de celo et mouebatur aqua et sanabatur vn⁹. ps. Benedictus. Oratio

Quesumus dñe, ppiti⁹ plebi tue: et quã tibi facis esse deuotã benigno refoue miserat⁹ auxilio. Per. Pro pplo ofo.

Plebs tua q̃sum⁹ dñe, benedictiõis sancte mun⁹ accipiat: p qd et noxia queq; declinet: et optata reperiat. P

Cum auerte- Ad .vj. cap. rit se impi⁹ ab impietate sua: quã operatus ẽ: et fecerit iudiciũ et iusticiã ipse aiaz suaz viuificabit. Deo. Ad .ix. cap.

Considerãs eni et auertẽs se ab oĩb⁹ iniquitatib⁹ suis quas operat⁹ est: vita viuet et nõ morietur ait dñs ops. Deo. An. Qui me sanũ fecit: ille mihi pcepit tolle grabatuz tuũ et ãbula in pace. ps. Mgt. Sabbato quatuor temporum. Scdm Mathaum c. 17.

In illo tpe. Assumpsit ihs petrũ et iacobũ et iohãnez fratrẽ ei⁹ et duxit illos in montẽ seorsum: et transfiguratus ẽ añ eos. Et rel. Omel. bti Aug. Lj.

Quid ẽ hoc qd ostẽsur⁹ dñs discipulis gloriã quã pmisit discipulos in mõtẽ excelsũ duxit nisi ut doceret oẽs: q hãc videre desiderãt nõ carnalib⁹ iaceẽ delectationib⁹ debere: nec illecebrosis seruire desiderijs: sed ad amorẽ semp eterne patrie erigi: angelicã mundiciã: pacẽ: pietatẽ: cõcordiã et charitatem: sancta cõuersatione quãtũ humane possibile sit nature sp imitari. Tu aũt dñe. Lectio ij.

Sequitur: Et trãsfiguratus ẽ añ eos. Et resplẽduit facies eius sicut sol: vestimẽta aũt ei⁹ facta sũt sicut nix. Nemo putat eũ pstinã formã et faciẽ pdidisse: et amisisse corporis veritatem sed sui gloriã corporis quã post resurrectionẽ erat habiturus suis ostẽdisse discipulis. Tu.

Et ecce apparuit ei L. iij. moyses et helias eũ colloquentes. In moyse et helia lex et pphetia designant: qr oẽs qui añ legẽ: et sub lege iusti fuerũt simul cũ xpo eternã gloriaz possidebũt. Ideo petr⁹ visa dñi et scõrũ ei⁹ maiestate repẽte cũcta que nouerat terrena obliuiscitur: solis his q̃ videbat ppetuo delectabatur adherere. Tu. Cap.

Fratres. Rogamus vos: Corripite inquietos: cōfortate pusillanimes suscipite infirmos: patiētes estote ad oēs. Deo. Añ. Assūpsit ihs discipulos suos ⁊ ascēdit ī mōtē ⁊ trāsfiguratꝰ ē añ eos. ps. Bñdictꝰ.

Populū tuū dñe q̄s ppi. Oro. tiꝰ respice: atq; ab eo flagella tue iracūdie clementer auerte. Per. Pro pplo oro.

Ab oibꝰ nos q̄s dñe petis ppitiatꝰ absolue: ut peccata venia petōꝝ liberi tibi mētibꝰ seruiamꝰ. P. Ad. vi. cap.

Videte ne q̄s malū p malo alicui reddat: sꝫ sp q̄d bonū ē sectemi ī iuicē ⁊ ī oēs. Deo. Ad. ix. cap.

Deus pacis scificet vos p oia: ut integer spūs vester ⁊ corpꝰ ⁊ aia sine q̄rela in aduētu dñi nr̄i ihu xp̄i seruetur. Deo. Dnica. ii. ī xlᵉ. Cap.

Fratres. Rogamꝰ vos ⁊ obsecramꝰ in dño ihesu: ut quēadmodum accepistis a nobis: quō oporteat vos ambulare: sic ⁊ ambuletis ut abūdetis magis. Deo. R. Uidi dominū facie ad faciē. Et salua facta est aia mea. V. Et dixit mihi: neq̄q̄ vltra vocaberis iacob: sꝫ isrl̄ erit nomē tuū. Et Gloria. Et. Hymnꝰ

Audi benigne cōditor nostras p̄ces cū fletibꝰ in hoc sacro ieiunio fusas q̄dragenario. Scrutator alme cordium infirma tu scis viriū: ad te reuersis exhibe remissiōis graꝫ. Multū q̄dē peccauimꝰ: sed parce cōfitentibꝰ ad laudem tui nois cōfer medelā lāguidis. Sic corpꝰ ēt cōteri dona p abstinētiā: ieiunet ut mēs sobria a labe prorsus criminū. Presta beata trinitas. V. Angelis suis. Añ. Uisionē quā vidistis nemini dixeritis: donec filius hois a mortuis resurgat. ps. Mgt. Oratio

Deus qui cōspicis oi nos vtute destitui: interiꝰ exteriusq; custodi: ut ⁊ ab oibus aduersitatibꝰ muniamur ī corpore ⁊ a prauis cogitationibꝰ mūdemur ī mēte. Per. Sola. Ad nūc dimitt. añ. Pacē tuā q̄s dñe: ⁊ pax tua xp̄e maneat ī mētibꝰ nr̄is: ut nō timeamꝰ a timore nocturno siue diurno: sꝫ sp vigilemꝰ cūcti ī opibꝰ mādatoꝝ tuoꝝ. ps. Nūc dimit. Hec añ. ad cātacū Nūc dimitt. recitat per hanc ebdm. Inuitat. Adoremꝰ dñm. Quoniā ipse fecit nos. ps. Uenite. In p̄mo noct. añ. Missus sū ad oues q̄ perierūt domꝰ israel dicit dñs

ps Beat⁹ vir. cū reł. V. Dicet
dño susceptor. a. Lectio.j.
SEnuit ysaac et caligaue-
runt oculi ei⁹: et videre nō
poterat. Vocauitq; esau filiū
suū maiorē: et dixit ei. Fili mi.
Qui rūdit: Assū. Cui pat. Ui-
des inqt q senuerim et ignorē
diē mortis mee. Sume arme
arma tua: et pharetrā et arcū
et egredē foras. Cūq; venatu
aliqd appheder: fac mihi in-
de pulmētū sicut velle me no
sti: et affer ut comedā: et bñdi-
cat tibi aīa mea anteq; moriar.
Tu. R. Tolle arma tua phare
trā et arcū: et affer mihi de ve-
natione tua ut comedā. Et be
nedicat tibi aīa mea. V. Cūq;
venatu aliqd attuleris fac mi
hi inde pulmētū ut comedam
Et bñdicat. Lectio.ij.
QUod cū audisset rebec-
ca et ille abisset in agrū
ut iussionē patris iplerer: dixit
filio suo iacob. Audiui patrē
tuū loquētē cū esau fratre tuo
et dicentē ei. Affer mihi de ve-
natione tua et fac cibos ut co-
medā et bñdicā tibi corā dño
anteq; moriar. Nūc ergo fili mi ac-
quiesce cōsilijs meis et pergēs ad
gregē affer mihi duos hedos
optimos: ut faciā ex eis escas
patri tuo qbus libent vescit:
quos cū intuleris et comederit:
bñdicat tibi priusq; moriat. R.
Ecce odor filij mei sicut odor
agri pleni quem bñdixit dñs:
crescere te faciat de⁹ meus sicut
arenā maris. Et donet tibi de
rore celi [illegible] bñdictionē. V.
Qui bñdixerit tibi sit ille bene
dictus: et qui maledixerit tibi
maledictionib⁹ repleat. Et.
QUi ille rūdit: No Lc.iij.
sti q esau frat me⁹: hō pi
losus sit et ego lenis. Si attre-
ctauerit me pat meus: et sense-
rit timeo ne putet sibi voluisse
me illudere: et inducat sup me
maledictionē p bñdictione.
Ad quē mr. In me sit ait ista
maledictio fili mi: tñ audi vo
cē meam: et pgēs affer q dixi.
Abijt et attulit: deditq; matri
parauit illa cibos sicut velle no
uerat patrē illi⁹ et vestib⁹ esau
valde bonis quas apud se habe
bat domi induit eū pelliculasq;
hedorum circūdedit manibus: et
colli nuda ptexit. Tu. R. Det
tibi de⁹ de rore celi et de pin-
guedine terre abūdātiam: ser
uiant tibi trib⁹ ppli. Esto dñs
fratrū tuorū. V. Et incuruent
an te filij mris tue. Esto. Glia.
Esto. In.ij. noct. añ. O mlier

magna est fides tua fiat tibi si cut petisti. ps. Cóserua me. cũ rel. V. Ipse liberauit. De sermone Johãnis os auri.

PORtabat rebecca L. iiij geminos i vtero fratres: añ ortus sui pncipia bellatores. Certantes filios añ mat sentit ꝙ nouit añ patit ꝙ videt: añ sustinet ꝙ agnoscit. Vellē cau sā tāti certaminis noscē: vellē pugne istius negocia ptractare. Quid inccesserat? Quid factū fuerat? Que pugnādi rō. Que cā vicēdi? Quid victori pmit tit? Tu. R. Cū exiret iacob de terra sua vidit gloriā dei ꝛ ait. Q̄ terribilis ē locus iste: non est hic aliud nisi domus dei ꝛ por ta celi. V. Vere dñs est i loco isto ꝛ ego nesciebā. Q̄. L. v.

SEd notū ē cūctis istoꝝ certamē fratrum: causas duoꝝ exprimi pplo꜍. Vult eniȝ deus añ ondē futura ꝙ veniāt: añ vētura mōstrare ꝙ fiāt. Ce terū p̄iudicare nō pōt pugna: si pugne nō consentiāt merita. Sȝ futuroꝝ p̄sciꝰ deus mōstruo suȝ certamē voluit exercē dat certādi affectus: vincendi vota ondit se expectatorē cōstituit: se iudicē demōstrauit. Tu. R. Si dñs deus meus fuerit mecū in via ista ꝙ ego ambulo ꝛ custo dierit me: ꝛ dederit mihi pa nē ad edendū: ꝛ vestimentū ꝙ operiar ꝛ reuocauerit me cū salute. Erit mihi dñs i refugiū ꝛ lapis iste i signum. V. Vere dñs ē i loco isto: ꝛ ego nescie bā. Erit. Lectio. vj.

DE pigꝫ interrogabat deuȝ mat: Quid ē qd in vtero meo te teste tractat? Quid est inqt dñe istud qd gerit? Quid facturi sūt nati q sic luctant in nati? Duo sunt inqt dñs ppli i vtero tuo: ꝛ due gētes de ven tre tuo diuident ꝛ: ꝛ pplus pplȝ sugabit: ꝛ maior seruiet mino ri. O venerāda p̄scia dei: desi gnant in vtrisꝙ fratribꝰ gētes i singulis ppli declarant. Tu. R. Erit mihi dñs i deū: ꝛ lapis iste quē erexi i titulū: vocabit domus dei: ꝛ de vniuersis ꝙ de deris mihi. Decimas ꝛ hostias pacificas offeram tibi. V. Si dñs deus meus fuerit mecū i via hac ꝙ ego ābulo ꝛ custodierit me. Decimas. In tertio noct. añ. Vade mulier semel dixi ti bi: si credideris videbis mira bilia. ps. Celi enar. cū rel. V. Scapulis suis. Scdm matheū.

IN illo tpe. Egressus ihs se cessit i ptes tiri ꝛ sidonis. Et ecce mulier chananea a fini bus illis egressa clamauit dicēs

ei miserere mei fili dauid. Et

res. Omel. origenis. L. vij.

Mira res. Ecce mlier caput pcti: arma diaboli: expulsio paradisi: mat delicti corruptio leg antiq. Ecce mulier veniebat ad dnz ihm: mulier alienigena de gentib⁹ nouella plantatio. Iudei fugiut chananea seqt: domestici derelinquut: alieigena adheret: iugere ac approximare cupit dices. Misere mei fili dauid Tu. R. Orauit iacob et dixit: dne q dixisti mihi reuertere in terra natiuitatis tue. Erue me de manu fratris mei qz valde eu timeo. V. De⁹ i cui⁹ ospectu ābulauerut pres mei dne qui pasci me a iuuetute mea. Erue

O Prudetia femi L. viij. ne no iuit ad hoies seductores: no secuta e vates fallaces: no qsuuit ianes ligaturas aut ad falsa cofugit psidia: sz oem relinques diaboli cultuz Venit ad dnm ihm oium saluatore et dixit: Miserere mei dne. Filia mea male vexatur. Vidisti sensu hui⁹ mulieris: pbasti sapiam ei⁹. Petit et obsecrat: et lamentu suuz pducit in clamore et amatoz oiuz de⁹ no rndit ei verbu. Tacet fons vite: continet medicina: et abnegat cura. Tu. R. Dixit angel⁹ ad iacob dimitte me aurora e rndit ei no dimitta te: nisi bndixeris mihi. Et benedixit ei i eode loco. V. Benedicens benedica tibi: et multiplicabo te. Et. Lectio. ix.

O sapietia medici. No sum ingt missus nisi ad oues q pierut dom⁹ isrl. Nihil pficiunt nec apli suggeretes. Velox medic⁹ differt magis curaz et exulcerat vuln⁹. et ptate suaz arte quada excusat ut latetia panderet sacrameta. Multis difficultatib⁹ suspedit mliere ut duplici ea postremo honore cumularet dices: Non licet tollere pane filioz et mitte canib⁹. Nuc aut qz itellexisti dei virtute: et sic te pure recogscis ut dicas: etia catelli edunt de micis q cadut de mesa dnoru suoz: Laudo te et tibi dico magna e fides tua: fiat tibi sicut petisti. Tu aut. R. Du dormiret iacob vidit scalaz positam sup terra. Et cacume ei⁹ tagens celos et angelos ascendentes et descedetes. et euigilas a somno ait. Vere dom⁹ dei hic est. V. Tolles g iacob lapide sup posuit capiti suo: cuqz obdormisset vidit in somnis scalam erecta. Et cacume. Gloria. Vere

℟. In manib⁹. Ad laud. añ. Dñe labia mea aperies: ⁊ os meũ annũciabit laudẽ tuã. ps. Miserẽ. Añ. Dextera dñi fecit virtutẽ: dextera dñi exaltauit me. ps. Cõfitemini. Añ. Factus ẽ adiutor me⁹ de⁹ me⁹. ps. De⁹ de⁹. Añ. Triũ puerorũ cãtem⁹ hymnũ quẽ cãtabãt i camino ignis bñdicẽtes dñz. ps. Benedicite. Añ. Statuit ea in eternũ ⁊ in seculũ seculi pceptũ posuit ⁊ nõ pteribit. ps. Laudate. Cap. Rogam⁹. ut ã. Hymnus Clarũ dec⁹. ã. ℣. Scuto circũ. Añ. Egressus ihs secessit i partes tyri ⁊ sidonis: ⁊ ecce mlier chananea a finib⁹ illis egressa clamabat dicens: miserẽ mei dñe fili dauid. ps. Bñdictus. Oro. De⁹ q cõspic. Sola. Ad primã añ. Egressus ihesus. ps. De⁹ de⁹ me⁹ respice cũ rel. Ad tertiã añ. Missus sũ. ps. Legẽ. Cap. Rogam⁹. ℟. Participẽ ut ã. Ad sextã añ. O mlier. ps. Defecit. Capitulum.

Hec ẽ eni volũtas dei scificatio vr̃a: ut abstineatis vos a fornicatiõe: ut sciat vn⁹ q̃sq; vr̃m vas suũ possidẽ i scificatione ⁊ honore. Deo. ℟. Ab oĩ via ma. ut ã. Ad ix. añ. Uade mlr. ps. Mirabi.

Non eni vocauit nos deus i imũdiciam: sed in scificatione i xp̃o ihu dño nr̃o. Deo. ℟. Declara. ut ã. In scdis vs. ℟. Dũ dormiret. Hymn⁹. Audi benigne. Iste hymn⁹ dr̃ ad vs. ifra hãc ebaz ẽt i officio feriali. Añ. Dixit dñs mlieri chananee: nõ ẽ bonũ sumẽ panez filiorũ ⁊ mittẽ canib⁹ ad mãducãdũ: utiq; dñe: nam ⁊ catelli edũt de micis q̃ cadũt d mẽsa dñorũ suorũ ait illi ihs: mulier magna ẽ fides tua fiat tibi sicut petisti. ps. Mgt. Oro sup. Feria. iij. L. i.

Redit re becca pulmẽtũ. ⁊ panes q̃s coxerat iacob. Quib⁹ ipe illati dixit: Pr̃ mi. At ille r̃ndit Audio. Quis es tu fili mi. Dixitq; iacob. Ego suz pmogẽit⁹ tu⁹ esau. Feci tibi sic̃ pcepisti mihi. Surge sede ⁊ comede de venatione mea ⁊ bñdicat mihi aĩa tua. Rursumq; ysaac ad filiũ suũ. Quõ inqt tã cito iuenire potuisti fili mi. Qui r̃ndit: Uoluntas dei fuit: ut cito occurreret mihi quod volebã. Tu aũt dñe. Lectio. ij.

Dixitq; ysaac: Accede huc ut tãgã te fili mi: ⁊ pbẽ utrũ tu sis fili⁹ me⁹ esau an nõ. Accessit ille ad patrẽ ⁊ palpato eo dixit ysaac. Uox qdẽ vox iacob est sed manus: manus sunt esau.

Et nō cognouit eum: q2 pilose manꝰ similitudinē maioris expresserant. Bn̄dicēs ḡ illi ait. Tu es filiꝰ meꝰ esau. Rn̄dit: Ego sum. At ille. Affer inqt mihi cibos de venatione tua fili mi: ut bn̄dicat tibi aia mea. Tu.

Cumq3 oblatos L. iij.
cibos ysaac comedisset: obtulit ei iacob etiā vinuz. Quo hausto dixit ad eū. Accede ad me ⁊ da mihi osculum fili mi. Accessit ⁊ osculatꝰ est eū. Statimq3 ut sensit vestimētoꝝ eiꝰ fragrātiā: bn̄dicēs ait illi. Ecce odor filij mei: sic͂ odor agri pleni cui bn̄dixit dn̄s. Det tibi deus de rore celi: ⁊ de pinguedine terre abundātiā frumenti vini ⁊ olei: ⁊ seruiāt tibi populi: ⁊ adorēt te tribꝰ. Esto dn̄s fratruz tuoꝝ: ⁊ incuruent͂ ante te filij matris tue. Tu.

In diebꝰ illis. Ora Cap.
uit daniel dicēs: Dn̄e deꝰ noster q eduxisti populū tuuz de terra egypti in manu forti: ⁊ fecisti tibi nomē sm̄ diē hāc peccauimꝰ: iniqtatē fecimꝰ dn̄e in oēm iusticiā tuā. Deo. An.
Ego pncipiū q ⁊ loquor vob.
Ps. Benedictus. Oro.

Presta q̄sumꝰ oīps deꝰ ut familia tua q̄ se affligendo carnē ab alimētis abstinet sectādo iusticiā a culpa ieiunet. Per. Pro populo Oro.

Adesto supplicationibus nr̄is oīps deꝰ: ⁊ qbꝰ fiduciā sperāde pietatis indulges cōsuete mīe tribue benignus effectū. Per. Ad. vi. cap.

Non in iustificationibus nr̄is psternimꝰ pces ante faciē tuā: sed in miserationibꝰ multis exaudi dn̄e: placare domine attende ⁊ fac. Deo.

Ne moreris Ad. x. cap.
ppter temetipsuz deꝰ meꝰ q2 nomē tuū inocatū ē sup ciuitatē tuā: ⁊ sup ppl̄m tuū dn̄e deꝰ nr̄. Deo. An. Qui misit me mecū ē ⁊ nō reliquit me solum q2 q̄ placita sunt ei facio semp
Ps. Magt. Feria tertia. L. i.

Dixit ysaac sermonē impleuerat ⁊ egresso iacob foras: venit esau: coctosq3 de venatione cibos intulit patri dicēs: Surge pat mi: ⁊ comede de venatione filij tui ut bn̄dicat mihi anima tua: Dixitq3 illi ysaac: Quis eniz es tu? Qui rn̄dit. Ego sum filiꝰ tuꝰ pmogenitus esau: Expauit ysaac stupore vehemēti: ⁊ ultra q̄ credi pōt admirās ait: Quis igit͂ ille ē: q dudū captū venationē

attulit mihi: et comedi ex oib⁹ priusq̄ tu venires. Bn̄dirit q̄ ei et erit bn̄dictus Tu. R. ij.
Auditis esau sermonib⁹ p̄ris irruit clamore magno et cōster nat⁹ ait. Bn̄dic etiā et mihi pater mi. Qui ait: Venit germanus tu⁹ fraudulentē: et accepit bn̄dictionē tuā. At ille subiūxit. Juste vocatū ē nomē eius iacob. Supplantauit eni me: en altera vice. Primogenita mea ante tulit: et nūc secundo surripuit bn̄dictionē meam. Rursūq̄ ad patrē. Nūqd non reseruasti ait et mihi bn̄dictionē: R̄n̄dit ysaac. Dn̄m tuū illū ɔstitui: et oēs frēs suos seruituti ei⁹ subiugaui. Tu. R. iij.
Cumq̄ eiulatu magno fleret motus ysaac dixit ad eū. In pinguedine terre et in rore celi desup erit benedictio tua. Uiues in gladio et fratri tuo seruies: tēpusq̄ veniet: cū excutias et soluas iugū ei⁹ de ceruicibus tuis. Oderat ḡ sp esau iacob p bn̄dictione q̄ bn̄dixerat ei pater. Tu. Cap.
In dieb⁹ illis. Fact⁹ ē sermo dn̄i ad helyam thesbi dicēs: surge et vade i sarepta sidonio⁊: et manebis ibi: p̄cepi eni mulieri vidue ut pascat te Deo. Añ. Un⁹ est eni magister vester: q i celis ē dicit domin⁹ ps. Benedictus. Oratio.
Perfice q̄sumus dn̄e beni gn⁹ i nob obseruātie sancte subsidiū q̄ te auctore faciēda cognouim⁹: te operāte impleamus. Per. Pro pp̄lo ōro
Propitiare dn̄e supplicationib⁹ nr̄is: et aia⁊ nr̄a⁊ medere languorib⁹: ut remissione p̄cepta: i tua sp bn̄dictione letemur. Per. Ad. vj. cap.
Hydria farine nō deficiet: et lechitus olei nō minuet: vsq̄ in diē qua daturus ē dn̄s pluuiā sup faciē terre. Deo.
Ex illa aūt die Ad. ix. cap. hidria farine nō defecit: et lechit⁹ olei nō ē iminut⁹: iuxta verbū dn̄i qd locut⁹ ē i manu helie. Deo Añ. Qui maior est vr̄m erit minister vester: quia ois q se exaltat humiliabit̄ dicit dn̄s. ps. Mḡt. Feria q̄rta. R. j.
Egressus iacob de bersabee: p̄gebat aran. Cūq̄ venisset ad quendā locū et vellet i eo regescē post solis occubitū tulit de lapidib⁹ q iacebāt: et supponēs capiti suo: dormiuit i eodē loco. Viditq̄ in somnis scalā stantē sup terrā: et cacumē illi⁹ tāgēs celum angelos q̄q dei ascēdētes et descēdentes p eā: et dn̄m innixū

scale: dicētē sibi. Ego sū dñs de⁹ abrahā p̄ris tui: et de⁹ ysaac Dixitq̧ ei: Terrā Lectio.ij.
in qua dormis tibi dabo et semini tuo: eritq̧ semen tuū q̄si puluis terre. Dilataberis ad orientē et occidētē: et septētrionē et meridiē et bñdicent i te: et in semine tuo cūcte trib⁹ terre. Et ero custos tuus q̄cūq̧ p̄rexeris: et reducā te i terrā hanc: nec dimittā nisi cōpleuero vniuersa que dixi. Tu. L.iij.
Cūq̧ euigilasset iacob de sōno ait: Vere dñs ē in loco isto et ego nesciebā: pauēsq̧: q̄̄ terribilis ē inquit locus iste. Nō ē hic aliud nisi dom⁹ dei et porta celi. Surgēs ḡ iacob mane tulit lapidē quē supposuerat capiti suo: et erexit ī titulū fūdēs oleū desup. Tu. Cap.
IN dieb⁹ illis: Orauit hester ad dñm dicēs: dñe rex o͠ps in ditione tua cūcta sunt posita: et nō ē qui possit tue resistere volūtati. Deo. Añ. Ecce ascēdim⁹ hierosolymā: et fili⁹ hois tradetur ut crucifigat. ps. Benedictus. Oratio.
POpulum tuū dñe p̄pitius respice: et quos ab escis carnalib⁹ precipis abstinere a noxijs quoq̧ vitijs cessare cōcede. Per. Pro populo oro.

DEus inocētie restitutor et amator: dirige ad te tuorum corda seruoꝝ: ut spūs tui seruore cōcepto: et i fide inueniant stabiles: et in ope efficaces Per eūdē. Ad.vj.cap.
ET nūc dñe rex regū deus abrahā miserē p̄plo tuo q̄r volūt nos īimici nr̄i p̄dere: et hereditatē tuā delere. Deo.
COnuertē lu- Ad.ix.cap. ctū nr̄m i gaudiū ut viuētes laudem⁹ nomē tuū: et ne p̄das ora canētiū te dñe de⁹ nr̄. Deo. Añ. Sedē aūt mecū nō ē meū dare vob: sed q̄b⁹ paratū ē ab origine mūdi. ps. Mḡt.
Feria quinta. Lectio.j.
PRofectus ḡ inde iacob: venit i terrā oriētalem: et vidit puteū i agro: tres q̄z greges ouiū accubātes iux̄ eum. Nā ex illo adaquabant pecora: et os ei⁹ grandi lapide claudebat. Mosq̧ erat: ut cūctis ouib⁹ cōgregatis deuoluerēt lapidē: et refectis gregib⁹ rursum sup os putei ponerēt. Dixitq̧ ad pastores. Frēs vnde estis? Qui rñderūt: De aran. Tu
Rursū interrogās eos ia L.ij. cob nūq̄d ait nostis laban filiū nachor? Dixerūt: Nouim⁹. Sanus ne ē ingt? Valet inqūt. Et ecce rachel filia ei⁹ venit cum

grege suo. Dixitq̃ iacob. Ad-
huc multū diei supest: nec ē tē
pus ut reducant̄ ad caulas gre-
ges. Date ante potū ovibus: ⁊
sic eas ad pastū reducite. Qui
riderunt: Nō possumus donec
oia pecora cōgregent̄ ⁊ ãmo-
veam⁹ lapidē de ore putei ut
adequem⁹ greges. Tu autē.
Adhuc loquebant̄: ⁊ R. iij.
ecce rachel veniebat cū ovi-
bus patris sui. Nā gregē ipsa
pascebat. Quā cum vidisset ia
cob ⁊ sciret consobrinā suam:
ovesq̃ laban avunculi sui: am-
movit lapidē q̃ pute⁹ claude-
bat̄: ⁊ adaquato grege oscula
tus ē eā. Et elevata voce flevit
⁊ indicavit ei: q̃ frat̄ eēt patri
sui: ⁊ fili⁹ rebecce. At illa festi-
nās nūciavit pr̄i suo. Qui cū
audisset venisse iacob filiū so
roris sue: occurrit obviā ei: com
plexusq̃ eū: ⁊ i oscula ruēs: du
xit in domū suā. Tu. Cap.
Hec dicit dñs de⁹: Male-
dictus hō q̃ cōfidit i hoie
⁊ ponit carnē brachiū suū: ⁊ a
dño recedit cor ei⁹. Deo. An.
Non possū ego a meipso facē
q̄cq̃: sed sicut audio hoc iudi
co: ⁊ iudiciū meū verū est. ps.
Benedictus. Oratio.
Presta nob q̃sum⁹ dñe au
xiliū grē tue: ut ieiunijs ⁊ oro-
nib⁹ cōvenienter intenti libere-
mur ab hostib⁹ mētis ⁊ corpis
Per. Pro populo oratio.
Adesto dñe famulis tuis:
⁊ opē tuā largire poscēti
bus: ut his q̃ te auctore ⁊ gu-
bernatore gloriant̄ ⁊ cōgrega
ta restaures: ⁊ restaurata cõser
ves. Per. Ad. vj. Cap.
Erit eni q̃si mirice i deser-
to: ⁊ nō videbit cū vene-
rit bonū: sz hitabit i siccitate i
deserto: in terra salsuginis ⁊ i-
habitabili. Deo. Ad. ix. cap.
Ego dñs scrutans corda ⁊
pbans renes: qui do uni-
cuiq̃ iux viā ⁊ iux fructū adin
ventionū suar: dicit dñs ops.
An. Volūtatē meā nō q̃ro di-
cit dñs. sed volūtatē ei⁹ q̃ misit
me pr̄is. ps. Mḡt. Feria sexta
Auditis laban cau- R. j.
sis itineri iacob: respōdit
Os meum es ⁊ caro mea. Et
postq̃ impleti sūt dies mensis
vni⁹ dixit ei: Num q̃ fratme⁹
es: gratis servies mihi. Dic qd
mercedis accipias? Habebat
vo duas filias. Nomē maio-
ris lya: minor vo appellabat̄
rachel. Sz lya lippis erat ocul̄
Rachel decora facie ⁊ venu-
sto aspectu: quā diligēs iacob
ait: Serviā tibi p rachel filia
tua miore septē ānis. Tu. R. ij

Rñdit laban: Melius ē ut ti
bi eā dem ꝙ alteri viro: mane
apud me. Seruiuit ḡ iacob ꝑ
rachel septē annis: et videbanꝫ
illi pauci dies pre amoris ma
gnitudine. Dixitꝗ ad laban.
Da mihi vxorē meā: qz iā tem
pus impletū ē ut ingrediar ad
illā. Qui vocatis multis ami
corū turbis ad cōuiuium fecit
nuptias: et vespe lyam filiam
suā introduxit ad eū: dans an
cillam filie zelphā noie. Tu.
Facto aūt mane R. iij.
vidit lyam: et dixit ad socerū
suū. Quid ē qđ facere voluisti:
Nōne p rachel seruiui tibi. Qua
re iposuisti mihi lyam? Rñdit
laban. Nō ē i loco nro ɔsuetu
dinis ut minores añ tradam⁹
ad nuptias. Imple ebdoma
dam dierū hui⁹ copule: et hāc
quoqꝫ dabo tibi p ope quo ser
uitur⁹ es mihi septē ānis aliis.
Acquieuit placito: et ebdoma
da trāsacta: rachel duxit vxo
rem. Cui pater seruā balā tra
diderat. Tu. Caplm.
IN dieb⁹ illis dixit ioseph
fratrib⁹ suis: Audite som
niū meū quod vidi: putabaz
nos manipulos ligare i agro:
et quasi cōsurgere manipulum
meū et stare: vestrosꝗ manipu
los circūstantes adorare ma
nipulū meū. Deo. Añ. Malos
male pdet et vineā suā locabit
aliis agricolis: q reddūt ei fru
ctum tpibus suis. ps. Bñdict⁹.
Uā quesum⁹ oipo Oro.
tens deus: ut sacro nos
purificāte ieiunio sinceris mē
tibus ad sācta ventura facias
puenire. Per. Pro pplo oro.
Uā quesum⁹ dñe populo
tuo salutē mentis et cor
poris ut bonis opib⁹ inherēn
do: tue semp virtutis mereaꝝ p
tectiōe defendi. Per. Ad. vi.
Aliud quoqꝫ vi Caplm.
dit somniū qđ narrās fra
trib⁹ ait: vidi i somniū: quasi so
lem et lunaz et stellas vndecim
adorare me. Deo. Ad. ix. Cap.
NOn interficiam⁹ animaz
eī⁹: nec effūdam⁹ sangui
nem illi⁹: sꝫ piicite eū in cister
nam hanc q̄ est in solitudine:
manusꝗ vestras seruate inno
xias: hoc aūt dicebat: volens
eripere eum de manib⁹ eoꝝ: et
reddē pri suo. Deo. Añ. Que
rentes eū tenere: timuerūt tur
bas: qz sicut pphetā eū hēbāt.
ps. Magt. Sabbato. R. j.
POst⁹ tandē iacob optaꝫ
nuptiis: amorē sequētis
priori ptulit seruitēs apud euz

septe annis alijs. Uidens autem dominus quod despiceret lyam: aperuit vulvam eius: sorore sterili permanente. Que conceptum genuit filium: vocavitque nomen eius ruben dicens. Uidit dominus humilitatem meam: nunc amabit me vir meus. Rursumque concepit et peperit filium: vocavitque nomen eius symeon. Tu.

R. ij.

Concepit quoque tertio et genuit alium filium: appellavitque nomen eius levi. Quarto concepit et peperit filium: et vocavit eum iudam. Cessavitque parere. Cernens autem rachel quod infecunda esset invidit sorori sue: et ait marito suo. Da mihi liberos alioquin moriar: Cui iratus respondit iacob. Num pro deo ego sum: qui privavit te fructu ventris tui? At illa. Habeo inquit famulam balam: ingredere ad illam ut pariat super genua mea: et habeam ex illa filios. Tu. R. iij.

Dedit itaque illi balam in coniugem. Que ingresso ad se viro concepit et peperit filium. Dixitque rachel Iudicavit mihi dominus et exaudivit vocem meam dans mihi filium. et idcirco appellavit nomen eius dan. Rursumque bala concipiens peperit alterum pro quo ait rachel. Comparavit me dominus cum sorore mea et invalui: vocavitque eum neptalim

Capitulum.

In diebus illis Dixit rebecca filio suo iacob. Audivi patrem tuum loquentem cum esau fratre tuo: et dicentem sibi: affer mihi de venatione tua et fac cibos ut comedam et benedicam tibi coram domino antequam moriar. Deo. An. Uadam ad patrem meum et dicam ei: pater fac me sicut unum ex mercennarijs tuis. Ps. Benedictus. Oratio.

Da quesumus domine nostris effectum ieiunijs salutarem: ut castigatio carnis assumpta ad nostrarum vegetationem transeat animarum. Per. Pro populo oratio.

Familiam tuam quesumus domine continua pietate custodi: ut que in sola spe gratie celestis innititur: celesti etiam protectione muniatur. Per.

Ad. vi. Capitulum.

Det tibi deus de rore celi et de pinguedine terre abundantiam frumenti vini et olei: et serviant tibi populi: et adorent te tribus: esto dominus fratrum tuorum. Deo. Ad. ix. Capitulum.

Cumque eiulatu magno fleret: motus ysaac dixit ad eum: in pinguedine terre et in rore celi desuper erit benedictio tua. Deo

Dominica tertia. In .ij. vesperis sabbato precedenti ad vesperas an. Advenerunt. Ps. Benedictus. Capitulum.

Fratres: Estote imitatores dei sicut filij charissimi: et ambulate in dilectione: sicut et christus dilexit nos: et tradidit semet-

ipsum p nobis oblationē ꝛ hostiam deo in odorē suauitatis Deo. ℞. Lamentabat iacob de duobus filijs suis: heu me dolēs sū nimiū de ioseph pdito: ꝛ tristis nimis de beniamin ducto p alimonijs. Precor celestē regē ut me dolētē nimiū faciat eos cernē. ℣. Prosternens se iacob vehementē cū lachrymis pron⁹ i terrā ꝛ erorās ait. Precor. Gloria. Precor.

Iam ter quaternis Hymn⁹. trahit horis dies ad vesperū: occasū sol prenunciat noctis redire tpa. Nos q̄ signo dñi tutem⁹ casta pectora: ne serpēs ille callid⁹ intrādi tētet adit⁹. Sed armis pudicitie: mēs fulta vigil libē sobrietate comite hostē repellat improbū. Sed nec cibo crapula tandē distēdat corpa ne vi p somnū aīas ludificatas polluat. Gl'ia tibi dñe glīa vnigenito: vna cū scō spū in sempiterna secula. Amē. ℣. Angelis suis de⁹. Añ. Fili tu semp mecū es: ꝛ omia mea tua sūt: epulari aūt ꝛ gaudere oportebat: qꝛ frat tu⁹ mortu⁹ fuerat ꝛ reuixit: pierat ꝛ inuentus est. ps. Mgt. Oratio.

Quesum⁹ oīps deus vota humiliū respice atq; ad defensionē nostrā dexterā tue maiestatis extende. Per. Ad Complet. ℞. In pace i idipsū dormiā ꝛ requiescā. ℣. Si dedero somnū ocul' meis: ꝛ palpebris meis dormitationem. Dormiā. Glia. Dor. Hoc. ℞. dicit ad Complet. vsq; dñicā de passiōe dñi exclusiue. Añ. Uigila sup nos eterne saluator: ne nos apprehēdat callid⁹ temptator: qꝛ tu nobis fact⁹ es sempitern⁹ adiutor. ps. Nūc dimittis. Hec añ. ad Nūc dimittis. dicit tm̄modo p hāc ebdomadam. Inuitat. Popul⁹ dñi ꝛ oues pascue ei⁹. Uenite adoremus deū. ps. Uenite. In primo noctur. añ. Si i digito dei eijcio demonia pfecto venit i vos regnū dei. ps. Btūs vir. cū reliqs. ℣. Dicet dño susceptor

Ioseph cū sedecim Lc. j. esēt ānoꝝ: pascebat gregē cū fratrib⁹ suis adhuc puer. Et erat cū filijs bale ꝛ zelphe vxorū pris sui: accusauitq; frēs suos apud patrē crimie pessimo Isrl' aūt diligebat ioseph sup oēs filios: eo q i senectute genuisset eū. Fecitq; ei tunicā polymitā. Uidētes aūt frēs ei⁹ q a pre plus cūctis filijs amaret oderāt eū: nec poterāt ei qcq̄ pacifice loq. Tu. ℞. Uidētes

ioseph a longe loquebant̃ mutuo frēs dicētes. Ecce somniator venit: venite occidam' eū: τ videam' si psint illi somnia sua. ℣. Cūq3 vidissent ioseph frēs sui q a pre cūctis fratrib' pl' amaret: oderāt eū nec poterant ei quicq3 pacifice loqui vnde τ dicebāt. Ecce. L. ii.

Accidit quoq3 ut visū sōniū referret frībus suis: q causa maioris odij seminariū fuit. Dixitq3 ioseph frīb' suis. Audite somniū meū qd vidi. Putabā nos ligare manipulos in agro: τ qsi ɔsurgere manipulū meū τ stare: vestrosq3 manipulos circūstantes adorare manipulū meū. Rñderūt frēs ei'. Nūqd rex noster eris: aut subijciemur ditioni tue? Hec ḡ causa somnioꝝ atq3 sermonū inuidie τ odij fomitē ministrauit. Tu. ℟. Dixit iudas frīb' suis: ecce ismahelite transeūt venite vendam' τ manus nr̄e nō polluāt. Caro enī frater nr̄ ē. ℣. Cūq3 abisset ruben ad puteū τ nō inuenisset eū: scissisq3 vestib' pgens ad frēs ait: puer nō cōparet τ ego q̄ ibo. Caro. L. iii.

Aliud quoq3 vidit somniū qd narrās fratrib' ait. Vidi p somniū: quasi solē τ lunā τ stellas vndecim adorare me. Qd cū pri suo τ fratrib' retulisset: icrepauit eū pr̄ su' τ dixit. Quid sibi vult h somniū qd vidisti: Nū ego τ mater tua τ frēs tui adorabimus te sup terrā? Inuidebāt ei igit̃ frēs sui: pr̄ vo rem tacit' ɔsiderabat. Tu. ℟. Vidēs iacob vestimēta ioseph scidit vestimēta sua cū fletu τ ait. Fera pessima deuorauit filiū meū ioseph. ℣. Vide si tunica filij tui sit an nō: τ cum vidisset pr̄ ait. Fera. Glia. Fera. In. iii. nocturno an̄. Cū fortis armat' custodit atriū suū in pace sunt oīa q̄ possidet. ps. Cōseruā. ℣. Ipse liberauit. De sermōe os aurei. L. iiii.

Misit a iacob pre scissimo ioseph scūs ad frēs: q salutē pr̄is ad illos: τ ipsoꝝ ad patrē afferret ut inf absentes medi' vtriusq3 saluti nūci' extitisset: ut qd de semet absentes scire nō poterant: ioseph referēte cognoscerēt. Quē cū venientē de longe cōspicerent: ecce inqt ecce somniator ille. Venite itaq3 τ occidam' eū: τ videam' qd psint illi somnia sua. Tu. ℟. Joseph dū intraret in terrā egypti linguam quā nō nouit audiuit. Mai'

eius i laborib⁹ seruierūt: ꝛ lingua ei⁹ īnt principes loquebat̄ sapientiā. ℣. Diuertit ab oneribus dorsū ei⁹. Man⁹. L. v⁹

O Nephāda rabies iniq̄: Nō licet ioseph nō licet ipuniti eē q̄ bonus ē. Zelant māsuetū iudi: modestū sup̄bi probū improbi: mitē tumidi inimica emulatione lacessūt. Patit̄ ioseph scūs innocentis vite iudiaz ꝛ emulos in se scā excitat vita. Tu. ℟. Memento mei dū bn̄ tibi fuerit. Ut suggeras pharaoni ut educat me de isto carcere: q̄ furtim sublat⁹ sum. Et hic inocens i lacū missus sū. ℣. Tres eni adhuc dies sūt p⁹ q̄s recordabit̄ pharao ministerij tui: ꝛ restituet te i gradū pristinū tūc memento mei. Ut suggeras. L. vj⁹.

I Oseph igit̄ ad se venientē frēs lacerant: necare festināt: nolunt meliorē viuere: ne degeneres ipsi i ꝓperia possent sustinē. Cur innocentē premis iniq̄ fraternitas? Cur inuides bono? Cur pati simplicē nō potes? Cur modestū ꝑsequeris? Cur probū nō diligis? Serua tibi serua inimica fraternitas viuū: quē sentias aliqn̄ placatū. Serua icolumē: quē necessitatis tp̄e inuenias puisorē. Tu ℟. Tollite hinc vobiscū munera: ꝛ ite ad dn̄m t̄re: ꝛ dū inueneritis adorate eū sup terrā Deus autē meus faciat vobis eū placabilē: ꝛ remittat ꝛ hūc fratrē v̄rm vobiscū ꝛ eū quem tenet i vinculis. ℣. Tollite de fructib⁹ t̄re: ꝛ offerte viro munera. Deus. Glia. De⁹. In tercio noctur. añ. Qui nō colligit mecū dispgit: ꝛ q nō est mecū ꝯtra me ē. ps. Celi enarrāt. ℣. Scapulis suis. Scdm Lucā.

I N illo tp̄e: erat ih̄s eijciēs demoniū: ꝛ illud erat mutū. Et cū eiecisset demoniū locutus ē mutus ꝛ admirate sūt turbe. ꝛ reliq̄.

[Omelia beati Hie]ronymi presbyteri. L. vij⁹.

E Rat inq̄t euāgelista ih̄s eijciēs demoniū: ꝛ illud erat mutū. Uirtutes quidē domini n̄ri ih̄u x̄pi factas eē i plebe iudeorū audiuim⁹ ꝛ credimus: sꝫ miracula q̄ nūc legebant̄ requiram⁹. Hō iste mut⁹ ꝛ cecus incredulos significat: oēsq̄ maliuolos: q mandata dn̄i nec opib⁹ volūt scā ad imitandū videre: nec aure cordis ad intelligendū audire q vinculo infidelitatis ꝛ iudie i lingua ligati: ipa audita dei mā

data alijs inuidēt dicē ⁊ annū-
ciare contēnūt. Tu. R. Iste ē
frater vr̄ minim⁹ de q̄ dixeratis
mihi: De⁹ misereaẗ tibi fili mi
festinauitq; in domū ⁊ plora-
uit. Quia erūpebāt lachrymē
⁊ nō poterat se ɔtinere. V. At-
tollēs aūt oculos vidit benia-
min stantē: cōmota sūt quippe
oīa viscera ei⁹ sup fratre suo.

T Ria igiẗ Omia. L. viij.
signa sūt in vno hoīe isto
facta sūt. Cecus illumiaẗ: mu-
tus loquiẗ: ⁊ possessus a demo-
nio liberaẗ. Qđ ⁊ tūc qđē car-
naliter factū ē: sꝫ ⁊ quotidie in
scā ecclia geriẗ: cū p scōs p̄di-
catores qs ab infidelitate cō-
uertiẗ ad fidē: ⁊ expulso ac ab-
renūciato diabolo cui añ ser-
uiuit ad fidei lumen redijt: ⁊
ad agnitionē sui creatoris per-
uenit. Tu. R. Sal⁹ nr̄a i manu
tua ē dn̄e: respiciat super nos
mīa tua. Ut securi seruiam⁹ ti-
bi. V. Uiuat aīa tua dn̄e ut nō
videam⁹ mortē: neq; puulos
nr̄os deficiētes. Ut. L. ix.

Q Uidam aūt dixerūt: In
belzebub p̄ncipe demo-
nioꝝ eijcit demonia: pharisei
⁊ oēs sūt icreduli ⁊ puersi opa
dei semper calūniaẗ. Q̄ ipse
alibi alibi ait: ve vobis q calū-
niatis regnū celoꝝ: nec ipsi in-
traẗ nec alios p inuidiā intro-
ire pmittitis. Tu. R. Loquēs
ioseph frīb⁹ suis dixit pax vob
nolite timere. Pro salute eni
vr̄a misit me dn̄s añ vos. V.
Nolite timere nec durū vobis
videaẗ q vendidistis me i his
regionib⁹. Pro sal. Glia. Pro
V. In manibus portabūt te.
⁊c. Ad laudes antiphona.

Fac benigne in bona volun-
tate tua: ut edificentur mu-
ri irlm. ps. Miserere. Añ. Do-
min⁹ mihi adiutor nō timebo
qđ faciat mihi hō. ps. Confite-
mini. Añ. Deus misereaẗ nr̄i ⁊
bn̄dicat nobis. ps. Deus de⁹.
Añ. Uim ṽtutis sue oblit⁹ est
ignis: ut pueri tui liberēẗ illesi.
ps. Bn̄dicite. Añ. Sol ⁊ luna
laudate deum. ps. Laudate.
Capl'm ut. ā. Hymnus.

A Ures ad nr̄as deitas pre-
ces: de⁹ inclina pietate so-
la supplicū vota suscipe p̄ca-
mur famuli tui. R espice cle-
mens solio de scō: vultu sere-
no lampades illustra lumine
tuo tenebras depelle pectore
nr̄o. C rimina laxa pietate mul-
ta ablue sordes vincula disrū-
pe: pce iā culpis releua iacētes
dextēa tua. T e sine tetro mer-
gimur pfūdo: labimur alta sce-
leris sub vmbra: brachio tuo

trahamur, ad clara sidera celi. Xpe lux vera bonitas et vita gaudiū mūdi pietas imēsa: q nos a morte roseo saluasti sanguine tuo. Insere tuū petim⁹ amorē: mētib⁹ nr̄is fidei refūdo lumē eternū pietatis auge dilectionem. Tu nobis auge fontem lachrymarū: ieiuniorū fortia ministra vitia carnis nimia retūde framea tua. Procul a nob̄ p̄fid⁹ absistat sathanas tuis virib⁹ confract⁹: scūs assistat sp̄us a tua sede dimissus. Gl̄ia deo sit eterno pr̄i: sit tibi semp genitoris nate: cū q̄ equalis sp̄us p cūcta secula regnat. Amē. ℣. Scuto circūdabit te vitas. An̄. Erat ih̄s eijciens demonium: et illud erat mutū: et cū eiecisset demoniuz locut⁹ ē mut⁹ et admirate sunt turbe. ps̄. Bn̄dictus. Oro ut s. Ad p̄mā an̄. Erat ih̄s. ps̄. De⁹ de⁹ meus res. cū religs. Ad .iij. an̄. Si in digito dei. Caplm ut s. ℟. Bonū mihi dn̄e q̄ humiliasti me. Bonū mihi lex oris tui: sup milia auri et argēti. Bonū. ℣. Man⁹ tue dn̄e fecerūt me et plasmauerūt me da mihi intellectū ut discam mandata tua. Bonū. Gl̄ia. Bonū. ℣. Dicet dn̄o susceptor. Oro. s. Ad

vi. an̄. Cū fortis. Caplm. Hoc aūt scitote intelligentes: q̄ ois fornicator aut imūdus aut auar⁹: qd̄ est idolorū seruit⁹ nō hz hereditatem i regno xp̄i et dei. Deo. ℟. Seruus tu⁹ ego sū: da mihi intellectū dn̄e. Seru⁹. ℣. Ut discam mādata tua. Da mihi. ℣. Ip̄e liberauit me. Ad .ix. an̄. Qui nō colligit. Caplm. Eratis eni aliqn̄ tenebre: nūc aūt lux i dn̄o: ut filij lucis ambulate: fruct⁹ eni lucis ē in oi bonitate et iusticia et veritate. Deo. ℟. Septies in die laudē dixi tibi dn̄e de⁹ meus: Ne p̄das me. ℣. Erraui sicut ouis q̄ pierat reqre seruū tuuz dn̄e: qz mādata tua nō sū oblitus. Ne. Gloria. Septies. ℣. Scapul suis. Ad secūdas vs̄. ℟. Merito hec petimur: quia peccauim⁹ in frēm nr̄m: videntes angustiā aie ei⁹ dū depcaret nos: et nō audiuim⁹. Idcirco venit sup nos tribulatio ℣. Dixit ruben frib⁹ suis: nūquid nō dixi vobis nolite peccare i puerū et nō audistis me. Idcirco. Gl̄ia. Idcirco. Hymn⁹ Iā ter q̄ternis. Dic hymn⁹ ad vs. infra hanc ebdomadā: et hymn⁹ Aures ad nr̄as ad laudes et

e P. 135

breuia Bria. supposita ad horas dicunt i officio de tpe vsqz dnicã de passiõe dñi exclusiue Añ. Extollẽs qdã mulier vocem de turba dixit: btũs veter q te portauit: et vbera q̃ suxisti At ihs dixit: quinmo beati q audiũt vbũ dei et custodiũt illud ps. Mgt. Oro ut. ã. Feria. ij.

Cum frẽs ioseph R. j. in pascẽdis gregib9 pris morarent in sychem: dixit ad eũ isrl. Frẽs tui pascũt oues in sychimis: veni mittã te ad eos Quo rñdente p̃sto sũ ait. Uade et vide si cuncta psp̃era sint erga frẽs tuos et pecora et renũcia mihi qd agat. Tu. R. ij.

Missus de valle ebron venit in sichem. Inuenitqz eum vir errantẽ i agro et interogauit qd q̃reret. At ille rñdit. Frẽs meos q̃ro. Indica mihi vbi pascãt greges. Dixitqz ei vir. Recesserunt de loco isto. Audiui aũt eos dicentes. Eam9 in dothaim. Tu autẽ. R. iij.

Perrexit itaqz ioseph p9 frẽs suos et iuenit eos in dothaim. Qui cũ vidissent eũ procul: añq̃ accederet ad eos cogitauerũt illũ occidẽ: et mutuo loquebãt Ecce somniator venit. Uenite occidam9 eũ: et mittam9 i cisternã veterẽ: dicemusqz fera pessima deuorauit eũ: et tũc apparebit qd illi psint somnia sua. Audiens aũt h ruben nitebat liberare eũ de manib9 eorũ: et dicebat. Nõ interficiam9 animã ei9 nec effundam9 sanguinẽ: sz pijcite eũ in cisternã veterẽ q̃ ẽ i solitudine: manusqz vr̃as seruate inoxias. Tu. Capłm.

In dieb9 illis: Naamã pncepe militie regi syrie erat vir magn9 corã dño suo et honorat9. Per illũ eni reddidit domin9 salutẽ syrie. Deo. Añ. Amen dico vobis: qz nemo ppheta accept9 est i pr̃ia sua. ps. Benedictus. Oratio.

Cordib9 nr̃is q̃s dñe grãz tuã benign9 infunde: ut sicut ab escis carnalib9 abstineamus: ita sensus q̃z nr̃os a noxijs excessib9 retraham9. Per. Subuẽiat Pro pplo oro nobis dñe mĩa tua ut ab iminentib9 pctõꝝ nr̃oꝝ piculis te mereamur ptegente saluari. Per. Ad. vi. Capłm.

Descẽdit naaman et lauit in iordane septies iuxta sermonẽ viri dei: et restituta ẽ caro ei9 sicut caro pueri paruuli: et mundatus est a lepra. Deo.

Reuersusq; ad virū dei cū vniuerso comitatu suo venit et stetit coram eo et ait: vere scio q nō sit ali deus i vniuersa terra: nisi tm dñs deus isrl. Deo. Ad vñ. R. Esto nob dñe Turris fortitudinis. V. A facie inimici. Turris. Sit laus sp trinitati. Turris. Hoc R. dicit feria secunda qrta et sexta vsq; dñicā de passione. Ad vñ añ. Ihs aūt transiēs p mediū illorū ibat. ps Mgt. Feria tertia. Sit cōfestum ut io. L. i.

Ioseph puenit ad frēs suos: nudauerūt euz tunica talari et polymita: miserūtq; eū i cisternā veterē q nō habebat aquā. Et sedētes ut comederēt panē viderūt ismahelitas viatores venire de galaad: et camelos eorū portātes aromata et resinā et stacten in egyptū. Dixit g iudas fratrib suis. Quid nob pdest si occiderim frēm nrm et celauerimus sanguinē illius? Meli est ut venudet ismahelitis et man nre non polluant: frat eni et caro nra ē. Tu. L. ij.

Acquieuerūt frēs sermonibus illi et ptereuntib madianitis negociatorib extrahentes eū de cisterna vēdiderūt eū ismahelitis triginta argēteis. Qui duxerūt eū in egyptū. Reuersusq; ruben ad cisternā nō inuenit puerū: et scissis vestib pgens ad frēs suos ait. Puer non cōparet et ego q ibo: Tu autē. L. iij.

Tulerūt aūt tunicā ei et i sanguine hedi quē occiderāt tinxerunt mittētes q ferrēt ad patrē et dicerēt. Hanc iuenimus vide vtrū tunica filij tui sit an nō: Quā cū cognouisset pater ait. Tunica filij mei est. Fera pessima comedit eū: bestia deuorauit ioseph. Scissisq; vestibus indut est cilitio: lugēs filiū suū multo tpe. Et illo pseuerante in fletu: madianite vendiderūt ioseph i egypto phutifari eunucho pharaonis: magistro militū. Tu. Caplm.

In dieb illis. Mulier quedā clamabat ad heliseum pphetā dicens: Seru tuus vir meus mortu est: et tu nosti q seruus tuus fuit timēs deum. Deo. Añ. Ubi duo uel tres cōgregati fuerint i noie meo: in medio eor sum dicit dñs. ps. Benedictus. Oratio.

Exaudi nos oīpotēs et misericors de: et cōtinētie salutaris ppiti nob dona cōcede. Per. Pro populo oratio.

Tua nos dñe ꝓtectiõe de-
fende ⁊ ab oĩ semꝑ iniq-
tate custodi. P. Ad. vi. Cap.
Cumq; plena fuissent va
sa dixit mulier ad filium
suũ. Affer mihi adhuc vas: ⁊
ille rñdit: non habeo: stetitq;
oleũ. Deo. Ad. ix. Capl'm.
Venit autẽ mulier ⁊ indi
cauit hoi dei: ⁊ ille inqt:
vade ⁊ vende oleum: ⁊ redde
creditori tuo: tu autẽ ⁊ filij tui
viuite de reliq̃. Deo. Añ. Non
dico tibi petre dimittendi se-
pties: sꝫ vsq; septuagies septies
ps. Mgt. Feria quarta L. i.
Ibat ioseph ductꝰ est in egy
ptũ: emitq; eum phutifar
eunuchus pharaonis ꝑnceps
exercitꝰ sui: vir egyptiꝰ de ma-
nu ismahelitarũ: a quibꝰ ꝑdu
ctus erat. Fuitq; dñs cũ eo: ⁊
erat vir in cũctis ꝓspere agẽs.
Habitauitq; i domo dñi sui: q
optime nouerat dñm eẽ cũ eo
⁊ oĩa q̃ gerẽt ab eo dirigi i ma
nu illiꝰ. Inuenitq; ioseph gra
tiã corã dño suo: ⁊ ministrabat
ei. A q̃ ꝓpositꝰ oĩbus guberna
bat creditã sibi domũ ⁊ vni-
uersa q̃ ei tradita fuerãt. Tu.
Erat autẽ ioseph pul L. ij.
chra facie ⁊ decorus aspectu.
Post multos itaq; dies: iecit
dña sua oculos suos i ioseph ⁊
ait. Dormi mecũ. Qui neq̃q̃
acquiescens opi nephario: di
xit ad eã. Ecce dñs meus oĩbꝰ
mihi traditis ignorat qđ ha-
beat in domo sua nec quicq̃
est qđ nõ i mea sit ꝑtate vel nõ
tradiderit mihi: ꝑter te q̃ vxor
eiꝰ es. Quõ ḡ possũ hoc malũ
facere ⁊ peccare in dñm meũ:
Tu autem. Lectio. iij.
Accidit aũt quadã die ut in-
traret ioseph domũ: ⁊ opis qp
piã absq; arbitris facẽt: ⁊ illa
appꝛehensa lacinia vestimẽti
eiꝰ diceret. Dormi mecũ. Qui
relicto i manu eiꝰ pallio fugit:
⁊ egressus ẽ foras. Cũq; vidis
set mulier vestẽ i manibꝰ suis
⁊ se esse cõtemptã: vocauit ad
se hoĩes domꝰ sue ⁊ ait ad eos
En introduxit virũ hebreũ ut
illuderet nobis. Ingressus est
ad me ut coiret mecũ. Cumq;
ego succlamassẽ ⁊ audisset vo
cem meã reliquit palliũ qđ te-
nebã ⁊ fugit foras. Tu. Cap.
Hec dicit dñs deꝰ: hono-
ra patrẽ tuũ ⁊ matrẽ tuã
ut sis longeuꝰ sup terrã quam
dñs deꝰ dabit tibi. Deo. Añ.
Audite ⁊ itelligite traditiões
quas dñs deꝰ dabit vobis. ps.
Benedictus. Oratio.
Presta nobis dñe q̃s ut sa-
lutaribꝰ ieiunijs eruditi:

a noxijs qz vitijs abstinentes pspirationẽ tuã facilius impetremus. Per. Pro pplo oro.

Concede qs ops de⁹ ut q pfectiõis tue gratiã querim⁹: liberati a malis oib⁹ secura tibi mẽte seruiam⁹. Per.

Et ait moy Ad. vi. Cap. ses ad ppłm: nolite timẽ ut eni pbaret vos: venit de⁹ t ut terror illi⁹ eẽt in vobis t nõ peccaretis. Deo. Ad. ix. Cap.

Altare de tra facietl t offeretis sup eo holocausta t pacifica vra: oues vras t boues: i oi loco vbi memoria fuerit nois mei. Deo. Añ. Nõ lotis mãib⁹ mãducare nõ coinqnat hoiem. ps. Mgr. Feria. v⁹ L. i.

Audiuis phariser t nimiu icredul⁹ vbis oiugis: irat⁹ est valde: tradiditqz ioseph in carcerẽ vbi victi regl custodiebãt: t erat ibi claus⁹. Fuit aũt dñs cũ ioseph: t misert⁹ ẽ illi⁹: t dedit ei grãm i ospectu pncipis carcerl. Qui tradidit i manu illi⁹ vniuersos vinctos q in custodia tenebanl. Tu. L. ij⁹.

His itaqz gestis accidit ut peccarent duo eunuchi: pincerna regis egypti t pistor dño suo. Iratusqz õ eos pharao: nã alter pincernis perat alt pistorib⁹: misit eos i carcerem pncipis militũ in q erat vinct⁹ t ioseph. At custos carcerl tradidit eos ioseph: q t ministrabat eis. Tu autẽ. L. iij⁹.

Aliquãtulũ tpis fluxerat t illi i custodia tenebãt. Uideruntqz ambo sõnũ nocte vna iux interptationẽ ognuã sibi. Ad qs cũ introisset ioseph mane t vidisset eos tristes sciscitat⁹ ẽ dicẽs. Cur tristior ẽ hodie solito facies vra: q riderũt. Sõniũ vidim⁹ t nõ ẽ q intpetet nob. Dixit ad eos ioseph. Nũqd nõ dei ẽ iterptatio? Referte mihi

In dieb⁹ qõ viderit. Cap. illis: Factuz ẽ vbũ dñi ad hieremiã dicens. Sta i porta dom⁹ dñi: t pdica i ea vbũ istõ t dic. Audite vbũ dñi ois iuda: q igredimini p portas has ut adoretl dñm. Deo. Añ. Cũ sol aũt occidisset oẽs q hẽbãt ifirmos varijs languorib⁹ ducebãt illos ad ihm t curabãt. ps.

Concede Bñdict⁹. Oro. qs ops de⁹ ut q pfectiõis tue graz qrim⁹: liberati a mal oib⁹ secura tibi mẽte seruiam⁹ Per. Pro populo oratio.

Purifica qs dñe tuoz corda fidelium: ut a trena cupiditate mũdati: t a pñtis vite piculis eruãt t ppetuis donis firmẽt. P Ad. vi. Cap.

Hec dicit dñs deus exercituũ deus isrl. Bonas facite vias vras: ꝛ studia vestra ꝛ habitabo vobiscũ i loco isto Deo. Ad .iij. Caplm.

Habitabo vobiscũ in loco isto i terra quã dedi pribus vris: a seculo ꝛ vsqꝫ in seculũ dicit dñs ops. Deo. Añ. Oẽs q habebãt infirmos varijs languorib⁹ ducebãt illos ad ihm ꝛ curabant. ps. Mgt.

Feria sexta. Lectio .j.

Narrauit prioꝛ prepositus pincernarũ somniũ suũ. Uidebã coraz me vitẽ in qua erãt tres ꝓpagines cresceẽ paulatim in gẽmas: ꝛ post flores vuas maturesceẽ: caliceqꝫ pharaonis i mãu mea. Tuli ergo vuas ꝛ expressi in calicẽ quem tenebã: ꝛ tradidi poculũ pharaoni. Rñdit ioseph. Hec ẽ interpretatio somnij. Tres ꝓpagines tres adhuc dies sunt: p⁹ q̃s recordabit pharao ministerij tui: ꝛ restituet te in gradum pristinũ: dabisqꝫ ei calicẽ iuxta officium tuũ. Tñ memẽto mei cũ tibi bñ fuerit. Tu. Lc. ij.

Uidẽs pistorum magister qꝫ prudenter somniuz dissoluisset: ait. Et ego vidi somniũ qꝫ tria canistra farine haberẽ super caput meũ: ꝛ in vno canistro qđ erat excelsi⁹ portãe me putabã oẽs cibos q fiunt arte pistoria: auesqꝫ comedẽ ex eo. Rñdit ioseph: hec ẽ interpretatio somnij. Tria canistra: tres adhuc dies sunt p⁹ q̃s auferet pharao caput tuũ ac suspẽdet te in cruce: ꝛ lacerabunt volucres carnes tuas. Tu. Lc. iij.

Exinde dies terti⁹ natalitius pharaonis erat. Qui faciens grande ꝯuiuiũ pueris suis: recordat⁹ ẽ int epulas magistri pincernaꝝ: ꝛ pistoꝝ principis restituitqꝫ alterũ i locũ suũ: ut porrigeret ei poculũ: alterum suspendit i patibulo: ut ꝯiectoris veritas pbaret. Et tñ succedentib⁹ ꝓsperis: ꝓposit⁹ pincernarũ oblit⁹ est interpreti sui. Tu.

In dieb⁹ illis: Cõ. Caplm. uenerunt filij isrl ad moysen ꝛ aaron: ꝛ versi in seditionẽ dixerũt: da nobis aquã ut bibam⁹. Deo. Añ. Aquã quã ego dedero q biberit ex ea nõ sitiet vnqꝫ. ps. Bñdict⁹. Oro.

Ieiunia nra q̃s dñe benigno fauore ꝓsequere: ut sicut ab alimentis abstinem⁹ in corpe ita a vitijs ieiunemus i mente. Per. Pro ppło oro.

Presta q̃s oipotens deus ut q in tua ꝓtectiõe confidim⁹ cũcta nobis aduersantia

te adiuuāte vincamus. Per.
Locut⁹ ē dñs Ad vi. Cap.
ad moysen dicēs. Tolle
virgā ɀ cōgrega ꝑplm tu ɀ aarō
frater tu⁹: ɀ loqmini ad petrā
corā eis: ɀ illa dabit aq̄s. Deo
Hec ē aqua Ad. ix. Cap.
contradictionis vbi obiur-
gati sūt filij isrl' cōtra dñm: ɀ sci
ficat⁹ est in eis. Deo. Añ. Dñe
ut video ꝓpheta es tu: pr̄es nr̄i
in monte hoc adorauerūt. ps.
Mgr. Sabbato. L. i.
Post duos annos: vidit
pharao somniū: putabat
se stare sup fluuiū: de q̄ ascēde
bant septem boues pulchre ɀ
crasse nimis: ɀ pascebant i lo-
cis palustribus. Alie q̄z septē
emergebāt de flumie fede cō-
fecteq; macie ɀ pascebantur i
ipsa amnis ripa i locis virenti
bus deuorauerūtq; eas quaꝝ
mira sp̄es ɀ habitudo corpoꝝ
erat. Euigilās pharao p⁹ quie-
tem ɀ facto mane pauore ꝑter
ritus: misit ad oēs cōiectores
egypti cūctosq; sapiētes: ɀ ac-
cersitis narrauit somniuz nec
erat q interpretaret. Tu. L. ij.
Tunc demū reminiscēs ma-
gister pincernaꝝ ait. Cōfiteor
pctm̄ meuz. Iratus rex seruis
suis me ɀ magistrū pistorū re-
trudi iussit in carcerē ꝑncipis
militū: vbi vna nocte vterq;
vidim⁹ somniū p̄sagiū futuro-
rū. Erat ibi puer hebre⁹ eiusdē
ducis militū famul⁹: cui nar-
rātes somnia audiuim⁹ q̄cq̄d
postea rei ꝓbauit euent⁹. Ego
eni reddit⁹ sum officio meo: ɀ
ille suspensus ē i cruce. Protin-
nus ad regis imperiū eductū
de carcere ioseph totonderunt
ac veste mutata obtulerunt ei
Cui ille ait. Vidi somnia nec
ē q edisserat: q̄ audiui te sapiē
tissime dicere. R̄ndit ioseph
Absq; me deus r̄ndebit ꝓspe-
ra pharaoni. Tu. L. iij.
Narrauit ḡ pharao q̄ viderat
R̄ndit ioseph. Somniū regis
vnuz est: q̄ facturus est de⁹ ondit
pharaoni. Septē boues pul-
chre ɀ septē spice plene septez
vbertatis anni sūt. Septem q̄z
boues tenues atq; macilente
q̄ ascenderūt p⁹ eas ɀ septē spi
ce tenues ɀ vento vrēte percusse
septem āni venture sūt famis.
Ecce septē anni venient fertili
tatis magne in vniuersa terra
egypti: q̄s sequent̄ septez anni
alij tante sterilitat' ut obliuio
ni tradat̄ cūcta retro abūdan
tia. Tu autē. Cap. iiij.
In dieb⁹ illis. Erat vir i ba
bylone: ɀ nomē eius ioa-
chim: ɀ accepit vxorē nomine

rex egypti obstetricib⁹ hebreo
rū quaꝝ vna vocabat sephora
altera phua precipiēs eis. Qñ
obstetricabitis hebreas: ⁊ ptus
tēpus aduenerit: si masculus
fuerit interficite eū: si femina re
seruate. Timuerūt autē obste-
trices deū: ⁊ nō fecerunt iuxta
ꝓceptū regis egypti: sꝫ ꝯserua-
bant mares. Tu. ℟. Cantem⁹
dño gl'iose enī honorificat⁹ est
equū ⁊ ascensorē ꝓiecit ī mare
Adiutor ⁊ ꝓtector fact⁹ ē mihi
dñs in salutē. ℣. Curr⁹ phara-
onis ⁊ exercitū ei⁹ ꝓiecit ī mare
Adiutor. Glia. In. ij. noctur.
añ. Satiauit dñs qnq milia
hoīuꝫ de qnq panib⁹ ⁊ duob⁹
piscib⁹. ps. Conserua. ℣. Ipse
liberauit. De sermōe sci Iohis
epi. L. iiij.

Stabat moy-
ses ī monte nō armis sed
ꝑcib⁹ pugnatur⁹. Stabat extē
sis ī celū manib⁹ deuoto orās
affectu: non de terra sꝫ de celo
auxiliū postulabat. Fit moyse
orāte pugna occulta: sꝫ mani-
festa victoria. Latent dimicat
ut euidenter deuicat. Sol⁹ orat
ut multi saluentur. Fit moyse
orāte victoria: cessante mesti-
tia. Tu. ℟. In mari via tua: ⁊
semite tue ī aquis multis. De-
duxisti sicut oues ꝑplm tuū in
manu moysi ⁊ aaron. ℣. Illu
xerunt coruscationes tue orbi
terre: cōmota est ⁊ contremuit
terra. Deduxisti. L. v.

Desinit isrl' vincē: moyse
desistēte in ꝓce: ut dū di
uersa pplis exhibent oratiōis
nobis potētia monstraret. De
niq tādiu ista diuersitas va-
luit ꝗdiu iugis oratio defuit.
Perseuerāte prece: ꝑseuerans
victoria roborat. Iā gerit pu
gna cū hoste: iā amalech ꝓci-
bus debellat. Quis enī iustoꝝ
nō orando pugnauit? Oratio
nib⁹ danieli visa panduntur: so
piūt flāme: fere hebetescūt: ca
dunt hostes: inimici vincunt.
Tu. ℟. Ecce mitto angelum
meū qui ꝓcedet te ⁊ custodiet
semꝑ: obserua ⁊ audi vocem
meā ⁊ inimic⁹ ero inimicis tuis
⁊ Affligentes te affligā: ⁊ ꝓce-
det angel⁹ meus. ℣. Isrl' si me
audieris nō erit in te deus re-
cens neq adorabis deū alie-
nū: ego enī dñs. Affligentes.

At factū est: cū L. vi.
leuaret man⁹ moyses pre
ualebat isrl': vbi autē submit-
tebat man⁹ inualescebat ama
lech. Bellū xpianis inductum
hoc exemplo mostrat: ⁊ belli
effect⁹ oratiōis instantia agit.

Orat moyses et vincit: cessat et vincit. Didicit iam xpian⁹ quid gerat: inuenit qđ fugiat. Didicit in quam vnde vincat et vincat. Tu. R. Qui psequebant ppłm tuum dñe dimersisti eum in pfunduz. Et i colūna nubis ductor eorum fuisti dñe. V. Exclamauerūt filij isrł i angustia sua ad te dñe et misisti eis saluatorē. Et. Glia Et. In iij. noctur. añ. Illi ergo hoies cū vidissent qđ fecerat signū dicebāt: q hic ē vere pheta q ventur⁹ est in mūdū. ps. Celi enarrāt. V. Scapulis suis obūbra. Scdm Johem.

In illo tpe. Abijt iħs trans mare galilee qđ ē tyberiadis: et seqbaī eū multitudo magna: q videbāt signa q faciebat sup his q infirmabanī. Et reliq. Omel. venerabil Bede

Ecce appinquā. L. vij. te pasca die festo iudeorum sequentē se multitudinez dñs verbo salutis et ope curatiōis erigebat: eadēq doctrina et sanatione cōpleta: paucis de cibarijs abūdantissime refecit. Et nos g frēs charissimi huius exemplo facti: ppinquante pasca die festo nře redēptionis: adiuncta fratrū caterua: dñm toto corde sequamur. Tu. R.

Moyses famul⁹ dñi ieiunauit xl dieb⁹ et xl noctib⁹. Ut legē dñi mererei accipe. V. Ascendit moyses i montē synai. Ut.

Gratiā q dei sta L. viij gitem⁹: ut nos virtutū spiritualiū donis faciare dignet. quaten⁹ tpe sacrosancte resurrectiōis illi⁹: intern⁹ exteriusq decenī ornati: sacramēta nře salutis puro corde sil' et corpe sumam⁹. Tu. R. Splendida facta ē facies moysi: dū respiceret i eū dñs. Uidētes seniores claritatē vult⁹ ei⁹ admirantes timuerūt valde. V. Descendit moyses de mōte portans duas tabulas lapideas in manib⁹ suis: scriptas vtrasq digito dei. Uidētes. L. ix.

Mare qđ dñs transijt turbida ac tumētia hui⁹ seculi volumina significat: in qbus praui glibet iuste delectati: q̄si profundis dediti pisces: mentē ad supna gaudia nō intendūt. Sz abeuntē trans mare galilee iħm: multitudo maxima seqbaī q doctrine sanatiōis et refectiōis ab eo celestis muneri sūma pcipet. Nā p⁹q̄ p incarnatiōis sue dispensatione fluct⁹ vite corruptibilis calcauit maria mor eū multitudo

credentiū secuta est nationū. Tu. ℞. Audi isrl' pcepta dñi: et ea i corde tuo q̄si in libro scribe. Et dabo tibi terrā fluentē lac et mel. ℣. Obsua igit' et audi vocē meā et inimic' ero inimicis tuis. Et. Gl'ia. Et. ℣. In manib' portabūt. Ad laudes añ. Tūc acceptabis sacrificiū iusticie si auerteris faciē tuā a pctis meis. ps. Miserere. Añ. Bonū ē sperare i dño q̄s spare in pncipib'. ps. Cōfitemi. Añ. Bñdicat nos de' deus nr: bñdicat nos de'. ps. Deus deus. Añ. Potens es dñe erige nos de manu mortis liberare nos de' nr. ps. Benedicite. Añ. Reges tre et oēs ppli laudate deū ps. Laudate. Capl'm. ō. Ymnus. Aures ad nras. Añ. Abijt ihs trans mare galilee et seq̄batur eum multitudo magna: q2 videbāt signa q̄ faciebat: erat eni proximū pasca dies fest' iudeoꝝ. ps. Bñdictus. Oro ut. ā. Ad pmā añ Abijt ihs. ps. De' deus me' resp. Ad terciā añ De quinq3 panib'. ps. Legē pone Ad. vi. añ. Saciauit dñs. ps. Defecit. Capl'm.

Syna mons ē in arabia q coniūctus ē ei q̄ nūc ē hierusalē: et seruit cū filijs suis: illa aūt q̄ sursum ē ierlm libera est: q̄ ē mater nra. Deo. Ad. ix. añ Illi ḡ homies. ps. Mirabilia.

Capl'm.

Itaq3 frēs: nō sumus ancille filij s3 libere: q̄ libertate nos xp̄s liberauit. Deo. Ad secūdas vā. ℞. Audi isrl'. Ymn' ut. ā. Añ. Cū subleuasset oculos ihs et vidisset maximā multitudinē venietē ad se dicit ad philippū vnde ememus panes ut manducēt hi: h aūt dicebat temptans eū: ipse eni sciebat quid esset facturus. ps. Mgt. Oro. ā. Feria. ij'. L. j'.

Precepit tandem pharao oi pplo suo dicēs. Quicq̄d masculini sexus natū fuerit in flumen pijcite: q̄cq̄d femini reseruate. Egressus ē p' hec vir de domo leui et accepit vxorē stirpis sue: q̄ ɔcepit et peperit filiū et vidēs eū elegantē abscōdit trib' mensib'. Cūq3 iā celare nō posset: sūpsit fiscellā scirpeam et liniuit eā bitumine ac pice: posuitq3 intus infantulū et exposuit eū i carecto ripe fluminis: stante pcul sorore ei' et ɔsiderāte euētū rei. Tu. L. ij'.

Descēdebat aūt tūc filia pharaonis ut lauaret in flumie: et puelle ei' gradiebant' p crepidinē aluei. Que cū vidisset fiscellā in papyrione: misit vnaz e famulad' suis: et allatā apiēs

cernensq; i ea puerulū vagientē miserta ei⁹ ait. De infantib⁹ hebreoꝝ est hic. Cui soror pueri: Uis inqt ut vadā z vocē tibi mulierē hebreā q̄ nutrire possit īfantulū. Rn̄dit. Uade. Tu.

Perrexit igit̄ puella R. iij. z vocauit matrē suā. Ad quā locuta filia pharaonis: accipe ait pueruz istum z nutri mihi. Ego dabo tibi mercedem tuā. Suscepit mlier z nutriuit puerū: adultūq; tradidit filie pharaonis. Quē illa adoptauit in locū filij. Uocauitq; nomē ei⁹ moyses: dicēs: q2 de aqua tuli eū. Tu autē. Capl'm.

In dieb⁹ illis: venerūt due mulieres meretrices ad regem salomonē: steterūtq; corā eo: quarū vna ait. Obsecro dn̄e mi ego z mulier hec habitabam⁹ in domo vna z peperi apud eā i cubiculo. Deo. Añ. Auferte ista hinc dicit dn̄s: z nolite facē domū p̄ris mei domū negociatiōis. ps. Bn̄dict⁹.

Presta q̄s ōps de⁹ Oro. ut obseruationes sacras ānua deuotione recolentes: z corpe tibi placeamus z mēte. Per. Pro populo oratio.

Deprecationē nostraz q̄s dn̄e benign⁹ exaudi: z q̄bus supplicādi prestas affectū tribue defensiōis auxiliū. P.

Dixit aūt Ad. vi. Cap. mulier cui⁹ fili⁹ viu⁹ erat cōmota sūt quippe oīa viscera ei⁹ sup filio suo: obsecro date illi infantē viuū: z nolite interficere eū. Deo. Ad. ix. Capl'm.

Audiuit itaq; oīs isrl' iudiciū q̄d iudicauit rex: z timuerūt regē: vidētes sapiam dei esse i illo: ad faciendū iudiciū. Deo. Añ. Soluite templū hoc dicit dn̄s z post triduū reedificabo illud: hoc aūt dicebat de templo corporis sui. ps. Mḡr. Feria tertia. R. i.

Postq̄ creuerat Moyses egressus est ad frēs suos. Uiditq; afflictionē eoꝝ: z virū egyptiū percutientē quendā de hebreis fratrib⁹ suis. Cūq; circūspexisset huc atq; illuc: z nullū adeē vidisset percussū egyptiū abscōdit i sabulo. Et egressus die alio ꝯspexit duos hebreos rixantes. Dixitq; ei q faciebat iniuriā. Quare percutis primū tuū: Qui r̄ndit. Quis cōstituit te principē z iudicē sup nos: Nū occidere me tu vis sicut heri occidisti egyptium: Timuit moyses z ait. Quō palam factū est verbū istud. Tu. R. ij.

Audiuit pharao sermonē hūc
⁊ q̄rebat occidē moysen. Qui
fugiēs de ꝯspectu ei⁹: morat⁹ ē
in terra madian: ⁊ sedit iuxta
puteū: Erāt aūt sacerdoti ma-
dian septē filie q̄ venerant ad
hauriendā aquā: ⁊ īpletis ca-
nalib⁹ adaquare cupiebāt gre
gē p̄ris sui. Superuenere pasto-
res ⁊ eiecerūt eas. Tu. R. iij.
Surrexit Moyses ⁊ defensis
puellis adaquauit oues earū.
Que cū reuertissent ad raguel
patrē suū: dixit ad eas. Cur ve
loci⁹ venistis solito: Rn̄derūt:
Uir egyptius liberauit nos de
manu pastoꝝ. Insup ⁊ hausit
aquā nobiscū potumq̄ʒ dedit
ouib⁹. At ille: vbi ē ingt: Qua
re dimisistis hoīeʒ: Uocate eū
ut comedat paneʒ. Iurauit ḡ
moysēs q̄ habitaret cū eo. Ac
cepitq̄ʒ sephorā filiā ei⁹ vxorē.
Tu autē. Caplm.
In dieb⁹ illis: Locutus est
dn̄s ad moysen dicēs: De-
scende de monte: q: peccauit
pp̄lus tu⁹ quē eduxi de t̄ra egy
pti. Deo. Añ. Quid me intēdi-
tis interficē hoīeʒ q̄ vera locu
tus sū vobis. ps. Bn̄dict⁹. Oro
Sacre nob̄ dn̄e q̄s obser-
uatiōis ieiunia: ⁊ pie cō-
uersationis augmentū: ⁊ tue
ꝓpitiationis ꝯtinuū p̄stent au
xiliū. Per. Pro pp̄lo oratio.
Miserere dn̄e pp̄lo tuo: ⁊
continuis tribulationib⁹
laborantē ꝓpiti⁹ respirare con
cede. Per. Ad. vi. Caplm.
Fecerūt sibi vitulū ꝯflatilē
⁊ adorauerūt atq̄ʒ imolā-
tes ei hostias dixerūt: isti sunt
dij tui isrl̄: q̄ eduxerūt te de t̄ra
egypti. Deo. Ad. ix. Caplm.
Placatus est dn̄s ne face-
ret malū qd̄ locut⁹ fuerat
aduersus pp̄lm suū: ⁊ misert⁹
est pp̄lo suo dn̄s deus nr̄. Deo
Añ. Nemo in eū misit manuʒ
q: nōdum venerat hora eius.
ps. Mḡt. Feria quarta. R. j.
Post multuʒ vo t̄pis mor-
tuus ē rex egypti. Et inge
miscētes filij isrl̄ ꝓpter opa vo
ciferati sūt. Ascēditq̄ʒ clamor
eoꝝ ad deū ab opib⁹: ⁊ audi-
uit gemitū eoꝝ ac recordat⁹ ē
federis qd̄ pepigit cū abrahaʒ
ysaac ⁊ iacob. Et respexit dn̄s
filios isrl̄ ⁊ liberauit eos. Tu.
Moyses aūt pascebat R. ij.
oues ietro soceri sui sacerdo-
tis madian. Cumq̄ʒ minasset
gregem ad interiora deserti:
venit ad montem dei oreb.
Apparuitq̄ʒ ei dominus in
flāma ignis de medio rubi: ⁊

videbat q rub⁹ arderet et non combureret. Dixit ergo moyses. Uadam et videbo visionem hanc magnam quare non comburatur rubus. Tu autem. R. iii.

Cernens autem dominus quod pergeret ad videndum: vocavit eum de medio rubi et ait. Moyses moyses: qui respondit. Adsum. At ille. Non appropies inquit huc. Solue calciamentum de pedibus tuis. Locus enim in quo stas terra sancta est. Et ait. Ego sum deus patris tui: deus abraham: deus ysaac et deus iacob. Abscondit moyses faciem suam. Non enim audebat aspicere contra deum. Tu autem. Capitulum.

Hec dicit dominus deus. Lavamini mundi estote: auferte malum cogitationum vestrarum ab oculis meis: quiescite agere perverse: discite benefacere. Deo. Añ.

Rabi quid peccavit homo iste quod cecus natus est: respondit ihesus et dixit: neque hic peccavit neque parentes eius: sed ut manifestentur opera dei in illo. ps. Benedictus. Oratio.

Presta quesumus omnipotens deus ut qui ieiunia votiva castigant: ipsa quoque devotio sancta letificet: ut terrenis affectibus mitigatis facilius celestia capiamus. P.

Pateant aures misericordie tue domine precibus supplicantium: et ut petentibus desiderata concedas: fac eos que tibi placita sunt postulare. Per. Ad. vi. Pro populo oro

Ualerite iudicium: Capitulum

Subvenite oppresso: iudicate pupillo: defendite viduam et venite arguite me dicit dominus. Deo. Ad. ix. Capitulum.

Si volueritis et audieritis me: bona terre comedetis dicit dominus omnipotens. Deo. Añ.

A seculo non est auditum: quia quis aperuit oculos ceci nati nisi christus filius dei vivi. ps. Magt. Feria quinta. Lectio. i.

Dixit dominus ad moysen: vidi afflictionem populi mei in egypto et clamorem eius audivi propter duritiam eorum qui presunt operibus. Et sciens dolorem eius descendi ut liberem eum de manibus egyptiorum et educam de terra illa in terram bonam et spaciosam: in terram que fluit lacte et melle: ad loca chananei et ethei et amorrei et pherezei et evei et iebusei. Ueni et mittam te ad pharaonem: ut educas populum meum filios israel de egypto. Dixitque moyses R. ii.

ad deum: Quis sum ego ut vadam ad pharaonem et educam filios israel de egypto: Qui dixit ei. Ego ero tecum: et hoc habebis signum quod miserim te. Cum eduxeris

ppl'm meū de egypto: imolabit deo sup montē istū. Ait moyses ad deū. Ecce ego vadā ad filios isrl' et dicā eis. De⁹ patrū vestrorū misit me ad vos. Si dixerint mihi. Q̄d ē nomē ei⁹: q̄d dicā eis. Tu. L. iij.

Dixit dn̄s ad moysen. Ego sū q̄ sū. Ait: Sic dices filijs isrl': Qui ē misit me ad vos. Dixitq; iterū deus ad moysen. Hec dices filijs isrl'. Dn̄s de⁹ patrū vestroꝝ: de⁹ abrahā et de⁹ ysaac et deus iacob misit me ad vos. Hoc nomē mihi ē in eternū: et h memoriale meū i gn̄atione et generationē. Tu. Capl'm.

In dieb⁹ ill'. Uenit mulier sunamitis ad heliseū i montē carmeli: cūq; vidisset eā vir dei de contra: ait ad giezi puerū suū. Ecce sunamitis illa. Deo. Añ. P̄r me⁹ vsq; modo opat': et ego opor dicit dn̄s. p̄s. B̄ndi

Adesto nobis. cnūs. Ofo. Q̄s ōp̄e deus et p ieiuniuz corpale mentē nostrā operib⁹ tuoꝝ refice mandatoꝝ. Per.

Populi tui Pro ppl'o ofo de⁹ institutor et rector: peccata q̄b⁹ ipugnat' expelle: ut sp̄ tibi placit⁹ et tuo munimine sit secur⁹. Per. Ad. vi. Capl'm.

Et ascendit helias et incubuit sup pueruz: et posuit os suū sup os ei⁹ et oculos suos sup oculos ei⁹ et man⁹ suas sup man⁹ ei⁹: et incuruauit se super eum: et calefacta ē caro pueri. Deo. Ad. ix. Capl'm.

Uenit mulier et corruit ad pedes viri dei: et orauit super terrā: tulitq; filiuz suū: et egressa ē. Deo. Añ. Sicut eni p̄r h̄z vitā i semetipso sic dedit et filio h̄re vitā i semetipso: et potestatē dedit ei iudiciū facē q̄a fili⁹ hoīs ē. p̄s. M̄gt. Feria. vi. L. i.

Dixit dn̄s ad moysen. Uade ꝯgrega seniores israel: et dices ad eos. Dn̄s de⁹ patrū vestroꝝ apparuit mihi dicēs. Uisitās visitaui vos et vidi oīa q̄ acciderūt vobis i egypto: et dixi ut educā vos de afflictiōe egypti: i terrā chananei et ethei et amorrei et pherezei et euei et iebusei ad t̄rā fluentem lacte et melle: et audiēt vocem tuā. Tu. L. ij.

Rn̄dens moyses ait. Nō credent mihi neq; audiēt vocem meā: s; dicēt nō apparuit tibi dn̄s. Dixit q̄ ad eū: Quid ē q̄d tenes i manu tua: Rn̄dit. Uirga. Dixitq; dn̄s. Proijce eā in terrā. Proiecit et versa ē in colubrum ita ut fugeret moyses. Dixitq; dn̄s. Extende manuz tuā: et apprehēde caudā eius.

Extendit et tenuit: versaque est in virgā. Tu autē. R. iij.

Dixitque dn̄s rursū. Mitte manū tuā in sinū tuū. Quā cū misisset in sinū: protulit leprosā instar niuis. Retrahe ait manum in sinū tuum. Retraxit et protulit iterū: et erat similis carni reliquę. Si nō crediderint inquit tibi: neque audierīt sermonem signi prioris: credēt vbo signi sequētis. Tu autē. Capitlm.

In dieb' illis. Egrotauit filius mulieris matrisfamilias: et erat languor fortissim' ita ut nō remaneret i eo halit' Deo. An̄ Laçar' amic' nr̄ dormit: eamus ut a somno suscitemus eū. ps Bn̄dictus. Orō.

Deus q ineffabilib' mundū renouas sacramētis: p̄sta q̄s: ut eccl̄ia tua eternis pficiat institutis: et tpalib' nō destituat auxilijs. Per. Pro populo orō.

Da q̄s ōps de' ut q infirmitatis nr̄e ɔscij de tua virtute ɔfidim': de tua semp pietate gaudeam'. Per

Clamauit Ad. vi. Cap. helias ad dn̄m et ait: dn̄e de' me' reuertat oro aia pueri hui' intra viscera ei': et exaudiuit dn̄s vocē helię: et reuersa ē anima pueri intra eū et reuixit Deo. Ad. ix. Capitlm.

Dixitque mulier: nūc i isto cognoui: qm̄ vir dei es tu: et verbū dn̄i i ore tuo verum est. Deo. An̄. Dn̄e si hic fuisses laçar' nō esset mortu': ecce iā fetet qtriduan' i monumēto. ps Mḡt. Sabbato. R. j.

Dixit dn̄s ad moysen in madian. Uade et reuertere i egyptū. Mortui eni sunt oēs q q̄rebant aiam tuā. Tulit ḡ moyses vxorem suā et filios suos et iposuit eos sup asinū: reuersusque ē in egyptū: portans virgā dei i mān sua. Dixitque ei dn̄s reuertēti in egyptū. Uide ut oia ostenta q̄ posui i manu tua facias corā pharaone. Ego indurabo cor ei': et nō dimittet populū. Tu. R. ij.

Post hec ingressi sūt moyses et aaron et dixerunt pharaoni. Hec dicit dn̄s de' isrl̄. Dimitte ppl̄m meū ut sacrificet mihi in deserto. At ille rn̄dit. Quis est dn̄s ut audiā vocē ei' et dimittam isrl̄? Nescio dn̄m: et isrl̄ nō dimittā. Dixeruntque. Deus hebreorum vocauit nos ut eamus viā triū dierū i solitudinē et sacrificem' dn̄o deo nr̄o: ne forte accidat nobis pestis aut gladius. Tu autē. R. iij.

Dixitq; Pharao rex egypti. Quare moyses et aaron sollicitatis ppl'm ab operibus suis? Ite ad onera vestra. Dixitq;: Multus e pplus terre. Videtis q turba succreuerit: quato magis si dederitis eis requiez ab opib⁹. Precepit g i die illo pfectis operu et exactorib⁹ ppli dicēs. Nequaq; vltra dabitis paleas pplo ad pficiēdos lateres sicut pri⁹: sz ipsi vadāt et colligāt stipulas: et mensurā laterū quā pri⁹ faciebant iponetis sup eos nec minuetis quicq;. Vacant eni: et idcirco vociferant dicētes. Eam⁹ et sacrificemus deo nro. Tu. Capl'm.

Hec dicit dñs de⁹: In tpe placito exaudiui te: et in die salutis auxiliatus sum tui. Deo. Añ. Ego sum lux mūdi: qui sequit me nō ambulat i tenebris: sz habebit lumen vite dicit dñs. ps. Bñdict⁹. Oratio.

Fiat dñe q̄s p gratiā tuaz fructuosius nr̄e deuotiōis affectus: qz tūc nobis suscepta pderūt ieiunia: si tue sint placita pietati. Per. Pro pplo oro.

Deus qui sperantib⁹ in te misereri potius eligis q̄ irasci: da nob digne flere mala que fecim⁹ ut tue psolatiōis gratiam inuenire mereamur. Per. Ad. vi. Capl'm.

Et seruaui te: et dedi te in fedus ppli: ut suscitares terrā et possideres hereditates dissipatas: et diceres his q vincti sūt: exite: et his q i tenebris sūt reuelamini. Deo. Ad. ix.

Nunq; obliuisci Capl'm. pōt mulier infantē suū: et nō misereat filio vteri sui: et si illa oblita fuerit ego tñ nō obliuiscar tui: dicit dñs oīpotens. Deo gratias. Dñica de passione dñi. Ab hac dñica vsq; diem Cene dñi exclusiue. R. Glia patri qz ad laudē generi trinitatis in officijs horaz nō dicit post inuitatoriu et Ps'a. sz loco eius reincipit. R. qm ab hinc icipit celebrari passio xpi in qua trinitas p iudeos quasi dehonestat. Sili quoq; rōnē post canticū triū puerorz nūq; dicit: qz tūc deo facta est magna dehonestatio qm tres pueri q illū colebāt idola execrātes posita sūt in caminū ignis. In triduo aūt ante pasca. R. Glia patri oīo tacet: qm tunc trinitas maxime dehonestat. Nam ab hac dñica vsq; diem Cene dñi agit et tractat de nece xpi. In illo aūt triduo capit

rapulari: spuiri: alapari: crucifi
gi: occidi. Unde ysaias. Uidi
mus eu non habentē speciem
neqꝫ decorem. Sabbato igit
pcedēti ad vs. aū. Aie impioꝝ
fremebāt aduersum me: ꝛ gra
uatū est coꝛ meū sup eos. ps.
Bndict' dn̄s. p totū. Caplm.
Xp̄s: Christ' assistēs pon
tifex futuroꝝ bonoꝝ pam
plius ꝛ pfectius tabernaculū
nō manufactū: id est nō hui'
creationis: neqꝫ p sanguinem
hircoꝝ aut vituloꝝ: sꝫ p pprīū
sanguinē introiuit semel i scā:
eterna redemptione inuenta.
Deo. R. Circūdederūt me viri
mēdaces: sine causa flagellis
ceciderūt me. Sꝫ tu dn̄e defē
soꝛ vindica me. V. Qm̄ tribu
latio pxima ē: ꝛ nō est q adiu
uet. Sꝫ. Circūdedert. Hymn'.
Uexilla regis pdeunt: ful
get crucis mysterīū: quo
carne carnis conditoꝛ suspen
sus ē patibulo. Quo vulnera
tus insup mucrōe diro lancee
ut nos lauaret crimine: mana
uit vnda sanguine. Impleta
sunt que cōcinit dauid fidelis
carmine: dicēdo nationib' re
gnabit a ligno deus. Arboꝛ
decora ꝛ fulgida: ornata regi
purpura: electa digno stipite
tam scā mēbra tangere. Bea
ta cui' brachijs secli pependit
preciū: statera facta coꝛpoꝛis:
predam que tulit tartaris. O
crux aue spes vnica: h passio
nis tēpoꝛe: auge pijs iusticiā:
reisqꝫ dona veniā. Te sūma
de' trinitas collaudat oīs spi
ritus: quos p crucis mysterīū
saluas: rege p secula. Amen.
V. Eripe me dn̄e ab homine
malo. A viro iniquo eripe me
Aū. Ego sū qui testimoniū p
hibeo de meipo: ꝛ testimoniū
phibet de me qui misit me pr.
ps. Mgt. Oratio.
Quesum' oīps deus: fami
liā tuā ppiti' respice: ut
te largiēte regat in coꝛpe: ꝛ te
seruante custodiat in mente.
Per. Sola. Ad Cōplet. Cap.
Confundant qui me pse
quunt ꝛ non confundar
ego: paueāt illi ꝛ nō paueam
ego: induc sup eos diē afflicti
onis: ꝛ duplici cōtritione con
tere eos dn̄e deus noster. Deo
Hoc caplm dicit ad complet
vsqꝫ ad diem Cene dn̄i exclusiue.
R. In man' tuas dn̄e. Cōmē
do spiritū meū. V. Redemisti
me dn̄e deus veritatis. Cō. In
man'. V. Eripe me de inimicis
meis de' me'. Et ab insurgen

attribui: p te pphete officia: et mee dispositiois nuncia pferri ad illos institui. Te tñ nemo deterreat: nemo tibi formidinē vanā immittat. Tu. R. Deus meus es tu ne discedas a me: qm̄ tribulatio proxima ē. Et nō est qui adiuuet. V. Deus deus meus respice in me: quare me dereliquisti lōge a salute mea Et nō. Lectio. vi.

Quid ē inquit dñator domine: Cur iuniori mihi tā onerosum pondus imponis: Cur ad corrigendū ppl'm etatem puulā dirigis: Cur pphetādi mihi tantū operā credis: Ego eni nec ad exequendum idoneus qui etate premor: sermone ipedior: officio terreor: Noli inquit dñs dicere qz iunior ego sum. Hec p te fieri volui: hec p te impleri precepi: ut iunior senes et ineloquēs eloquētes obiurges. Te mihi dignū: meritū nō etas cōstituit: te idoneū sanctitas: nō qualitas asseruit. Tu. R. Deus meus eripe me de manu pctōris et de manu ↄ legē agentis et iniqui. Qm̄ tu es patientia mea. V. Eripe me de inimicis meis deus meus et ab insur. in me li. me. Qm̄. Deus meus. In. iii. nocturno an. Abrahā pr vester exultauit ut videret diē meū vidit et gauisus est. ps. Celi enarrāt. V. Ne pdas cū impijs deus aiam meā. Et de viris sanguinū vitā meā. Scdm Johan.

In illo tpe: Dixit ihus turbis et iudeoꝝ. Quis ex vob arguet me de pctō: Si veritatē dico: quare nō creditis mihi: Qui est ex deo vba dei audit. Et reliq̄. Omel. beati Gregorij pape. Lectio. vii.

Pensate fratres charissimi mansuetudinē dei: relaxare pctā venerat: et dicebat. Quis ex vob arguet me de peccato: Nō dedignatur ratione ostendere se peccatorē nō esse qui ex virtute diuinitatis poterat peccatores iustificare. Sed terribile est valde quod subditur. Qui est ex deo verba dei audit: Propterea vos nō auditis: qz ex deo nō estis. Tu. R. Tota die contristatus ingrediebar dñe: qm̄ aia mea impleta est illusionibus. Et vim faciebant qui querebāt aiam meā. V. Et qui querebāt mala mihi: locuti sūt vanitates et dolos tota die meditabāt. Et

Si eni ipse vba dei audit qui ex deo est: Lit.

& audire verba dei non potest quisqȝ ex illo nõ ē: interroget se vnusquisqȝ si vba dei ĩ aure cordis ꝑcipit & intelligit vnde sit. Celeste patriã desiderare veritas iubet: carnis desideria cõteri: mũdi gloriã declinare aliena nõ appeti: ꝓpria largiri Penset ğ vnusquisqȝ vestrũ: si hec vox dei in cordis ei⁹ aure cõualuit: & qȝ iam ex deo sit agnoscit. Tu. ℟. In primo ē tribulatio mea & nõ est q adiuuet: ut fodiãt man⁹ meas & pedes meos. Libera me de ore leonis: ut enarrē nomen tuũ fratrib⁹ meis. ℣. De⁹ de⁹ me⁹ respice in me quare me dereliquisti longe a salute mea. Libera. ℣. ix.

Astrã frēs charissimi ante mentis oculos reuocate: alta consideratiõe primescite hoc qđ ex ore veritas sonat. Propterea vos nõ auditis: quia ex deo nõ estis. Q̃ multi sunt hodie qui iudeorũ duritiã detestant: qȝ ꝑdicationē dñi audire noluerũt: & tñ quales illos arguũt fuisse ad fidē: tales ipsi sunt ad operationē. Precepta dei audiũt: miracula cognoscunt: sȝ conuerti a suis prauitatib⁹ renuũt. Tu. ℟. In te iactat⁹ sum ex vtero de ventre matris mee de⁹ meus es tu ne discedas a me. Q̃m tribulatio proxima est: & nõ est qui adiuuet ℣. Eripe me dñe ab homine malo: a viro iniquo libera me Q̃m. In te iactat⁹. ℣. Intende aie mee & libera eã. Propter inimicos meos eripe me. Ad laudes añ. Uide dñe afflictionē meã qñ erect⁹ est inimicus meus. ps. Miserē. Añ. In tribulatione inuocaui dñm: & exaudiuit me in latitudine. ps. Confitemi. Añ. Iudicasti causam aie mee defēsor vite mee dñe deus meus. ps. Deus de⁹. Añ. Popule meus qđ feci tibi aut quid molest⁹ fui tibi: rñde mihi. ps. Benedicite. Añ. Nũquid redditᷣ ꝓ bono malũ qȝ foderũt foueã aie mee. ps. Laudate. Caplm ut. s. Hymn⁹.

Pange lingua gl'iosi ꝓliũ certaminis: & sup crucis tropheũ: dic triũphũ nobilem qualiᷣ redēptor orbis imolat⁹ vicerit. De parētis ꝑthoplasti fraude factor cõdolens: qñ pomi noxialis morsu: in mortē corruit ipse lignum tunc notauit: damna ligni ut solueret. Hoc opus nostre salutis ordo depoposcerat: multiformis ꝓ

ditoris ars ut artē fallēt: et me
delā ferret inde: hostis vnde
leserat. Quā venit ḡ sacri pleni
tudo tpis: missus ē ab arce pa
tris: natus orbis conditor: ac
de ventre virginali caro fact⁹
prodiit. Uagit infans inē ar
ta cōdit⁹ p̄sepia mēbra pānis
īuoluta virgo mater alligat: et
pedes manusq̄ crura stricta li
gat fascia. Glia et honor deo
vsq̄ altissimo: vna patri filio
q̄ inclyto pacdito cui laus est
et ptās p eterna secula. Amen.
Lustris Diuisio hymni.
Lux q iam pactis: tempus
implens corpis: se volente na
tus ad hoc passioni deditus:
agn⁹ in cruce leuat⁹ imoland⁹
stipite. Hic aceto fel: arundo
sputa claui lancea: mite corp⁹
perforat: sanguis vnda pfluit
terra pont⁹ astra mūdus: quo
lauant flumine. Crux fidelis
inter oēs arbor vna nobilis:
nulla silua talem pfert fronde
flore germie: dulce lignū: dul
ces clauos: dulce pond⁹ susti
net. Flecte ramos arbor alta
tensa laxa viscera: et rigor len
tescat ille quē dedit natiuitas
ut supna mēbra regis: miti tē
das stipite. Sola digna tu fui
sti ferre preciū secli: atq̄ portū
preparare nauta mundo nau
frago: quem sacer cruor pun
xit: fusus agni corpe. Gloria
et honor deo ut. s. Hymn⁹ pre
cedens videlicet Pange lin
gua, p hoc et sequenti die do
minico nō diuidit̄ sed dicit̄ tot⁹
pro aliis vo ferialib⁹ dieb⁹ di
uiditur et dicit̄ alternatim. V.
Eripe me de inimicis meis de⁹
me⁹. Et ab insurgētib⁹ in me li
bera me. Añ. Dixit ihs turbis
Jō ex vobis arguet me de pec
cato: si veritatem dico: quare
vos nō creditis mihi: qui ē ex
deo verba dei audit: pterea
vos nō auditis: q: ex deo non
estis. Ps. Benedictus. Oratio
ā. sola. Ad primā añ. Dixit ihe
sus turbis. Ps. Deus de⁹ meus
respice cū reliquis. Capitl̄m. Cō
fundant. ut. s. in completorio
R. Ihesu xp̄e. V. Qui passus
es p nobis. Sine glia. V. Eri
pe me de inimicis meis. Ad ter
tiā añ. Ego demoniū non ha
beo. Capitl̄m. Xp̄s assistēs. R.
Erue a framea deus aiaz meā
Et de manu canis vnicā meā.
V. Eripe me domine ab hoie
malo: a viro iniquo libera me
Et erue. V. De ore leōis. Ora
tio. s. Ad. vi. añ. Ego gloriam
meā nō quero. Capitl̄m.

SI eni sanguis hircorũ ꝛ tauroꝝ ꝛ cinis vitule aspersus: inquinatos scificat ad emundationẽ carnis: quanto magis sanguis xp̄i. Deo. ℟. De ore leonis libera me dñe. Et a cornib⁹ vnicornuũ hũilitatem meam. ℣. Erue a framea deus aiaꝫ meã: ꝛ de manu canis vnicã meam. Et a. De ore. ℣. Ne pdas cũ impijs de⁹ animã meã. Et. Ad .ij. añ. Abraham pater vester. Capłm.

ET iõ noui testamenti mediator est: ut morte intercedente in redemptionẽ earũ preuaricationũ que erant sub priori testamẽto: repromissionẽ accipiant q vocati sunt eterne hereditatis in xp̄o ihũ dño nr̃o. ℟. Pricipes psecuti sũt me gratis: ꝛ a verbis tuis formidauit cor meum. Letabor ego sup eloquia tua. ℣. Quasi q inuenit spolia multa. Letabor. Principes. ℣. Eripe me de inimicis meis. In secũdis ves. ℟. In te iactar⁹. Hymn⁹. Vexilla regis. Dic hymnus ꝛ alij ẽ. ad laudes. Ite ℟. breuia cũ ℣. oib⁹ supi⁹ descriptis ad horas dicunt in suis locis etiã i officio feriali vsq3 diem Cene dñi exclusiue. Sꝫ ei⁹ vltime. ℣. subiũgit ad oẽs hymnos de tpe in vltimo: vbi põt cõpetere i tono vsq3 diē Cene dñi exclusiue. ℣. Eripe me domine ab hoie malo. Añ. Tulerũt lapides iudei: ut iacerẽt in eũ: ihesus aũt abscõdit se ꝛ exiuit de tẽplo. ps̄. Mḡt. Oratio ṽ. Feria secũda. Inuitatoriũ.

Ubi tẽtauerũt me pr̃es vestri: pbauerũt ꝛ viderũt opa mea. ps̄. Venite. Lectio .i.

HEc dicit dñs: ecce ego cõuocabo oẽs cognatiões regnoꝝ aquilonis: ꝛ venient: ꝛ ponet vnusq̄sq3 soliũ suũ in itroitu portaꝝ irlm: ꝛ sup oẽs muros i circuitu ei⁹: ꝛ sup vniuersas vrbes iuda. Et loq̄r iudicia mea cũ eis sup oẽm maliciã eoꝝ q dereliq̄rt me ꝛ libauerũt dijs alienis: ꝛ adorauerũt op⁹ manuũ suaꝝ. Dec. ℟. Multiplicati sunt. ṽ. L. ij.

TU ḡ accinge lũbos tuos ꝛ surge ꝛ loquere ad eos omnia q̄ ego precipio tibi. Ne formides a facie eoꝝ: nec eni timere te faciã vultũ eoꝝ. Ego q̄ppe dedi te hodie in ciuitatẽ munitã: ꝛ in colũnã ferreã ꝛ in murũ ereũ sup oẽm t̄rã regib⁹ iuda: ꝛ p̄ncipib⁹ ei⁹ ꝛ sacerdotib⁹: ꝛ oi pplo t̄re. Et bellabũt

aduersum te ⁊ nõ ꝓualebunt:
qꝛ ego tecũ sum ait dñs ut libe
rem te. Hec. ℞. Qui custodie-
bant. Lectio.iii.

At factũ est verbũ dñi ad
me dicẽs. Uade ⁊ clama
in aurib⁹ hierusalẽ dicẽs: hec
dicit dñs. Recordat⁹ sum tui:
miserans adolescentiã tuam:
⁊ charitatẽ despõsationis me:
qñ secuta es me in deserto: in
terra q̃ nõ seminatur. Sanct⁹
isrl' dño: primitie frugũ eius.
Omnes q deuorant eũ delin-
quũt: mala venient sup eos di
cit dñs. Hec. ℞. Pacifice loq̃
bant mihi inimici mei: ⁊ i ira
molesti erãt mihi. Uidisti dñe
ne sileas: ne discedas a me. ℣.
Omnes inimici mei aduersũ
me cogitabãt mala mihi ver-
bũ iniquũ mãdauerũt aduer-
uersum me. Uidisti. Pacifice.

In dieb⁹ illis: Caplm.
factũ est verbũ dñi ad io-
nam ꝓphetam secundo dicẽs
Surge vade in niniuen ciuita
tem magnã: ⁊ ꝑdica in ea ꝑdi
cationẽ quã ego loquor ad te.
Deo. Hymn⁹. Pange lingua.
℣. Eripe me de i. Aña. In die
magno festiuitat' stabat ihe⁹
⁊ clamabat dicẽs: si qs sitit ve
niat ad me ⁊ bibat. ꝑs. Bñdict⁹

Sanctifica q̃s dñe Oro.
nra ieiunia: ⁊ cũctaꝝ no-
bis ꝓpiti⁹ indulgentiã largire
culpaꝝ. Per. Sequẽs aña loco
añe. Uiuo ego i hac pte dicit
vsq3 diem Cene dñi exclusiue.
Aña. Recordare mei dñe uere
me ab his q ꝑsequũt me. ℣.
De ore leonis. Oratio.

Da q̃s dñe ppl'o tuo: salu-
tem mentis ⁊ corpis: ut
bonis opibus inherendo tua
semꝑ mereat ꝓtectione defen
di. Per. Ad pmã aña. Uulpes
foueas hñt ⁊ volucres celi ni-
dos: fili⁹ aũt hoîs non habet
vbi caput suũ reclinet. ꝑs. De⁹
in noîe. Hec ꝑcedens aña dicit
ad pmã ꝑ hanc ebdomadã in
feriali officio. Caplm. Cõfun-
dãt. Hoc caplm ad pmã ⁊ ad
complet. dicit i officio de tpe
vsq3 diem Cene dñi exclusiue.

Et niniue Ad.vi.Cap.
erat ciuitas magna itinẽ
triũ dierũ: ⁊ cepit ionas intro-
ire in ciuitatẽ itinere diei vni⁹
⁊ clamauit ⁊ dixit. Adhuc.xl.
dies: ⁊ niniue subuertet. Deo.

Et vidit de⁹ Ad.ix.Cap.
opa eoꝝ qꝛ cõuersi sũt de
via sua mala: ⁊ miser⁹ ẽ ppl'o
suo dñs deus nr. Deo. Ad vs.
℞. In te iactat⁹ sum. Hoc ℞.

dicit̃ qrta ⁊ sexta ferijs sequen tib⁹. Ad vš. aña. Si quis sitit ve niat ⁊ bibat ⁊ de ventre ei⁹ fluēt aque vive. ps. Mḡr. Sequēs aña. loco añe. Cognoscim⁹. in hac pce dicit̃ vsq3 diē. Cene do mini exclusiue. Aña. Tibi reue laui causam aie mee: defensor vite mee dñe deus meus. ℟. Erue a framea. Feria qrta. In uitatoriū. Quadraginta ãnis offensus fui generatiōi huic: ⁊ dixi semꝑ hi errant corde. ps. Venite. Aña. Ut nō delinquā. cū nocturno de feria. L. j.

HEc dicit dñs: Audite ver bum dñi: dom⁹ iacob ⁊ oēs cognationes domus isrl. Quid inuenerūt pr̃es vr̃i i me iniquitatis: qz elongauerūt a me: ⁊ ambulauerūt post vani tatē: ⁊ vani facti sunt? Et non dixerūt. Ubi est dñs: q ascen dere nos fecit de terra egypti: q traduxit nos ꝑ desertum per terrā inhabitabilē ⁊ inuiā: per terrā sitis ⁊ imaginē mortis: ꝑ terrā i qua nō ambulauit vir neq3 habitauit hō. Dec. Vña ē. in dñicali officio in secūdo nocturno. Lectio. ij.

ET induxi vos ait dñs in terrā carmeli: ut comede retis fructū ei⁹ ⁊ bona ill⁹. Et ĩgressi: contaminastis terrā meā: ⁊ hereditatē meā posuistis in abhominationē. Sacerdotes nō dixerūt: vbi ē dñs: ⁊ tenen tes legē nesciernt me: ⁊ pasto res ꝑuaricati sunt in me. Et ꝓ phete ꝓphetauerunt in baal: ⁊ idola secuti sunt. Dec. L. iij.

PRopterea adhuc iudicio cō tendā vobiscū ait dñs: ⁊ cū fi lijs vestris disceptabo. Tran site ad isulas cethim ⁊ videte ⁊ in cedar mittite: ⁊ ꝯsiderate vehementer ⁊ videte si factū ē huiuscemōi: si mutauit gens deos suos. Et certe ipsi nō sūt dij. Popul⁹ vō meus mutauit gloriā suā in idolū. Obstupe scite celi sup hoc: ⁊ porte ei⁹ de solamini vehemēt: dicit dñs Conuertimini. Capłm.

IN dieb⁹ illis: Congregati sunt babylonij ad regez ⁊ dixerūt ei. Trade nob danielē qui bel destruxit ⁊ draconē in terfecit: alioquin interficiem⁹ te ⁊ domū tuā. Deo. Hymnus. Lustris sex. Aña. Tempus meū nōdum aduenit: temp⁹ aūt ve strū semꝑ est paratū. ps. Bñdict⁹.

NOstra tibi q̃s dñe Oro. sint accepta ieiunia que nos ⁊ expiando gratia tua di gnos efficiant: ⁊ ad remedia

Quid niteris bonā ostendere
viā tuā ad querendā dilectio-
nē: que insup̄ ⁊ malicias tuas
docuisti vias tuas: ⁊ ī alis tuis
inuent⁹ est sanguis aiaꝝ pau-
perū ⁊ innocentū: Nō ī fossis
inueni eos: sʒ in oībus que sup̄
mēoraui. Et dixisti. Absq̄ pec
cato ⁊ innocens ego sum: ⁊ p̄-
pterea auertat̄ furor tuus a me
Ecce ego iudicio contendam
tecū eo q̄ dixeris nō peccaui.
Hec dicit. Capitlm.

In dieb⁹ illis: Orauit da-
niel ad dnm̄ dicens: Dn̄e
deus ne despicias pp̄lm tuū: ⁊
ne auferas misericordiā tuam
a nobis. Deo. An̄. Magister
dicit temp⁹ meū p̄pe est: apud
te facio pasca cum discipulis
meis ps Bn̄dictus. Oratio

Presta q̄s ōps deus ut di-
gnitas conditiōis humana
ne per īmoderationē sauciata
medicinalis p̄simonie studio
reformet̄. Per. Pro pp̄lo oro

Adesto q̄s dn̄e ppitius ple-
bi tue: ⁊ que tibi nō pla-
cent respuens: tuoꝝ potius re-
pleat̄ delectationib⁹ manda-
torū. Per. Ad .vi. Capitlm.

Et nūc sequimur in toto
corde ⁊ timem⁹ te: ⁊ que-
rim⁹ faciē tuā: ne confundas
nos: sʒ fac nobiscū iuxta man-
suetudinē tuā ⁊ scḋm multitudi-
nem mīe tue dn̄e deus noster
Deo grās. Ad .ix. Capitlm.

Confundant̄ omnipo-
tentia tua: ⁊ robur eoꝝ
conterat̄: ⁊ sciant q̄ tu es de⁹
solus ⁊ gloriosus sup̄ oēm terrā
dn̄e deus noster. Deo. An̄. De
siderio desideraui hoc pasca mā-
ducare vobiscū anteq̄ patiar
ps Mḡt. Feria sexta. Inuita-
tori⁹. Vndeaginta. Lc. i.

Hec dicit dn̄s: Audi popu-
le stulte qui nō habes cor
qui hn̄tes oculos nō videtis:
⁊ aures ⁊ nō audit̄. Me ergo
nō timebitis ait dn̄s: ⁊ a facie
mea nō dolebitis: Qui posui
arenā terminū mari preceptuʒ
sempiternū qd̄ non preteribit: ⁊
cōmouebunt̄ ⁊ nō poterunt: ⁊
intumescent fluct⁹ ei⁹ ⁊ nō tran
sibūt illud. Populo autē huic
factū est cor incredulū ⁊ exas-
perans. Hec dicit. Lc. ij.

Recesserūt ⁊ abierunt: ⁊ non
dixerūt in corde suo. Metua-
mus dnm̄ deū nr̄m: q dat no-
bis pluuiā temperaneā ⁊ sero
tinā in tp̄e suo: plenitudinem
annue messis custodientē no-
bis. Iniquitates nr̄e declinaue-
runt hec: ⁊ pctā nostra phibue-

rũt bonũ a nobis: q̃r inicũt sũt in ppso meo impii: insidiãtes q̃si aucupes: laqueos ponẽtes z pedicas ad capiẽdos viros. Causã vidue Hec. L. iii. nõ iudicauerũt: causã pupilli nõ direrũt: z iudiciũ pauperũ nõ iudicauerũt. Nũqd sup his nõ visitabo dicit dñs: aut sup gentes huiuscemõi nõ vlciscetur aĩa mea: Stupor z mirabilia facta sũt in t̃ra. Prophete pphetabãt mendaciũ: z sacerdotes applaudebãt manibus suis z ppłus me' dilexit talia. In dieb' Hec. Capłm. illis: Dixit hieremias. Dñe de' q te derelinquũt ↄfundent̃ recedẽtes a te in t̃ra scribent̃: q̃m dereliq̃runt venã aquarũ viuẽtiũ dñm. Deo. Añ. Appropinquabat dies fest' z q̃rebãt pncipes sacerdotũ quõ ihm interficerẽt z timebãt plebẽ. ꝟ. Bñ. Adesto dñe. Oro. Cordib' nr̃is dñe grãm tuã benignus infũde ut pctã nr̃a castigatione voluñtaria cohibentes tpalit̃ poti' maceremur q̃ suppliciis deputemur eternis. Per. Concede Pro pplo oro. q̃s oĩps de' ut q ptectiõis tue grãm q̃rim' liberati a malis oib' secura tibi mẽte seruiamus. Per. Ad. vi. Capłm. Ecce ipsi dicũt ad me: vbi ẽ verbũ dñi: veniat z ego non sum turbat' te pastorẽ seq̃ns: diẽ hois nõ desideraui Deo. Ad. ix. Capłm. Tu scis q̃ egressũ ẽ de labiis meis: rectũ i ↄspectu tuo fuit: nõ sis mihi formidini tu spes mea in die afflictionis Deo. Añ. Principes sacerdotũ ↄsiliũ fecerũt ut ihm occiderẽt: dicebãt aũt: nõ in die festo ne forte tumult' fieret in ppło. ꝟ. Mg. Sabbato. Hoc sabbatũ in h p̃uilegiatũ ẽ: q̃m i hoc discubuit xp̃s in domo symonis leprosi: z martha ministrabat: maria v̾o pedes eius lachrymis lauit z capillis suis tersit: vngẽtũ sup caput illi' fudit. Inuit. Quib' iura. ꝟ. Uenite. Hec dicit dñs Hec. L. i. Erudire irlm ne forte recedat aĩa mea a te: ne forte ponam te desertã terrã inhabitabilẽ. Hec dicit dñs exercituũ. Usq ad racemũ colligent q̃si in vinea reliquias isrł. Cõuerte manũ tuã q̃si vindemiator ad cartallũ: Cui loq̃r z quẽ ↄtestabor ut audiat: Ecce incircũcise aures eo: z audire nõ pñt: Ecce v̾bũ dñi factũ ẽ eis i op-

probriū τ nō suscipient illud. Idcirco furore dñi plen⁹ sum laboraui sustinēs. Dec. L. ij.

Uir enī cū muliere capief: senex cū pleno dieȝ. Et trāsibūt domus eoȝ ad alteros: agri τ vxores pariť: q2 extendā manū meā sup habitātes terrā dicit dñs. A miore gppe vsq3 ad maiorē oēs auaritie studēt: τ a ꝓpheta vsq3 ad sacerdotē cuncti faciunt doluȝ. Et curabant contritionē filie ppli mei: cuȝ ignominia dicentes: pax: pax τ nō erat pax. Dec. L. iij.

Hec dicit dñs: State sup viaſ τ videte: τ iterrogate de semitis antiquis q̄ sit via bona: τ ambulate in ea: τ inuenietis refrigeriū aiab⁹ vřis. Et dixerūt Nō ambulabim⁹. Et constitui sup vos speculatores. Et dixi. Audite vocē tube. Et dixerūt. Nō audiemus. Ideo audite gentes: τ cognoscite cōgregatio: quāta ego faciā eis. Audi terra. Ecce ego adducā mala sup pplm istū fructū cogitationū ei⁹: q2 verba mea nō audierūt: τ legē meā ꝓiecerūt. Dec.

In dieb⁹ illis: Capłm.

Dixerūt impij iudei ad inuicē. Uenite cogitem⁹ ɔtra iustum cogitatiōes: nō enī pibit let a sacerdote: neq3 ɔsiliū a sapiēte: neq3 sermo a ꝓpheta. Deo. Añ. Clarifica me pater apud temetipsū claritate quā habui anq̄3 mūdus fieret. ps. Benedictus. Oratio.

Proficiat q̄s dñe plebs tibi dicata pie deuotionis affectu: ut sacris actionib⁹ erudita: quanto maiestati tue fit gratior: tāto donis potiorib⁹ augeať. Per. Pro pplo ofo.

Tueať q̄s dñe dextra tua pplm tuū deprcantē: τ purificatū dignanter erudiat: ut ɔsolatione pñti ad futura bona pficiat. Per. Ad. vi. Cap.

Attēde dñe ad me τ audi vocē aduersarioȝ meoȝ nūquid reddē̄ p bono maluȝ: q2 foderūt foueā aie mee. Deo

Tu aūt Ad. ix. Capłm.

dñe scis oē ɔsiliū eoȝ aduersū me i mortē: ne ppitieris iniqtati eoȝ: τ pctm̄ eoȝ a facie tua non deleatur. Deo.

Dñica in ramis palmarū. Dec dñica diciť ramis palmarū: q2 hac die rami palmaȝ i pcessionibus deportanť: in representationē illoȝ quos filij hebreorū strauerūt in via xp̄o venienti in hierusalē: τ in figura ramoȝ τ florū virtutū: quos de-

portare debem⁹ ad xp̄m tendentes. Hac ergo die facimus magnā pcessionem ad significandū q̄ deus venit ad nos ꝛ educet nos in eterna tabernacula. Item dicit̄ minus pasca q̄z tunc includebat̄ agnus qui in. vi. feria debebat imolari: ꝓprie tn̄ pasca dicebat̄ dies q̄ agn⁹ imolabat̄. Sabbato igit̄ ꝓcedenti. Ad vē. añ. Aie impiorū. ps̄. Benedict⁹. Capl̄m.

FRatres: Hoc sentite ī vobis: qḋ ꝛ ī xp̄o ihesu: qui cū in forma dei esset: nō rapinā arbitratus est esse se equalem deo: sꝫ semetipsum exinanivit formam servi accipiens. Deo. R̄. Ingressus pylat⁹ cū ih̄u in pretorium ait illi: tu es rex iudeoꝝ: rn̄dit: tu dicis: q̄z rex sū: exivit ergo ih̄s de pretorio portans coronā ꝛ vestē purpuream: ꝛ cū indutus fuisset. Exclamaverūt omnes crucifigat̄ q̄z filiū dei se fecit. V̄. Tunc ait illis pylatus: regem vestrū crucifigam: responderunt pontifices: regem nō habemus nisi cesarē. Exclamaverunt. Ingressus. Hymn⁹. Uexilla regis. V̄. Eripe me domine ab hoīe malo. Añ. Pater iuste: mūdus te nō cognouit: ego autē cognovi te: q̄z tu me misisti. ps̄. Mgt. Oratio.

OMnipotens sempiterne de⁹ qui humano generi ad imitandū hūilitatis exemplū: salvatorem nostrū carnē sumere ꝛ crucem subire fecisti concede ꝓpitius: ut ꝛ patiētie ipsi⁹ habere documenta: ꝛ resurrectionis consortia mereamur. Per eundē. Ad completoriū. R̄. Dixi conscendam ad palmā: Et apprehendam fructum eius. V̄. In qua exaltatus a terra: omnia traham ad meipsū. Et dixi. V̄. Usq̄quo exaltabitur inimicus meus sup me: respice ꝛ exaudi me domine de⁹ meus. Añ. Symon dormis: nō potuisti vna hora vigilare mecū: an iudam nō vides quomodo nō dormit sed festinat tradere me iudeis. ps̄. Nūc dimittis. Precedens R̄. Dixi conscendam ꝛ. V̄. Usq̄quo. ꝛ añ. ad ps̄. Nūc dimittis precedentia: dicunt̄ ad completoriū usq̄ diem Cene domini exclusive. Inuitatoriū. Ipsi vo nō cognoverunt vias meas: quib⁹ iuravi in ira mea si introibunt in requiem meā. ps̄. Uenite exultem⁹ domino. In primo nocturno añ. Pueri

hebreoꝝ tollentes ramos oliuarũ obuiauerũt dño clamãtes ꝛ dicentes osanna in excelsis. ps. Btũs vir. cũ religq. ℣. Erue a framea. L. i.

Quis dabit capiti meo aquã. ꝛ oculis meis fontem lachrymarũ: Et plorabo die ac nocte interfectos filie populi mei. Quis dabit me in solitudine diuersoꝝ viatoꝝ: Et derelinquã pplm meũ ꝛ recedam ab eis: quia oẽs adulteri sũt ꝛ cetus pũaricatoꝝ: ꝛ extẽderũt linguã suã quasi arcum mendacij ꝛ nõ veritatis. Confortati sũt in terra: quia de malo ad malũ egressi sũt ꝛ me nõ cognouerũt dicit dñs. Hec. ℟. In die qua inuocaui te domine dixisti noli timere. Judicasti cãm meã ꝛ liberasti me de⁹ meus. ℣. Deus me⁹ eripe me de manu pctõris ꝛ de manu cõtra legem agentis ꝛ iniqui. Judicasti. Lectio ij.

Unusquisq; se a primo suo custodiat. ꝛ in oi fratre suo non habeat fiduciã: quia ois frater supplantans supplãtabit. ꝛ ois amic⁹ fraudulẽter incedet. ꝛ vir fratrẽ suũ deridebit. ꝛ veritatẽ non loquẽt. Docuerũt eni linguã suam loqui mendaciũ ut iniq̃ agerent laborauerũt. Habitatio tua i medio doli: in dolo renuerũt scire me dicit dñs: ꝓpterea hec dicit dñs exercituũ. Ecce ego conflabo ꝛ ꝓbabo eos. Hec dicit. ℟. Fratres mei elongauerũt a me: ꝛ noti mei. Quasi alieni recesserunt a me. ℣. Amici mei aduersũ me appropiquauerunt ꝛ primi mei. Quasi.

Et dixit dñs. L. iij.

Quia dereliquerũt legẽ meã quã dedi eis: ꝛ nõ audierunt vocẽ meã: ꝛ nõ ambulauerũt in ea: ꝛ abierũt post prauitatẽ cordis sui: ꝛ p⁹ baalim qđ didicerũt a patrib⁹ suis: idcirco hec dicit dñs exercituũ deus isrl. Ecce ego cibabo populũ istũ absinthio: ꝛ potũ dabo eis aquã fellis: ꝛ dispergã eos in gentib⁹ quas nõ nouerũt ipsi ꝛ patres eoꝝ: ꝛ mittam post eos gladiũ: donec cõsumantũ. Hec. ℟. Attẽde dñe ad me ꝛ audi voces aduersarioꝝ meoꝝ. Nũquid reddẽ ꝓ bono malũ: qꝛ foderũt foueã aie mee. ℣. Hõ pacis mee in q̃ sperabã ãpliauit aduersũ me supplãtationẽ. Nũquid. Attende. In ijͦ nocturno añ. Pueri hebreorũ vestimẽta ꝓsternebãt i via

Et clamabant dicentes: osanna filio david: benedictus qui venit in nomine domini. ℟. Conserva. ℣. De ore leonis libera me domine.

De sermone beati Leonis pape Lectio iiii.

Intelligite dilectissimi: quemadmodum sit novum et vetus temporale et eternum: corruptibile et incorruptibile: mortale et immortale pascale mysterium. Vetus quidem secundum legem: novum autem secundum verbum: temporale per exemplum: eternum per gratiam: corruptibile per victimam pecudis: incorruptibile per domini vitam: mortale propter sepulturam: immortale propter resurrectionem. Vetus quidem est lex: novum autem est verbum: Temporale exemplar: sed sempiterna est gratia. Corruptibilis ovis: incorruptibilis dominus: non dominus ut agnus: sed resuscitatus ut deus. Tu. ℟. Salvum me fac deus: quoniam intraverunt aque usque ad animam meam: non avertas faciem tuam a me. Quoniam tribulor exaudi me deus meus. ℣. Intende anime mee et libera eam: propter inimicos meos eripe me domine. Quoniam tribulor. Lectio v.

Etenim ut ovis ad victimam ductus est: sed non erat ovis. Et sicut agnus sine voce: sed non erat agnus. Illa in figura fiebant pro agno etenim deus factus est et pro pecude homo: homo autem christus in quo capiunt omnia. Ipse enim adductus est ut agnus: occisus ut ovis veluti ab egypto nos a mundi culpa redemit: et salvavit nos de manu diaboli: sicut de manu pharaonis: et consignavit animas nostras proprio spiritu: et membra corporis nostri suo sanguine preciosa. Tu. ℟. Noli mihi domine esse alienus: parce mihi in die mala. Confundantur omnes qui me persequuntur et non confundar ego. ℣. Confundantur omnes inimici mei qui querunt animam meam ut auferant eam. Confu. Lectio vi.

Hic est qui in abel occisus est: et in ysaac pedibus colligatus est: et in iacob peregrinatus: et in ioseph venundatus est et in moyse obvolutus est: et in agno iugulatus: et in david persecutus: et in prophetis exhonoratus. Hic est qui in terra sepultus est: et resurgens a mortuis ad celorum excelsa conscendit. Hic est agnus sine voce. Hic est qui de grege assumptus est ad victimam: et vespere imolatus est: qui in nocte sepultus est. Hic christus iesus dominus noster: qui resurrexit a mortuis: et de inferiori sepulchro hominem resuscitavit ad vitam.

PRopter qđ ⁊ deus illū exaltauit ⁊ donauit illi nomen qđ est sup omne nomen: ut in noie ihesu oē genu flectatur celestium: terrestriū ⁊ infernorū: ⁊ omnis lingua ɔfiteat: q2 dñs ihs xp̄s in gloria ē dei p̄ris. Deo. Ad secūdas vē. R. Ingredięte dño. Hymn⁹. Uexilla regi. V. Eripe me dñe ab hoie. An. Scriptū est eni: pcutiam pastorē: ⁊ dispgent oues gregis: postq̄ aūt surrexero p̄cedam vos in galileā: ibi me videbitis dicit dñs. ps. Mgt. Feria secunda. Inuitat. Ubi fētauerūt me. ps. Uenite. Scdm Johem

ANte sex dies pasce venit ihs in bethaniā: vbi fuerat laçar⁹ mortuus quē suscitauit ihs. Et reliqua.

Omel. beati Augustini episcopi. Lectio. vij.

NE putarent hoies fantasma esse factū: q2 mortu⁹ resurrexit. Laçarus vn⁹ erat ex recūbentibus: viuebat: loquebat: epulabat: veritas ostēdebat: infidelitas iudeoꝝ cōfundebat. Discūbebat ḡ dñs cum laçaro ⁊ ceteris. Martha soror laçari ministrabat: maria altera soror laçari accepit librā vngenti nardi pistici preciosi: ⁊ vnxit pedes ihu: ⁊ extersit capillis suis: ⁊ dom⁹ impleta ē ex odore vngenti. Tu aūt.

R. Cōclusit vias meas inimicus insidiator fact⁹ est mihi sicut leo in abscondito: repleuit ⁊ inebriauit me amaritudine: deduxerūt in lacū mortis vitā meā: ⁊ posuerūt lapides cōtra me. Uide dñe iniquitatē illorū ⁊ iudica causā aie mee defensor vite mee. V. Factus sū in derisum omni pplo meo: canticum eorū tota die. Uide domine. Lectio. ij.

FActū fratres audiuim⁹: mysteriū requiram⁹. Quecūq̄ fidelis aia vis esse cū maria: vnge pedes dñi cū p̄cioso vngento. Ungentū istud iusticia fuit: ideo libra fuit. Unge ḡ pedes ihu bene viuēdo: dominica sectare vestigia: capillis terge: si habes supflua da pauperib⁹: ⁊ deo pedes tersisti. Capilli eni supflua corpis vident. Habes quid agas de supfluis tuis. Tibi supflua sunt: sed domini pedibus necessaria sunt. Tu autem domine.

R. Insurrexerunt in me viri iniqui: absq̄ misericordia q̄sierūt me interficere: ⁊ nō pepercerunt in faciem meā spuere:

τ lanceis suis vulnerauerunt me: τ cócussa sút oia ossa mea Ego aút estimabam me tanq̃ mortuú sup terrá. ℟. Et dede runt in escam meá fel: τ in siti mea potauerút me aceto. Ego

Domus aút im- Lect. v.
pleta est odore vngenti. Ue tibi miser Judas: bonus odor te occidit. Dicebat ergo. Quare hoc vngentú nó vendi tum ē: τ cetera. Plerics enim túc perisse iudá existimant: q̃a accepit a iudeis pecuniá ut do minú traderet. Nó tunc perijt iá fur erat: dñm pditus seque- bat: duodenariú numerú apo stoloꝝ implebat: aplicá beati- tudinem nó habebat: de vno pane accepit τ petrus τ iudas sꝫ petrus accepit ad vitam: iu- das ad mortem. Tu. ℟. Dixe rút impij apud se nó recte co- gitantes: circúueniam⁹ iustuꝫ qm̃ contrari⁹ est opib⁹ nostris: pmittit se sciam dei habere: fi- liú dei se nominat: τ gloriatur patrē se habere deum. Uidea mus si sermones illi⁹ veri sint: τ si est verus filius dei: liberet illú de manib⁹ nostris: morte turpissima condēnem⁹ eú. ℣. Uiri impij dixerút: opprima- mus virú iustum iniuste: τ de spolijs eius sortem mittamus Uideamus. Dixerút. ℣. In- tende anime mee τ libera. ē.

Ad laudes añ. Faciem meā nó auerti ab increpantibus τ conspuentib⁹ in me. ps. Mise- rere. Añ. Framea suscitare ad uersus eos qui dispergút gre- gem meú. ps. Uerba mea. Añ. Appenderút mercedem meá triginta argēteis quos appre- ciatus sú ab eis. ps. Deus de⁹. Añ. Inundauerút aque super caput meú: dixi: perij: inuoca- bo nomen tuú domine deus. ps. Confitebor. Añ. Labia in- surgentiú τ cogitationes eorú vide domine. ps. Laudate do minú. Capitulum.

In dieb⁹ illis: Dixit ysaias Domin⁹ deus aperuit mi- hi aurē: ego aút nó cótradico retrorsum nó abij. Deo. Hym- nus. Pange lingua. ℣. Eripe me de inimicis. Añ. Nó habe res in me potestatē nisi desup datú tibi fuisset. ps. Bñd. Oro

Da q̃s oips deus ut qui in tot aduersis ex nostra in- firmitate deficimus: intercede- dente tui vnigeniti passióe re- spirem⁹. Per. Pro pplo oro.

Adiuua nos deus saluta- ris noster: τ ad beneficia

Tua nos mīa dñe de⁹ ab
omni vetustatis surrepti
one expurget: ꝛ capaces sancte
nouitatis efficiat. Per. Añe.
ad terciā sextā ꝛ nonā hodie ꝛ
cras eedem q̄ feria secūda pre
cedenti. Ad. vi. Caplm.

Et ego quasi agnus man
suetus qui portat̄ ad vi
ctimā ꝛ nō cognoui: q꜡ cogita
uerūt sup me cōsilia. Deo. Ad
ix. Caplm.

Tu autē dñe
sabaoth: qui iudicas iu
ste: ꝛ probas renes ꝛ corda: vi
deā vindictā in eis: tibi enim
reuelaui causā meā dñe deus
meus. Deo. Ad vē. R. Domi
nus ibus. ꝟ. Hymn⁹ Uexilla.
Añ Potestatē habeo ponēdi
aiam meā: ꝛ iterū sumendi eā
ps Mḡt. Feria quarta Inui
tatoriū Quib⁹ iuraui. L. i.

Legim⁹ q꜡ xp̄s peccata no
stra portat ꝛ ꝑ nobis do
let. Doles ḡ dñe: nō tua sꝫ nr̄a
vulnera: nō tuā mortē: sed no
strā infirmitatē: ꝛ nos estima
uim⁹ te esse in dolorib⁹: cū tu
nō ꝑ te: sꝫ ꝑ nobis doleres. In
firmat⁹ es: sꝫ ꝓpter peccata no
stra: nō q꜡ illa infirmitas erat
ex patre assūpta: sꝫ ꝑ nobis su
scepta: q꜡ nobis ꝓderat: ut eru
ditio pacis nr̄e esset in te: ꝛ li
uore tuo sanarentur nr̄a vulnera
Tu. R. Amicus meus osculi
me tradidit signo dicens. quē
osculat⁹ fuero ipse ē tenete eū:
hoc malū fecit signū. Qui per
osculū adimpleuit homicidiū
infelix ꝑtermisit preciū sangui
nis ꝛ in fine laqueo se suspen
dit. ꝟ. Melius illi erat si nat⁹
nō fuisset. Qui. L. ii.

Denique dñs ait. Pr̄ trans
fer a me calicē istū: quasi
homo mortē recusans: quasi
deus sententiā suā conseruās
Sꝫ oportet nos mori seculo:
ut resurgam⁹ deo: ut iuxta di
uinā sententiā lex maledictio
nis: resoluto in terre limū: na
ture fine soluat̄. Duas ḡ volū
tates in xp̄o itelligite. Uō autē
ait: nō mea volūtas sꝫ tua fiat
suā ad hominē retulit: patris
ad diuinitatē. Tu. R. O iuda
qui dereliquisti consiliū pacis ꝛ
cū iudeis consiliat⁹ es. Trigin
ta argēteis vendidisti sangui
nem iustū ꝛ pacis osculū fere
bas: qđ i pectore nō habebas.
ꝟ. Uerax das fallacib⁹: iustū
flagellat ipsius. Trigīta. L. iii.

Iterum ait dñs: Pater ne
statuas illis hoc peccatū:
ut passio sua esset omnib⁹ salu
taris. Juda osculo filiū hoīs

tradis: Magna diuine signi-
ficatio pietatis: magna discipli
na virtutis: et consiliu proditionis
aperit et adhuc patientia non
negat. Ostendisti dne que pro-
deret duz occulta manifestas.
Ostendisti etia quem traderet
cu dicis filiu hois: qz caro no
diuinitas capit. Tu. R. Ecce
turba et qui vocabat iudas ve
nit: et cuz appropinquaret ad
ihm ut eu oscularet: ihs dixit
ad eu: iuda osculo tradis filiu
hois Ad crucifigendu. V. Fi-
lius quide hois vadit sicut scri
ptuz est de illo: ve aut homini
illi p que tradet. Ad crucifige.
Ecce. V. Intede aie mee. Ad
laudes an. Libera me de san
guinib deus de meus: et exul
tabit lingua mea iusticia tua.
ps. Miserere. An. Contumelias
et terrores passus sum ab eis et
dns mecum est tanq bellator
fortis. ps. Te decet. An. Ipsi vo
inuanu quesierut aiam mea:
introibut in inferiora terre. ps.
Deus deus. An. Oes inimici
mei audierunt malu meu dne
letati sunt qm tu fecisti. ps. Ex-
altauit. An. Alliga dne in vin
culis nationes gentiu: et reges
earu in coped ib. ps. Laudate
dominu. Capitulum.

In dieb illis: dixit ysaias:
Dne quis credidit auditui
nro: et brachiu dni cui reuela-
tum est: et ascedet sicut virgul-
tum coraz eo: et sicut radix de
terra sitieti. Deo. Hymn. Pan
ge lingua. V. Eripe me de ini.
An. Tanto tpe vobiscu eram
docens, vos in teplo et non me
tenuistis: modo flagellatu du
citis ad crucifigendu. ps. Be-
nedictus. Oratio.

Deus q p nobis filiu tuuz
crucis patibulum subire
voluisti: ut inimici a nobis ex
pelleres ptate: concede nobis
famulis tuis: ut resurrectiois
ipsi gram consequamur. Qui te
cum. Pro populo oratio.

Respice qs dne sup hac fa
milia tua: p q dns nr ihs
xps no dubitauit manib tra-
di nocentu: et crucis subire tor
mentu. Qui. Ad vi. Capitlm.

Et nos putauim eu qsi le
prosu et percussum a deo: et
humiliatu: ipse aut vulnerat est
ppter iniquitates nras: attrit est
sup scelera nra. Deo. Ad ix.

Et ipse pecta mul Capitlm
toru tulit: et p trasgressori
bus orauit: ut no pirent dicit
dns ops. Deo. Ad vs. R. In-
gressus pylat. A. Hymn. Ue-

silla. ℣ Eripe me dñe ab ho. Añ. Quottidie apud vos erã in tẽplo docẽs: ⁊ nõ me tenuistis: modo flagellatũ ducitis ad crucifigẽdũ. ps̄ Mĩg̃t. Dic notandũ ẽ q̃ ab hĩc vsq̃ octauas resurrectionis dñi inclusiue: officiũ neq̃ de scis occurrẽtib⁹: neq̃ et deuotiõe dicẽdũ est: neq̃ vigilie mortuoꝝ. Feria quinta Cene dñi dies appellata. Cene dñi dies: hec q̃nta feria vocat̃. Est aũt dies ista magne solẽnitatis: p eo q̃ i ca dña nr̃ ihs xp̄s panẽ purũ: suũ mutauit in carnẽ: ⁊ sic̃ vinũ in suũ sanguinẽ. Itẽ q̃ noui testamentũ tũc incepit: ⁊ vet⁹ fuit terminatũ. Itẽ q̃ ecclesia tunc recipit penitẽtes q̃s in prima dñica ieiuniorũ eiecerat. Itẽ ꝓpter ꝯsecrationẽ chrismatis: ꝓpter mandatũ ⁊ ꝓpẽ ostensionẽ hũilitatis dñi in lotione pedũ: ⁊ ꝓpterea q̃ pñt debẽt indui hoc die vestimẽtis solẽnibus: sicut i alijs solẽnitatibus maiorib⁹: ⁊ oĩa cantica letitie ꝓter alla dicunt̃. Non tñ ꝓpter h̄ debet q̃s comedẽ bis in hac die: q̃ frangeret ieiuniũ adeo p vna hora sicut p tota septimana. In h̄ autẽ triduo añ pasca capita horaꝝ sicut De⁹ i adiutoriũ subticẽt. p̄s etiã ab hinc vsq̃ pasca ad oẽs horas dicũt sine Glia pri. Et etiã simili lectionũ totalit̃ deponunt̃: q̃ xp̄s caput nr̃m i eis a nobis tollit̃ sm̃ carnis prĩtiã. Ad lectiones nõ petũt bñdictiões nec dant̃ q̃m pastor xp̄s ut bñdicat gregi suo nõ habet̃: nec Tu autẽ dicit̃ ul' similia: q̃ apli his dieb⁹ nec ad p̄dicandũ missi sũt: nec inde redierũt. Nec osculũ pacis alicui dat̃ ꝓpter osculũ iude. Nec aliquẽ salutam⁹ q̃ cũ salutatiõe iudas tradidit xp̄m dicẽs: aue rabbi. Incipit aũt matutinũ tale. Añ. Zelus domus tue comedit me: ⁊ opprobria exprobrantiũ tibi: ceciderũt sup me. ps̄. Saluũ me fac. sine Glia. Añ. Auertant̃ retrorsum ⁊ erubescãt q̃ cogitãt mihi mala. ps̄. Deus i adiutoriũ. Añ. De⁹ me⁹ eripe me de manu pctõris. ps̄. In te dñe speraui. ℣. Zelus dom⁹ tue comedit me. Et opprobria exprobrantiũ tibi ceciderũt sup me. Incipiũt threni. i. lamentationes hieremie ꝓphe: lectiõe p̄ma.

ET factũ ẽ: postq̃ i captiuitatẽ redact⁹ ẽ isrl': ⁊ irlm deserta est: sedit hieremias ꝓpha flens: ⁊ planxit lamẽta-

tionē hāc in irlm: ⁊ amaro aīo suspirās ⁊ eiulās dixit. Aleph.

Quomodo sedet sola ciuitas plena ppl'o: Facta ē q̄si vidua dña gētiū: pnceps puīntiaꝝ facta est sub tributo. Beth. Plorās plorauit ī nocte ⁊ lachrymę ei⁹ in maxillis ei⁹. Nō ē q̄ ꝯsolet eā: ex oīb⁹ charīs ei⁹. Oēs amici ei⁹ spreuerūt eā ⁊ facti sunt ei inimici. Gimel. Migrauit iuda ꝓpter afflictionē ⁊ multitudinem seruitutis. Habitauit int̄ gentes nec inuenit requiē. Oēs psecutores ei⁹ apprehēderūt eā: int̄ angustias. Jrlm irlm ꝯuertē ad dñm deū tuū. R. In monte oliueti orauit ad patrē: pr̄ si fieri pōt trāseat a me calix iste. Spirit⁹ quidē pmpt⁹ est caro aūt infirma fiat volūtas tua. V. Uerūtā nō sicut ego volo: s; sicut tu vis pater. Spūs. Deleth

Uię syon lugent: eo q̄ nō sint q̄ veniāt ad solēnitatē. Oēs portę ei⁹ destructę: sacerdotes ei⁹ gemētes: v̄gines ei⁹ squalidę: ⁊ ipsa oppssa amaritudine. He. Facti sūt hostes ei⁹ in capite: īimici ei⁹ locupletati sūt: q: dñs locut⁹ ē sup eā ꝓpter multitudinē iniquitatū ei⁹. Paruuli ei⁹ ducti sūt in captiuitatē: añ faciē tribulantis. Uau. Et egressus ē a filia syō: omnis decor ei⁹. Facti sūt pncipes eius velut arietes nō inuenientes pascua: ⁊ abierunt absq; fortitudine ante faciem subsequentis. Jrlm irlm. R. Tristis est anima mea vsq; ad mortē: sustinete hic ⁊ vigilate mecū. Nūc videbitis turbam que circūdabit me: vos fugā capietis: ⁊ ego vadā imolari p vobis. V. Uigilate ⁊ orate dicit dñs. Nunc. Zai.

Recordata est irlm dierū afflictionis sue: ⁊ p̄uaricationis omniū desiderabiliū suoꝝ: que habuerat a diebus antiquis: cū caderet populus ei⁹ in manu hostili: ⁊ non esset auxiliator. Uiderūt eā hostes ⁊ deriserūt sabbata ei⁹. Heth. Peccatū peccauit irlm: ꝓpterea instabilis facta ē. Oēs q̄ glificabāt eā spreuerūt illā: q: viderūt ignominiā ei⁹: ipsa aūt gemēs: ⁊ ꝯuersa ē retrorsū. Teth. Sordes ei⁹ in pedib⁹ ei⁹ nec recordata ē finis sui. Deposita ē vehemēt̄ nō hn̄s ꝯsolatorē. Uide dñe afflictionē meā: q̄m erectꝰ ē īimic⁹. Joth. Manū suā misit host̄: ad oīa desiderabilia ei⁹: q: vidit gētes igressas

sanctuariū suū: de quib⁹ p̄cepe-
ras ne intrarēt in ecclesiā tuā.
Jrlm irlm. ℟. Ecce vidim⁹ eū
nō habētē speciē neq3 decorē:
aspect⁹ ei⁹ in eo nō est: hic peccā
nostra portauit ⁊ p̄ nobis do-
lens: ipse aūt vulnerat⁹ ē p̄pter
iniq̄tates nr̄as. Cui⁹ liuore sa-
nati sum⁹. ℣. Vere lāguores
nr̄os ipse abstulit: ⁊ infirmita-
tes nr̄as ipse portauit. Cuius.
Ecce. In .ij. nocturno an̄. Li-
berauit dn̄s pauperē a potēte
⁊ inopē cui nō erat adiutor. ps.
Deus iudiciū. An̄. Cogitaue-
rūt impij ⁊ locuti sūt nequitiā
iniquitatē in excelso locuti sūt
ps. Q̄ bonus isrl̄. An̄. Exurge
dn̄e ⁊ iudica causam meā. ps.
Vt q̄d deus. ℣. Deus me⁹ eri-
pe me de manu pctōris. Et de
manu ꝯtra legē agentis ⁊ ini-
qui. Ex tractatu beati Augu
stini ep̄i sup psalmū. Lc. iiij.

EXaudi deus orōnē meā
dū tribulor: a timore ini-
mici erue aiam meā. Seuie-
runt inimici in martyres. Quid
orabat ista vox corporis xp̄i?
Hoc orabat: ut eruerēt ab ini-
micis ⁊ nō eos possent occidē
inimici. Ergo exauditi nō sūt:
q2 occisi sunt: ⁊ deseruit deus
cōtritos corde seruos suos: ⁊
sperantes in se despexit? Absit.
Quis eni inuocauit dn̄m ⁊ dere
lictus est? Quis sperauit in eo
⁊ desert⁹ ē ab eo? Exaudiebāt
⁊ occidebant: ⁊ tn̄ ab inimicis
eruebant. ℟. Vn⁹ ex discipu-
lis meis tradet me hodie: ve
illi p̄ quem tradar ego. Meli⁹
illi erat si natus nō fuisset. ℣.
Qui intingit mecū manū i pa-
rabside: hic me traditur⁹ est in
man⁹ peccatoꝝ. Meli⁹. Lc. v.

HOc ergo erat vox marty
rū. A timore inimici erue
aiam meā. Nō ut me nō occi-
dat inimic⁹: s3 ut nō timeā oc-
cidentē inimicū. Hoc orat in
psalmo seruus: q̄d modo dice
bat in euangelio dn̄s. Nolite
inquit timere eos qui occidūt
corpus: animā aūt nō possunt
occidere: s3 eū timete qui po-
testatē habet ⁊ animā ⁊ corp⁹
occidere: ⁊ mittere in gehēnā
ignis. Et repetiuit. Ideo dico
vobis hunc timete. Qui sūt g
corp⁹ occidūt? Inimici. Quid
dicebat dn̄s? Ne timerentur.
Orēt ergo ut p̄stet q̄d iubet.
Erue a timore inimici: ⁊ subde
timori tuo. Nō enim a timore
volo esse immunis: sed a timore
inimici liber: sub timore dn̄i
seru⁹. ℟. Judas mercator pes-

simus osculo petijt dominuz:
ille ut agnus inocẽs nõ negat
iude osculũ: Denarioꝝ nume-
ro christũ iudeis tradidit. ℟.
Melius illi erat si nat⁹ nõ fuis-
set. Denarioꝝ. L. vi.

Protexisti me deus a con-
uentu malignantiũ a mul-
titudine opantiũ iniquitatem.
Jam ipsũ caput nostrũ intuea-
mur: multi martyres talia pas-
si sunt: sed nihil sic elucet: quõ
caput martyruz. Ibi meli⁹ in-
tueamur qd illi experti sũt. Pro-
tectus est a conuentu malignan-
tiũ: ptegente se deo: ptegente
carnẽ suã ipso filio: ꝛ homine
quẽ gerebat: q: filius hois est
ꝛ filius dei est. Fili⁹ dei ꝓpter
formã dei: fili⁹ hois ꝓpter for-
mam serui: hñs i potestate po-
nere aiam suã: ꝛ recipere eam.
Quid ei potuerũt facere inimi-
ci? Occiderũt corpus: aiaz nõ
occiderũt. Intendite. Parũ ğ
erat dñm hortari martyres
verbo: nisi firmaret exemplo.
℟. Eram quasi agnus inocẽs
ductus sum ad imolandum ꝛ
nesciebã: consiliũ fecerunt ini-
mici mei aduersũ me dicẽtes:
Uenite mittamus lignũ in pa-
nem eius ꝛ conteram⁹ eum de
terra viuentiũ. ℣. Omnes ini-
mici mei aduersuz me cogita-
uerũt mala mihi: vbũ iniquũ
mandauerunt aduersũ me di-
centes. Uenite. Eram. In ter-
tio nocturno añ. Dixi iniquis
nolite loqui aduersus deũ ini-
quitatẽ. ps. Confitebimur. Añ.
Terra tremuit ꝛ quieuit dum
resurgeret in iudicio deus. ps.
Notus i iudea. Añ. In die tri-
bulationis mee deũ exquisiui
manib⁹ meis. ps. Uoce mea.
℣. Domo pacis mee in q̃ spe-
raui. Qui edebat panes meos
magnificauit sup me supplan-
tationẽ. Lectio. vij.

Ad magnũ culmen humi-
litatis accedit q illi non
dedignatus est dñs lauare pe-
des: cuius manus iam poeni-
debat i scelere. Quid autẽ mi-
rũ si surrexit a cena ꝛ deposuit
vestimenta sua: Qui cũ in for-
ma dei esset semetipsũ exina-
niuit. Et quid mirũ si pcinctus
lintheo: qui formã serui acci-
piens ꝛ habitu inuentus ẽ ut
hõ. Quid mirũ si misit aquam
in peluim: qui in terra sangui-
nem fudit quo imunditiã de-
leret peccatoꝝ. ℟. Una hora
nõ potuistis vigilare mecum.
Qui exhortabamini mori pro
me: uel iudam nõ videtis quõ

nō dormit: sȝ festinat tradere me iudeis. ℣. Dormite iam ꝛ requiescite: ecce appinquabit q me traditur⁹ est in man⁹ peccatoꝝ. Qui. L. viij.

Passurus igit̄ extīa ꝑmisit obsequia: nō soluȝ eis p quib⁹ erat subitur⁹ morte: sed etiā illi qui eū fuerat traditur⁹ ad morte. Tanta ē quippe humane hūilitatis vtilitas: ut eā suo cōmendaret exemplo etiā diuina sublimitas: qꝛ homo sugbus in eternū ꝑiret: nisi eū deus hūilis inueniret. Uenit aūt filius hōis querē ꝛ saluūȝ facere qd̄ ꝑierat: ꝑierat aūt superbiā deceptoris secut⁹: ergo hūilitatē saluatoris sequat̄ inuentus. ℟. Seniores ppl'i cōsiliū fecerūt ut ihm dolo tenerent ꝛ occiderēt. Cū gladijs ꝛ fustibus exierunt tanq̄ ad latronē. ℣. Congregauerūt iniquitatē sibi ꝛ egrediebant̄ foras. Cum. Lectio. ix.

Dicit deinde euangelista Et cena facta: cū diabolus misisset in cor: ut tradēt eū iudas. Ex hoc manifeste ostēdit: qꝛ cum panē intinctum a domino: indignus accepit tūc diabolus in eū intrauit: sicut apostolus ait. Qui manducat corpus dñi ꝛ bibit sanguinem ei⁹ indigne: iudiciū sibi manducat ꝛ bibit. Ante acceptionem autē panis intincti suggestiones diabolicas a foris cōsentiēs patiebatur. De malo ḡ iude scariothis q diabolo suadente dominū ad crucifigendum tradidit: domin⁹ bonum fecit: quia ꝑ passionē suā mūdū a peccato redemit. ℟. Reuelabunt celi iniquitatē iude: ꝛ terra aduersus eū consurget ꝛ manifestū erit peccatuȝ ill⁹ in die furoris domi. Cum eis qui dixerūt domino deo recede a nobis: scientiā viaꝝ tuaꝝ nolumus. ℣. Fiat mensa coꝝ coram ipsis in laqueū ꝛ in retributiones ꝛ i scādalū. Cum. Reuelabunt celi. Immediate Ad laudes añ. Justificeris domine in sermonib⁹ tuis ꝛ vincas cū iudicaris. ps. Miserere Añ. Domin⁹ tanq̄ ouis ad victimā ductus est: ꝛ nō aperuit os suū. ps. Domine refugium. Añ. Contritū est cor meum in medio mei: contremuerūt oīa ossa mea. ps. Deus deus. Añ. Exhortatus es in virtute tua: ꝛ in refectione sancta tua dñe. ps. Cantemus. Añ. Oblatus ē quia ipse voluit: ꝛ peccata no-

stra ipse portauit. ps. Laudate. v. Xp̄s fact⁹ est pro nobis obediens vsq; ad mortē: mortem autē crucis. Añ. Traditor autē dedit eis signū dicens: quē osculatus fuero ipse est tenete eū. ps. Benedictus. Immediate subiūgit. kyrieleison Xp̄eleison. kyrieleison. Domine miserē nobis. Xp̄s dñs factus est obediēs vsq; ad mortem. A lpha ⁊ o. tu finis ⁊ origo: tu leo vermis ⁊ homo nat⁹ de virgine verbo. v. Ihu xp̄e q passur⁹ aduenisti, ꝓpter nos. kyrie. xp̄e. kyrie. Dñe miserere Xp̄s dñs fact⁹. S tella matutina deo victima grata: tu norma regni isrl' anguis pendula. v. Qui ꝓphetice pmisisti: ero mors tua o mors. kyrieleison. Xp̄el. kyriel. Dñe miserē. Xp̄s domin⁹. S ol lucifer mūdi patris nūcius sūmi: tu cardo paradisi ꝑclusi morsus inferni. v. Qui expansis in cruce manibus traxisti omnia ad te secula. kyriel. Xp̄el. kyriel. Dñe miserere. Xp̄s dñs. Q ui cruce soluebas moriens: que nō rapiebas. v. Uita in ligno moritur: infernus ex morsu despoliatur kyrieleison. Xp̄eleison. kyrieleison. Domine miserere Xp̄s dominus. v. Xp̄s fact⁹ est ꝑ nobis obediens vsq; ad mortē. Mortē. Immediate subiungit hymnus.

R Ex xp̄e factor omniū redēptor ⁊ credentiū: placare votis supplicū te laudib⁹ colentiū. C uius benigna grā crucis ꝑ alma vulnera virtute soluit ardua: ꝓmi parētis vincula. Q ui es creator siderum tegmen subisti carneū: dignatus hanc vilissimā pati doloris formulā. L igat⁹ es ut solueres mūdi nexis complices: ꝑ probra tergens crimina que mūdus auxit plurima. C ruci redemptor figeris: terram sed omnē concutis: tradis potentem spiritū nigrescit omne seculū. M ox i paterne glīe victor resplēdēs culmie: cū spūs numinie descēde nos rex optime. Amē. Post h dicit ps. Miserere mei deus. sine Glīa pri cui subiūgit v. Xp̄s fact⁹ e ꝑ. Deinde. Pr nr sub silentio. Et post h sequit oro imediate voce sata.

R Espice dñe sup hāc familiā tuā: ꝓ q̄ dñs nr ihs xp̄s nō dubitauit manibus tradi nocentium ⁊ crucis subire tormentū. Absq; Per dominū.

Subiungat͡ immediate.

Hymnũ dicam⁹ dño: laudes deo cũ cantico qui nos crucis patibulo suo redemit sanguine. Die decurso ad vesperũ: quo xp̃s morti tradit͡ ad cenã venit impi⁹ q erat xp̃i ꝓditor. Ihesus futura nũciat cenantib⁹ discipulis vnus ex discũbẽtibus ipse me traditurus est. Iudas mercator pessimus osculo petijt dñm: ille ut agnus inocens nõ negat iude osculum. Denarioꝝ numero xp̃m iudeis tradidit: inocens ꝛ inoxi⁹ quẽ iudas tradit impius. Preses pylat⁹ ꝓclamat: nullã culpam inuenio ablutis aqua manib⁹ xp̃m iudeis tradidit. Fallaces iudei ipij latronẽ petũt viuere: xp̃m accusant grauit͡: crucifigat͡ reus est Et barrabas dimittit͡: q reus mortis fuerat vita mũdi suspẽdit͡ ꝑ quem resurgunt mortui. Gl̃ia tibi dñe: gloria vnigenito qui passus est ꝓ omnib⁹ redemptis in hoc seculo. Amẽ. Post hec dicit͡ ps̄. Deus misereat͡ nostri. cui subiungit. ℣. Xp̃s factus est ꝓ nobis. totus deinde Pater noster. sub silẽtio. Et post hec sequit͡ oratio. Respice q̃s dñe. absq ꝑ dñm. ut. s̄. Et nota q ad horas legũtur ps̄ cõsueti simplicit͡: post q̃s dicit͡ immediate ps̄. Miserere mei deus ꝯm. semꝑ. cui subiũgit. ℣. Xp̃s factus. totus. Deinde Pater noster. sub silẽtio ꝛ post hec dicit͡ semꝑ sola orõ ꝑdicta. Respice. ut. s̄. Ad vs̄. añ. ut sequit͡. Calicẽ salutaris accipiã ꝛ nomen dñi inuocabo. ps̄. Credidi. Añ. Cũ his q oderunt pacẽ: eram pacificus cũ loquebar illis ipugnabant me grat͡. ps̄. Ad dñm. Añ. Ab hoib⁹ iniquis libera me domine. ps̄. Eripe. Añ. Custodi me a laqueo quẽ statuerũt mihi ꝛ a scandalis operantiũ iniqtatem. ps̄. Dñe clamaui. Añ. Considerabã ad dexterã ꝛ videbam ꝛ nõ erat q cognosceret me. ps̄. Voce mea. Añ. Cenantib⁹ illis accepit ih̃s panẽ bñdixit ꝛ fregit dedit discipulis suis. ps̄. Mḡt. Post hec immediate dicit͡ ps̄. Miserẽ. ut s̄. ad horas signatũ est: ꝛ sic ꝑficit͡ officiũ vespinũ. Completoriũ dicat͡ simplicit͡ cũ ceteris ut. s̄. Parasceue dicit͡ hec feria sexta in qua passus est dñs nr̃. Interpretat͡ aũt parasceue ꝑparatio ciboꝝ: qꝛ tunc iudei ꝑparant cibos q̄bus sabbato

vescant: nõ enĩ eis licet sabba
to pparare. Ab hac sexta feria
per omnes alias sextas ferias
q̃s p̄missi octauas recipiũt xp̄i
fideles abstinẽtie seruãde cau
sam i memoriã dñice passio-
nis. Hec etiã dies in septẽ pri-
uilegiata inueniĩ: q̃. s. in ea re-
colit xp̄i imolatio: inferni ex-
poliatio: mortis conculcatio:
humani generis redẽptio: pa-
radisi apertio: scripturarũ mani-
festatio: z testamẽti eius dispo
sitio. Qd̄ fm beatũ Ambrosiũ
tale est. Auctor pietatis in cru
ce pendens: psecutionẽ aplis:
pacẽ discipulis: corpus iudeis:
patri spiritũ: virgini paranim-
phũ: latroni paradisũ: crucem
xp̄ianis penitentib⁹: z infernũ
peccatorib⁹ cõmendauit. Et
sciendũ est q̄ xp̄s sua passione
nõ tñ illos redemit q̄ tũc erãt
in limbo qui locus dicit̃ sinus
abrahe: sȝ etiam oẽs futuros
qui sancta morte: vitã erant fi
niturí zc. Incipit officiũ matu
tinũ p añ. Astiterũt reges ter-
re z principes cõuenerũt i vnũ
aduersus dñm z aduersũ xp̄m
ei⁹ p̄s. Quare fremuerũt. Añ.
Diuiserũt sibi vestimẽta mea:
z sup vestem meã miserũt sor-
tem. p̄s. Deus de⁹ meus respice

Añ. Insurrexerũt in me testes
iniqui: z mẽtita ẽ iniqtas sibi.
p̄s. Dñs illuminatio. ℣. Diui-
serũt sibi vestimẽta mea. Et su
per vestẽ meã mi. sor. Aleph.
Quomõ obtexit caligine
in furore suo dñs filiam
syon: p̄iecit de celo in terrã in-
clytã isrl': z non est recordatus
scabelli pedũ suoꝝ in die furo
ris sui. Beth. Precipitauit do
min⁹ nec pepcit oĩa speciosa ia
cob: destruxit i furore suo mu-
nitiones virginis iuda: z deie
cit in terrã: polluit regnũ z prĩ-
cipes eius. Gimel. Confregit i
ira furoris sui oẽ cornu israel:
auertit retrorsũ dexterã suam
a facie inimici: z succendit i ia
cob quasi ignẽ flãme deuorã-
tis in gyro. Deleth. Tetendit
arcũ suũ quasi inimic⁹: firma-
uit dexterã suã quasi hostis: z
occidit omne qd̄ pulchrũ erat
visu: in tabernaculo filie syon
effudit quasi ignẽ indignatio
nẽ suam. Ierlm ierlm. ℟. Oẽs
amici mei dereliquerũt me: z
p̄ualuerũt insidiãtes mihi: tra
didit me quẽ diligebã z terri-
bilib⁹ ocul' plaga crudeli pcu-
tiẽs: Aceto potabat me. ℣. Et
dederũt in escã meã fel: z i siti
mea potã. Aceto. Zai.

REpulit dñs altare suum: maledixit sanctificatiõi sue: tradidit in manu inimici muros turriũ eius: vocẽ dederunt in domo dñi: sicut in die solenni. Heth. Cogitauit dñs dissipare murũ filie syõ: tetendit funiculũ suũ: et non auertit manũ suaz a pditiõe. Luxitq; antemurale: et murus pariter dissipatus est. Teth. Defixe sũt in terra porte eius: perdidit et contriuit vectes eiꝰ: regem eiꝰ et principes eius i gentibꝰ. Nõ est lex: et ꝑphete eius nõ inuenerunt visionẽ a dño. Joth. Sederunt in terra: cõticuerũt senes filie syon: consperserũt cinere capita sua: accincti sũt ciliciis. Abiecerũt in terra capita sua virgines irlm. Jrlm. ℟. Velũ templi scissum est: et oĩs terra tremuit. Latro de cruce clamabat dicens: memento mei domine dũ veneris in regnum tuũ. ℣. Amen dico tibi hodie mecũ eris in paradiso. Latro de cruce cla. Caph.

Defecerũt pre lachrymis oculi mei: cõturbata sũt viscera mea. Effusum ẽ in terra iecur meũ: sup contritione filie populi mei: cũ deficeret paruulus et lactens in plateis oppidi. Lamech. Matribus suis dixerunt vbi est triticũ et vinum: cum deficerent quasi vulnerati in plateis ciuitatis: cum exalarent animas suas i sinu matrũ suarũ. Mem. Cui compabo te: uel cui assimilabo te filia hierusalem: cui exequabo te et consolabo: te virgo filia syon: Magna ẽ enim velut mare cõtritio tua. Quis medebit tui: Nun. Prophete tui viderunt tibi falsa et stulta: nec apiebant iniquitatẽ tuam ut te ad penitentiã puocarẽt. Viderũt aũt tibi assũptiones falsas et eiectiones. Samech. Plauserũt sup te manibꝰ oẽs transeuntes p viam: sibilauerunt et mouerũt capita sua: super filiã irlm. Hecciñe est vrbs dicentes pfecti decoris: gaudiuz vniuerse terre: Jrlm. ℟. Vinea mea electa ego te plantaui: Quõ conuersa es in amaritudinez ut me crucifigeres et barrabaz dimitteres. ℣. Ego quidẽ plantaui te vineã meaz electam omne semen verum. Quõ. Vinea. In secũdo nocturno añ. Cum faciebant qui querebãt animã meã. ps. Domine ne in furore. ij. Añ. Confundant et reuereant: qui querunt animaz meã ut auferant eã. ps. Expectans. Añ. Alieni

insurrexerūt in me: ꝛ fortes q̄sierunt animā meā. ℟ Deus i nomine. ℣. Insurrexerūt i me testes iniqui. Et mentita ē iniquitas sibi. De sermone beati Johannis os auri. L. iiij.

Hodierna die domin⁹ noster pependit in cruce: ꝛ nos epulamur: Sꝫ discas qm̄ crux xp̄i ferie sūt ꝛ nūdine spūales. Antea nāqꝫ crux condemnationis erat: nūc vo facta est res honoris. Prius in condēnatiōe maledicti stabat nūc in occasione salutis erecta est. Hec eni crux inumerabiliū bonoꝝ causa nob̄ extitit. Hec nos de erroꝛib⁹ liberauit. Hec nos sedentes in tenebris illuminauit. Hec eni inimicitiarū interemptio ē: pacis firmamētum: ꝛ omniū bonoꝝ thesaurus: qꝛ iam nō erram⁹ in solitudinibus: viam eni veritatis agnouim⁹. ℟. Tanqꝫ ad latronem existis cū gladijs cōprehendere me: quotidie apud vos eram in templo docens: ꝛ nō me tenuistis: ꝛ ecce flagellatū ducitis Ad crucifigendū. ℣. Fili⁹ quidē hois vadit sicut scriptū ē de illo: ve aūt hoi illi p quē tradet: Ad crucifigēdū.

Propter hāc bñdi- L. v. ctā passionē fratres: iā nō sumus extra regnū: ianuā eni regni intrauim⁹: iā ignitas diaboli sagittas nō timem⁹: qꝛ fōtem vite q̄ extinguerent inuenimus: ꝓpter hāc bñdictā crucē i viduitate iā nō sum⁹: sponsū eni recepim⁹: nō expauescim⁹ lupū: qꝛ iā bonū pastorē inuenimus. Ego sū inq̄t pastoꝛ bon⁹ ℟. Barrabas latro dimittit ꝛ inocēs xp̄s occidit: nā ꝛ iudas armiductoꝛ sceleris q p pacē didicit facē bellū: Osculando tradidit dn̄m ih̄m xp̄m. ℣. Ecce turba ꝛ q vocabat iudas venit: ꝛ dū appinquaret ad ih̄m Osculando. Lectio. vj.

Propt hāc bñdictā crucē nō formidam⁹ tyrānū: qꝛ regi glīe adherem⁹: ꝓpter hāc diē festū agim⁹ cruci mēoꝛiaꝫ celebrātes: qꝛ pasca nr̄m imolat⁹ ē xp̄s. Et vbi imolat⁹ ē dicito: In altitudie cruci. Nouū ē altare sacrificij h⁹: qm̄ imolatio noua ꝛ admirabil̄. Ipse eni ꝛ hostia erat ꝛ sacerdos. Hostia qdē carne: sacerdos vo f꜀ spm̄. ℟. Tenebre facte sūt dū crucifixissēt ih̄m iudei: ꝛ circa horā nonā exclamauit ih̄s voce magna: De⁹ deus: ut qd me dereliquisti. Et iclinato capite

emisit spiritū. Tunc vn⁹ ex militibus lancea latus ei⁹ pforauit: ⁊ continuo exiuit sanguis ⁊ aqua. ℣. Et velū templi scissum est a sūmo vsqꝫ deorsum: ⁊ oīs terra tremuit. Tūc. Tenebre. In tercio nocturno añ. Ab insurgētib⁹ ī me libera me domine: q: occupauerūt animā meā. ps. Eripe. Añ. Longe fecisti notos meos a me: tradit⁹ sum ⁊ nō egrediebar. ps. Dñe deus salutis. Añ. Captabāt in aīam iusti: ⁊ sanguinē inocentem condēnabāt. ps. Deus vltionū. ℣. Ab insurgentib⁹ in me libera me dñe. Quia occupauerūt aīam meā. L. vij.

O Mirabilis potētia crucis o ineffabilis glīa passiōis in qua tribunal dñi ⁊ iudiciū mūdi ⁊ potestas crucifixi. Traxisti eni dñe oīa ad te: cum expandisses tota die man⁹ tuas ad plebem nō credentē ⁊ contradicentē tibi: confitēde maiestatis tue sensū totus mūdus accepit. Unde bernardus. O q̄ indebita miseratio: q̄ gratuita dilectio: q̄ inopinata dignatio: q̄ inuicta mansuetudo regē glīe p despectissimo vermiculo crucifigi. ℟. Tradiderunt me in manus impiorū: ⁊ inter iniquos piecerunt me: ⁊ non pepcerūt anime mee: congregati sūt aduersū me fortes Et sicut gigantes steterūt contra me. ℣. Astiterūt reges terre: ⁊ principes cōuenerūt i vnū Et sicut. Lectio. viij.

O Mirabil' potētia crucis ⁊ ineffabilis glīa passionis. Traxisti dñe omnia ad te qū in execratiōe iudaici: vnāuerit omnia elemēta sententiam: cū obscurati sūt luminarib⁹ celi: ⁊ conuerso in noctem die: terraqꝫ motib⁹ mutaret insolit: vniuersaqꝫ creatura impioꝝ vsui se negaret. Unā bernardus. Quis eni tam efficax ad curanda cōscientie nr̄e vulnera: necnō ad purgandū mētis aciē: q̄ xp̄i vulnerū sedula meditatio. ℟. Ihm tradidit impi⁹ sūmis principibus sacerdotū ⁊ senioribus populi: petrus autem sequebať a longe: Ut videret fi. ℣. Et ingressus petrus in atriū principis sacerdotū. Ut videret. L. ix.

O Mirabilis potētia crucis: o ineffabilis gloria passiōis. Traxisti domine oīa ad te: qū sciso tēpli velo: sancta sanctoꝝ ab indignis pontificibus recesserūt: ut figura in

veritatē: ꝓphetia in manifesta
tionē: ⁊ lex in euangeliū verte
ret. Nam qḋ in vno iudee tē-
plo: obumbratis significatio-
nibus agebat̃ pleno apertoq̈
sacramento vniuersa vbiq̈ na
tio celebraret. ℟. Uadis pro-
pitiator ad imolandū ꝓ omni
bus non tibi occurrit petrus q
dicebat: ꝓ te moriar: reliquit
te thomas: q clamabat dicēs:
omnes cū eo moriamur: ⁊ nul
lus ex illis: sed tu solus duceris
Qui imaculatā me conserua-
sti filius ⁊ deus meus. ℣. Ue
nite ⁊ videte deum ⁊ hominē
pendentem in ligno. Qui. Ua
dis ꝓpitiator. Ad laudes añ.
Proprio filio suo nō pepercit
de⁹: sꝫ ꝓ nobis omnibus tradi
dit illū. ps̄. Miserere. Añ. An-
xiatus est in me spiritus meus
in me turbatū est cor meū. ps̄.
Domine exaudi. Añ. Ait latro
ad latronē: nos quidē digna
factis recipimus: hic aūt quid
fecit? memento mei dñe dum
veneris in regnū tuū. ps̄. De⁹
deus. Añ. Dū conturbata fue
rit anima mea domine: mise-
ricordie memor eris. ps̄. Dñe
audiui. Añ. Memēto mei do
mine deus meus dūꝫ veneris
in regnuꝫ tuum. ps̄. Laudate.

℣. Xp̄s factus est. Añ. Posue
runt sup̄ caput eius causā ipsi⁹
scriptam: ihs̄ nazarenus rex
iudeorū. ps̄. Benedictus. Im
mediate subiūgat̃. kyrieleison
Xp̄eleison. kyrieleison. Domi
ne miserere nobis. cuꝫ ceteris
omnibus ⁊ singulis. ś. pro die
Cene domini descripꝭ. Ad vē
dicant̃ psalmi legendo ꝑ ordi
nē sine añis. Credidi. Ad do
minū cum trib. Eripe me. Do
mie clamaui. Uoce mea. Ma
gnificat. Añ. Cū accepisset ihs̄
acetum dixit: consūmatū est ⁊
inclinato capite emisit spiritū.
Post hec dicat̃ ps̄. Miserere
mei deus sm̄. cum ceteris per
oia vt. ś. in officio Cene dn̄i.
Sabbato sancto. Hoc
sabbatum dicit̃ san
ctū antonomastice.
Sabbatū eni᷑ requies
interpretat̃: qm̄ tp̄e creationis
mūdi quā deus compleuit sex
diebus: septima die requieuit.
Unde sanctū habebat̃ in vete
ri lege. Apud nos aūt hoc sab
batum sanctū habet̃: q᷑ in eo
xp̄s iacuit in sepulchro. Item
q᷑ in eo fit ignis ⁊ cerei bene-
dictio ⁊ fontis ac sacerdotum
consecratio: siue ordinū cele-
bratio. Sequit̃ ad officiū ma-

tutinũ. Añ. In pace in idipsũ dormiã ⁊ requiescam. ps. Cũ inuocarẽ. Añ. Habitabit in tabernaculo tuo: requiescet i mõte sancto tuo. ps. Dñe qs. Añ. Caro mea requiescet i spe. ps. Cõserua me. ℣. In pace i idipsũ dormiã ⁊ requiescã. Aleph.

Quomõ obscuratũ est aurum: mutat⁹ ẽ color optimus: dispersi sũt lapides sanctuarij in capite oiuʒ plateaꝝ. Beth. Filij syon incliti ⁊ amicti auro pmo: quõ reputati sũt in vasa testea: opus manuũ figuli. Gimel. Sed ⁊ lamie nudauerũt mãmã: lactauerũt catulos suos: filia ppli mei crudelis: quasi strutio in deserto. Deleth. Adhesit lingua lactentis ad palatũ eius in siti: paruuli petierũt panem: ⁊ nõ erat qui frangeret eis. He. Qui vescebant voluptuose interierũt in vijs: qui nutriebant in croceis: amplexati sunt stercora. Uau. Et maior effecta est iniquitas filie populi mei peccato sodomorũ: que subuersa est i momẽto ⁊ nõ ceperunt in ea manus: Hierusalẽ. ℟. Sepulto domino signatũ est monumentũ voluentes lapidem ad ostium monumenti: Ponentes milites qui custodirent illud. ℣. Ne forte veniãt discipuli eius ⁊ furent eum ⁊ dicãt plebi surrexit a mortuis. Ponentes milites qui. Zai.

Candidiores nazarei eius niue: nitidiores lacte: rubicũdiores ebore antiquo: saphiro pulchriores. Heth. Denigrata ẽ sup carbones facies eorũ: ⁊ nõ sunt cogniti in plateis. Adhesit cutis eorũ ossib⁹ arruit ⁊ facta est quasi lignum. Theth. Meli⁹ fuit occisis gladio: q̃ iterfectis fame: quoniã isti extabuerũt cõsumpti a sterilitate terre. Joth. Man⁹ mulierũ misericordiũ coxerunt filios suos: facti sũt cibi earũ in contritione filie populi mei. Caph. Cõpleuit dominus furorem suũ: effudit iram indignatiõis sue. Et succẽdit ignẽ in syon ⁊ deuorauit fundamẽta eius. Lamech. Nõ crediderunt reges terre: ⁊ vniuersi habitatores orbis: quoniã ingrederet hostis ⁊ inimicus ꝑ portas hierusalẽ: Jrlm. ℟. Hierusalem luge ⁊ exue te vestib⁹ iocunditatis: induere cinere ⁊ cilitio. Quia in te ẽ occisus saluator isrl. ℣. Plauserunt sup te manibus omnes transeun-

tes p viam: sibilauerũt z mouerunt caput. Quia in te est.

Oratio Hieremie prophete.

Recordare domine qd acciderit nobis: intuere z respice opprobriũ nostrum. Hereditas nostra versa ẽ ad alienos: domus nostre ad extraneos. Pupilli facti sum⁹ absq3 patre: matres nostre quasi vidue. Aquã nostrã pecunia bibimus: ligna nostra precio cõparauim⁹. Ceruicibus nostris minabamur: lassis nõ dabat requies. Egypto dedimus manuz z assyriis: ut saturaremur pane. Patres nostri peccauerunt z nõ sunt: z nos iniquitates eorũz portauimus. Serui dñati sunt nostri: non fuit qui redimeret de manu eorũ. In animab⁹ nostris afferebamus panẽ nobis: a facie gladii i deserto. Pellis nostra quasi clibanus exusta est: a facie tempestatum famis. Mulieres in syon humiliauerũt: z virgines in ciuitatib⁹ iuda. Principes manu suspensi sunt: facies senum nõ erubuerũt. Adolescẽtibus ipudice abusi sũt: z pueri in ligno corruerunt. Senes defecerunt de portis: iuuenes de choro psallentium. Defecit gaudiũ cordis nostri: versus ẽ in luctũ chorus noster. Cecidit corona capitis nostri: ve nob quia peccauimus. Propterea mestũ factũ est in dolore cor nostrũ: ideo contenebrati sũt oculi nostri. Propter montez syon qz disperijt: vulpes ambulauerunt in eo. Tu aũt dñe i eternũ pmanebis: soliũ tuũ in generationẽ z generationẽ Quare imppetuũ obliuisceris nostri: derelinquẽs nos in longitudinẽ dierũ? Conuerte nos dñe ad te: z conuertemur: innoua dies nostros sicut a principio. Sz piiciens repulisti nos: irat⁹es contra nos vehementẽ. Ierlm. ℟. Plange quasi virgo plebs mea: vlulate pastores i cinẽ z cilitio: Quia vẽiet dies dñi magna z amara valde. ℣. Vlulate pastoẽs: z clamate aspergite vos cinẽ. Quia. Plange. In.ii. nocturno aiã. Eleuamini porte eternales z introibit rex glie. ps. Dñi est terra. Aiã. Credo videre bona dñi i terra viuentiũ. ps. Dñs illũiatio. Aiã. Dñe abstraxisti ab inferis aiam meã. ps. Exaltabo. ℣. Tu aũt dñe miserere nri. Et resuscita me z retribuã eis. De sermõe beati Augustini epi. L.iiij.

Attendite fratres dñm no-
strũ quid p nobis pecca-
torib⁹ fecerit: Nõne post tanta
q̄ in eũ cõmiserũt impij iudei:
qui retribuebãt ei mala p bo-
nis: pendens in cruce dicebat
Pater ignosce illis: nõ enim
sciunt quid faciunt. Orauit in
hoie q exaudiuit in patre. Nã
et modo orat in nobis: orat p
nobis. Orat in nobis ut sacer-
dos noster: orat p nobis ut ca-
put nostrum: et orat a nobis ut
de⁹ noster. Qñ g in cruce pen-
debat orabat: videbat et pui-
debat. Omnes inimicos vide-
bat: multos ex illis futuros ami-
cos puidebat: ideo oĩbus ve-
niã postulabat. R. Recessit pa-
stor bonus fons aque viue: ad
cu⁹ transitũ sol obscuratus est.
Nã et ille captus est qui capti-
uũ tenebat primũ hoiem. Ho-
die portas mortis et seras pa-
riter saluator nr̃ destruxit. V.
Ante cu⁹ conspectũ mors fu-
git: ad cu⁹ vocẽ mortui resur-
gunt: videntes aũt eum porte
mortis confracte sũt. Hodie.

IN sũmo medico Lc. v.
in medio cõstituto frenetici
circũquaq; seuiebãt: ipse vo
pendens clamabat. Pr̃ igno-
sce illis: Attendite fratres ma-
gnã pietatẽ. Pendebat et im-
pendebat: qr de sanguine suo
medicamentũ freneticis facie-
bat. Illi seuiebãt: illi circula-
trabant: illi insultando caput
agitabant: qd sanũ nõ habe-
bant: qr xp̃m caput non habe-
bant. Sz eos post resurrectio-
nem sanauit: quos pendẽs in
sanissimos tollerauit. Et san-
guinẽ quem fuderũt seuiẽtes:
biberunt credẽtes. R. O vos
omnes qui transitis per viam
attendite et videte: Si est do-
lor similis sicut dolor meus.
V. Attendite vniuersi populi
et videte dolorem meũ. Si est.

MAgnitudo xp̃i Lc. vi.
sacrificij ostẽdit ex hoc
qr semel oblatũ precualuit oĩa
sacrificia legalia. Unũ enim
fuit et semel oblatum: et sufficit
in sempiternũ: ad tollẽda oĩa
peccata credẽtiũ. Pontifices
iudeorũ peccatores erant: et iõ
necesse hr̃bãt pro suis delictis
offerre: et idcirco sacrificia illa
hoiez iustificare nõ poterãt qr
icõueniẽs erat ut p hoie rõna-
bili irrõnabile aĩal offerretur.
Querebat põtifex sine pctõ: et
hostia rõnabilis nec inuenie-
bat. Inuentus est vir⁹ sine pec
cato: de⁹ et homo: et obtulit se-

ipsum rónabile sacrificiū p sa-
lute hoīs rationabilis. ℟. Ec-
ce quō moriť iust⁹: ⁊ nemo pci
pit corde: viri iusti tollūť ⁊ ne-
mo cōsiderat: a facie iniqtatis
sublatus est iust⁹. Et erit i pace
memoria eius. ℣. In pace fa-
ctus est locus ei⁹: ⁊ in syon ha
bitatio ei⁹. Et. Ecce. In tertio
nocturno añ. Deus adiuuat
me: ⁊ dñs susceptor ē aīe mee
ps. Deus in noīe. Añ. In pace
fact⁹ est locus ei⁹ ⁊ in syon ha-
bitatio ei⁹. ps. Notus i iudea.
Añ. Fact⁹ sum sicut homo si-
ne adiutorio inter mortuos li
ber. ps. Dñe deus salutis. ℣.
In pace fact⁹ est loc⁹ eius. Et i
syon habitatio ei⁹. L. vij.

Iudei crucifixo dño: qm
parasceue erat ut non re-
manerēt in cruce corpa sabba
to: erat enim magn⁹ dies ille
sabbati: rogauerūt ut frange-
renť crucifixoꝝ crura: ⁊ tollerē
tur. Cū ḡ venissent milites ad
ihesum: ut viderūt eū iā mortuū:
nō fregerūt eius crura: sꝫ vn⁹
militū lancea latus ei⁹ apuit:
⁊ cōtinuo exiuit sanguis ⁊ aq̄.
Uigilanti verbo euangelista
vsus est ut nō diceret latus ei⁹
pcussit uel fixit: sꝫ apuit: ut illic
qdāmodo vite ostiū panderē-
tur: vnde sacramēta eccľie ma
nauerit. ℟. Estimat⁹ sum cū
descendentib⁹ in lacū: Factus
sum sicut hō sine adiutorio in
ter mortuos liber. ℣. Et sicut
vulnerati dormiētes piecti in
monumēto quoꝝ nō est mēor
ampli⁹ ⁊ ipsi de manu tua re-
pulsi sūt. Factus. De sermōe
beati Maximi. L. viij.

Uideam⁹ de hoc ipso dñi
corpe postq̄ de cruce de
poniť: qd gerať. Accepit illud
ioseph ab arimathia vir iust⁹
sicut ait euangelista: ⁊ i nouo
suo sepeliuit monumēto: in q̄
nōdū quisq̄ posit⁹ fuerat. Bea
tū ḡ corpus dñi ihesu xpi cum
nasciť: vtō vginis gigniť: ⁊ cū
recedit iusti tumulo cōmēdať
Beatū plane corpus qd vgini-
tas peperit iusticia custodi-
uit. Custodiuit eni illd ioseph
tumulus incorruptū sicut ser-
uauit marie vterus illibatū.
℟. Agnus dei xps imolatus ē
p salute mūdi. Nam de paren
tis prothoplasti fraude factor
condolens qn pomi noxialis
morsu: in mortē corruit. Ipse
lignū tūc notauit: dāna ligni
ut solueret. ℣. Xps factus est
p nob obediens vsq; ad mortē
mortē aūt crucis. Ipse. L. ix.

Ubique beato corpori defert sanctitas vbique virginitas. Nouus illud vẽter acepit nou⁹ moriẽs tumul⁹ includit. Sic eñi de matris vtero vir⁹ exiuit: ita ⁊ de ioseph sepulura surrexit domin⁹ nr̃ ihs xp̃s. Sicut etiã de matris virginis vtero natus ẽ ad predicandũ ita ⁊ nunc ad euangeliçandũ renatus est de sepulchro: nisi q̃ gloriosior est ista q̃ illa natiuitas. Jlla eñi corpus mortale genuit. Hec edidit imortale. R. Sicut ouis ad occisionem duct⁹ est: ⁊ dum male tractaret nõ aperuit os suũ: Traditus est ad mortẽ ut viuificaret populũ suũ. V. Jn pace factus est locus ei⁹: ⁊ in syon habitatio eius. Traditus. Sicut ouis. Ad laudes añ. O mors ero mors tua: morsus tu⁹ ero inferne. ps. Miserẽ. Añ. Plangent eũ quasi vnigenitũ quia innocẽs domin⁹ occisus ẽ. ps. Bonũ est. Añ Attendite vniuersi populi ⁊ videte dolorem meum. ps. Deus deus. Añ. A porta inferi erue domine animã meã. ps. Ego dixi. Añ. O vos omnes qui transitis p viã attendite ⁊ videte si est dolor sicut dolor meus. ps. Laudate. V. Xp̃s factus est pro nob. Añ. Mulieres sedẽtes ad monumentum lamentabant flentes dominũ. ps. Benedictus. Subiũgat imediate. kyrieleison. Xpeleison. kyrieleison. Domine miserere. cũ ceteris p ordinem ut. s. in officio diei Cene domini. Sequitur. Ad vespas añ. Alleluia all'a all'a. ps. Laudate dñm omnes gentes. Sine glia patri Añ. Vespe autẽ sabbati que lucescit i prima sabbati: venit maria magdalene ⁊ altera maria videre sepulchrum all'a. ps. Magnificat. sine gloria. Oratio.

Spiritum nobis domine tue charitatis infunde: ut quos sacramentis pascalibus saciasti: tua facias pietate concordes. Per dñm. Jn vnitate ei⁹dẽ. Ad cõpletoriũ ps cõsueti: sine glia sering. post q̃s p añ. sola. All'a dr. Deinde ad Nũc dimittis Añ. All'a. Pasca nostrũ xp̃s ẽ all'a: q p nobis oblatus ẽ all'a all'a. ps. Nũc dimittis. Orõ. Spiritũ nobis ũ.

Pasca domini. Pasca grecũ nomen ẽ: ⁊ sonat idẽ quod transit⁹ latine

in hoc loco .s. filij ad patrem. Tēpus aūt pascale: vocat̄ tempus ingressionis: qz significat tēpus qd erit post diez iudicij qñ ad patriā vite quā p adam amisimus ꝑpitiante domino regrediemur. Uocat̄ etiā hec dies resurrectio domini. Xps enī ꝑpter quattuor nostras vtilitates resurrexit. Est enī eius resurrectio opans iustificationem peccatoꝝ: docens nouitatem moꝝ: generans spem de receptiōe remunerandoꝝ: ⁊ causans resurrectionē oīuz.

Et nota q hec solēnitas est magna adeo q antonomastice solēnitas solennitatū dicit̄: qz ꝓprie est festū filij dei resurgentis ad gloriā: quare p oēs dies dñicos recipit̄ .i. oēs dominice sūt octaue hui⁹ diei: ⁊ ideo dies dñici inter sūmas ⁊ ꝑcipuas festiuitates numerāt̄. Nā die dñica mūdus sumpsit exordium: mors interitū: ⁊ vita accepit principiū. Et simpliciter hec dies tantis diuinarū dispensationū ē ꝯsecrata mysterijs: ut quicqd isigne a deo institutū est in terris: in huius diei dignitate recolit̄ eē gestū. Sequit̄ Inuitatoriū. Alla alleluia alla. ps. Uenite. Añ. Ego sum q sum ⁊ consiliuz meū nō est cū impijs: sz in lege dñi voluntas mea est alla. ps. Beat⁹ vir. Añ. Postulaui patrē meū alla: dedit mihi gentes alla: i hereditatē alla. ps. Quare fre. Añ. Ego dormiui ⁊ somnū cepi ⁊ exurrexi quoniā domin⁹ suscepit me alla alla. ps. Domine qd multi. V. Surrexit dominus de sepulchro alleluia: Qui p nobis pependit i ligno alla. Scdm Marcū.

In illo tēpore: Maria magdalene ⁊ maria iacobi ⁊ salome emerunt aromata: ut venientes vngerent ihesū. Et valde mane vna sabbatoruz: veniunt ad monumentū orto iam sole. Et reliqua. Omel. beati Gregorij pape. Lj.

Audistis fratres charissimi q sancte mulieres q dominuz fuerant secute: cum aromatibus ad monumentū venerunt: ⁊ ei quē viuentē dilexerant: etiaz mortuo studio humanitatis obsequunt̄. Sed res gesta aliqd in scā ecclia signat gerēdū. Sic q ꝑpe necesse est ut audiam⁹: que facta sunt quaten⁹ cogitem⁹ etiā ea q no

bis ex coꝝ imitatiõe sūt faciē-
da. Et nos ergo in eū q ē mortu⁹
credentes: si odore virtutū re-
fecti: cū opiniõe bonoꝝ operū
dn̄m querim⁹: ad monumētū
ꝓfecto illi⁹ cū aromatib⁹ veni-
mus. Tu. ℟. Angel⁹ dn̄i descē-
dit de celo ꝛ accedēs reuoluit
lapidē ꝛ sup eum sedit ꝛ dixit
mulierib⁹ nolite timē: scio eni
qꝛ crucifixū queritis. Jam sur-
rexit venite ꝛ videte locū vbi
positus erat dn̄s all'a. ℣. An-
gelus dn̄i locut⁹ est mulierib⁹
dicēs: quē queritis? an ihesum
queritis? Jam. Lc. ij.

Notandū vo nobis ē: qd
nā sit q i dexteris angel⁹
sedē cernit? Quid nāqꝫ ꝑ sini-
strā nisi vita pn̄s? Quid vo per
dexterā nisi ꝑpetua vita signa-
tur? Unde scriptū ē. Leua ei⁹
sub capite meo: ꝛ dextera illi⁹
amplexabit me. Quia ergo redē-
ptor noster: iā pn̄tis vite corru-
ptionē trāsierat: recte angel⁹ q
nūciare ꝑhēnē ei⁹ vitā venerat
in dextera sedebat. Qui bene
stola candida coopertus appa-
ruit: qꝛ festiuitatis nr̄e gaudia
nūciauit. Candor eteni vestis
splendorē denūciat nr̄e solēni-
tatis. Nostre dicam⁹ an sue?
Sꝫ ut fateamur veri⁹ ꝛ sue di-
cam⁹ ꝛ nr̄e. Tu. ℟. Angel⁹ dn̄i
locut⁹ est mulierib⁹ dicēs: quē
queritis? an ihm queritis? iam
surrexit. Venite ꝛ videte all'a
all'a. ℣. Ecce ꝓcedet vos i ga-
lileā ibi eū videbitis sicut di-
xit vobis. Venite. De sermõe
beati Augustini. Lc. iij.

Pasca xp̄i fratres charissi-
mi: regnū est celoꝝ ꝛ sa-
lus mūdi: occasus inferni: glo-
ria supnoꝝ: vita credentiū: re-
surrectio mortuoꝝ: testiōiū
miserationis diuine: ꝑciū re-
demptionis humane: cōtritio
mortis abolite. Que festiuitas
dei sacra mysteria: ꝛ cognita
sacramenta: virtutēqꝫ domini-
ce resurrectionis ꝑ angelos in-
dicat: ꝑ apl'os manifestat. Hec
igit est dies dilectissimi quam
fecit dn̄s: excellior cūctis: dul-
cior vniuersis: in q dn̄s resur-
rexit: in qua nouā sibi plebem
ut ipsi videtis: generatiōis spi-
ritu cōquisiuit: in qua singulo-
rū mentes gaudio exultatiōis
ꝑfudit. Sic ergo dies resurrectio-
nis xp̄i: defunctis vita: pecca-
torib⁹ venia: sctis ē glia. Tu.
℟. Dum transisset sabbatum:
maria magdalene ꝛ maria ia-
cobi ꝛ Salome emerunt aro-
mata. Ut venientes vngerent

ibm alla alla. ℟. Et valde mane vna sabbatorū veniunt ad monumentū orto iaz sole. Alleluia. ℣. Te deū laudamus. ℟. Gauisi sunt discipuli alla. Viso dño alla. Deus in adiutoriū meū intende ec. Ad laudes añ. Angelus autē dñi descendit de celo ⁊ accedens reuoluit lapidē ⁊ sedebat sup eū alla alla. ps. Dominus regnauit. Añ. Erat aūt aspectus ei⁹ sicut fulgur: vestimenta eius candida sicut nix alla. ps. Jubilate. Añ. Pre timore autē eius exterriti sūt custodes: ⁊ facti sūt velut mortui alla. ps. De⁹ de⁹. Añ. Respondēs aūt angelus dixit mulierib⁹ nolite timere: scio eni q̃ ihesū queritis alla. ps. Benedicite. Añ. Cito euntes dicite discipulis: q̃ surrexit domin⁹ alla. ps. Laudate. Subiūgat imediate. Hec dies quā fecit dñs exultem⁹ ⁊ letemur in ea. ℟. Confitemini domino qm̄ bonus: qm̄ in seculū misericordia ei⁹. Alla. ℣. Pasca nostrū imolat⁹ ē xp̄s. Epulemur in azimis sinceritatis ⁊ veritatis. Añ. Et valde mane vna sabbatorū veniūt ad monumentū orto iam sole alla. ps. Bñdictus dñs. Oratio.

Deus qui hodierna die p vnigenitū tuū eternitatis nobis aditū: deuicta morte reserasti: vota nr̄a que preueniendo aspiras: etiam adiuuando psequere. Per eundē. Bñdicamus dño alla alla alla. Deo grās alla alla alla. Sciendum est q̃ hoc tp̄e pascali scʒ ad octauā penthecostes exclusiue fit officiū matutinū semp cū tribus lectionib⁹: tam i officio de tp̄e q̃ etiam in festiuo. Oēs aūt añe. Resp. ⁊ ℣. pro b tp̄e terminant cū alla: ⁊ filr fit post Bñdicam⁹ dño: ⁊ suo Deo gratias. Per hanc autē pmā septimā nō dicit hymni ad horas. Sʒ in signū gaudij resurrectionis dñice: quasi loco hymnoꝝ dicit Tractus: hec dies cū suis principijs ad horas singulas suo loco: put apparebit in pcessu. Item officia omniū horarū subsequentiū iuxta obseruantiā chori ecclesie Zagrabien. incipiūt per Deus in adiutoriuʒ. Excepto dūtaxat officio vespaꝝ qđ incipit p kyrieleison. ut infra patebit: ⁊ hoc vsq3 diē sabbati exclusiue. Ad pmā añ. Angel⁹ autē dñi. ps. Deus in noie. ps. Confitemi. ps. Bti imaculati.

ps. Retribue. ps. Laudate do. oēs gētes. Post hoc imediate subiūgit. Hec dies p totū ut. s. Et statim sequit oro. Spiritū nobis. In hac hora. Et nota q simbolū. Quicūq vult. nō dicit ad primā infra hanc ebdomadā: q ad fidē ptinet. Hoc eni temp9 significat octauā etatem vbi fides nō erit: sz res: et vbi erit veritas non figura. ps. Confitemini. dicit p totam hanc ebdomadā. Ad tertiā añ. Erat aūt. ps. Legē pone. Seqt imediate. Hec dies. cū religs. s. Oro. Deus q hodierna. Ad vi. añ. Pre timore. ps. Defecit. Subiūgit. Hec dies. cū rel. ut s. ad tertiā. Ad ix. añ. Cito euntes. ps. Mirabilia. Seqt. Hec dies. cū religs ut. s. ad tertiā. Officiū vespaꝝ talit incipiat. Kyrieleyson ter. Xpeleyson ter kyrieleyson ter. Deīde statim añ. Angel9 aūt dñi. s. ps. Dixit dñs. Añ. Erat aūt. ps. Confitebor. Añ. Pre timore ps. Beatus vir. Añ. Rñdens autē. ps. Laudate pueri. Añ. Cito euntes. ps. In exitu isrl. dicat imediate. Hec dies. cum rel. ut. s. Añ. Et dicebāt ad inuicē quis reuoluet nob lapidez ab ostio monumēti alla alla. ps. Magt. Oro. Deus q hodierna. Deinde imediate subiūgit. V. Xps resurgens ex mortuis iam nō morit mors illi vltra nō dñabit. Qd eni viuit viuit deo alleluia alla. V. Dicant nūc iudei quō milites custodientes sepulchrū pdiderūt regem ad lapidis positionē: quare non seruabāt petrā iusticie: aut sepultū reddant: aut resurgentē adorent nobiscū dicētes. Qd enim. V. In resurrectiōe tua xpe alla. Celum et terra letent alleluia. Oratio.

Solita qs dñe quos saluasti pietate custodi: ut qui tua passione sunt redēpti: tua resurrectiōe letēt. Qui cū deo. Bndicam9 dño alla et c. Ad cōpletoriū. Cōuerte nos. Deus i adiutoriū. sic alias. Añ. Alla. ps. Cū inuocarē. cū ceteris. Sequit. Hec dies. ut. s. Añ. Alla. Resurrexit dñs alla sicut dixit vobis alla alla. ps. Nūc dimittis. Oro. Spiritū nobis. Saluator. Ordo pnotatus ad horas seruat p totā ebdomadaz salua vniuscuiusq diei ppria oratione uel collecta et añ. ad Bndictus ac ad Magt. Et p9 hec imediate vsq festū trinitatis exclusiue de virgine maria

benedicta. loco añe. Salue regina dicit añ. sequēs. Regina celi letare all'a. Quia quē meruisti portare all'a. Resurrexit sicut dixit all'a. Ora pro nobis deū all'a. ℣. Ora p nobis mater misericordie alleluia. Ut dig. Oratio.

Presta qs oñs deus: ut q solēnitatē resurrectionis dñi nři ihesu xpi colim⁹: genitricis ipsi⁹ suffragia sentiam⁹. Per eundē. Aduerte tñ q̄ ordi dicit in añ. Resurrexit sicut dixit vsq; festū ascenſiōis dñi: loco illi⁹ in festo ⁊ infra ei⁹ octauā dicit. Jam ascēdit sicut dixit In festo vero pēthecostes ⁊ īfra ei⁹ octauā dicit. Spiritū misit ut pmisit. Feria secūda. Inuitatoriū. Surrexit dñs vere alleluia. ps. Uenite. Añ. Quem q̄ris mulier all'a: viuentē cum mortuis all'a. Sola. ps. Cū inuocarem. ps. Uerba mea. ps. Dñe ne in furore. ℣. Surrexit dominus de sepulchro all'a. Qui p. Scdm Lucam.

In illo tēpore. Duo ex discipulis ihesu: ibant ipsa die in castellū quod erat i spacio stadiorū sexaginta ab hierusalem nomine emaus. Et reliqua. Omel. beati Gregorij pape. Lectio. j.

Hec audiuimus frēs charissimi: q̄ duobus discipulis ambulantib⁹ in via: nō quidem credentib⁹: sed tñ de se loquentibus domin⁹ apparuit: sed eis speciē quā cognoscerent nō ostendit. Hoc ergo egit dominus in oculis corporis: quod apud ipsos agebat intus i oculis cordis. Ipsi nāq; apud semetipsos int⁹ ⁊ amabant ⁊ dubitant. Eis autē dominus foris: ⁊ presens aderat ⁊ quis esset nō ostēdebat. Tu autē domine miserere nostri. ℟. Maria magdalene ⁊ altera maria ibāt diluculo ad monumentū: ihesū q̄ queritis nō est hic: surrexit sicut dixit: Precedet vos in galileam ibi eū videbitis all'a all'a. ℣. Cito euntes dicite discipulis eius ⁊ petro: q̄ surrexit dñs. Precedet vos in galileā. L. ij.

De se ergo loquentib⁹ presentiā exhibuit: sed de se dubitantibus cognitionis sue speciē abscondit. Uerba quidem contulit: duritiam intellectus increpauit: scripture sacre mysteria que de ipso erant aperuit: ⁊ tñ q̄ adhuc in eorū cordib⁹ pegrin⁹ erat a fide: ire

se longius fingit. Tu. ℟. Surgens ihs dñs nr̃ stans in medio discipulorum suorum dixit pax vobis all'a. Gauisi sūt discipuli viso dño all'a. ℣. Surrexit dñs de sepulchro qui p nobis pepēdit i ligno. Gauisi. L. iij.

Sed quia esse extranei a charitate nō poterant hi cum quib' veritas gradiebatur: eum ad hospitiū quasi pegrinū vocāt. Cur autē dicim' vocāt: cū illic sit scriptū: et coegerunt illū: Ex quo nimirū exemplo colligitur: quia pegrini ad hospitiū: nō solum inuitandi sūt: sz etiā trahēdi. Pensate ergo frēs: quanta hospitalitatis virt' sit: ad mensas vr̃as xp̄m suscipite q dicit. Qui vni ex minimis meis fecistis: mihi fecistis. Tu. ℟. Congratulamini mihi oēs q diligitis dñm: quia quē querebā apparuit mihi. Et dum flerem ad monumentū vidi dñm meum all'a. ℣. Tulerunt dñm meū: et nescio vbi posuerunt eum: si tu sustulisti eū dicito mihi. Et dū. Gl'ia. All'a. Te deū laudamus. ℣. Surrexit dñs vere alleluia. Et appuit symoni all'a. Ad laudes añ. Angel' aūt. per ordinē. Subiungatur. Hec dies ℣. Dicat nunc isrl' qm̄ bonus: qm̄ in seculū mīa ei'. All'a. ℟. Nōne cor nostrū ardens erat in nobis de ihu: dū nobis loqueretur in via. Añ. Ihs iūxit se discipulis suis in via et ibat cū eis: oculi eorū tenebantur ne eū agnoscerēt: et increpabat eos dicēs: o stulti et tardi corde ad credendū in his que locuti sūt p̄phete all'a. ps. Bñdict'. Orō.

Deus q solēnitate paschali mūdo remedia contulisti ppl'm tuū quesum': celesti dono psequere: ut et pfectā libertatē consequi mereatur: et ad vitā pficiat sempiternā. Per. Sola. Ad mgt. añ. Qui sūt hi sermones quos cfertis ad inuicē ambulātes et estis tristes all'a: respondēs vn' cui nomē cleophas dixit ei: tu sol' peregrinus es in irl'm et nō cognouisti que facta sunt in illa his dieb' all'a: quib' ille dixit: que et dixerūt de iheſu nazareno q fuit vir p̄pheta potens in ope et sermone: corā deo et omni populo all'a all'a. ps. Mgt. Feria tertia. Inuitat. Surrexit dñs vere All'a. Añ. Noli flere maria all'a: resurrexit dñs all'a. Sola. ps. Dñe de' me'. ps. Dñe dñs nr̃. ps. In dño cfido. ℣. Surrexit dñs vere all'a. Et ap

paruit sermõi alr. Secõm Lucã

In illo tpe: Stetit ihs i medio discipulo¬ suo¬: ⁊ dixit eis. Pax vobis. Ego sũ nolite timere. Et reliq̃. Omel. venerabilis Bede pśbyteri. L. j.

Gloriã sue resurrectionis dñs ⁊ redemptor noster: paulatim discipulis ⁊ p incrementũ tpis ostendit: qꝫ nimirꝫ tanta erat virtus miraculi: ut hanc repente totã capere fragilia mortaliũ pectora nõ possent. Tu autẽ. R. Uirtute magna reddebant apli. Testimoniũ resurrectionis dñi nři ihu xpi alla alla. V. In oẽm terrã exiuit sonus eo¬: ⁊ in fines orbis terre vba eo¬. Testimoniũ.

Consulens igit̃ L. ij.
dñs imbecillitati querentiũ: primo venientib⁹ ad monumentũ ⁊ feminis suo amore feruentib⁹ ⁊ viris: reuolutũ lapidem ⁊ ablato suo corpe: lintheamina quib⁹ inuolutꝰ erat sola posita monstrauit. Deinde curiosi⁹ inquirentib⁹ feminis ⁊ de eo qd̃ inuenerant mẽte consternatis: angelo¬ visionẽ de certa resurrectione ostẽdit. Tu. R. Tulerunt dñm meũ: ⁊ nescio vbi posuerunt eũ: ait ei angel⁹ noli flere maria: surrexit sicut dixit: Precedet vos i galileã ibi eũ videbitis alla. V. Cito euntes dicite discipulis ei⁹ ⁊ petro qꝛ surrexit dñs. Precedet vos. Lectio. iij.

Et quidẽ quantũ ex euangelice lectionis serie inuenim⁹: quinquies ipsa qua resurrexit die: visus est hoibus. Primo marie magdalene ad monumentũ. Deinde duobus a monumẽto currentib⁹ nunciare discipulis q̃ ab angel̃ de pfecta ei⁹ resurrectione didicerant. Apparuit etiã duob⁹ euntibus in emaus: apparuit ⁊ petro. Quintã deinde ei⁹ apparitionẽ euangelista ãnectit de q̃ modo cũ legeret̃ audiuimus. Stetit ihs in medio discipulorũ suo¬ ⁊ dixit eis: Pax vobis Tu. R. Expurgate vetus fermentũ ut sitis noua cõspersio: etenim pasca nostrũ imolatus ẽ xpus: Itaqꝫ epulemur in dño alla. V. Nõ in fermento malitie ⁊ nequitie: sꝫ in azimis sinceritatis ⁊ veritat̃. Itaqꝫ. Gloria Itaqꝫ. Te deũ. semp. Ad laudes añ. Angel⁹ aũt. cũ reliquis Grad. Hec dies. V. Dicãt nũc q redempti sũt a dño: quos redemit de manu inimici ⁊ de regionib⁹ cõgregauit eos. Alla.

℣. Surgēs ihs dñs nr̄ stans i
medio discipulorū dixit pax
vobis. Añ. Stetit ihs in me-
dio discipulo℞ suorū dixit eis
pax vobis al'. al'. ps̄. Benedict⁹
dominus. Oratio.

Deus q ecclesiā tuā nouo
sp̄ fetu multiplicas: con-
cede famulis tuis: ut sacramē
tum viuēdo teneāt: qd fide p-
ceperūt. Per. Añ. Uidete ma-
nus meas ꝛ pedes meos: quia
ego ipse sū alla alla. ps̄. Mgt.
Feria qrta. Inuitatoriū. Sur
rexit dñs. ps̄. Uenite. Añ. Tu-
lerunt dñm meū alla: ꝛ nescio
vbi posuerūt eū alla. ps̄. Sal-
uū me fac. ps̄. Usqquo dñe. ps̄.
Dixit isipiēs. ℣. Surrexit xp̄s
ꝛ illuxit pplo suo alla: quē re-
demit sanguine suo alleluia.

Scdm Johannem

In illo tpe: Manifestauit
se ihus discipulis suis ad
mare tiberiadis: manifestauit
aūt sic. Erāt sil' symon petrus
ꝛ thomas qui dicit' dydim⁹ ꝛ
natanael qui erat a chana ga
lilee: ꝛ filij zebedei: ꝛ alij ex di-
scipulis eius duo. Et reliqua.

Omel. bti Gregorij pape. L. j.

Queri pōt: cur discipulis
in mari laborantib⁹ post
resurrectionē suā dñs in litto-
re stetit: q an resurrectionē suā
corā discipulis suis in fluctib⁹
maris ambulauit. Cui⁹ rei rō
festine cognoscit': si ipsa q̄ tūc
inerat causa pensetur. Tu. ℟.
Ecce vicit leo de tribu iuda ra
dix dauid alla: apire librum ꝛ
soluere septem signacula eius
alla alla alla. ℣. Et vn⁹ de se-
niorib⁹ dixit mihi ne fleueris:
dign⁹ est agnus q occisus ē ac
cipere potestatē ꝛ fortitudinē.

Quid ereni Alla. L. ij.
mare nisi pñs seculū de-
signat: qd se causarū tumulti-
bus ꝛ vndis vite corruptibilis
illidit. Quid p soliditatē litto-
ris nisi illa perpetuitas quiet'
eterne figurat'. Quia g discipu
li adhuc fluctib⁹ mortalis vite
inerāt i mari laborabāt. Quia
vo redēptor nr̄ iā corruptionē
carnis excesserat p⁹ resurrectio
nē suā in littore stabat. Tu. ℟.
Isti sūt agni nouelli q ānūcia
uerūt alla. Modo venerūt ad
fontē repleti sūt claritate al'. al'.
℣. In oēm terrā exiuit sonus
eo℞: ꝛ in fi. or. ter. Mō. L. iij.

Facta est discipulis pisca-
tionis magna difficultas
ut mgro veniēte fieret āmira-
tiōis magna sublimitas. Qui
ptinus dixit: Mittite in dexte-

ram nauigij rete: et inuenietis. Bis in scō euangelio legit: qr dñs iussit ut ad piscandū retia mitterent: an passionē videlz et post resurrectionē. Tu. ℟. De ore prudētis procedit mel alla: dulcedo mellis ē lingua eius alla. Fauus distillās labia eius alla alla. ℣. Q dulcia faucibus meis eloquia tua dñe sup mel et fauū ori meo. Fauus. Gloria. Alla. Ad laudes aā. Angelus aūt. Sola. Grad. Hec dies. ℣. Dextera dñi fecit virtutē: dextera dñi exaltauit me: Alla. ℣. Xps resurgens ex mortuis iā nō moritur mors illi vltra nō dñabit. Añ. Mittite in dexterā nauigij rete et inuenietis alla. ps. Benedictus. Oratio.

Deus q nos resurrectiōis dñice ānua solēnitate letificas: concede propicius ut per tpalia festa q agimus: peruenire ad gaudia eterna mereamur. Per. Añ. Dixit ihesus discipulis suis afferte de piscibus quos prendidistis nūc: ascendēs autē symon petrus et traxit rete i terrā: plenū magnis piscibus alleluia. ps. Magnif. Feria quinta. Inuitatoriū. Surrexit dñs. ps. Uenite. Añ Quē queris ut feria. ij. ps. Dñe quis. ps. Conserua. ps. Exaudi. ℣. Surrexit dñs de sepulchro alla. Scdm Johem

In illo tpe: Maria stabat ad monumentū foris plorans. Dū ergo fleret inclinauit se et prospexit in monumentū: et vidit duos angelos i albis sedētes: vnū ad caput et vnū ad pedes vbi positum fuerat corpus ihesu. Et reliq. Omel. beati Gregorij pape. Lectio. j.

Pensandū est: quanta vis amoris huius mulieris mētem accenderat q a monumēto dñi etiā discipulis recedentibus nō recedebat. Exquirebat quē nō inuenerat: flebat ingrendo: et amoris sui igne succensa eius quē ablatum credidit ardebat desiderio. Un̄ cōtigit ut eū sola tūc videret: q remāsit ut quereret: qr nimirū virtus boni operis perseuerantia ē Tu aūt. ℟. Maria magdalene. ut feria secūda. L. ij.

Maria dum fleret inclinauit se et prospexit in monumentū. Certe iam monumentum vacuū viderat: iam sublatum dominum nunciauerat. Quid est quod se iterum inclinat: iterum videre desiderat: Sed amanti semel aspexisse non sufficit: quia vis amoris

intentioné multiplicat inquisitionis. Tu. ℟. Surgés ihs. ā.
feria secūda. Lectio. iij.

QUesiuit igit̃ pri⁹ ꝛ minime inuenit: pseuerauit ut quereret: vnde ꝛ cõtigit ut inueniret. Actū est ut desideria dilata crescerēt: ꝛ crescentia caperent; qḋ inuenissent. Hinc ē eni qḋ de eodē sponso eccl'ia i canticis dicit. In lectulo meo per noctē quesiui: quez diligit aīa mea: quesiui illū ꝛ nõ inueni ꝛc. Tu. ℟. Surrexit pastor bon⁹ qui posuit aīam suā ꝑ ouibus suis. Et pro suo grege mori dignat⁹ ē: all'a all'a all'a. ℣. Surrexit dñs de sepulchro q ꝑ nobis pependit i ligno. Et. Glia. Et. Ad laudes aā. Angel⁹ aūt Sola. Grad. Hec dies. ℣. Benedict⁹ qui venit in nomie dñi deus dñs ꝛ illuxit nobis. All'a ℣. In die resurrectionis mee dicit dñs ꝑcedā vos in galileā. Aā. Maria stabat ad monumentū plorans: vidit angelos in albis sedētes: ꝛ sudariū qḋ fuerat sup caput ihu alleluia. ps. Benedictus. Oratio.

DEus qui diuersitatē gentiū in confessione tui nominis adunasti: da ut renatis fonte baptismatꝭ: vna sit fides mentiū ꝛ pietas actionū. Per Sola. Aā. Inclinauit se maria ꝑspexit in monumentū vidit duos angelos i albis sedētes all'a. ps. Mgt. Feria sexta Inuitatoriū. Surrexit dñs. ps. Venite. Aā. Noli flere maria ā. feria tertia. ps. Celi enarrāt. ps. Exaudiat te. ps. Dñe in virtute. ℣. Surrexit dñs vere al. Et apparuit. Scḋm matheū.

IN illo tpe. Undecim discipuli abierūt in galileaz in montē vbi cõstituit eis ihs: ꝛ vidētes eū adorauerūt. Et rel. Omel. venerabilis bede presbyteri. Lectio. j.

EUangelica lectio fratres charissimi quā modo audiuim⁹: ꝛ iuxta litterā gaudio plena refulget: qꝛ triūphū redēptoris nr̃i: sil' ꝛ redēptionis nr̃e dona: plano sermone describit. Et si hanc enucleatius ꝯtractare velim⁹: gratiorē i littera fructū spiritalis sensus indituꝫ eē cõgnimus. Tu. ℟. Uirtute magna. ā. feria. iij. L. ij.

SErmo eteni dei aromatꝭ more: q̄ subtili⁹ ꝗ̄s terendo ꝛ cernēdo discutit: eo maiorē interne sue virtut: fragrātiam reddit. Planuꝫ nāq̃ est ꝛ dulce ad audiendum pijs q

discipuli abierũt in galileã in montẽ vbi ↄstituerat illis ihs ⁊ videtes eũ adorauerũt. Tu. ℟. Tulerunt dñm. Lc. iij.

SEd nõ vacat a mysterio ꝙ dñs in galilea post resurrectionẽ uel ꝙ in mõte discipulis apparuit. In mõte etenim apparuit ut significaret: q꞉ corpus qḋ de cõi humani generis terra nascendo susceperat: resurgendo iã sup terrena oia subleuatuʒ celesti virtute induer et. Tu. ℟. Expurgate. ⁊ feria iiij. Ad laudes añ. Angelus autẽ. Sola. Grad. Hec dies. ℣. Lapidẽ quẽ reprobauerunt edificantes: hic fact⁹ est i caput anguli a dño factũ est: ⁊ est mirabile i oculis nostris. Alla. ℣. Surrexit altissimus de sepulchro q p nobis pependit in ligno. Añ. Undecim discipuli in galilea videtes dñm adorauerũt alla. ps. Bñdict⁹. Oro.

OMnipotens sempiterne deus q pascale sacramẽtum in recõciliationis hũane federe cõtulisti: da mentibus nostris: ut qḋ ꝓfessiõe celebramus: imitemur effectu. Per. Sola. Añ. Data ẽ mihi ois potestas in celo ⁊ in terra alla. ps. Mgt. Sabbato post pasca

Hoc sabbatũ dicit in albis: q꞉ consuetudo erat antiquit⁹ ꝙ i hac die vestes nigras deponebant in totũ ⁊ albis induebãt: qḋ nũc quidã faciũt in sabbato pasce. In hoc autẽ sabbato lx⁹ terminat: ⁊ h die duo dicimus alla. filioꝝ isrl plenã leticiã p quã de captiuitate babylonis ꝓuenerũt ad patriã figurantes. Et est sciendũ ꝙ hic incipit tempus recõciliatiõis: in quo p xpm sum⁹ recõciliati qḋ repñtat ecclesia vsq꞉ octauam pẽthecostes. Et ideo hoc tpe in diuino officio legit apocalypsis ab octaua .s. pasce infra duas ebdomadas propter mysteria passionis dñi: q̃ iohanni reuelata sunt ⁊ apli pdicauerunt. Et ab hinc vsq꞉ ad ascensionẽ dñi ponunt episto le canonice ⁊ ℟ria de psalmis q꞉ dauid ꝓphetauit de passiõe resurrectione ⁊ ascensione. Et infra tpa solẽnitatis ascensionis legit actus apostoloꝝ eadem ratione. Sequit Inuitatoriũ. Surrexit dñs. ps. Uenite. Añ. Tulerunt dñm. ⁊ feria q̃rta. ps. Dñs regit. ps. Dñi est terra. ps. Judica me. ℣. Surrexit christus ⁊ illuxit populo. Scdm Johannem.

IN illo tẽpore: Una sabbati maria magdalene venit mane ad monumentũ: et vidit lapidẽ sublatũ a monumento Et reliq. Omel. beati Gregorij pape. Lectio sci. L. j.

LEctio sci evangelij quã modo audistis fratres: valde i superficie historica est apta: sz eius sunt nobis mysteria sub brevitate requirẽda. Maria magdalene cũ adhuc tenebre essent: venit ad monumentũ. Iuxta historiã notat hora: iuxta intellectũ vo mysticũ requirẽtis significat intelligentia. Tu. ℟. Ecce vicit leo. a. feria quarta. L. ij.

ADhuc g̃ erant tenebre cũ Maria venit ad monumentũ. Cucurrit citius: discipulis nũciavit: sz illi pre ceteris cucurrerũt: qui pre ceteris amaverant: videlz petrus et iohes: Currebãt aũt duo sil: sz cucurrit citius petro iohes: et venit prior ad monumentũ: et ingredi nõ presumpsit. Venit ergo posterior petrus et intravit. Tu. ℟. Isti sunt. Lectio. iij.

QUid fr̃es charissimi qd cursus iste significat: quid per iohem qui prior venit ad monumentũ et nõ intravit: nisi synagoga: Quid p petrũ: nisi eccl'ia designat: Venit ergo synagoga prior: sz minime intravit: qz legis quidẽ mãdata percepit: prophetias de incarnatione ac passione dñica audivit: sed credere in mortuũ noluit. Venit autez symon petrus sequens eũ et introivit: qz secuta posterior ecclesia gentiũ: mediatorẽ dei et hoĩz xp̃m ihm et cognovit carne mortuum: et viventẽ credidit deũ. Tu. ℟. De ore prudentis. a. feria. iiij.

Ad laudes añ. Angelus autẽ. Sola. Allã. ℣. Hec dies quã fecit dñs: exultemus et letemur i ea. Alleluia. ℣. Laudate pueri dñm laudate nomẽ dñi. ℣. Sit nomẽ dñi b̃ndictũ ex hoc nunc et usqz in seculũ. Añ. Currebãt duo sil' et ille alius discipulus p̃cucurrit citius petro: et venit prior ad monumentum allã. ps. B̃ndictus. Oratio.

COncede q̃s o͠ps deus ut qui festa pascalia venerando agimus: p hec contingere ad gaudia eterna mereamur. Per. Sola. Pro octava resurrectionis dñice sabbato precedẽti vocato in albis: ad vš. añ. Pax vobis ego sũ allã nolite timẽ allã. Sola. ps. Benedictus. cũ reliquis. Capl'm.

FRatres: Expurgate vetus fermentū ut sitis noua cōspersio sicut estis azimi: etenī pascha nostrū imolatus est xp̄s deo. ℟. Dum transisset sabbatum: maria magdalene. Capitl'm
Hymnus.
O Potus noue hierusalem noua meli dulcedie: promat colens cū sobrijs pascale festū gaudijs. Quo xp̄s inuict⁹ leo: dracone surgens obruto: dū voce viua psonat: a morte functos excitat. Quam deuorarat improbus: predā refudit tartar⁹ captiuitate libera ihm sequūt agmina. Triumphat ille splendide & dignus amplitudine: soli polīq; patriā vnaz facit rem publicā. Ipsū canendo supplices regem precemur milites ut ī suo clarissimo nos ordiet palatio. Per secla mete nescia: patris sūmo glia: honorq; sit cū filio: & spiritu paclito. Amen. ℣. Surrexit dn̄s de sepulchro alla. Qui. Añ. Maria magdalene & maria iacobi & salome: sabbato quidem siluerūt sm̄ mandatū in lege cum autē transisset sabbatum ementes aromata venerūt vngere ihesum alleluia alla. ps. Magnificat. Oratio.

DEus qui hodierna die p vnigenitū tuū: eternitatis nobis aditū deuicta morte reserasti: vota nostra que preueniēdo aspiras etiā adiuuādo psequere. Per eundē. Ad completoriū añ. Alla alla alluia. ps. Cū inuocarē. Hymn⁹.
AD cenam agni prouidi & stolis albis candidi: post transitum maris rubri xp̄o canamus principi. Cuius corpus sanctissimuz in ara crucis torridū: cruore eius roseo gustando viuim⁹ deo. Protecti pasce vespe: a deuastante angelo: erepti de durissimo pharaonis iperio. Iam pascha nostrum xp̄s est: qui immolatus agn⁹ est: sinceritatis azima caro eius oblata est. O vere digna hostia: p quam fracta sūt tartara redempta plebs captiuata redit ad vite p̄mia. Cōsurgit xp̄s tumulo victor redit de baratro tyrannuz trudens vinculo & reserans paradisū. Quesumus auctor omniū in hoc pascali gaudio: ab omni mortis impetu tuū defēde populū. Gloria tibi domine qui surrexisti a mortuis: cuz patre & sancto spiritu: in sempiterna secula. Amen. Capitl'm.

Christus resurgēs ex mortuis iam nō morit: mors illi vltra nō dn̄abit: q̄ eni mortuus est pctō: mortu⁹ est semel q̄ āt viuit viuit deo. Deo. Hoc capl̄m cū. ℣. sequēti ad horas completorij τ prime dicit̄ vsq; ad festū ascensionis dn̄i indifferent̄: p̄terq̄ in officio beate virginis. ℣. In resurrectione tua xp̄e all'a. Celū τ terra. An̄. All'a. Resurrexit dn̄s all'a sicut dixit vobis all'a all'a. p̄s. Nūc dimittis. Oratio. Spiritū nobis. Saluator. Inuitatoriū. All'a. Regē resurgentē a mortuis: Uenite adorem⁹ all'a. p̄s. Uenite. An̄. Ego sum q̄ sum. p̄s. Beat⁹ vir. An̄. Postulaui. p̄s. Quare fremuerūt. An̄. Ego dormiui. p̄s. Dn̄e qd. ℣. Surrexit dn̄s de sepulchro. Scdm Marcum.

In illo tp̄e: Maria magdalene τ maria iacobi τ salome emerunt aromata ut venientes vngerēt ih̄m. Et valde mane vna sabbatorū veniūt ad monumentū orto iā sole. Et rel. Omel. beati Gregorij pape. L. i⁹.

Iam fr̄es charissimi p tanta diei solēnitate de euangelice lectiōis expositiōe: aliq̄ trāsacurrim⁹: sȝ libet ut de hac eadē solēnitate aliqd subtili⁹ loquamur. Due eteni vite erāt quarū vnā nouim⁹: alterā nesciebam⁹. Una q̄ppe mortalis est: alia imortalis. Una corruptionis: alia incorruptionis. Una mortis: alia resurrectionis. Tu. ℟. Angelus dn̄i. ā. in die sancto. Lectio. ij⁹.

Sed venit mediator dei τ hoīuȝ: hō xp̄us ih̄s suscepit vnā τ ostēdit alterā. Unam ꝑtulit moriendo: ostēdit alterā resurgēdo. Si igit̄ nobis mortalē vitā scientib⁹: resurrectionē ꝓmitteret carnis: τ tn̄ hanc visibiliter nō exhiberet: q̄s ꝓmissionibus crederet: Factus itaq; hō apparuit i carne: mori dignatus ē ex volūtate. Resurrexit ex potestate τ ostendit exemplo: qd nobis promisit i premio. Tu. ℟. Angelus dn̄i ā. ibidem. Lectio. iij⁹.

Sed fortasse aliq̄s dicat: Jure ille resurrexit: quia cū deus esset: teneri morte nō potuit. Ad instruendā ḡ ignorantiā nostrā: ad roborandaȝ infirmitatē nostrā: sue resurrectionis exemplū nob̄ sufficere noluit. Sol⁹ in tp̄e illo mortu⁹ est: τ tn̄ solus minime resurrexit. Nā scriptū ē. Multa corpa

sanctoꝛ q dormierant surrexe
rũt. Ablata sũt ergo oia argu
mẽta fallacie. Ecce cũ deo ho
mines surrexisse cognouimus
quos puros fuisse hoies nõ du
bitamꝰ. Tu. ℟. Dũ transisset
sabbatũ. ã. in die scõ. Te deũ
laudamꝰ. ℣. Gauisi sũt disci
puli alla. Uiso. Ad laudes añ
Angelus aũt dñi. cũ reliqs. ã.
in die scõ. Caplm. Expurgate
vetus fermentũ. Hymnus.

Aurora lucis rutilat: celũ
laudibꝰ intonat: mũdus
exultans iubilat: gemẽs infer
nus vlulat. Cum rex ille for
tissimus: mortis ɔfractis viri
bus: pede conculcans tartara
soluit a pena miseros. Ille q
clausus lapide custoditur: sub
milite triumphãs pompa no
bili victoꝛ surgit a funere. So
lutis iã gemitibꝰ ⁊ inferni do
loꝛibꝰ: qꝛ surrexit dñs: resplen
dẽs clamat angelus. Tristes
erant apl̃i: de nece sui dñi quẽ
pena mortis crudeli: serui dã
narant iudei. Sermone blan
do angelus p̃dixit mulieribꝰ:
in galilea dñs videndꝰ ẽ quan
tocius. Ille dũ pergunt cõcite
apl̃is hoc dicẽ: videntes eũ vi
uere osculãt pedes dñi. Quo
agnito discipuli i galileã pro
re pgũt videre faciẽ deidera
tam dñi. Claro pascali gau
dio: sol mũdo nitet radio: cũ
xp̃m iam apl̃i visu cernũt cor
poreo. Ostensa sibi vulnera i
xp̃i carne fulgida: resurrexisse
dñm voce fatẽt publica. Rex
xp̃e clementissime tu corda no
stra posside: ut tibi laudes de
bitas reddamꝰ oi tpe. Quesu
mus auctoꝛ omniũ. Gl̃ia tibi
dñe: q surrexisti. ℣. In resur
rectiõe tua xp̃e. Añ. Et valde
mane. ps. Bñdictꝰ. Oro. Deꝰ q
hodierna die. ã. Ad primam
hymnꝰ. Iã lucis orto. cũ suis
iugũt. ℣. Quesumꝰ auctoꝛ oĩũ
Gl̃ia tibi dñe. semp vsq ad fe
stũ ascensionis dñi: ⁊ siliter fit
ad alias horas indifferenter.
Seqt̃ añ. Angelꝰ autẽ dñi ps.
Deus in noie. Gl̃ia pri. ps. Cõ
fitemini. Gl̃ia. ps. Beati imacu
lati. Gl̃ia. Retribue. Gl̃ia. ps.
Quicũq vult. Gl̃ia. Caplm.
Xp̃s resurgẽs. ℟. Ihu xp̃e fi
li dei viui miserere nobis alla
alla. ℣. Qui surrexisti a moꝛ
tuis miserere nobis. Alla. ℣.
In resurrectiõe tua xp̃e. Oro.
Spm̃ nob. In hac hora. Pre
cedẽtes ps eode modo dicũt
ad officiũ p̃me hore indifferẽ
ter vsq ad octauã pẽthecostes

inclusiue singulis dieb⁹ dñicis
et similiter vsq; ad primã dñicã aduē-
tus dñi qñ officium fit de festo
quocũq; die dñica. Ad tertiam
hymn⁹. Nũc scē. Añ. Erat aũt
Capl'm. Expurgate. R. Surre-
xit dñs de sepulchro all'a all'a.
V. Qui p nobis pependit in li-
gno. V. Surrexit dñs vere al-
leluia. Oro. ũ. Ad. vi. añ. Pre
timore. Capl'm.

Itaq; epulemur: nõ in fer-
mento veteri: neq; in fer-
mento malitie et neqtie: sed in
azimis sinceritatis et veritatis
Deo. R. Surrexit dñs vere al-
leluia al'. V. Et apparuit symõi
all'a. V. Surrexit xp̄s et illuxit
pplo suo. Ad. ix. añ. Cito eũtes
Cap. Xp̄us resurgẽs. R. Sur-
rexit xp̄s et illuxit pplo suo al'.
all'a. V. Quẽ redemit sanguie
suo all'a. V. In resurrectione
tua xp̄e all'a. Ad secũdas vš.
añ. Pax vobis. ps. Dixit dñs.
cũ rel. Precedens añ. signata
sola dicit ad vš. sup psalmos
sue diei cõpetentes et sequens
hymn⁹ indifferent vsq; vigiliã
ascensiõis dñi: saluo vbi repe-
rieť descriptũ aliť vel signatũ.
R. Surrexit dñs d sepulchro
all'a all'a. V. Qui p nob pepen
dit in lig al'. Glia. al'. Hymn⁹.

Vita scõr decus angelo-
rum vita cũctor pariter pior
xp̄e q mortis moriẽs ministrũ
expugasti. Tu tuos leto famu-
los tropheo: nũc i his tua pla-
catis dieb⁹ in qb⁹ scm celebrať
oẽm pasca p orbẽ. Pasca q vi-
ctor rediens ab imo: atq; cum
mult alijs resurgẽs ipse susce-
ptã sup alta carnẽ astra leuasti
Nũc i excelsis dñs refulgẽs: et
sup celos de⁹ eleuat⁹ inde ven-
tur⁹ hõ iudicat⁹ denuo iudex.
Corda tu sursũ mõ nr̃a tolle:
q pri dextre residẽs i alto ne re
surgẽtes facias in ima pcipita-
ri. Hoc pr tecũ hoc idẽ sacra-
tus pster ambor pie xp̄e flat⁹:
cũ qb⁹ regnas de⁹ vn⁹ oi inglo-
euo. Amen. V. Surrexit dñs
de sepulch. Añ. Ego sũ alpha
et o: prim⁹ et nouissim⁹: initiũ et
et finis: q añ mũdi pncipiũ: et i
seculũ seculi vino in etnũ: ma-
nus mee q vos fecerũt clauis
cõfixe sũt: pter vos flagell ce-
sus sũ: spinis coronat⁹ sũ: aquã
petij pendẽs et acetũ porrexe-
rũt: in escã meã fel dederũt: et i
lat⁹ lanceã: mortu⁹ et sepult⁹: re
surrexi vobiscũ sum: videte q
ego ipse sũ: et nõ ẽ ali⁹ de⁹ pter
me all'a all'a al'. ps. Mgr. Oro
ũ. Cõplet. vt. s. Feria. ij⁹. In-

nitatorium. Surrexit dñs vere allã. ps. Venite. Añ. Ecce ego vobiscũ sũ allã: oib⁹ dieb⁹ allã. Sola. ps. Dñs illuminatio. ps. Ad te dñe cla. ps. Afferte. ℣. Quẽ q̃ris mulier allã. Viuentẽ cũ mortuis allã. Hac feria secunda solet recitari historia et dici omelia dñicalis q̃ iã sequit. Scdm Johannẽ.

IN illo tpe: Cũ eẽt sero die illa vna sabbatorũ: et fores essent clause: vbi erãt discipuli congregati ꝓpter metũ iudeorũ venit ihs et stetit i medio: et dicit eis: pax vobis. et rel. Omel. beati Gregorij pape. L. j.

PRima lectiõis hui⁹ euangelice q̃stio animũ pulsat: quõ post resurrectionẽ corpus dñicũ verũ fuit: qd clausis ianuis ad discipulos ingredi potuit: Sed sciendũ nobis ẽ: q diuina opatio si rõne cõprehendit nõ est admirabilis nec fides habet meritũ: cui hũana ratio pbet experimentũ. Tu. ℟. Dignus es dñe accipere librũ et apire signacula eius: qñ occisus es: et redemisti nos deo: In sanguie tuo allã. ℣. Parce domine parce populo tuo: quem redemisti xpe: In sanguine tuo. Lectio. ij.

SEd hec ipa redemptoris nr̃i opa que ex semetipis cõprehendi nequaq̃ possunt: ex alia eius opatione pensanda sũt: ut rebus mirabilib⁹ fidem prebeat facta mirabiliora. Illud eni corpus dñi ad discipulos ianuis clausis intrauit: qd videlz ad hũanos oculos p natiuitatẽ suam: clauso exiit vtero vginis. Tu. ℟. Ego sicut vitis fructificaui suauitatẽ odoris allã: transite ad me oẽs qui concupiscitis me: et a generationib⁹ meis adimplemini allã allã. ℣. Ego diligẽtes me diligo: et qui mane vigilauerint ad me inuenient me: Alleluia. Lectio. iij.

QUid ergo mirũ si ianuis clausis post resurrectionẽ suam in eternũ iã victuris intrauit: qui moritur⁹ veniẽs non aperto vtero virginis exiuit: Sz q: ad illud corpus qd videri poterat fides intuentiũ dubitabat: ostendit eis protinus manus et latus: palpandã carnẽ prebuit: quã clausis ianuis introduxit. Tu autẽ dñe miserere nr̃i. ℟. Audiui vocẽ in celo tanq̃ vocẽ tonitrui magni allã. Regnabit de⁹ noster in eternũ alleluia: q: facta est

salus et virt⁹ et ptās xpi ei⁹ alla alla alla. ℣. Uidi angelū dei fortē volantē p mediū celi: voce magna clamantē et dicentē Regnabit. Glia. Alla. Te deū laud. ℣. Gauisi sunt discipuli. Ad laudes añ. Cognouerunt dñm alla: in fractiōe panis al. Sola. ps. Dñs regnauit. Cap.

Charissimi: Omne qđ natū est ex deo vincit mūdū et hec est victoria q̄ vincit mūdum: fides nr̄a. Deo. Hymn⁹. Aurora lucis. ℣. In resurrectione tua. Añ. Cum esset sero die illa vna sabbatoꝝ et fores essent clause vbi erāt discipuli ꝯgregati: stetit ihs in medio: et dixit eis pax vob alla. ps. Benedictus. Oratio.

Presta q̄s ops deus: ut q festa pascalia peginus: hec te largiente: morib⁹ et vita teneamus. Per. Sequant̄ memorie hic cōpetentes que sūt posite infra post coia sanctoꝝ in suo ordine. Ad primaꝫ añ. Surgens ihs mane p̄ma sabbati apparuit p̄mo marie magdalene: de qua eiecerat septē demonia alla. ps. Deus i noie ps. Beati imaculati. ps. Retribue. ps. Quicūq vult. Ad terciā añ. Et dicebant ad inicem: quis reuoluet nobis lapidem ab ostio monumēti alla alla. Capl'm. Omē quod natū est. ℟. Quē queris mulier alla alla. ℣. Uiuentē cū mortuis: Alla. ℣. Tulerunt dñm meuꝫ alla. Orationes ut. s. Ad. vi. añ. Et respicientes viderūt reuolutū lapidē: erat quippe magn⁹ valde alleluia. Capl'm.

Quis ē aūt qui vincit mūdum: nisi qui credit: qm̄ ihs est filius dei: hic est qui venit p aquā et sanguinē ihs xps Deo. ℟. Tulerūt dñm meum alla alla. ℣. Et nescio vbi posuerūt eum alla. ℣. Noli flere maria alla. Resurrexit dominus alla. Ad. ix. añ. In galilea ihm videbit sicut dixit vobis alla. ps. Mirabilia. Cap.

Si testimoniū hoīuꝫ accipimus: testimonium dei maius ē: qm̄ hoc ē testimoniū dei qđ maius est: qm̄ testificatus est de filio suo: q credit i filiū dei: habet testimoniuꝫ dei i se. Deo. ℟. Noli flere maria alla alla. ℣. Resurrexit dominus alla. ℣. In resurrectione tua xpe. Ad secundas vš. añ. Pax vobis. ps. Dilexi. cū reliquis. ℟. nō dicit̄. Hymnus. Uita sanctoꝝ. ℣. Surrexit do

minus de sepulchro. Añ. Thomas q dicit dydim⁹ nō erat cū eis qñ venit ihs: dixerunt alij discipuli: vidim⁹ dñm allā. ps. Mgt. Subiungant memorie hic cōpetentes q sūt posite infra post coia sanctoꝝ in suo ordine. Nota qꝫ. ℣. Gauisi sūt. ante laudes añ. Cognouerūt. Ad laudes. hymn⁹. Aurora lucis. ℣. In resurrectiōe. post ipsū hymnū. ꝛ añe ad pmā terciam sextaꝫ ꝛ nonā. ac breuia ℟ia. ad terciā sextā ꝛ nonā. cū ceteris ꝑ hodierna die descriptis dicant vsqꝫ festū ascensionis dñi i officio feriali. hymn⁹ aūt Ad cenā agni. ad officiuꝫ completorij ꝑ eodē tpe indifferenter: ꝛ vbi qd mutabit: ibi signabit. Feria tercia. Inuitat. Surrexit dñs vere allā. ps. Uenite. Hoc inuitatoriū ꝛ sequēs añ. sup psalmos dicit vsqꝫ festū ascensiōis dñi in officio feriali. Añ. Ecce ego vobiscū sū allā: oībus dieb⁹ allā. ps. Dixi custodiam. ps. Expectans. ps. Beatus q intelligit. ℣. Tulerunt dñm meū. o. Incipit liber Apocalypsis: quē suū ꝓcedit argumentū tale: ꝑ L. j⁹.

Apocalypsis iohīs tot habet sacramēta quot vba. Parū dixi: ꝛ ꝓ merito voluminis laus omnis iferior est. In verbis singulis multiplices latent intelligentie. Tu. ℟. Locutus ē ad me vn⁹ ex septē angelis dicēs: veni ostendā tibi nouā nuptā sponsā agni: ꝛ vidi irlm descēdentē de celo ornatā monilib⁹ suis: Allā allā allā. ℣. Ego diligentes me diligo: ꝛ q mane vigilauerint ad me iu enient me allā. L. ij⁹

Apocalypsis ihu xp̄i: quā dedit illi deus palā facere suis: que oportet fieri cito: ꝛ significauit mittens ꝑ angelū suū seruo suo iohāni: qui testimoniū ꝑhibuit verbo dei ꝛ testimoniū ihu xp̄i: quecūqꝫ vidit. Beatus q legit: ꝛ qui audit verba ꝓphetie huius: ꝛ seruat ea que in ea scripta sūt. Tēpus eni ꝓpe est. Tu. ℟. Audiui vocem in celo angeloꝝ multorū dicentiū. Timete dñm ꝛ date claritatē illi ꝛ adorate eū: qui fecit celū ꝛ terrā: mare ꝛ fontes aquarū allā allā. ℣. Uidi angelū dei fortem: volantē ꝑ mediū celi: voce magna clamantem ꝛ dicentē. Timete. L. iij⁹.

Iohannes septeꝫ ecclesijs: que sunt i asia. Gratia vobis ꝛ pax ab eo qui est ꝛ q erat

ꝛ qui venturus est: ꝛ a septem spiritib⁹ qui in conspectu throni ei⁹ sunt ꝛ a ihu xpo: qui est testis fidelis pmogenit⁹ mortuorũ ꝛ princeps regum terre: q dilexit nos ꝛ lauit nos a peccatis nostris in sanguine suo: ꝛ fecit nos regnũ ꝛ sacerdotes deo ꝛ patri suo. Ipsi gloria ꝛ imperiũ in secula seculorum. Amē. Tu. ℟. Decantabat populus isrl alla: ꝛ vniuersa multitudo iacob canebat legitime Et dauid cũ cantoribus citharam pcutiebat in domo dñi: ꝛ laudes deo canebat alla alla. ℣. Moyses ꝛ aaron in sacerdotibus eius ꝛ samuel inē eos Et dauid. Glia. Et. Añ. Post dies octo ianuis clausis igressus dñs ꝛ dixit eis: pax vobis alla alla. ps. Benedictus. Añ. Mitte manũ tuã ꝛ cognosce loca clauorũ alla: ꝛ noli eē incredulus sꝫ fidelis alleluia. ps. Magt. Feria quarta añ. Ecce ego. ps. Dixit insipiēs. ps. Exaudi deus. ps. Miserere mei de⁹ qm̃ conl. ℣. Noli flere maria alleluia. Lectio. i.

Ego iohānes frater vester ꝛ particeps in tribulatione ꝛ regno ꝛ patientia in ihu xpo fui in insula que appellat pathmos pter verbũ dei ꝛ testimoniũ ihu fui in spiritu in dñica die. Et audiui post me vocem magnã tanq̃ tube dicentis. Qđ vides scribe i libro ꝛ mitte septē ecclesiis que sunt in asia: epheso ꝛ smyrne ꝛ pergamo ꝛ thiatyre ꝛ sardis ꝛ philadelphie ꝛ laodicie. Tu. ℟. Uidi portã ciuitatis ad orientem positã: ꝛ apostolorũ noia ꝛ agni sup eam scripta. Et sup muros ei⁹ angelorꝫ custodiaꝫ alla ℣. Uidi ciuitatē sanctam irlm nouã descendentē de celo ornatã tanq̃ sponsam viro suo. Et sup. Lectio. ii.

Et conuersus sũ: ut viderem vocē que loquebat mecũ. Et conuersus vidi septē candelabra aurea ꝛ in medio septē candelabrorum aureorꝫ similē filio homis: vestitũ podere ꝛ precinctũ ad mamillas zona aurea. Capud autēꝫ eius ꝛ capilli erãt candidi tanq̃ lana alba ꝛ tanq̃ nix. Et oculi eius velut flãma ignis: ꝛ pedes eius similes auricalcho: sicut in camino ardēti. Tu aũt ℟. Ostēdit mihi angelus fontem aque viue ꝛ dixit mihi alleluia. Hic deũ adora alla alleluia. ℣. Uidi angelum dei

fortem vo. at. s. Lectio .iij.
ET cum vidissem eū ceci-
di ad pedes ei⁹ tāq̄ mor-
tuus. Et posuit dexterā suam
super me dicens. Noli timere.
Ego sum primus et nouissim⁹
et viuus et fui mortuus: et ecce
sum viuens in secula seculoꝝ:
et habeo claues mortis et infer-
ni. Scribe ergo que vidisti: et
que sunt: et que oportet fieri p⁹
hoc. Tu autē. ℟. Vidi hieru-
salem descendentē de celo or-
natam auro mundo. Et lapi-
dibus preciosis intextam all'a
all'a. ℣. Ab intus in fimbrijs
aureis circūamicta varietate:
Et. Gloria. All'a. Añ. Misi di-
gitos meos in figurā clauorū:
et manū meam in latus eius et
dixi: domin⁹ meus et de⁹ meus
all'a. ps. Benedict⁹. Añ. Quia
vidisti me Thoma credidisti:
beati qui nō viderunt et credi-
derunt all'a. ps. Magnificat.
Feria quinta añ. Ecce ego. ps.
Saluū me fac. ps. Deus in ad-
iutoriū. ps. In te domine spe-
raui. ℣. Quem queris mulier
Viuentē. Lectio .j.
ET angelo ephesi ecclesie
scribe. Hec dicit q̄ tenet
septem stellas in dextera sua:
qui ambulat in medio septē
candelabroꝝ aureorū. Scio
opera tua et laborem et patien-
tiam tuā: et quia nō potes susti-
nere malos. Et tētasti eos qui
se dicunt apostolos esse et non
sunt et inuenisti eos mendaces:
Et patientiā habes: et sustinui-
sti ꝓpter nomen meū: et nō de-
fecisti. Tu autē domine mise-
rere nostri. ℟. Lapides ꝓcio-
si omnes muri tui et turres hie-
rusalem gēmis: Edificabunt
all'a all'a all'a. ℣. Platee tue
hierusalem sternent auro mū-
do et lapidibus preciosis: Edi-
ficabunt. Lectio .ij.
ET āgelo smyrne ecclesie
scribe. Hec dicit primus
et nouissimus: qui fuit mortu⁹
et viuit. Scio tribulationē tuā
et paupertatē tuā: sed diues es: et
blasphemaris ab his qui se di-
cunt iudeos esse et nō sūt: sʒ sūt
synagoga sathane. Nihil hoꝝ
timeas que passurus es. Ecce
missurus ē diabolus aliquos
ex vobis in carcerē ut tētemi-
ni: et habebitis tribulationem
dieb⁹ decem. Esto fidelis vsq̄
ad mortē et dabo tibi coronā
vite. Tu. ℟. Platee tue ier'm
sternēt auro mūdo all'a: et can-
tabit ibi canticū leticie all'a. Et
ꝑ oēs vicos tuos ab vniuersis

dicet alla alla. V. Qui confor
tauit seras portarum tuarum bene
dixit filijs tuis in te. Lt. L. iiij.

ET angelo pergami ecclesie
scribe. Hec dicit qui habet
rumpheam ex vtraque parte acutam.
Scio vbi habitas: vbi sedes est
sathane: et tenes nomen meum:
et non negasti fidem meam. Et in die
bus illis antiphas testis meus
fidelis: qui occisus est apud vos
vbi sathanas habitat. Tu. R.
Ueniens a libano quam pulchra
facta es alla. Et odor vestimen
torum tuorum. Super omnia aromata
alla alla. V. Speciosa facta es
et suauis in delitijs tuis. Sup.
Gloria. Alla. An. Mitte manum.
ps. Benedictus. An. Misi digi
tos. ps. Magnificat. Feria. vi. an. Ec
ce ego. ps. Exultate. ps. Deus
stetit. ps. Deus quis similis. V. Tu
lerunt dominum meum alla. L. ij.

ET angelo thiatyre ecclesie
scribe. Hec dicit filius dei
qui habet oculos tanquam flammam
ignis: et pedes eius similes auri
calcho. Noui opera tua et fidem
et charitatem et mysterium et patien
tiam tuam: et opera tua nouissima
plura prioribus. Sed habeo ad
uersus te pauca: quia permittis
mulierem iezabel que se dicit prophe
tem: docere et seducere seruos
meos fornicari et manducare
de idolotitis. Tu. R. Hec est
ierusalem ciuitas magna celestis or
nata tanquam sponsa agni. Qui ta
bernaculum facta est alla. V. Ui
di ciuitatem sanctam ierusalem descen
dentem de celo ornatam tanquam spon
sam viro suo. Qui. L. ij.

ET angelo ecclesie sardis
scribe. Hec dicit qui ha
bet septem spiritus dei et septem stel
las. Scio opera tua: quia nomen
habes quod viuas: et mortuus es
Esto vigilans et confirma cete
ra que moritura erant. Non enim
inuenio opera tua plena coram
deo meo. In mente ergo habe
qualiter acceperis et audieris: et
serua et penitentiam age. Tu. R. In
diademate capitis aaron lapi
des preciosi fulgebant. Dum perfice
retur opus dei alla alla alla. V.
Corona aurea super caput eius ex
pressa signo sanctitatis. Dum perficeretur.

L. iij.

ET angelo phi
ladelphie ecclesie scribe.
Hec dicit sanctus et verus: qui habet cla
uem dauid: qui aperit et nemo clau
dit: claudit et nemo aperit. Scio
opera tua. Ecce dedi coram te
ostium apertum quod nemo po
test claudere: quia modicam ha
bes virtutem: et seruasti verbum meum:
et non negasti nomen meum.

Tene qd habes: ut nemo acci piat coronã tuã. Tu. ℟. Doce te filios vros alla. Ut memoriter teneãt alla: & ore decãtẽt alla alla. ℣. Filij qui nascenẽ & exurgent: & narrent ea filijs suis. Ut memoriẽ. Glia. Alla. Añ. Misi digitos. ps. Benedictus. Añ. Quia vidisti me. ps. Magt. Sabbato. Nota q qz dieb9 sabbatis fit officiũ de virgine bñdicta: ideo h nihil poniẽ de feria: sz sola memoria fit de tpe. Preterea qñ in dñicalib9 dieb9 vsqz ad festum ascensiõis dñi quasi octaue solẽnitatis resurrectionis dñice recipeanẽ. Ideo festũ solenne si in aliqua harũ dñicarũ occurrit: transferẽ in feriam sequentem tanqz min9 solẽne. Dñica iij a post octauas resurrectionis dñi. Sabbato pcedẽti ad vẽ. añ. Pax vobis. ps. Benedictus. cũ reliqs. Caplm.

Charissimi: Xps passus ẽ p nobis vobis relinquẽs exemplũ: ut sequamini vestigia ei9: qui peccatum nõ fecit: nec inuentus est dolus in ore eius. Deo. ℟. Dum transisset. Hymnus Chorus noue irlm. ℣. Surrexit dñs d sepulchro. Añ. Maria magdalene & maria iacobi. ps. Magt. Oratio.

Deus q in filij tui hũilitate iacentẽ mundũ erexisti: fidelib9 tuis ppetuã cõcede leticiã: ut quos ppetue mortis eripuisti casib9 gaudijs facias sempiternis pfrui. Deus qui p vnigenitũ. ut. s. Hoc ordine pficit officiũ vespertinũ dieb9 sabbatinis qñ de tpe agiẽ vsqz festũ ascensionis dñi videlicz qz solũ Caplm mutabiẽ sicut hic. Inuitatoriũ. Alla. Regẽ resurgentez a mortuis venite adorem9 alla. ps. Uenite. Añ. Ego sum q sum. ps. Beat9 vir. Añ. Postulaui. ps. Quare fre. Añ. Ego dormiui. ps. Dñe qd. ℣. Surrexit dñs de sepulchro. Scdm Johannem.

In illo tpe: Dixit ihs discipulis suis. Ego sũ pastor bonus. Bon9 pastor aiam suã ponit p ouib9 suis. Et reliqua. Omel. dñi Gregorij pape. L. i.

Ecce fratres charissimi is q nõ ex accidenti dono: sz essentialiẽ bonus est: dicit. Ego sum pastor bonus. Atqz ei9 dẽ bonitatẽ formã quã nos imitemur adiũgit dicens. Bonus pastor dat aiam suã p ouibus suis. Fecit quod monuit: oñdit qd iussit. Tu. ℟. Dign9

es dne. ut. in pcedenti feria .ij.

Pastor bonus ani- L. ij.
mã suã p ouib⁹ posuit: ut in sacramẽto nr̃o: corpus suũ et sanguinẽ verteret: et oues quas redemerat: carnis sue alimento saciaret: ostensa nobis est: de contemptu mortis via quam sequamur apposita forma cui imprimamur. Tu. R. Ego sicut vitis. Lectio. iij.

At vtrum vo quis pastor sit an mercẽnari⁹: cognosci veraciter nõ põt: si occasio necessitatis deest. Tranquillitatis enim tpe plerũqz ad gregis custodiam sicut verus pastor: sic etiã mercẽnarius stat: sz lupus veniens indicat: quo quis aio sup gregis custodiam stabat. Tu autẽ. R. Audiui vocẽ. Te deũ laud. Ad laudes añ. Angelus aũt. ps. Dñs regnauit. p ordinem. Caplm. ut. s. ad vs. Hymn⁹ Aurora lucis. V. In resurrectione tua. Añ. Ego sũ pastor ouiũ: ego sũ via et veritas: ego sũ pastor bonus: et cognosco meas: et cognoscũt me mee: alla alla. ps. Benedictus Oratio ut. s. ad vs. Et nota q añe ad laudes: ad pmã tertiã sextã et nonã. Hic Vria. breuia et V. qualiqz descripti: signati in pcedẽti officio octauaz resurrectionis dñice: dicũt eodem modo in qlibet officio dñicali vsqz ad festũ ascensionis dñi. Caplm aũt et orones, pprie eo modo: sic i hoc dñicali officio appet posita suo loco. Ad. vi.

Tradebat aũt Caplm.
iudicãti se iniuste: q peccã nr̃a ipse ptulit i corpe suo sup lignũ: ut pctis mortui iusticie viuam⁹: cui⁹ liuore sanati sumus. Deo. Ad. ix. Caplm.

Eratis eni sicut oues errãtes sz conuersi estis nunc ad pastorẽ et epm aiaz vr̃arũ. Deo. Añ. Pastor bonus aiaz suã ponit p ouib⁹ suis alla. ps. Mgr. Feria. ij. Inuitatoriũ. Surrexit dñs vere alla. ps. Venite. Añ Ecce ego. ps. Exaltabo ps. In te dñe. ps. Beati qz. R. Quẽ qris mulier alla. Vi.

Post hec vidi: et L. j.
ecce ostiũ apertũ in celo: et vox prima quã audiui: tãqz tube loquentis mecũ dicens. Ascende huc: et ostendã tibi q oportet fieri cito. Post hec statim fui in spũ. Et ecce sedes posita erat in celo: et sup sedez sedens. Et q sedebat similis erat aspectui lapidis iaspidis et sardinis. Tu. R. Dignus es. ut. in

Precedenti feria secūda. L. ij.

Et iris erat in circuitu sedis similis visioni smaragdine. Et in circuitu sedis sedilia vigintiquattuor: et supra thronos vigintiquattuor seniores sedētes circūamicti vestimentis albis: et in capitib⁹ eorum coronas aureas. Et de throno procedebant fulgura et voces et tonitrua: et septem lampades ardentes ante thronū: que sunt spūs dei. Tu. ℟. Ego sic vitis.

In medio sedis L. iij. et in circuitu sedis: quattuor aialia plena oculis antè et retro. Et aial primū simile leoni: et secundū sile vitulo: et terciū aial habēs faciē quasi hominis: et quartū aial sile aquile volāti. Et quattuor aialia singla eorum habebāt alas senas: et i circuitu et intus plena sūt ocul'. Tu. ℟. Audiui vocē. Añ. Ego sū pastor bonus qui pasco oues meas: et pro ouib⁹ meis pono aiam meā alla. ps. Bñdictus. Añ. Alias oues habeo q̄ non sūt ex hoc ouili: et illas oportet me adducere et vocē meā audient: et fiet vnuz ouile et vnus pastor alla. ps. Magt. Precedētes añe. dicant infra ebdomadā ad Bñdic⁹ et ad Magt.

Feria tertia. Inuitat. Surrexit dñs. Añ. Ecce ego. ps. Quēadmodū. ps. Deus aurib⁹. ps. Eructauit. ℣. Tulerūt dñm.

Et vidi in dextera L. j. sedentis sup thronum librū scriptum intus et foris: signatū sigillis septē. Et vidi angelū fortē pdicantē voce magna. Quis est dignus apire librū: et soluere signacula eius? Et nemo poterat: neq; in celo neq; i tra neq; subt⁹ terrā apire librū neq; respicē illū. Tu. ℟. Locut⁹ est ad me. ℟. in precedenti feria tertia. Lectio. ij.

Et ego flebam multū: qm nemo dignus inuētus ē apire librū nec videre euz. Et vnus de seniorib⁹ dixit mihi: Ne fleueris. Ecce vicit leo de tribu iuda radix dauid: apire libruz et soluē septē signacula ei⁹. Et vidi et ecce i medio throni et quattuor aialiū: et in medio seniorū: agnū stantē tāq; occisum: hñtē cornua septē et oculos septē q sūt septem spūs dei missi in omnē terram. Tu. ℟. Audiui. Lectio. iij.

Et venit et accepit de dextera sedētis in throno librū: et cū apuisset librū: quattuor aialia et vigintiquattuor seniores

ceciderũt coram agno: hñtes singuli citharas: et phialas aureas plenas odoramentoꝝ: q̃ sunt orationes sanctoꝝ: et cantabãt canticũ nouũ dicentes: Dignus es dñe accipere librũ et apire signacula ei⁹: qm̃ occisus es: et redemisti nos deo in sanguine tuo. Tu. ℟. Decitabat. Feria q̃rta. Inuitat. Surrexit. Añ. Ecce ego. ps. Miserere. ps. Si vere. ps. Eripe me. ℣. Noli flere maria al. L. j.

Post hec vidi quattuor angelos stantes sup q̃ttuor angulos terre: tenẽtes q̃ttuor ventos terre ne flarent sup terrã: neqꝫ sup mare neqꝫ in vllã arborẽ. Et vidi alterũ angelũ ascendentẽ ab ortu solis: habentẽ signũ dei viui: et clamauit voce magna quattuor angelis quib⁹ datũ est nocere terre et mari dicens. Noli nocere terre et mari: neqꝫ arborib⁹ q̃ aduſqꝫ signem⁹ seruos dei nostri ĩ frontib⁹ eoꝝ. Tu. ℟. Uidi portã ciuitatis. ut. s. in pcedenti feria quarta. L. ij.

Post hec vidi turbã multam quã dinumerare nemo poterat: ex omnib⁹ gentibus et tribubus et populis et linguis: stantes ante thronũ et in cõspectu agni: amicti stolis albis: et palme in manib⁹ eoꝝ. Et clamabãt voce magna dicentes. Salus deo nr̃o: qui sedet sup thronũ et agno. Tu. ℟. Ostendit mihi. L. iij.

Et cũ aperuisset sigillum septimũ factũ est silentiũ in celo quasi media hora. Et vidi septẽ angelos stantes in conspectu dei: et date sunt illis septem tube. Et alius angelus venit et stetit añ altare habens thuribulũ aureũ: et data sunt illi incensa multa: ut daret de orationib⁹ sanctoꝝ oĩuꝫ super altare aureũ qđ est ante thronum dei. Et ascendit fum⁹ incensorum de orationibus sanctorũ de manu angeli coram deo. Tu autẽ. ℟. Uidi hierusalem. Feria quĩta. Inuitatorium. Surrexit dominus. Añ. Ecce ego. ps. Deus iudicium. ps. Q̃ bonus. ps. Ut quid de⁹. ℣. Quẽ queris mulier alleluia. Uiuentẽ. Lectio. j.

Et septem angeli q̃ habebãt septẽ tubas pparauerũt se ut tuba canerẽt: Et pm⁹ angel⁹ tuba cecinit. Et facta ẽ grando et ignis mixta in sanguine: et missum est in terram. Et tertia pars terre cõbusta ẽ:

τ tertia ps arbo⁊ concremata est: τ oē fenū viride cōbustū ē. Tu. ℟. Lapides preciosi. ut i pcedenti feria. v. L. ij.

Et secūdus angelus tuba cecinit: τ tanq̄ mons magnus igne ardens missus ē in mare. Et facta est tertia ps maris sanguis: τ mortua ē tertia ps creature eo⁊ que habebāt aīas in mari: τ tertia ps nauiū interijt. Tu. ℟. Platee tue. L. iij.

Et terti⁹ angelus tuba cecinit: τ cecidit de celo stella magna ardens tanq̄ facula: τ cecidit in tertiā ptem fluminū: τ in fontes aquarū: τ nomen stelle dicit̄ absinthiu⁊. Et facta est tertia ps aquarū i absinthiū: τ multi hoīu⁊ mortui sunt de aquis: q̄r amare facte sunt. Tu. ℟. Ueniens a libano. Feria. vi. Inuitatorium Surrexit. Añ. Ecce ego. ps. Q̄ dilecta. ps. Bñdixisti. ps. Inclina dñe. ℣. Tulerunt dominū meū. Lectio. j.

Et quart⁹ angel⁹ cecinit: τ pcussa est tertia ps solis τ tertia ps lune τ tertia ps stellarū ita ut obscuraret̄ tertia ps eorū: τ diei non luceret ps tertia: τ noctis silr̄. Et vidi τ audiui vocē vni⁹ aquile volantis per mediū celi: dicentis voce magna. Ue ve ve habitantib⁹ in terra de ceteris vocib⁹ triū angelorū q̄ erant tuba cancturi. Tu. ℟. Hec ē ista. vt in precedenti feria sexta. L. ij.

Et quint⁹ angel⁹ tuba cecinit: τ vidi stellā de celo cecidisse in terrā: τ data est ei clauis putei abyssi: τ aperuit puteū abyssi: τ ascendit fum⁹ putei: sicut fumus fornacis magne: τ obscurat⁹ ē sol: τ aer de fumo putei. Et de fumo putei exierunt locuste in terrā: τ data est illis ptās: sicut hñt potestatem scorpiones terre. Tu autē. ℟. In diademate. L. iij.

Et sextus angel⁹ tuba cecinit τ audiui vocē vna⁊ ex quattuo⁊ cornib⁹ altaris aurei qđ est ante oculos dei dicētē sexto angelo: q̄ habebat tubam. Solue q̄ttuo⁊ angelos q̄ alligati sunt i fluie magno eufratē. Et soluti sūt q̄ttuo⁊ āgeli q̄ parati erāt in horā τ diem τ mensem τ annū: ut occiderēt tertia⁊ partē hominū. Tu. ℟. Docete filios. Dñica secūda post octauā resurrectiōis dñi Sabbato pcedēti ad vñ. Cap.

Karissimi: Obsecro vos tanq̄ aduenas τ pegrinos

abstinere vos a carnalib⁹ desideriis q̄ militāt aduersus animā: cōuersationē vestram inter gentes hn̄tes bonā. Deo. ℟. Dū transisset sabbatū. Oro.

Deus qui errātib⁹ ut i viā possint redire iustitie: veritatis tue lumen ostendis: da cūctis qui xp̄iana fide censent̄ et illa respuere q̄ huic inimica sunt nomi: et ea q̄ sūt apta sectari. Deus q hodierna. Sc̄dm Johem

In illo t̄pe: Dixit ihesus discipul' suis. Modicū et nō videbitis me: et iterū modicū et videbitis me: q2 vado ad patrē. Et reliq̄. Omel. venerabil' Bede p̄sbyt'i. L. j.

Lectionis hui⁹ euāgelice tota series illis ɔuenit: q eā p̄ntes audierūt a dn̄o: pars aūt illius etiā nobis: qui post passionē et resurrectionē dn̄icā ad fidem venim⁹: aptissime cōgruit. Modicū itaq3 tempus erat futurū: quo eū nō viderēt illud. s. quo erat quietur⁹ i monumento: et iterū modicū erat futurū q̄ viderēt eū3 illi videl3 dies. xl i quib⁹ eis post passionē suā sep̄i⁹ vsq3 ad t̄pus ascēsionis app̄uit. Tu. ℟. Si oblitus fuero tui all'a: obliuiscatur me dextra mea: Adhereat lingua mea faucibus meis si nō meminero tui all'a al. ℣. Sup flumina babylonis illic sedim⁹ et fleuim⁹ dū recordaremur tui syon. Adhereat. L. ij.

Quod aūt subiūxit: q2 vado ad patrē: iuxta hunc sensū ad illud specialit̄ respicit qđ p̄misit. Et iteru3 modicū et videbitis me: ac si apte dicēt: ꝓpterea resuscitatū me a mortuis: modico t̄pe videbitis q2 nō semp̄ i terra corp̄alit̄ mansur⁹: s3 p̄ hūanitatē quā assumpsi iā sū ascensur⁹ in celū. Tu. ℟. Viderūt te aque de⁹: viderūt te aque et timuerūt. Multitudo sonit⁹ aquarū vocē dederūt nubes: all'a all'a all'a. ℣. Illuxerunt coruscationes tue orbi t̄re: cōmota ē et cōtremuit terra. Multitudo. L. iij.

Quod vero illis querentib⁹ exponēdo subiūgit: amē amen dico vobis: q2 plorabitis et flebitis vos: mūdus autē gaudebit et c. et ipsoꝝ et toti⁹ ecclesie statui ɔgruit. Cūctis eni fidelib⁹ hic dn̄i sermo cōuenit q p̄ lachrymas p̄ssurasq3 presentes ad gaudia eterna p̄uenire ɔtendūt. Tu. ℟. In toto corde meo all'a exq̄siui te all'a. Ne repellas me a mādatis tuis

alla alla. ℣ Vide humilitatē meā ꝛ eripe me: qꝛ legē tuā nō sum oblit⁹. Ne. Gl'ia. Alla. Te deū laudam⁹. Añ Modicū ꝛ nō videbitis me dicit dn̄s: iterū modicū ꝛ videbitis me: qꝛ vado ad patrem alla alla. ps. Bn̄dict⁹. Oro. ū. Ad. vi. Cap.

HEc est enī volūtas dei ut bn̄facientes obmutescere faciatis imprudentiū hoīuʒ ignorantiā. Deo. Ad. ix. Cap.

SEruī subditi estote in oī timore dn̄is: non tm̄ bonis ꝛ modestis: ſʒ etiam discolis: hec est grā in xp̄o ihū dn̄o nostro. Deo. Añ Quid est hoc qđ dicit nobis modicū: nescimus qđ loquit' alla. Feria secunda. Inuitatoriū Surrexit ps Vēīte. Añ Ecce ego. ps Exultate iusti. ps. Benedicā. ps. Judica dn̄e. ℣ Quē queris. Incipit epistola beati Jacobi ap̄li: quā suaʒ precedit argumentū tale. Lectio. j.

IAcobus ap̄lus sanctū instruit clerū de cultura celestiū p̄ceptoꝝ ꝛ regula catholice obseruātie: ꝛ de inuicte patientie maiestate: ꝛ de reuelatione plurimoꝝ ꝛ de mēdacio magistroꝝ scribēs sic. Jacob⁹ dei ꝛ dn̄i nostri ihū xp̄i seru⁹.

Duodecim tribub⁹ q̄ sūt in dispersione salutē. Tu. ℟. Narrabo nomen tuū fratrib⁹ meis alla. Jn medio ecclie laudabo te alla alla. ℣ Qui timetis dn̄m laudate eū vniuersuʒ semen iacob magnificate eum. Jn medio. Lectio. ij.

OMne gaudiū existimate frēs mei: cū in tētationes varias incideritis: sciētes qꝛ p̄batio fidei vestre patiētiā operat'. Patientia autē opus p̄fectū hʒ: ut sitis p̄fecti ꝛ integri: ꝛ nullo deficiētes. Tu. ℟ Hymnū cātate nob' alla. Quō cantabim⁹ canticū dn̄i ī terra aliena alla alla. ℣ Sup' flūia babylonis illic sedim⁹ ꝛ fleuimus dū recordaremur tui syō Si qs aūt. Quō. L. iij.

SI qs vr̄m indiget sapīa postulet a deo: q dat oīb⁹ affluenē: ꝛ nō improperat: ꝛ dabit' ei: postulet aūt ī fide nihil hesitās. Qui enī hesitat silis ē fluctui maris qui a vento mouet' ꝛ circūfert' Nō ergo estimet homo ille qꝛ accipiat aliquid a domīo. Tu autē domine miserere nostri. ℟ Deus canticū nouū cantabo tibi alla. Jn psalterio decēchordaꝝ psallā tibi alla alla. ℣ Qui das salutē regib⁹: qui

redemisti dauid seruū tuū de gladio maligno. In psal. Gl'ia Alleluia. Amē amen dico vobis: q2 plorabitis et flebit vos: mūdus aūt gaudebit: vos aūt cōtristabimi: sz tristicia v̄ra vertet in gaudiū alleluia. ps. B̄ndict9 An̄ Iterū autē videbo vos et gaudebit cor v̄rm alleluia: et gaudiuz v̄rm nemo tollet a vobis alleluia. ps. Magt. Precedentes an̄e dicant intra ebdomadaz ad B̄ndict9 et ad M̄gt. Feria tertia Inuitatoriū. Surrexit. An̄ Ecce ego. ps. Deus n̄r. ps. Oēs gētes. ps. Magnus dn̄s. ℣. Tulerūt dn̄m. L. i.

Vir duplex aīo: incōstās est i oīb9 vijs suis. Glorief aūt frater hūilis in exaltatiōe sua. Diues aūt in hūilitate sua qm̄ sic flos feni trāsibit. Exortus est eni sol cū ardore et arefecit fenū: et flos ei9 decidit: et decor vult9 eius deperijt. Ita et diues in itinerib9 suis marcescet. Beat9 vir q suffert tētatio nē: qm̄ cum p̄batus fuerit accipiet coronā vite: quā repmisit deus diligentibus se. Tu. ℟. In ecclesijs benedicite deo alleluia: Dn̄o de fontib9 isrl' alleluia alleluia alleluia. ℣. Cantate dn̄o canticū nouū: cantate dn̄o omnis terra: Dn̄o de fontib9. L. ii.

Fratres mei: Nolite i personaꝝ acceptione habere fidem: dn̄i nostri ihesu xp̄i glorie. Eteni si introierit in cōuentum vestrū vir: aureū anulum habēs in veste candida: introierit autē et pauper in sordido habitu: et intendatis in eū: qui indut9 est veste p̄clara et dixeritis ei: tu sede hic: bene. Pauperi aūt dicatis: tu sta illic: aut sede sub scabello pedū meorū nōne iudicatis apud vosmetipsos et facti estis iudices cogitationū iniquaꝝ. Tu. ℟. Deduc me in semita mandatorū tuoꝝ alleluia: q2 ipsam volui alleluia Inclina cor meū i testimonia tua alleluia alleluia alleluia. ℣. Auerte oculos meos ne videant vanitatem in via tua viuifica me. Inclina cor meū. L. iii.

Audite fratres dilectissimi: Nōne de9 elegit pauperes in hoc mūdo: diuites i fide et heredes regni: qd̄ repromisit deus diligētib9 se. Uos aūt exhonorastis pauperem: Nōne diuites p potētiā opprimūt vos: et ipsi trahūt vos ad iudicia. Nonne ipsi blasphemant bonū nomē qd̄ inuocatum est sup vos. Tu aūt dn̄e.

R. Bonū ē cōfiteri dño alla.
Et psallere alla. V. Ad annū-
ciandū mane miām tuā ꝛ ve-
ritatē tuā ꝑ noctē. Et. Gloria.
Et. Feria quīta inuitat. Sur
rexit. Añ. Ecce ego. ps. Deus
repulisti. ps. Exaudi deus. ps.
Nōne deo. V. Noli flere ma-
ria alla. Lectio .j.

NOlite plures magistri fie
ri fratres mei: sciētes qm̄
mai⁹ iudiciū sumitis. In mul-
tis eni offendimus oēs. Si qs
in verbo nō offendit: hic pfe-
ctus ē vir: pōt etiā freno circū-
ducere totū corpus. Si autē
equis frena in ora mittim⁹ ad
ɔsentiendū nobis: oē corp⁹ il-
lož circūferim⁹. Tu. R. Alla
inuenim⁹ ea in effrata inueni-
mus ea i cāpis silue: introibi-
mus in tabernaculū ei⁹. Ado
rabim⁹ in loco vbi steterūt pe-
des ei⁹ alla. V. Surge dñe in
requiē tuā: tu ꝛ archa scifica-
tionis tue. Adora. L. ij.

ECce naues cū magne
sint: ꝛ a vētis validis mi-
nent: circūferunt aūt a modi-
ce gubernaculo vbi impet⁹ di-
rigētis voluerit. Ita ꝛ lingua
modicū quidē membrū est: ꝛ
magna exaltat. Ecce quantus
ignis q̄ magnā siluā incendit
Et lingua ignis ē vniuersitas
iniquitatis. Tu. R. Cātate dño
alla. Psalmū dicite ei alla. V.
Date gloriā laudi ei⁹. Psal.

QUis sapiēs ꝛ di- L. iij.
sciplinat⁹ int vos: Osten
dat ex bona cōuersatione ope
rationē suā i mā suetudine sa-
piētie. Qđ si zelū amarū habe-
tis: ꝛ cōtētiones sint i cordib⁹
vris: nolite gliari ꝛ mēdaces
eē aduersus vitatē. Nō est eni
ista sapiētia desursum descen-
dēs a pre lumiñ: sž trena aīal
diabolica: vbi eni zelus ꝛ con
tentio: ibi incōstātia ꝛ oē op⁹
prauū. Tu. R. Dicāt nūc q re
dempti sunt alla. A dño alla.
V. Quos redemit de manu ini
mici ꝛ de regionib⁹ congrega
uit eos. A dño. Glia alla. Fe-
ria quīta inuit. Surrexit. Añ.
Ecce ego. ps. Cōfitebimur. ps.
Notus in iudea. ps. Voce mea.
V. Quē queris. Incipit epla
prima beati petri apli: quam
suū pcedit argumētū tale. L. j.

DIscipulos saluatoris in
vrbe toto orbe diffusos
ꝛ pegrinos i h̄ seculo mōstrat
ꝛ pterite vite penitere suadet:
ꝛ in nouā vitā pficere tota cū
solicitudine exhortat simon
petrus fili⁹ iohis scribens sic.

Petr⁹ apls ihu xpi electis aduenis dispsionis pōti galatie: cappadotie: asie: ⁊ bithynie: sm psciam dei pris i sctificatione spūs: i obediētiā ⁊ aspsionē sanguīs ihu xpi gra vob ⁊ pax multiplicet. Tu. ℟. Narrabo

ā. feria secūda. Lectio. ij.

Benedict⁹ de⁹ ⁊ pr dn̄i nri ihu xpi: q sm miam suaz magnā regn̄auit nos i spez viuā: p resurrectionē ihu xpi: ex mortuis: in hereditatē icorruptibilē: ⁊ icōtaminatā ⁊ imarcessibilē ɔseruatā i celis i vob q in vtute dei custodimini p fidē in salutē parā reuelari i tp̄e nouissimo. Tu. ℟. Hymnū.

Ropt qd succīcti Lc. iij. Lūbos mētis vre sobrij pfecti: sperate i eā q offert vob grām i reuelationē ihu xpi: qī filij obediētie: nō configurati prioib⁹ ignorātie vre desiderijs: sed sm euz q vocauit vos scōs: ut ⁊ ipsi i oī cōuersatione sci sitis: qm scriptū ē: Sci eritl: qm ego scūs sum. Tu. ℟. De⁹ cāticū. Feria. vj. imitat⁹. Surrexit. Añ. Ecce ego. ps. Fundamēta. ps. Dn̄e de⁹. ps. Mīas. ℣. Tulerūt dn̄m. Lectio. j.

Charissimi. Obsecro vos tāq̄ aduenas ⁊ pegrinos abstinē vos a carnalibus desiderijs q militāt aduersus aiaz: cōuersationē vraz inter gētes hītes bonā: ut in eo qd detractāt de vob tāq̄ de malefactorib⁹: ex bonis opib⁹ vos cōsiderātes: glorificēt deūz in die visitationis. Tu. ℟. In ecclesijs. ā. feria tertia. Lectio. ij.

Subiecti igit estote oi humane creature: ppt deūz Siue regi q̄i pcellēti siue ducibus tāq̄ ab eo missis ad vindictā malefactoꝝ: laudem vo bonoꝝ: q: sic est volūtas dei: ut bñfacientes: obmutescē faciatis imprudētiū hoīuz ignorātiā. Tu. ℟. Deduc me in semita. Lectio. iij.

Serui subdite estote in oi timore dn̄is: nō tn̄ bōis ⁊ modest sz etiā discolis. Hec ē eni gra: si ppt dei cōsciam sustinet qs tristicias patiēs iniuste. Que eni est gra si peccātes ⁊ colaphizati suffertis. Sed si bñfaciētes patienē sustinetis. Hec est gra apud deū. Tu. ℟. Bonū est. Dn̄ica. iij. post octauā pasce. Sabbato pcedenti ad vespas. Cap̄.

Charissimi. Oē datū optimū ⁊ oē donū pfectū: desursū ē descēdēs a patre luminū apud quē nō ē trāsmutatio nec vicissitudinis obūbratio.

Deo grās. Oratio.

Deus q fideliū mētes vni⁹ efficis volūtati: da ppl̄is tuis id amare qđ p̄cipis: id desiderare qđ pmittis: ut int̄ mūdanas varietates: ibi nr̄a fixa sint corda vbi vera sunt gaudia. Per dn̄m. Deus q hodier. Secdm ioh.

In illo tpe. Dixit ih̄s d. s. Uado ad eū q me misit: ⁊ nemo ex vobis int̄rogat me q̄ vadis. Et rel̄. Omel. bede p̄sb.

Sicut ex lectione L. i. euāgelica frēs charissimi audiuim⁹: dn̄s ⁊ redēptor nr̄ iminēte sue passionis articulo: discipulis ⁊ gl̄iam ascēsionis q̄ ip̄e post mortē ⁊ resurrectionē erat clarificādus: ⁊ aduēt⁹ sp̄us scī: q̄ illi erāt illustrādi patefecit. Tu. R. ut s̄. i p̄cedēti dn̄ica. L. ij.

Uado ingt ad eū q me misit ēt̄. Ac si apte dicat. Reuertar ascēdēdo ad eū q me icarnari cōstituit: ⁊ tam manifesta erit eiusdē ascensionis claritas: ut nemini vr̄m op⁹ sit int̄rogare q̄ vadā vidētib⁹ cūctis: q: ad celos pergā. Tu. L. iij.

Sed q: hec locut⁹ sum vobis: tristicia ipleuit cor vr̄m. Sciebat dn̄s: q: tristari magis deberēt discipuli: q̄ de ei⁹ ascēsu letari: vn̄ benigne cōsolando subiūxit. Sed ego veritatē dico vob: expedit vob ut ego vadā. Si eni nō abiero paraclit⁹ nō veniet ad vos: si autem abiero mittā eū ad vos. Tu. Añ. Uado ad eū q misit me: sed q: hec locut⁹ sū vobis tristicia ipleuit cor vr̄m all̄a. ps. Bn̄dic⁹. Oro. s̄. Ad. vj. cap.

Sit autē ōis hō velox ad audiēdū: tardus aūt ad loquendū: ⁊ tardus ad irā: ira eni viri iusticiā dei nō operat̄. Deo. Ad. ix. cap.

Propt̄ qđ abiciētes oēm imūdiciā ⁊ abūdātiā malicie in māsuetudine suscipite insitū verbum qđ pōt saluare aīas vr̄as. Deo. Añ. Ego veritatē dico vobis: expedit vob ut ego vadā: si eni nō abiero paraclitus nō veniet all̄a. ps. Mgt. Feria. ij. inuit. Surrexit. Añ. Ecce ego. ps. Dixit iniust⁹. ps. Noli emulari. ps. Dn̄e ne i fu. V. Quē q̄ris mlier. Incipit secūda ep̄la bt̄i petri ap̄li quā suū p̄cedit argumētū tale. L. j.

Symon petr⁹ p̄fidē huic mūdo sapiētes mortuos esse declarat eisdēq; pietati: quāta sit magnitudo luce ip̄a clari māifestat: scribēs sic

Symon petrus seruus et apostolus iesu christi. His qui coequalem nobiscum sortiti sunt fidem: in iusticia dei nostri et saluatoris iesu christi: gratia vobis et pax adimpleatur in cognitione dei et christi iesu domini nostri. Tu. Reliqua infra hanc ebdomadam dicuntur eadem que in precedenti ebdomada sunt descripta. L. ij.

Vos autem curam omnem subinferentes: ministrate in fide vestra virtutem: in virtute autem scientiam: in scientia autem abstinentiam: in abstinentia autem patientiam: in patientia autem pietatem: in pietate autem amorem fraternitatis: in amore autem fraternitatis charitatem. Hec enim si vobiscum assint: et superent non vacuos nec sine fructu vos constituent in domini nostri ihesu christi cognitione. Tu autem domine. Lectio iij.

Quapropter fratres magis satagite: ut per bona opera certam vestram vocationem et electionem faciatis. Hec enim facientes non peccabitis aliquando. Sic enim abundanter ministrabitur vobis introitus in eternum regnum domini et saluatoris nostri ihesu christi. Tu. An. Cum venerit paraclitus spiritus veritatis ille arguet mundum de peccato et de iudicio: et de iusticia alleluia. Ps. Benedictus An. Adhuc multa habeo vobis dicere: sed non potestis portare modo: cum autem venerit ille spiritus veritatis docebit vos omnem veritatem alleluia. Ps. Magnificat. Precedentes antiphone dicuntur infra ebdomadam ad Benedictus et ad Magnificat. Feria tertia inuitatorium. Surrexit. An. Ecce ego. Ps. Audite hec. Ps. Deus deorum. Ps. Quid gloriaris. V. Tulerunt. Lectio j.

Hanc ecce vobis charissimi secundam scribo epistolam in qua vestram excito in commonitione sinceram mentem ut memores sitis eorum que predixi verborum a sanctis prophetis et apostolorum vestrorum preceptorum domini et saluatoris. Hoc primum scientes quod venient in nouissimis diebus in deceptione illusores iuxta proprias concupiscentias ambulantes dicentes vbi est promissio aut aduentus eius. Tu. L. ij.

Vnum vero hoc non lateat vos charissimi: quia vnus dies apud dominum: sicut mille anni: et mille anni sicut dies vnus. Non tardat dominus promissionem suam: sicut quidam existimant: sed patienter agit propter vos: nolens aliquos perire: sed omnes ad penitentiam reuerti. Adueniet autem dies domini ut fur: in quo celi magno impetu transient: elementa vero calore soluentur: terra autem et que in ipsa sunt opera exurentur. Tu.

Cum hec igit oia dissol- L. iij
uenda sint: qles oz vos eē i scis
couersationib⁹ et pietatib⁹ ex-
pectātes: et ꝑperātes in aduen
tū diei dñi: ꝑ quē celi ardētes
soluent: et elemēta ignis ardo
re tabescēt. Nouos vō celos et
nouā terrā: et ꝓmissa ipsi⁹ expe
ctam⁹: in qb⁹ iusticia habitat
Tu. Feria qrta inuit. Surre-
xit. Añ. Ecce ego. ps. Exaudi
de⁹. ps. Jubilate. ps. Expurgat
℣. Noli flere. Incipit pma
epl'a bti Johis apli quā suuz
pcedit argumētū tale. L. j
Rationē verbi: et q de⁹ ipse
sit charitas manifestat: et
susurrones fratrū: nec deū sci-
re: nec pios fieri posse eo vsqz
dissertat: ut eē cōprobet hoici
das: eo q odiū sit infectiōis
occasio: scribēs sic: Qd fuit ab
initio: qd audiuim⁹: qd vidi-
mus oculis nrīs: qd ꝑspexim⁹
et man⁹ nrē contrectauerūt: de
verbo vite: et vita manifestata
ē: et vidim⁹ et testamur: et annū
ciam⁹ vobis vitā eternā. Tu.
Et hec ē annūciatio L. ij
quā audim⁹ ab eo: et annūcia
mus vob qm̄ de⁹ lux ē: et tene-
bre i eo nō sūt vlle. Si dixeri-
mus: qm̄ societatē habem⁹ cū
eo: et i tenebris ābulam⁹: men
timur et vitatē non facim⁹. Si
aūt i luce ābulam⁹: sicut et ipse
ē i luce societatē habem⁹ ad in
uicem: et sanguis ihesu xpi filij
ei⁹ emūdat nos ab oi pctō. Tu
Si dixerim⁹: qm̄ pctm̄ L. iij
nō habem⁹: ipsi nos seducim⁹
et vitas in nobis nō ē. Si cōfi-
teamur pctā nrā: fidelis est et
iustus: ut remittat nobis pctā
nrā: et emūdet nos ab oi iniq-
tate. Si dixerim⁹ qm̄ nō pec-
cauim⁹: mēdacē facim⁹ euz: et
verbū ei⁹ nō ē i nobis. Tu. Fe
ria qnta inuit. Surrexit. Añ.
Ecce ego. ps. Attēdite. ps. De⁹
venerūt. ps. Qui regi. ℣. Quē
qris mulier. Lectio. j
Filioli mei: hec scribo vo
bis: ut nō peccetis. Sed et
si qs peccauerit aduocatū ha
bem⁹ apud patrē ihm xpm iu
stuz. Et ipse ē ꝓpitiatio ꝓ pctis
nrīs: nō ꝓ nrīs aūt tm̄: sz etiā ꝓ
toti⁹ mūdi. Et i hoc scim⁹: qm̄
cognouim⁹ eū: si mādata ei⁹
obseruem⁹. Qui dicit se nosse
eū: et mādata ei⁹ nō custodit:
mendax est et i hoc veritas nō
est. Tu aūt dñe. Lectio. ij
Charissimi nō mādatum no
uū scribo vobis: sz mandatuz
vetus qd habuistis ab inicio.
Mādatū vet⁹ est: verbū quod

audistis. Iterū mādatū nouū scribo vobis: q̄d verū ē ⁊ i ip̄o ⁊ i vobis: q: tenebre trāsierūt: ⁊ verū lumē iā lucet. Tu. L. iij

Qui dicit se i luce eē: ⁊ fratrē suū odit: in tenebris ē vsq; ad huc. Qui diligit frēm suū: i lumine manet ⁊ scādalū i eo nō est. Qui aūt odit fratrē suū: in tenebris ē: ⁊ in tenebris ābulat: ⁊ nescit quo eat: q: tenebre obcecauerūt oculos ei⁹. Tu.

Feria sexta inuitat. Surrexit. Añ. Ecce ego. ps. De⁹ ultionū. ps. Cantate. ps. Dñs regnauit. ℣. Tulerūt. Incipit ep̄la secūda beati iohis ap̄li: quā suū p̄cedit argumētū tale. L. j

Isq; adeo: ad sanctā feminā scribit: ut eandē dñam nō dubitet lr̄is appellare: eiusdemq; filijs testimoniū q̄ ambulēt i veritate phibet scribēs sic: Senior electe dñe ⁊ natis ei⁹: q̄s ego diligo in veritate ⁊ nō ego solus: s; ⁊ oēs q cognouerūt v̄itatē. Prop̄t v̄itatē q̄ p̄manet i vobis ⁊ vobiscū erit i eternū. Sit vobiscū gr̄a mīa pax a deo patre: ⁊ a xp̄o ihesu filio patris in v̄itate ⁊ charitate. Tu aūt dñe. Lectio. ij

Gauisus sum valde: q̄m inueni de filijs tuis ābulātes i veritatē: sicut mādatū accepim⁹ a p̄re. Et nūc rogo te dña: non tanq̄ mādatū nouū scribēs ⁊ bi s; q̄d habuim⁹ ab initio: ut diligam⁹ alterutrū. Et h̄ est charitas: ut ambulem⁹ s̄m mādata ei⁹. Hoc ē eni mādatū: ut quēadmodū audistis ab initio in eo ambuletis: q̄m multi seductores exierūt i mūdū: q nō cōfitent ihm xp̄m venisse i carnē. Tu.

Incipit ep̄la tertia beati iohis ap̄li: quam suū p̄cedit argumētū tale. p lectiōe iij

Gaium pietati eā extollit atq; ut i ipsa pietate maneat exhortat scribēs sic: Senior Gaio charissimo quem ego diligo i veritate. Charissime de oīb⁹ orōnē facio p̄spere te ingredi ⁊ valē: sicut p̄spere agit aīa tua. Gauisus sū valde: venientib⁹ fratrib⁹ ⁊ testimoniū phibentib⁹ veritati tue: sicut tu in v̄itate ābulas. Maiorē hoꝝ nō habeo gr̄am: q̄ ut audiā filios meos in veritate ābulare. Charissime fidelit̄ facis: q̄cq̄ operis in fratres: ⁊ h̄ in p̄egrinos: q testimoniū reddiderūt charitati tue i ꝯspectu ecclie. Tu. Dñica q̄rta p⁹ octauā pasce sabbato p̄cedēti ad v̄s. Capitulum.

C Harissimi estote factores
verbi et non auditores tm:
fallētes vosmetipsos: q2 si qs
auditor ē vbi et nō factor: hic
cōpabit viro ɔsiderati vultuȝ
natiuitatꝭ sue in speculo. Deo.
R. Dū trāsisset. Hymn⁹ Cho
rus noue. cu rel. ꝯ. Oratio.

D Eus a q̄ bona cūcta pce
dūt: largire supplicibus
tuis: ut cogitem⁹ te inspirante
q̄ recta sūt: et te gubernāte ea
dē faciam⁹. P. Scdm iohem

I N illo tpe Dix. i. d. s. Amē
amē dico vob. Si qd pe
tieritis patrē i noie meo dabit
vob. Et rel. Omel. bede psbr.

P Otest mouere infirmos
auditores: quomō i ca
pite lectiōis hui⁹ euāgelice dis
cipulis saluator pmittat: si qd
ingens petieritis patrē i noie
meo dabit vob: cū nō solū nri
siles: multa q patrē i xpi noie
videnꝰ petē nō accipiūt veruȝ
etiā ipse apls paul⁹: tertio dnȝ
rogauerit: ut a se angel⁹ satha
ne a q̄ tribulabaꝰ absċederet:
nec ipetrare potuerit. Tu. R.
ut in pcedēti dnica. L. ij

S ed hui⁹ motio qōnis: antiq
tā patrū explanatiōe reserata
ē: q veracit intellexerūt: illos
solū i noie saluatoris petē qui
ea q̄ ad ppetuā salutē ptinent
petūt: iōq3 apls in nō i noie sal
uatoris petisse: ut tēptatiōe ca
reret: quā ob custodiā humili
tatis accepat. Tu. L. iij

Q uotiēscūq3 ḡ petētes nō ex
audimur: iō fit: q2 uel ꝯ auxi
liū saluti nre petim⁹. Uel vti
lia q̄dā3 et q̄ ad verā salutē re
spiciāt petim⁹: s3 ipi male viuē
do auditū a nobis iusti iudicꝭ
auertim⁹. Uel dū p pctōrib⁹
qb⁹dā ut resipiscāt oram⁹: et si
salub:ꝛiē petimus: atq3 ex nro
merito digni sum⁹ auditu ipo
rū tn̄ puersitas ne impetrem⁹
obsistit. Tu. Añ. Usq3 mō nō
petistꝭ qcq3 petite et accipietis
alla. ps. Dñs. Ad. vj. cap.

Q Ui aūt pspexerit in le
ge perfecte libertatis et p
manserit nō auditor oblio
sus fact⁹: s3 factor opis: hic be
tus i facto suo erit Deo. Ad. ix

R eligio mūda et ima- cap.
culata apud deū et patrē
hoc ē. Uisitare pupillos et vi
duas i tribulatione eor. Deo.
Añ. Petite et accipietꝭ ut gau
diū vrm plenū sit: ipse eni paẗ
amat vos q2 vos me amastꝭ et
credidistꝭ alla. ps. Mgt. Feria
secūda rogationū: hac et dua
bus seqntib⁹ ferijs fiūt letanie

Grece autē letania: latine dr̄ rogatio uel supplicatio. Liberi⁹ eni papa p̄cepit ut ꝓ fame: ꝓ guerra: ꝓ pestilētia: ꝓ clade ꝛ huiusmōi letanias facerent⁹ Nā h̄ tpe maxie solēt emergē bella: ꝛ fructus terre: q adhuc sūt in teneritate uel ī flore: solēt corrūpi plurib⁹ modis: ut eni de⁹ p̄dicta a nob auertat facim⁹ letanias: his etiā dieb⁹ esset ieiunādū ꝛ sic ꝓcedendū in ꝓcessiōib⁹ ī veste p̄niali. Cessare āt debēt qlibet ꝛ maxime serui ꝛ ancille a seruili ope donec saltē ꝓcessio celebret: cui debēt interesse: ut sicut oēs peccauim⁹: ita oēs ꝓ venia supplicem⁹. Ultime aūt diei rogationū: letaniā ascēsioni dñi cōmendam⁹: ut ꝑ ieiuniū ꝛ orōnes xp̄m seq: ꝛ ad celos ascendere mereamur. Et nō q̄ si festū simplex uel ix. lc. occurrat die aliq̄ rogationū celebrat: ꝛ de vigilia fit tm̄ missa ultima: s; de festo triū lectionū ocurrēte: tm̄ fit memoria: sicut ꝛ ī festo memorie. His etiā tribus dieb⁹ rogationū memorie posite infra post coia sc̄oꝝ in suo ordine ꝑ tpe septuagesimali designate repetunt̄ suo modo Segr̄ q inuit Surrexit. Añ.

Ecce ego. ps. Dñs illuminatio ps. Ad te dñe. ps. Afferte. V. Quē q̄ris mulier. Scdm lucā

In illo tpe: dix. i. d. s. Quis vr̄m hz amicū ꝛ ibit ad illum media nocte: ꝛ dicet illi: Amice accomoda mihi tres panes: q̄m amic⁹ me⁹ venit ad me de via: ꝛ nō habeo qd ponā ante illū. Et rel. Omelia venera. bede p̄sbyteri. L. i.

Rogat⁹ a discipulis dñs ꝛ saluator fratres charissimi: formā orōnis sibi breuit̄ intimare: ip̄e nō solū formam orōnis: verūetiā ꝛ instātiam orādi tradidit illis: ut in p̄nti lectione audistis. Tu. R. ut s in p̄cedēti feria secūda. L. ij.

Amic⁹ ad quē media nocte venit̄: ip̄e deus xp̄s intelligit̄ quē ī medio tribulationū nr̄arū supplicit̄ rogare debemus opē nobis sue ferre mi᷑tresq; panes comodare. i. intelligentiā sc̄e trinitatis: q̄ p̄ntis vite cōsolent̄ labores flagitare debemus. Tu. Lectio. iij.

Petam⁹ q̄ intimo corde: que ad salutē aiarū nr̄arū ꝑtinent q̄ram⁹ s̄m illud p̄ceptū dñicū p̄mū querite regnū dei: ꝛ iusticiā eius ꝛ hec oīa adiicient̄ vobis. Pulsem⁹ oꝑib⁹ mie ꝛ

An. R
563.

sanctitatis: pseuerãdo in obedie̅tia mãdatorum dei: ut p̄mia celestia pcipe mereamur. Tu.

Cap. Carissimi: Cõfitemini alterutrum pctã vr̃a et orate pro inuicem ut saluemini: multũ eni valet depcatio iusti assidua. Deo. Añ. Ecce nũc palã loq̃ris: et puerbiũ nullũ dicis nũc scim⁹ q2 scis oia: et nõ op⁹ est tibi: ut qs te iterroget alla. ps. Benedict⁹. Oratio.

Presta q̃s ops de⁹ ut q in afflictiõe nr̃a de tua pietate confidim⁹ ꝯ oia aduersa tua ptectiõe muniamur. Per

Precedens oro dr̃ ad laudes hac die et sequenti. Ad horas vo alias dicat oro dñicalis. Ad tertiã Cap. Confitemini.

Ad. vi. cap. Helyas hõ erat silis nob passibilis: et orone orauit: ut nõ plueret super terrã: et nõ pluit ãnos tres et menses sex: et rursuz orauit et celum dedit pluuiã et terra dedit fructũ suũ. Deo. Ad. ix. cap.

Scire dz qm q cõuerti fecerit pctõrẽ ab errore vie sue: saluabit aiam ei⁹ a morte et opit multitudinẽ pctõrum. Deo Añ. Ois eni q petit accipit et q q̃rit iuenit et pulsanti aperiet allã. ps. Mgt. Feria tertia in nitat. Surrexit. Añ. Ecce ego ps. Dixi custodiã. ps. Expectãs ps. Beat⁹ q intelligit. V. Tulerũt dñm. Incipit epl'a beati iude apli quã suũ pcedit argumentũ tale. Lectio. j.

Iudas apls: frẽs de corruptorib⁹ vie veritatis ita informat: ut illicitũ eẽ disserret: de sub iugo semel erutos seruitutis denuo operã suã officijs nouare seruilib⁹: scribens sic. Judas ihesu xp̃i seru⁹ fratr aũt iacobi: his q sũt in deo patre dilectis: et xp̃o ihũ cõseruatis et vocatis. Mia vobis et pax et charitas adimpleat. Tu. R. ut ã. in pcedẽti feria. iij. L. ij.

Charissimi oẽm sollicitudinẽ faciẽs scribẽdi vob: de cõi vestra salute necesse habui scribere vob: depcãs supcertari semel tradite scis fidei. Subintroierũt eni qdã hoies q olim pscripti sunt i hoc iudiciũ impij: dñi nr̃i gratiã trãsferẽtes i luxuriã: et solũ dñatorẽ et dñm nr̃m ihm xp̃m negãtes Tu.

L. iij. Vos aũt charissimi superedificantes vosmetipsos scissime nr̃e fidei in spũ sancto orantes: vosmetipsos in dilectione dei seruate: expectãtes miam dñi nr̃i ihesu xp̃i: in vi-

tā eternā. Et hos qdē arguite iudicatos: illos vo saluate de igne rapientes. Tu. Cap. ut s. i dñicali officio. Añ. Ecce nūc palā. s. ps. Bñdictus. Añ. Ois eni qui. ps. Mgt. In vigilia ascēsionis dñi inuitat. Surrerit. Añ. Ecce ego. ps. Dixit i spiēs. ps. Exaudi. ps. Miserē. ℣. Noli flere. Scdm iohem.

In illo tpe. Subleuatis ihesus oculis i celū dixit. Pater venit hora clarifica filium tuū: ut fili⁹ tuus clarificet te: r reliq. Omel. btī Aug. L. j.

Glorificatū a patre filiu; sm formā serui: quē pat suscitauit a mortuis: r ad suā dexterā collocauit: res ipsa indicat: r null⁹ ambigit xpian⁹ Sz qz nō tm dixit: pr clarifica filiū tuū: sed addidit etiā ut fili⁹ tu⁹ clarificet te: merito q̄rit: quō patrē clarificauerit fili⁹. Tu. R. ut s i pcedēti feria quarta. Lectio. ij.

Hoc aūt vbū peuāgeliū xpi factū est: ut p filiū pat innotesceret gētib⁹: pfecto patrē clarificauit r fili⁹. Si aūt tm̄mō fuisset mortu⁹ fili⁹: nec resurrexisset pfecto nec a pre clarificat⁹ eēt: nec prez clarificasset. Nūc aūt resurrectione clarificatus a patre resurrectionis sue predicatione clarifica⁹ patrē. Tu

Hoc qppe aperit ordo L. iij. ipse verboz. Clarifica inqt filiū tuū ut fili⁹ tu⁹ clarificet te. Tāq̄ diceret. Resuscita me: ut innotescas toto orbi p me. Deinde magis magis q̄ pandēs: quō clarificet patrē fili⁹: sicut dedisti ei inqt ptātē ois carnis ut oē qd dedisti ei: det eis vitā eternā. Tu. Te deū laudamus nō dicit. Cap.

Fratres: Unicuiq; vestrū data ē gra sm mēsuram donationis xpi. ppter qd dicit ascēdēs in altū: captiuā duxit captiuitatē: dedit dona hominib⁹ Deo. Añ. Clarifica me pat apud temetipsu; claritate quā habui priusq̄ mūd⁹ fieret. ps. Benedic⁹. Oratio.

Presta q̄s ops de⁹ ut nre mentis intētio q̄ solēnitatis venture gloriosus auctor ingressus est: sp intēdat: r q̄ fide pgit cōuersatione pueniat Per. Precedēs oro dicat ad oēs horas. Ad. vi. cap.

At ipse dedit q̄sdā quidē aplos: q̄sdā aūt pphetas alios vo euangelistas: alios aūt pastores r doctores ad cōsumationē sanctoz: in op⁹ mi

nisterij in edificationē corporis
xpi. Deo. Ad .iiij. cap.
Donec occurram⁹ oēs in
vnitatē fidei: in agnitio
nē dei in virū pfectū: in mensu
rā etatis plenitudinis xpi dñi
nři. Deo. Ascensio dñi qua
dragesimo die a resurrectiōe:
facta est: & hoc int' cetera ꝓ eo:
q2 .xl. horis mortu⁹ i sepulchro
iacuit: quod fuit tribulatiōis.
Ideo p .xl. dies resurgēs disci
pulis apparuit tēpus ampliā
do qđ fuit cōsolatiōis & demū
ascēdit q pmo clamauit dicēs
faciēmortē: vita. descēsu: as
censu ut redeam⁹ ad eū: & dis
cessit ab oculis ut redeam⁹ ad
cor & inueniam⁹ eū. Et nota q
ab hac die vsq3 festū penthe
chostes exclusiue fit officium
de ascensione dñi: qđ tēpus ꝓ
vna octaua habet: q2 discipu
li sursū corde leuati pmissa pa
tris munera eo spe expectarūt
Sequit' q ad vs sup psalmos
aň. Ascendo ad patrē meū &
patrē vestrū: deū meū & deum
vestrum alleluia. Ps. Omnia
laudate. Cap.
Primuz quidem
sermonē feci de
omnibus o theo
phile: que cepit
ihesus facere & docere vsq3 in
diem: qua precipiens aposto
lis per spiritū sanctum quos
elegit assūptus est. Deo gra
tias. R. Ite in orbem vniuer
sum & predicate dicētes alla.
Qui crediderit & baptiçat⁹ fue
rit salu⁹ erit alla. V. In noie
Festū nūc celebre: Hymn⁹
magnaq3 gaudia: cōpel
lūt aīos carmina ꝓmere: cū xps
solū scandit ad arduū celoꝝ
pius arbiter. Cōscendit iubi
lās let⁹ ad ethera: scōꝝ ꝓplus
ꝓdicat inclytū: cōcinnit parit'
angelicus chorus victoris bo
ni gloriā. Quiscandēs supos
vincula vinxerat: donās terri
genis munera plurima: distri
ctus rediēs arbit' oīum: q mi
ro modo trāsijt. Oramus do
mine conditor inclyte: deuo
tos famulos respice: protege:
ne nos liuor edax demonis
obruat demergat uel in infe
ros. Ut cum flāmiuoma nu
be reuerteris: occulta homi
nū pandere iudicans: ne des
supplicia: horrida noxijs: sed
iustis bona premia. Presta
hoc genitor optime maxime:
o tu nate dei & bone spiritus:
regnans ppetuo fulgida trini
tas per cūcta pie secula. Amē.

Añ. Ascẽdo ad patrem meũ & patrẽ vrã alla: deũ meũ & deũ vrm alla. Añ. Pať manifestaui nomẽ tuũ hoib9 q̃s dedisti mihi: nũc aũt p eis rogo nõ p mũdo: q2 ad te vado alla. ps. Magr. Oratio.

Concede q̃s oĩps de9 ut q hodierna die vnigenitũ tuũ: redẽptorẽ nrm: ad celos ascẽdisse credim9: ipi q3 i celestib9 habitem9. Per eũdẽ. Ad cõpletoriũ añ. Alla. ps. Cũ inuocarẽ cũ rel. Hymnus.

Jesu nra redẽptio amor & desideriuz deus creator oĩuz: hõ in fine tẽpor. Que te vicit clemẽtia ut ferres nra crimina: crudelẽ mortẽ patiens: ut nos a morte tolleres. Inferni claustra penetrãs: tuos captiuos redimẽs: victor triumpho nobili: ad dextrã prĩs resi residẽs. Ipsa te cogat pietas ut mala nra supes: parcendo & voti cõpotes: nos tuo vultu saties. Gl'ia tibi dñe: q scãdis sup sidera cum prẽ & scõ spũ in sempitna secula. Amẽ. Cap.

Qui sius q descẽdit. ipse ẽ q & ascẽdit sup oẽs celos ut adipleret oĩa. Deo. ℟. Dñs i synai scõ all. Ascẽdẽs i altum captiuã duxit captiuitatẽ alla. Añ Alla. Ascẽdẽs xps in altũ alla: captiuã duxit captiuitatẽ alla alla. ps. Nũc. Oratio.

Deus cui9 filius i alta celor potenter ascẽdẽs captiuitatẽ nrãz sua duxit virtute captiuã tribue q̃s: ut dona q̃ suis pticipib9 9tulit largiatr nob ihs xps saluator mũdi. Inuitat. Alla. Regẽ ascẽdẽtẽ i celũ. Venite adorem9 alla. ps. Venite Añ. Eleuata est magnificẽtia tua sup celos de9 alla. ps. Dñe dñs nr. Añ. Dñs i tẽplo scõ suo dñs i celo alla. ps. In dño 9fi. Añ. A sũmo celo egressio ei9: & occursus ei9 al. ps. Celi enar. ℣. Ascẽdo ad patrez meũ.

In illo tpe. Scdm marcũ. Recũbẽtib9. xi. discipulis appuit illis ihs: & exprobrauit incredulitatẽ eor & duritiam cordis: q2 his q viderãt eũ resurrexisse a mortuis nõ crediderãt. Et rel. Omel. greg. pape

Quod resurrectionẽ L. j dñicã discipuli tarde crediderũt: nõ tã illor ifirmitas: q̃ nra ut ita dicã futura firmitas fuit. Ipsa nãq3 illis dubitãtibi p multa argumẽta mõstrata ẽ: q̃ dũ nos legẽtes agnoscimus: qd aliud q̃ de illor dubitatione solidamur. Minus eni mihi maria magnitudie pstitit q̃ ciui9 credidit q̃ thomas

qui diu dubitauit. Ille etenim
palpado vulnerū cicatrices teti
git: ⁊ de nr̄o pectore dubitatio
nis vuln⁹ amputauit. Tu. ℟.
Post passionē suā p dies .xl.
apparēs eis: loquēs de regno
dei allā. Et videntib⁹ illis ele
uat⁹ ē allā. Et nubes suscepit
eū ab oculis eoꝝ allā. ℣. Et
conuescēs pcepit eis ab hieroso
lymis ne discederēt: sꝫ expecta
rēt pmissionē patris. Et viden
tib⁹. Lectio .iij.

Ad insinuādā ꝗ̄ veritatē
dñice resurrectionis: no
tādū nob̄ est qd lucas referat
dicēs: Cōuescēs pcepit eis ab
hierosolymis ne discederēt: ⁊
post pauca vidētib⁹ illis eleua
tus est ⁊c. Notate vba signate
mysteria. Cōuescēs eleuat⁹ est
comedit ⁊ ascēdit: ut videlꝫ p
effectū comestiōis vitas pate
sceret carnis. Tu. ℟. Ois pul
chritudo dñi exaltata ē sup si
dera species ei⁹ in nubib⁹ celi.
Et nomē ei⁹ in eternū pmanet
allā. ℣. Nisi ego abiero pacli
tus nō veniet dū assūpt⁹ fuero
mittā vobis eū. Et nomē ei⁹.

Marcus vero: Postq̄ ℞ .iiij.
in celū dñs ascēdit: eū de
cordis atq̄ īfidelitatꝫ duritia
īcrepasse discipulos memorat

Qua in re qd cōsiderādū ē: ni
si q idcirco dñs tūc discipulos
increpauit cū corpalit relīq̄t:
ut vba q̄ recedēs diceret: i cor
de audiētiū artius impssa re
manerēt. Tu. ℟. Ite in orbē
vniuersū ⁊ pdicate dicentes
allā. Qui crediderit ⁊ baptiza
tus fuerit saluus erit allā allā
allā. ℣. In noīe patris ⁊ filij ⁊
spūs scī. Qui. Gloria. Allā. Te
deū laudam⁹. ℣. Eleuata est
magnificētia tua allā. Sup ce
los de⁹ allā. Ad laudes añ.
Eleuatis manib⁹ ferebat' i ce
luꝫ ⁊ bñdixit eis allā. ps. Dñs
regnuit. cū reł. Añ. Uidētib⁹ il
lis eleuat⁹ ē: ⁊ nubes suscepit
eū i celū allā. Añ. Cūq̄ intue
rent' i celū euntē illum dixerūt
allā. Añ. Uiri galilei qd aspi
citis i celū: hic ihūs q assumpt⁹
ē a vob̄ in celū: sic veniet allā.
Añ. Sic veniet quēadmoduꝫ
vidistis eū euntē in celū allā.
Cap. Primū quidē. Hymnus

Eterne rex altissime redē
ptor ⁊ fideliū q̄ mors so
luta depit dat' triūphus gratie
Scādēs tribunal dextere pris
ptās oīuꝫ collata ē ihū celit⁹ q̄
nō erat humanitus. Ut trina
rerū machina: celestium terre
strū ⁊ infernoꝝ cōdita flectant

genu iā subdita. Tremūt videntes āgeli vēsa vice mortaliū culpat caro purgat caro: regnat deus dei caro. Tu xpe nr̄m gaudiū manēs olimpo p̄ditū: mūdi regnū q fabricas mūdana vincēs gaudia. Hinc te p̄cantes q̄s: ignosce culpis oībus et corda sursū subleua ad te superna gr̄a. Ut cū rubente ceperis clarere nube iudicis: penas repellas debitas: reddas coronas perditas. Gloria tibi dn̄e qui scandis. ℣. Dn̄s in synai scō alla. Ascendens in altum. Añ. Eūtes i mūdū vniuersū p̄dicate euāgeliū omni creature alla: q crediderit et baptizatus fuerit saluꝰ erit alla: q vo nō crediderit cōdēnabit alla. ps. Benedictus. Oro. ut. ā. Ad p̄mā añ. Eleuatis manibꝰ. ps. Deꝰ i noie. cū rel. Cap. Xp̄s q descēdit ℟. Jhesu xpe fili dei viui. Miserere nobis alla alla. ℣. Qui ascēdisti ad celos miserere nobis. Alla. ℣. Dn̄s in synai sancto. Oro. Deꝰ cuiꝰ filiꝰ. Jn hac hora. Ad terciā añ. Uidentibꝰ illis. ps. Legē. Cap. Primū quidē. ℟. Ascēdo ad patrē meum et patrē vr̄m alla alla. ℣. Deū meū et deū vr̄m. Alla. ℣. Ascēdēs xp̄e in altū alla. Oro ut ā. Ad sextā añ. Cūq3 intuerent. Cap.

Et cōuescēs p̄cepit eis ab hierosolymis ne discederent: sed expectarent p̄missionē patris: quā audistis inq̄t p os meū. Deo. ℟. Ascēdēs xp̄e in altū alla alla. ℣. Captiuā duxit captiuitatem. Alla. ℣. Ascēdit deꝰ in iubilatiōe. Ad ix. añ. Sic veniet quēad. Cap.

Uiri galilei: qd statis aspicientes in celū. Hic ihs q assumptus est a vobis i celū sic veniet quēadmodū vidistis eum: euntē in celum. Deo. ℟. Ascēdit deꝰ i iubilo. Alla alla. ℣. Et dn̄s in voce tube. Alla. Gloria. ℣. Dn̄s in synai scō. Ad secundas vo añ. Eleuatis maībꝰ. ps. Dixit dn̄s. Añ. Uidentibus. ps. Confitebor. Añ. Cūq3 intuerent. ps. Beatꝰ vir. Añ. Uiri galilei. ps. De p̄fūdis. Añ. Sic veniet. ps. Memēto. Cap. ā. ℟. Jte i orbem. Hymnꝰ. Festū. ℣. Ascēdo ad patrē. Añ. O rex glorie dn̄e v̄tutū q triūphator hodie super oēs celos ascēdisti: ne derelinquas nos orphanos: sed mitte p̄missū patris i nos sp̄m veritatis alla. ps. Mḡt. Et nota q infra octauā et in octaua repe-

tunc R. ad officiũ matutinum put inferi⁹ apparebit. Cetera vo sicut hymni. Cap añe ꝛ V. cũ alijs de officio die scē sal tis his: q̄ suis i locis reperient addita uel mutata. Feria vi. ꝛ infra octauã inuitatoriũ. Ascendens xp̄s in altũ all'a. ps. Uenite. Añ. Exaltare dñe in virtute tua: cãtabim⁹ ꝛ psallem⁹ alleluia. ps. Dñs i virtute. Añ. Exaltabo te dñe quoniã suscepisti me all'a. ps. Ipsũ. Añ. Ascēdit de⁹ in iubilatione: ꝛ dñs i voce tube all'a. ps. Oēs gētes. V. Ascēdens xp̄s i altũ. Incipit liber actuũ aploꝝ beati luce euangeliste. Lectio. j.

PRimũ qdē sermonē feci de oīb⁹ o theophile: q̄ cepit ihesus facē ꝛ docē vsq₃ in diē: q̄ p̄cipiēs aplis p spm̄ scm̄ q̄s elegit assumpt⁹ est. Quib⁹ ꝛ p̄buit se ipm viuũ post passionē suã i mult̄ argumentis: per dies. xl. apparēs eis: ꝛ loquēs de regno dei Tu. R. Exaltare dñe all'a. In virtute tua all'a. V. Cãtabimus ꝛ psallem⁹ all'a.

ET conuescens p̄cepit eis ab hierosolymis ne discederent: sed expectarēt p̄omissionem patris: quã audistis inquit per os meum: q̄ iohannes quidem baptiçauit aqua: vos autē baptiçabimini spiritu sancto: nō post multos hos dies. Igitur qui conuenerant interrogabant eum dicentes: Domine si in tempore hoc restitues regnũ israel. Tu autem dñe. R. Ascendēs in altum alleluia captiuã duxit captiuitatem alleluia: dedit dona hoībus alleluia. V. Ascendit deus in iubilatione ꝛ dominus in voce tube. Dedit dona. Lectio. iij.

DIxit aũt eis. Nō est vrm̄ nosse tp̄a uel momenta que pater posuit in sua p̄tãte: sed accipietis virtutem superuenientis spiritus sancti in vos: ꝛ eritis mihi testes in hierusalem ꝛ i omni iudea ꝛ samaria ꝛ vsq₃ ad vltimũ terre. Et cum hoc dixisset: videntib⁹ illis eleuatus est: ꝛ nubes suscepit eũ ab oculis eoꝝ. Tu aũt. R. Nō turbet̄ cor vrm̄: ego vado ad patrem. ꝛ dũ assũptus fuero a vobis: mittã vobis all'a. Spiritũ veritatis ꝛ gaudebit cor vestrũ all'a. V. Nisi ego abiero paraclit⁹ nō veniet: dũ assũptus fuero mittã vobis. Spm̄ Gl'ia. All'a. Te deũ laud. Añ. Eũtes. ps. Bñd. Oro. Cõcede

Memorie ordinarie nõ dicũ
tur: vsq₃ ad p̃mã dñicã p⁹ octa
uã penth. s₃ tñ occurrẽtes: Se
quit añ. Illi aũt pfecti p̃dica-
uerunt vbiq₃ dño cooperante: ⁊
sermonẽ ↄfirmãte sequẽtibus
signis all'a all'a. ps. Mgt. Pre
cedẽtes añe dicunt ad Bñdi-
ctus ⁊ ad Mgt infra octauã
vel p memoria solẽni vel ĩ fe-
stiuo officio occurrente: qđ de
loco suo hic nõ trãsfert de sim
plici vo festo ⁊ ĩfra fit sola me
moria. Sabbato añ. Ascẽdẽs
xp̃s in altũ all'. captiuã duxit
captiuitatẽ all'a ps. Exurgat.
Añ. Nimis exaltat⁹ es all'a: su
per oẽs celos all'a. ps. Dñs re-
gnauit exultet. Añ. Dñs in ce-
lo all'a parauit sedẽ suã all'a. ps.
Bñdic. ℣. Ascẽdit de⁹ ĩ iubi
lo De s'mone btĩ leonis pape

Q Uadragenari⁹ ho L. j.
die dierũ explet⁹ ẽ nume
ris sacratissima ordinatione
disposit⁹ ⁊ ad vtilitatẽ nr̃e eru
ditionis impẽsus: ut dũ a dño
ĩ h spacio mora p̃sentie corpa
lis extẽdit: fides resurrectiõis
documẽtis necessariis muniret
Tu. ℟. Tẽp⁹ ẽ ut reuertar ad
eũ q me misit dicit dñs. Noli
te ↄtristari nec ↄturbet cor ve
strũ: rogo p vob patrẽ: ut ille
vos custodiat all'a all'a. ℣. Ni
si ego abiero paclit⁹ nõ veniet

G Ratias q̃ agam⁹ ĩ L. ij.
dine dispẽsationi ⁊ scõrũ
patrũ necessarie tarditati Du-
bitatũ ẽ ab illis ne dubitaret a
nobis: q2 iã xp̃s dñs nr̃: celos
potẽt ascẽdit. Natura hodie
nr̃e humilitatis: vltra cũctarũ
altitudinẽ ptãtũ ad dei p̃ris
p̃uecta ẽ ↄsessũ. Tu. ℟. Po-
nis nubẽ ascẽsũ tuũ dñe. Qui
ãbulas sup pẽnas vẽtorũ all'a.
℣. Qui facis angelos tuos spi
ri⁹: ⁊ ministros tuos flãmam
ignis. Qui. Lectio. iij.

S Uper oẽs enĩ celos ma-
teriales vsq₃ in ipm celũ
empireũ ascẽdit nõ sic helyas
q in curru igneo ascendit vsq₃
ad sublunarẽ regionẽ nec eã
trãscẽdit. In h igit celo empi
reo xp̃s residet: estq₃ ei⁹ spãlis
⁊ p̃pria mãsio ⁊ ãgelorũ ⁊ alio
rũ scõrũ. Tu. ℟. Non cõturbet
cor vr̃m: ego vadã ad patrẽ ⁊
mittã vobis spm̃ veritatis. Et
ille vos docebit q̃ sunt p̃cepta
vite all'a. ℣. Nisi ego abiero ã
Laudes ut ã. Añ. Dñs quidẽ
ihs postq₃ locut⁹ ẽ eis assũpt⁹
ẽ ĩ celũ ⁊ sedet a dextris dei al
leluia: vel. Euntes. ps. Bñõ.
Dñica infra octauã ascẽsiõis
dñi. Sabbato p̃cedẽti ad vš
añ. Eleuat ps. Dixit dñs. Cap̃

Charissimi: Estote prudẽtes ⁊ vigilate ĩ orõnibus añ oĩa aũt mutuã ĩ vobismetipsis cõtinuã charitatẽ hñtes qꝛ charitas op̃it multitudinẽ pctõꝝ. Deo. R. Uiri galilei qd admiramĩ aspiciẽtes ĩ celũ allã. Quẽadmodũ vidistis eũ ascẽdẽtẽ in celũ ita veniet allã allã allã. V. Cũcꝫ intuerent̃ in celũ euntẽ illũ: ecce duo viri astiterũt iuxͣ illos in vestib⁹ albis q ⁊ dixerũt. Quẽadmodũ. Glĩa. Allã. Añ Dñe si in tpe h̃ restitues regnũ isrl'. dixit aũt eis: non ẽ vrm̃ nosse tp̃a uel momẽta q̃ pr̃ posuit ĩ sua ptãte allã. ps. Mḡt. Orõ.

Omnipotẽs. s. d. fac nos tibi sp̃ ⁊ deuotã gerẽ voluntatẽ: ⁊ maiestati tue sincero corde suire. Per. Inuit. añe ⁊ ps. ad noctnũ cũ V. ut in die sancto. Scd̃m iohannẽ.

In illo tpe. Dixit. i. d. s. Cũ venerit paraclitus quem ego mittã vobis a pr̃e spũ veritatis q a patre pcedit: ille testimoniũ phibebit de me: ⁊ vos testimoniũ phibetis: qꝛ ab initio mecũ estis. Et rel'. Omel'. vene. bede p̃sbyteri. L. j.

Ex multis sci euãgelij locis inuenim⁹: qꝛ discipuli añ aduentũ sancti spũs: min⁹ capaces erãt: ad intelligenda archana diuine sublimitatis min⁹ fortes ad tollerãda aduersa humane p̃uitatis. Sed eis adueniẽte spũ scõ cum augmẽto diuine agnitionis: data ẽ etiã vincẽdi hũane p̃secutionis cõstantia. Tu. R. Ois pulchritudo: ut. s. in die scõ. secũdum. Lectio. ij.

Notãdũ aũt in p̃mis ẽ q dñs spm̃ vitatꝭ ⁊ a se mittẽdũ esse testat̃: ⁊ eũdẽ mox a patre pcedere subiũgit. Nõ qꝛ idẽ spũs aliꝫ a patre pcedit q̃ a filio mittit̃: aut alio tpe a patre pcedit q̃ cuꝫ a filio mittit̃: sed iõ fili⁹ eũ a se mitti: a pr̃e dicit pcedẽ ut aliã patris: aliã eẽ suã p̃sonã designet. Tu. R. Nõ cõturbet̃ ut. s. sabbato. tertium. Lectio. iij.

Adueniens aũt spũs testimoniũ phibuit de dño: qꝛ discipuloꝝ cordib⁹ aspirãs oĩa q̃ de illo erãt sciẽda mortalib⁹: clara illis luce reuelauit. Qd̃ videlꝫ equalis ⁊ consubstãtialis pat̃ erat añ secula q cõsubstãtialis fact⁹ ẽ nobis in fine seculoꝝ: q de virgine natus sine pctõ vixit in mũdo ⁊c. Tu. R. Ite in orbẽ ut. s. in

die scõ. Añ. Cũ venerit paraclitus quẽ ego mittã vobis a patre spm̃ veritatis q a patre pcedit ille testimonium phibebit de me all'. et vos testimoniũ phibebitis qz ab initio mecũ estis all'. ps. Bñd. Ad. vi. cap.

Unusquisqz sicut accepit grãz in alterutrũ illã administrãtes sicut boni dispẽsatores multiformis grẽ dei. Deo.

Si qs loquit̃ Ad. ix. cap. qsi sermones dei si qs ministrat tãqz ex vtute: quã administrat deus ut i oib' honorificet̃ de' p ihesũ xpm dñm nr̃m Deo. Ad secũdas vs̃ R. Pat̃ cũ essem cũ eis ego servabam eos q̃s dedisti mihi. Nũc aũt ad te venio: nõ rogo ut tollas eos de mũdo: sz ut serves eos a malo alla. V. Pat̃ sancte serva eos in noie meo: q̃s dedisti mihi. Nũc. Gl'ia. Alla. Añ. Cũ venerit paraclit' quẽ ego mittã vobis a patre spm̃ vitatis: ille testimõiũ phibebit de me alla. ps. Mgr. Feria secunda añ. Elevata ẽ. ps. Dñe dñs nr̃. cũ rel̃. ut i die scõ. De sermone beati augustini epi. L. i.

Omnia frẽs charissimi q̃ dñs nr̃ ihesus xps e i hoc mũdo sub fragilitate nr̃a miracula edidit nob' pficiũt. Qui dũ hũanã cõditionẽ siderib' ipoztauit: credẽtib' celũ patẽ posse mõstrauit. Et dũ victorẽ mortis i celestia elevauit victorẽ eiusdẽ mortis q̃ sequimur ostẽdit. Tu. R. Ois pulchritudo. v. in die scõ. secũdũ. L. ij.

Ascẽsio q̃ dñica catholice fidei ɔfirmatio fuit: ut securi in posterũ crederem' miraculi illi' dñi: cui' nõ in pñti pcepissem' effectũ. Et iõ sacra aplice lectionis testat̃ historia Cũ hec dixisset ingt: vidẽtib' illis elevat' ẽ. Cũ q̃ audis elevatũ: agnosce militie celestis obsequiũ Tu. R. Nõ ɔturbet̃ v. sabbato. tertiũ. L. iij.

Hec frẽs festiuitas: hois et dei sacra manifestat sub vna eadẽqz psona. In eo qui elevat diuinã potẽtiã. In eo q elevat̃ hũanã cogñsce subam Duplicẽ q̃ i xpo nouim' geminãqz subam. de pre celestẽ: de matre terrenã. Tu. R. Ite i orbẽ. Feria. iij'. añe et R. cũ rel̃. ut v. feria. vi. De smone beati gregl. sup euãgeliũ Recũbẽtibus. L. i.

Omni' ibe bus. L. i
Dño postq̃z locut' ẽ discipulis assũpt' ẽ i celũ. Frẽs charissimi aliud ẽ celũ aereũ: aliud ethe

reū. Celū q̄ppe aereū terre ē p̄ximū. In celum aereū helyas subleuat⁹ ē: ut i secreta quādā te: re regione repēte duceret: vbi viueret vsq̄ finē mūdi: sȝ ille mortē distulit: non euasit. Tu aūt dn̄e. Lectio.ij.

Redēptor nr̄ mortē nō distulit sȝ supauit: eāq̄ resurgendo ɔsūpsit: ⁊ resurrectiōis sue gloriā ascēdēdo declarauit. Helyas legit̄ in curru ascēdisse: ut videlȝ aperte mōstraret: q: hō pur⁹ adiutorio indigebat alieno. Redēptor aūt nr̄: nō curru nō angelis subleuat⁹ legit̄: q: is q̄ fecerat oīa: nimirū super oīa sua virtute ferebat̄. Tu.

Ascēsionis ḡ sue dn̄s L.iij. p̄nūcios ⁊ testes habuit: vnuȝ an̄ legē: alium sub lege. Nam enoch trāslat⁹. Helias vo ad celū subuect⁹ memorat̄ ut veniret postmodū: q̄ nec trāslat⁹ nec subuect⁹ celū ethereū sua irtute penetraret. Tu. Feria q̄rta an̄e p̄s et. cū re(s)l. ut ī. sabbato. De s̄mōe bt̄i augustini ep̄i. Lectio.j.

Ascensio nis domini nr̄i ihesu xp̄i sacra solēnitas illuxit: ⁊ iō exultem⁹ ⁊ letemur in ea. Xp̄s descēdit inferi pa tuerūt. Xp̄s ascēdit supna cla ruerūt. Xp̄s ī ligno pependit: insultāt furētes. Xp̄s in sepulchro iacuit mēnāt custodientes. Tu. Lectio.ij.

Laboremus ḡ charissimi ut quēadmodū dn̄s nr̄: cum nr̄o corpe ad supna cōscendit: ita nos post illū ascēdam⁹: corde pariē ⁊ affectu. Ascēdem⁹ aūt post illū: si vitia nr̄a ac passionis deserem⁹. Tu. Lectio.iij.

Nam cū bonitatē auctore nō ascēdit malitia: nec cum filio virginis libido atq̄ luxuria. Nec vnq̄ ascēderūt vitia post vtutū parentē: pctā post iustuȝ nec ifirmitas ac morb⁹ possūt ire post medicū. Igit̄ si intrare ipsi⁹ medici regnū volum⁹ p̄us vulnera nr̄a curem⁹. Tu.

In octaua ascensionis domini ad primas vē. an̄. Eleuatis manibus. cum re(s)l. sicut alijs dieb⁹ intra octauam. Ad matutinū vo an̄e p̄s ⁊ R̄. de officio dn̄icali proxime precedēti Cetera preter lectiones hic sequentes ut in die sancto.

Scd̄m Marcum.

In illo tempore. Recumbentibus vndecim discipulis apparuit eis ihesus: ⁊ exprobrauit incredulitatem eorum ⁊ duritiam cordis. Et re(s)l.

Omel. beati grego. pape. L. j.

Oe hac solemnitate sacra aliq̄ pferamus auctore dño. Ascēdēs xp̄s in altū ingt p̄s captiuā duxit captiuitatē; dedit dona hoib⁹. Ascēdens qppe in altū: captiuā duxit captiuitatē: q2 corruptionē nr̄az v̄tute icorruptiōis absorbuit. Dedit dona hoibus: q2 misso desup spū scō: alij sermonē sapiētie: alij sciē: alij gr̄am virtutū: alij gr̄am curationū: alij genera linguaz: alij interp̄tationū sermonū tribuit. Tu. L. ij.

De ascēsionis ei⁹ gloria etiaz abacuh ait: Eleuat⁹ ē sol: z luna stetit in ordine suo. Quis eni solis noie nisi dñs. Et q̄ lune noie nisi ecc̄ia designat. Quousq; eni dñs ad celos ascēdit: sancta ecc̄ia aduersa mūdi oīo de formidauit at postq̄ ei⁹ ascēsione est roborata: apte p̄dicauit: qd̄ occulte credidit. Tu. Lectio. iij.

Eleuatus est ḡ sol z luna: stetit i ordine suo: q2 cū dñs celū petijt: scā ei⁹ ecc̄ia i auctoritate p̄dicationis excreuit. Hinc eiusdem ecc̄ie voce p salomonē dr̄. Ecce iste venit saliēs in mōtib⁹. Veniēdo qppe ad redēptionē nr̄am: q̄sdā ut ita dicā saltus dedit. Tu. In secundis ve. añ. Eleuatis manib⁹. cū rel. ut s. infra octauā. Si die sequēti octauā ascēsiōis dñi occurrat festū solēne uel dn̄ic de huiusmodi festo dicant p̄ime vespere ordinarie: z de octaua extraordinarie. Et cōpletorium de octaua. Alias sola memoria fit de occurrēti festo simplici uel infra. Idez subintelligat de officio octaue sol. cuiuscūq; p̄ter exp̄ssa suis i locis uel signata. Feria sexta inuitat. añe ps. N. R. z hymni sicut i p̄cedēti sexta feria. Sed cap. z oro de officio dn̄icali. De actib⁹ apsoz. Lectio. j.

Exurgens aūt p̄nceps sacerdotū: z oēs q cum illo erāt q̄ ē heresis saduceoz: repleti sūt zelo z iniecerūt man⁹ i apl̄os: z posuerūt eos i custodia publica. Angel⁹ aūt dñi p noctē apiens ianuas carceris z educēs eos dixit. Ite z stantes loqmini in tēplo plebi: oīa v̄ba vite hui⁹. Tu. L. ij.

Qui cū audissent: intrauerūt diluculo i tēplū z docebāt. Adueniēs aūt p̄nceps sacerdotū: z q cū eo erāt: conuocauerūt concliū z oēs seniores filioz isrl̄: z miserūt ad carcerē ut adducerent

Cum aũt venissent ministri: ꝛ aperto carcere nõ inuenissent illos: reuersi nũciauerũt dicẽtes. Carcerẽ qdem inuenimus clausũ: cũ omni diligẽtia ꝛ custodes stãtes añ ianuas: aperiẽtes aũt neminẽ intus inuenimus. Tu.

Lectio.iij.

Ut aũt audierũt hos sermones magistratus tẽpli ꝛ principes sacerdotũ ambigebãt de illis quid nã fieret. Adueniẽs aũt quidã nũciauit eis: q꞉ ecce viri quos posuistis in carcerem: sunt in tẽplo stantes ꝛ docẽtes pplm. Tunc abijt magistratus cũ ministris ꝛ adduxit illos sine vi. Timebãt eni populuz ne lapidarent. Tu. Te deũ laudamus nõ dicit. In vigilia penth. Inuit. aſe ps. N. R. hymni. sicut in pceden ti sabbato. Scdm iohannẽ.

In illo tpe. Dixit ihs discipulis suis. Si diligitis me mandata mea seruate. Et ego rogabo patrẽ ꝛ aliũ paraclitũ dabit vobis ut maneat vobiscũ in eternũ. Et reli. Omel. venerabilis bede psbyteri. L.j.

Ula sancti spirit⁹ hodie fratres charissimi celebram⁹ aduentũ: debem⁹ ipi cõgruere solẽnitati quã colim⁹. Hoc eteni ordine tãte festiuitatis hui⁹ digne gaudia celebram⁹: si nos q̃z dño opitulãte aptos reddiderimus: ad q̃s spũs sanct⁹ aduenire: ꝛ in quibus habitare dignet. Tu. L.ij.

Ea aũt solũmõ rõne aduẽtu ꝛ illustratione sancti spũs apti existimus: si ꝛ corda nr̃a diuino amore repleta: ꝛ corpa sint dñicis mãcipata pceptis. Unñ in exordio lectionis hui⁹ euãgelice disciplinis vitas ait. Si diligitis me mãdata mea seruate: ꝛ ego rogabo patrem: ꝛ aliũ paraclitum dabit vobis. Tu aũt dñe. Lectio.iij.

Paraclitus quippe consolator interptat. Et spirit⁹ sanct⁹ recte paclitus vocat: q꞉ corda fideliũ: ne int hui⁹ seculi aduersa deficiãt: celestis vite desiderijs subleuat ac reficit. Unñ in actib⁹ aplorũ crescẽte sancta ecclesia dicit. Et edificabatur ambulans in timore dñi: ꝛ cõsolatione sancti spũs replebat. Tu. Te deũ laudam⁹ nõ dicit. Cap.

In dieb⁹ illis. Factũ est cũ apollo esset chorinthi: ꝛ paulus peragratis superiorib⁹ partib⁹ veniret ephesum ꝛ inueniret quosdã discipulos: dixit ad eos: si spm̃ san

ciū accepistis credētes. At illi dixerūt: sed neqꝫ si spūs sanctꝰ ē audiuimꝰ. Deo. Añ. Si diligitis me mādata mea seruate alla alla alla. ps. Bñd. Oro

Da nobis qs dñe p grām sancti spūs nouā tui paracliti spūalis obseruantie disciplinā: ut mentes nr̄e sacro purgate ieiunio cūctis reddātur eius muneribus aptiores Per. In vnitate eiusdem.

Iohānes bapti- Ad vj. cap zat baptismo pnie populū dicens: i eū q venturus ē ut crederēt: hoc ē in ihm. Deo.

Ingressus aūt Ad. ix. cap. paulꝰ sinagogā cū fiducia loqbat p tres mēses: disputās ꝛ suadēs de regno dei. Deo.

Pēthecostes dr a penta qđ est gnq: ꝛ costes decē: ꝛ vocat penthecostes gnqgesimꝰ dies a pasca. Sicut eni pplſ isrlitiєus gnquagesimo die a pasca qđ celebrauerūt i ramesse: venerūt ad mōtē syna: ꝛ legē ibi susceperūt. Ita gnquagesimo die a passione xpi: missus ē spiritꝰ sanctꝰ in linguis igneis in discipulos: in supiori cenaculo ipsiꝰ aduentū expectātibus. Missus aūt ē i linguis: qꝛ p̄sidentibꝰ ꝛ iudicibꝰ necessariꝰ ē: qꝛ cōfert auctoritatē ad peccā remittēdū: sapiētiā ad iudicādū: māsuetudinē ad supportādū: omni scītatis ad informādū: preterea missus est in linguis igneis. Nā ignis hꝫ quatuor naturas: vrit: purgat: calefacit. ꝛ illuminat: sic ꝛ spūs sanctꝰ efficacissime exurit peccata: purgat corda: torporē excutit ꝛ illustrat ignorātiā. Officiū de h festo fit exclusiue vsqꝫ festū trinitatis: qꝛ discipuli accepta grā spūs scī spūalit eo tpe fuerūt multiplicit̄ cōsolati: qs imitāi debēt p posse ppli xpiani. Sequit igit ad vs sup psalmos añ. Ueni scē spūs: reple tuoꝝ corda fideliū: ꝛ tui amoris i eis ignē accēde: q p diuersitatē linguarū cūctarū gētes i vnitate fidei congregasti alla alla alla. ps Dia laud. Cap

Dum complerent dies pēthecostes erāt oēs discipuli pariť i eodē loco. Et factꝰ ē repēte de celo sonꝰ: tāqꝫ aduenientis spūs vehemētis: ꝛ repleuit totā domū vbi erāt sedētes. Deo ℟. Ueni spūs alme: tuoꝝ corda fideliū reple: ꝛ accēde i eis ignē tui amoris. Qui gētes in

vnitate fidei ꝑ diuersitatẽ linguarũ cũctaꝝ cõgregasti. alla. ℣. Nũc nobis auge tua múnera spũs alme. Qui. Gloria. Alla.

Hymnus

Veni creator spiritus: mentes tuoꝝ visita imple superna gr̃a q̃ tu creasti pectora. Qui paraclit⁹ diceris donũ dei altissimi: fons viu⁹: ignis charitas: ⁊ spiritalis vnctio. Tu septiformis munere dextre dei tu digit⁹: tu rite promisso patris ſmone ditãs guttura. Accẽde lumẽ sensib⁹ infunde amorẽ cordib⁹: īfirma nr̃i corpis ṽtute firmãs ꝑpeti. Hostẽ repellas lõgi⁹: pacẽq; dones ptin⁹: ductore sic te preuio vitem⁹ oẽ noxiũ. Da gaudioꝝ ꝑmia: da gr̃aꝝ munera dissolue litis vincula: astringe pacis federa. Per te sciamus da patrem: noscam⁹ atq; filiũ te vtriusq; spiritũ credamus. oi tpe. Sit laus pr̃i cũ filio scõ sil' paclito nobisq; mittat fili⁹ carisma sci spũs. Amẽ. ℣. Loquebant̃ varijs linguis apl'i alla. Magnalia dei alla. An̄. Nõ vos relinquaz orphanos alla: vado ⁊ veni'o ad vos alleluia: ⁊ gaudebit cor vestruz alla. ps. Mgt. Oro

Deus q hodierna die corda fideliũ sci spũs illustratione docuisti: da nobis ī eodez spũ recta sape: ⁊ de ei⁹ sp cõsolatione gaudẽ. Per. in vnitate eiusdẽ. Ad cõpletoriũ an̄. Alla alla alla.

Hymnus

Beata nobis gaudia: ãni reduxit orbita: cũ spũs paraclitus effulsit in discipulos. Ignis vibrãte lumine: lingue figurã detulit: verbis ut essent ꝓflui ⁊ charitate feruidi. Linguis loquũt̃ oĩuz: turbe pauẽt gẽtiliũ: musto madẽ deputãt: q̃s spũs repleuerat. Patrata sũt hec mystice pasce peracto tẽpore sacro dierũ numero: quo lege fit remissio. Te nũc de⁹ pijssime vultũ ꝑcamur cernuo illapsa nobis celit⁹ largire dona spũs. Dudũ sacrata pectora tua replesti gr̃a: dimitte nunc peccamina ⁊ da quieta tempora. Sit laus patri cum filio

Capitulum.

Charitas dei diffusa est ī cordib⁹ nostris: per spiritũ sanctũ qui datus est nobis. Deo. ℣. Spiritus dn̄i repleuit orbem terraꝝ alla. Et hoc qd cõtinet oia sciam habet vocis alla. An̄. Alla. Spũs paraclit⁹ alla: docebit vos oia alla alla. ps. Nũc dimittis. Oro.

Sancti spiritus q̄sum⁹ domine corda nostra mundet infusio: ⁊ sui roris intima aspersione fecūdet. Saluatorē

Inuicat. Alla. Spūs dn̄i repleuit orbē terrarum. Uenite adorem⁹ alla. ps. Uenite. An. Factus ē repente de celo son⁹ aduenientis spūs vehemētis alla alla. ps. Magn⁹ dn̄s. An. Confirma hoc deus qd̄ opat⁹ es in nobis a tēplo sancto tuo qd̄ ē in ierl̄m alla. alla ps. Exurgat deus. An. Emitte spm̄ tuū ⁊ creabunt̄ ⁊ renouabis faciez terre alla alla. ps. Benedic. ij. ℣. Loquebant̄ varijs linguis apl̄i alla. Scd̄m iohannē.

In illo tp̄e. Dixit ihesus discipulis suis. Si qs diligit me: sermonē meū seruabit: ⁊ pater me⁹ diliget eū: ⁊ ad eum veniem⁹ ⁊ mansionē apud eū faciem⁹ ⁊ rel. Omel. beati gregorij pape. Lectio. j.

Libet frēs charissimi euāgelice lectiōis verba: sub breuitate trāscurrere ut postea diutius liceat cōtemplationi tante solēnitatis imorari. Hodie nāq̧ sonitu repentino spiritus sanctus in discipulos venit: mentesq̧ carnalium in sui amore pmutauit: ⁊ foris apparentib⁹ linguis igneis facta sunt corda flāmantia: q: dum deum in ignis visione susceperunt intus p amorē suauit arserunt. Tu. R. Dum cōplerent̄ dies pēthecostes: erāt oēs pariť dicentes alla. Et subitō factus est son⁹ de celo alla: tāq̄ spūs vehemētis replevit totaz domū alla alla. ℣. Repleti sunt oēs spiritu sancto ⁊ ceperūt loqui. Dicentes. Lectio. ij.

Ipse nāq̧ spiritus sanctus amor est. Unde ⁊ iohānes dicit: Deus charitas est. Qui ḡ mēte integra deū desiderat: pfecto iam habet quez amat. Neq̧ eñi q̄sq̄ posset deū diligere: si eū quē diligit nō haberet. Sed ecce si vnusq̄sq̧ vr̄m requirat̄ an diligat deuz tota fiducia ⁊ secura mēte respondet: Diligo. In ipso aūt lectionis exordio: audistis q̄d veritas dixit. Si qs diligit me sermonē meum seruabit. Tu. R. Repleti sūt oēs spiritu sancto ⁊ ceperūt loqui, put spirit⁹ sanctus dabat eloq̄ illis. Et conuenit multitudo dicentiuz alla. ℣. Loquebant̄ varijs linguis apl̄i magnalia dei. Et conuenit. L. iij.

Probatio ḡ dilectionis exhibitio ē opis

Vere eniz diligim⁹ deū: si mādata eius obseruam⁹: ⁊ a nostris nos voluptatibus coartam⁹. Ad vosmet ergo fratres introrsus redite: si deum vere amatis exquirite: nec tamen sibi aliqs credat: qcq̄ sibi animus sine operis attestatione respōderit. De dilectione conditoris: lingua: mēs: ⁊ vita requiraĩ. Tu. ℞. Apparuerunt apl'i dispertite lingue tāq̄ ignis all'a. Seditq̄ supra singulos eoꝝ spūs sanctus all'a all'a. ℣. Loquebanĩ varijs linguis. ℟. Seditq̄. Gloria. All'a. Te deū laudamus. ℣. Emitte spiritū tuum ⁊ creabunĩ all'a: Et renouabis faciē terre all'a. Ad laudes añ. Dū cōplerenĩ dies pētechostes erāt oēs pariter dicētes all'a. ps. Dn̄s regnauit. cū rel. Añ. Spiritus dn̄i repleuit orbez terrarū all'a. Añ. Repleti sūt oēs spiritu sancto ⁊ ceperūt loq all'a. Añ. Fontes ⁊ oia q̄ mouenĩ in aqs hymnū dicite deo all'a. Añ. Loquebanĩ varijs linguis apl'i: magnalia dei all'a all'a all'a. Cap. Dū cōplerenĩ. Hymnus.

Iam xp̄s astra ascenderat regressus vnde venerat: p̄missa patris munera: scm̄ datur⁹ spiritū. Solēnis vrgebat dies: quo mystico septemplici orbis volutus septies: signat beata tēpora. Cū hora cūcti tertia: repente mūdus intonat orantib⁹ apl'is deū venisse nūciat. De patris ergo lumie decorus ignis alm⁹ est: qui fida xp̄i pectora verbi calore compleat. Impleta gaudēt viscera afflata sancto spiritu: voces diuersas intonant fantur dei magnalia. Ex omni gente cogniti grecis latinis barbaris: cūctisq̄ admirātibus linguis loquunĩ omnibus. Iudea tūc incredula: vesana toruo spiritu: ructare musti crapula alūnos xp̄i cōcrepat. Sed signis ⁊ virtutibus occurrit ⁊ docet petrus: falsos ꝓbauit pfidos iohelis testimonio. Tudū sacrata pectora. sup. Sit laus patri. ℣. Spūs dn̄i repleuit orbem terraꝝ all'a. Et hoc. Añ. Accipite spm̄ scm̄: quoꝝ remiseritis peccā remittunĩ eis all'a. ps. Bn̄dictus. Oro. Deus qui hodierna. Ad primā hymnus Veni creator. Añ. Si qs diligit me sermonē meū seruabit: ⁊ pat' me⁹ diliget eū: ⁊ ad eum veniem⁹ ⁊ māsionē apud eum faciem⁹ all'a. ps. De⁹ in nomine

Cōfitemini. ꝙ ordinē. Capl'm. Charitas dei. ℟. Jhesu xp̄e. ℣. Qui misisti spiritū sanctū in discipulos miserere nob. ℣. Sp̄us dn̄i repleuit orbē. Oro. Sācti sp̄us. In hac hora. Ad tertiā hymn⁹. Ueni creator. Añ. Ueni sancte sp̄us. Capl'm. Dū cōplerent. ℟. Loq̄bantur varijs linguis ap̄li all'a all'a. ℣. Magnalia dei. All'a. ℣. Cōfirma hoc de⁹. Oro. De⁹ q hodierna. Ad. vj. hymn⁹. Ueni creator. Añ. Repleti sūt oēs spiritu. Cap.

Et apparuerūt illis dispertite lingue tanq̄ ignis: sedit q̄ supra singulos eoꝝ spiritus sanctus. Deo. ℟. Confirma hoc de⁹ qđ operatus es in nobis all'a all'a. ℣. A templo sancto tuo qđ est in hierusalē. All'. ℣. Emitte sp̄m tuū. Ad. ix. hymn⁹ Ueni creator. Añ. Ui q linguis loquunt nouis galilei sunt: ⁊ serpētes tollēt all'a.

Iudei ⁊ p̄seliti: cretes ⁊ arabes: audiuimus eos loquētes nr̄is linguis magnalia dei. Deo. Cap. ℟. Emitte sp̄m tuū ⁊ creabunt. All'a all'a ℣. Et renouab faciē t̄re. All'a ℣. Sp̄us dn̄i repleuit orbem. Ad secūdas vē. an. Dū cōplerentur dies. ps̄. Dixit dn̄s. an.

Sp̄us dn̄i. ps̄. Cōfitebor. Añ. Repleti sūt. ps̄. Beat⁹ vir. Añ. Ui q linguis. ā. ad. ix. ps̄. Laudate pueri. Añ. Loq̄bant. ps̄. In exitu. Cap. Dū cōplerent. ℟. Aduenit ignis diuin⁹ non cōburēs: ſʒ illuminās: nō cōsumēs: sed lucēs. Et inuenit corda discipl'oꝝ receptacula mūda: ⁊ tribuēs eis carismatum dona all'a all'a. ℣. Et inuenit eos cōcordes charitate: ⁊ illustrauit eos inundās sp̄us diuinitat. Et. Glia. All'a. Hymn⁹. Ueni creator. ℣. Loquebant. an. Hodie completi sūt dies pētechostes all'a. Hodie sp̄us sanct⁹ in igne discipulis apparuit: ⁊ tribuēs eis carismatum dona misit eos in vniuersum mūdū: p̄dicare ⁊ testificari: q crediderit ⁊ baptiçatus fuerit salu⁹ erit all'a. ps̄. Mḡt. Oro. De⁹ q hodierna. Cōpletoriuʒ infra octauā vt ē. Feria. ij inuitat. Repleti sūt oēs sp̄u scō all'a. ps̄. Uenite. Hoc inuitat. ⁊ an̄e ps̄. ac ℣. ꝗ die scō dñica descripta: dicunt infra ebdomadā eodē mō: ⁊ ita fuat i choro Zagrabien. Alij aūt super psalmos dicūt añ. Sp̄us paraclit⁹ all'a: docebit vos oīa all'a. ps̄. Beat⁹ vir. ps̄. Quare fre. ps̄. Dn̄e qd. ℣. Loq̄bant.

In illo tpe. Secdm iohem
Dixit. i. d. s. Sic deus dile-
xit mūdū: ut filiū suū vnigeni-
tū daret ut ois q credit i eū nō
pereat sz habeat vitā eternam
Et rel. Omel. venē bede pbr. L. j
Magna dilectio fra-
tres mei: qz vnigenitus
dei filius de sinu pris: ad redē-
ptionem nrām venire voluit.
Quapropter charissimi nō negli
gamus tā magnā t imēsaz miaz
cōditoris nri: non simus ingrati
tāte benignitatis: sed cū oi so-
licitudine studeamus nob idul
tā veniā delictor: q de primo
parēte traximus. Tu. R. Jā nō
dicā vos seruos sz amicos meos
qz oia cognouistis q opatus suz
imedio vri alla. Accipite spm
sanctū i vob paraclitū: ipe ē quē
p r mittet vob al. V. Quor re-
miseritis petā remittūtur eis. L. ij
Studeamus iugiter redēpto-
ris nri mādata in oibus cu
stodire qz nihil cōdignū tante
humilitati illius rependē possu
mus: sz hoc tm nrm ē ut corda
nra ip ad illius volūtatē diriga
mus: q̄tenus pregēte nos grā dni
dei nri mercede bonor operū
referri ad portū salutis eterne p
uenire mereamur. Tu. R. Dis
ciplinā t sapiam docebit eos
dns alla firmabit illis grāz spi
ritus sci. Et itellectu adipleuit
corda eor alla alla. V. Repē
tino nāqz sonitu spūs sanctus ve
nit sup eos. Et itellectu.
Sequit. Nō eni misit deus
filiū suū imundū: ut iudi
cet mūdū: sz ut saluet mūdus
p ipm. Ergo medicus sanare ve
nit egrotū: venit saluator ad
mūdū: q saluator dictus ē mūdi
venit ut saluaret mūduz nō ut
iudicaret. Nā q pcepta medi-
ci obseruare nō vult: ipe se se-
ducit. Tu. R. Apparuerunt. Te
deum. V. Cōfirma h deus. Ad
laud añ. Dū cōplerent dies ∂.
sola. ps. Dns regnauit. Cap.
In diebus illis: apiens petrus
os suum dixit: Viri fres t
pres nob pcepit dns pdicare
pplo: t testificari: qz ipe ē q cō
stitutus ē a deo iudex viuorū t
mortuor. Deo. Hymnus. Ja
gaudior. V. Spūs dni. Añ.
Sic deus dilexit mūdū: ut filiū
suū vnigenitū daret: ut ois q
credit i ipo nō peat sz habeat
vitā eternā alla. ps Bnd. Oro
Deus q aplis tuis scm dedi
sti spm: cōcede plebi tue
pie petitiōis effectū: ut qbus de-
disti fidē largiaris t pacē. P.
Ad pmā hymnus. Ja gaudior

Añ. Dum cōplerent. Cetera sicut in die scō: ⁊ sił infra ebdomadā. Ad tertiā hymn⁹. Ueni creator. Añ. Sps dñi. Cetera ut in die scō. Cap. ⁊ orō propria: ⁊ sił infra ebdomadam. Ad. vj. ⁊ ad. ix. hymnus. Da gaudiorꝫ. Cetera ut in die scō pter cap. ⁊ orō q̄ ꝓpria sunt: ⁊ sił infra ebdam. Ad. vj. cap.

Adhuc loquēte petro: cecidit spūs sanct⁹ sup oēs q audiebant verbū: ⁊ obstupuerūt ex circūcisione fideles qui venerāt cū petro: ⁊ i nationes grā sancti spūs effusa ē. Deo.

Tunc petrus Ad. ix. cap. rñdit eis. Nunqd aquā qs ꝓhibere pōt: ut nō baptiçētur hi: q acceperūt spm scm̄ sicut ⁊ nos ⁊ iussit eos baptiçari i noīe dñi nr̄i ihesu xp̄i. Deo. Ad vš añ Dū cōplerent. ut s. in die sancto: ⁊ sic p totā ebdomadā. Añ. Nō eni misit deus filiū suū in mūdum: ut iudicet mundū: sed ut saluet mundus p ip̄m all'a. ps̄. Mḡt. Feria tertia inuit. Repleti sūt. Añ. Sicut dilexit me pat̄ all'a: ⁊ ego dilexi vos all'a. ps̄. Cū inuocarē. ps̄. Uerba mea. ps̄. Dñe ne i furore. ℣. Confirma hoc de⁹. Scd̄m Johannem.

In illo tp̄e. Dixit ih̄s. d. s. Amē amen dico vobis: q nō intrat p ostiū in ouile ouiū sed ascēdit aliūde: ille fur est ⁊ latro. Et rel'. Omelia vene. bede p̄sbyteri. Lectio. j.

Qui recta fide ⁊ sincera charitate intrare nituntur in ecclesiā scōꝝ: xp̄i oues dicūtur. Personas q̄s hic dñs posuit: nosse nos cōuenit. Ostiū q̄ ⁊ pastorē hic xp̄m intelligē debemus. Ostiariū v̄o spiritū sanctū. Ouile aūt sctā ecclesia dr̄. Fur v̄o diabolus accipitur. Tu. ℟. Spūs sanct⁹ ꝓcedens a throno apl'oꝝ corda inuisibilit̄ penetrauit: nouū scificationis signū. Ut i ore eoꝝ oīuꝫ genera nascerent linguaꝝ all'a. ℣. Aduenit ignis diuin⁹ non cōburēs sꝫ illuminās ⁊ tribuēs eis carismatū dona. Ut. L. ij.

In qbus v̄bis nos salubriter si aduertimus admonuit. Multi eni sūt: q ꝑm quādam cōsuetudinē vite huius dicunt boni hoīes: boni viri: bone femine: innocētes ⁊ q̄si obseruantes ea q̄ a dño percepta sūt. Sed qd ꝓdest bene viuere si nō vsq; i finē: q̄sq; bene viuere cōtendat: agnoscatq; verā vitā: qd ē xp̄s: ⁊ p ianuaꝫ

i. spūs scī grāz quā ī baptismo accepit conseruandā: intret in ouile. i. in ecclīam. Tu. ℟. Aduenit ignis. ut in die sancto in secūdis vesperis. Lectio iiiª

Quicūqȝ ḡ voluerit intrare ī ouile p ostiū intret. i. xpm credat verū eē dei filium vnīº subbe cūz patre añ oia secula. Uerūqȝ hoiem eē in fine seculoꝝ: xpm amet: xpm pdicet: xpi gloriā nō suā q̄rat. Tu ℟. Apparuerūt aplīs ā. in die sancto tertiū. Cap.

In diebus illis. Cū audissent apli q erāt hierosolymis: qz recepisset samaria verbū dei: miserūt ad eos petruz ⁊ iohānē: q cū venissent orauerūt p ipsis: ut acciperēt spiritū sanctū. Deo. Añ. Amē amē dico vobis: q nō intrat p ostiū in ouile ouiū: sȝ ascēdit aliunde ille fur ē ⁊ latro: q aūt intrat p ostiū pastor est ouiuz alla. ps. Benedictus. Oratio.

Assit nob dn̄e q̄s virtº spiritº scī: q̄ ⁊ corda nr̄a clemēt expurget: ⁊ ab oībº tueatur aduersis. Per eiusdē. Cetera ut s̄. Ad. vj. cap.

Nondū eni in quēq̄ illoꝝ venerat spūs sanctº: sed baptiçati tm̄ erant in noie dn̄i ihesu xpi. Deo. Ad. ix. cap.

Tunc imponebāt manus sup illos ⁊ accipiebāt spiritum scm̄. Deo. Añ. Ego sum ostiū dicit dn̄s: per me si qs introierit saluabit ⁊ pascua inueniet alla. ps. Magt. Feria q̄rta introit. Repleti sūt oēs. Añ. Uerba q̄ ego locutº suz vobis alla: spūs ⁊ vita sunt alla. ps. Dn̄e deº meº. ps. Dn̄e dn̄s. ps. In dn̄o cōfido. ℣. Emitte spiritū tuū. Scdm iohānem.

In illo tpe dixit. i. d. s. Nemo pōt venire ad me: nisi pat q misit me traxerit eum: ⁊ ego resuscitabo eum ī nouissimo die ⁊ rel. Omel. bti aug. L. jª

Quid hic dicimº fratres: Si trahimur ad xpm: ḡ inuiti credimº. Uiolētia exhibet: nō volūtas excicatur. Intrare q̄sq̄ ecclesiā pōt voles accipere sacramētū: credere aūt in eū q̄ scificat ecclesiā ⁊ q adorat in ecclīa nō pōt nisi volēs: qz nō corpe: sȝ corde credit ad iusticiā. De radice cordis surgit ista confessio. Nō eni ad xpm currimº ambulando sed credendo. Tu. ℟. Spūs dn̄i repleuit orbē terrarū. Et h̄ q̄ cōtinet oia sciaz habet vocis alla alla. ℣. Oium

cui est artifex: oẽm habẽs virtutẽ: oia ꝓspiciẽs. Et ꝟ. L. ij.

Nolite cogitare: nõ inuit⁹ trahit anim⁹ ad amorez. Voluntate nãq; puenimur ad amorẽ: ⁊ voluntate trahimur ad crudelitatẽ: quõ trahimur volũtate. Audiam⁹ qd psalmista dicit. Delectare i dño ⁊ dabit tibi petitiones cordis tui. Cur ḡ trahimur ad xp̄m nõ necessitate sed volũtate: nõ obligatione mẽtis sed delectatiõe Tu. ℟. Loqbant varijs linguis apl̄i magnalia dei. Prout spũs sanct⁹ dabat eloq illis alla. ℣. Repleti sunt oẽs spũ scõ: ⁊ ceperũt loqui. Prout.

Quando fortis di- L. iij. cere possum⁹ trahi hoiez ad xp̄m: q̄s cũ delectat veritate. Delectat beatitudine: delectat iusticia: delectat sempiterna vita: qd totũ ẽ xp̄s. Trahit aũt pat ad filiũ eos q ꝓpterea credũt in filiũ: q cũ cogitãt patrẽ hr̄e deũ. Nã de⁹ pater equalem sibi genuit filiuz. Tu. ℟. Apparuerũt. ℣. Cap.

In dieb⁹ illis: Stãs petr⁹ cũ. xj. eleuauit vocẽ suam ⁊ locutus ẽ eis: viri iudei ⁊ q habitatis hierusalẽ vniuersi: hoc vobis notũ sit: ⁊ auribus percipite verba mea: non enim sicut vos estimatis: hi ebrij sũt: cũ sit hora diei tertia. Deo

An. Nemo põt venire ad me nisi pat q misit me traxerit eũ alla: ⁊ ego resuscitabo eum in nouissimo die alla: est scriptũ in ꝓphetis: ⁊ erũt oẽs docibiles dei alla. ps. Bñd. Oratio

Mentes nr̄as quesumus dñe paraclitus q a te ꝓcedit illuminet: ⁊ iducat i oẽm sicut tuus promisit fili⁹ veritatem. Qui tecũ. In vnitate ei⁹ dem spũs scī. Ad. vj. cap.

Et erit i nouissimis dieb⁹ dicit dñs effundã de spiritu meo sup oẽm carnẽ: ⁊ prophetabũt filij vestri ⁊ filie vre: ⁊ iuuenes vestri visionẽ videbunt: ⁊ senes vri somnia somnabũt. Deo. Ad. ix. cap.

Sol cõuertet in tenebras ⁊ luna in sanguinẽ: anteq̃ veniet dies dñi magn⁹ ⁊ manifestus: ⁊ ois q̃cũq; inuocauerit nomen dñi salu⁹ erit. Deo.

An. Ego sum panis viu⁹ q de celo descẽdi: si qs mãducauerit ex hoc pane viuet in eternũ ⁊ panis quẽ ego dedero caro mea est p mundi vita alla. ps. Mgt. Feria qrta inuitat. Repleti. An. Spũs paraclitus. ℣.

feria .iij. ps. Saluū me fac. ps. Usquequo dñe. ps. Dixit insipiens. V. Loquebant. Scdm lucam.

In illo tpe. Conuocatis ihs .xij. discipulis: dedit illis vtutē et ptatē sup oia demonia et ut languores curarēt. Et reliq.

Omel. vene. bede psbyteri.

Fortasse nemo crederet hoīb9 illitteratis pmittētib9 regna celoꝝ: ideo cōcessit illis p̄mū ptatē signoꝝ: misit p̄dicare regnū dei: ut pmissoꝝ magnitudinē attestaret etiā magnitudo factoꝝ: fidēqꝫ verbis daret virtus ostēsa: et noua facerēt q noua p̄dicarēt. Tu. R. Iā nō dicā. ut s. feria secūda. Lectio .ij.

Cū ḡ p̄dicātib9 aplis: et signa facientib9 ad salutē redirēt infirmi: et corpalr̄ et spiritualiter et cōuerterent ad credulitatē filij dei: et ad vitā resurgerent mortui corpalr̄: et carnis mūdiciā reciperēt leprosi et c. tātis visibilib9 atqꝫ inuisibilibus exactis: qs tā duri cordis nō crederet qd de inuisibilib9 p̄missis audiret. Tu. Lectio .iij.

Ad hoc qppe visibilia miracula coruscabant ut corda audiētiū ad fidē inuisibiliū raperent: q: nimirū aliq foras per miracula suscitādi erāt: ut plurimi in mēte reuiuiscerēt: qui mortui p incredulitatē fiebāt ut p hoc qd exterior ptās ostēderet ad vitā eos meliorē excitaret. Tu. Cap.

In dieb9 illis: Philippus descēdēs in ciuitatē samarie: p̄dicabat illis ihm: intēdebant aūt turbe his: q̄ a philippo dicebant vnanimitē audiētes: et videntes signa q̄ faciebat. Deo. Añ. Conuocatis ihs .xij. aplis: dedit illis vtutem et ptatē super oia demonia: et ut languores curarēt: et misit eos p̄dicare regnū dei et sanare infirmos alla alla. ps. Bñd. Oro.

Illo nos igne quesumus dñe spiritus sanctus inflāmet: quem dñs noster ihesus xp̄s misit in terrā: et voluit vehementer accēdi. Qui tecum. In vni. eiusdem. Ad .vj. cap.

Multi eni illoꝝ qui habebāt spiri9 imūdos clamētes voce magna exibant: multi autem paralitici et claudi curati sunt. Deo gratias.

Factum est ḡ Ad .ix. cap. gaudiū magnū in illa ciuitate. Deo. Añ. Egressi .xij. apli circuibāt p castella euāgeliçātes et curantes vbiqꝫ alla.

Ph. P.
445

ps. Magr. Feria sexta inuitat. Repleti. An. Sicut dilexit me. ō feria tertia. ps. Dñe quis. ps. Cōserua. ps. Exaudi. ℟. Confirma. Scdm lucam.

In illo tpe: Factū ē in vna dieꝝ: ⁊ ihesus sedebat docēs. Et erāt pharisei sedētes: ⁊ legi doctores: q venerāt ex oi castello galilee ⁊ iudee ⁊ irlm ⁊ virtꝰ dñi erat ad sanandum eos. Et reℓ. Omel bti gregi.

Dominꝰ ac redēptor Lc. jᵃ nr̄ frēs dilectissimi: multis signis ⁊ varijs ꝟtutibꝰ salutē humani generis opatꝰ: inter cetera inumerabilia eiꝰ facta etiā paraliticū curauit: sicut p̄sens lectio insinuat dicēs. Et ecce viri portātes i lectulo hominē q erat paraliticꝰ ⁊c. Tu.

Curatio paralitici huiꝰ Lc. ijᵃ saluationē aīe post diuturnā illecebre carnis inertiā ad xp̄z suspirātis indicat: q̄ p̄mo oiuz indiget ministris: q eā subleuēt: ⁊ xp̄o afferāt. i. bonis doctoribus qui spem sanationis opēq; intercessionis administrent. Tu. Lectio. iijᵃ

Bene aūt marco narrāte quatuor doctoris fuisse reperiunt siue q: q̄tuor euangelij libris: ois p̄dicationis virtꝰ oisq; sermo firmat: siue q: quatuor sūt virtutes qbus ad p̄merendaz sospitatē fiducia mētis erigit: quas alij sobrietatē ⁊ sapiētiā ⁊ iusticiā ⁊ virtutē dicunt esse quibꝰ vtiliꝰ nihil est in vita hominibus. Tu. Lcc.

In diebus illis: Aperiens petrus os suum dixit: viri israhelite audite verba hec: ihm naçarenū virū approbatū a deo in vobis virtutibꝰ ⁊ prodigijs ⁊ signis q̄ fecit p illū deus in medio vr̄i sicut vos scitis: hūc diffinito ꝯsilio ⁊ p̄scia dei traditū p manꝰ iniquoꝝ affligētes interemistis. Deo. An. Factū ē in vna dierū ⁊ ihesus sedebat docēs: ⁊ erāt pharisei sedentes ⁊ legis doctores qui venerant ex oi castello galilee ⁊ iudee ⁊ irlm: ⁊ virtꝰ dñi erat ad sanandū eos alla alla. ps. Benedictꝰ. Oratio.

Da ecclie tue misericors deus ut spū sancto ꝯgregata hostili nullatenꝰ incursione turbet. Per eiusdem.

Deus suscita Ad. vj. cap. uit ihm solutis doloribꝰ iferni iuxt qd impossibile erat teneri illū ab eo. Deo gratias

Notas mihi Ad. ix. cap. fecisti vias vite: replebis

me iocũditate cum facie tua. Deo. Añ. Tulit ergo lectũ suũ in quo iacebat magnificans deum: ⁊ oĩs plebs ut vidit dedit laudẽ deo. ps. Mgt. Sabbato inuitatoriũ. Repleti. Añ. Verba q̃ ego. ut s̃. feria quarta. ps. Celi enar. ps. Exaudiat. ps. Dñe in virtute. V. Emitte

In illo tp̃e. Scdm lucam

In Surgẽs ihesus de synagoga intrauit in domũ symonis. Socrus aũt symonis tenebat̃ magnis febrib⁹ ⁊ rogauerũt illũ p ea. Et reliq. Omel. venerabilis bede p̃sbyteri. L. j.

Quia dñs ⁊ saluator noster ad liberãdũ a ptãte diaboli humanũ genus venerat bene p̃mo sm ordinẽ luce euãgeliste homo a spũ imũdo liberatus in p̃cedẽtib⁹ huius lectionis verbis legit̃. Quia ẽ inuidia diaboli mors introiuit in orbẽ terrarũ: ideo cõtra ip̃m mortis auctorẽ p̃mo debuit medicina salutis opari: p̃mo lingua serpentina: ne vltra vir⁹ spergeret obcludi. Deinde feia q̃ prima seducta ẽ a carnalis cõcupiscẽtie febre curari: ut in pñti lectione dicit̃. Tu. R. ut s̃. feria q̃rta. L. ij.

Surgens inquit euangelista: ihesus de synagoga ac si dicat̃ de loco vbi p̃mo a spiritu immũdo hominẽ liberauit: intrauit i domũ symonis ⁊c. Videte fratres mei clementiaʒ dñi saluatoris: nec indignatione iudeoꝛ cõmotus: nec sceleribus eoꝛ offensus: nec iniuria violatus eos deserebat: quin etiaʒ imemoꝛ iniurie: memoꝛ clemẽtie: nunc docendo: nũc liberando: nũc saluando in fide plebiũ coꝛda demulcet. Tu

Et bene sanct⁹ lucas L. iij.

virum a spiritu nequitie liberatũ ante p̃misit: ⁊ substituit femine sanitatem. Vtrũq; enim sexum dñs curaturus aduenerat: ⁊ prioꝛ sanari debuit: qui prioꝛ sanciatus est: nec pretermitti illa: q̃ mobilitate magis anime q̃ prauitate peccauerat. Tu aũt. Cap.

Iustificati igit̃ ex fide pacem habeamus ad deum per dñm nr̃m ihesum xp̃m: p quẽ ⁊ accessũ habemus p fidẽ in gratia ista in qua stam⁹: ⁊ gloriamur in spe glorie filioꝛ dei. Deo. Añ. Facta autez die egressus ibat ihesus in desertũ locũ: ⁊ turbe regrebãt eũ: ⁊ venerũt vsq; ad ip̃m ⁊ detinebãt euz ne discederet ab eis alla.

℟. Benedictus. Oratio

Mentib⁹ nostris q̃sumus dñe spm̃ scm̃ benignus infunde cui⁹ ₇ sapiẽtia cõditi sumus: ₇ ꝓuidentia gubernamur. Per eũdẽ. Ad. vj. cap.

Non solũ aũt: sed ₇ gloriamur i tribulationib⁹: sciẽtes q̃ tribulatio patiẽtiã opaꝛ patiẽtia aũt ꝓbationẽ: ꝓbatio ꝟo spem: spes aũt nõ cõfundit Deo. Ad. ix. cap.

Charitas dei diffusa est i cordib⁹ nr̃is: ꝑ spm̃ scm̃ q datus ẽ nobis. Deo. De scã trinitate. Trinitas ₇ vnitas ꝑ xp̃i fideles: crediꝛ coliꝛ veneraꝛ ₇ adoraꝛ sicut in symbolo Quicũq̧ vult describiꝛ. Magnus eni gregori⁹ cõsensit fieri officiũ de scã trinitate: ꝓpter hereticos cõtra trinitatẽ disputantes: qb⁹ eo tpe resistebant beati ambrosi⁹ hilari⁹ ₇ eusebi⁹. Dñs aũt iohes papa xxij⁹ officiũ de trinitate seruãdũ instituit totũ ꝑ orbem. Sequiꝛ q̃ sabbato ꝓcedẽti ad vs. super psalmos añ. O btã ₇ bndicta ₇ gloriosa trinitas: paꝛ ₇ fili⁹ ₇ spũs scũs. Ps. Oia laud. Cap.

O Altitudo diuitiarũ sapientie ₇ scientie dei: q̃ icõphẽsibilia sũt iudicia ei⁹: ₇ iuestigabiles vie ei⁹. Deo. ℣. Honor virtus infra. Hymnus.

O Lux beata trinitas ₇ ꝓ̃cipalis vnitas: iã sol recedit igne⁹: infunde lumẽ cordib⁹. Te mane laudũ carmine: te deꝓcemur vespe: te nr̃a supplex gloria ꝑ cũcta laudet scl̃a. Deo pr̃i sit gloria eiusq̧ soli filio cũ spũ paraclito: ₇ nunc ₇ in ꝑpetuũ. Amẽ. ℣. Bndicam⁹ patrẽ ₇ filiũ cũ scõ spũ: laudem⁹ ₇ superexaltem⁹ eũ in scl̃a. Añ. Grãs tibi de⁹: grãs tibi vera vna trinitas: vna ₇ summa deitas: sancta ₇ vna vnitas. Ps. Magt. Oratio.

Omnipotẽs s. d. q dedisti nobis famulis tuis in cõfessione vere fidei: eterne trinitatis gloriã agñscere ₇ i potẽtia maiestatis adorare vnitatẽ: q̃s ut eiusdẽ fidei firmitate ab oib⁹ sp muniamur aduersis Per. Nota q̃ si festũ memorie uel triũ lectionũ in hac die occurrat: nihil fit de eo. Si vo festũ simplex uel ã trãsferꝛ i feriã sequẽtẽ. Cõpletoriũ ut in pma dñica post octauã epiphanie dñi. Inuitat. Deũ verum vnũ in trinitate ₇ trinitatẽ in vnitate. Venite adorem⁹. Ps. Venite. In primo nocturno añ Adesto de⁹ vn⁹ oips pr̃ ₇ fili⁹ ₇

spus scus. ps. Dne dns nr. An. Te vnu i suba: trinitate i psonis osítemur. ps. Celi enarrat. An. Te sp ide ee: viue z intelligere psitemur. ps. Dni e tra. V. Bndicam prez z filiu cu sco s.

Confitemur z credimus scam trinitate. i. patre z filiu z spm scm: vnu deuz oipotete: vni subc: vni essentie: vni ptatis: creatore oium creaturaru: a q oia: p que oia: in q oia sut. Credim prez a semetipo: no ab alio: filiu a pre genitu: deu veru de deo vero lume vero de lumine vero: no tn duo lumina: sz vnu lumen Spm scm a pre z filio pcedete osubstatiale z coeternu patri z filio. Tu. R. Bndicat nos de nr: bndicat nos de. Et metuant eu oes fines terre. V. De misereat nostri z bndicat nos de. Et. Lectio. ij.

Pater e plen de i se: fili plen de a pre genitus: spus scus plen de a patre z filio pcedes. No tn tres deos dicim: sz vnu oipotete: eternu: iuisibile: incomutabile: q tot vbiqz est de: totus vbiqz pns no p partes diuisus: sz totus i oib: no localr: sed potetialr Qui sine comutatione sui mirabilia creauit z gubernat oia sp manes qd e: cui nihil accides ee poterit. Tu. R. Bndictus dns de isrl: q facit mirabilia sol. Et bndictu nomen maiestatis ei i eternu. V. Replebit maistate eius ois terra fiat fiat. Et. Lectio. iij.

Hec tria: vn de z vn dns Hec tria idem de z dns vera z sempitna trinitas: i substatia: pr z fili z spus scus: qz vna est suba. Hec vo sca trinitas e: nihil mai in trib psonis sil noiatis: qz i vna qlibet psona semel dicta qz vnaqueqz psona e suba i se: no tn tres sube sz vn de: vna suba: vna potetia: vna essentia: vna trinitas vna magnitudo: vna bonitas pr z fili z spus sanct. Tu. R. Quis de magn sic de nr. Tu es deus q facis mirabilia. V. Notã fecisti i ppls vtute tuaz redemisti i brachio tuo pplm tuu. Tu. Glia. Tu. In. ij. noct. An. Te inocam te adorem te laudam o beata trinitas. ps. Oes getes. An. Spes nra: sal nra: honor nr: o bta trinitas. ps. Magn dns. An. Libera nos: salua nos: iustifica nos o bta trinitas. ps. De iudiciu V. Bndictus es dne i firmameto celi. Et laudabilis z gloriosus z superexaltat in scla. L. iiij.

NOn eni aliud est pater in natura q̃ filius: ꝛ spirit⁹ sanctus: nec aliud est filius ꝛ spiritus sanctus: q̃ pater i natura. Sed ali⁹ est pater in ꝑsona: ali⁹ filius in ꝑsona: alius spũs sanct⁹ in ꝑsona. In patre manet eternitas: i filio equalitas: in spũ scõ eternitatis equalitatisq̧ cõnexio: vnũ oipotentem in substãtia ꝛ in essentia: oipotentia ꝛ deitate cõtinens. Tu. ℟. Magn⁹ dñs ꝛ magna virtus ei⁹. Et sapiẽtie ei⁹ non ẽ nũer⁹. ℣. Magn⁹ dñs ꝛ laudabilis nimis: ꝛ magnitudinis ei⁹ nõ est finis. Et. L. v.

SIcut eni scã trinitas: inseꝑabilis ẽ in suba: ita iseꝑabilis est in operib⁹: q̃uis q̃dam opa dei q̃busdã personis spãliter cõueniant. Persone patris cõuenit vox illa que de celo sonuit sup xp̃m baptiçatũ: ꝛ ad filij ꝑsonã humanitatis tñ ꝑtinet susceptio: ꝛ spiritus sci ꝑsone ꝓprie cõuenit illa colũba: in cui⁹ specie idem spũs scũs descẽdit sup eundẽ filiũ dei s̃m hominẽ baptiçatũ: q̃ oĩs scã trinitas opata est cui⁹ opa inseꝑabilia sunt. Tu ℟. Gloria patri genitoq̧ proli ꝛ tibi compar vtriusq̧ semp spirit⁹ alme deus vn⁹. Omni tpe secli. ℣. Da gaudioꝝ premia da grãꝝ munera: dissolue litis vincula astringe pacis federa. Omni. Lectio. vi.

CRedim⁹ eundẽ filiũ dei: verbũ dei eternalit̃ natũ de patre cõsubstãtialẽ patri ꝑ oĩa: tẽporalẽ de maria v̑gine: duas habẽtẽ natiuitates: vnã ex patre eternã: alterã ex matre tp̃alẽ. Qui etiã fili⁹ dei sue carnis susceptione cõceptus ẽ ꝛ carnis sue natiuitate nat⁹ est Deũ verũ cõfitemur cõceptuꝫ ꝛ deũ verũ natũ: eundẽ veruꝫ deũ ꝛ verũ hoiem ihm xp̃m filiũ dei vnigenitũ: ꝓpriũ ꝛ ꝑfectum in duabus naturis. Tu. ℟. Honor virtus ꝛ ptãs ꝛ imperiũ sit trinitati i vnitate: vnitati i trinitate. In ꝑhẽni seculoꝝ tpe. ℣. Trinitati laus perhẽnis vnitati sit dec⁹ ꝑpetim In. Glia. In. In tertio noct. Añ. Charitas pater ẽ: grã virtus cõmunicatio spirit⁹ sanct⁹ o beata trinitas. ps. Cantate dño. ꝑ. Añ. Uerax pater ẽ veritas: fili⁹ veritas spũs sanct⁹ o beata trinitas. ps. Dñs regnuit. Añ. Una igit patr: logos: paraclitus suba est o beata trinitas. ps. Cãtate. ꝑ. ℣. Magn⁹

dn̄s ⁊ magna virtus ei⁹. Et sa pientie eius non est numer⁹.

In illo tp̄e. Sc̄dm ioh̄m Erat hō ex phariseis nicodem⁹ noīe p̄nceps iudeoꝝ: hic venit ad illū nocte: ⁊ dixit ei. Rabbi scim⁹ q̄꞉ a deo venisti magister. Et rel. Omel. venerabilis bede p̄sbr̄i. L. vij.

Sicut ex lectione euāgelica fr̄es audistis p̄nceps iudeoꝝ venit ad ih̄m nocte: cupiēs secreta ei⁹ allocutione plenius discere mysteria fidei cui⁹ iā apta ostēsione signorū aliquatenus rudimēta perceperat. Qui q꞉ prudenē ea q̄ ab illo q̄rebat inuestigabat: iuenire promeruit. Tu. ℟. Tibi laus tibi gloria: tibi grarū actio. In secula sempiterna o beata trinitas. ℣. Et bn̄dictū nomē glīe tue sanctū ⁊ laudabile ⁊ superaltatū. In secula. Lectio. viij.

Rabbi inq̄t: Scimus q꞉ a deo venisti magr̄ ⁊c̄. A deo ih̄m venisse magisteriū celeste mū do adhibēdū ꝯfess⁹ ē. Deū eniz p̄ dentib⁹ miraculis intellexit. Sz q꞉ quē magistrū nouerat veritatis studio se docēd⁹ adijt: merito ad agnitionē diuinitatis ei⁹ p̄fecte doctus subijt merito vtriusq꞉ natiui-tatis ei⁹ diuine. s. ⁊ hūane: sz ⁊ passiōis atq꞉ ascēsionis ipsius archana p̄cepit. Tu. ℟. Bn̄dicamus patrē ⁊ filiū cū scō spū: laudem⁹ ⁊ superexaltem⁹ eū in secula. ℣. Bn̄dictus es dn̄e in firmamēto celi: ⁊ laudabilis ⁊ gloriosus. In. Lectio. ix.

Querēte aūt adhuc nicodemo quō p̄nt hec fieri subiūgit dicēs Tu es mgr̄ i isrl̄ ⁊ hec ig̃ras. Nō q̄i isultādo: sz ad humilitatē ip̄m p̄uocādo: sine q̄ ianua celestis iueniri nō pōt. Si terrena inq̄t dixi vob ⁊ nō creditis: quō si dixero vobis celestia credet̄. Terrena illis dixit: cū de passione ⁊ resurrectiōe sui corp̄is qd̄ de terra assūpserat loq̄ret̄. Tu. ℟. Sūme trinitati simplici deo vna diuinitas: eq̄lis glīa coeterna maiestas p̄ri p̄liq꞉ scōq꞉ flamini. Qui totū subdit suis orbez legib⁹. ℣. Prestet nob̄ grām deitas beata p̄ris ac nati pariterq꞉ spūs almi. Qui. Gloria. Qui. Te deū. ℣. Sit nomē domini bn̄dictū. Ex h̄ nūc ⁊ vsq꞉ i seculū. Ad laud. aā. Glīa tibi trinitas eq̄lis vna deitas ⁊ ante oīa scl̄a ⁊ nūc ⁊ i p̄petuū. ps. Dn̄s regnauit cū rel. Aā. Laus ⁊ p̄hēnis gloria: deo p̄ri ⁊ filio

sancto sit paraclito in secula seculorum. An. Gloria laudis resonet in ore omnium patri genitoque proli: spiritui sancto pariter resultet laude perhenni. An. Laus deo patri genitoque proli et tibi sancto studio perhenni spiritus nostro resonet in ore omne per evum. An. Ex quo omnia per quem omnia: in quo omnia ipsi gloria in secula. Cap. ut supra. Hymnus.

Adesto sancta trinitas: par splendor: una deitas: que extas rex omnium sine fine principium.

Te celorum militia laudat adorat predicat: triplexque mundi machina benedicat per secula. Assumus et nos cernui te adorantes famuli: voces preces que supplicum hymnis iunge celestibus. Unum te lumen credimus quod et ter idem colimus alpha et o quem dicimus: te laudat omnis spiritus. Laus patri sit ingenito: laus eius unigenito: laus sit sancto spiritui: trino deo et simplici. Amen. V. Verbo domini celi firmati sunt. Et spiritu oris eius omnis virtus eorum. An. Benedicta sit creatrix et gubernatrix omnium sancta et individua trinitas: et nunc et semper: et per infinita seculorum secula. Ps. Benedictus. Oro. ut supra. Ad primam Hymnus. Jam lucis orto. An. Gloria tibi trinitas. Ps. Deus in nomine. Ps. Confitemini per ordinem. Cap. Regi seculorum. R. Jhesu christe. V. Qui sedes. V. Verbo domini celi. Ad tertiam an. Laus et perhennis. Ps. Legem. Cap. O altitudo. R. Benedicamus patrem et filium. Cum sancto spiritu. V. Laudemus et superexaltemus eum in secula. V. Benedictus es domine in firmamento. Ad vi. an. Gloria laudis. Ps. Defecit. Capitulum.

Tres sunt qui testimonium dant in terra: spiritus aqua et sanguis: et hi tres unum sunt: et tres sunt qui testimonium dant in celo: pater verbum spiritus: et hi tres unum sunt. Deo. R. Benedictus es domine. In firmamento celi. V. Laudabilis et gloriosus et superexaltatus in secula. In. V. Magnus dominus noster et magna virtus. Ad ix. an. Ex quo omnia. Cap.

Benedictio et claritas et sapientia et gratiarum actio: honor virtus et fortitudo deo nostro in secula seculorum. Amen. Deo. R. Magnus dominus noster. Et magna virtus eius. V. Et sapientie eius non est numerus. Et. V. Quis deus magnus sicut deus noster. Tu es deus qui facis mirabilia. Ad secundas vesperas an. Gloria tibi trinitas. Ps. Dixit dominus. An. Laus et perhennis. Ps. Confitebor. An. Gloria laudis. Ps. Beatus vir. An. Laus deo patri. Ps. De profundis. An. Ex quo omnia. Ps. Memento. Cap. O altitudo. R. Summe trinitati.

hymn⁹. O lux. ℣. Bndicam⁹ prez. Añ. Te deū p̄rem ingenitū te filiū vnigenitū te spm̄ sanctū paraclitū scām ꝛ idiuiduā trinitatē toto corde ꝛ ore cōfitemur laudam⁹ atq; bndicim⁹ tibi glia i secula. ps. Mgt. Feria secūda. Lectio. j.

Credend⁹ sine dubio est: deus pater oṕs: cui⁹ virtus sic sentit: ut q̄litas ei⁹ ꝛ q̄litas igret. Esse eni illi⁹ ꝛ posse: nō discutiēdo assequnur sꝫ credendo. Quē aūt credē debeamus: edocet nos redēptoris nr̄i auctoritas dicēs: Qui credit i me: ꝛ i eū q me misit hꝫ vitā eternā. Et alibi: Creditis in deū ꝛ i me credite. Tu. L. ij.

In deo nā est inascibilis: i patre vnigeniti v̄itas: i oīpotēte plenitudo v̄tutis ostēdit. Est nāq; p ingenitā deitatē oṕs: ꝛ p oīpotētiā pat. Nec disgrendū ē: q̄lis sit p̄r: q: qualit̄ de⁹ sit aut oṕs nō pōt cōphenhi. Tu L. iij.

Et i xp̄m xp̄m filiū ei⁹ vnicū dn̄m nr̄m. Qui xp̄s ē factus q fili⁹ erat: dispensatione redēptiōis hūane: q dn̄s ē de ꝓprietate nature. Unic⁹ autēꝫ uel vnigenit⁹ ānūciat ꝛ credit q: vn⁹ ita ē genit⁹ neq; hꝫ i natiuitate consortē. Filiū audis: nō ut illū sexu aliq̄ editū putes sꝫ ut credas incōphēsibili maiestate deū pdijsse de deo. Tu

Infra octauam ad laudes fit memoria p añ. Gloria tibi trinitas ℣. Magn⁹ dn̄s ꝛ laudabilis nimis. Oro. ū. Itē ad vs. p añ. Glia laudis. ℣. Benedicam⁹ p̄rem. Oro. ū. Feria. iij.

Religio nr̄a q̄ vocat̄ L. j. xp̄iana. Dis nitit̄ fundamētis: p̄ncipalit̄ ex eterno assēs. i. añ mūdi ꝯstitutionē: aū oē videlꝫ qd retinere pōt tp̄is vocabulū: p̄ris ꝛ filij ꝛ spūs sci extitisse subāꝫ. Patrē itaq; cōfitemur hr̄e filium ex suba sua genitū: ꝛ sibi nota rōne coeternum. Tu autem. Lectio. ij.

Quē eaten⁹ confitet̄ fides: ut nō sit idē q pater ē: neq; aliqñ patrē esse filiū: ne rursum i infinitū humanus anim⁹ cogitaret diuinā p̄ogeniem: neq; filium in eadēꝫ natura: qua p̄ri coeternus est: aliqñ fieri patrē ne rursum in īfinitū diuina pgenies tenderet. Tu aūt dn̄e.

Sanctū vo spm̄ neq; L. iij. patrem esse neq; filiūꝫ: atq; iō in illa natura nec genituꝫ nec generantē: sed a patre pceden tē ꝛ filio. Quis sit aūt pcessionis isti⁹ modus. s. spūs sancti

a patre ꝛ filio: ita nõ possum⁹ euidenť dicere quēadmoduꝫ generationem filij ex paterna substãtia: nõ eni põt humanus anim⁹ estimari. Tu. Feria quarta. Lectio .i.

Deus vnus ē pater: deus vn⁹ est filius: deus vnus ē spũs sanctus: non tñ tres dij: sed vn⁹ ē deus: tres in vocabulis: vn⁹ ĩ deitate substãtie. Sꝫ dicit heretic⁹: Ergo si vnũ sũt omēs sũt incarnati. Non: Ad solum xp̃m ꝑtinet caro. Tu. Lectio .ij.

Nempe aliud est aĩa aliud est rõ: ꝛ tñ in aĩa est rõ: ꝛ vnã ē aĩa. Sꝫ aĩa aliud agit aliud rõ. Aĩa viuit: rõ sapit: ꝛ ad aĩaꝫ ꝑtinet vita: ꝛ ad rõnē sapiẽtiã. Et cũ vnũ sint: aĩa suscipit sola vitã: sapiẽtiã ratio: ꝛ tñ nec aĩa sine rõne nec ratio sine anima. Tu. Lectio .iij.

Sic ꝛ pater ꝛ fili⁹ licet vnum sint: ꝛ deus vn⁹ sit: ad solum xp̃m pertinet caro: sicut ad solã rõnem pertinet sapiẽtia: lꝫ nõ recedat ab aĩa. Ecce aliud In sole calor ꝛ splẽdor ĩ vno radio sunt: sed calor exsiccat: splendor illuminat. Aliud suscipit calor: aliud splẽdor. Et licꝫ calor ꝛ splendor ab inuicē non queant separi: suscipit splendor illuminationē: non feruorē: suscipit calor feruorē non illuminationē. Sic ꝛ filius suscepit carnē: ꝛ nõ deseruit patrē: nec se diuisit a patre Tu. Corpis dñi festiuitas multiplicis celebris cē debat: ꝛ qm̃ ipsi⁹ efficacia in ei⁹ sequẽti officio matine explanat: iõ nõ fuit visũ cũ rubrica plurioꝛ spacia occupare. Sequit ĝ ad p̃mas vš añ. Sacerdos in eternũ xp̃s dñs s̃m ordinem melchisedech: panē ꝛ vinũ obtulit. Ps. Dixit dñs. Añ. Miserator dñs escã dedit timentibus se in memoriã suoꝝ mirabiliũ. Ps. Cõfitebor. Añ. Calicē salutaris accipiã: ꝛ sacrificabo hostiã laudis. Ps. Credidi Añ. Sicut nouelle oliuarum eccl'ie filij sũt: ĩ circuitu mense dñi. Ps. Beati oẽs. Añ. Qui pacē ponit fines eccl'ie: frumēti adipe saciat nos dñs. Ps. Lauda. Cap.

Dominus ihesus xp̃s in q̃ nocte tradebat: accepit panē ꝛ grãs agēs fregit ꝛ dixit: accipite ꝛ manducate. Hoc ē corpus meum quod pro vobis tradet: hoc facite in meaꝫ cõmemorationem. Deo grãs

℟. Homo quidā fecit cenam magnā: et misit seruū suū hora cene dicere inuitatis ut venirēt. Quia parata sunt oīa. ℣. Venite comedite panē meū et bibite vinū qd miscui vobis. Quia Gloria. Quia. Hymnus

Pange ligua gloriosi corporis mysteriuz: sanguinisqꝫ pciosi quē in mūdi pciuz fruct⁹ ventris generosi rex effudit gentiū. Nobis dat⁹ nobis natus ex intacta vgine: et i mūdo conuersat⁹ sparso verbi semine sui moras incolatus: miro clausit ordine. In supreme nocte cene recūbēs cū fratrib⁹: obseruata lege plene: cibis i legalib⁹: cibū turbe duodene se dat suis manib⁹. Verbū caro panē verū: verbo carnē efficit: fitqꝫ sanguis xpi merū: et si sensus deficit: ad firmādū cor sincerū sola fides sufficit. Tantū ergo sacramētū veneremur cernui: et antiquū documentū nouo cedat ritui: pstet fides supplementū: sensuū defectui. Genitori genitoqꝫ laus et iubilatio: salus honor virt⁹ quoqꝫ sit et benedictio: procedenti ab vtroqꝫ cōpar sit laudatio. Amen. ℣. Panem celi dedit eis all'a: Panē angelorꝫ manducauit homo all'a. Añ. O qꝫ suauis est dñe spūs tuus qui ut dulcedinē tuā in filios demōstrares pane suauissimo de celo presito: esurientes replens bonis: fastidiosos diuites dimittēs inanes. ps. Mgt

Oratio

Deus qui nobis sub sacramēto mirabili passionis tue memoriā reliqsti: tribue qsumus: ita nos corporis et sanguinis tui sacra mysteria venerari ut redēptionis tue fructū in nobis iugiter sentiamus. Qui viuis. Ad cōpletoriū añ. Memoriā fecit mirabiliū suorꝫ misericors et miserator dñs: escā dedit timentibus se all'a. ps. Cū inuocarē.

Hymn⁹

Sacris solēnijs iūcta sint gaudia: et ex pcordijs sonēt pconia: recedāt vetera: noua sint oīa: corda voces et opera. Noctis recolitur cena nouissima: qua xps credit agnū et azima dedisse fratribus iuxta legittima priscis indulta patrib⁹. Post agnuz typicū expletis epulis: corpus dñicū: datū discipulis sic totū omnibus qd totū singulis ei⁹ fatemur manib⁹. Dedit fragilib⁹ corpis ferculū: dedit et tristib⁹ sanguinis poculū: dicēs

accipite quod trado vasculuz oēs ex eo bibite. Sic sacrificiū istud instituit: cui⁹ officiū cōmitti voluit solis p̄sbyteris q̄bus sic congruit: ut sumant ⁊ dent ceteris. Panis angelic⁹ fit panis hominū: dat panis celicus: figuris terminū: o res mirabilis mādūcat dn̄m pauper seruus ⁊ humilis. Te trina deitas vnaq̄ poscimus: sic nos tu visita: sicut te colimus p̄ tuas semitas duc nos q̄ tendimus ad lucē quā inhabitas Amen. Cap.

PRobet aūt seipsuz homo ⁊ sic de pane illo edat: ⁊ de calice bibat: qui enī mādūcat ⁊ bibit indigne: iudiciū sibi manducat ⁊ bibit: nō diiudicās corp⁹ dn̄i. Deo. ℟. Impinguasti in oleo caput meuz all'a. Et calix me⁹ inebriās q̄ p̄clarus est all'a. Añ. Memoria mea in generatione seculoꝝ: q edūt me adhuc esurient ⁊ qui bibēt me: adhuc sitient all'a. Ps. Nūc dimittis. Oratio De⁹ qui nobis sub. Saluator. Inuitat. Xp̄m regē adorem⁹ dominantē gentibus. Qui se manducantibus dat spiritus pinguedinem. Ps. Uenite. In primo nocturno añ. Fructum salutiferū gustādū dedit dn̄s mortis sue tempore. Ps. Beatus vir. Añ. A fructu frumenti ⁊ vini multiplicati fideles in pace xp̄i requiescant. Ps. Cum inuocarē. Añ. Cōmunione calicis quo deus ipse sumit: non vitulorum sanguine cōgregauit nos dn̄s. Ps. Conserua. ℣. Panem angeloꝝ mādūcauit homo all'a. Cibaria misit eis in abundantia alleluia. De sermone beati Leonis. L. j.ª

IMmēsa diuine largitatis beneficia exhibita populo xp̄iano: inestimabilē ei cōferunt dignitatē. Neq̄ enī est aut fuit aliquādo tam grādis natio: que habeat deos appropinquātes sibi: sicut adest nobis deus noster. Unigenitus siquidem dei filius sue diuinitatis volens nos esse participes: naturā nostrā assūpsit ut homines deos faceret: factus est homo. Et hoc insuper q̄d de nr̄o assūpsit: nobis obtulit ad salutē. Corp⁹ nāq̄ suū p̄ nostra recōciliatione in ara crucis hostiā obtulit deo patri sanguinē suū fudit in p̄ciū: simul ⁊ lauacruz: ut redēpti a miserabili seruitute: a peccatis oībus mundaremur. Tu. ℟.

Immolabit hedū multitudo filiorum israel ad vesperū pasce: Et edent carnes et azimos panes. ℣. Pasca nostrū imolatus est xps: itaque epulemur in azimis sinceritatis et veritatis. Et

Lectio ii.

Et ut tanti beneficii iugis in nobis maneret memoria: corpus suū in cibum et sanguinē suū in potū: sub specie panis et vini sumendū fidelibus dereliquit. O preciosum et admirandū conuiuiū salutiferum et omni suauitate repletum. Quid enim hoc conuiuio preciosius esse potest: in quo nō carnes vitulorum et hircorum ut olim in lege: sed nobis sumendus proponit xps verus deus. Tu. ℟. Comedetis carnes et saturabimini panibus. Iste est panis quē dedit vobis dominus ad vescendū. ℣. Nō moyses dedit vobis panē de celo: sed pater meus dat vobis panē de celo verū. Iste est.

Lectio iii.

Manducatur namque a fidelibus iste panis: sed minime laceratur: quinimo diuiso sacramēto integer sub qualibet diuisionis particula perseuerat Accidentia etiā in eodem subiecto existunt: ut fides habeat locum: dum visibile inuisibiliter sumitur aliena specie occultatum: et sensus a deceptione immunes reddantur: qui de accidentibus iudicant sibi notis. Nullum enim sacramentū est isto salubrius quo purgantur peccata: virtutes augentur: et mens omnium spiritualium carismatum abundantia impinguatur. Tu. ℟. Respexit helias ad caput suū subcinericiū panem qui surgēs comedit et bibit. Et ambulauit in fortitudine cibi illius usque ad montē dei. ℣. Si quis manducauerit ex hoc pane viuet in eternū. Et. Gloria. Et. In iii. noct. añ. Memor sit dominus sacrificii nostri: et holocaustū nostrum pingue fiat. ps. Exaudiat. Añ. Paratur nobis mēsa domini: aduersus omnes qui tribulāt nos. ps. Dominus regit. Añ. In voce exultatiōis resonēt epulātes in mēsa domini. ps. Quēadmodum. ℣. Cibauit nos ex adipe frumēti alleluia. Et de petra melle saciauit. Lectio iiii.

Suauitatem excellētissimi sacramēti nullus exprimere sufficit per quod spiritualis dulcedo in suo fonte gustatur: et recolitur memoria illius quā in passione sua xps mōstrauit excellentissime charitatis. Conuenit itaque deuotioni fideliū solēniter recolere institutionē tam salutiferi

sacramēti: ut ineffabilē modū diuine presentie in sacramento visibili veneremur: et laudetur dei potentia: qui i sacramēto eodē tot mirabilia operatur. Tu. ℟. Panis quē ego dabo caro mea est pro mundi vita: litigabant ergo iudei dicētes Quomodo pōt nobis hic dare carnem suam ad manducādū. ℣. Locutus est populus cōtra dūm: aīa nostra nauseat super cibo isto leuissimo. Quō

Licet aūt in die cene dūi quādo ipsuz sacramentū noscit institutū inter missaruz solēnia de institutione ipsius specialis mentio habeat: tamen residuū eiusdem diei officium: ad xpi passionē pertinet: circa cuius veneratione ecclia illo tpe occupatur. Vn ut integro celebritatis officio institutionē tanti sacramenti solēniē recoleret plebs fidelis romanus pōtifex vrbanus quartus huius sacramēti affectus premio statuit memoriā feria quinta post octauas pētechostes a cūctis fidelibus celebrari ut eius institutionē illo spāliter tpe recolamus: quo spiritus sanctus: corda discipulorum edocuit ad plene cognoscēda huius mysteria sacramēti. Tu. ℟. Cenātibus aūt accepit ihs panez et bñdixit ac fregit: deditqz discipulis suis et ait: Accipite et comedite: hoc est corpus meum ℣. Dixerunt viri tabernaculi mei: qs det de carnibus eius ut saturemur. Accipite. L. vi

Ut aūt pdicta quinta feria et p octauas sequētes eiusdē salutaris institutiōis honorabilius agat memoria: et solēnitas deb celebrior habeat Loco distributionū materialiū: pfatus romanus pōtifex eis q horis canonicis i hac solēnitate i ecclia psonalit interessent: stipēdia spūalia aplica largitione cōcessit: quatenus p hoc fideles ad tāti celebritatē festi: auidius et copiosius cōuenirēt. Oibus itaqz vere penitētibus et cōfessis qui ipius diei oibus horis canonicis ut pdicit interessent: dierū sexcētorum: et infra octauas p quolibet dierū centū indulgētiā tribuit ppetuis tēporibus duraturā. Tu aūt. ℟. Accepit ihesus calicem postqz cenauit dicens: hic calix nouum testamētū ē i meo sanguie. Hoc facite i meā cōmemoratione. ℣. Memoria memor ero et tabescet i me aia mea. Hoc. Gloria

In tertio noct. an. Introibo ad altare dei sumã xp̃m q̃ renouat iuuentutẽ meã. ps. Iudica me deus. An. Cibauit nos dñs ex adipe frumẽti: ꝛ de petra melle saturauit nos. ps. Exultate. An. Ex altari tuo dñe xp̃m sumim⁹: in quẽ cor ꝛ caro nr̃a exultãt. ps. Q̃ dilecta. ℣. Educas panẽ de terra all'a Et vinũ letificet cor hoīs all'a

In illo tp̃e. Scd'm iohãnẽ Dixit. i. d. s. ꝛ turb' iudeoꝝ Amẽ amẽ dico vobis: nisi mãducaueritis carnẽ filij hoīs: ꝛ biberitis eius sanguinẽ nõ habebitis vitã in vobis. Et rel.

Omelia vene. bede p̄sbyteri

Hec vtiq̃ dñs nõ L. vij. cadaverib⁹: s; viuẽtibus loq̃bat'. Unde ne vitã istã tẽporalẽ itelligẽtes: ꝛ de hac re litigarẽt adiunxit. Qui mãducat inq̃t meã carnem ꝛ bibit meũ sanguinẽ h; vitã eternã. Dãc ĝ nõ h;: qui istũ panẽ nõ mãducat: nec istũ sanguinem bibit. Ne aũt putarent hi q̃ sic sumerẽt: q̃ iã nec corp̃e moreren' ɔtinuo subiecit. Et ego resuscitabo eũ in nouissimo die: ut habeat interim s'm sp̃m: vitã eternã in reqe: q̃ scõꝝ sp̃us suscipit. Qd aũt ad corp⁹ attinet: nec eos vita eterna fraudabit: i resurrectione mortuoꝝ in nouissimo die. Tu. ℟. Qui mãducat meã carnẽ ꝛ bibit meũ sanguinẽ. In me manet ꝛ ego in illo. ℣. Nõ ẽ alia natio tam grandis: q̃ habeat deos appropinquãtes sibi sicut deus noster adest nobis. In

Caro inq̃t mea L. vij. vere ẽ cib⁹: ꝛ sanguis meus vere est potus. Cũ eni cibo ꝛ potu id appetãt hoĩes: ut nõ esuriãt neq; siciãt: hoc v'o nõ prestat: nisi iste cibus ꝛ potus q̃ eos a quib⁹ sumit' imortales ꝛ incorruptibiles facit. i. societas ip̃oꝝ sanctoꝝ: vbi pax erit ꝛ vnitas plena atq; perfecta. Deniq; iã ex ponit' quomodo id fiat qd loquit': ꝛ quid sit mãducare corp⁹ ei⁹ ꝛ sanguinem bibere. Qui manducat inquit meã carnem ꝛ bibit meũ sanguinẽ: in me manet ꝛ ego in eo. Tu. ℟. Misit me pater viuens ꝛ ego viuo ꝑpter patrem Et qui mãducat me: viuet propter me. ℣. Cibauit eum dñs pane vite ꝛ intellectus. Et.

Hoc est ĝ mãducare L. ix. illã escã: ꝛ illu; bibere potũ: in xp̃o manere: ꝛ illum manentẽ in se hr̃e. Ac per hoc

q nō manet i xp̄o ⁊ in quo nō manet xp̄s pcul dubio nō mā ducat spiritualiť ei⁹ carnē licz carnaliť ⁊ visibiliter dentibus pmat sacramēta corpis ⁊ sanguinis xp̄i: sed magis tāte rei sacramētū ad iudiciū sibi mā ducat ⁊ bibit: q imūdus psūsit ad xp̄i accedere sacramēta q̄ aliter nō digne sumit: nisi q mūdus ē. De quib⁹ dicit: Beati mundo corde: qm̄ ipsi deuz videbūt. Tu. ℟. Unus panis ⁊ vnū corpus sumus oēs. Qui de vno pane ⁊ de vno calice participam⁹. ℣. Parasti i dulcedine tua paupi de⁹: q habitare facis vnanimes in domo Qui. Gloria. Qui. ℣. Calicem salutaris accipiā all'a. Et nomē dn̄i inuocabo all'a. Ad laudes añ. Sapiētia edificauit sibi domum: miscuit vinū ⁊ posuit mensam alleluia. ps. Dominus regnauit. cū reliquis Añ. Angelorum esca nutriuisti populum tuum: ⁊ panem de celo prestitisti illis alleluia Añ. Pinguis est panis christi ⁊ prebebit delicias regibus alleluia. Añ Sacerdotes sancti incensum ⁊ panes offerunt alleluia. Añ Uincēti dabo māna absconditum: ⁊ nomen nouum alleluia. Cap. Dominus ihesus. Hymnus

Verbū supnū pdiens: nec patris linquēs dexteraz: ad opus suū exiens: venit ad vite vesperā. In mortē a discipulo suis tradendus emulis pri⁹ in vite ferculo: se tradidit discipulis. Quibus sub bina specie carnē dedit ⁊ sanguinē ut duplici substātie totū cibaret hoiez. Se nascēs dedit sociū cōuescēs in eduliū: se moriēs in pciū: se regnans dat in pmiū. O salutaris hostia q̄ celi pandis ostiū: bella premunt hostilia da robur fer auxiliū. Uni trinoqz dn̄o sit sempiterna gloria: qui vitā sine termino nob̄ donet in patria. Amē ℣. Oīa a te expectāt all'a. Ut des illis escaz in tpe all'a. Añ. Ego sum panis viuus q de celo descēdi: si qs mā ducauerit ex hoc pane viuet in eternum all'a. ps. Bn̄dictus. Orō ut s. Ad primā hymnus. Iā lucis. ⁊ vltim⁹ ℣. Gloria tibi dn̄e q natus es de virgine. Et sic ad iij. vj. ix. añ. Sapiētia edificauit. ps. De⁹ in noīe. Cap. Probet aūt. ℟. Ihu xp̄e. ℣ Qui natus es de virgine maria. ℣ Impinguasti in oleo. Oratio

Deus qui nobis. In hac hora
Ad terciam an. Angelorum esca.
Cap. Dns ihesus. R. Panem ce
li dedit eis alla alla. V. Panem
angelorum manducauit homo
alla. V. Cibauit eos dominus.
Ad sextam an. Pinguis est pa
nis. Cap.

Quotienscumque manduca
bitis panem hunc et calicem
bibetis: mortem dni annunciabi
tis donec veniat. Deo. R. Ci
bauit eos dns ex adipe frumen
ti alleluia alleluia. V. Et de
petra melle saturauit eos. V.
Educas panem de terra alle
luia. Ad nonam an. Vincen
ti. Cap.

Quicunque manducauerit
panem et biberit calicem do
mini indigne: reus erit corporis
et sanguinis dni. Deo. R. Edu
cas panem de terra alla alla. V.
Et vinum letificet cor hois Alla
V. Posuit fines tuos pacem
alla. Et adipe frumenti saciat
te dns alla. In secundis vs an.
Sapia edificauit cum rel. an. de
laudibus. ps cap. hymnus et V. si
cut in primis vs. R. Cumque ope
ruisset ros superficiem terre. Appa
ruit in solitudine minutum et qua
pilo: tonsum i similitudinem pruine
super terram. V. Iste est panis
quem dominus dedit vobis
ad vescendum. Apparuit. Glo
ria. Tonsum. An. O sacrum
conuiuium in quo christus su
mitur recolitur memoria passio
nis eius: mens impletur gratia:
et future glorie nobis pignus
datur alleluia. ps Mgt. Ora
tio ut s. Completorium ut s. Et si
militer infra octauam et in octa.
Ad nunc dimittis an. Amen
amen dico vobis: non dedit vobis
moyses panem de celo sed pa
ter meus dat vobis panem ve
rum de celo: panis enim verus
est qui de celo descendit et dat
vitam mundo alla. ps. Nunc di
mittis. Feria sexta de sermo
ne beati augustini. Lectio j.

Dominus ihesus ad inui
sibilia paterne maiesta
tis migraturus: celebrato cum
discipulis tipico pasca: quod
dam memoriale eis commen
dare volens: sub specie panis
et vini: corpus et sanguinem suum
eis tradidit: ut ostenderet le
gis veteris sacramenta: inter
que precipuum erat agni pa
scalis sacrificium in morte sua
terminari: ac legis noue sacra
menta substitui: in quibus ex
cellit mysterium eucharistie.
Tu autem domine.

Liquido etiam ap- L. ij
paret: quando primo accepe-
runt discipuli corp⁹ et sangui-
nem dñi: non eos accepisse ie-
iunos. Nũqd tñ propterea calũ-
niandũ . st vniuerse ecclesie:
qr a ieiunis nũc semp accipit:
Hoc enim placuit spũi sancto
ut in honore tanti sacramenti
prius in os xpiani: dñicũ cor-
pus intraret q̃ exteri cibi. Tu
Neqz eni qr post ci- L. iij
bos dñs dedit, propterea pransi
aut cenati ad illud sacramen-
tũ accipiendũ conuenire de-
bent: aut sicut faciebant quos
apostolus arguit et emendat:
mẽsis suis ista miscere. Nãqz
saluator: quo vehemẽtius cõ-
mendaret mysterij illius alti-
tudinẽ: vltimũ hoc voluit in-
figere cordib⁹ et memorie dis-
cipulorum: a quib⁹ ad passionẽ
digressurus erat. Et ideo non
pcepit q̃ deinceps ordine su-
meretur: ut p quos ecclesiã dis-
positurus erat: seruaret hunc
locũ. Tu. Infra octauã occur-
rente festiuo officio uel dñica
le fit memoria ad laudes per
añ. Sapientia edificauit. V.
Oia a te expectãt all'a. Ite ad
vñ. p añ. Cibauit nos dñs ex
adipe frumẽti et de petra mel-
le saturauit nos. V. Panem
celi dedit eis all'a. Oro. ũ.
Notandũ tamen est qr si festũ
sancti iohãnis baptiste occur-
rat in die corporis xpi tũc fm
rubricã curie romane nihil fit
de eo: sed celebrat feria sexta
sequẽti et bene. Sifr etiã octa-
ua eiusdem festi sancti iohis
post octauã corporis xpi cele-
brat: sed hoc fieri nõ põt propter
festũ visitatiõis marie. Ideo
dicerẽ qr octaua sancti iohis
in loco suo teneret: et octaua
corporis xpi anticiparet. De
alijs vo festis in die uel infra
octauã corporis xpi occurrẽ-
tibus nihil fit fm eandẽ rubri-
cã. Qr si festũ sancti iohannis
baptiste occurrat i octaua cor-
poris xpi: tũc officiũ fit de fe-
sto et de octaua memoria. Ni-
hilominꝰ tamẽ iuxta cõtinen-
tiã rubrice generalis suppos-
te: poterit officium octaue cor-
poris xpi plenarie expediri et
anticipari die pcedẽti ipsam
octauã. Et idẽ faciendũ erit:
si in eadẽ octaua occurrat fe-
stum petri et pauli aplorum. Vi-
gilia aũt festorum huiusmodi
expediet tñ cum memoria.
Sabbato de eodem sermone
beati augustini. Lectio. j

Huius sacramenti figura precessit: quādo manna pluit deus patribus in deserto: qui i quottidiano celi pascebant alimēto. Unde dictū est Panem angeloꝝ manducauit homo. Sed tamen panem illū qui māducauerūt: omnes in deserto mortui sunt. Ista aūt esca quā accipitis iste panis viuus qui de celo descendit vite eterne substantiā ministrat: ꝛ quicūqꝫ hunc panez manducauerit: non morietur in eternū: quia corpus xp̄i est. Tu autē dn̄e. Lectio .ij.

Considera: vtruz prestantior sit panis angelorum: an caro christi: que vtiqꝫ est corp⁹ vite. Manna illud de celo: hoc super celū: illud celi: hoc dn̄i celorum. Illud corruptionez obnoxiū: si in diem alterꝫ seruaret. Hoc alienum ab omni corruptione. Tu. Lectio .iij.

Quicūqꝫ ergo religiose gustauerit: corruptionē sentire non poterit. Illis aqua de petra fluxit: tibi sanguis ex ipso. Illos ad horam satiauit aqua: te sanguis diluit in eternum. Iudeus bibit ꝛ sitit: tu cūz biberis: sitire non poteris. Et illud in vmbra: hoc in veritate Si illud mirarḯ quod vmbra est: quātum illud est cui⁹ vmbram miraris: Audi quia vmbra est que apud patres facta est. Bibebant autem de spirituali cōsequente eos petra. Petra autē erat xp̄us. Tu autem

Dominica die. Si in hac die dominica infra octauā: videlicꝫ corporis xp̄i: non imponitur noua historia: sed trāffertur ad sequentē diem dominicaz post ipsas octauas: prout obseruaḯ i choro Zagrabieñ. propter excellentiā tanti festi: ꝛ propter indulgentias consequendas: tunc pro eadez die dominica dicanḯ lectiones sequentes. De eodem sermone beati augustini. Lectio .i.

Iteratur quottidie hec oblatio: licet xp̄us semel passus carne: per vnam candēqꝫ mortis passionez semel saluauit mundūz: ex qua morte idē resurgens ad vitam mors ei vltra non dominabiḯ. Quod pro festo sapientia dei patris necessariū pro multis causis hec prouidit. Tu. Lectio .ij.

Primo quidem quia quottidie peccamus saltem in peccatis: sine quibus mortalis infirmitas viuere non potest: q;

licz omnia peccata condonata sint in baptismo: infirmitas tamen peccati adhuc manet. Unde psalmista: Benedic anima mea dominū: qui propiciatur omnibus iniquitatib⁹ tuis: qui sanat omnes infirmitates tuas. Tu autem dñe.

Et ideo quia Lectio. iij.
quottidie labimur: quottidie christ⁹ pro nobis mystice immolat: et passio christi in mysterio tradit: ut qui semel moriendo mortē vicerat: quottidie recidiua delictorum: per hec corporis sacramēta et sanguinis peccata relaxet. Unde oramus. Dimitte nobis debita nostra. Tu autem dñe.

Iteratur etiam Lectio. iiij.
hoc mysteriū ob cōmemorationem passionis christi: sicut ipse ait. Hec quotienscūq; agitis: in meam cōmemorationē facite. Quotienscūq; hunc panem sumitis: et bibitis hūc calicem mortem domini annunciabitis donec veniat. Tu.

Id autem non Lectio. v.
ita accipiendum est est donec christi mors veniat: quia iam vltra non moritur: sed donec ipse dominus ad iudiciuz veniat. Interdū autem semper mors est christi per seculi vitā posteris nuncianda: ut discāt qua charitate dilexit suos qui pro eis mori dignatus est. Tu autem dñe Lectio. vj.

Omnes igit nos ei vicem rependere debemus charitatis quia ad hec nos prior dilexit cum essemus gehenne filij: ut diligeremus eum a morte iaz liberati. Quia morte domini liberati sumus. Huius rei memores: in edendo carnem et potando sanguinez eius que pro nobis oblata sunt significamus. Tu aūt dñe. Omelia cum ceteris ut in die sancto.

Feria secunda. Incipit tenor constitutionis domini Urbani pape quarti de reuerentia corporis xpi et seruando eius officio. Lectio. j.

Urbanus episcopus seruus seruoz dei. Venerabilibus fratribus patriarchis archiepis: episcopis et alijs ecclesiarum prelatis: salutem et aplicam benedictionez. Trāsiturus ad patrē de mūdo saluator noster dñs ihesus xpus cum tempus sue passionis instaret sumpta cena: in memoriam mortis sue instituit: summū et magnificū sui corporis

⁊ sanguinis sacramētū: corp⁹ in cibū: ⁊ sanguinē in potū tribuendo. Tu. Lectio. ij^a

In institutione quidē hui⁹ sacramenti salutiferi dixit ipse ap̄lis. Hoc facite i meā cōmemoratione: ut p̄cipuum ⁊ insigne memoriale sui amoris et imij q̄ nos dilexit: esset nobis hoc p̄celsū ⁊ venerabile sacramētū. Memoriale inq̄ mirabile ac stupendū: delectabile: suaue: charissimū ac sup oīa p̄ciosum. Tu. Lectio. iij^a

In h̄ quidē sacramēto innouata sunt signa: mirabilia immutata. In quo habet omne delectamētū ⁊ oīs saporis suauitas. Ipsaq̄ dulcedo dn̄i degustat. In q̄ vtiq̄ vite suffragiū cōseqmur ⁊ salutis. Hoc ē memoriale dulcissimū memoriale sacratissimū: memoriale salutificū: i quo gratā redēptionis n̄re recensemus memoriā i quo a malo retrahimur ⁊ cōfortamur in bono: ⁊ ad virtutū ac gratiarū p̄ficimus incremēta. Tu autem domine. Feria tertia. Lectio. j^a

Alia sacra quoq̄ memoriā agim⁹ spū mēteq̄ cōplectimur: sed nō p̄pter h̄: realez corp̄ p̄ntiā obtinemus. In hac vo sacrali xp̄i cōmemoratione: ibe xp̄s p̄ns: sub alia gdē forma: in p̄pria vo suba est nobiscū. Ascēsur⁹ eni in celuz dixit ap̄lis ⁊ eoꝝ sequacibus. Ecce ego vobiscū suz oīb⁹ diebus vsq̄ ad cōsumationē s. li. Benigna eos p̄missione confortās q̄ remaneret ⁊ esset cū eis etiam presentia corporali. Tu autem dn̄e. Lectio. ij^a

O digna ⁊ nunq̄ preteremittēda memoria: in qua mortē nostraz recolim⁹ mortuā: nostrūq̄ interitū: vite obitu interisse: ac lignuz viuificū: ligno crucis affixū: fructū nobis attulisse salutis. Hec ē cōmemoratio gloriosa: q̄ fideliū replet aīos gaudio salutari: ⁊ cū infusione leticie deuotionis lachrymas subministrat. Exultamus nimirū n̄ram memorādo liberationē: ⁊ recolēdo passionē dn̄icā p̄ quā liberati sumus: vix lachrymas continemus. Tu. Lectio. iij^a

In hac itaq̄ sacratissima cōmemoratiōe assunt nobis suauiter: gaudiuz sil' ⁊ lachryme: q̄ ⁊ in ea congaudem⁹ pie lachrymātes ⁊ lachrymamur deuote gaudētes: letas hn̄do lachrymas ⁊ leticiā lachrimātes

Nam & cor ingenti perfusum
gaudio: dulces per oculos stil
lat guttas. O diuini amoris i-
mensitas: diuine pietatis su-
perabundantia diuine afflu-
entia largitatis. Tu aut dne.

Feria quarta de eadem con-
stitutione. Lectio .j.

HIc est cibus qui plene re
ficit vere nutrit: sumēq̃
impinguat: nō corpus sed cor
non carnem sed animam: nō
ventrem sed mentem. Domi-
ni ergo quia spirituali alimo-
nia idigebat saluator ipse mi
sericors de nobiliori & poten-
tiori huiusmodi alimēto pro
anime refectione pia dispen-
satione prouidit. Hic igit pa-
nis sumitur: sed vere non con
sumitur manducatur: sed non
transmutatur: quia in edentem
minime transformatur. Sed si
digne recipitur: sibi recipiens
conformatur. Tu. Lectio .ij.

O excellentissimum sacramē
tum: o adorandum veneran-
dum: colendum: glorifican-
dum: precipuis magnifican-
dum laudibus: dignis preco-
nijs exaltandum: cunctis ho-
norandum studijs: deuotis p
sequendum obsequijs: & since
ris mentibus retinendum. O
memoriale nobilissimum: in-
timis cōmendandum preco-
nijs: firmiter animo alligan-
dum: diligenter in corde reser-
uandum: vtero ac meditatio
ne ac celebratione sedula: re-
censendum. Tu aut dne.

De dictis sacre scripture doctor.

Doctores sacre Lectio .iij.
scripture auctoritatibus effi-
cacissime probant: q corporis
domini excellentia inter cete
ra i duodeci miraculosa ostē-
dit. Primo q panis & vinum
transsubstantiatur in corpus &
sanguinem xpi verum. Secū-
do q ex hoc nullum fit in do-
mino augmentū. Tertio q ex
h nulla fit diminutio. Quar-
to q facta corruptione siue al
tricatione circa species: desi-
nit esse corpus. Quinto q a
terminosis sumitur & non coin-
quinatur. Sexto q indignis est
periculū. Septimo q ore clau
so sumitur & in celum rapitur
Octauo q sub modica parti-
cula totum continetur. Nono q
simul & semel est in locis di-
uersis. Decimo q pane & vino
transsubstātiatis remanēt ac-
cidētia. Undecimo: quia duo
remanent in eodē loco. Duo-
decimo quia cum hostia xpi

frangitur: corpus christi nihil patitur. Tu autem domine.

Pro octaua corporis christi: omnia sicut in die sancto: preter lectiones sequentes. De sermone beati augustini.

Christus pa- Lectio.j.
nis est: de quo qui manducat viuit in eternū: de quo ipsemet dixit. Et panis quem ego dabo caro mea est ꝓ mundi vita. Determinat quomodo sit panis: non solū ſm verbum quo viuunt omnia: sed ſm carnem assumptā pro mūdi vita. Humana enim caro que erat peccato mortua: carni munde vnita incorporata: vnum cū illa effecta viuit de spiritu eius sicut viuit corpus de suo spiritu. Corpus ⁊ sanguinē xpi dicim⁹ illud quod ex fructibus terre acceptum: ⁊ prece mystica consecratum: recte sumimus ad salutem spiritualem: in memoriam dominice passionis. Tu aūt dñe.

Hoc est sacra- Lectio.ij.
mentum pietatis ⁊ signū vnitatis: ⁊ vinculum charitatis. Qui vult viuere accedat ⁊ credat: incorporet hunc cibum ⁊ potum: societatem vult intelligi corporis ⁊ membrorū suorum suorum quod est ecclesie in ꝑdestinatis. Hoc est quod dicimus: quod modis omnibus approbare contendimus sacrificiū ecclesie duobus confici: duobus constare: visibili elementorum specie: ⁊ inuisibili dñi nostri ihesu xpi carne ⁊ sanguine ⁊ sacramento ⁊ re sacramenti: id est corpore xpi sicut christi persona constat ⁊ conficit ex deo ⁊ homine: cū ipse christus verus sit deus ⁊ verus homo. Tu autem dñe.

Conficit autem Lectio.iij.
sacramentū ecclesie duobus: sacramento ⁊ re sacramenti. i. corpore christi. Est igitur sacramentum ⁊ res sacramenti: id est corpus christi. Caro ei⁹ est: quam forma panis opertam in sacramento accipim⁹: ⁊ sanguis eius: quem sub vini specie ac sapore potamus: Caro videlꝫ est carnis ⁊ sanguis est sacramentum sanguinis. Carne ⁊ sanguine vtroqꝫ inuisibili: itelligibili: spirituali significat corpus dñi nostri ihesu xpi ⁊ palpabile plenum gratia omniū virtutum ⁊ diuina maiestate. Tu autem dñe.

Panis ē i altari vsitat⁹ L.iiii
añ verba sacramētoꝝ. Ubi ac
cessit cōsecratio de pane fit ca
ro christi. Quomodo autē po
test qui panis est esse corpus
christi? Consecratio igiť qui-
bus verbis: ⁊ cuius sermoni-
bus est? Domini ihesu. Nam
per reliqua que dicunť: laus
deo offertur oratione petitur
pro populo: pro regibus: pro
ceteris. Ubi autem sacramen
tū conficiť: non suis sermoni-
bus sacerdos: sed vtiť sermo-
nibus christi. Ergo sermo xpi
hoc cōficit sacramentū. Quis
sermo christi? Hic nempe quo
facta sunt omnia: celum terra
maria. Tu autem dñe. De
constitutione prefata domini
vrbani pape. Lectio.v⁹
Huius igitur memorialis cō
tinuā debemus celebrare me-
moriā: ut illius cuius ipsuꝫ fo
re memoriale cognouim⁹ sem
per memores existamus quia
cuius domum uel munus fre-
quentius aspicitur: huius me
moria strictius retineť. Licet
igiť hoc memoriale sacramen
tum in quottidianis missaruꝫ
solēnijs frequenteť conueniēs
tamen dignūq; est: ut de ipso
semel saltem in anno: ad con-
fundendam specialiter here-
ticorum perfidiā: memoria so
lēnior habeatur: quatenus in
eo quod in alijs missarum so-
lēnijs est forsitan pretermissū
deuota diligentia suppleatur
Tu autē dñe. De eadē. L.vj⁹
Ad corroborationem igitur
⁊ exaltationem fidei catholi-
ce: in hac sacra solēnitate de-
uote turbe fideliuꝫ ⁊ affectuo-
se ad ecclesiam concurrant: ⁊
tam clerici q̄ȝ populi pariter
congaudentes in cantica lau
dum surgant: omniū corda ⁊
vota: ora ⁊ labia hymnos per
sonēt leticie saluatoris. Psal
lat fides: spes tripudiet: exul-
tet charitas: deuotio plaudat
iubilet chorus: puritas iocun
deť. Singuli ergo alacri ani-
mo pronaq; voluntate conue
niant: tanti festi solēnia cele-
brantes quatenus apud eum
qui se dedit pro eis in preciuꝫ
tribuitq; se ipsis i pabulū: tan-
dem post huius vite decursuꝫ
eis se in premiuꝫ largiať. Qui
viuit ⁊ regnat in secula sempi
terna benedictus Amen. Tu.

Dominica prima post octa
uaꝫ pentechostes. Ab hac do-
minica vsq; aduentū dñi: ec-
clesia rep̄sentat in diuino offi

cio tēpus peregrinationis pre
sentis vite: sicut ⁊ a dñica pri
ma p⁹ octauas epiphanie dñi
usq₃ dominicā .lxx. exclusiue.
In quo quidem tēpore pere-
grini sumus ⁊ in pugna semp
contra mūdum contra carnē:
⁊ contra diabolū. Mundus
enim hostis est sophisticus:
Caro hostis domesticus: ⁊ dia-
bolus hostis occultus. Nullus
tamē horū efficacior est ad no
cendū q̄₃ familiaris inimicus
s. caro quā fouemus indumen
tis: ⁊ reficimus alimentis. Cui
utiq₃ tñ tria deberent impen-
di: tāq₃ iumento cib⁹ ut nō de
ficiat: onus ut mansuescat: vir
ga ne incōposite: sed rōne ince
dat. Propt̄ hui⁹mōi igit̄ luctā
⁊ pugnam usq₃ kalendas au-
gusti: quādo de tp̄e fit officiū₃
legunt̄ libri regū cum historia
Deus omniū: a prima dñica
post octauas epiphanie usq₃
dñicam .lxx. legunt̄ epistole
pauli: in quibus de multiplici
pugna agit̄: per que nr̄a spiri-
tualis pugna signat̄. Et at-
tende qd̄ dicit̄ usq₃ kalendas
augusti. Nam si ipse kalende
occurrant die dñica: ipsa die
mutabitur historia. Et si alia
die ipse eueniāt kalende tunc

aduertendū est: ad quā dñicā
plus approximant p̄cedentē₃
videl₃ uel sequentē: ut illa die
dñica mutet̄ dominicalis hi-
storia que erit p̄pinquior ad
kal. nisi ex causa oporteat in-
choationē historie huiusmo-
di ad dñicam sequentem hoc
non obstante transferri. Et sic
est intelligendum de inceptio
ne aliarū dñicaliū historiarū
quibus kal. sicut patet super⁹
p̄figunt̄. Pro clariori tñ ⁊ ple
niori intelligētia hui⁹ rubrice
oīo recurre ad rubricā gn̄ale₃
supra q̄ intitulat̄ sic de impo-
sitione nouarū historiarū ī spe-
ciali: ⁊ etiā ad rubricā imedia
te ibi p̄cedentē. Et qm̄ plures
dñicales dies ⁊ feriales occu-
pant̄ per festa ⁊ octauas festi-
uitatū: iō pauca posita sūt ī li
bro p̄ lectionib⁹ de tp̄e. Qui
bus pensatis prudēs recitator
sui officij: bene poterit cōpen-
sare suas lectiones de tp̄e: tā₃
de dñicalib⁹ q̄₃ de ferialib⁹ le-
ctionib⁹ p̄cedentiū ⁊ sequētiū
ebdomadarū ubi necesse fuerit: dū-
modo nō trāseat ad aliā histo
riam uel eius tp̄e: quia hoc in
congruitatē induceret quod
esse non debet. Sequit̄ igitur
sabbato precedēti ad vs. añ.

Benedictus cũ reliquis añis ? ps. sicut ĩ ĩ prima dominica post octauã epiphanie dñi.

Carissimi. Deus Cap. charitas est: in hoc apparuit charitas dei ĩ nobis: quoniam misit deus filium suum vnigenitũ ĩ mũdũ: ut viuam⁹ per eũ. Deo gratias. ℞. Dñs qui eripuit me. Hymnus

O Pater sancte mitis atq̧ pie: o ihesu xp̃e fili venerande⁹: paraclitusq̧ spiritus ? alme deus eterne. Trinitas sancta vnitasq̧ firma: deitas vera bonitas imensa lux angeloꝝ salus orphanoꝝ spesq̧ cunctorum. Seruiunt tibi cuncta que creasti: te tue cũcte laudant creture: nos quoq̧ tibi psallimus deuoti: tu nos exaudi. Gloria tibi omnipotens deus: trinus ? vnus magnus ? excelsus te decet hymn⁹: honor laus ? decus nũc ? in euũ Amen. ℣. Uespertina oratio ascendat ad te dñe. Et descendat. Añ Loq̃re dñe quia audit seruus tuus. ps. Magr̃.

Deus in te spe- Oratio rantiũ fortitudo: adesto propitius inuocationib⁹ nostris: ? quia nihil sine te potest mortalis infirmitas: p̃sta auxiliũ gratie tue: ut in exequendis mandatis tuis: ? voluntate tibi ? actione placeamus. Per. Subiungant memorie hic competentes: que sunt posite infra post cõmunia scõꝝ in suo ordine. Et nota q̧ tali modo ? ordine perficiat officiũ vesperarum diebus sabbatinis: quando de tẽpore agit: vsq̧ primam dñicam aduentus domini exclusiue. Cõplerorũ ĩ dominicali officio abhinc semper vsq̧ prima ȝ dñicam. Aduentus dñi exclusiue dicitur sicut in officio prime dñice post octauas epiphanie domini. Inuitatoriũ añe ps. ? ℣. ĩ hoc dominicali officio ? etiã in sequentibus vsq̧ aduentũ dñi: ut supra in officio dominicali post octauas epiphanie domini: preter illa q̃ hic signabunt uel describent prout infra apparebit. Incipit liber samuelis siue regum primus. Lectio. j⁹

Fuit vir vn⁹ de ramathaim sophim: de monte effraim: ? nomẽ eius helchana filius hieroboã filij heliu: filij thau filij suph effrateus Et ha

buit duas vxores: nomen vni anna: & nomen secunde fenē na. Fueruntq; fenēne filij: anne autem non erant liberi. Et ascendebat vir ille de ciuitate sua statutis diebus: ut adoraret & sacrificaret domino exercituum in sylo. Erant autem ibi duo filij heli: ofni: & phinees sacerdotes domini. Tu autem dñe. ℟. Deus omniū exauditor est ipse misit angeluꝫ suum: & tulit me de ouibus patris mei. Et vnxit me vnctione misericordie sue. ℣. Dominꝰ qui eripuit me de ore leonis: & de manu bestie liberauit me Et vnxit. Lectio.ij.

Venit ergo dies & imolauit helchana: deditq; fenenne vxori sue: & cunctis filijs: & filiabus partes. Anne autem dedit partem vnam tristis: quia annā diligebat. Dominꝰ autem concluserat vuluam eius. Affligebatq; eam emula eius: & vehementer angebant intantū: ut exprobraret q dominus cōclusisset vuluam eius. Sicq; faciebat per singulos annos: cum redeunte tempore ascenderet ad templuꝫ domini: & sic puocabant eam. Porro illa flebat & non capiebat cibuꝫ. Dixitq; ei helchana vir suus: Anna cur fles & quare non comedis: & quāobrem affligitur cor tuum? Nunqd nō ego melior tibi sū q̄ decem filij. Tu autem dñe. ℟. Dominus qui eripuit me de ore leonis. Et de manu bestie liberauit me. Ipse me eripiet de manibus inimicorum meorum. ℣. Misit deus misericordiam suam & veritateꝫ suam: animam meam eripuit de medio catulorum leonum Ipse me. Lectio.iij.

Surrexit aūt anna postq̄ comederat & biberat in sylo.i. cathedram uel sedem. Et heli sacerdote sedente sup sellam: ante postes domꝰ domini: cum esset anna amaro animo: orauit ad dñm flens largiter: & votū vouit dicens: Domine exercituū: si respiciēs videris afflictionē famule tue & recordatus mei fueris: nec oblitus ancille tue: dederisq; serue me sexum virilem: dabo eum dño omnibus diebus vite eius: & nouacula non ascendet super caput eius. Tu autē dñe. ℟. Ego te tuli de domo patris tui dicit dominus: & posui te pascere gregem populi

mei. Et fui tecum in omnibus vbicunq; ambulasti: firmãs regnũ tuuz in eternũ. ℣. Fecique tibi nomen grande: iuxta nomẽ magnoꝝ qui sunt in terra. Et fui. Gloria. Et. De cõmẽto beati hieronymi. Lectio iiij.

Helchana tropologice ꝑdicator: quem dñs possidet dr̃. Hic habuit duas vxores quarũ vna nobilior. s. anna sterilis erat: sicut sara abrahe. Secũda vo. i. fenẽna fuit sicut agar egyptia. Fenẽna interptat cõuersio: anna gratia. Qui vult ergo eẽ possessio dei has duas habeat vxores. Et primũ nobilem. i. gratiã. Hec eñi primo per fidẽ coniungit. vnde aplus. Gratia dei salua ti estis per fidẽ. Tu autẽ dñe.

℟. Montes gelboe: nec ros nec pluuia: veniant super vos Ubi ceciderunt fortes israhel ℣. Omnes montes in circuitu visitet domin⁹: a gelboe trãseat. Ubi. Lectio. v.

Deinde fenenne. i. cõuersioni: quia post gratiam fidei sequit emendatio morũ. Fenenna primo filios genuit quia primos fructus per conuersionez proferimus: nisi eñi a malo cõuertamur: de anna patres non efficimur. Qui eñi conuertit a peccato: de cõuersione generat opera iusticie. Tu autem dñe. ℟. Exaudisti dñe orationẽ serui tui: ut edificarem templum nomini tuo Benedic ꝛ sanctifica domum istam in sempiternũ deus isrl. ℣. Domine de⁹ qui custodis pactũ ꝛ misericordiã cum seruis tuis qui ambulant coram te in toto corde suo. Benedic.

Lectio. vj.

Anna bono ꝗcelo erat ut haberet filios q assistant deo. i. filios gratie. Qui enim deo vacat: ꝛ legez eius meditat die ac nocte filius est gratie. Anna ergo generat filiuz samuelem. de quo dicitur: Samuel inter eos qui inuocant nomen eius. Qui dicit: vbi ipse deus. Ubi enim spiritus gratie ibi de⁹. Tu aũt dñe. ℟. Domine si conuersus fuerit populus tu⁹: orauerit q; ad sanctuarium tuum. Tu exaudies i celo dñe: ꝛ libera eos de manibus inimicoꝝ eorum ℣. Si peccauerit in te popul⁹ tuus: ꝛ conuersus egerit penitentiaz: veniensq; orauerit in loco isto. Tu exaudies. Glia.

Scd̃m lucam

In illo tempore. Dixit ihs

discipulis suis parabolã hãc Homo quidã erat diues et induebatur purpura et bysso et epulabatur quottidie splendide. Et reliqua. Omelia beati gregorij pape. Homil. 40. in Euangelia

Lectio. vij.

Quem fratres charissimi quem diues iste: nisi iudaicũ populum significat: q cultũ vite exterius habuit: qui accepte legis delicijs ad nitorẽ vsus est: non ad vtilitatẽ. Quẽ vo lazarus vlceribus plenus: nisi gentilẽ populũ figuraliter exprimit. Qui dum conuersus ad deum peccata sua confiteri non erubuit Huic vulnus in cute fuit. In cutis quippe vulnere virus a visceribus trahitur et foras erumpit. Tu autẽ dñe. ℟. Audi dñe hymnũ et orationẽ quã seruus tuus orat corã te dñe: ut sint oculi tui aperti: et aures tue intente. Sup domũ istam die ac nocte. ℣. Respice dñe de sctuario tuo: et de excelso celorum habitaculo. Super.

Lectio. viij.

Quid ẽ ergo peccatorũ confessio: nisi quedã vulnerũ ruptio? Quia peccati virus salubriter aperitur in confessiõe: quod pestifere latebat in mente. Vulnera enim cutis in superficiem trahunt humorem putredinis: et confitendo peccata: quid aliud agimus: nisi malum quod latebat in nobis aperimus. Tu autem dñe. ℟. Recordare domine testamenti tui et dic angelo percucienti cesset iam manus tua. Ut non desoletur terra et ne perdas omnem animam viuã. ℣. Quiescat ira tua domine a populo tuo et a ciuitate sancta tua. Ut non.

L. ix.

In sacro eloquio nõnũquam per canes solent predicatores intelligi. Canum etenim lingua: vulnus dum lingit curat. Quia igitur predicatores sancti peccata damnant: confessionem vero peccatorũ approbant dicentes. Confitemini alterutrũ peccata vestra: et orate pro inuicem ut saluemini: vlcera lazari canes lingũt. Sancti etenim doctores dum gentilium confessionem accipiunt mentium vulnera saluti restituunt. Tu. ℟. Peccaui super numerũ arene maris et multiplicata sũt peccata mea et non sum dignus videre altitudinem celi pre multitudine iniqtatis mee qm̃ irritaui iram tuã. Et malum coram te feci.

℣. Quoniam iniquitatẽ meã ego agnosco: et delictũ meũ corã me est semper tibi soli peccaui. Et malũ. Gloria. Et. Precedens ℟. dicat post. ix. lectionẽ etiã in dñica sequẽti. Item ℟. Preparate. infra descriptũ dicat similit post. ix. lectionem in tertia et quarta dñica. Item ℟. Planxit aũt. similit dicat i dñica quinta et sexta. Itẽ ℟. Factũ est. dicat sic in dñica septima et octaua. Sequit ℟. Preparate corda vr̃a dño: et seruite illi soli. Et liberabit vos de manibus inimicoꝝ vr̃oꝝ. ℣. Auferte deos alienos de medio vr̃i. Et. ℟. Planxit autem dauid planctu magno super saul et ionathan filiũ eius: et dixit. Quõ ceciderũt fortes i bello: et interierũt arma bellica. ℣. Montes gelboe nec ros nec pluuia sup vos descẽdat. Quõ. ℟. Factũ est dũ tolleret dñs heliam p turbinem in celum. Heliseus clamabat dicẽs Pater mi: pater mi: currus isrl̃ et auriga eius. ℣. Eleuauitq pallium helie quod ceciderat ei percussitq aquas et ait. Pater mi Gloria. ℣. Hec dies quã fecit dominus. Exultemus et letemur in ea. Laudes de psalmista pro quolibet dñicali officio vsq aduentum dñi. Cap. Deus charitas est. Hymnus et ℣. de psalmista. Añ. Homo quidam erat diues et induebatur purpura et bysso: et epulabatur quottidie splendide: et erat quidam mendicus noie lazarus qui iacebat ad ianuã eius: vlceribus plenus: cupiẽs saturari de micis que cadebant de mensa diuitis: et nemo illi dabat: sed et canes veniebant et lingebant vlcera eius. Ps. Benedictus. Oratio. ut s. Subiungant memorie hic competentes q̃ sunt posite infra post cõmunia sanctoꝝ in suo ordine. Et cum eisdem memorijs perficit officium matutinũ in dominicali officio vsq primã dominicam aduentus domini. Officiũ autẽ prime horep eodem tempore recitat in dominicali officio: sicut in psalmista continet. Ad tertiam añ. Adesto deus vnus omnipotens pater et filius et spiritus sanctus. Ps. Legem pone. Capitu. Deus charitas est. ℟. Inclina cor. sicut in psalmista. Oratio. Deus in te sperantium. cũ reliquis. s. Ad sextam añ. Te vnum in substantia: trinitatẽ

in personis cõfitemur. ps. Defecit in saluta. Cap.

Quisquis confessus fuerit quoniam ihesus est filius dei: deus in eo manet et ipse in deo. Deo gratias. R. In eternum dñe. sicut in psalmista. Ad nonã añ. Te semper idẽ esse: viuere et intelligere profitemur. ps. Mirabilia. Cap.

Hoc mandatum habemus a deo: ut qui diligit deũ diligat et fratrẽ suũ. Deo gratias. R. Clamaui ut supra in psalmista. Añe supra ad terciam sextã et nonã posite. et breuia. Bñd. signata dicunt in dominicali officio usq; aduentũ domini. Ad secũdas vesperas añ. Sede a dextris. ps. Dixit dominus. cũ reliquis in psalmista. Cap. Dominus dirigat. R. Quã magnificata. Hymn. Lucis creator. sicut in psalmista. V. Dirigat. Añ. Eleuans autem diues oculos suos cũ esset in tormentis: vidit abraham a longe et laçaruz in sinu eius: et ipse clamans dixit: pater abraham miserere mei. ps. Magt. Oratio. Deus in te sperantium. Subsequantur memorie hic competen. que sunt posite infra post cõmunia sanctorum in suo ordine. Et cum eisdem memorijs etiam terminatur diuinum officium: sicut in dominicali: ita etiã in quolibet alio modo alias moderato: et in loco superius denotato. Sequens antiphona. dicatur ad magnificat: infra ebdomadam quando expedit: uel p memoria suo modo alias designato. Añ. Pater abraham miserere mei: et mitte laçarum ut intingat extremum digiti sui in aquam: ut refrigeret linguam meam. ps. Magt. Infra ebdomadaz quando de feria fit officiũ pro lectionibus dicantur sequentes primo loco.

Cognouit autem helchana: annam uxorem suaz: et recordatus est eius dominus. Et factum est post curriculum dierum: concepit anna et peperit filium. Uocauitq; nomen eius samuel: eo q a domino postulasset eum. Ascendit aũt vir eius helchana et omnis domus eius ut immolaret domino hostiam solẽnem: et votum suum: et anna non ascendit. Dixit enim viro suo. Non va-

dam donec ablactetur infans et ducã eũ ut appareat ante conspectũ dñi et maneat ibi iugiter. Et ait helchana vir suus Fac quod tibi bonũ videtur: et mane donec ablactes eum. Precorq; ut impleat domin⁹ verbũ suum. Mansit ergo mulier et lactauit filium suum donec amoueret eum a lacte. Et adduxit eũ secum postq; ablactauerat in vitulis tribus: et trib⁹ modijs farine: et amphora vini et adduxit eum ad domũ domini in sylo. Puer aũt erat adhuc infantulus. Et immolauerunt vitulũ et obtulerunt puerum heli. Itẽ secundo loco dicantur.

Et ait anna. Obsecro mi domine viuit anima tua Ego sum illa mulier que steti coram te hic: orans dominũ pro puero isto. Oraui et dedit mihi dominus petitionẽ meã quam postulaui eum. Idcirco et ego cõmodaui eum dño cunctis diebus: quibus fuerit accomodat⁹ domino. Et adorauerunt ibi dñm. Et abijt helchana in ramatha in domum suam. Puer autem erat minister in conspectu domini ante faciem heli sacerdotis. Porro filij heli: filij belial: nescientes dominum: neq; officium sacerdotũ ad populum: sed quicũq; imolasset victimã veniebat puer sacerdotis dũ coquerentur carnes: et mittebat fuscinulam tridentem in ollam: et omne quod leuabat fuscinula tollebat sacerdos sibi. Sic faciebãt vniuerso israheli venientium in sylo.

Erat ergo peccatum puerorum grande nimis coram domino: qui detrahebant homines sacrificio domini. Samuel aũt ministrabat ante faciem domini puer: accinctus ephot lineo. Heli autem erat senex valde et audiuit omnia que faciebant filij sui vniuerso israheli: et quomodo dormiebant cũ mulieribus: que obseruabant ad ostiũ tabernaculi. Itẽ tertio loco.

Factum est autem in die quadam. Heli iacebat in lectulo suo: et oculi ei⁹ caligauerant. Lucerna dei anteq; extingueret: samuel dormiebat in templo dñi: vbi erat archa dei. Et vocauit dominus samuel. Qui respondens ait. Ec

ce ego. Et cucurrit ad heli: et dixit: Ecce ego. Vocasti enim me Qui dixit: Non vocaui te fili. Reuertere et dormi. Et abiit et dormiuit. Et adiecit dominus rursum vocare samuel. Consurgensque samuel abiit ad heli: et dixit: Ecce ego: quia vocasti me. Qui respōdit: Non vocaui te fili mi. Reuertere et dormi. Porro samuel necdum sciebat dominum: neque reuelatus ei fuerat sermo domini Et adiecit domin⁹ et vocauit adhuc samuel tertio: Qui consurgens abiit ad heli et ait. Ecce ego quia vocasti me. Intellexit ergo heli: quia dominus vocaret puerum: et ait ad samuel. Vade et dormi: et si deinceps vocauerit te dices: Loquere domine quia audit seruus tuus. Abiit ergo samuel et dormiuit in loco suo. Et venit dominus et stetit et vocauit sicut vocauerat secundo. Samuel samuel. Et ait samuel: Loquere domine: quia audit seruus tuus. Et dixit domin⁹ ad samuel: Ecce ego facio verbum in israel quod quicunque audierit tinnient ambe aures eius. In die illa suscitabo aduersum heli omnia que locutus sum super domum eius. Incipiam et complebo. Predixi enim ei quod iudicaturus essem domum eius in eternum: propter iniquitatem eo quod nouerat indigne agere filios suos: et non corripuit eos. Tu. Pro diebus sabbatinis: fit officium de beata virgine: descriptum supra ante officium de aduentu domini. Dominica secunda añ. Benedictus. ps. Ipsum cum reliquis ut supra. Cap.

Charissimi. Nolite mirari: si odit vos mundus: nos scimus quoniam translati sumus de morte ad vitam: quoniam diligimus fratres. Deo. R. Ego te tuli. Añ. Cognouerunt oēs a dan usque bersabee quod fidelis samuel propheta esset dñi. ps. Mgt. Oratio.

Sancti nois tui dñe timorē pariter et amorē: fac nos hēre perpetuū: quia nūquam tua gubernatiōe destituis: quos in soliditate tue dilectiōis istituis. P.

Procedebat philisteus mane et vespe: et stabat quadraginta dieb⁹. Dauid vero cū fuisset adductus ad saul locutus est ei: Non concidat

cor cuiusq; in eo. Ego seruus tuus vadã et pugnabo aduersus philisteũ. Et ait saul ad dauit. Non vales resistere philisteo isti: nec pugnare aduersus eũ: quia puer es. Hic autẽ vir bellator est ab adolescentia sua. Tu aũt dñe. Lectio.ij.

Dixitq; dauid ad saul. Pascebat seruus tuus patris sui gregem et veniebat leo uel vrsus et tollebat arietem de medio gregis et persequebar eos et percuciebã: eruebãq; de ore eorum Et illi consurgebant aduersuz me: et apprehendebã mentum eorum: et suffocabam et interficiebam eos. Nam et leonem et vrsũ interfeci ego seruus tu⁹ Erit igitur et philisteus hic incircũcisus: quasi vnus ex eis Nunc vadam et auferam opprobrium populi. Tu aũt dñe

Et ait dauid. Do- Lectio.iij. minus qui eripuit me de manu leonis: et de manu vrsi: ipse me liberabit de manu philistei hui⁹. Dixit aũt saul ad dauid. Uade et dñs tecũ sit. Et induit saul dauid vestimẽtis suis et imposuit galeã ereã sup caput ei⁹ et vestiuit eũ lorica. Dixitq; dauid ad saul: Nõ possũ sic incedere qr nõ vsuz habeo et deposuit ea. Et tulit baculũ suum quem sp habebat in manib⁹: et elegit sibi quinq; limpidissimos lapides de torrẽte: et misit eos in perã pastoralez: et fundã manu tulit et pcessit aduersum philisteũ. Tu.

De expositione bti hieronymi pbri

Procedebat philiste⁹ L.iiij mane et vespere: p. xl. dies et reliqua. Quadraginta dies quibus goliath: aduersus pplos isrl stetisse narrat: oẽ tẽpus vite pñtis pter denarij numeri pfectionẽ atq; mũdi quatuor ptes sue q̃tuor elemẽta e qb⁹ visibilis creatura cõstat: figurã habuisse nõ dubiũ est. Dauid a pr̃e sito ad visitandũ fratres missus ẽ. Silr et xp̃s dñs: a deo pr̃e ad oues q̃ pierũt domus isrl se destinatũ dicit. Tu

Dauid ephi polẽte B L.v. ẽ triũ modiorum mẽsurã fribus suis detulit: sic et xp̃s p nouaz doctrinã quã eccle sue tradidit mysteriũ scẽ trinit at cũctis credẽtib⁹ cõmẽdauit. Dauid decẽ formell⁹ casei: tribuno detulit: et dñs ih̃s xp̃s decalogũ legis pplo iudeoruz tradidit. Tu aũt dñe. Lectio.vj.

Goliath getheus spurius personã diaboli gestat: qui de altitudine superbie sue se iactans per omne tempus quod ante aduentum saluatoris decursum est: aduersus populum dei dimicans a nullo poterat superari. Dauid leonem pariter et vrsum necauit et domin⁹ ihesus christus diabolũ hominibus latenter insidiantem: et antichristũ in posterum manifestissime seuientem in iudicio puniturus est. Tu autẽ dñe. Scd'm lucã.

In illo tempore. Dixit ihesus discipulis suis similitudinem hanc. Homo quidã fecit cenam magnã: et vocauit multos. Et misit seruum suũ hora cene dicere inuitatis ut venirent quia parata sunt oĩa. Et reliqua. Omelia beati gregorij pape. Lectio. vij.

Quis frẽs charissimi iste homo ẽ: nisi ille de quo per prophetam dicitur. Et homo est: et quis cognoscet eum. Qui fecit cenã magnam: quia sacietatem nobis dulcedinis interne ꝑparauit. Qui vocat multos: sed pauci veniunt qꝛ nonnũq ipsi qui ei per fidem subiecti sunt: eterno eius conuiuio male viuendo cõtradicunt. Tu aũt. Lectio. viij.

Misit autẽ seruum suũ hora cene dicere inuitatis ut venirẽt. Quid hora cene nisi finis est mundi. In quo nimirum nos sum⁹: sicut iam dudũ paulus testaẽ dicens: Nos sumus in quos fines seculoꝝ deuenerunt. Si ergo iam hora cene ẽ cũ vocamur: tanto min⁹ debemus nos excusare a conuiuio dei: quanto ꝓpinquasse iã cernim⁹ finem seculi. Tu L. ix.

Idcirco aũt hoc cõuiuiũ dei: non prãdiũ: sed cena nominatur: quia post prandiũ cena restat: post cenã vo cõuiuiũ nullum restat. Et quia eternũ dei conuiuiũ nobis in extremo ꝑparabiẽ: rectum fuit in hoc: ut nõ prandiũ sed cena vocareẽ. Tu aũt dñe. Añ. Homo qdã fecit cenam magnam: et vocauit multos: et misit seruũ suum hora cene dicere inuitatis ut venirent: quia parata sunt oĩa alleluia. ps. Benedictus.

In hoc cognouim⁹ charitatem dei: qm̃ ille pro nobis animam suam posuit: et nos debem⁹ animas pro fratribus ponere. Deo. Ad. vi. cap.

Ad nonam capitulum.

Filioli mei: non diligam⁹ verbo: neq₃ lingua: s₃ opeꜭ veritate. Deo gratias. An. Exi cito in plateas ꝛ vicos ciuitatis: ꝛ pauperes ac debiles compelle intrare: ut impleat dom⁹ mea alleluia. ps. Magt. Precedens an̄. dicat ꝛ infra ebdomadaz ad magt uel pro memoria. Pro lectionibus infra ebdomadā loco primo.

Ibat philisteus incedens: ꝛ appropinquās aduersū dauid ꝛ armiger eius ante eū Cūq₃ philisteus vidisset dauid despexit eum. Erat autē adolescens rufus ꝛ pulcher aspectu. Et dixit philisteus ad dauid: Nunquid ego canis sum ꝙ tu venis ad me cum baculo Et maledixit philiste⁹ dauid in dijs suis. Dixitq₃ ad dauid: Ueni ad me ꝛ dabo carnes tuas volatilibus celi ꝛ bestijs terre. Dixit autem dauid ad philisteū. Tu venis ad me cum gladio ꝛ hasta ꝛ clypeo: ego autē venio ad te in nomine dn̄i exercituum dei agminū israhel: quibus exprobrasti hodie: ꝛ dabit te dominus in manu mea ꝛ percutiam te: ꝛ auferam caput tuum a te. Et dabo cadauera castroꝝ philistijm hodie volatilib⁹ celi ꝛ bestijs terre: ut sciat omnis terra: quia est dominus deus in israhel: ꝛ nouerit vniuersa ecclesia hec: quia non in gladio: nec in hasta saluat dominus. Ipsius enim est bellum: ꝛ tradet vos in man⁹ nostras

Item loco secundo.

Cum ergo surrexisset philisteus: ꝛ veniret ꝛ appropinquaret contra dauid: festinauit dauid ꝛ occurrit ad pugnam ex aduerso philistei. Et misit manum suam in peram tulitq₃ vnum lapidē ꝛ funda iecit ꝛ circūducēs percussit eū in fronte: ꝛ infixus est lapis in fronte eius: ꝛ cecidit in faciē suam super terram. Preualuit dauid aduersū philisteū in funda ꝛ lapide: percussitq₃ philisteū interfecit. Cūq₃ gladium nō haberet in manu dauid: cucurrit ꝛ stetit super philisteum: ꝛ tulit gladiū eius: ꝛ eduxit eum de vagina sua: ꝛ interfecit eum: preciditq₃ caput eius. Uidentes autem philistijm ꝙ mortuus esset fortissimus eorum fugerunt. Et consurgentes viri israhel ꝛ iu-

da vociferati sunt et persecuti
sunt philisteos: usque dum veni
rent in vallem et usque ad por-
tas acharon. Cecideruntque vul
nerati de philisthim in via sar-
mi et usque ad geth: et usque ad
acharon. Dñica tertia cap

Charissimi: humiliamini
sub potenti manu dei: ut
vos exaltet in tempore visita-
tionis: omnem solicitudinem
vestram proijcientes in eum:
quoniam ipsi cura est de vo
bis. Deo gratias. R. Domi-
nus qui eripuit me: de ore leo
nis. Et de manu bestie libera
uit me. Ipse me eripiet de ma
nibus inimicorum meorum.
V. Misit deus misericordiam
suam et veritatem suam: ani-
mam meam eripuit de medio
catulorum leonum. Ipse me.
AN. Nõne iste ẽ dauid de quo
canebant dicentes: saul per-
cussit mille et dauid decem mi
lia in milibus suis. ps. Magt

Protector in te Oratio
sperantiũ deus: sine quo
nihil est validum: nihil san-
ctum: multiplica super nos mi
sericordiam tuam: ut te recto-
re te duce: sic transeamus per
bona temporalia: ut nõ amit-
tamus eterna. Per dominum
nostrum ihesum christum.

Incipit liber samuelis siue re
gum secund⁹. Lectio. j.

Factum est postquam mor-
tu⁹ est saul: ut dauid re-
uerteretur a cede amalech: et
maneret i sicelech: duos dies
In die autem tertia apparuit
homo veniens de castris saul
veste conscissa: et puluere con
spersus caput. Et ut venit ad
dauid: cecidit super faciẽ suã
et adorauit. Dixitque ad eum
dauid: Unde venis? Qui ait
ad eum: De castris israhel fu
gi. Et dixit ad eum dauid.
Quod est verbum quod factũ
est? Indica mihi. Qui ait: fu-
git populus ex prelio: et multi
corruentes e populo mortui
sunt. Sed et saul et ionathas fi
lius eius interierunt. Tu autẽ
domine miserere nostri.

Dixitque dauid Lectio. ij.
ad adolescentem qui nuncia-
bat ei. Unde scis quia mor-
tuus est saul et ionathas filius
eius? Et ait adolescẽs qui nũ-
ciabat ei. Casu veni in mon-
tẽ gelboe et saul incũbebat sup
hastã suã. Porro curr⁹ et eqtes
appĩnqbãt ei et cõuersus post

tergū suū vidēsq; me vocauit
Cui cum respondissem adsū
dixit mihi. Quis nam es tu?
Et aio ad eū: Amalechites ego
sum. Et locutus est mihi. Sta
super me: et interfice me: quo
niā tenent me angustie et ad
huc tota anima mea in me est
Stansq; super eum occidi illū
Sciebam enī quod viuere nō po
terat post ruinā. Tu aūt dñe.

Apprehendēs Lectio. iij
autem dauid vestimenta sua
scidit: omnesq; viri qui erant
cum eo et planxerunt et fleue
runt et ieiunauerunt vsq; ad
vesperam super saul et super
ionathan filium eius et su
per populum domini: et super
domū israhel eo quod corruissent
gladio. Dixitq; dauid ad iu
uenē qui nunciauerat ei: Unde
es tu. Qui respondit. Filius ho
minis aduene amalechite ego
sum. Et ait ad eū dauid. Qua
re nō timuisti mittere manum
tuam: ut occideres xpm dñm
Uocansq; dauid vnū de pue
ris suis ait: Accedens irrue in
eum. Qui percussit illū et mor
tuus est. Tu aūt dñe. De cō
mento beati hieronymi.

Rex et propheta Lectio. iiij
dauid qui persecutoribus ma
la nō reddidit: cū saul et iona
thas bello occubuissent in la
mentatione sua gelboe mon
tibus maledicit. Quid gelboe
montes deliquerunt. Sed quia
per gelboe interpretatur decur
sus: per saul aūt vnctus et mor
tuū: mors mediatoris nri exp
mitur. Merito per gelboe superba
iudeorū corda designantur que
dum in huius vite desiderijs
defluunt innexi. i. xpi se mor
ti miscuerunt. Tu autem do
mine miserere nostri.

Et quia in eius Lectio. v
vnctus rex corporaliter moritur
ab omni gratie rore siccantur
De quibus bene dicitur: ut agri
primitiarum esse nō possunt.
Superbi enim iudeorum mō
tes primitiarum fructus non
ferunt qui redemptoris aduē
tu ex parte maxima in pfidia
remanentes primordia fidei
sequi noluerunt. Tu aūt dñe.

Possunt tamen Lectio. vj
montes gelboe ore prophete
maledici: ut dum fructus are
scente terra moritur: possesso
res terre sterilitatis damno fe
riantur ut ipsi maledicendis
sententiā acciperēt: qui apud
se mortem regis suscipere ini
quitate exigente meruissent.

Mótes gelboe vberrimi fuerunt: ante maledictioné quos hactenus maledictioni subiacere ferunt. Tu autem dñe.

Sdm lucam

In illo tempore. Erant appropinquantes ad iheſuz publicani et peccatores: ut audirent euz. Et murmurabant scribe et pharisei dicétes: Qu a hic peccatores recipit et manducat cum illis. Et reliqua.

Omelia beati gregorij pape.

L. vij.

Audistis in lectione euágelica fratres mei quia peccatores et publicani accesserunt ad redemptorem nostrum: et non solum ad colloquendū: sed etiam ad vescédum recepti sunt. Quod vidêtes pharisei: dedignati sunt. Ex qua re colligite: quia vera iusticia cõpassionem habet et falsa dedignationem quãuis et iusti recte soleant peccatoribus indignari. Tu aūt dñe.

L. viij.

Sed aliud est quod agit typo supbie: aliud quod zelo discipline: dedignantur etenim: sed non dedignantes desperant: sed non desperantes persecutionem cūmouent sed amantes: quia etiam si foris increpationes per disciplinam exaggerant: intus tamé dulcedinem per charitaté seruant: preponūt sibi in animo ipsos plerūq; quos corrigunt et meliores existimant eos q̄z quos iudicat. Tu autez dñe.

L. ix.

Et contra hi qui de falsa iusticia superbie solent: ceteros quosq; despiciūt: et nullo infirmantibus condescendunt: et quo se peccatores esse non credunt: eo deterius peccatores fiunt. De quorū profecto numero pharisei extiterant: qui diiudicantes dominum q̄ peccatores susciperet arenti corde ipsuz fontem misericordie reprehédebát. Tu autem dñe. Añ. Quis ex vobis homo: qui habet centum oues: et si perdiderit vnam ex ipsis: nõne dimittit nonagintanouez in deserto: et vadit ad illam que perierat: donec inueniat illam. ps Benedictus

Ad sextam Cap.

Sobrij estote et vigilate: quoniam aduersari[9] vester: diabolus tãq; leo rugiés circuit: querés quem deuoret cui resistite fortes in fide. Deo gratias.

Ad noná cap.

Deus autem omnis gratie: qui vocauit nos in

eternam gloriaʒ suam in chri sto ihesu: modicum passos: ipse perficiet: confirmabit: so lidabitq; ipsi gloria ꝛ impe- rium in secula seculoꝛuʒ amē Deo gratias. An. Que mu- lier habēs dragmas decem: ꝛ si perdiderit dragmā vnam nonne accendit lucernam ꝛ euertit domum: ꝛ querit di- ligenter donec inueniat. ps. Magnificat. Precedens añ: dicatur ꝛ infra ebdomadam ad Magnificat: uel pro me- moria. Pro lectionibus in- fra ebdomadā loco primo

Planxit aūt dauid plan- ctuʒ huiuscemodi super saul: ꝛ super ionathan filium eius ꝛ precepit ut docerent fi- lios iuda planctum: sicut scri ptū est in libro iustoꝝ. Et ait: Considera israhel pro his qui mortui sunt: super excelsa tua vulnerati. Inclyti israhel sup montes tuos interfecti sunt.

Quomodo ceciderunt for- tes: Nolite annūciare in geth neq; annuncietis in compitis ascalonis: ne forte letent. Fi- lie philisthijm: ne exultent filie incircūcisoꝝ. Montes gelboe nec ros nec pluuia veniant su per vos. Neq; sint agri primi- tiarū quia ibi abiectus est cly peus fortiū: clypeus saul qua si non esset vnctus oleo a san- guine interfectorum: ab adi- pe fortium. Sagitta iona- the nunq; rediit retrorsum: ꝛ gladius saul non est reuersus inanis. Saul ꝛ ionathas ama biles ꝛ decori valde in vita sua in morte quoq; non sunt diuisi. Aquilis velociores: leo nibus fortiores. Filij israhel sup saul flete: q vestiebat vos coccino in delitijs: qui prebe- bat ornamenta aurea cultui vestro. Item secūdo loco.

Igitur post hec dauid con- suluit dñm dicens: Num ascendam in vnam de ciuita tibus iuda? Et ait dñs ad euʒ Ascende. Dixitq; dauid. Quo ascendā. Et respondit ei. In ebron. Ascēdit ḡ dauid ꝛ due vxores eius achinoem iesra- helites ꝛ abigail vxoꝛ nabal carmeli: sed ꝛ viros qui erant cum eo duxit dauid singulos cum domo sua: ꝛ manserunt in oppidis ebron. Uene- runtq; viri iuda: ꝛ vnxerunt ibi dauid: ut regnaret super do- mum iuda. Et nunciatum est

dauid q viri iabes galaad se pelissent saul. Misit ergo dauid: nuncios ad viros iabes galaad. Dixitq ad eos. Benedicti vos a domino: qui fecistis misericordiam hanc cũ domino vestro saul: et sepelisti eum. Abner autem filius ner princeps exercitus saul: tulit isboseth filium saul: et circũduxit eum per castra: regẽq constituit super galaad: et super gessuri: et super iezrahel: et super effraim: et sup beniamin et super israhel vniuersũ. Quadraginta annorum erat isboseth filius saul: cũ regnare cepisset super israhel: et duobus annis regnauit. Tu autẽ domine miserere nostri. Dñica quarta capitulum.

Fratres. Existimo q non sint condigne passiones huius temporis ad futuram gloriam que reuelabit in nobis. Deo gratias. R. Ego te tuli. Añ. Quis enim in omnibus sicut dauid fidelis inuentus est in regno tuo: egrediens et regrediens et pergens ad imperium regis. ps. Magnificat. Oratio.

Da quesumus domine: ut et mundi cursus nobis pacifice tuo ordine dirigatur: et ecclesia tua tranquilla deuotione letetur. Per dñm nostrum ihesum christuz filiũ tuum: qui tecũ viuit et regnat in vnitate spiritus sancti deus Per omnia secula seculorum Amen. Lectio. i.

Factum est autem vertente eo anno: tempore quo solent reges ad bella procedere: misit dauid ioab et seruos suos cum eo: et vniuersum israhel: et vastauerunt filios ammon: et obsederunt rabba. Dauid autem remansit in hierusalem. Dum hec agerentur accidit quodam die: ut surgeret dauid de stratu suo post meridiem: et deambularet in solario domus regie: viditq mulierem se lauantem ex aduerso super solarium suum. Tu autem domine miserere nostri. Lectio. ij.

Erat autem mulier pulchra valde. Misit ergo rex: et requisiuit que esset mulier. Nunciatumq est ei: q ipsa esset bersabee filia heliam: vxor vrie ethei. Missis itaq nunciis tulit eam. Que cũ ingressa esset ad illũ dormiuit cũ ea: statimq sctificata est ab imũdicia sua:

et reversa est domum suam cõcepto fetu. Mittensq[ue] nunciauit dauid et ait: Concepi. Tu
Misit autem dauid L. iij
ad ioab dicens: Mitte ad me vriam etheum. Misitq[ue] ioab vriã ad dauid. Et venit vrias ad dauid. Quesiuitq[ue] dauid: q[uam] recte ageret ioab et populus et quomõ administraret bellũ Et dixit dauid ad vriam. Uade in domũ tuã: et laua pedes tuos. Et egressus est vrias de domo regis: secutusq[ue] est eum cibus regius. Dormiuit autẽ vrias: ante portam domus regie: cum alijs seruis domini sui et non descendit ad domũ suam. Tu autẽ d[omi]ne.

De cõmẽto beati hieronymi. L. iiij

Quis audiens non solum fideliũ: sed ipsorum quoq[ue] infidelium: non mireť: q[uod] dauid in solario deambulans bersabee: vrie concupiscit vxorem: Quem tamen a prelio reuertentem ire ad domum ammonet pedes lauare Qui protin[us] respõdit dicens. Archa domini sub pellibus est: et ego i domo mea requiescam. Quem dauid ad mensam propriam suscepit: eiq[ue] epulas per quas mori debeat tradidit. Tu autẽ d[omi]ne.

Lectio. v.

Cuius autem dauid in solario deambulans typum tenet nisi eius de quo scriptum est: In sole posuit tabernaculum suum. Et quid est bersabee ad se p[ro]ducere: nisi lege littere carnali populo coniunctum: spiritali intellectu sibi sociare? Quez vero vrias: nisi iudaicũ populum significat. Cuius nomẽ interpretatum dicitur: lux mei dei. Judaicus enim populus: quia de accepta legis scientia extollitur: quasi dei lege gloriať. Tu.

Lectio. vj.

Sed huic vrie dauid vxorem abstulit: sibiq[ue] coniũxit: quia videlicez manu fortis quod dauid dicitur: in carne redẽptor apparens: dum de se specialiť loqui legem innotuit: per hoc quod iuxta litteram tenebať hanc a iudaico populo extrãneam demonstrauit: sibiq[ue] cõiunxit: quia se per illam predicari declarauit. Tu autẽ d[omi]ne.

Sc[un]d[u]m lucam.

In illo tempore. Dixit ihesus discipulis suis. Estote misericordes sicut et pater vester misericors est: Nolite iudicare: et non iudicabimini. Nolite condemnare: et nõ cõ

dennabimini. Et reliqua.
Omelia venerabilis bede p̄sbyteri. Lectio vij

Hoc loco nihil aliud nob p̄cipi existimo nisi ut ea facta que dubium est quo animo fiant: in meliorem partez interpretemur. Quod eniz scriptum est. Ex fructibus eorum cognoscetis eos: de manifestis dictū est: que non possunt bono animo fieri: sicuti sunt stupra: uel blasphemie: uel furta: uel ebrietates: ꝛ siqua sunt talia de quibus nobis iudicare permittitur. Tu autem dñe miserere nostri. Lectio. viij

De genere autem ciboꝝ quia possunt: bono animo ꝛ simplici corde: sine vitio concupiscētie quicūqz humani cibi indifferenter sumi: prohibet apostolus iudicare eos: qui carnibus vescebantur ꝛ vinum bibebant: ab eis qui se huiusmodi alimentis tēperabant. Qui manducat inquit: non manducantem: non spernat: ꝛ qui non manducat: manducantē non iudicet. Tu autem dñe.

Sunt ergo que- Lectio. ix
dam facta media: que ignoramus quo animo fiant: quia ꝛ bono ꝛ malo fieri possunt: de quibus temerariū est iudicare: maxime ut cōdemnemꝰ. Uotum autem veniet tempꝰ ut iudicentur: cum dominus illuminabit abscondita tenebrarum: ꝛ manifestabit cogitationes cordiū. Tu autē dñe

Añ. Estote misericordes: quoniaz ꝛ pater vester misericors est dicit dominus. p̄s. Benedictus. Ad sextā cap̄.

Uanitati enim creatura subiecta est: non volēs sed propter euz qui subiecit in spe: quia ꝛ ipsa creatura liberabitur a seruitute corruptionis in libertatem glorie filioꝝ dei. Deo gratias. Ad. ix. cap̄.

Et ipsi intra nos geminꝰ adoptionē filiorum dei: expectantes redemptionē corporis nostri: i christo ihesu domino nostro. Deo grãs. Añ. Nolite iudicare ut non iudicemini: in quo enim iudicio iudicaueritꝭ iudicabimini dicit dominus. p̄s Magt. Precedens añ. dicitur ꝛ infra ebdomadam ad magnificat uel pro memoria. Infra ebdomadam pro lectionibus loco primo.

Nunciatuz est dauid a dicentib⁹: Non iuit vrias in domuz suam. Et ait dauid ad vriam: Nunquid non de via venisti. Quare non descē disti in domū tuā: ⁊ ait vrias ad dauid. Archa dei ⁊ israhel ⁊ iuda habitant in papilionibus: ⁊ dominus meus ioab ⁊ serui domini mei super faciez terre manent: ⁊ ego ingrediar domum meam ut comedam ⁊ bibam ⁊ dormiam cum vxore mea. Per salutem tuam ⁊ per salutem anime tue non faciam rem hanc. Ait ergo dauid ad vriam: Mane hic etiam hodie: ⁊ cras dimittam te. Mansit vrias in hierusalē in die illa ⁊ altera: ⁊ vocauit eum dauid ut comederet coram se: ⁊ biberet ⁊ inebriauit euz. Qui egressus vespere dormiuit in stratu suo cum seruis domini sui ⁊ in domuz suam non descendit. Factum est ḡ mane: ⁊ scripsit dauid epistolam ad ioab: misitq; per manum vrie scribens in epistola Ponite vriam ex aduerso belli vbi fortissimum est prelium ⁊ derelinquite eum ut percussus intereat. Igitur cum ioab obsideret vrbē: posuit vriam in loco vbi sciebat viros esse fortissimos. Egressiq; viri de ciuitate bellabant aduersum ioab: ⁊ ceciderunt de populo seruorum dauid: ⁊ mortuus est etiam vrias etheus.

Item loco secundo.

Misit itaq; ioab: ⁊ nunciauit dauid oia verba prelij: precepitq; nuncio dicēs Cum compleueris vniuersos sermones belli ad regem: si eum videris indignari: ⁊ dixerit quare accessistis ad murum ut preliaremini: an ignorabatis: q̄ multa desuper ex muro tela mittant̄ dicēs: Etiā seruus tuus vrias etheus occubuit. Abiit ergo nuncius ⁊ venit ⁊ narrauit dauid: oia que ei preceperat ioab: ⁊ dixit nuncius ad dauid: preualuerunt aduersum nos viri: ⁊ egressi sunt ad nos in agrum. Nos autem facto impetu persecuti eos sumus vsq; ad portam ciuitatis: ⁊ direxerant iacula sagitarij ad seruos tuos ex muro desuper mortuiq; sūt de seruis regis. Quin etiaz seruus tuus vrias etheus mortuus est. Et dixit dauid ad

nuncium: Hec dices ioab. Nõ te frangat ista res. Varius enĩ euentus est belli: et nunc hunc et nunc illum consumit gladi⁹. Conforta bellatores tuos aduersus vrbem ut destruas eã: et exhortare eos. Audiuit autẽ vxor vrie q mortu⁹ esset vrias vir suus et planxit eũ. Tu autẽ dñe. Dominica quinta capl'.

Charissimi. Omnes vnanimes in oratione estote compatientes: fraternitatis: amatores: misericordes: modesti: humiles. Deo gratias.

℟. Exaudisti dñe orõnẽ serui tui ut edificarẽ tẽpluz nomini tuo. Bñdic et sctifica domũ istã in sempiternũ de⁹ isrl'. ℣. Dñe de⁹ q custodis pactũ et mĩaz cũ fuis tuis q ãbulãt corã te i toto corde suo Bñdic. Añ. Doleo sup te frater mi ionatha amabilis valde sup amorẽ mulierũ sicut mater vnicuz amat filiũ ita te diligebam: sagitta ionathe nunq̃ abijt retrorsum: nec declinauit clypeus eius a bello: et hasta eius non est auersa ps. Magt. Oratio.

Deus qui diligentibus te bona inuisibilia preparasti: infũde cordibus nostris tui amoris affectum: ut te in omnibus et super omnia diligentes: promissiones tuas: q̃ omne desideriũ superãt cõseq̃mur. Incipit liber pri⁹ malachim. i. regũ tertius. Lectio. j.

Et rex dauid senuerat habebatq̃ etatis plurimos dies. Cũq̃ operiretur vestib⁹ non calefiebat Dixerunt ergo ei serui sui. Queramus domino nostro regi: adolescentulã virginem: et stet coram rege: et foueat euz: dormiatq̃ in sinu suo: et calefaciat dominũ nostrum regem. Quesierunt igit̃ adolescentulam speciosam in omnibus finibus israel: et inuenerunt abisac sunamitem: et adduxerunt eam ad regem. Erat autem puella pulchra nimis: dormiebatq̃ cum rege: et ministrabat ei: rex vero non cognouit eam. Tu autẽ dñe.

Adonias autem Lectio. ij. filius agit eleuabatur dicens Ego regnabo. Fecitq̃ sibi currum et equites: et quinquaginta viros qui currerent ante eũ Nec corripuit eum pater suus aliquãdo dicens: Quare hoc fecisti: Erat aũt et ipse pulcher valde secũd⁹ natu p⁹ absolon.

Et sermo eius cum ioab filio saruie: et cum abiathar sacerdote: qui adiuuabant partes adonie. Tu autem domine.

Sadoch vero sa Lectio.iij.
cerdos et banaias filius ioiade: et nathan propheta et semei: et cerethi et felethi: et omne robur exercitus dauid non erant cum adonia. Dixit itaque nathan ad bersabee matrem salomonis. Num audisti quod regnauerit adonias filius agith: et dominus noster dauid hoc ignorat? Nunc ergo veni accipe consilium a me et salua animam tuam: filijque tui salomonis. Uade et ingredere ad regem dauid et dic ei. Nonne tu domine mi rex: iurasti mihi ancille tue dicens quod salomon filius tuus regnabit post me: et ipse sedebit in solio meo. Quare ergo regnat adonias. Tu autem domine. De commento beati hieronymi. Lectio.iiij.

At rex dauid senuerat habatque etatis plurimos dies et cetera. Senectus dauid: humani generis figurauit vetustatem In quibus quia fides defecerat: velut in dauid dilectio dei friguerat. Uirgo vero speciosa que in cunctis finibus israhel quesita est: ac per seruos dauid ad eum perducta: que in sinu eius dormiens eum calefecit et virgo permansit: haud dubium quin sancte ecclesie personam gestauit: que de cunctis gentibus per apostolos ad christum peruenit. Tu autem domine. Lectio.v.

Adonias iste qui superbia elatus gratis regnare voluit: quia a salomone interfectus est: figuram gestauit superbie iudeorum. Qui propterea quia regnum terrenum obtinere voluit: a salomone videlicet christo et regnum amisit et vitam perdidit: de quo hic prelibando prediximus. Tu autem domine.

Quod autem Lectio.vi.
dauid salomoni filio suo precepit de iusta retributione eorum qui sibi solatio fuerunt: uel iniuste nocuerunt: licet post pacientissime eos regnans tolleraret: quid melius significare potest quam futuram retributionem iudicij futuri in qua impij pro mercede penam perpetuam: iusti autem eternam beatitudinem percipiunt? In presenti quoque tempore patientia

dei: sepe bonos tribulari atq; angustiari permittit: econtrario reprobos delicijs temporalibus et prosperitate terrena vti concedit. Tu autem domine. Secundum lucam.

In illo tempore. Cum turbe irruerent ad ihesum ut audirent verbum dei: et ipse stabat secus stagnum genezareth. Et reliqua. Omelia venerabilis bede presbyteri.

Lectio. vij.

Quia stagnũ siue mare presens seculum designat dominus secus mare stat: postq̃ vite labentis mortalitatem deuincens: in ea qua passus carne: stabilitatẽ perpetue quietis adijt. Turbarũ conuentus ad eum gentium in fide concurrentium typus est. De quibus ysaias. Et fluent inquit ad eum omnes gentes: et ibunt populi multi. Tu aũt dñe. Lectio. viij.

Et vidit duas naues stantes secus stagnum. Due naues secus stagnum posite circũcisionem et pputiũ figurant. Quas bene ihesus vidisse perhibetur: quia in vtroq; populo nouit dominus qui sunt eius eosq̃ cor a fluctib⁹ seculi hui⁹ ad future vite tranquillitatem quasi ad soliditatẽ littoris videndo: hoc est misericorditer visitando prouehit. Tu autẽ domine. Lectio. ix.

Piscatores descenderãt et lauabant retia. Piscatores sunt ecclesie doctores: qui nos reti comprehensos: et de profundo ad lumen elatos: quasi pisces littori aduehunt. Quasi enim quedam retia piscantiũ sunt: complexe predicantium dictiones: que eos quos ceperint in fide: nõ amittãt. Unde et retia quasi retinẽtia sunt vocata. Tu autem domine. Añ. Ascendens ihesus in nauim et sedẽs docebat turbas alleluia ps. Benedictus. Ad. vj. cap.

Charissimi: Qui vult vitã diligẽ: et videre dies bonos cohibeat linguam suam a malo: et labia ei⁹ ne loquantur dolum: declinet autem a malo et faciat bonũ: inquirat pacem et sequatur eam: quia oculi domini super iustos: et aures eius in preces eoꝝ. Deo gratias. Ad. ix. cap.

Charissimi. Quis est qui vos noceat: si boni emulatores fueritis: sed et si quid

patimur propter iusticiaz bea
ti: timorem autem eorum ne
timueritis: ut non conturbe-
mini: dominū autem christuz
sanctificate in cordibus vr̄is.
Deo gratias. Añ. Preceptor
per totam noctem laborantes
nihil cepimus: in verbo autez
tuo laxabo rete. ps. Magt.
Precedēs añ. dicatur et infra
ebdomadam ad magnificat
uel pro memoria. Pro lectio
nibus infra ebdomadam.

Ingressa est itaq; bersabee
ad regem in cubiculū: rex
autez senuerat nimis: et abisac
sunamitis ministrabat ei. In
clinauit se bersabee et adora-
uit regem. Ad quaz rex: Quid
ti bi inquit vis? Que respōdēs
ait. Domine mi rex: tu iurasti
per dominum deum tuum an
cille tue: salomon filius tuus
regnabit post me: et ipse sede-
bit in solio meo: et ecce nunc
adonias regnat te domine mi
rex ignorante. Iurauit rex
et ait ei. Uiuit domin⁹ q eruit
animam meaz de omni angu
stia: quia sicut iuraui tibi: per
dominū deum israhel dicens:
salomon filius tuus regnabit
post me: et ipse sedebit super so
lium meum pro me: sic faciaz
hodie. Sūmissoq; bersabee i
terram vultu adorauit regem
dicens. Uiuat dominus me⁹
rex dauid in eternum. Dixit
quoq; rex dauid. Uocate mi-
hi sadoch sacerdotē et nathan
prophetam: et bananiam filiū
ioiade. Qui cum ingressi fu
issent coram rege dixit ad eos
Tollite vobiscum seruos do-
mini vestri: et imponite salo-
monem filium meū super mu
lam meā: et ducite euz in gyon
et vngat eum ibi sadoch sacer-
dos et nathan propheta in re-
gem super israhel. Et canetis
buccina atq; dicetis. Uiuat
rex salomō. Et ascēdetis post
eum: et venietis in hierusalem
et sedebit super solium meum:
et ipse regnabit pro me: illiq;
precipiam ut sit dux super isra
hel et super iudam. Et respon-
dit bananias filius ioiade re-
gi dicens. Amen. Domini-
ca sexta capitulum.

Fratres. Quicūq; bapti-
çati sumus in christo ihe
su: in morte ipsius baptiçati
sumus. Consepulti enim su-
mus cum illo per baptismum
in mortem: ut quomodo christ⁹

surrexit a mortuis per gloriaz patris: ita et nos i nouitate vite ambulemus. Deo gratias. ℟. Domine si cōuersus fuerit populus tuus: orauerit q ad sanctuariū tuū. Tu exaudies i celo dñe: et libera eos de manib⁹ inimicoꝝ eoꝝ. ℣. Si peccauerit in te populus tuus: et conuersus egerit penitētiā: veniensq oraverit in loco isto. Tu. Gloria. Tu. Añ. Dixitq dauid ad dñm cū vidisset angelum cedentē populum: ego sum qui peccaui: ego qui iniq egi: isti qui oues sunt qui fecerunt. ps. Magi. Oratio

Deus virtutū cuius est totum quod est optimū insere pectoribus nostris: amorem tui nominis et presta i nobis religionis augmētū: ut q sunt bona nutrias: ac pietatis studio que sunt nutrita custodias. Per dominum nostruz ihesum xpm. Lectio. j.

Sedit salomon super thronum dauid patris sui et firmatum est regnum eius nimis. Et ingressus est adonias fili⁹ agith ad bersabee matrē salomonis. Que dixit ei: Pacificus ne est ingressus tuus. Qui respōdit: Pacificus. Addiditq. Sermo mihi est ad te Cui ait: Loquere. Et ille. Tu inquit nosti: quia meum erat regnuz: et me preposuerat ois israhel sibi in regem: sed translatum est regnum et factuz est fratris mei. A domino enim cōstitutū est ei. Tu autem domine Lectio. ij.

Nunc ergo petitionem vnam precor a te: ne confundas faciem meam. Que dixit ad eū Loquere. Et ille ait: Precor ut dicas salomōi regi neq eni negare tibi quicq potest: ut det mihi abisac sunamitē vxorē. Et ait bersabee: Bene ego loquar pro te regi. Uenit ergo bersabee ad regez salomonem ut loqueretur ei pro adonia. Et surrexit rex in occursum eius: adorauitq eam: et sedit super thronum suū. Positusq est thronus matri regis que sedit ad dexteram eius. Tu autem dñe miserere nostri. Dixitq regi. Lectio. iij.

Petitionē vnaz paruulā ego deprecor a te: ne ꝯfundas faciē meā. Et dixit ei rex: Pete mater. Que ait: Det abisac sunamitis adonie fratri tuo vxor.

Respōditq; rex salomon et dixit matri sue: Quare postulas abisac sunamitē adonie? Postula ei et regnū. Iurauit itaq; rex salomon per dominum dicens: Hec faciat mihi deus: et hec addat: quia cōtra animā suam locutus est adonias verbum hoc. Et nunc viuit dominus: quia hodie occidetur adonias. Tu autē dn̄e. De cōmento beati hieronymi. L.iiij.

Sedit salomon super thronū israhel. Salomō qui patri suo successit xp̄i figuram sine dubio gestauit in eo scilz q; templum edificauit: sicut et christus ecclesiaz: et in eo q; regnum administrauit et pacem habuit s̄m nomen suum. Sic et ipse dominus rex pacificus ē dictus: ac per hoc illius vocabulum illi verissime cōgruit Tu aūt dn̄e. Lectio.v.

Adonias dum in typo iudeorum christi ecclesiam que est virgo icorrupta: temerare voluit: iusto iudicio mortez quā meruit incurrit. Bersabee que apud salomonez pro adonia interuenire voluit: nec tamen ei quicq; profuit figuram legis pretendisse non dubium est: quam iudei sibi adiutricē apud deum esse opinant. Tu autem dn̄e. Lectio.vi.

Abiathar q a sacerdotio expulsus: non tamen occisus est significat populum iudeoruz quorum licet sacerdotium sit abolitum: ipsi tamen propter eos qui in fine mundi ex ipsis credituri sunt: deleti penitus non sunt. Ioab qui ad altare fugiēs iubente salomone ibidem interfectus est: significat scribas et phariseos seu magistratus peruersi dogmati: qui ad hoc q; proximos suos videlicz ecclesiasticos p insidias perimunt: sicut et ipse ioab: abner atq; amase fecisse legitur: ab altario fidei expulsi: perpetua morte punient. Tu autez dn̄e. Scd̄m matheum.

In illo tempore. Dixit ihesus discipulis suis. Amen dico vobis: quia nisi abundauerit iusticia vestra plusq; scribarum et phariseorum: non intrabitis in regnum celorum. Et reliqua. Omelia venerabilis bede presbyteri. L.vij.

Scribarum iusticia est: ut nō occidant: iusticia vocorum qui intraturi sunt in re-

gnũ dei est: ut fratribꝰ nõ irascantur. Qui autem hoc preceptum non impleuerit ut non occidat: non continuo magisterit. Si autem non irascatur fratri suo perfectus erit. Nam sequitur: Audistis quia dictuz est antiquis. Nõ occides. Ego autem dico vobis. Quia oĩs qui irascit fratri suo: reus erit iudicio. Tu autem domine.

Lectio. viijª

Iracundia ergo in euangelio: in lege homicidij culpe comparatur. Iracũdia res media est: vsu mala: non natura. Pessima est: cum concipitur ex odio: iniqua est cum generatur ex ira. Optima quando ex amore venit: quãdo imperat disciplina. Nam irascitur ꝛ pater filio: seruo dominus discipulo magister correptionis studio: non furoris salutis proposito: non ruine. Iuxta illud prophete. Irascimini ꝛ nolite peccare. Tu aũt

Lectio. ix.

Iudicanda est ergo iracũdia: ut si de pio nutu est approbetur: si de impio comprimatur. Homicidiũ vo sententiã expectat solaz: quod ante iudicium tendit ad penã. Audistis quia dictum est antiquis: nõ occides: qui aũt occiderit reꝰ erit iudicio. Ego autem dico auctor legis: iusticie fons origo veritatis: quia omnis qui irascitur fratri suo: reus erit iudicio. Tu autẽ domine. Añ. Amen dico vobis nisi abundauerit iusticia vr̃a plusq̃ scribarum ꝛ phariseoꝝ non intrabitis in regnum celorum alleluia. ps. Benedicꝰ

Ad septam cap.

Scientes: quia vetus homo noster simul crucifixus est cum christo: ut destruatur corpus peccati: ut vltra nõ seruiamus peccato. Deo gratias.

Ad nonã cap.

Itaq̃ fratres. Existimate vos mortuos esse quidez peccato: viuentes autem deo in christo ihesu domino nr̃o. Deo gratias. Añ. Si offers munus tuum ante altare: ꝛ recordatꝰ fueris: quia frater tuꝰ habet aliquid aduersum te: relinque ibi munus tuuz ante altare: ꝛ vade prius reconciliari fratri tuo: ꝛ tunc veniens offeres munus tuum alleluia ps. Magnificat. Precedens añ. dicatur ꝛ infra ebdomadã ad magnificat uel pro memo

ria. Infra ebdomadam pro lectionibus.

Misit rex salomon per manum banani‍e filij ioiade: qui interfecit adoniam et mortuus est: Abiathar quoque sacerdoti dixit rex: Uade in anathot ad agrum tuum. Et quidem vir mortis es: sed hodie te non interficiam: quia portasti archam domini dei: coram dauid patre meo: et sustinuisti laborem in omnibus: in quibus laborauit pater meus. Eiecit ergo salomō abiathar: ut non esset sacerdos domini: ut impleretur sermo domini quem locutus est: super domū heli in sylo. Uenit autem nuncius ad salomonē quod ioab declinasset post adoniā: et post salomonem non declinasset. Fugit ergo ioab in tabernaculū domini: et apprehendit cornu altaris. Nunciatumque est regi salomoni quod fugisset ioab in tabernaculum domini: et esset iuxta altare. Misitque salomō bananiam filium ioiade dicens: Uade interfice eum.

Et venit bananias in tabernaculū domini et dixit ei. Hec dicit rex: Egredē. Qui ait. Nō egrediar sed hic moriar. Renunciauit bananias regi sermonem dicens. Hec locutus est ioab: et hec locutus est mihi. Dixitque ei rex. Fac sicut locutus est: et interfice eum et sepeli et amouebis sanguinem innocentem qui effusus est a ioab: a me et a domo patris mei: et reddet dominus sanguinem eius super caput eius: quia interfecit duos viros iustos: melioresque se et occidit eos gladio patre meo dauid ignorante. Abner filium ner principē milicie israhel: et amasam filium iether principem exercitus iuda. Dominica sexta cap.

Fratres. Humanum dico propter infirmitatem carnis vestre. Sicut enim exhibuistis mēbra vestra seruire immundicie: et iniquitati ad iniquitatem: ita nūc exhibete mēbra vestra seruire iusticie in sanctificationem. Deo gratias.

℟. Exaudisti domine orationem serui tui: ut edificarem templum nomini tuo. Benedic et sanctifica domū istam in sempiternum deus israhel. ℣. Domine deus qui custodis pactū et misericordiā cum seruis tuis

qui ambulant corã te in toto corde suo. Benedic. An. Obsecro dñe aufer iniquitatẽ servi tui: quia insipienter egi. ps. Magnificat. Oratio.

Deus cuius providentia in sui dispositione non fallit: te supplices exoramus: ut et noxia cuncta submoveas et omnia nobis profutura cõcedas. Per. Incipit secundus liber malachim. i. quartus regum. Lectio. j.

Prevaricatus est autem moab in israhel: postq̃ mortuus est achab. Ceciditq; ochozias p cancellos cenaculi sui: qđ habebat in samaria: et egrotavit. Misitq; nuncios dicẽs ad eos. Ite consulite beelzebub deum accaron utrũ vivere queã de infirmitate mea hac. Tu. Lectio. ij.

Angelus aũt dñi locutus est ad heliã thesbiten dicẽs: Surge ascende in occursũ nũciorũ regis samarie: et dices ad eos Nũquid non est deus in isrl: ut eatis ad consulendũ beelzebub deũ accaron. Quobrẽ hec dicit dominus. De lectulo sup quem ascendisti: non descendes: sed morte morieris. Et abijt helias. Tu autem dñe.

Reversiq; sunt Lectio. iij. nuncij ad ochoziam. Qui dixit eis: Quare reversi estis: At illi responderunt ei: Vir occurrit nobis: et dixit ad nos. Ite revertimini ad regem qui misit vos: et dicetis ei: Hec dicit dominus. Nũquid quia non erat deus in israhel: mittis ut cõsulatur beelzebub deus accaron. Idcirco de lectulo quem ascendisti: non descendes: sed morte morieris. Qui dixit eis Cuius figure et habitus est vir ille q occurrit vobis et locutus est verba hec. At illi dixerunt Vir pilosus et zona pellicea accinctus renibus. Qui ait: Helias thesbites est. Tu aũt. De expositione sancti hieronymi presbyteri. Lectio. iiij.

Mortuo impijssimo rege achab ipi⁹ ei successit fili⁹ utriq; eius achozias: de q̃ scriptura narrat: q fecit malũ in conspectu domini: et ambulaverit in via patris sui: et matris sue: et in via hierobam filij nabath qui peccare fecit israhel: iuxta omnia que fecerat pater eius. Sed non diu prospere egit: quia p cãcellos

cenaculi sui quod habebat in samaria cecidit et egrotauit. Tu autem d[omi]ne. Lectio .v.

Itaq[ue] rex iste populus iudeorum et maxime principes significat qui peccatis et vitijs deditI: veritatem a se repellebant immo persequebant. Unde legitur in euangelio: quia miserunt principes et pharisei ministros: ut apprehenderent ihesum. Domus ergo ochozie sinagoga est iudeorum: que legalibus preceptis: quasi concellis cenaculi vndiq[ue] circumdata erat. Tu autem domine. Lectio .vi.

Sed sicut ochozias per cancellos quibus tueri debuit: ruens egritudinem nimiam incurrit: ita et populus iudeorum legis custodia excedens in languorem desperabilem peccatorum cecidit: vbi quia diuina presidia dereliquit: salutis remedia inuenire non meruit. Confugit enim sicut rex impius fecit: ad falsorum deorum presidia: a quibus magis lesus q[uam] adiutus est. Tu autem d[omi]ne. Sec[undu]m marcu[m].

In illo tempore. Cu[m] multa turba esset cum ihesu: nec haberent quod manducarent: conuocatis discipulis ait illis: Misereor super turbam: quia ecce iam triduo sustinent me: nec habent quod manducent. Et reliqua. Omelia venerabilis bede presbyteri.

At in hac le- Lectio .vij.
ctione consideranda est in vno eodemq[ue] redemptore nostro distincta operatio diuinitatis et humanitatis. Quis enim non videat hoc q[uod] super turbam miseretur dominus: ne uel inedia uel vie longioris labore deficiat: affectum esse compassionem humane fragilitatis. Q[uod] v[er]o de septem panib[us]: et pisciculis paucis: quatuor hominum milia saturauit diuine opus esse virtutis. Tu autem d[omi]ne. Lectio .viij.

Turba dominum triduo sustinet: qando multitudo fidelium peccata que perpetrauit per penitentia[m] declinans: ad dominum se in opere in locutione atq[ue] in cogitatione conuertit. Quos dimittere ieiunos dominus non vult ne deficiant in via: quia videlicet conuersi peccatores: in presentis vite via deficiunt si in sua [con]scientia sine doctrine sancte

pabulo dimittant. Tu autem
dñe. Lectio .ix
Valde etiam pẽsanda est pia
sententia que processit ex ore
veritatis quia dicitur. Quidaz
ex eis delonge venerunt. Est
autem qui nihil fraudis: et ni-
hil carnalis corruptionis ex-
pertus: ad omnipotentis dei
seruitium festinat: iste de lon-
ginquo non venit sed illi: qui
post carnis flagitia: post falsa
testimonia: post furta: post il-
latas violentias: post homici
dia: ad penitentiam redeunt
atq̃ ad omnipotentis dei ser-
uitium conuertuntur. Tu aũt
domine. Añ. Misereor super
turbam quia iam triduo susti
nent me: nec habẽt quod mã-
ducent: et si dimisero eos ieiu-
nos deficient in via alleluia.
ps. Benedictus. Ad .vj. cap.
Nunc vero liberati a pecca
to: serui autem facti dei
habetis fructum vestrũ in san
ctificationem: finem vero vitaz
eternam. Deo. Ad .ix. cap.
Stipendia enim peccati
mors: gratia autem dei
vita eterna i christo ihesu do-
mino nostro. Deo gratias.
Añ. Precepit ihesus turbe dis
cumbere super terram: et acci-
piẽs septẽ panes gratias agẽs
fregit et dabat discipulis suis
ut apponerent: et apposuerũt
turbe alleluia. ps. Magnifi-
cat. Precedens añ. dicat et in
fra ebdomadam ad magnifi-
cat uel pro memoria. Infra
ebdomadam pro lectionibus
Factum est autem cum le
uare vellet dominus he-
liam per turbinez in celũ: ibãt
helias et heliseus de galgalis:
Dixitq̃ helias ad heliseũ: Se
de hic: quia domin⁹ misit me
vsq̃ in bethel. Cui ait helise⁹
Viuit domin⁹: et viuit anima
tua quia non derelinquam te
Cũq̃ descẽdisset bethel: egres-
si sunt filij prophetarum qui
erant in bethel ad heliseum et
dixerunt ei: Nunquid nosti:
quia hodie domin⁹ tollet do-
minum tuuz a te. Qui respon-
dit et ego noui. Silete. Di-
xit autem ei helias: Sede hic
quia dominus misit me vsq̃
ad iordanem. Qui ait: Viuit
dominus et viuit anima tua:
quia nõ derelinquã te. Ierũt
igitur ambo pariter: et quinq̃-
ginta viri de filijs prophetaꝝ
secuti sunt eos. Qui et steterũt

econtra longe. Illi autem ambo stabant super iordanem. Tulitque helias pallium suum: et inuoluit illud: et percussit aquas que diuise sunt in vtramque partem: et transierunt ambo per siccum. Cumque transissent. Helias dixit ad heliseum. Postula quod vis: ut faciam tibi antequam tollar a te. Dixitque helise⁹ Obsecro ut fiat in me: duplex spiritus tuus. Qui respondit: Rem difficilem postulasti. Attamen si videris me: quando tollar a te erit quod petisti: si autem non videris: non erit. Cumque pergerent: et incedentes sermocinarentur: ecce currus igneus et equi ignei diuiserunt vtrosque Et ascendit helias per turbinem in celum. Heliseus autem videbat et clamabat. Pater mi pater mi. Currus israhel et auriga eius: et non vidit eum amplius. Apprehenditque vestimenta sua et scidit illa in duas partes. Et leuauit pallium helie quod ceciderat ei. Reuersusque stetit super ripam iordanis et pallio helie quod ceciderat ei percussit aquas et non sunt diuise et dixit. Ubi est deus helie etiam nunc? Percussitque aquas et diuise sunt huc atque illuc: et transiit heliseus. Videntes autem filij prophetarum qui erant in hiericho decontra dixerunt. Requieuit spiritus helie super heliseum. Et venientes in occursum ei⁹ adorauerunt eum proni in terram: dixeruntque illi: Ecce cum seruis tuis sunt quinquaginta viri fortes. Tu autem domine.

Dominica octaua cap.

FRatres. Debitores sum⁹ non carni: ut secundum carnem viuamus. Si enim secundum carnem vixeritis moriemini: si autem spiritu facta carnis mortificaueritis viuetis. Deo gratias: ℟. Audi domine hymnum et orationem quam seruus tuus orat coram te domine: ut sint oculi tui aperti: et aures tue intente. Super domum istam die ac nocte. ℣. Respice domine de sanctuario tuo: et de excelso celorum habitaculo. Super. Añ. Clamabat helise⁹ ad heliam pater mi pater mi curr⁹ israhel et auriga eius. ps. Magnificat. Oratio

LArgire nobis domine quesumus semper spiritum cogitandi que recta sunt propitius et agendi: ut qui sine te

esse non possumus: scd̃m te vi
uere valeamus. Per dominũ
nostrum. Lectio .j.
F Actum est igitur mane:
quando sacrificium offer
ri solet: et ecce aque veniebant
per viam edom. Et repleta est
terra aquis. Uniuersi autem
moabite audientes q descen
dissent tres reges: ut pugnarẽt
aduersus eos: cõuocauerunt
omnes qui accincti erant bal
theo desuper: et steterũt in ter
minis. Tu autem domine mi
serere. Lectio ij.
P rimo itaq mane surgen
tes et orto iam sole ex aduer
so aquarum: viderunt moabi
te ecõtra aquas rubras: quasi
sanguinem. Dixeruntq. San
guis gladij est. Pugnauerũt
reges contra se: et cesi sunt mu
tuo. Nunc perge ad predam
moab: perrexeruntq in castra
israel. Tu autem domine mi
serere. Lectio .iij.
P orro consurgens israhel: per
cussit moab: at illi fugerunt co
ram eius: venerunt igitur qui
vicerant et percusserunt moab
et ciuitates destruxerunt: et oẽs
agrum optimũ mittentes sin
guli lapides: repleuerũt: et vni
uersos fontes aquarum obtu
rauerunt: et omnia ligna fru
ctifera succiderunt: ita ut mu
ri tñ fictiles remanerent. Tu
autem domine. De expositione beati hieronymi.
Q Uod moa Lectio .iiij.
bite orto sole ex aduerso
aquarum videre cõtra aquas
rubras quasi sanguinem gla
dij estimauerunt dicentes: q
tres reges qui contra se vene
runt: ad pugnam inuicem se oc
cidissent: et sic delusi sunt: ita et
philosphi verbum crucis xpi:
stulticiam existimantes: deri
dent passionem christi: et eccle
sie martyrium dementiam ex
istimant. Sed sm apostolum
quod stultum est dei: sapien
tius est hominibus: quod in
firmum est dei: fortius est ho
minibus. Tu autem domine.
miserere. Lectio v.
U ere enim quicquid in secu
lo dogmatum peruersorum:
quicquid ad terrenam sapien
tiam pertinet: putatur esse ro
bustum. Hoc tamen dialeticã
subuertit: et instar incendij in
cineres fauillasq dissoluit ut
probet nihil quod putant esse
fortissimũ. Tu autem dñe.

Lectio. vij.

Mulier quedam de vxorib⁹ prophetaruz ꝛc. Quid ꝑ hanc mulierem nisi sancta ecclesia designatur. Duorum populorum id est iudaici ꝛ gentilis: quasi duorum filiorū mater. Que ꝓphete verbis id est scripture sacre preceptis obediēs ex parvo quod habebat olei: vacua vasa infundit. Tu autē domine.

Scdm matheum

In illo tempore. Dixit ihesus discipulis suis. Attendite a falsis prophetis qui veniunt ad vos in vestimentis ouium: intrinsecus autem sūt lupi rapaces. Et reliqua.

Omelia origenis. Lectio. viij.

Tales ꝛ apostol⁹ ad ephesios loquēs designabat dicēs: Scio enim hoc ꝙ post discessum meū introibunt in vos lupi graues lupi rapaces. Lupi vero graues nominant̄ omnes infideles heretici qui grauiter sanctam ecclesiā opprimūt ꝛ persequuntur uel molestare frequentāt: qui sine misericordia rapere ꝛ coacerbare non desinunt. Tu autē domine.

Lectio. viij.

Vestitum ouium habere dicunt̄ ꝙ nomen habeant christianitatis: uel quia assimulāt se ministros iusticie figuram religiositatis mentiētes. Per christianū itaq̄ nomen multos seducere nituntur dulcib⁹ sermonibus: multis scandalū inferentes. Isti sunt de quib⁹ iterū ait apostolus. Per suos dulces sermones ꝛ blandos: seducunt corda innocentium. Tu aūt dñe.

Lectio. ix.

Ex fructibus eorum cognoscetis eos: Nolite ad vultum attendere: sed ad opera: nolite vestimentum considerare: sed inspicite signum fallacie. Apostolos predicāt: sed apostolis contraria annunciant. Martyres magnificant: sed martyrum persecutores probantur. Apostoli ꝛ martyres sancti: non persecutionē fecerunt: sed persecutionē pertulerunt. Non maledixerunt: sed maledicta sustinuerunt. Tu autē dñe. Añ. Attendite a falsis prophetis qui veniunt ad vos in vestimentis ouium intrinsecus autem sunt lupi rapaces: a fructibus eorum cognoscetis eos alleluia. ps. Benedictus. Ad. vj. cap.

Quicunq spiritu dei agun tur: hi filij dei sunt: non enim accepistis spiritum serui tutis iterum in timore: sed accepistis spiritum adoptionis filiorum: in quo clamamus abba pater. Deo gratias.

Ad .ix. cap. Ipse autem testimonium reddet spiritui nostro: q sumus filij dei: si autem filij et heredes: heredes quidem dei: coheredes autez christi. Deo gratias. An. Non omnis qui dicit mihi: dne domine intrabit in regnum celorum: sed qui facit voluntatez patris mei: qui in celis est: ipse intrabit in regnu celorum. ps. Magt. Precedens an. dicis et intra ebdomadã ad mgt uel pro memoria. Infra ebdomadam pro lectionibus.

Facta est aut quedaz dies et transibat heliseus p sunam ciuitatem. Erat aute ibi mulier magna que tenuit euz ut comederet panez. Cumq frequenter inde transiret diuertebat ad eam ut comederet panem. Que dixit ad virum suu Animaduerto q vir dei scus est iste: qui transit per nos frequenter. Faciamus ergo ei cenaculu paruu: et ponamus ei: in eo lectulu et mensam et sella et candelabru: et cu veniret ad nos maneat ibi. Facta est ergo dies quedã: et veniẽs diuertit in cenaculu: et requieuit ibi. Dixitq ad giezi puer suu. Uoca sunamite istaz. Qui cu vocasset eam et illa stetisset coram eo: dixit ad puerum suuz Loquere ad eam. Ecce sedule in omnibus ministrasti nobis quid vis ut facia tibi? Nuqd habes negocium: et vis ut loquar regi siue principi milicie Que respondit. In medio ppli mei habito: Et ait: Quid ergo vult ut faciaz ei? Dixitq giezi: Ne queras: Filiu enim non habet: et vir eius senex est Precepit itaq ut vocaret eã. Dixitq ei: In tpe isto in hac eadem hora si vita comes fuerit habebis in vtero filiuz. At illa: Noli qso dne mi vir dei: noli mentiri ancille tue. Et concepit mulier et peperit filiu in tpe et in hora eadem qua dixerat heliseus. Tu autem domine. Dominica prima augusti sed. ix. in ordine. Ab hac dominica vsq kalẽdas septẽbris leguntr libri parabolaru:

Ecclesiastes: Sap. ie: et Ecclesiastici: cū historia: In principio: quia augustus est sextus mēsis: ⁊ in sexta etate qua dominus venit: debemus eius ꝑsenti am sapienter preuenire: quia inter nos audita est sapientia illa: q̄ ex ore prodijt altissimi. Cap.

FRatres. Non simus concupiscentes malorum: sicut ⁊ illi cōcupierūt: neq̄ idolatre efficiamini sicut quidaz ex ipsis quemadmodū scriptū est: Sedit populus manducare ⁊ bibere: ⁊ surrexerunt ludere. Deo. R. Emitte dn̄e sapiētiam. An. Sapientia clamitat in plateis: si quis diligit sapientiam ad me declinet: ⁊ eam inueniet: ⁊ eam dum inuenerit beatus est: si tenuerit eam. ꝑ. Magr. Oratio.

PAteant aures misericordie tue domine precibus supplicantium: ⁊ ut petentibus desiderata concedas: fac eos que tibi placita sunt postulare. Per dominum nostrum.

Incipit liber prouerbioꝝ salomonis. Lectio. j.

PArabole salomonis filij dauid: regis israhel: ad sciendam sapientiam ⁊ disciplinam: ad intelligenda verba prudentie: ⁊ suscipiendam eruditionē doctrine: iusticiaz ⁊ iudicium ⁊ equitatez: ut detur paruulis astucia: ⁊ adolescenti sciētia ⁊ intellectus. Audiēs sapiens: sapientior erit: ⁊ intelligens gubernacula possidebit. Animaduerte parabolaz ⁊ interpretationē verba sapiētum ⁊ enigmata eorum. Tu autem domine miserere nostri. R. In principio deus anteq̄ terram faceret priusq̄ abyssos constitueret priusq̄ produceret fontes aquarum: anteq̄ mōtes collocarent. Ante oēs colles generauit me dominus. V. Ego in altissimis habito ⁊ thronus meus in colūna nubis. Ante. Lectio. ij.

TImor domini principiū sapiētie. Sapientiā atq̄ doctrinam stulti despiciunt. Audi fili mi disciplinam patris tui: ⁊ ne dimittas legē matris tue: ut addatur gratia capiti tuo: ⁊ torques collo tuo. Fili mi si te lactauerint peccatores: ne acquiescas eis. Prohibe pedē tuum a semitis eoruz Pedes enim illoꝝ ad malum

currunt: et festinant ut effundant sanguinem. Tu autẽ domine. ℟. Emitte domine sapientiam de sede magnitudinis tue. Ut mecum sit: et mecũ laboret. Ut sciam quid acceptum sit coram te omni tempore. ℣. Da mihi dñe sedium tuarum assistricem sapientiã. Ut. Lectio .iij.

SApientia foris predicat in plateis dat vocem suã In capite turbarum clamitat in foribus portarum urbis profert verba sua dicẽs: Usquequo parvuli diligitis infantiam: et stulti ea que sibi sunt noxia cupient et imprudentes odibunt scientiam. Convertimini ad correptionem meam. En proferam vobis spiritum meum: et ostendam vobis verba mea Tu aũt dñe. ℟. Da mihi domine sediũ tuarũ assistricẽ sapientiam: et noli me reprobare a pueris tuis. Quoniam servus tuus sum ego: et filius ancille tue. ℣. Domine pater et deus vite mee ne derelinquas me. Quoniã. Gloria. Quoniã

De expositione sancti hieronymi. Lectio .iiij.

PArabole sunt similitudines: que e comparatione visibilium rerum atque corporalium: ea que sunt invisibilia et spiritualia: diligentibus disciplinã insinuant. De hac cõparatione visibilium apostolus ait. Invisibilia enim ipsius a creatura mundi: per ea que facta sunt intellecta cõspiciuntur. Sempiterna quoque virtus eius ac divinitas. Possunt non incongrue etiam parabole proverbia vocari. Tu autem dñe ℟. Domine pater et deus vite mee ne derelinquas me in cogitatu maligno: extollentiam oculorum meorũ ne dederis mihi: et desiderium malignum averte a me: domine aufer a me concupiscentiã. Et animo irreverenti et infronito ne tradas me dñe. ℣. Da mihi domine sediũ tuarũ assistricem sapientiam. Et. Lectio .v.

IUsticia et iudicium et equitatem. In iusticia actio recta. In iudicio discretio boni et mali. In equitate vero rectitudo mentis intelligitur. Ut det parvulis astutia etc. Parvuli dicuntur sensu simplices Adolescentes vero iam fide et opere proficientes. Qui autem

ait sapientem: cum audierit verbũ sapientiorem effici ostẽdit neminẽ in hac vita sapientem ita fieri posse: cuius sapiẽtia nequeat augeri. Tu autẽ dñe. ℟. Girum celi circuivi sola: et in fluctibus maris ambulavi in omni gente et in omni populo primatum tenui. Superborum et sublimiũ colla propria virtute calcavi. ℣. Ego in altissimis habito: et thronus meus in colũna nubis. Superborum. Lectio. vi.

At intelligẽs gubernacula possidebit. Nemo se de sua iactet sciẽtia: quia qui sapientiam verbo crebro audire et intelligere: negligit vitam suam gubernare non novit. Quãto magis nec alieno regimini preferi: Enigma est questio obscura: que difficile intelligit: nisi aperiat: ut est illud in libro iudicũ. De comedente exivit cibus: et de forti egressa est dulcedo. Tu autẽ. ℟. Initium sapientie timor timor dñi: intellectus bonus omnibus invocantibus eum Laudatio eius manet in seculum seculi. ℣. Dispersit dedit paupib' iusti. ei' manet in sclm scli. Laudatio. Gloria. Laudatio. Scdm lucam

In illo tempore. Dixit ihesus discipulis suis parabolam hanc. Homo quidã erat dives: qui habebat villicum: et hic diffamatus est apud illũ quasi dissipasset bona illius. Et reliq. Omelia beati hieronimi presbyteri. Lectio. vij.

Spiritualit hõ iste deus omnipotens est: de quo scriptum est. Et quis cognoscet eum? Qui bene dives esse dicitur: quia apud illũ sunt thesauri sapientie et scientie absconditi. Illi' villici nos sum' quos ad imaginẽ et silitudinẽ suã creavit quib' etiam sensum et intellectũ prebuit. Et revera magnas suas divitias deus oipotẽs nobis cõmisit: quãdo rõnalem sensũ cõmunẽ cũ angelis pre ceteris creaturis nobis tribuit. Tu. ℟. Verbum iniquũ et dolosum: longe fac a me dñe: divitias et paupertates ne dederis mihi. Sed tm victui meo tribue necessaria. ℣. Ne forte saturat' evomẽ illud et piurẽ nomẽ dei mei. Sz.

Male aũt divitias L. viij dñi nñi dispẽsam' qñ se suz discretiõis quẽ ad vsũ recepim' vtutũ ivsũ ductim' vitõz

Diffamamur autem apud do
minū q̄ disipem⁹ bona ipsi⁹:
quia non solum corda nostra
conspicit: cuius oculis nuda
τ aperta sunt omnia: sed etiā
ab angelis deputatis nostra
opera die noctuq; illi nunci-
antur. Tu autē dn̄e. R. Ma-
gna enim sunt iudicia tua do
mine τ inenarrabilia v̄ba tua
Magnificasti populū tuum τ
honorasti. V. Deduxisti sicut
oues populū tuum in manu
moysi τ aaron. Magnificasti

Lectio .ix.

Vocamur er-
go ad reddendā rōnem
villicationis nostre: cū de pre
senti vita ad eius iudiciū du
cimur: vbi non solū de opere:
sed etiā de ocioso sermone ra
tionē reddituri sum⁹. Et post
hec non poterimus villicare:
quia post mortem ut ait salo-
mon nec opus: nec ratio: nec
sapiētia: nec sciētia erit apud
inferos. Unde per psalmistā
de eo dicit̄. In inferno autem
quis confitebit̄ tibi: Subau-
dit: nullus. Tu autē dn̄e. R.
Super salutem τ omnem pul
chritudinem dilexi sapientiā
τ pposui pro luce habere illā.
Uenerūt mihi oia bona parit̄
cū illa. V. Dixi sapiētie soror
mea es: τ prudentiam vocaui
amicā meam. Uenerunt. Glo
ria. Uenerunt. An. Dixit dn̄s
villico: quid hoc audio de te:
redde rationem villicationis
tue alleluia. ps. Benedictus.

Ad sextam capitulū.

Neq; fornicemur sicut qui
dā ex ipsis fornicati sunt
τ ceciderunt vna die viginti
tria milia: neq; tentemus xp̄m
sicut quidam ex ipsis tentaue
runt: τ a serpentibus perierūt
Deo gratias. Ad nonā cap.
Fidelis autem deus est q
non patiet̄ vos tentari su
pra id quod potestis: sed faciet
etiam cum tentatione prouen
tum: ut possitis sustinere. Deo
gratias. An. Quid faciam q̄
dn̄s meus aufert a me villica
tionē: fodere non valeo men-
dicare erubesco: scio quid fa-
ciam: ut cum amotus fuero a
villicatione recipiant me in
domos suas. ps. Magnificat
Precedēs an. dicatur τ infra
ebdomadam ad magnificat
uel pro memoria. Infra eb-
domadā pro lectionibus.
Fili mi: si susceperis ser-
mones meos: τ manda-

ta mea absconderis penes te: ut audiat sapientiā auris tua inclina cor tuum ad cognoscē dam prudentiam. Si enim sapientiam inuocaueris: et inclinaueris cor tuum prudentie: si quesieris eā quasi pecuniā et sicut thesauros effoderis illā tunc intelliges timorem domini: et scientiā dei inuenies quia dn̄s dat sapientiā: et ex o re eius prudentia et scientia.

Custodiet rectorū salutem: et proteget gradientes simpliciter seruans semitas iusticie: et vias sanctorum custodiens. Tunc intelliges iusticiā et iudicium et equitatem: et omnem semitam bonam. Si intrauerit sapientia cor tuum et scientia anime tue placuerit: consilium custodiet te: et prudentia seruabit te: ut eruari a via mala et ab homine qui peruersa loquit̄. Fili mi ne obliuiscaris legis mee: et precepta mea cor tuum custodiant. Longitudinem enim dierū et annos vite et pacem apponent tibi. Misericordia et veritas te nō deserant. Circūda eas gutturi tuo: et describe in tabulis cordis tui: et inuenies gratiam et disciplinam bonā: coram deo et hominibus: habe fiduciam in dn̄o ex toto corde tuo: et ne innitaris prudētie tue. Tu aūt dn̄e. **Dominica secunda augusti. Sed decima in ordine.**

Fratres. Scitis **Cap.** quoniam cum adhuc gētes essetis ad simulachra muta: prout ducebamini euntes ideo notū vobis facio: q̄ nemo in spiritu dei loquens dicit anathema ihū: et nemo potest dicere dn̄s ihesus nisi i spiritu sancto. Deo gratias. **℟.** Da mihi dn̄e. **An̄.** Sapientia edificauit sibi domū: excidit colūnas septem: subdidit sibi gentes superborū: et sublimium colla propria virtute calcauit **ps.** Magt. **Oratio**

Deus qui omnipotentiā tuā parcendo maxime et miserando manifestas: multiplica super nos gratiam tuā ut ad tua promissa currentes: celestiū bonorū facias esse consortes. Per. **Incipit liber ecclesiastes. Lectio prima.**

Verba ecclesiastes filii dauid regis hierusalē. Vanitas vanitatū dixit ecclesiastes. Vanitas vanitatū: et oīa

vanitas. Quid habet amplius homo de vniuerso labore suo quo laborat sub sole. Generatio preterit et generatio aduenit: terra autem in eternum stat. Oritur sol et occidit: et ad locum suum reuertitur: ibique renascens girat per meridiem et flectitur ad aquilonem. Tu autem domine.

Lectio. ii.

Omnia flumina intrant in mare: et mare non redundat. Ad locum vnde exeunt flumina reuertuntur: ut iterum fluant. Cuncte res difficiles: non potest eas homo explicare sermone. Non saturatur oculus visu nec auris auditu impletur. Quid est quod fuit? Ipsum quod futurum est. Quid est quod factum est? Ipsum quod faciendum est. Tu autem domine.

Lectio. iii.

Nihil sub sole nouum: nec valet quisquam dicere: ecce hoc recens est. Jam enim precessit in seculis que fuerunt ante nos: Non est priorum memoria: sed nec eorum quidem que postea futura sunt erit recordatio apud eos qui futuri sunt in nouissimo. Tu autem domine.

De expositione beati hieronymi. Lectio. iiii.

Vanitas vanitatum dixit ecclesiastes etc. Quod vana sint omnia ab hominibus incipit. Quod frustra mundi istius labore desudent: congregantes diuitias: erudientes liberos: ambientes honores: edificia construentes: et in medio operis subitanea morte subtracti audiunt. Insipiens hac nocte auferent animam tuam a te: que autem preparasti cuius erunt? Maxime cum ex omni labore nihil secum ferant: sed nudi in terram redeant vnde sumpti sunt. Tu autem domine.

Lectio. v.

Generatio vadit et generatio venit: et terra in seculum stat. Aliis morientibus nascuntur alii: et quos videras non vides: incipis videre quod non erat. Prima recedit generatio iudeorum: ut succedat generatio de gentibus congregata. Terra autem tamdiu stat quamdiu synagoga recedente ecclesia omnis intereat. Tu.

L. vi.

Oritur sol et occidit etc. Sol ipse qui in lucem mortalibus datus est interitum mundi ortu suo quotidie indicat et occasu. Hoc autem idcirco ut doceat mutationibus temporum: ortu occasuque siderum.

humanã etatẽ labi ꝛ interire
Iterum sol iusticie in cuiꝰ alis
est sanitas timentibus oritur
ꝛ pseudo prophet occidit me-
ridie. Tu autem domine.

In illo tem- Scḋm lucã
pore. Cũ appropinqua
ret ihesus hierusalem: videns
ciuitatem: fleuit super illaꝫ di
cens: Quia si cognouisses ꝛ tu
Et reliqua. Omelia beati
gregorij pape. Lectio. vijª

Quod flente domino illa
hierosolymoꝝ subuersio
describitur: que a vespasiano
ꝛ tito romanis principibus fa
cta est: nullus qui historiam
euersionis eiusdem legit igno
rat. Hoc quoqꝫ quod additur
ꝛ non relinquent in te lapideꝫ
super lapidem: etiaꝫ ipsa eius-
dem ciuitatis trãsmigratio te-
statur. Quia dum nunc in eo
loco constructa est: vbi extra
portam fuerat dominus cru-
cifixus: prior illa hierusalem
funditus est euersa. Tu auteꝫ.

Ex qua autẽ Lectio. viijª
culpa euersionis sue pena illa
ta fuerit: subiungit. Eo ꝙ non
cognoueris tempus visitatio
nis tue. Creator quippe oium
ꝑ incarnationis sue mysteriuꝫ
hanc visitare dignatus est: ꝫ
ipsa timoris ꝛ amoris illiꝰ re-
cordata non est. Unde etiam
per prophetam dicit. Miluus
in celo cognouit tempus suuꝫ
turtur ꝛ hirundo ꝛ ciconia cu-
stodierunt tempus aduentus
sui: populus autem meus nõ
cognouit iudicium domini.
Tu autẽ dñe. Lectio. ix.

Fleuit prius redemptor no-
ster ruinam perfide ciuitatis
quam sibi ipsa ciuitas non co
gnoscebat eẽ venturã cui a flen
te domino dicitur: quia si co-
gnouisses ꝛ tu: subaudi: fleres
que modo: quia nescis quod
iminet exultas. Unde ꝛ subdi
tur. Et quidem in hac die tua
que ad pacem tibi. Tu autem
domine. Añ. Cum appropin
quaret dominus hierusalem:
videns ciuitatem fleuit super
illam ꝛ dixit: quia si cognouis
ses ꝛ tu: quia venient dies in
te ꝛ circundabunt te: ꝛ coan-
gustabunt te vndiqꝫ: ꝛ ad ter-
ram prosternent te: eo ꝙ non
cognouisti tempus visitatio
nis tue alleluia. ps. Benedi
ctus. Ad sextam cap.

Diuisiones gratiarũ sũt: idẽ
aũt spiritꝰ: ꝛ diuisiones

ministrationũ sunt: idem autẽ dñs: ⁊ diuisiones opationũ sũt: idẽ aũt deus qui opaṭ omnia in oĩbus. Deo. Ad .ix. Capitm.

Hec aũt omnia opatur vnus atqȝ idem spũs: diuidẽs singulis put vult. Deo. Añ. Uidens dñs ciuitatẽ ierlm fleuit sup illam dicens: qȝ si cognouisses q̃ ad pacẽ tibi: nũc autẽ abscondita sũt ab oculis tuis. ps. Magt. Precedẽs añ dicaṭ ⁊ infra ebdomadã ad Magt. uel p memoria infra ebdomadam pro lectionibus.

Locutus sũ in corde meo dicens. Ecce magnᵘˢ effectus sum: ⁊ precessi oẽs sapientia qui fuerũt ante me in ierlm: ⁊ mens mea ↄtẽplata est multa sapientẽ ⁊ didici: dediqȝ cor meũ ut scirem prudentiã atqȝ doctrinã: errorescȝ ⁊ stulticiã. Et agnoui qȝ in his quoqȝ eẽt labor ⁊ afflictio spũs: eo qȝ in multa sapientia multa sit indignatio: ⁊ qui addit scientiã addit ⁊ laborem. Dixi ergo in corde meo. Uadã ⁊ affluã delitijs ⁊ fruar bonis. Et vidi qȝ hoc quoqȝ esset vanitas. Risũ reputaui errorẽ ⁊ gaudio dixi Quid frustra decipis? Cogitaui in corde meo abstrahere a vino carnem meã: ut animũ meũ transferrẽ ad sapientiam deuitarẽqȝ stulticiã: donec viderẽ qd esset vtile filijs hoĩuȝ: quo facto opus est sub sole numero dierũ vite sue. Magnificaui opa mea: edificaui mihi domos: ⁊ plantaui vineas: feci hortos ⁊ pomeria ⁊ cõseui ea cũcti generis arboribᵘˢ ⁊ extruxi mihi piscinas aquaꝶ ut irrigarẽ siluam lignoꝶ germinãtiũ. Possedi seruos ⁊ ancillas: multãqȝ familiã habui. Cũqȝ me conuertissem ad vniuersa opa que fecerãt manus mee: ⁊ ad labores in quibᵘˢ frustra sudauerã: vidi in omnibᵘˢ vnitatẽ: ⁊ afflictionẽ animi ⁊ nihil pmanere sub sole. Tu.

Dñica tertia augusti: sed .xi. in ordine. Capitulum.

Fratres: Notum vobis facio euangeliũ qd euangelizatũ est a me: qd accepistis: ĩ quo ⁊ statis: p qd ⁊ saluamini. Deo. R. Gyrum celi circuiui. Añ. Oĩs sapientia a dño deo est: ⁊ cũ illo fuit semp: ⁊ est ante illũ. ps. Magt. Oratio.

Omnipotens sempiterne deus q abundãtia pietatis tue merita supplicũ excedis ⁊ vota: effunde sup nos mĩam

niã: ut dimittas que ɔsciẽtia metuit: ⁊ adijcias qḋ oro non ꝑsumit. Per. **Incipit liber sapientie. Lectio. j^a.**

Diligite iusticiã qui iudicatis terrã: sentite de domino in bonitate ⁊ in simplicitate cordis: querite illũ: qm̃ inueniẽt ab his qui nõ tentant illũ: apparet autẽ eis qui fidez habent in illũ. Peruerse eñi cogitationes separant a deo: pbata autẽ virtus corripit insipiẽtes qm̃ in maliuolã animã nõ introibit sapientia: nec habitabit in corpe subdito peccatis. Tu autẽ. **Lectio. ij^a.**

Spũs eñi sanct^9 discipline effugiet fictũ: ⁊ auferet se a cogitationib^9 q̃ sunt sine intellectu ⁊ corripieẽ a superueniente iniqtate. Benign^9 est eñi spũs sapientie: ⁊ non liberabit maledicũ a labijs suis: qm̃ renũ illi^9 testis est deus: ⁊ cordis illius scrutator ẽ verus: ⁊ lingue ei^9 auditor. Tu. **Lectio. iij^a.**

Spũs dñi repleuit orbem terrarũ: ⁊ hoc qḋ ɔtinet oĩa sciẽtiam habet vocis: ꝓpter hoc q loquit̃ iniqua non põt latere: nec ꝑteriet illũ corripiẽs iudiciũ. In cogitatiõib^9 eñi impij interrogatio erit: sermonũ aũt illi^9 auditio ad deũ veniet: ad correptionẽ iniquitatũ illius. Qm̃ auris ɀeli audit oĩa ⁊ tumultus murmurationũ nõ abscondet̃. Tu. **De expositiõe beati hieronymi. L. iiij^a.**

Sapientie liber iste merito noĩat̃: q2 in eo xp̃i aduentus q est sapientia patris et passio ei^9 euidenter exprimit̃. Et soli mundo corde sapiam dei possunt accipere. Unusquisq3 aũt pbat̃ a ɔsciẽtia sua: ⁊ iusto dei iudicio pmittit̃ cadere: qui spiritui veritatis noluit obedire. Oĩa eñi q̃ hic amant̃ cũ festinatiõe arescit. Tu. **L. v^a.**

Adversus dei virt^9 ⁊ dei sapientia dicit̃: q2 de patre virtute ⁊ sapia. Ipse virt^9 ⁊ sapientia ẽ: sicut lumẽ de lumine pře: ⁊ fons vite apud patrẽ fontẽ vite. Sicut eñi př h3 vitã in semetipso: sic dedit filio vitaz habere in semetipso. Hoc ẽ lumen verũ qḋ illuminat omnẽ hoiem venientẽ in hunc mundum. Tu autẽ. **Lectio. vj^a.**

Sapientiã diuinã inuenturi discam^9 ⁊ eidẽ aures nr̃as applicemus. Deinũ diligentiam ad eã audiendã adhibeam^9: sic eñi sapia sapientiã pmittit. Necesse aũt est: ut q vere sapie

q est xp̄s agnitionē desiderat
primū catholicis magistris se
humilit̄ subdat: τ oēs affectus
aie sue discipline coꝝ. Deinde
intentionē cordis ab oi prauo
desiderio auertens: ad audiē-
dum verbū dei adhibeat dili-
genter. Tu. Scdm Lucam.

In illo tpe. Dixit ihesus ad
quosdaz q in se ꝯfidebant
tanq̄ iusti: τ aspernabant cete-
ros parabolā istā. Duo hoīes
ascenderūt i templū ut orarēt:
vnus phariseus τ alter publi-
canus. Et reliq̄. Omel. vene-
rabilis Bede pſbyteri. L. vij.

Quatuor sūt spēs: quibus
omnis tumor arrogan-
tiū demōstrat: cū videlz bonū
aut a semetipsis habere se esti-
mant: aut sibi datū desup cre-
dunt ac p suis se hoc accepisse
meritis putāt: aut certe cuz ia-
ctant se habere qđ nō hn̄t: aut
despectis ceteris singulariē vi-
deri appetūt quod nō habent
Qua pharise⁹ iste iactantie pe-
ste liberasse deprehendit: τ id-
circo de templo absq̄ iustifica-
tione descendit. Tu. L. viij.

Publicanus a longe stās no-
lebat nec oculos ad celū leua-
re: sꝫ ꝑcutiebat pectus suū di-
cens: deus ꝓpitius esto mihi
peccatori. Dico vobis descen-
dit hic iustificat⁹ in domū suā.
Quantā fiduciaz venie digne
petentib⁹ prebet: q publican⁹
q reatū sue nequitie ꝑfecte co-
gnouit: fleuit: confessus est τ si
iniustus ad templū venit: iusti-
ficatus a tēplo redijt. Tu aūt.

Typice autē phari- L. ix.
seus iudeoꝝ populus est: q ex
iustificationib⁹ legis: extollit
merito sua. Publican⁹ vo gen-
tilis est: qui longe a deo posit⁹
confitet̄ peccata sua. Quorum
vnus supbiēdo recessit humi-
liatus: alter lamentando ap-
propinquare meruit exaltat⁹:
quia omnis qui se exaltat: hu-
miliabit̄: τ qui se humiliat ex-
altabit̄. Tu autē domine mise-
rere nostri. Añ Duo homines
ascenderunt in templū ut ora-
rent: vnus pharise⁹ τ alter pu-
blicanus: phariseus stans hec
apud se orabat: deus gratias
ago tibi: quia nō sum sicut ce-
teri hominū: raptores: iniusti:
adulteri velut etiā hic publica-
nus: publican⁹ autē stans per-
cutiebat pectus suum dicens:
de⁹ ꝓpici⁹ esto mihi peccatori.
ps. Bñdictus. Ad. vi. Capl'm.

Ego sum minim⁹ aposto-
loꝝ: qui nō sum dignus

vocari apostol9: q[uonia]m p[er]secutus sum eccl[es]ia[m] dei. Deo. Ad [Magnificat].

G Ratia dei sum Capl[m]. id q[uo]d sum: [et] gratia ei9 vacua in me non fuit. Deo. A[ntiphona]. Stans a longe publican9 nolebat oculos ad celu[m] levare: s[ed] p[er]cutiebat pectus suu[m] dicens: deus p[ro]picius esto mihi peccatori. [Psalmus] Magn[ificat]. Precedens a[ntiphona]. dicat[ur] infra ebdomadam ad Magn[ificat] vel p[ro] memoria. Infra ebdomada[m] pro lectionib9.

D Ixeru[n]t impij cogitantes apud se no[n] recte. Exiguu[m] [et] cu[m] tedio est te[m]pus vite nostre [et] no[n] est refrigeriu[m] in fine ho[m]i[n]is [et] no[n] est q[ui] agnitus sit reversus ab inferis. Quia ex nihilo nati sumus: [et] post hoc erim9 ta[m]q[uam] no[n] fuerim9. Q[uonia]m fumus afflat9 e[st] i[n] narib9 nostris [et] sermo scintille ad co[m]movendu[m] cor n[ost]r[u]m. Quia extinctus cinis erit corpus nostru[m] [et] sp[iritu]s diffundetur ta[n]q[uam] mollis aer. Et transibit vita nostra ta[n]q[uam] vestigiu[m] nubis: [et] sicut nebula dissolvet[ur] que fugata est a radijs solis [et] a calore illi9 aggravata. Et nomen nost[rum] oblivione[m] accipiet p[er] temp9: [et] nemo memoria[m] habebit operu[m] nostroru[m]. Umbre en[im] transitus est temp9 nostru[m]: [et] non est reversio finis nostri: q[uonia]m consignata [et] nemo revert[itur]. Venite [ergo] [et] fruamur bonis que su[n]t: [et] vtamur creatura ta[n]q[uam] i[n] iuve[n]tute celerit[er]. Vino precioso [et] vnguentis nos impleam9 [et] non p[re]tereat nos flos t[em]p[or]is. Coronem9 nos rosis antequa[m] marcescant: nullu[m] pratu[m] sit q[uo]d no[n] p[er]transeat luxuria nostra. Nemo vestru[m] exors sit luxurie nostre. Ubiq[ue] relinquamus signa leticie: q[uonia]m hec est pars n[ost]ra: [et] hec est sors nostra. Tu aute[m].

D[omini]ca quarta augusti sed. xi9 in ordine. Capl[m].

F Ratres: Fiducia[m] tale[m] habem9 p[er] [christu]m ad deu[m] no[n] q[uod] sufficie[n]tes sim9 cogitare aliq[ui]d a nobis: quasi ex nobis: s[ed] sufficientia nostra ex deo e[st]. Deo. R[esponsorium]. Sup[er] salute[m]. A[ntiphona]. D[omi]n[u]s possedit me initio viaru[m] suaru[m] a[n]teq[uam] quicq[uam] faceret a principio: necdu[m] era[n]t abyssi: [et] ego p[ar]turiebar q[uan]n p[re]parabat celos aderam cu[m] eo [com]pone[n]s o[mn]ia. [Psalmus] Magn[ificat]. Ora[tio].

O Mnipote[n]s [et] misericors deus de cui9 munere venit ut tibi a fidelib9 tuis digne [et] laudabilit[er] serviat[ur] tribue q[uesumu]s nobis: ut ad p[ro]missio[n]es tuas: sine offensio[n]e curram9. Per. Incipit liber ecclesiasti.

ius. Lectio i.

Omnis sapiētia a dño
deo ē: ⁊ cū illo fuit sem⁊
⁊ est ante euū. Arenā maris ⁊
pluuie guttas: ⁊ dies seculi qs
dinumerauit? Altitudinē celi
⁊ latitudinē terre: ⁊ pfundū
abyssi qs dimēsus ē? Sapien
tiā dei pcedentē oīa qs inuesti
gauit? Prior omniū creata ē
sapientia ⁊ intellect⁹ prudētie
ab euo. Tu. Lectio ii.

Fons sapiētie verbum dei in
excelsis: ⁊ ingressus illi⁹ man
data eterna. Radix sapie cui
reuelata est: ⁊ astutias illi⁹ qs
agnouit? Disciplina sapientie
cui reuelata ē ⁊ manifestata: ⁊
multiplicationē ingressus illi⁹
quis intellexit? Unus est altis
simus creator omniū: oīpotēs
⁊ rex potēs: ⁊ metuend⁹ nimis
sedēs sup thronū illi⁹ ⁊ dñans
deus. Tu autē. Lectio iii.

Ipse creauit illā in spū sancto
⁊ vidit: ⁊ dinumerauit ⁊ men
sus eā. Et effudit illaz sup oīa
opa sua: ⁊ sup omnē carnē sm
datū suū: ⁊ prebet illā diligen
tib⁹ se. Timor dñi gloria ⁊ glo
riatio ⁊ letitia: ⁊ corona exulta
tionis. Timor dñi delectabit
cor: ⁊ dabit letitiā ⁊ gaudiū in
longitudinē dieꝝ. Timēti deū
bene erit in extremis: ⁊ in die
defunctiōis sue bñdicet. Tu.

Dilectio dei hono L. iiii.
rabilis sapientia quib⁹ aūt ap
paruerit in visu diligūt eam: i
visione ⁊ in agnitione magna
liū suoꝝ. Initiū sapiētie timor
dñi: ⁊ cū fidelib⁹ in vulua con
creatus ē: ⁊ cū electis feminis
graditur: ⁊ cū iustis ⁊ fidelibus
agnoscit. Timor dñi scie reli
giositas: religiositas custodiet
⁊ iustificabit cor. Tu. L. v.

Plenitudo sapientie timere
deū: ⁊ plenitudo a fructib⁹ illi⁹
Omnē domū illi⁹ iplebit a ge
neratiōib⁹ ⁊ receptacula a the
sauris illi⁹. Corona sapientie
timor dñi: replens pacē ⁊ salu
tis fructū: ⁊ vidit ⁊ dinumera
uit eā. Utraqꝫ autē sunt dona
dei. Scientiā ⁊ intellectū pru
dētie sapiētia cōpartiet: ⁊ glo
riā tenentium se exaltat. Tu.

Radix sapientie est L. vi.
timere deū: ⁊ rami illi⁹ longe
ui. In thesauris sapiētie intel
lect⁹ ⁊ scie religiositas: execra
tio aūt pctōrib⁹ sapientia. Ti
mor dñi expellit peccatū. Nā
qui sine timore est nō poterit
iustificari. Iracundia enī ani
mositatis illi⁹: subuersio illius
est. Tu. Scdm Marcū.

In illo tpe: Exiens ihs de finib⁹ tyri venit p sidonez ad mare galilee: inter medios fines decapoleos. Et reliqua.

Omel. venerabilis Bede pres byteri. Lectio. vij⁹.

Surdus ille et mu⁹ quem mirabilit curatuz a dño modo cum euangeliū legeret audiuim⁹: genus designat humanū: in his q ab errore diabolice deceptiōis: diuina merent gratia liberari. Obsurduit nāq3 homo ab audiendo vite verbo: postq3 mortifera serpētis verba contra dñm: tumid⁹ audiuit. Tu autē. L. viij⁹.

Mutus a laude conditoris effectus est: ex quo cū seductore colloquiū habere presumpsit. Et merito clausit aures ab audiēda int angelos laude creatoris: qd velut ad meliorādū ei⁹dē creatoris opus cibiveti ti preuaricatione supbus impleuit. Et heu miser gener humani defectus. Tu. L. ix.

Sed vbi supabūdauit peccatum: supabūdauit grā. Uenit nāq3 dñs ad mare galilee: vbi nouerat egrotare quē sanaret. Uenit sue gratia pietat ad tumētia turbida: et instabilia gentiū corda: in quibus nouerat esse q ad suā gratiam ptinerent: filiosq3 dei qui erāt dispsi congregaret i vnū. Tu.

Añ. Dū trāsiret dñs p medios fines tyri: surdos fecit audire et mutos loqui. ps. Benedic⁹.

Ad sextam Caplm.

Qui i et idoneos nos fecit noui testamēti: nō lra sz spū: litera eni occidit spūs aūt viuificat. Deo. Ad. ix. Caplm.

Nam si ministratio dānationis glie est: multo magis ministeriuz iusticie erit in glia. Deo. Añ. Quāto eis precipiebat tāto magis plus predicabant et eo ampli⁹ admirabant dicentes bene oia fecit: surdos fecit audire: et mutos loqui. ps. Mgt. Precedēs añ dicat infra ebdomadam ad Magt vel p memoria. Infra ebdomadā pro lectionibus.

Fili cōcupiscēs sapientiā conserua iusticiā: et deus pbebit illam tibi. Sapia enim et disciplina timor dñi: et qd beneplacitū est illi: fides et mansuetudo: et adimplebit thesauros illi⁹. Contumax nō sis et incredibilis timori dei et ne accesseris ad illū duplici corde.

Ne fueris hypocrita in conspectu hoiz: et nō scandalizeris in labijs tuis. Attēde i illis ne forte cadas: et adducas aie

ne in honorationez: et revelet deus absconsa tua: et i medio synagoge elidat te: qm accessisti maligne ad dnm: et cor tuũ plenũ est dolo et fallatia. Fili accedẽs ad servitutẽ dei: sta i iusticia et i timore: et prepara aiaz tuã ad tentationẽ. Deprime cor tuũ et sustine: et inclina aurẽ tuã: et suscipe verba intellectus: et ne festines in tempus obductionis. Sustine sustentationes dei: coniũgere deo et sustine: ut crescat i novissimo vita tua. Tu aũt. Dñica pria septembris: hz. xiiij in ordine. Ab hac dñica usqz ad kal. octobris: infra primã ebdomadã ponit iob cum historia. Si bona. Infra aliã cõgruentẽ p officio de tpe ppt octauas nativitatis virginis bñdicte legitur tobias cũ historia: Peto dñe. et p residuo tpe legit iudith: hester: esdras et neemias cũ historia: Adonai. Cõsideratiõe hita huiusmõi. Nã qñ a b uel g est lra dñicalis: tũc septẽber hz quattuor ebdomadas. In pma ponit iob. Secũda vacat ppter octauas pdictas. In tertia legit tobias In qrta dñica iudith: hester vo esdras et neemias infra ebdomadã. Item qñ c e lra dñicalis septẽber hz qnqz ebdomadas. In prima ponit iob. In secũda tobias. Tertia vacat ppter octauas pdictas. In qrta dñica legit iudith. In quinta hester: et infra ebdomadã si festa nõ ipediũt esdras et neemias. Itẽ qñ d e lra dñicalis septẽber hz quattuor ebdomadas. In prima ponit iob. In secũda tobias. Tertia vacat ppter octauas pdictas. In qrta ponit iudith: hester vo esdras et neemias infra ebdomadã. Itẽ qñ e est lra dñicalis: septẽber hz quattuor ebdomadas. In prima legit iob. In secũda tobias. Tertia vacat ppt octãs. Sz infra ebdomadã ipsi tertie legit iudith. Simil infra ebdomadã qrte legitur hester esdras et neemias: et hoc ita contingit ppt festũ bti Mathei euãgeliste: qd iuxta ordinẽ tuã rubrice gñal. a. nõ movet de suo loco eo qp e totũ solẽne Qñ aũt f e lra dñical septẽber hz quattuor ebdomadas. In pa ponit iob. Secũda et tertia dñica vacant ppt octãs. Sz infra ebdomadã ipsi tertie legit tobias. In quarta autẽ dominica ponit iudith: Et infra eius ebdomadam hester cũ ceteris.

Sabbato dñi mēs q̄ q̄ est añ k augusti: ista dñicalis: tunc pro quinta dñica septembris & inchoatiōe historie. Adaperiat singulariter attende & vide ea q̄ notata sūt supra circa rubricā generalē que incipit: De impositiōe nouarū historiarū &c. & etiā rubricā veterē que ponitur circa dñicā p̄mā post octauas pēthecostes: & nō errabis.

Capitu.

FRatres: Abrahe dicte sunt p̄missiones & semini ei⁹. Nō dicit & seminibus q̄si in multis: s; q̄si in vno & semini tuo qui est xp̄s. Deo. ℟. Anteq̄ comedā. Añ. Cum audisset iob nūciorū verba sustinuit paciēter & ait: si bona suscepimus de manu dñi: mala aūt quare nō sustineam⁹: in oībus his nō peccauit iob labijs suis: neq; stultū quid ɔtra deū locut⁹ est. ps. Magt.

Oratio.

OMnipotens sempiterne deus da nobis fidei spei & charitatis augmentum: & ut mereamur assequi quod promittis: fac nos amare qđ p̄cipis. Per.

Incipit liber iob L. j.

VIr erat in terra hus nomine iob. Et erat vir ille simplex & rectus ac timens deū: & recedens a malo. Natiq; sūt ei septem filij & tres filie. Et fuit possessio ei⁹ septē milia ouiū: & tria milia camelorum: quingenta quoq; iuga boū: & quingēte asine: ac familia multa nimis. Eratq; vir ille magnus: inter oēs orientales. Tu aūt. ℟. Si bona suscēpim⁹ de manu dñi: mala aūt quare nō sustineam⁹. Dominus dedit: dñs abstulit: sicut dño placuit ita factū est: sit nomen domini benedictum. ℣. In omnibus his nō peccauit iob labijs suis: neq; stultū q̄d contra deum locutus est. Dominus dedit.

Lectio ij.

ET ibant filij eius & faciebant conuiuia p̄ domos: vnusquisq; in die suo. Et mittentes vocabant tres sorores suas ut comederēt & biberent cū eis. Cūq; in orbē transissent dies conuiuij: mittebat ad eos iob: & sanctificabat illos: consurgensq; diluculo: offerebat holocausta p̄ singulos. Dicebat enī: Ne forte peccauerint filij mei: & benedixerint deo ī cordibus suis. Tu autem. ℟. Anteq̄ comedā suspiro: & tanq̄ inundantis aque sic rugit⁹ me⁹: quia timor quē timebam euenit mihi: & qđ verebar accidit.

Nōne dissimulaui nōne silui: ꝛ iā quieui: ꝛ venit sup me idignatio tua dñe. ℣. Nolo magna fortitudine cōtendat mecū: nec magnitudinis sue mole me p̄mat equitatē ꝓponat contra me. Nōne. Liij.

Quadā autē die cū venissent filij dei: ut assisterēt corā dño: affuit inter eos etiā sathan. Cui dixit domin⁹. Vñ venis? Qui ridens ait. Circuiui terrā ꝛ pambulaui eam. Dixitq; domin⁹ ad eū. Nūquid considerasti seruū meū iob: q̄ nō sit ei similis in terra: homo simplex ꝛ rectus ac timēs deū ꝛ recedens a malo? Cui ridēs sathā ait. Nūquid frustra iob timet deum? Nōne tu vallasti eū ac domū eius: vniuersāq; substantiā eius p circuitum? Operib⁹ manuū eius benedixisti: ꝛ possessio eius creuit in terra. Tu. ℟. Utinā appenderent peccata mea quib⁹ iram merui. Et calamitas quam patior i statera. ℣. Quasi arena mari grauior hec appet: vnde ꝛ verba mea dolore sunt plena. Et. Glia. Et. De expositiōe beati Gregorij pape. Liiij.

Vir erat in terra hus nomine iob: idcirco sanct⁹ vir: vbi habitauerit dicitur: ut eius meritū virtutis exprimat. Hus: nāq; qs nesciat q̄ sit terra gentiliū? Gentilitas autē eo obligata vitijs extitit: quo cognitionē sui conditoris ignorauit. Dicat itaq; vbi habitauerit ut eius laudib⁹ ꝓficiat: q̄ bonus inter malos fuit. Neq; enī valde laudabile est bonū esse cū bonis: sed bonū esse cū malis. Tu autē. ℟. Quare detraxistis sermonibus veritatis ad increpandū verba cōponitis ꝛ subuertere nitimini amicū vestrū: Uerūtñ que cogitastis explete. ℣. Militia ē vita homis sup terrā: ꝛ sicut dies mercēnarij dies eius. Uerūtñ. Lv.

Bene beat⁹ iob in memorata terra gentiliū inter iniquos vixisse describit ut iuxta sponsi preconiū: inter spinas liliū creuisse pateat. Ubi recte subdit. Simplex ꝛ rect⁹. Nōnulli nāq; ita sunt simplices ut rectū quid sit ignorent: sꝫ eo vere simplicitatis inocentiā deserunt: quo ad virtutem rectitudinis nō assurgūt: quia dū cauti esse per rectitudinem nesciunt: nequaq̄ innocentes ꝑsistere p simplicitatē possunt. Hinc est qđ paulus ait. Uolo

nunciarē tibi. Sz ꝛ adhuc illo
loquēte venit ali ꝛ dixit. Chal
dei fecerūt tres turmas ꝛ inua
serunt camelos ꝛ tulerūt eos:
necnō ꝛ pueros ꝑcusserūt gla
dio: ꝛ ego fugi sol⁹ ut nūciarē
tibi. Adhuc loq̄batur ille: ꝛ
ecce ali⁹ intrauit ꝛ dixit. Filijs
tuis ꝛ filiab⁹ vescentib⁹ ꝛ bibē
tibus vinū in domo fratris sui
primogeniti: repente vent⁹ ve
hemens irruit a regiōe deser
ti: ꝛ concussit q̄ttuor angulos
domus: q̄ corruens oppressit
liberos tuos: ꝛ mortui sunt: ꝛ
effugi ego sol⁹ ut nūciarē tibi.
TUnc surrexit iob Tu.
ꝛ scidit vestimenta sua: ꝛ
tonso capite corruens in terrā
adorauit ꝛ dixit. Nud⁹ egres
sus sum de vtero matris mee:
ꝛ nud⁹ reuertar illuc. Dn̄s de
dit: dn̄s abstulit: sicut dn̄o pla
cuit ita factū est. Sit nomē do
mini benedictū. In oīb⁹ his
non peccauit iob labijs suis:
neq̄ stultū q̄d contra deū lo
cutus est. Factū est aūt cū
quadā die: venissent filij dei ꝛ
starent coram dn̄o venisset q̄z
sathan inter eos: ꝛ staret in cō
spectu ei⁹: ꝛ diceret dn̄s ad sa
than. Unde venis: Qui rn̄dēs
ait. Circuiui terrā ꝛ ꝑambula
ui eam. Et dixit dn̄s ad sa
than. Nūquid cōsiderasti ser
uū meū iob q̄ nō sit ei similis
in terra: vir simplex ꝛ rectus ac
timens deū ꝛ recedēs a malo
ꝛ adhuc retinens innocentiā.
Tu autē cōmonuisti me aduer
sus eū: ut affligerē eum frustra
Cui rn̄dens sathan ait. Pellē
ꝓ pelle: ꝛ cuncta que habet ho
mo dabit ꝓ aīa sua. Alioquin
mitte manū tuā: ꝛ tange os ei⁹
ꝛ carnē: ꝛ tunc videbis q̄ i fa
ciē benedicat tibi. Dixit ergo
dn̄s a sathan. Ecce i manū tua
est: verūtn̄ aīam illius serua.
Egressus igitur sathan a facie
dn̄i: percussit iob vlcere pessi
mo: a plāta pedis vsq̄ ad ver
ticē eius. Qui testa saniē rade
bat sedens in sterquilinio. Di
xit autem illi vxor sua. Adhuc
tu ꝑmanes in simplicitate tua
Benedic deo ꝛ morere. Qui
ait ad illā. Quasi vna de stul
tis mulierib⁹ locuta es. Si bo
na suscepimus de manu dn̄i:
mala quare nō sustineamus:
In omnibus his nō peccauit
iob labijs suis. Tu. Dn̄ica se
cunda uel tertia septembris: ꝛ
xiiij⁹. in ordine. Caplm.
FRatres: Spiritu ambula
te: ꝛ desideria carnis nō

pficietis : caro eni concupiscit aduersus spiritũ: ⁊ spiritus aduersus carnẽ. Hec eni sibi inuicem aduersant ⁊ nõ quecunq; vultis faciatis. Deo. R. Omni tempore. Añ. Ne reminiscaris domine delicta mea uel parẽtum meorũ: neq; vindictã sumas de peccatis meis. ps. Magnificat. Oratio.

Custodi quesum⁹ dñe ecclesiã tuã ꝓpitiatione perpetua: ⁊ q: sine te labit humana fragilitas : tuis semꝑ auxilijs: ⁊ abstrahat a noxijs: ⁊ ad salutaria dirigat. Per. Incipit liber tobie. Lectio. j.

Tobias ex tribu ⁊ ciuitate neptalim que est in superiorib⁹ galilee sup naason: p⁹ viã que ducit ad occidentem in sinistro hñs ciuitatẽ sephet: cũ captus esset in dieb⁹ salmanasar regis assyrioꝝ: in captiuitate tñ posit⁹ viam veritatis nõ deseruit ita ut oĩa que hr̃e poterat quotidie concaptiuis frib⁹ qui erãt ex ei⁹ genere impartiret. Tu. R. Peto dñe ut de vinculo imperij hui⁹ absoluas me: aut certe desuꝑ terraꝫ eripias me. Ne reminiscaris delicta mea uel parentũ meorũ: neq; vindictam sumas de peccatis meis: q: eruis sustinẽtes te dñe. V. Oĩa iudicia tua iusta sunt: ⁊ oẽs vie tue mĩa ⁊ veritas ⁊ nunc dñe memento mei. Ne reminiscaris. L. ij.

Cumq; esset iunior oĩbus in tribu neptalim: nihil tñ puerile gessit i oꝑe. Deniq; cũ irẽt oẽs ad vitulos aureos quos hieroboã fecerat rex isrl' hic sol⁹ fugiebat cõsortia oĩuꝫ ⁊ ꝑgebat ad irlm ad templum dñi: ⁊ ibi adorabat dñm deũ isrl': omia primitiua sua ⁊ decimas suas fideliẽ offerẽs ita ut in tertio anno ꝓselitis ⁊ aduenis ministraret omnẽ decimationẽ. Tu. R. Omni tꝑe benedic deum: ⁊ pete ab eo ut vias tuas dirigat. Et omni tꝑe consilia tua in ipso ꝑmaneant. V. Memor esto fili qñ pauperẽ vitã gerimus: habebis multa bona si timueris deum. Et. L. iij.

Cum vo factus fuisset vir accepit vxoreꝫ annã de tribu sua: genuitq; ex ea filiũ : nomen suũ imponẽs ei: quẽ ab infantia timere deũ docuit ⁊ abstinere ab oĩ peccato. Igit dũ ꝑ captiuitatẽ deuenisset cũ vxore sua ⁊ filio in ciuitatẽ niniuen: cũ oĩ tribu sua ⁊ cuꝫ omnes ederent ex cibis

gentiliū iste custodiuit animā suā ꝛ nūq̄ contaminatꝰ est in escis eoꝝ. Tu aūt. R. Memor esto fili: q̄m pauperē vitam gerimus: Habebis multa bona si timueris deum. V. Fiducia magna erit corā sūmo deo elemosynā oībus qui fecerint eā Habebis. De expositiōe beati Augustini. Lectio.iiij.

Felix ille qui intelligit sup egenum ꝛ pauperē: in die mala liberabit eū dñs. Hoc ē ergo intelligere sup egenum ꝛ pauperē: ut rogari a talibꝰ nō expectemus: neq̄ enī illa mīa reputāda est: q̄ clamoribꝰ extorquet: aut nō ille mercedem opis sui pcipit: qui diu se patit deprecari q̄m nō fecit mandatū dei: sꝫ precibꝰ prestitit: mīaꝫ suā lachrymis vendidit. Tu. R. Sufficiebat nobis paupertas nostra ut diuitie computarent: nunq̄ fuisset pecunia ipsa ꝑ qua misisti filiū nostrū: Baculū senectutis nostre. V. Heu me fili mi ut quid te misimus pegrinari lumen oculoꝝ nostroꝝ. Baculū. Lectio.v.

Qui intelligit vltro largit ꝛ signato magis silentio decelat: ne opus suū qđ occultū esse desiderat ipsa voce pauperis pdat. Sicut in euāgelio scriptū ē. Cū facis elemosynā noli tuba canere ante te: sicut hypocrite faciūt in synagogis ꝛ in vicis ut videant ab hoībꝰ Amen dico vobis acceperunt mercedē suā. Tu. R. Bñdicite deū celi ꝛ corā omnibꝰ viuētibus confitemini ei. Quia fecit nobiscū mīam suā. V. Tēpus est ut reuertar ad eū q me misit: vos aūt bñdicite deum. Quia. Gl̃ia. Quia. L.vi.

Sit itaq̄ elemosyna tua i absconso: ꝛ pr̄ tuus q videt reddet tibi. Et ꝑ salomonē loquit dñs dicens. Conclude elemosynā in corde paupis: ꝛ ipsa ꝓ te orabit ꝛ ab omni malo liberabit. Primo occultam esse voluit quā concludi iussit in corde. Nā cum ipse sit scrutator renis ꝛ cordis: vtrūq̄ sibi tm̄ voluit reseruari: quicquid penetralibꝰ pectoris delegauit Tu. R. Tempus est ut reuertar ad eū q me misit: vos autē bñdicite deū: Et enarrate oīa mirabilia eiꝰ. V. Benedicite deū celi ꝛ coram omnibꝰ viuētibꝰ confitemini ei. Et enarra. Gl̃ia. Et. Scdm Lucam.

In illo tpe: Dū iret ihūs in ierlm: transibat ꝑ mediam

samariã ⁊ galileã. Et cũ ingre
deret quoddã castellũ: occur-
rerũt ei decem viri lep:osi. Et
reliqua. Omel. venerabilis
Bede presbyteri. L. vij.
Leprosi nõ absurde intel-
ligi possunt: q scientiã ve
re fidei nõ hñtes varias doctri
nas pfitent errorũ. Nõ eni ul'
abscondũt imperitiã suã: sz p
sua peritia pferunt in lucẽ: ⁊ ia
ctantiã sermõis ostentãt. Nul
la porro doctrina falsa ẽ: que
nõ aliqua vera intermisceat.
Tu. R. Memẽto mei deus in
bono ⁊ ne deleas miseratio-
nes meas quas feci. In domo
dñi mei: ⁊ in cerimonijs eius.
V. Memẽto vbi tui quo mo i
q̃ mihi spẽ dedisti. In L. viij.
Vera q̃ falsis inordinate
pmixta: in vna disputa-
tione uel narratiõe hois: tãq
in vni' corpis colore apparen
tia: significãt lep:ã: tãq veris
falsisq colorũ locis: humana
corpa variantẽ atq maculan
tem. Vi aũt tam vitandi sunt
ecclesie: ut si fieri põt longius
remoti magno clamore xpm
interpellent. Unde aperte sub
iungit. Qui steterũt a longe ⁊
leuauerũt vocẽ dicentes. Ihu
pceptor miserere nñ. Tu autẽ.
R. Spem in aliũ nũq habui
pter te deus isrl': Qui irasceris
⁊ ppitius eris: Et oia pctã ho-
minũ in tribulatiõe dimittis.
V. Dñe deus celi ⁊ terre: respi
ce ad humilitatẽ nostram. Et.
Uos ut vidit L. ix.
dñs dixit. Ite ostendite
vos sacerdotib'. Et factũ ẽ dũ
irent mũdati sunt. Nullũ dñs
corꝫ quib' hec corpalia benefi
cia prestitit inuenit misisse ad
sacerdotes nisi leprosos: quia
videlz sacerdotiũ iudeorꝫ figu
ra erat futura sacerdotij rega-
lis qd est eccl'ia: quo ɔsecrant
oẽs ptinentes ad corp' xpi sũ-
mi ⁊ veri principis sacerdotũ.
Tu. R. Nos aliũ deũ nescim'
pter dñm i q̃ speram'. Qui nõ
despiciet nos: nec amouebit
salutẽ suã a genere nr̃o. V. In
dulgentiã ei' fusis lach:ymis
postulem' ⁊ hũiliem' illi aĩas
nr̃as. Qui. Glia. Qui. Añ. Cũ
intraret ihs i quoddã castellũ
occurrerũt ei decẽ viri leprosi:
q steterũt a longe ⁊ leuauerũt
vocẽ dicẽtes: ihu pceptor mi-
serẽ nñ. ps. Bñd. Ad. vi Capl'
Fructus spũs est charitas
gaudiũ: pax: patiẽ: ia lon-
ganimitas: bonitas: mansue-
tudo: fides: modestia: ɔtinẽtia

castitas. Deo. Ad .ix. Caplm.

Qui autē sunt xp̄i carnē suā crucifixerūt: cum vitijs et cōcupiscentijs. Deo. Añ. Unus autē ex illis: ut vidit q2 mundat⁹ est: regressus est cum magna voce magnificās deū ps. Mgt. Precedens añ dicatur et īfra ebdomadā ad Magnificat p memoria. Infra ebdomadā pro lectionib⁹ dicat.

Post multū vo tp̄is mortuo salmasar rege: cū regnaret sennacherib filius eius p eo: et filios isrl' exosos habēt in cōspectu suo: tobias q̄tidie pgebat p omnē cognationem suā: et consolabat eos: diuidebatq3 vnicuiq3 put poterat de facultatib⁹ suis. Deniq3 cū reuersus esset rex sennacherib fugiens a iudea plagā quā circa eū fecerat de⁹ ppter blasphemiā suā: et iratus multos occideret ex filijs isrl': tobias sepeliebat corpa eoꝝ. At vbi nunciatū est regi: iussit eū occidi et tulit omnē substantiam eius.

Tobias vo cū filio suo et cū vxore fugiens nud⁹ latuit: q2 multi diligebāt eū. Post dies vo .xlv. occiderunt regem filij ipsi⁹. Et reuersus est tobias in domū suā oisq3 facultas eius restituta est ei. Tu.

Sicut alis notatū est: q̄tuor tp̄a siue ipsoꝝ officiū debet incipi post festum exaltationis scē crucis. Unde si hec dn̄ica debebit fieri tertia mensis septēbris supius notata: tūc hic fiet officiū q̄tuor tēporū: et ipsa q̄tuor tp̄a obseruabunt alis in dn̄ica sequenti. Feria igit quarta q̄tuor temporū Scdm Lucam.

In illo tp̄e: Rn̄dens vnus de turba dixit ad ihesum. Magister attuli filiū meū ad te habentē spiritū mutū. Qui vbicūq3 eū apprehenderit allidit eū: et spumat: et stridet dentibus et arescit. Et rel. Omel. venerabil' bede p̄sbyteri. L.i.

Demoniacū hunc quem descendēs dominus de monte sanauit: marcus surdū mutūq3 describit. Mathe⁹ vo lunaticum fuisse cōmemorat. Significat autē eos de quib⁹ scriptū est. Stultus ut luna mutatur. Qui nūq3 in eodem statu pmanentes: nunc ad h': nūc ad alia vitia mutati: crescunt atq3 decrescunt. Tu autē dn̄e miserere nostri. Lectio .ii.

Stultoꝝ nāq3 est et languētiū atq3 ebeū spumas saliuaꝝ ex ore dimittē. Stridēt āt dēub⁹

cũ iracundie furore sẽmetipsũ nesciũt. Arescit ei corpus et spiritus languescit: et nulla virtute induitur: sed potius tabescit. Ita contingit: ut puerum perdat. Diuinam itaque dño puerum spiritus conturbat et allidit: quoniam sepe difficile est converti ad deum post peccata... maioribus nostris antiqui hostis... Tu autẽ. Lectio iij.

Et interrogauit patrem eius. Quantum temporis est ex quo hoc ei accidit? At ille ait. Ab infantia... infantia q dicere audet oẽs hoĩes absq; vllo peccati contagio nasci in carne et innocentes... Quid enim habuit iste puer ab infantia... demone: si non vllo originalis peccati vinculo teneretur. Tu autẽ. Caplm.

Hec dicit dñs deus. Ecce dies veniũt: et cõprehendet arator messorẽ suũ: et calcator vue mittentem semen: et stillabunt montes dulcedinẽ: et omnes colles culti erũt. Deo.

Misericordie Oratio. tue remedijs quesumus domine fragilitas nostra subsistat: ut que sua conditiõe atteritur: tua clementia reparetur. Per. Ad. vi. Caplm.

Et conuertam captiuitatẽ populi mei isrl': et edificabunt ciuitates desertas: et habitabũt in eis: et plantabunt vineas: et bibẽt vinũ earum: et facient hortos: et comedent fructus eorũ. ...d. vi. Caplm.

Et plantabo eos sup humũ suã: et nõ euellam eos vltra de terra sua: quam dedi eis: dicit dñs omnipotẽs. Deo.

Feria sexta quatuor tempoꝝ Scdm Lucam.

In illo tpe: Rogabat iħm quidã phariseus ut manducaret cum illo: Et ingressus domũ pharisei discubuit. Et reliqua. Omel. beati Gregorij pape. Lectio j.

Textũ lectiõis euangelice percurrẽtes ipsũ quoq; ordinem q̃ beata maria magdalene venerit sanãda audiui. Attulit enĩ alabastrũ vngenti i domo pharisei et stans retro sec^9 pedes dñi iħu: lachrymis cepit rigare pedes ei^9 et vngento vngebat: et capillis capitis sui tergebat et c. Tu. L. ij.

Sed hoc phariseus intuens despicit et nõ solum peccatricẽ venientẽ mulierẽ: sꝫ etiã suscipiẽtem dñm reprehendit: dicens intra se. Hic si esset ꝓpheta sciret: vtiq; q̃ et q̃lis ẽ mulier: que

tangit eũ q: peccatrix est. Tu.
Ecce veracit phari Lectio iij.
seus apud se supbus & fallacit
iust^9: egrũ reprehẽdit de egri-
tudine: medicũ de subuentiõe
q ipse ẽẽ de elationis vulnere
egrotabat & ignorabat. Inter
duos aũt egros: medicus ad-
erat. Sz vn^9 eger in febre inte-
grũ sensũz tenebat: alter v̈o in
febre carnis: & sensũ pdiderat
mentis. Tu autẽ. Capitulum.
Hec dicit dñs deus. Con-
uertere isrl' ad dñm deũz
tuũ: qm corruisti in iniquitate
tua. Tollite vobiscũ v̈ba: & cõ
uertimini ad dñm & dicite ei:
oẽm aufer iniquitatez & accipe
bonũ: & reddem^9 vitulos labio
rũ nostror. Deo. Oratio.
Presta q̃s oñe de^9 ut ob-
seruatiões sacras annua
deuotiõe recolẽtes & corpe ti-
bi placeam^9 & mente. Per. Ad
Sanabo cõ vi. Capitulum.
tritiones eor diligã eos
spontanee: q: auersus ẽ furor
meus ab eis: ero quasi ros isrl'
germiabit sicut liliũ dicit dñs
oipotens. Deo. Ad ix. Capitulum
Quis sapiens & intelliget
ista: intelligẽs & sciet hec
q: recte vie dñi: & iusti ambu-
labũt in eis. Deo. Sabbato
quatuor tempor. Scdm Lucã.
In illo tpe: Dicebat ihesus
turbis similitudinẽ hanc.
Arborẽ fici habebat quidam
plantatã in vinea sua: & venit
fructũ querẽs in ea & nõ inuenit
Et reliqua. Omel. beati Gre-
gorij pape. Lectio i.
Dominus ac redẽptor nr̃ p
euangeliũ suũ: aliq̃ v̈er-
bis: aliq̃ reb^9: aliq̃ aliud v̈-
bis atq: aliud ostendit rebus.
duas eteni res ex lectiõe euan
gelica fr̃es audistis. Ficulneã
infructuosam & mulierẽ curuã
vtriq: rei ẽ pietas impensa. Il
lud aũt dixit p similitudinẽ istud
egit p exhibitionẽ. Tu. Lectio ij.
Dñs venie tertio venit ad fi-
culneã & fructũ minime inuenit
Uenit eni ante legẽ: q: p natu
ralẽ itellectũ qd vnusq̃sq: exẽ-
plo suo qualiter erga primum
agẽ debuisset inotuit. Uenit i
lege q: p̃cipiendo docuit. Ue
nit post legẽ p gratiã: q: pieta
tis sue p̃ntiã exhibendo mon-
strauit. Tu autẽ. Lectio iij.
Quid p cultorẽ ficulnee: nisi
p̃positor ordo exprimit. Qui
dũ presunt ecclesie: nimirũ do
minice vinee curã gerunt. Sz
cũ magno iam timore audiẽ-
dum ẽ: quid cultura vinee de

infructuosa arbore dicitur. Suc
cide eã ut quid terrã occupat:
Unusquisque iuxta modulũ suũ
inquantũ locũ penitentie tenet
si fructũ bone operationis non
exhibet velut infructuosa ar
bor terrã occupat. Tu. Cap.

FRatres: Tabernaculum
factũ primũ in quo erant
candelabra et mẽsa et propositio
panũ quod dicitur sancta. Deo. Oro

OMnipotens sempiterne
deus qui per continentiã salu
tarẽ et corporibus mederis et men
tibus: maiestatẽ tuã supplices
exoramus: ut ieiunantiũ depre
catione placatus: et presentia nobis
subsidia prebeas et futura. Per.

Ad sextam Caplm.

POst velamentũ erat secũ
dum tabernaculũ quod di
citur sancta sanctorum: hñs thuri
bulũ et archam testamenti cir
cũtectam ex omni parte auro
Deo. Ad. ix. Caplm.

CHristus assistẽs pontifex
futurorum bonorum per amplius
et perfectius tabernaculũ nõ ma
nufactũ. i. nõ huius creatiõis
neque per sanguinem hircorum aut
vitulorũ: sed per proprium sangui
nem introiuit semel in sancta
eterna redemptione inuenta.
Deo. Dñica tertia uel quarta
septembris sm quod occurret: se
xv in ordine. Caplm.

FRes: Si spũ viuimus spũ et
ambulemus: non efficia
mur inanis glorie cupidi: inui
cem prouocantes: inuicẽ inuiden
tes. Deo. R. Dñe rex oĩpotens
Añ. Adonai dñe deus magne
et mirabilis qui dedisti salutem
in manu femine: exaudi preces
seruorum tuorum. ps. Mgt. Oratio

ECclesiam tuã dñe misera
tio cõtinua mũdet et mu
niat: et quia sine te non põt salua
cõsistere: tuo semper munere gu
bernetur. Per. Incipit liber
iudith. Lectio. j.

ARphaxat itaque rex medo
rũ subiugauerat multas
gentes imperio suo: et ipse edi
ficauit ciuitatem potentissimã
quam appellauit egbathanis
ex lapidibus quadratis et sectis
fecit muros eius in altitudine
cubitorũ septuaginta: et in la
titudine cubitorum triginta.
Turres vero eius posuit in alti
tudine cubitorũ centũ. Et glo
riabatur quasi potens in poten
tia exercitus sui: et in gloria qua
drigarũ suarũ. Tu autem dñe
miserere nostri. R. Adonai dñe
deus magne et mirabilis qui dedisti
salutẽ in manu femine. Exaudi

preces seruo(rum) tuo(rum). ℣. Benedictus es d(omi)ne qui nõ derelinquis p(re)sumentes de te: de sua v(ir)tute gl(or)iantes. Exaudi. Lc. ij.

Anno igitur .xij. regni sui nabuchodonosor rex assyrio(rum) q(ui) regnabat in niniue ciuitate magna: pugnauit contra arphaxat (et) obtinuit eu(m) in cãpo magno q(ui) appellat(ur) ragau circa eufraten (et) tigrin. Tunc exaltatu(m) e(st) regnu(m) nabuchodonosor (et) cor ei(us) eleuatu(m) est. Uocauitq(ue) holofernẽ principe(m) militie sue: (et) dixit ei. Egredere aduersu(m) omne regnu(m) occidentis (et) contra eos p(re)cipue qui conte(m)pserunt imperiu(m) meu(m). Nõ parcet oculus tuus ulli regno: o(mn)emq(ue) vrbe(m) munita(m) subiugabis mihi. Tu. ℟. Tribulationes ciuitatu(m) audiuim(us) quas passe sunt (et) defecim(us): timor (et) hebetudo me(n)tis cecidit sup(er) nos (et) super liberos nostros: ipsi mõtes nolu(n)t respicere fuga(m) nostra(m). Domine miserere. ℣. Peccauimus cu(m) patrib(us) nostris iniuste egimus iniquitatez fecimus. Domine miserere. Lectio .iij.

Recepit igit(ur) holofernes exercitib(us) suis et ascenderunt contra bethulia(m). Filij au(tem) isr(ae)l ut viderunt multitudinem illo(rum) p(ro)strauerunt se sup(er) terra(m) mittẽtes cinere(m) sup(er) capita sua vnanimes orantes: ut de(us) isr(ae)l misericordia(m) ostenderet super p(o)p(u)l(u)m suu(m). Et assumẽtes arma sua bellica sederunt p(er) loca q(ue) angusti tramitis tramite(m) dirigu(n)t inter montosa: (et) erant custodientes ea tota die (et) nocte. Tu. ℟. Benedixit te d(omi)n(u)s in virtute sua: q(ui) per te ad nihilu(m) redegit inimicos nostros. Ut non deficiat laus tua de ore homi(num). ℣. Subuenisti angustie generis tui: (et) nõ pepercisti a(n)i(m)e tue. Ut. Gloria.

De expositione beati hieronymi. Lc. iiij.

Per arphaxat regem sibi mystice exprimuntur: quo(rum) ornatus (et) labor qui per fastu(m) tumoris (et) elationis agit(ur) facile in potestatem nabuchodonosor .i. diaboli cadit. Holofernes iste princeps gentium que ecclesiam p(er)secute sunt: significat antichristu(m) p(er)ditionis filiu(m): in quem totus sathanas introibit ut faciat que nõ fecerunt patres sui. Tu autẽ domine miserere nostri. ℟. Conforta me rex sanctorum principatum tenens. Et da sermonem rectu(m) (et) bene sonante(m) i(n) os meu(m). ℣. Da nobis d(omi)ne locum p(e)n(itent)ie

τ ne claudas ora canentiũ te domine. Et. Lectio .v.

Hanc autẽ viduã iudith habeamꝰ castitatis exemplũ: τ triũphali laude ꝑpetuis eã preconijs declaremꝰ. Hāc enī nō solū femīs: sȝ τ viris imitabilẽ dedit: qui castitatis eiꝰ remunerator virtutẽ talẽ tribuit. Tu. R. Dñator dñe celorũ τ terre creator aquarũ rex vniuerse creature tue. Exaudi orationẽ seruoꝝ tuoꝝ. V. Tu dñe cui humiliũ τ mansuetoꝝ sꝑ placuit deꝑcatio. Exaudi.

Quanta orōnis L. vi. efficatia sit in vidua iudith frēs τ in illo afflicto ꝑplo exemplũ cōspicite. Oratio ē q̄ celos penetrat: nubes transit: dei aures attingit. Quid ē oratione ꝑclarius: qd vite nostre vtiliꝰ: qd animo dulciꝰ: quid in tota nostra religione sublimius: Oratio est q̄ cū deo loquimur: qua patrẽ didicimus qua vniuersa nr̄a desideria in cōspectu maiestatis ipsiꝰ effundimus. Tu. R. Dñe rex oīpē in ditione tua cuncta sũt posita: τ nō est qui possit resistere voluntati tue. Libera nos ꝓpter nomen tuũ. V. Exaudi orationẽ nostrã τ conuerte luctũ nostrũ in gaudiũ. Libera. Glīa.

In illo Scdm Math. tp̄e: Dixit ih̄s discipulis suis Nemo pōt duobꝰ dñis seruire Aut enī vnũ odio habebit: τ alterũ diliget: aut vnũ sustinebit τ alterũ contēnet. Et reliq̄.

Omel. beati Aug. ep̄i. L. vii.

Nemo pōt duobꝰ dñis seruire. Ad hanc ipsã intentionẽ referendũ est quod cōsequenē exponit dicēs: Aut enī vnũ odio habebit: τ alterũ diliget aut vnũ sustinebit τ alterũ ꝯtēnnet. Que verba diligēter cōsiderāda sunt. Nā qui sunt duo dñi: deinceps ostendit cū dicit. Non potestis deo seruire τ mãmone. Tu. R. Domine deus q̄ cōteris bella ab initio: eleua brachiũ tuũ sup gentes que cogitãt seruis tuis mala. Et dextera tua glorificetur i nobis. V. Erige brachiũ tuũ sicut a ꝑncipio τ allide virtutẽ eoꝝ. Et dextera. L. viij.

Mammona apud hebreos diuitie appellari dicunt. Sed qui seruit mãmone illi vtiq̄ seruit qui rebꝰ istis terrenis merito sue peruersitatis ꝑpositꝰ: magistratꝰ huiꝰ seculi: a dño dicit. Aut ergo vnum odio habebit τ alterū diliget

ad regis ianuã morabaſ irati ſunt: bagathan ⁊ thares duo eunuchi regis q ianitores erãt ⁊ in primo palatij limine reſidebant volueruntq; inſurgere i regẽ ⁊ occidere eũ. Qḋ mardocheũ nõ latuit. Statimq; nunciauit regine heſter: ⁊ illa regi ex noĩe mardochei. Tu. De expoſitiõe dñi hierony. L. iiij.

Liber heſter quẽ hebrei inter agiographa numerant: xp̃i ⁊ eccĩe cõtinet ſacramentum. Heſter eni in typo eccleſie ppl'm liberat de piculo: ⁊ interfecto aman q interptaſ iniquitas partẽ conuiuij ⁊ diẽ celebrẽ mittit in poſteros. Aſſuerus itaq; tertio anno regni ſui ⁊c. Tertio. ſ. tpe hui' ſeculi xp̃s incarnatiõis ſue ſacramẽtũ patefecit: ⁊ ſpũales epulas pdicationis ⁊ corpis ſanguiniſq; ſui abundantiſſime miniſtrauit. Tu autẽ. L. v.

Primũ temp' ante legẽ. Secundũ ſub lege. Tertium ſub gratia. Et puer' ſ. aplis: vnde in euangelio. Pueri nunquid pulmentũ habetis. In ſacramento q noui teſtamenti ſicut dñice reſurrectiõis: ⁊ vere circũciſionis ſũt beatitudies: ad quas q̃ſi ad cõuiuiũ pducit: qđ fit tñ in dieb': mali autẽ cõuiuant in noctib'. Tu. L. vj.

Iuſſit cõuiuiũ pparari i veſtibulo horti ⁊c. i. xp̃s in eccleſia pñti in qua nos fide ⁊ opibus ad introeundũ paradiſũ ꝓperamus. In qua verbi dei dapibus electi ſatianſ. Sicut naq; eſt temperanda pdicatio vt ob' vtilis fiat: nulli noceat: ⁊ inter oĩa vitia quaſi gladi' anceps tranſeat. Tu. Scdm Lucam.

In illo tpe: Ibat iħs i ciuitatẽ q̃ vocaſ naym: ⁊ ibãt cũ eo diſcipuli ei': ⁊ turba copioſa. Et reliq. Omel. venerabilis Bede pſbyteri. L. vij.

Defunct' hic: q extra portam ciuitatis mult' eſt intuẽtib' elatus: ſignificat hominẽ: letali criminũ funere ſoporatũ: eundẽq; inſup animo mortẽ nõ cordis adhuc cubili tegentẽ: ſʒ ad multorũ noticiã p locutionis opiſve iudicium quaſi p ſue oſtia ciuitatis ꝓpalantẽ. Portaʒ ciuitatatis qua defunctus efferebaſ: puto aliquẽ de ſenſibus eſſe corporis. Qui eni ſemi- Tu. L. viij. nat inter frẽs diſcordias: qui iniquitatẽ in excelſũ loquiſ p oris portã extrahiſ mortuus. Qui viderit mulierẽ ad cõcu-

pescendū eam: p oculos portā
sue mortis inditia pfert. Qui
fabulis ociosis obscenisve car
minib' uel detractionib' aurē
libent' apit: hanc aie sue portā
mortis efficit. Tu. L. ij.
Qui sepeliendū portat: uel ti
mida desideria que hoīez ra
piūt in interitū: uel lenocinia
blandientiū sūt venenata so
ciorū. Que peccata nimirū dū
fauorib' tollūt aggere ī re ob
ruūt. De quib' alibi dicit. Di
mitte mortuos: sepelire mor
tuos suos. Mortuos' quippe
mortui sepeliūt: cū peccatores
qqz sui similes nociuo fauore
demulcēt. Tu. Añ. Ibat ihus
in ciuitatē naym ꝛ ibant disci
puli ei' cū eo: ꝛ turba copiosa
cū autē appropinquaret porte
ciuitatis: ecce defunctus effe
rebat' filius vnic' matris sue.
p. Bndictus. Ad. vi. Capl'm.
In charitate radicati ꝛ fū
dati ut possitis cōprehen
dere cū oībus sanctis: q̄ sit la
titudo lōgitudo sublimitas ꝛ
pfundū. Deo. Ad. ix. Capl'm.
Ei autē qui potēs est oīa
facere supabundāter q̄
petim' aut intelligim' ꝑm vir
tutē que opat' i nobis: ipsi glo
ria in ecclesia ꝛ in xp̄o ihū in
oēs generationes seculi secu
lorū. Amen. Deo. Añ. Accepit
aūt oēs timor ꝛ magnificabāt
deū dicētes: qz ꝓpheta magn'
surrexit in nobis: ꝛ qz deus vi
sitauit plebem suā. p. Magr.
Precedēs añ. dicatur ꝛ infra
ebdomadā ad Mgt uel ꝑ me
moria. Pro lectionibus infra
ebdomadā. Incipit liber es
dre primus. Lectio. j.
In anno primo cyri regis
persarū ut cōpleret' verbū
dñi ex ore hieremie suscitauit
dñs spiritū cyri regis psarū: ꝛ
transduxit vocē in omi regno
suo etiā p scripturā dicēs. Hec
dicit cyrus rex persarū: oīa re
gna terre dedit mihi dñs de'
celi: ꝛ ipse ꝑcepit mihi: ut edi
ficarē ei domū in ierl'm: que est
in iudea. Quis est in vobis de
vniuerso pplo ei'? Sit dñs il
lius cū eo. Ascēdat in ierl'm q̄ ē
in iudea ꝛ edificet domū dei
isrl': ipse ē de' qui est i ierl'm. Tu.
Hoc est aūt exemplar . L. ij.
epistole edicti quod dedit rex
artaxerses esdre sacerdoti: scri
be erudito in sermonib' ꝛ pre
ceptis dñi ꝛ cerimoniis ei' in
isrl. Artaxerses rex regū: esdre
sacerdoti scribe legis dei celi:
doctissimo salutē. A me decre

tum est: ut cuicumque placuerit in regno meo de pplo isrl: et de sacerdotib' ei' et de leuitis ire in irlm tecu vadat. A facie eni regis et septe osiliarioz ei' miss' es ut visites iudea et irlm: in lege dei tui q est i manu tua. Tu.

Tu igit esdra: scdm Lc. iiij. sapientia dei tui q est i manu tua ostitue iudices et psides ut iudicent oi pplo q est trans flumen. His videlz q nouerunt lege dei tui: sz et impitos docete libere. Et ois q no fecerit lege dei tui: et lege regis diligenter iudiciu erit de eo: siue in mortem siue in exiliu: siue in condemnatione substatie ei': uel certe in carcere. Tu.

Incipit liber Neemie p lectione pma infra ebdomadam.

Verba Neemie filij helchie. Et factu est i mense casleu anno. xx. et ego era in susis castro. Et venit ad me anani vnus de fratrib' meis ipse et viri iuda: et interrogaui eos de iudeis q remanserat et superat de captiuitate et de irlm. Et dixerunt mihi. Qui remanserat et derelicti sunt de captiuitate ibi in puincia: in afflictioe magna sunt et in opprobrio: et murus irlm dissipatus est: et porte ei' combuste sut igni. Cumque audissem verba huiuscemodi sedi et fleui et luxi dieb' multis. Tu.

Incipit liber esdre secundus pro lectione secunda infra ebdomada.

Et fecit iosias pasca i hierosolymis dno: et imolauit phase: qrtadecima luna pmi mensis statues sacerdotes p vices dieru: stolis amictos in teplo dni: Et dixit leuitis sacris seruis isrl: et ut sanctificarent se dno in positione sce arche dni: in domo qua edificauit salomon rex fili' dauid. No erit vobis tollere sup humeros ea. Et nuc deseruite dno vro: et curam agite gentis illi' isrl. Tu.

Incipit liber esdre terti' p lectioe. iij. infra ebdomada.

Liber esdre pphete filij sarei filij azarei. Et factu e verbu dni ad me dices. Vade et nucia pplo meo facinora ipsoz: et filijs eoz iniquitates quas in me admiserut: ut nuncient filijs filioz: q peta pareti ipsoz i illis creuerut. Obliti eni mei: sacrificauerut dijs alienis: none ego eduxi eos de tra egypti de domo seruitutis: Ipsi aute irritauerut me: et consilia mea spreuerunt. Tu aute excute coma ca

pitis mi ⁊ piiçe omia mala su/
per illos: qm nõ obedierũt le
gi mee. Tu. Dñica prima oc
tobris: scđ. xvij in ordine. Ab
hac dñica vsqꝫ kal. nouẽbris
legunt libri machabeoꝝ cum
historia Adaperiat. qꝛ hic men
sis letitiã resurrectionis mysti
cat. Sicut eni iudei finitis pre
lijs ⁊ restaurato tẽplo: in hym
nis ⁊ ꝯfessionib⁹ benedicebãt
dñm: sic in glia resurrectionis
destructis prelijs diaboli san
cti ⁊ iusti gaudebũt. Caplm.
Fratres: Obsecro vos ego
vinct⁹ i dño ut digne am
buletis vocatione qua vocati
estis: cũ oi humilitate ⁊ man
suetudine: cũ patiẽtia suppor
tantes inuicẽ i charitate. Deo
℟. Exaudiat. Añ. Adaperiat
dñs coꝛ vestrũ in lege sua ⁊ in
pceptis suis: ⁊ faciat pacem in
dieb⁹ vestris ps. Mgt. Oratio
Da quesum⁹ dñe populo
tuo diabolica vitare cõ
tagia: ⁊ te solũ deũ pura mẽte
sectari. Per. Inuitatoriũ Ad
aperiat dñs coꝛ vestrũ in lege
sua ⁊ in pceptis suis. Et faciat
pacem. ps. Uenite. Incipit
liber prim⁹ machabeoꝝ. L. j.
Et factum est postqꝫ per
cussit alexander philippi
macedo: qui primus regnauit
in grecia: egressus de terra ce
thim: darium regem persarũ ⁊
medoꝝ: constituit prelia mul
ta ⁊ obtinuit omniũ munitio
nes: ⁊ interfecit reges terre. Et
ptransijt vsqꝫ ad fines terre: ⁊
accepit spolia multitudis gen
tiũ: ⁊ siluit terra in conspectu
eius. Tu autẽ dñe. ℟. Adape
riat domin⁹ coꝛ vestrũ in lege
sua ⁊ in preceptis suis ⁊ faciat
pacem in dieb⁹ vestris. Conce
dat vobis salutem ⁊ redimat
vos a malis. ℣. Exaudiat do
minus orationes vestras ⁊ re
concilietᷣ vobis: nec vos dese
rat in tempore malo. Conce
dat vobis. Lectio. ij⁹.
Et post hec decidit i lectũ
⁊ cognouit quia moreretᷣ
Et vocauit pueros suos nobi
les qui secũ erant nutriti a iu
uentute sua: ⁊ diuisit illis re
gnum suũ cum adhuc viueret
⁊ regnauit alexãder ãnis. xij.
⁊ mortuus est. Et obtinuerunt
pueri ei⁹ regnũ vnusquisqꝫ i lo
co suo: ⁊ imposuerũt omnes si
bi diademata post mortẽ ei⁹:
⁊ filij eoꝝ post eos annis mul
tis ⁊ multiplicata sunt mala i
terra. Tu autẽ dñe miserẽ. ℟.
Exaudiat domin⁹ orationes

vestras ꝛ recõciliet vobis: nec vos deserat in tpe malo. Dñs deus nr̃. ℣. Adapiat dñs cor vr̃m i lege sua ꝛ in pceptꝫ suis ꝛ faciat pacẽ. Dñs. L. iij.

IN dieb⁹ illis: Exierunt ex isrl̃ filij iniqui: ꝛ suaserunt multis dicẽtes. Eam⁹ ꝛ dispo nam⁹ testamentũ cũ gentibus que circa nos sũt: qꝛ exquo re cessimus ab eis: iuenerũt nos multa mala. Et bon⁹ visus est sermo in oculis eoꝝ. Et desti nauerũt aliq de pplo: ꝛ abie runt ad regẽ: ꝛ dedit illis pote statẽ ut facerẽt iusticiã gentiũ. Et edificauerũt gymnasiũ in hierosolymis ſm leges natio nũ: ꝛ fecerunt sibi pputia: ꝛ re cesserũt a testamento sancto: ꝛ iũcti sunt natiõib⁹: ꝛ venũdati sũt ut facerẽt malum. Tu. ℟. Tua est potentia tuũ regnum dñe: tu es sup oẽs gentes. Da pacẽ dñe i dieb⁹ nr̃is. ℣. Crea tor oĩuꝫ deus terribilis ꝛ fortꝭ iustus ꝛ misericors. Da. De expositione Rabani. L. iiij.

DEuictis vbiqꝫ gentibus: vndiqꝫ thesauros ꝛ opes eaꝝ alexander abstulit: ꝛ totũ corp⁹ regni macedonũ: qđ ipse nõ sine grandi labore aduna uerat: pueri ei⁹ p tyrannidẽ di ripuerũt: ꝛ multis atqꝫ varijs prelijs dilaniauerunt. Sꝫ his omissis ad antiochũ filiũ ver tamus: q locũ sanctũ polluit ꝛ legẽ ꝓphetauit. Tu. ℟. Refulsit sol in clipeos aureos: ꝛ re splenduerũt mõtes ab eis: Et fortitudo gentiũ dissipata est. ℣. Erat eñi exercitus magnus valde ꝛ fortis: ꝛ appropinqua bat iudas ꝛ exercit⁹ ei⁹ ad pre liũ. Et. Lectio. v.

MYstice aũt antiochus q intrauit terrã sanctã cuꝫ supbia ꝛ deuastauit templum ꝛ locũ sanctũ polluit supstitio ne gentili: typũ tenet antixp̃i: q contra ecclesiaꝫ xp̃i crudelr̃ bellũ gerit: ꝛ aĩas credentiũ q̃ vere dei templũ sũt errore suo polluere ꝯtendit. Tu. ℟. Im petũ inimicorũ ne timueritis memores estote: quõ salui fa cti sũt pr̃es nr̃i: Et nũc clame mus in celũ ꝛ miserebit̃ nostri deus nr̃. ℣. Memẽtote mira biliũ eius: que fecit pharaoni ꝛ exercitui ei⁹ ĩ mari rubro. Et

DE hoc antixp̃o L. vj. in danielis ꝓphetia: sub figura antiochi ist⁹ ita scriptũ est. Cor ei⁹ aduersus testamen tũ sanctũ: ꝛ faciet ac reuertet̃ ꝛ cogitabit aduers⁹ eos q dere

liquerũt testamentũ: ⁊ auferet iuge sacrificiũ: ⁊ dabit dn̄atione in desolationem: videlz ad imaginē dei creatos: diuersis vitijs corrũpendo: auferet iuge sacrificiũ: qr̄ hostiā laudis xp̄o dei filio offerre in ecclesia phibebit. Tu. ℟. In hymnis ⁊ confessionib⁹ benedicebant dn̄m. Qui magna fecit in isrl̄: ⁊ victoriā dedit illis: Dn̄s oipotens. ℣. Ornauerũt faciem templi coronis aureis ⁊ edificauerũt altare dn̄o. Qui. Gl̄ia

In illo tp̄e Scd̄m Lucā
Cũ intraret ih̄s in domũz cuiusdā principis phariseorũ sabbato mādu care panē: ⁊ ipsi obseruabāt eũ. Et ecce homo quidā ydropic⁹ erat ante illũ Et reliq̄. Omel. venerabilis Bede presbyteri. L. vij.

Ydrops est humor subcutaneus de vitijs vesice nat⁹ cũ inflatione turgēte ⁊ anhelitu fetido: ꝓpriũq; est ydropici quanto magis abũdat humore inordinato: tanto amplius sitit. Et iō recte compaꝛ ei: quē fluxus carnaliũ voluptatũ exuberans aggrauat. Compaꝛ ⁊ diuiti auaro: q quanto est copiosior diuitijs quib⁹ nō bene vtiꝛ: tanto ardenti⁹ talia cōcupiscit. Tu. ℟. Ornauerũt faciē templi coronis aureis: ⁊ dedicauerũt altare dn̄o. Et facta ē letitia magna in pplo. ℣. In hymnis ⁊ ꝯfessionib⁹ dn̄m bn̄dicebant. Et. L. viij.

At respondens ih̄s dixit ad legisperitos ⁊ phariseos. Si licz sabbato curare: At illi tacuerũt. Qđ diciꝛ respondisse ih̄s: ad hoc respicit qđ p̄missũ est: ⁊ ipsi obseruabāt eũ. Dn̄s enim nouit cogitatiōes hoīuz. Sed merito interrogati tacēt q cōtra se dictũ quicq̄d dixerint vident. Nā si licet sabbato curare: quare saluatorem an curet obseruēt: Si non licet q̄re ipsi sabbato curant: Tu. ℟. Congregati sũt iīmici nr̄i ⁊ gloriāꝛ in virtute sua: ꝯtere brachium illoꝝ dn̄e: ⁊ dispge illos ut cognoscant: Quia nō est alius q pugnet p nobis nisi tu de⁹ nr̄. ℣. Dispge illos in virtute tua ⁊ destrue eos protector noster dn̄e. Quia. Lectio. ix.

Ipse vo apprehensũ sanauit eũ ac dimisit. Prouida dispensatiōe dn̄s ante legispitos ⁊ phariseos ydropicum curat: ⁊ mox ꝯtra auaritiā disputat ut videlz p hui⁹ egritudinē corporis: in illis exprimeretꝛ.

egritudo cordis. Tu. R. Dixit iudas symoni fratri suo: elige tibi viros: et vade libera fratres tuos in galileã: ego autẽ et ionathas frater meus ibim° i galadithim. Sicut fuerit voluntas in celo sic fiat. V. Et nunc clamem° in celũ: et miserebitur nostri de° nr̃. Sicut. Gl'ia. Sic. Añ. Cũ intraret ihs in domuz cui°dam principis phariseoꝝ sabbato manducare panez: et ecce homo quidã hydropicus erat ante illũ: ipse vo apprehẽsum sanauit eũ ac dimisit. ps. Bñdictus. Ad. vi. Capłm.

Solliciti seruate vnitatem spirit°: in vinculo pacis: vnũ corpus et vnus spũs: sicut vocati estis i vna spe vocationis vr̃e. Deo. Ad. iii. Capłm.

Unus deus et pr̃ omniuz: q est sup oẽs et per oĩa: et in omnib° nobis qui est benedictus i secula seculoꝝ. Amẽ. Deo. Añ. Cum vocatus fueris ad nuptias recũbe in nouissimo loco ut dicat tibi qui te inuitauit: amice ascende superius et erit tibi glia coram sil' discũbentib° all'a. ps. Mğt. Precedens añ dicat et ifra ebdomadam ad Mğt uel p memoria. Pro lectioĩb° infra ebdoma.

Et paratũ ẽ regnũ in 9spectu ãtiochi: et cepit regnare in terra egypti: ut regnaret sup duo regna. Et intrauit in egyptũ i multitudine graui: in curib° et elephantis: et eqtib° et copiosa nauiũ multitudine. Et 9stituit bellũ aduersus ptolomeũ regẽ egypti: et veritus ẽ ptolome° a facie eius et fugit et ceciderũt vulnerati multi. Et cõprehẽdit ciuitates munitas i terra egypti: et accepit spolia terre egypti. Et cõuertit antiochus postq̃ pcussit egyptũ: et ascẽdit ad isrl': et ascẽdit hierosolymã in multitudie graui. Et intrauit in scificationẽ cuz supbia: et accepit altare aureũ et candelabrũ luminis: et vniuersa vasa ei°. Et fecit cedẽ hominũ et locut° est in supbia magna. Et fact° est planct° magn° in isrl': et in oĩ loco eoꝝ. Et ingemuerũt principes et seniores: et iuuenes et virgines infirmati sũt: et speciositas mulierũ immutata ẽ. Et oĩs marit° sũpsit lamentũ: et q sedebãt in thoro maritali lugebãt. Et cõmota est terra sup habitãtes in ea et vniuersa dom° iacob induit confusionẽ. Et post duos annos dieꝝ: misit rex principem

tributoꝝ i ciuitates iuda: et venit iɫrɫm cum turba magna. Et locutus est ad eos verba pacifica in dolo et crediderūt ei. Et irruit sup ciuitatē repente: et percussit eam plaga magna: et pdidit ppłm multū ex isrł. Et accepit spolia ciuitatis: et succēdit eam igni. Et destruxit domos eiꝰ et muros eiꝰ i circuitu: et captiuas duxerūt mulieres et natos: et pecora possederūt.

Et edificauerūt ciuitatē dauid muro magno et firmo et turribus firmis: et facta est illis in arcē. Et posuerūt illic gentem peccatricē: viros iniquos: et cōualuerūt in ea. Et posuerūt arma et escas: et congregauerunt spolia iɫrɫm et posuerunt illic: et facti sūt in laqueū magnū.

Et scripsit rex antiochus oī regno suo: ut esset ois ppłus vnus. Et reliquerūt vnusqsqz legē suā. Et ɔsenserūt oēs gentes sm verbū regis antiochi. Et multi ex isrł ɔsenserunt ei: et sacrificauerūt idolis: et coinquinauerunt sabbatū. Et misit rex antiochus libros p manus nunciorꝝ in hierusalē: et in oēs ciuitates iude: ut sequerentur leges gentiū terre: et phiberent holocausta et sacrificia et placationes fieri in templo dei: et phibuerunt celebrari sabbatū et dies solennes. Et iussit coinquinari sancta: et sanctū populū israel. Et iussit edificari aras et templa et idola: et immolari carnes suillas: et pecora cōmunia: et relinquere filios suos icircūcisos: et coinquinari animas eoꝝ in oibus immundicijs et abhominationibꝰ: ita ut obliuiscerent legem: et immutarent oēs iustificationes dei. Tu.

Dñica secunda octobris: sed xviijª in ordine. Capłm.

Fratres: Gratias ago deo meo semper pro vobis in gratia q̄ data est vobis in xp̄o ihesu: quia in omnibꝰ diuites facti estis i illo i omni verbo et in omni sciētia. Deo. ℟. Tua est potentia. Añ. Exaudiat dominus orationes vestras: et reconcilief vobis: nec vos deserat i tempore malo dominus deus noster. ps. Magnificat.

Oratio. Dirigat corda nostra dñe quesumꝰ tue miserationis operatio: q: tibi sine te placere non possumus. Per.

De libro primo machabeorum. Lectio. jª.

Et surrexit iudas q vocabat machabeus: et adiu-

uabát eũ oẽs fratres ei⁹ ⁊ vniuersi q se ꝯiunxerát pri eius ⁊ ꝓliabant preliũ isrł cũ leticia. Et dilatauit gloriã pplo suo: ⁊ induit se lorica sicut gigas: ⁊ succinxit se arma bellica i prelijs ⁊ protegebat castra gladio suo. Silis factus ẽ leoni i operib⁹ suis: ⁊ sicut catulus leonis rugiẽs in venatiõe. Tu. R. ij.

Et cõgregauit apolloni⁹ gentes: ⁊ a samaria virtutẽ multã ⁊ magnã ad bellandũ contra isrł. Et cognouit iudas: ⁊ exijt obuiam illi: ⁊ pcussit ⁊ occidit illũ: ⁊ ceciderũt vulnerati multi ⁊ reliqui fugerunt: ⁊ accepit spolia eorũ. Et gladiũ apollonij abstulit iudas: ⁊ erat pugnans in eo omnib⁹ dieb⁹. Tu.

Et audiuit seron R. iij. princeps exercit⁹ syrie: ꝙ congregauit iudas congregationẽ fideliũ ⁊ ecclesiã secum. Et ait. Faciã mihi nomen ⁊ glorificabor in regno: ⁊ debellabo iudã: ⁊ eos qui cũ ipso sunt. Et preparauit se: ⁊ ascenderũt cũ eo castra impioꝝ. Et exiuit iudas obuiã illis cũ paucis: ⁊ insiluit in eos subito ⁊ contritus est seron ⁊ exercitus eius in cõspectu ipsi⁹. Tu. De expositione btĩ hieronymi. R. iiij.

Mathathia decedente iudas machabeus filius ei⁹ successit in locũ ipsius. Quẽ adiuuabát fratres ei⁹ ⁊ vniuersi q se iunxerát patri ei⁹. Quid ĝ in hoc facto nobis insiũt: nisi ꝙ redẽptor noster postꝙ passione sua ⁊ resurrectione completa ascendit in celos successores sibi in euangelica ꝑdicatione misso de celo spũ sancto apłos primũ ordinauit: q merito iude noie hoc est confitentes censent. Tu. R. v.

Et ꝓliabant preliũ isrł cũ leticia: ⁊ dilatauit gloriã populo suo. Quia ipe apostolic⁹ cetus spũs sancti gratia repletus instant vbiq; verbũ dei predicabant: gaudẽtes i tribulationibus ⁊ pressuris ⁊ in necessitatibus augẽdo ⁊ multiplicando vbiq; numerũ in dño credentiũ. Tu autẽ. R. vj.

Induit se lorica sicut gigas: qr fortitudĩe fidei vndiq; muniebat se. Sicq; contra hostes pugnabat ⁊ protegebat castra ecclie. Et silis factus ẽ leoni i opibus suis. Illi videlz leoni de quo scriptũ est. Uicit leo ð tribu iuda radix dauid. Taliẽ ĝ iudas mysticus pseutus est inimicos iniquos: q ꝯturbabát

populũ suũ: ad quẽ uendũm erat a deo cõstitut⁹. Lu. Scdm

In illo tpe: Matheũ. Cõuenerũt pharisei i vnũ: ⁊ interrogauit ihm vn⁹ ex illis legis doctor: tentãs eũ. Magister qđ est mandatũ magnum in lege. Et reliqua. Omel. beati Johãnis epi. L. vij.

Conuenerunt pharisei ut multitudie vincerẽt quẽ ratione supare nõ poterant. A vitate nudos se esse ꝓfessi sũt: qui multitudine se armauerũt Dicebant eni apud se: vnus loquat ꝓ omnib⁹. Et oẽs loquamur ꝑ vnũ: ut si quidẽ vicerit omẽs videamur victores. Si aũt vict⁹ fuerit: uel solus videatur confusus. Lu. L. viij.

O pharisei qui omĩa propter homies cogitatis ⁊ facitis: primũ quidez veniẽtes cum vno vincendi estis ꝑuũ. Tũ pone q: vno victo homine nõ intelligunt omnes vos victos esse. Nũquid cõscientie vrẽ nõ sentiunt se esse confusas? Leuis eni est consolatio cũ quis in se ipso confusus est: qđ ab alijs ignoratur. Lu. L. ix.

Magister qđ est mandatum magnũ in lege? Magistrũ vocat: cuius nõ vult esse discipulus. Simplicissim⁹ interrogator ⁊ malignissim⁹ insidiator: de magno mandato interrogat: qui nec minimũ obseruat Lu autẽ. Añ. Magister qđ est mandatũ magnũ in lege? ait illi ihs: diliges dñm deuz tuũ ex toto corde tuo all'a. ps. Benedictus. Ad. vi. Caplm.

Testimoniũ xpi confirmatũ est i vobis: ita ut nihil vobis desit in vlla gratia: expectantib⁹ reuelationẽ dñi nostri ihu xpi. Deo. Ad. ix. Cap.

Qui ⁊ cõfirmabit vos vsqȝ in finẽ sine crimine i die aduẽtus dñi nři ihu xpi. Deo.
Añ. Quid vobis videt̃ de xpo cui⁹ filius est: dicũt ei oẽs: dauid: dicit eis ihs: quõ dauid i spiritu vocat eũ dñm dicens: dixit dñs dño meo sede a dexteris meis. ps. Magt. Precedens añ dicit̃ ⁊ infra ebdomadam ad Mgt uel ꝓ memoria Infra ebdomadã ꝓ lectiõib⁹.

Et cecidit timor iude ac fratrũ eius: ⁊ formido super oẽs gentes in circuitu eoꝝ ⁊ ꝑuenit ad regem nomen ei⁹ ⁊ de prelijs iude narrabãt oẽs gentes. Ut audiuit autem rex antiochus sermõẽs istos: iratus est animo: ⁊ misit ⁊ cõgre-

gauit exercitū vniuersuz regni sui castra fortia valde. Et aperuit erariū suū: et dedit stipendia exercitui in annū: et mādauit illis: ut essent parati ad oia.

Et vidit q defecit pecunia de thesauris suis: et tributa regiōis modica: pter dissensionē et plagā quā fecit in terra ut tollēt legitima q erant a pmis dieb⁹. Et timuit ne nō habēt et semel et bis sūptus et donatiua q dederat ante larga manu.

Et sternat⁹ erat aio valde et cogitauit ire in psidē: et accipere tributa regionū: et cōgregare argentū multū. Et reliqt lysiam hoiem nobilē de genē regali sup negocia regia a flumine eufraten: vsq; ad flumē egypti: et ut nutriret antiochū filiū suū donec rediret. Tu.

Et tradidit ei mediū exercituz et elephantos: et mādauit ei de oib⁹ q volebat: et d ihabitātib⁹ iudeā et irlm: et ut mitteret ad eos exercitū: ad sterendā et extirpandā virtutē isrl: et reliqas irlm: et auferendā memoriam eoz de loco. Et rex assūpsit partem exercitus residui: et exiuit ab antiochia ciuitate regni sui anno cētesimo quadragesimo septimo: et transfretauit eufraten flumen: et pambulabat superiores regiones. Et elegit lysias ptolomeū filium dorimini et nicanorē et gorgiā viros potentes ex amicis regi et misit cū eis. xl. milia viroz et septem milia equitū ut venirēt in terrā iuda: et disperderēt eā sm verbū regis. Tu autem.

Et pcesserunt ut irent cū vniuersa virtute sua et venerunt et applicuerunt āmaum in terra campestri. Et audierūt mercatores regionum nomen eoz et acceperūt argentū et aurū multū valde et pueros et venerūt in castra ut acciperent filios isrl in seruos. Et vidit iudas et fratres eius: q: multiplicata sunt mala: et exercitus applicabat ad fines eorū: et cognouerunt verba regis q mandauit pplo facere in interituz et consumationē. Et dixerunt vnusquisq; ad primū suum. Erigam⁹ deiectionē populi nostri: et pugnemus p populo nostro et sanctis nostris. Et congregatus est conuentus ut essent parati in praeliū: et ut orarent et peterent misericordiā et miserationes. Et hierusalē nō habitabat: s; erat sicut desertum. Non erat qui ingrederet et egrederet de

natis ei⁹ ꝛ sanctũ conculcabat.
Et post hec cõstituit iudas
duces populi: tribunos ꝛ cen-
turiones ꝛ pentacontarchos ꝛ
decuriones. Et mouerunt ca-
stra. Et cum dies factus esset ap-
paruit iudas in campo cũ tri-
bus milib⁹ viroꝝ tm̃. Et leua-
uerũt alienigene oculos suos
ꝛ viderunt eos veniẽtes ex ad
uerso. Et exierũt de castris
in prelium. Et congressi sunt ꝛ
contrite sunt gentes ꝛ fugerũt
in campũ. Nouissimi autẽ ce-
ciderũt in gladio: ꝛ ꝑsecuti sũt
eos: ꝛ ceciderunt ex illis vsqꝫ
ad tria milia viroꝝ. Et reuer-
sus est iudas: ꝛ exercitus eius
sequens eũ. Tu. Dñica tertia
octobris: sꝫ. rit⁹ ĩ ordine. Cap.

FRatres: Renouamini spi
ritu mentis vr̃e ꝛ induite
nouũ hominẽ q̃ s̃m deuꝫ cre-
atus est in iusticia ꝛ sanctita-
te veritatis. Deo. ℟. Refulsit
sol. Añ Ornauerũt faciẽ tem-
pli coronis aureis: ꝛ dedica-
uerunt altare domino ꝛ facta
est leticia magna ĩ populo. ps.
Magnificat. Oratio.

OMnipotẽs ꝛ misericors
deus vniuersa nobis ad
uersantia ꝓpitiat⁹ exclude: ut
mente ꝛ corꝑe pariter expedi-
ti que tua sũt liberis mentibus
exequamur. Per. Incipit li
ber secũd⁹ machabeoꝝ. L. j.

FRatrib⁹ qui sũt ꝑ egyptũ
iudeis salutẽ dicũt frẽs q̃
sunt in hierosolymis iudei: ꝛ
qui in regione iudea ꝛ pacem
bonã. Benefaciat vobis de⁹
ꝛ meminerit testamenti sui qd̄
locutus est ad abrahã ꝛ ysaac
ꝛ iacob seruoꝝ suoꝝ fideliũ:
ꝛ det vobis cor omnib⁹ ut co-
latis eũ ꝛ faciatis eius volun-
tatẽ corde magno ꝛ animo vo
lenti. Tu autẽ. L. ij.

ADaperiat cor vestrũ in lege
sua ꝛ in preceptis suis: ꝛ faciat
pacẽ. Exaudiat orationes ve-
stras ꝛ reconciliet vobis: nec
vos deserat in tẽpore malo: ꝛ
nunc hic sumus orantes ꝓ vo
bis. Regnãte demetrio anno
centesimo sexagesimo nono:
nos iudei scripsimus vobis in
tribulatione ꝛ impetu qui su-
peruenit nobis in istis ãnis ex
quo recessit iason a scã terra ꝛ
a regno. Tu autẽ. L. iij.

POrtam succenderunt: ꝛ effu
derunt sanguinẽ inocentẽ. Et
orauim⁹ ad dñm ꝛ exauditi su
m⁹ ꝛ obtulim⁹ sacrificiũ ꝛ simi
laginẽ: ꝛ accẽdim⁹ lucernas ꝛ
ꝓposuim⁹ panes ꝛ nũc freq̃ntate

dies scenophegie mẽsis eiusdem. De magnis periculis a deo liberati magnifice gratias agim⁹ ipsi. Tu.

De expositiõe beati hieronymi. Lectio. iiij.

Deus q̃ cupit diligi a nobis: et oĩa facit pro hoc: et nec vnigenito suo pepcit p salute nostra et charitate: et qui optat ut ita dicã: ut quocũq̃ pacto et q̃scunq̃ reconciliemur ei: q̃m penitẽtes nos et conuersos ad se liberẽt suscipiet et amabit ut filios. Tu autẽ. L. v.

Nam quo ꝓspectu dixit illud ꝑ ꝓphetã: Dic tu iniquitates tuas prior: ut iustificeris. Nõne cupiens nos ad amorẽ suũ reuocare: et ad intimũ charitatis affectũ: Q̃ si sola confessio peccatoꝝ tantã reconciliationis materiã tenet: quanto magis erit recõciliandi fiducia si ipsis opib⁹ mũe: que cõmisim⁹ diluam⁹. Tu autẽ. L. vj.

Nam si hoc esset ut eos qui semel lapsi sunt de via recta: redire ad priorẽ cursũ voluntas diuina ꝓhiberet: aut null⁹ aut valde pauci introirẽt in regnũ celoꝝ. Immo vo eos quos ꝓcipuos inter patres et ãmiratiõi habem⁹ post lapsus peccatoꝝ inuenim⁹ esse repatos. Tu aut.

In illo Scd'm Matheũ. tpe: Ascendẽs ihs in nauiculã transfretauit et venit in ciuitatẽ suã. Et reliq̃. Omel. beati Johãnis epi. L. vij.

Audistis i humanis actib⁹ diuina gessisse mysteria: et in tribus visibilib⁹ inuisibilia exercuisse negocia: lectio hodierna monstrauit. Ascendit inq̃t in nauiculã et trãsfretauit. Et quid mirũ frẽs: Xp̃s venit suscipere infirmitates nr̃as: et sua nobis cõferre remedia sanitatis: q̃r medicus q̃ non fert infirmitates curare nescit: et q̃ nõ fuerit cũ infirmo infirmat⁹ infirmo nõ põt cõferre sanitatem. Tu autẽ. L. viij.

Ascẽdit nauiculã: Xp̃s ecclie nauim: seculi fluctũ semp mitigatur⁹ ascendit ut credẽtes in se: ad celestẽ patriã tranquilla nauigatione ꝑducat: et municipes ciuitatis sue faciat: quos hũanitatis sue fecit esse cõsortes. Nõ quo xp̃s indiget naui ꝗ nauis indiget xp̃o. L. ix.

Ascẽdit inquit i nauiculã et c. Creator rerum orbis dñs: postea q̃ se ꝓpter nr̃a peccata angustiauit i carne: cepit habere hũanã patriã: cepit ciuitatis iudaice esse ciuis: parẽtes habẽ

cepit: parentū olim ipse parcē: ut invitaret amor: attraheret charitas: vinceret affectio: sua deret hūanitas: quos fugarat dñatio: metus dispserat ⁊ fece rat ius potestati errores. Tu. Añ. Dixit dñs paralitico cōfi de fili remittunt̄ tibi pctā tua. ps. Bndict⁹. Ad. vi. Caplm.

Irascimini ⁊ nolite peccare: sol nō occidat sup iracundiā vestrā: nolite locū dare diabolo. Deo. Ad. ix. Cap.

Qui furabat̄ iam nō furetur: magis autē laboret operando manib⁹ suis qd bonū est: ut habeat vnde tribuat necessitatē patiēti. Deo. Añ. Tulit ḡ paralitic⁹ lectū suū in quo iacebat magnificās deū: ⁊ oīs plebs ut vidit dedit laudē deo. ps. Mḡt. Precedēs añ dicat ⁊ infra ebdomadā ad Magt uel p memoria. Infra ebdomadam p lectionibus.

Facturi igit̄ quinta ⁊ vicesima die mēsis casleu purificationē templi: necessarium duxim⁹ significare vobis: ut ⁊ vos q̄z agatis diē scenophegie ⁊ diē ignis: qui dat⁹ est qñ neemias edificato tēplo ⁊ altari: obtulit sacrificia. Nā cū in psidē ducerent̄ pres nri sacerdotes qui tūc cultores dei erāt acceptū ignē de altari occulte abscōderūt i valle vbi erat puteus alt⁹ ⁊ siccus: ⁊ i eo cōtutati sūt eū ita ut oībus ignot̄ eēt locus. Cū aūt pterijssent ānimulti: ⁊ placuit deo: ut mitte͡r neemias a rege psidis: nepotes sacerdotū illoꝝ qui abscōderāt misit ad requirēdū ignē ⁊ sicut narrauerūt nobis nō inuenerūt ignē: sz aquā crassam. Et iussit eos haurire ⁊ afferre sibi: ⁊ sacrificia que iposita erant iussit sacerdos neemias aspgi ipsa aqua: ⁊ ligna ⁊ que erāt supposita: utq; hoc factum est ⁊ temp⁹ affuit quo sol refulsit: qui pri⁹ erat i nubilo: accensus est ignis magn⁹ ita ut oēs mirarent̄. Orationē autē faciebāt oēs sacerdotes dū consūmaret̄ sacrificiū: ionatha inchoante ceteris aūt respondētib⁹. Et neemie erat oro hunc habens modum. Dñe deus oīum creator terribilis ⁊ fortis iustus ⁊ misericors: q solus es bon⁹ rex: solus pstans: sol⁹ iustus: ⁊ oīpotens ⁊ eternus: qui liberas isrl̄ de oī malo qui fecisti pres electos: ⁊ sanctificasti eos: accipe sacrificiū p vniuerso pplo tuo israel ⁊ custodi

ptē tuā ꝛ sctifica. Sacerdotes aūt psallebant hymnos vsqꝫ ꝯsūptū esset sacrificiū. Cū autē cōsūptū esset sacrificiū: et resi dua aqua neemias iussit lapi des maiores pfūdi. Qd ut fa ctū est: et eis flāma accēsa est: sꝫ et lumine qd refulsit ab al tari ꝯsūpta est. Ut vō mani festata est res renūciatū ē regi psarū: ꝙ in loco in q̄ ignē ab scōderāt hi q translati fuerāt sacerdotes: aq̄ apparuit: de q̄ neemias ꝛ qui cū eo erāt puri ficauerūt sacrificia. Cōside rans aūt rex ꝛ rē diligent̄ exa minās: fecit ei templū ut pba ret qd factū erat. Et cū pbasset sacerdotib⁹ donauit multa bo na ꝛ alia atqꝫ alia munera ꝛ ac cipiēs manu sua tribuebat eis Tu autē.

Dñica q̄rta octobris sꝫ. xx⁹ in ordine. Capłm.

Frēs: Uidete quō caute ambuletis: nō q̄si insipiē tes: sꝫ ut sapiētes: redimentes tēpus qm̄ dies mali sūt. Deo.

℟. In hymnis ꝛ ꝯfessionibus

Añ. Extēde dñe brachiū tuū ꝛ libera aīas nr̄as ne pereamus

ps. Magnificat. Oratio.

Largire q̄s dñe fidelibus tuis indulgentiā placat⁹ ꝛ pacē: ut parit̄ ab oib⁹ mūden tur offensis: ꝛ secura tibi mēte deseruiāt. Per.

De libro se cundo machabeoꝝ. L. j.

Gorgias aūt cū esset dux locoꝝ: assūptis aduenis frequent̄ iudeos debellabat. Judei vō q tenebāt opportu nas munitiones: fugatos ab hierosolymis suscipiebāt: ꝛ bel lare tentabāt. Hi vō q erāt cū machabeo p orōnes dñm ro gantes ut esset sibi adiutor im petū fecerūt in munitiōes idu meoꝝ: multaqꝫ vi insistentes loca obtinuerūt: occurrētes in teremerūt: ꝛ oēs simł nō minus xxv. milib⁹ trucidauerūt. Tu.

Quidā aūt cū fugis sent in duas turres valde mu nitas: oēm apparatū ad repu gnandū hn̄tes: machabe⁹ ad eoꝝ expugnationē: relicto sy mone ꝛ iosepho: itēqꝫ zacheo eisqꝫ qui cū ipsis erāt satis mul tis: ipse ad eas que ampli⁹ vr gebāt pugnas cōuersus ē. Hi vō qui cū symone erāt cupidi tate ducti a quibusdā q in tur ribus erāt suasi sūt pecunia: ꝛ lxx. milib⁹ didrachmis accept̄ dimiserūt quosdā effugē. Tu. L. ij.

Cū aūt machabeo L. iij. nūciatū esset qd factū est: pnci pib⁹ ppli cōgregatis: accusauit ꝙ pecunia frēs vēdidissent ad uersarijs eoꝝ dimissis. Hos

igitur pditores factos interfecit: et
cōfestim duas turres occupa-
uit. Armis aūt ac manib⁹ oīa
pspere agēdo: in duab⁹ muni-
tionib⁹ plus q̄s. xx. milia pemit
Tu autē. De expositiōe bea-
ti hieronymi. L. iiij.

Gorgiā istū supior narrat
liber lysiā: cū ptolomeo et
nicanore elegisse ad ipugnan-
dū iudeā. Nā q ipse gorgias
q gētes diuersas puocabat ad
bellandū ꝫ iudeos diaboli ty-
pū teneat: in alio loco declara
tū est. q. s. incitat infideles ꝫ ec
clesiā xpi: et mouet bellū fideli
bus ei⁹. Tu autē. L. v.

Machabeo dimicāte cōpul
si hostes i duas turres confu-
giunt: cū hi q fidē xpi expugrē
nitunt: licz nullo mō veritate
euāgelij resistēte valētes: nec
iudiciū dñi ptimescēdo futuꝝ
magis eligūt in supbie atq ido
latrie turres effugē: q̄s pnie do
lorib⁹ cōpūcti errores suos re-
linquere. Tu autē. L. vi.

Contra q̄s iudas cū symone
milites mittit: sz pecūie amo-
re aliqui eoꝝ detenti: bellū cō
missū pagē neglexerunt. Quia
sepe cōtingit ut hi quib⁹ spūal
agonis militia est cōmissa xpi
voluntatē impugnādo nō im
plent. Tu. Scdm Matheū.

In illo tpe Dicebat ihs tur
bis parabolā hāc. Simile fa
ctū ē regnū celoꝝ hoi regi: qui
fecit nuptias filio suo. Et misit
seruos vocare inuitatos ad nu-
ptias et nolebāt venire. Et rel.

Omelia beati Gregorij pape.
Lectio vij.

Querendū pri⁹ ē: an hec
apud matheū ipsa sit le-
ctio: q̄ apud lucā sub appellati-
one cene describit. Et quidem
sūt nōnulla q̄ sibi dissona esse
videnī: q: hic prandiū illic ce
na memorat. Sz recte colligit
q hic p nuptias pñs ecclia et il-
lic p cenā eternū: et vltimū cōui
uiū designat. Tu. L. viij.

Sepe iā memini me dixisse q
plerūq in scō euāgelio regnū
celoꝝ pñs ecclia noiat. Cōgre
gatio quippe iustoꝝ regnū ce-
lorū dicit. Quia eni p pphetā
dñs dicit: celū mihi sedes ē: et
salomon ait: Aia iusti sedes ē
sapie: dū celū dicit sedes dei:
regnū celoꝝ est ecclia iustoꝝ.
Misit dñs suos Tu. L. ix.
suos ut ad nuptias istas ami-
cos inuitarent. Misit semel: mi
sit iterū: q: incarnatiōis dñice
pdicatores pri⁹ pphetas: et p⁹
modum aplos fecit. Bis itaq
seruos ad inuitanū misit quia
incarnationē vnigeniti et per

ꝓphetas dixit futurā: ⁊ ꝑ apl̃os nūciauit factā. Lu. Añ. Dicite inuitatis ecce prandiū meū paraui: venite ad nuptias dicit dñs. ps. Bñdictꝰ. Ad. vi. Cap.

Nolite fieri imprudentes: sꝫ intelligentes que sit voluntas dei: ⁊ nolite inebriari vino ĩ quo ē luxuria: sꝫ implemini spū scō. Deo. Ad. iii. Ca.

Gratias agētes semꝑ pro omnibꝰ ĩ noīe dñi nostri ihū xp̄i: deo ⁊ patri subiecti inuicem in timore xp̄i. Deo. Añ. Nuptie quidē parate sunt: sed q̄ inuitati erant nō fuerūt digni. Ite ad exitus viarū ⁊ quoscūqꝫ inueneritis vocate ad nuptias: dicit dñs. ps. Mḡt. Precedēs añ dicat̃ ⁊ infra ebdomodam ad Mḡt uel ꝓ memoria. Infra ebdomadam ꝓ lectionibꝰ

Primo autem solis ortu vtrīqꝫ cōmiserūt prelium isti quidem victorie ⁊ prosperitatis sponsorem cum virtute dñm habentes: illi autē ducē belli animū habebāt. Sed cū vehemens pugna esset: apparuerūt aduersarijs de celo viri quinqꝫ in eq̄s: frenis aureis decori ducatū iudeis p̄stātes. Ex quibꝰ duo machabeum mediū hn̄tes armis suis circū septū incolumē ꝯseruabāt: in aduersarios aūt tela ⁊ fulmina iaciebāt ex quo ⁊ cecitate ꝯfusi ⁊ repleti perturbatione cadebāt. Interfecti sunt aūt. xx. milia q̄ngenti ⁊ equites sexcenti. Timotheꝰ vo cōfugit in gaçarā presidiuꝫ munitū cui ꝑerat cereas: machabeus aūt ⁊ q̄ cū eo erāt letātes obsederūt presidiū diebꝰ q̄tuor. Sed cum dies q̄nta illucesceret. xx. iuuenes ex his qui cū machabeo erāt accēsi animis ꝓpter blasphemiā viriliter accesserūt ad murum ⁊ feroci aīo incedētes ascendebāt. Sꝫ ⁊ alij siīr ascēdentes: turres portasqꝫ succēdere aggressi sūt atqꝫ ip̄os maledicos viuos cōcremare. Per ꝯtinuū aūt biduū p̄sidio vastato: timotheū occultantē se in quodā reptū loco penerūt: ⁊ fratrē illꝰ cereā ⁊ apollophanē occiderūt. Quibꝰ gestis in hymnis ⁊ ꝯfessionibꝰ bñdicebant dñm: q̄ magna fecit in isrl̃ ⁊ victoriā dedit illl̃. Sꝫ puo post tp̄e lysias procurator regis ⁊ ꝓpinquꝰ ac negociorū p̄positus grauit̃ ferēs de his q̄ acciderāt: cōgregatis octoginta milibꝰ ⁊ eq̄tatu vniūso veniebat aduersū iudeos estimās se

ciuitatē quidē captā gentibus habitaculū facturū: nusq̄ʒ recogitans dei ptātē. Ingressus aūt iudeā ⁊ appians bethsure q̄ erat in angusto loco ab hierosolyma interuallo qnq̄ʒ stadioꝝ illud p̄sidiū expugnabat. Ut aūt machabeus ⁊ qui cū eo erant cognouerūt expugnari p̄sidia cū fletu ⁊ lachrymis rogabant dñm: ut bonuʒ angelū mitteret ad salutē isrl̄. Cūq̄ʒ pariter pmpto aīo pcederēt hierosolymis: apparuit pcedens eos eques i veste candida: armis aureis hastaʒ vibrans. Tunc oēs sil' b̄ndixerūt misericordē dñm ⁊ conualuerūt animis. Quantoq̄ʒ pmpti de celo hn̄tes adiutorē: ⁊ miserātem sup eos dñm. Leonū aūt more impetu irruentes in hostes pstrauerūt ex eis. xj. milia peditū: ⁊ equitū mille sexcētos: vniuersos aūt in fugā verterunt: plures autē ex eis vulnerati nudi euaserūt. Sʒ ⁊ ipse lysias turpiter fugiens euasit.

Dñica pꝛima nouēbris: sʒ xxj^a in ordine. Ab hac dominica vsq̄ʒ aduentū dñi legit' ezechiel: daniel ⁊ xij. pphete. cuʒ historia: Uidi dñm. Ezechiel cui vidit quattuoꝛ aīalia in figura quattuoꝛ euangelistarū: q dñi natiuitatē: passionē: resurrectionē ⁊ ascensionē p̄dicauerūt. Daniel quoq̄ʒ christū venturū pphetauit dicēs. Aspiciebā in visu ⁊c. Et alij etiam pphete pphetauerūt ipsū venturū: ⁊ ideo isti ante aduentū ei^9 legunt': q: latius de ei^9 aduentu p̄dixerunt. Caplm̄.

Fratres. Confortamini in dño: ⁊ in potentia virtutis ei^9: induite vos armatura dei ut possitis stare aduersus insidias diaboli. Deo. ℟. Aspice dñe de sede. Añ. Uidi dñm sedentē sup soliū excelsum: ⁊ plena erat omnis terra maiestate ei^9: ⁊ ea que sub ipso erant replebant tēplū. ps̄ Mḡt. Oro.

Familiā tuā quesum^9 dñe continua pietate custodi: ut a cunctis aduersitatibus te ptegente sit libera: ⁊ in bonis actib^9 tuo nomini sit deuota. Per. Inuitatoriū. Regē xp̄m adoremus i terris. Quē vidit sedere ezechiel sup alas cherubin. ps̄ Uenite. Incipit liber ezechielis pphete. C. j^m.

Et factū ē in tricesimo anno: in q̄rto mense: in qnta die mēsis: cū essem i medio captiuoꝝ iuxta fluuiū chobar

aperti sunt celi: et vidi visiões dei. In qnta mensis: ipse ē annus qnt⁹ transmigrationis regis ioachim: factū est verbum dñi ad ezechielē filiū buzi sacerdotē in terra chaldeorum. Et facta est ibi sup eū manus dñi. Hec dicit. ℟. Uidi dñm sedentē super soliū excelsum et eleuatū: et plena erat ois terra maiestate eius. Et ea que sub ipso erāt replebāt templū. ℣. Seraphin stabant super illud sex ale vni et sex ale alti. Et ea.

Lectio ij.

Et vidi: et ecce vent⁹ turbinis veniebat ab aquilone: et nubes magna et ignis inuoluens. Et splendor in circuitu ei⁹: et de medio eius quasi spēs electri .i. de medio ignis. Et in medio ei⁹ similitudo quattuor aialiū et hic aspectus eoz. Silitudo hois i eis. Hec dicit. ℟. Aspice dñe de sede sancta tua et cogita de nob. Inclina deus meus aurē tuā et audi: aperi oculos tuos et vide tribulationē nostrā. ℣. Respice dñe de sanctuario tuo: et de excelso celorū habitaculo. Inclina.

Lectio iij.

Et quattuor facies vni: et quattuor penne vni: et pedes eorū pedes recti: et planta pedis eoz quasi planta pedis vituli: et scintille quasi aspect⁹ eris candentis. Et man⁹ hois sub pēnis eoz in quattuor ptibus: et facies et pēnas p qttuor ptes habebāt: iunctēqz erant penne eoz alteri⁹ ad alterum. Nō reuertebant cū incederēt: sz vnūqdqz ante faciē suā gradiebat. Hec dic. ℟. Aspice domine qz facta ē desolata ciuitas plena diuitijs sedet in tristicia dña gentiū. Non est qui consolet eam: nisi tu deus. ℣. Plorans plorauit in nocte: et lachryme ei⁹ in maxillis eius. Nō. Glia. Nō.

De expositiōe beati Gregorij pape. Lectio iiij.

Anno tricesimo ezechieli pphete celi aperti sūt et vidit visiones dñi iuxta fluuiū chobar: qz et qsi tricesimo etatis sue anno dñs ad fluuiū iordanis venit. Ibi itaqz celi apti sunt qz spūs sanctus in colūba descēdit: vox quoqz de celo sonuit dicēs. Hic est filius meus dilectus in quo mihi complacui. Tu autē. ℟. Sup muros tuos ierlm constitui custodes: Tota die et tota nocte nō tacebūt laudāe nomē dñi. ℣. Qui reminiscemini dñi ne taceatis et ne detis silētiū ei. To. Lectio v.

SEd et ipsa hebrea verba multū nobis ad mysteriū interpellandum valent. Nam chobar interpretat gravitudo vel gravitas. Ezechiel fortitudo dei. Buzi despectus vel cōtemptus: chaldei captivantes vel quasi demones. Venit ergo ezechiel iuxta fluvium chobar. Quid p chobar fluviū nisi humanū genus designatur? Qd ab ortu defluit ad mortē. Tu autē. R. Muro tuo inexpugnabili circūcinge nos domine: et armis tue potētie protege nos semp. Libera domine deus isrl' clamantes ad te. V. Erue nos domine in mirabilibus tuis: et da gloriā nomini tuo. Libera. Lectio. vij.

VEnit ergo ezechiel iuxta fluviū chobar: quia fortitudo dei p incarnationis sue mysteriū ppinquare dignata est: peccatorū suorū pondera portanti generi hūano: quod ab ortu suo quottidie defluit ad mortem sicut de illo per psalmistā dicit. Et erit tanq̄ lignū qd plantatum est secus decursus aquarū. Tu autē domine miserere nostri. R. Sustinuimus pacem et nō venit: quesivimus bona et ecce turbatio: cognovimus dñe peccata nostra: Nō in perpetuum obliviscaris nos. V. Peccavim' cū patribus nostris iniuste egim' iniquitatē fecimus. Nō. Glia. Nō. Scdm Johannē.

IN illo tpe: Erat quidā regulus: cuius fili' infirmabat capharnaū: hic cū audisset quia ihs adveniret a iudea in galileā abijt ad eum: et rogabat eum ut descenderet et sanaret filiū eius. Et reliqua.

Omel. beati Gregorij pape.

DE expositione Lectio. viij. sancti euāgelij hoc nobis video regrēdū. Cur is qui ad salutem petendā venerat audivit. Nisi signa et prodigia videretis nō creditis. Qui enim salutem querebat filio procul dubio credebat. Neq3 enī ab eo quereret salutem: quē nō crederet salvatorē. Quare ergo dicit: nisi signa et pdigia videritis nō creditis. Tu. R. Misit dñs angelū suū et conclusit ora leonū. Et nō me contaminaverunt quia coram eo iusticia inventa est in me. V. Misit deus misericordiam suam et veritatem suam animā meā eripuit de medio catulorū leonū. Et nō. Lectio. viij.

Sed mementote qd petijt et aperte cognoscetis: qr i fide dubitauit: poposcit nanqz ut descenderet et sanaret filium eius. Corporalem ergo presentiam dñi querebat: qui per spiritum nusqz deerat. Minus itaqz de illo credidit: quem nõ putauit posse salutem dare: nisi pñs esset et corpore. Si eni pfecte credidisset: procul dubio sciret: qr nõ esset locus ubi nõ esset deus. Tu. ℟. Angustie mihi sunt undiqz: et quid eligã ignoro. Melius est mihi incidere in man⁹ hoium qz derelinquere legẽ dei mei. ℣. Si eni hoc egero mors mihi est: Si aũt nõ egero nõ effugiã man⁹ vestras. Melius. L. iij.

Sed quid est qd regul⁹ rogat ut ad ei⁹ filiũ veniat et tñ ire corporaliter recusat: ad seruũ autẽ centurionis nõ inuitat: et tñ se corporaliter ire pollicet? Quid hoc est nisi qd superbia nostra retũdit: qui in hominib⁹ nõ naturã qua ad imaginẽ dei facti sunt: sz honores et diuitias veneramur? Redẽptor noster ut ostẽderet: qr que alta sunt hominũ sanctis despiciẽda sũt: et que despecta sunt hominũ: despicienda nõ sunt: ad filiũ reguli ire noluit: ad seruũ centurionis ire paratus fuit. Tu autẽ. ℟. Laudabilis populus quẽ dñs exercituũ benedixit dicẽs: opus manuũ mearuz tu es: Hereditas mea isrl. ℣. Beata gens cuius ẽ dñs de⁹ ei⁹: pp̃ls quẽ elegit i hereditatem sibi. Hereditas. Glia. Hereditas. Añ. Erat quidam regulus cuius filius infirmabat capharnaũ: hic cũ audisset qr ihs adueniret in galileam rogabat eũ ut descenderet et sanaret filiũ eius. ps. Benedictus. Ad. vi. Capłm.

Accipite armaturaz dei ut possitis resistere i die malo: et in omnibus pfecti stare. Deo. Ad. ix. Capłm.

In omnib⁹ sumẽtes scutũ fidei: in quo possitis omnia tela nequissimi ignea extinguẽ et galeã salutis assumite: et gladium spiritus: qd est verbum dei. Deo. Añ. Cognouit autẽ pater qr illa hora erat in qua dixit ihs: fili⁹ tuus viuit et credidit ipse et dom⁹ ei⁹ tota. ps. Mgt. Precedẽs añ dicat et infra ebdomadã ad Mgt uel p meõria. Infra ebdoma. p. L.

Cumqz aspicerẽ aialia apparuit rota vna sup trã iuxta aialia hñs quatuor facies.

Et aspectus rotarũ ⁊ opus ea-
rũ q̃si visio maris ⁊ vna simili-
do ipsaꝝ q̃tuor: ⁊ aspect⁹ eaꝝ
⁊ opa: q̃si sit rota in medio ro-
te p q̃tuor ptes eaꝝ eũtes ibãt
⁊ nõ reuertebant cũ ambula-
rent. Statura q̃z erat rotis
⁊ altitudo ⁊ horribilis aspect⁹
⁊ totũ corpus oculis plenũ in
circuitu ipsaꝝ q̃tuor. Cũq; am
bularent aialia: ambulabant
parit ⁊ rote iuxta ea: ⁊ cũ ele-
uarent aialia de t̃ra eleuabãt
sil' ⁊ rote. Quocũq; ibat spirit⁹
illuc eũte spũ: ⁊ rote parit ele-
uabant sequentes eũ: spũs eni
vite erat in eis. Cũ euntib⁹
ibant: ⁊ cũ stantib⁹ stabãt: ⁊ cũ
eleuatis a terra parit eleuabã
tur ⁊ rote sequẽtes ea: q: spũs
vite erat i rotis. Et similitudo su-
per caput aialiũ firmamẽti q̃si
aspect⁹ crystalli horribilis ⁊ ex
tenti sup capita eorũ desuper.
Hec visio silitudinis glie dñi.
Hec dicit. Dñica secũda no
uembris. s. xxij. in ordine.

F Ratres: Cõfido Capitm.
i dño ihu: q cepit i vobis
opus bonũ pficiet: vsq; in diẽ
xpi ihu. Deo. R. Aspice dñe
q: facta est desolata. Añ. Su-
per muros tuos irlm constitui
custodes tota die ⁊ tota nocte
nõ tacebũt laudare nomẽ dñi
ps. Magnificat. Oratio.

D Eus refugiũ nr̃m ⁊ virt⁹
adesto piis eccle tue p̃ci
bus auctor ipse pietatis ⁊ pre-
sta ut qđ fidelit petim⁹ efficaci
ter consequamur. Per. De li
bro ezechielis pphete. L. j.

E T dixit dñs ad me: Fili
hois oẽs sermões meos
quos ego loquor ad te: assu-
me in corde tuo: ⁊ aurib⁹ tuis
audi: ⁊ vade ingredẽ ad trans
migrationẽ ad filios ppl'i mei
⁊ loqueris ad eos ⁊ dices eis.
Hec dicit dñs deus si forte au
diant ⁊ quiescant. Spirit⁹ q̃z
leuauit me ⁊ assũpsit me: ⁊ abij
amar⁹ in indignatiõe spiritus
mei. Hec dicit dñs. L. ij.

E t veni ad transmigrationẽ
ad aceruũ nouaꝝ frugum ad
eos qui habitabant iuxta flu-
men chobar ⁊ sedi vbi illi se-
debant: ⁊ mansi ibi septẽ die-
bus merens i medio eorũ. Cũ
autẽ ptransissent septem dies:
factũ est verbũ dñi ad me di-
cens. Fili hois speculatorem
dedi te domui isrl' audies de
ore meo verbuz ⁊ annũciabis
eis ex me. Hec dicit. L. iij.

S i dicente me ad impiũ: mor
te morieris: nõ annũciaueris

ei neqȝ locutus fueris: ut auer
tat̃ a via sua ipia ⁊ viuat: ipse
impius in iniq̃tate sua morieť
sanguinez autẽ eius de manu
tua requirã. Si aũt tu ãnũcia-
ueris impio: ⁊ ille nõ fuerit cõ
uersus ab ipietate sua: ⁊ a via
sua impia: ipse quidẽ in impie
tate sua morieť: tu autẽ aiam
tuã liberasti. Dec. De expositiõe bti Gregorij pape. L. iiij.

At sedi ibi sicut ipsi sede-
bant: ⁊ mansi ibi septem
diebus merens in medio eoꝝ
Notandũ: captiuo pplo ꝓphe-
ta sanct⁹ quanta passione se co
pulat: eorũqȝ se meroꝛib⁹ con-
descendẽdo ⁊ merendo cõiun
git. Quia radix verbi: est virt⁹
opis: ⁊ ille sermo ab audiente
libent̃ accipieť: qui a ꝑdicãte
cũ compassione animi ꝓfert.
Sic ꝓpheta captiuo pplo con-
sedit: ⁊ merẽs in medio eꝛtitit
Tu autem. Lectio. v.

Missus itaqȝ ad ꝑdicanduz
fuerat: ⁊ tñ septẽ diebus tacẽs
sedebat. Quid est hoc qd nobꝭ
ꝓpheta in hoc suo silentio in-
nuit: nisi qꝫ ille loqui veracit̃
nouit: qui pꝛius bn̄ tacere di-
dicerit. Quasi eni quoddã ver
bi nutrimentũ est: censura silẽ-
tij. Sicut eni ꝑ salomonẽ dici
tur. Temp⁹ tacendi ⁊ temp⁹ lo
quendi. Pri⁹ tacendi ꝑmittit
tẽpus: ⁊ postmodũ subdit lo-
quendi. Tu. Lectio. vj.

Fili hoĩs: Speculatoꝛẽ dedi
te domui isr̃l. Cui eñi cura alie
na cõmittit̃ speculatoꝛ vocat̃:
ut in mentis altitudine sedat.
Speculatoꝛ quippe semꝑ ĩ al-
titudine stat: ut quicqd ventu
rũ ẽ longe ꝓspiciat. Et quisqȝ
ppli speculatoꝛ ponit̃: in alto
debet stare ꝑ vitam: ut possit
ꝓdesse ꝑ ꝓuidentiaz: ut videlꝫ
qui ꝑdicationis locuz suscipit
ad altitudinẽ bone ascendat
actiõis. Tu. Scd̃m Matheũ.

In illo tp̃e: Dixit ihs disci-
pulis suis parabolã hanc
Simile ẽ regnũ celoꝝ homini
regi: qui voluit rationẽ ponẽ
cũ seruis suis. Et reľ. Omel.
beati hieronymi epi. L. vij.

Familiare est syris ⁊ maxi
me palestinis: ad oẽm ser
monẽ suũ parabolã iũgere: ut
qd ꝑ simplex ꝑceptũ teneri ab
auditoꝛib⁹ nõ potest: ꝑ similitudi
nem exempli teneatur. Petro
itaqȝ precepit dñs sub compa
tione regis ⁊ dñi ⁊ serui ꝗ de-
bitoꝛ decem miliũ talentoꝝ a
domino rogans veniã impe-
trauerat: ut ipse quoqȝ dimit-

tat conseruis suis minora peccã
tibus. Tu autẽ. Lectio viii.
Sed inter hec sciendũ est: q2
ille recte delictis suis veniam
postulat qui pri⁹ hoc qđ in eo
delinquitur relaxat. Munus eñi
nõ accipitur nisi ante discordia
ab aĩo repellatur: dicente verita
te. Si offers munus tuũ ad al
tare: ⁊ recordat⁹ fueris: q2 ha
bet aliqđ aduersũ te frater tu⁹
relinque ibi mun⁹ tuũ ante al
tare: ⁊ vade pri⁹ recõciliari fra
tri tuo: ⁊ tunc veniens offeres
mun⁹ tuũ: Tu autẽ. Lectio ix.
Ex quibus dictis constat: q2
si hoc qđ in nos delinquitur ex
corde nõ dimittimus: ⁊ illud
rursus a nobis exigitur: qđ nos
iam p pniam dimissum fuisse
gaudebam⁹. Igitur dũ nos ex
pectat ꝗ culpas examinat: fle
ctamus lachrymis mentis du
ritiã. Formemus i primis be
nignitatis gratiã: ut p conuer
sationẽ nostrã deo placabilez
ad eterna mereamur gaudia
peruenire. Tu. Añ. Dixit dñs
seruo: redde qđ debes: proci
dens autẽ seruus ille rogabat
eũ dicens: patientiaz habe in
me ⁊ oĩa reddã tibi. ps. Mgt.
ORo ut Ad. vi. Capitulum.
charitas vestra magis ac
magis abũdet in scia ⁊ i omni
sensu ut pbetis potiora ⁊ sitis
sinceres ⁊ sine offẽsa i die ihu
xpi. Deo. Ad. ix. Capitulum.
REpleti fructu iusticie per
ihm xpm in gloriã ⁊ lau
dem dei. Deo. Añ. Serue ne
quã oẽ debitũ dimisi tibi: qm̃
rogasti me: nõne ꝗ oportuit te
misereri conserui tui: sicut ⁊ ego
tui misertus sum dicit dñs. ps.
Mgt. Precedens añ. dicat ⁊
infra ebdomadã ad Mgt. uel
p memoria. Infra ebdoma
dam pro lectionibus.
ET facta ẽ sup me manus
dñi. Et dixit ad me. Sur
gens egredere in campũ ⁊ ibi
loquar tecũ. Et surgẽs egress⁹
sũ i campũ: ⁊ ecce ibi glia dñi
stabat q̃si glia quaz vidi iuxta
fluuiũ chobar: ⁊ cecidi i faciẽ
meã. Et ingressus ẽ in me spũs
⁊ statuit me sup pedes meos.
Et dixit ad me. Ingredere
⁊ includere in medio domus
tue. Et tu fili hoĩs. Ecce data
sũt sup te vincula: ⁊ ligabũt te
in eis ⁊ nõ egredieris i medio
eorũ: ⁊ linguã tuam adherere
faciam palato tuo ⁊ eris mu
tus: nec quasi vir obiurgans:
quia domus exasperans est.
Cum autẽ locutus fuero ti
bi aperiam os tuũ ⁊ dices ad
eos. Hec dicit dominus deus

Qui audit audiat: et qui quiescit quiescat quia domus exaspe rans est. Et tu fili hois sume tibi laterē et pones eū corā te: et describes in eo ciuitatē ierusalem. Et ordinabis aduersus eā obsidionē: et edificabis munitionē: et cōportabis aggerē: et dabis contra eā castra et pones arietes in gyro. Dec. Dñica tertia nouēbris: sz. xxiiij. in ordine. Capitulum.

Fratres: Imitatores mei estote et obseruate eos qui ita ambulāt: sicut habetis formā nostrā. Deo. ℞. Sup muros. Añ. Sustinuimus pacem et nō venit dñe: quesiuimus bona et ecce turbatio: cognouimus dñe peccata nostra ne in eternū irascaris nobis deus noster. ps. Magnificat. Oratio.

Excita q̄s dñe tuoꝝ fidelium voluntates: ut diuini opis fructū ꝓpensius exequentes: pietatis tue remedia maiora ꝑcipiant. Per. Incipit liber danielis ꝓphete. L. j.

Anno tertio regni ioachim regis iuda: venit nabuchodonosor rex babylōis hierusalē et obsedit eā: et tradidit dñs in manu eius ioachim regē iude: et partē vasoꝝ domus dei et asportauit ea i terrā sennaar in domū dei sui: et vasa intulit in domū thesauri dei sui. Dec.

Et ait rex asphenez L. ij. ꝑposito eunuchoꝝ: ut introduceret de filijs isrł et de semine regio: et tyrannoꝝ pueros: in quibus nulla esset macula decoros forma et eruditos oī sapia cautos scia et doctos disciplina: et qui possent stare in palatio regis ut doceret eos litteras et linguā chaldeoꝝ. Et constituit eis rex annonā p singulos dies de cibis suis et vino vnde bibebat ipse ut enutriti tribus annis: postea starent in cōspectu regis. Tu. Lectio. iij.

Fuerunt ergo inter eos de filijs iude. Daniel: ananias: misahel et azarias. Et imposuit eis ꝑpositus eunuchoꝝ noīa: danieli balthasar: ananie sidrac misaheli misac: et azarie abdenago: ꝓposuit autē daniel in corde suo: ne pollueret de mēsa regis neqꝫ de vino potus eius: et rogauit eunuchoꝝ ꝑpositū ne cōtaminaret. Dedit autem deus danieli gratiā et misericordiā in conspectu principis eunuchorum.

De sermone Johānis chrysostomi. Lectio. iiij.

Deus omnipotens etiam cum in vltimã deciderimus insaniã: nõ vltionis affectu pro his que cõmisim⁹ mouetur in nos: sed cupiens visceribus nostris inueteratos curare languores: pro hoc ₇ dicit omnia ₇ agit: cupidus sanitatis nostre nõ pene. Quod et diuinis scripturis possum⁹ edocere. Tu autē. R. v⁹.

Dic enim mihi: quid sceleratius fuit rege babylonis? Qui cũ in multis expertus esset potentiam dei: ita ut ꝓphetã ei⁹ adoraret: ₇ iuberet ei thus ₇ myrrhã imolari: rursus tamē aduersus deum in superbiam deuolutus est: ₇ eos qui imaginē eius adorare noluerunt: ꝑferentes venationē dei: vinctos in fornicatiõe iecit ignis ardentis. Et tamen hũc tã inanem: tam impiũ ꝓuocat deus ad penitentiã. Tu. R. vj⁹.

Primũ quidem ex hoc ipso: ꝙ ei i fornace ignis: trib⁹ pueris sociatus apparuit: tũ deinde ꝙ visionẽ vidit illam quã interpretatus est daniel: que uel sola sufficeret etiã lapidea corda mollire. Quid dicis ad hec? P⁹ tantos lapsus adhuc reditus est. Mihi crede quia ₇ post grauissimã egritudinẽ atq; ab ipso pene mortis confinio: redit sanitas. Tu. Scdm

In illo tpe: Matheũ.

Abeũtes pharisei consiliũ inierũt: ut caperent ihm in sermone. Et reliqua. Omel. venerabil' Bede pſbyteri R. vij

Uolentes dominũ comprehendere principes sacerdotũ ₇ scribe: timuerũt populũ atq; ideo qđ ꝑ se non poterant presidis manib⁹ efficere tentabant: ut velut ipsi a morte eius viderent' immunes. Et interrogauerunt ihm dicẽtes. Magister: scimus quia recte dicis ₇ doces ₇ nõ accipis personam: sed in veritate viã dei doces. Licet nobis dare tributum cesari an nõ? Tu. R. viij⁹

Blanda ₇ fraudulenta interrogatio illuc prouocat respondentē: ut magis deum ꝙ̃ cesarem timeat: ₇ dicat nõ debere cesari solui tributa: ut statim audiẽtes ministeri presidis q iuxta alios euãgelistas affuisse legunt' seditiones contra romanos principes teneãt. Tu.

Considerans autē R. ix.

dominus dolũ ipsoꝝ dixit ad eos. Quid me tentatis? Ostendite mihi denariũ: cui⁹ habet

imaginē ꝛ inscriptionem. Sapientia semꝑ sapienter agit: ut suis potissimū tentatores sermonibus confutent. Ostēdite inquit mihi denariū cuius habet imaginē. Qui respondentes dixerūt. Cesaris. Et ait illis. Reddite ergo que sūt cesaris cesari: ꝛ que sunt dei deo. Tu autē domine miserere nostri. Añ. Abeuntes pharisei consiliū inierūt ut caperent ihesum in sermone ꝛ mittunt ei discipulos suos cū herodianis dicentes: magister scimus qꝛ verax es ꝛ viā dei in veritate doces alla. ps. Bñdictus. Ad. vi. Capitulum.

Multi eni ambulant quos sepe dicebam vobis: nunc autē ꝛ flens dico inimicos crucis xp̄i: quorū finis interitus: quorū deus venter est: ꝛ glīa in confusiōe eorū qui terrena sapiūt nostra autem conuersatio in celis est Deo. Ad. ix. Capitulum.

Saluatorem expectamus dominū ihm xp̄m qui reformabit corpus humilitatis nostre: configuratū corpi claritatis sue: ſm opationez qua possit etiam subijcere sibi oia. Ihesus xp̄us dominus noster. Deo. Añ. Magister scimus qꝛ verax es ꝛ viam dei in veritate doces alla. ps. Magt. Precedens añ dicat ꝛ infra ebdomadam ad Mgt uel ꝑ memoria. Infra ebdomadā ꝑ lectionibus.

Post dies autē decem apparuerūt vultꝰ eorū meliores ꝛ corpulentiores pre omnibꝰ pueris qui vescebāt cibo regio. Porro malassar tollebat cibaria ꝛ vinū potus eorū dabatqꝫ eis legumina. Pueris autē his dedit deus scientiā ꝛ disciplinam in omni libro ꝛ sapientia. Danieli autē intelligentiā omniū visionū ꝛ somnioꝝ. Completis itaqꝫ diebꝰ post quos dixerat rex ut introducerent: introduxit eos prepositus eunuchorū in cōspectu nabuchodonosor. Cumqꝫ eis locutus fuisset rex: nō sunt inuēti tales de vniuersis ut daniel ananias misahel ꝛ azarias. Et steterunt in cōspectu regis: ꝛ omne verbū sapientie ꝛ intellectus qd̄ sciscitatus est ab eis rex inuenit in eis decuplū sup cūctos ariolos ꝛ magos qui erant in vniuerso regno eius. Fuit autem daniel vsqꝫ ad annū primum cyri regis. Hec dicit. Dominica quarta nouembris: ℣

xxiiij. in ordine. Capitulum.

Ecce dies veniũt dicit do minus: et suscitabo dauid germen iustuz: et regnabit rex et sapiens erit et faciet iudiciuz et iusticiã i terra. Deo. ℟. Laudabilis populus. Añ. Qui celorũ contines thronos et abyssos intueris dñe rex regũ montes ponderas: terrã palmo cõcludis exaudi nos deus in gemitibus nostris ps. Magt. Oro.

Excita domine potentiaz tuam et veni: et qd ecclesie tue promisisti vsq3 in finem seculi clementer operare. Qui cuz deo patre. Incipit liber osee prophete. Lectio. j.

Verbuz domini quod factum est ad Osee filium beeri in diebus ozie ioathan: achaz et ezechie regum iuda: et in diebus hieroboã filij ioas regis isrl. Principiũ loquendi domino i osee. Et dixit dominus ad osee. Uade sume tibi vxorẽ fornicationũ: et fac tibi filios fornicationũ: qz fornicãs fornicabitur terra a domino. Et abijt et accepit gomer filiam debelaim: et concepit et peperit ei filium. Et dixit dominus ad eũ. Uoca nomen eius iezrahel: qm̃ adhuc modicuz: et visitabo sanguinez iezrahel sup domũ iheu: et quiescere faciam regnũ domus isrl. Dec.

Incipit liber Johelis prophete Lc. ij.

Verbum domini qd factum est ad iohel filium fatuel. Audite hec senes et auribus percipite omnes habitatores terre: si factum est istud in diebus vestris: aut in diebus patrũ vestrorũ. Super hoc filijs vestris narrate: et filij vestri filijs suis: et filij eorum generationi altere. Residuũ eruce comedet locusta: et residuum locuste comedet bruchus: et residuum bruci comedet rubigo. Expergiscimini ebrij: flete et vlulate omnes qui bibitis vinum in dulcedine quoniã perijt ab ore vestro. Hec dicit dominus.

Incipit liber Amos prophete Lectio. iij.

Verba amos qui fuit i pastoralibus thecue: que vidit sup isrl in diebus ozie regis iuda et in diebus hieroboã filij ioas regis isrl: ante duos annos terremotus. Et dixit. Dominus de syon rugiet: et de hierusalẽ dabit vocem suam. Et luxerũt speciosa pastorum: et exsiccatus est vertex carmeli. Hec dicit dñs. Sup tribus sceleribus

damasci et sup quattuor nõ cõuertam eũ: eo q triturauerunt in plaustris ferreis galaad. Et mittam ignẽ in domũ azahel: et deuorabit domos benadab Et conteram vectem damasci et disperdam habitatorem de campo idoli. Hec. Incipit liber Abdie pphete. L. iiij.

Visio abdie: hec dicit dominus deus ad edom. Auditũ audiuimus a domino: et legatũ ad gẽtes misit. Surgite et cõsurgamus aduersus eũ in preliũ. Ecce paruulũ dedi te in gentibus. Contẽptibilis tu es valde. Superbia cordis tui extulit te habitantẽ in scissuris petrarũ exaltantẽ solium tuum. Qui dicis in corde tuo. Quis detrahet me in terram? Si exaltatus fueris ut aquila et si inter sidera posueris nidũ tuũ inde detraham te dicit dominus. Hec. Incipit liber Jone pphete. Lectio. v.

Et factũ est verbũ domini ad Jonam filiũ amathi dicens. Surge et vade in niniuen ciuitatẽ grandẽ: et pdica in ea: quia ascẽdit malitia eius coraz me. Et surrexit ionas ut fugeret in tharsis a facie dñi. Et descendit ioppen: et inuenit nauem euntẽ in tharsis: et dedit nauluz eius et descendit in eam ut iret cuz eis in tharsis a facie domini. Dñs autẽ misit ventũ magnũ in mare: et facta est tempestas magna in mari et nauis pcliclitabatur conteri. Hec dicit. Incipit liber michee pphete. Lectio. vi.

Verbũ domini qđ factũ ẽ ad micheã morasthiten in dieb9 ioathan achaz et ezechie regum iuda: qđ vidit sup samariã et hierusalem. Audite populi omnes et attendat terra et plenitudo ei9 et sit domin9 deus vobis in testem: domin9 de tẽplo sancto suo. Quia ecce domin9 egredietur de loco suo: et descendet et calcabit sup excelsa terre. Et consumentur mõtes subtus eũ: et valles scindentur sicut cera a facie ignis: sicut aque que decurrunt in pceps. In scelere iacob omne istud: et in peccatis domus isrl. Hec.

Si quando cõtingat hanc historiam Vidi dñm. extendi ad quinqz dñicas: tũc hec vltima omelia dicat in quarta et qnta dñica cũ suis ptinentiis: sicuti hoc idem i misse officio obseruat. Scdm Johãnẽ.

In illo tpe: Cũ subleuasset

oculos ihesus et vidisset: quia multitudo maxia venit ad eu dicit ad philippu. Unde emenmus pane ut manducent hi. Et reliqua. Omel. venerabilis Bede presbyteri. L. vij

OCuli domini in scripturis duplicem habent significatione. Aliqn enim dona spiritus sancti significant. Aliqn respectum diuine miseratiois sicut in psalmo legit. Oculi domini sup iustos. Et iterum. De celo respexit dns: vidit omes filios hominuz. Cum eni eius oculis nuda et aperta sint oia: tunc nos videre dicit: qn nob dona sue gre tribuit: uel nos a pressura tribulatiois liberat Tu aute. Lectio. viijª.

IN hoc ergo loco subleuatio oculoru domini: respectu miserationis significat uel vide: quia turbas quas postea pauit: prius misericorditer inspexit. Dis eni oculis domin' petru inspexit: qn egressus foras fleuit amare. Dicit domin' ad philippu. Unde emem' panes ut manducent hi? Interrogauit dns discipulum: non ut eu reprehenderet neq ut ab eo aliquid discederet. Unde subdit Hoc aute dicebat tentans eu: ipse eni sciebat quid eet facturus. Tu aute. L. ix.

Tentatio alia diaboli qua videlz homine tentat ut pdat: de qua liberari cupietes quotidie oramus. Et ne nos inducas in tentationez. Est et alia q ex fragilitate uel tentatioe carnis oritur. De qua apostolus. Tentatio vos no appchedat nisi humana. Est iter alia qua deus tentat homine ut probet Hoc ergo modo dns tentauit philippu: ut qui ignarus erat tanti mysterij: sciolus reddere tur: et docuit discet eo pnte qui educit panez de terra et no dubitaret de paucis panib' multas hoiuz turbas saciari posse Tu aut. Aii. Cum subleuasset oculos ihs et vidisset maxima multitudine venientem ad se: dicit ad philippu: vnde ememus panes ut manducent hi: hoc aute dicebat tentans euz: ipse enim sciebat quid esset facturus. Ps. Benedict'. Ad. vi.

IN diebus illis Capsm. saluabit iuda: et isrl habitabit confidenter: et hoc est nomen qd vocabut euz: domin' iustus nr. Deo. Ad et. Capsm.

ECce dies veniut dicit dominus: et non dicet vltra

viuit dominus: qui eduxit filios israel de terra egypti: sed viuit qui eduxit et adduxit semen domus israel de terra aglonis: et de cunctis terris: ad quas eieceram eos illuc: et habitabunt in terra sua: dicit dominus omnipotens. Deo. An.
Illi ergo homines cum vidissent quod fecerat signum dicebant: quia hic est vere propheta qui venturus est in mundum. ps. Magt.
Precedens an. dicitur et infra ebdomadam ad Magt. vel pro memoria.
Incipit liber naum prophete: feria primo loco occurrenti infra ebdomadam pro lectione prima.

Onus niniue: liber visionis naum helchesei. Deus emulator et vlciscens dominus: vlciscens dominus et habens furorem: vlciscens dominus in hostes suos: et irascens ipse inimicis suis. Dominus patiens et magnus fortitudine et mundans non faciet innocentem. Dominus in tempestate et turbine vie eius: et nebule puluis pedum eius. Increpans mare et exsiccans illud: et omnia flumina ad desertum deducens. Dec.
Incipit liber Abacuch prophete pro lectione secunda.

Onus quod vidit Abacuch propheta. Usquequo domine clamabo et non exaudies: vociferabor ad te vim patiens: et non saluabis: Quare ostendisti mihi iniquitatem et laborem videre predam et iniusticiam contra me: Quare respicis contemptores et taces conculcante impio iustiorem se: Et facies homines quasi pisces maris: et quasi reptilia non habentia ducem. Et factum est iudicium et contradictio potentior. Dec. Incipit liber Sophonie prophete pro lectione tertia.

Verbum domini quod factum est ad sophoniam filium chusi in diebus iosie filij amon regis iuda. Congregans congregabo omnia a facie terre dicit dominus: congregans hominem et pecus: congregans volatilia celi et pisces maris. Et ruine impiorum erunt: et disperdam homines a facie terre dicit dominus. Et extendam manum meam super iudam: et super omnes habitantes ierusalem: et disperdam de loco hoc reliquias baal: et nomina edituorum cum sacerdotibus: et eos qui adorant super tecta militiam celi. Dec dic.
Incipit liber Aggei prophete: pro lectionibus infra ebdomadam.

In anno secundo darij regis in mense sexto factum est verbum domini in manu aggei prophete ad zorobabel filium salathiel ducem iuda: et ad iesum filium io-

sedech sacerdotē magnum di
cens. Hec ait dñs exercituum
dicēs. Populus iste dicit. Nō
dum venit temp⁹ domus dñi
edificande. Nūquid temp⁹ vo
bis est: ut habitetis in domib⁹
laqueatis: ⁊ dom⁹ ista deserta?
Et nūc hec dicit dñs. Ponite
corda vestra sup vias vestras.
Seminastis multū: ⁊ intulistis
parū. Comedistis ⁊ nō estis sa
ciati. Bibistis ⁊ nō estis inebri
ati. Hec dicit. Incipit liber
çacharie prophete.

IN mense octauo in anno
secūdo darij regis factū ē
verbū domini ad çachariā fi
lium barachie filij addo pphe
tā. Iratus ē dñs sup patres ve
stros iracundia. Et dices ad
eos. Hec dicit dñs exercituū.
Conuertimini ad me ait dñs
exercituū: ⁊ conuertar ad vos
dicit dñs exercituum. Ne sitis
sicut patres vestri ad quos cla
mabant pphete priores dicen
tes. Hec dicit dñs exercituum
Conuertimini de vijs vestris
malis: ⁊ cogitationib⁹ vestris
pessimis: ⁊ nō audierunt neq̧
attenderūt ad me dicit domi
nus. Patres vestri vbi sūt ⁊ p
phete? Nūquid in sempiternū
viuent. Hec dicit. Incipit li
ber malachie prophete.

ONus verbi dñi ad isrl' in
manu malachie pphete.
Dilexi vos dicit dñs. Et dixi
stis. In quo dilexisti nos? Nō
ne frater erat esau iacob dicit
dñs? Et dilexi iacob: esau aūt
odio habui? Et posui seyr mō
tes ei⁹ in solitudinē: ⁊ heredi
tatem eius i dracones deserti.
Q̄ si dixerit ydumea: destru
cti sumus: sꝫ reuertentes edifi
cabimus que destructa sunt?
Hec dicit dñs exercituū. Isti
edificabunt ⁊ ego destruā. Et
vocabunt termini impietatis
⁊ populus cui iratus est domi
nus vsq̧ in eternū. Hec dicit.

Dñica quinta nouēbris: sꝫ in
ordine. xxv. que supflua dicit

FRatres: Non Capl'm.
cessamus p vobis orātes
ut impleamini agnitiōe volū
tatis eius. Deo. Oratio ut s.

Lectiones. vj. in ferijs pceden
tis dñice. Scdm Matheū.

IN illo tpe: Loquente ihu
ad turbas. Ecce princeps
vn⁹ accessit ⁊ adorauit eū di
cens. Dñe filia mea mō defun
cta ē. Et rel'. Lectiōis ei⁹dē.

PRiori lectiōe quā de ab
iectatiōe synagoge fidei
q̧ ecclie: atq̧ iterū istauratiōe

synagoge sumus interpretati: consequenter archisynagogi filia moriens subiungitur. Lu.

Huius filiã dum Lc. viij. suscitare dñs pperat: hoc occupat eum emorosa mulier: et pcepit sanitatẽ: sicq prior vivens salute potit. Tu autẽ domine.

Ethiopia enim preveniet man⁹ eius deo: et cũ intraverit plenitudo gentiũ tũc oĩs isrl' saluus erit. Tu. Ad. vi. Ca.

Fratres: In omni sapientia et itellectu spirituali ut ambuletis digne: deo placentes p oĩa et in omni ope bono. Deo. Ad. ix. Capĩm.

Fructificantes et crescẽtes in scientia dei: in oĩ veritate confortati: sẽm potentiã claritatis eius. Deo gratias.

In dedicatione ecclie. Dedicatio ecclie inter festiuitates alias ab ecclesia solenniter revolutione ãnua celebraẽ quia p eius dedicationẽ exinde potestas diaboli ẽ expulsa. Et qz ad eã confugientes saluantur et qz in ea sacramẽta ecclie cõficiunẽ: et qz in ea orationes exaudiunẽ: et qz i ea laudes deo solvunẽ: has aũt laudes qualiter deo exolvam⁹ docet bernardus. Frẽs mei inquit: immolantes hostiã laudis: iũgam⁹ verbis sensũ: sensui affectũ: affectui exultationẽ: exultationi maturitatẽ: maturitati humilitatem: humilitati libertatẽ. Hec tñ p vigilem curã prelatorũ sup gregem suũ acquiruntẽ. Unde dicit Gilbertus. Ridiculosa imo piculosa res: speculatorẽ esse cecum: precursorẽ claudũ: doctorẽ insciũ: preconem mutũ. Item bernardus. Menstruosa res est: sedes prima: et vita ima: gradus suppremus et status infim⁹: vult⁹ gravis: actus levis: sermo mult⁹: fruct⁹ nullus. Ingens auctoritas: et animi istabilitas. Ad pmas vẽ. añ. Pax huic domui et oĩbus habitantib⁹ in ea: pax ingredientib⁹: et egredientib⁹ ab ea. ps. Laudate pueri. Añ. Presta dñe ut quisqs hoc tem plũ bñficia petiturus ingrediẽ cũcta se impetrasse letetur. ps. Lau. do. oẽs gen. Añ. Domũ tuã ptege dñe: et angeli tui custodiãt muros ei⁹. ps. Lauda aĩa. Añ. Respice dñe de scũario tuo sup domuz istã imaculatã. ps. Laud. do. qm̃ bo. Añ. Lapides pciosi oẽs muri tui:

τ turres ierlm gēmis edificabū tur. ps. Lauda. Capitulum.

Vidi ciuitatē sanctā ierlm nouā descendentē de celo a deo paratā: ornatā tanq̄ sponsā viro suo. Deo. R. Benedic dn̄e domū istā: τ oēs habitantes in illa: sitq̄ i ea sanitas humilitas: sanctitas: castitas: virtus: victoria: fides: spes τ charitas: benignitas: temperantia: patientia: spūalis disciplina τ obedientia. Per infinita secula. V. Conserua dn̄e in ea timētes te: pusillos cū maiorib⁹. Per. Gl'ia. Per. Hymnus.

Urbs beata ierlm dicta pacis visio: que cōstruit in celis viuis ex lapidib⁹. τ angelis coornata ut sponsa comite. Noua veniēs e celo nuptiali thalamo: p̄parata ut spōsata copulet dn̄o: platee τ muri ei⁹ ex auro purissimo. Porte nitēt margaritis aditis patentib⁹: τ virtute meritorū illuc introducit: ois qui i xp̄i nomine hic in mūdo premit. Tonsionib⁹ pressuris expoliti lapides: suis coaptant locis per manū artificis: disponunt p̄mansuri sacris edificijs. Angulare fundamentū lapis xp̄s missus ē: qui cōpage meritorū in vtroq̄ nectit: quē syon sancta suscepit: in quo credēs permanet. Omnis illa deo sacra τ dilecta ciuitas plena modulis i laude τ canore iubilo: trinū deū vnicūq̄ cū fauore p̄dicat. Hoc in tēplo summe deus exoratus adueni: τ clemēti bonitate precū vota suscipe: largam benedictionē: huc infunde iugit. Hic p̄mereāt oēs petita accipere: τ adepta possidē cū sanctis p̄henniter paradisum introire translati in requiem. Gl'ia τ honor deo vsq̄quo altissimo: vna p̄ri filioq̄ inclyto paraclito cui laus est τ ptās p eterna secula. Amē. V. Dom⁹ mea domus oratiōis vocabit. Jn ea ois qui petit accipit: τ q quærit inuenit: τ pulsanti aperietur. Añ. O q̄ metuend⁹ est locus iste: vere non est hic aliud nisi dom⁹ dei τ porta celi alla. ps. Magnificat. Oratio.

Deus qui nobis p singulos ānos hui⁹ sancti templi tui ɔsecratiōis reparas diē τ sacris semp mysterijs repsentas incolumes: exaudi preces ppl'i tui: τ presta: ut quisq̄s hoc templū beneficia petiturus ingredit: cuncta se impetrasse letetur. Per. Ad completorium

Hymnus. Hoc in teplo. Cap.

Et dixit q sedebat in throno: ecce noua facio oia. Deo. ℟. Suscepim⁹ deus misericordiā tuā. In medio templi tui. Añ. Bñdic dñe domuz istā quā edificaui noi tuo: venientiū in locuz istum exaudi preces in excelso solio glie tue alla. ps. Nūc dimittis. Oratio Deus qui nobis per singulos. Saluato2. Inuitatoriū. Fidei sancte venite filij adorare regem xpm. Qui sibi ecclesiā elegit sponsā. ps. Uenite. In primo nocturno añ. Tollite portas principes vestras z eleuamini porte eternales. ps. Dñi ē terra. Añ. Erit mihi dominus in deū z lapis iste vocabit domus dei. ps. Deus noster refu. Añ. Edificauit moyses altare dño deo. ps. Magnus dominus. ℟. Dñe dilexi decorē domus tue. Et locū habitatiōis glorie tue. Lectio. j.

Consecrationes altariū z ecclesiarū sm ritum quē nūc romana tenet eccl'ia: beatus Siluester papa primū fieri istituit. Fuisse tamē ab ipsis apostolorū tēporib⁹ loca deo dedicata: que a quib⁹dā oratoria: z a quib⁹dam eccl'ie appellabant: in quibus populus xpianus ad audiendū verbuz dei: z pcipiendū dñici corporis z sanguinis sacramentū conueniret in apostolorū edocemur epistolis: z sanctoꝝ patrum instruimur ex gestis. Que licet salibus exorcizabant: nō tamen chrismate vngebant. Tu aūt. ℟. In dedicatione templi decantabat populus laudē. Et in ore eorū dulcis resonabat sonus. ℣. Fundata est dom⁹ domini sup verticē montiū: z venient ad eā omnes gentes. Et

De sermone beati Augustini episcopi. Lectio. ij.

Quotiens fratres altaris uel templi festiuitatē colimus: si fideliter z diligenter attendim⁹: z sancte ac iuste viuimus: quicqd in templis manufactis agitur: totū in nobis spūali edificatione completur. Nō eni mentit⁹ est ille q dixit. Templū dei sanctuz est: quod estis vos. Et iō charissimi qa nullis pcedētibus meritis nisi p gratiam dei meruimus fieri templū dei: quantū possumus cū ipsius adiutorio laborem⁹ ne deus noster in templo suo: hoc est in nobis inueniat: qđ oculos sue maiestatis offen-

dat. Tu autē dñe. ℟. Fundata est domus domini sup verticem montiū: ꝛ exaltata ē super omnes colles. Et venient ad eam omnes gentes ꝛ dicēt gloria tibi domine. ℣. Benedic domine domū istā quā edificaui nomini tuo. Et venient ad. Lectio .iij.

Ita laboremus fratres ut nobis bonorū operū clauibus ianuā regni celestis aperire possimus. Sicut enim malis operibus quasi quibusdā seris ac vectibus: vite nobis ianua clauditur: ita absq; dubio bonis operibus aperitur. Et ideo vnusquisq; consideret ꝯscientiam suā: ꝛ qui se aliquo crimine vulneratū cognouerit per orationibus ieiunijs ꝛ elemosynis studeat emendare cōscientiam suā: ꝛ sic eucharistiā presumat accipere. Tu autē dñe. ℟. Benedic domine domum istam quam edificaui nomini tuo: venientiū in locum istum Exaudi preces in excelso solio glorie tue. ℣. Qui regis israel intēde: qui deducis velut ouē ioseph. Exaudi. Gloria. Exaudi. In secundo nocturno añ. Non est hic aliud nisi domus dei ꝛ porta celi. ps. Quā dilecta. Añ. Uidit iacob scalam summitas eius celos tangebat ꝛ descendētes angelos ꝛ dixit: vere locus iste sanctus ē. ps. Fundamenta. Añ. Erexit iacob lapidem in titulum fundēs oleū desuper. ps. Domine deus salutis. ℣. Beati qui ambulant in domo tua domine. In secula seculorum laudabūt te.

Recte fratres: L. iiij. festa ecclesie colūt qui se esse filios ecclesie recognoscūt Hec enim omniū credentium mater est: que natos a morte regenerat ad salutem. Hec est post synagogam quidē vocata sꝫ antepmissa. Hec eni i primo homine pfigurata est. Nā sicut ex latere ade fabricata ē eua: ita ex xpi corpore ꝛ vulnē redempta creuit ecclesia. Hec intra aquas diluuij archa exundante seruata ē: cruciſq; beneficium ꝛ baptismatis mysterium pesignauit. Tu autē domine miserere no. ℟. Adduxi sti sanctos tuos in preparationem. Quā preparauerunt manus tue domine. ℣. Altaria tua domine virtutū rex meus ꝛ deus meus beati qui habitant in domo tua. Quā preparauerunt. Lectio .v.

Hec est regina illa de qua ad dnm dicit. Astitit regina a dexteris tuis in vestitu deaurato circuamicta varietate .i. diversaꝝ precioso decore virtutu. Regina austri venit a finib⁹ terre audire sapientiam salomonis. Venit ecclesia ad redēptorē τ eruditorē suuz: ut de stulticia erroris sui doctrinam ꝑciperet veritatis. Venit ergo exhibens munera digna xpo: aurum τ gēmas preciosas: τ hoc camelis portantib⁹ id est ex gentili populo venientibus: qui prius fuerant ex vitiorū feditate distorti τ maloruz onere curui: ac peccatorū prauitate difformes. Tu autē. ℟. O q̄ metuendus est locus iste Vere nō est hic aliud nisi domus dei τ porta celi. ℣. Domū istaz protege dne τ angeli tui custodiāt muros ei⁹. Vere

Oremus ergo L. vi⁹. fratres ne ab ecclesia id ē gaudio illius celestis hierusalem excludamur qm̄ quisquis ab illo excludet: nō solūz hoc pene habebit: q̄ nec manducare uel bibere poterit: sꝫ etiā flāmas infernales sustinebit. Ubi erit flet⁹ τ stridor dentiū: vbi vlulat⁹ τ lamentatio τ penitētia sine vllo remedio. Ibi ignis qui nunq̄ extinguit: vbi mors querit τ nō inuenit. Ubi peccator hoc solū inenit quod de hoc seculo bn̄ viuēdo trāsmisit. Tu. ℟. Vidi ciuitatem sanctā ihr̄m nouā descendentē de celo a deo paratā: τ audiui vocē magnā de throno dicentem: ecce tabernaculū dei ē cū hoībus τ habitabit cū eis. ℣. Et dixit qui sedebat i throno: ecce noua facio oia. Taberna. Glia. Taber. In tertio nocturno añ. Qui habitat in adiutorio altissimi in ꝓtectiōe dei celi cōmorabit. ps. Ipsum. Añ. Templum dn̄i sanctū est: dei cultura est: dei edificatio est. ps. Cantate. i. Añ. Benedicta gloria dn̄i: de celo sancto suo alleluia. ps. Dominus regnauit exultet. ℣. Domum tuam domine decet sanctitudo In longitudine dierum.

Scdm Lucam.

In illo tpe: Egressus ihus pambulabat hiericho. Et ecce vir nomine zacheus τ hic erat princeps publicanoruz τ ipse diues. Et querebat ihesuz videre quis esset: τ nō poterat pre turba: quia statura pusillus erat. Et reliqua.

Omel. btí ambro. epi. L. vij.

Z Acheus pusillus. i. nulli⁹ nobilitatis ingenite: dignitate sublimis: exiguus meritis: sicut populus nationum Audito domini saluatoris aduentu: quē sui non receperant videre cupiebat. Sed ihesum nemo facile videt. Nemo potest ihesum videre constitutus in terra. Et bene ascēdit in arborem: ut arbor bona fructus bonos faceret. Tu autem. R. Sanctificauit dominus tabernaculum suū: quia hec est domus dei: in qua inuocetur nomen eius de qua scriptū est. Et erit nomen meum ibi dicit dominus. V. Domus mea dom⁹ orationis vocabitur. Et erit.

Et confestim L. viij. inquit vidit: τ sequebat magnificans deuz. Aliter eni nō videret: nisi seq̄ret christū: nisi dominū predicaret: nisi seculum preteriret. Cū diuitibus quoq͡ȝ in gratiam reuertamur Nolumus eni offendere diuites: sed volumus si fieri potest sanare omnes. Ne autē in cameli compatione constricti in çacheo citius q̄ȝ oportuit derelicti iuste habeant cōmotionis offensam: discant nō in facultatibus crimen habere: sed in his qui vti nesciant facultatibus. Nam diuitie ut impedimenta in improbis: ita in bonis sunt adiumenta virtutis. Tu autē. R. Mane surgēs iacob. Erigebat lapidem in titulum fundens oleū desuper votū vouit domino. V. Cum euigilasset iacob de somno ait vere dominus est in loco isto. Erigebat. Lectio. ix.

Quādiu ergo çacheus in turba est nō videt xp̄m: supra turbam ascendit τ vidit Hoc est plebem iam transgressus in scientia: meruit quē desiderabat aspicere: vidit itaq͡ȝ çacheū sursum. Jam eni sublimitatē fidei int̄ fruct⁹ bonorū operū velut fecūde altitudinis arborē eminebat. Tu autem. R. Terribilis est locus iste nō est hic aliud nisi domus dei τ porta celi. Uere eteni domin⁹ est in loco isto τ ego nesciebā. V. Cūq͡ȝ euigilasset iacob de somno ait. Uere. Gloria. Uere. Te deū laudamus. V. Uota mea dn̄o reddā. Jn atrijs domus dei nostri. Ad laudes añ. Domuȝ tuā decet sanctitudo i longitudinē dierū. ps. Dn̄s regnauit. cū reliquis. Añ. Dom⁹

OSZK
Országos Széchényi Könyvtár

Completo deo fauente offi
cio hui⁹ libri de tempore. Jã
sequit officium festiuitatũ suo
ordine. Et primo in vigilia sci
Andree apli. Scdm iohannẽ

[I]N illo tem
pore. Sta
bat iohan
nes ⁊ ex di
scipulis ei⁹
duo. Et re
spiciẽs ihe
sum ambu
lantem di
xit: Ecce agn⁹ dei. Et reliqua.

Omel. venerabilis bede pre
sbyteri. Lectio. i.

TAnta ac talis est scriptu
re diuine sublimitas: ut
non solũ verba que a sanctis:
uel ab ipo dño dicta referunt
sed etiã circũstantia reruz que
simpliciter posita vident: spi
ritualib⁹ sint plena mysteriis.
Tu aũt dñe. Lectio. ij.

Testimoniũ igit perhibente
iohãne: q ihesus esset agnus
dei: secuti sunt eũ duo discipu
li: magis desiderãtes ab ipso
ihesu: q a pcursore illi⁹ verbũ
gratie percipere: quo ⁊ ipi me
rerent in magnoꝝ sorte cõpu
tari. Erat aũt andreas frat sy
monis petri: vnus ex duobus
qui audierãt a iohãne ⁊ secuti
fuerant eũ. Tu. Lectio. iij.

Andreas dñm quẽ inuenit:
etiã symoni fratri suo euãgeli
çat sequendũ: quia hoc est ve
re dñm inuenire vera illi⁹ di
lectiõe feruere: fraterne quoq
salutis curã gerere. Ille enim
pfecte cõditoris sui ducatũ se
quit: q etiã primi questũ valet
habere comitatũ nitit. Tu.

BEnedictio dñi sup Cap.
caput iusti: ideo dedit il
li hereditatẽ: ⁊ diuisit ei partẽ
in tribub⁹. xij. ⁊ inuenit grãm
in cõspectu ois carnis. Deo.

QUesum⁹ omnipo Oro
tẽs deus: ut beatus an
dreas aplus tuũ pro nobis im
ploret auxiliũ: ut a nostris rea
tibus absoluti: ⁊ a cunctis etiã
periculis eruamur. Per. De
sanctis Saturnino cum sociis
martyrib⁹ pro memoria. Oro

BEatoꝝ martyrũ dñe: sa
turnini crisanti atq ma
rij ⁊ darie assit nobis oratio:
ut quos obsequio veneramur:
pio iugit experiamur auxilio.
Per. Ad sextã cap.

IN fide ⁊ lenitate ipsi⁹ san
ctũ fecit illũ: ⁊ elegit eũ ex
oi carne. Deo. Ad. ix. cap

STatuit ei testamẽtũ sem

t

pitemū: circūcinxit eum zona iusticie: ⁊ induit eū dn̄s corona glorie. Deo. In die festo beati andree ad p̄mas vā. añ. Unus ex duob⁹ qui secuti sūt dn̄m: erat andreas frat̄ symonis petri all'a. ps. Oīa laudate

Fratres. Corde cre- Cap̄ dit ad iusticiā: ore aūt cōfessio fit ad salutē: dicit eni scriptura: ois q credit i illū nō cōfūdet. Deo. R̄. Nō dei. Hymn⁹

Exorta a bethsaida: duo suscepit lumina: in petro atq̄ andrea p̄mitiua ecclesia. Quos arte piscatoria querentes victualia: vocauit ⁊ constituit xp̄s piscari homines. Andree festū gerim⁹ cūcq̄ p̄ce querimus: ut cū celi clauigero nos conciliet dn̄o. Exultet patras ciuitas: exultet ⁊ achaia: andree que apl'i sancita est martyrio. Nostra simul ecclesia resultet ad hec gaudia: apl'i que annua nunc recolit solennia. Astrictus cruci funib⁹ dign⁹ deo apl'us: pendebat vir⁹ biduo: xp̄m predicans populo. Nos idem xp̄i famulus a viciorū nexibus: soluat sūmisq̄ ciuibus nos iungat suis precibus. Hoc genitor prestet sūmus genitorisq̄ filius: sanc⁹ simul paraclitus: trinus et vn⁹ dn̄s. Amē. V̄. Dilexit andreā dominus. In odorē suauitatis. An. Mox ut vocem dn̄i p̄dicantis audiuit beatus andreas: relictis retibus quorū vsu actuq̄ viuebat: eterne vite secutus est premia largientem. ps. Magt. Oratio.

Maiestatem tuā dn̄e suppliciter exoramus: ut sicut ecclesie tue beat⁹ andreas apostolus tuus extitit predicator ⁊ rector: ita apud te sit pro nobis perpetuus intercessor. Per. Ad completoriū psalmi consueti: ceteris sui temporis adhibitis. Inuitatoriū. Adoremus victoriosissimū regem xp̄m: qui victorē p̄ crucis tropheum coronauit beatum andream apl'm. ps. Venite. In primo nocturno añ. Uidit dominus petrū ⁊ andream ⁊ vocauit eos. ps. Celi enarrāt. An. Venite post me dicit dn̄s: faciam vos fieri piscatores hominū. ps. Benedicā. An. Relictis retibus secuti sunt dn̄m redēptorem. ps. Eructauit. V̄. In oēm terrā exiuit son⁹ eoꝝ.

Lectio. j.

Beat⁹ andreas apl'us in achaia cōsistēs totā eam ecclesijs cōpleuit: po

pulos ad fidem xpi conuertit: et vxorē egee proconsulis fidē xpi docuit: et sacro fonte baptismatis regenerauit. Hec audiens egeas patras ciuitatem ingressus: cōpellebat xpianos ad sacrificia idolorum. Cui occurrens andreas dixit: Oportebat ut tu: qui es iudex hominum tuū iudicē qui in celis est cognosceres: et agnitū colere. Tu. R. Dū deambularet dñs iuxta mare galilee vidit petrū et andreā retia mittentes in mare: et vocauit eos dicens. Venite post me faciam vos piscatores hominum. V. Erant eni piscatores et ait illis. Venite.

Dixit autē egeas L. ij. aplo: Tu es qui destruis templa deorum et suades hominibus supsticiosam sectā colere quā nuper detectā romā principes iusserūt exterminari. Andreas respondit: Romani principes nondū cognouerūt veritatē. Egeas dixit: Ista supsticiosa que dicis dum predicaret ihesus vester: iudei illū crucis patibulo affixerūt: Andreas respondit: O si velis scire mysterium crucis. Egeas dixit Mysterium non potest dici: sed suppliciū. Tu aūt dñe. R.

Mox ut vocem dñi predicantis audiuit beatus andreas relictis retibus quorum vsu actuque viuebat eterne vite secut⁹ est. Premia largientem. V. Ad vnius iussionis vocem petrus et andreas relictis retibus secuti sūt redemptorē. Premia

Dicebat ergo L. iij. egeas apostolo. Si mihi non obtēperaueris: ipsum crucis mysteriū in teipm retorquebo. Andreas rndit. Ego si patibulū crucis expauescerem crucis gloriam non predicarē Egeas dixit. Insanus sermo tuus predicat gloriam supplicij: quia per audaciam non times penam mortis. Andreas rndit. Nō per audaciā sed per fidē: penā mortis nō timeo. Tūc irat⁹ egeas iussit eū in carcerē trudi: de quo eū conabant populi liberare. Tu. R. Nō dei ducebat ut crucifigerēt eū: populus aūt clamabat voce magna dicēs. Innocens hui⁹ sanguis sine cā dānat. V. Cumque carnifices ducerēt eū ut crucifigerēt: fact⁹ ē ccursus pplorū clamātiū et dicētiū. Innocēs. Gloria. In. In. ij. nocturno. añ Ego si patibulū crucis expauescerē crucis gliam nō pdicarē

39 ps. Omnes gētes. Añ. Christ⁹
me misit ad istam puinciā vbi
non paruū populū acqsiui. ps.
42 Exaudi de⁹ dep̄catione. Añ.
Dignū sibi domin⁹ cōputauit
martyrē quē vocauit apl'm dn̄i
44 esset in mari alta. ps. Exaudi
de⁹ orōnē. ℣. Constitues eos
Admonente igit̄ L. iiij.
a beato andrea populū p
totā noctem facto mane: sedit
egeas pro tribunali: ⁊ dixit ei
Estimaui nocturna cogitatio
ne reuocare animū tuū a stul
titia ut possis nobiscū nō amit
tere gaudia vite. Andreas re
spōdit: Gaudia tecum habere
potero si credens xp̄o omittas
culturā idoloꝝ. Egeas dixit:
Ideo te sacrificare cōpello ut
isti q p te decepti sūt relinquāt
vanitatē tue doctrine. Andre
as rn̄dit ego crucis xp̄i seruus
sum: cui⁹ tropheū opto. Tu. ℟.
Doctor bon⁹ ⁊ amic⁹ dei an
dreas ducit ad crucē: aspiciēs
a longe vidit crucē: salue crux
Suscipe discipulū ei⁹ q pepen
dit in te magister me⁹ xp̄s. ℣.
Salue crux q̄ in corpe xp̄i de
dicata es: ⁊ ex membris eius
tāq̄ margaritis ornata. Susci
pe discipulū. Lectio. v.
Tunc indignatus egeas:
cruci eū affigi pcepit: ita ut ci
to non deficeret: sed cruciaret
lōgo cruciatu. Cūq̄ puenisset
ad locū vbi crux parata erat:
vidēs eā a lōge exclamauit ⁊
dixit: Salue crux q̄ in corpo
re christi dedicata es: ⁊ ex mē
bris eius tanq̄ margaritis or
nata. Securus ⁊ gaudens ve
nio ad te ita ut ⁊ tu exultans
suscipias me: q̄ amator tuus
semp fui ⁊ desideraui ample
cti te. Tu. ℟. O bona crux q̄
decorem ⁊ pulchritudinē: de
mēbris dn̄i suscepisti. Accipe
me ab hominib⁹: ⁊ redde me
magistro meo: ut p te me reci
piat qui per te me redemit. ℣.
Salue crux q̄ in corpe xp̄i de
dicata es: ⁊ ex mēbris ei⁹ tāq̄
margaritis ornata. Accipe.
Et cū orasset: Lectio. vi.
Eleuauerunt eum in crucē
⁊ extendentes funib⁹ totū cor
pus eius sicut eis iussū fuerat
suspenderūt. Biduo aūt suspē
sus vixit: non cessans q̄ bona
sūt loqui. Deinde orauit ⁊ di
xit: Suscipe me dn̄e ihesu xp̄e
magister bone: ⁊ iube me de
ista cruce non deponi: nisi aīm
spiritū susceperis. Hec cum di
xisset splēdor nimius sicut ful
gur de celo cecidit: ⁊ eū circū

dedit: fere dimidio hore spa-
cio. Lumine vo abscedente:
emisit spiritū: simul cū ipso per
gens ad dn̄m. Tu. ℟. Salue
crux que in corpe xp̄i dedica
ta es: ⁊ ex membris eius tāq̄
margaritis ornata. Suscipe
discipulū eius qui pependit in
te. ℣. O bona crux diu deside
rata: ⁊ iā cōcupiscēti aīo p̄pa
rata. Suscipe. Gloria. In ter
tio nocturno aā. Cōcede nob
hoīem iustū: redde nobis ho
minē sanctū: ne interficias ho
minē deo carū iustū māsuetū
53 ⁊ pium. ps. Confitebimur. Aā.
Andreas xp̄i famulus dignus
deo aplus germanus petri ⁊ i
66 passione soci⁹. ps. Dn̄s regna
uit exultet. Aā. Dilexit ādreā
dn̄s i odorē suauitatis. ps. Do
70 minus irascat̄. ℣. Nimis ho
norati sūt. Scdm matheū.

IN illo tempore. Ambulās
ihesus iuxta mare galilee
vidit duos fratres: symonē q
vocat̄ petrus: ⁊ andreā fratrē
ei⁹ mittētes rete in mare. Et re
liqua. Omel. beati gregorij.

AUdistis fratres L. vij
charissimi: qr ad vni⁹ ius
sionis vocē: petrus ⁊ andreas
relictis retib⁹ secuti sūt redem
ptorē. Nulla hunc adhuc facē
miracula viderāt: nihil ab eo
de p̄mio eterne retributionis
audierāt: ⁊ tñ ad vnū dn̄i p̄ce
ptū: hoc quod possidere vide
bant̄ obliti sunt. Quanta nos
ei⁹ miracula videm⁹: quot fla
gellis affligimur: ⁊ tamē seq
vocantē cōtemnim⁹. Tu. ℟.
Dilexit andreā dn̄s in odorē
suauitatis cū penderet in cru
ce dignū sibi cōputauit marty
rē quē vocauit aplm̄ cū esset i
mari. Et ideo amicus dei ap
pellatus est. ℣. Biduo viuēs
pendebat in cruce ꝓ xp̄i noīe
beatus andreas ⁊ docebat po
pulū. Et ideo. Lectio. viij

SEd fortasse aliquis taci
tis sibi cogitationib⁹ di
cat. Ad vocē dn̄icam: vterq̄
iste piscator: qd aut quātū di
misit: qui pene nil habuit. Sz
hac in re frēs charissimi: affe
ctū debemus poti⁹ pensare q̄
censū. Multū reliquid qui si
bi nil retinuit. Multū reliqd
qui quātūlibet parū: totū de
seruit. Tu. ℟. Expandi man⁹
meas tota die in cruce ad po
pulū nō credentē sed cōtradi
centē mihi. Qui ambulāt vias
nō bonas: sz post pctā sua. ℣.
De⁹ vltionū dn̄s: de⁹ vltionū
libere egit: exaltare qui iudi-

cas terrā: redde retributionē superbis. Qui. Lectio. ix.

Multi ergo petrus et andreas dimisit: q cum re possessa etiā cōcupiscentijs renūciauit. A sequētib' eni tāta dimissa sunt: quanta a non sequentib' cōcupisci potuerunt Multa itaq fratres mei relinquimus si desiderijs carnis renūciam'. Cor nāq et nō substātiā dn̄s pēsat. Nec ppēdit quātū in ei' sacrificio: sed ex quanto pferat. Tu. R. Uir iste in populo suo mitissim' apparuit: scitate aūt et grā plen': iste est q assidue orat pro pplo: et p ciuitate ista. V. Pro eo ut me diligerent detrahebant mihi: ego aūt orabā. Pro. Gloria. Pro. Te deū laudam'. V. Dilexit andreā dn̄s. In odorem suauitat. Ad laudes añ. Salue crux pciosa suscipe discipulū ei' q pepēdit in te magister me' xp̄s. Añ. Biduo viuēs pēdebat in cruce p xp̄i noie beatus andreas et docebat pplm. Añ. Nō me pmittas dn̄e famulū tuū a te separi tēpus ē: ut cō mendes terre corp' meū. Añ. Qui psequebar iustū dimersisti eū dn̄e in inferno et in ligno crucis dux iusti fuisti. Añ. Maximilla xp̄o amabilis tulit corpus apl'i optimo in loco cum aromatib' sepeliuit. Cap. Corde credit. Hymn' De cōi apostolor. V. Annūciauerūt opa dei et facta. Añ. Ambulās ih̄s iuxta mare galilee vidit petrū et ādreā fratrē ei': et ait illis: venite post me faciā vos fieri piscatores hoim: at illi relictis retibus et naui secuti sunt eum ps. Bn̄dictus. Or̄o ut s. Ad p̄mā añ. Salue crux. Hic sciās q in officio cuiuslibet festi: ad primā horā dr̄ pma añ de laudib'. Ad terciā horā secunda. Ad sextā horā tertia. et ad nonā horā qnta añ. Saluo vbi aliē inueniet signatū uel descriptū. Ad terciā cap. Corde. s.

Isaias eni Ad. vi. cap dicit. Dn̄e qs credit auditui nr̄o: ergo fides ex auditu: audit' aūt p verbū xp̄i. Deo.

Sed dico. Nū Ad ix. cap qd nō audierūt: Et qdē in omnē terrā exiuit son' eorū et i fines orbis terre verba eor Deo. In secūdis ve. añe. Salue crux. De laud. p ordinē. ps Dixit dn̄s cū rel. sicut de aplis Cap. ut s. R Uir iste. Hymn' et V. ut s. Hoc nota q in secūdis ve. cuiuslibet festi simplici

uel supra semp dicit℞. ix. de eodē festo: et sic in diebus dnicalib⁹: saluo vbi aliud fuerit signatū uel descriptū. Añ. Cū puenisset beatus andreas ad locū vbi crux parata erat: exclamauit et dixit: o bona crux diu desiderata et iam cōcupiscenti animo preparata: securus et gaudēs venio ad te: ita ut et tu exultās suscipias me discipulū eius qui pepēdit in te ps. Magñ. Infra octauam beati andree fit memoria ad vē. p añ Andreas xpi famulus. ℣. In omnē terram. Ad laudes vo per añ Salue crux ℣. Annūciauerūt opera dei. Oro. ut s. De sancta barbara virgine et martyre. Oratio

OMnipotēs sempiterne de⁹: da nobis in festiuitate beate barbare virginis et martyris: congrua deuotione gaudere: ut et potentiā tuaȝ in eius passione laudemus: et ꝓuisum nobis percipiamus auxiliū. Per. Lectio. j

TEmporibus maximiani imperatoris erat quidaȝ Satrapas: nomine dioscorus diues valde: et colens idola: q habuit filiā vnicā noīe barbaram. Hanc ipse reclusit in turri sublimi: ita ut nō videretur ab hominibus ꝓpter eius eminentem pulchritudinē. Petebat aūt eam quidam de optimatibus: patre ad hoc consentiente. Ipsa vo intuita eū cuȝ ira dixit: Ne cogas me de hoc agere pater. Tu. Lectio. ij

CUm autē vidisset pater ei⁹ q filia sua spernit idola: et inuocat semper patrem et filium et spiritū sanctum: tradidit eaȝ presidi: adiurans euȝ per deorum potentiam ut atrocibus tormentis eam consumeret. Preses vo sedēs ꝓ tribunali: eā talit alloquit. Parce tibi et sacrifica dijs: alias acerrimis tormētis cōsumeris. Que rñdit: Ego hēo dñm meū: cui debeo sacrificare et nō idolis tuis. Tu

Tunc irat⁹ pses et fremēs ut leo: iussit carpe latera ei⁹ et lāpades ardētes applicare ei et malleo caput ei⁹ cedi. L. iij Ipsa vo ītuita celū dixit orās Tu nosti cordis cognitor xpe qm̄ amore tuo accensa hec patior ne me q̄ derelinqs. Post h iussit impi⁹ pses abscidi mamillas ei⁹. Quib⁹ abscisis orās dicebat. Ne piicias me a facie tua dñe: et spm̄ scm̄ tuū ne auferas a me. Tu. Lectio. iiij

Tandē impius p̄ses iussit eā nudā circuire oēm regionē illi ꝛ plagis indifferentib⁹ flagellari. Ipsa vō ad celū leuās oculos cū lachrymis orabat. Dñe de⁹ q operis celū nubib⁹ tege nudatū corp⁹ meū: ut nō videar a viris impijs. Et hec dicēte: misit dñs angelū suū: q operuit eā stola cādida. Tu

Milites aūt hoc viso Lc. v⁹ duxerunt eā in p̄diū dilasium vocatū in loco solis ad impijssimū p̄sidē. Preses aūt p̄cepit eā pfodi cū gladio. Tūc pater eius replet⁹ furore: suscepit eā a p̄side: ut pduxit in montem At vō martyr xp̄i gaudēs sup hoc festinabat orās ꝛ dicens: Dñe ihesu xp̄e q celos ꝛ terrā creasti: p̄sta mihi petitionem hāc: ut si q memorauerint nomē meū: parce eis peccata eorū. Tu. Lectio. vi⁹.

Facta est autē vox ad eā dicēs: Qđ postulasti donatū est tibi. Ibiq̄ a patre suo decollata est. Cōpletūq̄ est ei⁹ martyriū cū sancta iuliana in scā cōfessiōe. Descēdēte aūt patre eius de mōte ignis cecidit de celo ꝛ combussit eū ita ut nec puluis ei⁹ remanēt. Ualētin⁹ aūt qdā venerabilis p̄sbyt̄ pe tijt corpa sanctaꝝ ꝛ reposuit i loco solis: vbi beneficia p̄stantur petentib⁹ p eū q est benedictus in secula seculoꝝ. Amen. Tu.

De sancto nicholao cōfessore pontifice ad ad vā. aā

Sācte nicholae cōfessor dñi p̄ciose adesto p̄cib⁹ p ius ac propitius. Ps. Oia laudate. Re. Beat⁹ nicholaus. Hymnus

Exultet aula celica letet̄ mūdi machina: dū refert solis orbita nicholai solēnia. Qui vagitus infantie decorauit mirifice: dās virtutū p̄mordia int̄ ortus tripudia. Quarta cū sexta feria semel sugebat vbera: iaꝫ in etate tenera hac vsus abstinentia. Cuius tumba fert oleuꝫ matris oliue nescia: quod natura nō detulit: marmor sudādo parturit. O venerāde pōtifex pius nec tardus opifex cūctis q corde credulo: te q̄rūt in piculo. Aufer mortis dispendia: confer vite stipēdia q̄ post carnis exilia tecū sim⁹ in gl̄ia. Presta sūme pater nate vna cū sancto flamine: ut nicholai p̄cib⁹: iūgamur i celestib⁹. Amē. V. Ora p nob beate nicholae. Ut di.

Aā. O pastor eterne o clemēs ꝛ bone custos: qui dū deuoti

gregis spes attenderas: voce lapsa de celo presuli scissimo: dignu eptatu nicholau ostendisti tuu famulu. ps. Magt. Oratio

Deus q beatu nicholaum piu pontifice tuu: innumeris decorasti miraculis tribue qsumus: ut ei? precib? z meritis: a gehenne incendijs liberemur. Per. Inuitat. Confessore rege adoremus. Cui celestis regni meritu z gloria cocessit sancto suo nicholao. ps. Venite. In pmo noct. an. Nobilissimis siquide natalib? ortus velut lucifer nichola? emicuit. ps. Beatus vir. An. Postq domi puerile decursit etate: cuctis mundi hui? spretis oblectationib? xpi se iugo subijciens documetis sanctis suu prebuit auditum ps. Quare fre. An. Pudore bono replet dei famul?: superbus datis stupri nephas phibuit. ps. Dne qd. v. Amauit eu domin? z ornauit eu. Stola glorie.

Lectio .j.

Nicholaus ex illustri prosapia ortus ciuis fuit pathere vrbis. Que cu in primeuo iuuentutis flore parentes genuissent cunctis se voluptatib? abdicauerut. Hic prima die dum balnearet: erectus ut dicit stetit in pelui. Insuper quarta z sexta ferijs sel sugebat vbera. Factus aute adolescens: no sicut illa etas assolet: lasciuia coplexus est mudi: sed parentu imitatus vestigia: ecclesiarum terebat limina: z que ibi de scripturis sanctis patulo aduertebat auditu: non immemor armariolo condebat pectoris Tu. R. Confessor dei nichola? nobilis pgenie: sed nobilior morib?. Ab ipso puerili euo secutus dnm: meruit diuina reuelatione ad summu prouehi sacerdotiu. v. Erat enim valde compatiens: z sup afflictos pia gestans viscera. Ab.

L. ij.

Ubi autem vtroq parente orbatus est: cogitare cepit: quo pacto tantaru diuitiaru copia ad dei gloria dispensaret: qd z fecit auro videlicet virginu triu incestus z patris earu inopia adimendo. Tande vo mirree ciuitatis defuncto epo: conuenientib? in vnu cunctis clericis p idoneo presule eligendo: quida pontifex magne auctoritatis: q ibide aderat: audiuit voce dicente sibi: ut que prima noie nicholau: matutinali hora ad ecclesia venire conspiceret: ipm in epm consecraret. Tu

℟. Operib⁹ sanctis nicholao insistente reuelatione diuina puectus est. Ad sũmũ sacerdotij gradũ. ℣. Uoce quippe de celo lapsa cuidã insinuat̃ ꝓpuli dignum episcopatu nicholaum. Ad summum. Gloria.

Matutinali itaq; hora: ecce quasi a deo missus: ante oẽs se agebat nicholaus. Presul aũt eũ apprehẽdẽs eũ: qd est inqt nomẽ tuũ; At ille iclinato capite. Nicholaus ait seruus vestre scitatis. Quẽ protinus introducẽs fratribus pclamauit. En inquaz quẽ petiuim⁹ accepim⁹. Quo viso ingentẽ oẽs tulere clamorẽ ad sidera: & licz plurimũ renitentẽ: ilico eũ põtificali insula decorauerunt. Tu. Lectio iij.

℟. Quadã die tempestate seuissima quassati naute ceperũt sanctũ vocare nicholaũ. Et statiz cessauit tempestas. ℣. Mox illis clamãtibus apparuit quidã dicẽs eis: ecce assum qd vocastis me. Et. Gloria. Et In secundo noct. añ. Auro virginũ incestus: auro patris caruz inopiã: auro pꝛesus vtroꝛũq; detestabilẽ infamiã: dei seruus ademit nicholaus. ps. Cũ inuocarẽ. Añ. Innocenter puerilia iura trãscendẽs euangelice institutionis discipul⁹ effectus est. ps. Uerba mea. Añ. Gloriam mundi spreuit cum suis oblectatioib⁹: & ideo meruit prouehi ad sũmũ sacerdotij gradũ. ps. Dñe dñs noster. ℣. Iusti deduxit dñs per.

Pontificali igit cathedra sublimat⁹ eandem moꝝ grauitatẽ quã pri⁹ candẽq; sectabat̃ humilitatez Creber in orõne puigilabat: corp⁹ attenuabat ieiunijs: mulierũ consoꝛtia: lz ab ipso pueritie sue tpe exhoꝛruerit: tamẽ adhuc quasi quandã pestem fugiebat. In suscipiendis hominibus humilẽ se: in loquendo efficacẽ ꝑbebat. Alacer in exhoꝛtãdo: seuerus erat i corripiendo. Uiduarũ oꝛphanorum ac oppꝛessoꝛũ sic negocia curabat: ac si ꝓpria essent. Tu Lectio iiij.

℟. Audiens xpi confessoꝛ triũ iuuenũ innocentũ necẽ: ꝑcurrit quãtotius ad locum. Quo fuerant plectendi & liberauit eos. ℣. Staticq; solutos a vinculis vsq; ad pꝛetoꝛiũ consulis secũ adduxit. Quo fuerãt.

Lectio v.

Crescebat q̃tidie fama bonitatis ei⁹: q̃ vbiq̃ laudem ferebat nicholai. Gaudebat populus cũctus de tali patrono. Letabant̃ heroes de tali põtifice: quia se auctoritate ꝛ gratia plenum exhibebat ut omniũ gereret curam: ꝛ episcopi non amitteret dignitatem. Cum igit̃ omniũ charismatũ virtute roborares̃: cepit coruscare miraculis: ut qlibet oppressi angustijs: inuocato ei⁹ nomine statim sentirent leuamen. Tu autem domine. ℟. Qui cum audissent sancti nicholai nomen statim expandunt manus vtrasq̃ ad celũ Saluatorem laudantes clemẽtiam. ℣. Clara quippe voce coram hominibus dignũ referebant illum dei famulum. Saluatoris. Lectio. vj⁹.

Tandem post innumera meritoria opera: ꝛ miraculorum signa ad extremam veniens horam: cepit psallere ꝛ orare deum: ut mitteret ei sanctum angelum suum. ꝛ acciperet spiritum eius. Quod ꝛ factũ est. Anno domini. ccc. xliij. Qui cum sepultus fuisset in tumba marmorea a capite fons olei: ꝛ a pedibus fons aque prosiluit. Post multũ vero temporis: turci myreã destruxerunt: ꝛ quadraginta septem milites barenses quatuor monachis sibi ostendentibus tumbã sancti nicholai apparuerit: ossaq̃ ei⁹ in oleo natantia in vrbem bareã detulerunt. Anno domini millesimo. lxxxvij. Tu autem dñe. ℟. Beatus nicholaus iã triũpho potitus nouit suis famulis prebere celestia cõmoda: qui toto corde poscunt eius patrocinia. Illi nimirum tota nos deuotione oportet cõmittere. ℣. Ut apud christum eius patrocinijs adiuuemur semper. Illi nimirũ. Gloria. Illi. In tertio nocturno añ. Pontifices almi diuina reuelatione letificati: nicholaum presulẽ deuotissime consecrauerunt. ps Domine quis. Añ Sanct⁹ quidem triticum quod a nautis postulauerat acceptũ ꝛ sagacitate distribuere ꝛ augeri precibus impetrauit. ps Domine in virtute. Añ Muneribus datis neci sũt iuuenes innocentẽ addicti: qb⁹ dñi seruus fuit vite presidium festinanter

ps. Dñi est terra. V. Nõ est in
uẽtus. Omelia. Sint lũbi vri.
infra de ɔfesso. põtifice. in cõi.
R. Sũme dei presul nicholae
tuã catervã prege. Nãqȝ credi
mus tuis p̃cib⁹ nos sp̃e ẽẽ saluã
dos. V. Qui tres pueros mor
ti deditos: illesos abire fecisti
tuis p̃cibus instantẽ conserua
plebẽ. Nãqȝ. R. Laudem⁹ do
minũ in beati antistitis nicho
lai meritis gloriosi. Ad cui⁹ se
pulchrũ egri veniũt ⁊ sanant̃.
V. Gaudeam⁹ oẽs in dño diẽ
festũ celebrãtes i honore bea
tissimi nicholai. Ad cui⁹. R.
Ex ei⁹ tũba marmorea: sacrũ
resudat oleũ: quo liniti sanan
tur ceci: surdis audit⁹ reddit̃.
Et debilis qsqȝ sospes regredi
tur. V. Catervatim ruũt ppl̃i
cernere cupientes: q̃ p eũ fiũt
mirabilia. Et. Gloria. Et. V.
Ora pro nobis beate nicolae.
Ad laud. añ. Beat⁹ nicholaus
pontificat⁹ infulis decoratus
talem se exhibuit ut ab oĩbus
amaret̃. Añ. Ecclesie sãcte fre
quentãs limina: sacra pectori
mãdata cõdebat sagacit̃. Añ.
Infãtia teneriori decursa cor
pus ieiunijs macerabat. Añ.
Sancte ⁊ iuste viuẽde ad ho
norẽ sacerdotij meruit reuela
ri diuinit⁹. Añ. Sancte nicho
lae confessor dñi p̃ciose ade
sto nr̃is p̃cib⁹ pius ac ppicius
Hymnus. de cõi. V. Os iusti.
Añ. O xp̃i pietas oĩ psequẽda
laude q sui famuli merita lon
ge lateqȝ declarat: nã ex eius
tũba olei manat cũctosqȝ lan
guidos sanat. ps. Benedictus.
In secundis vs. añ. de laud.
ps consueti de cõi. R. Ex eius
tumba. V. Amauit eum. Añ.
O per omnia laudabilẽ virũ
cuius meritis ab omni clade
liberant̃ qui ex toto corde q̃
runt illum. ps. Mgt. Oro ut s.
In octaua beati andree apl̃i ⁊ in qualibet alia: omnia di Die 7. Dec
cunt̃ sicut i die sancto suo: sal
uo vbi qd aliud specialit̃ de
scriptũ fuerit uel signatum si
cut hic. Sequit̃ ergo oro.

Protegat nos dñe sepius
beati andree apl̃i repeti
ta solẽnitas: ut cuius merita si
ne intermissione recolim⁹ per
petuã ipsius defensionem sen
tiamus. Per. Lectio .j.

Beatus andreas apostol⁹
fuisse perhibet̃: niger co
lore: barba plixa: statura me
diocris. Quanti autem meriti
fuerit: ostendit beatus grego
rius qui adeo sibi deuot⁹ fuit:

q̄ primū ei fecit officiū: ⁊ monasterium condidit: ac ibidē monachū se fecit. Tu. L. ii.

Cum aūt sue tempore passionis ad crucifigendū duceret̄ inter cetera dicebat: O bona crux q̄ decorē ⁊ pulchritudinē de mēbris dñi suscepisti: accipe me ab hominibus: ⁊ redde me magistro meo: ut p te me recipiat qui per te me redemit. Tu. Lectio. iii.

Et cū orasset beatus andreas expoliauit se ⁊ tradit vestimēta sua. Qui accedentes leuauerūt eum in crucem: ⁊ extendentes funib⁹ totum corpus eius sicut eis iussum fuerat suspenderunt. Adstātes v̄o turbe ad xx. milia hoīum int̄ quos erat frat̄ egee: simul clamabāt: iniusto iudicio sanctū virū hoc pati. Tu. Lectio. iiii.

Interea vadit oīs popul⁹ ad domū egee cū clamore dicendo. Que est ista sententia tua pcōsul: Male iudicasti. Quid eni iniquū fecit hō iste: Perturbata est oīs ciuitas: simul omnes peribimus: ne perdas cesaris ciuitatē. Concede nobis hominē iustum: redde nobis hominē sanctū: ne interficias hominē deo carū: iustum mansuetum ⁊ ⁊ pium. Tu.

Tunc egeas pa- Lectio. v. nescens populū ⁊ promittens se eum deponere: simul cū eis cepit ire. Quem videns sanct⁹ andreas dixit: Quid tu ad nos venisti egea: Si vis credere xp̄o: sicut promisi aperiet̄ tibi via indulgentie. Si autē ad h̄ venis tm̄: ut me soluas: ego penitus hinc viuens in corpe deponi non potero. Tu. L. vi.

Mittētes igit̄ carnifices manus ad crucē: nō poterant penitus contingere eū. Tūc voce magna sanctus andreas dixit: Ne pmittas dñe ihesu xp̄e famulū tuū a te separi: qui p pter nomen tuū pendet in ligno. Suscipe me dñe ihu xp̄e magister bone: ⁊ iube me de ista cruce non deponi: nisi ante spiritū meū susceperis. Tu

In festo conceptionis beate marie v̄ginis Ad v̄s. añ. Die 8.

Gaude mater ecclesia noua frequētans gaudia: lux micat de caligine rosa de spine germine. ps. Laudate pueri cū rel. Añ.

Hec est illa stella maris p quā fulsit lux solaris: cuius festū celebramus: ⁊ iuuamē imploramus. O maria clausus ortus: naufragantis mundi portus:

placa nobis q te fecit sibi matrē quā elegit. Añ. Adesto iaz supplicibus: nostris fauendo precibus: manū benignā porrige: vitāq3 nostrā dirige Añ. Audi virgo gloriosa: post filium spes vnica: clemēs et imperiosa nostra dele maculosa accepta nostra cantica: impetra pulchra celica. Cap. Dominus possedit me initio viarū suarū antequā quicq3 faceret a principio ab eterno ordinata sum et ex antiquis antequā terra fieret. Deo. R. Cordis ac voci iubilo: pāgamus laudes domino. Cuius matris cōceptio mundū gfādit gaudio. V. Suscipe deuote pconia xpe caterue. Cuius. Gloria patri: sit honor genito: cum pneumate sancto. Cuius Hymn9. Aue maris stella. V. Speciosa facta es. Añ. Aue decus virginū: aue iubar ethereum: nobis presens solēnitas da sit perpes iocunditas: tuanāq3 conceptio sūma est gratulatio alla. ps. Mgt. Oro. Deus ineffabilis misericordie: q prime piacula mulieris: p virginē expianda sanxisti: da nobis q̄sumus conceptionis ei9 digne solēnia venerari: q vnigenitū tuū: virgo cōcepit et virgo peperit. Dñm nostrum ihesum xp̄m filium tuū

Ad completoriū Hymnus

Lux mūdi beatissima maria splēdidissima celi terre nobilitas: sanctorū et festiuitas. Per te mundus saluatus est. p te sursū leuatus est: per te mors dānata est: p te vita donata ē. Te adesse deposcim9 supplicib9 nūc vocib9: iam veni dulcis dña: nostra tolle incōmoda. Dona cōfer celestia vite beate pmia: instāti prece flagita in tui nati patria. Cōcedat tuus fili9: hoc ihesus benignissim9: cū patre et paraclito: q regnat sine spacio. Amen Cap. Paradisi porta. ut supra V. Audi filia. Añ. In tua cōceptione cōgaudentes refoue p futura largiendo: nocitura dimoue alla. ps. Nūc dimittis. Oratio. Prope esto. Deus ineffabilis. ā. Saluator mundi. Inuit. Exa puigiles dño iubilate fideles. Conceptionēq3 pie solēnitate marie. ps. Venite. In pmo noct añ. Gaude fidelis cōtio: adest ei9 ɔceptio q̄ delet eue maculā: viteq3 redo

nat insulam. ps. Dñe dñs. Añ. Cui eua obediuit: hec serpentis caput triuit votũ spernens nuptiarũ deo vouit celibatũ ps. Celi enarrant. Añ. A prophetis pcinit & figuris ostendit: quia mulier pcederet q̃ virgo deum pareret. ps. Dñi ẽ terra. ℣. Speciosa facta es & suauis. L. i.

Erat vir in israel nomine ioachim de tribu dauid ex galilea & ciuitate nazareth timẽs deũ in simplicitate sua. qui sanctã annã ex bethleem duxit vxorẽ. Ambo autẽ iusti erant: & sine reprehensione incedebant in mandatis domini. Omnẽq; suã substantiam triphariẽ diuidebãt vnã partẽ tẽplo & templi seruitoribus. Aliam peregrinis & pauperib' erogabant. Tertiã sibi & familie sue vsibus reseruabant. Per annos autem viginti ex coniugio prolem nõ habentes: vouerunt dño: q; si eis sobolem cõcederet eã seruitio dñi manciparent. Tu autem dñe. ℞. Fulget dies hodierna digna laude sempiterna. Qua concepta est maria: per quam patet vite via. ℣. Germine regali necnon & pontificali. Qua.

Lectio. ii.

Cum igitur huius rei gratia annis singulis in tribus festis pcipuis hierusalem frequentarent in festo enceniorum ioachim ad altare accedens: oblationem suam offerre voluit. Quem videns sacerdos: cum indignatione nimia repulit: & cur ad altare dei accedere psumeret increpauit. Asserens non esse conueniens maledictio legis obnoxium oblationẽ domino legis offerre: nec inf fecundos infecundum: & qui populum dei non auxit astare. Tu. ℞. Abrahe stirpe generosa virgo prodijt gloriosa. Que nullius per exemplũ se sacrauit deo tẽplum. ℣. Hec admiranda cũctis: hec est imitãda. Que nullius. Lectio. iii.

Ioachim igitur sic se videns confusum: pre pudore domum redire noluit: ne plus a suis vicinis opprobrij sustineret. Recessit itaq; ad pastores suos: & cum ibi aliquãdiu fuisset quadam die: ei soli angel' apparuit magna cum luce dicens: Ego sum angelus ut annunciem tibi preces tuas exauditas esse: & elemosynas

in conspectu domini ascẽdisse. Proinde ãna vxor tua pariet tibi filiã: & vocabis nomẽ eius mariã. Hec ut vouistis erit ab infantia dño consecrata & adhuc ex vtero matris spũ sancto plena. Tu. R. Sicut rosa inter spinas illis dedit speciẽ: sic venustat suã v̈go maria pgeniẽ. Germinauit eni florẽ q vitalẽ dat odorẽ. V. Cuius cictorum laus pmit ore pioꝝ. Germinauit. Gloria. Ger. In secũdo nocturno añ. Nãq rubus incõbustus moysen q terruit: hec ẽ v̈go q̃ pudore saluo deũ genuit. ps. Eructauit. Añ. Uirga aaron fructifera marie typũ gesserat q̃ nobis fructũ attulit: infam q̃ famẽ depulit. ps. Deus nr. Añ. Isaias ille diu secretoꝝ dei rimus v̈ge mouẽs mẽtionẽ pandit hãc pceptionẽ. ps. Magnus dñs. V. Gaude maria. L. iiij.

ANna aũt cũ amare fleret: & quo vir suus iã deesset: ignoraret idẽ angelus sibi apparuit: & eadẽ q̃ viro suo nunciauerat patefecit. Addẽs: ut pro signo hierusalẽ ad auream portã pgeret & ibidẽ viro suo venienti obuiaret. Igit iuxta angeli dicta: ambo sibi iuicem obuiantes de mutua visione letati: & de prole promissa securi: adorato dño domũ redierunt: diuinũ pmissũ hilariter expectantes. Tu. R. Uerbũ patris mundo fulsit virginis per vterũ: cuius mentẽ non grauauit onus pmens scelerũ. Ut sup vellus pluuia sic descẽdit sup mariã. V. Solẽ iusticie cõcludũt viscera marie. Ut sup.

ANna vero cõcepit L. v. & filiã peperit & nomẽ eius mariã vocauit spem firmã habẽs de pmissis. Cõpleto itaq p trienniũ ablactationis tpe. ad templũ dñi virginẽ cũ oblationibus parẽtes adduxerũt. Facta igit oblatione filiã cum alijs virginibus in templo dimittẽtes ad propria redierũt. Uirgo aũt quottidie in omni sanctitate proficiens: & ab angelo continue visitabat: & visione diuina quottidie fruebat. Tu aũt domine. R. Ecce nouum per prophetam super terram facere: se promittit auctor virum feminã circũdare veneranda nouitate pdeunt miracula. Nã marie pregnãs aluus dei plẽ baiulat. V. Sanctus obumbrauit hinc spiritus & grauidauit: fitq; parẽs & virgo manet. Nam. Lectio. vj.

De hac gloriosa virgi ne sic dicit hieronymus q beata virgo hanc sibi regulã statuerat: ut a mane usq ad tertiã orõni q⁹ insisteret: a tertia aũt usq nonã: terristri opi vacaret: a nona nõ recederet ab orõne quousq angelus sibi escam daret. Rogem⁹ ergo charissimi dñam gratie ut q̃ i vtero matris sue cõcepta scificataq non dubitat: nos suis meritis ad filiũ suũ sanctũ: scõ ũ cõsolatorẽ pducat: qui ẽ benedictus in secula seculorum Amen. Tu. R. Celebris dies colit: in q̃ vgo cõcipit: q̃ p obedientiã mũdo refudit gratiã Ut qd ruit p feminã: releuet p vg inẽ. V. Ista fuit digna trãs gress⁹ solue signa. Ut. Gloria Ut. In. iii. noct. añ. Abrahe fit pmissio q illi⁹ successio velut arena cresceret: stellisq eq̃lis fieret. ps. Bñdixisti. Añ. Hoc pmissũ ẽ impletũ caste p marie fetũ: q̃ gignẽdo gennẽ seuit: de q̃ seges tãta creuit. ps Fundamẽta. Añ. Gratulare z letare vrbs optima nazareth hodierna fecundaris vbertate gratie: casus mortis: sal⁹ orbis: spes dat z venie. ps. Cantate. i. V. Dignare me.

In illo tpe. Scdm lucã Loquẽte ihesu ad turbas extollẽs quedã mulier vocem de turba dixit ad ihesũ. Beatus venter qui te portauit. Et rel. Omel. hildefonsi p eadẽ lectione. Lectio. vii.

Reuera marie venter beatus dicit qm ipsa sanctificata in vtero materno credit z etiã pdicat. Nã si in matris vtero sanctificata non fuisset ei⁹ natiuitas colenda nõ esset Nũc aũt quia venerationi habet auctoritate totius ecclesie cõstat eam ab omni pctõ originali imunẽ fuisse. Tu. R. O beata pgenies o venerãda series: vñ surgit ut aurora: maria virgo decora. Que edixit mũdo solẽ: verã dei patris plem. V. Hec merito dicta sup oẽs ẽ benedicta. Que. L. viii

Hanc etenim ut dictũ est hoimode constat ab originali contagio: sola dei gratia priusq nasceret esse mundatã quã nimirũ pietas xpiana credere nõ prohibet min⁹ ab hieremia in vtero sanctificatam: uel non magis a iohanne spũ sancto repletam: neq vo festiuis laudib⁹: ut dicit bernard⁹ nascẽs honoraret: si nõ sancta

nasceret. Tu. ℞. Patriarcharũ senie: pphetarũ origine regũ atq; pontificũ gen⁹ vernat magnificũ. Unde virgo cõcipiẽs: xpiq; mater eligit. ℣. Nobilis et clara stirps est dño q̃z cara. Unde. Lectio .ix.

Est itaq; vgo regia veris honoꝝ titulis cumulata: q̃ procul dubio sancta fuit anteq̃ nata. Nec fallit oio sancta ecclesia: diẽ natiuitatis ei⁹ sanctũ reputans: et annua celebritate suscipiẽs qm̃ copiosior scificationis benedictio in eã descẽdisse credit: q̃z in alijs sanctis in vtero sãctificatis fuit: q̃ videlz ei⁹ ortũ scificaret et vitam Tu. ℞. O maria clausa porta quã nemo aperuit pnceps ille q transiuit: deus et homo fuit. Nec ingressu nec egressu violauit clausulã: sed quã pri⁹ nõ habebat sũpsit carnis fibulaz Sic rogatus tãq̃ sponsus suo pcessit thalamo. ℣. Perfudit tota sacra virgo theotoca: decreuit de⁹ fili⁹ eẽ tu⁹. Nec. Gloria. Nec. ℣. Ora p nobis scã dei genitrix. Ad laudes añ.

Cõceptio hodierna marie sp virginis: nouũ tergit: nec ũ soluit vetuste origenis: mestiq; reddit leticiam: dat criminosis veniã. Añ. Gloriosa semp virgo maria dulcissima pcib⁹ te venerantiũ annue pijssima: in offensis ne labamur a te semp ptegamur. Añ. Maria plena gratia stirpe cõcepta regia: assistentes tue laudi miserando nos exaudi. Añ. O q̃ larga te pfudit vgo benedictio q̃ deletur quã iduxit eue maledictio intẽde nr̃is laudib⁹ btã i mulierib⁹. Añ. Dignare me laudare te vgo et puerpera: te laudãtes ab erũnis leua sup ethera: potes eni ut dña poli pandere limina. Cap. Dñs possebit. Hymnus. O gloriosa. ℣. Audi filia. Añ Benedicta es maria laus nr̃a spes et dña: te collaudat: colit tremit: trina mũdi machina. Añ. Bñd. Oro Deus qui ineffabilis. supra.

Ad .vi. cap.

Et delectabar p singulos dies: ludẽs corã eo oi tẽpore: ludẽs in orbe terrarũ. et delitie mee esse cũ filijs hoiuz Deo. Ad .ix. cap.

Beat⁹ hõ q audit me: et q vigilat ad fores meas q̃tidie: et obseruat ad postes hostij mei: q me iuenerit iueniet vitã: et hauriet salutem a dño. Deo. In secund is vs. añe de

laudib⁹ cū ceteris cōpetētib⁹.

Añ. Magnifica xp̄i mater regina clara celorum: repatū se letat̄ p te cet⁹ beatoꝝ: i die tue tue conceptionis cōfer opem intercessiōis: ut per tua suffragia: colletemur in gloria all'a ps. Mgt. De sancto damaso papa cōfessore p memoria

Misericordiā tuā Oro nobis dn̄e q̄sum⁹ interueniēte beato damaso cōfessore tuo atq₃ pontifice clemēter impende: ⁊ nobis peccatorib⁹ ipsius ꝓpiciare suffragijs Per. De sancta lucia virgine ⁊ martyre. Cap̄. Dn̄e deus me⁹. ℟. Beata facta est. Hymnus. Virginis ples. ℣. Specie tua. Añ. In tua patientia possedisti aiam tuā lucia spōsa xp̄i: odisti q̄ in mūdo sunt: ⁊ coruscas cū angelis: sanguine ꝓprio inimicū subdisti. ps. Magt. Oratio

Exaudi nos deus salutaris noster: ut sicut de beate lucie v̄ginis ⁊ martyris tue festiuitate gaudemus: ita pie deuotiōis erudiamur effectu Per dn̄m. Lectio. j.

Cum p vniuersam sicilie prouinciam beatissime virginis agathe fama creuisset. Lucia syracusanoꝝ nobilissima virgo: cum matri sue q̄ annis. xiiij. fluxum sanguinis fuerat passa: sepulchꝝ ei⁹ adijt Ubi dum in festiuitate sancte virginis euāgelij lectio recitaret̄: dixit lucia matri sue. Si credis mater his q̄ legunt̄: sepulchꝛūq₃ istud credens contingeris perfecta cōtinuo sanitate gaudebis. Tu autem done. Lectio. ij.

Interea dum orationis prolixitas tenderet̄. Lucia virgo obdormiuit: viditq₃ in somnis beatam agathen in media angelorum stantem ⁊ dicentem sibi: Soror mea lucia quid a me petis quod ipsa poteris prestare continuo. Nam ⁊ matri tue fides tua subuenit ⁊ ecce salua facta ē. Post hec lucia virgo cū matre sua oīa bona patrimonij cepit ad vsū pauperum ⁊ ad alia pia opera erogare. Tu autem domine. Lectio. iij.

Quibus auditis sponsus ei⁹ accusare cepit eā pascasio cōsulari: asserens eam christianā: ⁊ contra leges viuere augustoꝝ. Pascasius igit̄ luciā corripiens cepit ad sacrificia demonū inuitare. Cui ipsa ait

Sacrificiū deo placēs est: visi
tare pupillos et viduas in tri-
bulatione eorum. Pascasius dixit
Patrimoniū tuū cū corrupto
ribus tuis expēdisti. Lucia re-
spondit. Patrimoniū meū tu
to loco reposui: corruptores
aūt nec mētis mee nec corpo-
ris aliquos suscepi. Tu. R. Lu-
cia virgo qd a me petis quod
ipsa p̄stare poteris cōtinuo. Nā
et matri tue fides tua subuenit
et ecce salua est. Quia iocūdū
deo habitaculū in virginitate
tua p̄parasti. V. Sicut per me ci
uitas cathonensiū sublimatur a
xpo: ita per te ciuitas syracusa-
na decorabitur a dn̄o ihesu xpo
Quia. Gloria. Quia. L. iiij.
Pascasius dixit: Cessabūt vba
cū fuerit ventū ad verbera.
Ego faciā te ad lupanar duci
ut cū fueris scortata fugiat a te
spūs sctūs. Lucia dixit: Nunq̄
inquinatur corpus nisi de consensu
mētis. Nā si inuitā violaueris
castitas mihi duplicabitur ad
coronā. Jussit ergo ille venire leo
nes et tradidit illis luciā dicēs
Inuitate ad eā populū: et faci
te ei tādiu illudi donec mor-
tua nūcietur. Tu. Lectio. v.
At vbi ceperūt eā velle trahē
tāto pōdere fixit eā spūs sctūs:
ut penitus moueri non posset
Pascasius iratus dixit. Que sunt
ista maleficia tua? Lucia re-
dixit: Nō sunt ista maleficia: sed
bn̄ficia dei. Tūc iussit circa eā
copiosū ignē accendi. At illa
in noīe ihesu xpi stetit imobi-
lis dicēs ei: Ego rogaui dn̄m
meū ihm xpm ut ignis iste nō
dn̄etur mihi. Tu. Lectio vj.
Angustiante autē pascasio
non ferentes amici eius iniu
riā: gladiū in beate lucie vgi-
nis visceribus mergi fecerunt
Dei aūt martyr lucia de loco i
quo percussa est: penitus mota nō
est neq3 exijt spūs eius: donec ve
nientes sacerdotes: mysteria
corporis et sanguinis xpi ei darēt:
sic illa emisit spm̄. In eodē au
tē loco fabricata est scō noīe eius
basilica in qua orōnes florēt:
nūc et sp in secula sclorum. Amē.
Tu. R. Rogaui dn̄m meū ihm
xpm: ut ignis iste nō dn̄etur mi-
hi. Et impetraui a domino in
ducias martyrij mei. V. Pro
eo ut me diligerent detrahe-
bant mihi ego autem orabar
Et impetraui. R. ix. Grata fa
cta est a domino in certami-
ne: quia apud deum et apud
homines glorificata est in cō-
spectu principū loquebatur sapiēter

Et dñs omniũ dilexit eã. ℣. Adiuuabit eã deus vultu suo deus in medio eius nõ cõmouebit̃. Et. Gloria. Et. ℣. Ora ꝓ nob is beata lucia. Ad laudes añ. Orãte sancta lucia apparuit ei beata agathes cõsolabat̃ ancillaꝫ xpi. Añ. Lucia virgo quid a me petis qḋ ipsa poteris ꝑstare cõtinuo matri tue. Añ. Per te lucia virgo ciuitas syracusana decorabitur a dño iħesu xpo. Añ. Benedico te pater dñi mei iħesu xpi: quia ꝑ filiũ tuũ ignis extinct⁹ est a latere meo. Añ. Tãto põdere eam fixit spũs sanctus: ut virgo dñi imobilis ꝑmaneret. añ. Colũna es imobilis lucia sponsa xpi: q2 ois plebs te expectat ut accipias coronã regni alta. ps. Benedictus. Añ. Soror mea lucia ṽgo deo deuota: quid a me petis: qḋ ipsa prestare poteris continuo matri tue. ps. Magt. De sancto ʒenone epo cõfessore pro memoria. Oratio.

Venerabilẽ diem beati ʒenonis cõfessoris tui atq3 põtificis dñe annua deuotione celebrantes: presta q̃sum⁹: ut eius patrocinio cõfidẽtes: a peccatoꝝ nostroꝝ vinculis eruamur. Per. In vigilia beati thome apl̃i. require i cõi aplõꝝ: nocturnus aut añ. ℣. ꝛ ℟. de feria occurrenti. De sancto thoma aplo añ. O thoma didyme per xpm quẽ meruisti tangere: te precib⁹ rogamus altisonis succurre nobis miseris ne dãnemur cũ impijs in aduentu iudicis. ps. Mgt.

Da nobis q̃sum⁹ Oro. dñe beati apl̃i tui thome solẽnitatib⁹ gloriari: ut ei⁹ semꝑ patrocinijs subleuemur ꝛ fidẽ congrua deuotione sectemur. Per. Lectio. j.

Beatus thomas apl̃s didymus appellat⁹ est: qḋ interꝑtat̃ geminus: eo ꝙ resurrectionẽ xpi quasi geminate ꝛ in duplum q̃ alij cognouerit. Hic cũ i irlm moraret̃ diuina ãmonitione iussus est indiam ingredi: ut. s. populo qui iacebat in tenebris: lumẽ ostenderet veritatis. Sed cũ ire differret apparuit ei dñs in visu noctis dicẽs. Ne timeas thoma descendere in indiam ego eni vadam tecũ: ꝛ glorificabo te ibi. Tu. Lectio. ij.

Erat his dieb⁹ hierosolymis quidã negociator regis indie abanes noie: qui q̃rebat seruũ

ad cōparandū artem scientez structure. Cui dn̄s apparēs ait Quid hic tu aduenisti? Et ille A dn̄o inquit meo rege indie missus sum: requirēs artificez qui ei palatia possit edificare Cui dn̄s. Est mihi seruus talis quem si volueris cōparabis: Quod cum negociator fecisset sanctū thomā deduxit ad nauim suā: et ascendentes mense tertio in indiam citeriorē eiecti sunt. Tu. Lectio.iii.

Exeuntes autē de naui et primam ciuitatem ingredientes iussi sunt edicto regio ingredi palatiū: vbi eo tūc rex gondoforus vnicam filiā suam matrimonio copulabat. Discumbēte igitur apostolo. Puella hebrea cōcinnens calamos et tandem intelligens beatū thomam de sua esse regione: intēdebat in eum iugiter. Sed et ille intelligens hebreā libentissime aspiciebat ad eam. Hec videns pincerna: dedit alapā apostolo dicēs. Ut quid tu sic intendis in mulierē? Cui apostolus. Indulgeat tibi dn̄s in futuro iudicio fili: in hoc vo seculo recōpēset dextere illi que me verberauit iniuste. L.iiii.

Epulantibus autez illis: ecce canis dexteram pincerne detulit in domū. Requirentibus aūt illis quis deesset ex familis: cognoscunt pincernam interemptū esse ad fontē: quē cū leo deuoraret: huius dexterā a cane fuisse arreptam conuiuioqꝫ delatā. Hec vidēs puella hebrea cōfractis calamis: procidit ad pedes apl̄i dicens Uere hic est seruus dei viui: quia omnia que locutus ē velociter sūt impleta. Tu. L.v.

Cum autē audisset rex pstratus est et ipse ante pedes apl̄i dicēs. Rogo vir dei ut deprceris deū tuū p vnica filia mea quā hodie viro tradidi: ac peto ut eas illuc et bn̄dicas puerz atqꝫ puellam que et facta sunt Tandē adolescentes ceperūt predicare verbū dei: ita ut oīs populus p eos cōuerterer ad dn̄m: sed et ipse rex cōpunctus corde credidit in dn̄m ihesuz christū. Tu. Lectio.vi.

Igit̄ cum exisset fama apostoli per indos: qꝫ per manus impositionem sanaret infirmos: illuminaret cecos: mundaret leprosos: et mortuos suscitaret Tandē iussu regis ductus est vinctus. Et cū post plura supplicia: vrgeretur solis simula-

chro i tēplo sacrificare: ad ora tionē ei⁹ idolū ē quasi cera resolutū. Qđ vidēs pōtifex tēpli eleuato gladio: transuerberauit apl'm dicens. Ego vindicabo iniurias dei mei. Corpus itaq; apl'i in calamina ciuitate a fidelib⁹ honorifice positū est. xij. kal. Januarij. Tu aūt.

In illo tpe. Scdm iohem Thomas vn⁹ ex. xij. qui dr̄ didym⁹: nō erat cū discipulis quādo venit ihesus. Dixerunt ergo alij discipuli. Uidim⁹ dominū. Et rel. Omel. beati gregorij pape. Lectio. vij.

Quid fratres charissimi: quid inter hec aiaduertitis. Nunqđ casu gestū creditis ut elect⁹ ille discipul⁹ tūc deesset: post aūt veniēs: audiret: audiēs dubitaret: dubitās palparet: palpās crederēt: Nō hoc casu: sz diuia dispēsatione gestū ē. Tu. Lectio. viij.

Egit naq; miro modo diuia clemētia: ut discipul⁹ dubitās dū i magr̄o suo vulnera palparet carnis: i nob vulnera sanaret infidelitat]. Plus eni nob thome infidelitas ad fidē: q̄ fides credētiū discipl'oꝝ pfuit qꝛ dū ille ad fidē palpādo reducit: nr̄a mens oī dubitatiōe postposita i fide solidat. Tu.

Palpauit eni ꝛ exclamauit. De⁹ me⁹: ꝛ dn̄s meus. L. ix. Aliud tn̄ vidit: aliud credidit A mortali ꝗppe hoie diuitas videri nō potuit. Hoiem ḡ vidit: ꝛ deū ꝯfessus ē dicēs: dn̄s me⁹: ꝛ de⁹ me⁹. Uidēdo ḡ credidit: q cōsiderādo verū hoiez hūc deū quē vidē nō poterat exclamauit Tu. Ad laud. añ. Apparuit dn̄s thome in visu noctis dicēs: ne timeas descēdere i indiā: qꝛ ego nō te derelinquo. Añ. Rex aūt rogabat apl'm peto te vir dei ut bn̄dicas puerū cum filia mea. Añ. Thomas orabat ad dn̄z te depcor dn̄e ut bn̄dicas hos inocētes: ꝛ īspira eis qđ agi oporteat. Añ. Uos aūt estote fortes ꝛ custodite q̄ a me accepistis: qꝛ nō videbitis ampli⁹ facie3 mei. Añ. Orabat sanct⁹ thomas ad dn̄m respice i me dn̄e inuocantē te ꝛ reuertentem a nuptijs. Añ. Thomas qui dicit didymus non erat cu3 eis quādo venit ihesus dixerunt alij discipuli vidim⁹ dn̄m alla ps. Bn̄dict⁹. Añ. Quia vidisti me thoma credidisti: beati q non viderunt ꝛ crediderūt dicit dn̄s. ps. Magt. Oratio. ō.

Officio vesperarum in die sancto natiuitatis domini suo ordine cōpleto totaliter primas vesperas de sancto stephano prothomartyre prosequere incipiendo. R. Sancte dei preciose prothomartir stephane: qui virtute charitatis circūfultus vndique: dominum pro inimico exorasti populo. Funde preces pro deuoto tibi nūc collegio. V. Ut tuo propiciatus interuentu dominus: nos purgatos a peccatis iungat celi ciuibus. Funde. Gloria. Fūde. Hymnus.

Stephano primo martyri cantemus canticū nouū quod dulcis est psallentibus: operam ferat credentibus. Hic primus almo sanguine christi secutus gloriam: viā salutis ceteris amore mortis prebuit. Hic enim apostolos probatus in laudē dei vexilla mortis rapuit ut preferret omnibus. O preferenda gloria o beata victoria: hoc meruisse stephanū ut sequeret dominum. Iudei magis seuiūt saxa que pressa manibus cōiurant ut occiderēt: venerandū christi militē. Ille leuatis oculis: vidit patrem cū filio: monstrās in celis viuere: quem plebs gaudebat perdere. At ille celū intuens: tradit beatū spiritū: pro persequentum crimine precē secūdā dirigit. Deus creator omniū: indulge cecis hoc malum: et hoc nephas quod aspicis indulge meis fratribus. Gloria tibi domine gloria vnigenito: vna cū sancto spiritu in sempiterna secula. Amē. V. Gloria et honore.

An. Aue senior stephane: aue martyr pudore: qui inter agmina plebis iudaice: firmus in christi fide velut lāpas ardentissima apparuisti domino: nunc sidus inter sidera celestis aule: succurre huic familie gratissima tua intercessione. ps. Magnificat. Oratio.

Da nobis quesumus domine imitari quod colimus: ut discamus et inimicos diligere: quia eius natalicia celebramus: qui nouit etiā pro suis persecutoribus exorare. Dominum nostrum ihesū christum. Inuitatorium. Christū natū qui beatum hodie coronauit stephanum. Uenite adoremus. ps. Uenite. In primo nocturno an. Hesterna die dominus natus est in terris ut hodie stephanus nasceretur in celis. ps. Beatus vir. An. Qui enim corpori suo virginis preparauit vterū ipse martyri suo aperire dignatus est celū. ps. Quare fremue. An. Presepis angustia christum

portauit infantē: imensitas celi stephanū triūphantē suscepit. ℟. Dñe quid. ℣. Gloria ꝛ honore. De sermone beati augustini episcopi. Lectio .i.

Si quid fratres charissimi distare inter martyres potest: precipuus videt̃ esse: q primus est. Licz igit̃ beatissimus stephanus ab apostolis fuerit diaconus ordinatus: tamen ipsos aplos: beata ac triumphali morte ꝑcessit: ac sic q erat inferior ordine prim⁹ factus est passione: ꝛ qui erat discipulus gradu: magister cepit esse martyrio. Tu. ℟. Hesterna die dñs natus est in terris ut stephanus nasceret̃ in celis. Ingressus est dñs mundū: ut stephanus ingrederet̃ in celuz. ℣. Stephanus vidit celos apertos: vidit ꝛ introiuit. Ingressus. Lectio .ij.

Hsit qui heri celebrauim⁹ temporalē sempiterni regis natalez: digne hodie celebramus triumphalē sui militis passionē. Heri rex noster trabea carnis indutus: de aula vteri virginalis egrediens: visitare dignatus est mundum: hodie miles de tabernaculo corporis exiens triūphator migrauit ad celū. Ille descendit carne velatus: iste ascēdit sanguine laureatus. Tu. ℟. Stephanus autē plenus gratia ꝛ veritate. Faciebat signa magna ꝛ prodigia in populo. ℣. Uidebant oēs stephanuz qui erant in concilio ꝛ intuebant̃ vultū eius tanq̄ vultum angeli stantis inter illos. Faciebat.

Heri xp̄s pro Lectio .iij. nobis pannis est inuolutus: hodie stephanus stola est ab eo immortalitatis indut⁹. Heri ꝑsepis angustia christuz portauit infantem: hodie immensitas celi stephanū triumphantē suscepit. Qui enim corpori suo vginis ꝓparauit vterum ipse martyri suo: aperire dignatus est celum. Dñs xp̄s intrare angustias nō dedignatus est vteri: ut animā stephani latitudo susciperet celi. Tu ℟. Uidebant omnes stephanum qui erant in concilio. Et intuebāt̃ vultū eius quasi vultū angeli stantis inter illos. ℣. Stephanus plenus gratia ꝛ fortitudine faciebat signa ꝛ ꝓdigia magna in pplo. Et. Gloria Et. In secundo nocturno añ. Stephanus autez plenus gratia ꝛ fortitudie faciebat signa

magna i populo. ps. Cu inito
caret. An. Oes intendentes in
eu aspiciebat vultu eius tanq
vultu angeli stantis inter illos
ps. Verba. An. Eiicientes eu
extra ciuitate lapidabat: et te-
stes deposuerunt vestimenta
sua secus pedes adolescentis
q vocabat saulus. ps. Dne do
min. V. Posuisti dne. L. iiij.

MAgnu quippe donum suo militi xps attulit q eum non solu copiose ditauit sed etia ad certandu inuictissime confortauit. Attulit nanq donu charitatis: qui perduceret eum ad consortium deitatis Charitas ergo que ad terram de celo posuit xpm: ipsa stephanu de terris eleuauit ad celu Gloriosus ergo martyr stephanus ut nominis sui meruisset corona accipere: charitate p armis habebat et p ipsa vbiq vincebat. Tu. R. Lapidabat iudei stephanum inuocante et dicente. Dne ihesu xpe accipe spiritu meu: et ne statuas illis hoc ad peccatum. V. Positis aut genibus beatus stephan orabat dicens. Dne. L. v.

PEr charitate dei seuienti bus iudeis non cessit per charitate proximi: pro lapidantibus intercessit. Per charitatem arguebat errates ut corrigeret. Per charitate p lapidantib orabat ne punirent. Charitatis itaq virtute subnixus vicit saulu crudeliter seuiente et que habuit in terra persecutore: in celo meruit habere consorte. Tu. R. Stephanus seruus dei que lapidabant iudei vidit celos apertos: vidit et introiuit. Beatus homo cui celi patebat. V. Stephan plenus gra et fortitudine faciebat signa et prodigia magna in populo. Beatus. Lectio. vi.

CHaritate ergo xpi copulsi et bonos hortemur: ut i bono permaneat: et malos compellamus: ut a malo discedat In istis siquide duob sanctis geminu nobis mostrat salutis indicium: ut si quis bonus est imitet pseuerantia charitatis in stephano: qui aute malus e sectet exemplu couersionis in paulo. Et qui bonus est: egtatem vsq fine teneat: q aut malus est: quato ci a sua pursitate discedat. Bonus timeat ne cadat: malus conet ut surgat. Tu autem dne. R. Impij super iustum iacturam fecerunt ut eum morti traderent. At il-

le gaudēs excepit lapides: ut mereretur accipere coronam glorie. ℟. Lapidabant in ani-mā iusti: et sanguinē innocētē condemnabāt. Ant. Gloria. Ant

In tertio nocturno añ. Lapi-dauerunt iudei stephanum: et ipse inuocabat dñm dicēs: ne statuas illis hoc ad peccatum ps. In dño cōfi. Añ Lapides torrētis illi dulces fuerūt: ipsum sequunt omnes anime iuste. ps. Dñe quis. Añ. Ecce video celos apertos et ihesum stantē a dextris virtutis dei. ps. Dñe in virtute. ℣. Magna est glo-ria eius. Scdm matheum.

In illo tempore. Dicebat ihesus turbis iudeorum et prin-cipibus sacerdotum: Ecce ego mitto ad vos prophetas et sapiē-tes et scribas: et ex illis occide-tis. Et reliqua. Omelia beati iohannis os aurei. L. vij.

Prophetas et sapientes et scribas apl'os dicit. Pro-phete enī erāt qui prophetico spi-ritu repleti erant. Sapientes autē erant corde: sicut prophe-ta dicit de eis. Et eruditos cor-de in sapientia. Scribe erant corde: q2 d thesauris suis pro-ferebāt noua et vetera. Tu aūt domine. ℟. Impetuz fecerūt vnanimes in eum: et eiecerunt eum extra ciuitatem inuocan-tem et dicentem. Dñe ihesu ac-cipe spiritum meum. ℣. Posi-tis autem genibus beatus ste-phanus orabat dicens: Domi-ne ihesu. Lectio. viij.

Uere enim missi sunt sapi-entes aduersus hereticos patres nostri. Sapientes non litterati: quorum sapientia in sensibus carnalibus posita est et in lingua acquisita per exer-citationem carnalem: sed sapi-entes circa dei timorem: sapi-entes circa notitiam veritatis sapientes animo non corpore corde non ore: fide nō verbis Tu autē domine. ℟. Intuens in celum beatus stephanus vi-dit gloriam dei et ait. Ecce vi-deo celos apertos et filium ho-minis stantem a dextris virtu-tis dei. ℣. Cūqz aspiceret in ce-lum beatus stephanus: vidit gloriam dei et ait. Ecce video

Misit et scribas L. ix.

Id est presbyteros et dia-cones: et fecerūt eis: qualia fe-cerunt prophetis et apostolis et martyribus patres eorum. Que autem passi sunt ab here-ticis pr̄es nostri null9 ignorat: reddētes testimoniū scribarū.

Ipse enim actus hominū per singulas generationes discurrens sufficit in testimoniū veritatis. Tu. ℟. Patefacte sūt ianue celi xp̄i martyri beato stephano: qui in numero scōꝝ inuentus est primus. Et ideo triūphat in celis coronat⁹. ℣. Vidit beat⁹ stephanus celos aptos: vidit ⁊ introiuit. Et iō. Gloria. Et. ℣. Captabāt i animam iusti. Et sanguinē innocentem condēnabant. Ad laudes aā. Cum aūt esset stephanus plenus spiritu sancto intēdens in celū vidit gloriā dei: ⁊ ihesum stantē ad dexteram patris. Aā. Lapidabant iudei stephanū: inuocātē ⁊ dicentē dn̄e ihesu accipe spm̄ meū. Aā. Adhesit aīa mea post te quia caro mea lapidata est p te de⁹ meus. Aā. Stephanus vidit celos apertos: vidit ⁊ itroiuit: beatus homo cui celi patebūt. Aā. Positis autē genibus clamabat voce magna dicēs stephanus: dn̄e ihesu ne statuas illis hoc peccatum. Cap.

Stephanus plenus gratia ⁊ fortitudie faciebat prodigia ⁊ signa magna i populo. Deo. Hymnus O pferēda. ℣. Iustus ut palma florebit. Aā. Patefacte sunt ianue celi xp̄i martyri beato stephano: qui in numero sanctoꝝ inuentus est prim⁹: ⁊ ideo triumphat in celis coronat⁹. ps. Benedictus. Oratio. Da nobis q̄s sumus dn̄e. Ad terciā cap. Stephanus plenus. Ad sextā cap.

Surrexerūt aūt quidā de synagoga: que appellabat libertinoꝝ ⁊ cirenensiuz ⁊ alexandrinoꝝ: ⁊ eoꝝ qui erāt a cilitia ⁊ asia disputātes cum stephano: ⁊ non poterant resistere sapientie ⁊ spiritui qui loquebat. Deo. Ad .ix. cap.

Cum autē esset stephan⁹ plenus spū sancto: intendens in celum: vidit gloriam dei ⁊ ait: ecce video celos aptos ⁊ filiū hominis stātē a dextris virtutis dei. Deo. In secundis vs aāe de laudib⁹ uel Iocūdus homo. infra de cōi. Cap. Stephanus. ℟. Patefacte sunt. Hymn⁹ ⁊ ℣. ut s. Aā. Sepelierūt stephanū viri timorati: ⁊ fecerūt planctū magnū sup eum. ps. Mḡt. Oratio. ut s. Infra octauā sancti stephani ad laudes pro memoria. Aā. Cum esset. ℣. Corona aurea. Ite ad vs. aā. Stephanus vidit celos. ℣. Gloria ⁊ honore

Oratio ut supra. Officio ve-
sperarū de sancto stephano in
die sancto suo : totaliter com-
pleto primas vesperas de san
cto iohanne euangelista pro-
sequere incipiendo. ℟. Uox
tonitrui tui deus in rota: iohā
nes est euangelista mūdi per
ambitū predicans lumen celi
cum: qui triūphans rome. La
uit in vino stolā suam ⁊ in san
guine oliue palliū suum alta.
℣. Victo senatu cū cesare vir-
gineo corpore tripudiat ī igne
Lauit. Gloria. Lauit. Hymn⁹
VĒ patre verbū prodiens
corpus de matre induēs
iohannis testimonio hoc erat
in principio. Iohānes virgo
ceteris dilectior: apostolis: ro
gatus apud ephesū cōscripsit
euangeliū. Eructās almo pe
ctore fluenta euangelica: que
hausit in cōuiuio pastoris mū
di dño. Ascendens crucis ar
borē cōmendat matrē virginē
ihs huic discipulo ut sui met
vicario. Ut virgo viri nesciat
castitatis conscia: solamen viri
prouidi haberet dies seculi.
Accepit virgo virginē corru-
ptionis inscia: ⁊ par post xpm
filius deseruit integerrimus.
Sancte iohannes optime ab
solue nostra crimina: ut mere
amur liberi: seruire sūmo prin
cipi. Gloria tibi dñe qui nat⁹
℣. In omnem terrā. Añ. Ual
de honorandus est beatus io
hannes: qui supra pectus do-
mini i cena recubuit. ps. Ma-
gnificat. Oratio.
Ecclesiā tuam quesumus
dñe benignus illustra: ut
beati iohannis apostoli tui ⁊
euāgeliste illuminata doctri-
nis: ad dona perueniat sempi
terna. Per. Iola. Inuitat. Cru
cifixū regem matrem virginē
virgini cōmendantē. Venite
adore. ps. Venite. In pmo no
cturno añ. Iohānes aplus ⁊
euangelista virgo est electus
a dño: atqȝ inter ceteros ma-
gis dilectus. ps. Celi enarrant
Añ. Supra pectus dñi ihesu
recūbens: euangelij flueta de
ipso sacro dñici pectoris fonte
potauit. ps. Benedicam. Añ.
Quasi vn⁹ de paradisi flumini
bus euāgelista iohānes: ver-
bi dei gratiā in toto terrarum
orbe diffudit. ps. Eructauit. ℣.
In omnē terrā. Lectio .j.
Iohānes apostolus ⁊ euā-
gelista filius zebedei: frat
autem maioris iacobi: virgo
electus a domino: atqȝ inter

ceteros magis dilectus. Qui etiam supra pec⁹ magistri re cūbētis euāgelij sui fluēta de ipso sacro dñici pectoris fonte potauit. Et quasi vnus de paradisi fluminib⁹ verbi dei gratiaz in toto terrarū orbe diffudit. Qui in loco xp̄i: xp̄o iubēte successit: dū suscipiēs matrē magistri discipul⁹ par post xp̄z alter quodāmodo derelictus est filius. Tu. ℟. Ualde honorandus est beat⁹ iohānes: qui supra pectus dñi in cena recubuit. Cui xp̄s in cruce matrem virginē virgini cōmendauit. ℣. Mulier ecce fili⁹ tuus: ad discipulū āt ecce mr̄ tua. L. ij.

Hic duz euangeliū xp̄i in asia p̄dicaret: a domiciano cesare in pathmos insulaz metallo relegat: vbi etiā positus apocalypsim cōscripsit. Domician⁹ aūt eodē anno: a senatu romano īterfectus ē. Sicq̧ factū est: vt beatus iohānes cū honore ad ephesum remearet. Occurrit aūt illi oīs populus viroz ac mulierū exultantiuz et dicentiū. Benedictus q venit in noīe dñi. Tu. ℟. In illo die suscipiā te seruuz meū. Et ponā te sicē signaculū ī cōspectu meo: quoniā ego elegi te dicit dñs. ℣. In tribulatione inuocasti me: et exaudiui te: et liberaui te. Et. Lectio. iij.

Huius aūt beati apostoli inter alias virtutes magnitudo signoz hec fuit. Mutauit in aurū siluestres frōdiū virgas: littoreaq̧ saxa in gemmas. Itez gēmarū fragmina in propriā reformauit naturā. Uiduāq̧ drusianā precib⁹ populi suscitauit: et rediuiuū iuuenis corpus remeāte anima reparauit. Bibens letiferuz haustum: non solū euasit periculū sed eodem prostratos poculo et in vite reparauit statuz. Tu aūt dñe. ℟. Qui vicerit faciaz illū colūnā in templo meo dicit dñs. Et scribam super eum nomen meum: et nomē ciuitatis mee hierusalē. ℣. In illo die suscipiam te seruū meum. Et scribā. In secundo nocturno añ. In feruētis olei doliuz missus iohānes ap̄lus: diuina se protegente gratia illesus exiuit. ℣. Oēs gentes. Añ. Propter insuperabilē euāgeliçandi cōstantiā exilio relegatus: diuine visiōis et allocutiōis meruit crebra consolatione releuari. ps. Exaudi deus deprecationez. Añ. Occurrit beato

iohãni ab exilio reuertẽti oĩs populus viroꝝ ac mulierũ clamantium ⁊ dicentiũ: benedictus qui venit in nomine domini. ℣. Exaudi deus oratio nẽ. ℟. Constitues eos. L. iiij.

Cum autẽ beatus iohannes esset annoꝝ nonagitaseptẽ apparuit ei dñs iheſus xp̃s cũ discipulis suis ⁊ dixit ei. Ueni ad me: quia tempus est: ut epuleris in conuiuio meo cũ fratribus tuis. Dñico itaqꝫ die resurrectiõis xp̃i: in foueã descendens expandensqꝫ manus suas ad dñm dixit. Inuitatus ad conuiuiũ tuũ venio gratias agens: sciens q̃ ex toto corde desiderabã te. Nũc dñe aperi mihi pulsãti ianuã vite: ⁊ princeps tenebrarũ nõ occurrat mihi. His dictis feliciter assumpt⁹ est ad dominũ Tu autem dñe. ℟. Ecce puer meus quem elegi dicit dominus: electus meus cõplacuit sibi in illo anime mee. ℣. Iste est iohãnes qui supra pectus dñi in cena recubuit. Electus

Lectio. v.

Hic beatus apſtus virgo est electus a dño: quẽ de nuptijs volantẽ nubere vocauit xp̃s. Cui⁹ virginitatis duplex ĩ hoc testimoniũ in euãgelio dat: q̃ p̃ ceteris dilect⁹ a deo dicit ⁊ huic matrẽ suã pendẽs in cruce cõmẽdauit dñs. Unde ⁊ singulari p̃uilegio castitatis meruit decorari ut ceteris alti⁹ caperet simul ⁊ patefaceret archanũ deitatis. Tu. ℟. Hic est discipul⁹ qui testimoniũ p̃hibet de his ⁊ scripsit hec. Et scimus quia verũ est testimoniũ eius. ℣. Quãta audiuim⁹ ⁊ cognouimus ea: ⁊ patres nostri narrauerunt nobis.

Lectio. vi.

Merito igit̃ btũs ap̃ls ⁊ p̃cedẽtes oẽs ⁊ subsequẽtes diuoꝝ scriptores voluminũ gr̃a singularis p̃cedit eloquij quẽ non luxuria polluit: nõ libido corrupit: sꝫ v̄ginalis integritas incorruptiõis ppetue titulo decorauit. Sꝫ forsã pudet hoĩes doctos ex platonis discipulis fieri xp̃i discipulos: q̃ piscatorẽ suo spũ tãta sapere docuit. Ecce iste piscator indoct⁹: ⁊ vñ illa vox obsecro In p̃n̄c erat v̄bũ. Hoc doctus plato nesciuit: h̃ demostenes eloquẽs ignorauit. volẽs igit̃ de⁹ superboꝝ frangere ceruicem: nequaqꝫ p̄ oratorem quesiuit piscatorẽ: imo de piscatore lucratus est imperatorẽ. Tu.

℟. Cibauit eum dñs pane vite & intellectus & aqua sapientie salutaris potauit eum. Et exaltauit eum apupd primos suos. ℣. In medio ecclie aperuit os eius: & impleuit eũ dominus spiritu sapiẽtie & intellectus. Et. Gloria. Et. In tertio nocturno añ. Apparuit charo suo iohãni dñs ihesus xp̃s cũ discipulis suis & ait illi: veni dilecte mi ad me: quia tempus est ut epuleris in cõuiuio meo cũ fratribus tuis. p̃s. Confitebimur. Añ. Expandẽs manus suas ad deũ dixit: inuitatus ad cõuiuiũ tuũ venio gratias agẽs: quia me dignat⁹ es dñe ihesu xp̃e ad tuas epulas inuitare sciẽs: q: ex toto corde meo desiderabã te. p̃s. Dñs regnauit exultet. Añ. Dñe suscipe me ut cũ fratrib⁹ meis sim: cũ quibus veniẽs inuitasti me: aperi mihi ianuã vite: & pduc me ad cõuiuiũ epularũ tuarũ tu es enĩ xp̃s filius dei viui: q precepto patris mundũ saluasti: tibi gratias referimus per infinita seculoꝝ secula. p̃s. Dominus regnauit ira. ℣. Nimis honorati sũt. Scdm iohem.

In illo tempore. Dixit ihesus petro: Seq̃re me. Conuersus petrus vidit illũ discipulũ quem diligebat ihesus sequẽtem. qui & recubuit in cena supra pectus eius. Et reli.

Omel. bti augustini epi. L. vij

Commẽdat nobis beatissimus iohannes euãgelista: testimoniũ euãgelice descriptionis: quod veritate diuina subnixum nullus fideliũ dubitare pmittit. Cõmendat placidã sue carnis absolutionem: quã a dño specialiter se visitante percepit. Diligebat aũt eum ihesus nõ exceptis ceteris singulariter solũ: sed pre ceteris familiarius vnũ: quem specialis prerogatiua castitatis ampliori dilectiõe fecerat dignũ. Tu aũt dñe. ℟. Iste ẽ iohãnes qui supra pectus dñi in cena recubuit. Beatus apostolus cui reuelata sũt secreta celestia. ℣. Ualde honorandus est beatus iohannes: qui supra pectus dñi in cena recubuit. Beatus aplus. L. viij

Quod autem discipulus ille: supra pectus magistri recubuit nõ presentis solũ modo dilectionis: sed & futuri signũ erat mysterij. Figurabatur eteni iam tũc euangelium quod idẽ discipulus erat scri-

pluris uberi⁹ atq₃ alteri⁹ cete-
ris sacre scripture paginis ar-
chana maiestatis diuine esse
cōprehensurū. Quia eni in pe
ctore ihesu sunt omnes thesau
ri sapiētie ꝛ sciētie absconditi
merito super pectus eius recu
buit: quē maiori ceteris sapiē
tie ꝛ sciētie singularis munere
donat. Tu. ℞ Diligebat aūt
eū ihesus qm̄ specialis ꝓroga-
tiua castitatis ampliori dile-
ctione fecerat dignū. Quia vir
go electus ab ipso virgo i euū
ꝑmansit. ℣ In cruce deniq₃
moriturus matrē virginē vir-
gini cōmendauit. Quia virgo
Lectio. ix.
Ceteros quippe
euāgelistas nouim⁹ plu-
ra de miraculis dn̄i saluatoris
pauciora de diuinitate locu-
tos. Johānes aūt ꝑ pauca de
humanis scribens actibus: po
tius se exponendis diuine na
ture indidit archanis: patenē
insinuās: quāta de pectore do
mini fluenta doctrine celestis
q̄ nobis ructaret hauserit. Tu
℞ In medio eccl'ie apuit os
eius. Et impleuit eū dn̄s spiri-
tu sapiētie ꝛ intellect⁹. ℣ Mi
sit dn̄s manū suā ꝛ tetigit os
meū. Et. Gloria. Et. ℣ Dedisti
hereditatē. Ad laudes an̄ Ec
ce puer meus electus: quē ele-
gi posui sup eum spiritū meū
An̄. Hic est discipulus me⁹ sic
eū volo manere donec veniā
An̄. Misit dn̄s manū suā: ꝛ te
tigit os meū ꝛ impleuit illud.
An̄. Sunt de hic stantib⁹ q nō
gustabunt mortem donec vi-
deant filiū hominis in regno
suo. An̄. Johānes aūt aposto
lus virgo dei electus cui virgi
nem matrē: dn̄s virgini com
mendauit. Capitulū.
Qui timet deū faciet bo
na: ꝛ qui cōtinēs est iusti
cie apprehēdet illā ꝛ obuiabit
illi quasi mater honorificata.
Deo. Hymn⁹ Sancte iohānes
optime. ℣ Annūciauerūt. An̄.
Exijt sermo inter fratres q di-
scipulus ille nō moriē: ꝛ nō di-
xit ihesus nō moriē: sed sic eū
volo manere donec veniā. ps.
Benedictus. Ad tertiā cap. ut
supra. Ad sextā cap.
Et firmabit in illo ꝛ non
flectet ꝛ continebit illum
ꝛ nō confundet: ꝛ exaltabit il-
lum apud proximos suos. Deo.
Iocundi- Ad nonā cap.
tatē ꝛ exultationē thesau-
rizauit super eum: ꝛ noīe eter-
no hereditauit illū dn̄s de⁹ nr̄
Deo gratias. In secundis ve.

añe de laudib⁹. vel. Jurauit dominus. infra de comuni. Cap̄. supra. ℞. In medio ecclesie. Hymnus ꝛ ℣. ut supra Añ. Iste est iohannes qui supra pectus domini in cena recubuit: beat⁹ apl̄s cui reuelata sūt secreta celestia. p̄s Magnificat. Infra octauā de sancto iohanne euāgelista fit memoria ad laudes per añ. Ecce puer. ℣. Annūciauerūt. Et ad vš. p añ. Ualde honorandus. ℣. In omnē terram. Oratio ut supra. De sanctis innocentibus martyribus. In officio diei sanctorum innocentum subticentur cantica leticie. s. Gloria patri post Uenite post ℞. ꝛ post Introitū. Te deū laudamus. Gloria in excelsis ꝛ alla. ad missam: q: sci innocentes occisi: ad inferos descenderunt: nisi si die dñica hoc festū eueniat: q: tūc non subticent̄ ꝑpter gaudiū resurrectiōis dñice. In octaue aūt huius festi officio: dicunt̄ oīa cantica leticie: p significatiōe gaudij: qd accepturi sunt i etate octaua ꝛ nos cū ipsis. Officio igit̄ vesperaꝝ in die sancti iohannis totaliter terminato primas vesperas de sanctis innocentibus prosequere incipiendo ℞. Centum quadraginta quatuor milia: qui empti sunt de terra. Hi sunt qui cum mulieribus non sunt coinquinati: virgines enim permanserunt. Ideo regnant cum deo ꝛ agnus dei cum ipsis. ℣. Hi empti sunt ex hominibus primitie deo ꝛ agno: ꝛ i ore ipsorum non est inuentū mēdaciū Hi. Centum. Hymnus.

Saluete flores martyrum quos lucis ipso lumine: xp̄i insecutor sustulit ut turbo florentes rosas. Quid crimē herodez iuuat: vos prima xp̄i victima: grex immolatorum: tener palma ꝛ coronis lucidis Audiuit tyrānus anxius adesse regum principē: exclamat amens nunc cito ferrum satelles arripe. Mas oīs infans occidat: scrutare nutricum sinus: fraus ne quam furtiz subtrahat prolem virilis indolis Transfigit ergo carnifex mucrone districto furens: effusa nup corpora animasq̄ rimatur nouas O barbaruz specta culum: vix interemptor inuenit locum minutis artubus q̄

plaga descēdat patēs. Quid pfuit tātū nephas inter coeui sanguinis fluenta solus integer impune christus tollitur. Sit trinitati gloria: virtus honor et victoria: que dat coronaz testibus per seculorum secula Amen. ℣. Letamini in dño. Añ. Istorum est enim regnuz celoruz qui contempserunt vitam mundi: et peruenerunt ad premia regni: et lauerunt stolas suas in sanguine agni. ps. Magt. Oratio.

Deus cui⁹ hodierna die preconium: innocentes martyres: non loquendo sed moriendi cōfessi sunt: omnia in nobis vitiorum mala mortifica: ut fidem tuam quaz lingua nostra loquit: etiam moribus vita fateatur. Per dominū nostrū. Inuitatorium. Regem regū dominū: venite adoremus. Quia ipse est corona sanctorū innocentum. ps. Venite. In primo nocturno añ. Herodes vidēs ꝙ illusus esset a magis misit in bethleē: et occidit omnes pueros q erāt in ea: et in omnibus finib⁹ eius ps. Beatus vir. Añ. Christus infans non despexit suos coetaneos milites: sed prouexit: quibus dedit ante triumphare ꝙ loqui. ps. Quare fremuerunt. Añ. Arridebat paruulus occisori: gladio adiocabatur infantulus: nutricis loco attēdebat percussoris horrorem. ps. Cum inuocarem: ℣. Letamini in dño. De sermone sancti iohannis os aurei.

Hodie fratres Lectio. j. charissimi natalem illoꝝ infantium colimus: quos ab herode crudelissimo rege interfectos esse: euangelij textus eloquit: et ideo cum sūma exultatione gaudeat terra nostra celestium militū et tantarum parens secundata virtutum. Ecce pfanus hostis nūꝙ beatis paruulis tantum prodesse potuisset obsequio quantū profuit odio. Qui dum temporalis regni emulatur angustias: eterni regis ortum molitur extinguere: sicut ait euangelista. Tunc herodes inquit vidēs quia illusus esset a magis et c. Tu autem domine miserere nostri. ℟. Sub altare dei audiui voces occisoꝝ dicētiū Quare nō defendis sanguinē nrm: et acceperūt diuinū rñsuz

adhuc sustinete modicū tempus donec implea' numerus fratrū vestrorū. ℣. Vidi sub ara dei animas sanctorꝫ ꝓpter verbum dei quod habebant ꝛ clara voce dicebant. Quare.

Vidēs inquit Lectio.ij. quia illusus esset a magis ꝛc̄. Dolet impietas se esse illusam: dilatans se crudelitas furit: fremit dolositas se deceptam: ꝛ in se fraus reuersa collidit. Herodes stridit: cadens ipse in laqueū quem tetendit. Hinc iniquitatem quam considerat euaginat: de fide perfidie sumit arma. Ad sinus matrū militū cogit castra: int̄ vbera arcem pietatis oppugnat. Tu autē dn̄e. ℟. Effuderunt sanguinē sanctorꝫ velut aquā In circuitu hierusalē: ꝛ non erat qui sepeliret. ℣. Vindica dn̄e sanguinē sanctorꝫ tuorū qui effusus est. In circuitu.

In teneris Lectio.iij. vberibus ferrū durat: lac fundit anteꝗ̄ sanguinē. Dat ante mortem sentire ꝗ̄ vitam tenebras ingerit intrantibus lucem. Sic agit magister mali: minister doli: ire artifex: inuentor sceleris: impietatis auctor: pietatis predo: inimicus innocētie. Hostis nature: malus omnibus: peior suis: pessimus sibi. In altū tendens cadit ab alto. Celum pulsans intrat profundū. In se vadit cū vadit in deū. Tu. ℟. Adorauerunt viuentem in secula seculorum. Mittentes coronas suas ante thronū domini dei sui. ℣. Venientes aūt veniēt cū exultatione portantes manipulos suos. Mittētes. Adorauerunt. In secundo nocturno aū. Norūt infantes laudare deū: qui loqui nō nouerāt fiunt periti laude: qui fuerant imperiti sermone. ps. Verba mea. Aū. Erigit' itaq̄ infantiū etas in laude: que delictorum nō nouerat crimē. ps. Dn̄e dominus noster. Aū. Dignus a dignis laudat': ꝛ innocēs innocentiū testimonio comprobat'. ps. Dn̄e quis ha. ℣. Exultent iusti. Lectio.iiij.

O Ambitio ꝗ̄ ceca semꝑ: o ꝗ̄ presumptio pessima O ꝗ̄ perdit cōcessa ꝗ incōcessa captat. Herodes obsidens terrenū regnum: impugnat celeste. Se occidit qui vitam conat' occidere: quia capere non potest ꝑditionē salus: occisionem vita: eternitas finem. De

stinatus ad scelus: ad piaculũ promptus: paratus ad crimẽ: causas innocẽtie non requirit Jus abnegat: cõfũdit phasq3 nephasq3. Tu. ℟. Isti sũt sancti qui passi sunt ꝓpter te dñe. vindica eos. Quia clamãt ad te quotidie. ℣. Vindica dñe sanguinẽ sanctoꝝ tuoꝝ qui effusus est. Quia. Lectio. v.

Digne igit̃ sancti innocẽtes dicũt̃ mrꝫ flores: q̃s beatitis eterne vite mundus eo idit: q̃s quos maternoꝝ viscerum partus effudit. Siquidez ante vite perpetue adepti sunt dignitatẽ q̃ vsum presentis vite accepissent. Aliorum enim preciosa mors sanctorũ martyrũ laudem in confessione promeruit: horũ in consũmatione cõplacuit. Tu autez dñe. ℟. Cantabãt sancti canticũ nouũ ante sedẽ dei ꝛ agni Et resonabat terra i voces eorum. ℣. Sub throno dei oẽs sancti clamãt vindica sanguinem nrm. Et. Lectio. vj.

Iterum iure dicunt̃ martyrũ flores quos in medio frigore infidelitatis exortos: velut primas erumpentes ecclesie gẽmas quedam persecutiõis pruina decoxit. Et ideo dignũ est interfectis pro xp̃o infantibus honores impendere non dolores: sacramentis dare vota nõ lachrymis. Quia ipse fuit illis causa pene: q exitit ꝛ corone: ipse causa odij: qui ꝛ premij. Tu autem dñe. ℟. Ecce vidi agnũ stantem supra montem syon: ꝛ cũ eo sanctoꝝ milia. Et habebãt nomẽ eius ꝛ nomen patris eius scriptũ in frontib9 suis. ℣. Hi sũt qui cum mulieribus nõ sũt coinquinati virgines eni sunt Et ecce. In tertio nocturno añ. Dicant infantes dño laudem trucidati ab herode occisi predicant quod viui non poterãt ps. Conserua. Añ. Licuit sanguine loq quib9 lingua non licuit: miscẽt cũ dño colloquia quib9 humana negata sũt verba. ps. Beati quoꝝ. Añ. Vindica dñe sanguinẽ sanctoruz tuoꝝ qui effusus est. ps. Deus venerũt gentes. ℣. Iusti autẽ in ꝑpetuũ. Scdm matheũ.

In illo tp̃e. Angelus domini apparuit in somnis ioseph dicens. Surge ꝛ accipe pueruz ꝛ matrẽ eius ꝛ fuge in egyptũ: ꝛ esto ibi vsq3 dũ dicã tibi. Futurũ ẽ eni: ut herodes q̃rat puerũ ad ꝑdẽdum eum.

⁊ reliqua. Omelia venerabilis bede p̄sbyteri. Lectio. vij

De morte p̄ciosa martyrū xp̄i innocētium sacra nobis ē fratres charissimi euāgelij lectio recitata: in qua tamē omniū xp̄i martyrū p̄ciosa est mors designata. Q̄ enī paruuli occisi sunt: significat p̄ humilitatis meritū ad martyrij perueniendū gloriā: ⁊ q꞉ nisi cōuersus fuerit quis: ⁊ effect⁹ ut paruulus nō possit animā dare pro xp̄o. Tu. ℞. Isti sūt sancti qui nō inquinauerūt vestimēta sua. Ambulabūt mecū in albis quia digni sunt. ℣. Hi sūt qui cū mulierib⁹ nō sūt coinquinati virgines enim sunt. Ambulabūt. Lectio. viij.

Qđ aūt in bethleem ⁊ in oībus finib⁹ eius occisi sunt: ostēdit nō solū in iudea vnde ecclesie cepit origo: sed ī omnib⁹ eiusdē ecclesie finibus quacūqꝫ p̄ orbē diffusa est: p̄secutionē seuiturā p̄fidoꝝ: ⁊ pioꝝ patientiā esse coronādam. Quia bimi occisi sunt: doctrina ⁊ operatione p̄fectos indicat. Qui vo infra simplices ul' idiotas: fidei tn̄ nō ficte: cōstātie fortes: eque denūciat. Tu. ℞. Coronauit eos dñs corona iusticie. Quia passi sūt pro dño ⁊ sequunt agnū. ℣. Amauerūt xp̄m in vita sua: imitati sūt eū ī morte sua. Quia. L. ix

Qđ rachel plorasse dicitur filios suos nec voluisse cōsolari q꞉ nō sūt: significat ecclīaz quidē plorare scōꝝ de hoc seculo ablationē: sꝫ nō ita velle cōsolari: ut q̄ seculum morte vicerūt: rursus ad seculi certamina secū tolleranda redeāt: q꞉ nimiꝝ nō sunt vltra reuocādi ī mūdū de cu⁹ semel erūnis euaserūt coronādi ad xp̄m. Tu. ℞. Cētū q̄draginta ꝗ ℣. Exultabūt sancti in gloria. Ad laudes aū. Herodes irat⁹ occidit multos pueros ī bethleē iude ciuitate dauid. A bimatu ⁊ infra occidit multos pueros herodes p̄p̄ dñm. Añ. Uox in rama audita est ploratus ⁊ vlulatus rachel plorans filios suos. Añ. Sub throno dei oēs sancti clamāt: vindica sanguinē nr̄m de⁹ noster. Añ. Cātabāt sancti cāticū nouum ante sedē dei ⁊ agni ⁊ resonabat terra ī voces eoꝝ. Cap.

In dieb⁹ illis. Uidi supra mōtē syon agnū stantem: ⁊ cū eo cētū q̄draginta q̄tuor milia: hn̄tes nomen dei: ⁊ no-

mē dei: et nomē patris ei⁹ scri-
ptū i frontib⁹ suis. Deo. Hym-
nus. Caterua matrū psonat:
collisa deflent pignora: quoꝝ
tyrann⁹ milia xp̄s sacrauit vi-
ctima. Gloria tibi dn̄e. ℣. Iu-
storꝝ aie. An̄. Hi sūt q cū mulie
rib⁹ nō sūt coingnati: virgines
eni sunt et sequnt agnuz q̄cūq̄
ierit. ps̄. Bn̄. Oro. ā. Ad vi. ca
Hi sūt q cū mulierib⁹ non
sunt coingnati: virgines
eni sūt et sequnt agnū q̄cunq̄
ierit. Deo. Ad ix. cap.
Hi empti sūt ex hoib⁹ pri-
mitie deo et agno: et i ore
eoꝝ nō ē inuētū mēdaciū sine
macula sunt ante thronū dei.
Deo. In scd̄is vē an̄. de lau
dib⁹. ps. de martyribus. Cap.
Hymn⁹ ℣. ut s. Sed an̄. Ec-
ce vidi. s. An̄ Lauerūt stolas
suas: et cādidas eas fecerūt in
sanguine agni. ps̄. Mḡt. Oro
s. Intra octauā de scis inno
cētib⁹ fit memoria ad laudes
p an̄ Herodes irat⁹. ℣. Mira
bilis de⁹. Et ad vē p an̄. Cāta
bāt sancti. ℣. Letamini i dn̄o
Oro. s. Officio vesparū i die
sancto inocētū cōpleto totalit
ꝑmas vē de scō thoma marty
re archiep̄o cātuariēn. de an-
glia: psequere incipiendo ℟.
Ex sūma rerū leticia: sūm⁹ fit

planct⁹ i ecclesia de tāti patro
ni absentia: sed cū redeūt mi
racula: redijt populo leticia.
℟ Cōcurrit turba languidoꝝ
et cōsequit grām bn̄ficioꝝ. Sz
Gloria. Sed. Hymnus. Deus
tuoꝝ militum. ℣. Gloria et ho
nore. An̄ Felix locus felix ec
clesia in qua thome viget me
moria: felix roma q̄ dedit p̄su
lem: felix illa que fouit exulez
felix pater succurre miseris ut
felices iungamur superis. ps̄.
Magnificat. Oratio.
Deus p cui⁹ eccl̄ia glorio-
sus martyr et pōtifex tho
mas: gladijs impioꝝ occubuit
p̄sta q̄s⁹: ut q ei⁹ implorant
auxiliū: petitiōis sue salutarē
cōsequant effectū. Per. Inui
tat. Adsunt thome martyris
solēnia. Uirgo mater iubilet
ecclesia. ps̄ Uenite. In p̄mo
nocturno an̄. Sūmo sacerdotio
thomas sublimat⁹ ē i virū aliū
subito mutat⁹. ps̄. Beat⁹ vir.
An̄ Monach⁹ sub clerico clā
ciliciatus carne carnis fortior
edomat conat⁹ ps̄ Quare An̄
Cultor agri dn̄i tribulos auel
lit: et vulpes a vineis arcet et ex
pellit. ps̄ Dn̄e qd. ℣. Gloria et
honore. Lectio. j.
Thomas cātuariēn. dū in
i curia regl āglie ꝯsisteret

⁊ quedã ibi contra religionē fieri videret: curiam ipsam deseruit ⁊ cantuariensi archiepiscopo se cōmisit. A quo factus archidiacon⁹: ad preces eiusdem: regis cancellariam suscepit ut prudentia qua erat preditus malignorum in ecclesiā ꝓhiberet insultus. Quē adeo rex dilexit: ut post decessum archiepiscopi: eum in cathedralem honorem procurauit: licȝ inuitum sublimari. Subito in virum mutatꝰ aliuȝ: cilitio clā indut⁹: carnē ꝑsus spūi seruire coegit. Tu aūt dñe. ℟ Studēs liuor thome supplicio: thome genus damnat exilio. Tota simul exit cognatio. ℣ Ordo sexus etas conditio nullo gaudet hic priuilegio. Tota.

Lectio.ij.

Sciens igitꝰ se cultorē positū in agro dominico: in vinea custodem pastoreȝ in caulis: ministeriuȝ sibi creditū stodiose cōpleuit. Iura ⁊ dignitates ecclesie: q̄s publica sibi potestas vsurpauerat resartire: ⁊ in statum debitum reuocare conatus est. Sed graui questione sup iure ecclesiastico inter ipsuȝ ⁊ regē exorta: in exiliū actus: a papa alexandro honorifice suscept⁹ est. Tu aūt dñe. ℟ Thomas manū mittit ad fortia: spreuit dāna spreuit opprobria. Nulla thomaȝ frangit iniuria. ℣ Clamat cunctis thome constātia omne solū est forti patria. Nulla.

Lectio.iij.

Sex itaqȝ annis cōtinuis exulās varijs ⁊ innumeris afflictus iniurijs: tādeȝ anno septimo rediit pastor nobilis in angliā. Suscipitꝰ a clero ⁊ populo cū gaudio. Sȝ post dies paucos iteȝ dānis ⁊ iniurijs supra modū affectus: edicto publico ecclesie sue septa: est exire prohibitus. Tu. ℟ Lapis iste sex annis tōditꝰ: sic politꝰ sic quadrus redditꝰ. Minus cedēs quo magis ceditur ℣ Aurum fornax probat nec vritꝰ dom⁹ firma vētis nō quatitꝰ. Min⁹. Gloria In iij. noct. an Nec in agnos sustinet lupos deseuire: nec in hortum olerū tineā trāsire. ps Cū inuocarē. Añ Exulat vir optimus sacer ⁊ insignis: ne cedat ecclesie dignitas indignis. ps Verba mea. Añ Exulātis predia preda sunt malignis: ⁊ ī igne positum non exurit ignis. ps. Domine dominus. ℣ Posuisti dñe.

Lectio.iiij.

Quinto tandē dominice natiuitatis die quidam quattuor aulici regij igressi ad pontificē: verbis eum cōtume liosis aggrediunt: minasq; ei graues intentāt. Quib⁹ egressis processit pontifex in ecclesiā: ut laudes xpo vespertinas exolueret. Illico sequūt a tergo gladijs exemptis sathane satellites loricati: et in valida manu. Tu autē dñe. ℟. Post sex ānos redijt vir stabilis dare terre teste vas fragilī. Xpo vasis thesaurū victuris. ℣. Ne sit lupis preda grex humilis se pro grege dat pastor nobilis. Christo. Lectio. v.

Irruentes igit in pastorē, pijū lupi rapaces: in patrē proprīū degeneres filij: consecratā capitis coronā: funestis gladijs amputauerūt: et xpm dñi solatens⁹ precipitantes cerebrū cū sanguie per pauimētū crudelissime sparserūt. Sic itaq; granum frumēti oppressit palea: sic vinee custos in vinea: dux i castris: in caulis pastor: cultor i area cesus est: sic iustus ab iniustis occisus domum luteā celesti palatio cōmutauit. Tu aūt dñe. ℟. Iacet granum oppressum palea iustus cesus prauor framea. Celum domo cōmutās lutea. ℣. Cadit custos vitis i vinea: dux in castris: cultor in area. Celum. Lectio. vi.

Cum aūt clerici missā defunctor pro eo agere incipiūt: subito ut dicit voces angelor canticum: martyris missam incipiunt. Letabit iustus cōcinnūt. Cetera clericp sequunt. Hec reuera est mutatio dextere excelsi: dum cātus meroris vertit in canticū laudis. Eximia igit pbat sanctitate preditus martyr dñi gloriosus quē tanto honore angeli preuenerūt et sanctor martyr catalogo inscripserit. Tu. ℟. Ex sūma rerū. Ꝟ. In tertio nocturno aā. Sathane satellites irrumpētes templū: inauditū perpetrant sceleris exemplū. ps. In dño confi. Aā. Tractis thomas ensibus obuiam procedit non minis non gladijs: sed nec morti cedit. ps. Domine quis. Aā. Post pādit ostiū hostia futurus: et p domo dñi stat in hostes murus. ps. Dñe in virtute. ℣. Magna est gloria. Omelia. Nisi granum frumenti. infra de sancto laurentio. ℟. Mundi florē a mūdo

conteri rachel plorans iam cessa: conqueri. Thomas cesus dū dat funeri nouus abel succedit veteri. ℣. Uox cruoris vox sparsi cerebri celum replet clamore celebri. Thomas ℟. Christe ihesu p thome vulnera que nos ligant relaxa scelera: ne captiuos ferant ad infera hostis mund⁹ uel carnis opa. ℣. Per te thoma p⁹ leue vulnera amplexet nos dei dextera. Ne captiuos. ℟. Thome cedunt ⁊ parent omnia: pestes morbi: mors ⁊ demonia: ignis aer tellus ⁊ maria. ℣. Thomas mundū repleuit gloria: thome mūdus prestet obsequia. Ignis. Gloria. Ignis ℣. Ora pro nobis. Ad laudes aň. Granum cadit: copiā germinat frumenti: alabastrū frāgit: fragrat vis vnguenti. Aň. Totus orbis martyris certat i amore: cuius signa singulos angunt in stupore. Aň. Aqua thome quinquies varians colorem in lac semel: trāsijt quater in cruorem. Aň. Ad thome memoriā quater lux descēdit ⁊ in sancti gloriā cereas accendit: Aň. Tu per thome sanguinem quē pro te impendit: fac nos christe scandere quo thomas ascendit. Capitulum.

I Ustus si morte preoccupatus fuerit in refrigerio erit: senectus enim venerabilis est non diuturna: neq3 annorum numero computata. Deo gratias. Hymnus. Martyr dei qui. ℣. Justus ut palma florebit. Aň. Opem nobis o thoma porrige: rege stantes iacentes erige: mores actus ⁊ vitā corrige: ⁊ in in pacis nos viam dirige. ps. Benedictus. Oratio. ut supra. Ad tertiam capitulū. Justus si morte.

Ad sextam cap.

P Lacens deo factus dilectus ⁊ viuens inter peccatores translatus est: raptus est ne malicia mutaret intellectū ei⁹: aut ne fictio deciperet animam illius. Deo gratias.

Ad nonā cap.

P Lacita erat deo anima illius propter hoc properauit erige illū de medio iniqtatum quoniā gratia ⁊ misericordia dei in sanctos ei⁹: ⁊ respectus in electos illius. Deo. In secundis vē. aň. Jocund⁹ homo. cū ceteris infra de cōi Cap. ut. s. hymn⁹ ⁊ ℣. s. Aň. Salue thoma virga iusticie: mūdi iubar: robur ecclesie: ple

bis amor: cleri delicie: salue gregis tutor egregie: salua tue gaudentes glorie. ps. Magn.

Oratio ut supra. Die festu beati thome martyris sequente fit officium de die dominica: et non quod si illo die occurrat dies dominica: tunc vespere ordinarie in die beati thome fiant pro dominice sequentis officio: et de sancto thoma extraordinarie. Alias de sancto thoma ordinarie: et de dominica extraordinarie. Secunde autem vespere huius dominice semper extraordinarie et de sancto siluestro ordinarie. De sancto siluestro papa confessore. Oratio

Da quesumus omnipotens deus: ut beati siluestri confessoris tui atque pontificis veneranda solennitas: et deuotionem nobis augeat et salutem. Per.

Lectio .i.

Siluester dicitur a syle quod est lux et terra: quasi lux terre .i. ecclesie. hic a matre iusta nomine progenitus est a cirino presbytero eruditus: non solum a christianis: sed etiam a paganis miro diligebatur affectu. Erat enim aspectu angelicus sermone nitidus: integer corpore: sanctus opere: consilio magnus fide catholicus: spe patientissimus: charitate diffusus.

Lectio .ii.

Hic mortuo melchiade urbis rome episcopo: ab omni plebe plurimum tamen renitens in summum pontificem est electus. Persequente autem constantino christianos siluester de urbe exijt ac in quodam monte cum suis clericis mansit. Constantinus autem lepra percussus: ad consilium quorundam fecit adduci fere tria milia infantium: quatenus in eorum recenti sanguine balneatus a lepra mundatus euaderet. Tu

Lectio .iii.

Egredienti autem ei ad locum ubi balneum parari debebat occurrunt matres puerorum resolutis crinibus et nudatis pectoribus vlulantes. Quibus visis constantinus dixit: Dignitas romani imperij de fonte nascitur pietatis Quanta quam esset crudelitas: ut quod nostris faceremus filijs: quod prohibemus alienis. Iussit igitur matribus reddi filios et dari dona amplissima: ut que venerant vlulantes ad propria redirent cum gaudio

Lectio .iiii.

Sequenti igitur nocte beati petrus et paulus apostoli apparuerunt ei dicentes. Quoniam exhorruisti effusionem sanguinis innocuj missi sumus a domino ihesu christo

dare tibi sanitatis recuperan
de cõsiliũ. Siluestrũ ergo epi-
scopũ accersire: q tibi piscinaz
ostendet in qua immersus: ab
omni lepre contagione mun-
daberis. Euigilans itaq; con-
stantinus statim misit: et silue
strum fecit adduci: Cui augu-
stus assurgens alacri eiz ani-
mo suscepit. Deinde omnia q̃
facta et dicta ei fuerãt diligen-
ter exposuit. Percũctante aũt
augusto qui essent illi dij: qui
sibi apparuerunt: siluester ob
tulit imagines aplõrum: qui-
bus visis: tales fuisse et illos as
seruit. Tu. Lectio. v.

Dixit autez siluester augusto
Audi rex. Salutis tue piscina
est: ut vnũ deũ creatorẽ celi et
terre cognoscas et filiũ dei pro
salute hominũ de celo in terrã
venisse credas. Indixit ergo
augusto vnius ebdomade ie-
iuniũ et benedicẽs fecit eũ ca-
thecuminũ. Uespere autẽ sab
bati processit augustus ad la-
uachrum baptismi. Sicq; per
sanctũ siluestrũ immersus: in-
de mundus exiuit et xp̃m se vi
disse asseruit. Tu. Lectio. vi.

Prima autẽ die sui baptismi
augustus hanc legẽ dedit: ut
xp̃s ab vrbe romana tãq̃ ve-
rus deus coleret. Secũdo ut
ut si quis xp̃m blasphemaret
comprobatus puniretur. Ter
tio ut q̃cũq; christiano fecisset
iniuriam bonorum suorũ par
te dimidia priuaret. Quarto:
ut sicut imperator rome: sic ro
manus pontifex caput ab vni
uersis episcopis habeat. De-
mum beatus siluester post in-
numerabilia meritoria ac vir
tuosa opa. Anno domini. ccc.
xx. feliciter obdormiuit in do
mino. Tu autẽ dñe. Secũ
de vespere de sancto siluestro
extraordinarie cũz memorijs
ordinarijs: saluo q̃ de sancto
stephano xp̃i officiũ sue octa
ue in secundis vesperis de cir
cũcisione dñi sit memoria per
añ. Tu principatũ tenes i cho
ro martyrũ similis angelo qui
pro te lapidantibus deum de
p̃catus es beate stephane in-
tercede pro nobis ad dominũ
℟. Gloria et honore. Oratio.

Omnipotens sempiterne
deus qui primitias mar-
tyrum in beati leuite stephani
sanguine dedicasti: tribue q̃
sumus ut pro nobis interce-
cessor existat: qui pro suis etiã
persecutoribus exorauit. Do-
minuz nostrum ihesum xp̃m.

Inuitat. Regem prothomarty-ris stephanum dñm. Uenite adoremus. ps. Uenite. In primo nocturno añ. Beatus stephanus iugi legis dei meditatione roboratus tanq̃ lignum fructiferū: sec⁹ salutariū aquarum plantatū decursus: fructū martyrij suo tpe dedit pri⁹. ps. Beatus vir. Añ. Constitutus a deo p̄dicator preceptorū in timore sancto illi seruire studuit officioq; fideliť pacto ad montē sanctuz eius ascendere dignus fuit. ps. Quare fre. Añ In tribulatione lapidū se prementiū positus: milia populi se circūdantis non timuit: q2 susceptorē suum ihm ut eum saluū faceret exurgere in celo vidit. ps. Dñe quid. ℣. Gloria ⁊ honore. Lectio. j^a

Dilectissimi fratres: videte affectum beati viri stephani prothomartyris: videte magnā ⁊ admirabilē charitatem. In persecutione positus erat ⁊ pro p̄secutoribus exorabat dicēs: Dñe ne statuas illis hoc peccatū. Quādo eni alius obliuisci poterat etiā charissimos suos: ille cōmendabat inimicos. Tu. ℟. Stephan⁹ aūt plenus ut. s. in die suo sancto secundū. Alia etiam ℟ia. per ordinē ibidē. sed. ix. ℟. Sancte dei preciose: ut. s. in p̄mis vs eiusdē diei. Lectio. ij^a

Plus itaq; dolebat eoruz peccata q̃ sua vulnera: plus illoꝝ impietatem q̃ suaz mortē: ⁊ recte plus. In illoruz quippe iniquitate: multa erāt que plangi potuissent: in illi⁹ autē morte non erat quod debuisset doleri. Illoꝝ impietatē mors sequebať eterna: hui⁹ autē mortē vita perpetua. Tu aūt dñe. Lectio. iij^a.

Nemo se fratres circūueniat nemo se seducat qui uel vnū hominē in hoc mūdo odio habet: qcqd eniz talis in operib⁹ bonis deo obtulit totum perdidit. Nam apostol⁹ non mentiť qui dicit. Si dedero omnes facultates meas in cibos pauperum: ⁊ si tradidero corpus meum ita ut ardeā charitatē autem non habuero nihil mihi prodest. Tu autem dñe. In secūdo nocturno añ. Lumine vultus tui insignituś prothomartyr stephanuś sacrificiū iusticie seipsum tibi sacrificauit: ideoq; i leticia cordis in pace obdormiēs requiescit ps. Cū inuocarē. Añ. Benedi-

ctionis tue dñe munere iustificatus: et sacro tue protectionis: in passiõe munitus: nominis sui coronã stephan⁹ a te percipere meruit. ℟. Uerba mea. Añ. O q̄ admirabile est nomẽ tuũ dñe deus noster: pro quo beatus stephanus passus gloria et honore a te est coronatus: et super celos dono tue magnificẽtie exaltatus. ℣. Dñe dñs. ℟. Posuisti dñe. Lectio. iiij.

Nemo itaq̃ sine charitate de virginitate p̄sumat: nemo de elemosynis: nemo de ieiunijs: nemo de orõnib⁹ cõfidat: quia q̄diu inimicitiam i corde tenuerit: neq̃ illis neq̃ alijs quibuslibet bonis operibus: placare sibi dñm poterit. Sed si vult sibi habere propitiũ deum: non dedignet̃ iuxta vocẽ euangelicã: reconciliare fratrẽ suum. Tu. Lectio. v.

Sed dicit aliquis: Grãdis labor est inimicos diligere: pro persecutorib⁹ exorare. Quod fratres nõ negat̃. Non paruus quidẽ labor est in hoc seculo: sed grande erit premiũ in futuro. Per amorẽ enim hominis inimici: efficieris amicus dei: imo non solũ amicus: sed etiam filius sicut ipsemet dñs dixit. Diligite inimicos v̄ros: benefacite illis q̄ oderunt vos ut sitis filij patris vestri qui in celis est. Tu autem domine.

Imitemur ergo Lectio. vi. tanti magistri fidẽ: tam preclari martyris charitatem: diligamus nos hoc anno in ecclesia fratres nostros: quo ille dilexit tũc suos inimicos. Preparemus fratres charissimi quãtum possumus cum dei adiutorio cor nostrum ad penitentiam: et in omnibus malis hominibus: non ipsos homines sed ipsorum maliciam odio habeamus. Pro bonis oremus ut semp̄ ad meliora conscendant: pro malis orem⁹: ut cito ad emendationẽ vite per penitentie lamenta confugiant. Quod ipse prestare dignet̃ q cum patre et spiritu sancto viuit et regnat de⁹ per omnia secula seculorum. Amẽ. Tu autem dñe. In tertio nocturno añ.

In dño deo suo cõfisus fortis athleta stephanus: lapidũ fortiter sustinuit ictus: et idcirco ad montẽ virtutũ transmigrauit victoriosus. ℟. In dño cõfido. Añ. Sine macula beat⁹ stephanus ingressus est in tabernaculum tuũ: et quia opera-

tus est iusticiam: requiescet in mõte sancto tuo. ps. Dñe quis
Añ. Dñe virtus et leticia iusto rũ: quoniã tu puenisti dilectuz tibi stephanuz dono gratuite benedictionis: te primũ secut⁹ est morte gloriose passionis: vnde cũ corona martyrij dedisti ei vitam in seculũ seculi. ps. Dñe in virtute. ℣. Magna ẽ gloria. Omelia supra in die suo sancto. cũ laudibus et reliquis alijs ibidẽ. Sed ad Magnificat añ. O q̃ gloriosus est beatus stephanus martyr et leuita q ante apostolos regna celestia possidere meruit et ad patris dexteram filiũ videre. ps. Magt. Oratio supra. In octaua beati iohãnis euangeliste: omnia ut supra i die suo sancto: preter lectiones hic sequentes. Lectio. j⁹

Ipsa die qua beatissimi iohãnis apostoli et euangeliste transitus memoria celebrat: nobis leticie gaudia geminant: quia recenti natiuitatis dominice solẽnitate discipulus ille quem diligebat ihesus sui dilectoris amplexibus stringit societate perfruitur: et quod viderat: quod audierat quod manibus attrectauerat de verbo vite: tanto iam liquidius quanto sublimius contẽplatur. Fiducialiter eniz dixit In principio erat verbũ. Tu autẽ dñe. Lectio. ij⁹

Hec est illa mirabilis aquila quam olim ezechiel eminere ceteris quatuor animalibus vidit. Et ipsemet iohãnes suimet ut ita loquar propheta factus: aquilam volantẽ in mystica visione cõspexit. Nã hic illiteratus et idiota: postq̃ ad xp̃m venit: de celestibus philosophari cepit: nobisq; celsa dogmata referre: que nullus vnq̃ homo antea didicit. Tu aũt dñe. Lectio. iij⁹

Quantũ autem apud dominum impetrandi locum: quãtũ precipue familiaritatis obtinuerit priuilegium: hinc manifestius colligere possumus quod in eius euangelio legimus. Ibi nãq; dicit q in ipso vitalis cene conuiuio turbatus est dominus spiritu et ait. Un⁹ ex vobis me tradet. Aspiciebant inuicem discipuli hesitãtes de quo diceret. Tu aũt domine. Lectio. iiij⁹

Erat aũt vn⁹ recũbẽs in sinu ihesu quem diligebat ihs. Innuit ḡ illi symõ petr⁹ et dixit ei

Quis est de quo dicit ⁊c. O ad
mirabile atq; incõpabile viꝝ
⁊ omni christiane deuotionis
pconio preferenduz. Ecce ver
bum proferi in mediũ: ⁊ totus
tacet senatus aploꝝ. Hesitant
ambigũt atq; inter se inuicem
oculoꝝ nutibus quodãmodo
interrogantes aspiciunt. Nec
tamẽ lingua pferre q̃ gestiunt
non presumunt. Tu. L. v.
Tacet petrus: tacet clauicula
rius: tacet deniq; lingua que
clauis facta est celoꝝ: celum ⁊
terrã simul ligat: cui porte in
feri non preualent. Silet an
dreas. Nõ psumit os aperire
philippus. Omnes tacẽt: oẽs
dubitant: ⁊ latenter inquirunt
non quidẽ platione verborũ:
sed tñ nutibus oculoꝝ. Tan
dẽ iohannis patrociniũ queri
tur: ⁊ sic ad rei dubie noticiaz
peruenit. Tu. Lectio. vi.
Ille nimirũ condiscipuloꝝ in
se psona suscepta: consultoꝝ ac
cedit qui de ampliori familia
ritatis atq; dilectionis prroga
tiua confidit. Quante igit fra
tres deuotionis instantia bea
ti iohãnis debeamus flagita
re auxiliũ quem sibi interuen
torẽ ⁊ ipsi apli petierũt. Quan
tum apud iudicẽ p peccatori-
bus poterit: qui ⁊ pro ipsis ce
lestis curie senatoribus inter
uenit. Et qui aduocatus fact⁹
est sũmis: q̃ humiliter est im
plorand⁹ a minimis. Tu. Añ.
In medio ecclesie aperuit do
minus os suum ⁊ impleuit eũ
dñs spiritu sapientie ⁊ intelle
ctus alla. ps. Mgr. Pro octa
ua sanctoꝝ innocentiũ: omnia
sicut supra i die aploꝝ sancto
preter lectiões sequẽtes. L. i.
Predicat nouus ab infan
tibus sermo sanctis lau
dibus xpi. In gloriã dñi pri
mam vocem aperiunt innocẽ
tes. Offerũt dño primitias lin
gue: nouos oris imolãt fruct⁹
verboꝝ principia libant. In
fantia eni q̃ etate loqui nõ po
terat: gloriam dei cũ gaudio
resonabat. Tu. Lectio. ii.
Norũt infantes laudare xpm
qui loqui nõ norant: fiunt pe
riti laude qui fuerant imperi
ti sermone. Ostendunt laudi
bus dñm: suffragijs predicãt
xpm. Fuũt pueri sine magistro
discreti: docti sine doctore pe
riti sine eruditore. Tu autem.
Agnoscunt xpm Lectio. iii.
predicant non que humana p
suasio docuerat: sed que inno
cẽtib⁹ diuinitas inspirauerat.

cessent humana: cũ diuina tra
ctant: qz humana ipsa prodes
se nõ poterunt: nisi diuino eoz
solatio subleuent. Necesse est
enĩ terrena succũbere cũ cele-
stia [illegible] animalia silere:
[illegible] colloquunt. Tu. [illegible]
[illegible] eas in
[illegible] honore
[illegible] beati infã
[illegible] consequunt
[illegible] q de-
[illegible]
[illegible] re-
[illegible] laudes illi ab in
fantib⁹ referunt. [illegible]
Qui cũ nõdũ dño laudes [illegible]
dent: ab herode leguntur. Lo-
quunt sanguine: qd lingua non
possunt: passione canunt qd ser
mone nõ norũt: occisi pdicãt
quod viui nõ poterãt: nec no-
uũ qd dicit ut inocẽs sanguis
aut dño referat laudes: aut su-
as indicet passiones: cũz abel
sanguis clamet ad celum: aut
occisoz aie ab altari vociferẽ
tur ad dñm. Tu. Lectio vi
Contulit martyriũ laudẽ: q-
bus negauerat natura sermo-
nẽ. Licuit sanguine loq: qbus
lingua nõ licuit. Miscent cũz
dño colloquia: qb⁹ humana
[illegible] sunt verba. Infelix he-
rodes: innnitis nati natoz ver
tit in penã: auctoris oem oriẽ
tiũ mandat occasiũ: negocium
saluãtis: saluãdoz iubet eẽ dis
crimẽ. Tu. Añ. Isti sũt sancti
q venerũt ex magna tribula-
tione: z lauerũt stolas suas: z
dealbauerũt eas in sanguine
agni. [illegible] Magt. De sancto
[illegible] martyre memo-
[illegible]
[illegible]
Deus qui nos beati pau-
li confessoris tui annua
solẽnitate letificas: concede p-
pici⁹: ut cui⁹ natalicia colim⁹
per⁹ ad te exẽpla gradiamur.
Per. [illegible]
[illegible] memoria.
De sco felice in pincis pbre-
ro z martyre. De hoc festo i
choro sagrabien. z etiã extra
choz singulis annis nõ modi
cus fit error: pter ipsius legẽ
dam q habet i lectionali eius
dem chori. Nã quidã dicunt
tenẽdũ tãqũ de vno cõfessore.
Alij tãqũ de vno martyre. Ali
do de plurib⁹ martyrib⁹ ita q
nũqz possunt concordare. Sed q
[illegible] agit
de ipso. De sco [illegible] z mar
tyre [illegible]
[illegible]

tandū errorē predictū sequa‑mur modū romanū: recitādo officiū tanq̄ȝ de vno martyre: ut sequit̄. Oratio.

Concede q̄sumus omnipotens deus ut ad meliorem vitam sancti felicis p̄sbyteri ꝛ martyris exempla nos p̄uocent: quaten⁹ cui⁹ solēnia agimus: etiam actus imitemur. Per dominum nostrum

Lectio i.

Cum furor diocleciani: ꝛ maximiani sc̄os dei diuersis penis interficeret duos fratres sic̄ modo: felicem ꝛ felicē gr̄a dignos: p̄sbyteros sc̄e eccl̄ie sibi oblatos: draccus vrbis p̄fectus: iussit adduci ut sacrificarēt: q̄ si cōtempsissent punirent̄. Interea vn⁹ ex ipsis noīe felix q̄ erat senior frater: cū duct⁹ fuisset ad templū serapis iuxta secretarium vbi sedebat dracc⁹ vidēs eū dixit: Iusserunt te sacratissimi p̄ncipes deo serapi sacrificare. Tunc sanct⁹ felix insufflauit in faciē ei⁹: ꝛ statim corruit: atq̄ȝ i puluerem redactus est. Tu autem domine. Lectio.ij.

Ductus deinde ad templum mercurij modo simili insufflauit in statuā ip̄i⁹: ꝛ statim corruit in terrā. Idē quoq̄ȝ deductus ad simulachrū diane insufflauit in faciē ei⁹: ꝛ statim cecidit in terrā: ꝛ in puluerē redactum ē. Tūc reduct⁹ est ad frēm ut poneret̄ in eculeo: ꝛ inqreret̄: quibus hoc maleficijs fecisset felix r̄ndit. Hec nō maleficijs diaboli: s̄ȝ beneficijs dei opatus sum. Tūc iratus dracc⁹ iussit eū duci extra murū via portuensi ad locū q̄ secūdo miliario longe est ad sacrificandū phano q̄d i ipso loco erat. Tu aūt dn̄e. Lectio iij.

Beatus igitur felix in terra fixis genib⁹ orauit. Exurgens autē ab oratione insufflauit in arborē ingētissimā ꝛ statim radicitus euulsa est arbor sil̄ cū tēplo cui erat cōiuncta: ꝛ simulachrū q̄d intus erat: ita ut nihil ex ipso penit⁹ remaneret Q̄d cū nūciatū fuisset dracco: iussit ibidē eum decollari: corpus vo ei⁹ inhumatū lupis ꝛ canib⁹ derelinqui. Sed xp̄iani ibi in eo loco in quo arbor fuerat: quia nimiā multitudinem terre aperuerat euersio arboris illius: eum sepelierūt Ubi paucis tempoꝛib⁹ elapsis fabricata ē ecclesia: in qua beneficia diuina exuberāt vsq̄ȝ i hodiernū diē: ad laudem dn̄i

nostri ihesu xpi: cui est honor et gl'ia in secula seculorum. Amen. Tu autem domine. Cetera ut de uno martyre infra de co'i. De s'co mauro abbate. Oratio.

Intercessio nos quesumus domine beati mauri abbatis tibi commendet: ut quod nostris meritis non valemus: eius patrocinio assequamur. Per. L. i.

Beatus maurus clarissimo senatorum genere exortus omnipotenti deo sub regulari institutione nutriendus duodennis s'co benedicto a parentibus est traditus. Qui cum adhuc iunior bonis polleret moribus: magistri sui cepit adiutor existere ac eius miraculorum cooperator esse. Hunc enim sanctus benedictus pre omnibus carus dilexit et instruxit: ita ut nemo post ipsum in observatione regulari inveniretur secundus. Tu autem domine. Lectio. ij.

Hic itaque corpus suum continuis ieiunijs et vigilijs macerabat. Nemo etiam ipsum vidit unquam de lectulo cum ceteris surgere. fratribus: sed semper nocturnos preuenire hymnos parabat attentius plerunque quinquagenos: sepe etiam plures: et nonnunquam totum ex ordine psalterium ante nocturnale consumabat officium. Tu. Lectio. iij.

Cum igitur beatus maurus in monasterio patris benedicti: prepositi ac procuratoris post ipsum fungeretur officio: et eo absente: quadam die ab agri opere reuertens: claudum quendam et mutum puerum in itinere inuenit. Mox patris matrisque pueri precibus victus: lachrymis profusis super puerum signum crucis faciens dixit. In nomine sancte et individue trinitatis adiutus meritis sanctissimi magistri nostri: sta sanus et incolumis. Et continuo ante eum cepit pergere domino gratias agens. Tu autem domine. Lectio. iiij.

Erat eo tempore quidam vir nomine florus inter primos proceres regni francorum primus qui perfectos in hac religione viros inuenire desiderans. in sua possessione monasterium construere vnicumque filium suum deo offerre: ac sic demum omnibus mundi negocijs exutus deo in eodem exoptabant deseruire. Tu autem domine miserere nostri. Lectio. v.

Beato igitur viro votum suum aperiens cum deinde opus

monasterij altius cōsumaret: quidā clericus qui opificibus ꝑerat: de altissimis gradib⁹ retrorsuz corruit ⁊ supra aceruū lapidum graui lapsu cecidit. Cūq3 beat⁹ maur⁹ sup eū diutissime orasset surrexit: ⁊ super collisa mēbra signū crucis faciens ait. In dei noīe surge sanus ⁊ tuū ꝑfice opus. Qui statiz velut a somno surrexit. Tu

In eodē aūt monasterio multi nobiles viri cōuenere: ac se oīpotētis dei seruitio tradidere. Lectio. vi. Cūq3 sanct⁹ vir p⁹ fundationē monasterij: gregi suo triginta annis ꝑfuisset: dolor lateris eū inuasit. Quo ingrauescēte an altare bti martini sup ciliciū decūbās extimum suū sacramētis ecclesie muniēs feliciť migrauit ad dñm. Tu.

Omelia. Nemo accēdit infra de sancto benedicto abbate i mense sequenti.

De sancto marcello papa ⁊ martyre.

Preces populi tui Oro q̄sumus dñe clemenť exaudi: ut beati marcelli martyris tui atq3 pontificis meritis adiuuemur cuius passione letamur. Per.

Lectio. i.

Maximianus augustus ꝑcepit ut die processionis sue. Ciriacus ad exemplū xp̄ianoꝝ nudus cathenis obligatus: ante redā eius traheret. Adueniēs aūt beat⁹ marcellus vrbis rome eps̄ obtulit se augusto dicens ei. Pietati tue suggero: seruos dei q orāt pro regno tuo: ⁊ pro re publica: quare trucidas? Tunc iratus maximian⁹: ꝑcepit ut fustibus cederetur ⁊ expelleret marcellus. Tu.

Lectio. ii.

Post hec maximianus iussit oēs vinctos: q erant in custodia: vna cū ciriaco capite mucari. Quoꝝ corpa collegit noctu iohānes ꝑsbyter ⁊ sepeliuit. Post dies octo veniēs beat⁹ marcell⁹ eps̄ cū lucina matrona xp̄ianissima cōdiuit corpora scōꝝ cum aromatibus: ⁊ transtulerūt ea in ꝑdium eius hostiense miliario septimo ab vrbe roma. Tu.

Lectio. iii.

Eodem tempore: beata lucina fecit donatiuū de facultate sua ecclesie catholice: Hoc audiēs augustus: ꝓscriptione eā dānauit. Beata aūt lucina rogauit marcellū epm̄: ut domū eius ecclesiam cōsecraret. Quod ⁊ factum est. At vbi frequenť in eadem domo missas celebraret: iussit august⁹ mar-

cellum epm ad servitiũ aialiũ duci cũ custodia publica. Ubi post multos annos serviẽdo requievit in pace. Tu. De scõ antonio abbate ꝯfessore Oro

Omnipotens sempiterne de⁹: qui beatũ antoniũ famulũ tuũ inter mũdi huius turbines illesum cõservare dignatus es: cõcede propici⁹: ut q eius festa veneramur in terris: ipsius ꝓcib⁹ ꝛ meritis adiuvemur in celis. Per. L.j.

Beatus antoni⁹ in domo parentũ nobiliũ xpianorũ in egypto enutrit⁹ post eoꝝ obitũ in etate. xx. annoꝝ: die quadã more solito ecclesiam est ingressus. Audiensqꝫ illud euãgeliũ lege. Si vis esse pfectus: vade ꝛ vẽde oia q̃ habes ꝛ da pauperib⁹: ꝛ veni ꝛ seq̃re me. Mox impleuit ꝛ vitã heremiticã duxit. Tu. Lectio.ij.

Hic memoriã semꝑ habebat in libris frequẽt̃ orabat: manibus suis operabat̃ ꝛ operis sui mercedem excepto ꝓcio panis egẽtibus ministrabat. Si quem autem in religionis studio vigilantẽ cõperiebat: procedens ut apis prudentissima querebat: ꝛ omnibus obediẽs proprias singulorum gratias hauriebat. Tu autem domine. Lectio.iij.

Tanta vero intuidẽtis diaboli sepius tẽptamẽta occulta ꝛ aperta sustinebat ut nullus ambigeret: quia antonius cum diabolo dimicaret. Qui cũ in forma pueri nigri ad eius genua prouolutus est: dicens cum fletu se esse fornicationis spiritũ: qui adolescentes impugnaret: ꝛ eius labore superat⁹ esset. Semel aũt cum a demonibus in formis mutatis varijs laceratus fuisset: subito radius quidam lucis demones effugauit statiqꝫ sanatus dixit. Ubi eras bone ihu vbi eras. Tu. Lectio.iiij.

Itaqꝫ magis ac magis corp⁹ suum subiugabat vigilijs: in oratione sepissime pernoctabat: ꝛ semel i die post solis occasũ edebat. Nonnũqꝫ bidui triduiqꝫ sic permanens: quarto comedebat panem ꝛ salem ꝛ potum aque ꝑmodicum sumebat. Quieti vero membra concedens iunco cõtexto: ac cilitio vtebat̃. Aliquotiẽs etiã sup nudã humũ iacebat: tantiqꝫ fervoris erat q martyres secut⁹: martyr cũ eis fieri sitiebat. Tu autem domine mise.

Deniqꝫ multis modis L.v

corp⁹ afficiēs: ⁊ miraculis coruscans propter glorie cautelam: ad locū magis ignotum discessit: vbi quoq₃ varias insidias demonum pertulit. Sed ⁊ in discretione spirituū grām magnam habuit. Nam precibus impetrauit: ut videret fornicationis demonem viuentibus insidiantem. Quem cum i sup̄dicta forma vidisset dixit Uilissima mihi apparuisti specie te vltra non timebo. Tu.

L. vj⁹

Quidam sagittarius beatū antoniū cum fratribus suis gaudentem quadā vice conspexit: propter quod eidē plurimū displicuit. Cum ergo hoc antoni⁹ spiritu cognouisset dixit sagittario: pone sagittam in archam ⁊ trahe. Cūq₃ hoc secundo ⁊ tertio sibi facere mandaret dixit sagittarius Tātū trahere potero q̄ de ei⁹ fractione dolebo. Cui antonius: sic est in opere dei. Quia si vltra mensuram tendere vellemus citius frāgeremur: hec audiens sagittarius edificat⁹ abscessit. Hic obijt anno vite sue. c. v⁰. Tu autem dn̄e. Omelia. Nemo accendit. Infra de sancto benedicto de marcio. De sancta prisca v̄gine ⁊ martyre. Oratio.

DA quesum⁹ omnipotēs deus ut qui beate prisce virginis ⁊ martyris tue: natalicia colimus ⁊ annua solēnitate letemur ⁊ tante fidei proficiamus exemplo. Per dominum. Lectio. j⁹

BEata prisca ciuis romana clarissimo patre ter cōsule nata decimo etatis sue anno: dum in ecclesia oraret tenta est ab apparitoribus ⁊ ad claudium imperatorem festinanter adducta. Cui⁹ pulchritudinem claudius vehement̄ admirans ait. Magn⁹ es de⁹ apollo ⁊ gloriosus qui hāc virginem genere preclaram: vultu decoram: mente serenā cōposuisti. Et hec dicens interrogauit eā de cultu ⁊ religione suo₄ deo₄. Cui illa ait: Ego quottidie sine sanguine imolo deo. Tu. Lectio. ij⁹

HEc audiēs imperator iussit eam diutissime cedi. Tandem post plura supplicia ducta in carcerē voce magna clamabat. Custodi me domine a nequissimo principe: qui tuam bonitatē pro nihilo cōputat. Mane vero electa de carcere: feruentibus adipibus

et pinguedinem est peruncta: sed in domino cōfortata vinci omnino nō potuit. Deinde educta ad sacrificandum ingressa est templum: et ea orante tonitruū factum est magnū et cecidit ignis de celo et combussit magnam multitudinē et idolum cōminutum est. Tu aūt dn̄e. Lectio.iij.

POst hec imperator clausit eam in templo: et ianuas templi anulo suo signauit ut ibi fame deficeret. Sed deus omnipotens ancillā suā non deserens: eam et angelico solatio releuauit: et idolū qd̄ erat in templo sua virtute eiecit. Die autem tertia ingressus imperator in templū ut vidit simulachrū deiectū et cōminutum: nimis iratus iussit illam capite puniri. Educta autem via hostiensi miliario decem ab vrbe ibi decollata est. Cuius corpus xp̄iani occulte tulerūt et ibidem facto sepulchro sepelierunt. xviij. die mēsis ianuarij. Tu autem dn̄e. De sanctis mario martha audifax et abacuk martyribus Oratio.

EXaudi domine populum tuum cum sanctorū tuorum marij marthe audifax et abacuk patrocinio supplicantem: ut temporalis vite nobis tribuas pace gaudere: et eterne reperire subsidiū. Per dominum. Lectio.j.

TEmporibus claudij imperatoris: venit quidam vir de perside noīe marius cū vxore sua martha duobusqʒ filijs audifax et abacuk: qui ceperūt corpora sanctorū p carceres et sepulturas conquirere et eis pro posse necessaria ministrare. Quod audiēs claudius iratus est: et tradidit eos musciano vicario dicēs: Si nō sacrificauerint: et reliquerint superstitionē hanc diuersa i eos tormenta exerce. Quos cum cogeret muscianus ad sacrificandū sancti dixerūt. Stultā rem loqueris. Tu autem domine. Lectio.ij.

Tunc muscianus vicarius iussit eos expoliari: et fustibus cedi. Martham vero stare ante eos. Et cū cederentur sub voce preconia dicente: precepta principum contemnere nolite Martha dicebat: Filij mei cōstantes estote. Marius vero laudabat dominū dicēs. Gloria tibi dn̄e ihesu xp̄e. Tūc vicarius iussit eos i eculeo suspēdi

Cūq[ue] traherent̄ clamabat au-
diēt filius maior. Gloria tibi
dn̄e ihesu christe: qui dignat[us]
es cōnumerare nos cū seruis
tuis. Iratus muscianus iussit
ignem ad latera eorum poni:
et eos vngulis ferreis radi. Tu.

Lectio. iij.

Deinde iussit in
cōspectu marthe manus eorū
precidi. Martha vero colligēs
sanguinē mariti et filiorum ca
put suum et faciē liniebat cum
gaudio. Post hec vicari[us] de-
dit in eos sententiā ut decolla
rētur. Qui ducti via cornelia
miliario .xiij. decollati sunt.
Martham vero in puteo neca-
ri precepit. Quorum corpora
matrona felicitas rapuit: et in
p̄dio suo sepeliuit sub die .xiij
kal. februarias Ubi prestāntur
beneficia dn̄i nostri ihesu xp̄i
vsq[ue] in hodiernū diem. Tu.

De sanctis fabiano et sebastia
no martyrib[us] ad vē. añ. Sanc-
tū ē verū lumen. Ps. Oia lau-
date. Cetera de cōi martyrum
Et licz ut plurimū in ecclesijs
secularib[us] fiat officiū de solo
beato sebastiano: hoc tamen repu
gnat rationi et etiā officio cu
rie romane nisi forsan hoc lo-
cū posset habere: vbi ecclesia
i honore sancti sebastiani eēt
constructa. Oratio.

Deus qui beatos marty-
res tuos fabianū atq[ue] se
bastianū virtute constātie in
passione corroborasti: ex eorū
nobis imitatione tribue pro
amore tuo prospera mūdi de
spicere: et nulla eius aduersa
formidare. Per. Historia de
cōi martyrū. Lectio. i.

Fabianus ciuis romanus
venit cū populo: vbi de-
functo romane vrbis episco-
po de successore eligendo tra-
ctabat̄. Cūq[ue] rei exitū scire vel
let: ecce columba candida su-
per caput eius descendit. Ob
cum omnes mirarent̄ ab eis i
papam eligit̄. Hic per omnes
regiones septem diacones mi
sit: qui oium gesta martyrum
colligerent. Tandē post mul-
ta et diuersa meritoria opera:
pontificatus sui anno. xiij. ius
su decij capitis trūcatiōe mar
tyrio coronat̄. Tu. Lectio. ij.

Sebastianus mediolanensiū
partium ciuis: diocletiano et
maximiano īpatorib[us] ita cha-
rus erat: ut principatum ei p̄-
me cohortis traderent et suis
eū cōspectibus iuberent semp
astare. Erat enī vir totius pru
dentie: in sermone verax: in

iudicio iustus: in consilio prouidus: in cõmisso fidelis: in cõuictu strenuus: in bonitate cõspicuus: in vniuersa morũ honestate preclarus. Tu. L.iij.
Hunc milites ac si patrem venerabant: hunc vniuersi qui preerãt palatio charissimo venerabant affectu. Erat enim verus dei cultor: et necesse erat ut quem deus perfuderat gratia ab omnibus amaret. Christo igit quotidie sedulum exhibebat officium: sed agebat quatenus hoc sacrilegis regibus esset occultũ: nõ passiõis timore pterrit⁹ nec p̃rimonij sui amore ↄstrict⁹, sz ad hoc tñ sub clamide terreni iperij: christi militem tegebat absconditũ: ut xp̃ianorũ animas quas inter tormenta videbat deficere confortaret. Tu. L.iiij.
Deniq3 postq̃ multas martyrum mentes a timore passionis eripuit et ad coronã perpetue glie incitauit. Clarissimos quoq3 viros marcellianum et marcum geminos fratres pro christi nomine in vinculis cõstitutis: et capitali sentẽtie subactos: in fide confortauit: ipse quoq3 quis esset apparuit. Cũ esset ergo cognitus xp̃i miles dignissimus: qui ante sub clamide latuerat: suggessit de eo fabianus prefectus diocletiano imperatori. Tu autem domine. Lectio.v.
Iratus aũt diocletian⁹ iussit eum duci in campuz: et ligari quasi signum ad sagittanduz iussitq3 ut sagittarij in eum irruerent. Positum ergo in medio campo ita repleuerunt eũ sagittis: ut quasi hiricius ita esset infixus ictibus sagittarũ. Estimantes autem illum esse mortuum abierunt. Abijt aũt quedam matrona: et inueniẽs eum viuum: duxit in domum suam. Ubi infra paucos dies in omnibus membris recuperauit integerrimam salutem. Tu autem dñe. Lectio.vi.
Cũq3 oẽs christiani ad eum confluerent: hortabant eũ inde abscedere. Ille autem oratione facta erist. Quem cũz vidisset diocletianus iussit tandem in ipodroniũ palatij duci et tãdiu fustigari: q̃diu spiritũ exalaret. Quod cum fecissent: nocte miserũt corpus ei⁹ eius in cloacam magnã dicẽtes. Ne forte xp̃iani eum sibi martyrẽ faciãt. Beata vo lucina a btõ sebastiano per visũ

monita tulit inde corpus eius et cum omni diligentia vbi ipse iusserat sepeliuit. Tu aut dñe.

In illo tempo Secdm lucã. re: Descendens ihesus de monte stetit i loco campestri et turba discipulorum eius et multitudo copiosa plebis: ba omni iudea et hierusalem et maritima: et tyri et sydonis qui venerant ut audirent eum et sanarentur a languoribus suis. et reliqua. Omel. venerabilis bede presbyteri. L. v

At ipse eleuatis oculis in discipulos suos dicebat Beati pauperes spiritu: quia vestrũ est regnũ dei. Et si generaliter oibus loquitur: specialius tamen oculos saluator in discipulos leuat: ut his q verbum intenta cordis aure percipiũt latius saporis intimi lumẽ aperiat. Tu autem domine miserere nostri. Lectio. vi.

Beati itaq pauperes: nõ vtiq omnes: sed illi tantũmodo q omne presentis seculi: tametsi altũ videatur pro nihilo culmẽ ducunt. Qui merito regni celestis perhibentur munere digni: quia delectationis humane p bantur cupiditate nudati. Qualem se rex dauid pauperiẽ sustinuisse declarãs ait. Ego vo egenus et pauper. Tu aũt dñe

Beati qui nũc esuri L. ix. tis quia saturabimini. Quid esurire beati: quid sitire debeant mathe⁹ exponit: videlz iusticiã. Potest et simplr accipi. Beati qui nũc esuritis: q castigatis corpus vestrũ et seruituti subijcitis: q i fame et siti verbo operã datis: quia celestium tunc gaudiorum habebitis vbertate perfrui. Tu autem domine. De sancta agnete virgine et martyre ad vs. aã Ueni electa mea. ps Omnia laudata. Cap. Dñe deus meus, infra de cõi virginum. R Amo xpm. Añ Christi virgo nec terrore cõtunditur nec blandimento seducitur ps Mgt. Oratio.

Omnipotens sempiterne deus qui infirma mũdi eligis: ut fortia queq cõfũdas concede ppicius: ut qui beate agnetis vginis et martyris tue natalicia colim⁹ eius apud te patrocinia sentiam⁹ Per. Inuitatoriũ. Agnũ sposũ. In primo nocturno añ Discede a me pabulum mortis: quia iam ab alio amatore puenta sum. ps Dñe dñs. Añ Dexterã meam et collum meum cinxit lapidi-

bus preciosis: tradidit aurib⁹ meis inestimabiles margaritas. ℟. Celi enarrant Añ. Posuit signū in faciem meam: ut nullū preter eum amatorē admittam. ps. Domini est terra. ℣. Specie tua ꝛ pulchritudine tua. Lectio. i

Diem festum sacre virginis celebrantes omnes gloriemur in dño ꝛ ad edificationē virginū qualiter passa sit beata agnes ad memoriaꝫ reuocem⁹. Tertiodecimo enī etatis sue anno: mortē pdidit ꝛ vitam inuenit: quia solū vite dilexit auctorē. Cōputabatꝰ in annis infantia: sed erat senectus mētis imensa: corpore quideꝫ iuuencula: sed animo cana: pulchra facie: sed pulchrior fide. Que dū a scholis reuertiꝰ a prefecti vrbis filio adamatꝰ. Qui cepit offerre plurima: ꝛ ampliora promittere: si consensum suū eius cōiugio non negaret. Tu. ℟. Diem festum sacratissime virginis celebrem⁹: qualiter passa sit beata agnes ad memoriā reuocemus: tertiodecimo etatis sue anno mortē perdidit ꝛ vitam inuenit. Quia solū vite dilexit auctorem. ℣. Ingressa agnes turpitudinis locum angelum dñi preparatuꝫ inuenit. Quia solum. Lectio. ij

Ad hec beata agnes: tale fertur iuueni dedisse responsum. Discede a me fomes peccati: nutrimentum facinoris: pabuluꝫ mortis: quia iam ab alio amatore preuenta suꝫ qui mihi satis meliora te obtulit ornamēta: ꝛ anulo fidei sue subarrauit me. Dexteram meā ꝛ collum meum cinxit lapidibus preciosis: tradidit aurib⁹ meis inestimabiles margaritas: ꝛ circūdedit me vernantibus atqꝫ coruscantibus gēmis. Posuit signū suum in faciē meam ut nullum preter ipsum aliū amatorem admittam. Tu autē dñe. ℟. Dexteram meam ꝛ collum meum cinxit lapidibus preciosis: tradidit auribus meis inestimabiles margaritas. Et circūdedit me vernantibus atqꝫ coruscantibus gēmis. ℣. Induit me dominus cyclade auro texta: ꝛ imensis monilibus ornauit me. Et circūdedit me.

Audiens hec Lectio. iij

insanus iuuenis amore capitur ceco: ꝛ inter angustiaꝰ animi anhelo cruciaꝰ spiritu

Fiunt hec nota patri eius: qui missa apparitione cum ingenti strepitu suis eã tribunalib⁹ sisti pcepit. Et primum eã blãdis sermonibus secretius prouocat: dehinc terroribus pulsat. Sed xpi virgo nec blandimento seduci potuit nec terrore cõcutitur: sed eodez vultu: eodẽqz animo perseuerans: r terrentẽ similiter sicut r blandientem animo deridebat. Vidẽs aũt sempronius prefectus tãtã in puella cõstantiã: parentes ei⁹ alloquitur: r titulũ eis xpianitatis opposuit. Deinde dixit ad virginẽ: vnum tibi e duobus elige: aut cũ virginib⁹ dee veste sacrifica: aut cum meretricibus scortaberis in contubernio lupanari. Tu aũt dñe. ℟. Amo xpm in cuius thalamum introiui: cui⁹ mater virgo est: cuius pater feminã nescit: cui⁹ mihi organuz modulatis vocibus cantat. Quẽ cũ amauero casta sum: cum tetigero mũda sum: cũ accepero virgo suz. ℣. Mel r lac ex ei⁹ ore suscepi: r sanguis eius ornauit genas meas. Quẽ. Gloria. Quẽ

In secundo nocturno an. Induit me dñs cyclade auro textã: r imẽsis monilibus ornauit me. ps. Eructa. An. Mel r lac ex ore eius suscepi: r sanguis ei⁹ ornauit genas meas ps. Deus noster. An. Ipsi soli seruo fidẽ: ipsi me tota deuotione cõmitto. ps. Fundamenta. ℣. Diffusa ẽ gratia. L. iiij

Ad hec beata agnes cum ingenti constantia dixit Si scires quis eẽt deus meus non ista tu ex ore proferres. Vnde secura in nomine eius contemno minas tuas credẽs qꝫ neqꝫ sacrificem idolis tuis: neqꝫ polluar sordib⁹ alienis. Mecũ enim habeo custodez corpis mei angelum dñi. Ad hec insanus iudex: iussit eam expoliari r nudã ad lupanar duci sub preconis voce dicentis: Agnetẽ sacrilegã virginez dijs blasphemiã inferentem: scortũ lupanaribus datã. Tu aũt dñe. ℟. Omnipotẽs adorande: colende: tremende: benedico te: quia per filiũ tuum vnigenitum euasi minas hominum impiorum. Et spurcitias diaboli impolluto calle trãsiui. ℣. Ingressa agnes turpitudinis locum: angelũ dñi preparatũ inuenit. Et. L. v

Ingressa autem agnes turpitudinis locum: angelũ

dei illic ita paratũ inuenit: ut circũdaret eã imenso lumine ut nullus posset eam pre splen dore nec contingere nec vide re. Fili⁹ aũt prefecti ingressus audacter statim prefocatus a diabolo expirauit. Instante autem patre eius apud eam: orauit ad dominũ: ⁊ filiũ eius resuscitauit. Qui egressus fo ras cepit clamare voce publi ca ⁊ dicere. Unus deus in ce lo ⁊ in terra: qui est deus xpia norum. Prefectus autem vi dẽs tãta mirabilia obstupuit sed veritus seditionẽ si contra tẽplorum pontifices eã defensa ret: tristis abscessit: ⁊ vicarium ad seditionẽ populi dereliqt. Tu aũt dñe. ℟. Ipsi sum de sponsata cui angeli seruiunt: cui⁹ pulchritudinẽ sol ⁊ luna mirant. Ipsi soli seruo fidem Ipsi me tota deuotione com mitto. ℣. Propter veritatem ⁊ mansuetudinẽ ⁊ iusticiam. Ipsi. Lectio. vj

Vicarius autem populi seditionẽ nõ ferẽs: iussit copiosum ignem accendi: ⁊ in medio flãmarũ virginẽ iacta ri: quã tamẽ penitus in nullo contingebant. Orante autem beata agnete: ita ille ignis ex tinctus est: ut nec tepor quidẽ incendii remaneret. Tũc aspa sius vicarius in gutture eius gladiũ mergi pcepit: atq; hoc exitum roseo sanguinis sui co lore perfusam xps sibi sponsã ⁊ martyrẽ dedicauit. Tu. ℟. Induit me dñs vestimẽto sa lutis: ⁊ indumento leticie cir cũdedit me. Et tanq; sponsam decorauit me corona. ℣. In duit me dñs cyclade auro te xta: ⁊ imensis monilibus or nauit me. Et. Gloria. Et. In tertio nocturno añ. Cuius pul chritudinẽ sol ⁊ luna mirant: ipsi soli seruo fidẽ. ps. Cãtate. Añ. Christus circũdedit me vernãtibus atq; coruscantib⁹ rosis. ps. Dñs regnauit. Añ. Ipsi sum desponsata cui ange li seruiunt: cuius pulchritudi nẽ sol ⁊ luna mirant. ps. Can tate. ij. ℣. Adiuuabit eam. Omel. Sile est regnũ celorum thesau infra de cõi. ℟. Iam corp⁹ eius corpori meo socia tũ est. Et sanguis ei⁹ ornauit genas meas. Cui⁹ mater vir go est: cuius pater feminã ne scit. ℣. Ipsi sum desponsata cui angeli seruiunt: cuius pul chritudinẽ sol ⁊ luna mirant Cuius. ℟. Pulchra facie sed

leo assūptus atq; ad ignis pa-
tibulū rapt⁹: moras carnificū
arguendo ad penā alacriter p
perabat. Intrepidus itaq; dei
atletha candētis ferri machi-
nam vltro cōscendit. Tu. R.
Ualerius igit' epc̄s z leuita vin
centius spe fruendi victorie di-
uinitus subnixi In confessio
ne deitatis alacriter cucurre-
rūt. V. Tanto nāq; feliciores
se esse credebant: quāto acrio
ra tyrāni supplicia pia longa-
nimitate certassēt euincē. In
Gla In secundo nocturno añ
Tāto nāq; feliciores se eē cre-
debant: quanto acriora tyran
ni supplicia pia longanimita-
te certassent euincere. ps. Uer
ba mea. Añ. Leuita vincēti⁹
dixit btō valerio: si iubes pat
sancte: responsis iudicē aggre
diar. ps. Dñe dñs. Añ. Jam ti
bi fili charissime dudum ver-
bi diuini curam cōmiseram:
nūc quoq; pro fide qua stam⁹
responsa cōmitto. ps. In dño
confido. V. Posuisti dñe sup

Sanctus igit' dei L. iiij
torquet' exuritur: z mem
bris omnib⁹ ardentes lamine
infigunt'. Dumq; sanguine flā
ma respergit': vulnera vulneri
bus imprimunt'. Salis igni-
bus sparsis crepitantes minu-
cie per membra dissiliunt. In
ter hec manet seruus dei imo-
tus z erectis in celum lumini-
bus dominū precabat'. Itaq;
delatus inde ad lectulū: mox
preciosam resolutus in morte
celo spiritum reddidit: diocle
tiano z maximiano imperan
tib⁹. Anno domini. cc.lxxxvij
Tu autem domine. R. Leui
ta vincentius dixit beato va-
lerio si iubes pater sancte re-
sponsis iudicem aggrediar.
Jam tibi fili charissime dudū
verbi curam cōmiseram. Nūc
quoq; pro fide qua stamus re
sponsa cōmitto. V. Tibi eniz
gemina scientia pollenti ac su
perni amoris igne feruenti ce
lestis olim doctrine ministe-
rium delegaui. Nunc quoq;

De hoc glo Lectio. v
rioso martyre sic excla-
mat augustinus. Beatus vin
centius vicit in verbis: vicit i
penis: vicit in confessione: vi
cit i tribulatiōe: vicit exust⁹. vi
cit submersus: vicit ortus: vi-
cit mortuus. Item torquetur
vincentius ut exerceatur: fla-
gellat' ut erudiatur: tundit' ut
solidetur: exurit' ut purgetur.
Tu autem domine miserere.

℟. Ecce iam in sublime agor et omnes principes tuos seculo altior o tyranne despicio: nolo gloriã meã minuas: nec dãna inferas laudi. Paratus sũm eni ad oia tormẽta p salua toris noie sustinenda. ℣. Insurge ergo et toto malignitatis spiritu debachare: videbis me dei virtute plus posse duz torqueor: ꝙ possis ipse qui torques Paratus sum. Lectio. vi.

Prudentius quoq; vincẽtium respondisse datiano sic dicit: Tormenta carcer et vngule: stridensq; flãmis lamina: atq; ipsa penarum vltima mors: xpianis ludus est. Tunc datianus vinctũ retortum brachijs sursum ac deorsum extendite: cõpago donec ossium diuulsa mẽbratim crepaet. Ridebat hec miles dei: man' cruẽtas increpãs ꝙ fixa non profundi' intraret artus vngula. Tu. ℟. Assumptus ex eculeo leuita vincentius atq; ad patibulũ raptus: tortores suos pene preueniẽs. Moras carnificũ arguendo ad penaz alacriter pperabat. ℣. Intrepidus itaq; dei athleta candẽtis ferri machinã vltro conscẽdit. Moras. Gloria. In tertio nocturno aña. Beatus vincentius cuius mens iam conscia erat corone dixit datiano: hactenus a te habitus sermo denegandа fide porauit. ps. Dñe quis. Aña. Nefariũ tamen apud xpianos prudẽtiã esse cognosce deitatis cultum abnegando blasphemare. ps. Dñe in virtute. Aña. Profitemur eni xpiane religionis nos esse cultores: ac vni' veri dei pmanentis in secula famulos et testes. ps. Bonũ est cõfiteri. ℣. Magna ẽ glia. Scdz matheũ

In illo tempore. Dixit ihesus discipulis suis. Si qs vult post me venire abneget semetipsum: et tollat crucẽ suã et sequatur me. Et reliqua.

Omelia beati gregorij pape.

Quia dñs Lectio. vij.

ac redemptor noster: nouus homo venit in mundum: noua precepta edidit mundo Uite etenim nostre veteri i vitijs enutrite: contrarietatẽ opposuit nouitatis sue. Quid eni vetus qd carnalis homo nouerat: nisi sua retinere: aliena rapere si posset: concupiscere si non posset: Sed celestis medicus quib' vis vitijs obuiantia adhibet medicamẽta qb'

sed exemplum esto fidelium in verbo: in cōuersatione: in charitate: in fide: in castitate. Attende lectioni exhortationi & doctrine. Noli negligere grām que in te est: que data est tibi per prophetiā cū impositione manuum presbyteri. Tu aūt dñe. Lectio. iiij.

Gratias ago deo meo cui seruio a progenitoribus meis in conscientia pura q̄ sine intermissione habeā tui memoriā in orōnib⁹ meis: nocte ac die desiderans te videre: memor lachrymarū tuarū ut gaudio implear recordationem accipiēs eius fidei que est in te nō ficte. Tu. Lectio. v.

Noli itaq̄ erubescere testimonium dñi nostri ihesu xp̄i: neq̄ me vinctū eius: sed collabora euāgelio formā habens sanorū verboꝝ q̄ a me audisti in fide & dilectione in xp̄o ihū bonū depositū custodi per spiritū sanctū qui habitat i nobis. Cōforta te fili mi i grā q̄ ē in xp̄o ihesu: & q̄ audisti a me per multos testes: hec cōmenda fidelibus hoībus: q idonei erunt & alios docere. Tu. Lectio. vj.

O timothee assecutus es meā doctrinam institutionē. Propositū: longanimitatē: dilectionem: patiētiā: persecutiones: passiones: qualia mihi facta sūt antiochie: iconio: lystri quales persecutiones sustinui: & ex omnib⁹ eripuit me dñs. Et omnes qui pie volunt viuere in xp̄o ihesu persecutionē patiunt̄. Tu vō permane in his que didicisti & credita sunt tibi. Tu aūt dñe. Cap.

Charissime. Testificor corā deo & xp̄o ihesu qui iudicaturus est viuos & mortuos & aduētū ipsius: & regnū ei⁹: predica verbū: insta oportune & importune: obsecra: increpa: i oī patiētia & doctrina. Deo. Orō ut s. Ad. vj. cap.

Tu vō vigila: in oībus labora: op⁹ fac euāgeliste ministeriū tuū imple: sobrius esto. Deo. Ad. ix. cap.

Reposita est mihi corona iusticie: quā reddet mihi dñs i illa die iustus iudex: nō solū aūt mihi sed & his qui diligunt aduentum eius. Deo.

De festo conuersionis sancti pauli apostoli ad vē. aū. Sancte paule apostole predicator veritatis & doctor gentiū. Intercede pro nobis ad eum qui te elegit. ps. Oīa laudate. Cap.

Saulus adhuc spirās mi-
narū et cedis in discipu-
los dñi: accessit ad principem
sacerdotū et petijt ab eo ep̄las
in damascū ad synagogas: ut
si quos invenisset hui' vie vi-
ros ac mulieres vinctos illos
perduceret in hierusalē. Deo.
℟. Celebrem' cōversionem.
Hymn'. Doctor egregie pau
le mores instrue: et mēte polū
nos trāsferre satage: donec p-
fectū largiat' plen': evacuato
qđ ex parte gerim'. Sit trini-
tati sempiterna gloria: honor
potestas atq; iubilatio in uni-
tate cui manet imperiū ex tūc
et modo p eterna secula Amē.
℣. In omnē. Añ. O gloriosū
lumē oīum ecclesiarū sole splē
didi?o vere aplicū sidus altis
simum: scē paule q eterni regis
splēdorē tenebris gentiū infu
disti: q in terra positus celorū
secreta petisti: et q̄ nō licet ho-
mini loqui pudisti illuc sup-
plices nos post huius carnis
terminū pducere dignare qs
fecisti veritatis lumē agnosce
re. ps. Magt. Oratio.
Deus qui universum mū-
dū beati pauli apli tui p
dicatione docuisti: da nobis
q̄sumus: ut q ei' hodie festum
cōversionis colimus: per eius
ad te exempla gradiamur.
Martyris tui Cōmmed
pjecti nos q̄sumus dñe
interventio gloriosa cōmēdet
ut quod nostris actibus non
meremur ei' pcibus cōsequa-
mur. Per. Invit. Laudemus
deū nostrū. In cōversiōe apli
pauli. ps. Venite. In pmo no
cturno añ. Saulus adhuc spi-
rās minarū et cedis in discipu
los dñi: abijt ad pncipē sacer
dotū et petijt illū ut ubicūq; in
veniret hui' viros vinctos p-
duceret in irlm. ℟. Paterna
rū traditionū amplius emula
tor existens. ps. Celi enarrant
Et nota q finito psalmo quo
libet pmo v̄sicul' añe dicit: et
post hec añ repetit sup psalmū
incepta. Silr modo fit in alio
festo suo: et in festo beati laure
tij martyris. Añ. Ibat igitur
saulus furia invect' dirūq; si-
bi toto pectore virus efflabat
et scōꝝ sanguinē sine intermis
sione sitiebat. ℣. Et cū iter fa
ceret contigit ut appropinqua
ret damasco. ps. Benedicam.
Añ. Et subito circūfulsit eum
lux de celo et cecidit in terram
nihilq; videbat. ℣. Audivit
aūt vocē de celo dicentem sibi

saule saule qd me persequeris. ps Eructauit. ℣. In omnem terrã. Lectio.j.

Fuit vir quidã in hierusalẽ de tribu beniamin nomine saulus: eruditissim⁹ in libris moysi et cũctis legis cerimonijs q̃ tũc ẽm lrãm gerebãtur: nihil i his mysticũ sentiẽs uel aduertẽs. Hic deuastabat ecclesiã dei ingrediẽs domos et trahens viros ac mulieres atq; in carcerẽ ponẽs. Tu. ℟. Saulus adhuc spirãs minarũ et cedis i discipulos dñi abijt ad principẽ sacerdotũ. Et petijt illũ ut vbi inueniret huius vie viros: vinctos perduceret in iрlm. ℣. Ibat aũt saulus furia inuectus: diriũq; toto pectore virus efflabat. Et petijt illum. Lectio.ij.

Ibi cũ adhuc spiraret minas et cedes in aplos dñi accessit ad principem sacerdotum: et petijt ab eo eplas in damascũ ad synagogas: ut si q̃s inuenisset huius vie viros ac mulieres vinctos perduceret i irlm. Et cũ iter faceret: cõtigit ut appropinquaret damasco. Et subito circũfulsit eum lux de celo: et cadẽs in terrã: audiuit vocem dicentẽ sibi. Saule saule quid me persequeris: Durũ est tibi contra stimulum calcitrare. Tu aũt dñe. ℟. Ibat aũt saulus furia inuectus: diriũq; toto pectore vir⁹ efflabat Et sanctorum sanguinem sine intermissione sitiebat. ℣. Per totam iudeã insania ferebatur ut xpi mẽbra laniaret in terris Et sanctorum. Lectio.iij.

Qui dixit: Quis es domine. Et ille: Ego sum ihesus quẽ tu persequeris. Sed surge et ingredere ciuitatem et dicet tibi quid te oporteat facere. Uiri aũt illi q comitabantur cum eo stabant stupefacti: audientes quidem vocem: neminem autem videntes. Surrexit autem saulus de terra: apertisq; oculis nihil videbat. Ad manus aũt illũ trahentes introduxerunt damascũ. Et erat ibi tribus diebus non videns et nõ manducauit neq; bibit. Tu aũt dñe. ℟. Damasci prepositus gẽtis arethe regis voluit me comprehendere. A fratribus per murũ sum missus in sporta: et sic euasi manus eius in nomine domini. ℣. Deus et pater domini nostri ihesu xpi scit quia non mentior. A fratribus. Gloria. In secũdo no

ctiuo añ. Saule saule quid me persequeris: quis es dñe? ego sum ihesus quē tu persequ ris: durum est tibi cōtra stimu lum calcitrare. ℣. Sed surge et ingredere ciuitatem: et dicet tibi quid te oporteat facere. ps. Omnes gētes. Añ. Ad ma nus aūt illum trahentes intro duxerunt damascū: et erat tri bus diebus nō videns: et non manducauit neq bibit. ℣. Surrexit autē saulus de terra apertisq oculis nihil videbat ps. Exaudi deus deprecationem. Añ. Saule frat dñs misit me ihesus qui apparuit tibi i via qua veniebas: ut videas et im plearis spiritu sancto. ℣. Et abijt ananias et introiuit i do mū: et imponens ei manus di xit. ps. Exaudi deus orōnem. ℣. Cōstitues eos. Lectio. iiij.

Hodie lectio de actibus apostolorum recitata est vbi apostolus paulus ex persecutore xpianorum: annunciator factus est xpi: percutiens eos et sanans: occidens eos et viuificans. Oc cisus agnus a lupis faciēs agnos ex lupis. In paulo ergo xpus fidem nominis sui: dum ipsaz fidem persequeret elegit. Qui duz velut acerrimus persecu tor xpianam vastat ecclesiam inimico adhuc eius in pecto re: amicum sibi cor xpus inue nit. Tu autem domine. ℟. A xpo de celo vocatus et in ter ram prostratus: ex persecuto re effectus est vas electionis et plus omnibus laborans mul to latius inter omnes verbi gra tiam seminauit. Atq doctri nam euangelicam sua predi catione compleuit. ℣. Inter apostolos vocatione nouissi mus: predicatiōe primus: no men christi predicauit multa rum gentiū populis. Atq.

Lectio. v.

Hic est pau lus qui christi vocibus in clamatus e celo: subito factus est pastor ex lupo: ex predone custos: ex hoste defensor. Hic est qui oculis in se iudaice infi delitatis obtusis: vidēdi aciē nō perdidit sed mutauit. Ami sit oculos et recepit visum: ut in vno eodemq tempore: et in persequentem cecitatis vindi cta procederet: et vocantis dei gratia illuminaret electū. Tu autez domine miserere nostri ℟. Uade anania et quere sau luz quia vas electionis mihi est: ut portet nomē meū. Corā gētibus et regibus et filijs israel.

℟. Ego enī ostendā ei quāta oportet eū pati p̄ noīe meo. Locum. Lectio .vj.

Quisquis fratres charissimi malus est cū paulo p̄sternat in malo ut cū eo erigatur in bono: q̄m ⁊ ille cecidit malus ⁊ surrexit bonus. Prostratus est iniquus ⁊ erectus ē iustus. Cecidit ergo paulus sęuissim⁹ persecutor ⁊ surrexit veridic⁹ predicator. Cadens lumē corporis impius perdidit surgens lumen cordis iustificatus accepit. Tu. ℟. Ingressus paulus in synagogā predicabat ihesū iudeis. Affirmās q̄ hic est xp̄s. ℣. Saulus qui ⁊ paulus magn⁹ p̄dicator magis ac magis conualescebat ⁊ ↄfundebat iudeos. Affirmās. Gloria. Affir. In tertio noct. Añ. Sub manu ↄtinue ananie ceciderunt squame ab oculis eius: ⁊ surgēs baptizatus est ⁊ accipiēs cibū confortatus est. ℣. Fuit aūt cū discipulis qui erant damasci p̄dicēs aliquot. Ps. Confitebimur. Añ. Ingressus paulus in synagogā predicabat iudeis dñm affirmens quia hic est xp̄s. ℣. Stupebāt aūt oēs qui eum audiebāt. Ps. Dñs regnauit exul. Añ. Mirabant autē oēs qui audiebant dicētes: nōne hic est qui ad hoc venit ut expugnaret nomen istud: ⁊ in eum glorificabāt ihesum. ℣. Disputabat autē cū grecis ⁊ retinebat iudeos. Ps. Dñs regnauit exul. ℣. Tu. nus honor. [illegible] Lectio .vij.

In illo tēpore dixit ihesus discipulis suis parabolā hanc. Homo quidā erat diues qui habebat villicū: ⁊ hic diffamatus est apud illū quasi dissipasset bona ipsi⁹. Et rel. Omelia bti hieronymi presbyteri. Lectio .vij.

Quidā hanc similitudinē in paulo apl'o cōpletā intelligi volum⁹ hoc modo. Homo iste diues ē potēs est qui habuit villicū: paulū. Capl'm cui diuitias dispensandas cōmisit: q̄ secus pedes gamalielis legis doctoris iuxta veritatē paterne legis est erudiuit. Sed male diuitias dñi sui tractauit q̄ legem carnaliter intelligēs xp̄i ecclesiā persecutus est sicut sacra actuum lectio manifestat. Tu. ℟. Sancte paule ap'le p̄dicator veritatis ⁊ doctor gētiū. Intercede p̄ nobis ad deū q̄ te elegit. ℣. Ut digni efficiamur grā dei. Intercede. Lectio .viij.

Diffamatus ē autē apud
dñm suū qui dictū est de
eo. Dñe audiui a multis de vi
ro hoc quanta mala fecis tuis
fecerit in ihrlm. Cūq3 fama p̄se
cutionis ei⁹ ad dñm ascēdisset
p̄gente eo damascū3 vocauit
eū dñs suus de celo: ⁊ ait illi:
Saule saule qd me p̄sequeris
Quod est dicere: Quid hoc au
dio de te: Redde rōnem villi
cationis tue: iam enī nō pote
ris villicare id est iudaiçare.
Tu. ℟ Elegit dñs virū de ple
be ⁊ claritate3 visionis eterne
dedit illi: celebrem⁹ conuersio
nē apli pauli. Gaudiū sit in ce
lo ⁊ in terra pax hominib⁹ bo
ne volūtatis. ℣. Magnifica
uit eū in conspectu regu3 ⁊ de
dit illi coronā glorie. Gaudiū
Et laudauit dñs ℟. Lc.
villicū iniqtatis: qz pru
denter fecisset videl3 paulum
aplm ex p̄secutore p̄dicatore3
factū: in doctrina ⁊ p̄dicatiōe
magnificauit. Hic est paulus
qui p suarū remuneratiōe vir
tutū: vltra humana merita ter
tiū raptus ad celū: celestia se
creta cognouit: ut ecclesiaru3
futurus doctor: inter angelos
disceret qd inter hoies p̄dica
ret. Tu. ℟. Celebrem⁹ ɔuersio
nē sancti pauli apli. Quia ho
die ex p̄secutore effectus ē vas
electionis. ℣. Gaudent ange
li ⁊ exultāt archāgeli ⁊ collau
dant in celis filiu3 dei. Quia.
Gloria. ℣ Dedisti hereditatē
Ad laudes aň. Saulus aute3
intrauit ad principem ⁊ petijt
eplam in damascū ad synago
gā: ut quoscūq3 sacre fidei vi
ros inueniret: vinctos p̄duce
ret in ihrlm. Aň. Accepta p̄tāte
ibat p viā fremēs ⁊ frendēs ⁊
crudelit̄ seuiēs: capere cupiēs
quos vellet: quia captus est: sit
laus ⁊ honor deo. Aň. Venit
vox de celo cū luce sup eu3 di
cēs ei: saule saule qd me perse
queris: durū est tibi contra sti
mulū calcitrare. Aň. Respon
dit miles: qs es tu dñe: ⁊ vox
de nube dixit: ego sum ihesus
quē tu p̄seqris: dñe qd me iu
bes facere. Aň. Saulus autē
fremēs ⁊ stupēs dixit ad eum:
dñe qd me vis facere: ait autē
dñs ad eū: surge ⁊ igredere ci
uitatē: ⁊ dicet tibi qd te oppor
teat facere. Cap. Saulus ad
huc. Hymn⁹. Doctor egregie.
℣. Annūciauerūt. Aň. Vos q
reliqstis oīa: ⁊ secuti estis me:
centuplū accipietis: ⁊ vitā eter
nā possidebitis. ps Benedict⁹

Oratio. ij. Ad. vi. cap.

SAule frater dñs misit me ihesus: qui apparuit tibi i via qua veniebas: ut videas ꝛ implearis spū sancto. Deo.

SAulus aūt Ad. ix. cap. multomagi; ꝯualescebat ꝛ ꝯfundebat iudeos qui habitabant damasci: affirmās q̄ hic est xp̄s. Deo. In secundis vē. añe de laud. ps. de aplis: Cap. ū. R̄. Ingressus paulus Hymn⁹ ꝛ V̄. ū. Añ. Hodie electoꝝ oīuꝫ caput ꝛ spōsus ecclesie xp̄s saulū strauit ꝛ paulum statuit: faciēs de inimico amicū: ex ꝑsecutore veritat; doctorem. ps. Magnificat. Ofo. ū. De sancto iuliano ep̄o cōfessore. Oratio.

COncede quesumus oipotēs de⁹ beati iuliani confessoris tui atq; pontificis nos sequi exēpla: cui⁹ gloriosā celebramus solennia. Per.

Lectio j^a.

IUlianus iste symon ille leprosus fuisse dicit̄ quē dominꝰ a lepra sanauit: q dñm inuitauit ad ꝯuiuiū: q post ascēsionē dñi ab aplis: cenomanēsis ep̄s ordinatus est. Et ideo ab itinerantibus ꝓ inueniēdo bono hospitio inuocat̄ eo q̄ i domo eius dñs fuit hospitat⁹. Sed quiuis iulianus fuerit h tamē certū est q̄ fuit cenomanensis ep̄s: scītate insignis: ꝛ merito fidei celebris. Tu aūt.

Per manus aūt eius L. ij^a tantas xp̄s opabat̄ virtutes ut verbo demones fugaret leprosos mūdaret: cūctisq; languentibus opem crucis medicamine cōcederet. Cū v̄o ad eū plurimi cōuenirent: pro adipiscēda salute corporū: illuminati verbo fidei cū salute redibant aīarum. Hic ad preces populi aque penuria laborantis: baculū quō gestabat humi defigens ꝛ orone facta: fontē viuacissimuꝫ eduxit. Tu autem domine. Lectio. iij^a

Cūq; tēp⁹ imineret quo beatus hic agricola ꝑcepturꝰ fructū laboris sui ad eterna deberet conscendere regna: suis fratribus conuocatis oculisq; ac manib⁹ in celum eleuatis dño grās agens: ouesq; quas xp̄o acquisierat eidē cōmendans: celo reddidit spm. Eadem hora defensore principe ad mensam sedentē: vidit ipse beatuꝫ iulianum ad se venientem in spiritu. Qui defensor illico dixit astantib⁹. Surgamus ꝛ ad

sepeliendū pium magistrū nostrum quantotius properemus. Pro certo enim scimus quia migrauit a seculo. Tu. In die agnetis secūdo: oīa sicut i festo suo: preter orōnem ꝛ lectiones hic sequentes. Orō.

Deus qui nos ānua beate agnetis ṽginis ꝛ martyris tue solennitate letificas: da ut quā ueneramur officio etiā pie conuersationis sequamur exemplo. Per. L. i.

Post passionē beate agnetis octauo die: dum parentes ipsius: ad eius tumulū vigilarēt: viderūt i medio noctis silentio exercitū virginuꝫ auro textis cycladib⁹ radiantem: inꝰ quas viderunt beatā agnetē simili veste fulgentē. Qui dixit illa. Uidete ne me quasi mortuā lugeatis: sed congaudete mihi ꝛ congratulamini: quia cū his omnib⁹ lucidas sedes accepi. Propter hanc igiꝰ visionē celebraꝰ festū agnetis secūdo. Tu. Lectio. ii.

Huius exemplo virginis discite virgines xp̄i amorem in puella feruētē amplecti: ꝛ oēs mūdi diuitias velut stercora reputare. Hec enī tropheū crucis xp̄i arripuit: tam cōtra libidines: q̄ etiā contra vniuersa supplicia fide potius armata q̄ ferro: fortiter dimicauit ꝛ vicit. Tu. Lectio. iii.

Compellit virgo ornamēta suscipe carnis: sed rēnuit quoniam iam susceperat mentis. Nescit aliqd amare qd transit ꝛ dum nimis virginitatē diligit: nec ludibria: nec flāmas: nec supplicia: nec carnifices: nec gladiū ferientis expauit. Tu aūt dn̄e. Lectio. iiii.

Turbatus iuuenis a puella contēptus: ꝛ se muneribus cōplacere existimans: auruꝫ gēmas: cōgeminans vestes predia preciosa promittit. Sed quia christi charitas precium non habet: virginitas sacra in suo gradu vsq ad sanguinis effusionem permansit. Ad cōcupiscentē igiꝰ reuertitur census: ꝛ inconcussa virginitas christo semel oblata pdurat. Tu aūt dn̄e. Lectio. v.

Discite virgines christi normam puellaris exempli: ꝛ oblata sub specie pietatis munuscula virorꝫ: tota intentione conspuite. Et quasi rabidi canis morsus omni cuꝫ gaudio recusate. Accipe virgo: sed quod amori eterno proficiat.

Quotienscumq; ab homine cōse
cuta fueris censum: sic aspice:
ut te sponsam xpi esse cognos
scas. Tu. Lectio. vj.
Videte ergo quō agnes segt
mariā p opprobria. Nullū pe
nitus formidat suppliciū: cui
etiā lupanar turpitudinis: lo
cus orōnis efficit. Et vbi dia
bolus ei ignominiā corruptio
nis pparauerat illic eā excipe
re fecit dñs coronaz sue virgi
nitatis & palmā: efficit orato
riū angelo: vbi locus pdita
rū fuerat animarū. Tu. De
sanctis cyro & iohāne martyrib
memoria. De sancto ignatio
epo martyre. Oratio.
Da q̄sum omnipotēs deus ut
qui beati ignacij marty
ris tui atq; pontificis: solēnia
colimus eius apud te interces
sionibus adiuuemur. Per.
De sancta brigida virgine pro
memoria. Oratio.
Deus qui in beata brigi
da & fidei meritū & virgi
nitatē cōsecrasti cōcede ppiti
ut apud misericordiā tuā eius
precib adiuuemur: cuius cā
stitatis irradiamur exemplis
Per dnm. Lectio. j.
Ignati quasi ignē patiēs
diuini amoris. Hic fuit di
scipulus beati iohānis euan
geliste: & postmodū eps antio
chen. Et qm beate vgini ma
rie notus erat & deuot: inter
cetera dixisse legit eidez epi
stolā in hec verba. Christifere
marie suus ignati. Me neo
phitū iohānisq; discipulū con
fortari & consolari debueras.
De ihesu enim tuo pcepi mira
dictu: & stupefactus sum ex au
ditu. A te aūt q̄ semp fuisti ei
familiariter cōiūcta & secreto
rū eius cōscia: desidero ex aio
fieri certior ex auditis. Tu.
Beata aūt virgo ita L. ij.
ei respondit: Ignatio dilecto
condiscipulo maria humilis an
cilla xpi ihesu. De ihu q̄ a io
hanne audisti & didicisti vera
sūt. Illa credas: illis inhereas
& xpianitatis votū firmiter te
neas: & mores & vitā voto con
firmes. Veniā aūt vna cū io
hanne te & qui tecū sunt visere
Sta & viriliter age in fide: nec
te cōmoueat psecutiōis auste
ritas: sed valeat & exultet spūs
tu in deo salutari. Tu. L. iij.
Hic ad traiani pceptum ferro
vinctus romā adducit bestijs
deuorādus. Post multa igit
tormēta & illusiones datus est
duob leonib: qui occurrētes

ipsius suffocauerit. De hoc scõ sic dicit bernardus. Magnus ille ignatius auditor discipuli quẽ diligebat ihesus: martyr & ipse cuius preciosis reliquijs nostra ẽ ditata paupertas. Mariã quidẽ in pluribus: quas ad eã scribit epistolis xpiferam consalutat. Egregius plane titulus dignitatis: & cõmẽdatio honoris immẽsi. Tu.

De festo purificationis virginis benedicte ad vẽ. añ. O admirabile cõmercium cũ ceteris. ps. Dña laud. Ipse aũt añe descripte sũt supra de circũcisione dñi ad laudes.

Hec dicit dñs. Ecce Cap. ego mitto angelũ meum qui preparabit viã ante faciẽ meã & statim veniet ad templũ scm̃ suum dñator: quẽ vos queritis & angelus testamenti quẽ vos vultis. Deo. ℟. Gaude maria virgo cunctas hereses sola interemisti. Que gabriel archangeli dictis credidisti. Dũ virgo deũ & hoiem genuisti: & post partũ inuiolata pmãsisti. ℣. Gabrielẽ archangelũ scimus diuinitus te esse affatum vterũ tuum de spiritu sancto credimus impregnatũ: erubescat iudeus infelix qui dicit xpm ex ioseph semine esse natum. Dũ

Gloria sit deo patri ingenito semper viuenti. Gloria filio eius inclyte maiestati. Gloria spiritui sancto ab vtroq; procedenti indiuidue trinitati.

Quod chorus Hymnus vatũ venerando olim: spiritu sancto cecinit repletus in dei factũ genitrice constat esse maria. Hec deum celi dominũq; terre virgo cõcepit: peperitq; virgo atq; post partũ meruit manẽ inuiolata. Quẽ senex iustus symeon in vlnas in domo sumpsit dñi gauisus ob quod optauit pprio videre lumine xpm. Te libens votis petimus precantes regis eterni genitrix sancta clara q̃ celsi residẽs olympi regna petisti. Sit deo nr̃o decus & ptãs: sit salus perpes: sit honor phẽnis qui poli sũma residet in arce trinus & vnus. Amẽ. ℣. Post partum virgo. Añ. Senex puerũ portabat puer aũt senem regebat quẽ virgo peperit & post partũ virgo pmansit: ipm quem genuit adorauit. ps. Mgt. Oro.

Omnipotens sempiterne deus maiestatem tuam supplices exoramus ut sicut vnigenitus filius tuus: hodierna die cũ nostre carnis substãtia

in tēplo est presentat⁹: ita nos facias purificatis tibi mētib⁹ presentari. Per eundē. Ad cō pletoriū hymn⁹. Fit porta xp̄i Cap. Populus q ābulabat. ā ℣. Letent celi. Añ. Adorna thalamū tuū syon: ⁊ suscipe regem xp̄m quē virgo cōcepit: virgo peperit: virgo post partum quē genuit adorauit. ps. Nunc di. Oratio

Exaudi quesumus dn̄e plebē tuā: ⁊ que extrinsecus tribuis deuotiōe venerari: interius assequi gratie tue luce concede. Saluator. Inuitat⁹. Ecce venit ad templū sanctuz suum dn̄ator dn̄s. Gaude ⁊ letare syon occurrēs deo tuo. ps. Uenite. In primo nocturno añ. Benedicta tu i mulieribus ⁊ benedictus fructus ventris tui. ps. Dn̄e dn̄s nr̄. Añ. Sicut myrrha electa odorez dedisti suauitatis sancta dei genitrix ps. Celi enar. Añ. Ante thorū huius virginis frequētate nobis dulcia cantica dragmatis ps. Dn̄i est terra. ℣. Speciosa facta es. Lectio. j⁹

Hodiernus dies magnuz nobis cōtulit gaudiū in quo xp̄s infans in tēplo ē a parentibus presentatus: a sancto symeone susceptus: patriq; cū muneribus est oblatus. Exultent ergo virgines: virgo peperit xp̄m. Nihil in ea qd̄ vouit putēt exterminatū: mansit virgo post partū. Exultent vidue infantez xp̄m anna vidua cognouit. Exultēt cōiugate: nasciturū xp̄m elisabet nupta ꝓphetauit. Exultēt pueri continentiā vouētes puero saluatori. Tu. ℟. Adorna thalamuz tuū syon ⁊ suscipe regem xp̄m Quē virgo cōcepit virgo peperit: virgo post partum quē genuit adorauit. ℣. Accipiēs symeon puerū in manibus grās agens benedixit dn̄m. Quem

Nullus grad⁹ Lec. ij⁹

Nullus grad⁹ ꝓtermissus est de quo nō haberet testimoniū: salus oīuz Nō solū ergo ab angelis ⁊ ꝓphetis: a pastoribus ⁊ parentibus: sed etiā a senioribus ⁊ iuuenibus accepit testimoniū generatio saluatoris. Oīs itaq; etas ⁊ vterq; sexus euētoq; miracula fidem astruūt. Uirgo enī generat: sterilis parit: mut⁹ loquit̄: elisabet ꝓphetat: vtero clausus exultat: mag⁹ adorat vidua cōfitet̄: iustus expectat Tu. ℟. Senex puerum portabat. Puer aūt senem regebat.

℣. Accipiēs symeon ā. L. iij^a

Intelligite fratres: quantū desideriū habebāt antiq sancti videre xp̄m. Sciebant eni illū esse venturū: ⁊ oēs qui cupiebāt dicebāt. O si me habet inueniat illa natiuitas? O si qđ credo in scripturis dei videam oculis meis? Optabant ergo videre qđ ɔcessū est huic seni symeoni: xp̄o attestante q ait. Multi iusti ⁊ ꝓphete voluerūt videre que vos videtis ⁊ nō viderūt ⁊ audire q̄ auditis ⁊ nō audirēt. Tu. ℟. Symeon iustus ⁊ timorat^9 expectabat redēptionē isrl'. Et spirit^9 scūs erat in eo. ℣. Responsū acceperat symeon a spū sancto: nō visurū se mortē nisi prius videret xp̄m dn̄i. Et. Glia. Et. In secundo nocturno añ. Specie tua ⁊ pulchritudine tua inten de ꝓspere procede ⁊ regna. ps. Eructauit. Añ. Adiuuabit eā deus vultu suo de^9 vultu suo deus in medio ei^9 nō cōmouebit. ps. De^9 noster. Añ. Sicut letantiū oīum nostrū habitatio est i te sancta dei genetrix. ps. Fundamenta. ℣. Gaude maria virgo. Lectio. iiij^a

Symeō itaqꝫ multū senex fuit ad audiendū serus: sed ad vidēdū maturus. Non expectauit ut xp̄m audiret loquentē: qn̄ vidit infantē. Et h illi iā cōcessum erat decrepita qn̄ desideranti ⁊ suspiranti: ⁊ dicenti quottidie i orōnib^9 suis Quādo veniet? qn̄ nascet̄? qn̄ videbo? Putas hic me inueniet Pro suo ḡ desiderio accepit risum ꝙ nō gustaret mortem nisi videret xp̄m dn̄i. Tu. ℟. Suscipiēs ih̄m in vlnas suas symeon exclamauit ⁊ dixit: tu es vere lumen ad illuminationē gētiū. Et gloriā plebis tue isrl'. ℣. Rn̄suz accepit symeon a spū scō nō visurū Et. L. v^a

Gestabat christum maria mater ei^9 infantē. Uidit symeon ⁊ agnouit. Ubi nouerat qđ agnit? Int^9 ē reuelatus q foris ē natus. Cū ḡ cognouisset: accepit eū i vlnas suas: h ē in brachia sua ɔplexat^9 ē eū Portabat a quo portabatur. Accepit ḡ eum ⁊ ait: Nūc dimittis seruū tuū dn̄e i pace. Dimittis in pace q: video pacē Quare in pace? Qm̄ viderunt oculi mei salutare tuū. Salutare dn̄s xp̄s. Tu. ℟. Rn̄sum accepit symeō a spū scō nō visurū se mortē nisi videret xp̄m dn̄i: ⁊ bendixit deum ⁊ dixit.

Nunc dimittis seruū tuum in pace. Quia viderunt oculi mei salutare tuū. ℣. Lumen ad reuelationē gentiū et gloriā plebis tue israel. Quia viderunt

Attendamus ergo ℒ. vij. fratres qua deuotiōe solēnitatē hu⁹ diei venerari debeamus: in qua fili⁹ virginis: deus et homo cōplectit: in qua virgo et mater ostendit: i qua ꝓphetarū expectatio adimpletur: in qua multa sacramenta ecclie declarant. Habent ergo pueri puerū xp̄m: sancti senes senē symeonez. Rogem⁹ piissimā dn̄i nr̄i matrē ut ipsa nos et munera nr̄a filio suo gratificare dignet: qui venit in hūc mundū pctōres saluos facere ihesus xp̄s dn̄s noster. Tu. ℟. Uidete miraculuz: mater dn̄i concepit virgo: virile ignorās cōsortiū. Stans onerata nobili onere maria: et matrē se leta cognoscit q̄ se nescit vxorē. ℣. Uirgo cōcepit et virgo peperit et post partū v̄go pmāsit. Stās. Gl̄ia. Stās. In tertio nocturno añ. Hec est q̄ nescivit thoꝝ in delicto habebit fructū in respectione aiarū scāruz. ps. Cātate. i. Añ. Dignare me laudare te v̄go sacrata: da mihi virtutē ɔtra hostes tuos. ps. Dn̄s regnuit ex. Añ. Post partū virgo inuiolata pmansisti dei genitrix intercede p nobis. ps. Cātate. ij. ℣. Adiuuabit eā deus

In illo tpe. Scđm lucā. Postq̄ impleti sunt dies purgationis marie s̄m legem moysi tulerūt illū in irlm ut sisterent eū dn̄o. Et rel. Omel. beati ambrosij epi. ℒ. vij.

Et ecce hō erat i irlm cui nomē symeon. Et homo iste iustus et timorat⁹ expectās ɔsolationē isrl. Et bene iustus q nō suā: sed populi gratiā requirebat: cupiēs ipse vinculis corporee fragilitatis absolui: sed expectās videre promissū. Sciebat eni quia beati oculi q viderēt xp̄m dn̄i. Dissolui g̃ et esse cū xp̄o cupiebat. Tu. ℟. Postq̄ impleti sunt dies purgationis marie s̄m legē moysi tulerūt illū in hierusalē ut sisterent eū dn̄o. Sicut scriptuz est i lege dn̄i: q2 omne masculinū adaperiēs vuluā sanctuz dn̄o vocabit. ℣. Obtulerunt p eo dn̄o par turturū aut duos pullos colūbaꝝ. Quia ℒ. viij.

Qui vult ergo cū symeoni dimitti: veniat in templuz veniat in irlm et expectet

xp̄m dn̄i. Accipiat in manib⁹ verbū dn̄i ⁊ cōplectat̄ illud velut q̄buſdā fidei ſue brachijs: tūc dimittet̄ ut nō videat mortē qui viderit vitā. His procul dubio deuotis actionib⁹ xp̄m quottidie amplectimur. Sit ḡ ⁊ in oblatione nr̄a constantia virilis: cōtinētia carnis ⁊ conſciencia humilis. Tu. ℟. Cū induceret̄ puerū ihesum parētes ei⁹ accepit eū symeon i vlnas ſuas ⁊ benedixit deum ⁊ dixit. Nūc dimittis dn̄e ſeruū tuū in pace. ℣. Quia vid. ocu. mei ſa. tuū. qḋ parasti ante faciē oīuz pplorū. Nūc. Lec. iij.

Perpēde etiā v̄ginis prudentiā que nō humana induſtria fulta: ſed ſpū diuinitatis afflata filiū oblatura veniēs: ſueq; nature humilitatē ſeruās: prophete tradidit manib⁹ offerendū. Nō vtiq; ignara cui⁹ manib⁹: deū hoīemq; tradebat ſacrifitio dedicāduz. Quid aūt ſit xp̄m in vlnas ſuſcipere: niſi hūc pijs operibus in mēbris ſuis amplecti uł fouere. Per vlnas eni. i. brachia virtus operationis exprimit̄: ⁊ ideo xp̄m in alio eſurientez ſatiāt: in alio ſitientē potant: ⁊ in alio nudū operiūt. Tu. ℟.

Hodie beata v̄go maria puerū iheſu: p̄ſentauit in templo. Et symeon replet⁹ ſpū ſancto accepit eū in vlnas ſuas ⁊ bn̄dixit deū in eternū. ℣. Nunc dimittis ſeruū tuū dn̄e ſm verbū tuū in pace. Et. Gloria. ℣. Ora pro nobis. Ad laud. añ. Symeon iuſtus ⁊ timorat⁹ expectabat redētionē iſr̄l: ⁊ ſpūs ſanctus erat in eo. Añ. Reſpōſum accepit symeon a ſpū ſcō non viſurū ſe mortē niſi videret dn̄m. Añ. Accipiēs symeō puerū in manib⁹ grās agēs benedixit dn̄m. Añ. Obtulerunt p eo dn̄o par turturū aut duos pullos colūbarū. Añ. Lumen ad reuelationē gētiū ⁊ gloriā plebis tue iſrael. Cap. Hec dicit dn̄s. Ecce ego. Hymnus. Quē terra ponthus. ā in horis beate marie virginis de aduētu dn̄i. ℣. Lerent̄ celi. Añ. Cū induceret̄ puerū ihm parentes ei⁹ accepit eū symeon in vlnas ſuas ⁊ bn̄dixit deū dicēs: Nūc dimittis dn̄e ſeruū tuū in pace ps. Bn̄dict⁹. Oro. ā Ad prima cap. Popul⁹ q. ℟. Iheſu xp̄e ℣. Qui natus. ℣. Lerent̄ celi Oro. Erudi q̄ſum⁹ In hac hora. Ad tertiā cap. Hec dic̄ do. Ecce. ℟. Specioſa facta es.

Quicunque in pericula uel infirmitates varias inciderint: et nomen serui tui blasij credulitate inuocauerint dñe deus meus suscipe clemens oracula eorum: et solitum adiutorium tuum in quibuscunque necessitatibus petierint gaudentes expiant. Hoc eo orante: vox ad eum de celo facta est: omnem petitionem tuam adimpleo blasi athleta dilectissime: mox spiculator eijciens eum de pretorio cum duobus puerulis amputauit capita eorum foras muros sebastiae vrbis: ita completo martyrio migrauit ad dominum sancte blasi memento nostri. ℟. Bñd. Añ. Martyr dñi preciose astantem plebem corrobora tua sancta intercessione: ut qui vitiorum pondere premimur beatitudinis tue gratia subleuemur et te duce eterna premia consequamur. ℟. Magr. De sancta agatha virgine martyre ad vesperas añ Ueni electa. Cap. Dñe deus meus. ℟. Ego autem adiuta. Hymnus. Uirginis proles. ℣. Specie tue. Añ. Beatam agathes ingressa carcerem benedicebat dñm ihesum xpm. ℟. Magr. Oratio.

Deus qui inter cetera potentie tue miracula: etiam in sexu fragili victoriam martyrij contulisti: concede propitius: ut cuius natalitia colimus per eius ad te exempla gradiamur. Per. Inuitat. Agnum sponsum. In primo nocturno añ. Ingenua sum et expectabilis genere ut omnis parentela mea testatur. ℟. Dñe dñs. Añ. Summa ingenuitas ista est: in qua seruitus xpi comprobatur. ℟. Celi enar. Añ. Ancilla xpi sum ideo me ostendo seruilem personam. ℟. Dñi est terra. ℣. Specie tua. L. i.

Tria sunt sicut dicit chrisostomus que sanctum faciunt que perfecte fuerunt in beata virgine agatha. s. cordis mundicia: spiritus sancti presentia: et bonorum operum affluentia. Hec enim virgo ingenua mente et corpore pulcherrima in vrbe cathanensium deum semper in omni sanctitate colebat. Quintianus autem consularis sicilie cum esset ignobilis: libidinosus auarus: et idolis deditus beatam agathen comprehendens suo eam consensui attrahere nitebatur Illa vero dicebat. Mens mea supra petram solidata est et in xpo fundata. Tu. ℟. Dum ingrederetur beata agathes in carcerem dixit ad iudicem. Impie crudelis et dire tyranne non es confusus amputare in femina quod ipse in matre suxisti. ℣. Ego habeo mamillas integras intus

in aia mea q̄e ab infantia do-
mino cōsecraui. Impie. L. ij.
HEc audiēs qntianus ira
cōmotus τ sedēs ꝓ tribu
nali: i hoc initiū sermōis irru-
pit. Cui⁹ cōditionis es? Et illa
Nō solū ingenua: sed expecta
bilis gn̄e sicut ois mea parēte
la testat. Quintian⁹ dixit. Et si
ingenua ꝓbaris τ nobilis: cur
morib⁹ seruilē te ꝑsonā osten-
dis? Agathes dixit: Quia an-
cilla xp̄i suz: iō seruilē me ostē-
do ꝑsonā. Quintian⁹ dixit: Si
te ingenuā dicis: quō ancillā
te esse cōmemoras. Agathes
dixit: Sūma ingenuitas est: i
q̄ seruitus xp̄i cōprobat. Tu.
R. Vidisti domine τ expecta
sti agonē meū quō pugnaui i
stadio: τ q̄ nolui obedire mā
datis pncipū. Iussa suz i ma
milla torq̄ri. V. Propē verita
tē τ māsuetudinē τ iusticiam.
Iussa. Lectio. iij.
QUintian⁹ dixit: Elige ti
bi vnū q̄cūq3 cōsilium:
aut. s. sacrifica dijs oipotētib⁹
aut diuersa supplicia sustinebꝭ
Agathes rn̄dit: Sit talis vxor
tua: q̄lis dea tua ven⁹ extitit:
τ tu talis ut iupiter fuit. Quin
tianus dixit: aut sacrifica dijs
aut faciā te varijs interire sup
plicijs. Agathes rn̄dit: Quib⁹
me supplicijs terres? Si feras
mihi imittis: audito xp̄i noīe
māsuescunt: Si ignez adhibe
as: de celo mihi salutificū rorē
angeli ministrabunt. Tu. R.
Quis es tu q̄ venisti ad me cu
rare vulnera tua. Ego sū aplꝯ
xp̄i nihil in me dubites filia.
Ipse me misit ad te quē dile-
xisti mente τ puro corde. V.
Nā τ ego aplus ei⁹ suz τ noui
medicinā. Ipse. Gloria. Ipse
In pmo nocturno an̄. Agatha
scā dixit si feras mihi imittis.
audito xp̄i noīe māsuescāt. ps.
Eructauit. An̄. Si ignē mihi
adhibeas rorē mihi salutificū
angeli de celo ministrabūt. ps.
De⁹ nr̄. An̄. Agathes letissima
τ glorianꝭ ibat ad carcerē: τ q̄
si ad epulas iuitata agonē suū
dn̄o ꝑcib⁹ cōmēdabat. ps. Fū
damēta. V. Diffusa ē. L. iiij.
TUnc irat⁹ qntian⁹ iussit
eā trahi i cācerē q̄ eū vo
ce publica cōfūdebat. Sequē
ti die eductā de carcere iussit i
eculeū suspendi τ torq̄ri. Que
dicebat. Aīa mea nō pōt i pa-
radisuz dn̄i cū palma introire
martyrij nisi diligēter feceris
corpus meū a carnificib⁹ at-
trectari. Furēs qntian⁹ iubet

eã in mamilla torqri et diutis-
sime tortam abscidi. Cui aga-
thes dixit: Impie crudelis et
dire tyranne: non es confusus
amputare in fẽia qđ ipse in ma
tre suxisti. Tu. ℟. Ipse me co
ronauit q p aplm petrũ i custo
dia me cõfortauit p eo. Iussa
sum suspendi in eculeo ꝓpter
fidẽ castitatis adiuua me dñe
de⁹ me⁹ in tortura mamillarũ
mearũ. ℣. Uidisti dñe agonẽ
meũ quõ pugnaui in stadio:
sed qꝛ nolui obedire mãdatis
principũ. Iussa. L. v⁹

Quintian⁹ iterũ iussit eã
tradi in carcerẽ: ꝓhibẽs
ibi ingressum medicoꝝ. Me-
dia aũt nocte apparuit ibi se-
nex qdã cũ medicamẽtis vo-
lens sanare eã. Cui illa. Me
dicinam carnalẽ corpori meo
nũqȝ exhibui: sed habeo dñm
meũ ihm xpm: q solo sermone
restaurat vniuersa. Senior di
xit. Et ego aplus eius sum: vñ
scito te in ei⁹ noie esse saluatam.
Et hec dicẽs disparuit. Tu. ℟.
Agathes letissima et gloriãs
ibat ad carcerem: et q̃si ad epu-
las inuitata. Agonẽ suũ dño
pcib⁹ cõmendabat. ℣. Mens
mea solidata est et a xpo fũda-
ta. Agonẽ. Lectio. vj⁹

Post hec igit̃ et multa alia
acerbissima tormẽta ꝑfo
ne facta: corã multis cũ ingen
ti voce emisit spiritum. De hac
ṽgine sic dicit ambros⁹. O fe-
lix et inclyta ṽgo. O illustris et
gloriosa gemino illustrata de
core: q̃ inter tormenta aspera
cũctis ꝑlata miraculis: et mysti
co pollens suffragio: apli me-
ruit visitatione curari. Sic nu
ptã xpo susceperũt etherea: sic
humãdi art⁹ gloriosa fulgent
obseqa: vbi angeloꝝ chor⁹ sci-
tatẽ mẽtis et patrie ĩdicat libe
rationẽ. Tu. ℟. Ego aũt adiu
ta a dño ꝑseuerabo in cõfessio
ne ei⁹. Qui me saluã fecit et cõ
solat⁹ est me. ℣. Gratias tibi
ago dñe ihesu xpe qꝛ memor
es mei et misisti ad me aplm
tuũ curare vulnera mea. Qui
Gloria. Qui. In tertio noct. añ.
Nisi diligentẽ ꝑfeceris corpus
meũ a carnificibus attrectari
nõ põt aia mea in paradisum
dñi cũ palma intrare martyrij
ps. Cantate. Añ. Uidisti dñe
agonẽ meũ quõ pugnaui i sta
dio: sed qꝛ nolui obedire mã-
datis ꝑncipũ iussa sum i mamil
la torqueri. ps. Dñs regnauit ex.
Añ. Propter fidẽ castitat̃ ius
sa sum suspendi in eculeo: ad-

iuua me dñe deus meus i tor-
tura mamillarū meaꝝ. ps. Cā
tate. ij. ℣. Adiuuabit eā deus
Omel. Simile ē regnū celorū
thesauro. infra de cōi. ℟. Qui
me dignatꝰ ē ab oī plaga cura
re: ꝛ mamillas meas meo pe-
ctori restituere. Ipsum inuo-
co deū viuū. ℣. Medicinam
carnalē corpi meo nūꝗ̄ exhi-
bui: sed habeo dñm ihm xp̄m
Ipsum. ℟. Beata agathes in
gressa carcerē expādit manus
suas ad deū ꝛ dixit: Dñe q me
fecisti vincere tormēta carnifi
cū. Iube me dñe ad tuā mise-
ricordiā puenire. ℣. Agathes
letissima ingressa carcerē bñ-
dicebat dñm ihesuꝫ xp̄m. Iu.
℟. Gaudeamꝰ oēs in dño diē
festū celebrātes i honore aga-
the martyris. De cuꝰ passione
gaudēt angeli ꝛ collaudant fi
liū dei. ℣. Immaculatꝰ dñs
imaculatā sibi famulā in hoc
fragilitatis corpe positā mise-
ricordiē cōsecrauit. De cuius.
Glia. De. ℣. Ora p nobis. Ad
laudes añ. Quis es tu q veni-
sti ad me curare vulnera mea
Ego sum apłus xp̄i nihil i me
dubites filia. Añ. Medicinaꝫ
carnalē corpori meo nūꝗ̄ ex-
hibui: sed habeo dñm ihesum
xp̄m q solo sermone restaurat
vniuersa. Añ. Grās tibi ago
dñe qꝛ memor es mei ꝛ misisti
apłm tuū curare vulera mea.
Añ. Bñdico te pater dñi mei
ihu xp̄i: qꝛ p apłm tuū mamil
las meas meo pectori restitui
sti. Añ. Qui me dignatus ē ab
oī plaga curare: ꝛ mamillas
meas meo pectori restituere:
ipm inuoco deū viuū. Cap. ut
s. Hymnꝰ ꝛ ℣. ifra de cōi. Añ.
Paganorū multitudo fugiēs
ad sepulchrū virginis: tulerūt
velū eius cōtra ignē ut cōpro-
baret dñs q a piculis incēdij
meritꝭ agathe martyris sue eos
liberaret. ps. Bñdictꝰ. Oro. s.
In secūdis vs añe de laudibꝰ
Cap. s. ℟. Gaudeamꝰ Hym-
nus ꝛ ℣. s. Añ. Btā agathes i
gressa carcerē expādit manus
suas ad deū ꝛ dixit: dñe q me
fecisti vincere tormēta carnifi
cū: iube me dñe ad tuā miseri
cordiā pueīre. ps. Mḡt. Oro
supra. De sancta dorothea
ad vs super psalmos añ. Aue
gēma virtuosa: dorothea ver
nans rosa: munde vite patens
glosa: sis pro nobis speciosa
interuentrix gratiosa. ps. Oīa
laudate. Añ. Paradisi de vi-
ridario rosas mittis notario:
quem mortis cum solacio ce-
li iūgis sacrario: petimus ut a

uario nos salues aie cõtrario. Añ. Sancta virgo dorothea: peccatorum de morphea tua prece nos emūda: et cōpunctionis vnda: penitētes nos aspge: et a periculis absterge. Añ. Omni laude digna: cor nostrū pace xpi cōsigna: ne nos draco stigis ledat: sit p nobis tua victoria: ut mūdemur a peti scoria. Añ. O dorothea xpi grata afflictorum aduocata: et adiutrix sis rogata ut defect⁹ et petā nostra: p te sint ablata. Cap. Confitebor tibi dñe. infra de cōi. R. O flos virginitatis: o riu⁹ amenitatis: o dos dignitatis o sol serenitatis: o rosa puritatis: nos natātes in petis. Quos labis fluctuat ratis: adiunge beatis. V. O benigna paci cella: dorothea fragrans stella: p tuis vernis interpella. Quos.

Festū nūc celebre: Hymn⁹ seruet gēs credula: melodū gloria pangat mēs sedula lirica sonora: neumata decora vox pmat citarea. Cōscendit modulās: hymn⁹ ad ethera: tuorum suffocās crimina vetera: veniā implores: corrigēdo mores: o dulcis dorothea Idola destruis: cellula virtutis paganis cōstruis orbitam salutis: p te virgo bona: sororibus corona stipat gēmis aurea. Dona angelica scribe destinasti: regnaq celica multis ipetrasti: sic oleo suffrixa eculeo confixa: tu xpi nazarea. Mamille facullis flāmeis cremant: vncis et baculis mēbra lacerent: pars faciei prota qritur decora a gente gebusea. Suffoca crimina: noxia mūdana: morbos elimina: cicatrices sana: delicta da flere et tibi cōgaudere: angelica chorea. Prester hoc trinitas: veraq vnitas: pat et fili⁹ almusq spūs simplex essentia: mouēs viuētia: cui patent regna etherea. Amen. V. Spe tua. Añ. O castitate fallerata: o humilitate coronata: patiētia ornata: virtutū florib⁹ fulcita: tempantia pollita: o pciosa margarita scā virgo dorothea: cor in nobis mundū crea. ps. Mḡt. Oro

Omnipotēs. s. d. i cui⁹ nomine gliosa vgo et martyr dorothea multorum tormētorū gña supauit: te supplicit exoramus: ut ei⁹ interuētu cūcta picula vicam⁹: ipazq i necessitatib⁹ nris celerē adiutricē sentiam⁹. Inuit. In dorothee festo: mente pura corde presto.

Ad psallendū rite cum iubilo venite. ps. Venite. In primo nocturno an. Nomen tuū laudabile deus est ɀ admirabile. dū ex ore vgineo laudari vis in xpo. ps. Dñe dñs. An. Celi enarrāt gloriā xpo ꝓpter victoriā dorothee martyris: laudes pāgat vox celesti. ps. Celi enarrāt. An. Cordis puritate: promissi veritate: manuū inocentia: sūma cū ꝓuidentia castiꝙ cordis iubilo: placuit altissimo. ps. Dñi est terra. V. Specie tua ɀ pulchritudine. L. i.

Gloriosa virgo ɀ martyr dorothea ex patre dorotheo ɀ matre theodora ꝓgenita est ex nobili sanguine senatorꝫ. Dorothe⁹ eni ob ingentē xpianorꝫ ꝑsecutionē romā relinquēs cū vxore ɀ duab⁹ filiabus suis: cristen. s. ɀ calisten cōtulit se cesareā ciuitatem capadocie vbi genuit filiā istā dorotheā. Hec genita a quodam epo occulte baptizat ɀ nomen ei ex vtroꝙ parente imponit dorothea. Tu. R. Letare cesarea ciuitas beata: nā illustrat varia regna tua nata: dorothea q̄ nascit stirpe senatoria. Omni laude pascit eius felix memoria. V. Decora facie fulgens ɀ venusta: peratrix gratie casta mitis iusta. Oi. L. ij.

Ipsa aūt puella cū eēt formosa valde: fide tā pulchrior castitatis inimici diaboli: iacula nō euasit. Naz fabritius terre illius ꝑfectus: in amorē vginis exarsit mittēsꝙ p ea spondet thesauros absꝙ cōpoti determinatione ꝓ dote: si ei cōiugio societ. Qd audiens dulcis dorothea spretis donis ɀ thesauris promissis: intrepida se xpo desponsataz fatebat. Fabritius vo furore repletus iussit eā trudi in doliū feruentis olei plenū: vbi illesa manēs exultabat ac si balsamo vngeret. Tu. R. Populus in tenebris ābulās: ingentē lucem vidit: radijs trinis refulgētē castitati radio fideiꝙ gumpho dorotheā. Sub gladio viuentē cū triūpho. V. Illustratur credulus fitꝙ natus lucis famulator sedulus: xpi sūmi ducis. Sub. L. iij.

Ulti igit paganorꝫ videntes hoc miraculum intra se ad xpm cōuertunt. Fabriti⁹ vo putās hoc fieri magicis artibus: nouē dieb⁹ absꝙ alimētis iussit eā teneri in carcere. Que tandezeducta pul-

chrior q̄ vnq̄ȝ fuerit apparuit ita q̄ mirarēt vniuersi. Fabritius vō dixit. Nisi in presenti deos adoraueris: penas eculei non euades. Dorothea ridit: Deū adorabo ⁊ nō demones. Dij eni tui demones sunt Et statim orōne facta: virtute angelica ɔtritū est idolū. Tūc multa milia paganoꝝ ad xp̄ȝ manifeste cōuertunt̄: ⁊ palmā martyrij sunt ingressi. Tu. ℞. Inclinare dorotheā p̄ses studet idolis: sororib⁹ mittit eam nouellis apostatis. Spondet his thesauri dare magnā multitudinē dolēs eā singulārē ꝑpē pulchritudinē. ℣. Peruertētes ɔuertūt̄ crucē tollūt ⁊ secūt̄ xp̄m pro quo moriunt̄: Spondet. Gloria. In secūdo nocturno añ. Dilexisti iusticiam odistiq; maliciā: iō pre tuis cōsortib⁹ vnxit te rex altissimus. p̄s. Eructauit. Añ. Uenite ⁊ videte victoriā athlethe: q̄ vicit antiquū castitatis inimicū flegotantis serpētē cōtra iustos seuientē. p̄s De⁹ noster. Añ. Dicta sunt de te gloriosa: dorothea generosa in te manet benignitas: tu puritatis charitas p̄s. Fūdamēta. ℣. Diffusa.

L. iiij

Tunc gl'iosa dorothea pedib⁹ eleuatis in eculeo suspensa: vncis laceratur: virgis ⁊ flagellis castigat̄: mamillisq; ei⁹ ardētes facule applicant̄. Inde semimortua in carcerē retrudit̄. De mane vō ꝓducta illesa apparuit. Quod admirās preses misit eam ad duas sorores suas cristen ⁊ calisten: q̄ metu mortis a xp̄o recesserant: quatenus si vas eēt eā a xp̄o auellerēt. Dorothea aūt sorores suas conuertit ad dn̄m. Qḋ audiēs fabrici⁹: ambas dorso ad dorsum ligatas igne cremari precepit. Tu. ℞. Duȝ dorothea generosa xp̄iana cernit̄: ꝓpter xp̄m timorosa Pena mortis sternit̄. ℣. Duȝ clamat cūcti cōfunduntur i idolis qui gloriant̄: Pena.

L. v.

Post hec fabrici⁹ dixit dorothee. Quousq; maleficia nos ptrahis: aut sacrifica: aut snīa capitali plecteris. Illa leto vultu respōdit: Fac qḋ vis: parata sum eni p ihū xp̄o spōso meo oīa sustinere: i cui⁹ horto deliciaꝝ rosas cū pomis colligā ⁊ letabor cū ipso i eternū. Tandē capitali snīa dānata: dum extra muros ducitur theophil⁹ regni pthonotarius quas illusorie rosas de virida

rio sponsi sui: sibi mitti postu-
lauit. Quod illa pmisit. Itaque in
loco passionis constituta: orauit
dñm p oib⁹ passionis sue me-
moriā agētib⁹: ꝛ ut liberarent
ab oib⁹ tribulatiōib⁹ ꝛ pcipue
a verecundia pauptate ꝛ falso
crimie. Mulieres vo pariētes
celerē sentirēt i suis doloribus
adiutricē. Lu. ℟. Sub mense
februario rosas mitti merario
cū frondib⁹ notario: rex q fert
mala celica: clamat in biuio
platee fortis est de⁹ dorothee.
En dona dat āgelica. ℣. Oēs
gētes ꝑperate ihꝫ xpꝫ adorate
Expectāte vo ictū spi L. vj
culatoris appuit puer pur
pura indut⁹ discalciat⁹: crispo
crine: ferēs i manu sportulam
cū trib⁹ malis ꝛ totidē rosis of
ferēs vgini dorothee. Cui vir-
go: Obsecro mi dñe: feras eas
theophilo scribe. Et mox ictū
gladij suscepit. viij. id⁹ februa
rij. Anno dñi. cc. lxxxviij. Pu
er aūt ille theophilū i palatio
psidis repiens: sustulit in par-
tē dicēs: Has rosas cū pomis
mittit tibi soror mea doro-
thea de viridario spōsi sui: sic
penitus: ꝛ mox puer disparuit.
Theophilus vo prupit i vocē
glorificādo deū dorothee: q i
mēse februario: rosas ꝛ poma

quibus vult mittere potēs est
Ex ipsi⁹ igit affirmatiōe ꝛ pdi
catiōe fere tota ciuitas ad xpꝫ
cōuertit. Lu. ℟. O flos vgini
tatis. ℣. In tertio noct. añ. Nil
territa supplicio sic loquit fa-
britio deoꝝ moꝝ minima sūt
barathri demonia: celos solus
fecit de⁹: q ē rex ꝛ sponsus me⁹
ps. Cātate. j. Añ. Lux orta est i
capadocia dū angeloꝝ socia:
dorothea gñat rectis corde le
ticia donat. ps. Dñs regnauit ex.
Añ. Carmē nouum decantate
deo nřo iubilate nā fecit mira
bilia cū vera syon filia i cōspe
ctu gētiū idolis credētiū: reue
lās pdigia: ducēs hos ad fidei
vestigia. ps. Cātate. ij. ℣. Ad-
iuuabit eā. Omel. infra de cōi
℟. Multi credūt paganoꝝ ꝛ
relinquūt idoloꝝ cultū dū re-
gē celoꝝ pdicat theophil⁹ xpꝫ
q psequebat: lup⁹ in agnū mu
tat. Dorotheā comitat in fide
neophitus. ℣. Hoc factū ē mi
rabile a deo tā laudabile. Lu
pus. ℟. Dū sub ense pstolatur
mortis ictū: depcat p his a q-
bus venerat sue morti memo
ria. Ut abundēt tpalibus sol-
uāt a mortalib⁹ ꝛ a fals crimi
nib⁹: post hec viuāt i glia. ℣.
Expleta nūc orone: expandit i
agone: dñi promissione. Ut

R. Contristatus est presectus regni sui scriba dñi elect⁹: factus est catholicus: mundũ spernit timet deũ. Morte dira necat eũ homo diabolicus. V. Ex liuore iusti tact⁹: charitati odit act⁹. Morte. Gloria. Morte. V. Ora p nobis. Ad laudes añ. Nobilis ⁊ formosa dorothea generosa: totius fraudis inscia in capadocie prouincia imbuta fide xpiana idola spernendo vana. Añ. His vo temporib⁹ regnat preses fabricius cui ducit captiua at illa voce viua xpm profitet̃ penas nil veret̃. Añ. Ad tribunal vinculata virgo ducta fit sacrata: q̃ vocet̃ introgata dorothea suz vocata ihesu xpo desponsata. Añ. Clamãt cũcti blasphemauit deos nostros dñ negauit: ⁊ se xpo despõsauit quẽ gens iudea morte strauit. Añ. Quẽ celi terre maria adorãt de cesarea elegit sibi vernulã sanctissimã dorotheã. Añ. O nobilis atletha virtutib⁹ cõpleta dorothea virgo pia p te monstrat̃ celi via icrudelis ⁊ deuio tuo triũpho preuio. ps. Bñd. Añ. Tu candẽs veris pmula: tu florẽs floꝝ tumula: tu senatoris nata. Dorothea gr̃a post agnũ laureata: is alba cincta stola procura ne nos mola viciorꝝ stringat: sed pacis omen cingat. ps. Magñ. Oratio sup. De sancta scholastica virgine cap. Qui gloriat̃ cum ceteris ut infra de cõi. Oratio.

Deus qui beate virginis tue scholastice animam ad ostendendã innocẽtie viaz in columbe specie: celũ penetrare fecisti: ɔcede nobis ipsi⁹ meritis innocenter viuere: ut ad eadem gaudia mereamur peruenire. Per. Lectio. j

Scholastica virgo beata fuit soror beati benedicti. Hec a b infantia domino dedicata: meritorijs operib⁹ se exercens: ad sanctum viruz benedictũ semel in anno venire consueuerat. Ad quam vir dei de longe extra ianuam in possessione monasterij descendebat. Tu. Lectio. ij

Quadam vero die venit ex more: atq; ad eã vir sanct⁹ cuz discipulis suis descendit. Qui totũ diẽ i dei laudib⁹ sacrisq; collogijs ducẽtes cũ discũberẽt scimõialis feia rogauit eũ dicẽs: Queso te ne ista nocte me deseras: sz vsq; mane de celesti vite gaudijs aliqd loquamur

Cui ille: Quid loqueris soror? Manē extra cellā nullatenus possum. Tāta aūt erat celi serenitas: ut nulla in aere nubes appareret. Tu. Lectio. iij.

Sanctimonialis aūt femina: cū verba negantis fratris audiret: insertas digitis manus sup mensam posuit: & caput in manibus reclināns: dñm rogatura resedit. Cū autē caput levaret tāta coruscationis & tonitrui virtus tantaq; inundatio pluuie erupit: ut neq; benedictus neq; fratres qui cū eo aderāt: extra loci limē quo cōsederant: pedē mouere potuissent. Tu aūt. Lectio. iiij.

Quod vir dei benedictus cōsiderās: cepit cōqueri & dicere. Parcat tibi oīpotēs deus soror: qd hoc est qd fecisti? Cui illa: Tu noluisti audire me: rogaui dñm meū & audiuit me. Sicq; factū est: ut totā noctem puigilē ducerent atq; p sacra spiritalis vite colloqa sese vicaria relatione satiarēt. Tu.

Post triduū aūt vir L. v. sanctus in sua cella consistens eleuatis in aera oculis: vidit eiusdē sororis sue aīam de eius corpore egressam: in columbe specie celi secreta penetrare. Qui tāte eius glorie cōgaudēs oīpotēti deo grās egit: eiusq; obitū fratribus nūciauit. Jussit quoq; eius corpus in monasteriū deferri atq; i sepulchro quod sibi ipsi pparauerat collocari. Tu aūt dñe. Lectio. vi.

Factū est aūt ut quoz mens vna in deo semp fuerat eoruz quoq; corpora nec sepultura separet. Post lōga vo tpa de discernēdis eoz corporibus dubitatio ē exorta. Placuit aūt fidelibus amboz corpa exhiberi. Quibus allatis: cū super masculi corpus maiora ossa fuissent posita & sup femine minora mira res: mox vita mortuis reddita fuit. Jtaq; scē scholastice reliquias cenomanēsibus reddiderunt. Tu. De sancta eulaia virgine memoria. De sancto valētino psbytero m̄yre. Oratio.

Presta qs oīpotēs deus: ut q beati valentini martyris tui natalitia colimus a cūctis malis iminētibus eius intercessione liberemur. Per. L. j.

Tempore quo psequebat claudius xpianos: tenuit valētinū venerabilē psbyterū & clausit in carcē. Post biduū autez educto de carcere dixit.

Quare nō amicitia nr̄a frueris
Satis mirandā sapiētiā de te
audio: et dum sis sapiēs offen
dis in supstitione vanitatis.
Ualentin⁹ r̄ndit. Si scires do
nū dei: gauderes tu et res pu
blica et refutares demones: et
cōfitereris vnū deuz qui fecit
celū et terrā. Tu. Lectio .ij.
Quidā aūt legis cōsultor qui
astabat claudio dixit ad bea
tū valētinū. Et quid disputas
de deo ioue uel mercurio? Re
spōdit valētin⁹. Homines di
co miserrimos et turpes: q to
to tpe vite sue i imūdicijs cor
porū suoꝝ male vixerūt. Clau
dius dixit: Si xp̄s de⁹ est: q̄re
mihi non diuulgas quod ve
rum est? Ualentin⁹ r̄ndit. Au
di me rex et aīa tua salua erit:
et res publica tua augebit. Tu
Commoneo igit te o L .iij.
rex: ut penitētiā agas de san
guine scōꝝ quē effudisti et cre
das xp̄m et baptizeris: et salu⁹
eris: atq; ita inimici tui extin
guent et tu in oībus victor eris
et hic et in futuro. Eadez hora
imutatū est cor claudij: et cum
tristicia tradidit eum calpurni
no p̄fecto dicēs: Patienter au
di eū: et si sanū cōsiliū non est
quod declarat: fac in eū q̄d in
sacrilegū p̄scripserūt leges: sin vo
audiat iusta postulatio eius.
Tu aūt dn̄e. Lectio .iiij.
Tunc p̄fectus tradidit valē
tinū cuidā asterio pncipi suo.
Qui dixit valētino. Tu dicis
quia xp̄s verū lumē est: modo
probabo si de⁹ est: aliogn fal
laciam tuā extinguā. Ecce ha
beo filiā adoptiuā ipozimatis
obscuritate sedatā: si adductā
curaueris: oīa q̄cūq; p̄ceperis
faciā. Ualentin⁹ r̄ndit: In no
mine dn̄i ihesu xp̄i adduc eaz
ad me. Tu. Lectio v.
Adducta aūt orauit et dixit:
Dn̄e ihesu xp̄e illumina famu
lā tuā: quia tu es de⁹ veruz lu
men. Et cū hec dixisset aperti
sunt oculi eius. Hoc cū vidis
set asterius: cecidit ad pedes
beati valētini dicēs: Per xp̄m
per quē lumen cognouim⁹ ut
scis facias: ut saluent aīe nr̄e.
Tunc valentinus indixit eis
triduanū ieiuniū: et tandē ba
ptiȝauit asteriū cum oī domo
sua. Tu. Lectio .vi.
Audiēs aūt claudius: tenuit
asteriū: et omnes quos inenit i
domo sua. Qui cum adducti
fuissent precepit asteriū cuz oi
domo sua duci vinctū hostia
cim et ibi eū sub penaꝝ exami

natione exalare. Ualẽtinũ ṗo pſbyterũ fustib⁹ cedi: ⁊ subire capitalẽ sniam. Qui decollat⁹ ẽ in via flaminea sub die. xvj kal. marcias. Tu. De sctis faustino ⁊ iouita martyribus memoria. De sancta iuliana virgine ⁊ martyre memoria. De festo cathedre sancti petri apli ad vẽ añ. Sacerdos ⁊ põtifex. infra de cõi cõfes. pont. ps. Oia laudate. Cap.

Petrus apls ihesu xpi electis aduenis dispsionis ponti: galacie: capadotie: asie bitinie: ſm pſciam dei patris i scificationẽ spũs in obedientiã ⁊ aspersionẽ sanguinis ihu xpi: gratia vobis ⁊ pax multiplicet. Deo. R. Tu es pastor ouiũ princeps aplor: tibi tradidit de⁹ oia regna mũdi. Et iõ tradite sũt tibi claues regni celor. V. Tibi eni a dño collata est ptãs ligãdi atq̃ soluẽdi Et. Gloria. Et. Hymnus

Iam bone pastor petre clemẽs accipe: vota pcantuz ⁊ pcti vincula: resolue tibi ptã te tradita: qua cũctis celũ verbo claudis apis. Sit trinitati sempiterna gloria honor ptãs atq̃ iubilatio i vnitate cui manet imperiũ: ex tũc ⁊ modo p eterna secula. Amẽ. V. Amauit eũ dñs. Añ. Symon bariona tu vocaberis cephas qd interpretat petrus: ianitor celi pulsantib⁹ aperi sup modũ peccauim⁹ oẽs: dimitte septuagies septies. ps. Mgt. Oro

Deus q beato petro aplo tuo collatis clauib⁹ regni celestis: aias ligãdi atq̃ soluẽdi põtificiũ tradidisti: cõcede ut intercessionis ei⁹ auxilio a pctor nror nexib⁹ liberemur Per. Inuitat. Tu es pastor ouiũ pnceps aplor: tibi tradite sunt claues regni celorum. ps. Uenite. Añe. ps. V. R. ad pmũ ⁊ secũdũ nocturnũ infra de cõi de cõfes. pont. L. j

Institutio solẽnitatis hodierne a seniorib⁹ nris cathedre nomẽ accepit: iõ q pmus aplor petr⁹ hodie epat⁹ sedẽ suscepisse refert. Post passionẽ eni dñi nri ihu xpi. Anthioceni vidẽtes petr qtidie stupẽda facẽ miracla fabricauerũt ecclia gliosã: i cui⁹ medio cathedrã excelsã locauerũt ⁊ petr ut ab oibus audiri ⁊ videri posset exaltauerũt. In q septez ãnis feliciẽ psedit. Postmodũ ṽo in romana sedit cathedra. xxv. ãnis. Tu. L. ij

Ut primo itaq3 honorē suo ec
clesia agit suū festū q2 tunc pri
mū plati ecclesie: ceperūt loco
ptāte z noīe sublimari. Tunc
ergo impletū est illud qđ dicit
in psalmo. Exaltēt eū in eccle
sia zc. Hec etiā festiuitas ex eo
decorat: q2 corona clericorū
hic primo sūpsit initiū. Nā dū
petrus qnq3 antiochie pdica
ret in contumeliā nois xpiani
sūmitatē capitis eius abrase
runt. Quod quidē postmodū
toti clero cessit in honorē. Tu

Recte ergo ecclesia R. iij.
honorem natalis sedis ei9 co
lit quā apls suscepit dicēte do
mino. Tu es petrus z sup hāc
petrā edificabo ecclesiā meā
Petrū itaq3 dñs fundamentū
ecclesie noīauit: z ideo digne
hoc fundamētū ecclesia colit:
supra qđ ecclesiastici edificij
altitudo cōsurgit. Q. natalis
ergo cathedre hodie colit sa
cerdotale honorat officium.
Tu aūt dñe. Lectio. iiij.

Felix antiochia z a xpo visi
tata q̄ principē aplo3 suscepit
in cathedrā. Olī nāq3 in tene
bris ignorātie obfuscata z de
monū cultura deterrima: apl'i
est illustrata aduētu: z ab ido
lis curata: atq3 celestis medici
vnguēto sanata. Dignū itaq3
est: ut eius cui ad pascendum
dñice cōmendate sunt oues: a
nobis ānua recolat sedes. Tu

Caput nrm xps est. R. v.
Ipse nimirū in capite mundi
petri cathedram posuit: cuius
fidē p ceteris ardentiorē inue
nit. Accepit ligandi soluēdiq3
ptāte qui inuenit latentē in p
sona hominis dñi maiestatē.
Interrogat dñs: qđ de eo vul
gi estimaret opinio. At ille re
spondit: nō quod fuerat inter
rogatus: sed qđ desup fuerat
inspirat9. Tu es inqt xps filius
dei viui. Tu. Lectio. vj.

Ecce fratres apls humilis z
paup inuenit inestimabiles di
uitias dñi: p confessionē nois
xpi: inuenit credēdo nō discu
tiēdo. Semp enī credidit nec
aliqñ discessit: cui9 fides tantā
meruit gratiā ut etiā p mare
dñm sequeret. In dñi q3 trās
figuratiōe z puelle suscitatio
ne adeo electus interfuit. Sta
terē in ore piscis inuenit. Cla
ues regni celo3 a dño accepit
Tu. In tertio nocturno aā. Ex
altabunt cornua iusti in eter
nū. ps. Cōfitebimur. Aā. Tol
lite iugum meū sup vos quia
mitis sū z humilis corde. ps.

Dñs regnauit ex. An. Nolite timere eos q corpus occidunt animam aūt non possunt occidere. ps. Dñs regnauit irasc. V. Annūciauerūt opa. Sc͠dm matheū

In illo tēpe. Respiciēs ihesus discipulos suos dixit symoni petro. Si peccauerit in te frater tuus vade ⁊ corripe eū inter te ⁊ ipsū solum. Et rel. Omelia beati augustini episcopi. L. vij.

In euangelio sancto modo cū legeret audiuimus vbi nos de remissiōe peccatorū admonet: hinc omnes admonent ex dñi iussione. Nos autē ministri sumus vbi dei ⁊ sancti euāgelij: cui nemo sine gloria seruit: quem nemo sine pena cōtēnit. De⁹ eniz gaudet de peccatore cōuerso. Tu. R. Quē dicunt hoīes esse filium hoīs: dixit ihesus discipulis suis: respōdens petrus dixit: tu es xp̄s fili⁹ dei viui. Et ego dico tibi q: tu es petrus: ⁊ sup hanc petrā edificabo ecclesiā meā. V. Beatus es symon petre q: caro ⁊ sanguis nō reuelauit tibi: sed pat me⁹ qui est i celis. Et. Lectio. viij.

Audeamus ergo ne contēnamus pusillos: sed peccantē socia charitate colligamus: ⁊ sic per alteri⁹ salutē nobis salus acquirit si corrigētē audierit: q si nō fecerit sit tibi sicut ethnicus ⁊ publicanus. Acute intuendū est dicit beda q: nō passim peccāti dimittē iubet: sed penitentiā agenti. Primū ergo est peccantē increpare: ut postea penitēti possimus dimittere. Tu. R. Tu es petrus: ⁊ super hāc petrā edificabo ecclesiā meā. Et porte iferi non p̄ualebunt aduersus eā. Et tibi dabo claues regni celoꝝ. V. Quodcūq ligaueris sup terrā erit ligatū ⁊ in celis: ⁊ quodcūq solueris sup terrā. erit solutū ⁊ in celis. Et. L. ix.

Sequit: Tūc accedēs petrus ad eū dixit. Dñe qtiēs peccabit in me frater me⁹ ⁊ dimittā ei vsq septies. Dicit illi ihesus: Non dico tibi vsq septies: sed vsq septuagies septies. i. quadringentis nonaginta vicib⁹: ut totiēs fratri dimittat: quotiēs in die peccare nō possit. Qui eni septies i die dimitti iussit: toti⁹ tpis peccata indulgeri precepit. Tu. R. Petre amas me: tu scis dñe q: amo te. Pasce oues meas. V. Symon iohannis diligis me

plus his tu scis dñe q2 amo te
te. Pasce. Gloria. Pasce. ℟.
Exaltent eũ in eccl̃ia plebis.
Et in cathedra seniorꝝ laudẽt
eũ. Ad laud. añ. Petre amas
me: pasce oues meas: tu scis
dñe q2 amo te. Añ. Symõ io-
iohannis diligis me plus his
tu scis dñe q2 amo te. Añ. Si-
gnificauit dñs petro q̃ morte
clarificaturus esset deum. Añ
Ego ꝓ te rogaui petre: ut non
deficiat fides tua: ⁊ tu aliquã-
do cõuersus ꝯfirma frẽs tuos
Añ. Tu es petrus ⁊ sup hanc
petrã edificabo ecclesiã meaꝫ
Cap. ã. Hym. Iã b. ℣. Os iu-
sti meditabit̃. Añ. Nõ dico ti-
bi petre dimittẽdi septies: sed
vsq3 septuagies septies. ps. Be-
nedict⁹. Ad horas añe de lau
dib⁹. Psa breuia cũ ℟ de cõ-
fes. pontif. Ad sextã cap

OMnis põtifex ex hoib⁹
assumptus ꝓ hoib⁹ con-
stituit̃ in his q̃ sunt ad deũ: ut
offerat dona ⁊ sacrificia ꝓ pec
catis: q condolere possit his q
ignorant ⁊ errãt: qñ ⁊ ipse cir
cũdatus est infirmitate. Deo.

SIc ⁊ xps nõ Ad. ix. cap.
semetipsũ clarificauit ut
põtifex fieret: sed q locutus est
ad eum: fili⁹ me⁹ es tu ego ho-
die genui te: quẽadmodũ ⁊ in
alio loco dicit: tu es sacerdos
in eternũ s̃m ordinẽ melchise-
dech. Deo. In secũdis vo añe
de laud. ps. de cõi aplorꝝ. Cap
ã. ℟. Petre amas me. Hym-
nus ⁊ ℣. ut ã. Añ. O clauiger
celi ⁊ pnceps aplorꝝ petre po-
testate tibi tradita: nostrorum
solue pctõrum vincula: ouesq3
tuas tibi a dño traditas ma-
gnifica intercessiõe tua: fac te-
cũ gaudere i eterna leticia. ps.
Mgt. Oratio ã. De sancto
mathia aplo. Sciendũ est q
illo anno quãdo bisextus oc-
currit: id ẽ quãdo pnũciat̃ bis
sexto kal. martij festum beati
mathie: non celebrat̃ ipso die
quo in kalendario positũ est:
sed in sequenti: ⁊ ita etiã vigi-
lia imediate pcedat ipm festũ
ieiunat̃. Et in vtroq3 die de-
nũciat̃ sexto kal. martij. Seq̃
ergo ad vs. añ. Excelsus. cum
reliquis. infra de cõmuni apo
stolorum. Cap.

IN diebus illis: Exurgens
petrus in medio fratrũ di-
xit: Viri fratres oportet imple
ri scripturã; quã pdixit spirit⁹
sanctus per os dauid de iuda
qui fuit dux eorũ: qui cõp-
henderunt ihesum: qui cõnu-

merat⁹ erat in nobis: ⁊ sortit⁹
est sortē ministerij hui⁹. Deo.
Oratio
Deus qui beatū mathiā aploꝝ tuoꝝ collegio sociasti: tribue quesum⁹ ut eius interuētione tue circa nos pietatis semꝑ viscera sentiamus. Per.
Lectio.j⁹
Mathias aplūs de tribu iuda ⁊ ciuitate bethleē ex illustri ꝓsapia ortus est. Hic litterarū studijs traditus oēm in breui legis ⁊ ꝓphetarū sciaꝫ apprehēdit. Erat aūt corpore mundus: aīo prudēs: in consilio prouidus: ⁊ in soluēdis q̄stionib⁹ sacre scripture acut⁹. Cū igit̄ inter ascensionē dn̄i ⁊ pentechosten apl̄i i cenaculo simul essent. Uidēs petrus q̄ numer⁹ .xij. aploꝝ erat imminutus: surgens in medio fratruꝫ dixit. Tu.
Lectio.ij⁹
Uiri fratres. Oportet impleri scripturā quā ꝑdixit spūs sanctus ꝑ os dauid de iuda q̄ fuit dux eoꝝ qui cōprehenderunt ihesum q̄ cōnumerat⁹ erat in nobis: ⁊ sortitus est sortē ministerij hui⁹. Oportet ergo ex his viris qui nobiscū sunt congregati: testē resurrectiōis ei⁹ fieri nobiscū: vnū ex istis: ⁊ statuerunt duos: ioseph q̄ vocabat barsabas ⁊ mathiaꝫ. Tu.
L.iij⁹
Et orantes dixerūt Tu dn̄e qui corda nosti hoīuꝫ ostende quē elegeris in locuꝫ ministerij hui⁹: de quo ꝓuaricatus est iudas. Et dederunt sortes eis. Et cecidit sors suꝑ mathiā: ⁊ adnumeratus est cū .xj. apostolis. Huius aūt beati apl̄i exemplo: non est iā vtendū sortib⁹ q: ꝓuilegia paucoꝝ cōem legem nō faciūt. Tu aūt
L.iiij⁹
Hic beatus aplūs cum verbū dei ꝑdicaret per iudeam: cecos illuminabat: leprosos mundabat: demones expellebat: claudis gressū: surdis auditū: ⁊ mortuis vitaꝫ restituebat. Hec cuꝫ vidissent iudei: inuidentes sibi: ipsum in concilio statuerunt. Qui cum coram pontifice accusaret̄ in multis respondit. De obiectis que crimina dicitis non oportet me multa dicere: quoniam xp̄ianum esse non est criminis sed glorie. Tu autem dn̄e.
Lectio.v⁹
Duo igitur falsi testes qui ipsum accusauerant: primum in ipsum lapides miserūt. Deinde post plura securi percutitur: ⁊ sic extensis in celuꝫ manibus in cōfessione domini emisit spiritū

Felix igit aplus q hodie sicut
fidelis tradidit antiqtas car-
nee habitationis ergastolo so
lutus: in celestis regis aulã le-
tantib9 angelis feliciter est su-
sceptus. Hodie iuxta vocem
psalmiste: In pace fact9 est lo
cus ei9 t habitatio ei9 in syon
Tu aũt dñe. Lectio. vij

Isit dilectissimi si ad hanc
gloriam in qua hic beat9
aplus gaudet: prospero succes
su volumus pvenire: interim i
hac lachrimarum valle: boni
operis effectu curem9 nos ex-
ercere: ut eius precibus t me-
ritis apud illũ adiuuemur: q
mirabilia in sanctis suis ope-
rat: ihesus xps dñs noster: qui
cum patre t spiritu sancto vi-
uit t regnat deus p omnia se-
cula seculor. Amen. Tu. In
tertio nocturno añ. sicut sup
in proximo festo cathedre scĩ
petri. Scdm matheum.

In illo tpe. Rñdens ihesus
dixit: Confiteor tibi pater
dñe celi t terre: q abscondisti
hec a sapientibus t prudenti-
bus t reuelasti ea paruulis. Et
reliq. Omelia eiusdẽ. L. viij

Exultauit ihesus in spiri-
tu sancto t dixit: Confi-
teor tibi pater tc. Exultans in
spũ sancto de salute humiliũ
quib9 loquebat gratias agit:
t exultat in patre: q aplis ad-
uentus sui aguit sacramenta:
q ignorauerunt scribe t phari
sei q sibi sapientes videbant:
vnde supra. Iustificata est sa-
pientia a filijs suis. L. ix

Confessio vo non semp peni
tentiam: sed aliqñ gratiarum
actionẽ significat. In hoc aũt
qd ait pater: ostendit se geni-
tum a deo non creatum: ut he
retici dicunt. In hoc vo quod
dicit: dñe creatorem celi t ter
re: pulchre sapiẽtibus t prudẽ
tibus: nõ insipientes t hebetes
sed paruulos. i. humiles oppo
suit: ut probaret se tumorẽ dã
nare: non acumẽ sciẽtie. Tu.

Etiam pater: quia L. x.
sic fuit placitũ ante te. Sensus
est. Certe pater hoc fecisti q
sic placitũ fuit añ te. i. in cõspe
ctu tuo. His verbis exempla
humilitatis accipimus: ne te-
mere discutere superna consi-
lia de aliorũ vocatione alio-
rum ve repulsione psumamus
Non enim rõnem reddidit: s
sic deo placitũ dixit: ostendẽs
quia iniustũ esse non põt qd
placuit iusto. Tu aũt.

Oportet ex Ad. vj. cap.

his viris qui nobiscum sunt cōgregati in omni tpe: ex quo intrauit et exiuit inter nos dominus ihesus: incipiens a baptismate iohānis vsqꝫ in diē qua assumptus est a nobis testem resurrectiōis eius fieri vnū ex istis. Deo. Ad. ix. cap. Et statuerūt duos: ioseph q vocabat barsabas qui cognominatus est iustus: et mathiā. et dederūt sortes eis: et cecidit sors sup mathiā: et annumeratus est cū. xj. aplis. Deo. De sctō eusebio martyre memoria. De sanctis ppetua et felicitate pmemoria. Oratio. Da nobis q̄sumus deus noster sanctarū martyrum tuarū ppetue et felicitatis palmas incessabili deuotione venerari: et earū iugiter supplicatione muniri. Per. In festo beati thome de agno ad primas vē. sup psalmos añ. Felix thomas doctor ecclesie: lumen mūdi splēdor italie: candens virgo flore mundicie bina gaudet corona glorie. ps. Omnia laudate. Cap. Elegit euz ex omni carne et dedit illi cor ad precepta: et legē vite et discipline: docere iacob testamentum: et iudicia sua israhel. Deo gratias

R. Sertum gestans. Hymnus. Exultet mētis iubilo laudans turba fideliū: erroꝝ pulso nubilo per noui solium radium. Thomas in mūdi vespere fudit thesauros gratie: donis plenus ex ethere morum et sapientie. De cuius fonte luminis verbi coruscant facule scripture sacre numinis et veritatis regule. Fulgens doctrine radijs: claris vite munditia: splendens miris prodigijs: dat toti mundo gaudia. Laus patri sit ac genito siliqꝫ sancto flamini q sancti thome merito: nos celi iungat agmini. Amen. V. Ora pro nobis. Añ. Scandit doctor ciuis celestium: orbis decor dux lux fideliū: norma lines lex moꝝ omniū: vas virtutum ad vite brauiū. ps. Magt. Oratio. Deus qui ecclesiaz tuam beati thome confessoris tui: mira eruditione clarificas et sancta operatione fecundas da nobis quesumus: et que docuit intellecta cōspicere et que egit imitatione cōplere. Per dnm nostrum. Inuitatorium Assunt doctoris celici thome festa solēnia. Deuotione sup

plici laudes promat ecclesia. ps. Venite. In primo nocturno an. Doctor thomas repletus gratia premonstratus sacris oraculis: mūdi carnis hostisque vitia fugat: exemplar datus seculis. ps. Beatus vir. An. Mentis innocentia flosque puritatis: extiterunt preuia luci veritatis. ps. Quare fremuerunt. An. Ope doctoris celici tota gaudet ecclesia: fulget ordo dñici peculiari gloria. ps. Domine quid. v. Amauit eum.

Lectio .i.

Beatus thomas de aquino ordinis fratrū predicatorum doctor egregius: de illustri prosapia comitū aquinorum in confinibus cāpanie claram duxit originem. Tu autē domine. R. Sancti viri verbum propheticum premonstrauit mundo mirificum sanctum thomam doctorem celicum. Sectaturum sanctum dominicum. v. Nam vir sanctus hunc matri grauide ducem promisit doctrine lucide. Sectaturum.

Lectio .ii.

Natus itaque puer nobilis thomasque vocatus: spreta seculi vanitate predicatorū ordinem est ingressus. Qui postea a fratribus carnalibus raptus est: et quasi per biennium turris custodie mancipatus. Tu autem dñe. R. Christi pia tractus dulcedine mundū linquens probatur turbine. Pugil fortis raptus de ordine: vicit prostitis pulsa libidine. v. Orat pressa cruce mirifica: renes cingit manus angelica. Pugil fortis.

Lectio .iii.

Cumque nec minis nec blandiciis posset a b[eato] ordinis propositio reuocari per speciē puelle ad eum introducte subuertere querunt animum innocentis. Qui mox de igne ticionem arripiens: suggestricē ignite libidinis extra cameram effugauit. Tu autem domine. R. O anima sanctissima que contemplāte dulciter: corpus linquebat infima. Stans sursum mirabiliter. v. Nullo prorsus fultus subsidio: leuabatur in raptus gaudio. Stans. Gloria. Stans. In secundo nocturno an. O mirus dei gratie vincens quoduis miraculum: pestifere superbie nunquā persensit stimulum. ps. Cum inuocarem. An. Prece curat socium febrem patientem: et in oram vestium sanguine fluentē. ps. Verba mea. An. Stella cur-

deris emicat stuporem dans insolitum qui instantē indicat beati thome transitum. ℟. Domine dn̄s noster. ℣. Iustū deduxit. Lectio .iiii.

Facto autem signo crucis in oratione se humiliter prosternens cum lachrymis a deo sibi dari petiit: ꝑpetue cōtinentie castitatem. Mirum in modum mox oranti duo angeli affuerunt dicentes ipsum a deo fore clementius exauditū. Qui etiā ipsum circa renes stringentes hec dixerunt. Ex parte dei te cingimus cingulo castitatis quod nullatenus de cetero dissoluet. Tu aūt dn̄e. ℟. De excelsis fons sapientie sancto thome infudit copiam tanq̄ flumē clare scientie: qui susceptā refudit gratiam: dum fluentis sūme peritie. Rigat totam sanctā ecclesiam. ℣. Stilus breuis: grata facundia celsa data firma sentētia. Rigat. Lectio .v.

Tandem cogitante pu͞dica matre sua q̄ deberet impleri in filio: qd̄ sibi fuerat diuinitus premonstratū: ne videret tam iuuenis constantiam: q̄ dei prouidentiam impugnare: ipsa ꝑmittēte per fratres ordinis ad ordinē est reductus. Restitut⁹ itaq̄ ordini: cepit non segniter studio intēdere: velut apis argumentosa sp̄ualia mella colligens: ut suo tempore: mellita effunderet eloquia doctrinaꝝ. Tu. ℟. Felix doctor cuius solatio angeloꝝ seruit attentio petrus paulus fauēt obsequio dei mater mulcet alloquio. ℣. Eleuatus a terra cernit: crucifixus ei colloquit̄. Dei. L. vi.

Tanto etiā gaudio in cōtēplādo replebat̄ mēs eius q̄ pluries dum in secreto loco ad orandū deū totū sp̄m suum collegisset: visus est stare totaliter eleuatus a terra: nullo prorsus innix⁹ corporeo fulcimēto. Felix igit̄ doctor q̄ sic liber in deū eleuatione mētis cōscendit: quasi nullū pondus carnis penit⁹ sustineret. Quotiēs autē sanctus dei disputare: legere: scribere: uel dictare voluit: prius ad orōnis secretum accessit. Et inde surgens: inueniebat sic in prompto: qd̄ scriberet uel dictaret: quasi in libro aliq̄ didicisset. Tu autem. ℟. Sidus missū thome de superis: nouo signo diuini muneris. Hūc celestē demōstrat ceteris. Uerbo vita doctrina lr̄is

℟. O quam excelsis quem celi pre
dicant quam preclaris quem stel
le indicant. Hymnus. Gloria. Ver
bo. In tertio nocturno añ. In
stante vite termino vidit re
gna celestia: et reuelante dño
nouit parata premia. ps. Do
mine quis habitabit. Añ. Se
minauit hic largiter doctor vir
tuosus: metit illic feliciter vi
ctor gloriosus. ps. Domine in
virtute. Añ. Sidus de nube
trahitur: de feno flos elicitur:
adeps de carne tollitur dum tho
mas celo redditur. ps. Domini est
terra. ℣. Non est inuentus.
Omelia. Vos estis sal terre. in
fra de beato augustino. ℟.
Scholas thome paulus ingre
ditur: sacra simul fantur myste
ria: digne tandem per raptum
trahitur. Vir celestis ad celi pre
mia. ℣. Clamor fratris trinus
emittitur: doctor noster a nobis
tollitur. Vir. ℟. Beati thome
gloria diuo fulsit miraculo:
dum odoris fragrantia mira
fluxit ex tumulo. Qui nitens
pudicitia vixit absque piaculo
℣. Hic speciali gratia: lustra
to mentis oculo: celsa nouit my
steria celi doctus oraculo. Qui
nitens. ℟. Sertum gestans cum
torque duplici: capa gemmis

[illegible]
gorie celesti [illegible]
[illegible] Augustinus [illegible]
sic loquitur. ℣. [illegible]
hi par [illegible] gloria [illegible]
[illegible]
Gloria. [illegible] ℣. Ora
pro nobis. Ad laudes añ. [illegible]
Dies letitie quo thomas [illegible]
ctor induitur stola celi cu
rie: bina corona [illegible]. Añ.
Aurum sub terra tegitur: et lu
cerna sub modio: sed virtus
dei cernitur miraculorum radio
Añ. Alma mater ecclesia xpi
fundata sanguine: sceptra con
scendit grandia: noui docto
ris lumine. Añ. Pressus vi de
monum cito liberatur: raptu mer
sus fluuijs vite restauratur. Añ.
Tumor gule pellitur leprosus
mundatur: ceco lumen redditur
claudo gressus datur. Capitulum
Elegit. Hymnus
Lauda mater ecclesia tho
me felicem exitum: qui
peruenit ad gaudia per verbi
vite meritum. Fossa noua tunc
suscipit thecam thesauri gra
tie: cum xpo thomam efficit he
redem regni glorie. Manens
doctrine veritas et funeris in
tegritas: mira fragrans suaui
tas egri collata sanitas. Mo

stra hunc dignum laudibus:
terre pontus z superis: nos in-
gerat illius precibus: deo commen
det meritis. Laus patri. ℣.
Os iusti. Añ. Uiro castitatis flo
re mundicie virgo ... fructu
iustitie splendor verbi dono
scientie decorans illustrat in
gratie coronant in statu glo
rie. ps. Benedictus. Oratio ut s.
Ad horas añe de laud. Ad ter
tiā cap. Elegit eū. Ad .vj. cap.
Ipse tanq̃ ymbres mit-
tet eloquia sapientie sue:
z palam faciet disciplinaz do-
ctrine eius. Collaudabūt mul
ti sapientiam eius: z vsq̃ in se
culum non delebit. Deo grās
Letatus sum. Ad .ix. cap.
quoniā antecedebat me
ista sapientia: quā sine fictio-
ne didici: z sine inuidia cōmu
nico z honestatem illius non
abscondo. Deo grās. In secū-
dis ves. añe de laudib⁹. Cap.
℟. hymnus z ℣. supra in pri
mis ves. Añ. Militantis do-
ctor ecclesie virginali florens
mundicia: triūphantis opta-
ta curie sancte thoma largire
gaudia. ps. Magt. Oratio ut s.
De sancto gregorio papa cō
fessore doctore ad vesperas su
per psalmos añ. Beatus gre-
gorius ab angelorū populis
apostolus est appellatus: quia
ipsius gratie ascribit q̃ illor̄
ecclesia noua semꝑ sobole fe-
cundet. ps. Omnia laudate.
Cap. Quasi stella. infra de cō
muni confes. pontifi. ℟. Uere
felicē. Hymnus Iste cōfessor
℣. Amauit eum. Añ. Glorio-
sa sanctissimi solēnia gregorij
toto corde catholica suscipiat
ecclesia: cuius doctrina aurea
per mundi splendet clymata
quam meritis z precibus xp̄o
cōmendet quesum⁹. ps. Magt.
Oratio.
Deus qui ani-
me famuli tui gregorij:
eterne beatitudinis premia cō
tulisti: concede propitius: ut q̃
peccatorū nostrorum pondere
premimur: eius apud te preci
bus adiuuemur. Per dñm no
strū ihm xp̄m. Inuitatorium.
Ad dñm vigiles cuncti cōuer-
tite mentes: gregoriū vigilem
celi qui vexit ad arcē. ps. Ue
nite. In primo nocturno añ.
Gregorius ortus rome ex se-
natorū sanguine fulsit mun-
do velut gēma auro superad-
dita: dum preclarior preclaris
his accessit attauis. ps. Btūs vir
Añ. Lineā sui generis dictis
z factis extulit: bibens in pue-

ritia quod necltabat postea. ℟.
Quare fremuerit. Añ. Adherebat moralibus senioꝝ relatibus: quos tenaci memorie nõ cessabat cõmittere. ℟. Dñe quid. ℣. Amauit eū. Lc.

GRegorius senatoria stirpe ex patre gordiano: et matre siluia progenitus cū ad sūmū apicem phie: in ipsa sua adolescentia attigisset: ac rerū et diuitiaꝝ copia plurimū abūdaret: cogitauit tamē hec oia deserere: et in religionē se transferre: sed dum longius conuersionē protraheret: et tutius se xp̄o famulaturū putaret si sub pretoris vrbani habitu mundo specietenus deseruiret: ceperunt multa cõtra eū ex seculi cura succrescere: ita ut nõ tā specie: sed in eo retineret et mēte. Tu. ℟. Fulgebat i venerādo duplex decus gregorio: senatoria dignitas scḋm genus seculi: volūtaria paupertas. Iuxta preceptū dñi. ℣. Beat' vir qui timet dñm in mādatis ei' cupit nimis. Iuxta. Lectio. ij.

TAndem gregorius patre orbatus sex monasteria in sicilia construxit: septimum intra menia vrbis sub honore beati andree apostoli in proprio domate fabricauit. In quo relictis sericis gēmisq; radiantibus vili monastico habitu tegebat. Ubi ad tantam perfectionē in breui deuenit: ut in ipso sue conuersionis initio posset iam in perfectorum numero cõputari. Tu. ℟. Uidens rome vir beatus anglorum fore pueros: bene inquid bene angli vultu nitent ut angeli. Oportet illis monstrare: iter salutis eterne. ℣. Quoniā dñi est regnū: et ipse dñabitur gentiū. Oportet. Lectio. iij.

DEniq; cernēs benedict' venerabilis pontifex virtutū gradibus gregoriū ad alta conscendere: violenter eū a quiete sui monasterij abstrahens: ecclesiastici ordinis officio sublimauit leuitāq; eū septimū ad suum adiutoriū cõsecrauit. In quo officio in tāta humilitate viguit: tanta solertia ministrauit: ut videret angelis non solum nitore habitus: verum etiam claritate morum probabilium quodāmodo coequari. Tu autē dñe ℟. Duz oraret in obscuro seruus dei latibulo: lux imensa super eum resplenduit post triduum. Hoc signo cunctis pro

dinis papa vrbis efficitur. ℣.
Quia misericordiam et verita
tem diligit deus gratiaz et glo
riam dabit dñs. Hoc. Gloria.
Hoc. In secundo nocturno añ.
Gregori⁹ ut credit diuinit⁹ sic
dicitur: qui sibi et ecclesie vigi
lauit catholice. ps. Cum inuo
carez. Añ. Studijs liberalib⁹
nulli secūdus habitus: rethor
vrbanus extitit adolescēs spe
ctabilis. ps. Verba mea. Añ.
Hic ab adolescētia diuina sre
tus grā: anhelare nō desijt ad
regnū vite ppetue. ps. Dñe dñs.
℣. Iustū deduxit. Lc. iiij⁹

Felix gregorius mox ut in
summum pontificē licz in
uitus pficit supstitiosū vni
uersalis vocabulum quod io
hannes constantinopolitan⁹
episcopus insolenter sibi tunc
temporis vsurpabat: more an
tecessorum suoꝝ: sub districtis
sime interminationis snia re
futauit: et primus omniū se in
principio suarum eplaruz: ser
uum seruoꝝ dei scribens satis
humiliter diffiniuit: cunctisq
suis successoribus documen
tū sue humilitatis tam in hoc
q in alijs dereliquit. Tu autē
dñe. ℟. Propter intollerabi
les rerū curas mundanarum:

recusabat presulatū suscipere
romanoꝝ. Sed victus pce po
puli suscepit iugū dñi. ℣. Nec
fecit p xpo suo malū: et oppro
briū non accepit aduersus p
ximos suos. Sed. Lectio. v⁹

Gregorius autē ex greco
eloquio in nostrā linguā
vigilans sonat. Nā ipse vigi
lauit sibi deo et gregi dñico.
Sibi p mūdicie cōseruationē
deo per internaz contēplatio
nem: gregi per assiduā pdica
tionē. Et ideo nō sine magno
presagio tale sortitus est no
men. Reuera eniz vigilauit si
bi dum diuinis inherendo pce
ptis laudabilit vixit. Vigila
uit et fidelū populis: duz do
ctrine affluentis ingenio quo
s. tramite ad celestia scāderēt
patefecit. Tu. ℟. Orāte beatis
simo ad dñz gregorio. Sana
ta ē plebs romana a peste in
guinaria. ℣. Multū eni valz
depcatio iusti assidua. Sana.

Effectus itaq xpi Lc. vi⁹
vicarius viscera fregit in
paupes: ut egenum sicut xpm
ipse egens sequeretur. Eroga
uit etenim abunde indigenti
bus substantiā perituraā: et que
sibi fuit ppria: cet⁹ fecit alienaz
Postq aūt hic beatissim⁹ pat

sedem sancte romane z aplice ecclesie annis. xiij. mensibus sex diebus decẽ: doctrinis pariter z operibus felicissimis illustrauit anno imperij foce secundo. Anno vero dñi sexcentesimosexto. quarto iduũ marciarũ obdormiuit in dño. Tu
R. Uere felicem presulẽ: vere fidei doctorem: quo petẽte panis xpi formam accepit digiti Ad firmandã plebis fidẽ: versus in cruenta z carnem. V. A domino factũ est istud z ẽ mirabile in oculis nostris. Ad firmandã. Gloria. Ad firmandã
In tertio nocturno añ. Sex struxit in sicilia vir clarus monasteria z infra vrbẽ septimũ in quo se fecit monachum. ps. Domine quis. Añ. Dis sane monasterijs predia large tribuit: reliqua tandẽ vendidit z egenis distribuit. ps. Dñe in virtute. Añ. Qui solebat in sericis procedere indumentis: post in abiectis vestibus seruit pauper pauperib⁹. ps. Dñi est terra. V. Non est inuentus
Omelia. Uos estis sal terre. infra de beato augustino confessore. R. Sanctus papa gregorius vir totius apostolicus: Postq̃ presedit cathedre per migrã aplice carne solutus hodie: letus iniit regẽ glorie. V. Innocentia ... condo ... quo accepit ... in manu ... Postq. R. Hodie preclarissimus dei dignus episcopus z angelorũ z apostolorum. A terrenis separatus coniunctus est celestibus cum gloria gregorius. V. Ecce vere israhelita in quo dolus nõ est. A terrenis. R. O pastor aplice gregori beatissime: tuo posse precamine intuẽri ecclesie. Irrigante dogmate ac defensante opere. V. Memor esto congregationis catholice z dextera dei plãtate vinee. Tuo. Gloria. Tuo. V. Ora pro nobis.
Ad laudes añ. Gregorius vigilijs confectus z ieiunijs z si marcebat corpore: ex spe vigebat anime. Añ. Lentis quidẽ sed iugibus hic estuabat febribus: podagre necnõ sincopis pulsabat incõmodis. Añ. Celesti cinctus verbere vir mire innocentie: presumebat se diligi q̃ merebat argui. Añ. Uirginum tria milia rome pauit sub regula: exceptis dei famulis lõge uel prope positis. Añ. Bissenos nũmos ãgelo h dedit quasi naufrago hinc scutel

iam argenteam quã sibi vidit reliqui. An. Christi fidelis famulus benedictus ... posset suo in tempore ... familie: celo reddidit ... te carnis materiã. ps. Benedicite. Cetera sicut supra. In secundis vesperis añ. de laudib9. Re. O pastor. An. O gregorii dulcissimi sancti spiritus organum atqz virtutū preciũ: posce nobis suffragiũ ... hoc possimus consequi: quo te gaudemus perfrui. ps. Magt. De sancto longino martyre memoria. De sancta gertrude virgine memoria. De sancto benedicto abbate confessore ad vesperas añ. Iste cognouit. ps. Oia laudate. Cap. Dilect9 deo. R. Beatus benedictus. Hymn9. Iste cõfessor. V. Amauit. An. Pater sanctus dum intentã oculorum aciez in splendore chorusce lucis habere videret: vidit germani animaz capuani episcopi in spera ignea ab angelis in celũ deferri. ps. Magt.

Oratio.

OMnipotens sempiterne deus qui hodierna die carnis eductum ergastulo beatissimũ confessorẽ tuuz benedictũ sublevasti ad celuz: concede qsumus hec festa tuis famulis celebrãtib9 cũ ctorum veniam delictorum: ut qui exultantib9 animis ei9 claritati cõgaudẽt: ipso apud te interueniente consocient' meritis. Per. In primo nocturno añ. Fuit vir venerabil' gratia dei abbas benedictus. ps. Beatus vir. An. Ab ipso pueritie sue tempore: cor gerẽs senile etatem morib9 transiens: nulli animũ voluptati dedit. ps. Quare fremuerũt. An. Dũ in hac vita esset quo temporaliter libere vti potuisset: iã quasi aridũ mundum cum flore despexit. ps. Dñe quid. V. Amauit eũ dñs.

Lectio. j.

FUit vir vite venerabilis gratia dei bñdictus et nomine: ab ipso pueritie sue tempore: cor gerẽs senile: etatem quippe morib9 transiẽs: nulli animũ voluptati dedit. Sz dũ i hac terra adhuc eẽt quo temporalit' libere vti potuisset: despexit iam quasi aridũ mũdũ cũ flore suo. Tu. R. Fuit vir vite venerabilis gratia dei bñdictus et noie. Ab ipso pueritie sue tpe cor gerẽs senile. Etatẽ quippe moribus transiẽs nulli aiuz voluptati dedit. V. Recessit igit' scient' nesci9 et sapiẽt

indoctus. Etatẽ. Lectio.ij.
H Ic liberiore genere ex p
uincia nursie exortus: ro
me liberalib⁹ lrarum studijs
traditus fuerat. Sed cũ in eis
multos ire p abrupta vitiorũ
cerneret cũ quẽ q̃si in ingressu
mũdi posuerat retraxit pedẽ
ne si qd de scientia ei⁹ attinge
ret: ipse quoq₃ postmodũ i im
mane p̃cipitiũ totus iret. Tu.
R. Beatus benedict⁹ dum in
hac terra esset quo tpaliter li
bere vti potuisset. Jaz q̃si ari
dum mundũ cũ flore despexit
V. Relicta domo rebusq₃ pa
tris soli deo placere desiderãs
sancte cõuersationis habitũ
q̃siuit. Jam. Lectio.iij.
D Espectis itaq₃ lrarũ stu
dijs: relicta domo re
busq₃ patris soli deo placẽ de
siderãs sancte conuersationis
habitũ q̃siuit. Recessit igĩ sci
enter nescius: et sapienter indo
ctus. Cũ igĩ deserta petere de
creuisset: nutri⁹ que hunc arti⁹
amabat sola secuta est. Cũq₃
ad locũ venissent: nutrix illius
ad purgandũ triticũ a vicinis
mulieribus p̃stare sibi capiste
riũ petijt: qd incaute derelictũ
casu fractũ est. Propter qd nu
trix flere cepit amare. Tu. R.

Beatus benedictus cũ iam reli
ctis lrarũ studijs petere deser
ta decreuisset. Nutrix q̃ hunc
arti⁹ amabat secuta est. V. Re
cessit igĩ scienter nescius et sa
pienter indoct⁹. Nutrix. Gloria
In secũdo noc. aã. Nursie p
uincie exortus liberalib⁹ lrar
studijs traditus a parentibus
fuerat. ps. Cum inuocarẽ. An.
Relicta domo rebusq₃ patris
soli deo placere desiderãs san
cte cõuersationis habitũ q̃si
uit. ps. Uerba mea. An. Dic
itaq₃ cũ iam relictis litterarũ
studijs petere deserta decreuis
set: nutrix que hũc arti⁹ ama
bat secuta est. ps. Dñe dñs. V.
Justũ deduxit. Lectio.iiij.
B Enedictus autẽ religio
sus puer et pius dolori cõ
patiẽs nutricis: ablatis secum
fracti capisterij partib⁹ orauit
cũ lachrymis. Qui ab orõne
surgẽs ita iuxta se vas sanum
reppit ut i eo fracture inueniri ve
stigiũ nullũ posset. Mox itaq₃
nutrici sanũ capisteriũ reddi
dit quod fractum tulerat. Tu
R. Frater maure curre veloci
ter. Quia puer placidus iam
mergĩ in amnem. V. Benedi
ctus dei famul⁹ cũ hoc p̃tin⁹
agnouisset maurũ vocauit di

cẽs curre velocit. Quia. L. v.

Post hec beat᷒ bñdict᷒ glo
ria mũdi fugiẽs se ab ea
dẽ nutrice occulte subtraxit: ꝛ
dẽ desertũ locum petijt. Ubi vir
dei i artissimo specu se colloca
uit ꝛ trib᷒ annis excepto roma
no monacho incognit᷒ mãsit.
Tandẽ cuidã pṗsbytero longi᷒
manẽti reuelat qui surgẽs ali
mẽta q̃ sibi i solẽnitate pascali
pparauerat ad locũ tetendit
eũqꝫ latere i specu reppit ꝛ sibi
cibũ pñtauit. Tu. R. Quidaꝫ
rustic᷒ defũcti corp᷒ filij in vl
nis ferẽs orbitat᷒ luctu estuãs
monasteriũ venit. Bñdictum
patrẽ q̃siuit quẽ mox ut aspe
xit clamare cepit. Redde filiũ
meũ redde filiũ meuꝫ. V. Uir
aũt dei i hac voce substitit di
cẽs: nũq̀d ego filiũ tuũ abstuli
cui ille rñdit dicẽs. Redde.

Crebrescẽte aũt L. vj.
ei᷒ fama in quodã mona
sterio in abbatẽ pficit: vbi q̃
monachos regulã districtius
seruare cõpellebat: multa ma
la ab eis est ppessus. Hic mul
tis meritorijs ꝛ pijs operibus
plenus quod etiã ꝯtinue mira
cula cõprobabant: diẽ obitus
sui pscięs a discipulis se porta
ri in oratoriũ fecit: ibiqꝫ inter
discipuloꝝ manus exitũ suum

dñici corporis ꝛ sanguinis p̃
ceptione muniuit erectisqꝫ in
celũ manibus: spiritũ int ver
ba oronis efflauit. Tu. R. Do
mine ne aspicias peccata mea
sed fidẽ huius hominis qui re
suscitari filiũ suũ rogat: ꝛ red
de in hoc corpusculũ aiaꝫ quã
abstulisti: ꝛ cõpleta orone re
uixit. Et sanũ reddidit pri suo
V. Cui᷒ manũ cuꝫ tetigisset cõ
cussiõe mirifica tremẽdo pal
pitare cepit. Et. Gloria. In ter
tio nocturno añ. Recessit igit
scient nesci᷒ ꝛ sapient indoct᷒
ps. Dñe qs. Añ. Predicta nu
trix illi᷒ ad purgandũ triticũ a
vicinis mlierib᷒ capisteriũ pe
tijt qđ casu cõfractũ ẽ. ps. Dñe
i vtu. Añ. Nutrici i auxiliũ grã
de fecit miraculũ: pmũ in ptes
diuisũ reuixit capisterium. ps.
Dñi ẽ tra. V. Nõ ẽ inuentus.

In illo tpe. d. i. Scđꝫ lucã
d. s. Nemo accẽdit lucer
nam ꝛ i abscõdito ponit neqꝫ
sub modio: sꝫ sup cãdelabꝝ ut
q̃ igrediunt lumen videãt. Et
rel. Omelia venerabilis be
de presbyteri. Lectio. vij.

De se ipso dñs hic loquit.
Et si supra dixerit: nullũ
gñationi neqꝫ nisi signũ ione
dandum: nequaqꝫ tamen lu
cis sue claritatẽ fidelibus oc

cillandaꝫ. Ipse quippe lucer
nā accendit qui testam huma
ne nature flāma sue diuinita
tis impleuit. Quā ꝑfecto lucer
nam nec credentibus abscon
dere: nec modio supponere: ꝟ
est sub mensura legis include
re: uel intra vnius iudee gen
tis terminos voluit cohibere:
sed supra candelabrū inquit:
ut qui ingrediunt lumen vi
deant. Tu aūt dñe. ℟. Eodeꝫ
ꝟo anno quo de hac vita erat
transiturus quibusdā discipu
lis secū cōuersantib⁹: qbusdā
longe manentibus. Sanctissi
mi sui obitus denūciauit dieꝫ
℣. Indicans nāqꝫ discipulis
quale eius signū fieret: quādo
eius anima de corpore exiret
Sanctissimi. Lectio. viij

Candelabrū ecclesiam di
cit cui lucerna ꝫ supposuit
quia nostris in frontib⁹ fidem
sue incarnationis affixit: ut q
ecclesiam fideliter ingredi vo
luerint: lumen veritatis palā
queant intueri. Deniqꝫ ꝑcipit
nec opera tāntūmodo: sed ꝛ co
gitationes ꝛ ipsas etiā cordis
intentiones mūdandas. Naꝫ
sequit: Lucerna corporis tui
est oculus tuus. Tu. ℟. Ante
sextū ꝟo exitus sui diē aperiri

sibi sepulchrū iubet. Qui mox
correptus febribus acro cepit
dolore fatigari [illegible] ad morē
℟. Cūqꝫ per singulos dies lan
guor ingrauesceret sexto die
portari se i oratoriū a discipu
lis fecit. Qui. Lectio. ix

Si igitur oculus [illegible] fue
rit simplex [illegible]
tuum lucidum erit. Aut nequa
fuerit etiā corpus tuum tenebro
sum erit. Si enim pura recta
intentione que possit agere bo
na studuerit lucis ꝑfecto sūt
opera: etiā si corā hominibus
imperfectionis aliquid habe
re videant quoniā diligentib⁹
deū oīa cooperant in bonum.
Si aūt est peruersa intentio q
precedit: prauū est omne op⁹
quod sequit: quāuis rectum vi
deat. Tu. ℟. O beati viri be
nedicti sancta preconia o in
estimabilis dilectio caritatis.
Qui dū seculi pompā ɔtēpsit
eterne vite coniunctus est. ℣.
Cui viuere xp̄s erat ꝛ mori lu
crū. Qui. Gloria. Qui. ℣. Ora
pro nobis beate bñ. Ad lau
des añ. Nō aspicias peccata
mea dñe sꝫ fidē hominis isti⁹
qui resuscitari filium suum ro
gat ꝛ redde in hoc corpuscu
lum animam quam abstulisti

An. Orantis sanctus [illegible] dñe ne aspicias [illegible] sed fidē huius [illegible] suscitari filium [illegible] rogat: et sub oculis omnium [illegible] puerum reddidit patri suo. An. Uir [illegible] apud deū omnipoteñ [illegible] crederetur. An. [illegible] sub silen[illegible] radio totū mundū colligeret. An. Sancti monialis [illegible] femina duz [illegible] verba audisset: orōnez fudit et inundatio pluuie erupit. An. Hodie sanctus benedictus per viaz orientis transmissus videntibus discipulis celos tetendit: hodie erectis manibus inter verba orōnis migrauit: hodie in gloria ab angelis susceptus est. ps. Benedictus. In secundis vs añe. de laud. An. Sanctissime cōfessor dñi monachorum pat et dux benedicte intercede pro nostra omniumque salute. ps. Mgt. De festo annūciationis virginis marie benedicte: si hoc festuz occurrat. ij. iij. vel iiij. feria maioris ebdomade celebratur in loco sicut decet: festa aūt aliorū sanctorum trāsferunt suo modo alias signato. Q si ipsū festuz annūciationis virginis benedicte: die dñica medij añ festū pasce: aut etiaz infra octās pasce euenit: tunc ad tertiaz ferie post octauas resurrectiōis diū post octauas resurrectiōis dñice celebrandum transfert suo modo: vt notabit immediate post historiā iā sequentē. Sequit ergo ad vs. sup psalmos

an. Gabriel angelus locutus est marie dicens: Aue grã plena dñs tecuz benedicta tu inter mulieres et benedictus fruct[us] ventris tui. ps. Oia laud. Cap. Egredietur virga de radice iesse supra in horis eiusdem virginis marie de aduentu dñi. R. Christi virgo. Hymnus. Aue maris. v. similiter. R. Rorate celi desuper. An. Ingressus angelus ad mariaz ait: Aue maria gratia plena dñs tecuz. ps. Magt. Oratio.

Deus q hodierna die verbum tuum beate marie virginis aluo coadunare voluisti: fac nos ita dñice incarnationis sacramenta peragere: ut tibi placere valeamus. Per eundem. Ad cōpletoriū hymn[us]. Lux mūdi beatissima. v. in cōceptione eiusdē virginis marie. Cap. Ecce virgo cōcipiet. v. in horis pdictis. R.

Emitte agnum dñe. Añ. Ecce ancilla dñi. ps. Nūc dimittis. Oro Gratiā tuā. h. Saluator mundi. Inuitat. Aue maria gr̄a plena dñs tecū benedicta tu i mulierib⁹. ps. Uenite. In primo nocturno añ. Missus ē angelus gabriel a deo in ciuitatē nazareth ad virginē desponsatā viro cui nomē ioseph ps. Dñe dñs. Añ. Ingressus angelus ad mariā ait: aue gr̄a plena dñs tecū. ps. Celi enar. Añ Maria turbat̄ i sermone angeli ꝛ cogitabat qualis esset hec salutatio. ps. Dñi est terra. ꝟ. Egredietur virga de radice.

Lectio. j.

Annūciatio dominica hac die facta recolit̄ ꝛ credit̄ ꝛ in ea aduentus filij dei in carnē a gabriele angelo ꝑhibet̄ hoc ordine. Aue inquit gratia plena dñs tecū. Talib⁹ decebat virginē oppignerari munerib⁹: ut esset gr̄a plena q̄ celis gloriā dedit: terris deū: pacēq; refudit seculo: gētibus fidē: vitijs finez: vite ordinē: moribus disciplinam Tu. ꝶ. Ingressus angel⁹ ad mariā ait. Aue maria gr̄a plena dñs tecū. ꝟ. Benedicta tu in mulierib⁹ ꝛ benedictus fructus ventris tui. Aue. L. ij.

Et bene gratia plena q̄ ceteris quidē per partes prestat̄: marie vero se simul infudit plenitudo gr̄e tota. Descendit quippe sicut pluuia in vellus: ꝛ sicut stillicidia stillantia sup terrā. Bene quoq; dicitur maria gr̄a plena: q̄ deo ꝛ angelis ꝛ hoīb⁹ grata: deo per humilitatē: angelis ꝑ virginitatez: hoībus per fecunditatē. Tu. ꝶ. Benedicta tu i mulieribus. Et benedictus fructus vētris tui. ꝟ. Aue maria gratia plena dñs tecū. Et. Lectio. iij.

Uere ergo gr̄a plena: per quā largo spiritus sancti imbre superfusa est oīs creatura O plena gratiarū: nō solū puero abrahe sed ꝛ camelis potū tribuēs desuper fluēti hydria tua. Propterea cita curre ad mariā: curre mater ad filiam filia pro matre respōdeat: ipsa matris opprobrium auferat. Ipsa patri pro matre satisfaciat. Tu autē dñe. ꝶ. Maria ut audiuit turbata est i sermone angeli. Et cogitabat qualis esset ista salutatio. ꝟ. Quō fiet istud ait maria ad angelū quia virum non cognosco. Et Gloria. Et. In secūdo nocturno añ. Respondens angelus

dixit ad mariam: ne timeas
maria inuenisti gratiaz apud
dnm. ps. Eructauit. An. Ecce
cõcipies et paries filiũ et voca-
bis nomẽ eius ihesum: hic erit
magnus et fili⁹ altissimi voca-
bit. ps. De⁹ noster. An. Dabit
illi deus sedẽ dauid patris ei⁹
et regnabit in domo iacob in
eternũ et regni eius non erit fi-
nis. ps. Fundamẽta. v. Egre
dietur dñs de loco scõ. L. iiij

Dominus tecũ: qui nõ ve
nit ad te visitãdi studio
sed in te nouo illabit sacramẽ
to. Tecũ ergo dominus in cor
de: tecũ in ventre: tecum in au
xilio. Non solũ filius quẽ car-
ne induis: sed et spirit⁹ sanctus
de quo concipis et ipse pater q
genuit quẽ cõcipis. Pater in-
quit tecũ: qui filiũ suuz facit et
tuum. Filius tecũ: qui ad con-
dendũ in te mirabile sacramẽ
tum: miro modo et sibi reserat
genitale sacramentũ: et tibi ser
uat integrũ virginale signacu
lũ. Spiritus sanctus tecũ: qui
patre et filio: tuum sanctificat
vterũ. Tu. R. Dixit angel⁹ ad
mariã: ne timeas maria. In-
uenisti grãm apud dñm. v.
Ecce concipies et paries filiuz
et vocabis nomẽ ei⁹ ihm. In.

Benedicta tu Lectio. v.
in mulieribus: que vitã
paries viris et mulieribus. Re
uera in mulierib⁹ benedicta:
quia in quibus eua maledicta
puniebat viscera: in illis nunc
gaudet: honorat suscipit ma-
ria benedicta. Et facta est ve-
re nunc mater viuentiũ p gra
tiam que prius erat mater mo
rientium per naturã. Benedi-
cta ergo in mulierib⁹. i. p̃ mu-
lieribus. Et quia virginitatez
vouisti sine exẽplo muliebris
cõditionis. Et quia virgo ma
ter eris: et quia deum genera
bis. Tu autẽ dñe. R. Ecce cõ-
cipies et paries filiũ. Et voca-
bitur nomen eius ihesus. v.
Hic erit magn⁹ et fili⁹ altissimi
vocabit: et dabit illi dñs de⁹
sedẽ dauid pris sui. Et. L. vj

Et benedictus fruct⁹ ven
tris tui. Non sicut ceteri
homines sunt benedicti: sed si-
cut apl̃us dicit: Qui ẽ sup oĩa
de⁹ bñdictus in secula: p quẽ et
alijs benedictio venit. Nec q̃
tu benedicta: ideo bñdictus
fructus vẽtris tui: sed iõ tu be-
dicta quoniaz ille te puenit
in benedictionib⁹ dulcẽdinis
Uere eteni benedictus: i quo
benedicte sunt oẽs gentes: de

cui plenitudine in quo[illegible] ac-
cepisti cu ceteris: quanto diffe-
rentius pre ceteris. Tu. R. Da-
bit illi dns deus sedem dauid
patris sui. Et regnabit in do-
mo iacob in eternu. V. Et re-
gni eius no erit finis. Et. Glo-
ria. Et. In tertio nocturno an.
Dixit aut maria ad angelum
quo fiet istud: qm viru non co-
gnosco: et respondit angelus
spiritus sanctus superueniet i te
et virtus altissimi obumbrabit
tibi. ps. Cantate. j. An. Ideoq
et quod nascet ex te sanctu vo-
cabit filius dei. ps. Dns regna-
uit ex. An. Dixit aut maria ad
angelu fiat mihi sm verbum
tuu. ps. Cantate. ij. V. Ex spon
spes decoris ei. Scdm lucam.

In illo tempore. Missus e
angelus gabriel a deo: in
ciuitate galilee cui nomen na-
zareth: ad virgine desponsata
viro: cui nome erat ioseph de
domo dauid: et nome virginis
maria. Et rel. Omel. venera-
bilis bede psbyteri. L. vij.

Aptu pfecto restauratio-
nis humane principium
ut angelus a deo mitteret ad
virgine partu consecrandam
diuino: quia prima perditio-
nis humane fuit causa: cu ser-
pens a diabolo [illegible] ad
[illegible] superbie [illegible]
[illegible]: immo ipse [illegible]
te diabolus [illegible]
[illegible]
[illegible] immortal[illegible]
[illegible]daret. Quia ergo mors
intrauit per feminam: apte re-
dijt et vita per feminam. Illa
siquide a diabolo seducta per
serpentem: gustum necis viro
obtulit: hec a deo per angelu
edocta mundo salutis auctor-
rem edidit. Tu autem dne. R.
Dixit autem maria ad angelu.
Ecce ancilla domini fiat mihi
sm verbum tuum. V. Spirit'
sanctus superueniet in te: cum
respodisset angelus ait maria.
Ecce ancilla. Lectio. viij.

Recte etia angelus ad vir-
gine mittit qz sp est ange-
lis cognata vginitas. Naz in
carne pter carne viuere no ter-
rena vita e sed celestis. Unde
in carne angelica gloria acq-
rere mai' est meritu qz habere.
Missus est igit angel' ad vir-
gine a celso ad humile: a dno
ad ancilla: a creatore ad crea-
tura ad vgine carne et mete a
seculo electa: ab altissimo pco-
gnita. Ab agelis ofuata a pri-
bus psignata: a pphis pmissa.

R. Quid sietis illud [illegible] non cognosco. Ad [illegible] virum non [illegible] angelus ad hec. Spiritus sanctus [illegible] superveniet in te [illegible] [illegible] V. [illegible] et quod nascetur ex te sanctum vocabitur filius dei. Spiritus sanctus. Lectio .ix.

Currite virgo matres et filie: currite omnes que post euam et ex eua parturimini: et parturitis cum tristicia: adite virginale thalamum: ingredimini si potestis sorores pudicum cubiculum. Ecce enim deus mittit ad virginem: angelus affatur mariam. Letare pater adam: sed tu magis o eua mater exulta: que sicut omnium parentes: sic omnium fuistis peremptores: et quod infelicius est: prius peremptores quam parentes. Ambo inquam consolamini super filia et tali filia. Ipsa patri pro vobis satisfaciat: ipsa vestrum opprobrium auferat. Tu. R. Christi virgo dilectissima virtutum operatrix magnifica: opem fer miseris. Subueni domina clamantibus ad te iugiter V. Quoniam peccatorum mole premimur sanctissima te precamur. Sub. Gloria. Sub. V. Emitte agnum domine dominatorem. Ad laudes an. Angelus autem dixit marie: ecce concipies et paries filium cuius nomen erit ihesus. An. Hic erit magnus et filius altissimi vocabitur. An. Dabit illi deus sedem dauid patris sui: et regnabit in eternum. An. Benedicta tu in mulieribus et benedictus fructus ventris tui. An. Ecce ancilla domini fiat mihi secundum verbum tuum. Cap. ut supra. Hymnus. Quem terra pontus. ut supra. V. Audi filia. An. Missus est gabriel angelus ad mariam virginem desponsatam ioseph. ps. Benedictus. Oratio infraposita ad vesperas: et eadem dicitur ad horas .iii. vi. et ix. Ad primam an. Prophete sancti predicauerunt nasci saluatorem de virgine maria. ps. Deus in nomine. Cap. Ecce virgo con. R. Ihesu xpe. V. Qui natus. V. Audi filia. Oratio. Gratiam tuam. In hac hora. Ad tertiam an. Angelus domini nunciauit marie et concepit de spiritu sancto. Cap. Egredietur virga. R. Speciosa facta es. V. Gaude maria. Ad .vi. an. Ne timeas maria inuenisti gratiam apud dominum ecce concipies. Cap. Non secundum visionem: et paries filium: ut supra R. Gaude maria. V. Dignare me. Ad .ix. an. Spiritus sanctus in te descendet maria ne timeas

habebis i vtero filiū dei. Cap

Rorate celi desup̄ ꝛ nubes pluāt iustū: aperiat terra ꝛ germinet saluatorē: ꝛ iusticia oriat simul ego dn̄s creaui eum. Deo gratias. ℞. Dignare me laudare te. ℣. Audi filia. In secundis vesperis an̄e de laudibus. Caplm̄. ℞. Hymnus ꝛ ℣. ut supra. An̄. Hec est dies quam fecit dominus: hodie dominus afflictionē populi sui respexit ꝛ redemptionē misit. Hodie mortem quā femina intulit: femina fugauit. Hodie deus homo factus id qd̄ fuit ꝑmansit ꝛ quod nō erat assūpsit: ergo exordiū nostre redemptionis deuoti recolamus ꝛ exultem⁹ dicentes: Gloria tibi dn̄e. ps̄ Mg̅t. Oro Deus q̄ d btē marie virginis vtero. ut in horis ꝑdictis. Qn̄ officiū festi annūciationis benedicte virginis cōtigerit trāsferri: iuxta notata supius tūc iuitatoriū erit tale. Alla. Aue maria gr̄a plena dn̄s tecū alleluia. An̄e ps. ꝛ ℣. primi nocturni ut s. Hym̄. Missus ē. Primū. ℞. Ingressus angel⁹. Secūdū. Ecce cōcipies ꝛ. Tertiū Christi virgo. ꝛ idē etiā ad vē Cetera ut s. Pro aliis vo scīs quoꝝ festoꝝ officiū trāsfert: de sex lectionibus fiant tres: laudes ꝛ oratio ꝓpria: cetera oīa de tempore pascali. In fine oīū inuitat. an̄aꝝ versiculoꝝ ꝛ ℞soꝝ quotiēcūq; subiungit semꝑ alla. Et simili modo in fine hymnoꝝ proprioꝝ cōcordantium in tono pascalium hymnoꝝ adiungunt in fine illi duo ℣. Quesumus auctor ꝛ Gloria tibi domine qui surrexisti. Et infra octauā ascensionis dn̄i similiter adiungunt illi ℣. Tu esto nostrū. Glia tibi dn̄e qui scandis. De beato ambrosio episcopo cōfessore doctore. Cap. Quasi stella. ℞ Carus xp̄i presul ambrosius scripture sacre interpres eximi⁹: cōtemplationi vacans cōspicit attentius: martini pii aiaꝫ deferri superius angeloꝝ officio. Et cum ipsi cōgaudēt: ad eius exequias rapit in spū: ꝛ thuronis collocat alla. ℣. A dn̄o factū est istud ꝛ est mirabile in oculis nostris. Et cum. An̄ Uere felix presul ambrosi doctor veritatis: puritatis vasculū: norma sanctitatis: i valle miserie nob̄ collocatis: tua ꝑ suffragia veniam peccatis ꝛ vitam in gloria presta cū bea

Otis. ps. Mgt. Oratio
Deus qui populo tuo eterne salutis beatū ambrosiū ministris tribuisti: presta quesumus: ut quem doctorē vite habuimus in terris: intercessorē i celis habere mereamur. P.

Ambrosius interpretatur odor uel sapor celestis. Hic cū in domo ambrosij patris sui prefecti vrbis in cunabulis in atrio esset posit⁹ et dormiret: examen apū subito adueniēs faciē ei⁹ et os ita cōpleuit: ut quasi in suū intraret alueolū et exiret. Que postmodū euolantes in tantū sublevate sūt: ut humanis oculis minime viderent. Tu autem domine. Lectio. ij

Cum aūt factus fuisset adultus: videretque matrē suā et sororē sacrā virginē manus sacerdotū osculari ipse illudēs sorori sue dexteraz offerebat: asserens et sibi idez ab ea fieri oportere: illa vo ut adolescentē quid diceret respuebat. Rome igit lris eruditus cum causas pretorij splendide perorar et a valētiniano imperatore ad regendaz liguriā emiliāque prouincias directus est. Tu autē dñe. Lectio. iij

Cumque mediolanū venisset: et illic inter arrianos et catholicos de eligendo episcopo seditio non modica oriretur: sedande causa seditionis illuc accessit. Ubi cum alloqueret plebem subito vox ifantis insonuit ambrosium episcopuz. Ad cuius vocis sonitum toti⁹ populi ora conuersa sunt ac clamantes ambrosiuz episcopum. Illo aūt reclamante: ad vltimum licz inuitus pontificalē suscepit dignitatem. Tu autem dñe. Lectio. iiij

Hic beatus vir doctor sancte matris ecclesie precipuus tante fuit abstinētie quod quottidie nisi in sabbato die dominico et festis precipuis ieiunabat. Tāte fuit largitatis quod omnia que habere poterat ecclesijs et pauperib⁹ nil sibi retinens tribuebat. Tante compassionis ut cum aliquis lapsum suum confitebatur eidez: sic amarissime flebat quod confitentem flere similiter compellebat. Tu autem dñe. Lectio. v

Tante etiam fuit pietatis et dulcedinis: ut cum alicuius sancti sacerdotis uel episcopi obit⁹ sibi nunciaret: sic amarissime flebat: ut vix cōsolaret

Cuz aūt interrogabat: an vi-
ros sanctos q ad gloriā profi
ciscebant sic fieret aiebat. Ne
putetis me flere: qz recesserit:
sed qz me pcessit: ꝛ quia diffici
le inuenit: qui tam dign⁹ eius
officio habeat. Tu. R. vi
Cuz aūt beatissimus ambro
sius radicē oium maloꝝ aua-
ritiā magis ac magis in hoi-
bus crescere cerneret: ꝛ magis
in his qui in potestatibus erāt
constituti: apud quos oia pre
cio vendebant: necnō ꝛ in his
qui erāt sacris ministerijs de-
putati igemuit: ꝛ se de hui⁹ se-
culi erūpna liberari instanti⁹
exorauit. Uolēs igit dñs no-
ster suū ambrosium ad eterna
gaudia assumere: honorato
vercellensi epo suū exitū ma-
nifestat. Qui consurgens me
diolanū cōcitus venit: moxqz
pceptis de eius manib⁹ eccle
sie sacramentis spiritū inf ver
ba oronis efflauit. Tu. Omel.
Uos estis sal terre. Infra de
beato augustino epo. Añ. In
clyte presul ambrosi q celum
multiplicato fructu ascendere
meruisti: ꝛ tua sacra doctrina
terrā repleuisti: nos pio adiu-
tos patrocinio ab hoc subtra-
ctos exilio presenta, dño coro
nandos. ps. Mag. De san
cta maria egyptiaca ad vē p
memoria añ. Hec est illa ma
ria exēplū penitētie q̄ stigma-
ta passionis dñi in corde ꝛ cor
pore iugi meditatione ꝛ exer-
citio portauit: q̄ statum praue
cōsuetudinis lachrymis riga-
uit: que mundi vana spernere
nos docuit: que post perpetra
tas culpas ad innocentiā re-
dijt ergo cum ea ploremus co
rā dño: ut veniam mereamur
cū illa alla. V. Dimissa sunt ei
peccata multa. Oratio
Omnipotēs pijssime de⁹
q peccatoꝝ requiris pe-
nitentiā neminē volēs perire:
propitiare nobis p sancte ma
rie egyptiace pias orones: ut
p actuū nostraꝝ turpitudinez
fructū fidei non amittam⁹: sz
salutē aiarum quā pie deside-
ras cōsequamur. Per. Ad
laudes p añ. O maria penitē-
tie via duc nos ad celestis re-
gni gloriā tuis sanctis pcibus
q̄ in terris posita solitaria ior
danis fluenta sumēs in potuz
ꝛ herbarū radices in cibū lon
gissimis temporibus meruisti
alla. V. Adiuuabit eam. Oro
ū. De sancto leone papa cō
fessore memoria. De sancta

eufemia virgine martyre me-
moria. Tempe pascali qd
est inter pasca et penthecostes
officiu quantu ad matutinu psi
cat indifferent cu uno psalmis
tribus lectionib9 et trib9 respo
sorijs. Nec requirit necessario
pro hoc tpe uti qd de pluribus
sonat siue pluralit' pferri in ca-
pitulo uel responsorijs: aut alijs
ptinetijs ad officiu huiusmodi:
de uno sancto pp hoc dici no
debeat: qm in hac resurrectio-
ne dnica signat ultima resur-
rectio q coīs est omnibus: sal-
uo tn spāle qd de sancto aliq
inueniet signatu uel descriptu

De festiuitatib9 aplorum siue
euāgelistarū huius tpis pasca
lis ad vs. super psalmos an.
Pax vobis ego sum alla: no-
lite timere alla. ps. Omia lau
date. Capitulum.

Stabunt iusti in
magna constan
tia aduersus eos
qui se angustia-
uerūt: et q abstu-
lerūt labores illorum. Deo. R.
Ego sum vitis vera et vos pal
mites. Qui manet in me et ego
in eo hic fert fructū multū alla
alla. V. Manete i dilectione
mea sicut dilexi vos. Qui. Glo
ria. Qui. Hymnus.

Vita sanctorum dec9 ange-
lorum: vita cunctorum pariter
piorum: xpe qui mortis moriens
ministrū exuperasti. Tu tuos
leto famulos tropheo nunc in
his serua placidis dieb9 in qui-
bus sanctum celebrat omne p
orbem. Pasca quo victor re-
diēs ab imo: atq cum multis
alijs resurgēs ipse susceptā su
per alta carnem astra leuasti.
Nunc in excelsis dñs refulgēs
et supra celos deus eleuatus ē
inde venturus homo iudicatus
denuo iudex. Corda tu sursū
modo nra tolle quo patri dex-
tre residens in alto: ne resur-
gentes facias in ima pcipitari
Hoc pater tecū hoc idē sacra
tus pstet amborum pie xpe flatus
cū qbus regnas de9 vn9 oium
iugiter euo. Amen. V. In oēz
terrā. An. Filie ierlm venite et
videte martyrem cū corona q
coronauit eum dñs in die sole
nitatis et letitie alleluia alla. ps.
Mgt. Oro ppria. Sequat me
morie tpis pascalis: qm expe
dit suo modo. Cōpletoriū eiū
tpis eiusdē. Et loco an. Salue
regina An. Regina celi. ut
s. notatū est in die sancto pa-
see dñi. Inuitat. Alla. Regez

apłoꝝ uel euangelistarū dñm
venite adoremꝰ alła alła. ps.
Uenite. Ad nocturnū añ. Al-
leluia. Ego sum vitis vera al-
leluia: vos palmites alła. So
la. ps. ꝛ ℣. primi nocturni de
apłis. versiculi alij: lectiones
ꝓprie vbi fuerint: alias de cōi
aliūde. Et idē ordo seruet᷑ i si-
milibꝰ de alijs sanctis pascalis
tpis i suis officijs. Primū ℟.
Uirtute magna reddebāt apłi
Testimoniū resurrectiōis ihu
xpi dñi nostri alła alła. ℣. In
oēm terrā exiuit sonꝰ eoꝝ ꝛ in
fines orbis terre vba eoꝝ. Te
stimoniū. Secūdū ℟. Isti sūt
agni nouelli q annūciauerunt
alła. Modo venerūt ad fontē
repleti sunt claritate alła alła.
℣. In oēm terrā ut s. Modo
Tertiū ℟. Cādidi facti sūt na
zarei eiꝰ al. Splēdorē deo de-
derūt ꝛ sicut lac coagulati sūt
alła alła. ℣. In oēm terram.
Splēdorē. Gła. Alła. Te deū
℣. Dedisti hereditatē. Ad lau
des añ. Sci tui dñe florebūt si
cut liliū alła: ꝛ sicut odor bal-
sami erūt añ te alła. ps Dñs re
gnauit cū rel. Añ. Sci ꝛ iusti i
dño gaudete alła: vos elegit
deꝰ in hereditatē sibi alła. Añ
In velamēto clamabūt sci tui
dñe alła alła alła. Añ. Spūs
ꝛ aie iustoꝝ hymnū dicite deo
nřo alła alła. Añ. Fulgebunt
iusti sicut sol i regno pris eoꝝ
alła. Cap. ut s. Hymnus

Claro pascali gaudio sol
mūdo nitet radio cū xpz
iā apłi visu cernunt corporeo.
Ostēsa sibi vulnera i xpi car-
ne fulgida resurrexisse dñz vo
ce fatent publica. Rex xpe cle
mentissime tu corda nřa posi
de: ut tibi laudes debitas red
damꝰ oī tpe. Quesumꝰ auctor
Gloria tibi dñe q surrexisti a
mortuis. ℣. Annūciauerunt
opa dei alła. Añ. Lux ppetua
lucebit scis tuis dñe alła: ꝛ eter
nitas tempoꝝ alła alła al. ps.
Bñd. Oro ppria. Officia prime
ꝛ cōpletorij semp de tpe pasca
li. Ad horas añe de laud. Ad
tertiā cap. Stabūt iusti. Bria
breuia cū suis ℣. de apłis sꝫ
suo mō. Ad. vj. cap.

Hi sūt quos aliqū habui-
mus in derisū: ꝛ in simitu-
dinē improperij: nos insenta-
ti: vitā illoꝝ estimabamꝰ insa-
niā: ꝛ finem illoꝝ sine honore
Deo. Ad. ix cap.

Ecce quō cōputati sūt int
filios dei: ꝛ inter sanctos
sors illoꝝ ē. Deo. In. ij. vs añ
Pax vob. ps. de apłis. ℟. Cā
didi Hymnus ꝛ ℣. ut s. Añ. In

ciuitate dñi clare sonant iugit organa sanctoꝝ ibi cynamomum t balsamū odor suauissimus corpa coꝝ: ibi āgeli t archangeli hymnuz deo decantant añ thronum dei alla. ps. Mgt. De martyrib⁹ p̄ t̄ pascalis ad vs̄ sup psalmos añ. Pax vobis ego sum. ps. Oia lau. Cap. Stabunt iusti ut ā. R. Ego suz vitis ut ā. de aplis vel R. Gaudete iusti i dño alleluia. Rectos decet collaudatio alla alla. V. In memoria eterna erit iusti ab auditione mala nō timebūt. Rectos. Gloria. Rectos. Hymn⁹. Uita scō rū. V. Letamini in dño. Añ. In celestib⁹ regnis scōꝝ habitatio ē alla: t in eternū requies eoꝝ alla. ps. Mgt. Oro ppria. Sequant semp memorie tpis pascalis inquātū requirit suo modo. Inuit. Exultēt in dño scō alla. ps. Uenite. Añ. Tristicia vr̄a alla: vertet in gaudiū alla. Sola ps t V. cōuertēres. Primū R. Tristicia vr̄a alla Cōuertet in gaudiū alla alla. V. Mūd⁹ gdē gaudebit: vos aūt cōtristabimini: sz tristitia vr̄a. Con. Secūdū R. Lux ppetua lucebit scīs tuis dñe. Et eternitas tēpoꝝ alla alla. V. In

sti aūt in ppetuū viuēt t apud dñm ē merces eoꝝ. Et. Tertiū R. Preciosa i ɔspectu dñi alleluia. Mors sanctoꝝ ei⁹ alla V. In ɔspectu ois populi ei⁹ i atrijs tuis irlm. Mors. Gloria. Mors. V. Exultabūt sci i glia alla. Ad laud. añ. Sci tui dñe florebūt. ā. de aplis. Cap. Hymn⁹

Qui vincis i ā.
O martyrib⁹ parcēdo ɔfessorib⁹: tu vince nr̄a crimia donando idulgētiam. Rex xp̄e clemētissime. Quesumus auctor. Gloria tibi dñe. V. Mirabilis de⁹ alla. In scis suis alleluia. Añ. Lux ppetua ā. ps. Bñd. Oro. ā. Ad iij. cap. ut ā. R. bñia de mar. Ad vi. cap.

Hi sūt qs aliqn habuim⁹ i derisū t i silitudinē improperij: nos insensati vitā illoꝝ estimabam⁹ insaniā: t finē illoꝝ sine honore. Ad ix. cap.

Ecce quō cōputati sūt inē filios dei: t inē scōs sors illoꝝ ē. Deo. In ij. vs añ. Pax vob. ut ā. ps. de martyrib⁹. R. Preciosa ā. Hym. Uita scōꝝ V. Letami i dño. Añ. In ciuitate dñi ā de aplis. De vno mr̄e ul ɔfessore p̄ t̄ pascali tpe ad vs̄. añ. Pax vob. ps. Oia laudate. Cap.

Omne gaudium existimate fratres mei cum in temptationes varias incideritis scientes quod probatio fidei vestre patientiam operatur. patientia autem opus perfectum habet: ut sitis perfecti et integri in nullo deficientes. Deo. R. Filie hierusalem venite et videte martyrem cum corona qua coronauit eum dominus. In die solennitatis et leticie alleluia alleluia. V. Quoniam confortauit seras portarum tuarum benedixit filijs tuis in te. In die Gloria. Alleluia. Hymnus. Uita scorum. V. Gloria et honore. vel Amauit eum dominus. An. Filie hierusalem. ut s. de aplis. Sequantur temporis memorie incipiendo regnum tempis pascalis. Inuitat. Exultent in domino sci. Alleluia. ps. Uenite. Vel inuitat. de quocunque sco bene competit. An. Tristicia vestra alleluia: vertetur in gaudium alleluia Sola ps. et V. competentes suo festo. Primum R. Beatus vir qui metuit dominum alleluia. In mandatis eius cupit nimis alleluia alleluia alleluia. V. Potens in terra erit semen eius generatio rectorum benedicetur. In Secundum R. In seruis suis alleluia Consolabitur deus alleluia. V. Judicabit dominus populum suum suum et in seruis suis. Consolabitur. Tertium R. De ore prudentis procedit mel alleluia: dulcedo mellis est lingua eius alleluia. Fauus distillans labia eius alleluia alleluia alleluia. V. Quam dulcia faucibus meis eloquia tua domine super mel et fauum ori meo. Fauus. Gloria. Alleluia. V. Ora pro nobis. Ad laudes an. Sancti tui. cum religs. s. Cap. ut s.

Soluta sunt iam Hymnus. vincula tui sacrati corporis nos solue vinculis secli amore filij dei. Huius o xpe meritis nostris adesto precibus ut tibi laudum debita deferamus obsequia R. et xpe clementissime. Quesumus auctor omnium. Gloria tibi domine. V. Corona aurea super caput. vel. Os iusti. An. Lux perpetua. s. de aplis. Ad tertia cap. ut s. Rña breuia de coi vnius martyris uel confessoris suo modo. Ad. vj. cap.

Si quis autem vestrum indiget sapientia postulet a deo qui dat omnibus affluenter: et non improperat et dabitur ei. Deo. Ad. ix. cap.

Beatus vir qui suffert temptationem: quoniam cum probatus fuerit: accipiet coronam vite quam repromisit deus diligentibus se. Deo. In secundis ve R. De ore prudentis. Hymnus et V. ut s. ps. de coi vnius martyris

uel cõfessoris scõm qḋ occurrit. Añ. In ciuitate dñi: ut sup̃ de aplis. Oratio propria. De festo virginis in hoc pascali tẽpore occurrẽte ad vñ añ. Pax vobis. ps. Oĩa laudate. Cetera de cõi infra suo modo. Ad noc turnũ añ. Tristicia vestra. Sola psalmi ꝛ ꝟ. competentes Feria. i. vij. ꝛ. ix. cũ ceteris de cõi. De sanctis tiburtio ꝛ valeriano martyrib⁹. Oratio.

Presta q̃sumus oĩpotens deus ut qui sanctoꝝ martyrũ tuoꝝ tiburtij ꝛ valeriani ꝛ maximi natalitia colim⁹ eorũ etiã virtutes imitemur. P. Omelia. Ego sum vitis. infra de sancto marco pro lectione prima. Lectio. ij.

Ualerianus atq; tiburti⁹ frater eius: cũ p̃ p̃dicationẽ beate cecilie credidissent in deũ: ꝛ a sancto vrbano papa baptizati fuissent: hocq; ad noticiã almachij p̃fecti puenisset iussi sunt ambo: si sacrificare nollent capitalẽ subire sniam. Cũ ergo gloriosi martyres tenti a maximo corniculario: ducerent ad locum passionis ad eoꝝ p̃dicationẽ maximus cũ oĩ domo sua ꝛ ipsi carnifices crediderũt. Tunc sancta cecilia venit ad eos nocte cum sacerdotib⁹ ꝛ vniuersi baptizati sunt. Tu. Lectio. iij.

Cum aũt aurora nocti fines daret cecilia dixit. Eya milites xp̃i abijcite opera tenebraruꝫ ꝛ induimini arma lucis. Quarto igit miliario ab vrbe sancti tiburtius ꝛ valerianus ad statuã iouis ducunt: ꝛ dũ sacrificare nolũt pariter decollant. Deinde almachi⁹ audiẽs maximũ xp̃ianũ effectũ cũ plũbatis taz diu cedi iussu quousq; spiritũ exalauit. Cui⁹ corp⁹ scã cecilia iuxta valerianũ ꝛ tiburtium sepeliuit. Tu. De sancto adalberto pontifice martyre ad vñ. ꝟ. Alme p̃sul ꝛ beate dei martyr adalberte: cõfer opem petentib⁹ tuis sanctis p̃cibus mala pelle bona posce. Presta pacis incrementũ: sane vite gaudia alla. ꝟ. Ut sub tuo protecti patrocinio gloriemur in laude dei ppetuo. Presta pacis. Oratio

Deus q̃ hodierna die beatũ adalbertũ martyrem tuũ atq; pontificẽ gloria ꝛ honore coronasti: concede nobis famulis tuis eius intercessione ꝛ meritis: veniã consequi delictoꝝ ꝛ p̃frui gaudijs beatoꝝ

Per. Omel. Ego sum vitis. Infra de sancto marco euangelista pro lectione prima. L. ij.

Adalbertus ex nobilibus parentib⁹ ortus dum adhuc puer: studijs lrarũ inherẽt nõ est imitatus sectantes iniqtatẽ: nec eoꝝ assensit ꝯsilio: sꝫ indefesso corpe ad omne virtutũ exercitiũ semetipsum exposuit. His decursis feliciter: tpe opportuno in põtificẽ eligit. Hic beatus pontifex omni die festo plurimos pauperes: in quottidianis vo diebus ter quaternos in sua mẽsa reficiebat. Raro aũt extra festum aliqd vidit eũ meridian⁹ sol mãducantẽ. & nũqꝫ media nox sõno indulgentẽ. Tu. L. iij.

Ad vltimũ igit hic beat⁹ pontifex: qm̃ gregẽ sibi subiectum dure ceruicis videbat: & scelera populi nõ posse emẽdari: assumptis fratribus: terrã pruscoꝝ adijt ut ex eoꝝ conuersiõe lucrũ acqreret: aut ipse ꝓ xp̃o succũberet. Tunc magna audacia xp̃m pdicantes intrant paruã insulã: quos possessores loci tandẽ cũ pugnis expellũt: & exinde in locis diuersis pdicantibus: venit tandẽ paganicus furor: & irruerũt in eos impetu magno: & sic pater sanct⁹ afficit vulneribus: e quibus feliciter martyr transijt ad dñm Tu. Añ. Gla xp̃o dño q beatũ adalbertũ epm sue passionis testem fecit: de cuius meritis & miraculis benedic⁹ dñs alla. ps. Mgt. De sancto georgio martyre hymnus ut infra in secundis vesperis: sed añ. O sanctissime xp̃i athleta georgi nos famulos tuos ad te clamãtes dignant exaudi: ut tuis pcib⁹ sacris a cunctis malis muniti padisi amenitate mereamur ꝑfrui alla. ps. Magt. Oratio.

Deus q nos beati georgij martyris tui meritis & intercessione letificas: cõcede ꝓpitius ut q eius beneficia poscimus: dono tue gratie consequamur. Per. Inuitat. Alla Regẽ martyris dñm. Añ. Tristicia vestra. ps. Beatus vir. ps. Quare fre. ps. Cũ inuocarẽ. ℣. Gloria & honore. Omel. Ego sum vitis. infra de sancto marco euãgelista p lectiõe prima. ℟. Preciosa i cõspectu. L. ij.

Diocletiano & maximiano imperantib⁹: sub pside datiano tãta psecutio xp̃ianoꝝ fuit: ita ut infra vnũ mensem. xvij. milia xp̃iani corona-

rent martyrio. Qd videns san ctus georgius tactus cordis do lore: oia que habebat dispsit: habitum militarem abiecit: xpia noque habitum induit: et in me dio prosiliens exclamauit oes dii gentium demonia: dns autem celos fecit. Quod audiens da tianus iussit eum in eculeum leua tum iri: et mebratim corpus eius laniari: et unguibus: appositis ad lateri ra facibus: et patentibus viscerum rimis: sale plagas eius fricari Tu. R. Lux perpetua. Liij
Sequenti die post plura adhi bita tormenta precepit eum poni in rota gladiis bis acutis vn dique circumsepta: que statim rupitur et georgius liberatur illesus. Tunc preses iratus: iussit eum in sarta ginem plumbo liquefactam proiici que iterum sibi minime nocuit. Hec videns datianus iubet eum trahi per totam ciuitatem: tandem orans capitis abscisione mar tyrium cosumauit. Tu. R. Ego sum vitis vera. sup. Ad laud. añ. Sancti tui dne sup. Cap. Omne gaudium. Hymnus Bis trinis annis. infra ad vesp. V. Iustus ut palma. Añ. Athleta xpi sancte georgi: succurre no bis tuis famulis: votis oibus tua iuuamina implorantibus alla. ps. Benedictus. Oratio s. In scdis vesperis añ. Pax vobis. ps. Dixit dns. sicut de martyribus. Cap. Omne gau dium. R. Ego sum vitis. Hymnus
Gesta sanctorum martyrum meminisse iocundum est: et in eorum laudibus deo cane re gloriam. Georgius christi martyr ortus est capadocia: qui vana mundi respuens merca tus est celestia. Pecuniam quam tulerat propter amorem fragilem fide repletus domini stipem de dit pauperibus. Tunc copul sus a principe saxis vota per soluere: que ille pro fide xpi: profundo mersit abyssi. Ira succensus tyrannus: penam in uexit martyri flagella quoque carceres feras siue sartagines Quem ille non cotremuit co fortatus a dno: sed magis gau dens populo fructus diuinos intulit. Reginam alexandrinam vocauit ad martyrium: cotemnens mundi thesauros dei coronam meruit. Bis trinis annis et vno triumphat mundi principem ceruice cesa gladio migrauit ad celestia. Sic trinitatis glo riam georgius cofessus est: cuius fidem per opera in nos et ipse robo ret. Amen. V. Gloria et honore.

An. Nos pius exaudi paradisi gēma georgi. Fundēs p famul' aurea vota tuis. ps. Magnificat. Oro ā. De sancto marco euangelista ad vē an. Pax vobis ego sum. ps. Oia laudate. Cap.

Similitudo vultus quatuor aialiū facies hois ꝛ facies leonis a dextris ipsorū quatuor: facies aūt bouis a sinistris ipsoꝝ quatuor: ꝛ facies aquile desup ipsoꝝ quatuor. Deo. R. Ego sū vitis ā. Dyminus. Uita scōꝝ. R. In omnez terrā. An. Beat' vir q metuit dñm alla: in mandatis ei' cupit nimis alla. ps. Mgt. Oro.

Deus qui beatū marcum euāgelistā tuū ꝑdicationis euāgelice gratia sublimasti: tribue q̄sumus nos ei' semper ꝛ eruditione ꝓficere: ꝛ orone defendi. Per. Scdm iohez

In illo tpe dixit ihesus discipulis suis. Ego sum vitis vera: ꝛ pater me' agricola ē Et rel. Omel. bti augi. epi. L. j

Iste locus euāgelicus fratres: vbi se dñs dicit vitē ꝛ discipulos suos palmites sm hoc dicit q est caput ecclesie: nosq membra eius. Uni' q ppe nature sūt: vitis ꝛ palmites Propter quod cum esset deus cuius nature nō sumus: fact' est homo: ut in illo vitis esset humana natura cuius ꝛ nos homines palmites esse possemus Scdm aūt id quod ait: ego ꝛ pater vnū sumus: ꝛ ipse agricola est: nec talis quales sunt qui extrinsecus operando exhibent ministeriū: sed talis ut det etiā incrementū. Tu autē.

Marcus euangelista leuiticus genere ꝛ sacerdos: beati petri apli in baptismate filius atq in diuino sermone discipulus: cū ipso beato petro romaz profectus est. Lectio .ij. Cum autē petrus ibidē euangeliū predicaret: rogauerūt fideles q erāt rome: beatū marcum ut euāgelium ad perpetuam fideliū memoriā deberet conscribere: qd ille sicut ex ore magistri sui beati petri audierat fideli stilo conscripsit. Petrus aūt illud diligent examinās vbi omni veritate plenū cōspexit: recipiendū ab oibus fidelib' approbauit. Tu.

Missus tandē p beatū petrū aqlegiā: inumeras gētiū multitudines ad fidez xpi cōuertit. Deinde alexandriaz missus: primus ibi verbū dñi L. iij

sedicauit: ubi in primo introi-
tu suo maxima multitudo iu-
deorum in fide deuotione et con
tinentie obseruatione aduna-
ta est. Cum vero in solemnitate pa-
schali missam celebraret: viri il-
lius ciuitatis conuenientes: et fu-
ne in collo eius misso: per ciuita-
tem trahebant eum dicentes.
Trahamus bubalum ad loca bu-
culi. Post hec in carcerem reclu
dit: et mane facto rursus huc et
illuc pertrahit. Dum autem traheretur
deo gratias agens spiritum exa
lauit sub nerone circa annum
domini sexagesimumseptimum.
Tu. Ad laudes an. Justum de-
duxit dominus per vias rectas alleluia
alleluia. An. Amauit eum dominus et or-
nauit eum alleluia alleluia. An. Justus
autem in perpetuum viuet al
leluia alleluia. An. Beatus
vir qui inuentus est sine macula
alleluia: et operatus est iusticiam alleluia.
An. Iste sanctus pro lege dei sui
morti se tradidit: non dubita-
uit mori alleluia alleluia. Cap. supra.
Hymnus. Vs. et An. ut de apostolis.
Oro. ut. Ad. vi. cap.

Due penne singulorum iun
gebantur: et due tegebant
corpa eorum: et vnumquodque coram fa
cie sua ambulabat. Deo gratias.

Hec erat visio Ad. ix. cap
discurrens in medio anima-
lium splendor ignis: et de igne ful
gur egrediens: et animalia ibant et
reuertebantur in similitudinem
fulguris coruscantis. Deo. In
secundis vesperis omnia sicut ut de apostolis.
Sed cap. et oro ut ut. De sancto
cleto papa confessore memoria
De sancto germano episcopo confes
sore memoria. De sancto vita
le martyre. Oratio.

Presta quesumus omnipotens deus
ut intercedente beato vitale
martyre tuo: et a cunctis aduer-
sitatibus liberemur in corpore: et a
prauis cogitationibus munde-
mur in mente. Per. Omelia.
Ego sum vitis sicut de sancto mar
co euangelista per lectione prima

Vitalis miles Lectio. ii.
consularis et valeria vxo
re: geruasium et prothasium genuit.
Hic cum paulino iudice rauen-
nam ingressus: cum quendam ibi
christianum nomine vrsicinum medicum
post multorum tormentorum gene
ra iussum decollari expauescen
tem in fide conforrasset: eumque ho
norifice sepeliuisset: tentus est
a paulino consulari: et in eculeo
leuatus: ut per tormenta potuisset
eius consensum ad sacrifican
dum idolis prouocare. Tu au
tem domine. Lectio. iii.

Vitalis dixit paulino. Infini
ta tibi dn̄a sit stulticia: ut putes
me ipsum decipe q̄ alios a de
deceptionis periculo studui li
berare. Tunc paulinus dixit:
Ducite eū ad palmā: loc⁹ autē
ubi decollabant xp̄iani h̄ ha
bebat nomē: eo q̄ arbores pal
me ibi essent. Et si sacrificare
noluerit facite ibi foueā: et ibi
eum supinū deponite: terraq̄
et lapidibus obrutū dimittite.
Qd cū factū fuisset: et ita marty
rium consumasset. Sacerdos
apollinis q̄ hoc consiliū pauli
no dederat p̄ septē dieb⁹ a de
mone arreptus: et in flumine p̄
focatus expirauit. Tu. De
sancto petro martyre. Hymn⁹

Magnus dies leticie no
bis illuxit celit⁹: petrus
ad thronū glorie peruenit mar
tyr inclytus. Puer in fide cla
ruit: parētū carēs nebula: deo
seruire studuit sub paupertatis
regula. Carnē afflixit iugiter
in labore multiplici: viam se
quēs humilit⁹ patris sui dn̄ici.
Vita mors signa varia: celū
frequēti lumine dant petro te
stimonia de sanctitatis culmi
ne. Roborare cū nitit⁹: fidem
verbi preconio pro fide tandem
cedit hereticoꝝ gladio. Cu⁹
sit in petra fidei: petri tenet ve
stigia: ad petrā xp̄m prouehi
meruit cū victoria. Quesum⁹
auctor oīum. Gloria tibi dn̄e
℟. Ora pro nobis beate petre
all'a. An. Collectet turba fide
liū triūphātis athlethe gaudio
qui conseruās pudoris lilium
et coruscans doctrine gaudio
dum pro fide subijt martyriū
trino felix potit⁹ brauio all'a al
leluia. ps. Magt. Oratio.

Presta quesum⁹ oīps de⁹
ut beati petri m̄ris tui fi
dem congrua deuotione secte
mur: q̄ pro eiusdē fidei dilata
tione martyrij palmā meruit
obtinere. Per. Inuitat. Cele
stis exercitus regē adoremus:
et pro palma militie eius exul
tem⁹ all'a. ps. Venite. An. De
fumo lumē oriť: et rose flos de
sentibus doctor et martyr na
scit⁹ petrus de infidelibus all'a
ps. Beatus vir. An. Predica
toꝝ ordinis militans in acie:
nunc coniunctus est agmini ce
lestis militie all'a. ps. Quare
fremuerūt. An. Mens fuit an
gelica lingua fructuosa: vita
ap̄lica: mors q̄ preciosa all'a ps.
Dn̄e quid. ℣. Gloria et hono
re coronasti. L. i.

Beatus petrus lombard⁹

origine de ordine fratrũ pdi-
catorũ: in ipso ordine. xxx. fere
annorũ spacio filius caterua
virtutũ: sic pfecit circa ipsius
maxime fidei defensionẽ: pro
qua totus ardebat: q contra
illius duros hostes feruẽti spi
ritu cõtinuũ certamẽ exercẽs
suũ tandẽ agonẽ diuinitũ vi
ctrici superante martyrio feli-
citer cõsumauit. Et sic ipse pe-
trus firm⁹ petra fidei: petra de
mũ passionis allisus: ad petrã
xpm digne laureandus ascẽ
dit. Tu. R. O petre fidus au-
reum summi vas honoris: can-
dorẽ seruãs niueũ dono crea-
toris. Decus habẽs virgineũ
in supnis choris alta. V. Tu.
speculũ mundicie: tu custos i-
nocẽtie: tu sancti flos pudoris
Decus. Lectio. ij⁹

Porro: ne sacra suorum
actuũ nos exempla pte-
reant aliqua de vita ei⁹: ad p-
fectũ audictũ referam⁹. Ipse
nãq veritatis filius & bonita
tis alũnus: cõuersatione con-
spicu⁹: spectabilis fama: & opi
nione mirabilis: miro pfulsis-
se nitore munditie: virginita-
tem custodisse: nec mẽtis nec
corporis habuisse corruptelã
& nulli⁹ mortalis criminis sen
sisse contagiũ: firma cõfessorũ
suor assertione monstrat. Tu
R. Predicator feruidus fidei
zelator: circuit intrepidus he-
resum dãnator viciorũ rigidus
semp expugnator. Veritatis
lucidus doctor & amator alta
V. Verbo vita pdicat signis
crebris enicat legi emulator
Veritatis. Lectio. iij⁹

Carnẽ suaz assidua cibi &
pot⁹ parcitate restrinxit:
& in dñi iustificationibus assi
due exercitabat. Nocturna q
dem silentia humane depura
ta: quieti post dormitionẽ bre
uem decurrebat in studijs le-
ctionũ: & sõni tpe vigilijs occu
pabat. Dies aũt impendebat
cõmodis aiarũ: uel sedulis im
morãdo pdicationib⁹: uel cõ-
fessionũ audientie insistendo:
aut hereticã dogma pestiferũ
validis rõnibus confutando
in quib⁹ specialis dono gratie
noscit claruisse. Tu. R. Dum
samsonis vulpes qrit ab inigs
emit caput sacrũ lictor ferit: iu
sti sanguis fundit. Sic triũphi
palmã gerit dum p fide morit
alta. V. Stans inuictus pu-
gil fortis cõstans profert hora
mortis fidem pro qua patit.
Sic triumphi. Gloria. Sic.

Ad laudes aña. Petrus nouꝰ incola celos laureatꝰ ascendit aureola triplici dotatus alla. Aña. Turbe currūt languētiū signa coruscant varia: ꝛ in petri ꝓconiū crebra crescit prodigia alla. Aña. Digne collum suffocat guttur detrahentis: ꝓmox ipm̄ reuocat votū penitētis alla. Aña. Motu sensu corporis iuuenis ꝓuatꝰ tactu sacri pulueris vite restauratꝰ al. Aña. Ad sancti petri tumulum frequēs lux descēdit in cuius laudis tuulū lampades accendit alleluia. Hymnus.

Exultet claro sidere fulgēs mater eccl'ia: petrus martyr in ethere noua ꝓfudit gaudia. Pauper pudicus humilis: xp̄o se totū dedicat: ꝛ lege dei docilis: verbis: exēplis ꝓdicat. Triūphat ꝑ martyriū xp̄i fortis in acie conseruās splíliū virginalis mūdicie. Lux celi vite meritū cū signoꝝ frequentia: petri cōmēdāt exituꝫ ꝛ ꝓdicāt ꝓconia. Quesumus auctor. Gl'ia tibi dn̄e. ℣. Corona aurea. Aña. Sūma pollēs petrus mūdicia ꝛ ꝓfulgēs doctrine gr'a: martyrij clarus victoria: trine fulget corone gloria. ps. Bn̄dictus. Aña. O martyr egregie doctor veritatis puritatis vasculū norma sctitatis tua ꝑ suffragia veniā peccatis ꝛ vitā in gloria presta cū beatis alla. ps. Mḡt. De sanctis philippo ꝛ iacobo apl'is aña. Stabūt iusti in magna cōstātia aduersus eos q se angustiauerunt: ꝛ q abstulerunt labores eoꝝ alla. ps. Mḡt. Ora.

Deus qui nos annua apostoloꝝ tuoꝝ philippi ꝛ iacobi solēnitate letificas: presta q̄sumus: vt quoꝝ gaudemus meritis: instruamur exēplis. Per. Scd'm iohānem.

In illo tp̄e dixit ihesus discipulis suis. Non turbetur coꝛ vestrū neq; formidet. Creditis in deuꝫ ꝛ in me credite. In domo patris mei: mansiones multi sunt. Et rel. Omel. beati augustini ep̄i. Li.

Creditis inq̄t in deū: ꝛ in me credite. Cōsequēs est enī ut si in deū creditis: etiā in me credere debeatis. Qd non esset cōsequēs: si xp̄s non esset deus: sed qd est qd sequit̄. In domo patris mei mansiones multe sunt: nisi quia ꝛ sibi metuebāt: vnde audire meruerūt Non turbet̄ coꝛ vestrū: Quis enim coꝝ non metueret: cum

petro dictum esset: nō cātabit gallus donec ter neges me. Licꝫ ergo essent ab illo peri/turi merito turbabant. Sꝫ cū audiunt. In domo pris mei mansiones multe sūt ⁊c. a per turbatione recreant: certi ac fi dētes etiā post pericula tēpta/tionū se apud deum cū xpo eē mansuros. Tu. Lectio. ij.

Philippus apłs cū .xx. ānis p scithiā pdicasset a paganis detinet: ⁊ ad imolandū statue martis ad eisdē cōpellit. Tūc subito draco ingēs exijt holes inficiēs. Qui ad apłi pceptuꝫ recessit ⁊ nūqꝫ plus cōparuit. Apłs aūt liberat⁹ sanauit oēs lesos p dracone: ⁊ tres mortui os suscitauit. Sicqꝫ vniuersus populus credidit in dn̄m. qb⁹ adhuc p annuꝫ pdicauit ⁊ eis psbyteros ⁊ diacones ordinās in ierapolim venit. Erat enim annoꝝ .lxxxvij. Post hec infi/deles ipm tenuerunt: ⁊ cruci adinstar magistri quē pdica/bat affixerūt: sicqꝫ feliciter mi grauit ad dn̄m. Tu. L. iij.

Iacob⁹ iste apłus: vocatus ē iacob⁹ alphei: iacob⁹ minor: iacob⁹ iust⁹. Quē pdicātē ma/gnalia filij dei scribe ⁊ phari/sei de pinna templi pcipitaue runt: ⁊ sic obrut⁹ lapidib⁹ mi/grauit ad dn̄m. Hic iacobus iustus ē appellat⁹ pter meri/tū excellētie scitatis. Nā ipe p̄/mus int̄ apłos missā celebra/uit. Hic ex vtero mrīs sue scūs fuit: vinum ⁊ sicerā nō bibit: neqꝫ animal manducauit: ⁊ ferrū in caput eius nō ascēdit Oleo non est punctus: balneis nō ē vsus. Tu. Ad laudes añ.

Dn̄e ostēde nobis patrē ⁊ suf/ficit nobis alla: philippe qui videt me: videt ⁊ patrē meum alla alla. Añ. Philippe q vi/det me alla videt ⁊ patrē meū alla. Añ. Tanto tpe vobiscuꝫ sum ⁊ nō cognouistis me: phi/lippe q videt me: videt ⁊ prēꝫ meū alla. Añ. Si cognouisse/tis me ⁊ patrē meū vtiqꝫ cog/nouissetis: ⁊ amodo cognoscetis eū ⁊ vidistis alla. Añ. Si mā/seritis in me ⁊ vba mea i vob manserint: qdcūqꝫ petieritis fiet vobis alla. Añ. Nō turbe/tur cor vestrū neqꝫ formidet: creditis in deū ⁊ i me credite i domo patris mei mansiones multe sunt alla alla. ps. Dn̄s. Añ. Ecce quō cōputati sūt int̄ filios dei: ⁊ inter electos sors illoꝝ est alla. ps. Magt. De festo inuentionis sancte cruc

Et nota q signo sancte crucis ois actio xpiana describit: scz bene operari in xpo z ei pseuerant inherere sperare celestia z sacramēta nō xphanare. Sequitur ergo ad vs. an. O crux benedicta que sola fuisti digna portare regē celoꝝ z dnm alla. Ps. Oia laudate. Cap.

Mihi aūt absit gloriari nisi in cruce dñi nri ihesu xpi p quē mihi mund crucifixus est: z ego mūdo. Deo. R. Hoc signū crucis erit i celo cū dns ad iudicādū venerit. Tūc manifesta erūt abscōdita cordis nri alla alla. V. Cum sederit filius hois in sede maiestatis sue z cepit iudicare seculū per ignem. Tūc. Gloria. Alla.

Hymn.

Salue crux sancta: salue mundi gloria: vera spes nra: vera ferēs gaudia signū salutis salus in pculis: vitale lignū vitā portans oium. Te adorandā te crucē viuificā in te redēpti dulce decus seculi semp laudam semp tibi canim p lignū serui per te sim liberi. Originale crimē necās in cruce nos a pcti xpe mūda maculis humanitatem miseratus fragilē: p crucē sanctā lapsis dona veniā. Protege salua bñdic sanctifica: populū cunctū crucis p signaculū morbos auerte corporis z aie: hoc cōtra signū nullū stet periculū. Sit trini laus in cruce filio: sis cōequalis laus scō spiritui cuius summis gaudium sit angelis: honor in mūdo sit crucis inuētio: vel Exaltatio. Amē. V. Hoc signū cruc erit in celo alla. Lux dns ad. An. Helena desiderio plena orabat cum lachrymis dicēs dne ostēde lignū in quo salus nra fuit suspensa alla. Ps. Magt.

Oro.

Deus qui in pclara salutifere crucis inuētione passionis tue miracula suscitasti: concede ut vitalis ligni pcio: eterne vite suffragia cōsequamur. Per. Eodē die de sanctis alexandro euentio z theodoro martyrib pro memoria. An. Preciosus christi martyr alexāder p tota mēbra punctim trāsfixus est euentius z theodorus decollati: quorū corpa venerabilis seuerina cō uenientib clerici sepeliuit alla, alleluia. V. Letamini in domino z exul. Oratio.

Presta quesumus oipotēs deus ut qui sanctoꝝ tuorū alexandri euentij theodo-

ri et iuuenalis natalitia colim⁹ a cunctis malis imminentibus eorum intercessionibus liberemur. Per. Inuitatorium. Alleluia. Regem crucifixum dominum. Venite adoremus alleluia. Psalmus. Venite. Antiphona. Ecce crucem domini fugite partes aduerse: vicit leo de tribu iuda radix dauid alleluia. Psalmus. Quare fremuerunt. Psalmus. Deus deus me⁹ respice. Psalmus. Domin⁹ illuminatio. ℣. Hoc signum crucis. Secundum iohannem.

In illo tempore. Erat homo ex phariseis: nicodem⁹ nomine princeps iudeorum. Hic venit ad ihesum nocte et dixit ei: Rabbi scimus quia a deo venisti magister et reliqua. Omelia venerabilis bede presbyteri. Lectio .j.

Respondit ihesus: Amen amen dico tibi. Nisi quis renatus fuerit ex aqua et spiritu sancto: non potest introire in regnum dei. Cuius natiuitatis modum subsequenter exponens: pariusque a carnali distinguens ait. Quod natum est de carne caro est: et quod natum est de spiritu spiritus est. Natura spiritus inuisibilis: natura carnis est visibilis: atque ideo carnalis generatio visibiliter administratur visibilibus incrementis. Qui enim carne nascitur: per etatum momenta proficit: spiritualis autem generatio tota inuisibiliter agitur. Tu autem domine. ℟. Dulce lignum dulces clauos: dulce pondus sustinuit. Que digna fuit portare precium huius seculi alleluia. ℣. Hoc signum crucis erit in celo cum dominus ad iudicandum venerit. Que. Lectio .ij.

Constantinus magn⁹ imperator victis barbaris: contra romanum imperium super danubium congregatis: et in signo sancte crucis viriliter debellatis. Helenam matrem suam: ad inquirendum lignum crucis dominice hierosolymam misit. Que illuc adueniens: cum inquireret de ligno crucis et loco vbi fuerat christus crucifixus: et illi hoc nullatenus indicare vellent: iussit eos omnes igne cremari. At illi timentes tradiderunt iudam qui tandem coactus per penas venit ad locum: vbi crux domini inuenta est. Tu autem domine. ℟. O crux benedicta. Que sola fuisti digna portare regem celorum et dominum alleluia. ℣. Mihi autem absit gloriari nisi in cruce domini nostri ihesu christi. Que sola. Lectio .iij.

Helena itaque crucē dñi inuētam adorauit. Cuius partē detulit filio: et aliā partē reliquit in loco. De hac helena ita dicit ambrosius: Magna femina q multo amplius inuenit qd imperatori cōferret: q̄s qd ab imperatore acciperet. Post hec iudas baptizatus quiriacus appellatur: et hierosolymorum defuncto epo ibidem in epm ordinatur. Qui multis demū affectus tormentis per iulianū apostatā martyr efficitur in noīe dñi. Tu. R. Per tuā crucē salua nos xpe redēptor q mortē nrām moriendo destruxisti. Et vitā resurgēdo reparasti alla. V. Miserere nři ihesu benigne q passus es clementer p nobis. Et. Gloria. Et. V. Dicite in nationib alla Quia dñs regnauit a ligno alleluia. Ad laudes añ Helena cōstātini mater ierusalem petijt alla. Añ Tunc pcepit eos oēs igne cremari: at illi timentes tradiderūt iudā alla. Añ. Cūqz ascēdisset iudas de lacu prexit ad locum vbi iacebat scā crux alla. Añ Orabat iudas: deus deus meus ostēde mihi lignū scē crucis alla. Añ Cū orasset iudas cōmotus est locus ille in quo sancta crux iacebat alla.

Cap. ut s. Hymnus.

Signum crucis mirabile olim p orbē renitens: in q pependit innocens xps redēptor oium. Hec arbor est sublimior cedris quas habet libanus que poma nescit noxia: sz terre vite pmia. Tu xpe rex pijssime huius crucis signaculo: horis momentis oibus munire nos nō abnuas. Ut ore tibi consono et corde deuotissimo possimus omni tpe laudes referre debitas. Quesumus auctor. Gloria. V. Adoram te xpe. Añ Helena scā dixit ad iudā cōple desideriū meū: et viue super terrā ut ostēdas mihi q dicitur caluarie locus vbi absconditū est preciosū lignū dñicū alla. Ps Bñdictus. Oro ut s. De sanctis alexandro et socijs eius memoria. Añ Sanctus alexander dixit ad quirinū xps filius dei descēdit de celo: ut ad fidē suā inuitaret omne genus humanū alla. V. Gaudete iusti i dño alla. Oratio ut s. Ad tertiā cap Mihi autem. R. Hoc signum crucis erit in celo alleluia alleluia. V. Cum dominus ad iudicandum venerit. Alleluia. V. Per signum crucis de inimicis nostris.

VErbũ crucis Ad vj. cap. pereũtibus stulticia ē: his aũt qui salui fiunt idest nobis virtus dei est. Deo. R. Per signũ crucis de inimicis nostris alla alla. V. Libera nos deus noster. Alla. V. Adoram᷒ te xp̄e. Ad ix. cap.

NOs autē p̄dicamus xp̄m crucifixum: iudeis quidē scandalũ gētibus aũt stulticiā: ip̄is autē vocatis iudeis atq; grecis xp̄m dei v̄tutē et dei sapientiā. Deo. R. Adoramus te xp̄e et benedicimus tibi alleluia alla. V. Quia per crucem tuā redemisti mundũ. Alleluia. V. Mihi aũt absit gloriari alla. In secũdis v̄s añe. de laudib᷒ ps. Credidi. ps. Ad dñm. ps. Eripe. ps. Dñe clamaui. ps. Uoce mea. Cap. ō. R. Per tuā crucē. Hymn᷒ et V. ō. Añ. O crux splendidior cunctis astris mundi: celebris hominib᷒ multuz amabilis sanctior vniuersis: que sola fuisti digna portare salutem mũdi: dulce lignum: dulces clauos: dulcia ferens pondera: salua presentē cateruā in tuis hodie laudib᷒ cōgregatā al. al. alla ps. Mgr. De sancto floriano martyre p memoria. Oro.

DEus qui nos annua beati floriani martyris tui gloriosa passione letificas: sollita pietatis tue largitate concede benign᷒: ut cuius famosum triũphũ pio amore veneramur in terris: societatis eius leticiā adipisci te largiente mereamur in celis. Per. De festo beati iohãnis ante portaz latinā ad vij añ. Pax vobis. ps. Oia laudate. Cap. Qui timet deum ut ō. i alio festo suo R. Uox tonitrui. infra tertiaz R. Hymnus. Uita sanctoruz. V. In oēm terrā. Añ. In feruentis olei dolum missus iohãnes aplus diuina se ptegente gr̃a illesus exiuit. ps. Magt

DEus qui cōspicis Oro que nos vndiq; mala nr̃a pturbāt: p̄sta quesum᷒ ut beati iohãnis apl̄i tui intercessio gloriosa nos ptegat. Per. Inuitat. añ. ps. et V. ut ō. de cōi aplo᷒ tp̄is pascalis. Omelia. Dixit ihesus petro. Sequere me. ut sup̄ de sancto iohanne euãgelista p lectione p̄ma. R. Iste est iohãnes q supra pect᷒ dñi i cena recubuit. Beãs apl̄s cui reuelata sunt secreta celestia. V. Ualde honorandus ē beatus iohãnes qui sup̄ pect᷒

dñi in cena recubuit. Beatus.

Iohannes apl'us L. ij.
et euãgelista fili' zebedei:
frater iacobi: virgo est electus
a dño atq; inter ceteros magis
dilectus. Qui etiã supra pect'
magistri recũbentis euangelij
sui fluenta de ipso sacro dñici
pectoris fonte potauit: et quasi
vnus de paradisi fluminibus
verbi dei grãm in toto terrarum
orbe diffudit. Tu. R. Dilige-
bat aũt eũ ihesus: qm spãlis p
rogatiua castitatis ampliori
dilectiõe fecerat dignũ. Quia
virgo electus ab ipso virgo in
euũ pmansit alla. V. In cruce
deniq; moriturus matrẽ virgi
nẽ virgini cõmendauit. Quia

Hic aũt beatus L. iij.
apl'us dum euãgeliũ xpi
pdicaret in asia a domitiano
cesare: in feruentis olei doliũ
missus: diuina se protegente
gratia intact' inde exiuit quẽ
admodũ carnalis cõcupiscen-
tie corruptiõe extiterat alien'.
Postmodũ etiã ab eodẽ prin
cipe in pathmos insulã est re-
legatus: vbi licet humano de-
stitutus solatio: diuine tamen
visiõis claritate releuat': apo-
calypsim reuelãte xpo conscri
psit. Tu. R. Vox tonitrui tui

deus in rota iohãnes est euan
gelium mũdi p ambitũ pdicãs
lumẽ celicũ: qui triũphans ro
me. Lauit in vino stolã suam et
in sanguine oliue palliũ suum
alla. V. Victo senatu cũ cesa-
re virgineo corpore tripudiat
in igne. Lauit. Gloria. Lauit.
Ad laudes añ. ut s. de sancto
marco euangelista: cetera de
cõi apl'orum tpis pascalis. Añ.
Iste est iohãnes qui supra pe
ctus dñi in cena recubuit: bea
tus apl'us cui reuelata sunt se
creta celestia alla. ps. Magt.
De festo apparitionis sci mi
chaelis archangeli ad vs añ.
Oẽs fideles xpi deuoti cõcur-
rite ad hãc solẽnitatem sci mi-
chaelis archãgeli alla. ps. Oia
laudate. Cap. Factũ est pliũ
ut infra i alio festo suo. R. Te
sanctũ dñm. ibidẽ infra. Hym
nus. Xpe scõr. similit ibidem
V. Stetit angelus. Añ. Dum
sacrũ mysteriũ. etiã ibidẽ. ps.
Magt. Oratio.

Da nobis oĩpe de' bti ar
chãgeli michaelis eate-
nus honore proficere: ut cui'
in terris gloriã pdicam' ei' p
cib' adiuuemur i celis. Per.

Deus q btõ sta Cõtinuet
nislao mři tuo atq; pon

tifici aglorum custodiā ⁊ cele/
stes radios depinxisti ꝑsta qšu
mus: ut sicut ipse frustatim cō
cisus: reintegrari promeruit: ita
nos i xpo vnū corp⁹ effecti rar
diemus virtutib⁹ ⁊ celesti cu/
stodia peragamur. Per. Inui/
tat. Alla. Regē angeloꝝ dñm
Venite adorem⁹ alla ps. Veni
te. Añ. Mons gargane noli ti
mere: q: ego sum michael ar-
changelus missus a dño edifi
care templū dei: vbi saxa pan
dunt ⁊ pctā hoium remittunt
alla. ps. Verba mea. ps. Dñe
dñs. ps. In dño cōfi. ℟. Ste/
tit angel⁹ iux. Omel. Accesse/
runt discipuli ad ihm: ut infra i
alio festo suo p lectione pma.
℟. Audiui vocē in celo ange
loꝝ multoꝝ dicentium: timete
dñm ⁊ date claritatem illi: ⁊
adorate eū q fecit celū ⁊ terrā
mare ⁊ fōtes aquarū alla alla
℣. Vidi angelū dei fortē vo-
lātē p mediū celi voce magna
clamātem ⁊ dicentē. Date.
Michaelis archā- L. ij
geli sacra pñs solēnitas
dicit appitio. Multiplex autē
apparitio ei⁹ esse cognoscitur.
Prima fuit in apulia in mōte
gargano: vbi in honorē ipsius
eccl'ia ē cōstructa. Secūda fuit
in loco qui tūba dicit: iux ma
re: vbi similiter ab epo cui ap
paruit: ecclesia ē edificata: ad
quā de monte gargano ptem
pallij quod sup altare angel⁹
posuit: ⁊ partē marmoris sup
qd stetit detulerūt. Tu aūt. ℟.
Ostēdit mihi angelus fontem
aque viue: ⁊ dixit ad me alla.
Hic deū adora alla alla alla.
℣. Vidi angelū dei fortē vo-
lantem per medium celi voce
magna clamantē ⁊ dicentem.
Hic deum Lectio. iij
Tertia apparitio: rome tē
pore sancti gregorij pa-
pe legit accidisse: nā dum idē
papa ꝓpter pestē inguinariā ⁊
letanias instituisset: ⁊ deuote
p salute populi exoraret vidit
supra castrū qd oliz memoria
adriani dicebat angelū dñi q
gladium cruentatū tergebat:
⁊ in vaginā mittebat: per hoc
beatus gregorius intelligens
preces a domino exaudi as:
ecclesiam in honore angeloꝝ
ibidem construxit. Hec autē
apparitio ⁊ illa in monte gar
gano octauo idus maij id est
hodie celebratur. Quarta ap
paritio ē q̄ ꝯsistit i gierarchijs
ipsorū angeloꝝ. Quinta appi
tio facta fuit iux ꝯstātinopoliz

vbi est eccl'ia eiusdē archāgeli
q̄ locus michaeliū nuncupat̄.
Tu. R̄. Princeps sancte cele-
stis militie ne nos dānet p cō-
missis iudicis snīa. Assis pius
in futuro defensor examē alla
V̄. Segemur a sinistris ut cū
dextris positi pfruamur iudi-
cantis voce blanda dsi. Alla
Gloria. Alla. Ad laudes añ.
Dū pliaret̄ cū ceteris p officio
totius diei sicut infra i alio fe-
sto suo adhibitis q̄ expediunt
de tpe pascali. De scis gor-
diano z epimacho martyre.

Da q̄sum⁹ ops de⁹: Oro
ut qui beatoꝝ martyrū
tuoꝝ gordiani z epimachi so-
lēnia colimus: eoꝝ apud te in
tercessionib⁹ adiuuemur. Per

Temporib⁹ iuliani L. i.
imperatoris impijssimi di
uulgati sunt multi xp̄iani int̄
quos erat z ianuarius p̄sbyter
Post hec imperator iussit gor-
diano vicario suo: ut in audiē
tia sua interrogaret ianuariū
q̄s esset. Quē cū interrogaret
r̄ndit: Anthiocenus sū z xp̄ia
nus. Cui gordianus: Elige ti-
bi vnū e duobus. Aut sacrifi-
ca dijs imortalib⁹ z esto ami-
cus iuliani: aut certe suscipe
sniam nefandorum criminū.
Tu. Lectio. ij.

Tandē gordianus ad p̄dica
tionē ianuarij p̄sbyteri: cum
vxore sua marina z q̄nquaginta
tribus viris ad fidē xp̄i cōuer
sus ē. Qd audiēs iulian⁹: iussit
ianuariū in exiliū mitti. Gor-
dianū vo si sacrificare nollet
capite trūcari. Uxorē vo eius
ad aquas salinas manere ius-
sit in seruitio rusticoꝝ. Tu.

Decollato aūt beato L. iij.
gordiano corp⁹ eius p̄cepit in
iquus iudex ante tēplū apolli
nis in tellure iactari ut a cani
bus deuoraret̄. Sed cū dio re
mansisset intactū: tandē a fa-
milia sua rapit̄ z cū beato epy
macho viro xp̄ianissimo z vir
tutū meritis p̄claro quem du-
dum idem iulianus pro fide
xp̄i occidi fecerat: non lōge ab
vrbe miliario fere vno in via
leuicana sepelit̄. Anno domi-
ni. ccc. lx. Tu. Si officium
horum sanctoꝝ euenerit extra
tempus pascale celebrandum
tunc alie lectiones tres dicant̄
de cōi martyrū: z hoc etiam in
similib⁹ attendat̄. De san-
ctis nereo achileo z pancratio
martyribus. Oratio

Presta q̄s ops deus ut q
beatoꝝ martyꝝ tuoꝝ nerei

achilei atque pancracij natali-
tia colimus a cunctis malis im-
minentib⁹ eorum intercessionibus
adiuuemur. Per. Lectio. j.

Plautilla soror clemētis
consulis nereū et achileum
pueros cōparauit. Postea a
beato petro aplo verbum vite
audiēs credidit et baptizata ē
cū sua filia domicilla et cū istis
duobus pueris. Eodem anno
beatus petrus apls p marty-
rij coronā ad xpm pperauit: et
plautilla corpus terrenū deser-
uit. Domicilla vo filia ei⁹ cum
aurelianū illustrē haberet spō-
sum a sanctis nereo et achileo
didicit qr vgo q̄ pter amorem
dñi in virginitate pseuerarēt:
xpm mererei habere spōsum.
Tu aūt dñe. Lectio. ij.

Audiēs domicilla verba scō-
rum: pcurauit p sanctū clemē-
tem papā: se in voto virginita-
tis cōsecrari. Audiēs hoc au-
relianus cepit scōrum nerei et
achilei aios attentare: putans
p ipsos aium virginis cōmone-
re: Sancti vo execrātes dona
eius grauissimis subiecti sunt
verberib⁹ et traditi ruffo cōsu-
lari. A quo cū eculeo et flāmis
compellerent ad imolandum
idolis: tandem capite cesi sūt i
noīe dñi. Tu. Lectio. iij.

Pancratius aūt cū esset sub
cura dionysij patrui sui a cor-
nelio papa ambo fidem xpi p-
ceperunt. Tandē
baptismū receperunt. Tandē
mortuo dionysio pancraci⁹ ca-
pit et diocletiano cesari pntat.
Cui. dixit: suadeo tibi puer ne
mala morte moriaris: sacrifica
dijs. Quod cum ipse rēnueret: et
deos ipsos demonia appella-
ret iussit eum in via aurelia de-
collari. Tu. De sancto boni
facio martyre memoria. De
sancta pudentiana virgine.

Pudens pater Lectio. j.
sanctarū virginū praxe-
dis et pudentiane: cultor et su-
sceptor sanctorum. Has duas fi-
lias cū omni castitate enutri-
uit: et nimio amore xpianitatis
oēm legē diuinā docuit: post
cuius obitū: ipse virgines i o
timore dñi et i vginitatis flore
gaudētes in ieiunijs vigilijs et
oronib⁹ pdurabāt. Tu. L. ij.

Facta aūt suggestione anto-
nio impatori de xpianis pce-
ptū est: ut qui xpm colerēt suf-
ficeret eis in suis habitaculis
viuere et nulla coniunctione
cum alio populo se miscerent
neque emerent: neque venderent
neque i turmis publice habita-

ret. Nā ad monita ipsarū vir-
ginū fiebat cōuentus ⁊ multi-
tudo ex paganis ad crudelita
tē conueniebat ⁊ baptizabaē.
Tu aūt dñe. Lectio .iij.

Cum aūt hoc pceptū impato
ris custodiē ab vniuersis xpia
nis ipse famule dei: virginita
tis pio testimonio cōfirmate i
domo sua orōnibus vigilijs ⁊
ieiunijs: cū populo dei spirit⁹
sancti amore incessanē die no
ctuq; in dei laudib⁹ exultabāt
Igitē beata pudētiana cōclu-
dens annū sue etatis sextūde-
cimū migrauit ad dñm. Cui⁹
corpus positū est iuxta patrez
suū pudentē in cimiterio pscil
le. Tu. De scā helena regina
ad vā fit memoria p añ. Hele
na desiderio plena orabat cū
lachrymis dicēs: dñe ostende
mihi lignuz in quo salus nr̄a
fuit suspēsus all'a. V. Diffusa ē

Deus qui inter Oratio
cetera potētie tue mira-
cula: in sexu etiā fragili virtu-
tem recte intētionis corrobo-
ras: psta quesum⁹: ut exemplo
sancte helene xpianissime re-
gine cuius studio desideratū
nr̄i regis lignum detegere di-
gnatus es: recta ea que xpi sūt
iugiē indagare: atq; consequi
te fauēte mereamur. Per eun
dē. Item ad laud. fit memoria
p añ. Helena constantini mat
hierosolymam petijt all'a. V.
Audi filia. De sancto vrba
no papa martyre. Oratio

Da quesumus oipotēs deus
ut qui beati vrbani mar
tyris tui atq; pōtificis solēnita-
tem colim⁹: eius apud te inter
cessionib⁹ adiuuemur. Per.

Almachius Lectio .j.
vrbis rome pfectus cum
sanctos dei tiburtiū valeria-
nū ⁊ maximū p martyrij coro
nam pmisisset ad dñm: tenuit
sanctū vrbanum vrbis rome
epm cum clero suo. Quibus
dixit cuz furore. Iste est vrba
nus sacrilegus seductor: hoiuz
quē xpiani suū papam cōme-
morant: Cui beatus vrbanus
Ego seduco homines: ut viaz
iniquitatis deserant: ⁊ viam
dei cognoscant. Tu autē dñe.

Almachius dixit Lectio .ij.
vere viam veritatis doces: q̄
deos non times: nec iussis im
peratoris obtemperas. San-
ctus papa respondit: Ego nec
te timeo: nec tuis obtempero
pceptis: fac quod facturus es
Scio enī dñm meū ihm xpm
cuius auxilio sum gubernatu

ris et gubernator. Tunc alma chius iussit beatos martyres in terra extendi: vbi diu cesi et fustigati gratias referebant dño ihesu christo. Tu autem domine. Lectio.iij

Post hec almachi° iussit adduci beatū vrbanū: et q̄ᵍ qnq̄ milia hoīum cū sacrilega cecilia seduxerat eidem obiecit: et thesauros cecilie regsiuit. Cui vrbanus. Ut video plus te ad seuiendū in sanctos ducit cupiditas q̄ cultus deoꝝ. Thesaurus cecilie p̄ man° pauperum celos conscendit. Cū igit beatū vrbanū cū socijs pluribatis cederēt: et ipse nomen dñi helyon inuocaret: subridēs p̄fectus ait. Sapiēs vult videri iste senex: et ideo ista loquitur. Tu aūt dñe. Lectio.iiij

Cum aūt beatus vrbanus cū sanctis martyrib° superari nō posset: in carcerem recludunt: vbi tres tribunos ad se veniētes: et anolinū custodē carceris sanctus vrbanus baptizauit. Quo audito: anolinus sacrificare rēnuens decollat. Sanctus autem vrbanus ad simulachrum ducit: et thura imponere vrget: vbi orante sancto vrbano simulachrū cecidit et viginitiduo sacerdotes q̄ ignē ministrabant occidit. Tu aūt domine. Lectio.v

Sequenti die: vrbanus cum clero suo ducitur ad templū: et si sacrificare nollet dyane: et protinus capitalem acciperet sententiam. Sancti autē ibāt gaudentes et dicētes. Gratias tibi agim° domine ihesu xp̄e quia inuēti sumus digni pro nomine tuo contumeliam pati. Tu autem. Lectio.vi

Tunc adducti clamabant et dicebant. Unus est deus creator omnium visibiliū et inuisibiliū preter ipsum non est ali° ipsi soli sacrificamus. Ad hec ministri irati eduxerunt eos de templo. Tunc beatissimus vrbanus extensis manib° erectis in celum oculis orauit. Deinde sancti osculantes se inuicē et munientes frontes suas signo crucis flectentes genua sua decollati sunt. Tu autem domine. Omelia. Nisi granū infra de beato laurentio martyre. De eleuatione dextere beati regis stephani pro memoria. Oratio Deus qui beatum stephanum. infra in festo suo. De sancta petronilla virgine. Oratio.

Concede quesumus dñe fidelibus tuis digne sancte virginis tue petronille celebrare solēnia: ut qui eius fideliter hic appetunt auxilium eternis effectib⁹ apprehendāt. Per. Lectio .i.

Petronilla cuius vitā sanctus marcell⁹ scripsit fuit filia beati petri apli. Que cū nimis speciosa eēt: et ex voluntate patris febrib⁹ laboraret discumbentib⁹ apud eam discipulis: dixit titus ad beatū petrū. Cū oēs a te sanent̄ infirmi: cur petronillā iacere pmittis. Cui petrus. Quia sic ei expedit. Deinde ait ad illā: Surge petronilla velocius et ministra nobis. Tu. Lectio .ii.

Surrexit et cōpleto ministerio dixit ei petrus. Redi ad locū tuū. Que statī rediit: et ut pri⁹ febrib⁹ laborare cepit. Deīde recuperata sanitate. Venit ad eā comes flaccus volēs eā ducere in uxorē. Cui illa. Si vis me habere uxorē iube venire post tres dies matronas et virgines honestas: ut cū ipsis veniā ad domū tuā. Per triduū ergo orōnibus insistens et xpi corpe accepto: tandē reclināns se in lectulo suo emisit spiritū.

Tu aūt dñe. Lectio .iii.

Flaccus aūt hoc viso ad feliculā petronille cōlactaneā se cōuertit dicēs Unū tibi e duobus elige. Aut esto uxor mea aut sacrifica diis. Que cum illa utrūque renueret: per septem dies sine cibo et potu in carcerē reclusa: ac postmodū in eculeo torta: pcipitata est in cloacā. Sanctus aūt nicomedes pbyter eleuās corpus sepeliuit. Propt̄ qđ plūbatis cedit̄ et in tiberim pijcit̄. Tu. De sācto nicomede martyre pro memoria. Oratio.

Adesto dñe populo tuo ut beati nicomedis martyris tui merita pclara suscipiēs ad impetrandā misericordiā tuā semp eius patrocinijs adiuuemur. Per. De sanctis marcellino et petro martyre.

Deus qui nos annua beatorū martyrū tuorum marcellini et petri solēnitate letificas psta q̄sum⁹: ut quorum gaudemus meritis prouocemur exemplis. Per Orō L.i.

Petrus exorcista dum ab Archemio in carcere detineret̄: et eius filia a demonio vexaretur: et ob hoc a patre sepius plangeret̄: dixit petr⁹. Si

in xp̄m crederet statim filia ei⁹ sanitatē acciperet. Cui arthemius: Miror qua ratione de⁹ tuus filiā meā liberare poterit qui te tanta p̄ eo patientē non valet liberare. Cui petr⁹. Potens quidē est deus meus eripere me: sed vult ut p̄ passionē trāsitoriā veniā ad gloriā sempiternā. Tu. Lectio.ij.

Credo igit̄ dn̄m ihesum xp̄m et saluatorē filia mea. Arthemi⁹ dixit: Credā si te de vinculis et filiā meā a demonis vexatione liberauerit. Post hec arthemius recessit ad domū suam et cepit narrare hec coniugi sue noie cādide. Et ecce adest hō dei petrus: indutus vestib⁹ cādidis tenēs in manu sua signū crucis. Filia quoq₃ eorū mox salua facta aduenit. Tu autē.

Cum igit̄ oēs qui L.iij. cōgregati fuerant cuperēt effici xp̄iani: abijt vir dei petrus et adduxit marcellinū p̄sbyterū: et baptizati sunt oēs ab eo i domo arthemij. Currit fama ad pestilentissimū iudicem nomine serenū: et fecit scōs marcellinū et petrum artari: et post plura illata tormēta in silua q̄ vocat̄ candida decollari p̄ nomine dn̄i nr̄i ihū xp̄i. Tu aūt

De scō cipriano martyre memoria. De sancto bonifacio et socijs suis martyrib⁹ memoria. De sancto medardo ep̄o cōfessore memoria. De sanctis primo et feliciano martyribus. Oratio.

Fac nos q̄s dn̄e sanctorū tuorū primi et feliciani sp̄ festa sectari quorū suffragijs p̄tectionis tue dona sentiamus. Per. Lectio.j.

Primus et felician⁹ apud diocletianū et maximianū a tēplorū pōtificibus accusant̄. Jussu igit̄ imperatoris i carcerē recludūt̄. Postmodū corā eis presentati: cū in fide firmi p̄sisterēt: crudelit̄ laniati abinuicē seperant̄. Dū ergo felicianus sacrificare cōtēnit: in eius manib⁹ et pedibus claui affigunt̄. Tu. Lectio.ij.

Post hec sanctū primū preses adduci fecit: eiq₃ dixit. Ecce frater tuus impatoris decretis consentit: et ob hoc magn⁹ i palatio venerat̄. Tu ergo age similit̄. Cui ille: Cū diaboli fili⁹ sis: hoc inepte dixisti: quia frater meus impatoris celestis decreto cōsentit. Tunc iratus preses iussit plumbū liq̄fieri: et sic buliens in os ei⁹ fundi: cer

nēte beato feliciano. Ipse aūt plūbū ticꝗ aquā frigidā bibit suauiter absqꝫ aliquo impedimēto. Tu. Lectio .iiij.

Iratus aūt p̄ses duos leones ad sanctos mitti p̄cepit. Qui statim ad pedes eoꝝ se p̄iecerūt. Rursus crudeles vrsos mitti iubet q similiter fecerūt. Ad hoc igit̄ spectaculū plusq̄ .xij. milia viroꝝ aderāt. De quib⁹ quingenti crediderūt in xp̄m. Tunc p̄ses fecit eos decollari: ⁊ eoꝝ corpa canib⁹ ⁊ auib⁹ p̄ijci. Sed tamē ab his illesa a xp̄ianis honorifice sunt sepulta. Tu. iiij⁹. v⁹ vi⁹ lectio de cōi martyrū. De sancto barnaba apostolo. Cap.

Conuēit vniuersa ciuitas audire verbū dn̄i: videntes autē turbas iudei: repleti sunt zelo: ⁊ cōtradicebāt his q̄ a paulo dicebant̄ blasphemātes. Deo gratias. Oratio

Deus cui⁹ spiritu monēte beatus barnabas ap̄lus vna cū sancto paulo segregat⁹ est in electione sup̄na ad p̄dicandū gentib⁹ euāgeliū xp̄i filij tui cōcede propitius ut gentiū populus piū apud misericordiā tuā cum sentiat intercessorē: quē eterne vite te largiente meruit habere p̄dicatorem. Per. Lectio .i.

Barnabas leuites cyprius gn̄e: vn⁹ de .lxxij. discipulis dn̄i fuit h̄ in historia actuū ap̄loꝝ in multis extollit̄ ac laudat̄: ⁊ merito quia inter cetera filius cōsolationis vocat̄. Nā fuit consolās pauperes elemosynis ⁊ p̄dicationibus quibus ex parte ap̄lorū epistolas destinabat. Hic officiū p̄dicationis non vsurpauit: sed ex auctoritate dei suscepit: vbi dicit̄ Segregate mihi barnabā ⁊c. Tu aūt dn̄e. Lectio .ij.

Hic beatus ap̄lus gregē dn̄i pauit: verbo exemplo ⁊ beneficio. Uerbo euāgelizando tūc cū paulo ap̄lo sicut dicit̄ i actibus ap̄loꝝ. Paulus ⁊ barnabas demorabant̄ anthiochie docētes cū alijs pluribus verbū dei. Uiriliter enim aggrediebat̄ ardua p̄seuerant̄ agebat fortia: constant̄ sustinebat aduersa in nomine dn̄i. Tu.

Uita huius gloriosi L. iij. ap̄li: erat omnibus speculum sanctitatis ⁊ exemplar religionis. Fuit enī i omni opere suo virilis ⁊ strēnuus: oium morū bonitate cōspicu⁹ omni grā sci spūs plen⁹: ⁊ oī virtute ⁊ fide p̄

claritis. Propter quod dignus fuit angeli ꝯsolatione dicentis Cõstãs esto barnaba: qm̃ eterna pmia pcipies. Tu. L. iiij.
Hic dñi aplus dũ cypꝛũ vellet pergere ⁊ suos parētes visitare paulus irsm ꝑperabat sicq͂ spiritu sancto operāte abinuicē discesserūt. Ueni cũ paul⁹ barnabe qd sibi angelus dixerat indicasset: rñdit barnabas. Fiat volũtas dñi. Nũc cypꝛũ vado ⁊ ibidē vitã finiēs te ãplius non videbo. Dicebat eni paulus barnabe dñs hac nocte apparuit mihi dicens. Ne phibeas barnabã ire cypꝛū quia multos ibidem illuminabat ⁊ martyriũ ꝯsumabit. Tu. L. v.
Perrexit itaq͂ barnabas cyprũ cũ iohãne: ⁊ euãgeliũ sancti mathei secũ detulit: qd sup infirmos ponens: multos dei virtute sanabat. Die igit̃ q̃daꝫ vidit barnabas viros ⁊ mulieres nudos currētes ⁊ sua festa agentes: ꝑpter qd maledixit tēplo: ⁊ subito pars ei⁹ corruit ⁊ multos oppssit. Tu. L. vj.
Comphendētes iudei barnabã multis affectũ iniurijs trahebãt: ⁊ iudici ciuitatis puniēdũ tradere festinabant. Cõgito aũt q eusebius vir magn⁹ de genere neronis illuc aduenisset: timuerũt ne ipsũ liberaret. Ligantes igit̃ funem in collo ei⁹ extra portã eũ traxerũt: ⁊ ptinus ibidē cõbusserũt. Cuius ossa ab ei⁹ discipulis honorifice sunt sepulta. Tu. Omel. Cõfiteoꝛ. a. De scõ mathia aplo.
Tunc cõstant Ad. vj. cap. paulus ⁊ barnabas dixerunt: vobis opoꝛtebat primuꝫ loqui verbum dei: sed qm̃ repulistis illud ⁊ indignos vos iudicastis vite eterne: ecce cõuertimur ad gētes. Deo grãs.
Iudei aũt cõ Ad. ix. cap. citauerũt religiosas mulieres ⁊ honestas ⁊ pmos ciuitatis: ⁊ excitauerũt psecutionē i paulũ ⁊ barnabã ⁊ eiecerũt eos a finib⁹ suis: at illi excusso puluere pedũ in eos: venerũt iconiũ: discipuli quoq͂ replebant̃ gaudio ⁊ spũ sancto. Deo. De sanctis basilide et socijs martyribus memoria. Oratio
Sanctorum tuorum basilidis cirini naboris ⁊ nazarij quesumus domine natalicia nobis votiua resplendeant: ⁊ quod illis contulit excellentia sempiterna: fructib⁹ nostre deuotionis accrescat. Per dominũ nostrũ ihesum xp̃m.

De sancto antonio confessore ꝓ memoria. Oratio.

Ecclesiã tuã q̃sumus dñe beati antoni confessoris tui solẽnitas votiua letificet: ut spũalib⁹ semꝑ muniat̃ auxilijs: ⁊ gaudijs ꝑfrui mereatur eternis. Per. De sanctis vito modesto ⁊ crescẽtia martyribus. Oratio.

Deus qui nos annua scõrũ martyrũ tuoꝝ viti modesti ⁊ crescẽtie solẽnitate letificas cõcede ꝓpitius: ut quoꝛuꝫ gaudemus meritis accendamur exemplis. Per. L. j.

In ꝓuincia lucana sub tpe diocletiani ⁊ antonij imperatoris: multas v̄tutes operabat̃ beat⁹ vitus in infantia sua timẽs deũ celi ⁊ terre: ⁊ cõuertens animas nõ credentiũ elemosynis vacans: viduis ⁊ orphanis subueniẽs. Erat aũt pater ei⁹ sacrilegus ⁊ impius q a cultura idoloꝝ non recedebat: q̃d vito execrãte pater ei⁹ fecit eũ flagellari dicẽs: Quis te docuit ad talia. Tu. L. ij.

Post hec angelus dñi apparuit modesto papati beati viti dicens: Tolle puerũ vitũ ⁊ descende ad mare. Erat aũt vit⁹ annorũ. xij. Et dum venissent ad mare inuenerunt nauiculã a deo ꝓparatã: quã dscẽdẽtes subito ꝑuenerũt ad locũ destinatũ. Tu. Lectio. iij.

Permanebãt aũt iux flumiuꝫ q dicitur siler orãtes ⁊ multas virtutes oꝑantes: aquileq; eis victũ ministrabãt. Tũc demonia clamabant: Quid nobis ⁊ tibi vite: Cur venisti ante tempus torq̃re nos: Populus aũt vniuersus currebat ad eos. Tũc etiã filius diocletiani vexabat̃ a spũ imundo dicens: Nisi venerit vitus lucanus nõ exibo. Ad quẽ diocletian⁹: Et vbi poterimus eum inuenire. Demon dixit: In agro tonagri: tano eũ inuenies. Tu aũt. L. iiij.

Tunc diocletianus misit milites q adduxerũt beatũ vitũ. Qui tãdẽ posit⁹ ad tormenta semꝑ inuictus ꝑmanebat: vidẽs autẽ imperator q mentẽ sancti viri imutare non posset dixit ad eũ. Que sunt artes tue: ut igni ⁊ ferro imperes Beatus vitus dixit. Ista oia reddũt honorẽ deo meo: quia agnoscũt suũ creatorẽ. Tu aũt. L. v.

Iussit igit̃ diocletian⁹ ministris ut ꝑparent catastas ⁊ cesi sunt serui dei i illa hora: beatus vitus cũ modesto ⁊ cre

scentiā paparissa sua glorificā
tes deū. Tunc beatus vitus in
tuēs celū dixit. Dñe deus libe
ra nos. Et subito factū est toni
truū magnū: coruscationes et
terremotus: et ceciderūt oīa tē
pla idolorū: et tertia pars de po
pulo mortua est. Imperator vo
fugit dicēs: Ve mihi a tali puē
ro superato. Tu. Lectio .ij.
Arrepti igit de tormentis ap
paruerūt iuxta fluuiū siler: et in
uocabant dñm dicentes. Dñe
ihesu xp̄e fili dei viui accipe
aīas nostras: vbi fatigati de
tormētis illatis aliquantulū
requieuerūt. Et tandē orantes
aīas deo reddiderūt. Florētia
aūt illustris femina reuelante
dño: corpa eorū ab aqlis custo
dita collegit: et aromatib⁹ con
dita honorifice sepeliuit. Tu.
De sanctis quirico et iulita
martyribus p̄ memoria. Oro.
OMnipotens sempiterne
deus qui nos sanctorū
martyrū tuorū quirici et iulite
matris ei⁹ festiuitate letificas
p̄sta q̄sumus ut quorū cōme
moratione gaudemus p̄sidio
muniamur. Per. De sanctis
marco et marcelliano martyri
bus. Oratio.
PResta q̄sumus oīps deus
ut qui sanctorū martyrū marci
et marcelliani natalitia coli
mus: a cunctis malis imminēti
bus eorū intercessionib⁹ libere
mur. Per. Lectio .j.
SAncti martyres xp̄i mar
cellianus et marcus duo
gemini fratres iussu cromacij
vrbis p̄fecti p̄ xp̄i noīe cōp̄re
hensi cū idolis sacrificare nol
lent in carceralib⁹ vinculis sūt
positi. Vbi monitis sancti seba
stiani cū plurib⁹ alijs ad fidē
dñi conuersi a scō policarpo p̄
sbytero fuerāt baptizati. Erāt
autē genere clarissimi: et facul
tatibus ditati. Tu. Lectio .ij.
Post hec martyres sancti fa
biano vrbis p̄fecto p̄sītati ad
stipitē ligant. Deinde pedib⁹
clauis acutissimis trāsfixi: i xp̄i
cōfessione stabant securi: et p̄e
fecto dicebāt. Nūq̄ tam bene
epulati sumus: modo eni cepi
mus esse firi in amore xp̄i. Et
psallebāt: Ecce q̄ bonū et q̄ io
cundū habitare fratres i vnū.
Tu aūt dñe. Lectio .iij.
CUm ergo in xp̄i confessione p̄
durarēt: iussi sūt subire mortis
sniam: ea rōne: ut si sacrificijs
cōsentirēt et p̄etib⁹ et ōiugib⁹ et
filijs et facultatib⁹ redderent.
Sed cū flecti nō possent sed in

hymnis et oronib⁹ pseuerarēt gaudētes iussit pfectus ambos vbi stabāt lanceis p latera verberari. Sic igit martyres sancti ad sidera regna migrauerunt. Tu aūt dne. De sanctis geruasio et prothasio martyribus. Oratio.

Deus q nos annua sctōꝝ martyrū tuoꝝ geruasij et pthasij solēnitate letificas: cōcede ꝓpiti⁹: ut quoꝝ gaudem⁹ meritis accendamur exemplis Per dnm. Lectio.j.

Geruasius et pthasius gemini fratres fuerunt filij sancti vitalis et sancte valerie. Qui cū ab intestato parētib⁹ successissent: domū ꝓpriā i qua nati fuerāt et res parentū venundātes dederūt omne pciū pauperib⁹ et sue familie: quā etiaz ingenuā fecerūt. Ipsi vo i vno cenaculo se recluserūt et p decē annos lectionib⁹ oronib⁹ et ieiunijs vacātes. In anno. xj. ad palmā martyrij hoc ordine puenerūt. Tu. Lectio.ij.

Superueniente comite aspasio q proficiscebat ad belluz qd a macomanis fuerat excitatuz: occurrerunt ei tēploꝝ cultores cū suis sacerdotibus dicentes Si vis letus ad augustos nostros reuerti et victor. Geruasiū et prothasiū sacrificare cōpelle. Vehemēt eni dij de eoꝝ cōtēptu cōmoti sūt: et dare nobis responsa contemnūt. Tu. Lectio.iij.

Tunc omnes igit eos ad se adduci fecit dicēs eis. Hortor vos ut a deoꝝ iniurijs vos tēperetis: et eis imoletis: ut nra expeditio p libito expediatur. Geruasius dixit: Victoriaz de celo debes a deo oipotente requirere: nō de simulachris mutis et vanis. Tunc aspasius indignatus iussit eū plumbatis tādiu cedi: qdiu spiritū exalaret. Quo amoto iussit sibi astare pthasium. Cui dixit: Miser stude viuere: et noli fieri sicut frat tuus. Cui pthasi⁹: Tu es miser: et ego xpi fius sum. Tu. Lectio.iiij.

Tunc aspasius iussit eū fustib⁹ cedi. Postea vo dixit ad eū: ut qd tā superb⁹ et tā rebellis existēs vis perire sicut pbasti perisse geruasiū. Prothasius dixit: Incredulitas tua nō te pmittit videre quod dei est. Age ergo qd cepisti ut mihi possit cū meo fratre benignitas nri occurrere saluatoris. Tu. Lectio.v.

His auditis impi⁹ comes iussit eū decollari: et ita coronam

glorie e adeptus. Post corpa iussione diuina cum a beatissimo ambrosio fuissent inuenta: circa eorum capita libellus est reptus: talem in se cotinens scripturam. Ego seruus xpi philippus intra domum mei cum filio meo: scorum corpa sepeliui in archa i noie dni. Tu. Lectio. vj.

Beatus quoque ambrosius in sua pfatione de his gloriosis martyribus sic scribit. Hi sunt qui vexillo celesti signati: victricia apli arma susceperunt: et a mundanis nexibus absoluti nequissimi hostis viciorum aciem psternentes liberi et expediti xpm dnm sunt secuti. O quam felix germanitas que sacris inherendo eloquijs: nullo potuit interpellari cotagio. Tu.

De scis albano et socijs suis martyribus memoria. De sancto paulino cofessore pontifice. Oratio

Presta quesumus ops deus: ut in ecedente bto paulino cofessore tuo atque potifice: et a cunctis aduersitatibus liberemur i corpore: et a prauis cogitationibus mudemur in mete. Per. L. j.

Cum seuientium bandalorum tpe fuisset italia in capanie ptibus depopulata multique essent de hac terra i africanam regionem trāsducti Uir dni paulinus nolane vrbis eps: cuncta que ad epi vsum habere poterat: indigentibus largiebatur captiuis. Cumque nihil superesset quod indigentibus dare posset: quadam vidua pro redimendo filio suo: pecunie petebat aliquam quantitatem ab eodem. Tu. Lectio. ij.

Tandem vir dei tactus copassione vidue: seipm obtulit eam sagaciter instruendo ut ipm daret pro filio suo vicarium: quod et factum est. Cumque gener regis ipm fecisset hortulanum suum: pspiceretque continue virum dei legalem et discretum: cepit sepius habere colloquium cum eodem. Cum autem instarent virum dei regreret: ge na fuisset suis i partibus: vir dni costrictus magnis coiurationibus: epm se fuisse testatus est. Tu autem domine miserere nri. L. iij.

Audiens autem hoc gener regis valde pertimuit atque humiliter se obtulit dicens: Pete quod vis: quatenus ad terram tuam a me cum magno munere reuertaris. Cui paulinus Unum est quod mihi beneficium impedere potes: ut oes ciuitatis mee captiuos relaxes. Qui cunctis ptinus in affricana regione requisitis cum onustis frumento

nautib⁹ ꝓ venerandi viri pauli ni satisfactione in ei⁹ comitatū laxati sunt. Demum vir dei plenus operib⁹ meritorijs migrauit ad dñm. Lu. De festo decē miliū martyrū ad vā aā.
Gloriosa recolit dies in q̄ grex mittit etheris ouilib⁹ cōstans ex decē milib⁹ fortissimoꝝ militum: quoꝝ insigne meritū iuuando nos letificat ꝛ deū magnificat. ps. Oia laudate. Cap. Hi sūt viri misericordie. infra de sanctis iohāne ꝛ paulo. R. Vere felices milites: q ut fierent celestes: oēs xp̄i ptulerūt penas: ꝛ apparuerūt. Lūcta q̄ eisa sunt ꝑidē: dū in cruce vicit idem. V. A dño sunt iterata ꝑpter hos martyres atq̄ renouata. Lūcta. Gloria. Lūcta.
F Idelis vniuersi Hymn⁹ tas collaudet dei filium: adest sacra solēnitas: scōꝝ decē miliū. Sub hermolao ꝑiulecū suis dux achacius: sacro lotus baptismate fidez seruat viuacius. His adrian⁹ impat cesar ut libēt idolis: quē dux insignijs fugat: cū parib⁹ ꝛ p̄icol. Morte pastoris igit prorsus imaginaria: grex xp̄i crucifigitur: assunt ꝛ signa paria. Naz mortis in dolorib⁹: spem salutarē impetrāt: cūct⁹ sui meritorib⁹: letiq̄ celos penetrāt. T ā forti ꝓ victoria: triūpho ꝓ tam inclyto sit deo patri glia: pliq̄ cū paraclito. Amē. V. Letamini i dño. Añ. Adest nobis dies venerabilis: in quo soluti sunt filij salomōis de ergastulo carnis: portas vestras attollite: celi ciues occurrite: triūphatori dicite: aue ihesu rex iclyte: rex insignis victorie: q coronasti hodie exercitū militie: iam ꝓsequamur laudibus ihm atq̄ ꝓcibus: ut nos donet celestib⁹ cū ipsis frui sedib⁹. ps. Magr.
D Eus q ad imitā Orō. dū passionis tue exēplū: sanctos tuos hermolaū achaciū alexandrū ꝛ marcū: ꝛ cum ipsis decē milia milites crucis patibulū aliaq̄ supplicia subire voluisti: tribue q̄sum⁹: ut q memoriā passionis eoꝝ veneramur in terris: passionis tue ꝓmia in celis eoꝝ intercessionibus ꝯsequi mereamur. Qui cū deo. Inuitat. Ad dñm vigiles cūcti cōuertite mentes. Tot sua qui pugiles elegit castra sequētes. ps. Venite. In ꝑmo noct. aā. Achaci⁹ legē dei meditādo iugit ꝛ cū suis semp ei militauit humiliter: cesaris

tormentā rei ꝑtulit viriliť. ps.
Beat⁹ vir. Añ. Principes dū
cōuenerūt achatiū inuenerūt
eū acie xpicola despicientem
idola. ps. Quare fre. Añ. In
uocātes se dn̄s: exaudiuit hos
comini⁹: dū xpi nomē colerent
⁊ deos vanos spernerent. ps.
Cū inuocarē. ℣. Letamini in
dn̄o ⁊ exultate. Lectio. i.
Cum achati⁹ ⁊ heliades
germanie nobilissimi prin
cipes: gētilib⁹ adhuc tenerent
erroꝛib⁹ animū milicie dede-
rūt: ac ꝑ exercenda milicia ali
os pncipes cū nouē milib⁹ mi
litū cōgregauerūt. Tu. ℟. Cū
rome teneret vanū culmē rex
adrianus: xpi ꝓsequēs famu-
los liberare cogit idolis. Plu
res ingerēs stimulos tormēto
rū xpicolis. ℣. Beat⁹ dux suā
achati⁹ legionē armauit prius
Plures. Lectio. ij.
Quod ꝑcipiētes pagani
ex diuersis regionib⁹ cō
gregati sunt: ⁊ ipsos cū multi-
tudine maxia obsederūt. Tūc
achatius primicerius ⁊ helya
des dux nouē miliū militibus
dixerūt: Quid vobis videtur
An fugere an stare: ut fortes
decet milites. Sacrificemus
dijs: ut de hostib⁹ tenere va-
leamus triūphū. Cūq; sacrifi-
cassent: ⁊ hostes aggressi fuis-
sent: in fugā conuersi sūt acha
tius cū sua multitudine militū
Tu. ℟. Videns rome dux au
gustū imolantē demonijs: elō
gauit agmē iustū ei⁹ a cerimo
nijs. Celoꝝ regē colendū do-
cens soliq; credendū. ℣. Qm
dn̄i vir erat ⁊ illi semp seruie-
bat. Celo. Lectio. iij.
Fulgientib⁹ eis adest ange
lus dn̄i velut adolescens
qui ait achatio. Quid ꝓfuerūt
vobis dij quib⁹ sacrificastis:
ut in fugam vos cōuerterent.
Sz audite me: ⁊ deū inuocate
q fecit celū ⁊ terrā: ⁊ ihesū xpm
filiū dei oīpotētis regē imoꝛta
lē: ⁊ ipse pugnabit ꝓ vob. Tu.
℟. Cū mādaret impatoꝛ xpi
seruos interfici: achati⁹ guber
natoꝛ exercit⁹ magnifici. Con
sensu turme comparis edicta
spernit cesari. ℣. Qui sacro ba
ptismate ꝑ fidē imbutus: tene
bat fidē ꝑfecta nullaten⁹ flecti
poterat. Con. Gloria. In secūdo
noct. añ. Deus suos viuificat
volūtates dū amplificat: sum
ꝑsit sic decē milia moꝛte sibi
similia. ps. Verba mea. Añ.
Hec iusta generatio celi ful-
get palatio se moꝛte probans

acie q̃rentē dei facie. ps. Dñe dñs noster. An. In deo laudabit̄ ꝛ in celo coronabit̄ miliū decem caterua: vincens ꝑ xpo maxima. ps. Dñe gs. V. Exultent iusti. Lectio .iiij.

Cumq; hoc angel᷒ dñi dixisset: oēs quasi vno ore clamabant. Credim᷒ in te domine ꝛ ea q̄ nobis iste iuuenis reserauit in tuo noie faciemus. Credentib᷒ aūt illis in deū ꝑliū hostib᷒ mouerūt: ꝛ hostes in fugā cōuersi sunt. Alij in lacū dimersi: alij celitus pcussi: alij autē gladijs cesi. Tu. R. Orante beatissimo exercit᷒ duce achatio. Baptismatis post lauacra despiciūt simulachra V. Multū eni valet adhortatio iusti ꝛ īdustria. Baptismatismatis. Lectio .v.

Superati igit̄ aduersarijs angelus dñi duxit illos in verticē mōtis maximi qui vocat̄ ararath q̄ distat a ciuitate alexandrina q̄ sita est in armenia quasi stadiis .ꝗngentis ibiq; panē celi angelus dñi tribuit eis ꝛ pauit eos ꝑ .xxx. dies Intra quoꝝ spacium monitu angeli. Hermolaus epūs ad ꝑdictū montē ascendit: ꝛ totum exercitiū baptizauit. Cū ḡ eos baptizasset: diligent̄ eos in fide confortās cū eisdē palmā martyrij expectauit. Tu autē R. Sanctus ductor ī acie domino triūphās gle decē ꝓcessor miliū: nobis ꝓstet auxiliū. Ut fugatis hostib᷒ celi reddamur postibus. V. Innocēs acies vincens in cruce q̄ nō expauit tot penas pro christo duce. Ut superatis. Lectio .vj.

Sedente autem angelo in medio eoꝝ septem angeli descenderūt de celo ad eos: Cūq; milites de eorū visione terrerent̄: prim᷒ angelus dixit Ne paueatis. Angeli enī dei sunt. Et angelus q̄ loquebat̄ agnitus ē ab eis. Septē autē angeli dixerūt. Post triduum q̄remini ꝛ in cōspectu regū ducemini. Ne paueati q2 dñs vobiscū ē. Tūc sci orātes ꝛ clamātes dixerūt. Dñe ihesu christe Ne permittas nos sub seruili decedē gladio iīmici. Cūq; orassēt venit vox de celo dicēs Ne paueatis eos q̄ occidunt corpus: aīam aūt occidere nō possūt. Qd audiētes sci gauisi sunt. Tu. R. Uere felices. ut s̄ in vs. In tertio nocturno an. In dño letamini martyres ꝑhenniti quo gloriamini triū-

phates fortiter. ps. Conserua. Añ. Uerba iniquorum preualuerunt super nos: sed nunc isti peruenerunt ad honores super nos. ps. Dñi est terra. Añ. Horum sanguis est effusus a crucifixoribus quos baptizans per sul visus equis est honoribus. ps. Beati quorum. ℣. Iusti autem in. Omel. Descendens ihesus de monte. ā. de sanctis fabiano et sebastiano ℟. Salue acies inuicta mortisque crucis addicta. Per nobilem victoriam transiens ad gloriam. ℣. Odor bonus eras xpi cui te obtulisti: ipsum sequens morte sua; nos defende prece tua. Per. ℟. O felix legio quam xpi mortalitate. Summa tenet regio celi viteque beate. ℣. Te deus in celis ornat te turba fidel. Summa. ℟. Cum exercitum cesar tam seuus tendi faceret equis in sua cruce Uniuersa mox apparuerunt xpi que in morte visa sunt. ℣. Tamdiu quippe gloriosum agmen illud pendebat in cruce quousque monstrarent omnia signa mortis dñice. Uniuersa ℣. Exultabunt sancti. Ad laudes añ. In his regnauit dñs et isti nihilominus passi sunt sicut cum eo regnant iugiter. Añ. Ibi sancti deo iubilant milleque obiubilant qui perceperunt gloriam ob nobilem victoriam. Añ. Ille eos sanctificauit quem iugiter inspiciunt: vbi non fames anxia: nec sitis dat his tedia. Añ. Creata benedicite deum qui tanto milite celi stipat palatium insignem per achacium. Añ. Istorum pro memoriam intremus celi gloriam: vbi deum medullitus collaudat omnis spiritus. Cap. ā. Hymnus. Rex gloriose martyrum. ℣. Iustorum aie. Añ. Christi miles achacius deos spernens audacius: cum suis crucifigitur et angelis coniungitur: qui vincis tot victoribus assis suis memoribus. ps. Benedictus. Añ Hodie electi ducti sunt ad mortem in terra armenie super excelsum montem: pro xpi nomine non recusant mori: et electa corpora pro xpi imolari: effuderunt sanguinem gloriosum super terram: et emanauit riuulus habens virtutem magnam: ceci claudi surdi muti sunt sanitati restituti sit laus deo et gloria per infinita secula domini ps. Magnificat. In vigilia sci iohannis baptiste. sm. Lucam

Fuit in diebus herodis regis iudee sacerdos quidam

zacharias de vice abya et uxor illi de filiab⁹ aaron et nomen ei⁹ elisabeth. Et reliq. Omel. venerabilis bede p̄sbyteri. L. i.

Venturus in carne dn̄s et redēptor: multos dispensationis sue testes p̄misit: et nūcios: q diversis tpibus: de diversis tribub⁹ orti nō diversa fide: sed uno eodēq3 p oia sensu eiusdē incarnationis mysteriū p̄phetando p̄cinerēt. Nox ultim⁹ et quasi limes qdā legis et euangelij; figure et veritatis iohānes apparuit dn̄o attestāte qui ait. Lex et p̄phete usq3 ad iohānē p̄phetauerūt. Tu.

Hic plusq3 p̄pheta di L. ij. ctus est: quia qūē ceteri a longe p̄phetando solū p̄dixerūt iste et p̄imo venturū prophetando signauit: et mox venientem ostendēdo demōstrauit. Qui certe gr̄a dispensationis: nō solū iustis: sed de pōtificali stirpe ortis parētib⁹ nat⁹ asserit: sicut ex lectione euāgelica audiuim⁹. Tu. Lectio. iij.

Iustis quippe parētib⁹ est genitus ut eo cōfidenti⁹ iusticie p̄cepta populis daret: quo hec ipsa nō quasi nouitia didicisset: sed velut hereditario iure a p̄genitorib⁹ accepta seruaret de sacerdotali p̄sapia ortus ē ut eo potius ad imitationē sacerdotij p̄conaret quo ipsum ad sacerdotale genus p̄tinere claresceret. Tu. Cap.

Factū est verbū dn̄i ad me dicēs priusq3 te formarē in utero noui te: et antequā exires de ventre sanctificaui te et prophetā in gentibus dedi te. Deo gratias. Oratio.

Presta quesumus omnipotens deus ut familia tua p viā salutis incedat: et beati iohānis p̄cursoris tui hortamenta sectādo ad eum quem predixit secura perueniat. Dn̄m nostrū. Ad. vj. cap.

Noli dicē q: puer ego sum qm̄ ad omnia q̄ mittā te ibis: et uniuersa q̄ mandauero tibi loq̄ris. Deo Ad. ix. cap.

Ecce dedi verba mea i ore tuo: ecce cōstitui te super gētes et regna: ut euellas et destruas: et disperdas et dissipes et edifices et plātes ait dn̄s op̄a Deo gr̄as. Ad vē añ. Descēdit angel⁹ dn̄i ad zachariā dicēs accipe puerū in senectute tua: et habebit nomē iohānes baptista. ps. Oia laudate. Cap.

Hec dicit dn̄s. Audite insule et attēdite populi de

lõge dñs ab vtero vocauit me de vẽtre matris mee recordatus est nois mei. Deo. R. Gabriel angelus apparuit zacharie dicẽs: nascet̃ tibi fili⁹ nomẽ ei⁹ iohãnes vocabit̃. Et multi in natiuitate ei⁹ gaudebũt. V. Erit eni magn⁹ corã dño: nã et man⁹ eius cũ ipso est. Et. Glia.

Ut queant Et. Hymn⁹ laxis resonare fibris: mira gestoꝝ famuli tuoꝝ: solue polluti labij reatũ sancte iohãnes. Nunci⁹ celso veniẽs olim po: te patri magnũ fore nasciturũ: nomẽ et vite seriẽ gerẽde ordine pmit. Ille pmissi dubius supni: pdidit pmpte modulos loq̃le: s; reformasti genitus pempte organa vocis. Ventris obstruso positus cubili: senseras regem thalamo manẽtẽ: hinc parẽs: nati meritis: vterq; abdita pãdit. Antra deserti teneris sub annis ciuiũ turmas fugiẽs petisti: ne leui saltẽ maculare vitam famine posses. Prebuit hirtum tegumen camelus artubus sacris strophium bidẽtes cui latex haustũ: sociata pastũ mella locustis. Ceteri tm̃ cecinere vatũ: corde presago iubar affuturũ: tu quidẽ mundi scelus auferentẽ; indice prodis. Non fuit vasti spaciũ per orbis sanctior quisq; genitus iohãne: qui nephas secli meruit lauãtẽ tingere lymphis. Laudibus ciues celebrãt supni te deus simplex pariterq; trine: supplices et nos veniã pcamur parce redẽpte. Amen. V. Fuit homo missus a deo: cui nomẽ iohannes erat. Añ. Ingresso zacharia tẽpluz dñi apparuit ei gabriel angelus stans a dextris altaris incensi. ps. Mgt.

Deus qui psentẽ Oratio diẽ honorabilẽ nobis i beati iohannis natiuitate fecisti: da populis tuis: spiritualiũ gratiã gaudioꝝ: et oium fideliũ mẽtes dirige in viã salutis eterne. Per Inuitat. Regẽ pcursoris dñz. Venite adoremus. ps. Venite. In primo nocturno añ. Priusq; te formarẽ in vtero noui te: et añq; exires de vẽtre sanctificaui te. ps. Beatus vir. Añ. Ad omnia q̃ mittã te dicit dñs: ibis et q̃ mãdauero tibi loq̃ris ad eos. ps. Quare fre. Añ. Ne timeas a facie eoꝝ: quia ego tecũ sum dicit dñs. ps. Dñe quid. V. Fuit homo missus. Lc.

Natiuitas gloriosi pair-

soris dñi: baptiste iohānis ab archangelo gabriele annūciata fuit sicut euangelista descri bit: et ideo merito multipliciter nolat. Dicitur eni beatissim⁹ iohānes pphēta: amicus sponsi lucerna: āgel⁹: vox: helyas: baptista saluatoris: pco iudicis et pcursor regis. In pphēta designat prerogatiua cognitionis: in amico sponsi prerogatiua dilectionis: in lucerna ardenti: prerogatiua sanctitatis. In angelo prerogatiua virginitatis: i voce prerogatiua humilitatis. In helya prerogatiua seruoris in baptista prerogatiua mirabilis honoris: in pcone prerogatiua pdicationis: in pcursore prerogatiua impationis. Tu. ℟. Fuit homo missus a deo cui nomē iohānes erat: hic venit ut testimoniū phibēt de lumine. Et parare dño plebem pfectā. ℣. Erat iohānes in deserto pdicans baptismū penitentie. Et. Lectio. ij.

Hunc benedictū pcursorē dñi idē archangelus annunciauit qui et dñm nostrū ihesum xpm. Hic in vtero matris exultat. Mater dñi ipsum natū a terra leuat. Hic linguā patris reserat: baptismū prim⁹ ordinat: xpm indice demonstrat: xpm manib⁹ suis baptizat. In limbo positis xpm venturū pnūciat. Ipsum p oībus xps laudat. Propter qđ merito vocat a dño plusq̄ pphēta. Tu autē. ℟. Elizabeth zacharie magnū virū genuit iohannē baptistā pcursorē dñi. Qui viā dño pparauit in heremo. ℣. Fuit hō missus a deo cui nomē iohannes erat. L. iiij.

Hic insup habuit pfectionē oīm sanctor. Nā propheta fuit qñ dixit: Qui post me venturus est et c. Plusq̄ pphēta qñ dñm digito demonstrauit quia a deo missus fuit martyr fuit: qr p iusticia mortem subijt. Cōfessor fuit: quia cōfessus est et nō negauit. Uirgo fuit: nā propter ei⁹ virginitatē angelus digne dicit. Tu. ℟. Priusq̄ te formarē in vtero noui te: et antq̄ exires de vētre sanctificaui te. Et prophetam in gentib⁹ dedi te. ℣. Ecce dedi verba mea in ore tuo ecce constitui te sup gentes et regna. Et. Gloria. Et. In secūdo nocturno añ. Misit dñs manū suam: et tetigit os meū et pphetam in gētibus dedit me dñs. ps. Cū inuoca. Añ. Ecce de

di verba mea in ore tuo: ecce constitui te super gentes et regna. ℟. Uerba mea. Añ Dñs ab vtero vocauit me de ventre matris mee recordatus est nominis mei. ℟. Dñe dñs. ℣. Inter natus mulierũ non surrexit maior iohanne baptista

De sermone beati augustini episcopi. Lectio .iiij.

Gloriosus baptista xpi iohannes cuius nunc festiuitate letamur: celestia mundo gaudia: sterili ab vtero natus hodie inuexit. Intus autẽ specialis in eo ꝓfulsit electio: ut ante mereret annũciare dñm ꝗ̃ nascendi initiũ uel linguaꝫ q̃ nũciare posset acciperet. Uere hic oĩuꝫ beatissimus paruulꝰ: qui intra viscera adhuc materna conclusus: adesse saluatorem mundi: que necduꝫ sermõe poterat ꝓphetico gaudio reuelauit: vtraqꝫ legẽ nascentiũ: natiuitatẽ suaꝫ leticie exultatione preuenit. Tu. ℟. Descendit angelus dñi ad zachariã dicens: Accipe pueruꝫ in senectute tua. Et habebit nomẽ iohannes baptista. ℣. Iste puer magnus coraꝫ dño nam et manus eius cũ ipso est Et habebat. Lectio .v.

Illud etiã ꝗ̃ stupẽdũ ꝗ̃ꝗ̃ magnificum ꝙ zacharias pater futuri ꝓphete: qꝛ hoc ipm ꝙ gerebat angelo loquẽti nõ credidit: vsum loquẽdi amisit donec ꝓmissione cõpleta natꝰ noui luminis ꝑco paterne lingue vincula relaxaret. Hic ẽ q̃ iohẽs de q̃ ꝓphetauit ysaias dicẽs. Uox clamãtis i deserto parate viã dñi: rectas facite semitas dei nr̃i. Tu. ℟. Hic precursor dilectꝰ et lucerna lucẽs añ dñm: ipẽ ẽ eni iohẽs q viã dño ꝑparauit in heremo. Sꝫ et agnũ dei demõstrabat et illuminabat mẽtes hoĩuꝫ. ℣. Ipse ꝑibit añ illũ i spũ et v̾tute helye

Recte igit vox dr̃ L. vi. cuiꝰ intonãte ꝑconio sacramẽtũ redẽptiõis humane: surda dudũ cepit audire mortalitas. Sicut eni venerã dus baptista muto pr̃i apuit liguã ita aures hoĩuꝫ salutari gr̃e innouauit auditu: pate ingt viã dño: qd ẽ eni parevia dño: nisi aduẽtãti de celo dño purgato a vitijs pectore simplici cordis ħitaculũ ꝑpare. Ille viã dño parat q luxuriantes carnis respuẽs voluptates: toto mẽtis sue spiritu suspensus ad deuꝫ vigore se castitatis accingit.

Uiā dño parat q cogitatiões suas auaricie fluctib⁹ estuātes serene cōsciētie trāquillitate cōpescit. Tu. R. Innuebant pr̄i ei⁹ quē vellet vocari euz ꝛ postulās pugillarē scripsit dicēs: Johannes est nomē eius V. Apertū est os zacharie ꝛ ꝓphetauit dicens: Johānes est In tertio noct: añ. Posuit os meū dñs quasi gladiū acutuz sub vmbra manus sue ꝓtexit me. ps. Dñe qs. Añ. Formans me ab vtero seruū sibi dñs: in lucē gentiū: ut sim salus eius ab extremis terre. ps. Dñe in vir. Añ. Reges videbūt ꝛ consurgent principes: ꝛ adorabūt dñm deum tuū q elegit te. ps. Bonū est cōfiteri. V. Puer q natus ē nobis. Plusq̄ ꝓpheta est. Scdm lucam.

In illo tpe. Elisabeth impletū est temp⁹ pariendi ꝛ pepit filiū. Et audierūt vicini ꝛ cognati ei⁹: qꝛ magnificauit dñs misericordiā suā cū illa ꝛ ꝯgratulabant ei. Et reľ. Omel venē. bede ꝑsbyteri. L. vij

Precursoris dñi natiuitas: sicut sacratissima lectionis euāgelice ꝓdijt historia: multa miraculoꝝ sublimitate refulget: qꝛ nimiruz decebat ut ille quo maior inť natos mulieꝝ nemo surrexit: maiore ꝑ ceteris scis i ipso mox ortu: virtutū iubare clarescerer. Uñ merito scā ꝑ orbē eccła: q tot btōꝝ martyrū victorias q̄bus ingressū regni celestis meruere frequētat: hui⁹ tm̄modo post dñm etiā natiuitatis diē celebrare ꝯsueuit. Tu. R. Precursor dñi venit de quo ipse testat. Nullus maior inť natos mulieꝝ iohē baptista. V. Ipse ꝑibit añ illū in spū ꝛ vtute helie. Nullus. L. viij

Nullaten⁹ aūt id sine euāgelica auctoritate i ꝯsuetudinē venisse credēdū ē: sꝫ attēti⁹ aīo recōdēdū: qꝛ sicut nato dño pastorib⁹ apparēs āgelus ait: ecce euangelizo vobis gaudiū magnū qđ erit oī ppło qꝛ nat⁹ est nobis hodie saluator: ita etiam angelus nasciturū zacharie ꝑdicās iohānez ꝛ erit ingt gaudiū tibi ꝛ exultatio: ꝛ multi in natiuitate ei⁹ gaudebūt ꝛ erit magn⁹ coraz dño. Tu autē. R. Tu puer ꝓpheta altissimi vocaberis: pre ibis enī ante faciē dñi. Parare vias eius. V. Ad dandam sciētiā salutis plebi eius in remissionē pctōꝝ eoꝝ Pa L. ix

Iure igit' vtriusq3 natiuitatis festa deuotiōe celebrāt'. Sed in illi' tāq3 in xpi dñi: in saluatoris mundi: tāq3 in filij dei oipotētis tāq3 in solis iustitie natiuitate oi pplo gaudiū3 euāgelizat'. In huius aūt tāq3 in pcursoris dñi: i serui dei eximij: in lucerne ardētis z lucētis exortu: multi gauisuri esse memorant'. Iste magn' corā dño esse narrat': de illo pheta testat' qm magnus dñs z laudabilis nimis: z magnitudīs ei' nō est finis. Tu. R. Int' natos mulierū nō surrexit maior iohāne baptista. Qui viā dño pparauit in heremo. V. Fuit homo missus a deo cui nomē iohānes erat: Qui. Gl'ia. Qui V. Iustus germinabit sicut liliū z florebit. Ad laudes añ. Elisabet zacharie magnū virū genuit iohānē baptistā pcursorē dñi. Añ. Innuebāt patri ei' quē vellet vocari eū z scripsit dicēs iohānes est nomē eius. Añ. Iohānes est nomē ei' vinū z sicerā nō bibet: z multi in natiuitate ei' gaudebunt. Añ. Iohānes vocabit' nomē eius z ī natiuitate ei' multi gaudebunt. Añ. Iste puer magn' corā dño nā z man' ei' cū ipso ē.

Cap. supra. Hymnus.

O Nimis felix meritiq3 celsi: nesciēs labē niuei pudoris: prepotēs martyr: heremiq3 cultor maxie vatū. Serta ter denis alios coronant: aucta cremētis duplicata quosdā trina cēteno cumulata fructu: te sacer ornāt. Nūc potēs nr̄i meritis opimis: pectoris duros lapides repelle: asperū planans iter z reflexos dirige calles. Ut pius mūdi sator z redemptor: mētibus pulsa luuione puris rite dignet' venies sacratos ponere gressus. Laudibus ciues. S. V. Ipse pibit añ illū. In spū z virtute helie. Añ. Apertū est os zacharie: z pphetauit dicens: benedictus deus isrl'. ps. Bñd. Oro. s. Ad terciā cap. Audite. R. Fuit hō missus a deo. V. Cui nomen erat iohānes. V. Inter natos

Posuit me Ad. vi. cap. dñs quasi sagittā electā3 in pharetra sua abscondit me: z dixit mihi seruus meus es tu isrl' q2 in te gloriabor. Deo. R. Inter natos mulierū. Nō surrexit maior. V. Iohanne baptista. Nō. V. Puer qui nat'.

Reges vide Ad. ix. cap. būt z cōsurgēt principes

ꝛ adorabūt dn̄z deū tuū ꝛ sciē
ist' q̄ elegit te. Deo. R. Puer
qui natus est nobis. Plusq̄ꝓ
pheta est. V. Hic est enim de
quo saluator ait. Plusq̄. V.
Ipse p̄ibit. In secūdis vs añe
de lau. ps. Bt̄us vir. ps. Cre. ps.
Ad dn̄m. ps. Ad te leuaui. ps.
De ꝓfūdis. Cap̄. hymn' ꝛ V.
ut. s. Sed R. Iste est de subli
mib' celoꝝ ꝓ potentib' vnus
quē man' dn̄i consecrauit ma
tris in viscerib'. Cui' nos me
ritis adiuuari supplices depo
scim'. V. Iste est eni iohānes
cui' tāta est meritoꝝ ꝓrogati
ua ut ei' fil' p angelū gabrielē
ꝓnunciaret natiuitas nomen
victus officiū ꝛ meritū. Cuius
Gloria. Cui'. Añ. Puer q̄ na
tus est nobis plusq̄ ꝓpheta ē:
hic est eni de quo saluator ait
int̄ natos mulierū nō surrerit
maior iohē baptista. ps. Mḡr

Notandū est q̄ de dn̄ica q̄
occurrit in festo beati iohānis
baptiste: uel infra eius octauā
nihil agit̄: q: añ sequentē dn̄i
cam nulla occurrit feria. Simi
modo fit de dn̄ica q̄ euenerit i
festo assumptionis aut natiui
tatis virginis benedicte uł in
fra eius oct. Et si vacan e fe
ria post octauas huiusmōi oc
currat in illa dn̄icale introdu
catur officium si necesse fuerit
suo mō. Indn̄ica ūt infra oct
p̄missas occurrēte: sp debet
cū. ix. lectionib' matutinū offi
ciū expediri cū omib' ꝓncipa
lis festi: ꝛ etiā lectiōib': si alie
dicende valiter non occurrāt.
De octauis vero aliarū festiui
tatū secus q: infra illas dies
dn̄ica occurrens suū habebit
officiū: nisi tot dies dn̄icales
supsint: in quibus ordinate of
ficiū cuiuslibz cōpleat̄: uł alia
cā rōnabilis subsit. Applica h
posita supra post officiū p̄me
ebdomade post octauas epi
phanie dn̄i vbi describit̄ si tē
pus fuerit breue: Sequēti die
festū beati iohannis baptiste
lectiones sequentes. Et si dn̄i
ca occurrat: fiant lec. de eisdē.
Ex dictis bede p̄sbyteri in
omelia huius diei. Lectio.j.

Beatus iohānes baptista
peccatoꝝ declināis cōsor
tia ab omni qđ inebriare pōt
abstinebat. Xp̄us vo int̄ pec
catores cōuersatus: pcti oīs i
munis ꝑmansit. Iohānes ad
huc ex vtero matris spū scō re
pletus est: in xp̄o habitat oīs
plenitudo diuinitatis corpalit̄
q̄ dono sui spūs: sedē sibi vteri

virginalis in quo carnē susciperet ipse cōsecrauit. Iste multos filiorum isrl̄ ad dn̄m suo tpe pdicando cōuertit. Ille multos quotidie de vniuersis per orbē nationib⁹ ad suā fidez et charitatē interi⁹ illustrādo cōuertere nō desistit. Tu. L. iij⁹

Iohānes in spū et virtute helie pcessit añ illū ut plebē eius aqua baptizās ad suscipiēduz eū vbi apparēt doceret esse pfectā. Huic successit ille in spiritu et virtute dei pris: ut plebē suā spū sancto et igne baptizans ad videndū faciē patris sui donaret esse pfectā. Iohe nato congratulabant vicini et cognati genitricis illius. Dn̄o aūt nato ɔgratulabant ecclie q̄ venit tēpus miserēdi eius: spūs angelici q sunt vicini ei⁹ et cognati: ciues videlz eiusdē patrie celestis. Tu L. iiij⁹

Recte igit natiuitas celebrat illi⁹ q talis potētia magnitudinis dn̄icis ppinquabat ogib⁹. Recte ortus illi⁹ solēnitas colit: cui⁹ tāta est vite sublimitas ut quicqd illo sublimi⁹ est: hoc iam homis naturā transcendere dubium non sit. Si qdez dominus cū maiorē eo nemi nē in natis mulierū eē dixisset mox subdidit dicēs: Qui aūt minor est in regno celorum maior est illo: seipsuz videlicet insinuans: qui humana natiuitate posterior iohanne: sed celestis regni esset apice pcestantior. Tu. Infra octauā beati iohannis baptiste fit memoria ad laudes p añ Elisabeth zacharie. ℟ Corona au. Oro

Omnipotēs et misericors deus qui beatū iohānez baptistaz tua prouidentia destinasti: ut perfectam plebem xp̄o dn̄o prepararet da quesumus ut familia tua huius intercessione preconis: et a peccatis omnibus exuat: et ad eū quez prophetauit: puenire mereat Dn̄m nostrū. Item ad vesperas fit memoria per añ. Inter natos mulierum non surrexit maior iohanne baptista. ℣. Fuit homo missus. Oratio supra. De sanctis iohanne et paulo martyribus Cap.

Hi sūt viri mīe quorum iusticie obliuionē nō acceperūt cū semie eorum pmanēt bona hereditas sancta nepotes eorum Deo grās. ℟. Isti sūt duo viri Añ. Isti sunt due oliue et duo candelabra lucentia ante dominum: habent potestatem

claudere celũ nubib⁹ τ aperire portas eius ꝙ lingue eoꝝ cla ues celi facte sunt. ꝑs. Magr.

Oro. Quesumus ops deus ut nos geminata leticia hodierne festiuitatis excipiat ꝙ de beatoꝝ iohannis τ pauli glorificatione ꝓcedit: ꝗs eadẽ fides τ passio vere fecit eẽ germanos. Per. Lectio. j.

Tempore quo iulian⁹ impius cesar: romanũ teneret imperiũ: multi xp̄ianoꝝ declinãtes: seuicia tyrannidis illi⁹ occultabant: alij vero se ingerẽtes martyrij palmã consequebant. Peruenit igit ad eũ ꝙ paulus τ iohãnes omni die turbas xp̄ianoꝝ recrearent ex his reb⁹: quas sancta virgo cõstantia reliq̄rat. Quibus iulianus mandauit: quaten⁹ lateri suo deesse nõ deberẽt. Tu aũt

Iohannes τ paulus L. ij. riderunt. Deũ tibi ꝓponimus q fecit celũ τ terrã mare τ oia q in eis sũt: τ ideo nũq̄ ad palatiũ tuũ veniemus. Tunc iulianus furore repletus ait. Decẽ diebus donant vobis inducie: ut decima transacta die sponte ad me venientes: amicos vos habeã: nõ venientes aũt q̄si hostes publice puniaz

Qui dixerũt. Jam inducianis nobis decimã diẽ existima p̄terisse. Tu. Lectio. iij.

Tũc scĩ viri xp̄ianos ad se vocantes ordinauerũt de oibus q̄ relinquere poterãt. Die igit vndecima missus terẽtian⁹ ab impatore venit ad eos cũ militib⁹ hora cene. Qui ingressus ad eos iuenit eos orãtes τ dixit eis. Dñs iulian⁹ statuã culã aureã misit ad vos: ut eã adoretis. Qđ si nõ feceritis ambos vos gladio feriã. Qui riderũt. Julian⁹ si tu⁹ dñs est habeto pacẽ cũ illo: nobis aũt ali⁹ de⁹ nõ est nisi vn⁹ deus: pater τ filius τ sp̄us sanct⁹. Tu. R. Isti sunt duo viri mĩe q assistũt an dñm. Dñatorẽ vniuerse terre. V. Isti sũt duo oliue τ duo cãdelabra lucẽtia añ dñm. Dña.

Cũ aũt hec τ his siãa L. iiij. multa dicerẽt: τ terẽtian⁹ eos ad adorãdũ iouẽ τ ad thura incẽdẽda eos cõpelleret tertia hora noctis transacta volens placere iuliano fecit foueam intra domũ eoꝝ: τ cũ sine strepitu decollare eos iussisset: statim iuolui τ deponi eos iussit Hoc diuulgans ꝙ iussu cesaris fuissẽt in exilium missi. Tu aũt dñe. Lectio. v.

Post hec interfecto iuliano i persico bello: et iouiniano facto xpianissimo imperatore aperte sunt ecclesie: et cepit religio xpiana vigere. Demones aut ex obsessis corporib⁹ intra domu iohānis et pauli fugabant cōfitētes sanctā passionē eorū ita ut vnicus fili⁹ terētiani veniret itra domū sanctoꝝ et clamaret p os eius demoniuz: q paulus et iohānes incēderēt eū Tu aūt dn̄e. Lectio.vj.

Tunc terētian⁹ veniēs pstrauit se in faciē clamās et petens q nesciens fecisset: et mox accepta pnia baptismuz xpi accepit. Qd cū fecisset assidue orās et flens ad locū illuz in quo scōꝝ corpa reqescebāt: filius ei⁹ a sanctis martyrib⁹ liberat⁹ est: et ab ipso terētiano descripta est passio eoꝝ ad laudem dn̄i nostri ihesu xpi. Tu. Secrū. R. Isti sūt due oliue et duo candelabra lucētia apō dn̄m: habent ptātem claudere celū nubib⁹ et apire portas ei⁹ Quia lingue eoruz claues celi facte sunt. V. In oēm terram exiuit sonus eoꝝ et in fines orbis terre vba eoꝝ. Quia. Glia Quia. Nonū. R. Beati martyres xpi iohānes et paulus dixerunt iuliano: nobis aūt alius nō est de⁹: nisi vn⁹ deus pater et fili⁹ et spūs sanctus. V. Un⁹ spiritus et vna fides erat in eis Pater. Gloria. Pater. Ad laudes añ. Paulus et iohānes dixerunt ad iulianū nos vnum deū colimus qui fecit celum et terrā. Añ. Paulus et iohānes dixerūt ad terentianū: si tuus dn̄s est iulian⁹ habeto pacē cū illo: nobis ali⁹ de⁹ nō est: nisi dn̄s ihesus xpus. Añ. Johannes et paulus cognoscētes tyrānidē iuliani facultates suas paupib⁹ erogare ceperūt. Añ. Sancti spūs et aie iustoꝝ hymnū dicite deo all'a. Añ. Johānes et paul⁹ dixerūt ad gallicanū: fac votū deo celi: et eris victor melior q̄ fuisti. Añ. Hec ē vera fraternitas q̄ nūq̄ potuit violari certamine q effuso sanguine secuti sūt dn̄m: cōtēnentes aulā regiā puenerūt ad regna celestia. ps. Benedictus.

In testamē Ad.vj.cap. tis stetit semen eoꝝ: et filij eoꝝ pter eos in eternū manēt generatio eoꝝ et gloria eorum nō derelinquet. Deo. Ad.tr. cap.

Sapiētiā scōꝝ narrabunt omnes populi: et laudē eoꝝ pnūciat oīs ecclia

sanctorū. Deo. De sancto la-
dislao rege hungarie confesso-
re ad vē. añ. Fons eterne pieta-
tis: lux superne veritatis: tibi xpe
cōplacente ladislao nos tuēte
fac cōsortes eternorū te laudā-
tes gaudiorū. ps. Oia laudate.
Cap. Dedit dñs cōfes. R. Sal
ue rex benigne. Hymnus.

Regis regū ciuis aue: regū
gēma ladislae regni con
sors glorie: regem regū rex ag
gressus: sis defensor indefes-
sus et atletha patrie. Salue sa
lus hūgarorū rex cohes āgelorū
vas celesti grē: ab eterno vas ele
cti: vas insigne: vas effectū vē
dicās iusticie. Hungarorū gēs
cōgaude noua noui regis lau
de pulsans tintinnabula: felix
aue vuaradinū: cui⁹ augēs fa
ma finū resonet in secula. Ti
bi xpe cōsors hymnū canit or-
bis q p lignū ad te trahis oia:
scala factus ascensorū: et coro-
na cōfessorū tibi laus et gloria.
Amē. V. Amauit eū dñs. An.
Cōfessor dñi ladislae astantē
plebē corrobora sancta tua in
tercessione: ut qui peccatorū
pōdere pmimur: beatitudinis
tue gratia subleuemur: et te du
ce eterna pmia consequamur
ps. Magnt. Oratio.

Deus qui beatū ladislauz
regē cōfessorē tuū: diuer
sis decorasti miraculis: tribue
q̄sumus ut ei⁹ suffragātib⁹ me
ritis ab omnibus muniamur
aduersis: et gaudijs pfruamur
eternis. Per. Inuitat. Cōfes-
sorē regē adorem⁹. Qui celesti
regni meritū et gloriā concessit
sācto suo ladislao. ps. Venite
In primo nocturno añ. Hic ini
quis nō cōsensit quorū viā duz
cōtēpsit: xpi iugo se subiecit et
q̄ deo placent fecit: operando
cogitando et doctrinā vite dā
do. ps. Beatus vir. Añ. Rex a
xpo cōstitutus ē ab ipso conse
cratus q virtute sit indutus et i
mōte sancto tutus. ps. Quare
fre. Añ. Tua xpe ē gloria sal⁹
et victoria: ipse tu⁹ ē susceptor
idē noster sit protector. ps. Dñe
qd. V. Amauit eū dñs. L. j.

Beatus rex ladislaus: pri
mi bele clarissimi regis
hungarie filius: in ipso sue na
tiuitatis exordio dei ppositū
habitu corporis et animi pfe-
rebat: et natus pmōstrabat in
fantulus: qualis rex esset futu
rus. Erat nāq fidei catholice
cultor eximius: et pura semper
mentis deuotione xpo seruire
studuit. Illustratus eniz spūs

sancti gr̃a arridentis sibi atq̃ blandientis mundi gloriā caducā reputās ⁊ trāsitoriā: esuriuit ⁊ sitiuit iusticiā ut ad eterna felix perueniret patriā. Tu. ℟. Edoct⁹ spūs sancti gr̃a rex ladislaus: ruentis mundi gloriā sprevit ut trāsitoriā: secut⁹ est iusticiā: q̄ p̄ xp̄i gratiā. Perhenni gaudet gl̃ia. ℣. Mundū sibi blandiētē suos semper seducētē cōtēnendo supauit: ⁊ se xp̄o mancipauit. Perhēni.

Ulāuis eni sibi Lc. ij⁹ mundus florēs alluderet: in ei⁹ tn̄ corde iā aruerat: cuius ipse concupiscentijs crucifixus fuerat. In h̄ itaq̃ mortali corpore viuēs: iā non ipse sed in ip̄o xp̄s fidē rectā veraȝ catholicā in xp̄o ihesu fundatam: tota mente fideliter amplectēdo tenuit. Supq̃ hoc fūdamentū gratū deo oīpotenti habitaculū p̄parauit. Tu. ℟. Diuturnis excubijs i ecclesijs deū instanter obsecrabat: ieiunijs ⁊ vigilijs carnē macerabat: mentē roborabat. ℣. Ut ysaac exiens in agrū meditabat: dum diuine celsitudinis speciē cōtēplabat. Ieiunijs.

Hic beatus rex Lc. iij⁹ erat copiosus in misericordia: longanimis in paciencia: pietate serenus: gratiaruȝ donis plenus: cultor iusticie: patronus pudicitie: cōsolator afflictorum: subleuator oppressorum: miserator orphanorum: pius pater pupillorum. Tu autē. ℟. In iudicandis ⁊ examinādis causis nō potentia: sed prudētia decernebat. Rigori iusticie misericordie lenitatē p̄ferebat. ℣. Discretus in eloquio vtilis i silentio cautus in cōsilio. Rigori. Gloria. In scd̄o noct. añ. Inuocantē exaudiuit i delictū quē ascivit sibi xp̄s: cui donauit sūmū bonū qd̄ optauit. ps̄. Cū inuocarē. Añ. Scuto bone voluntatis dono tue pietatis ipsum xp̄e coronasti quem ad celos subleuasti. ps̄. Uerba mea. Añ. Admirabile ⁊ ineffabile est nomē tuum dn̄e: nā in tuo noīe sanct⁹ iste prospere: sublimis i ethere tecū gaudet viuere. ps̄. Dn̄e dn̄s ℣. Iustū deduxit. Lc. iiij⁹

In nālib⁹ aūt donis diuine miseratiōis gr̃a sp̄ali eū p̄rogatiua p̄eminētie sup̄ cōem hoīez valorē p̄tulerat. Erat enī manu forti ⁊ visu desiderabil' statura pcer⁹: ceterisq̃ hoībus ab humero supra p̄eminens.

In examinãdis aũt iudicijs nõ tã iudicare q̃ iudicari credebat. Unde rigorẽ iusticie: lenitate misericordie tẽpabat. Tu. ℟. In naturalib⁹ bonis gratuitisq; donis ipsum natura prerogatiua ꝯtulerat. Que dederat sibi valorẽ cũctis meliorẽ. ℣. Ladislai spẽs digna fuit imperio veneranda facies angelorũ cõsortio. Que. Lectio. v.

Hic beat⁹ rex nõ que sua: sed q̃ ihesu xp̃i sunt querebat. Propter qđ a ꝓprietate rerũ et nominũ q̃si mutato nomine: ab omni gente sua: pius rex vocabat. Ieiunijs denique et orõnib⁹ insistebat: peccata populi plãgebat: et in ara cordis semetipsum deo hostiã viuã offerebat. O beati viri quẽ adhuc in carne cõstitutũ: carnea moles nõ ꝑmebat: sed meritorũ sanctitas ad ꝯsortiũ supnorũ ciuiũ sublevabat. Tu. ℟. Hunc circũdat veritas et misericordia: osculat charitas sic cũ iusticia: p hũc ad terrestria ꝓsperit benignitas. Et dona celestia nob dedit deitas. ℣. Cecis visũ restaurauit: mutis linguas reserauit: rupta membra roborauit dissoluta solidauit. Et. Lectio. vi.

Hic sanctus rex votũ fecerat eundi iersylmã. Sz ab huiusmõi voto implẽdo ipsũ egritudo valida impediuit de qua vlteri⁹ nõ cõualuit. Cõuocatis igit̃ sui regni ꝓncipibus dissolutionẽ sui corporis p̃dixit sicq; pceptis ecc̃lie sacramentis feliciter migrauit ad dñm. Planxit aũt eũ vniuersa multitudo hungaroꝝ continuo triũ annoꝝ spatio. Claruit autem et adhuc claret innumeris miraculis q̃ per eũ dñs dignatus ẽ operare: ad laudem et gloriam suam. Tu. ℟. Salue rex benigne ladislae: laude digne honor noster et patrone. Pie potens tutor bone. ℣. Afflictoꝝ potẽs omnes: et ad oẽ piũ pius. Pie. Gloria. In tertio nocturno an̄. Dñe hic operatus est iusticiã et cõfirmatus est in grã: nunc in superno solio in scõꝝ tripudio felici gaudet gaudio. ps̄. Dñe quis. An̄. Ladislaus honorat cuius caput coronat regũ regno generoso de lapide precioso: dat illi dignitas eterna felicitas. ps̄. Dñe in virtute. An̄. Hic accepit benedictionẽ quẽ suscepit in adoptionẽ deus et deuotionẽ eius clare cõmendauit: quẽ heredem

adoptauit r i celis coronauit. ps. Dñi est terra. ℣. Non est inuentus. Omel. Homo quidaz pegre. Infra de cõi. ℟. De radice regie stirpis ꝓpagatus: illustri prosapie stemate plat⁹. De sancta ꝓgenie regũ generatus: q virtutũ acie viguit stipatus. ℣. Morib⁹ nobilior virtutibus clarior cui viuere xp̃s ẽ. in ethere. De. ℟. Jhesu bone per ladislai merita nr̃a nobis dimitte debita: domũ portam sepulchꝛ visita. Et a trina nos morte suscita. ℣. Acti mente uel visu ꝑdita pietate restaura solita. Et a. ℟. Surge gaude pãnonia felix intende ꝓspere ut collaudes felicia ladislai ꝓconia. Noctis expelle tedia: iam lucis orto sidere. ℣. Surge collauda dñm: qz de viris sanguinũ ꝑ hũc saluari voluit r liberare studuit te lucis ante terminũ. Noctis. Gloria. Noctis. ℣. Ora p nobis. Ad laudes añ. Sanctus iste indutus est decorẽ q secutus saluatorẽ consecutus est honorẽ mundi põpis meliorẽ: nã ẽ eius fortitudo sempiterna sanctitudo. Añ. Jubilate r inuocate ladislai ꝑsidiũ qꝛ ꝑ ipsũz rex oium xp̃us nr̃m sit gaudiũ. Añ. Qui passus est propter nos: illuminet sup nos vultũ suũ cuz gr̃a in beata gloria. Añ. Mũdialis fabrice gaudet vniuersitas te beata trinitas bñdicit r condicit tibi laudes debitas. Añ. Laudet te rex glie sancta vox leticie solẽnizans hodie dulci voce melodie. Añ. Benedict⁹ est saluator: sanitatis repator ihesus xp̃s: q beatũ ladislaum sanitatũ decorauit gratia: qui mira potentia multis egrotãtibus pluribusqꝫ debilibus de salute desperatis: mole mortis molestatis diuinã medicinaz adhibuit: r sanitatẽ tribuit. ps. Benedictus. Añ. O sancte rex ladislae: o colũna milicie christiane: o firmissima spes tue gentis: intuere deuotionẽ populi te querentis r sub tuũ presidiũ cõfugiẽtis: o misericors misericordiã cõsecutus: intercede pro nostra omniũqꝫ salute ps. Magt. Infra octauam fit ad laudes memoria p añ. Sanct⁹ iste indutus. ℣. Os iusti. Et ad vš. per añ. Jubilate ℣. Amauit eũ. Oro ꝰ. De sancto leone papa confessore pro memoria. Oratio.

Deus qui beatũ leonẽ põtificez sanctoꝝ tuoꝝ me-

ritis coequasti cōcede ppiti⁹ ut qui cōmemorationis eius festa pcolimus vite quoq₃ imitemur exempla. Per. In vigilia beatoꝝ petri ꝛ pauli apostoloꝝ. Scdm iohannē.

In illo tempore dixit ihesus petro: Symon iohannes: Diligis me plus his. Dicit ei. Etiam dn̄e: tu scis quia amo te. Dicit ei: Pasce oues meas. Et rel. Om. ex. venerabilis bede p̄sbyteri. Lectio. i.

Virtutē nobis pfecte dilectionis p̄ns sancti euangelij lectio cōmendat. Perfecta etenī dilectio est: qua deū ex toto corde: tota aīa: tota virtute: primū aūt tāꝙ nosipsos diligere iubemur. Et neutra harū dilectio sine altera valet esse pfecta: quia nec deus vere sine proximo: nec sine deo vere potest proximus amari. Tu aūt dn̄e. Lectio. ij.

Hec igit̄ sola ꝛ vera est probatio integri in deū amoris: si erga fratres studueris curā exercere solicitu laboris. Nam quicūꝙ fratri opus pietatis quod valet impendere negligit minus iusto se cōditorē diligere ostendit: cuius mandatū i sustentādo primi necessitate cōtemnit. Tu autem domine miserere nostri. Lectio. iij.

Notandū autē ꝙ caute ꝛ circūspecte petr⁹ testimoniū suo reddat amori: q̄ dn̄o sciscitante: an se plus alijs diligeret: nō est ausus respōdere: tu scis qꝛ amo te plus his: sed tpata ac simplici voce inqt: dn̄e tu scis qꝛ amo te: quasi diceret. Scio qꝛ te ut tu meli⁹ nosti integro corde diligo: quātū vo alij te diligant mihi ignotū: sed tibi notum est. Tu. Cap.

Petrus ꝛ iohannes ascendebant in templū ad horam orōnis nonā: ꝛ ecce vir q erat claudus ex vtero matris sue baiulabat̄: quē quotidie ponebāt ad portam templi q̄ dicit̄ speciosa ut peteret elemosynam ab introeūtib⁹ in templū. Deo. Oratio.

Deus qui nos beatorum aploꝝ tuoꝝ petri ꝛ pauli natalicia gloriosa preire cōcedis: tribue quesumus eoꝝ nos semper ꝛ beneficijs preueniri ꝛ orationibus adiuuari. Per. Ad tertiā cap.

Petrus autē dixit: Argentum ꝛ aurum non est mi

hi: quod autem habeo hoc ti-
bi do: in nomine ihesu xpi na
zareni: surge et ambula. Deo

Et vidit ois Ad .ix. cap.
plebs claudū ambulātē
et laudantē deū: et repleti sunt
stupore et extasi in eo qd acci-
derat illi. Deo. Ad vē. an. In
plateis ponebant infirmi i le-
ctulis: ut veniēte petro saltem
vmbra illi⁹ obūbraret quēq̄
illorum et liberarent ab infirmita
tib⁹ suis. Ps. Oia laudate. An
Ait petrus principib⁹ sacerdo
tū ihesum quē vos interemistis
suspendentes in ligno hūc de⁹
suscitauit et principē ac salua-
torē exaltauit ad dandā peni
tentiā in remissionē peccatorū
An. Petrus apl̄us dixit para
litico: enea sanet te dn̄s ihesus
xp̄us surge et sterne tibi: qui cō
tinuo surrexit: et oēs qui vide-
bant cōuersi sūt ad dn̄m. An.
Factū est ut quedam discipula
noie thabita plena operibus
bonis et elemosynis infirmata
moreret: miserūt discipuli ad
petrum rogantes: ne pigriteris
venire vsq̄ ad nos. An. Adue
niente petro circūsteterunt il-
lū oēs vidue flentes et ostendē
tes tunicas et vestes quas facie
bat illis dorcas. Ps. Lauda hie
rusalem. Cap.

Misit herodes rex man⁹
ut affligeret quosdam
de ecclesia: occidit autem ia-
cobum fratrem iohannis gla-
dio: videns autem quia place
ret iudeis: apposuit apprehen
dere et petrū. Deo gratias. R.
Cornelius centurio vir religio
sus ac timens deum vidit ma
nifeste angelum dei dicentem
sibi. Corneli mitte et accersi sy
monem qui cognominat pe-
trus. Hic dicet tibi qd te opor
tebat facere. V. Cum orasset
cornelius nondum in christo
renatus apparuit ei angelus
dicēs. Corne. Glia. Hic. Hym

Aurea luce et decore roseo
lux lucis omne perfudi-
sti seculum: decorans celos in
clyto martyrio: hac sacra die
q̄ dat reis veniā. Ianitor celi
doctor orbis pariter: iudices
secli vera mundi lumina: per
crucem alter alter ense trium-
phans: vite senatum laureati
possident. Iam bone pastor
petre clemens accipe: vota p̄
cantū et peccati vincula: resol-
ue tibi p̄tāte tradita: qua cūcti
celum verbo claudis aperis.

Doctor egregie paule mores instrue: et mente polū nos trāsferre satage: donec pfectū largiat̄ plenī⁹ euacuato quod ex parte gerim⁹. O liue bine pietatis vnice: fide deuotos spe robustos maxime fonte repletos charitatis gemie: post mortem carnis impetrate viuere. Sit trinitati sempiterna gl'ia: honor ptās atq; iubilatio in vnitate cui manet imperiū ex tunc et modo p eterna secula. Amen. ℣. In omnē terrā. An. O princeps apl'oꝝ pie: pastor ouiū ianitor aule celestis: tibi patet ostiū cū nō p̄ualent portarū vectes infernaliū: tu ligādi tu soluēdi tenes pontificiū: solue nos et celi nob' aperi palatiū. ps. Magt. Oratio.

Deus qui hodiernā diem apl'oꝝ tuoꝝ petri et pauli martyrio consecrasti. Da ecclesie tue: eoꝝ in oībus sequi preceptū: p quos religionis sūpsit exordiū. Per. Inuitat'. Venite adorem⁹ regē regū: qui i celo et in terra p̄mū sancte donū dedit petro ius ligādi atq; soluendi. ps. Venite. In p̄mo nocturno añ. Petrus et iohānes ascenderūt in templū ad horā orōnis nonā. ps Celi enarrāt.

Añ. Claud⁹ quidā cū vidisset petrū et iohānem cepit rogare eos ut elemosynā acciperet. ps. Benedicā. Añ. Argentū et aurū non est mihi: qđ aūt habeo hoc tibi do. ps. Eructauit. ℣. In omnē terrā. Lectio. j.

Beatissimoꝝ aplorū petri et pauli: passio frēs quoꝝ hodie natalē solēniter celebramus: cūctis ē honorāda credētib⁹: quos p iusticie pietatisq; plenitudine: saluator mundi: humano generi: et patres esse dedit et iudices. Quāre autem integritatis: quāteve pietatis fuerint: hinc ul' maxime perpendendū est: q' ille eos ad emendationē corrupti seculi: et ministeriū sue volūtatis elegerit: quē nō fallebat electio. Tu. ℟. Symō petre añq; de naui vocarez te noui te: et sup plebem meā p̄ncipē te constitui. Et claues regni celoꝝ tradidi tibi. ℣. Qđcūq; ligaueris sup terraꝝ erit ligatū et in celis: et qđcūq; solueris sup terrā erit solutū et in celis. Et. Lectio. ij.

Vocauit nāq; petrū opib⁹ pauperē: opere piscatorē qz cōuersatione populari et cōmunione vrbiū segregatus vitā inter fluct⁹ agebat innocuā:

z victū de simplicitate q̄rebat
Quē ita dixerim pauperē ut
cōpetēs ei substantia non de-
esset: quē bene merētē de deo:
copiosi maris diues vnda pa
scebat. Electus est ergo ad pre
dicationē salutaris verbi: ut q
captura piscium alebat: salute
hoīuz pasceret. R. Si diligis
me symō petre pasce oues me
as: dn̄e tu nosti q: amo te. Et
aiam meam pono pro te. V.
Si oportuerit me mori tecum
non te negabo. Et. L. iij.

GLoriosum etiā paulū ad
fidē nois sui xp̄s vocauit
e celo qui qd̄ p̄sequi videbat
ecclesiā: non impietate irreli-
giosi animi seuiebat: sed sub
nube ignorantie: nouā non p
spiciens graz: amore antique
deuotionis errabat. Ideo de
niq3 ab oculis ei⁹ veteris vm-
bre caligo detersa est: ut veruz
illud lumen quod de celestib⁹
coruscabat: z sibi acquireret z
omnib⁹ reuelaret. Cecatus il-
luminat⁹ q3 est: non alia dispē
satione: nisi ut carnalib⁹ clau
sis oculis spiritalis ei aspect⁹:
ad inspiciendā dei gloriaz fir-
maret. Tu. R. Tu es petrus z
sup hanc petraz edificabo ec-
clesiā meā: z porte inferi nō p̄-
ualebunt aduersus eā. Et tibi
dabo claues regni celorū. V.
Quōcūq3 ligaueris ut s. In se-
cundo nocturno añ. In noīe
ihesu xp̄i nazareni surge z am
bula in pace. ps. Oēs gentes.
Añ. Exiliēs claudus ambula-
bat: z intrauit cū illis ambu-
lans z laudās deū. ps. Exaudi
deus dep̄cationez. Añ. Uidit
popul⁹ claudū ambulantē z
laudantē deū: z repleti sūt stu-
pore z extasi in eo qd̄ contige
rat illi. ps. Exaudi de⁹ oronez
V. Constitues eos. L. iiij.

HOdierna festiuitas bea
torum petri z pauli apo
stolorum preter illam reue-
rentiā quam toto orbe terra-
rum promeruit speciali z pro-
pria romane vrbis exultatio-
ne veneranda est: ut vbi preci
puoz apłoz glorificatus ē exi
tus: ibi in die martyrij eoz sit
leticie principatus. Isti enim
sunt viri per quos tibi euāge-
liū xp̄i: roma resplenduit: z q̄
eras magistra erroris: facta es
discipula veritatis. Tu aūt. R.
Dn̄e si tu es iube me venire ad
te super aquas. Et extendens
manū apprehendit eum z di-
xit ihesus: modice fidei quare
dubitasti. V. Cumq3 vidisset

nentū validū veniente timuit
et cū cepisset mergi clamabat
dicens dñe saluū me fac. L. v

Isti sunt o roma: sancti pa
tres tui veriqꝫ pastores: q
te regnis celestib⁹ miserendā
multo melius: multoqꝫ felici⁹
cōdiderūt: q̄ illi quoꝝ primo
studio meniū tuoꝝ fundamen
ta locata sūt: e qb⁹ is q tibi no
men dedit fraterna te cede fe
dauit. Isti sunt qui te ad hanc
gloriā prouexerūt: ut gens scā
populus electus: ciuitas sacer
dotalis et regia: p sacraꝫ beati
petri sedē: caput orbis effecta
latius p̄sideres religione diui
na q̄ dñatiōe terrena. Tu. R.
Surge petre et indue te vestimē
tū tuū: accipe fortitudinem ad
saluandas gētes. Quia cecide
runt cathene de manibus tuis
V. Angelus autē dñi astitit et
lumē refulsit i habitaculo car
ceris pcussoqꝫ latere petri exci
tauit eū dicēs surge velociter.
Quia. Lectio. vi

In quātā autē sobolē pu
lulauerint ista duo precla
ra diuini seminis germina: bea
toꝝ martyrū milia ptestant: q
apostoloꝝ emula triumphoꝝ
vrbē vestrā purpuratis lateqꝫ
rutilātib⁹ populis ambierunt
et q̄ ex multarū honore gēma
rū cōserto vno diademate co
ronauit. Hi sūt itaqꝫ ecclesiaꝝ
colūne petr⁹ et paulus q̄s et vi
ta sanctissima venerabilē pdu
xit ad mortē: et gloriosus occa
sus fecit esse perpetuos. Quos
nō solū oram⁹ ut martyres: sed
et ut magistros patresqꝫ marty
rū veneramur: q: ecclīaꝫ dei
et celestis p̄dicatiōis doctrina
et pii sanguinis effusione fūda
rūt. Tu. R. Tu es pastor ouiū
p̄nceps aplorū: tibi tradidit
deus oīa regna mūdi. Et ideo
tradite sūt tibi claues regni ce
loꝝ. V. Tibi eni a dño collata
est ptās ligādi atqꝫ soluēdi. Et
Gloria. Et. In tertio nocturno
an. Petr⁹ autē seruabat in car
cere: et orō fiebat p eo sine in-
missiōe ab ecclesia ad deū. ps.
Cōfitebimur. An. Dixit ange
lus ad petrum circūda te vesti
mentū tuū et seqre me. ps. Dñs
regnuit ex. An. Misit dñs āge
lū suū et liberauit me de manu
herodis alla. ps. Dñs regnauit
irasc. V. Nimis honorati sunt.

In illo tpe: Scdm matheū
Uenit ihesus in ptes cesa
ree philippi: et interrogabat di
scipulos suos dicens: Quē di
cūt hoīes esse filiū hoīs. Et reliq.

Omel. vene. bede psbyteri.

Lectio sancti euã L. vij
gelij quã modo frẽs au-
distis magnã nobis fidei pfe-
ctionẽ cõmendat. Si eni scire
volum⁹: quõ i xp̄m credi opoꝛ
teat qd lucidi⁹ eo qd ait ad eũ
petr⁹: tu es xp̄us fili⁹ dei viui.
rurs⁹ si audire delectat quãtũ
hec fides valeat: qd apertius
eo qd ait dñs de ecclesia q̃ sup
eũ edificãda erat: ꝛ poꝛte infe
ri nõ pualebũt aduersus eam
Tu. R. Quẽ dicũt hoies esse fi
liũ hois dixit ihesus discipulis
suis rñdens petrus dixit: tu es
xp̄s fili⁹ dei viui. Et ego dico
tibi qꝛ tu es petr⁹ ꝛ sup hãc pe
trã edificabo ecclesiã meã. V.
Beatus es symon petre qꝛ ca
ro ꝛ sanguis nõ reuelauit tibi
sed pat̃ me⁹ q est in celis. Et.

Quẽ dicũt hoies L. viij
eẽ filiũ hois. Nõ aũt q̃si
nesciẽs sniaz de se uel discipu-
loꝝ suoꝝ uel extraneoꝝ ingrit
sz interrogat: ut cõfessionẽ recte
fidei illoꝝ digna mercede re-
muneret. Nã sicut interrogat
gñalit̃ oib⁹: petr⁹ rñdit vn⁹ pro
oibus ita qd petro dñs rñdit:
i petro oib⁹ rñdit. Tu. R. Sol
ue iubẽte deo terrarũ petre ca
thenas. Qui facis ut pateãt ce
lestia regna beatꝭ. V. Quodcũqꝫ
ligaueris sup terrã. Q. L. ix.

Nõnet autẽ dilectio vr̃a q̃
mirãda dispensatione sit
factũ: ut cũ de vtraqꝫ: eiusdez
dñi ꝛ saluatoris nostri nã ab
ip̄o dño: ꝛ a fideli ei⁹ discipu-
lo: esset pferẽda snia: dñs ipse
humilitatẽ assũpte humanita
tis pfiteat̃ discipulus excel-
lẽtiã diuine eternitatis ondat
Dñs de se qd minus est: disci-
pulus de dño intimat qd mai⁹
est. Tu. R. Petre amas me tu
scis dñe quia amo te. Pasce.
oues meas. V. Symon iohã-
nes diligis me plus his: tu scis
dñe qꝛ amo te. Pasce. Gloria
Pasce. V. Tu es petrus ꝛ sup
hanc petrã edificabo ecclesiam
meã. Ad laud. añ. Petre amas
me: pasce oues meas: tu scis
dñe qꝛ amo te. Añ Symõ io-
hãnis diligis me pl⁹ his tu scis
dñe qꝛ amo te. Añ. Significa
uit dominus petro qua moꝛte
clarificaturus esset deum. Añ
Ego pro te rogaui petre ut nõ
deficiat fides tua: ꝛ tu aliquã
do conuersus confirma fra-
tres tuos. Añ. Tu es petrus ꝛ
super hanc petram edificabo
ecclesiam meam. Cap. supra.
Hymnus. Jam bone pastoꝛ.

℣. Annūciauerūt opera. Añ. Quē dicūt hoīes esse filiū hominis dixit ihesus discipulis suis: respondens petrus dixit: tu es xp̄s filius dei viui: ꝛ ego dico tibi: q2 tu es petrus ꝛ sup hanc petram edificabo ecclesiā meā. ps. Bñd. Ad. vj. cap.

Petrus quidem seruabatur in carcere: oratio autem fiebat sine intermissione ꝑ eo ab ecclesia ad deum. Deo. Ad ix. cap.

Petrus ad se reuersus dixit: Nūc scio vere: q2 misit dñs āgelū suū: ꝛ liberauit me de manu herodis ꝛ de oī expectatiōe plebis iudeoꝝ. In secūdis vespis añe de laudibus. ps. Dixit dñs domi cū rel. de cōi aploꝝ: Cap. ā. ℟. Petre amas me. Hymn9 Aurea luce. ℣. In omnem terrā. Añ. Gloriosi principes terre quomodo in vita sua dilexerunt se ita ꝛ in morte non sunt separati. ps. Mgt. Oratio. ā. De festo cōmemorationis sancti pauli apl̄i. prime vespe nō solent dici quia idem per oīa officiū de sanctis petro ꝛ paulo est ipso die recitatū. Si tamen ex aliqua causa oportebit fieri officium vespearum de solo beato paulo apostolo tunc sequitur ad vesperas añ.

Sancte paule apostole predicator veritatis ꝛ doctor gentium intercede pro nobis ad deum qui te elegit. ps. Omnia laudate. Cap.

Magnificabitur xp̄s in corpore meo: siue ꝑ vitam siue per mortem: mihi eniz viuere xp̄s est: ꝛ mori lucrū. Deo ℟. Sancte paule apostole ꝑdicator veritatis ꝛ doctor gētiū. Intercede pro nobis ad deum qui te elegit ut digni efficiamur gratia dei. ℣. Tu es vas electionis scē paule apl̄e predicator veritatis i vniuerso mundo. Intercede. Gloria Intercede. Hymnus. Doctor egregie. Sit trinitati. ā. in proximo festo aploꝝ. ℣. In oēm terram. Añ. O gloriosum lumen. ā. in cōuersiōe beati pauli apostoli. Oratio.

Deus qui multitudinem gētiū beati pauli apl̄i ꝑdicatione docuisti: da nobis quesumus: ut cuius natalitia colimus. eius apud te patrocinia sentiamus. Cōtinuet hic ꝛ ad alias horas.

Deus q beato petro apl̄o tuo collatis clauibus regni celestis aīas ligandi atq;

solvendi pontificiū tradidisti cōcede ut intercessionis ei⁹ auxilio a peccatoꝝ nostroꝝ nexibus liberemur. Per. Ordo p̄missus semꝑ in fiłib⁹ antedī[?]sto mō. Inuitat. Laudemus dñm deū nostrū. In solēnitate apłi pauli. ps̄. Uenite. In primo nocturno añ. Qui operatus est petro in apłatu: operatus est ⁊ mihi inter gētes: ⁊ cognouerunt grām que data est mihi a xp̄o dño. ps̄. Celi enar. ℟. Qui me segregauit ex utero matris mee: ⁊ vocauit per grām suā. Añ. Scio cui credidi ⁊ certus sum: qꝛ potens est depositū meū seruare in illum diē iustus iudex. ps̄. Bñdicā. ℟. De reliquo reposita ē mihi corona iusticie. Añ. Mihi viuere xp̄us est ⁊ mori lucrū: gloriari me oportet in cruce dñi nostri ihesu xp̄i. ps̄. Eructauit ℟. Per quē mihi mūdus crucifixus ⁊ ego mundo. ℟. In oēm terrā. De dictis beati iohannis chrisostomi. L. i.

Nihil prorsus errauit qui p̄ratū quoddam insigne virtutū: ac paradisum spūalem pauli animā nūcupauit. Que aūt lingua eius laudib⁹ inueniat equalis: cū oia q̄ sunt in hominib⁹ bona: vna aīa possidebat ⁊ ea cūcta plene: ac accumulate nō soluꝫ hoīum: sed etiā quod est ampli⁹ angeloꝝ. Tu. ℟. Qui operatus ē petro in apłatu: operat⁹ est mihi inē gentes. Et cognouerūt gratiā dei que data est mihi. ℣. Gratia dei in me vacua nō fuit: ſꝫ gr̄a ei⁹ semꝑ in me manet. Et.

Abel obtulit sacrificiū ⁊ inde laudat: sed si pauli hostiā adducam⁹ in mediū: quātū celū a terra supioꝛ apparebit: q semetipsū p̄ dies singulos imolabat. Nō enim oues offerebat ⁊ boues: sed offerre studuit orbē vniuersum q terrā ac mare: greciam atqꝫ barbariam oēmqꝫ sub sole regionē ex hoīb⁹ angelos faciēs q̄s volitans circuiuit. Tu. ℟. Bonū certamē certaui cursuꝫ consumaui fidē seruaui. Iāqꝫ reposita est mihi corona iusticie. ℣. Scio cui credidi ⁊ certus sum: qꝛ potēs est depositū meū seruare i illū diē. Ideoqꝫ. L. ii.

Stupent iob sanctū oēs hoīes. Erat enim illi magna hospitalitas ⁊ cura pauperū: sed quā ille curā impēdebat carne debilib⁹: hanc iste aīabus morbidis exhibe- L. iii.

bat. Illiꝰ oi aduenienti aperie-
bat domus: huiꝰ vo opa vni-
uerso patebāt orbi. Et ille qđ ē
cū oues ⁊ boues haberet innu
meros: erat in paupēs libera-
lis. Hic vo nihil amplꝰ corpe
suo possidēs de hoc sufficient
indigētibus ministrabat. Tu.
R. Scio cui credidi ⁊ certꝰ sū
qꝫ potēs est depositū meū ser
uare. In illū diē. V. Reposita
est mihi corona iusticie quam
reddet mihi dn̄s. In. In secū
do noct. aň. Tu es vas electio
nis sācte paule aplē pdicator
veritat in vniuerso mūdo. ps.
Oēs gētes. V. Per quē oēs gē
tes cognouerūt grām dei. Aň.
Magnus scūs paulꝰ vas ele-
ctionis: vere digne ē glorificā
dus q ⁊ meruit thronū duode
cimū possidere. ps. Exaudi deꝰ
dep. V. In regnatiōe cū sede-
rit filꝰ hois in sede maiestatis
sue. Aň. Bonū certamē certa-
ui: cursū cōsumaui: fidē serua-
ui. ps. Exaudi deꝰ orōnē. V.
De reliquo reposita ē mihi co
rona iusticie. V. Cōstitues.
HIc beatꝰ aplūs L. iiij.
nihil penitꝰ desiderabat
pñtiū: nec ēt his aliqđ delecta
bile sibi erat: sꝫ oēs in regnum
dei festinabat inducēre docē-
do: ⁊ p ipsis orādo: demones
terrēdo: ⁊ corruptores aīarū
fugādo aliqñ epl̄is: aliqñ pre-
sentia: nūc sermone: nūc rebꝰ
p discipulos: p semetipsū eri-
gere labētes: stantes vo firma
re humi iacētes attollere: sana
re contritos. Tu. R. Reposita
ē mihi corona iusticie: quā red
det mihi dn̄s in illū diē. Iustꝰ
iudex. V. Scio cui credidi. L.
IN paradisū quoqꝫ L. v.
hūc deus rapuit ⁊ in celū
tertiū subleuauit: nec imerito
qꝛ in terra gradiēs: sic se gere
bat i cūctis: quasi angelorꝫ so-
cietate frueret. Nā visibili ad-
huc corpori colligatꝰ illorꝫ p-
fectione gaudebat: tātisqꝫ fra-
gilitatibꝰ subditꝰ in nullo infe
rior supnis vtutibus apparere
certabat: imo tāqꝫ pēnatus: to
tū docēdo puolauit orbē: ⁊ ve
lut incorporeus labores plu-
res cōcepit. Tu. R. Audistis
eni cōuersationē meā aliqñ in
iudaismo: qꝛ pficiebat. Sup
multos coetaneos meos in ge
nere meo. V. Habūdātiꝰ enim
emulator existēs paternarū mea
rū traditionū. Sapia. L. vi.
GLoriosus deniqꝫ iste apo
stolus: oēm psus hoiem
deo exhibere cupiebat: ⁊ qua-

si cols totius mūdi esset pater vniuersūq3 mūdū ipse genuisset: sic oēs in dei regnū festinabat inducere corp⁹ ⁊ aīaʒ p his quos diligebat impēdēs. Tāta insup virtute pgressus est: ut quasi triginta annoꝝ spatio ⁊ romanos ⁊ persas ⁊ parthos ⁊ medos ⁊ scitas ⁊ indos ⁊ ethiopes ⁊ sauromathas atq3 sarracenos: ⁊ oē pēsus hoiʒ genus sub iugo mitteret veritat. Tu

R. Sancte paule. ut s. In tertio nocturno añ. Saulus qui ⁊ paul⁹ magnus pdicator a deo cōfortat⁹ cōualescebat ⁊ cōfūdebat iudeos. Ps. Cōfitebimur. V. Ostēdēs q: hic ē xpus fili⁹ dei viui. Añ. Ne magnitudo reuelationū extollat me: dat⁹ est mihi stimul⁹ angel⁹ sathane ut me colaphizet: ppter qd ter dñm rogaui ut auferret a me: ⁊ dixit mihi dñs sufficit tibi paule grā mea. Ps. Dñs regnauit ex. V. Nā virtus in infirmitate pficit. Añ. Reposita ē mihi corona iusticie: quam reddet mihi dñs in illū diē iustus iudex. Ps. Dñs regnauit iras. V. Coopante grā spūs scī. V. Nimis hono. Scdm matheū

In illo tpe. Dixit symō petrus dixit ad iesum. Ecce nos reliquim⁹ oīa ⁊ secuti sumus te. Quid ergo erit nobis. Et reliq. Omelia beati hieronymi pbyteri. Lectio. vij

Grandis fiducia. Petrus piscator erat: diues non fuerat: cibos manu ⁊ arte querebat: ⁊ tñ loquit cōfidenter: reliquimus oīa. Et q: nō sufficit tātū relinquere iungit qd perfectuʒ est: ⁊ secuti sumus te: fecimus quod iussisti. Quid ergo nobis erit pmij. Tu. R. Grā dei sum id quod sum. Et gratia eius i me vacua nō fuit: sed semper i me manet. V. Bonū certamē certaui cursū cōsumaui fidem seruaui. Et. Lectio. viij

Iesus aūt dixit ill. Amen dico vobis qd vos q secuti estis me i regeneratione cū sederit fili⁹ hois i sede maiestatis sue: sedebitis sup sedes. xij iudicātes. xij. trib⁹ isrl. Nō dixit q reliqstis oīa. Hoc eni ⁊ socrates fecit phs: ⁊ multi alij diuitias ɔtēpserūt. sʒ q secuti estis me: qd ppie aploꝝ ē atq3 credētium. Tu. R. Tu es vas electiōis scē paule aplē pdicator veritat in vniuerso mūdo. Per quē oēs gētes cognouerūt grām dei. V. Intercede p nob ad deū q te elegit. Per. Lectio. ix

Et licet sup. xij. sedes sessu-
ros eē dicat: nō tñ. xij. so-
los hoīes cū illo iudicaturos
putare debem⁹. Duodenario
qppe numero: vniuersa qdaz
significata est iudicantiū mul
titudo. Alioqn qm̄ in loco iu-
de traditoris aplm mathiā le
gim⁹ ordinatū: aplus paulus
qui plus oībus illis laborauit
vbi ad iudicandū sedeat non
habebit: q profecto cum alijs
sanctis ad numerū iudicū se p
tinere demōstrat cū dicit. Ne-
scitis q angelos iudicabim⁹
Tu. R. Magnus sanct⁹ paul⁹
vas electionis. Vere digne ē
glorificādus: q t meruit thro-
nū duodecimū possidere. V.
A xpo de celo vocatus t i ter-
ram pstratus ex psecutore effe
ctus es vas electionis. Vere.
Gloria. Vere. V. Dedisti here
ditatē. Ad laud. añ. Ego plan
taui: apollo rigauit: deus aūt
incremētū dedit alla. V. Un⁹
qsqz enim ppriā mercedē acci
piet sm suū laborē. An. Libē-
ter gloriabor in infirmitatib⁹
meis ut inhabitet i me virtus
xpi. V. Quādo enim infirmor
tunc fortior sum t potens. Añ
Sancte paule apse pdicator
veritatis t doctor gentiū: inē-
cede pro nobis ad deū qui te
elegit. V. Ut digni efficiamur
gratia dei. Añ. Gratia dei in
me vacua non fuit: sed gratia
eius semper in me manet. V.
Gratia dei sum id qd sū. Añ.
Damasci ppositus gentis are-
the regis voluit me cōprehen
dere a fratrib⁹ p murū submis
sus sum i sporta: t sic euasi ma
nus eius in noīe dñi. V. Deus
t pater dñi nri ihesu xpi scit q
nō mentior. Hymnus. Doctor
egregie. Sit trinitati. V. An-
nūciauerūt. Añ. Uos q relig-
stis oīa t secuti estis me centu
plū accipietis t vitaz eternam
possidebitis. Añ. Benedictus.

Scio cui cre- Ad. vi. cap.
didi t certus sum: q po-
tēs est depositū meū seruare i
illū diē. Deo. Ad. ix. cap.

Bonū certamē certaui cur
sum cōsumaui: fidē serua
ui: de reliquo reposita ē mihi
corona iusticie quā reddet mi
hi dñs in illa die iustus iudex
Deo. In secundis vs. añe. de
laudib⁹ absqz tñ V. Cap. hym
nus t V. s. Añ. Ego enim iam
delibor: t tēpus mee resolutio
nis instat: bonū certamē certa
ui: cursū cōsumaui fidez serua
ui: supest mihi corona iusticie

quã reddet mihi dñs i illa die iustus iudex. ps. Mgt. In octaua beati iohãnis baptiste Lectiones sequẽtes prima.

Natalem sancti iohannis baptiste fratres charissimi: diem celebramus: qḋ nulli vnq̃ sanctoꝝ legim⁹ fuisse cõcessum. Solius eni dñi: ꝛ matris eius virginis gloriose ac beati iohãnis natiuitas i vniuerso mundo celebrat̃ ꝛ colit̃ Illũ eni sterilis peperit istum virgo ↄcepit. In elisabeth sterilitas vincit̃: in beata maria cõceptionis cõsuetudo mutat̃ Tu. Ria ut in die sancto suo.

Magnũ sacramentũ frẽs dilectissimi. R. ij. Nõ celebram⁹ natalẽ iohannis sicut ꝛ xp̃i: q̄ꝛ ipsa natiuitas iohannis plena est mysterio humilitatis nr̃e: sicut natiuitas xp̃i plena est mysterio altitudinis nr̃e. Iohãnes eni homo ẽ xp̃s vo deus est. Iohãnes de xp̃o sic pnũciat. Illuz oportet crescere: q̄ꝛ p totuz mundũ xp̃i euãgeliũ dilatabit̃: me autem minui: q̄ꝛ iohãnis pphetia finiet̃. Tu. Lectio. iij.

Iohannẽ pepit mulier grãdeua: xp̃m virgo p̄meua. Istũ desperata sterilitas: illuz intacta virginitas. Postremo illũ iuuẽcula crescẽs: istũ senecta deficiẽs. In passione etiaz ille erigit̃ iste psternit̃. Iohannes decollat̃ gladio: xp̃s exaltat̃ in ligno. Tu. Lectio. iiij.

Hic fratres solus iohãnes est pphetarũ: q dñm nostrũ ihesũ xp̃m: quẽ alij i lõga futurũ tpa pspicuerũt: propriis videre oculis meruit ꝛ annũciare p̄sentem plusq̃ ppheta est cui⁹ manib⁹ qḋ nulli est p̄stitũ pphetaꝝ baptisãdũ dei fili⁹ inclinauit. Tu.

Hic ẽ ille iohãnes cui⁹ R. v. p gabrielẽ nunciat̃ natiuitas: nomẽ: vict⁹: officiũ: ꝛ meritũ Hic est qui in iudicio celestis sententie cũctis mortalib⁹ aufert̃ dicente dño. Non surrexit maior int̃ natos mulieꝝ iohãne baptista. Pulchre aũt dictũ ẽ int̃ natos mulieꝝ nõ esse maiorẽ: q̄ꝛ ille oĩmode maior erat iohãne q de v̄gine nascebat̃. Tu. Lectio. vi.

Aduertite q̃ dilectissimi frẽs quãtã huic electo dñi reuerentiã deuotionis debeam⁹ impẽdere. Decebat nãq̃ ut mysticã natiuitatẽ eius mirabilis vita seq̄ret̃: ꝛ sanctã p̄fectãq̃ vitaz mors deo deuota cõcluderet Propter qḋ frẽs recte toto or-

be ecclia primordia natiuitatis eius letissima festiuitate cocelebrat: q eterna adesse mortalibus gaudia stupenti mundo testis fidelissimus reuelauit. Tu

Omnes. a. in die scō. Laudes similiter cū ceteris. Sz añ. Et factū e in die octauo: venerūt pater z mater z parētes ei⁹ ad circūsionē pueri: z vocabāt eum nomie patris sui zachariā: z dixit mater ei⁹ nequaq̄: s; vocabit iohānes. ps. Bnd. Oratio. Ops z misericors de⁹. ut s. infra oct. eiusdē. Cetera ois pro toti⁹ diei officio: ut in die suo scō. In secūdis vs añe. de laudib⁹. R. Inē natos cū resp. cōpetētib⁹. Añ. Inē natos mulierū nō surrexit maior iohanne baptista. ps. Magt. Oro. s.

Infra octauam aplo; petri z pauli, pp̄ occurrētes festiuitates de eis specialiter non fit officium: verūtn̄ ad laudes fit memoria p añ. Petr⁹ apls z paulus doctor gentiū ipsi nos docuerūt legē tuā dn̄e. V. Annūciauerūt. Oratio.

Deus cui⁹ dextera beatū petrū aplm̄ ambulantē i fluctibus ne mergeret erexit: z coapostolū ei⁹ paulū tcio naufragantē de pfundo pelagi liberauit: exaudi nos ppiti⁹ z cōcede: ut ambo; meritis eternitatis gloriā ɔsequamur. Per. Inde ad vs fit memoria p añ. Gloriosi pncipes. V. In oēm terrā. Oro s. De festo visitationis virginis marie gloriose ad elisabeth ad vs añ. Accedūt laudes virginis admirāde indaginis nouiter pmulgate: en visitat elisabeth maria mater ipa met celica pbitate ps. Oia laudate. Añ. Diuo repletur munere maria fine murmure cum filiū cōcepit: surrexit ab oraculo stati in mōtis calculo abijt z pfecit. Añ. Accēdit ardor spiritus mariā tāgēs celit⁹ de nazareth migrādo: mox ad montana trāstulit vbi tumultu caruit superna degustando. Añ. Mōstrās culmen dulcedinis maria sui sanguinis elisabeth salutat: stantē in domo primi ppinqua tēplo dn̄i deuote subministrat. Añ. Charisma sci spūs diffudit se diuinit⁹ i puerū cū sensit cōceptū salutiferū maria sibi obuiū elisabeth cōsensit. Capitulū.

Ego mat pulchre dilectionis z timoris z agnitiōis z sancte spei i me ois grā vie z veritatis i me ois spes vite z v̄tutis. Deo. R. Stella sub nube tegit. Hymnus.

In mariã vite viã matrem verã vitetũ pie venit qui redemit pctã delinquentium. Gressum cepit cũ cõcepit maria multũ pperãs visitauit confortauit elisabeth cõpatiens. Salutat inflãmat elisabeth et fili⁹ inaudita fiũt ita de dono sci spũs. Impgnata gauidata fit mr̃ oli sterilis isans dat⁹ nõdũ natus exultat xpo iubilis. Seruit maior gaudet minor maria fert solatiũ visitat pparat ad spm̃ pphetieũ. Precatorẽ et doctorẽ maria manu indicat: q rectorẽ purgatorẽ digito mũdo nũciat. Leua gregẽ duc ad regẽ maria cũctos visitãs: ut saluet et letet: cuius tu sis mater mediãs. Amen. ℣. Spẽ tua. Añ. Accelerat rõ in puero nõdũ nato instinctu sacri pneumatis diuinit⁹ sibi dato: nouit põtem dñm in vgine clã latentẽ: adorauit cũ iubilo ad fuulũ venietẽ. ps. Mgr̃. Oro

Omnipotẽs sempiterne de⁹ q ex abũdãtia charitatis beatã mariã tuo filio impgnatã ad salutatiõẽ elisabeth ispirasti: psta q̃s ut p ei⁹ visitatiõẽ donis celestib⁹ replearnur et ab oib⁹ aduersitatib⁹ eruamur. Deus q nos scõr tuor commemoratiõe confessorũ tuor pontificũ et martiniani cõfessiõib⁹ gl'iosis circũdas et ptegis da nob ex eor imitatione pficẽ et intercessione gaudere. Per. Ad cõpleti. hymn⁹

O Xpi mat celica fõs viu⁹ fluẽs grã: ut pellẽs cuncta scismata maria deo proxima. Ex motu veri luminis visitauit imõticulis vgo iuuare vetulã de patrisore grauidã. Mater venit õ nazareth ut salutet elisabeth: replent dono spũs an⁹ et ei⁹ fili⁹. Elisabeth cõplacuit q mat dei affuit: infans gaudet i vẽo pñte xpo dño. Marie visitatio exẽplũ dat p bratio q fit pata oib⁹ ipam pie q̃rentib⁹. Trinitatis clemẽtia cũcta laxet facinora p matris xpi merita nos ducat ad celestia. Amen. Cap.

Surge ppera amica mea: formosa mea: et veni columba mea: in foraminib⁹ petre in cauerna macerie: ostende mihi faciẽ tuã: sonet vox tua i aurib⁹ meis: vox eni tua dulcis et facies tua decora. Deo. ℣. Audi filia. Añ. Ex q̃ fcã ẽ vox salutatiõis tue i aurib⁹ meis exultauit i gaudio isans i vtero meo all'a. ps. Nũc di. Oro.

Omnipotẽs sempiterne de⁹ q cõmemorationẽ visitatiõis: btẽ marie mr̃is dei fieri

voluisti presta quesumus ut ab eius visitationis gratia nullatenus excidamus. Saluator. Inuitatorium. Reginā celi mariā cōcorditer adoremus. Que visitāo elisabeth spem cōtulit ut laudent. ps. Venite. In primo nocturno añ. De celo velut radius descēdens sacer spūs elisabeth itrauit: mox benedictā virginē sci tatis ꝓpaginē ꝓphetice clamauit. ps. Dñe dñs. Añ. Inter turmas feminas et sctā exuuias maria collaudatur ꝓpter fructū qui queritur: quo iure mundus emitur et plene visitatur. ps. Celi enar. Añ. Vocat hanc matrem noie dñi primo famine elisabeth vi supna: qd fuit clausum alijs in velatis mysterijs noticia in eterna. ps. Dñi est. V. Specie tua. Lectio .i.

Beatissima virgo dei maria: a suis primordijs domino consecrata: ꝓpter beneficia eius inaudita exhibita populo inuocanti: oēs in necessitate cōstituti ad eam cōfugiūt tāq̄ ad singulare remediū vbi humanū subsidiū non sufficit requiritur. Disponit nāq3 oīa inferiora sua sapiētia ꝓuidentia industria et gratia propulsata. Ubi gubernatrix seculi et terrene potētie in maria. Ubi mater misericordie et imperatrix venie in maria. Ubi mater militantis ecclesie in maria. Ubi aduocata seculi i maria. Tu. R. Surgēs maria grauida migrauit per cacumina in ciuitatem iudee. Intrauit domū ꝓpere zacharie cū opere salutis consobrine. V. Ut audiuit elisabeth salutes mox de nazareth miratiue. Intrauit. Lectio .ii.

Huius rei cōsideratione vrbanus romanus pōtifex sextus dure ferens materiā scismatis occurrentis ꝓpendēsq3 aio ꝓspicaci: q bea ta vgo sit paratissima aduocata deliquētiū viatorū: reparatrix sagacissima discrepātiū aiorū et visitatrix diligētissima errātiū singulorū: ꝓ gra extinctiōis scismatis impetrāda: pie statuit festū visitatiōis marie de elisabeth celebrari. Tu. R. Dixit vba ꝓphetica elisabeth celicola de vgine maria: beata ē q̄ credidit. In hac fient q̄ didicit a dño mēte pia. V. Uenit ex tēsissim vocatus dei filius: sicut ꝓdixit angelus sue matri i via In hac. Lectio .iii.

Licet aūt idē festū statim post annūciatione dñicā

deberet celebrari: qz tamen ecclesia illo tempore circa officiũ quadragesimale aut passionẽ xpi specialiter occupatur: idem pontifex pie statuit institutionis prefati festi memoriã in crastinũ octauarũ beati iohannis baptiste cũ octauis sequentibus de festo visitatiõis marie a cũctis fidelibus celebrandam. Omnib⁹ autẽ celebrantib⁹ vere confessis ₇ contritis plenariã indulgentiam: sicut in festo corporis xpi ẽ largitus. Tu. ℟. Elisabeth congratulãs prosilide se humiliãs in aduẽtu messie. Unde ait cõ deceat qꝫ mater dei veniat ad me cũ plausu vie. ℣. En felix salutatõ duplata exultatio dabat vi sophie. Unde. Gloria. Unde. In secũdo nocturno añ. Non fuit xps oneri nec grauis moles pueri visceribus matris digne: sed ignara de pondere cũ corpali robore trãsilijt benigne. ps. Eructauit. Añ. Trãsiuit in itinere maria multũ prospere monticulos scandendo euitauit lasciuiã: ꝓpter morũ constãtiã colloquia spernẽdo. ps. Deus noster. Añ. Longam viã ꝑtransijt: maria mõtes circuit hilaris laborando: honores mundi respuit deuotionẽ teuit celica meditãdo. ps. Fundamẽta. ℣. Diffusa est gratia. L. iiij.

Cum igit angel⁹ annunciauit marie qꝫ inuenit grãm apud deũ: ₇ qꝫ de ea cõciperet filius dei: quãcito ipsa credidit: statim cõcepit in vtero verbũ dei ₇ post grãs exhibitas de tãto beneficio sibi facto: ex magna charitate ₇ pietate studuit suã cognatã elisabeth iam sex mensibus grauidatam in hierusalẽ salutare ₇ sibi cõpati ₇ seruire. Unde dicit de eadem. Exurgẽs maria abijt in montana ₇c. Tu. ℟. Maria parẽs filios plangens q̃rit deperditas in scelere mortali. Clamans clamat ut releuet: man⁹ ponit ut subleuet ne pena ruãt mali. ℣. Elisabeth ꝯfierat iohãnẽ doctũ nouerat de vita supnali. Clamãs. L. v.

Abijt igit maria in mõtana cũ festinatione: qz ab angelo in itinere faciliter ducta fuit spũs sci inflãmatione ꝑ abrupta montiũ ducebat: q̃ eiusdẽ spũs motiõe fuerat agitata. Beata igit maria in dño cõfidẽs hilariter trãsmigrauit sup montana sicut passer. Noluit ibi inueniri in publico ut

videri: sed abijt festinanter. Tu.
℞. Rosa de spinis prodijt: virga de iesse floruit maria visitauit. Uis odoris diffunditur tota domus perficitur gratia dum intrauit. ℣. Miranda salutatio fit plebi gratulatio quam fructum expectauit. Uis. Lectio. vi.

Abijt igitur cum festinatione in ciuitatem iuda: ut iohannes precursor domini in vtero statim sanctificaretur: ut christi incarnatio in ciuitate magis publica panderetur: et ut de loco illo ad fines terre: tantorum mysteriorum declaratio vberius portaretur. Et intrauit domum zacharie et salutauit elisabeth. Ecce quomodo intrauit superior ad minorem: domina ad seruam: regina celi et terre ad famulam et ancillam. Tu. ℞. Stella sub nube tegitur: maria mundo premittitur rutilans in splendore. Elisabeth perducitur ad solamen lux spargitur roborans in vigore. ℣. Luna soli coniungitur elisabeth deuoluitur estuans in amore. Elisabeth. In. iij. noc. Añ. Tunc ad sermonem virginis dabatur donum flaminis matri filio et pueri: hic gaudebat in vtero: hec prouidit de puero et de regina poli. Ps. Cantate .i. Añ. Adest mira credulitas ac virginis fecunditas per exemplum monstratum: concepit partus sterilis quod vox est impossibilis: nisi per verbum datum. Ps. Dominus regnauit exultet. Añ. Fit nature principium quo sterili fit filius: quod virgo fiat pregnans: sed nihil impossibile deo nec infactibile per verbum suum dictans. Ps. Cantate .ij. ℣. Adiuuabit eam deus. Secundum lucam.

In illo tempore. exurgens maria abijt in montana cum festinatione in ciuitatem iuda: et intrauit in domum zacharie et salutauit elisabeth. Et reliqua. Omelia beati ambrosij episcopi. Lectio. vij.

Morale est omnibus: ut qui fidem exigit: fidem astruant. et ideo angelus cum abscondita nunciaret ut fidem astrueret: exemplo senioris femine et sterilis: conceptum marie virgini nunciauit: ut possibile deo: omne quod ei placuerit assereret. Ubi audiuit hoc maria: non quasi incredula de oraculo: nec quasi dubitans de exemplo sed quasi leta pro voto: religiosa pro officio: festina pro gaudio: in montana perrexit. Tu. ℞. Occasum virgo nescijt velut lux mundi perfluit de summo fundens lumen. Elisabeth applicuit: deuotos sibi attrahit de celo pandens numen. ℣. Spiritus rapit simbo-

la celestib⁹ cōformia tāq̄ aq̄ flumen. Elisabeth. L. viij.

Nuo eni iam deo plena nisi ad supiora virgo cū festinatione cōscenderet. Nescit tarda molimina spūs sancti gr̄a. Discite ⁊ vos mulieres sancte sedulitatē quā p̄gnantibus debeatis exhibere cognatis. Mariā q̄ sola i intimis penetralib⁹ versabat: nō a publico virginitatis pudor: nō a studio asperitas montiū: non ab officio plixitas itineris retardauit. In mōtana virgo cum festinatione officij memor: iniurie imemor: affectu vrgente non sexu domo relicta pcessit. Tu. R. Thronū lucis pspexerat qui ut aurora fulserat sole mane splēdēte. Elisabeth vbi vidit verba q̄ palā ptulit speculo suadente. V. In marie p̄sentia plura patēt latētia elisabeth dicēte. Elisabeth. L. ix.

Discite virgines sacre: nō circuire p alienas edes: nō cōmorari i plateis: nō aliq̄s in publico miscere sermones: Maria i domo sera: festina in publico: māsit apud cognatā suā trib⁹ mēsib⁹: nō q̄ domus eā delectaret aliena: sed quia frequēti⁹ videri in publico displicebat. Didicistis virgines pudorē marie: discite ⁊ humilitatē. Venit pinqua ad proximam: iunior ad seniorem: nec solum venit: sed etiā prior salutauit. Decet enim ut quāto castior virgo sit: tanto humilior. Tu autem dn̄e. R. Elisabeth ex opere signorum dat p pignore mariam inuocare. Quā gratia contraxerat ⁊ pietas cōmouerat vetulam visitare. V. Null⁹ diffidat hodie ad mariā confluere sibiq̄ supplicare. Quam. Gloria. Quā V. Ora pro nobis. Ad laudes an̄. Sacra dedit eloquia maria respōsoria elisabeth laudāti: clamauit deo canticū magnificando dominū de sursū bona danti. An̄. Tunc exultauit animus cum ipsius fit fili⁹ angelo nunciante: ancilla dei credidit confestim verbum genuit maria supplicante. An̄. Vera humiliatio fuit christi conceptio deo respiciente ex hoc laudabunt singuli mariam matrem seculi ipsamet sic dicēte. An̄. Magna pfecit dn̄s in marie virtutibus deū cōcipiēdo fit mater plena gr̄e

s impetratrix venie oībus miserando. Añ. Maria trib⁹ mēsibus quasi stetit laborib⁹ elisabeth subdēdo: cōferebat de angelo ꝛ verboꝝ mysterio q̄ptulit salutando mutū audiuit eloq̄ ꝓpherias dñi de xp̄o declarando: plura vidit de puero mirabili ab vtero p̄cursorē vocando sancta post reuerentia reuersa est ad ꝓpria maria cōtemplādo. Cap̄. ꝟ. Hymnus

Ve sacro tabernaculo virtutū flos egredit̄: in mōtis diuerticulo odor marie spgit̄. Ex charitatis germine elisabeth appropiat: ꝛ pietatis culmine ip̄az deuote visitat. Salutat seruā dña: hec matrē xp̄i nominat: conuert̄ ingens gra matrē ꝛ prolē faciat. En xp̄i incarnatio p nondū natū pādit̄ hunc adorat cū gaudio q ventre matris claudit̄. Clamat senex in iubilo vidēs marie gloriā: beata credēs angelo fuisti rē veridicā. Hic stupet rerum regula nature mutās ordinez vbi fiunt miracula p solum celi principē. Presta virgo purissima sufficiēs auxiliū cū sis mater largissima nos visites in seculum. Amē. ꝟ. Audi filia. Añ. Adiutrix visitatio ꝛ frequēs ministratio elisabeth oblata mariam dat propitiaz ad impetrandū gratiam cum fuerit vocata: nā mater est ecclesie fluctuātis nauicule subditos gubernande: promptos suo regimini dirigētiq; flamini deuios visitando. ꝓ. Benedictus. Oratio. ꝟ. Ad horas añe de laudibus. Ps̄a breuia cum ꝟ. sicut de virgine. Ad vi. cap̄.

Surge propera amica mea: colūba mea formosa mea ꝛ veni: iam eniz hyems trāsijt: imber abijt ꝛ recessit: flores apparuerūt in terra nostra: tempus putationis aduenit. Deo. Ad nonā cap̄. Surge propera, vt supra in cōpletorio. In secūdis vesperis añe de laudib⁹. Cap̄. Ego mater. ℞. Elisabeth. Hymnus ꝛ ꝟ. supra. Añ. Jhesu redēptor optime ad mariā nos impelle ut mundi aduocata pari forma nos visitet sicut fecit elisabeth: per summā pietatem mores ꝛ actus dirigat: ꝛ ad celos alliciat per gratiaz collatā. ꝓ. Magñ. Oratio. ꝟ. Cōpletoriū ut ꝟ. Infra octauā visitationis marie loco primo. Lc̄.

Exegsita mūdi gaudia hodierne festiuitatis nouitas

multis occultata retro seculis
matrū scʒ pia humilis: officio
sa salutationis visitatio euan
gelice veritatis auctoritate du
dum firmata institutis saluta
ribus renouauit. Post allocu
tionē siquidem ⁊ visionē angeli
beata dei genitrix veteris co
gnate domū cum festinatione
montana subiens humilit' in
trauit: ⁊ elisabeth quā pcurso
rē dñi parituram nouerat cōgra
tulando de dono cognate ⁊ se
ni ministratura iuuēcula visi
tat ⁊ salutat. Tu. Lectio.ij.
Audiuit enī maria ab āgelo
sterilis conceptū femine leta p
voto religiosa p officio festina
p gaudio: relicta domo ppria
vrgente veteris affectu cogna
te: in mōtana perexit. Quo enī
iaʒ deo plena nisi ad supiora
virtutū culmina festinant cō
scenderet que supnorū ciuium
obumbratione virtutis altissi
mi suauitatē degustaret. Tu.
Letant igit ad salutā- Lc.iij.
dū elisabeth virgo in monta-
na abijt portans in vtero filiū
dei regē glorie dñm maiesta-
tis. Venit propinqua ad pro-
ximā: iunior ad seniorem: rex
ad militē: supior ad inferiorē
maria ad elisabeth: xps ad io
hannē: ut virtus debiliū a for
tioribus roboret. Tu. Infra
octauā visitationis marie lo-
co secundo. Lectio.j.
Occurrit elisabeth ⁊ antiq
sterilitatis carēs oppro-
brijs amicū spōsi: solis aurorā
seruū dñi: iudicis pconē: vocē
verbi: prophetā altissimi feli-
cissimo ventre deportat. O q̄
digni⁹ ⁊ felix sanctarū occursus
feminarū. Tu. Lectio.ij.
O q̄ beatissime matres bea-
tissimorū paruulorū. O stupen-
da satis humilitas: virgo mat
saluatoris dñi: matrē visitat
serui ⁊ pcursoris. Salutat pōr
vgo maria ita fortassis iquiēs
Gaudiū tibi semp sit cognata
dilectissima. Et forte aliq̄ ser-
mone congruo grates referēs
resalutat elisabeth sancta. Tu
Salutāte itaq3 matre Lc.iij.
xpi replet⁹ est iohānes spiritu
sancto. Vocē prior elisabeth
audiuit: sʒ iohānes prior gra-
tiā sensit ⁊ cū repletus spiritu
sancto exultaret in vtero reple
uit ⁊ matrem. Junguntur am
plexus matrū: venit ad oscula
felices vteri copulant regēq3
⁊ militē: nō nisi duo tenerrimi
parietes se iungunt. Tu. Eo-
dem loco ⁊ die: pro octaua sā

ladislai regis. Oratio et Cap. Sicut .ā. i die suo. Cetera de cōi cōfes. preter lectiones sequentes. Lectio .i.

Beatus rex ladislaus cum esset intentus ad dei cultū ampliādū cōtinue: et in suis orationib⁹ hoc sibi concedi sepius exoraret: quadam nocte vuaradiense est ingressus monasteriū ut oraret. Dum itaqꝫ prolixius oraret: cubicularius suus foris obseruās: introspexit viditqꝫ dn̄m suū glorificato corpore sursum in aere mirabiliter eleuatū. Tu. L. ij.

Post hec latrunculi bissenorū confinia regni inuadētes multos abducebāt captiuos: quos pius rex cū suis ꝑsequēs ad tale venit desertū: vbi necessaria victus nulla poterant inueniri. Dū igit pius rex oraret suo exercitui ꝓuideri supplicās: ecce grex ceruorū et bubaloꝝ occurrit mansuetus. De quo oēs ad sufficientiā occupātes et exinde refecti dn̄m laudauerūt. Tu aūt dn̄e. Lectio .iij.

Cum autē vrgente necessitate rex pius ꝯtra bohemos fuisset in expeditionē ꝓfectus: ibi dēqꝫ repentina egritudine correptus viribus corpis cepit destitui: et sui dissolutionē ꝑdixit sicqꝫ migrauit ad dn̄m. Anno eiusdē .M.lxxxv. tertio kal. augusti. Quo audito clamor multitudinis plangētium de morte piissimi regis vsqꝫ in celū extollit. Iuuenesqꝫ et virgines triū annoꝝ spatio vestib⁹ lugubrib⁹ vsi choreas nō duxerunt. Tu. Lectio .iiij.

Post hec dū fideles sui corp⁹ ipsi⁹ vuaradinū efferrēt: pre labore et merore defatigati dormierunt. Cūqꝫ sopore grauati plus iusto demorarent: currus in quo positū erat corpus eius sine subuectiōe: et omni adminiculo cuiuslibet aialis recto itinere vuaradinū vltro cucurrit. Euigilātes autē milites: ceperūt ꝑ loca discurrere. Inueneruntqꝫ currū versus vuaradinū vltro currentē. Quo miraculo viso: deo gratias agentes laudauerūt dn̄m. Tu. L. v.

Nostris quoqꝫ temporib⁹ de⁹ multis mirabilibus sanctū cōfessorē suum ladislaum glorificauit. Nam anno dn̄i .M.c.lxxxxij. sanctū corpus eius canonizatū est. Ubi ceci illuminati sunt: muti loquelam acceperūt: claudi paralitici varijsqꝫ languoribus diuturno tēpore

attriti ad sepulchꝛū eius. Ue-nientes implorato ipsius ad-iutorio sanati sunt. Tu. L. vj.
In alijs etiā partib⁹ ꝛ circūad iacentibus regionib⁹ plurima miracula ꝛ copiosa beneficia fidelibus eius patrocinia im-plorantib⁹ sunt exhibita: que scribere longū esset. Rogemus ergo dn̄m ut per intercessionē piissimi regis: sic trāseamus ꝑ bona temporalia: ꝙ ꝛ eterna gaudia cōsequamur. Prestā-te dn̄o nostro ihesu xp̄o qui cū deo patre ꝛ spiritu sc̄o viuit ꝛ regnat deus per omnia secula seculoꝝ. Amen. Tu. Eodē die de trāslatione sancti mar-tini ep̄i fiat memoria. Oro.
DEus qui nobis sanctam hui⁹ diei solēnitatē i ho-nore sancti martini cōfessoris tui: atqꝫ pontificis consecrasti: adesto familie tue ꝑcib⁹ ꝛ da ut cuius trāslationē recolim⁹ auxilio subleuemur. Infra octauā visitationis marie vir-ginis loco tertio. Lectio. j.
ELisabeth salutātē matrē dn̄i sui esse cognouit ꝛ eā cū veneratiōe debita venera-ta est. Johānes cū q virginis portabat vtero esse deū intel-lexit: ꝛ quia lingua non pote-rat: aio exultāte salutauit: ꝛ of-ficij ꝓmptitudinē nondū nato dn̄o quib⁹ valebat indicijs in-timauit. Tu. Lectio. ij.
Et quia cū aduenisse gaude-bat q concept⁹ ex carne matris virginis fili⁹ altissimi vocaret ꝛ esset: ꝛ illū quē vbiqꝫ presen-tē nouerat etiā corporalit eū adesse sentiebat: magna voce deuotione matrē laudās: ꝛ fi-liū clamabat dicēs: Benedi-cta tu in mulierib⁹. Tu. L. iij.
Benedicta inquit int oēs mu-lieres benedictus: maiori be-nedictione incōparabiliter in-signis: que ꝛ diuini germinis gloriā suscepisti non amittens integritatis coronam: per te maledictio prime matris ex-clusa est q̄ sola fuisti particeps benedictionis ꝛ expers male-dictionis omnium mulierum Benedicta tu i vtero: propter singularē fructū i mūdo ꝓpter humilē cultū i celo ꝓpē excelle-tissimū ꝓmiū. Tu. Infra octa-uā eādē loco quarto. L. j.
ET bn̄dict⁹ fruct⁹ vētris tui Non generali more scōꝝ benedictus: sed super oia deus benedictus i secula. Ille inqꝫ fruct⁹ ꝑ quē ꝛ semē icorruptio-nis ꝛ supne hereditatis quam

in adam perdidim⁹: virginalis ventris fructū recepimus: q ad saluandū mūdū venit i nomine dñi: merces nr̄a: fili⁹ ventris tui fructus benedict⁹. Tu.

Sancta admodū eli- L.ij⁹ sabeth: vet⁹ mulier ꝛ noua mater venientē ad se: mox vt vidit matrē dñi sui eē cognouit. Sed nihil in se talis meriti reperiens quo digna fieret a tāta hospita visitari dicebat. Et vnde hoc mihi ꝙ mat̄ dñi veniat ad me. Tu. Lectio.iij⁹

O quāta in corde prophetisse erat humilitas. Nimirum ille spiritus: q ei pꝛophetie donū contulit: munus etiā psititit humilitatis. Quo circūpleta minus dignā se aduentu matris dñi sui recognouit. Prophetico enim repleta spiritu: nō ꝗsi ignorans hoc ptulit: sed quasi nō humani hoc meriti: sed diuine gratie mun⁹ esset: vt mater pphete a matre dñi salutet̄. Tu. Eodē die p octaua petri ꝛ pauli aploꝝ añe. Rñ. Inuitat̄ hymn⁹ ꝛ ṕsa de cōi aploꝝ. Cap̄. ante ꝗ. de sanctis iohāne ꝛ paulo. Ad mḡt añ. Gloriosi pncipes. Oratio. De⁹ cui⁹ dextera. Sed lectiones sequentes. Lectio.j⁹

Gloriosissimos xp̄iane fidei pncipes annuis solēnitatib⁹ honorātes fratres charissimi: ip̄m dñm ac deū nr̄m qui huius auctor est fidei debita religiōe veneramur. Apl̄i eniz sermone latino dicuntur missi. Qui ergo honorant missos manifestum est honorare mittentē. Tu. Lectio.ij⁹

Nos ergo fratres: ecclesiaruz oium reuerēdissimos patres. Petrū dico ꝛ paulum piis studiis honorem⁹ qbus pstante gr̄a xp̄i: factus ē de morte natalis quib⁹ finis vite: viuendi initiū dedit: quibus vt ait ip̄e aplus paulus viuere xp̄s erat ꝛ mori lucrum. Erat vtiqꝫ eis xp̄s viuere: qꝛ totū proficiebat xp̄i ecclis ꝙ viuebāt. Tu aūt.

Erat deniqꝫ eis ꝛ mo L.iij⁹ ri lucrū: quoꝝ corruptioni: incorruptio succedebat: ꝛ dāna psentiū tempoꝝ: lucra ꝑpetua sequebant̄. Hic est petrus cui xp̄us dñs cōmunionē sui nois libent̄ indulsit: petra eniz erat xp̄us: ꝛ petrus p xp̄m factus ē petra. Sicut enim in desertuz sicienti populo aqua fluxit de petra: ita vniuerso mundo de ore petri fons salutifere cōfessionis emersit. Tu. L.iiij⁹

In beatissimo etiã paulo dñs fidem sui nois: cũ ipm psequẽ rẽ elegit. Et dum velut acerri mus psecutor xpianaz vastat ecclesiã: inimico adhuc eius i pectore: amicũ sibi cor xps in uenit. Licet aũt oẽs apli parẽ gratiã apud deũ sctãtis obti neant. Vi tñ apli pre ceteris vi dent quadã fidei virtute pcel lere. Tu aũt dñe. Lectio. v

Ambo etenĩ isti apli claues a dño acceperũt. Petr᷒ tãq̃ bo nus dispensator clauẽ potẽtie Paulus vo tãq̃ idoneus do ctor accepit clauẽ sciẽtie hoc est magisteriũ ecclesiastice in stitutionis: ut videlz quos iste erudiret ad salutẽ ille susciperet ad quietẽ: ꝛ quoꝝ corda pau lus patefaceret doctrina vbo rũ: eoꝝ aiabus petrus aperiret regna celoꝝ. Tu. Lectio. vi

Beati ergo apli petr᷒ ꝛ paul᷒ eminẽt inẽ vniuersos apłos: ꝛ peculiari quadã pꝛogatiua p cellũt. Vẽꝝ inter ipsos qs cui pponat incertũ est: putanduz est tamẽ illos equales esse me ritis: qui equales sunt passiõe ꝛ sili eos deuotione vixisse q̃s simul vident᷒ ad palmã mar tyrij puenisse. Nõ ergo sine cã factũ esse putemus q hi beati apli vna die: vno in loco vni᷒ tyranni tollerauere sniaz. Dies ergo pro merito: locus p glo ria: psecutor decretus est p vir tute. Tu. Scdm matheũ

In illo tpe. Jussit ihs disci pulos suos ascẽdere in na uiculã ꝛ pcedere eum trãsfretũ donec dimitteret turbas. Et re liq̃. Omel. vẽne. bede pꝛsbiteri

Narrat sanctus L. vij euangelista superius dñm de qui inq̃ panib᷒ ꝛ duob᷒ pi scibus q̃nq̃ milia hoium fa ciasse. Nunc vero dicit: q statim iussit discipulos suos ascẽ dere in nauiculã ꝛc. In q̃bus verbis aperte demonstrat fa cta cõnetio pcedentis refectio nis ꝛ subsequentis nauigatio nis. Tu aũt dñe. Lectio. viij

Pulchre aũt dicit: Ascẽdit in montem solus orãre: quia nõ ois qui orat in mõte orat. Est enim oratio q̃ facit peccatum Quis ergo bene orat: Ille be ne orat qui in oratione nihil aliud nisi deũ querit. Ille etiã bene orat: q nõ pro diuicijs ꝛ honorib᷒ hui᷒ secali neq̃ pro quibuslibet tẽporalib᷒ rebus: sed p celestibus ꝛ spiritualib᷒ deũ supplicat. Tu. L. ix.

Orat ihesus in mõte: sed sol᷒

orat: quia solus sine peccato
Solus orat: quia solus mundum
redemit. Solus etiam orat quia
non pro se sed pro nobis orat
Unde dicit beatus augustinus
Orat ihesus non ut pro se obsecret
sed ut pro me impetret. Tu. Ad
benedictus an. Petrus apostolus
Cetera ut s. notatum est de com.
Infra octavam visitationis ma
rie loco quarto. Lectio. j

Auscultate quid elisabeth
senserit aut quid cogno-
uerit. Ecce inquit ut facta est
vox salutationis tue in auribus
meis: exultauit infans in utero
meo. O quam sancta salutatio. O
miranda et subita operatio spi
ritus sancti in uno eodemque mo
mento cum voce salutantis gau
dium nascatur paruuli nondum na-
ti. Tu. Lectio ij

Statim enim dum vox peruenit ad
aures corporales: virtus spiritua
lis cor intrauit audientis. In
tellexit elisabeth eodem quo im
pleta erat spiritu reuelante: quod ex-
tatio sui significaret infantis il
lius ad se venisse matrem cuius
infans: eius preco futurus
existeret. Tu. L. iij.

O gloriosum preconis officium
qui inter materna adhuc conclu-
sus viscera affuturum id salua-
torem mundi quem sermone non
poterat, spiritu prophetico exul-
tans reuelabat. O stupenda di-
gnatio: puerum noviter conceptum
in motum exultationis prorupere
eiusque gratanter occurrens sensitio
dulciori quem utero virginali
diuinitus sensit infusum. A se
culo non est auditum quod exultaue
rit quis sicut hic paruulus in ute-
ro matris. Tu. Eodem die de
sancto vuillibaldo episcopo confes-
sore fiat memoria. Oratio.

Deus mundi auctor et con-
ditor qui hodierne festi-
uitatis diem beati vuillibaldi
confessoris tui atque pontificis mi
gratione consecrasti: presta quesumus
ut cuius annua celebritate ex
ultamus obsequijs eius suffra-
gijs tue pietatis consequamur
auxilium. Per. Infra oct. vi-
sitationis marie loco sexto. L. j

Beata anima que in via pecca-
torum non stetit: sed secretio-
ri semita de celestibus officinis
egrediens: inaudite congratula-
tionis est sortita dulcedinem.
Felix elisabeth ad quam mater
properat redemptoris quam salu
tationis obsequijs celorum im-
peratrix honorat. Sed puer
multo felicior: qui salutantis
maiestatem agnoscens intra vi-

fecerũ tenebrosa volumina: gau
det: q: vim tam beate saluta-
tionis attendit. Tu. L. ij.
Et ꝓpter hoc ꝓphetissa spiri-
tu sancto repleta cũ qualis ⁊
quãta esset que ad se venerat
agnouisset: ⁊ quãtũ se indignã
ei⁹ visitatiõe indicaret: postq̃
virginẽ matrẽ benedictã i mu
lierib⁹: ⁊ fructũ ei⁹ benedictuz
ac gaudiũ prolis in vtero suo
contestata fuisset: ea q̃ de vir-
gine matre ꝑ spiritũ i occulto
didicerat oĩb⁹ q̃ aderãt palaz
euangelizauit dicẽs. Tu autẽ
Beata q̃ credidit qm̄. L. iij.
ꝑficienẽ in ea q̃ dicta sũt a do-
mino. Tanto ergo miraculo:
cũ maria spũ quẽ intra cordis
sui secreta sũma plenitudine
redundãtẽ sentiebat: ꝑ aliene
oris claustra cerneret erupisse
ampli⁹ se continere nõ potuit
sed ad manifestationẽ spirit⁹
os suũ aperuit: ⁊ verbũ bonuz
qđ cõceperat eructãs in laudẽ
dñi ⁊ saluatoris sui exclama-
uit dicẽs: Magnificat anima
mea dñm. Et exultauit spirit⁹
meus i deo salutari meo. Cui
est honor ⁊ gloria in secula se
culoꝝ. Amen. Tu autem dñe.
Eodem die de sancto kiliano
epo socijsq; suis martyrib⁹ me
moria Oratio.
Subueniãt nobis dñe bti
kiliani martyris tui atq;
põtificis sanctoꝝq; ei⁹ desiđe-
rata cõmercia: ut quoꝝ perpe
tuã dignitatẽ frequẽtam⁹ i ter
ris: ⁊ pñti a nobis subsidia po
stulẽt ⁊ eterna. Per. In octa
ua visitationis marie de dict
beati ambrosij epi. L. j.
Meliores ad deteriores
veniũt ut aduentu suo
aliq̃d tribuãt emolumẽti. Sic
⁊ salutatio venit ad iohannez
ut scificaret baptisma illi⁹. Et
maria statim ut audiuit ange
lũ nũciãtẽ q: ꝯcipet saluatorẽ
⁊ q: elisabeth cognata sua ha-
beret in vtero cõsurgẽs cum fe
stinatione abijt in mõtana: ⁊
ingressa ẽ domũ zacharie ⁊ sa
lutauit. Ibs eni q in vtero vir
ginis erat iohannẽ adhuc in
vẽtre matris positũ sanctifica-
re festinabat. Tu autem domi
ne miserere nñi. Lectio. ij.
Deniq; anteq̃ veniret maria
⁊ salutaret elisabeth: non exul
tauit in vtero eius infans: sed
statim ut locuta est maria ver
bũ qđ fili⁹ dei in matris vẽtre
suggesserat: exultauit infans i
gaudio ⁊ tũc primũ suũ ꝑcur-
sorem fecit prophetaz ihesus.

Oportebat quoq; mariam cum
ple dignissima post alloquium
angeli ad mõtana cõscendere
⁊ in sublimioribus cõmorari.
Tu aũt dñe. Lectio.iij.

Venit ergo in ciuitatẽ iuda
⁊ salutauit elisabeth. Et factũ
est cũ audisset salutationẽ ma
rie elisabeth: exultauit infans
in vtero ei⁹ ⁊ repleta est spiritu
scõ: ꝓpter filiũ fuit repleta. Neq;
enim mater primũ spiritũ san
ctũ meruit: sed cũ iohãnes ad
huc clausus in vtero spiritum
sanctũ recepisset: tũc ⁊ illa post
sanctificationẽ filij repleta est
spiritu sancto: ⁊ clamauit vo
ce magna ⁊ dixit: Bñdicta tu
inter mulieres: ꝑ quã ois male
dictio nature culpe ⁊ pene eua
cuata est. Tu. Lectio.iiij.

Benedicta in mulierib⁹ quã
sanctus impregnauit spũs: que
virgo cõcepit ⁊ pepit: cuiusq;
cõceptus deus est q virginita
tẽ ei⁹ auxit ⁊ cõsecrauit ⁊ quasi
ut sine labore portaret ⁊ sine
dolore pareret: inter oẽs mu
lieres benedixit. Nõ solũ ergo
benedicta in mulieribus: que
omne bonũ: nõ solũ virginum
ꝑ carnis incorruptionẽ: sed ⁊
aliarũ oium feminarũ quo ad
omnẽ benedictionis gradum
in se cõtinuit: ita vt ꝓ omnib⁹
mulieribus: ⁊ inter ac plusq; ⁊
super oẽs mulieres fide: ꝓle
⁊ sacramẽto: in eternũ benedi
cta sola supgrederetur vniuersas
Tu aũt dñe. Lectio.v.

Benedictus fruct⁹ ventris tui
fructus quippe virginalis vte
ri sup oia benedictus quẽ trini
tas benedicta creauit: quẽ be
nedicta mater cõcepit ⁊ genuit
⁊ pater ab eterno verbum qd
erat in principio apud deũ ge
nerauit. Non ideo benedictus
quia tu bñdicta: sed tu ꝑ eum
oi benedictione preuenta: q est
sup omnia de⁹ benedictus in
secula. Tu. Lectio.vj.

Et vnde mihi hoc? Nõ igno
rans dicit ⁊ marie spũ sancto
plena: q̃si nesciat: q iuxta dei
voluntatẽ mater dñi veniret
ad eam: sed isto sensu loquitur.
Quid boni feci: que mea opa
tanta sunt ut mater dñi ad me
veniat? Per quã iusticiã: ex q
bus bonis: de q̃ fidelitate mẽ
tis hoc merui: ut mater domi
ni mei veniat ad me. Et bea
ta q̃ credidisti: quoniam perfi
cientur ea q̃ dicta sunt tibi a do
mino. Beati enim sunt q non
viderunt ⁊ crediderunt per fi
dem ex auditu qui est ꝑ verbũ

xpi. Cui est honor et gloria in secula seculorum. Amen. Tu autem

Omelia ut s. in die suo scõ. De scis septẽ fratribus martyribus

Presta quesumus omnipotens Oro. deus ut qui gloriosos martyres ianuariũ: felicẽ: philippum: siluanũ: alexandrũ: vitalem et marcialem: fortes in sua passiõe cognouimus pios apud te in nostra intercessione sentiamus. Per. Lectio .j.

Tempore antonij imperatoris tenta est felicitas illustris femina cũ septem filijs suis xpianissimis. Publius q prefectus cepit blando colloquio eam ad sacrificiũ prouocare. Cui felicitas dixit. Nec blandicijs tuis resolui potero nec terroribus frangi. Prefectus dixit: Et si tibi necesse est mori uel filios tuos fac viuere Que respõdit: Viuẽt filij mei si nõn sacrificauerint idolis. Et cõuersa ad filios dixit: Videte filij mei celũ. Ibi vos expectat xps cũ sanctis suis. Tu.

Prefectus igit Lectio .ij. vocato filio eius ianuarro cepit eum hortari ad sacrificium Qui dixit: Stulticia plenus stulta persuades. Tunc iussit eum virgis cedi et in carcerẽ recipi. Similiter cepit felicem hortari. Qui respõdit: Unus est deus quẽ colimus. Quo amoto filia dixit ad philippũ. Et ille respõdit. Qui dijs vestris imolauerit i eterno periculo erit. Isto quoque amoto et reliquis fratribus eorum singillatim similia persuadebat. Qui omnes responderunt: ut ceteri fratres eorum Tu aũt dñe. Lectio .iij.

Ita ergo predictis sanctis martyribus in confessione xpi permanentibus data sententia. Primus plumbo occidit. Secundus et tertius fustibus ad necem mactant. Quartus precipitio interimit. Quintus sextus et septimus: et post hec mater eorum beatissima capitali sententia puniunt. Talibusque supplicijs pro dei amore interempti ad siderea regna transmigrauerunt cum palma triũphali. Tu aũt dñe. De festo translationis sancti benedicti abbatis cõfessoris añ. ad magnificat et ad benedictus sicut in alio festo suo .s. in marcio.

Concede nobis Oratio dñe quesumus ut alacribus animis: beati bñdicti confessoris tui solẽnia recolamus cuius diversis decorata virtu

tibus tibi vita cōplacuit. Per

Cetera omnia de cōi confes. pter lectiones sequētes. L. i.

Benedictus dictus ē: quia multa bñdixit: vel quia eternā meruit benedictionem. Hic ex nursia puincia ortus: cum rome studijs liberalibus traditus esset: in ipsa sui infantia lrās deseruit: et desertum petere decreuit. Uenit tandē in quendā locū vbi tribus annis hominibus incognitus mansit excepto romano monacho qui ei necessaria ministrabat. Tu aūt dñe. Lectio. ij.

Hic vir sanctus tanta meritorū prerogatiua pollebat: q etiā cogitationes hoīm per spiritum cognoscebat. Nā quadā vice factus iā abbas: cū sero cenaret monachus quidam filius defensoris ei assistēs et lucernā tenens per spiritū superbie cogitare cepit itra se. Quis est hic cui ego māducāti assisto: lucernam teneo: seruitium impendo. Cui statim. Uir dei ait: Signa cor tuū frater quid facis. Et mox eū iussit monasteriū intrare. Tu. L. iij.

Thotila rex gothoꝝ experiri volens: vtrum vir dei prophetie spiritū haberet: cuidam suo familiari vestimenta regalia tribuit eūq cum omni apparatu regio ad monasteriū destinauit. Quē sanctus vir venientē conspiciens dixit. Depone fili depone: hoc qđ portas nō est tuum. Qui protinus in terrā cecidit: et q tanto viro illudere ausus fuit expauit: veniāq postulauit. Quē rex audiens: virū dei in reuerentia habuit ut debebat. Tu. Lectio. iiij.

Hac die fratres sācti viri corporis trāslationē factā recolimus: et de hac digne festū agimus quia miraculosa fuisse describit. Nam cū sanctus pater benedictus de hac luce ad dominū migrasset: corpus suū i tumulū sororis sue scholastice iusserat deponi. Nouerat enī ipsius sororis sue merita: cuius aiam de corpore suo egressam in colūbe specie celi secreta viderat penetrare. Tu. L. v.

Post multa igit annoꝝ curricula iuxta quod vir dei per spiritū ante cognouerat et predixerat supuenientibus in beneuentanā prouinciā longobardis et cuncta in ea vastantibus isdem locus in heremi vastitatē est redactus. Post aliquos itaq annos quibusdam reli-

giosis in gallia per visionē est ostensum: ut irent et sanctorum corpora in suam patriā tumulanda deferrent. Delatis autē ipsis corporibus discerni non poterat: q̄ essent reliquie: beati viri benedicti. Tu. L. vi.

Usq̄ super his hesitarent: ecce duorum defunctorū corpora deferebant tumulanda: Tandem placuit fidelibus ut reliquie amborum sanctorū portarent. Quibus allatis dum super masculi corpus maiora ossa fuissent posita: et super femine minora: vita mortuis fuit reddita. Tūc omnes diuinam collaudantes clementiam cognouerunt certitudinalit sanctorū reliquias: et eas digno cum honore reseruauerunt. Tu

De festo sancte margarite virginis martyris ad vē. añ. O margarita celorum virgo secreta iam conscendisti suauissima victima christi ora pro nobis virtus ut crescat amoris. ps. Omnia laudate. R. Quadam die. Añ. Olibrius trāsibat de asia in antiochiam ciuitatem vidit margaritam pascentem oues nutricis sue concupiuit eam: misitq̄ veredarios ad illam ut interrogata fateret libera esset an ancilla: at illa ingt non sum ancilla sed christiana: et inuocans nomen domini ihesu per quem saluat hodie omnibus totus mundus. ps. Magnificat. Oratio.

Deus qui beatam margaritam virginem hodierna die ad celos per martyrij palmam venire fecisti: concede propitius: ut eius exempla sequentes ad te peruenire mereamur. Per dñm nostrum.

Inuitatorium. Auctorem vite christum laudare venite. Cui margarita conregnat in ethere leta. ps. Uenite. In primo nocturno añ. Hec virgo predicans nomen tuum ihesu bone a te meruit coronari gloria et honore. ps. Domine dominus. Añ. Testimonium domini fidele sapientiam prestitit paruulis: hostis ideo seuissimus non dilatus est eius. ps. Celi enarrant. Añ. Innocentiam retinens mundumq̄ cor diligens per penas temporales: portas introiuit eternales. ps. Domini est terra. V. Specie tua et pulchritudine. Lectio. j.

Margarita dr̄ a q̄dā gemma p̄ciosa q̄ margarita vocat: ipa aūt gēma ē cādida

parua ꝛ virtuosa. Sic btā margarita fuit candida p virginitatē: parua p humilitatem: virtuosa p miraculorum operationem. Hec beatissima virgo in antiochia: filia fuit theodosii gentiliū patriarche. Hec ergo nutrici tradit: veniens ad etatem adultā baptizat. Propter quod apud patrē exosa plurimū habebat. Tu. R. Felix igitur margarita sacrilego sanguine pgenita. Fidez quā spū sancto pcepit vitiorū maculis minus infecit. V. Ibat de virtute in virtutē ardenter sitiēs aie salutē. Fidē. Lectio. ij.

Reuit puella ꝛ quītūdecimū annū attingēs: pascebat oues nutricis sue. Quadā aūt die pfectus olibrius inde trāsitū faciens ꝛ puellā speciosam aspiciēs: mox in ei⁹ amorē exarsit: ꝛ ad eā misit dicens Si libera est: eā mihi in vxorē accipiā: si ancilla habeā eam in concubinā. Adducta ergo ad pfectū: ꝛ reqsita de genere de noie ꝛ de religione rndit. Genere sum nobilis: noie margarita: ꝛ religione xpiana. Cui pfectus. Duo prima tibi conueniūt. sed tertiū nullo modo ut puella tam pulchra ꝛ nobilis: deū habeat crucifixū. Tu. R. Hec modica qdē in malicia sz mira vigēs pudicitia. Preuēta gra redemptoris: oniculas pascebat nutric. V. Simplex fuit ut colūba: quēadmodum serpēs astuta. Preuēta. Lectio. iij.

Um igit margarita deū pro nostra redēptore crucifixū assereret nec a pfecto ad deos adorādos inclinari posset: iussit eā in eculeū suspendi ꝛ primo virgis. Deinde ferreis pectinib⁹ vsqꝫ ad nudationez ossiū crudelit laniari. Flebant autē qui ibi aderāt ꝛ dicebāt: O margaritha vere dolemus de te. O qualē amisisti pulchritudinē. Tu aūt dñe. R. Quadam die olibrius molest⁹ deo ꝛ hominibus: dū transiēs visum in illā sparsit. Mox in cōcupiscētiā ei⁹ exarsit. V. Erat enim nimiū formosa: in vultu scꝫ floruit ut rosa. Mox. Gloria. In secundo nocturno añ. Desiderans speciem eius benedixit eam deus trahens illaz ad se in leticia ꝛ exultatione. ps. Eructauit. Añ. Uirtutum dñs susceptor illius: arcum potentis confregit qui carnaliter eā occidit. ps. Deus noster. Añ. In medio templi regis sempi-

terni misericordiaz suscepit q̄ iugiter gaudebit. ℟. Magnꝰ dominus. ℣. Diffusa est gratia in labijs tuis. Lectio .iiij.

Deinde eam prefectus deponi iussit ⁊ in carcerē recludi. Ubi duz esset orauit dominum: ut inimicū qui secum pugnat sibi visibiliter demonstraret. Et ecce draco immanissimus ibi apparuit. Qui dum eam deuoraturꝰ impeteret signum crucis edidit ⁊ ille euanuit. Sequenti igit̄ die iudici presentat̄: ⁊ sacrificare contēnēs exurit̄: corpusq̄ eius vsq̄ intima contrectat̄. Tu autem dn̄e. ℟. Misit protinus clientes ad inquirendos eius parentes. Ut si libera probaretur in coniugium sibi copularet̄. ℣. Sed hanc qui desponsauerat non ita christus preordinauerat. Ut si. Lectio .v.

Uisis ergo premissis tormētis: ⁊ miraculis q̄plurimis: quinq̄ milia virorum in dominū crediderunt: ⁊ pro nomine christi capitalem sententiam acceperunt. Demon autem clamabat. O margarita a te superatus sum: si iuuenis me vinceret non curassem ecce enim a tenera puella vincor. Requisitus autem diabolus cur christianos tam multipliciter tentaret: respondit naturale odiū sibi esse contra virtuosos. Et quia inuidet homini de felicitate quā ipse amisit. Tu aūt dn̄e. ℟. Dum tyrannus intellexit q̄ eum virgo despexit. Iussit eandem iratus: suis presentari tribunalibus. ℣. Hanc sperās puellarē morte minis vinci subiūcto terrore. Iussit eandē. Lectio .vi.

Prefectus autez timens: ne alij cōuerterent̄ exemplo premissoꝝ conuersoꝝ beatam margaritam decollare p̄cepit. Ipsa autem impetrato orandi spatio pro se ⁊ suis persecutoribus: necnon ⁊ pro eiꝰ memoriaz agentibus orauit. Surgens autem ab oratione dixit spiculatori: Percute me. Qui vno ictu caput eius amputauit tertio idꝰ iulij. De hac virgine sic scribit̄: Honestate laudabilis: patientia singularis: odiosa pr̄i suo: dilecta domino ihesu xp̄o. Tu autē dn̄e. ℟. Uirgo venerāda i magna stans constantia verba contēpsit iudicis. Nil cogitās de rebus lubricis. ℣. Celestis premij spe gaudens in tribulatio

ne erat patiens. Nil. Gloria. In tertio nocturno añ. Dicta sunt gloriosa de te virgo gratiosa: sis memor hinc nostri: deuotos quos tibi nosti. ps. Fundamēta. Añ. In populis annunciemus mirabilia que fecit deus hac in beata martyre: que vixit absq3 crimine. ps. Cantate. i. Añ. Tubis in ductilibus psallat oīs spiritus: iudicaturus cuncta secula: in quo iam exultat agni pedisequa ps. Cantate. ii. ℣. Adiuuabit eam. Omeliā infra de cōi virgi. martyr. ℟. Post carceris squalorē: carnisq3 macerationem. Christi virgo tenebrosis denuo tradit in locis. ℣. Nomen dñi glorificare non desinēs et laudare. Christi. ℟. Fortis agonista secuz meditatur ut ista: astitit demon. Sua crimina prodat iugiter afflictus discedit denuo victus. ℣. Fratrē truncatū dolet ac sese superantiz. Sua. ℟. O q̄ preciosa es xp̄i virgo margarita que tantas penas superasti: diabolum conculcasti draconē interfecisti: xp̄m dilexisti. Intercede p nobis. ℣. Ut xp̄i custodia mā seamus illesi ad patriam eterne claritatis. Intercede. Gloria. Intercede. ℣. Ora p nobis. Ad laudes añ. Martyr insignis margarita iuxta prefecti decreta: ocius carceri subtrahit eiusq3 conspectibus assistitur. Añ. Cūq3 nullis blandicijs ad consensum molliret iudicis furore nimio inflāmatus iussit eam accendi lampadibus. Añ. Ministri statim tenelle corpus cōburebāt puelle: sed hec orōne facta igne p manstit intacta. Añ. Uas imēsum aqua plenū preses imperauit afferri: et in illud virginē ligatam dimergi. Añ. Laudabilis dñs in suis virtutib⁹ vincula manuū relaxauit: suāq3 famulam de morte liberauit. Añ. Uidentes hec mirabilia baptizati sūt gnq3 milia quos capite plecti censuit ira p̄fecti: quib⁹ est addicta xp̄i testis inuicta: benedicens deū deoruz in secula seculoz. ps. Benedictus. Añ. O q̄ preciosa es xp̄i virgo margarita q̄ tantas penas superasti: diabolū deuicisti: dracone3 interfecisti: xp̄m dilexisti: intercede pro nobis: ps. Magt. De festo diuisionis aplōruz ad vā. añ. Estote fortes in bello: et pugnate cuz antiquo serpente: et inuenietis

regnū eternū eternū dicit dn̄s ps. Oīa laudate. Cap. Iā non estis hospites. ifra de cōi apostoloꝝ. R. Ite in orbē. ā. i die ascensionis dn̄i. Hymnus. Exultet celum. V. In omnē terram. An. Conuocatis ihesus xij. aplis misit illos p̄dicare regnū dei: egressi aūt euāgelizabāt τ curabāt vbiqꝫ. ps. Mgt.

Deus cuius vnigeniti testes apli ad predicandū missi: hodierna die predicare profecti sunt. Da ecclie tue in omnibus eos ita audire preceptores: ut quos expectamus iudices semp habeamus intercessores. Per. Cetera oia de cōi aplōꝝ preter lectiones sequentes τ aīas.

Mittens dn̄s ad p̄dicandū aplos qd quid eis precipiat audiamus Euntes inquit p̄dicate dicentes: quia appropinquat regnū celoꝝ. Hoc iam fratres: si euāgeliū taceat mundus clamat. Ruine nāqꝫ illius voces eius sunt: τ ipse ruine predicant q̄ amandus non est. Si igit̄ mūdus cadit τ nos euꝫ amando amplectimur: opprimi ab eo volumus potius q̄ in eo habitare. Tu. Lectio. ij

Concessis autem beatissimis apostolis virtutum miraculis quid redemptor noster subiūgat audiamus. Gratis inquit accepistis gratis date. Presciebat enim aliquos hoc donum in vsum negociationis conuersuros. Quod autez ad apostolos dicebat tunc dominus: hoc idem nūc ad omnes p̄dicatores clamat. Nihil inquit tuleritis in via: neqꝫ virgam: neqꝫ peram: neqꝫ panēz neqꝫ pecuniā: neqꝫ duas tunicas habeatis. Pauperiem videlicet eos demonstrans habere: ne viderent̄ causa lucri predicare. Tu. Lectio. iij

Porro cū peram prohibuit: onera grauia τ delectationes carnis nos vitare debere demōstrat. Cū aūt panē cōtradicit monet: ne i crapula τ ebrietate sit nr̄a ↄuersatio. Cū duas tunicas p̄hibet: monet nos nō duplici aīo esse: aliud ore loquētes: τ aliud corde cogitantes: sed beniuolos nos esse ad monet τ benignos. Tu. L. iiij

Gloriosos fidei p̄ncipes annuis solēnitatib⁹ honorantes frēs charissimi: ipsum dn̄m ac deū nr̄m: q hui⁹ ē auctor fidei debita religione veneramur.

Apostoli namque latino sermone dicuntur missi. Qui ergo honorat missos: manifestum est eum honorare mittentem: quoniam dignitas que defertur ministris: illi sine dubio cuius ministri sunt exhibetur. Tu autem domine. Lectio .v.

Sed audistis gloriam dignitatis audite et laborem certaminis. Amici inquit dominus mei estis si ea que precipio vobis faciatis. Acsi aperte dicat: Gaudetis de culmine: pensate quibus laboribus venitur ad culmen. Jam vos locus delectat celsitudinis sed prius via exerceat laboris. Per calicem enim pervenitur ad maiestatem. Si ergo mentem appetit quod demulcet: prius bibat quod dolet. Sic sic per amarum poculum confectionis: pervenitur ad gaudia salutis. L. vi.

Ad exemplum igitur nos beatorum apostolorum fratres quantum domino largiente possumus: vitam nostram moresque aptare necesse est: quia eternitatis gaudia una cum ipsis domino miserante cupimus possidere. Nec dubitandum est: ut quorum nunc efficaciter vestigia sequimur: ad eorum in futuro simus premia perventuri. Quapropter perseveremus in doctrina eorum unanimiter in fide recta et spe firma ac charitate sincera. Tu. Secundum lucam.

In illo tempore. Convocatis ihesus .xii. apostolis dedit illis virtutem et potestatem super omnia demonia: et ut languores curarent. Et reliqua. Omelia aug. L. vii.

Modo fratres charissimi cum euangelium legeretur audivimus: quia convocatis dominus ihesus .xii. discipulis dedit illis virtutem et potestatem super omnia demonia et ut languores curarent. Fortasse enim nemo crederet hominibus illiteratis promittentibus regna celorum: ideo concessit illis primo potestatem signorum et misit predicare regnum: ut nova facerent qui nova predicarent. Tu autem domine. Lectio .viii.

Cum ergo predicantibus apostolis et signa facientibus ad salutem redirent infirmi corporaliter et spiritualiter: multique infirmi in fide roborarentur: et converterentur ad credulitatem filii dei: et ad vitam resurgerent mortui corporaliter quis tam duri cordis non crederet quod de invisibilibus premiis audiret. Ad hec quippe visibilia miracula coruscabant: ut corda audientium ad fidem invisibilium raperentur. Tu autem domine. Lectio .ix.

Quod tunc fratres per apl'os
uel eoru3 sequaces fiebat: hoc
quottidie fit in sancta ecclesia
per sanctos p̄dicatores. Dum
itaq3 p eor p̄dicatione3: quis
infirmus in fide roborat' ad fi
dem: qui mortuus in peccatis
fuerat: per diu gratiam resuscitat'
ad puiam lachrymosam et cō
fessionē. Deprecemur itaq3 frēs
dñm ihm xp̄um: ut in miseri
cordie operib9 nos semper in
ueniēs: ab omni malo defen
dat et ad gaudia p̄ducat eter
na. Tu. Añ. Euntes in mundū
uniuersum p̄dicate euangeliu3
omni creature alla: qui credi
derit et baptizatus fuerit: sal
uus erit alla: qui aūt non cre
diderit condemnabit' alleluia
ps. Bñdictus. Añ. Illi autem
p̄fecti p̄dicauerunt ubiq3 dño
cooperante et sermonē confir
mante: sequētibus signis alla
alla. ps. Magt. De sanctis
andrea et bñdicto martyribus
ad vš. R. Innocēs vir bene
dictus post obitū suum depo
situs est in oratorio beati em
merāmi martyris. Eodem tu
mulo quo regescebat andreas
R. Corpa sanctor in pace se
pulta sunt: et viuēt nomina eo
rū in secula. Eodem. Gloria.
Hymnus. Sanctor meritis.
R. Letamini in domino. Añ.
Sāctissimi viri andreas et be
nedictus in basilica beati em
merāmi martyris in vna sepul
tura pausant: factumq3 est: ut
nec sepultura eos disiungeret
quos vniformis vite sanctitas
cōiunxerat: q pro nobis apud
xp̄m dignent' intercedere. ps.
Magnificat. Oratio.

Sanctor martyrū tuoru3
dñe andree atq3 benedi
cti natalitia veneranda q̄su
mus ecclesia tua deuote susci
piat: et fiat magne glorificatio
nis amore deuotior. Per. Ce
tera de cōi martyrū p̄ter lectio
nes sequētes et alia h signata.

Tempore quo Lectio. i.
sub xp̄ianissimi et bti ste
phani regis nutu diuino in pā
nonia: religio xp̄iana cepit vi
gere audita fama rectoris bo
ni: multi ex terris alijs ad ip̄m
rege3 quasi ad patrem conflue
bant: ut cōuersationis sancte
nouū gaudium ex eorum ad
uentu ampliaretur. Tu aute3
domine. Lectio. ij.
Inter quos quida3 sancti spi
ritus instinctu nomine zoerard
de polonorum regione adue
nit: et a philippo abbate mo

nasterii zobar in territorio in
trien accepto habitu andreas
nominas. Hic qualē vitā duxe
rit: relatio benedicti : tunc sui
discipuli: postmodū patefecit.
Tu aūt dñe. Lectio.iij.
Postq̄ enim vir beatus : he
remi solitudinē subintrauit ma
gna corpis fatigatione : vltra
alia virtutis opera q̄ describe
re longū esset: corpus ieiunijs
macerabat: pro dilectiōe illi⁹
qui ꝓpter homines: homo fa
ctus.xl. diebus ieiunauit. Tu.
Cū aūt tempus Lectio.iiij.
quadragesimale adueniret ad
exemplū vite regularis sub q̄
zozymus abbas degebat vbi
quadraginta dactilis gsq̄ q̄
dragesimā deduxit: ipse a pa
tre philippo.xl. nuces accepit
& eo victu contentus: diē san
cte resurrectionis cū gaudio
expectauit. Tu Lectio.v.
Hisdē vō & alijs diebus licz
abstinentia corpus beati viri
andree ad defectū perduceret
ipse tamē excepto orōnis tpe:
nūq̄ a labore cessabat: sed ac
cepta securi: quendā labora
turus silue locū solitariū intra
bat. O boni viri andree mer
ces. O inauditū genus confes
sionis: quod p̄ciosius facit re-
gnum promissionis. Tu autē
domine. Lectio.vi.
Benedict⁹ patre suo andrea
defuncto locum eundem de
sertum inhabitare decreuit.
Ubi cū per tres annos exem
plo magistri sui districtam vi
tam ageret latrones superueni
entes: & multā apud ipsū pe
cuniam estimantes: ductū ad
rippā vuag fluminis iugula
uerunt & in ipsam aquā dimer
serunt. Diu vō corpore quesi
to & non inuento per integruz
annum visa est aquila in rip
pa fluminis: quasi quiddā ob
seruatura: sedere: per quaz de
corpore certi effecti : quēdam
aquis immergi fecerunt: sicq̄
integrum & incorruptū corpus
inuenerunt. Tu autem dñe.
Omelia. Descēdens ihesus de
monte. supra de sanctis fabia
no & sebastiano martyribus. 624
Añ. O inauditum genus con
fessionis quod preciosius fa
cit regnum promissionis: non
cibus nō requies a sanctis vi
ris andrea & benedicto aufer
re potuit dulcedine vana: eter
nitatis vitam: & nequā spirit⁹
in cordibus eorū inuenire ne
quiuit deceptionis ianuā. ps.
Magt. De sancto alexio cō

fessore ad vã. ℟. Uirtus dei prouexit alexiū: huius qui vite post ductū exiliū. Super celi conscendit soliū. ℣. Se per sacrū exercens studiū: cunctis fudit lucem ⁊ prodigiū. Sup. Gloria. Hymnus. Iste confessor. ℣. Amauit eum. Añ. Nouum sydus noua stella romanis exorit: duz hic sanctus sua cella ex hoc mundo tollit: hic de celis iacere patris i domo ostendit: qui iam non potest latere de supernis prodit laudibus attollit populi: leticiaz decantantis alta. ps. Magt.

Oratio

Deus sancte humilitatis ⁊ deuote paupertatis amator: cui beat⁹ alexius in sua humilitate valde complacuit: ei⁹ interuentu fac nos quesumus humiles ⁊ deuotos: ut mentibus deuotis: ⁊ pijs actibus tibi placere valeamus. Per.

Lectio. j.

Fuit rome vir nobil' ⁊ magnus eufemianus nomine diues valde: ⁊ primus i palatio imperatoris. Hic erat iustus ⁊ misericors. In domo enim ipsius diebus singulis: tres mense parabant: orphanis: viduis: ⁊ pegrinis. Uxor eius aglaes nomine erat religiosa ⁊ timēs deum. Merentes autem erant ⁊ tristes: eo q filium qui eis in tanta hereditate succederet non habebant. Quorum tandem deus desiderium conspiciens: eis concessit filiū quez nominauerūt alexium. Tu.

Lectio. ij.

Puer autem alexius sicut ad etatem discipline congrue peruenit: ita largiente domino a suo magistro edoctus est: ut in scientie floreret studijs permaxime. Cū igit tempus adolescentie attigisset: puella sibi ex genere imperiali in coniugium desponsat. Cum autem fuisset in eius cubiculum more solito adducta: cepit iuuenis nobilis instruere sponsam suam: ⁊ diuina ei sacramenta disserere. Deinde tradidit ei anulum suum aureuz ⁊ capud baltei sui dicens. Suscipe hec ⁊ cōserua: ⁊ dominus sit inter nos. Et his dictis discessit. Tu aūt dñe.

Lectio. iij.

Post hec venit ad mare: ascēdensq nauim deo pspērāte puenit lodiciā ciuitatē syrie: vbi omnia que secum tulerat pauperibus erogauit: ⁊ induens

vilissima vestimenta cepit se-
dere cum ceteris pauperibus
ad atrium sancte dei genitri-
cis marie: ꝛ de elemosynis q̄
ei dabantur nisi pro victu acci-
piebat: cetera vero pauperibꝰ
erogabat. Facta est autem ro-
me magna inquisitio de ipso
ꝛ per vniuersas partes mundi
nec tamē inuentus est. Tu aūt
dn̄e. Lectio .iiij.

Cum igitur meritis suis exi-
gentibus ab omnibus homo
dei venerari cepisset: ipse hu-
manam fugiens gloriam: oc-
culte exijt de ciuitate edissa ꝛ
venit lodiciaꝫ ibiqꝫ nauē ascē-
dens volebat ire in tharsū ci-
licie: sed domino disponente
rapta nauis a procellis ad por-
tum romanū deducitꝰ. Quo vi-
so dixit in corde suo. Uiuit do-
minus: quia alicui onerosus
non ero: neqꝫ alibi ibo nisi in
domū patris mei: quia cogni-
tus illic non ero. Tu autē dn̄e

Lectio .v.

Obuiauit igitur alexius patri suo redeūti a pa-
latio ꝛ clamauit: Serue dei re-
spice in me ꝛ fac mecum mise-
ricordiā: ꝛ iube me pascere de
micis mense tue: ut benedicat
deus annos tuos: ꝛ ei quē ha-
bes in peregrinatiōe misereatͬ.
Pater vero eius hec audiēs re-
memoratus est de filio suo: ꝛ
ait pueris suis. Quis ex vobis
curaꝫ eius geret. Uiuit dn̄s q͛
liberum eum faciam ꝛ de do-
mo mea accipiet hereditatem
Itaqꝫ iussit ei facere grabatū
in atrio domus vbi eū intrans
ꝛ exiens videret. Sicqꝫ steterit
domo patris incognitus .xvij.
annis. Tu aūt dn̄e. Lectio .vi.

Cum autem cognouisset finē
laboris sui conscripsit totam
vitam suam. Et tandē feliciter
migrauit ad dominū. Die igi-
tur dominica post missaruꝫ so-
lēnia vox celitus insonuit di-
cens. Querite hominē dei ut
oret pro roma: ꝛ in domo eu-
femiani querite. Tūc eufemia-
nus cucurrit: ꝛ inuenit eum de-
functum: volensqꝫ cartam de
manu sua recipere non potuit
Quam postmodum papa in-
nocētius fusis deuotis lachry-
mis accepit: ꝛ in ea omnia ge-
sta sua conspexit. Quibus au-
ditis pater ꝛ mater ac sponsa
eius ꝛ ceteri cum magna com-
punctione lachrymantes. Lau-
dauerunt dominū. Tu autem
domine. Omelia. Ecce nos re-
liquimus omnia. Supra de cō-
memoratiōe sancti pauli apl̄i

An. Confessor dñi alexi: vrbis sũma leticia decor inocentie: campus charitatis: gēma pudicitie flos virginitatis: in loco miserie nobis collocatis: regem placa glorie in peccatis natis. ps. Mḡt. De sancto helia ꝓpheta fit memoria p añ. Celestis leticie fac nos q̃sumus participes tuis sanctis preci-bus: iordanis q flumina sicco pede transmeasti: τ in curru igneo celũ per turbinē ascendere meruisti. ℣. Amauit eũ dñs. Oratio.

Deus qui beatũ helyam ꝓphetã tuũ miris virtutibus decoratũ: igneo curru sublevasti ad celũ: tribue que sumus fidelibus tuis ipsius meritis adiuuari τ patrocinijs cōmuniri. Per. Ad laudes fit memoria p añ. Vatũ sume in hoc mundo qui fuisti vir pilosus: zonaq pellicea cinctus renibus: nos ad summa trahe post te sempiterna gaudia. ℣. Os iusti. Oro. ut s. De sancta praxedis virgine: L. i.

Venerabilis virgo praxedis, dum affligeret ꝓpter sue germane potentiane transitũ: multi nobiles xp̄iani veniebãt ad eã τ cōsolabant eã cũ sancto pio aplice sedis epo. Post annos duos τ dies. x. τ viij. facta est ꝑsecutio magna xp̄ianorum τ multi martyrio coronati sunt. Virgo aũt dñi praxedis seruiēs spiritu sancto multos xp̄ianos occultauit in domo sua: quos cibo τ verbo xp̄i pascebat. Tu. L. ij.

Tunc diuulgatũ est antonio imperatori q conuentus fieret in domo praxedis: τ mittens tenuit multos inter quos etiã tenuit simiceriũ presbyterum cum alijs. xxij. quos sine interrogatione gladio puniri precepit in eodē titulo. Post corpora noctu beata praxedis collegit τ sepeliuit. Tu. L. iij.

Tandē afflictione constricta btã praxedis ingemuit τ adorauit dñm: ut transiret ex hoc mundo. Cuius orones τ lachryme ad dñm ihesũ xp̄m ꝑuenerũt. Post dies enim. xxx. τ. iiij. post martyriũ τ coronã sanctorũ supradictoꝝ migrauit ad dñm virgo sacra: sub die. xij. kal. augusti. Cuius corpus: pastor presbyter sepeliuit iuxta patrē suũ in cimiterio priscille via salaria vbi florent orones sanctorum. Per dñm ihesum xp̄m. Tu. De festo sancte

marie magdalene ad vã. añ. Celsi meriti maria que solem verũ resurgentẽ videre meruisti mortalium pma obtine ut nos visu glorie sue letificet in celis. ps. Oia laudate. Cap.

Mulierẽ fortẽ quis inueniet: procul et de ultimis finibus pciuz eius confidit in ea cor viri sui: et spoliis nõ indigebit. Deo. R. Accessit ad pedes ihesu peccatrix mulier maria: et osculata ẽ et lauit lachrymis et tersit capillis. Et vnxit vngẽto. V. Dimissa sũt ei peccata multa qm̃ dilexit multuz. Et. Gloria. Et. Hymnus.

Lauda mater ecclia: lauda xp̃i clementiã: qui septem purgat vicia p septiformem grãm. Maria soror lazari q̃ tot cõmisit crimina ab ipsa fauce tartari redit ad vite lumina. Post fluxe carnis scãdala: fit ex lebete fiala: in vas translata glorie de vase contumelie. Egra currit ad medicũ vas ferens aromaticum: et a morbo multiplici verbo curat medici. Contriti cordis vnctio cũ lachrymarũ fluvio: et pietatis actio ream soluit a vitio. Surgentem cũ victoria ihesum vidit ab inferis: pma meret gaudia q̃ plus ardebat ceteris. Uni deo sit gloria p multiformi gratia: qui culpas et supplicia remittit et dat premia. Amen. V. Dimissa sunt ei peccata multa. Añ. Fidelis sermo et omni acceptiõe dignus quia ihesus christus venit in hũc mundnm peccatores saluos facere: et qui nasci dignatus est de maria virgine tangi non dedignatus est de maria peccatrice. Hec est illa maria cui dimissa sunt peccata multa quia dilexit multum. Hec est illa maria cui dominus tã maxima beneficia contulit et tanta signa dilectionis ostendit. Hec est illa maria que resurgentem a mortuis prima omnium videre meruit dominum nostrum ihesum christum: quẽ pro nostris reatibus q̃sumus in eternum. ps. Magnificat. Oratio.

Largire nobis clementissime pater: ut sicut beata maria magdalena dñm nr̃uz ihesum xp̃m sup omnia diligẽdo suoꝝ obtinuit veniã peccaminũ ita nobis apud te sempiternã impetret beatitudinem. Per. Inuitat. Ploremus corã dño cũ maria. Ut veniam me

reamur cũ illa. ps. Venite. In
primo nocturno an. Cũ discu
buisset in domo symonis dñs
ihesus mũdi gloria mulier se
cũ ꝙ erat peccatrix nardi odo
riferi exhibuit vngẽta. ps. Dñe
dñs. An. Sec⁹ pedes dñi stãs
incessant̃ crine soluto diua ve
stigia osculat̃ lachrymis plena
ps. Celi enarrant. An. Irrige
bat igitur dñicos ihesu pedes
fracto quoqꝫ alabastro preci
puis odoribus fragrabat do
mus ois atqꝫ capilloꝝ officio
detergebat. ps. Dñi est terra.
℣. Specie tua. Lectio. j

Maria magdalena a ma
gdalo castello cognoia
ta est. Hoc enim castelluꝫ ipa
ꝛ lazarus frater eius: ꝛ magnã
partẽ hierosolyme iure heredi
tario possidebant Que tamen
oia post ascensionẽ dñi vendi
derunt: ꝛ ad pedes apostoloꝝ
posuerũt. Cum igit̃ maria ma
gdalena diuitijs habundaret
quia rerũ affluentiã voluptas
carnis sequit̃: quãto diuitijs ꝛ
pulchritudine splenduit: tãto
corpus suuꝫ voluptati substra
uit: vnde iaꝫ nomine proprio
perdito: peccatrix cõsueuerat
appellari. Tu autem dñe. ℟.
Maria magdalene que fue
rat in ciuitate peccatrix: amã
do veritatem lauit lachrymis
ꝛ extersit crinibus pedes dñi.
Et vox veritatis impleť qua
dicit: dimissa sunt ei peccata
multa quoniã dilexit multum
℣. Que eniꝫ prius frigida ꝑec
cando remanserat: postmodũ
amando fortiter ardebat. Et.

Sed cum xp̃s Lectio. ij
illic ꝛ alibi predicaret il
la nutu ĩspirata diuino: ad do
mum symonis leprosi vbi au
diuerat eum discumbere pro
perauit: ꝛ non audens ut pec
catrix inter iustos apparere re
tro secus pedes domini stans
lauit lachrymis pedes eius:
capillis tersit: ꝛ vngento pre
cioso perunxit. Hec est illa ma
ria: cui domin⁹ tam maxima
beneficia cõtulit ꝛ tanta signa
dilectionis ostẽdit. Nã ab ea se
ptẽ demõia expulit: ĩ suo amo
re eã totalit̃ accẽdit: familiaris
simã eã sibi cõstituit: hospitã
suã fecit: ꝓcuratricẽ eã sibi ĩ iti
nere hr̃e voluit: ꝛ eã sic dulcit̃
excusauit. Tu. ℟. Emit maria
ꝑciosũ vnguẽtũ ꝛ vnxit pedes
dñi: repleta est tota domus mi
ro odore. Indignati sunt oẽs
qui videbant eam ꝛ dicebant
ut quid perditio hec potuit hoc

vendidari et dari pauperibus. ℟. Bonū opus operata est in me: nam semꝑ pauperes habetis vobiscū: me aūt nō semper habetis. Indignati. Lc. iij.

Accusauit eniz eam apud phariseū qui dicebat eaz immundā: et apud sororē suam: que dicebat ipsam ociosam: et apud iudam qui dicebat eam prodigā. Lachrymantē videns lachrymas cōtinere nō potuit. Eius quoqꝫ dilectione fratrez ipsi⁹ lazarū quadriduanū resuscitauit. Eius etiā amore martham sororē suā a fluxu sanguis quē septē annis ꝑpessa fuerat liberauit. Et ei⁹ meritis marcillam sororis sue famulā: beat⁹ venter q̄ te portauit dignā exclamare fecit. Tu autē. ℟. Intrauit ihesus in quoddā castellū: et mulier quedā martha nomine excepit illū in domū suā et huic erat soror nomine maria. Que etiaz sedens secus pedes dn̄i ihesu audiebat verbū illius. ℣. Dn̄e ait martha: nō est tibi cure q̄ soror mea reliquit me solam ministrare: maria inquit dn̄s optimam partē elegit que non auferet ab ea. Que. Gloria. Que. In secundo nocturno añ. Symon aūt intra se inquit: hic si esset ꝓpheta sciret vtiqꝫ que et qualis est que tetigit eum: q̄ peccatrix ē. ps. Eructauit. Añ. Et conuersus dn̄s post eā: veni in domū tuā: non cessat crine fuso hec meos osculari pedes. ps. Deus noster. Añ. Quoniā multū dilexeras dimissa tibi scito peccamina: et fide quia polles sacra in pace dimitto. ps. Fundamēta. ℣. Diffusa est gratia

De sermone bti gregorii pape

Lectio. iiij.

Adesto testis diuine misericordie maria de qua loqmur. Lauit eniz lachrymis maculas cordis et corporis et redemptoris sui vestigia tetigit: quia praua itinera dereliquit. Ecce iam antiquus hostis ea que de humano genere ceperat spolia amisit: supplantationis sue victoriā perdidit. Quotidie eni peccatores ad vitā redeūt. Quotidie de ei⁹ faucib⁹ redēptoris manu rapiunt. Tu autez dn̄e. ℟. Considerauit maria quid fecit: et noluit moderari quid faceret. Nō iussa venit inter epulas lachrymas obtulit. ℣. Quo dolore ardet: que flere et inter epulas non erubescit. Non iussa venit. Lectio. v.

Quid igit maria hac debem⁹ aspicere: nisi imensaz misericordiã cõditoris nostri: qui nobis in signo ad exẽplũ penitẽtie posuit eos: quos ꝑpniãm viuere post baptismũ fecit. Perpẽdo eteni petrũ: cõsidero latronẽ: aspicio zacheũ intueor hanc mariã ⁊ nihil in his aliud video: nisi ante oculos nostros posita spei ⁊ pñie exempla. Tu. R. Cuz venisset maria vbi erat iohãnes vidẽs eũ cecidit. Ad pedes eius. V. Sicut peccatorꝫ veniã: sic fratri suo obtinuit vitã. Ad. L. vj

Fortasse eniz aliqs lapsus est aspiciat petrũ: q amare fleuit qđ timide negauerat Alius cõtra primũ suũ i malicia crudelitatis exarsit aspiciat latronẽ: q ⁊ in ipso mortis articulo ad vite ꝓmia penitẽdo ꝑuenit. Alius auaricie estibus anhelãs aliena diripuit aspiciat zacheũ: qui si quid alieni abstulit quadruplũ reddidit. Alius libidinis igne succẽsus carnis mundiciã ꝑdidit: aspiciat hanc mariã q in se ardorẽ carnis: igne diuini amoris excoxit. Ecce oĩs de⁹ vbiqꝫ oculis nr̃is quos imitari debeamus obiecit: vbiqꝫ exẽpla misericordie sue opposuit. Tu. R. O felix sacrorꝫ lachrymis rigatio pedum: per quam meruit maria dici ⁊ esse eius dilecta. Ex quo pascunt in ethere sancti. V. Angelico pollet decore hec ⁊ hi per xp̃m. Ex quo

In tertio nocturno añ. Satagebat igit martha soror marie magdalene circa ministeriuz que sedens secus pedes domini audiebat verbum illius. Ps. Cantate. j. Añ. Nõ est martha ingt tibi cure q soror mea reliquit me solam ministrare: iube illi ut me adiuuet. Ps. Dñs regnauit ex. Añ. Et respondẽs illi dñs: vnũ extat certe necesse hec optimam sibi partẽ elegit que non auferẽ ab ea. Ps. Cantate. ij. V. Adiuuabit eam.

In illo tpe. Scd'm lucã. Rogabat ihesum quidam phariseus ut mãducaret cum illo. Et ingressus domũ pharisei discubuit. Et rel. Omelia beati gregorij pape. L. vij

Cogitanti mihi de marie penitentia: flere magis libet q̃ aliquid dicere. Cui⁹ eni uel saxeum pectus: ille huius peccatricis lachryme ad exẽplum penitendi non emolliẽt. Considerauit nãqꝫ quid fecit

noluit moderari quid faceret Super conuiuas ingressa est: nō iussa venit: inter epulas lachrymas fudit. Dicite quo dolore ardet que flere inter epulas non erubescit. Tu autem domine miserere nostri. ℟. Septem ergo maria demonia habuit: que vniuersis vicijs plena fuit: sz ecce quia turpitudinis sue maculas aspexit: lauāda ad fontez misericordie cucurrit. Cōuiuātesq3 nō erubuit ℣. Quia semetipsam grauiter intus erubescebat nihil quod foris vereciīdaret eē credebat Cōuiuantes. Lectio. viij.

Hanc vero quā lucas peccatricem mulierē: iohannes mariā noiauit: illā eē mariam credimus: de qua marc' septē demonia eiecta fuisse testat. Et quid per septez demonia eiecta fuisse testat. Et quid p septē demonia nisi vniuersa vicia designant. Septenario eni numero vniuersitas designat. Septem ergo maria demonia habuit que vniuersis vicijs plena fuit. Sed ecce qz turpitudinis sue maculas aspexit: lauanda ad fontez misericordie cucurrit: cōuiuātes nō erubuit. Nam qz semetipsam grauiter intus erubescat: nihil esse credidit: qd verecūdaret foris. Tu. ℟. Ecce maria que ad medicū venerat egra sanata est: ecce dñs ihesus eā quaz sanauerat: per pietatis sue potentiā confirmat dicēs: Fides tua te saluā fecit vade in pace ℣. Fides etenim saluā eam fecit quia hoc quod petijt se posse percipere non dubitauit: in pace autē ire pmittit: ut a veritatis sue itinere in viam scandali vlterius non diriuet. Fides tua. Lectio. ix.

Quid igitur miramur fratres. Mariā venientem an dñm suscipientē. Suscipientem an trahentē dicam. Melius trahentē z suscipientem: quia nimirū ipse per penitentiam traxit intus qui per mansuetudinē suscepit foris. Stās igit retro secus pedes dñi ihu lachrymis cepit rigare pedes eius: z capillis capitis sui tergebat: z osculabat pedes eius z vngento vngebat. Liquet fratres qz illicitis actibus prius mulier intenta vnguentum sibi pro odore sue carnis adhibuit. Quod ergo turpiter sibi exhibuerat: hoc iam deo laudabiliter offerebat. Tu autez

dñe. R. Armilla dñs maxillã leuiathan pforat: quia in effabili misericordie sue potentia sic malicie antiqui hostis obuiat ut aliquando eos etiam quos iam cepit amittat. Ecce enim maria magdalene quasi ab ore illius cecidit que post perpetratas culpas ad innocẽtiam redijt. V. Ubiqȝ eniz nobis occurrit diuina clementia quia et dedit homini precepta ne peccet: sed tamẽ peccãti dedit remedia ne desperet. Ecce Gloria. Ecce. V. Optimã partem elegit sibi maria. Que nõ auferet ab ea. Ad laudes antiphona. Rogabat ihesũ quidam phariseus ut manducaret cũ illo: et ingressus domum pharisei discubuit: et ecce mulier que erat in ciuitate peccatrix ut cognouit qȝ accubuisset in domo pharisei attulit alabastrũ vngenti. Añ. Stans retro maria secus pedes dñi ihesu lachrymis cepit rigare pedes eius et vngento vngebat. Añ. Uidens autẽ phariseus q vocauerat eum ait intra se dicens: hic si esset propheta sciret vtiqȝ que et qualis est mulier que tangit eum quia peccatrix est. Añ. Conuersus dominus ad symonẽ dixit: intraui in domũ tuam aquam pedib⁹ meis non dedisti hec mulier non cessauit lachrymis rigare pedes meos. Añ. Uxre demptoris nostri maria pedes tetigit maculas cordis et corporis lachrymis abluit: et cunctis spei et penitentie exempla contulit. Cap. ã. Hymnus.

Eterni patris vnice: nos pio vultu respice qui magdalenã hodie vocas ad thronum glorie. In thesauro reposita regis est: dragma perdita gẽmaqȝ lucet inclyta de luto luci reddita. Ihesu dulce refugium: spes vna penitentium per peccatricis meritum peccati solue debitum. Pia mater et humilis: nature memor fragilis: in huius vite fluctibus nos rege tuis precibus Uni deo sit gloria. supra. V. Audi filia. Añ. Recumbente ihesu in domo symonis pharisei: accessit ad eum maria magdalene afferens preciosam libram vnguenti. ps. Benedictus. Ad sextam cap.

Accinxit fortitudie lũbos suos et roborauit brachiũ

sutim: gustauit et vidit qr bona est negociatio ei⁹: nō extinguet in nocte lucerna ei⁹. Deo

Multe filie Ad.ix.cap.
cōgregauerūt diuitias tu supgressa es vniuersas. Deo

In secūdis vespis añe. Laudibus excelsis ois mundus exultat in solēnitate scē marie magdalene. ps. Dixit dñs. Añ

Satagēte circa frequēs ministeriū sorore sua: maria sedēs secus pedes dñi audiebat verbū illi⁹. ps. Laudate pueri. Añ

Maria q̄ vnxit pedes ihesu: et extersit capillis suis: et domus repleta est ex odore vnguenti ps. Letat⁹. Añ Cū aūt effudisset maria alabastrū sup caput dñi: impleta ē domus ex odore vnguenti. ps. Nisi dñs. Añ Dum redemptoris. ā. ad laud ps Lauda irlm. Cap. sup. R. Armilla dñs. Hymn⁹ et V. sup Añ. In dieb⁹ illis mulier que erat i ciuitate peccatrix ut cognouit q ihesus accubuisset i domo symonis leprosi: attulit alabastrū vnguenti: et stans retro sec⁹ pedes dñi ihesu lachrymis cepit rigare pedes eius: et capillis capitis sui tergebat: et osculabat pedes eius et vngento vngebat. ps Mgt. De sancto appollinare pontifice martyre. Oratio.

Deus q beatū appollinarē pontificē tuū: scōrum tuorū meritis coequāsti: cōcede ppitius: ut q ei⁹ cōmemorationis festa pcolim⁹ vite quoqz imitemur exēpla. Per. Lectio .j

Appollinaris petri apl̄i discipul⁹: ab eo in rauennā missus fuit h ordine. Surge accipe spm̄ scm̄ siīcqz pōtificatū et pge i ciuitatē q̄ vocat rauēna: et pdica populo de noīe ihesu: et ne formides. Tu. L.ij

Imponēsqz manū beatus petrus sup caput appollinaris dixit: Mittat dñs noster ihesus xp̄s angelū suū: q ppāret iter tuū et q̄ postulaueris annuat. Cūqz puenisset rauennā: vxorem tribuni infirmā sanauit: ipamqz cū viro suo et familia baptizauit. Tu. Lectio .iij

Quod quidē iudici nūciat: et ab eo protin⁹ appollinaris accersit. Ductusqz ad tēplū iouis ut ibi imolaret: dixit sacerdotibus idolop. Aurū et argentū idolis appensum: melius esset dare pauperibus: q̄ ante demones appendere. Propt̄ qd illico capit et fustib⁹ cedit et ibi semiuiuus relinquit. Tu aūt.

Cum autẽ sup mu- L.iiij.
tum quendã nomen dñi inuo
casset et statim curatus fuisset:
plus q̃ quingenti hoies credi-
derũt in dñm. Pagani autem
fustib⁹ cesuz phibebãt ihm no
minare. Sz appollinaris i ter-
ra iacens clamabat: qm verus
est deus. Tunc nudis pedibus
sup prunas eum stare fecerũt.
Sz cũ adhuc xpm constantissi
me pdicaret: extra vrbẽ cũ pie
cerunt. Tu autẽ. L.v.

Post hec cũ pontifices appol
linarẽ apud vespesianũ cesarẽ
de pluribus accusarẽt: misit ce
sar ad demosthenes patriciuz
ut euz sacrificare compelleret.
Qui tandẽ cũ sacrificare nol-
let: vsq ad mortẽ cesus ẽ. Hic
gloriosus martyr suam guber
nauit ecclesiam annis. xxviij.
mense anno dieb⁹ quattuor.
Tu autẽ. Lectio. vj.

Hic gloriosus martyr i virtu-
te nomis ihu signa aplica: fe
cit post tormẽta. Puellã resu
scitat mortuã: visum cõspicuũ
cecis reddit et loquelã mutis.
Obsessam a demone liberat:
leprosũ mundat. Morbo pe-
stifero dissoluta sanat mẽbra:
portentũ simulachri: sil cũ tẽ
plo deijcit. O dignissimus ad-
miratiõe pontifex: qui cũ pon
tificis dignitate: apostolicam
meruit accipere potestatẽ. Tu
autẽ. Omel. Nisi granũ. infra
de sancto laurentio. De san-
cta xpina virgine martyre pro
memoria. Oratio.

Deus qui beatam xpinã
virginẽ et martyrẽ diuer
sa penarũ genera pro fidei tue
attestatione supare fecisti: ei⁹
intercessiõe cr(ẽ)dẽtes a suis pra-
uitarib⁹ corrige: et in tuis man
datis pseuerare cõcede. Per.
De sancto iacobo aplo ad vẽ.
añ. O beate iacobe omni cor-
de ore cantãde: o patrone sin-
gularis: amabilis intercede p
nobis ad dñm. ps. Oia lauda.
R. O sancte iacobe xpi aple o
veritatis doctor egregie inter-
cede p deuotis famulis: ut nos
dei larga clementia custodiat
omni tpe. V. Oratio tua nos
ptegat in pñti vita et p tua pa-
trocinia consequi mereamur
gaudia sempitña. Ut nos. Glo
ria. Ut. Hymn⁹. Exultet celũ.
V. In omnẽ terrã. Añ. O lux
et dec⁹ hispanie sanctissime ia-
cobe qui inter aplos primatũ
tenes: prim⁹ eoz martyrio lau
reatus: o singulare psidiũ qui
meruisti vidẽ redẽptorez nrm

adhuc mortalē in dei transfor
matum exaudi preces seruo⁊
tuo⁊: ⁊ intercede ꝑ nostra salu
te omniū𝔮 populo⁊. ps. Ma
gnificat. Oratio.

Esto dn̄e plebi tue sancti
ficator ⁊ custos: ut aposto
li tui iacobi munita presidijs:
⁊ conuersatione tibi placeat: ⁊
secura mente deseruiat. Conti
nuetur de sancto xp̄oforo oratio.

Deus cuius virtute beat⁹
xp̄oforus diuersa supa
uit tormēta: fac nos quesum⁹
eius interuētionib⁹ vniuersas
inimici insidias superare. Per.

Iacobus iste apo- L. i.
stolus dictus est iacobus
zebedei: iacobus frater iohis
euangeliste: ⁊ iacobus maior
Hic beatus apostol⁹ dum post
ascensionē dn̄i ꝑ iudeam ⁊ sa
mariā ꝓdicaret. Magus qui
dam hermogenes cū pharī
seis discipulū suū noīe philetū
ad eū misit ut eū philetus co
rā iudeis cōuinceret q sua pre
dicatio falsa esset. Sꝫ cū apo
stolus eū corā omnib⁹ rōnabi
liter cōuinceret: redijt ad her
mogenē doctrinā iacobi ap
probans: ⁊ ei⁹ discipulū se fie
ri velle contestans: ⁊ ut ipse si
militer efficeret ꝑsuadēs. Tu.

Tunc hermogenes L. ij.
iratus arte sua magica vinxit
philetū ut se mouere nō posset
dixit𝔮 ei. Videbim⁹ si iacob⁹
tuus soluet te. Qđ cū philetus
aplo ꝑ pueru⁊ suū intimasset:
misit ad eū apl̄us sudariū suū.
Quo tactus solutus est: ⁊ cur
rens venit ad iacobū insultās
maleficijs magistri. Irat⁹ her
mogenes: aduocauit demōes
ꝓcipiens eis: ut apostolū cum
phileto ad se ducāt. Tu. L. iij.

Venientes igit̄ demones vbi
iacobus orabat: vlulatū i aere
habere ceperūt dicentes. Ja
cobe apl̄e dei miserere nostri:
q2 anteq̄ veniat tēp⁹ incēdis
nos ⁊ iam exurimur. Quibus
apostolus. Ut qd venistis ad
me? Qui dixerunt. Misit nos
hermogenes ut te⁊ philetū ad
ipsū ꝑduceremus. Dicit eis ia
cob⁹. Ite adducite hermoge
nē vinctū ad me. Qui abeūtes
restibus ligatū adduxerūt ad
apostolū. Tu autē. L. iiij.

Post hec hermogenes credi
dit in dn̄m: ⁊ omnes libros ar
tis sue tradidit aplo cōcreman
dus. Apl̄us autē iussit eos di
mergi in mare. Quo facto te
nere cepit plantas apl̄i dicēs.
Aiax liberator accipe peniten

tem quē iudentē et detrahen-
tem hactenus sustinuisti. Uiden
tes autē iudei hermogenē cō-
uersuz ad dñm zelo cōmoti te-
nuerunt apostolum. Abiathar
aūt pontifex: misso fune in col
lo apli: ad herodē agrippā eū
fecit duci. Tu autē dñe miserē
nostri. Lectio. v.

Cū autē iussu herodis apłus
ad decollandū duceret quidā
paraliticus in via iacēs ad eū
clamabat ut sanitatē reciperet
Cui apłus ait. In noīe ihu xpi
surge sanus: et bñdic creatorē
tuū. Qui statim sanus surrexit
Josias autē scriba q funez in
collo eius miserat: hec vidēs: ad
pedes eius se proiecit: et se xpia-
nū fieri postulauit. Tu. L. vj.

Tūc abiathar missa de eo le-
gatiōe ad herodē: impetrauit
ut cū iacobo decollaret. Cum
aūt decollari deberēt: apłus a
spiculatore lagenā aque petijt
et ptinus iosiā ibidē baptizauit.
Illico aūt capitis obtrūcatio-
ne vterqz martyriū cōsūmauit
Decollatus igit est beatus apłs
viij. kalen. augusti. Et postmo
dū. viij. kalen. aprilis Compo
stellā translatus et demum. viij.
kalen. ianuarij est sepult9. Tu.
Scdm Matheum.

In illo tpe: Accessit ad ihe
sum mater filioꝝ zebedei
cū filijs suis: adorans et petēs
aliqd ab eo. Et reliq. Omel.
venerabil' bede pſbyti. L. vij.

Dominus ac redemptor nr̄
vulnera supbie nr̄e sana
re desiderans: et ipse cū in for-
ma dei esset formā hoīs acce-
pta: hūiliauit semetipsū factus
obediēs vsqz ad mortē: et nos
qz si culmen vere sublimitatis
ascendē volum9: iter hūilitatꝭ
arripe pmonet nos: si verā vi-
tā vidē cupim9 et aduersa qꝫ
seculi ptīl: et ipsā qz mortē pa-
tienē ferre pcepit. Tu. L. viij.

Promisit nob dñs dona glie
sz pmisit certamina pugne. Di
xit pmittens: erit merces vr̄a
multa: et eritis filij altissimi: sz
pdixit iubēs: diligite inimicos
vr̄os: benefacite: mutuū date
nihil inde sperātes. Ita igitur
pmia pollicet electis: ut digna
premijs merita pmonstraret:
sic vitā donat eternaz ut p an-
gustā portā et artāviā ad hanc
puenienduū esse decernat. Tu.

Unde etiā in ho Lectio. ix.
dierna sancti euangelij lectio-
ne: cum filij zebedei ab eo se-
des regni peterent cōfestim il-
los ad bibendū calicem suuz:

hoc ẽ ad imitandũ sue passionis agonẽ reuocat: ut meminissent qr celestiũ sũma petere nõ nisi p abiecta et aspera terrestriũ deberent. Lu. Añ. Visitet nos deus oriens ex alto: precibusq; sancti iacobi redimat nos ab inimicis: et dirigat pedes nostros in viam pacis. ps. Bñdictus. Añ. Aue ꝑpetue salutis aplẽ: aue veritatis doctor inclyte: aue celestis verbi ꝑdicator egregie: tu nos sancte iacob e tuo natalitio pijs precibus cõmenda deo. ps. Magt. De scã anna matre virginis marie benedicte: si expedierit fieri integras vesperas: tunc sun psalmos. Añ. Celeste beneficiũ introiuit in annaz de qua nata ẽ nobis maria virgo. ps. Omnia laudate. Caplm. Mulierẽ fortem quis inueniet. ã. de sancta maria magdalena. R. Firma fide. Hymnus.

Clara diei gaudia modulizat ecclia i anna dei famula pangunt celi miracula. Anna regũ progenies et sacerdotũ series: stirpẽ illustrez patribus suis ornauit actibus. Nupta celi iudicio fideli mtrimonio: iuxta verbũ angelicũ fructũ concepit celicũ. In secũda ꝑ tempore ꝑpe marcescẽs corpore decreto patris luminũ parit reginã virginuz. Obtentu matris filie maria plena gratie: nobis auctorẽ omniũ reddat anna ꝓpitiũ. Sit laus paterno lumini sit filio uel flamini: qui nos p anne meritũ celi transducat ambitum. Amen. V. Specie tua. Añ. Aue gẽma claritatis ad instar carbũculi: aue rosa ꝑadisi more fragrãs balsami: ãna mater matris xp̃i: gl'iosa meritris assistentes tuis laudibus celi iuge gaudijs. ps. Magt. Oratio.

Deus qui beate anne tantã gratiã donare dignatus es: ut mariã virginem gloriosam i vtero suo portare mereref: p̃sta quesumus: ut p intercessionẽ matris et filie ad celestẽ hierusalem ꝑuenire mereamur. Per. Inuitatoriũ In honore beatissime anne. Iubilemus et cantemus dño. ps. Venite. In primo noctur. añ. Apud deuz et hoies horũ vita claruit que nequaq; iuste vnq; reprehendi potuit. ps. Dñe dñs. Añ. Substantia nempe sua diuisa triphārie: partẽ vnã impendebant tẽplo uel ecclesie. ps. Celi enarrãt. Añ. Peregrinis et ege-

nis erogabant aliaꝫ: clientule qꝫ sue sive sibi tertiã. ps. Dñi ẽ terra. ℣. Specie tua. Ex translatione sci hieronymi ad paulam ꝛ eustochiũ. Lectio .j.

Postulantes filie ipsim: postulãtes sorores dilectissime: ut si quid forte alicubi i ignotis voluminib⁹ de sancta ãna ac beatissima matre theotece .i. dei genitricis inveniã: ad ei⁹ laudẽ ꝛ gloriã latio sermõe pmã. Ergo mulieres sancte virgines ꝛ vidue: non me arguat sanctitas vr̃a: si statim petitioni vr̃e nõ me obtẽperaui: libellũqꝫ grecũ de palato q dei ꝓvidẽtia man⁹ in meas incidit in latinũ sermonẽ cito nõ transtuli. Tu. ℟. Nazaren⁹ pater huius vite vir egregie: mater aũt de bethleem. Regali fulsit semine. ℣. Dignũ eni erat talẽ hoc oriri ordine. Lectio .ij.

Igitur mulieres sancte virgines ꝛ vidue xp̃i sponse: in ꝓposito disserendo elevate cũ moyse man⁹ ut petitionis vr̃e adimpletio labore supato vestrarũ orationũ sit fruct⁹. Naꝫ de qua agimus res est ꝓcelsa: res ꝓclara: res oĩ laude digna Hec est eni arbor bona d qua vga exorsa p se divinit⁹ floruit Merito q̃ mater dei genitrici cui⁹ hodie omnes solennitatẽ celebram⁹ anna dicit .i. gratia Nã gratia erat plena: felix ꝛ oĩ laude dignissima q: ex ea per ei⁹ filiã benedictã ort⁹ est sol iusticie: xp̃s deus nr̃. Tu aũt. ℟. Quadã die soli anne angelus apparuit dicẽs illi flere noli te deus exaudivit. ℣. Sic dolorẽ ei⁹ gravẽ cõfortãs cõpescuit dicens. Lectio .iij.

In historijs .xij. tribuũ isrl̃ legit q iacob⁹ apls hierosolymitan⁹ ep̃us asserit beate anne gen⁹ ex bethleem fuisse: qd credim⁹ nõ fortuito cõtigisse sꝫ divina ꝓvidentia dispensante Nã cũ bethleem domuꝫ panis significet: congruũ fuit: ut qd ex bethleem genere esset significationẽ illaꝫ diffiniret. Qua ꝓpter ut voluit deus: beata ꝛ gloriosa anna semẽ inclytum generavit: qd factũ est panis angeloꝝ. Tu. ℟. Firma fide fidẽs crede nec sis ultra dubius. Cũ ꝓsertim ãne an⁹ iam tumescit uter⁹. ℣. Quia deus vr̃os pius exaudivit gemitus Cum. Gl'ia. Cũ. In secũdo nocturno añ. Ea quidẽ tẽpestate ꝓesul erat ysachar q ioachim infecũdi refutabat munera. ps

Eructauit. Añ. Exprobrabat ⁊
dicebat hūc valde p̄sumere: q
fecūdis infecūdus se captabat
iūgere. ps. Deus nr̄. Añ. Nō na-
ture sed pctī vicoꝛ erat dn̄o: si
vterū cū interduꝫ obstruit ali-
cui⁹: ad hoc facit vt denuo re-
paret melius. ps. Fundamēta
℟. Diffusa est gratia. L. iiij.

Legi enī in historia supe-
rius mēoꝛata: q̄ vita ioa-
chim ⁊ anne gl'iose: simplex ⁊
recta ante deuꝫ: ⁊ apud hoīes
irrep̄hēsibilis ⁊ pia erat. Nā
cū essent diuites omnē substan
suā triphariē diuidebāt. Unā
partē tēpli seruitoꝛib⁹ impēde-
bant. Aliā peregrinis ⁊ paupib⁹
erogabāt. Tertiā sibi ⁊ fami-
lie sue vsib⁹ seruabāt. Factū ē
aūt cū appropinq̄sset dies fest⁹
magn⁹ encēnioꝝ: venit ioachī
inter suos cōciues cū oblatiōe
quē ysachar princeps sacerdo-
tum despexit suaq̄ munera di-
cens. Indignū est te ioachim
offerre deo munera infecūdū.
Tu. ℟. Uerbis nāq̄ nascitu-
ram nūc p̄sago filiā: dei ma-
trem foꝛe gratam. Specie pul-
cherrimā. ℣. Uocabitis hanc
mariā gratia munificā. Spē.

L. v.

Audiens igit̄ ioa-
chim huiusmodi oppro-
bria dolens abscessit dicens.
Ibo in heremū ⁊ vacabo oꝛa-
tionibus ⁊ ieiunijs donec me
visitabit dn̄s. Anna vō īt̄ mu-
lieres honestate ⁊ sanctitate fa-
mosa vt hec audiuit tristis effi-
citur: ⁊ vestes induit lugubres
nocte dieq̄. Oꝛabat g̊ dicens
Benedic me dn̄e deus patruꝫ
meoꝝ ⁊ exaudi me: sicut exau-
disti saram ⁊ benedixisti: cui fi-
liū ysaac cōcessisti. Et ecce an-
gelus astitit dicens ei. Anna
audiuit dn̄s vocem ⁊ dep̄ca-
tionē tuā. Ecce concipies ⁊ pa-
ries filiā: cui⁹ sonus exibit in
omnē terrā. Tu. ℟. Exprobra-
bat ⁊ dicebat hunc valde p̄su-
mere. Qui fecūdis infecūdus
se captabat iūgere. ℣. Et statu-
tum legis rituꝫ contendebat sol-
uere. Qui. Lectio. vi.

Confoꝛtata igit̄ ⁊ exhila-
rata beata anna ex allo-
cutione angeli dicebat. Uiuit
dn̄s q̄ prolem quam genuero
offeram ipsam dn̄o deo meo:
eritq̄ seruiēs dn̄o cunctis die-
bus vite sue: que ⁊ cōpleta vt
dicta sunt. Exultet ergo mun-
dus vniuersus in tanto subsi-
dio beate anne ex q̄ virgo pro-
dijt: in cuius vtero verbuꝫ dei
factū est caro. O vere benedi-

cta fecunditas gloriose anne: ex cu⁹ gremio deus ⁊ hō prodijt: cui est honor ⁊ gloria i secula seculorū. Amen. Lu. ℟. Erant autē circa templū iuxta psalmos graduū: gradus quidam alti dantes iter p̄bentes arduū. Hos maria scandit sola: nec querens suffragia. ℣. Que ⁊ quāta sit futura: bonuꝫ dans iudiciū. Hos. Glia. Hos In tertio nocturno añ. Infecundo cū fecūdis mos nō erat sistere: nisi deus pei⁹ daret masculinū gignere. ps. Cantate. j. Añ. Hoc ioachim cōturbat̄ cōfusus opprobrio quē pontifex templi protsus obiectauit eulogio. ps. Dñs regnauit exult. Añ. Contribules ⁊ conciues q̄ tunc illi aderant nequiuere cōtraire legi quā didicerant. ps. Cantate. ij. ℣. Adiuuabit eā. Omel. Simile est regnū celorū thesauro. de cōmuni virginū. ℟. Indyta stirps iesse virgam pduxit amenā. De qua p cessit flos miro plenus odore. ℣. Est hec v̄ga dei mater flos est⁹ ab illa De qua. ℟. Forinsecus nō manebit: sꝫ in templo semp erit: ne de illa quicꝙ̄ mali uel sinistruꝫ possit dici. De q̄ ibe debet nasci: vniuersi salus mūdi. ℣. Hec ē virga dei mater q̄ diuinuꝫ pfert florē: ⁊ fert fructū cōtra morē. De qua. ℟. Preces tue sūt accepte in conspectu dñi. Nō dolebis sꝫ gaudebis immunis opprobrij. ℣. Uxor tua deo chara concipiet ⁊ pariet filiā noīe mariā. Nō. Glia. ℣. Ora p nobis. Ad laudes añ. Uirgo semp hec maria stirpe nata regia ex dauid regis veneranda pcessit prosapia. Añ. A nazareth oriunda versat̄ hierosolyma: ⁊ in tēplo illic sancto nutrit̄ iuuencula. Añ. Hec ioachim viro iuncta matris dei mater facta chara deo ē ⁊ grata. Añ. Nec ad gazam ex hic suā remeare voluit nā dedecus magis ⁊ plus augmentari timuit. Añ. Ex hoc autē opprobrio ioachim pulsus nimio vna cū suis bestijs mox secessit pascuis. Caplm. ā. Hymnus Anna regū progenies ā. in hymno ad vesperas ℣. Audi filia. Añ. De mutua visione ⁊ promissa simul prole domū suam sunt regressi: facti leti ⁊ iocundi. ps. Benedictus. Oratio. ā. Ad horas. Ria. ⁊ ℣. de cōmuni virginū. In secundis vesperis añe. de laudibus Caplm supra. ℟. Quadā die.

hymn[us]. V. ad. M. A. An. Felix an
na felicē filiā generare prome
ruit nūc celi reginā ⁊ mūdi do
minā ore ꝓphetico ⁊ ante secu
la ꝑsignatā. ps. Magt. De san
cta martha v[ir]gine hospita xpi.

Exaudi nos de[us] Oratio.
salutaris n[oste]r: ut sicut de bea
te marthe virginis tue festiui
tate gaudem[us]: ita pie deuotio
nis erudiamur effectu. Per.

Eodē die de scīs septē dormiē
tibus p memoria. Oratio.

Deus q in scīs septē dor
mientib[us] tue virtutis po
tentiā ⁊ resurrectiōis testimo
niū mūdo declarasti: da nob
quesumus eorū meritis in ce
lesti patria cū ipsis ꝑpetuā pos
sidere mansionē. Per. L. i.

Venerabilis hospita xpi:
beata martha de regali
exorta ꝓgenie: lazari ⁊ marie
magdalene soror vterina: cha
ritate redūdans: castitate pol
lens viriles legit evitasse ᵒtact[us]
Hec hospitalitati semꝑ inten
ta ipsū saluatorē mūdi meruit
frequenter recipe in suo hospi
tio. Unde ⁊ ei[us] hospita specia
liter noiat. Que p[ost] ascensionē
dn̄i cū beato maximino ⁊ laza
ro ac sorore maria: relicta pa
tria: ⁊ patrimonio satis largo
vsq[ue] marsiliā dn̄o duce puene
runt. Tu autē. Lectio. ii.

Post modicū itaq[ue] tēpus ad
therasconē se trāstulit: vbi dra
conē ingentē inueniēs: hoies
⁊ bestias deuorantē: ⁊ naues
trāseūtes ꝑ rhodanū sepi[us] sub
mergētē ad clamorē ppl̄i plan
gentis ipsū adijt. Quem aqua
bn̄dicta aspgens: signo crucis
ᵒtra eū facto: cingulo ꝓprio al
ligatū ppl̄o tradidit laceran
dū. Qui q[uia] terascus vocabat:
loc[us] therasconis ē appellatus.
In hoc autē loco beata mar
tha p̄dicatione sua multos cō
uertit: ⁊ religiosaꝝ ꝑsonaꝝ cō
uentū ᵒstituit. Tu. L. iii.

Cū autē illic ꝑ multū tempus
gloriosis exemplis magnisq[ue]
miraculis coruscasset: obitum
suū circiter ante annū sibi dn̄s
reuelauit. Cui etiā ante obitus
sui diē apparēs dixit. Quia to
tiens me in hospitio suscepisti
Ueni dilecta mea i palatio ce
li a me suscipieda. In hora
igit[ur] sepulture sue beat[us] fron
to apud petragoras diuina ce
lebrans a xp̄o iuitat[us]: miracu
loseq[ue] rapt[us] ad sue hospite exe
quias venit: quib[us] pactis reli
cta cyrotheca in testimonium
rei geste: rediit ad diuia ince-

pta cõplenda officia. Tu autẽ

De sanctis panthaleone nazario et celso martyrib⁹. Oratio.

Deus qui nos cõcedis sanctorũ martyrũ tuorũ: panthaleonis nazarij et celsi natalitia colere: da nobis in eterna beatitudine de eorũ societate gaudere. Per. Lectio.j.

Temporibus maximiani panthaleon fili⁹ senatoris pagani: tradit⁹ fuit a patre cuidam medico: ut illũ instrueret in arte sua. Cũ aũt frequenter transiret p domũ cui⁹dã presbyteri: instruxit ipse eũ in fide catholica et baptizauit. Tantã aũt gratiã cõtulit illi deus ut i noie xp̃i sanaret ĩfirmos. Quo viso et pr ei⁹ cõuersus ẽ ad fidẽ. Demũ apud impatorẽ accusatus: post inumera tormenta ligatus ad radicẽ oliue pcussus interijt. Tu autẽ. Lectio.ij.

Cum sc̃us nazarius genẽ nobilis xp̃m in plurib⁹ vrbib⁹ predicaret: iussu neronis inquisitus iuẽtus ẽ apud hebredimũ vbi edificabat oratoriũ. Geruasius aũt et ꝓthasius q ad doctrinã ei⁹ cõuenerant erant cũ eo: et celsus infans lapides porrigebat. Cum igiĩ vincti ducti fuissent corã nerone facte sunt tenebre sup faciem eius: et eorũ facies vise sũt sicut sol. Tu aũt

Tandẽ geruasio et Lectio.iij. ꝓthasio mediolanũ missis: precepit nero nazariũ cum puero celso in mare pijci. Qđ cum factum fuisset: et orta tempestate naute piclitarent: illis in mari sine tempestate apparentibus cũ eos recepissent in naticula sedata est tempestas. Et naute idola cõtempserũt. Uenientes autẽ mediolanũ de mandato neronis qui eos ibi aduenisse audierat: in ergastulo a p̃fide occulte interempti sunt. Timebant eni tumultũ populi ꝓpter eos et ꝓpter ṽtutes quas faciebant. Tu aũt. De sanctis felice cũ socijs suis martyribus.

Presta q̃sum⁹ Oratio. oipotens de⁹ ut sicut populus xp̃ianus martyrũ tuorũ felicis simplicij faustini et beatricis temporali solẽnitate cõgaudet: ita pfruat eterna: et qđ votis celebrat pio comprehendat effectu. Tu autẽ. Lectio.j.

Felix loco liberij in papã eligiĩ. Qui facto concilio declarauit constantium augustũ hereticũ: et ob hoc ab ipso constantio eijciĩ. Et cũ in suo predio habitaret inde educt⁹

martyriū capitis truncatione cōsūmauit. Raptus autē inde a p̄sbyteris et clericis in basilica quā ipse in via aurelia construxerat honorifice sepelitur circa annos dñi trecentos. Tu.

Simplicius et faustinus fratres cū sacrificare contemnerēt sub diocleciano multa rome supplicia pertulerunt. L. ij.
Tandē data sup eos sententia decollati sūt: et in tyberim corpora eorum proiecta. Que deinde nutu diuino inuēta sūt: iuxta locū q vocat sextū philippi via portuēsi: leuata de fluuio et ibidem sepulta a beatrice sorore ipsorum: et iohe et crispo p̄sbyteri iiij. kalendas augusti. Tu aūt

Factū est autē ut L. iij.
quoddā prediū qd fuerat beatricis cōmune cū fratrib⁹ vicinus ambiret lucreti⁹. Hic itaqz sanctā beatricem fecit teneri et ad idolorum sacrificia pduci. Illa vo clamabat. Nō sacrificabo demonibus: quia xp̄iana sum. Cumqz martyr sancta diuersis supplicijs fatigata i xp̄i confessione pstitisset: ambitiosus lucretius: iussit eam a suis seruis nocte p̄focari et sic emisit spiritū. Cuius corpus venerabilis lucina honorifice circa fratres suos sepeliuit. Tu autē

De festo depositiōis sancti ladislai regis confessoris omnia sicut in festo suo alio. ō. preter sequentē orationem.

Deus qui beato ladislao regi confessori tuo: post terrene dignitatis fastigiū eternitatis laureā contulisti cōcede ppitius: ut qui eius depositionis diem deuotis mentib⁹ veneramur i terris ipsi quoqz in gloria consociemur in celis Per. Continuetur. De sanctis abdon et sennes martyribus p memoria. Oratio.

Deus qui sanctis tuis abdon et sennes ad hāc gloriam veniēdi copiosū munus gratie contulisti: da famulis tuis suorum veniam peccatorum: ut sanctorū tuorum intercedentib⁹ meritis ab omnib⁹ mereamur aduersitatibus liberari. Per. De sancto germano episcopo confessore p memoria. Oratio.

Presta quesumus omnipotens deus ut beati germani confessoris tui atqz pontificis veneranda solēnitas: et fidei nostre constantiā operet et pacē. Per. De festo ad vincula scti petri apostoli ad vē. añ. Solue iubente deo terrarum petre cathenas: qui facis ut pateant celestia regna beatis. ps.

Omnia laudate. Capitulum. Misit herodes rex. ut supra. in alio festo suo primo. R. Surge petre. Hymnus. Jam bone pastor. Sit trinitati. V. In omnem terram. Antiphona. Angelus domini astitit et lumen refulsit in habitaculo carceris: percussoque latere petri excitavit eum dicens: surge velociter: et ceciderunt cathene de manibus eius. Ps. Magnificat. Oratio.

Deus qui beatum petrum apostolum a vinculis absolutum illesum abire fecisti: nostrorum quesumus absolve vincula peccatorum: et omnia mala a nobis propiciatus averte. Continuetur. De sanctis machabeis. Oratio.

Fraterna nos domine martyrum tuorum corona letificet: que et fidei nostre prebeat incitamenta virtutum: et multiplici nos suffragio consoletur. Per. Invitatorium. Venite adoremus regem regum. Qui in celo et in terra primum sanctus donum dedit petro ius ligandi atque solvendi. Ps. Venite. In primo nocturno antiphona. In plateis ponebantur infirmi in lectulis: ut venienti petro saltem umbra illius obumbraret quemque illorum et liberarentur ab infirmitatibus suis. Ps. Celi enarrant. Antiphona. Ait petrus principibus sacerdotum ihesum quem vos interemistis suspendentes in ligno hunc deus suscitavit principem ac salvatorem exaltavit: ad dandam penitenciam in remissionem peccatorum. Ps. Benedicam. Antiphona. Petrus apostolus dixit paralitico: enea sanet te dominus ihesus christus surge et sterne tibi: qui continuo surrexit: et omnes qui videbant conversi sunt ad dominum. Ps. Eructavit. V. In omnem terram. De actibus apostolorum. Lectio prima.

Misit herodes rex manus ut affligeret quosdam de ecclesia. Occidit autem iacobum fratrem iohannis gladio: videns autem quia placeret iudeis apposuit apprehendere et petrum. Erant autem dies azimorum. Quem cum apprehendisset misit in carcerem: tradens eum quatuor quaternionibus militum custodiendum volens post pascha producere eum populo. Et petrus quidem servabatur in carcere: oratio autem fiebat sine intermissione ab ecclesia ad deum pro eo. Tu. R. Symon petre antequam de navi vocarem te: novi te: et super plebem meam principem te constitui. Et claves regni celorum tradidi tibi. V. Quodcumque ligaveris super terram erit ligatum et in celis: et quodcumque solveris super terram erit solutum et in celis. Et tibi. Lectio ii.

CUm aũt pducturus eum esset herodes in ipsa nocte: erat petrus dormiẽs inter duos milites: vinct⁹ cathenis duab⁹ ⁊ custodes ante ostium custodiebant carcerẽ. Et ecce angelus dñi astitit ⁊ lumen refulsit in habitaculo carceris: pcussoq; latẽ petri excitauit eũ dicens. Surge velociter: ⁊ ceciderũt cathene de manib⁹ ei⁹ Tu autẽ. ℟. Si diligis me symon petre pasce oues meas: dñe tu nosti q2 amo te. Et animã meã pono p te ℣. Si oportuerit me mori tecũ nõ te negabo. Et Lectio.iij.

ET petr⁹ ad se reuersus dixit. Nunc scio vere quia misit dñs angelũ suũ: ⁊ eripuit me de manu herodis: ⁊ de oĩ expectatione plebis iudeorũ. Consideransq; venit ad domũ marie matris iohis qui cognominabat̃ marchus: vbi erant multi ɔgregati ⁊ orãtes. Pulsante autẽ ipso ad ostiũ ianue processit puella ad videndum noie rode. Et ut cognouit vocem petri pre gaudio nõ aperuit ianuã: sed introcurrẽs nũciauit stare petrũ. Tu autẽ. ℟. Tu es petrus ⁊ sup hanc petrã edificabo ecclesiã meã: ⁊ porte inferi nõ preualebũt aduersus eã. Et tibi dabo claues regni celorũ. ℣. Quodcũq; ligaueris. ℣. In secũdo nocturno añ. Factũ est ut quedã discipula nomine thabita plena operibus bonis ⁊ elemosynis: infirmata moreret̃: miserũt autẽ discipuli ad petrum rogantes ne pigritet̃ venire vsq; ad nos ps. Oẽs gentes. Añ. Aduenięte petro circũsteterunt illũ oẽs vidue flentes ⁊ ostendẽtes tunicas ⁊ vestes quas faciebat il dorcas. ps. Exaudi deus dep̃. Añ. Ponẽs petrus genua sua orabat: ⁊ conuersus ad corp⁹ dixit: thabita surge: at illa aperiens oculos ⁊ viso petro resedit: dansq; illi manũ erexit eã: ⁊ sanctis ac viduis assignauit viuã. ps. Exaudi deus orationem. ℣. Constitues eos principes Lectio.iiij.

FEstũ beatissimi petri apostoli qđ dicit̃ ad vincula quadruplici de causa fuisse noscit̃ institutũ. In memoriã. s. liberationis alexandri pape: p destruendo ritu gentiliũ: ⁊ p impetranda absolutione spiritualiũ vinculoꝝ: hec tñ pro-

sequi p singula longū esset. Cū
igit̄ petrus custodiret̄ in carcē
tandem liberatus: venit cum
angelo ad portā ferream que
vltro aperta est eis. Tu autē.
℟. Dn̄e si tu es iube me venire
ad te sup aquas. Et extendēs
manū apprehendit eū: ꝛ dixit
ibi: modice fidei quare dubi-
tasti. ℣. Cūq; vidisset ventum
validū venientē timuit: ꝛ cum
cepisset mergi clamabat dicēs
domine saluū me fac. Et extē-
dens manū. Lectio. v.

Angusta porta imo ferrea
est que ducit ad hierusa-
lem celestē: sȝ apostolorū vesti-
gijs nobis iam facta ē meabi-
lis: qui sanguine ꝓprio ferreuȝ
vicerūt ostium. De hoc ita ait
orator. Ferrea quid mirū si ce-
dunt ostia petro. Quem deus
etheree custodē deputat aule.
Ecclesiāq; suā faciens retinere
cacumen. Infernū supare iu-
bet. Ille itaq; petro ferreā por-
tam aperuit qui portas inferi
patefecit. Tu autem. ℟. Sur-
ge petre ꝛ indue te vestimētuȝ
tuū: accipe fortitudinē ad sal-
uādas gētes. Quia ceciderūt
cathene de manibus tuis. ℣.
Angel' domini astitit ꝛ lumen
refulsit in habitaculo carceris
ꝑcussoq; latere petri excitauit
eū dicens: surge velocit̄. Quia
ceciderunt. Lectio. vj.

Sed quod tunc circa san-
ctū petrum fm̄ litterā ge-
stum est: circa nos quoq; my-
stice geri cognoscimus: si fidē
petri sequamur. Sumus enī ꝛ
nos in hoc mundo quasi i car-
cere constituti. Si ergo a deo
visitari mereamur: mittit̄ ad
nos angel' dei: ꝛ dicit ad vnū-
quēq; nostrū: precingere ꝛ cal-
cia te ꝛc. Precingimus nos: si
lumbos corpis nostri pudici-
tie cingulo circūdamus: dicē-
te apostolo. Sint lumbi vestri
ꝑcincti in castitate. Tu autem.
℟. Tu es pastor ouiū priceps
apostolorū tibi tradidit deus
omnia regna mūdi. Et iō tra-
dite sūt tibi claues regni celo-
rū. ℣. Tibi enī a domino col-
lata est potestas ligandi atq;
soluendi. Et ideo. Glia. Et iō.
In tertio nocturno aīe. ꝑ or-
dinem cū suis psalmis ꝛ. ℣. ā.
in natali eius dē gloriosi apo-
stoli. Omelia. Quē dicunt. ibi-
dem cū ceteris ꝑ ordinē ꝑ to-
tius diei officio ꝑter orationē
supius descriptā. Ad Mḡt aū.

O clauiger celi et princeps apostolorū petre potestate tibi tradita nostrorū solue peccatorū vincula: ouesq; tuas tibi a dño traditas magnifica intercessione tua fac tecū gaudere in eterna letitia. ps Magt. De sancto stephano papa martyre. Oratio.

Deus q nos beati stephani martyris tui atq; pontificis annua solēnitate letificas: concede propitius ut cuius natalitia colim⁹ de eius dē protectione gaudeamus. Per.

Predicante beato L. i. stephano vrbis rome episcopo verbū dei: tēpibus valeriani prefecti: galieni et maximi consolū multi ad fidē dñi sunt cōuersi. Quorū vn⁹ simphorianus noīe: q2 idolis imolare noluit: extensus in catasta et fustibus cesus vna cū olympio et cū vxore olympij exuperia et filio theodolo iussu valeriani ducti iuxta amphiteatrū et ligati manibus et pedibus spiritū domino reddiderūt. Tu aūt. L. ii.

Alius vo nanesius noīe capite truncat⁹ est: et filia eius iugulata. Alius autē noīe tertulianus suspensus est in eculio: et ad vltimū subiēs capitalē sententiā expirauit. Tandem vo tentus beatus stephanus cum nollet aliquatenus sacrificiū dijs offerre iussit eū valerian⁹ duci ad templum martis. Tu.

Ubi cum essent facta L. iii. tonitrua magna: ad beati stephani preces corruit templū martis: et fugientib⁹ paganis ipse cum fidelibus xpianis veniens ad cimiteriū lucine: obtulit ibi sacrificiū deo. Qd audiens valerianus misso exercitu: in ipsa missarū celebratiōe fecit eum decollari in sede sua. Cuius corpus accipiētes xpiani sepelierūt i cimiterio calixti. Tu autē. De festo inuentiōis corpis beati stephani prothomartyris. Quidā faciunt officium simul de ipso sancto stephano: cū sanctis gamaliele: nichodemo et abibon tāq; de martyrib⁹: qd contrariat officio curie romane. Et etiā ex eo videt et est incongruū. Primo q2 nō omnes vitā suam pretie: sed solus beat⁹ stephan⁹ martyrio terminauerūt. Secundo q2 cōmuniter hoc festū dicitur inuentio corpis beati stephani pthomartyris: cūtis inuentio omniū simul facta fuerit. Et ideo sufficit ut de illis sanctis fiat simul cū beato stepha

no lectiones ac quedā alia: ac
collecta de ipsis sanctis orōni
cōpetit de sancto stephano con
tinuet ut apparebit. Vis ḡ pre-
missis officiū fiat hoc ordine.
Ad vē. añ. Aue senior stepha-
ne aue martyr pudore: q inter
agmina plebis iudaice firmus
in fide xpi velut lapas arden-
tissima apparuisti dn̄o: nūc si-
dus inter sidera celestis aule:
succurre huic familie: gratissi-
ma tua intercessione. ps. Oīa
laudate. Capl'm.

Stephanus plenꝰ gratia ꝛ
fortitudine faciebat pro
digia ꝛ signa magna in popu
lo. Deo. ℟. Cū scirē ego. Hym
nus. Stephano primo marty
ri. s. in alio festo suo. ℣. Glia
ꝛ honore. Añ. Ostēdit sanctꝰ
gamaliel p visum luciano sa-
cerdoti tres calathos aureos
rosis refertos: ꝛ quartū argen
teū croco plenū: ꝛ ait. Hi sunt
nostri loculi ꝛ nostre reliquie:
hic autē sanguineas habēs ro
sas loculus est sancti stephani
q solus ex nobis martyrio me
ruit coronari. ps. Mḡt. Oro.

Da nobis q̄s dn̄e imitari
qd colimus: ut discamꝰ
ꝛ inimicos diligere: qꝛ eiꝰ cor
poris inuentionē recolimꝰ: qui
nouit etiā pro suis psecutoribꝰ
exorare dominum nostrum.
Continuetur.

Deus qui es sanctoꝝ tuo-
rum splendor: mirabilis
quiq; hodierna die sanctoruz
tuoꝝ nichodemi: gamalielis:
atq; abibon: reliquias glorio
sas reuelasti: da nobis in eter-
na leticia de coꝝ societate gau
dere. Per. Inuitatoriū. In in
uentione corpis pthomartyris
stephani regi regū iubilemus.
ps. Uenite. In primo nocturno
añ. Beatus stephanꝰ iugi legi
dei meditatione roboratꝰ tāq;
lignum fructiferū secus saluta
riū aquarū plantatū decursus
fructuz martyrij tpe suo dedit
primꝰ. ps. Beatꝰ vir. Añ. Cōsti-
tutus a deo pdicator pceptoꝝ
eiꝰ in timore scō illi seruire stu
duit: officioq; fideliē pacto ad
montē scm̄ eiꝰ ascendē dignus
fuit. ps. Quare fre. Añ. In tri-
bulatione lapidū se pmentuz
positꝰ milia ppli se circūdantis
nō timuit quia susceptorē suū
dn̄m ut eū saluū faceēt exurgē i
celo vidit. ps. Dn̄e qd. ℣. Glia
ꝛ honore. Lectio .j.

Inuētio corpis beatissimi
prothomartyris stephani
anno dn̄ice icarnatiōis. ccccͦ
xvijͦ. principis honorij anno.
septimo Hoc ordine facta fuit

Nā cū quidā pſbyter noīe lucianus in territorio hierosolymitano: feria. vi. in ſtratu ſuo quieſcerē ⁊ pene euigilaret: vir quidam ſenex ſtatura pcerus: virgā aureā in manu habens venit ⁊ ſtetit ad dexterā eius. Tu autē. R. Stephan⁹ ſeruus dei quē lapidabāt iudei vidit celos apertos: vidit ⁊ introiuit. Beatus hō cui celi patebunt. V. Stephan⁹ plen⁹ grā ⁊ fortitudine faciebat ſigna ⁊ pdigia magna in pplo. Beat⁹. L. ij⁹.

Deinde virga aurea pulſauit euz dicens. Sūma cū diligentia noſtros patefacito tumulos: qꝛ indecenter deſpecto loco recōditi ſum⁹. Uade igiť dic iobi epō hierosolymitano: ut nos in honorabili loco deponat. Cui lucian⁹ pſbyter dixit. Dñe quis es? Ego ſum inquit gamaliel qui paulū apoſtolū enutriui ⁊ legē docui. Qui autē mecū iacet ē ſanctus ſtephan⁹ qui a iudeis lapidatus eſt: quē ego cū reuerētia multa collegi: ⁊ in meo nouo tumulo ſepeliui. Tu autem. R. Uidebant oēs ſtephanū q erant in cōcilio. Et intuebant vultū eius tanq̄ vultū angeli ſtantis inter illos. V. Stephanus autē plenus gratia ⁊ fortitudine. S. Lectio. iij⁹.

Alius aūt qui mecū iacet ē nichodem⁹ nepos me⁹ qui nocte ihm adijt. Terti⁹ vo qui mecū eſt: ipſe eſt abibas filius meus qui anno etatis ſue xx⁹ mecuz baptiſma ſuſcepit: ⁊ virgo pmanēs cū paulo diſcipulo meo legē didicit. His dictis ſanctus gamaliel diſparuit. Lucianus vo euigilans dñm exorauit ut ſi h̄ viſio vera eſſet eidē ſecundo ⁊ tertio appareret. In ſequenti igiť feria. vi. eidē ſicut prius apparuit: ⁊ ait ea q̄ ſibi dixerat neglexiſſet inquiſiuit. Tu. R. Cū ſcirē ego gamaliel ſanctitatez xpi athlete ſtephani fidem ei⁹ ac deuotionē credēs me in reſurrectiōe partem habiturū cū eo: feci eū ſepeliri In monumēto meo nouo. V. Auditor dñi nichodemus ibidē ſepultus eſt: ⁊ abibas fili⁹ meus mecū eſt depoſitus vbi iacet beat⁹ ſtephanus. In monumēto. Glia. In. In ſecūdo nocturno añ. Lumine vultus tui dñe inſignit⁹ pthomartyr ſtephan⁹ ſacrificiuz iuſticie ſeipſum tibi ſacrificauit: ideoq̄ in leticia cordis obdormiens requieſcit i pace. ps. Cū

inuocarē. Añ. Bñdictiōis tue munere dñe iustificat⁹ ⁊ scuto tue ꝓtectionis in passiōe muni tus nois sui coronauit stephanus a te ꝑcipe meruit. ps. Uerba mea. Añ. O q̄ admirabile est nomē tuū dñe deus noster ꝓ quo beat⁹ stephanus passus glīa ⁊ honore a te est coronatus: ⁊ sup celos dono tue magnificentie exaltatus. ps. Dñe dñs. ℣. Posuisti dñe. L. iiij⁹.

Post hec sanct⁹ gamaliel ostendit in visu luciano: tres calathos aureos ⁊ quartū argentū quoꝝ vnus erat plen⁹ rosis rubentib⁹: alij duo rosis albis: quartus argenteus plenus croco. Dixitq̧. Hi sūt nostri loculi: ⁊ he rose nostre sunt reliquie. Calathus plen⁹ rosis rubeis est locul⁹ sancti stephani: qui solus ex nobis meruit martyrio corōari. Alij duo rosis albis pleni: mei ⁊ nichodemi sūt loculi. Quartus vo croco plenus est abibe filij mei. Tu autē. R. Lapidabant stephanū innocentē ⁊ dicentem. Domine ihū accipe spiritū meū ⁊ ne statuas illis hoc ad peccatum. ℣. Positis autē genib⁹ beatus stephanus orabat dicens. Dñe ihū. Lectio. v⁹.

Lucianus igit̄ hierosolymam adijt: ⁊ iohāni epo cūcta ꝑ ordinē enarrauit. Qui ꝯsurgens: accersitis alijs epis venit ad locū luciano ostensū. Cūq̧ aperuissent thecā sancti stephani: statim terremot⁹ factus est: ⁊ suauissima odoris fragrantia inde egressa ē. Ad cu⁹ odoris mirā fragrantiam lxx. ⁊ tres aīe a varijs languoribus illico curate sūt. Tu aūt. R. Impij sup iustū iacurā fecerunt ut eū morti traderēt. At ille gaudēs excepit lapides ut mereref accipere coronā glīe. ℣. Captabāt i aiā iusti ⁊ sanguinē innocentē ꝯdemnabāt. At ille. Lectio. vj⁹.

Leuatis igit̄ sanctoꝝ reliquijs: cū psalmis ⁊ hymnis in sanctā ecclesiā syon que est in irlm: vbi beatus stephanus archidiaconus fuerat ordinatus: honorifice deduxerūt. De hoc martyre precioso sic scribit augustin⁹. Martyrē istū gamaliel stolatus reuelauit: saulus spolians lapidauit xp̄s pannis inuolutus ditauit ⁊ ꝓcioso lapide coronauit. Ipse est fortis colūna dei. Qui cum inter lapidiferas man⁹ captatorio forcipe tenereē: fide fun-

dabilis igniebatur: plectebatur: feriebatur: producebatur: constringebatur augebatur: cedebatur: et nō vincebatur. Tu. ℟. Sanctus iohēs epūs lachrymatus cū gaudio benedixit deū: et dixit ad lucianū presbyterū: oportet me inde trāsferre beatū prothomartyrē stephanū. Qui tanq̄ angelus apparuit positus i cōtione hoīuz. ℣. Qui primus apud iudeos dñica bella gessit: et ihm a dextris dei stantē videre promeruit. Qui. Gl'ia. Qui. In tertio nocturno añ. In dño deo suo cōfisus sanctus athleta stephanus lapidū fortiē sustinuit ictus: et idcirco ad montē virtutē trāsmigrauit victoriosus. ps. In domino cōfido. Añ. Sine macula beatus stephanus ingressus ē in tabernaculū tuū: et qꝛ operatus est iusticiā requiescet in mōte sancto tuo. ps. Dñe qs. Añ. Domine virtus et leticia iustorū q̄m tu ꝑuenisti dilectū tibi stephanū dono gratuite bñdictiōis: te primū secutus est morte gloriose passiōis vnde cū corona martyrij dedisti ei vitam in seculū seculi. ps. Dñe in vtu. ℣. Magna est gl'ia. Omel. Dicebat ihs turbis. ꝟ. in alio festo suo cū ℟ijs tertij nocturni ibidem. Sed. lx. ℟ Sancte dei preciose. ut in ꝑmis vs. eius dex festi. ℣. Captabāt in aiam iusti. Et. Laudes. cū ceteris ꝑ totius diei officio: sicut .ꝟ. similiter in alio festo suo: ꝑter orōnē .ꝟ. positā: et añas sequētes Añ Et odoris mira fragrantia sanitas egrotis emanauit maxima septuaginta nāq3 et tres tūc varijs lāguorib9 curati sūt hoīes in inuentione corpis stephani dilecti martyris sui deū bñdicentis. ps Bñdictus. Añ Hodie scūs iohēs pontifex cū maximo cleri plebisq3 tripudio: preciosas prothomartyris stephani reliquias i sanctā transtulit ecclesiā syon: vbi quondā archidiaconi functus est officio: cuius pia apud deū sit p nobis q̄s intercessio. ps. Magt. In festo beate marie virginis de niue vocato: ad vs. añ. Ab eterno ordinata: mater deo ꝑparata p quā cunctis salus data: que p euā est sublata. ps. Oīa laudate. Añ. Benedicta mulier: stella fundēs solē verū: iubilare deo celorum tibi carmē fac sincerū all'a. Añ. Caste matris celibatus patet moysi ꝑnotatus: q̄m tibi ē monstratus flāma tactus nō crematus all'a. Añ. Dulcē virgo profert florē: suauē vitiis dat odorē: cū iam suū genitorem:

nata parit preter morem. Añ. En antiq̃ carnis iura: noua mutat genitura: et deũ factor fit factura suũ prodit ius natura alta. Capitulum. Ab initio et ante. ħ. R. Sponsũ virgo paris cui tu sponsa vocaris. Nescia peti: genitrix et filia nati. V. Sana peccantes et protege te celebrantes. Nescia. Hymnus Aue maris stella. V. Post partũ virgo. Añ. Gloria regine celorũ sit sine fine: q̃ iubar ingessit: q̃ mors eterna recessit. ps. Magnificat. Oratio.

Deus qui ad declarandã gloriã genitricis tue virginis gloriose descensu niuis in estiuis caloribus: locũ in q̃ edificaretur ei templũ dignatus es demonstrare: tribue q̃s: ut eius deuẽ obsequijs insistẽtes refrigerato estu concupiscẽtie: sup niuem candore inocentie dealbẽtur. Qui viuis. Continuet.

Deus q beatũ osualdũ regem effuso sanguine tecũ eternaliter regnare fecisti: da nobis dignitatẽ promereri: qua eũ p martyrij triũpho sublimasti. Per. Inuitatoriũ. In iubilo debet dici laus dei genitrici. Que parit absq; viro verbũ patris ordine miro. ps. Venite. In primo nocturno añ. Hoc ẽ nomẽ qd miramur teq; deũ contestamur et humanũ veneramur. ps. Dñe dñs. Añ. In hac forma tam exili: tu procedis patris fili tanq̃ sponsus de cubili. ps. Celi enarrãt. Añ. Salue mẽtes integrales nulli viro subiugales: he sũt porte eternales ps. Dñi est terra. V. Spẽ tua et pulchritu. Lectio. j.

Ad predicandã gloriosissime virginis marie gloriam: et deuotionẽ fideliũ excitandã libet insigne recitare miraculũ: p qd in constructiõe venerande basilice sue de vrbe: q̃ sancte Marie maioris vocabulo insignitur: ad suã deuotionẽ accendit aios populorũ. Tu. R. Aaron virga fronduit radix iesse floruit. Virgo deuz genuit. V. Ordo nature non imperat huic creature. Virgo. L. ij.

Sicut igitur in gestis antiquorib; legitur: tpe quo liberius papa aplice sedis regimẽ obtinebat quidã iohẽs nõ solum nobilitate generis: sz etiã patritiatus dignitate preclarus: cũ filiũ nõ hẽret quẽ possessionũ et diuitiarũ suarũ relinqueret successorẽ: vna cũ cõiuge sua que sibi diuina prouidẽtia nõ solũ cõiugio: sz etiã pie mentis con

sortio fuerat sociata: beatissimã mariã virginẽ ciuiz bonorũ suoꝝ habere decreuerũt heredem. Tu aũt. ℟. Concludẽs puerulũ nõ pandit cubiculum Uirginale pessulũ. ℣. Intrat ⁊ egredit᷑ dñs: sꝫ nõ aperitur. Uirginale. Lectio.iijª.

Ambo igit᷑ eã deuotis mẽtibus exorare ceperũt ut ea iuuante sic possent ad obsequiũ eius sua bona disponere ꝙ ei posset eorũ oblatio grata esse. Annuit eoꝝ pijs precibus diuina benignitas que semp ꝓpe est oĩbus qui in veritate inuocant nomẽ eiꝰ: ⁊ volens ut in honore ipsius gloriosissime virginis: ab eis cõstruer᷑ eccl'ia cũ eo tpe nulla esset ĩ vrbe ipsiꝰ beatissime virginis vocabulo insignita: locũ in quo ipsã ecclesiã construi voluit grandi ⁊ mẽorãdo miraculo designauit. Tu. ℟. Dat presago boni duo: signa deꝰ gedeoni. Absqꝫ solo vellus maduit sine vellere tellus. ℣. In te monstratur virgo qꝺ vtrũqꝫ vocat᷑. Absqꝫ. Gl'ia. In secũdo nocturno añ.

Partu felix illibato stat regina corã nato ĩ vestitu deaurato. ps. Eructauit. Añ. Sic͂ psalmus hoc testat᷑ dei vultu adiuuat᷑ quẽ in regno ꝯtẽplat᷑ alta. ps. Deus nr̃. Añ. Digne cũctis ꝓferenda de te virgo veneranda gl'iosa sũt dicenda. ps. Fundamenta. ℣. Diffusa est grã.

Factũ est eñi ut Lectio.iiijª. terra in circuitu sicca penitus ⁊ arida remanẽte: locus ipse fusis e celo niuibꝰ tegeret᷑: ⁊ ut clarius ac mirabiliꝰ esset ipsũ miraculũ. Nonis augusti ꝗ tpe niues ĩ calida regiõe nõ cadũt: imo quo herbe solis ardoribꝰ exurunt᷑. Factũ est huiuscemodi signũ alio alludente miraculo: qꝺ in ꝓfiguratiõe eius dez virginis longe anteqꝫ mundũ illustrasset: eiꝰ gl'iosa natiuitas: factũ fuit vellere sic celesti rore cõpluto in area gedeonis: ut ĩ eadẽ ĩ circuitu sicca ⁊ arida remaneret. Tu. ℟. Fontis viui pocula emanãt ꝑ sec'la Uirginis cistula. ℣. Unitis mẽtis fuit: inde fons salientis. Uirginis. Lectio.vª.

Deniqꝫ ne ambigi posset: qꝺ sibi vellet tã insolitũ stupẽdũqꝫ miraculũ: ipsa beatissima virgo ea nocte prefatis põtifici ⁊ pricio ĩ sõnis apparuit ⁊ expões ꝙ locũ ipsũ ad basilicã sibi ꝯstruẽdã elegerat eos dẽ ut scõ mãe illuc accederent

τ iacerent fundamentū eccl'ie: ꝑcepit. Facto igitur mane cū pontifex ipse cepisset terrā ꝓ ꝓprijs manib' effodē: ecce priori miraculo aliud diuina dispensatione successit. Nā terra subito seipsā aperuit: τ vbi iacienda essent fundamenta demonstrās astantiū aios incredibili letitia sīl' τ admiratione repleuit. Tu. ℟. Signatū vmbraculuz edidit infantulū. Ut natura vmiculuz. ℣. Plasma creatorē genitrix genuit cōditorem. Ut. Lectio. vj.

Sepe dictus vo patriti' iā de diuina volūtate securus: ibidē egregie structure fūdauit ecclesiā: eāqꝫ demū feliciter cōsumatā. Sixt' roman' pontifex eadem die reuolutis annorū curriculis dedicauit. In qua quanta coruscauerūt sepe miracula: quanta bñficia prestent assidue: his qui eā ibi dē cū deuotione deposcūt: vniuersitas fidelium nō ignorat. Tu autē. ℟. Triste caput colubri veteris iā calce salubri. Femina calcauit que vite nos reparauit. ℣. Quā vetus impegit noua mortē mater abegit. Femina. Glia. In tertio nocturno añ. Exa mat' gratulare: digna deum generare plaudat & astra solū mare. ps. Cantate. Añ. Hec est illa celi porta per quā mira lux est orta vmbris vllis nō retorta. ps. Dñs regnauit. Añ. Dū hec vgo grauidat salutare reuelat' p qd mūdo salus dat'. ps. Cantate. ij. ℣. Adiuuabit eā. Omel. Loquente ihu. & in horis ei' de virgine bñdicte. O decus. ℟. Sūmus preco dulcia fert de celo nuncia. Plena omi gratia. ℣. Nesciens virgo viri gaudet se ple potiri. Plena. ℟. Aura sancti spūs: crescit venter celi'. Nulli viri cognitus. ℣. Integer τ salu' pudor est sacer dū tumet aluus. Nulli. ℟. Sola sal' mūdi: maris hac in nocte ꝓfundi. Flumē agis gratū: ser preuia stella ducatū. ℣. Per mare tuta via sit te duce virgo maria. Flumē. Glia. ℣. Ora p nobis. Ad laudes añ. Plenitudo deitatis intrat sinū castitatis in q̄ deo mediāte hō liber fit ut añ. Añ. In hac carne qua velatur tria vnus opat': celi ciuez in se vnit: lapsū leuat: hostē punit: Añ. Hic est ille fons signatus hortus claus' τ ꝓflatus a supernis austro flante quo concepit obumbrante. Añ. Fac a patre

bñdici nos q tue genitrici lau
d.s xpe gloriam⁹ τ i illa te lau
dam⁹. Añ. Uere partū saluta-
rem in quo mater matrū parē
nullā haber pcedentē nec ha
bebit subsequentē. Añ. Pul
chrior aurora nitidior luna so
le decora virgo solē mos verū
sine fine dierū fac cōtemplari
qui gaudēt te venerari. ps. Be
nedictus. Oro. ut. In secundis
vs. añ. de laudi. R. Sola sal⁹
mūdi. Añ. O libani palma flo
rens τ amigdalus alma q fru
ctu casti ventris lapsos repasti
p te vita data est: lux orta sal⁹
renouata: more pempta: tibi
cuncta plaudāt redempta. ps.
Mgt. Eodem die est festū san
cti Dñici ɔfessoris: sz transfert.
Qñ q fiet officiū de eo: tūc ad
vs. añ. Gaude felix parēs his
pania noue prolis datis mun
do gaudia. Sz tu magis plau
de bononia tanti pris dotata
glia: lauda tota mater ecclia
noue laudis agens solēnia. ps.
Omia laudate. Capim. Quasi
stella. Jfra de cōmuni ɔfes. R.
Granū excussū palea nexu so-
lutū luteo: de paupertatis area
celi locat horreo. Cū mercede
virginea doctorū fulgens cu-
neo. v. Flos in florum virens
areola bina gaudet aureola.
Cū. Hūa. Hymn⁹. Iste ɔfessor
v. Ora p nobis beate dñice.
Añ. Magne pater sācte dñice
mortis hora nos tecū suscipe:
τ hic semp nos pie respice. ps.
Magnificat. Oratio.
Deus qui ecclesiā tuā bea
ti dñici ɔfessoris tui illu-
minare dignat⁹ es meritis τ do
ctrinis: ɔcede ut eius intercel-
sione tpalib⁹ nō destituat auxi
liis: τ spūalib⁹ semp proficiat
incremētis. Per. Inuitatoriū
Assūt dñici leta solēnia: laude
multiplici plaudat ecclia. ps.
Uenite. In pmo nocturno añ
Preco nou⁹ celi⁹ missus i fine
seculi pauper fulsit dñicus: for
ma pulsus catuli. ps. Beat⁹ vir
Añ. Florē pudicitie seruās illi
batū: attigit eximie vite celiba
tū. ps. Quare fre. Añ. Documē
tis artiū erudit⁹ satis: transijt
ad studiū sūme benignitatis.
ps. Dñe quid. v. Amauit eum
dominus. Lectio. i.
Dominic⁹ ordinis pdica-
torū dux τ pater inclyt⁹:
ex hispanie ptib⁹ fm carnē du
xit originē. Cuius mater ante
ipsi⁹ ortū: vidit in somnis catu
lū se gestantē in vtero: ardentē
i ore facēlā baiulātē: q egress⁹

et vtero totã mũdi fabricã in cendebat. Tu. ℟. Mundũ vocãs ad agni nuptias hora cene pr̃familias suũ mittit. Promittẽs varias vite delitias. ℣. Ad hoc cõuiuiũ tã pmagnificũ elegit nũciũ sanctuz dñicũ. Pro. Quidam minẽs. L. ij.

Quidam etiã matrone q̃ ipsũ ex sacro fonte leuauerat videbatur q̃ puer dñicus stellã pfulgidã hẽret in fronte q̃ totũ orbẽ illustrabat. Dũ adhuc esset puul' deprehensus est sepe lectũ dimittere ꝛ sup nudã terrã iacẽ. Tu. ℟. Datũ mũdo p mundi gl'ia: mira xp̃i psignat gratia. Cui' ortũ pcurrũt nuncia veri psagia. ℣. Stella micãs i fronte paruuli nouũ iubar pmonstrat seculi. Cuius. L. iij.

Iesus tandẽ palentiam ad studiũ amore sapiẽtie addiscẽde: vinũ p deceniũ nõ gustauit. Ubi cũ fames valida deuenisset: libros cũ omi sua suppellectili vẽdidit ꝛ precium eoꝝ pauperib' erogauit. Tu. ℟. Uerbũ vite dũ palam pmit surgũt hostes: liber oscribit: fauẽt oẽs Sic error vincit' fides extollit'. ℣. Ter in flammas libell' tradit': ter eruiti illesus penit'. Sic. Glia. Fides.

In secũdo nocturno aña. Sub augustini regula mente pfecit sedula tãdẽ virũ canonicũ auget in apiceuz. ps. Cũ inuocarẽ. Aña. Agonizãs p xp̃i noie mundũ replet diuo semine paupratis degẽs sub tegmie. ps. Uerba mea. Aña. Pemor cuz xp̃o pprũ nõ possidebat lectulũ p' lachrymaꝝ fluuiũ. ps. Dñe dñs nr̃. ℣. Iustũ deduxit. L. iiij.

Crescente aũt ei' fama ab ep̃o oxonensi i sua ecclia canonic' regularis efficit': ꝛ p' modũ fact' oĩuz vite speculum a canonicis supprior ordinat' Die noctuq; lectioni ꝛ oratiõi vacabat: deũ exorans: ut sibi hanc gratiã infundẽ dignaret' q̃ se totũ aliq̃n saluti posset impendẽ primoꝝ. Tu. ℟. Paupratis ascendẽs culmina: clamat mũdi detestans crimina: frangit hostes ꝛ fugat agmia. Nulla sors frangũt discrimia. ℣. Nocte celi plustrãs lumina die terris dat vbi semia. Nul. L. v.

Post h' cepit de la institutiõe ordis cogitare: cui' officiũ eẽt p mũdũ pdicando discurrẽ: ꝛ ɔ̃ hereticos fidem catholicam roborare. Adijt igit' innocentiũ tunc sũmũ pontificez: ꝛ ab eo ordinẽ

qui pdicator diceret esset: cō firmari postulauit. Tandē in ecclesia sancti petri rome gloriosos principes petrū et paulū aspexit: et quidē petrus baculum: paulus vero librū sibi tradere videbant. Tu. ℟. Panis oblatus celitus fruitur supplet inopiā Vitecq natus redditus matris pellit mesticiā. ℣. Signo crucis obedit pluuia lingua verba transformat varia. Vitecq natus. Lectio. vi.

IN B fratres q mater huius beati viri antequā ipsum pareret vidit in somnis se gestare catulū: accensam in ore faculā baiulantē: qui egressus ex matris vtero totū mundū videbatur incēdere: prefigurabat ex ea pdicator eximius nascitur qui facē portāet igniti eloquij ut frigescentē in multorū cordibus charitatē inflāmaret: et sedule pdicationis latratibus lupos arcēt a gregibus. Dormientes quoq in peccatis aīas ad virtutū vigilantiam incitaret. Tu. ℟. Granū excussum. a. In tertio noctur. aň. Sitiebat seruus xpi martyriū: sicut sitit ceruus ad aque fluuiū. ps. Dñe quis. Aň. Migrans pr filijs vite firmamentū: paupertatis humilis condit testamentum. ps. Dñe in virtute. Aň. Liber carnis vinculo celū introiuit vbi pleno poculo gustat qd sitiuit. ps. Dñi est terra. ℣. Nō est inuentus. Omel. Nemo accendit. a. de sancto bñdicto. ℟. Felix vitis de cuius surculo: tantū germen redundat seculo. Celi vinū ppinans ppso vitali poculo. ℣. Ex vbertate palmitū mūdi iā cinxit ambitū. Celi. ℟. Ascendēti devalle lubrici mūdi chori plaudunt angelici. Jhu bone pce dñici tibi psta nos gratos effici. ℣. Per quē multos a morte suscitas penas nobis relaxa debitas. Jhesu. ℟. In odoris mira fragrantia populorū currit frequētia. Ubi passim xpi clementia sana reddit mēbra languentia. ℣. Sidus quondā oppressum nebula veri solis pandūt miracula. Ubi Gloria. Ubi. ℣. Ora pro nobis. Ad laudes aň. Adest dies leticie quo beatus dominicus aulā celestis curie ciuis intrat magnificus. Aň. Pauper in peculio diues vita pura: paupertatis precio celi tenet iura. Aň. Scala celo pminens fratri reuelat p quā pater transiens sursū ferebat. Aň. Ligne manus studio

scalam hanc erexit: quã virgo
cũ filio mater sursũ vexit. Añ.
Fulget in choro virginuz do-
ctor veritat asserto honoris ge-
minũ gerẽs cũ beatis. Capl'm
ã. hymn' ⁊. R. de cõmuni. Añ.
Benedict' redẽptor oiuz qui
saluti puidens hoĩuz: mundo
dedit sanctũ dñicũ. ps. Bñdi-
ctus. Añ. O lumen eccl'ie do-
ctor veritatis: rosa patiẽtie: ebur
castitatis: aquã sapie ꝓpinasti
gratis: ꝓdicator grẽ nos iũge
beatis. ps. Magt. De sanctis
sixto: felicissimo ⁊ agapito mr̃i-
bus añ. Adest sancta scõꝝ so-
lẽnitas sixti: felicissimi: agapi-
ti: magni: ianuarij: qua de ter-
ris ad celos: ad ãgelos ab ho-
minib': et mũdo ad paradisũ
ad imortalia ex mortalib' feli-
ci sorte migrauerũt. ps. Magt.
Deus qui nos Oratio.
cõcedis sanctoꝝ marty-
rũ tuoꝝ sixti: felicissimi ⁊ aga-
piti natalicia colere: da nobis
in eterna beatitudine de eorũ
societate gaudere. Per. L. j.
Sixtus apud athenas na-
tus ⁊ doct': prius quidez
phus: postea fuit xp̃i discipul'.
Deinde vrbis rome factus est
epus. Hic beat' vir cũ duobus
diaconibus suis felicissimo ⁊
agapito iussu decij ⁊ valeriani
apprehendit ⁊ eis dẽ ꝓsentat.
Quẽ decius duci fecit ad tem
plũ martis: ut aut sacrificaret
aut in custodia mamertini re-
ciperet. Tu autẽ. Lectio. ij.
Post hec deci' dixit ad bea-
tũ sixtũ. Sacrifica dijs imor-
talibus ⁊ esto princeps sacer-
dotũ. Beat' sixtus dixit. Ego
sacrificaui ⁊ sacrifico deo pr̃i
oipotenti ⁊ filio eius: ⁊ spiritui
sancto hostiã purã ⁊ imacula-
tam. Decius dixit. Senectuti
tue nos consulim': itaqꝫ cõsu-
le ⁊ tu tibi ⁊ clero tuo: vide sa
crifica. Nã si nõ sacrificaueris
tu eris exẽplũ oiuz. Tu. L. iij.
Altera die beatus sixtus du-
cebat ad telludẽ ut audiretur
⁊ cũ eo duo diacones: felicissi-
mus ⁊ agapitus. Dixit aũt de-
cius iuidia plen' ad sixtũ epm
Nos consulim' senectuti tue.
Audi ꝓcepta nostra ⁊ sacrifi-
ca. Rñdit beat' sixtus. Miser
tu tibi consule ⁊ noli blasphe-
mare: sz age pniam de sangui
ne sanctoꝝ: quẽ effudisti. Ua-
lerianus ꝓfectus pretorij dixit
ad deciũ cesarẽ. Quid diu vi-
uunt isti: qui nobis tormenta
ꝑmittũt. Tu. R. Eo tpe deci'
cesar ⁊ valerianus ꝓfectus di-

ferunt sibi. Sixtũ epm̃ cũ clero suo intra romanã ciuitatez nocte p̃sitari. ℟. Tunc senatu simul omni cõuocato ⁊ cõuentione publica facta. Sixtum.

Cum ergo sancti Lectio iiij. iterũ ducerent ad templũ martis ut sacrificarent. Beatus sixtus dixit ad templum martis. Destruat te xp̃s filius dei viui Et cũ omnes xp̃iani ridentes dixissent. Amen. Subito cecidit pars templi ⁊ cõminuta ẽ: ita ut pauefacti fuissent omnẽs. Tu autẽ. Lectio. v.

Beatus vo laurentius p̃gens post beatũ sixtũ clamabat dicens. Quo p̃grederis sine filio pater: quo sacerdos sancte sine ministro p̃peras? Cui sixtus Nõ ego te desero fili neq; derelinquo: sz maiora tibi debẽt p̃ fide xp̃i certamina: post triduũ eni me sequeris sacerdotem leuita. Interim g̃ thesauros ecclie accipe ⁊ egenis distribue. Tu autẽ. Lectio. vj.

Post hec beat' laurentius clamare cepit ac dicere. Noli me derelinquere pater sancte: quia thesauros tuos iã expendi q̃s tradidisti mihi. Tunc milites audientes thesaurũ laurentiũ tenuerũt. Sixtum vo cũ felicissimo ⁊ agapito ibidem decollauerunt. Quoꝝ corpora. viij idus augusti: clerici ⁊ p̃sbyteri noctu recollegerunt: ⁊ corpus beati sixti posuerũt in cripta in cimiterio calixti. Sanctoꝝ aũt felicissimi ⁊ agapiti sepelierũt in cimiterio eodez sub die kalendaꝝ septembriũ. Tu autẽ. ℟. Beatus sixtus epũs decio ridit. Sacrificiũ semp̃ offero deo p̃ri ⁊ dño ihu xp̃o filio ei'. ℣. Iã semel tibi dixi atq; iteꝝ dico. Sacrificiũ. ix. ℟. O sancta ⁊ beata in xp̃o soliditas q̃ hos sanctos sixtũ: felicissimũ: ianuariũ ⁊ agapitum vna fide iunxit vna die coronauit. ℣. Un' sp̃us ⁊ vna fides erat i eis Una. Gl'ia. ℣. Exultabũt sc̃i.

Ad laudes aῗ. Sanct' sixtus ad clerũ suũ dixit: fratres et cõmilitones nolite pauescẽ. Aῗ. R̃ndentes felicissimus ⁊ agapit' beato sixto dixerũt: ⁊ nos sine te qualiẽ nõ pauebimus: sine patre nostro quo ibimus. Aῗ. Cũq; sc̃us sixt' felicissim' ⁊ agapitus ad decollandũ ducerent ad templũ martis: sixtus dixit: destruat te xp̃us fili' dei viui: ⁊ subito cecidit pars aliq̃ templi ⁊ cõminuta est. Aῗ. Dixit autẽ decius ad sanctũ sixtũ

episcopū consule senectuti tue audi precepta mea et sacrifica. Añ. Beatus sixtus decio ridit miser tu ↄsule tibi magis et noli blasphemare. Añ. Rñderūt felicissimus et agapitus decio et valeriano: o miseri si audie tis monita patri nostri euade tis tormenta eterna q̄ vos tor queri habent. ꝟ. Benedicamus.

De sancto donato epo marti

Deus tuorū &c. Oratio.
Deus tuorū gl'ia sacerdotū: p̄sta q̄s: ut beati Donati mr̄is tui atq; pontificis cuius festa gerimus auxiliū sentiamus. Continuel

De sancta Afra. Oratio

Da q̄s dñe sanctarū martyrū tuarū afre et sociarū ei⁹ merita incessabili deuotiōe venerari: ut quas digna mēte nō possumus celebrare: humilibus saltē frequentem⁹ obsequijs. Per. Lectio .j⁹.

Tempore quo constantinus qui constantinopolim suo noīe cōdidit romanū tenebat imperiū: erat in ciuitate romana quidā p̄sbyter noīe pigmeni⁹ plenus scia sanctitate et virtutib⁹ alijs: qui nicomediā tandē ab imꝑatore missus fuit. In hac ciuitate erat quidam puer donat⁹ noīe: nobili ortus ꝓsapia: q ab eodē p̄sbytero benigne suscept⁹ et erudit⁹ in fide scē trinitatis: et tandem baptizat⁹ ab eodē: parentes p⁹ modū suos ad eandē fidē xp̄i cōuertit. Tu autē. Lectio .ij⁹.

Eo tpe iulian⁹ apostata multa xp̄ianoꝝ milia per diuersas ꝓuincias acerrimis cruciatib⁹ impugnabat. Et dū seuiendo pigmeniū p̄sbyterū et beatum donatū tormentādos ꝓquirēt Pigmeni⁹ p̄sidam: et donatus aretiū tuscie opidū petijt: ibiq; ab hylario monacho suscept⁹ ꝓcessu tp̄is ei⁹dē ciuitatis fact⁹ est epo. Post hec quadracianus tuscie p̄fectus: volens placere radagayso tenuit beatū donatū: et ī carcerē misit. Tu.

Illucescēte aūt die q̄ L .iij⁹.
dracian⁹ alloquit beatū donatū: ut nō audeat xp̄m p̄dicare: et nō seducat pp̄lm. Cui beat⁹ donat⁹ rñdit. Confidēs de virtute dñi nostri ih̄u xp̄i: populū secum ad ei⁹ culturā inuito. Ob hoc iratus quadracianus iussit os beati donati lapidibus tondi: et deinde in carcere trudi. Audiens post hec quadracianus quia domin⁹ ꝑ beatum donatū multa mirabilia ostēdebat: misit spiculatorē: q

eū ibidē in carcere decollauit Tu autē. De sancto cyriaco et socijs suis martyrib⁹. Oratio.

DEus qui nos annua beatorū martyrū tuoꝝ cyriaci: largi et smaragdi solēnitate letificas: ↄcede ꝓpitius ut quorū natalitia colim⁹: virtutē q̄ꝫ passiōis imitemur. Per. L. i.

DJocletianus august⁹ cōprehēdi fecit cyriacū romane ecclesie diaconū cū alijs sanctis et in custodia tradi: vbi eo multo tpe posito: plurimas ꝑ eū dn̄s opabat virtutes. Eodem tpe vrgeri cepit a demonio filia diocletiani augusti: clamante ꝑ os ei⁹ p̄ñte diocletiano: nisi venerit cyriac⁹ diaconus nō exibo. Tu aūt. L. ij.

Mittens ergo diocletianus eiecit beatuꝫ cyriacū de custodia et socios ei⁹ largū et smaragdū et rogauit eū ut liberaret filiaꝫ eius. At ille in noie dn̄i nostri ihū xp̄i imundū spiritū expulit ab ea: et p̄ñte matre sua serena augusta: baptizauit eam: et deinceps in religione xp̄iana ꝑmansit. Mortuo aūt diocletiano ꝑcepit maximian⁹ filius eius: ut xp̄iani vbicūq̄ inuenirenł punirenł. Et zelo ductus ꝓpter sororē suā arthemiā tenuit beatū cyriacū diaconū: et cōmendauit eū carpasio vicario. Tu autē. Lectio. iij.

Cum igit beat⁹ cyriacus adductus fuisset ad carpasiū: dixit ei. Cyriace sacrifica dijs et viues. Cyriacus ridit. Sacrificent eis qui nō cognouerunt creatorē suuꝫ dn̄m ihm xp̄m. Iratus carpasi⁹ iussit beatum cyriacū in catasta extēdi et attrahi neruis: et fustib⁹ cedi: clamante beato cyriaco. Miserē mei dn̄e ihū xp̄e. Qđ cū renūciatū fuisset maximiano: iussit ipse oēs vinctos qui erant cuꝫ beato cyriaco et ipsum capite truncari. Et data sententia decollati sūt nūero viginti et vn⁹. Tu autē. De sancto romano martyre memoria. In vigilia beati laurentij mr̄is omelia. Si quis vult p⁹ me venire. R. de sancto vincentio. Capitu.

COnfitebor tibi dn̄e rex: et collaudabo te deū saluatorē meū: ↄfitebor noi tuo magno: qm̄ adiutor et ptector factus es mihi: et liberasti corp⁹ meū a pditione. Deo. Oratio.

ADesto dn̄e supplicationibus nr̄is: et intercessione beati laurētij mr̄is tui ꝑpetuā nobis vitā benign⁹ impende.

Per, Ad sexti capl'm.

IN cospectu astantiu fact' es mihi adiutor: et liberasti me fm multitudine mie nominis tui. Deo. Ad. ix. capl'm.

LAudabit vsq ad mortez aia mea dnm: qui eruis sustinentes te: et liberas eos de manib' angustie dne deus noster. Deo. Ad vs. an. Leuita laurenti' bonu opus opatus e qui p signu cruci cecos illuminauit. ps Oia laudate. Capl'm

FRatres: Qui pce seminat parce et metet: et qui seminat in benedictionib' de benedictionibus et metet. Deo. R. Beatus vir laurenti' qui post. Hymn'.

MArtyris xpi colimus triuphu anuu temp' venerando cui' cernua vocis prece iaz rotund' orbis adorat. Pontifex sixtus monuit ministru fixus i ligno crucis exequeris me cito pena paciendo magnaz ibis ad astra. Tortor iratus petijt ut talenti podus ignoti manifestet oe: mente vesana cupiens vorare aurea lucra. Spreuit hic mundi gitura dona: fert ope nudis alimenta claudis: diuidit numos miseri cateruis corde flagranti. Igni torquet stabili tenore: cordis accen supat minaces igniu flammas i amore vite semp opime. Uris postq latus oe tectis: verte pfecto loquit iocando o corpis parte laniando cocta dentibus acris. Spiri suspsit chorus angeloru intulit celo pie laureandu ut scelus lavet hoiuz precado oipotente. Supplici voto rogitemus oes: sancte laurenti [illegible] pceris: [illegible] acti. Gloriam vbiq voce vel acti. Gloriam patri resonem' oes: ei' et nato iubilem' apte: cu quib' regnat simul et creator spiritus almus Amen. V. Glia et honore An Confitebor tibi dne rex et collaudabo te qui liberasti me a psura flame: q circudedit me et in medio ignis no su estuat' ps Magnificat. Oratio.

DA nobis qs. o. d. vitioru nror flamas extinguere q beato laurentio mri tuo tribuisti tormentor suor incendia supare. Per. Inuitatoriu Uenite adorem' rege regu: q beatu hodie coronauit laure nu ps. Ueite. In pmo nocturno an. Quo pgrederis sine filio pr: q sacerdos sce sine ministro pperas: ps. Beat' vir. V. Beat' laureti' dixit. An. Nol

me derelinquere pr sctẽ: q thesauros tuos iã expendi quos tradidisti mihi. Ps. Quare fre. V. Quid i me eg displicuit pnitati tue. Ant. Nõ ego te desero fili neq derelinquo: sz maiora tibi debent p fide xpi certamina. Ps. Dñe qd. V. Beat' vir qui dixit. V. Gloria r honore. L. i°.

Milites decij cesaris cõprehẽdẽtes beatũ laurẽtiũ romane ecclesie archidiaconũ tradiderunt eũ tribuno parthemio. Parthemi' aũt nũciauit decio de eo: q ipse habuerit thesauros abscõditos scilicet epi. Tunc iussus deci' fecit beatũ laurẽtiũ sibi psentari. Cui r dixit. Ubi sũt thesauri: quos apud te cognouim' esse recõditos? Beat' laurenti' nõ rñdit ei verbũ. Tu. R. Leuita laurẽti' bonũ opus opat' ẽ q p signũ crucis cecos illũiauit. Et thesauros eccle dedit paupibus. V. Dispsit dedit paupib' iusticia ei' mãet i seculũ sci. Et. L. ij°.

Decius igit tradidit eũ valeriano pfecto ptorij dicens. Exgre thesauros r si nõ sacrificauerit dijs: diuersis eũ penis inflice. Tũc valerianus tradidit eũ hypolito vicario q ipsũ reclusit in carcerẽ cũ multis. Erat aũt ibi hõ gentil' i custodia multo tpe qui plorãdo amisisse ocul' ce' fact' fuerat. Cui beat' laurẽti' dixit. Crede in filiũ dei r baptizare: r illuminabit te. At ille cũ fletu rñdit. Ego credo i dñz ihm xpm. Tũc beat' laurẽti' accepta aq baptizauit eũ: r statim apti sũt oculi ei'. Tu. R. Puer me' noli timẽ: q ego sũ tecũ dic dñs. Dũ transieris p ignẽ flãma nõ nocebit te: r odor ignis nõ erit in te. V. Donec ponã inimicos tuos scabellũ pedũ tuoz. Dũ. L. iij°.

Tunc hypolit' dixit ad beatũ laurentiũ. Ostẽde mihi thesauros ecclesie. Dicit ei beat' laurẽti'. O hypolite si credis in deũ patrẽ oipotentẽ r i ei' filiũ ihm xpz: r thesauros tibi osdo r vitã eternã pmitto. Dicit ei hypolitus. Si dicti facta cõpẽses: faciã q hortaris. Cui laurẽti'. Audi me r baptizare. Et illico baptizauit eũ. Et egressus aq cepit dicere hypolit'. Uidi aĩas inocentiũ letas gaudẽ. Et dixit bõ laurẽtio. Adiuro te p dñm nostrũ ihm xpm ut oĩs dom' mea baptizet. Et baptizati sũt i domo ei' nũero. xviij. cũ gaudio. Tu. R. Strinxerũt corpis mẽbra posita i craticula subijcientib' prunas isultat leuita xpi. Dñe

laurēti mř xp̄i. Intercede p nob
℟. Mea nox obscurū nō hʒ:
ʒ oīa i luce clarescūt. ℣. Glo
ria. In. iii. noctur. aā. Beatus
laurēti⁹ dixit dn̄e ih̄u xp̄e de⁹
de deo miserē mei serui tui. ps̄
Cū iuocarē. ℣. Quia accusat⁹
nō negaui nomē scm̄ tuū: inť
rogat⁹ te xp̄e ꝯfess⁹ sū. aā. Di
xit roman⁹ ad btm̄ laurentiuʒ
video i te iuuenē pulcherrimū
festina me baptizare. ps̄. Uer
ba mea. ℣. Afferens vrceū cū
aq̄ misit se ad pedes eius. aā.
Beat⁹ laurēti⁹ dixit: mea nox
obscurū nō hʒ: ʒ oīa i luce cla
rescunt. ps̄. Dn̄e dn̄s. ℣. Quia
ipse dn̄s nouit: q2 accusat⁹ nō
negaui nomē scm̄ ei⁹. ℣. Po
suisti dn̄e sup. Lectio. iiii.

POst hec laurentius decio
pñtat⁹: ⁊ multis tormēto
rū generib⁹ affect⁹ tandē q2 pu
blice i xp̄i ꝯfessione pñstebat:
iussit deci⁹ os ei⁹ lapide cedi.
Et cū cederet ridebat ⁊ dice
bat. Grās tibi ago dn̄e: q2 tu
es de⁹ oīuʒ rerū. Tūc deci⁹ ius
sit adduci lectū ferreū dicens.
Requiescat i eo laurenti⁹ ꝯtu
max. Allat⁹ itaq3 ē lect⁹ in mo
dū craticule: in q̄ extenderunt
beatū laurētiū: ⁊ missis prunis
subter cratē ferreā: cum furcis
ferreis coartabāt eū. Tu. ℟.
Quo pgrederis sine filio pr̄: q̄
sacerdos scē sine diacono pre
ras? Tu nūq3 sine mīstro sacri
ficiū offerre consueueras. ℣.
Quid i me q̄ displicuit pñnitas
ti tue: nūqd degenerē me pba
sti expire certe vtrū idoneū mi
nistr͞ elegeri cui cōmisisti dn̄ici
corpis ⁊ sanguinis ꝯsecratiō. ℣.

DEinde ... Pa.
deci⁹ dicebant. Sacrifi
ca diis. Rn̄dit laurenti⁹. Ego
me obtuli sacrificiū deo i odo
rē suauitatis: q2 sacrificiū deo
est spūs ꝯtribulat⁹. Carnifices
vo vegētes mīstrabant carbo
nes subter cratē: desup cōpri
mētes eū cū furcis ferreis. Bea
tus aūt laurenti⁹ ad deciū di
xit. Disce miser quia carbones
isti refrigeriū mihi pñstant: tibi
eternū supplicium: q2 ipse dn̄s
nouit: q2 accusat⁹ nō negaui:
interrogat⁹ xp̄m ꝯfessus sum.
Assatus grās ago. Tu ℟. No
li me derelinquere pr̄ sancte q2
thesauros tuos iam expendi.
Nō ego te desero fili neq3 de
relinquo: sʒ maiora tibi debē
tur pro fide xp̄i certamina. ℣.
Nos quoq3 senes leuioris pu
gne cursū recipim⁹: te q̄ii iuue
nē maguʒ gloriosior de tyranno

triũphũs expectat post triduũ me sequeris sacerdotẽ leuita. Nõ ego te. Lectio. vi.

Omnes igit᷑ q̄ p̄sẽtes ad erãt ceperũt mirari: quõ p̄cepat deci⁹ beatũ dei martyrem viuũ assari. Ille vo vultu pulcherrimo dicebat. Gratias tibi ago dñe ihũ xp̄e q me cõfortare dignat⁹ es. Et eleuans oculos s[illegible] dicebat. Ecce miser assasti vnã parte: regyra ⁊ manduca. Tũc agens grãs cũ gaudio dixit. Grãs tibi ago dñe ihesu xp̄e: q: ianuas tuas ingredi merui. Et hec dicens: emisit spm. Tu. ℟. Beat⁹ laurenti⁹ clamauit ⁊ dixit: deum meũ colo: illi soli seruio. Et iõ nõ timeo tormenta tua. ℣. Mea nox obscurũ nõ habet: sʒ oia i luce clarescũt. Et. Glia.

In tertio nocturno añ. Strinxerũt corp̄is mẽbra posita sup craticulã: ministrãtib⁹ p̄unas insultat leuita xp̄i. ps. Dñe qs. ℣. Carnifices vo᷑ vrgẽtes ministrabãt carbones subter cratẽ ferreã. Añ. Igne me examinasti ⁊ nõ est inuẽta in me iniq̃tas. ps. Exaudi de⁹ iusticiã. ℣. Probasti dñe co: meũ ⁊ visitasti nocte. Añ. Interrogat⁹ te dñm cõfessus sũ: assat⁹ grãs ago. ps. Dñi est terra. ℣. Grãs tibi ago dñe q: ianuas tuas ingredi merui. ℣. Magna ẽ gloria. Scdm Johannẽ.

In illo tp̄e: Dixit ihũs dis. s. Amẽ amen dico vob. Nisi granũ frumẽti cadẽs in terrã: mortuũ fuerit: ipsũ solũ manet. Si aũt mortuũ fuerit multũ fructũ affert. Et rel. Omel. venerabil' bede p̄sbyti. L. vij.

Saluato: nr̄ discipulorũ suos exhortãs ad passionis sue sectãda vestigia sumit exemplũ de grano frumẽti: qd in t̃ra seminatũ nisi putrefiat: nec virescẽ nec fructũ valet afferre. Ita dñs in p̄sẽti lectiõe se ipsũ granũ intelligi voluit: ut i alio loco panẽ se esse dicebat. Tu. ℟. Beat⁹ laurenti⁹ clamauit ⁊ dixit. Dñe ihũ xp̄e pasto: bone. Accipe spm meũ. ℣. Gratias tibi ago dñe quia ianuas tuas ingredi merui. Dñe. ihũ.

Sed q dicebat L. viij.

ipsũ granũ mortificãduʒ a p̄fidis iudeis. A quib⁹ i cruce suspensus ⁊ occisus est. Sʒ iterũ multiplicãd⁹ in fide gentiũ erat: p̄ p̄dicationẽ scõꝝ aploꝝ ⁊ eoꝝ successorũ: q eũ vsq ad terminos orbis terre p̄dicãdo q̄si frumẽti semina dilatabant

& quotidie dilatare nõ cessant Lz. ℟. In craticula te deum nõ negaui: & ad ignẽ applica- tus te dñm ihm xpm cõfessus sum. ℣. Probasti dñe cor meũ & visitasti nocte. Et. Lc. ix.

Sequit: Si q̄s mihi mini- strauerit me sequat: hoc est me imitet. Xp̄us eni p no- bis passus est: ait apl̄us petr⁹. nobis relinquens exemplũ ut sequamur vestigia ei⁹. Et vbi ego sum inquit illic & minister me⁹ erit. Cũ id audit fr̄es. No lite tm̄modo bonos ep̄os & bo nos clericos cogitare: sed vos etiã p modulo vr̄o ministrate xp̄o elemosynas faciẽdo: & ei⁹ doctrinã in q̄b⁹ poterit p̄dicã do. Lz. ℟. Beat⁹ vir laurenti⁹ q post aurũ nõ abiit: nec spera uit in thesauris pecunie. Fecit enim mirabilia in vita sua. ℣. Qui potuit transgredi & nõ est transgressus facẽ mala & nõ fe cit. Fecit. Gl'ia. ℣. Dispsit de dit paup̄ib⁹. Justicia. Ad lau des añ. Laurenti⁹ ingressus ẽ martyr & ɔfessus est nomẽ dñi ihu xp̄i. Añ. Laurenti⁹ bonũ op⁹ opatus ẽ q p signũ crucis cecos illuminauit. Añ. Adhe- sit aĩa mea post te q: caro mea igne cremata est p te de⁹ meus

Añ. Misit dñs angelũ suũ & li berauit me de medio ignis & nõ sũ estuat⁹. Añ. Beat⁹ laurẽ ti⁹ orabat dicẽs: grãs tibi ago dñe q: ianuas tuas igredi me rui. Caplm. ã. Hymn⁹. Suppli ci voto. ã. ℣. Just⁹ germinabit. Añ. In craticula te deũ nõ ne gaui & ad ignẽ applicat⁹ te xp̄e ɔfessus sũ: p̄basti cor meũ & vi sitasti nocte: igne me examina sti: & nõ est inuẽta i me iniq̄tas. ps. Bñdictus. Ad vi. Caplm.

Unusquisq; p ut destina- uit in corde suo nõ ex tri sticia aut necessitate. Hilarem eni datorẽ diligit deus. Deo. Ad nonã caplm.

Qui aũt ministrat semen seminãti: & panẽ ad mã ducandũ p̄stabit & multiplica bit semen vestrũ: & augebit in crementa frugũ iusticie vestre. Deo. In secũdis vesp̄is añ. de laudibus. Caplm. ℟. hymn⁹ & ℣. ut. ã. Añ. Beat⁹ laurentius dũ i craticula supposit⁹ vreret ad ipsissimũ tyrãnũ dixit: assa tus sũ iã versa & mãduca. Nã facultates ecclesie q̄s requiris i celestes thesauros man⁹ pau perũ deportauerũt. ps. Magt. Infra octauã fit memoria ad laudes p añ. Laurẽti⁹ ingress⁹

est. ℣. Corona aurea sup. Ant.
ad vē. p aīa. Laurenti⁹ bonū
opus. ℣. Dispsit dedit. Oro. R.
De scō tiburtio mrē aīa. Incly
tus martyr tiburti⁹ cū nudatis
plantis sup prunas ardētes in
cederet fabiano pfecto dixit
videt mihi q̄ sup roseos flores
incedā i noīe dn̄i mei ihu xp̄i.
ps. Magnificat. Oratio.

Beati tiburtij martyris nos
dn̄e foueāt ɔtinuata psi
dia qz nō desinis ppiti⁹ intueri
q̄s talib⁹ auxilijs ɔcesseris ad
iuuari. Per. Lectio .j.

Beat⁹ tiburti⁹ fili⁹ fuit cro
matij vrbis rome pfecti.
Qui cromati⁹ dū podagricus
esset: psuasus ē a btō sebastia
no credere xp̄o: quaten⁹ ab oī
corpis mentisq̄ sanaret mor
bo. Ille vō credēs vna cū bea
to tiburtio filio suo: 7 ex fami
lia sua pmiscui sexus mille q̄
dringentis aīab⁹ a scō polycar
po p̄sbytero baptizat: sanus a
podagra quā patiebat effect⁹.

Cromatio vō Tu. R. ij.
ppter psecutionē cū quib⁹dā
infirmiorib⁹ ab vrbe fratribus
i quoddā suū pdiū recedentē.
Tiburti⁹ fili⁹ ei⁹ tāto deside
rio martyrij succēsus ē: ut nus
q̄ a scīs viris .s. caio vrbis ro
me epō 7 scō sebastiano necnō
7 tranqllino alijsq̄ q̄pluribus
se subtraheret: sz cū eis tāta p
fectionis ɔstantia cōmaneret
ut etiā oratiōnib⁹ suis quendā
mortuū q de alto lapsus: oīa
confregerat mēbra suscitaret.

Igit tiburti⁹ in Tu. R. iij.
pātib⁹ diocletiano 7 maximia
no cōprehensus ab infidelib⁹
oblat⁹ est fabiano pfecto. Cui
fabian⁹ dixit. Cōsulte feceris:
si saluti tue cōsulas 7 principū
decreta nō cōtemnas. Tibur
tius dixit. Ego iuuentuti mee
meli⁹ nō ɔsulā: q̄ ut vnū dn̄m
ihm xp̄m deū verū eē ɔfitear.
Ob hoc pfect⁹ iussit ad pedes
tiburtij carbones ardētes effū
di. Tu autē. Lectio .iiij.

Deinde dixit Tiburtio. Elige
tibi vnū e duob⁹: aut thura in
istis carbonib⁹ adijce: aut pe
dib⁹ sup eos nud⁹ incede. Tūc
beat⁹ tiburti⁹ facto crucis signo
nudis sup carbones plātis in
cedens dixit. Depone miser in
fidelitatē 7 disce qz hic solus ē
deus quē creature oīb⁹ ɔfiteor
dn̄ari. Nā mihi i noīe dn̄i mei
ihu xp̄i: videt q̄ sup roseos flo
res gdiar: qz creatura sui crea
toris famulat ipio. Tu. R. v.

Fabian⁹ dixit tiburtio. Quis
ignorat vos magicā artē do
cuisse xp̄m dn̄m vr̄m. Tibur

tius dixit. Obmutesce infelix: et noli aurib⁹ meis hanc iniuriā facere: ut audiā te rabido ore latrātē ꝯ sanctū nomē dn̄i iħu xp̄i. Tu autē. Lectio. vj⁹.

Tūc irat⁹ fabian⁹ dictauit sententiā dicens. Blasphematorē deoꝝ et reus atrociū iniuriaꝝ gladio aiaduertat. Duct⁹ igit beat⁹ tiburti⁹ via lauitana .iij. idus augustas .iij. miliario ab urbe: et illic effūdēs orōnē ad dn̄m: uno ictu gladij uerberatus emisit spm̄: et in eodē loco est sepult⁹. Tu. De sancta clara virgine p memoria. Oratio.

Famulos tuos q̄s dn̄e btē virginis tue clare votiua natalitia recensentes celestiū gaudioꝝ sua facias interuentione ꝑticipes: et tui unigeniti coheredes. Qui tecū. De scō laurentio infra octauā: de sermōe beati Augustini. Lectio. j⁹.

Beatissim⁹ martyr laurēti⁹ bonū ecclesie censū: cūctisq̄ sacra vasa mysterij: ne ea sacrileg⁹ macularet aspect⁹: ꝯuocatis inopū turbis pia erogatione distribuit: ut futur⁹ mr̄ī retributiōe celesti pⁱter et mercede sui sanguinis et tāte liberalitatꝭ p̄mio ditaret nō dubitans et in semetipso se fidē xp̄o suo et eccl'iasticas opes in pauperib⁹ seruaturū. Tu. L. ij⁹.

Propter qđ primus ad tribunal rapit impioꝝ: vir simplicitate innocēs: ꝟtute fortissim⁹: nil sane aliud deferēs iudicanti q̄ viue mētis ꝯstantiā: et illesē ꝯscie puritatē: deuotā deo offerens aiam: et castissimū tradens ꝓsequēti corp⁹ ad penā. Excogitat itaq̄ Tu. L. iij⁹.

in laurentiū ferale tormentū: ut q̄ metu mortis nō mouebat acerbitate supplicij frangeret. Sꝫ quē suaꝝ ꝯfortabat multitudo ꝟtutū: nō poterat vincere magnitudo penaꝝ. Parat ḡ craticula igne succēsa: q̄ triūphalis mr̄is et animū frangēt: et corp⁹ exureret. Tu. De scō hypolito et socijs suis mr̄ib⁹. Si hoc festū euenerit sabbato tūc seruet ī dn̄ica sequēti ꝓpter officiū vigilie ipso sabbato expediedū. ℟. O hypolite si credis in dn̄m iħm xp̄m. Et thesauros tibi ondo et vitā eternā ꝓmitto. ℣. Si dictis ingt facta cōpenses: faciaꝫ qđ hortaris: cui beat⁹ laurēti⁹ dixit: tu mihi tuū tm̄modo p̄be assensū. Et. Glia. Añ. O hypolite si credis in dn̄m iħm xp̄m et thesauros tibi ondo etc. ps. Magt. Oro.

Da q̄s oēs deus ut beati hypoliti m̄ris tui sociorūq; eius veneranda solēnitas ⁊ deuotionē nobis augeat ⁊ salutem. Per dn̄m. Lectio .j.

Peracta passiōe beati laurentij tertio die venerunt milites: ⁊ tenuerunt beatū hypolitū: ⁊ duxerūt ad deciū dicentes. Hic hō cōtemnit iussa principū: ⁊ adorat xp̄m. Quē videns decius cesar subridens dixit ei. Nūq̄d ⁊ tu mag⁹ effectus es: q corpus laurentij abstulisse diceris? R̄ndit hypolitus. Ego feci nō q̄si magus: s; q̄si xp̄ianus. Decius furore repletus: iussit cū lapide os eius cōtundi. Tu autē. Lectio .ij.

Deinde dixit decius ad hypolitum. Nunquid tu non es cultor deoꝝ? Quomō insipiēs factus es? Sacrifica ut nō pereas p tormēta: sicut laurenti⁹ fecit. Hypolitus dixit. Exemplū merear beati laurentij fieri quem tu miser ausus fuisti ore polluto noīare. Decius dixit. Exuite eū ⁊ fustib⁹ cedite. Et cū diu cederēt dixit. Grās ago deo meo. Deci⁹ dixit. Deridet hypolitus fustes: cū cardis cedite eū. Et cedentes defecerunt. Tu autē dn̄e. Lectio .iij.

Beatus vō hypolit⁹ voce clara clamabat. Xp̄ianus sū. Decius dixit. Leuate eū a terra: ⁊ iussit eū vestire veste militari: qua ante gentilis vtebat: ⁊ dixit deci⁹. Recole militiā ⁊ esto noster amic⁹: ⁊ in ɔspectu n̄ro vtere militia p̄stina quā semp habuisti. Hypolit⁹ dixit. Militia mea xp̄ianū firmū demonstrat. Tu. R. Suadēs decius hypolito dixit: nūq̄d tu nō es cultor deoꝝ: sacrifica dijs ⁊ fruere militie palma: rn̄dēs hypolit⁹ dixit. Miles xp̄i ego sū ⁊ vestigia martyrū adipisci cupio. V. Iussit decius militib⁹ suis: exuite hypolitū veste ⁊ fustibus cedite: ⁊ dū cederet dixit. Miles. Lectio .iiij.

Cū igit hypolitus dicēt se debere xp̄o militare: deci⁹ ira repletus: tradidit eū valeriano p̄fecto: ut oēs facultates eius exquirēt ⁊ tolleret: ⁊ diris tormentis eū interficeret. Inuento q̄z q oīs familia ei⁹ xp̄iana esset: adducti sunt oēs an ipsi⁹ cōspectū. Qui cū ad sacrificia cogerēt. Concordia nutrix hypoliti p oībus rn̄dit. Nos cum dn̄o n̄ro malum⁹ mori pudice q̄s viuere ipudice. Cui valerianus. Gen⁹ seruoꝝ nō emēdat

nisi cũ suppliciis. Tu. L. v.
Tũc p̄cipite hypolito ⁊ gaudẽte iussit eũ tãdiu plũbatis cedi quousq; emisit spiritũ. Deinde iussit eũ duci foras muros porte tiburtine cũ familia sua. Hypolit⁹ aũt cõfortabat eos. Iussit ḡ valerian⁹ in ↄ̄spectu hypoliti oẽs capite trũcari: ⁊ decollati sunt p̄miscui sexus numero decẽ ⁊ octo. Beati vo hypoliti iussit ut pedes ligarent ad colla equoꝝ indomitorũ: ⁊ sic p̄ cardos ⁊ tribulos trahi. Qui cũ traherẽt emisit spiritũ. Tu.
De hoc mr̃e bñdi- L. vi.
cto sic dicit ãbros⁹. Beat⁹ martyr hypolit⁹ xp̄m verũ ducẽ cõsiderans: miles eẽ ei⁹ voluit: q̃ dux militũ cõp̄robari. Beatũq; laurentiũ sue custodie mancipatũ nõ p̄secut⁹ est: s; subsecutus. Qui cũ thesauros ecclesie discutit: ĩuenit thesaurum: nõ nõ quẽ tyrãnus eriperet: s; quẽ pietas possidẽt. Tu. R. Expoliauit veste hypolitũ deci⁹ quã induebat ĩ habitu xp̄iani ⁊ dixit ei. Sacrifica diis ⁊ acquiesce p̄ceptis nostris et viue: ⁊ fruere militie palma. V. Cesar dixit ad hypolitũ quõ insipiẽs fact⁹ es ut nuditatẽ tuã non erubescas. Sacrifica. ix. R. Iussit valerianus in conspectu hypoliti ut ois familia ei⁹ capite trũcarẽt. Et sic eũ p̄ cardos ⁊ tribulos trahi: q̄ dũ traherẽt emisit spiñ. V. Beatũ vo hypolitũ iussit ut pedes ei⁹ ligarent ad colla equoꝝ indomitorũ. Et sic.
Ad laudes añ. Dixit hypolit⁹ ad deciũ nõ me expoliasti: sed magis vestisti. Añ. Preses dixit ad hypolitũ: fact⁹ es ĩsipiẽs ut nuditatẽ tuã nõ erubescas. Añ. Dixit cesar ad hypolitum nũc magus fact⁹ es: ridens hypolitus dixit ad deciũ: nõ sum ego magus: s; seruus dñi nr̃i ihu xp̄i. Añ. Audita ẽ vox infantiũ ⁊ dicẽtiũ gl'ia deo alta. Añ. Exẽplar merear fieri ↄ̄sortiũ beatoꝝ martyꝝ. Añ. Iussit valerian⁹ in cõspectu hypoliti ut ois familia ei⁹ capite truncarẽt: ⁊ sic eũ p̄ cardos ⁊ tribulos trahi: q̄ dũ traherẽt emisit spiritũ. ps Bñdictus. In secũdis vs añ. de laudib⁹. Añ Orauit scũs hypolit⁹ voce magna clamauit ⁊ dixit: gratias tibi ago dñe de⁹ me⁹ ihu xp̄e q̄ famulos meos in ↄ̄spectu meo pati video. ps Mgr. De scõ eusebio ↄ̄fessore p̄ memoria. Oro.
Deus q̄ nos ãnua btĩ eusebii ↄ̄fessoris tui solẽnitate

letificas cōcede ꝓpiti⁹: ut cui⁹ natalitia colimus: ꝑ eius ad te exempla gradiamur. Per. In vigilia assūptiōis virginis marie bīdicte. Inuitatoriū In honore beatissime marie vgīnis iubilem⁹ dño. ps̄ Venite. Añe ꝛ psalmi de feria occurrē ti. V. ꝛ Bña cū ceteris ꝓter hic infra descripta de historia O decus. ā. posita cōsideratione habita noctur. iuxta cōtinētiā rubrice gñalis. Scdm Lucā.

In illo tpe: Loquēte ihesu ad turbas: extollens vocē quedā mulier de turba dixit illi. Beat⁹ venter q te portauit: ꝛ vbera q̄ suxisti. Et rel. Omel. lectionis eiusdē. L. j⁹.

Domino ꝓdicationē suaȝ exequēte mulier quedaȝ mulier scā: mulier beā: inē caluniatorū cateruas scribarū ꝛ phariseoꝝ inē ꝯcurrentiū multitudinē vbis dñi delectata exclamauit dicēs. Beat⁹ venter q te portauit ꝛ vbera q̄ suxisti. Vñ bernard⁹. Ad moduȝ eni cāpi absq̄ oi hūano adminiculo vginis alu⁹ floruit: ꝛ inuiolatis ac castis viscerib⁹ prolem ꝓtulit. Tu autē. Lectio. ij⁹.

Hec ē inquit virga sublimis: plāta celestis: sanctioꝛ vniuersis: q̄ verticē scm̄ erexit vsq̄ ad dñm maiestatis q: nimiruȝ in altū miserat radices hūilitat. Quapꝓpter id ipsū declamen⁹ vbis poeticis dicētes. Enixa ē puerpa regē. Qui celū terrāq̄ tenet: ꝑ secula cui⁹ nomen ab eterno cōplectēs oia gyro. Imperiū sine fine manet q ventre btō: gaudia matris hñs cū virginitatis honore. Nec primā silem visa ē nec hñe sequentē. Confirmās aūt Tu. L. iij⁹. dñs sniam mulieris adiungit. Quinimo beati q audiūt vbū dei ꝛ custodiūt illud. Ac si diceret. Certe ut tu asseris sic est. Beat⁹ est eni ille venter q xp̄m portare meruit. Sȝ nūqd ille solūmodo beat⁹: Addendū ē ꝛ ampli⁹. Beati q audiūt vbū dei ꝛ custodiūt illud. Caplm. Ab initio ꝛ añ. ā. p⁹ psalteriū.

Deus q virginalē Oro. aulā beate marie in qua habitare eligē dignat⁹ es da q̄s: ut sua nos defensiōe munitos iocūdos faciat sue īteresse festiuitati. Qui cū deo patre. Ad vñ. añ Vidi speciosā sicut columbā ꝛ circūdabant eā flores rosarū ꝛ lilia cōuallīuȝ. ps̄. Oīa laudate. Añ Veni electa mea ꝛ ponā in te thronū meū q: ꝯcupiuit rex speciē tuā. Añ. Ista ē speciosa inē filias irlm

in cubilib⁹ ꝛ in hortis aroma-
tū. Añ. Ornatā monilib⁹ filiã
irlm dñs cōcupiuit. Añ. Tota
pulchra es amica mea ꝛ ma-
cula nō est in te: fau⁹ distillās
labia tua: mel ꝛ lac sub ligua
tua odor vnguētorū tuoꝝ sup
oia aromata: iā eni hyēs trāſ-
ijt imber abijt ꝛ recessit flores
appuerūt: vinee florētes odo-
rē dederūt: ꝛ vox turturis au-
dita est in terra nrā: surge ꝓpe
ra amica mea: veni de libano
veni coronaberis. Capłm.

In oib⁹ requiē qsiui: ꝛ i he-
reditate dñi morabor: tūc
ꝓcepit ꝛ dixit mihi creator om
niū: ꝛ q creauit me requieuit i
tabnaculo meo. Deo. ℞. Bea
ta es virgo maria dei genitrix
q̄ credidisti dño: ꝑfecta sūt in
te q̄ dicta sūt tibi. Ecce exalta-
ta es sup choros angeloꝝ. In
tercede ꝑ nobis ad dñm ihm
xpm. ℣. Aue maria grā plena
dñs tecū. Ecce. Glia. Intercede
Gaude viscerib⁹ Hymn⁹
mater i intimis felix ec-
clesia: q̄ sacra replicas scē festa
marie plaudūt astra solū ma-
re. Cui⁹ magnifica ē genera-
tio cui⁹ vita sacris claruit acti
bus: cui⁹ finis honorē sūmū si
ne tenet fine. Que virgo pepit
virgoq; pmãet lactauit ꝑpriis
vberib⁹ deū: portantēq; gere-
bat vnis prona trementibus.
Felix multiplici laude puer-
pera regi porta sui clausa ꝑhē-
niter: mūdi stella fulgēs floris
vgula regia. Te nūc supplicit
scā theotocos regi ꝑpetui spon
samq; poscim⁹ ut nos sp vbiq;
mīti muere ꝑregas. Gds obti-
neas vgo ꝑcatib⁹ pacis ꝑsidiū
dulce diutine nob atq; vbi re-
gni dona ꝑhēnia. Presta sū-
me pr̄ pr̄is ꝛ vnice amborūq;
fil spūs ānuc: q regnas de⁹ vn⁹
oi tpe secli. Amē. ℣. Specio-
sa scā est suauis. In. Añ. Vir
go prudētissima q̄ ꝑgredieris q̄si
aurora valde rutilās filia syō:
tota formosa ꝛ suauis es: pul-
chra ut luna electa ut sol. ps.
Venerāda Mgt. Oro.
nobis dñe hui⁹ diei festi
uitas opē ꝯferat salutarē: in q̄
scā dei genitrix mortem subijt
tpalē: nec tn̄ mortis nexib⁹ de-
primi potuit: q̄ filiū tuū dñm
nr̄m de se genuit incarnatum
Qui tecū. Eodē die de scō ste-
phano rege ꝑ mēoria añ. Aue
btē rex stephane. ℣. Ora ꝑ no
bis. Oro. Deus q beatū stepha
nū. infra i festo suo. Ad cōple-
toriū hymn⁹. Lux mūdi. ē in
festo cōceptionis eius dē virgi
nis marie. Capitulū.

In plateis sicut cynamomũ et balsamuz aromatizans odorẽ dedi: quasi myrrha electa dedi suauitatem odoris. Deo ℟. Audi filia. Añ. Speciosa facta es et suauis i delitijs virginitatis scã dei genitrix: quã videntes filie syon vernantẽ in floribus rosarũ et lilijs cõuallium: beatissimã pdicauerũt et regine laudauerũt eã. ps. Nũc dimittis. Oro. Famulorum tuorũ. Saluator mũdi. Inuitatoriũ Uenite adoremus regẽ regum. Cuius hodie ad ethereũ mater virgo assũpta est celũ. ps. Uenite. In primo nocturno añ. Exaltata es scã dei genitrix super choros angelorum ad celestia regna. ps. Dñe dñs. Añ. Paradisi porte per te nobis apte sũt: que hodie gloriosa cũ angelis triũphas. ps. Celi enarrãt. Añ. Benedicta tu in mulieribus et bñdictus fructus ventris tui. ps. Dñi est terra. ℣. Speciosa facta es De epla btĩ hieronymi. L. j.

Cogitis me o paula et eustochiũ imo charitas xpi me cõpellit ut exhortatiõis cã sermonẽ faciaz de assũptione beate et gloriose sempervirginis marie: ut habeat sanctũ collegiũ vrm in die tãte solẽnitatis munus latini sermonis: in quo discat infantia tenera lactis experiri dulcedinẽ: et de exiguis eximia cogitare qualiter fauere dño: per singulos ãnos tota hec dies expendatur in laudẽ et cum gloria celebretur. Tu. ℟. Uidi speciosam sicut colũbã descendentẽ desuper riuos aquarum cuius inestimabilis odor erat nimis in vestimentis eius. Et sicut dicut dies verni circundabãt eã flores rosarum et lilia cõuallium. ℣. Que ẽ ista que ascendit per desertũ sicut vgula fumi ex aromatibus myrrhe et thuris. Et sicut

Si igitur venerit L. ij.

vrĩs in manibus illud apocriphũ de transitu huius btẽ virginis: ne forte dubia pro certis recipiatis: presertim cum ex his nihil aliud expiri possit pro certo: nisi quod hodierna die gliosa migrauit a corpe. Monstratur aũt sepulchrũ eius cernentibus nobis vsque ad pñs: in vallis iosaphath medio: que est inter montem syon et montẽ oliueti posita: quãt tu paula aspexisti oculis: ibi in eius honore fabricata est ecclesia: i qua sepulta fuisse ab omnibus ibidez pdicatur: sed nunc vacuũ esse cernentibus ostenditur. Tu autem dñe.

℟. Sicut cedrus exaltata sum i libano: et sicut cypressus i monte syon: quasi myrrha electa dedi suauitatem odoris. ℣. Et sicut cynnamomum et balsamum aromatizans. Dedi suauitatem. Lectio iii.

Hec ideirco diximus: quia multi dubitant: vtrum assumpta fuerit simul cum corpore an obierit relicto corpore. Nonnulli autem astruere volunt eam iam resuscitatam: et beata cum christo immortalitate in celestibus vestiri. Beatum quoque iohannem euangelistam resurrexisse plurimi asserunt: quia in sepulchro eius ut fertur non nisi manna inuenitur. Sed quid horum verius censeatur ambigimus: sicut et de his quos cum domino teste euangelio resurrexisse credimus: sed vtrum redierint in terre puluerem certum non habemus: nisi quod legimus: quia multa corpora sanctorum qui dormierant surrexerunt et cetera. De quibus profecto nonnulli doctorum senserunt: quod iam in illis perpetua sit completa resurrectio. Quod nec nos de beata maria factum abnuimus: quamquam propter cautelam salua fide pio magis desiderio opinari oporteat: quam inconsulte diffinire quod sine periculo nescitur. Tu. ℟. Que est ista que processit sicut sol et formosa sicut ierusalem. Viderunt eam filie syon: et beatam dixerunt et regine laudauerunt eam. ℣. Et sicut dies verni circumdabant eam flores rosarum et lilia conuallium. Viderunt. Gloria.

In secundo nocturno an. Specie tua et pulchritudine tua intende prospere procede et regna. ℣. Eructauit. An. Adiuuabit eam deus vultu suo: deus in medio eius non commouebitur. ps. Deus noster. An. Sicut letantium omnium nostrum habitatio est in te sancta dei genitrix. ps. Fundamenta. ℣. Gaude maria. Lectio iiii.

Hec est presentis diei festiuitas sicuti et virgo incomparabilis est ceteris virginibus: ita et incomparabilis est ista festiuitas omnium festiuitatibus: et admiranda etiam virtutibus angelicis: propter quod ex persona supernorum ciuium in eius ascensione admirans spiritus sanctus ait in canticis. Que est ista que ascendit per desertum quasi virgula fumi ex aromatibus? Et bene quasi virgula fumi: quia gracilis et delicata: quia diuinis extenuata disciplinis. Tu. ℟. Beatam me dicent omnes generationes quia fecit mihi dominus magna qui potens est: et sanctum nomen eius. ℣. Et misericordia eius a progenie in progenies timentibus eum. Et sanctum. Lectio v.

Sicut virgula iquit fumi ex aromatib⁹: eteni concremata est intus in holocaustum incēdio pii amoris & desiderio charitatis. Nimirū qȝ multis repleta erat virtutū odoribus manās ex ea fragrabat suauissim⁹ odor: etiā spiritib⁹ angelicis. Ascendebat aūt de deserto pñtis seculi vi̅ga de radice iesse olim exorta: sȝ mirabant̄ electoꝝ aīe pre gaudio q̄ñā esset que etiā meritoꝝ virtutib⁹ angeloꝝ vinceret dignitatē. Tu. R. Ornatā in monilibus filiā ierlm dñs cōcepiuit Et vidētes eā filie syon beatissimā p̄dicauerūt dicentes vngentū effusū nomen tuum. V. Astitit regina a dextris tuis in vestitu deaurato circūdata varietate. Et vidētes eā. L. vi⁹.

De hac gloriosa virgine rursus idē sp̄us sanct⁹ in eis dē canticis. Que est ista inquit que ascēdit quasi aurora cōsurgens: pulchra ut luna electa ut sol terribilis ut castrorū acies ordinata. Admirat̄ aūt sp̄us sanctus qȝ oēs de ascensu hu⁹ virginis admirātes facit: q̄ quasi noui diluculi aurora rutilans ascensu suo resplēdeat: mult̄ freta & vallata sanctoꝝ agminib⁹. Unde dicitur. Terribilis ut castroꝝ acies ordinata: sī quidem hincinde sanctoꝝ angeloꝝ fulta p̄sidijs Tu autē. R. Beata es virgo maria. A. in vesp̄is. In terno nocturno. Añ. Gaude maria virgo cunctas hereses sola interemisti i vniuerso mūdo. Ps. Cātate. A. Añ. Dignare me laudare te vi̅go sacrata da mihi virtutem contra hostes tuos. Ps. Dñs regnauit exul. Añ. Post partū virgo inuiolata p̄mansisti dei genitrix intercede p̄ nobis Ps. Cantate. iij. N. Dignare me laudare te. Scd'm Lucam.

In illo t̄pe: Intrauit ih̄us in quoddā castellū: & mulier quedā martha noie excepit illū i domū suā. Et reliqua. De eadē lectione. L. vij⁹.

Adueniens cōditor mūdi p̄ redemptione humani generis: cū diues esset: pauper p̄ nobis fieri voluit: ut sua paupertate nos diuites faceret. Mirantur angeli de terra deserta mariā ascendē delitijs affluentem. Mirent̄ potius xp̄m pauperem de celestis regni plenitudine descendentem. Longe eteni ampliori miraclo dignū videt̄ filiū dei paulomin⁹ ab

angelis minoratū: q̄ꝫ matrem dei sup angelos exaltatā. Tu.
℞. Ista ē speciosa inter filias ierlm sicut vidistis eā plenā charitate ꝛ dilectione. In cubilibus ꝛ in hortis aromatū. ℣. Specie tua ꝛ pulchritudie tua intende pspere pcede ꝛ regna. In cubilib⁹. Lectio. viij.
Hic itaqꝫ de sinu pris descendens tantū p nobis humiliari dignat⁹ est ut ppriā domū non haberet vbi caput inclinaret. Qui conceptus est de spū sancto intra vterū virginis ut deus: sꝫ natus humilit̄ ut homo. Quem igit̄ maria suscepcrat in hui⁹ mundi castellū intrantē: ab eo suscipit̄ hac die sanctā ingrediēs ciuitatē. Nec in terris loc⁹ dignior erat virginalis vteri templo: i quo dei filiū maria suscepit: nec in celis regali solio: quo mariam hac die sublimauit. Tu autē.
℞. Sup salutem ꝛ omnē pulchritudinē dilecta es a domino ꝛ regina celorū vocari digna es. Gaudent chori angelorū consortes ꝛ conciues tui. ℣. Sola sine exemplo placuisti femina xpo. Gaudēt. L. ix.
Felix nimirū vtraqꝫ susceptio: vtraqꝫ ineffabilis: qꝛ vtraqꝫ iexcogitabilis: vtrobiqꝫ est miranda dignitas virginis matris: vtrobiqꝫ amplectēda dignatio maiestatis. Ut quid eni hac die i ecclesijs xpi euāgelica illa intrauit ihs lectio recitat̄: mulier int̄ mulieres benedicta saluatorē excepisse intelligit̄. Credim⁹ quoqꝫ ut ista quā nunc celebram⁹ ex illa susceptiōe aliquaten⁹ estimet̄: imo ut iuxta illius inestimabilē gloriā inestimabilis ista cognoscat̄. Tu aūt. ℞. Felix valde es sacra virgo maria ꝛ omi laude dignissima. Quia ex te ortus est sol iusticie xpus deus noster. ℣. Ora p populo interueni p clero itercede pro deuoto femineo sexu: sentiant oēs tuū iuuamen quicūqꝫ celebrant tuā sanctissimā assūptionē. Quia. Glia. Xpus. ℣. Ora p nobis sancta. Ad laudes aā.
Assumpta est maria in celum: gaudent angeli laudantes benedicūt dominū. Aā. Maria virgo assumpta est ad ethereū thalamū in quo rex regū stellato sedet solio. Aā. In odore vngentorū tuorum currimus adolescentule dilexerunt te nimis. Aā. Benedicta filia tu a domino quia p te fructum vite

cõmunicauim⁹. Añ. Pulchra es ꝛ decora filia ierl'm: terribil' ut castroꝝ acies ordinata. Capitulū. ṡ. Hymn⁹. O gloriosa dña. ṽ. in horis et⁹ de virginis marie ℣. Audi filia. Añ. Que est ista q̄ ascendit sicut aurora ꝯsurgens: pulchra ut luna electa ut sol: terribilis ut castrorū acies ordinata. ps̄. Bñdictus. Ad primā añ. Assūpta est. Capitulum. In plateis. ℟. Ihu xp̄e. ℣. Qui nat⁹ es. ℣. Audi filia. Oro. Famulorū. In hac hora. Infra octauā añe. Oro Famuloꝝ. Oro Dñe scẽ pater Ad tertiā Caplm. In oib⁹ requiẽ. ℟. Speciosa facta es. ℣. Gaude maria. Oro. ṡ. Ad. vi. Caplm.

Quasi cedr⁹ exaltata sum in libano: ꝛ quasi cypressus i mõte syon: q̄si palma exaltata sũt i cades ꝛ q̄si plantatio rose i hiericho. Deo. ℟. Gaude maria. ℣. Dignare me laud. Ad. ix. caplm. In plateis sicꝫ cyna ℟. Digna re me laudare. ℣. Audi filia. In secūdis v's añe. de laudib⁹ psalmi ut de virgine. Caplm. hymn⁹. ℣. ṡ. ℟. Sup salutẽ. Añ. Hodie maria virgo celos ascẽdit gaudete: qꝛ cū xp̄o regnat in eternū. ps̄. Mḡt. Oro ṡ. De sc̄to stephano rege pro memoria. Añ. Sanctissimus rex stephanus vngaroꝝ apl's signis ꝛ virtutib⁹ quotidie declarat celit⁹ quẽ supplices deposcim⁹ ut nos muniat a mal' oibus. ℣. Ora p nobis. Oro. Deus q̄ beatū stephanū. Completoriū infra octauā ꝛ in octaua ut. ṡ. suo mõ aīa designato Oro Famuloꝝ. De⁹ q̄ illuminas. Infra octauā assūptionis bñdicte virginis loco p̄mo dicant lectiones sequentes. Et si dñica occurrat diuidant' sex. Et hoc idẽ intelligat' in sequẽtibus ꝛ in similibus semp. L. i.

Hodie gloriosa semp v'go maria celos ascẽdit. Hodie hymnidicis angeloꝝ choris pascua eterne viriditat' introiuit: vbi vna societas oiuꝫ ciuiū supnoꝝ: vbi dulcis solẽnitas angeloꝝ. Ubi post labores ꝛ erũnas felix ꝛ suauis ẽ refectio aiaꝝ. Regina mũdi hodie de terris migrauit: ꝛ de p̄senti seculo nequā eripit'. Rogo frẽs gaudete quia ut ita fatear ineffabilit' sublimata cuꝫ xp̄o regnat in eternū. Iterū dico gaudete: qꝛ secura de sua imarcescibili gloria ad celi iaꝫ peruenit palaciū. Tu aūt. L. ii.

Exultate inquam ⁊ gaude-
te ⁊ letetur totus orbis: quia
hodie nobis omnibus interue-
nientibꝰ meritis eius salus au
cta est. Idcirco dilectissimi le
tamini ⁊ laudate: q2 si deum
ore ꝓphetico ĩ sanctis suis lau
dare iubemur: multomagis eũ
in hac celebritate beate virgi-
nis matris eius: oportet cum
hymnis ⁊ canticis diligentius
extollere: ⁊ dignis deo iubila-
re preconiis ac mysticis hono
rare muneribꝰ. Nulli dubiũ:
quin totũ ad gloriã laudis eiꝰ
ptineat: quicqd digne ac solẽ-
niter genitrici sue fuerit ipen-
sum. Tu autẽ. Lectio .iii.

Quicqd autẽ humanis pōt di-
ci verbis: minꝰ est a laude celi
qua diuinis est ⁊ angelicis ex
cellentiꝰ predicata ⁊ laudata
pconiis: a ꝓphetis quidẽ pnũ-
ciata: a patriarchis figuris ⁊
enigmatibꝰ p̄signata: ab euan
gelistis exhibita ⁊ monstrata:
ab angelo venerabilit̃ atq3 of
ficiosissime salutata: preterea
qualis ⁊ quanta esset ab eodẽ
diuinitꝰ declarat̃ cũ ait. Aue
maria gratia plena dñs tecũ
bñdicta tu in mulieribꝰ. Vere
gratia plena: q̄ celis dedit glo
riã: terris deũ: pacẽq3 refudit:
fidẽ gentibꝰ: finem vitiis: vite
ordinẽ: moribꝰ disciplinã. Tu

Infra octauã eandem loco se
cũdo. L .i.

Celebritas
hodierne diei nos admo
net ut in laude virginis gliose
imorari debeamꝰ: q2 reuera di
gnũ est: ut in die tante genitri
cis laudes dñi nõ sileat ligua
carnis. In hac si quidẽ die cõ
petent̃ beata virgo maria spõ
so illi celesti libere proclamat
Tenuisti manũ dexterã meã:
⁊ ĩ volũtate tua deduxisti me:
⁊ cũ gloria assũpsisti me. L .ii.

Hodie inquã ⁊ ipsa cõgrue a
spõso audit. Veni proxima mea
sponsa mea: colũba mea: quia
ecce hyems trãsiit pluuia abiit
Ipsa quoq3 iam beata ridet.
Aia mea exultabit in dño de-
lectabit̃ sup salutari eius: ⁊ in
dño laudabit̃ aia mea: audi-
ant mansueti ⁊ letent̃: ⁊ credo
videre bona dñi ĩ terra viuen
tiũ. Tu autẽ. Lectio .iii.

Hec est fratres dies pclara in
q̄ beatissima virgo maria pue
nire meruit vltra q̄ñ nr̄e huma
nitatis est natura. Ubi nõ sub
stantia colit̃: sz glorie magni-
tudo monstrat̃. Facta est itaq3
virgo maria benedicta ianua
celoꝝ: sublimatio aplorũ: laus

martyrū: iubilatio confessorū: continētia virginū: norma principū: iusticia regū: salusq; ciuiū populorū. Tu autē. Eodē die pro octaua beati laurētij martyris. oia sicut in festo suo pter sequentia. Oratio

Beati laurētij martyris tui nos faciat domine passio veneranda letantes: et ut eam deuote recolamus tua gratia efficiat promptiores. Per. L. i.

Sanctuz est fratres et deo placitū ut natalem beati laurentij pcipua deuotiōe veneremur cui9 radiantib9 flammis victrix in hunc quoq; diē toto orbe xpi coruscat ecclesia Qui cū i sede gloriosissimi patriarche diaconat9 fungeretur officio puritate innocētie vite fortissimeq; mortis triumpho aplico se consortio copulauit. Tu autē. Lectio. ij.

Nec immerito aplo2 eū parem pdicam9: cui et castitas animi leuiticū ministeriū dedit: et plenitudo fidei martyrij contulit dignitatē. Quē cum venerabilis sixtus romane vrbis antistes: de morte sua videret tristissimū: ita illū spiritu pscie cōpellasse narrat. Noli fili mest9 esse post triduū me seqris. Tu.

Ex hoc itaq; apparet charissimi: beatū laurentiū non de sacerdotis sui victoria habuisse tristiciā s3 doluisse qz nō etiā ipse cū suo pari sacerdote vincebat. Uere beati laurentij gloria singularis: q tantū de deo suo dicat9 est gratie ut ei martyr de martyrio pbaret: quem p suo2 prerogatiua merito2: ante victoria letificauit q̄3 pugna terreret. Tu autē. L. iij.

Ut ergo cōperit ore sacerdotis et martyris se quoq; oimode assumendū cōgregatis inopū turbis ecclesiasticaz censū religiosa liberalitate diuisit. Q pfundū spūalis viri et q̄3 celeste consiliū: ut et egenis cōsuleret et inuenire nō posset qd raperet psecuto2 illā nimirū secutus sententiā: dispsit dedit pauperib9 iusticia eius manet in seculū seculi. Tu. L. v.

Hoc itaq; dolore furor gentilis accensus craticulā cōtinuo parat ignitā: sup quā cremandū laurentiū p mēbra discinderet ut indignationis sue flāmas impijs ignib9 vindicaret Ardet pfecto totis visceribus fortissimus martyr et vrit: sed regnuz celi pmissaq; dei fideliter pertractans: refrigerio

conscientie victor exultat. Nec penali incēdio flexus est: cuius in pectore sancti spiritus flāma insuperabilis feruebat. Tu autē. Lectio vi.

Parat igitur craticu- la igne succensa que triūpha- lis martyris et animū fatigaret et corpus exureret. Sed ignara veri persequentiū turba et diabo- licis obcecata tenebris nō vi- debat: quod vstio illa membrorū fidelis animi esset eterna pur- gatio. Flagitemus igitur fratres beatissimi laurentij gloriosam constantiam: ut sicut ille perfecte deuotionis ardore: furentibus nō cessit incēdijs: ita nos ipsius meritis: diuersarū temptationū ignis a christi societate nō moue- at. Tu autē. De sancto agapito martyre pro memoria. Oratio.

Letetur ecclesia tua deus bea- ti agapiti martyris tui cō- fisa suffragijs atque eius precibus gloriosis et deuota permaneat: et secura consistat. Per. Infra octa uā assumptionis loco tertio.

Hortor vos cha- Lectio i. rissimi et cōmoneo ut in hac sacra solēnitate dei geni- tricis marie nolite cessare a lau dibus: hec est enim dies in qua me- ruit exaltari super choros ange lorū. In qua denique usque ad thro ni celsitudinē intemerata ma- ter et virgo processit: atque in regni solio sublimata: post christum glo riosa resedit. Tu autē. Lectio ij.

Tam preclarā igitur virginem: multū fratres venerari conue- nit: et vltra angelicā quodāmo do dignitatē quantū fas est cū gaudio laudibusque cōferri: que per christi gratiā super choros ange- lorū exaltata predicatur: quia pre cessit eā dominus et saluator no ster ex ea vere genitus: ad cele stia ut pararet ei sicut ipse pro- misit discipulis suis: in etheris mansionibus locū. Tu. Lectio iij.

Ascendit ergo eandē gloriam resumpturus licet nō obmiserit quā prius habuerat anteque mū- dus fieret. Ascendit inquam et preparauit huic sāctissime et glo riosissime virgini locū imorta litatis: ut cū eo regnare possit in perpetuū. Precessit nos fra tres regina nostra processit et tam gloriose suscepta est: ut fiducia- liter sequantur dominam seruuli clamantes. Trahe me post te curremus in odorē vnguento rū tuorum. Tu. De sācto magno martyre pro memoria. Oratio.

Adesto domine supplica- tionibus nostris: et intercedēte beato martyre tuo magno ab hostiū

nos defende, ꝓpitiatus incur-
su. Per. Infra octauā eandē
loco quarto. Lectio. j.

Hodie dilectissimi beata
virgo maria eleuat̄ super
choros angeloꝝ: ut possit spe-
ciem vultūqꝫ videre saluatoris
quē amauerat: quē cupierat
ex toto desiderio cordis. Q si
gaudiū fit in celo: de quolibet
peccatore cōuerso multo ma-
gis putandū ꝓ tante virginis
exaltatione ꝛ gloria: ꝙ exulta-
tio fit in supernis: cuiꝰ nimirū fe-
stiuitas: omniū ciuiū supernorū
est gratulatio. Tu autē. L. ij.

Credimꝰ enim ut sup̄ dictū est:
ꝙ nō hunc tm̄ diē solennē du-
cunt ꝓ eius honore annuū: ve-
rū continuū ꝛ eternū: iocundi-
tatis ac leticie veneratiōis ob-
sequio cū omni colūt tripudio
amoris ꝛ gaudij. Nec immerito
igit̄ oīs illa celestis ciuitas cō-
gratulat̄ ꝛ venerat̄ matrē: cuiꝰ
sup̄ se adorant filiū regem: cū
quē tremunt potestates ꝛ cur-
uat̄ omne genu. Tu. L. iij.

De huiꝰ nimirū beate genitri-
cis ad celos ascensione multū
admirans intuitu: secretoꝝ cō-
templator celestiū in canticis.
Vidi inquit speciosam ascen-
dentē sicut columbā desup̄ ri-
uos aquarū: cuiꝰ odor inesti-
mabilis erat nimis. Ad cuius
ꝓfecto fragrantiā odoris: oīs
illa celestis ierlm leta decurrit:
quā circūdant flores rosarū ꝛ
lilia cōualliū. Tu autē. Infra
eandē octauā loco quinto. L. j.

Hanc gloriosā ac interne-
ratā virginē: cuiꝰ hodie
festa assumptionis colimꝰ fra-
tres charissimi: circūdant flo-
res rosarū ꝛ lilia cōualliū: eo
ꝙ oēs aie martyrio rubricate
eā eterne dilectionis cōplectū-
tur amplexibus: ꝛ virginitatis
splendore candidate ac si lilia
in valle humilitatis emisse: cir-
cūdant eā veneratiōis gratia
obsequentes. Tu autē. L. ij.

Rursus circundant eā flores
rosarū indesinent̄ eiꝰ admirā-
tes pulchritudinē inter filias
ierlm: in qua posuit rex thronū
suū qꝛ cōcupiuit eiꝰ speciem ac
decorē. Fuit enim plena charita-
te ꝛ dilectione. Ideo sequitur
post eā purpuratorū exercitus
ꝛ candidatoꝝ grex. Quā si di-
ligentius aspicias: nihil virtu-
tis est: nihil speciositatis: nihil
candoris ꝛ glīe qd̄ ex ea nō re-
splendeat. Tu autē. L. iij.

Bene igit̄ circūdant eā flores
rosaꝝ ꝛ lilia cōualliū ut varios

virtutibus fulciatur: et formositas decore castitatis augeatur. Nam omnis splendor et gloria: quanto illustratur fulgore suo sublimitatis: tanto apparet prestantior claritate quorumlibet subiectorum et eminior predicatur. Tu autem. Eodem die de festo sancti regis stephani ad vesperas. Antiphona. Adest festum venerandum inclyti regis stephani multa laude celebrandum omni die seculi: gaudeant qui sunt heredes per hunc facti domini: et sanctorum coheredes meruerunt fieri. Psalmus. Omnia laudate. Antiphona. Iste sanctus predicator vngarorum primitus christiane legislator factus est diuinitus per binis tradens bis bina duplicato precio: uel pro quinque dans bis quina reportando domino. Antiphona. Confessor christi stephani: gentis tue preces suscipe: ut per te inueniat gratiam christi: cui contulisti lumen fidei. Antiphona. Sancte rex stephane confessor domini preciose adesto nostris precibus pius ac propicius. Antiphona. Sapienter dispensare notat donum domini: et mensuram erogare per tempus tritici. Capitulum. Dedit dominus confessionem. Responsorium. Corde deo credens erat: quod monstrabat opere: omnibus sufficiebat ipse solus munere: rex erat et predicator dupla dans stipendia

Unde corpore prosperorum gaudere et animo. Versus. Diuinis studiis vir fuit opibus forma quidem speciosus magis tamen moribus. Unde. Versus. Ipsi dona patri deo eiusque filio: pariter coeterno flamini paradito. Hymnus.

Gaude mater vngaria predis augens preconia: cum laude multipharia patronum lauda proprium. Hic tibi verus lucifer: lumen fidei prebuit ac deo legifer legem salutis docuit. Gerse duce decrepito diuina fit promissio: stephanus a stephano vocatus est in vtero. Nata gaudet vngaria: damnatur idolatria: celestis datur gloria: beata fit memoria. Deo patri sit gloria et cetera. Versus. Ora pro nobis beate rex stephane. Ut. Antiphona. Aue beate rex stephane inclyta spes gentis tue: aue doctor et apostole credulitatis nostre: aue speculum sanctitatis et iusticie: per te christo credidimus per te in christo saluemur ora pro populo interueni pro clero: ut nullus de tuis preda fiat hostis alleluia. Psalmus. Magnificat. Oratio.

Deus qui beatum stephanum regem confessorem tuum: terreni imperii gloria et honore coronasti: et sanctorum tuorum societate sublimasti: presta quesumus: ut quem pro nobis

nia habuit dñs religionis do
ctorē in terris: eū modo eccl'ia
tua mereat' hēre defensorē i ce
lis. Per. Inuitatorium. Cōue
nientes in vnū iubilem' dño
In quo regnat coronat' gem
ma regū stephan'. ps. Venite.
In p̄mo nocturno. an. Erat q̄dā
dux vngarie nomie geysa ritu
paganismi obuolut' hic cepit
attente tractare: quō orthodo
xe fidei semen pectore suo de
lectaret' emittē. ps. Beat' vir.
An. Adest tēpus celit' disposi
tū et baptizat' est: oēsq3 ditioni
sue subditos se pollicēs xp̄ia
no noi mancipaturū. ps. Qua
re fremuerūt. An. Hūc mirabi
li visiōe ꝯsolatus est dñs: fecit
astare sibi iuuenē nocte: aspe
ctu delectabilē. ps. Dñe q̄d. V.
Amauit eū dñs. Lectio. j.

Tempore eo q̄ gens vnga
rica dei vastabat ecclesiā
erat in ea p̄nceps quidā noie
geysa: seuer' quidē et crudelis
veluti potentialit' agēs i suos:
misericors aūt et liberal' i alie
nos: et p̄cipue in xp̄ianos. Hic
ritu paganismi adhuc obuo
lutus: cepit cū vicinis p̄uincia
rū de pace attēte tractare: cun
ctis quoq3 xp̄ianis ducatū suū
intrare volentib' hospitalitat'
et securitatis gratiā exhiberi:
clericis deniq3 et monachis p̄
sentiā suā adeūdi ꝯcessit. Tu.
R. Apparuit leuita p̄thomar' ste
phan' leuitici habit' indut' in
signijs: reginā alloq̄ns talit' cepit
ꝯfide i dño mulier Quia filiū
paries. V. Cui p̄mo i hac gēte
corona debet' et regnū meū q3
nomē illi iponas. Quia. L. ij.

Quid plura: Credidit ipse
cū familiarib' suis et ba
ptizat' ē: oēs ditiōi sue subdi
tos se pollicēs xp̄iano noi mā
cipaturū. Cūq3 nimiū eēt soli
cit' de rebellib' domādis et ri
tib' sacrilegis destruēdis: mi
rabili visiōe noctu cōsolat' eū
dñs: fecit astare sibi iuuenē de
lectabilē aspectu: qui dixit ei.
Pax tibi xp̄e electe: iubeo te
de solicitudie tua fore securū:
nō tibi ꝯcessū ē q̄d meditaris:
s3 de te egredietur filius: cui hec
oīa disponēda cōmendabit
dñs. Hic erit vn' ex regib' ele
ctis a dño. Tu. R. Nascet' re
gis fili': quē dñs nouit p̄us q̄
i vtero ꝯcipet' Quēq3 p̄sul ad
albert' chrismali baptismate
intinxit. V. Hic ē geyse ducis
nat' visiōe p̄monstrat': an̄ or
tū ē vocat' stephan' a stepha
no. Quē. L. iij.

Apparuit p̄terea regine beatus
p̄thomar' stephan' dicēs ei. Cō

fide in dño mulier ꝛ certa esto qꝫ filiũ paries: cui ꝑmo in hac gẽte corona debet ꝛ regnum: meūqꝫ nomẽ illi iponas. Nascit itaqꝫ ꝑdict⁹ a dño dat⁹ fili⁹ ꝑncipi: quẽ añq̄ ↄcipet i vtero dñs nouit. Hunc deo dilectus adalbert⁹ ep̃s de sacro baptismatis fonte leuauit. Tu autẽ. ℟. Inito ↄsilio i sacro monte vbi scũs martin⁹ degẽs i pãnonia orabat: monasteriũ ↄstruxit. Primũ: qḋ ꝑfecit eṗis: qḋqꝫ decimis predijs ꝑditauit. ℣. Hic adinstar salomonis struit tẽpla ditat donis: ornat gemmis ꝛ coronis cruces et altaria. Primũ. Glia. In .ij. nocturno añ. Quẽ inuenis allogr pax tibi electe: iubeo te fore securũ: nõ tibi ↄcessũ ẽ qḋ meditaris: ſꝫ filio tuo de te egredienti oia relinq̄s. ꝑs. Cũ inuocarẽ. Añ. Hic erit vir⁹ et regib⁹ electis a dño coronã vite secularis cõmutatur⁹ etña. ꝑs. Uerba. Añ. Credit pr̄ ꝛ mirat: parit mater ꝛ letat: infans crescens exaltatur ut cedr⁹ in libano. ꝑs. Dñe dñs. ℣. Justũ deduxit. L. iij.

Post obitũ igit pr̄is: btũs stephanus adhuc adolescens i pr̄is soliũ laudabilr ꝑuect⁹: cepit veritatis ꝑpagator existẽ: q̄ q̄uis adolescẽtie annis floret: nõ tñ cor i ore: ſꝫ os i corde hẽbat. Nec defuit aduersari⁹ toti⁹ bonitatis diabolus: q ut ꝑpositũ ꝑncipis ipediret: intestina ↄ eũ bella cõmouit. Uerũ diña ei fauẽte clemẽtia hostes vicit: de reb⁹ qꝫ ꝛ possessionib⁹ eoꝝ monasteriũ sub honore scĩ martini i sacro mõte pãnonie ↄstruxit ꝛ suffic enẽ dotauit. Tu. ℟. Tantis mĩe ꝛ pietatis brachijs xp̄i pauperes amplexat⁹ est. Q. null⁹ hospes ꝛ ꝑegrin⁹ sine benignitatis solamine pr̄itiaꝫ ei⁹ abscessit. ℣. Regẽ scõꝝ veneremur in terris ut ꝑ ipsũ subleuemur i cel. Q. L. v.

Deuictꝫ q̄ hostib⁹ ꝛ successiue oib⁹ inũdicijs maloꝝ ꝑrsus destructꝫ: q̄rto p⁹ obitũ pr̄is anno: Ascrito ꝑsule ad pontificẽ scẽ romane eccl'ie misso: nouelle xp̄ianitati mun⁹ bñdictiõis: sibi quoqꝫ coronã ꝛ crucẽ in signũ aplat⁹ ↄcedi ꝑmeruit. Quib⁹ allatis dilect⁹ deo stephan⁹ vnctione chrismali ꝑunct⁹: regal' dignitatis diademate felicit ẽ coronat⁹. Post acceptũ vо regalis excellẽtie signũ q̄lis vite vir ꝛ discretiõis fuerit: statutuꝫ a se decretũ manifestuꝫ facit. Tu.

R. Sctūs rex stephan⁹ deo di-
lectus: se cū regno suo Sub tu
tela ꝑpetue virginis marie cō
mendās. V. Cui⁹ gl'ia tā cele
bris īter vngaros habet᷑ ꝙ eius
festiuitas assūptiōis ipsoꝝ lin
gua dies dn̄e vocitetur. Sub.

Post hec cū sibi Lect. vi.
diē transit⁹ iminē nō am
bigeret: accersitis ep̄is ⁊ p̄ncipi
palatij: paterne monuit eos: fi
dem orthodoxā seruare quā
acceperāt: amare iusticiā: vin
cula fraterne charitatis diligē:
pre oīb⁹ vo nouelle xp̄ianitat̄
plantatiōi custodiā adhibere.
Deinde man⁹ ⁊ oculos leuās
ad sidera sic exclamauit. Regi
na celi reparatrix inclyta mundi
tuo patrocinio sc̄am ecclesiā
cū ep̄is ⁊ clero: regnū cū p̄ma-
tib⁹ ⁊ pp̄lo supremis p̄cib⁹ cō-
mitto. Quibus vltimū valedi-
cens aīaz meā manib⁹ tuis cō
mendo. Sicq; gl'iosus xp̄i cō-
fessor anno dn̄i millesimo. xx
xviij.° in die sc̄o assūptiōis vir
ginis marie b̄ndicte: feliciter mi
grauit ad dn̄m. Tu. R. Uiro
dei elemosynā paupib⁹ distri-
buēte: ipsi paupes disturbāteo
serui dei meritis. Ecce conuulsio
nes barbe p̄buerūt testimoniū.
V. Regina celestis: quē tu re-
gem statuisti milites tui sic ho
norarūt: si ab aliq̄ aduersario
fuisset illatum ꝑ tuū vlcisceret
adminiculū dicēs. Ecce. Gl'ia

In tertio nocturno an. Corde
voce mente pura: soluēs deo
laudis iura idoloꝝ spreta cu-
ra letare pānonia. ps. Dn̄e ds.
An. Rex cūctoꝝ hic ⁊ ibi: quā
tum valet iste tibi sc̄i regis po-
pul⁹. ps. Dn̄e ī vtu. An. Regnū
mutat intrat lex⁹ meritoꝝ ope
fretus stephan⁹ rex hodie. ps.
Dn̄i est terra. V. Nō est iuuēt⁹.
Omel. Hō quidā pegre. infra
de cōmuni. R. Sanct⁹ rex ste-
phan⁹ dum videret diē mortis
sue iminē sic exclamauit. Re-
gina celi reparatrix inclyta mū-
di: tuo patrocinio sc̄am eccle-
siā cū p̄latis ⁊ clero: regnū cū
p̄marib⁹ supremis p̄cib⁹ cōmit-
to. V. Quib⁹ vltimū valedicēs
aīam meā manib⁹ tuis cōmen-
do. Regnū. R. Gaudeas vn-
garia q̄ sedis paganismi ritib⁹
fedata eras. Nā exhortatione
⁊ eximijs meritis regis stepha-
ni in vtute fidei ⁊ incremento
diui cult⁹ p̄manes. V. Dignū
ē in terre cōmorantes puluere
exequi laudib⁹ regnātē ī ethe-
re ꝑ quē xp̄o seruit tota tellus
pānonie. Nā. R. Post obitū

pris regale solium, predicator veri-
patraque divinarum propagator. Os
in corde: nō cor in ore posuit.
℟. Per quē xp̄e p̄dicatur: turba
credēs baptizatur: fides xp̄i di-
latatur in tota pannonia. Os in.
Glia. ℣ Ora p nobis. Ad lau
des aā. Scandit scūs alta celi
stephan⁹ palatia e parētis sor-
te primi sublat⁹ occidua. Aā.
Dic exultat in excelso celestis
militia: et collega pro suscepto
deo reddit cantica. Aā. O cō-
ditio miranda et felix p oīa: cū
a regno fit ad regna transitus
gemina: cū bonis ꝯtinuantur ter
renis celestia. Aā. Pauperes
dono iuuabat nūc pecuniario
nūc hos euāgelizabat salutis
alloquio. Aā. Sapient dispen
sare norat donū dn̄i et mensu-
rā erogare p tpe tritici. Capim
ā. Hymn⁹ Ihu redēptor. infra
in cōi. ℣. Os iusti. Aā. O mi-
randa potētia saluatoris i me
ritis beati stephani regis et cō-
fessoris qui apud deum et ho-
mines dign⁹ memoria cū scis
iā tripudiat in glia. ps. Bndi-
ctus. In secūdis vs aā. de lau
dib⁹. ps. Dixit dn̄s. cū rel. R.
Gaudeas vngaria. Hymnus et
℣. ā. Aā. Prece pia deās vn
garie thronū nobis placa cle-

mentie ut possim⁹ purgata cu-
rie ciues esse celestis patrie. ps.
Mgt. Infra octauā assūptio-
nis loco sexto. Lectio j⁹.

Gloriosa dei genitrix vir-
go maria cui⁹ plantatio
ac si rose in hiericho speciali⁹
refulsit: et candor virginitatis
splendidi⁹ enituit: cū circūdatur
officio charitatis: submittitur
scōꝝ claritas ut ei⁹ amplior glia
cōmendetur q̄ sup choros ange
loꝝ eleuata: iā beatissima p̄-
dicatur. Nam q̄uis angeloꝝ cel
sior nō sit: nō tn̄ grā maior: q̄
et ipsi gratuita grā: ne corrue-
rēt sūt saluati. Vn̄ dauid. Ver
bo dn̄i celi firmati sūt spiritu
oris ei⁹ omis virtus eorū. Tu.
Si enim spū dei ois L. ij⁹.
virt⁹ celoꝝ: cōstat beatā et glo-
riosam virginē in quā superuenit
spūs scūs: et de⁹ totus illapsus:
portatur nouē mensib⁹ in vtero:
ampliora promeruisse virtutum
p̄uilegia et percepisse gratiam ab
angelis etiā collaudatā. Vn̄ et
si mirabilis ē eoꝝ virt⁹ et firmi
tas ꝑpetuitatis: mirabilior tn̄
in maria quā obūbrauit virt⁹
altissimi: ut vltra oēm sit virtu
tē angelicā: qđ factū est in ea et
admirabile cunctis seculis sa
cramentū. Tu autē. L. iij⁹.

Per hoc etiã angelis exinde maior pstat grã: cũ instaurant oĩa ab eo: quẽ venerant τ adorant sup se xpm regem dñm natũ ex eadẽ virgine. Hinc τ maria cunctis tanto venerabilior: quãto gratiosior: τ quãto virtute altissimi tollit ad sublimia: tanto clarior resultat in gloria: plena siquidẽ glia: plena deo: plena virtutib⁹: nõ potest nõ possidẽ plenit gloriam claritatis etne: quã plenissime accepit ut mater fieret saluatoris. Tu. De scõ bernardo abbate Rel. Caplm Quasi stella

Añ Magnificauit sanctũ suũ dñs τ dedit illi sciaz scõz ut cõsũmarent in bonũ opa eius: τ pax dei sup eum in eternũ. ps. Magnificat. Oratio.

Intercessio nos qs dñe btĩ bernardi abbatis cõmendet: ut qd nrĩs meritis nõ valemus ei⁹ patrocinio assequamur. Per. Lectio .j.

Bernard⁹ in ptib⁹ burgundie: ex nobilib⁹ valde parentib⁹ ortus ẽ. Cui⁹ pr thecelinus miles seculi strenuus: nec min⁹ deo religiosus: mater vo aleth nũcupata ẽ: hec septem filios genuit: feminãq3 vnaz: mares oẽs mõachos futuros feminã scimonialẽ. Mox aũt ut pñu filiũ edebat: manib⁹ ppriis ipsũ deo offerebat: τ suis vberib⁹ ablactabat. Tu. L. ij.

Cũ igit tertiũ filiũ s. bernardũ adhuc gestaret in vtero: vidit somniũ psagiũ futuroz catellũ videlicz totũ candidũ: totũ in dorso subrufũ τ latrantẽ in vtero se hẽre. Qd cũ cuidam viro dei exposuisset: ille pphetica voce rñdit. Optimi catuli mater eris: q dom⁹ dei custos futur⁹ magnos 3 iĩmicos dabit latratus. Erit eni pdicator egregi⁹ τ multos medicinalis lĩgue grã curatur⁹. Tu. L. iij.

Ingressus igit ordinẽ fr̃ı⁹ dei bernard⁹ adhuc puer: ita tot⁹ postmodũ in spũ est absorbe⁹ ita deo totalit occupat⁹: ut iã nullis sensib⁹ corpeis vteretur Jã quippe annũ i cella nouitiorũ eregerat: τ adhuc an domus hẽret testudinẽ ignorabat Uigilabat vltra possibilitatez hũanã. Ad comedẽdũ vix aliqñ eũ trahebat appetit⁹: s3 timor: tñ corpis defectus. Tu.

L. iiij.

Qd in scripturis didicerat maxime in siluis τ i agris meditãdo τ orãdo se cõfitebat accepisse. In vestib⁹ ei semp paupertas placuit: sordes

nūq̄. Ciliciū plurib⁹ portauit ānis: q̄diu occultū esse potuit sz vbi hoc cognitū esse sensit: ↄtinuo illud abijciēs ad coīa se cōuertit. Habem⁹ igiť dilectissimi i vita sci viri qđ digne miremur: qđ salubeiter imitemur. Tu autē. Lectio. v⁹.

Emulemur pinde in hoc viro scō: sobriū victū: deuotūq3 affectū. Emulemur mansuetudinē spūs: castimoniā corpis: oris custodiā: animi puritatē ponē etiā frenū vel modū lingue. Dormire parti⁹: orare frequenti⁹ cōmonē nosmetipsos hymnis ⁊ cantici spūalib⁹: diebus iūgere noctes ⁊ diuis laudib⁹ occupare. Tu aūt. L. vj⁹.

Hic scūs pr̄ ad resolutiōis sue tēpus veniēs suis frib⁹ cōmendauit sequētia dicēs. Tria vobis obseruāda relinq̄ q̄ in stadio pñt' vite meni me pvirib⁹ obseruasse. Nemini scandalū facē volui: ⁊ si aliqñ incidit sedaui ut potui. Mīn⁹ sp sensui meo q̄ alteri⁹ credidi. Lesus de ledēte nūq̄z vindictā expetij. Ecce charitatē: humilitatē patientiā vobis relinq̄. Tandē postq̄ centū ⁊ lx. monasteria ↄstruxisset: multosq3 libros ⁊ tractat⁹ cōpilasset: multi coruscans miraculis: cōsūmatisq3 vite sue dieb⁹ circit. lx. trib⁹ annis. Anno dñi M°c.liij°. i dño obdormiuit. Tu. Omel. Nemo accedit. & de scō bñdicto abbate ↄfes. Añ. Beat⁹ bernardus spm̄ sortit⁹ est bonū p quē erat puer docil' ⁊ amabil' valde. ps. Bñdict⁹. Añ. Hodie deposito corpe pr̄ scūs diues meritis penetrauit in scā silis factus in glia scōꝝ. ps. Mgt. Infra octauā sci regi stephani ad laudes fit mēoria p añ. Sanctissim⁹ rex stephanus. V. Os iusti. Oro. De⁹ q beatū stephanū. Ite adve. p añ. Prece pia R. Amauit eum dñs. Oro. &. In octaua assūptionis vginis marie bñdicte: oia sicut in die scō ei⁹ dē pter sequētia. Oro.

Famuloꝝ tuoꝝ q̄s dñe delictis ignosce: ut qui tibi placere de actib⁹ nr̄is nō valemus genitricis filij tui dñi dei nr̄i intercessione saluemur. Per eūdē. De scis timotheo ⁊ simphoriano mr̄ib⁹ p memoria. Oro.

Auxiliū tuū nob dñe placat⁹ ipende: ⁊ intercedentib⁹ scis mr̄ib⁹ tuis timotheo ⁊ simphoriano dexterā sup nos tue ppiciatiōis extende. Per. Lectio. j⁹.

Gloriosa dei genitrix semper
virgo maria que adhuc in
terra tantis predicatur laudibus: non
immerito creditur: hodierna die
exaltata et clarificata quantum
ille voluit: qui eam elegit in sua sa-
pientia et disposuit omnia. Et si quali-
bet virginitas tamen erigitur: ut ange-
lis comparetur: multo magis hec
virgo beata: que singulari commen-
datur privilegio: et immenso ditatur
mercimonio. Tu autem. Lectio ii.

Idcirco dilectissimi: amate
quam colitis: et colite quam ama-
tis: quia eam merito colitis et ama-
tis: si imitari de toto corde ve-
litis quam laudatis. Habetis namque
sponsum virginem: virginitatis et
castitatis amatorem: qui matrem
virginem ideo elegit: ut ipsa om-
nibus esset exemplum castitatis: quia
quasi in speculo refulget forma
virtutis. Tu autem. Lectio iii.

Habetis igitur in ea magisteria
probitatis expressa: quod primum eli-
gere: quod respuere: quod sequi de-
beatis. Prima eius virtus est fun-
damentum omnium virtutum et custos:
humilitas ipsa de qua gloriatur. Quia
respexit inquit humilitatem ancil-
le sue: ecce enim ex hoc beatam
me dicent omnes generationes. Id-
circo o vos filie si vere virgines
esse cupitis: humilitatem sectamini:
et matrem que se ancillam vocat: cor-
de ac moribus imitari parate.

Factum est autem Tu. Lectio iiii.
cum iohannes apostolus ephesi predicaret
celum repente intonuit: et nubes
candida ipsum tulit: ac sic raptum
ante marie ianuam collocavit:
aperiensque ostium introivit et reve-
renter virgo virginem salutavit.
Quem gloriosa maria conspiciens
vehementer obstupuit: et pre gau-
dio nequit lachrymas continere:
dixitque Fili iohannes memor esto
verborum magistri tui: quibus me ti-
bi in matrem: et te mihi in filium com-
mendavit. Ecce a domino evoca-
ta debitum humane conditionis exsol-
vo: et corpus meum tibi cura soli-
cita recommendo. Tu. Lectio v.

Cum hec diceret omnes apostoli de
locis in quibus predicabant a nubi-
bus rapiuntur et ante marie ostium
collocantur. Premiserat autem ad
suam matrem virginem angelum christus
cum his verbis. Tempus est te assu-
mendi ad me matrem meam: sicut
enim terram gaudio replesti: ita
fac celestia gratulari: patris mei
mansiones redde iocundas: san-
ctorum meorum spiritus consolari. Ne
turberis deserens corruptibilem
cum suis concupiscentiis mundum:
adeptura celeste palatium. Tu.

Post hec tonitruum Lectio vi.

totā domū cōcussit: ⁊ spūs fragrans domuz tanta suauitate repleuit ut cunctos qui aderāt exceptis aplis: ⁊ trib⁹ virginibus lucernas gestantib⁹ ingēs sapor oppimeret. Dñs eni cū multitudine angelorꝫ descendens aiam matris assumpsit. Tanta aūt claritate aīa ei⁹ resplenduit ut nullus aplorū in eā respicē posset. Egressa autē de corpe eius aīa: corpus hec verba ꝓtulit. Grās tibi ago domine qꝛ tua digna suz gloria. Memento mei: qꝛ tuū sum figmentū: ⁊ tuā seruaui depositum. Tu. De sancto bartholomeo apostolo. Oratio.

Omnipotens. s. deus qui huius diei venerandā sanctāqꝫ leticiam: in beati apli tui bartholomei festiuitate tribuisti: da ecclesie tue q̄s ⁊ amare qđ credidit: ⁊ p̄dicare qđ docuit. Per. Lectio. j.

Gloriosus xpi aplus bartholomeus: cū in indiaz que est in fine orbis fuisset ingressus: in templo in quo erat idolū noīe astaroth q̄si pegrinus manere cepit. In h̄ idolo demon talis erat qui diceret se curare languidos: nō tn̄ sanādo subueniebat: sꝫ tn̄ a lesiōe cessando. Cūqꝫ tēplū languentib⁹ plenū eēt: ⁊ nullū astaroth daret risum: ꝑrexerūt in aliaz ciuitatē: vbi aliud demoniuz noīe berith colebat. Tu. L. ij.

Cūqꝫ illic sacrificantes interrogarēt: cur astaroth risa nō daret: rn̄dit berith. Quia deus vester sic captiu⁹ tenet: ut neqꝫ suspirare neqꝫ loqui audeat ex illa hora qua ibi apls dei bartholomeus est. Dicunt illi. Et qs ē iste bartholome⁹? Rn̄dit demon. Amicus est dei oipotentis. Et iō huc venit in istaz ꝓuinciā ut numina q̄ colūt indi euacuet. Tu autē. L. iij.

Reuertētes autē cum ꝑ duos dies iā solicite ipsū requisissēt: quidā demoniac⁹ exclamauit dicens. Apls dei incendūt me orōnes tue. Cui apls. Obmutesce ⁊ exi ab eo. Et statim liberatus ē homo. Audiēs autē hoc rex polemius: cū haberet filiā lunaticā rogauit apostolum ut sanaret eā. Qđ ⁊ factuz est. Rex igit̄ visis his: cū vxore filijs ⁊ omni populo baptizat⁹ ē ⁊ deposito diademate ⁊ purpura: cepit adherere apostolo Tu autē. Lectio. iiij.

Interea templorū pontifices ad astragem regē fratrē polemij

mij abeūtes flentes referre ceperunt. Frater tuus discipulus factus est hois magi: qui templa nr̄a sibi vēdicat: ꝛ deos nostros cōminuit. Tūc rex indignatus cōprehendi fecit apostolū. Dixitqꝫ ei. Tu es q euertisti fratrē meū? Cui apl's. Ego nō euerti eū: sꝫ cōuerti. Tu aūt

Tandē rex ait aplō R. v°.

Sicut tu fecisti: ut frater meus relinqueret deū suū: ꝛ tuo crederet: ita ego faciā te relinquē deū tuū: ꝛ deo meo credē. Dicit ei aplus. Si feci ut de° quē colebat frater tuus: frangeret simulachrū suū: ꝛ tu hoc poteris facere deo meo: poteris me ad sacrificiū ꝓuocare. Sin aūt ego oēs deos tuos cōminuā: ꝛ tu crede deo meo. Tu. R. vj°

Interea nunciatuꝫ est regi qꝫ deus suus quē colebat cecidisset: ꝛ minutim abijsset. Tūc scidit rex purpureā vestē qua indutus erat: ꝛ fecit fustib° cedi beatū aplm: ꝛ cesum iussit excoriari ꝛ postea decollari. Venientes autē populi qui ꝑ apostolū crediderant vna cū polemio rege abstulerunt cū hymnis ꝛ gloria corpus eius. Tu.

De sancto lodouico rege confessore ꝑ memoria. Oratio.

Deus qui beatū lodouicū regeꝫ confessorē tuū: de terreno ac tp̄ali regno ad celestis ac eterni gloriā trāstulisti: eius qs meritis ꝛ intercessione regis regū ihū xp̄i filij tui nos coheredes efficias: ꝛ eiusdem regni tribuas esse consortes. Per eūdē. De sancto hyrineo ep̄o confessore memoria. In octaua sancti regis stephani. Caplm ꝛ orō ꝓpria cū sequentibus lectionib°. Cetera de cōi ɔfes. De sancto ruffo martyre memoria. Lectio. j°.

Beatissimus rex stephan° merito nomē adeptus ē apl'i: qꝛ sicut aplo℞ in omnem terrā exiuit sonus: ita ipsi° operū ꝛ etiā merito℞. Nam in ciuitate irlm construxit monachorū cenobiū prediisqꝫ ꝛ vineis predotauit. Rome ꝑterea sub titulo beati ꝓthomartyris stephani statuit congregationem. xij. canonico℞ ꝛ abunde dotauit. Tu autē. Lectio. ij°.

Ipsā etiam regiā vrbē cōstantinopolim beneficiorū munere nō priuauit. Nā ibi ecclesiā mirifici operis collocauit: ꝛ eā cunctis ꝑtinentijs dotauit: oībus deniqꝫ ibi ministrantium necessarijs adornauit. Cetera

rũ etiã monasteria ꝓuinciarũ munificentie regie donis inumeris ꝑ nuncios sepevisitauit Tu autẽ. Lectio.iij.

Hic etiã beatissim⁹ rex grauedinem morũ quã in iuuentute acceperat: vsqȝ ad finẽ vite sue tenuit. Uix vnqȝ ad risum labia mouit: recolens scriptũ. Risus dolore miscebit: ⁊ extrema gaudij luct⁹ occupat: semꝑ sic apparens: ac si añ tribunal xp̃i staret: xp̃m in ore: xp̃m in corde: xp̃m in cũctis suis actibus se gestare demonstrabat. Tu autem. Lectio.iiij.

Diem vltimũ semꝑ ante oculos cordis statuẽs: toto mentis desiderio inter patrie celestis ciues: quasi quodã angelice cõuersationis habitu cupiebat habitare. Cunctis deo placitarũ virtutũ generib⁹ adornatus: i sanctitate ⁊ iusticia corã ipso dieb⁹ vite sue cõuersari decreuit: ut in eo iam quedam ceu future conuersatiõis species clarescere videret. Tu

Post nõ multũ vo L.v. tpis: egrotationẽ incurrit qua postmodũ corpe excessit: corpusqȝ ei⁹ in ecclesia beate virginis marie ab ipso ↄstructa sepelit. Tandez interiectis quadraginta quinqȝ annis: cũ ad ꝓstanda mortalib⁹ ꝑ eum mĩe sue beneficia sancti sui vellet deus iã merita declarare: multis varijsqȝ miraculis ꝓcedentibus: canonizatus ⁊ sanctoꝝ cathalogo adnumerat⁹ ẽ. Tu.

Ipso igit̃ canoniza L.vi. tionis sue die: atqȝ etiã p⁹ multo tp̃e: ꝑ merita famuli sui virtus diuina opari dignata est: multis incõmoda patiẽtibus bñficia ꝓstando inumera: ad laudẽ⁊ gloriã nois sui bñdicti in secula seculoꝝ. Amen. Tu.

Secunde vespe de scõ stephano rege dicãt extraordinarie. De scõ augustino ep̃o doctore ad vã. añ. Letaẽ mater nostra ihr̃m qȝ rex tuus dispensatorez strenuũ ⁊ ciuẽ fidelissimuz de seruitute babylonis tibi redemit augustinũ. ps. Oia lauda. Caplm. Quasi stella matutia. infra de cõmuni. R. Uolebat eni conferenti. Hymnus.

Magne pr̃ augustine preces nostras suscipe ⁊ ꝑ eas conditori nos placare satage: atqȝ rege gregem tuum sũmũ decus presulum. Amatorem paupertatis te collaudant pauperes: assertorez veritatis amãt veri iudices: frã-

gis nobis fauos mellis: de scripturis differens. Que obscura prius erant nobis plana faciēs: tu de verbis saluatoris dulcē panē conficis: τ ꝓpinas potū vite de psalmoꝝ nectare. Tu de vita clericoꝝ sanctam scribis regulā: quā q amant τ sequunẜ vitā tenent regiā atqꝫ tuo sancto ductu redeūt ad patriā. Regi regū salus vita: decus τ imperiū: trinitati laus τ honor sit ꝑ oē seculū: qui cōciues nos ascribat supnoꝝ ciuiū Amen. ℣. Amauit eum dn̄s. Añ. Adest dies celebris q̄ solutus nexu carnis scūs ꝑsul augustinus: assūptus est cū angelis vbi gaudet cū ꝓphetis: letatur cū aplīs: quoꝝ plenus spū que ꝑdixerūt mystica: fecit nobis puia: post quos secūda dispensandi verbi dei primus refulsit grā. ps. Mḡr. Oratio.

Adesto supplicationib⁹ nostris oipotens de⁹: τ quibus fiduciā sperande pietatis indulges intercedēte btō augustino ꝯfessore tuo atqꝫ pontifice: consuete mīe tribue benignus effectū. Per. Inuitatoriū. Magnus dn̄s τ laudabilis valde τ sapie ei⁹ nō ē numerus. Qui de tenebris gentium lumen ecclīe sue vocauit augustinū. ps. Venite. In primo noctur. añ. Aperuit augustin⁹ codicē aplīcū: τ coniectis oculis ad primū caplm legit: induimī dn̄m ihm xp̄m: τ statim quasi infusa luce securitatis ab eo oēs dubietatis tenebre diffugerunt. ps. Beat⁹ vir. Añ. Insinuaẜ ꝑ lrās sancto viro ambrosio pr̄is votū suuꝫ ut moneret quid sibi de libris sanctis legendū esset: q̄ ꝑcipiēde xp̄iane gratie aptior fieret atqꝫ patior. ps. Quare fre. Añ. At ille iussit ysaiam ꝓphetā ꝑ pre ceteris euangelij vocationisqꝫ gētiū: sit ꝑnūciator apertior. ps. Dn̄e quid ℣. Amauit eū dominus. Lectio. j⁹.

Beat⁹ augustin⁹ ex africa ortus: pri⁹ quidē artiū liberaliū apprime eruditus: postea vo in eruditione diuina: toto orbi enituit doctor. Hic ꝑmo in adolescētia sua manicheorū errore fuerat seductus post vo mediolanuꝫ veniens: dū ibi quadā die accepisset q̄ deo sacerdos ambrosius verbū faceret ad populū: diuina grā largiēte a supdicto errore penit⁹ est correct⁹. Tu. ℟. Inuenit se augustin⁹ longe esse a

deo in regiõe dissimilitudinis
tanq̃ audiret vocẽ dei de ex-
celso: cibus sũ grandiũ Cresce,
⁊ manducabis me. ℣. Nec tu
me mutabis in te sic cibũ car-
nis tue: sꝫ tu mutaberis in me
Cresce. Lectio. ij.

TAndẽ reuersus a medio-
lano in africaꝫ: ieiunijs
⁊ orõib⁹ ⁊ ceteris deo placitis
opib⁹ intent⁹ p̃ntes ⁊ absentes
v̄bis diuis atq̃ scriptis: instrue
re: corrigere atq̃ monere ꝑcu
rabat attent⁹. Postea v̄o ve-
niens in vrbẽ hyponensiũ pe-
tente pp̃lo: a beato valerio vr-
bis ipsi⁹ ep̃o: p̄sbyter ẽ ordina
tus: ⁊ q̃si lucerna sup̲ candela
brũ i domo dei p̄dicator ⁊ do
ctor ↄstitutus. Tu. ℟. Sensit
igit̃ ⁊ exptus ẽ nõ esse mirũ: q̃
palato nõ sano pena ẽ panis:
q̃ sano ẽ suauis. Et oculis egris
odiosa lux: q̃ puris ẽ amabilis
℣. Propter iniquitatẽ corri-
puisti hoiem: ⁊ tabescẽ fecisti
sicut araneã aiaꝫ ei⁹. Et ocul.

SAnct⁹ igit̃ vale- L. iij.
rius exultãs ⁊ grãs agẽs
ꝓ tanto doctore sibi ↄcesso di
uinit⁹: seq̃ senio iam infirmũ
sentiens: studuit ne ali⁹ sue ca
thedre succederet: nisi su⁹ con
sacerdos augustin⁹. Qđ ⁊ fa-
ctũ est: vbi vir sc̃us die ac no-
cte q̃ saluti hoium erant vtilia
opabat̃: nũc donatistas: nunc
manicheos ⁊ arrianos: nunc
pelagionistas hereticos cõfu-
tans ⁊ cõuincẽs: ⁊ fideles do-
ctrina fidei ↄfirmans. Tu. ℟.
Cũ v̄o inuisibilia dei p ea q̃ fa-
cta sũt intellecta cõspexit: sed
aciẽ figere nõ valuit. Quia nõ
secũ ferebat nisi amantẽ mẽo-
riã: ⁊ q̃si ob facta desiderantẽ
q̃ comedere nondũ posset. ℣.
Quid autẽ sacramẽti h̃ret: ver
bũ caro factũ est: nec suspicari
quidẽ poterat. Quia nõ. Glia.
In. ij. noctur. añ. Uerũtñ pri-
mã hui⁹ lectionẽ nõ intelligẽs
totumq̃ tale arbitrãs: distulit
repetendũ exercitatiõe in dñi-
co eloquio. ps. Cũ inuocarẽ. Añ
Inde vbi tẽpus aduenit quo
nomẽ dare eũ oportebat: reli-
cto rure mediolanũ remeans
baptizat⁹ est a btõ viro ambro
sio: fugitq̃ ab eo solicitudo vi
te p̄terite. ps. Uerba mea. Añ.
Nec satiabat̃ illis dieb⁹ dulce
dine mirabili: cõsiderare alti-
tudinẽ ↄsilij diui sup̲ salutẽ ge
neris hũani. ps. Dñe dñs. ℣.
Iustũ deduxit. Lectio. iiij.

HIc felix antistes: sapie lu
men p̄fulgidũ: ꝓpugna-

culū veritatis ꝛ fidei munimē tum oēs scē ecclie doctores tā ingenio q̄ scia supauit. De eo eni sic dicit beat⁹ hieronymus Augustinus volans ꝑ montiū cacumina q̄si aquila: multa celorum spacia terrarūq; situs ꝛ aquarū circulū claro sermone ꝓnūciat. Et volusianus. Legi dei deest quicqd augustinū contigerit ignorare. Tu ℟. Itaq; auidissime legere cepit pre ceteris aplm paulū: ꝛ perierūt ille questiōes: in quib⁹ aliqū visus est ei aduersari testimonijs legis. Et ꝓphetaꝝ textus sermonis ei⁹. ℣. Et apparuit ei vna facies eloquioꝝ castoꝝ ꝛ exultare cū tremore didicit. Et ꝑ. Tante ꝑre phe. L. v. Trea puritatis ꝛ hūilitatis vir scūs fuisse describit ut ipsa etiā minuta pctā q̄ apud nos nulla uel minima reputāt deplorabat. Hic ante sui dissolutionē: inter cetera tale docuit memoriale. Nullū videlz hominē: quantacūq; excellentis meriti sine cōfessiōe ꝛ ꝑceptione corpis ꝛ sanguinis dn̄i debere ex hac vita transire. Tu. ℟. Misit q̄ dn̄s in mentē ei⁹: visūq; est ei bonū in cōspectu ei⁹ ꝑgere ad simplicianū. Qui ei bon⁹ apparebat seruus dei ꝛ lucebat in eo grā diuina. ℣. Audierat eni q̄ a iuuētute sua deuotissime deo viueret: ꝛ vere sic erat. Qui. Lectio. vi.

Ad extremā igit̄ vsq; hōrā: atq; etiā ad ipsā suam egritudinē: inꝑtermisse alacriter ꝛ fortit̄: sana mente sanoq; ꝯsilio ꝑdicans: mēbris oībus sui corpis incolumis: integer aspectu atq; auditu: anno etatis sue. lxxvi. ēpatus vo sui. xl. corā positis fratribus ꝛ orantibus dormiuit cū patrib⁹ suis. Obijt aūt circa ānos dn̄i quadringentos quadraginta. Tu ℟. Volebat eni cōferēti estus suos ut pferret: qs esset aptus modus viuendi: sic affecto ut ipse erat ad ambulandū i via dei. In qua ali⁹ sic: ali⁹ sic ibat ℣. Displicebat ei quicqd agebat i seculo pre dulcedine dei ꝛ decore dom⁹ ei⁹ quā dilexit. In qua. Gloria. In qua. In tercio noct. an̄. Flebat aūt vberrime in hymnis ꝛ canticis suaue sonātis ecclie vocib⁹ vehementer affect⁹. ps. Dn̄e qs. An̄ Voces igit̄ ille influebāt auribus ei⁹: ꝛ eliquebat̄ veritas i cor ei⁹: ꝛ fluebāt lachryme ei⁹ ꝛ bn̄ erat illi cū eis. ps. Dn̄e in

vtute. Añ. Adiunct⁹ inde ne-
bridio ⁊ euodio remeabat ad
africã querẽs qs eos ad bene-
viuendũ loc⁹ hr̃et vtilius: ⁊ cũ
esset apud ostia tyberina: pia
mater ei⁹ defuncta est. ps Dñi
est terra. ℣. Nõ est inuentus.

IN illo Scdm matheũ.
tpe: Dixit ihũs discipulis
suis. Uos estis sal terre: vos
estis lux mũdi. Nõ põt ciuitas
abscondi supra montẽ posita.
Neq₃ accendũt lucernã ⁊ po-
nunt eã sub modio s₃ sup can-
delabrũ: ut luceat oĩbus qui ĩ
domo sunt. Et rel. Omel. bea
ti augustini epi. Lectio. vij.

OStẽdit dñs doctores eẽ
sancte ecclie cũ p eos il-
luminant corda credentiu₃ q
tenebris ignorantie uel etiam
mortaliũ criminũ oppressi: lu
men verũ. i. ipsũ xp̃m redem-
ptorẽ suũ p eo₂ p̃dicationem
agnoscũt. Sicut ciuitas autẽ ĩ
excelso monte: doctores posi-
ti sunt: vbi oĩs eo₂ cõuersatio
oĩbus inotescit. Tu. ℟ Uulne
rauerat charitas xp̃i cor eius:
⁊ gestabat verba ei⁹ in visceri-
bus q̃si sagittas acutas. Et exẽ
pla seruo₂ dei q̃s de mortuis
viuos fecerat. Tãq₃ carbones
vastatores. ℣. Ascenderẽt a cõ
ualle ploratiõis ⁊ cantarẽt can
ticũ gradu₃ dederat sagittas
acutas. Et exempla seruorum
dei quos. Lectio. viij.

DOcet aũt dñs fiduciam
p̃dicandi hr̃e doctores:
nec abscondant ob metũ: sed
tota se libertate p̃dant: ut qd
spũaliter ĩ scripturis intelligũt
⁊ verbis ⁊ exemplis annũciare
nõ negligãt. Lucerna quippe
sub modio est: suppressa p̃ di-
catio sub malo ope doctoris.
Tu aũt. ℟. Accepta baptismi
grã positis apud ostia tybe-
rina: cũ matre sua colloq̃bant
soli valde dulciter: ⁊ inhiabãt
ore: corde piter in supna fluen
ta fontis vite. Uilescebatq₃ mũ
dus iste inter v̄ba cũ delecta-
tionib⁹ suis. ℣. Tũc ait illa fi-
lio: nulla re iam delector ĩ hac
vita: cu₃ te contẽpta felicitate
terrena videã seruũ xp̃i. Uile-
scebatq₃. Lectio. ix.

QUi g̃ pastoris locũ ĩ eccl̃ia
dei obtinet: q̃lis ĩ regimi
ne debeat eẽ ↄsidẽt. Sit itaq₃
corde hũilis: ↄuersatiõe subli
mis: benignitate charitatis de-
scendat ad populũ: dignitate
sanctitatis ascendat ad dñm.
Quid v̄o est charitate descen-
dere ad ppl̃m: nisi eis cet exem-
plũ vite melioris ostẽdẽ ĩ v̄bo
ĩ ↄuersatiõe: in fide: ĩ castitate

ut fm aplm oibus oia fiat: ut omnes lucrifaciat. Tu autem. R. Verbu dei vsq ad ipsa sua egritudinē impermisse alacri ter et fortiter sana mente sanoq cosilio in scā ecclia predicabat. Mēbris oibus sui corpis incolumis: integro aspectu atq audito: corā positis fratrib⁹ et orantib⁹. Dormiuit cū patrib⁹ suis. V. Testamentū nullū fecit: q2 vnde faceret pauper xpi nō habuit. Mēbris. Glia. V. Ora p nobis. Ad laudes aā. Post mortē matris reuersus ē augustin⁹ ad agros pprios vbi cū amicis ieiunijs et orōnibus vacās scribebat libros et docebat indoctos. Aā. Cōperta aūt ei⁹ fama beat⁹ valeri⁹ hyponēsis ep̄s eū ad se accersiri fecit et licz inuitū p̄sbyteri ordinauit Aā Factus augustin⁹ p̄sbyter monasteriū clericoꝝ mox instituit: et cepit viuē fm regulā a scis aplis ↄstitutā. Aā Sanct⁹ aūt valeri⁹ ordinator ei⁹ exultabat vberi⁹: hoiem sibi talem datū diuinit⁹: q in doctrina sana edificare ecclesiā esset idoneus. Aā. Eodē tpe fortunat⁹ p̄sbyter: manicheoꝝ versutia plurimos seducebat: quē scūs augustin⁹ in cōuentu oiuz dis-

putans publice supauit. Cap. Quasi stella. Hymnus.

Celi ciues applaudite et vos frēs cōcinite: pris nostri solennia solis reduxit orbita. Quod lingua foris p̄sonat: intus affectus sentiat: nec imitari pigeat: qđ laudare mens approbat. Hunc post mūdi curricula: celi suscepit curia: quē cum suis fidelib⁹ iā coronauit dñs. Conemur totis virib⁹: iūgamus preces sēcibus: ut augustini meritis: celi fruamur gaudijs. Presta pat̄ pijssime. V. Os iusti. Aā. In dieb⁹ ei⁹ obsessa est ciuitas hyponēsis ab exercitu barbaroꝝ: inter q̄ mala augustino fuerūt lachryme sue panes die ac nocte atq sibi hoc euentu ad extremā horaz veniens obdormiuit in pace. ps Benedictus. Oratio. ut. In secūdis vs. aā. de laudib⁹. Capitulū. ut. R. Verbū dei. Hymnus et V. ut. Aā Hodie gloriosus pater augustin⁹ dissoluta hui⁹ habitationis domo domū nō manufactā accepit in celis: quam sibi coopante dei gratia: manu lingua fabrefecit in terris: vbi iam qđ sitiuit internū gustat eternū: decorat⁹ vna stola securusq de reliqua

ps. Magt. Oratio. s. De festo decollationis beatissimi iohānis baptiste. R. Johānes baptista. infra. Hymn⁹. Deus tuorum. V. Gloria et honore. Añ. Arguebat herodē iohannes: propter herodiadez quā tulerat fratris sui philippi vxorez. ps. Magt. Qñ aūt expedierit fieri vō. integras: tunc ipsa añ. Arguebat. dicitur sup ps. oia laud.

Memoria iusti Capitu. in cōpositiōe odoris facti opus pigmētarij: in oi ore q̄si mel indulcorabit ei⁹ memoria: et ut musica in cōuiuio vini deo. Añ. A dieb⁹ iohis baptiste vsqz nunc regnū celoz vim patit: et violenti rapiunt illud: omēs enī prophete et lex vsqz ad iohem prophetauerūt: et si vultis scire iohes ipse ē helias q̄ venturus ē. ps. Magt. Oratio.

Sancti iohānis baptiste et mris tui dñe q̄s veneranda festiuitas salutaris auxilij prestet nob augmentū. Aliud.

Exaudi nos de⁹ salutaris nr: ut sic de scē sabine virginis tue festiuitate gaudem⁹ ita pie deuotionis erudiamur effectu. Per. Inuitatz cetera q̄ hic deficiūt de officio vnius mris compleant. De sermone sci iohis chrysostomi. L. i.

Hodie nobis iohānis virtus: herodis feritas: cuz referē confusa sūt viscera: corda tremuerūt: caligauit visus hebuit intellectus: aufugit auditus. Aut quid constat in sensibus humanis qñ perdit virtutū magnitudinem: criminū magnitudo: Herodes inquit tenuit iohannē et alligans posuit eum in carcerē. Tu autē.

R. Misit herodes rex manuz ac tenuit iohannē: et vinxit eū in carcerē: quia metuebat euz propter herodiadem Quā tulerat fratris sui philippi vxorez. V. Arguebat herodē iohannes propter herodiadē. Quam.

Iohannes scola L. ij. virtutū: magisterium vite sanctitatis forma: norma iusticie: virginitatis speculū: pudicitie titulus: castitatis exemplum: penitentie via: peccatorum venia: fidei disciplina: iohannes maior homie: par angelis: legis sūma: euāgelij sanctio: apostolorū vox: silentiuz prophetaz: lucerna mundi: precursor iudicis: christi imitator domini testis: totius medius trinitatis. Et hic tantus datur incestui: traditur adultere: ad-

dicit saltatrici. Merito q̄ con fusa sūt viscera: corda tremue runt. Tu. ℟. Johānes baptista arguebat herodē Propter herodiadē quā tulerat fratris sui philippi vxorem. ℣. Herodes eni tenuit τ ligauit iohannē τ posuit eum in carcerem. Propter. Lectio. iij.

At vo herodes p̄phanauit templū: sacerdotium sustulit: cōfudit ordinē: temerauit regnū: corrupit quicqd erat religiōis: qd legis: quod vite: qd morū: qd fidei: qd discipline: pdidit τ cōfudit. Herodes siccarius in ciues: i nobiles latro: in socios populator: in domesticos predo: plebis interemptor: occisor filiorū: in extraneos homicida: inebrians terrā cruore: in siti sanguinis pmanebat. Hinc est q iohannis sanguinē piū in poculo crudelitatis absorbuit. Tu autē. ℟. Metuebat herodes iohannē Sciens eū viruz iustū τ sanctuz: τ custodiebat eū. ℣. Et audito eo multa faciebat τ libenter eū audiebat. Sciens. Gloria. Lectio. iiij.

Herodē iohānes monitis nō accusatione pulsauit utpote amator castitatis quē corrigere voluit nō pire. Sed herodes facibus libidinis ardens: pire maluit q̄ redire: τ vxorē fratris illicite possidere Innocentie inimicis: odiosa fit semp libertas: τ virtus contraria vitiosis: pbat hoc euangelista cū dicit. Dicebat iohēs Nō licz tibi accipere vxorē fratris tui. Ecce vnde iohēs offēdit: vnde herodes furit. Malos qui monet offendit: incurrit odiū qui arguit crimiosos. Tu autē. ℟. Puelle saltanti impauit mater Nihil aliud petas nisi caput iohis baptiste τ contristat⁹ est rex. pter iusiurandū τ pter sil' discūbentes. ℣. Ait puella matri sue: quid petā? at illa dixit. Nihil. L. v.

Dicebat iohannes quod erat legis: qd iusticie: qd erat salutis: certe qd erat non odij: sz amoris. Ecce qualē cōsecut⁹ ē ab ipso p pietate mercedem. Volens inquit occidē eū timuit populuz. Facile deuiat a iusticia: qui i causis nō deū sz homines formidat. Tu autē. ℟. Petijt puella caput iohannis baptiste. Quo accepto dedit matri sue. ℣. Puelle saltanti impauit mater: nihil aliud petas nisi caput iohānis

baptiste. Quo. L. vij.

Hodie fratres sermonē tu limus in herodē: quo satis audito: intelligit: quāta sit gloria martyris: q̄ miseriam persecutoris audierit. Uerūtñ nos cōuenit scire: q: iohānes de morte sua nat⁹ est: & de natali suo herodes mortuus est. Tu autē. R. Contristat⁹ ē rex ꝓpter iusiurandū & ꝓpter simul discūbentes noluit eā cōtristari: sed misso spiculatore p̄cepit āputare Caput iohis in carcē. V. Herodes funestius precepit interficere & amputare. Caput Gloria. Sc̄dm marcū.

In illo tp̄e Misit herodes ac tenuit iohannē & vinxit eū in carcerē; ꝓpter herodiadē vxorem philippi fratris sui: q: duxerat eam. Et reliq̄. Omel. sc̄i iohis chrysostomi. L. vij.

Herodes tu adulteriuz facis: & in carcerē vadit iohānes. Sic iudicat sedens in loco iudicis reus: in loco vindicis innocētie p̄secutor. Rogo vbi rerū facies: vbi forma: vbi pudor: vbi existimatio publici cognitoris: vbi deus: vbi homo: vbi ipsius iura nature: Simul omnia sūt herodes te agente: te iudicante: te vīcēte

confusa. Tu autē. R. Misso herodes spiculatore precepit amputare caput iohānis ī carcere. Quo audito discipuli ei⁹ tulerūt corpus ei⁹ & posuerunt illud in monumēto. V. Misit herodes incredulus ministrū detestabilez & amputare iussit caput iohānis ī carcere. Quo.

Audistis frēs L. viij.

quanta nata sit de voluptate crudelitas: de libidine impietas. Allatū est caput iohānis ī disco: q salutaria monita dabat incestui. Mēsa migrat in caueā: in arenaz vertitur domus: fiunt de pransoribus expectatores. Mutat̄ furore cōuiuiū. Intrat bestia nō puella querit caput amputare non saltare. Tu aūt. R. Accedētes discipuli sancti iohis baptiste Tulerunt corp⁹ eius & sepelierūt illō. V. Iussu herodis amputatū ē caput iohis ī carcere: q̄ audito discipli ei⁹. Tu. L. ix.

Itaq: frēs charissimi festiuitatis vr̄e gaudia caute sint: vxorūq: natalīū leticia teneat in exultatione mensurā. Epulis vestris intersit xp̄s: in facie prandeat auctoris. Honestate cōmunij: natura ipsa que nos producit honoretur.

Letitia mēse vestre ptineat ad pauperes xpi. Familia vestra innocētie tripudiet disciplina absit ebrietas: luxus absistat: voluptatū fomenta cum hero diadis cōuiuio abscidant: ut ptis gaudiū vestrū ad letitiam veniat sempiternā. Tu autē. R. In medio carceris stabat beatus iohānes: voce magna clamauit et dixit. Domine deus meus tibi cōmendo spm̄ meū V. Misit rex et decollari iussit iohannē in carcere orantem et dicentē. Dn̄e. Glia. V. Ora p nobis. Ad laudes añ. Herodes eni tenuit et ligauit iohannē et posuit eū in carcerē ꝓpter herodiadē. Añ. Puelle saltanti imperauit mater: nihil aliud petas nisi caput iohannis baptiste. Añ. Dn̄e mi rex da mihi i disco caput iohānis baptiste. Añ. Petijt puella caput iohis baptiste quo allato dedit matri sue. Añ. Da mihi i disco caput iohis baptiste: contristatus est rex ꝓpter iusiurandū. Cap. Mēoria iusti. Añ. Misso herodes spiculatore precepit amputare caput iohis in carcere: quo audito discipuli ei⁹ venerunt et tulerunt corpus et posuerūt illud i monumēto. ps. Bndic⁹. Oro. ā. Ad. vi. Capitu.

Ic dilectus est in priarn genitis: et tulit abhominationes ipietatis: et gubernauit ad dnm cor ipsi⁹: et in diebus pctōꝝ corroborauit pietatem. Deo. Ad. ix. Capitu.

Mplificat⁹ est q̄si stella matutina i medio nebule: et q̄si luna plena i dieb⁹ suis lucet: et q̄si sol refulgēs: sic ille effulsit i templo dei. Deo. In secūdis vespis añ. de laudib⁹. R. Metuebat. Hymn⁹. O nimis felix. sup. in alio festo suo V. Glia et honore. Añ. In medio carceris stabat beat⁹ iohānes voce magna clamauit dixit: dn̄e deus me⁹ tibi cōmendo spm̄ meū. ps. Mgt. Oro. ā. De sctis felice et adaucto mr̄ib⁹.

Aiestatē tuā Oratio. dn̄e supplices deprecamur: ut sic nos iugi sanctorū martyꝝ tuoꝝ: felicis et adaucti cōmemoratiōe letificas: ita ꝑ supplicatiōe defendas. Per.

Uerūt duo frēs L. j. noie et ope felices: ambo pñsbyteri. Horū senior hic felix ex iussione imperatorum: cū iuxta templum serapis cogeretur ad sacrificandū: exsufflauit in faciem statue eree: et

statim cecidit. Jtē ductus ad statuā mercurij: ac deinde ad simulachrū diane vbi sili modo exsufflauit: et vtrūqꝫ cecidit. Reduct⁹ vero ad p̄fectū imponitur eculeo et inquirit̄ quib⁹ hec maleficijs fecisset. Qui rn̄dit. Nō maleficijs: sꝫ beneficijs oīpotentis dei mei hec egi. Tu.

Furore itaqꝫ p̄fect⁹ R. ij. accensus: iussit eū duci extra vrbē via hostieñ: vbi arbor altissima stabat demonib⁹ cōsecrata ut ibi ad sacrificandū i-pelleret̄. Quo p̄duct⁹ dixit ad arborē. Precipio tibi in noīe dn̄i mei ihū ut radicitus corruas. Que statim ita euersa ē: ut templū et simulachrū cōminueret. Qd cū renūciatū esset p̄fecto: iussit eū decollari. Tu.

Data sn̄ia obui⁹ ei R. iij. fuit quidā xp̄ianus: hoīb⁹ quidem absconditu⁹ deo vero manifestus. Hic cepit clamare. Et ego ex eadē lege sum. Mox et ipse deprehensus: parit̄ cū btō felice decollatus est. Huius ḡ beati viri nomen qꝛ nō inuenerūt xp̄iani: adaucti eū appellauerūt: qꝛ sancto viro felici auctus sit ad coronā. Tu aūt.

De sctō Paulino ep̄o cōfessore memoria. De sancto egidio abbate cōfessore. Oratio.

Pretēde nobis dn̄e miāz tuā: ut scūs egidi⁹ abbas cuius nos dedisti patrociniis adiuuari: maiestatē tuā iugit̄ exoret p nobis. Per. L. j.

Sanct⁹ egidius natiōe grecus: a p̄claris parentib⁹ originē duxit. Hic etiā tenere ad liberalia rudimenta dispositus: doctores sūmos: spūalis scīe gratia illustratus in breui equiparauit. Docili ēꝫ puero grā dei nō defuit ei⁹ vitā oīuz morū honestate pornās. Cūqꝫ plurimi meritis ei⁹ a diuersis infirmitatib⁹ curarent̄: confluebāt ad eū innumeri: corpis aīeqꝫ remedia postulātes. Tu.

Cū itaqꝫ mira gesta R. ij. laudūqꝫ p̄conia eū sequerent̄ eiusqꝫ nomē p oēs grecie partes magis ac magis inotesceret: timēs ne sibi fauori vēto quātulūcūqꝫ minorarent̄ merita: natiuitatis patriā sua p̄stita viduatur⁹ solitariā vitā expetēs transfretanduz mare disposuit. Jtaqꝫ clam suis derelictis: mare conscendit: tandē cuidā insule cū nautis feliciter applicuit. Tu autē. Lectio. iij.

Egressi itaqꝫ naute viderunt humana vestigia sub rupe lit-

toris impressa. Que diligenti⁹ indagando inter vepruz densitates: quendā homūtionem cernunt pre forib⁹ legentem. Quē sanctus egidius seruū dei cognoscens quantū tpis illuc degisset: requisiuit. Duodenē inquit ille iam hic pegi pniam. Quē vir sanctus audiēs: in ei⁹ ruit amplexus: atq; tandē tribus dieb⁹ ibidem in dei laudibus pactis valedicto inuicem abscesserūt. Tu aūt. L. iiij.

Nauim igitur ingressus vrbi marsilie triduo allabitur: vbi multis obsecrationib⁹ cesarij arelatenēsis epi bienio cōmoratus: tandē soli deo cupiens vacare solitari⁹ latenter inde secessit. Transitoq; rhodano secus ripā fluuij aliqḋ latibulū suo ꝓposito querēs: inuenit quendā heremitaz veredemū noīe sanctitate ⁊ miraculis insignē. Cui⁹ vitam vidēs esse diuinā aliquātulū tpis cū eo edificatōis causa cōuersat⁹ ē. L. v.

Tandez relicto veredemo in quodaz antro triennij pnia ꝑacta: in monasterio ꝑ regē flauiū ad ei⁹ monita ꝯstructo: honore sacerdotij vestit⁹: regularem vitā ꝗdiu vixit in magna abstinētia secutus est. Deinde fratrib⁹ in dei militia ꝯfirmatis monasterijq; reb⁹ cōuenienter dispositis: intonuit ei ꝑ spiritū diē exitus sui iminere. Tu

Media ꝗ dnica ka L. vj. lendas septēbris migrauit ad dnm. Affuerūt illius transitui fideles: q dicerēt se choros audiuisse angeloꝝ: sanctā illius aiam in celū cū laudib⁹ ferentiū. Succurrāt igit ⁊ auxilient nobis petim⁹ tua sancta merita apud deū ⁊ dnm nostrū qui viuit ⁊ regnat i secula seculoꝝ. Amen. Tu. Omel. Nemo accendit. S. de sancto benedicto. De scō emerico cōfessore duce slauonie. Capitu. orō ⁊ lectio. sicut in alio festo suo de nouēbri: cetera de coi cōfes. ꝓter ad vē. sequēs R. Miles xpi gloriose dux emerice sanctissime Tuo pio interuētu culpas nostras ablue. V. Ut celestis regni sedē valeam⁹ scandē. Tuo Gla. De scō marcello mre memoria. De scō magno confes. memoria. De festo natiuitatis virginis marie bndicte ad vē sup psalmos aā.

Sancta maria virgo intercede ꝑ toto mundo q2 genuisti regē orbis. ps. Dia laud. Aā. Dimz rerū creator miserē ppl'o tuo ꝑ intercessionē genitricis tue: q2

eã creasti ad vitã nõ ad mortẽ. An. Descẽdi in hortũ nucũ ut viderẽ poma cõuallium: et inspicerẽ si floruissẽt vinee et germinassent mala punica: reuertere reuertere sunamitis: reuertere reuertere: ut intueamur te. An. Aia mea liq̃facta est ut dilect⁹ locut⁹ est: q̃siui et nõ iueni illũ vocaui et nõ r̃ndit mihi: inuenerũt me custodes ciuitatis p̃cusserunt me et vulnerauerunt me: tulerũt palliuz meũ custodes muroꝝ filie irlm: nũciate dilecto q: amore lãgueo. An. Tota pulchra es amica mea: et macula nõ est in te: veni de libano sponsa mea veni de libano veni coronaberis de capite amana: de vertice sanyr et hermon: de cubilib⁹ leonum et de montib⁹ pardoꝝ. Capitm. Dominus possedit me initio viaꝝ suaꝝ anteq̃ quicq̃ faceret a p̃ncipio: ab eterno ordinata sũ: et ex antiq̃s anteq̃ terra fieret. Deo. R. Solẽ iusticie. Hymn⁹. Aue maris. V. Spẽ tua. An. Natiuitas tua dei genitrix virgo gaudiuz annũciauit vniuerso mũdo: ex te eni ort⁹ est sol iusticie xp̃s de⁹ nr̃: q soluẽs maledictionẽ dedit benedictionẽ et cõfundens mortẽ: donauit nob vitã sempiternã. ps. Mgt. Oratio.

Supplicationem seruoꝝ tuoꝝ de⁹ miserator exaudi: ut q in natiuitate dei genitricis et virginis marie congregamur: ei⁹ intercessionib⁹ a te de instantib⁹ p̃iculis eruamur Per eũdem. Continuet.

Presta q̃s o. d. ut q beati adriani m̃ris tui natalitia colim⁹: a cũctis malis iminentib⁹ ei⁹ intercessionib⁹ liberemur. Per. Ad cõplet. hymnus. Lux mũdi. ut. s. in conceptione ei⁹ dei virginis marie. Cap. Paradisi porta. V. Audi filia. An. Dilect⁹ me⁹ misit manũ suã p foramen et tetigit pessulũ ostij mei: et venter me⁹ intremuit ad tactũ ei⁹: surrexi ut apirẽ dilecto meo: at ille declinauerat atq̃ transierat. ps. Nũc dimittis. Oratio.

Famulis tuis q̃s dñe celestis grẽ mun⁹ ip̃tire: ut q̃bus btẽ ṽginis marie p̃tus extitit salutis exordiũ: natiuitatis ei⁹ votiua solẽnitas pacis tribuat incremẽtũ saluator mũdi. In uitat. Corde et ore sil' xp̃z regẽ veneremur: virgis et m̃ris iubilei nobil' ortus. ps. Venite. In p̃mo nocturno an. Ecce tu pulchra es amica mea, ecce tu pulchra: oculi tui columbarum.

ps. Dñe dñs. An. Sicut lilium inter spinas sic amica mea inter filias. ps. Celi enarrāt. An. Fauus distillans labia tua spōsa et odor vestimentorū tuorum sicut odor thuris. ps. Dñi est terra. V. Specie tua. De canticis canticorū. Lectio .i.

Osculet me osculo oris sui quia meliora sunt vbera tua vino: fragrātia vnguētis optimis. Oleū effusū nomen tuū: ideo adolescētule dilexerūt te nimis. Trahe me post te: curremus in odore vnguentorum tuorū. Introduxit me rex in cellaria sua: exultabimus et letabimur in te: memores vberū tuorum super vinū: recti diligunt te. Nigra sū sed formosa filie hierusalem: sicut tabernacula cedar: sicut pellis salomonis. Tu. R. Hodie nata est btā virgo maria: ex progenie dauid: per quā salus mūdi credentibus apparuit. Cuius vita gloriosa lucē dedit seculis. V. Beatissime vginis marie natiuitatē deuotissime celebremus. Cuius.

Indica mihi quē L. ii. diligit aia mea vbi pascas vbi cubes in meridie: ne vagari incipiā per greges sodaliū tuorū: Si ignoras o pulchra inter mulieres: egredere et abi post vestigia gregū: et pasce hedos tuos iuxta tabernacula pastorū. Equitatui meo in curribus pharaonis assimilaui te amica mea: pulchre sunt gene tue sicut turturis: collū tuū sicut monilia. Tu. R. Beatissime virginis marie natiuitatē deuotissime celebremus Ut ipsa pro nobis intercedat ad dñm ihm xpm. V. Hodie nata est nobis vgo maria ex progenie dd. Natiuita.

Ecce tu pul [illegible] te. L. iii. chra es amica mea: ecce tu pulchra: oculi tui columbarū. Ecce tu pulcher es dilecte mi et decorus. Lectulus noster floridus: ligna domorum nostrarum cedrina: laquearia nrā cypressina. Ego flos campi et liliū conuallium. Sicut liliū inter spinas sic amica mea inter filias. Sicut malus inter ligna siluarū: sic dilectus meus inter filios. Tu. R. Gloriose vginis marie ortum dignissimū recolamus. Cuius dñs humilitatē respexit: angelo nunciāte concepit redēptorē mundi V. Btissime vginis marie natiuitatem deuotissime celebremus. Cuius. Gl'a. In. ii. nocturno an. Emissiones tue paradisus malorū punicorum cum pomorū fructibus. ps. Eructauit.

An. Fons hortorum: puteus aquarum viventium que fluunt impetu de libano. ps. Deus noster. An. Veniat dilectus meus in hortum suum ut comedat fructum pomorum suorum. ps. Fundamenta. V. Diffusa est gratia. De sermone fulgentii epi. Lectio .iiii.

Inter omnes sanctos: huius beatissime virginis marie memoria eo frequentius atque festivius agitur: quo maiorem apud deum gratiam invenisse creditur. Unde post alia quedam ipsius antiquiora solemnia: non fuit contenta devotio fidelium: quin nativitatis eius superadderet diem festum. Ea itaque die peculiariter ille liber qui de ortu eius atque vita scriptus est: in ecclesia recitandus esset: si non a patribus inter apocripha numerandus iudicatus fuisset. At quoniam ita visum est: nos alia quedam sed non aliena de ortu ipsius legentes: ecclesiasticum morem debitis officiis exequamur. Tu. R. Diem festum precelse genitricis dei marie solenniter celebremus. Quo inchoata est eius felix nativitas. V. Nativitatem hodiernam perpetue virginis solenniter celebremus. Quo inchoata. Lectio .v.

Hec itaque beata mater domini et perpetua virgo maria: priusquam nasceretur enunciata est oraculis et designata miraculis. Nata vero progenie divinitus ordinata: privilegio virtutum enituit insignis. Nata siquidem est sicut legimus: patre nazareno: matre bethleemita quas urbes christi nativitati vel conversationi destinatas esse: non tacuerant prophete. Descendit autem a radice illius fide preclari abrahe: cui superna promissa fuerat benedictio omnium gentium in semine suo. Orta est vero de stirpe david: quem deus propter notam sibi probitatem egregia laude sublimavit dicens: inveni virum secundum cor meum. Tu. R. Regali ex progenie maria virgo exorta refulget. Cuius precibus nos adiuvari mente et spiritu devotissime poscimus. V. Corde et animo christo canamus gloriam in hac sacra solennitate precelse genitricis dei marie. Cuius.

De regali nempe L. vi.

tribu et sacerdotali duxit originem que summum regem atque pontificem erat paritura. Non tamen hec idcirco diximus: quod dominus qui peccatores vocare venit: dedignatus sit matrem suam pec-

catores habere cognatos: int
quos speciosa velut inter spi-
nas liliũ apparet. Hanc enim
inter figuras mysticas sacerdo
talis virga: dũ sine radice flo-
ruit. Hãc gedeonis vellus dũ
in medio aree maduit. Hanc
in ezechielis visione: orienta-
lis porta q̃ nulli vnq̃ patuit p̃
signabant. ℟. Corde et animo
xp̃o canamus gloriam in hac
sacra solẽnitate p̃celse genitri-
cis dei marie. Ut ipsa p nobis
intercedat ad dñm ihesũ xp̃m
℣. Cũ iucunditate natiuitatẽ
sancte marie solenniť celebre-
mus. Ut. Gloria. In tertio no
cturno añ. Ueni in hortũ meũ
soror mea sponsa: messui myr
rham meã cũ aromatib⁹ meis
ps. Cantate. j. Añ. Comedi fa
uũ cũ melle meo: bibi vinum
meũ cũ aromatibus meis. ps.
Dñs regnauit exul. Añ. Talis ẽ
dilectus meus: et ipse est ami-
cus meus: filie irlm. ps. Canta
te. ij. ℣. Adiuuabit eã. Ini-
tiũ scĩ euãgelij scd̃m matheũ.
Liber generationis ihesu
xp̃i filij dauid: filij abra-
ham: abraham genuit isaac:
isaac aũt genuit iacob: iacob
autẽ genuit iudã et fratres ei⁹.
Et reľ. Omel. venerabilis be-
de p̃sbyteri. Lectio. vij.
Sancta et catholica eccl'ia
quatuor tñ euangelista-
rũ volumina recipit. Primus
matheus hebraice euangeliũ
suũ hebreis scripsit. Unde plu
ra q̃ alij opi suo p̃phetarũ et le
gis interserit testimonia. Qđ
dicit liber generationis quasi
titulus est sequẽtis opis. A se-
rie eni generationis xp̃i: totus
liber nomẽ accepit. Ihesus p
p̃riũ nomẽ ẽ saluatoris. Xp̃s
vo nomẽ est dignitatis: et inť
p̃tať vnctus. Nam in lege re-
ges et sacerdotes xp̃i vocabã-
tur: p̃monstrãtes illũ xp̃m qui
futurus erat verus rex et sacer
dos quẽ deus pater vnxit oleo
letitie pre participib⁹ suis. Tu
℟. Natiuitas gloriose virgi-
nis marie ex semine abrahe or
ta de tribu iuda ex clara stirpe
dauid. Cuius vita inclyta cũ-
ctas illustrat ecclesias. ℣. Glo
riose virginis marie ortũ di-
gnissimũ recolamus. Cuius
Abraham aũt et L. viij.
dauid specialiť p̃termis-
sis ceteris: patres nominanť:
quia ad istos specialiter repro
missio facta est: abrahe nãq
dictũ est. In semine tuo bene
dicenť omnes gentes. Dauid

aūt: De fructu vētris tui ponā sup sedē tuā. In cathalogo ḡz diuine generationis sole pec- catrices mulieres cōmemorā- tur sicut thamar: ⁊ ruth ⁊ raab Hoc iō fit: ut sciam⁹ dn̄m no- strū iesuz xp̄m nō solū ex iu- deis: sed ⁊ ex gentib⁹: nō soluz ex iustis: s₃ ex peccatorib⁹ car- nē suscepisse. Tu. ℟. Natiui- tas tua dei genitrix ṽgo gau- diū annūciauit vniuerso mū- do: ex te eni ortus est sol iusti- cie xp̄s de⁹ noster. Qui soluēs maledictionē dedit bn̄dictio- nē: ⁊ cōfundēs mortē donauit nobis vitā sempitnā. ℣. Aue maria gr̄a plena. Qui. L. ix.

IAcob genuit ioseph. Ma the⁹ hūc ioseph filiū iacob dicit: ⁊ lucas asserit filiū hely. Sed h ita soluit iacob ⁊ hely duo fratres fuerūt. Duxit aūt hely vxorē: mortuusq₃ est sine liberis ⁊ in lege scriptū erat: q frater fratris accipet vxorez ⁊ suscitaret semen fratri suo. De functo ergo hely: iacob vxorē fr̄is accepit: genuitq₃ ioseph. Ergo ioseph fact⁹ ē fili⁹ iacob sm naturaz ut mathe⁹ dicit: ⁊ sm legē fili⁹ fuit hely: ut lucas testat. Tu. ℟. Solē iusticie re gem paritura supmū. Stella maria maris hodie pcessit ad ortū. ℣. Cernere diuinū lumē gaudete fideles. Stella. Glia. Stella. ℣. Ora pro nobis. Ad laudes Natiuitas gloriosę ṽginis marie ex semie abra he orta de tribu iuda ex cla ra stirpe dauid. An̄. Natiuitas est hodie sancte marie ṽginis cuius vita inclyta cūctas illu strat ecclesias. An̄. Regali ex pgenie maria exorta refulget cuius pcib⁹ nos adiuuari mē te ⁊ spiritu deuotissime posci- mus. An̄. Corde ⁊ animo xp̄o canamus gloriā: in hac sacra solēnitate pcelse genitricis dei marie. An̄. Cū iocūditate na- tiuitatē sancte marie celebre- mus ut ipsa p nobis itercedat ad dn̄z iħm xp̄m. Cap. ā. hym nus. Te adesse depo. ā. ℣. Au di filia. An̄. Natiuitatē hodi- ernā ppetue ṽginis genitricis dei marie solēnit celebrem⁹: a q̄ celsitudo throni pcessit all'a. ps. Bn̄d. Oro ā. Pria ad horas ut ā. de assūptiōe videl₃. Spe ciosa fcā es. ui rel. Ad. vi. cap

ET delectabar p singulos dies: ludēs corā eo oī tpe ludēs in orbe terrar₃: ⁊ delitie mee esse cum filijs hominum. Deo. Ad. ix. cap.

Beatus homo qui audit me et qui vigilat ad fores meas quottidie et observat ad postes ostij mei qui me invenerit inveniet vitā et hauriet salutē a dño. In secundis vs. añe de laudibus. ps. Dixit dñs. cū rel. Cap. ō. R. Solē iusticie. Hymnus et v. ut ō. Añ. Quādo nata ē virgo sacratissima tunc illuminatus est mūdus stirps beata radix sancta et benedictus fructus eius. ps. Magt. Oratio ō Infra octavā ad vō quando expedierit fit memoria p añ. Regali ex pge. R. Speciosa facta es. Oratio. Supplicationē. Itē ad laudes p añ. Nativitas gloriose vginis. R. Audi filia. Oro ut ō. De scō gorgonio martyre pro memoria.

Sanctus tuus Oratio gorgonius dñe sua nos intercessione letificet: et pia faciat solēnitate gaudere. Per.

Infra octavā nativitatis virginis benedicte loco primo. De sermone fulberti epi. L. j.

Hec est virgo electa et insignis inter filias: q nō fortuitu aut solo placito parentū ut pleriq: sed divina dispensatione nomē accepit. Interpretatē enim maria: maris stella. Quid ergo mysticū pdicta nominis interptatio gerat p similitudinē ostendamus. Nautis mare trāseuntib notare opus est stellā: haud longe a supmo cardine coruscantem: et ex respectu illius estimare atq dirigere cursum suum: ut portuz destinatū apphendere possint Tu aūt dñe. Lectio. ij.

Simili modo fratres oportet universos xpicolas: inē fluctus huius seculi remigātes: attendere maris stellā hanc. i. sanctā mariam q supremo rerum cardini deo: proxima est: et respectu exempli eius cursuz vite dirigere. Qui g fecerit neq vane glorie vento iactabitur: nec scopulis adversoꝝ frangetur: nec scyllea voragine voluptatū absorbebit: sed ad portum quietis eterne prospere pvenire merebit. Tu. L. iij.

Ipsa quoq pprietas stelle valde mater virgini cōvenit. Quia sicut stella sine sui corruptione suū emittit radiū: sic et absq sui lesione virgo peperit filiū. Nec sideris radius suaz minuit claritatē: nec virgini filius suaz virginitatē. Ipsa est igit illa stella nobilis ex iacob orta: cuius radius mundū il-

luminat vniuersum. Cui⁹ splē
dor in supnis ꝓfulget ⁊ inferos
penetrat. Tu. Infra octauā
natiuitatis marie loco secūdo
Maria benedicta L. j.
ipsa est ꝓclara ⁊ eximia
stella sup hoc mare magnū ⁊
spaciosum necessario subleua
ta micans meritis ⁊ illustrans
exemplis. O qsquis te intelli
gis in hui⁹ seculi ꝓfluuio ma
gis inter pcellas fluctuare q̄ ꝑ
terrā ābulare: ne auertas ocu
los tuos a fulgore hui⁹ syde
ris: si nō vis obrui procellis.
Si insurgūt venti tēptationū
si scopulos incurras tribula
tionū: respice stellā: voca ma
riā. Tu aūt dn̄e. Lectio. ij.
Hec est virgo benedicta quā
o homo sequens non deuias
ipsā rogās nō desperas: ipsā
cogitās non erras: ipsa prote
gente nō metuis: ipsa duce nō
fatigaris: ipsa ꝓpitia ꝑuenis: ⁊
sic in temetipso experieris q̄
merito dicat maria nomē vir
ginis. Tu aūt dn̄e. L. iij.
Iure charissimi hec bn̄dicta
maria sole ꝑhibet amicta que
diuine sapientie ꝓfundissimā
vltra q̄ credi pōt: abyssū pene
trauit: ut quātum sine ꝑsonali
vnione creature conditio pa
tit illi luci inaccessibili imersa
videat. Sola eteni ꝯtriuit vni
uersā hereticā prauitatē. Tu.
De sanctis ꝓtho ⁊ iacincto cū
socijs suis martyribus ꝑ me
moria. Oratio.
Sanctorū martyrū tuorū
prothi ⁊ iacinci felicis ⁊
regule dn̄e nos foueat ꝓciosa
cōfessio ⁊ pia iugit intercessio
tueat. Per. Infra octauā na
tiuitatis marie loco tertio. L. j.
Quid putas o homo qua
lis olim fuerit uel nūc sit
ista virgo benedicta: q̄ sanctis
omnibus spectanda ꝓponitur
⁊ miranda. Hoc etenim in pri
mis astruere phas est: q̄ ani
ma eius ⁊ caro q̄ elegit ⁊ ha
bitaculū sibi fecit sapiētia dei
patris ab oī malitia ⁊ imūdi
tia fuit purissima. Tu. L. ij.
Deinde confidenter asserim⁹
q̄ hec benedicta virgo nullo
genere virtutum vacabat: cui
gratie plenitudinē inesse dei
nuncius asserebat. Quis etiā
eius iusticiā nō miret: qua sic
vniuersa ꝓcepta legis imple
re satagebat: ut nec ad se non
ꝑtinētia quedā velut purifica
tionē legalē in expleta relinq̄
ret. Ipsius quoq temperātia
satis enituit q̄ deo virginitas

liliū in humilitatis valde pro duxit. Tu. Lectio.iij.

Deprompebat itaq; hec virgo bndicta virtutes in cogitatione: et in affectu cordis. Corruscabat foris in supficie sermonis et actus: vt possent hoies glorificare deū et exempla salutis accipe. Sit igit in nobis tāq; in imagine descripta vginitas marie: e qua velut e speculo effulgeat spes castitatis et forma virtutis. Tu. Infra octauā natiuitatis loco qrto.

Si diligent' o homo L.j. attēdis i hac bndicta vgine singulas vtutes: inuenies singulares q̄ videbant' esse cōmunes. Que eteni uel angelica puritas: illi audeat virginitati cōperari: q̄ digna fuit sacrariū fieri spūs sci: et habitaculū filij dei. Si pcia rerū pensamus de raritate: sup oēs est illa: q̄ prima pposuit angelicaz in terris ducē vitā. Tu. L.ij.

Virgo etenī erat et corpore et mēte: corde humilis: vbis grauis: aio prudēs: loquēdi pcior: legēdi studiosior: itenta operi verecunda sermoni: nō i acerno diuitiarū: sed i pce paupis spē reponēs. Arbitrū deū: non hoiem qrēs: nullū ledē: cūctis bn velle: maioribus assurgere iactātiā fugere. Tu. L.iij.

Quanta putas veneratiōe digna sit: in q̄ fecūditas exaltat humilitatē: et partus cōsecrat virginitatē. Laudabilis quidē vtus vginitas: sed necessaria humilitas. Illa suadet: ista pcipit: o illa dr: Qui pōt cape capiat. De ista dr: nisi qs efficiat' ut paruulus iste: nō itrabit in regnum celoz. Illa ergo remunerat': ista exigit' sine qua nemo saluat'. Tu. Infra octauā natiuitatis marie loco qnto De sermone bti ambrosij epi.

Licet frēs charissimi L.j. ad laudandā virginē benedictā nemo inueniat' idone' tn̄ nō debet cessare ab ei' laudibus qcūq; peccator. Q si vgo es: gaude: qr et tu meruisti esse qd laudas: tn̄modo ut sis q̄ digne laudare valeas. Q si cōtinēs et casta es venerare et lauda: quia nō aliūde constat ut possis eē casta: q̄ ex xpi gra q̄ fuit plenissime i maria. Q si cōiugata uel etiā peccatrix es ofitere nihilomin' et lauda qr inde misericordia et gra pfluxit omnibus. Tu. Lectio.ij.

Et vos adolescētule aio diligite sponsum virginē et amatorē vginitatis q matrē iō virginē elegit: ut ipsa eēt omnib'

castitatis exemplū. In ea tāq̄ in speculo refulget forma v̄gi nitatis. Habetisq̄ i ea expssa magisteria pbitatis: cū ea sp̄ mansit imota singularū virtutū comes pudicitia. Omnino nāq̄ pudor indiuiduus debet esse v̄ginitati sine quo recte castitas vera seruari non valet.

Sicut eni i cōparatione dei: nemo bon⁹: ita in cōparatione matris eius: nulla inueniē pfecta: q̄uis v̄tutib⁹ cōprobet̄ eximia. Ita vnus est in celis pater noster: vn⁹ ē magister vna est ꝛ forma v̄ginitatis in maria bñdicta. Ueneramini ḡ cōiuges in carne corruptibili carnis integritatē. Imitemini etiā vos sancte v̄gines i v̄gine bñdicta fecūditatē: ꝛ miremini oēs homies dei matris humilitatē. Tu. Infra octauā natiuitatis marie loco sexto. De dictis iohānis os aurei dicant̄ lectiones sequentes. Et si dñica occurrat diuidant̄ in sex. Et hoc idē itelligat̄ si quocūq̄ die infra octauam dñica occurrerit. Sequit̄ ḡ. L. j.

Circūda o hō oēm creaturā cogitatione: ꝛ vide si ē similis auditiōe dei genitrici marie. Circūnotesce terrā: aspice mare: sciscitare aerē: celos mēte scrutare: iuisibiles v̄tutes cogita: ꝛ vide si ē tale miraculū i oī creatā. Celi q̄dē gl'iaz enarrāt dei: angeli ministrāt cū timore: archāgeli adorāt cū tremore. Et quē tota creatura timore ꝛ tremore laudat ista sola thalamizauit. Tu. L. ij.

Habet eni p̄clara generositas vii angelos super gl'ia. Laudatur sara sicut ppl'i pnceps: honorat̄ rebecca sic̄ bñdictionū astutia: mirat̄ lya sic̄ mat̄ fm carnē p̄mīgene: laudat̄ debora sicut p naturā ductrix effcā. beatificat̄ ꝛ elysabeth sic̄ exultatio p̄cursoris ꝛ gr̄a p̄pollēs. adorat̄ ꝛ maria btā: q̄n facta ē mat̄ ꝛ ācilla ꝛ nubes ꝛ thalamus ꝛ archa dñatoris. L. iij.

Cōfiteor verenaturā ꝛ predico grām. Thalam⁹ iste sicut i throno habuit dei verbum. Mysteriū in ipa habitauit archa q̄ nō legislatorē: s̄z legi positorē i vtero gestauit: p quib⁹ inumeris mysterijs dicim⁹ ei: Bñdicta tu in mulierib⁹: q̄ sola eue curasti tristiciā: q̄ sola gemētis detersisti lachrymas q̄ sola seculi ieffabilē portasti redēptionē: q̄ sola emanuel: sicut ipse voluit genuisti. Tu.

Eodem die de festo exaltationis scē crucis ad vš añ. Sanctifica nos dñe signaculo sancte crucis. ut fiat nobis obstaculū cōtra seua iacula inimicoꝝ defende nos dñe ꝑ lignuꝫ sanctū: ⁊ ꝑ ꝑciū iusti sanguinis tui: in quo nos redemisti. ps. Oīa laudate. Cap.

Fratres xp̄us factus est ꝓ nobis obediēs patri vsqꝫ ad mortē: mortē autē crucis. Deo. ℟. Per tuā crucē salua nos xp̄e redemptor: q mortē nostram moriēdo destruxisti. Et vitā resurgēdo reparasti. ℣. Miserere nr̄i ihesu benigne: q passus es clemens pro nobis. Et. Gloria. Hymnus ⁊ cetera q̄ hic deficiūt sicut supra in festo inuētionis eiusdē scē crucis. ℣. Hoc signuꝫ crucis. Añ. O crux gloriosa: o crux adorāda o lignū preciosū ⁊ admirabile signū: ꝑ qḋ ⁊ diabolus victus ⁊ mundus xp̄i sanguine est redemptus. ps. Magt. Oratio.

Deus q nos hodierna die exaltatiōis scē crucis annua solēnitate letificas: presta q̄sumus: ut cui⁹ mysteriuꝫ in terra cognouim⁹ eius redemptionis premia cōsequamur. Per. Continue

Sanctoꝝ martyrū tuoruꝫ pariterqꝫ pōtificū cornelij ⁊ cipriani nos dñe q̄sumus festa tueant̄ ⁊ coꝝ tibi cōmendet oratio venerāda. Per. Inuitat. Preueniat faciē dñi nostra cōfessio. Qui suū triūphū declarauit crucis mysterio. ps. Venite. In primo nocturno añ. Signū cruc̄ semꝑ oportet adorari ꝑ quod iugit̄ ab aduersario mereamur liberari. ps. Quare fre. Añ. Crux est scā nostre signaculuꝫ xp̄ianitatis quo destruit̄ vniuersitas infidelitatis. ps. Deus de⁹ me⁹ respice. Añ. In frontib⁹ nr̄is crucis signati sacramēto: mundemus cōsciam ab omni ignamēto. ps. Dñs illuminatio. ℣. Hoc signū crucis. L. j.

Exaltatio sancte cruc̄ ab ecclia solēniter celebrat̄: q꜡ ꝑ eā fides fuit plurimū exaltata. Anno enim dñi sexcētesimo q̄nto decimo. Cosdroe impius rex ꝑsarū postq̄ multa terrarū regna suo imperio subiugasset. Hierusalē quoqꝫ venit sed tn̄ a sepulchro dñi territus rediēs verū ꝑtem sancte crucis quā sancta helena ibi reliq̄rat asportauit. Hoc itaqꝫ tp̄e eraclius arcē tenebat romani im

perij: vir armis strenuus et erga dei cultores beniuolus ac deuot⁹. Tu. R. In ligno crucis nostra splēdet gloria: i ipso signat nostra victoria. Hoc signati hoc munimine potenter resistamus aduersario. V. Dulce lignū dulces clauos: dulce pōdus sustinet. Hoc. L. ii.

P Ergēs itaq₃ fili⁹ cosdroe cōtra eracliū iuxta danubiū cum suo cōsedit exercitu. Tandē volūtate diuina vtriusq₃ principib⁹ placuit: ut ipsi soli in ponte medij fluminis cōfligerent: et cui sors victoriam contulisset ipse sine dāno vtriusq₃ exercitus imperiū vsurparet. Tandē pulsat⁹ dn̄s lachrymis xp̄ianorū: p virtutē scē crucis: cui se die eodē eraclius cōmēdarat: eidē de hoste cessit triūphū. Tu. R. Crucis sacrosanctū est mysteriū: crucifixū esse dei filiū. Laus est ligni vitalis et gloria: qua absorpta est mors in victoria. V. Mors mortua tūc est: qū in ligno mortua vita fuit. Laus. L. iii.

C Umq₃ eraclius regna q̄ cosdroe tenuerat perlustrasset ad sedē ipsi⁹ venit sedētēq₃ eū in throno aureo repit. Cui et dixit. Si vis salutē hēre: pro eo q̄ lignū scē crucis: licet indign⁹: honorifice tū tractasti: si credere dn̄o meo ihesu xp̄o volueris: regnū tibi p̄sa et vitā dabo: sin aūt meo gladio interibis. Cūq₃ ille nō acquiesceret: eraclius caput illi⁹ amputauit. Filiū vō ei⁹ paruulū ipse de sacro fonte leuauit: sibiq₃ regnū persaꝝ cōmēdauit. Tu. R. Ex diuine charitatis beneficio i longū et latū fit crucis dimēsio. Ut ipsi⁹ sublimitas atq₃ profundū ad vitā circūquaq₃ reintegret mundum. V. Lignū vite i cruce tua dn̄e manifestatū est. Ut. Glia. Ut.

In secūdo nocturno an̄. Xp̄s qū pertulit ignominiā crucis: credentibus recōsignauit gloriā eterne salutis. ps. Dn̄e ne in furore. ii. An̄. Oīs vir xp̄ian⁹ abneget semetipsū: crucēq₃ suaꝫ tollēdo sequat dn̄m crucifixū. ps. Expectās. An̄. Caro nostra cum vicijs et cōcupiscētijs est crucifigenda: ut spiritus syderea possit scandere salutis regna. ps. Deus in noīe. V. Per signū crucis. Lectio. iiij.

P Ost hec eraclius tollens lignū sancte crucis hierosolymā detulit. Cūq₃ de mōte oliueti descēdisset ac per eū

portã qua dñs ad passionẽ in
trauerat: ipse equo regio: orna
mẽtis impialib⁹ decorat⁹ in
sidens voluisset intrare: repẽ
te lapides porte descẽdentes:
clauserunt se inuicẽ: et factus ẽ
paries vn⁹. Cũq3 mirarent at
toniti respicientes in altũ: vi
derũt signũ crucis in celo flã
meo fulgore resplendere. Tu.
R. Hoc fides habet ex myste
rio crucis et passiõe xpi. Ut cor
pus regenerati: fiat caro cru
cifixi. V. Hec est mutatio dex
tere excelsi. Ut. L. v.

Angelus aũt accipiens si
gnũ crucis stetit sup por
tam et ait: Qñ rex celoꝝ passio
nis sacramenta p hunc aditũ
cõpleturus introiuit: nõ se pur
puratũ aut equo insidens ex
hibuit: sed humilis aselli ter
go: cultoribus suis humilitatis
exempla reliquit. His dictis
angel⁹ ad celũ cõfestim redijt
Tunc impator gaudẽs in do
mino: depositis imperij insi
gnijs: discalciatus protinus:
linea tm̃ zona pcinctus: crucẽ
dñi suscipiẽs: pperabat ad por
tã. Tu. R. Gaudeat spiritalis
xpian⁹: sed lugeat carnalis iu
deus. Quia crux xpi eadez est
credentib⁹ gloria: et nõ credẽti
b⁹ pena. V. De intẽtiõe iudai
ci facinoris: in cruce voluntas
est impleta miserentis. Quia.

Lectio vj.

Illa igit humilit appropi
quante duricia lapidũ ce
leste persensit imperiũ statiq3
porta se subrigẽs: liberũ intrã
tib⁹ patefecit ingressuz. Sicq3
gloriosus augustus erũpẽs in
laudibus ait. O crux admira
bile signũ: o crux splendidior
astris: mũdo celebris: homini
bus multũ amabilis sanctior
vniuersis: salua pñtez catervã
in tuis hodie laudib⁹ congre
gatã. His dictis crucẽ dñicam
loco suo restituit vbi mox an
tiqua sũt renouata miracula.
Tu. R. Nũc sanguis abel iu
sti: mortẽ summi pastoris denũ
ciat. Nũc archa noe qd salutis
sit in ligno crucis manifestat
V. Mors enim p ipsam dãnata
est: et mundus totus p ipsam il
luminatus est. Nũc. Glia. In
tertio nocturno añ. De inten
tione iudaici facinoris in cru
ce impleta est voluntas mise
rentis. ps. Eripe me de inimicis
Añ. Gaude spiritalis xpiane
qz crux xpi tibi est gloria: sed
iude⁹ carnal lugeat qz sibi pe
na. ps. Dñe deus salutis. Añ.

credentibus per crucem dat virtus de infirmitate: gloria de opprobrio: vita de morte: triūphus ab hoste. ℣. Deus vl tionū. ℟. Adoramus te xpe.

In illo tpe Scdm iohē dixit ihus discipulis suis Nunc iudiciū est mundi: nūc princeps huius mundi eiciet foras. Et reliqua. Omelia beati augustini epi. L.vij

Nunc inquit iudicium est mundi. Quid ergo expectandū est in fine seculi? Sed illud iudiciū erit iudicandoꝝ vivorū atq mortuorū: erit iudiciū premiorū penarūq eternarum. Quale ergo iudicium nunc est? Jam in superioribus lectionibus cōmonui charitatem vestram. Dicit enim nunc iudiciū non condēnationis sed discretiōis. Unde scriptum est: Judica me deus et discerne causam meā etc. Tu autem dñe. ℟. Exaltatus in ligno crucis ihesus xps mortez in mortis auctorē retorsit. Nā adversus virtutes p obiectiones passibilis carnis elisit. ℣. Clavi qui domini manus et pedes transfoderunt perpetuis diabolum vulneribus affixerunt. Nam. L.viij

Multa autē sunt iudicia dei: vnī in psalmo. Judicia tua abyssus multa. Dicit etiā apostolus. O altitudo divitiarū sapiētie et sciētie dei q incōprehēsibilia sunt iudicia eius. Ex quibus qdez iudicijs etiā hoc est: de quo hic ait dominus. Nunc iudiciū est mundi seruato illo in fine iudicio vbi nouissime vivi et mortui iudicandi sunt. Tu. ℟. Crux tua dñe fons est oium benedictionū: oium est causa grarū Per quā credentibus dat virtus de infirmitate: gloria de opprobrio: vita de morte. ℣. O mirabilis potētia crucis: o ineffabilis glia passiōis. Per

Possidebat eni L.ix diabolus genus humanū dñabat in cordibus infideliū ad creaturā colendaz deserto creatore deceptos captivosq ptrahebat. Per xpi aūt fidem q p mortē et resurrectionē eius firmata est ac per eius sanguinē qui in remissionē fusus est peccatoꝝ milia credentium: a dominatu diaboli liberant: et xpi corpori copulant. Hoc vocabat iudicium: hanc discretionem: hanc a suis redemptis diaboli expulsionem. Tu aūt

℟. Crux xpi q̃ saluãdis est in
pensa mortalib⁹ ꝛ sacramen-
tũ est ꝛ exemplũ. Sacramẽtũ
quo virtus implet diuina: ex-
emplũ quo deuotio incitatur
humana. ℣. O lignũ ꝑciosũ
ꝛ admirabile signũ. Sacramẽ
tũ. ℣. Dicite in natiõib⁹ Quia
dñs regnauit a ligno. Ad lau
des añ. Precinxit se dñs forti
tudine cũ crucis maledictum
factus est p mundi redẽptiõe.
ps. Dñs regnauit cũ rel. Añ. Scẽ
crucis i honore dño iubilem⁹
qz circa nos est in eternũ mise
ricordia ei⁹. Añ. Vere obstru-
ctũ est os loquẽtiũ iniqua: qñ
p lignũ cruc' a morte sumerit
vita. Añ. Fons oium benedi-
ctionũ de ligno crucis emana
uit: leprã q humane cõditio-
nis emũdauit. Añ. Ecclia scõ
rũ laudet auctorẽ salutis toci⁹
qz exaltatũ est in cruce nomẽ
eius solũ. Cap. ut s. Hymn⁹ Ori-
ginale crimẽ. ℣. Mihi aũt ab
sit gloriari. Nisi in cruce dñi
nři ihesu xpi. Añ. Cornu salu
tis in domo fideliũ xps erexit
cũ nostre carnis substantiam
vas ut testaceũ igne passionis
solidatũ ad celestia vexit: cui
seruitiũ exhibeam⁹ i sanctita-
te liberati per crucẽ ei⁹ ab ad-
uersa ptãte. ps. Bñdict⁹. Orõ.
ut s. Ad primã añ. O magnum
pietatis opus: mors mortua
tũc est: qñ in ligno mortua vi-
ta fuit. ps. Deus in noie. cũ rel.
Ad tertiã añ. Salua nos xpe
saluator p virtutẽ scẽ crucis q
saluasti petrũ in mari misere
re nob. Cap. ut s. ℟. Hoc signũ
crucis erit. ℣. Per signũ cru-
cis. Ad. vi. añ. Nos aũt gloria
ri oportet in cruce dñi nři ihe
su xpi. ps. Defecit. Cap.

Propter qđ ꝛ deus exalta
uit illũ ꝛ donauit illi no-
men quod est sup oẽ nomẽ: ut
in noie ihesu oẽ genu flectat:
celestiũ terrestriũ ꝛ infernorũ
Deo. ℟. Per signũ crucis. ℣.
Adoramus te xpe. Ad. ix. añ.
O crux admirabilis euacua-
tio vulneris restitutio sanitatis.

Et ois lingua con- Cap.
fiteat: qz dñs ihesus xps
in gloria est dei patris. Deo.
℟. Adoram⁹ te xpe. ℣. Mi-
hi aũt absit gloriari. In scdis
vesperis añ. O magnũ. ps. Cre-
didi. Añ. Salua nos. ps. Ad
dñm. Añ. Nos aũt. ps. Eripe
me. Añ. Adoremus crucis si-
gnaculũ p qđ salutis sumpsi-
mus sacramentũ. ps. Dñe cla
maui. Añ. O crux admirabil'

ps Uoce mea. Cap̄ s. ℟ Tuā crucē adoramus dn̄e: tuā gloriosam recolimus passionem. Miserere nobis qui passus es pro nobis. ℣. Adoramus te xp̄e ⁊ benedicimus tibi: quia per crucem tuā redemisti mūdum. Miserere. Gloria. Añ. O crux splēdidior cūctis astris: mundo celebris: hominibus multū amabilis: sanctior vniuersis: q̄ sola fuisti digna portare salutē mūdi: dulce lignū: dulces clauos: dulcia ferēs pōdera: salua p̄sentē cateruaʒ in tuis hodie laudibus cōgregatam. ps Magt̄.

Pro octaua natiuitatis v̄ginis marie. Ad officium matutinum ⁊ ad alias horas oia sicut i die suo sancto: preter ista signata ⁊ descripta. Or̄o. Familiam tuā.

Officiū octauaʒ L.j.
virginis benedicte mat̄ ecclesia deuote peragit: nutu diuino edocta. Naʒ gregorio papa nono sublato de medio romani artauerūt cardinales omnes: ⁊ in quodaʒ conclaui incluserunt: ut citi⁹ ecclesie dei prouiderēt de pastore. Sʒ cū diutius concordare non possent: vouerunt regine celi: q̄ si eius meritis ɔcordarent: octauas sue natiuitatis diu neglectas de cetero statuerent celebrandas. Sicq̄ in dn̄m celestinū cōuenerunt ⁊ liberati sūt Et quia ipse modico tp̄e vixit dn̄s innocentius ianuensis in papam promotus votū eoruʒ adimpleuit. Tu.

De sermone beati bernardi. L.ij.
Digne fratres est prouisum a dn̄o: ut in hac die de benedicta v̄gine ipsius festi octauaʒ officiū celebrēt. Nam redempturus deus humanū genus preciū vniuersum contulit in mariā. Ex hoc ergo inuenimi quanto deuotionis affectu: a nobis eā voluerit honorari: q̄ toti⁹ boni plenitudinē posuit in maria. Tu. Lectio.iij.

Totis ergo medullis cordiū precordiorū affectibus ⁊ votis omnib⁹: hanc mariā benedictam veneremur: quia sic est voluntas eius: qui totum nos voluit habere p̄ mariam. Hec inq̄ voluntas eius est: sed pro nobis. Ipsa enim est via per quam ad nos saluator aduenit: procedens ex ipsius vtero tāq̄ sponsus de thalamo suo. Tu autē dn̄e. Lectio.iiij.

Queramus fratres grām: ⁊ p̄ mariam queramus: quia qui

q̄rit inuenit neq₃ frustrari pōt. Queramus gratiam: sed gratiam apud deum: non apud homines. Apud homines eni gratia fallax. Aduocatū₃ vis habere ad xp̄m: ad maria₃ recurre. Exaudiet nāq₃ matrem filius. Ceterū quicquid illud est quod offerre paras marie cōmendare memento: si non vis sustinere repulsa₃ filij. Tu.

Hec est fratres vir- R. v.

go benedicta que omniu₃ necessitates amplissimo quoda₃ miseret affectu. Ad hanc eni₃ sicut ad mediū: sicut ad archā dei: sicut ad rerū causam: oīa respiciunt: ⁊ qui in celo ⁊ qui habitant in inferno. Et nos q̄ fuim⁹: ⁊ qui sequunt: ⁊ nati natoꝝ ⁊ qui nascent ab illis. Tu autem dn̄e. Lectio. vi.

Denicq₃ hec virgo benedicta omnibus oīa facta est: oībus misericordie sinū aperit ut de plenitudine illi⁹ accipiant vniuersi. Captiuis siquidē redemptionē: eger curationē: tristis cōsolationē: peccator venia₃: iustus gratiam: angelus leticia₃ ⁊ tota trinitas gloriam: filij p̄sona: humane carnis substantiam ut non sit qui se abscondat a calore eius. Tu. Si sabbato hec octaua occurrat: vespere fiant de ipsa extraordinarie cū cōpletorio. De sanctis eufemia lucia ⁊ geminiano martyrib⁹ memoria. De sancto lamperto. Oratio

Deus qui sanctā hui⁹ diei solēnitatē in beati martyris tui atq₃ pontificis lamp̄ti passione: honorabilē fecisti: presta familie tue ⁊ da: ut cui⁹ festa celebramus: eius meritis adiuuemur. Per. Lectio. i.

Lampertus nobilis genere: sed nobilior sanctitate vite: a primeuo etati sue litteris erudit⁹: adeo pro sui sanctitate ab omnibus amabat: ut post theodardum magistꝝ suu₃ traiectensi ecclesie in episcopum meruerit promoueri. Sed crescente inuidoru₃ malitia: sine causa deijcit: ⁊ feramundus in eius cathedra subrogat. Tandem post septē annos feramundus expulsus: ⁊ sanctus lampertus iubente pipino est in sedem p̄pria₃ reductus. Tu. Lectio. ij.

Cum autem sicut prius verbo ⁊ exemplo polleret: insurgunt in eu₃ duo maligni: ⁊ cū grauiter infestare cepērūt: q̄s amici pontificis sicut merue-

rant occiderunt. Modo autem quidam consanguineus eorũ qui occisi fuerant congregato exercitu: circũquaq; obsedit domum episcopi: volens occisoꝝ necem in sanctũ vindicare lampertũ. Tu. Lectio.iij.

Lampertus vero confidẽs in dño suos ãmonuit ut peccata sua confiterent̃ ꝛ mortẽ patiẽter sustinerẽt. Statimq; impij irruentes sanctum lampertũ in oratione prostratũ peremerunt circa annos dñi sexcẽtos nonaginta. Quibus descendẽtibus quidaꝫ ex eius famulis euadẽtes: corpus eius ad suã ecclesiã nauigio perduxerunt ꝛ cũ multa ciuitatis mesticia sepulture dederunt. Tu. De sancto eustachio cũ socijs suis martyrib⁹ memoria. De scõ matheo aplo ꝛ euãgelista ad vesperas añ. Excelsus cum reliquis. ut infra de euãgelistis. Añ. Cõspicit i celis mens prudens ezechielis quatuor obscuris animlia stare figuris: pma leonina facies: sed deutra bouina: tria hoiem ostentat: aquilã tetrarcha retentat. Ex his thelonei celebremus festa mathei christo dulcisonas resonemus carminis odas. ps.

Magnificat. Oratio.

Beati mathei apostoli tui ꝛ euangeliste domine pcib⁹ adiuuemur: ut quod possibilitas nostra nõ obtinet ei⁹ nobis intercessione donetur. Per dñm. Lectio.j.

Beatus matheus apostolus ꝛ euãgelista in ethyopiaꝫ ingressus: in ciuitate que dicitur nadaber: inuenit duos magos: zaroes videlicꝫ nomine ꝛ arphaxat: qui ita homines suis artibus dementabãt: ut quoscũq; vellent membroꝛũ officio ꝛ sanitate priuare viderent̃. Qui etiam in tantaꝫ superbiam eruperãt: ut se quasi deos ab hominibus facerent adorari. Hanc itaq; ciuitateꝫ beat⁹ aplus ingressus: ꝛ apud eunuchũ candacis regine quẽ philippus apls baptizauerat hospitat⁹: ita magoꝛũ pstigia detegebat: q̃ qcqd ipsi hoib⁹ faciebãt in pniciẽ: hoc ipse conuerteret in salutẽ. Tu. L.ij.

Eunucho aũt aplm interrogãte: quõ cũ sit hebre⁹: grecã ꝛ egyptiacã: ꝛ ethiopicã nouerit sermocinationẽ: rñdit aplus: quõ spũ scõ descẽdẽte i aplos: oium linguaꝝ sciẽtiaꝫ recepissent. Interea venit q̃ diceret

magos illos cũ duobus dra-
conibus aduenire: qui ignem
sulphureũ et ore ⁊ ex naribus
emouentes homines occide-
bant. Tu. Lectio. iij.

Tunc aplus signo crucis se
muniens: exiit ad dracones.
Quem mox ut dracones vide
rũt ante pedes apli obdormie
runt. Deinde pcepit eis in no-
mine dñi ihesu xpi: ut nullum
ledẽtes abirẽt. Illi aũt aperti
portis vrbis egressi nusq̃ cõ-
paruerũt. Tandẽ aplus cepit
populo de glia padisi delitia-
rũ pulcherrimũ texere sermo-
nẽ asserẽs eũ omnibus montibus
eminere ⁊ vicinum celo esse ⁊
multa alia. Tu. L. iiij.

Cũ hec agunt: ecce tumultus
subito ortus est: vbi filius re-
gis egipti: mortuus plange-
batur ad cuius funus stabãt ma-
gi. Quẽ cũ nõ possent suscitare
apls aduocatur q inuocato no-
mine dñi ihesu xpi: protinus eũ
suscitauit. Ad hoc expauit cor
regis: statimq̃ misit p puincias
vniuersas dicẽs: Venite ⁊ vi-
dete deũ in effigie hois laten
tem. Cũq̃ venissent oẽs: dicit
eis aplus. Ego deus nõ sum:
sed sum seruus dñi mei ihesu
xpi. Tu. Lectio. v.

Post hec apls: regẽ reginãq̃
ac filiũ eius eufronon quẽ su-
scitauerat: sil' cum ephygenia
eius filia que virgo xpi pman
sit baptisauit. Tandẽ rex mi-
grauit ad dñm: ⁊ hirtacus ac
cepit imperiũ eius. Hic cũ vel
let ephygeniã iam xpo dicatã
que sacrũ velamen acceperat
de manu apli accipe in vxorẽ
cepit rogare apostolũ: ut si id
posset efficere: dimidiũ regni
eius acciperet. Apostolus aũt
congregato populo: cepit bo-
num matrimonij extollere ⁊
laudare. Tu. Lectio. vj.

Cumq̃ hirtacus per apostolum
id effici expectaret: apostolus
coram astantibus exorsus est
Si regis sponsam aliquis ser
uorum sibi vsurpare presume
ret: nonne reus mortis esset.
Ita ⁊ tu rex sciens ephygeniã
regis eterni sposam: quomo-
do poteris sponsam potentio
ris te tollere. Ad hunc sermo-
nem rex furibundus abscessit:
⁊ post missam ab aplo celebra-
tam misit spiculatorẽ: qui apo
stolum orantẽ: a tergo gladio
percussit: ⁊ christi martyrem ef
fecit vndecimo kalẽdas octo-
bris. Tu autem domine.

Scdm matheum.

In illo tpe. Cū trāsiret ihe-
sus vidit hominē sedentē
in theloneo matheū nomīe ꝛ
ait illi. Sequere me. Et surgēs
secutus est eū. Et re. Omel.
venerabilis bede p̄sbyteri.
Ex lectione euā- L. vij
gelica audiuim⁹ q̄ sedē-
tem in theloneo matheū ꝛ tē-
poralibus curis intentū: repē-
te dn̄s miseratus vocauit: ꝛ de
publicano iustum: fecit. Quē
etiam proficientibus eius dē
gratie incremētis: de cōmuni
discipulorū numero ad apo-
stolatus gradū ꝓmouit. Tu.
autem domine. L. viij
Nec solū vero p̄dicandi: verū
etiā scribendi euāgeliū: illi mi
nisteriū cōmisit: ut q terrestriū
curā ob miserat: celestiū esse ta
lentoꝝ dispensator inciperet.
Qd ob id utiq3 ꝓuidentia sup-
na fieri disposuit: ut nullum
enormitas peccatoꝝ: nullum
numerositas scelerū: a speran
da venia reuocaret: cū hunc
tantis mundi nexibus absolu
tū: tam celestē factū conspice-
ret: ut cōicato cum angelicis
spiritibus vocabulo: euange-
lista nominaretur ꝛ esset. Tu.
Vidit inquit ihe- Lectio. ix.
sus hominē sedentē in thelo-
neo matheū nomine: ꝛ ait illi:
Sequere me. Uidit autem nō
tam corporeo intuitu: q̄ inter
ne miserationis aspectib⁹: qui
bus ꝛ petrū negantē: ut reatū
suū agnosceret ac defleret pos
set: aspicere dignatus est: qui
bus ꝛ populū suum egyptiaca
seruitute depressum: ut eriget
respexit dicēs ad moysen. Ui-
dens vidi afflictionē populi
mei qui est i egypto ꝛ gemitū
eius audiui: ꝛ descendi libera
re eos. Tu aūt dn̄e. De san-
cto mauritio sociisq3 eius mar
tyribus ad mḡt aā. O vere sci
martyres thebei: i agone fidei
cōstātes: in deuotione spei fer
uentes: in dilectione dei terre
na despicientes celestia com
plectentes: o q̄ p̄ciosa morte q̄
vitam meruit angeloꝝ: q̄ p̄e-
clara martyrū vulnera q̄ nihil
metuūt hostiū cuneos: de quo
rū collegio dux sacer mauriti⁹
cōstans in passione socius: ce-
lestis militie municeps: fact⁹
est eterni regis particeps. ps.
Magt. Oratio.
Annue q̄s omnipo-
tens deus ut nos sancto-
rum martyrum tuoꝝ mauritij

exuperij: candidi: vitalis: inocentij: ac sociorum eorundē letificet festiua solēnitas: ut quorum suffragijs nitimur: natalicijs glorieniur. Per dominū nostrum. Complenda.

Adsit nobis domine quesumus sancti emmerammi martyris tui atque pōtificis in tua glorificatione benedictio: cuius nobis hodie facta est suffragium in tua virtute confessio. Per. Lectio .j.

Dyocletianus imperator audiens multas gentes romano imperio rebellantes: ad consortiū imperij uel laboris. Herculium maximianum olim cōmilitonem suum cesarem fecit: eumque cōtra gallias destinauit. Cum quo ad suplementū exercitus: legionē thebeam ex orientalibus militibus ire iussit: que legio sex milia sex centos et sexagintasex milites validos animis: et instructos armis: antiquorum romanorum habebat exemplo. Tu autē dn̄e. Lectio .ij.

Hi itaque milites: christianitatem orientali more: a sancto iacobo apostolo hierosolymitano epo susceptam: et apud sanctum marcellinū romanum pontificem confirmatā: ita seruabant: ut ante gladio interirent quam sacrā fidem christi quā acceperant violarent. Hac in legione mauritius erat dux: siue primicerius. Exuperius signifer et cādidus senator: qui cum suis cōmilitonibus erga imperatorem fortitudine: erga christum deuotione certabāt. Tu aūt dn̄e. Lectio .iij.

Quique cū maximiano mōtes alpium transmeassent: audierunt cesarem precepisse: ut oēs sui fidem ei militie contra hostes: et cōtra christianos precipue custodirent. Uerū milites christi nolentes tanto sceleri obedire octo miliaribus ab octodoro oppido vbi erat exercitus secesserunt. Imperator vero hoc audiens: legionē adiuramentum et sacrificiū reuocari precepit. Sed cum legio hoc facere recusasset: cesar iracundie nimietate succensus dixit: Sentiat contumax miles non solū mihi: sed etiam dijs meis posse dare vindictā. Jam fidissimorū meorum turba festinet: decimum quemque morti funesta sors prebeat. Tu aūt dn̄e. L. iiij.

Post hanc vocem: traduntur neci quos ordo reperit numerandi: leti percussoribus ceruices prebent: solaque inter eos erat de gloriose mortis occupatione contentio. Perfecto itaque scelere ut octodorū legio redeat iubet. Quo facto mauritius legionē hoc ordine alloquit. Gratulor virtuti vestre commilitones optimique amorē religionis christi: nullam vobis cesaris preceptū attulit formidinē. Hactenus exempla sacris impressa codicibus legebamus: iam nunc per nosmet ipsos: quos sequi deberemus aspeximus. Tu autem domine miserere nostri. Lectio. v.

Ad hanc igitur commonitionem inclyti milites vna voce satellibus dant responsum. Id inquiunt nuncia. Comperimus cesar precepisse te: aut sacrilegijs pollui xpianos: aut denis interfectis nos velle terreri. Non ergo inquiras longius latentes: nos omnes christianos esse cognosce: habebis potestati tue subdita corpora: auctorem vero suū respicientes xpm animas non tenebis. Nunciantur hoc cesari: et iterū mandat: ut decimū renouate crudelitatis ordo consumeret. Tu autē domine. Lectio. vi.

Tunc exuperius hac circumstantes oratione confirmat. Ego vobis commilitones optimi: victoriam plenā si christo creditis repromitto. His dictis circūsistit beatam legionē turba carnificum: et omnis sine discretione perimitur. Que vnquā rabies bello tantam humanorum corporum stragem dedit: qui contempserunt rem presentium ob spem futurorū. Sic interfecta ē illa plane angelica legio: que collaudat dominum deum in celis. Tu autē domine. Aña. Flagrabat in beatissimis martyribus gloriosus ardor: quia trucidati ferro colla submittunt: qui sub maximiano perempti sunt: quos multitudo angelorum cū gaudio suscepit. Ps. Benedictus. Aña. Triumphant sancti martyres xpi: qui sub maximiano mortē decreuerūt suscipere: et cū scō mauritio regna celestia assumpserunt. Ps. Magnificat. De scō gerardo epō martyre. Oro.

Deus qui btm gerardū pōtificē tuū agone martirij stola

imortalitatis coronasti conce
de ppitius: ut cuius solẽni-
tatẽ deuotis mẽtib⁹ celebram⁹ i
terris eius perpetua defensio-
ne muniamur in celis. Per.

Beatus gerardus Lectio.j.
venetus dei gratia pue-
niẽte a pueritia cepit dño nro
iheſu xpo deuotus existere: et
euangelicis documẽtis p oia
parere. Nam religionis habi-
tũ puer accepit: et paradisi gau
dia iã adoleſcẽs studuit ama-
re. Dũ igit animi sinceritate
scãm duceret vitã: placuit dñi-
cum visitare sepulchrũ: quate
nus xpm propter nos egenũ
factũ: pauper et inops sequeret.
Tu aũt dñe. Lectio.ij.

Egressus igit de terra et de
cognatione sua: tendens
ad orientẽ: peruenit ad partes
pannonie: quarum habenas
tunc christianissim⁹ rex stepha
nus gubernabat. Quem vbi
rex moribus atq; disciplinarũ
documẽtis: bonũ christi odo-
rẽ intellexit. Dimissis clam iti-
neris sui comitibus: hunc so-
lum inuitum retinuit: custodi
risq; precepit. Tu. Lectio.iij.

Postq; autem seruus domi-
ni se solum merens reperit: cu
multũ populi deuitans in ea
dem regione heremũ qui vul-
go beel dicit petijt: vbi per se
ptem annos ieiunijs et oratio
nibus deditus cũ mauro mo
nacho tri permansit. Tandẽ
bonus rex: seruum domini ab
heremo conuocat: pontifica-
liq; infula decoratum in eccle
siam chanadien. mittit popu-
lo predicare: quem incole lo-
ci illius vnice amare: et ut pa-
trem colere ceperunt. Tu autẽ
domine. Lectio.iiij.

Crescente vero fidelium nu-
mero: ecclesias deo per singu-
las vrbes fabricauit. Porro
laudibus sancte dei genitricis
tãte humilitatis obsequio no-
uerat se subdere: ut qualiscũq;
reus indulgentiam per nomẽ
christi matris precabatur: au-
dito nomine matris misericor
die: pater sanctus mox lachry
mis perfundebat: et velut ipse
esset reus: a reo veniam postu
labat. Tu aũt dñe. Lectio.v.

Peracto tandem non multo
post tpe: orta seditione in pan
nonia vir sanctus de alba v-
be regia egressus ad ecclesiã
scẽ sabine puenit: vbi fratrib⁹
cenantibus clara voce dixit:

Fratres τ amici cras ad cenā agni vocamur: τ iō absq3 excusatione pperem⁹ τ pro xpo moriamur. Altera autē die missa celebrata letus ad martyrium pperabat. Tu. Lectio. vj.

Ubi igit̄ ad fluvium danubij pervenit mox turba maligno rum circūfundit̄: lapidesq3 in eum sedentē in curru proijciūt Deinde equoꝝ collis retortis plaustrū subuertunt patremq3 humi deijciunt. Ipse aūt positis i terra genib⁹ voce magna clamabat dicēs: Dn̄e ihū xp̄e ne statuas illis hoc peccatum q2 nesciūt q̄d faciūt. Et cū hoc dixisset in pectore lancea pcussus: primus martyr passionis effectus obdormiuit in dn̄o. Tu. Omelia. Nisi granū. ꝟ. de scō laurentio. vel. Nihil optū. infra de beato calixto. De sanctꝭ cosma τ damiano martyrib⁹ ad magt. añ. Beati martyres cosma τ damiane q regi celesti semꝑ adhesistis: τ eius grā τ opitulatione seculi blādimēta respuistis itercedite ꝑ nobis ad dn̄m. ps. Mḡt. Oro

Magnificet te dn̄e scōrū martyrū tuoꝝ cosme τ damiani beata solēnitas: qua τ illis gloriam sempiternam: τ opem nobis ineffabili prouidentia contulisti. Per. L. j.

Cosmas τ damianus gemini frēs i ciuitate egea orti sunt. Ui arte medicine a spū sancto edocti: tantā a dn̄o gratiā acceperunt: ut oēs languores nō solū ab hominib⁹: sed etiā a iumētis curarēt oia gratis tribuētes. Audiēs aūt eoꝝ famā procōsul lysias eos accersiri fecit: τ q̄ essent eorū nomina q̄ patria: τ q̄ fortuna inquisiuit. Sancti dixerunt: Nomina nostra sunt cosmas τ damianus τ fratrū nostroꝝ anthimi⁹ leontius τ eupꝑius: patria autē arabia: τ fortuna xp̄iani sumus. Tu. L. ij.

Iussit igit̄ pconsul: ut fratres suos adducerēt: τ simul idolis imolarent. Sed cū oio imolare cōtēnerēt pcepit eos in manibus τ pedib⁹ dire torqueri. Cū autem eius tormēta deriderēt iussit eos cathena ligari τ i mare pcipitare. Qui illico ab angelo liberati: sequēti die ante pꝛidē statuunt. Quibus ipe ait: Per deos magnos maleficijs vincitis: q2 τ tormenta cōtēnitis τ mare sopitis. Docete ergo me hec vestra maleficia τ i noie dei adriani seqr

vos: alias diversis tormentis cōsūmemini. Tu. R. iij.

Sancti martyres ex vno ore dixerūt. Tormēta tua cōtemnētes non timemus. Fac q̄ qđ putas. Nā idola surda ꝛ ceca deos dicere nō possumus. Audiens hec p̄ses: fecit eos grauiter torq̄ri. Sancti v̄o dum torquerent̄ dicebāt: Libera nos dn̄e a laq̄o diaboli: ꝛ filij eius lysie presidis: q꞉ in te sperauimus dn̄e. Hec aūt orātes manebāt illesi. Et dicebāt. Si habes aliqua crudeliora tormēta infer nobis: ut cognoscas q꞉ nihil nobis possunt tormenta tua adiuuante nos dn̄o xp̄o. Tu aūt dn̄e. Lectio. iiij.

Audiens p̄ses q̄ facta sunt furore cōmotus iussit sanctos in carcerē recipi donec cogitaret quō eos pderet. Cū autem ducerent̄ psallentes dicebāt: Cātemus dn̄o q꞉ mirabilia fecit nobiscū. Rursus altera die an̄ presidē statuunt̄. Quibus ait: Adhuc permanetis i insania vestra. Sancti dixerūt: Audi inimice veritatis: Nos xp̄iani sum⁹: ꝛ in vera via. Tu autē domine. Lectio. v.

Cogitās igit̄ p̄ses q꞉ nihil aduersus sanctos p̄ualeret: nec posset eos separe a fide xp̄i furore cōmotus: iussit copiosum ignē accendi: ꝛ sanctos martyres in eū proijci. Missi autem in ignem: deambulabāt i medio fornacis: velut in medio paradisi. Orātib⁹ vero sanctis statim egressa est flāma: ꝛ cōbussit plurimos impioꝝ. Iratus preses iussit eos crucifixos lapidari: lapides v̄o retorquebant̄ in ministros. Deinde p̄cepit ut eos sagittarēt. Sagitte aūt eis minime nocuerunt. Tu aūt dn̄e. Lectio. vj.

Post hec p̄ses vidēs victam oēm maliciā suā pduct⁹ vsq̄ ad mortē: iussit amputare capita sanctoruꝫ. Cūq̄ ducerent̄ ad locū decollationis: ex vno ore psallebāt. Bonū est confiteri dn̄o ꝛ psallere nomini tuo altissime. Et hec dicētes venerunt ad locū. Ubi cū orassent accedentes carnifices: amputauerūt capita eoꝝ. Ita ergo aīas suas reddiderunt xp̄o suscipiētes victorie palmā. Tu.

Ad laudes an̄. Cosmas ꝛ damianus anthimi⁹ leonci⁹ ꝛ eu p̄pius: hi q̄nq̄ fratres a deo coronati sunt. An̄. Cosmas ꝛ damian⁹ quasi ex vno ore lysie presidi respondentes dixe-

runt: tormenta tua valde con
tenētes nō timemus: fac ergo
quod vis: nam idola surda et
muta nō adoramus. An. Au-
diēs hec preses pcepit eos vin
ctos manib⁹ et pedibus fortiē
torqueri. An. Sācti martyres
dū torqrent dixerūt: dne ihe
su xpe libera nos a laqo dia-
boli et a filio eius lysia preside
An. Orantes aūt sancti mane
bant illesi: et dicebāt ad psidē
si habes aliqua crudeliora tor
menta infer nobis ut cogno-
scas: quia nihil nobis possunt
tormēta tua adiuāte nos dño
xpo. De sancto vuencesłao
glorioso duce bohemoꝝ mar
tyre an. Laus alme sit trinita-
ti et grarū actio eius imēse pie
tati: que in tripharia imo qua
dripharia orbis partitione ex
omnibus tribubus et linguis:
vnū corpus efficit ecclesie: de
cui⁹ clara filioꝝ genitura, inē
alios tāta mrē pcreat⁹ excellē
tissima bohemie gētis nobili-
tate processit oriūdus beatus
vir vuencesłaus: quē frat ma-
le germanus inuidus et seuus
ut caym abelem oli effecit mar
tyrem. ps. Magt. Oratio.

Presta quesumus omni-
potens deus ut qui bea-
ti vuencesłai martyris tui na-
talicia colimus: intercessione
eius in tui nominis amore ro
boremur. Per. Lectio .j.

Gloriosus christi martyr
vuencesłaus ex xpianissi
mo patre bohemioꝝ genitus
in etate sue iuuētutis doctori
bus ad erudiendum traditus
diuina sapientia fuit repletus
Huius pater cum ex hac vita
migrasset: primates regni sui:
scientes eum sapientia plenū
et nulli pietate secūdū: et quia
suo frē maior natu erat: ipsū
ad regendum sui patris prin-
cipatum elegerunt. Tu autē
domine. Lectio .ij.

Confortatus itaqz in christo
et amore iusticie ornatus pa-
terne virtutis exemplo lauda
biliter regnare cepit. Erat aūt
omni dignitate et statura pre-
clarus: facie venustus: corde
letus: ore iocundus: moribus
compositus: et in omni opere
bono strennuus. In legibus
vero dignoscendis: et in iudi-
cijs iustis decernendis: nemi
nē secūdū habebat. Tu autē
domine. Lectio .iij.

Uīqz virtuosis intentus opi
bus ad virilē id puenisset eta-
tem parentū et ciuiū suorum

ptatis cepit abhorrere cōsilia: truces minas ꝫ blandimenta dolosa despicere: sicq; cresce-bat catholica religio: reuoca-banť ab exilio clerici: ꝫ eccle-sie que ab infidelibus destru-cte fuerant reedificabanť ple-nius atq; deceň. Tu. L. iiij.

Interea frater beati viri bo-leslaus nomīe homo paganis-simus: in eius necē velut alter cayn fraudulenť est armatus. Deo auť sācťū suū custodien-te: interim dū martyriū ei⁹ dif-ferť: in honore sancti martyris viti: basilicā parari: auroq; ꝫ argento deceň adornari fecit Quā tandē dedicatā de suis cū omni deuotione dotauit. Tu aūt dñe. Lectio. v.

Igiť cū die quadā post matu-tinale officiū: vir sanctus gra quiescendi ab hac eadē eccle-sia remearet. Boleslaus cum suis cōiuratoribus more lupi-no de quodā specu exiliens: ꝫ inter salutatiōis verba sancti viri: gladio caput eius semel ac bis ꝑcussit: sed sacrū verticē ledere nequaq̄ potuit. Cū aūt tertiū ictū eidē dare voluisset: gladius de manu eius cecidit pre timore. Tu. Lectio. vj.

Quid plura: Miles xp̄i ari-puit gladiū: ꝫ sup caput bole-slai vibrās ait. Unde nūc pro-hibeor o sceleris auctor fieri tui sanguinis effusor. Uerum quia frater charissime volo ut in die iudicij sanguis me⁹ a te potius requirať: recipe gladiū ꝫ matura suppliciū. Cōtinuo impius frater reassumpto gla-dio: sancti viri caput vulnerā-do confregit. Sicq; gloriosus martyr feliciť pexit ad domi-nū. Tu aūt dñe. De festo bea-ti michaelis archangeli. Qu-uis pñs solēnitas dicať specia-liter sancti michaelis in ea tñ omniū angeloꝝ memoriā agi-mus: ꝫ oium beatoꝝ spirituū ordines honorari⁹ decet nāq; nos eisdē laudē ꝫ honorē im-pendere: q: nři sunt custodes ministratores fratres cōciues animarū nostrarum in celum portitores nřaꝝ oronū apud deū rꝑsentatores: regni eter-ni nobilissimi milites: ꝫ tribu-latoꝝ cōsolatores. Sequitur ergo ad primas vš. añ. Excel-si regis filiū: collaudāt ciues celici: quem cherubin ꝫ sera-phin sanct⁹ proclamāt sedule ps Oia laudate. Añ. Cui sol ꝫ luna deseruiunt per tempora qui sedes super thronum ꝫ iu

dicas equitatē: adesto nostris
precibus: pius ac ꝓpitius. An.
Prepositus paradisi culmini-
bus cetusq angelicus, ac patri-
archarū cuneus cū ceteris ci-
uibus supernis: nobis precent
veniā a dño. An. Sūma laus
dulcis melodia te condecet ꝑ
orbita: quo cētri chorus resul-
tant gaudent tali socio: arua
plaudunt ꝛ reboant leta tāto
nūcio o michael celoꝝ prepo-
site nr̄a vota suscipe. An. Dñe
deus sabaoth oium dispensa
tor dignitatum atq largitor:
da nobis famulis tuis: beati
michaelis archangeli: oiumq
sanctarū virtutū semꝑ tueri ꝓ-
sidijs ꝛ eoꝝ gloriā ad laudem
tui sancti nominis venerātes
ipsoꝝ gaudijs fac esse partici-
pes. Capitulum.

Factū est preliū magnū in
celo michael ꝛ angeli eiꝰ
ꝓliabant cum dracone: ꝛ dra-
co pugnabat ꝛ angeli eius: ꝛ
non valuerunt: neq locus in-
uentus est eoꝝ amplius in ce-
lo. Deo. R. Te sanctū dñm in
excelsis laudant omnes ange
li dicentes: Te decet laus ꝛ ho
nor dñe. V. Cherubin quoq
ꝛ seraphin, sanctus proclamāt
ꝛ ois celicus ordo dicens. Te.
Gloria. Te. Hymnus.

Criste sanctoꝝ decus an
geloꝝ: rector humani ge
neris ꝛ auctor, nobis eternum
tribue benignus scādere celū.
Angelum pacis michael ad
istam: celitus mitte rogitamꝰ
aulā, nobis ut crebro veniēte
crescant prospera cuncta. An
gelus fortis gabriel ut hostē
pellat antiquū, volitet ab alto
sepius templū veniēs ad istud
visere nostruz. Angelū nobis
medicū salutis mitte de celis
raphael: ut oēs sanet egrotos
pariterq nostros dirigat actꝰ
Hinc dei nostri genitrix ma
ria, totus ꝛ nobis chorus an-
geloꝝ semꝑ assistat, sil' ꝛ beata
concio tota. Prestet hoc no-
bis deitas beata patris ac na
ti pariterq sancti: spiritꝰ cuiꝰ
reboat i omni gloria mundo.
Amen. V. Stetit angelus iux
aram templi: habēs thuribu-
lum aureū in manu sua. An.
Dum sacrū mysteriū cerneret
iohānes: archāgelus michael
tuba cecinit: dignꝰ es dñe deꝰ
noster: accipere libruz ꝛ aperi
re signacula eiꝰ all'a. ps. Mḡt.

Oro

Deus qui miro or-
dine: angeloꝝ ministe-
ria hominūq dispensas: con-

cede spiritus ut quib⁹ tibi ministrantib⁹ in celo semp assistit: ab his i terra vita nra muniat. Per. Ad cōpletoriū hymn⁹.

TIbi xpe splendor patris vita virtus cordiū: in cōspectu angelorū vot' voce psallimus: alternantes cōcrepando melos dam⁹ vocib⁹. Collaudamus venerātes omnes celi milites: sed pcipue primatem celestis exercitus michaelem in virtute cōterentē zabulon. Quo custode pcul pelle rex xpe piissime: omne nephas inimici: mundo corde ₇ corpe paradiso redde tuo: nos sola clementia. Gloriā patri melodis psonem⁹ vocib⁹: gloriā xpo canamus: gloriā paraclito: qui trin⁹ ₇ vnus deus extat ante secula. Amē. Cap.

IOhannes septē ecclesijs q̄ sunt in asia. Gra vobis ₇ pax ab eo q est: ₇ qui erat: ₇ q vēturus est: ₇ a septē spiritib⁹ qui in conspectu throni ei⁹ sūt deo. ℣. Benedicite dño oēs angeli eius: potentes virtute qui facitis verbū eius ad audiendā vocē sermonū ei⁹. Añ. Consurgat quesumus dñe michael archangelus in tpe hoc q stet p filijs populi tui contra draconis furorem infesti: o michael milicie celestis signifer i adiutoriū nostrū veni pnceps ac propagator noster all'a. ps. Nunc dimittis. Oratio.

PErpetuū nobis dñe tue miserationis psta subsidiū: quib⁹ ₇ angelica pstitisti: suffragia nō deesse. Saluator. Inuitat. Angelorū regi deo iubilemus pariter. Michaelē venerātes primatē solēnē. ps. Venite. In primo nocturno añ. Introibo in domū tuā dñe ₇ adorabo ad templū sanctum tuū. ps. Verba mea. Añ. Stetit angelus iuxta arā templi: habēs thuribulū aureū in manu sua. ps. Dñe dñs. Añ. Data sunt ei incensa multa: ut adoleret ea ante altare aureū: qd est añ oculos dñi. ps. In dño confido. ℣. Stetit angelus. Lc. i

MIchaelis archangeli sacra pñs solēnitas dicit apparitio de qua alio in loco supra fit festū. Dicit ₇ victoria ac dedicatio: siue dedicationis reuelatio ipsi⁹ ecclie in mōte gargano de qua nūc festū agim⁹. In apulia eni est quidā mons: noie garganus iuxta ciuitatē que dicit syponus: in quo monte michael ar-

changelus mira exercuit diui na virtute: et ipsum montē sibi dedicauit. Tu. R. Factū est silentiū in celo dum cōmitteret bellū draco cum michaele archangelo. Et audita ē vox milia miliū dicētū: salus honor et virtus omnipotenti deo. V. Milia miliū ministrabant ei et decies milies centena milia assistebāt ei. Et. L. ij.

Illo eni tpe sponte: spontani reuersi a cede paganoruz: et tā magnifica potiti victoria: eis archangeli hui⁹ monte in eodē attributa ministerio: dubitare ceperūt qd ī loco agāt: an intrare debeāt uel dedicare ecclesiā. Demū epus eoꝝ super his duxit aplicū consulendum. Qui rñdit: Si homo ecclesiā illā dedicare deberet: hī maxime die quo victoria data est: fieri oportet. Si vo aliē sancto michaeli placuerit ab ipso est sup hoc eius requirenda volūtas. Tu. R. Stetit angelus iuxta aram tēpli habēs thuribulū aureū i manu sua: et data sunt ei incensa multa. Et ascēdit fum⁹ aromatū de manu angeli in conspectu dñi. V. In cōspectu angeloꝝ psallaz tibi: et adorabo ad templū sanctū tuum. Et. Lectio. iij.

Indicto igit triduano ieiunio: et epo cum populo orōnib⁹ instantibus: michael in hac die apparuit dicēs. Nō est opus vobis quā ego edificaui dedicare ecclesiam. Ipse eni qui condidi dedicaui. Et addidit. Uos tantum intrate et me astante iuxta morē pristinum ꝑcibus locū frequentate. Mane igit intrant et missaruz solēnijs peractis leti redierūt. in propria. Dis itaqȝ peractis aplicus hūc diē in honore sci michaelis: et oīum beatoꝝ spirituū: ꝑ totū orbē vniuersalit statuit celebrādū. Tu. R. In cōspectu gentiū nolite timere: vos eni in cordib⁹ vrīs adorate et timete dñm. Angelus eni eius vobiscū est. V. Stetit angel⁹ iuxta arā tēpli habēs thu. au. in ma. sua. Angel⁹. In. ij. noct. añ. Ascēdit fum⁹ aromatū i cōspectu dñi de manu ángeli. ps. Dñe qs ha. Añ. Michael archāgele veni i adiutoriuz ꝑplo dei. ps. Celi enar. Añ. Angelus archāgelus michael dei nūci⁹ de aiab⁹ iustis all'a all'a ps. Dñi est terra. V. In cōspectu angeloꝝ. De sermone bti gregorij pape. Lectio. iiij.

Nouē ordines angeloꝝ dicimus: qꝛ videlicz esse testante sacro eloquio: scimus angelos: archāgelos: virtutes potestates: ꝑncipatus: dn̄ationes: thronos: cherubin: atqꝫ seraphin. Esse nāqꝫ angelos ꝛ archangelos pene omnes sacri eloquij pagine testāt. Cherubin vo atqꝫ seraphin sepe ut notū ē libri ꝓphetarū loquunt. Quattor quoqꝫ ordinū noīa paulus aplˢ ad ephesios enumerat dicēs: Supra oēm ꝑncipatū ꝛ ptātem ꝛ virtutē ꝛ dn̄ationē. Tu. ℟. In cōspectu angeloꝝ psallam tibi ꝛ adorabo ad templū sanctū tuū. Et cōfitebor nomini tuo dn̄e. ℣. Super misericordia tua ꝛ veritate tua quoniā magnificasti super omne nomē sanctū tuum Et. Lectio. v.

Rursus idez aplus ad colossenses scribēs ait: Siue throni siue dn̄ationes siue potestates. Quz ergo illis quattor que ad ephesios dixit: cōiunguut throni: quiqꝫ sunt ordines qui specialiter exprimūtur quibꝰ dū angeli ꝛ archāgeli cherubin atqꝫ seraphin adiuncta sunt: proculdubio nouem esse angeloꝝ ordines inueniunt. Unde ꝛ ipsi angelo qui primitus est conditus per ꝓpherā dicit. Tu signaculuz similitudinis plenus sapientia ꝛ ꝑfectus decore: i delitijs paradisi dei fuisti. Tu. ℟. Dicē michael archangelus ꝑnceps militie angeloꝝ cuius honor ꝑstat bn̄ficia populoꝝ. Et orō ꝑducit ad regna celoꝝ. ℣. Archangele xp̄i ꝑ grām quā meruisti: deꝑcamur te ut eripias nos de laqo mortis. Et. L. vi.

Notandū vo est qꝛ nō ad similitudinē dei factꝰ: sꝫ signaculū dei dicit: ut quo in eo subtilior est natura: ꝛ i illo imago dei similis insinuetur expssa. Quo in loco mox subdit: sardius: thopasiꝰ ꝛ iaspis: crisolitus: onix ꝛ berillus: saphirus: carbūculus: ꝛ smaragdus. Ecce nouē dixit noīa lapidū: qꝛ profecto nouē sūt ordines angeloꝝ. Tu. ℟. Princeps sancte celestis militie: ne nos dānet pro cōmissis iudicii sententia. Alla pius in futuro defensor examine. ℣. Separemur a sinistris ut cum dextris positi pfruamur iudicātis voce blanda dn̄i. Allā. Gloria. Allā. In tertio nocturno aīā. Laudemus dn̄m quē laudāt

angeli quem cherubin et sera-
phin sanctus, sanctus, sanctus,
pclamāt. ps. Deus noster refu-
giū. An. Concussū est mare et
cōtremuit terra ubi archange
lus michael descēdebat de ce
lo. ps. Dñs regnit exultet. An.
Michael prepositus paradisi
quem honorificāt angelorum ci
ues. ps. Benedic. ℣. Adora
te dñm oēs angeli. Scdm

In illo mathei ca. xviij.
tpe. Accesserūt discipli ad
ihesum dicentes. Quis putas
maior est in regno celorum? Et
aduocans ihesus paruulū sta
tuit eū in medio eorum. Et rel.

Omelia Leonis maximi epi. L. vij.

Percunctantib' discipulis
quis eorum in regno celorum
maior esset futurus: statuto co
ram oib' puerulo: quicūqȝ in-
quit dñs: humiliauerit se sicut
puer iste: hic maior erit in re-
gno celorum. Unde intelligim'
qȝ humilitate puenitur ad re-
gnū: simplicitate penetrat ad
celuz. Quisquis ergo cupit di-
uinitatis tenere fastigia: humi
litatis ima sectet. Quicūqȝ vult
fratrē puenire regnando: pri'
illū pueniat obsecrando. Tu.
℟. Uenit michael archange-
lus cū multitudine angelorum

cui tradidit dñs aīas sanctorum
Ut pducat eas in paradisum
exultationis. ℣. Emitte dñe
spiritū tuū de celis: spiritū sa-
piētie et intellect'. Ut. L. viij.

Hec eni nostre xpianitatis
summa est: ut amātib' vi-
cissitudinē: ledentibus patien
tiam rependamus. Quisquis
eni fuerit patiētior ad iniuriā
potentior cōstituet in regno.
Non eni ad imperiū celorum p
uenit supbia diuitijs: pfectura
sed humilitate: paupertate: le-
nitate. Arta eni et angusta via
est que ducit ad regnū. Tu. ℟.
In tpe illo cōsurget michael
qui stat pro filijs nostris. Et ve
niet tempus quale non fuit ex
eo ex quo gentes esse ceperūt
usqȝ ad tempus illud. ℣. In
tpe illo saluabit populus tuus
omnis qui scriptus fuerit in li
bro vite. Et. Lectio. ix

Quisqs ergo honoribus
inflat' fuerit: et auri the-
sauris dilatatus tāqȝ onustuz
et impeditū animal: per angu-
stum iter regni transire nō po-
test. Simul etiā ut se putat per
uenisse: sarcinam eius exigua
porta nō capiēs: repercussa lu
mine retrorsum redire coget.
Tam eni angusta ē diuiti por

ta celestis: q est camelo acus foramē exiguū. Tu. ℟. Fidelis sermo et omni acceptiōe dignus michael archangelus qui pugnauit cū diabolo. Gratia dei ille victor in celis extitit: et ille hostis antiquus patuit ruine magne. ℣. Gaudēt angeli et exultant archangeli: letant et cōgratulant oēs sancti. Gratia. Gloria. Gra. Te deum. ℣. Gloriosus apparuisti in cōspectu dñi. Propterea decorē induit te dñs. Ad laud. añ. Dum pliaret michael archāgel⁹ cum dracone: audita est vox dicentiū salus deo nr̄o all'a. Añ. Dū cōmitteret bellū draco cū michaele archāgelo: et audita est vox milia miliū dicentiū sal⁹ deo nr̄o al'l. Añ. Archāgele michael cōstitui te principem sup oēs aias suscipiēdas all'a. Añ. Angeli dñi dñm benedicite in eternū. Añ. Angeli archangeli throni dñationes pncipat⁹ et ptātes virtutes celoꝝ laudate dñm de celis all'a. Cap. ut s. hymn⁹. Angelū pacis. ℣. Benedicite dño oēs angeli. Añ. Michael gabriel raphael nūcij sūmi et omnes angeli sancti intercedite p nobis in conspectu dñi. ps. Benedictus. Oro. s. Ad primā cap. Johānes sepiē. Oro. Perpetuū. In hac hora. Ad tertiā cap. Factū est preliū. ℟. Stetit angelus. Juxta aram templi. ℣. Habens thuribulū aureū in manu sua ℣. In cōspectu angeloꝝ psal.

Ad sextam cap.

Et proiectus est draco ille magnus serpens antiquus qui vocat diabolus et sathanas qui seducit vniuersum orbē: et proiectus est in terram et angeli eius cum eo missi sunt Deo. ℟. In conspectu angeloꝝ. Psallam tibi dñe. ℣. Et adorabo ad templū sanctum tuū. Psallam. ℣. Adorate dominū oēs angeli. Ad. ix. cap.

Audiui vocē angelorum multoꝝ in circuitu throni et animaliū et senioꝝ: et erat numerus eoꝝ milia miliū voce magna dicentiū salus deo nostro. Deo. ℟. Adorate dominū. Omnes angeli eius. ℣. Audiuit et letata est syon. ℣. Bndicite dño o. an. ei⁹. Potētes. In secundis v. s. añ. Dum pliaret. ps. Dixit dñs. Añ. Dū cōmitteret. ps. Letat⁹. Añ. Archangele michael. ps. Qui cōfidūt. Añ. Michael archangele veni in adiutoriū ppl'o dei.

ps. Laudate nomen dñi. An. Michael ꝑposit⁹ padisi quem honorificāt angeloꝝ cives. ps. Cõfitebor. Cap. ut ĩ. Rx. Fidelis sermo. Hymn⁹. Xp̄e scõꝝ. Vr. Stetit angelus. An. Scẽ michael archangele xp̄i atqꝫ pre posite padisi cui oẽs famulãt militie celestes intercede p deuotis famulis tua suffragia iplorantib⁹: aīas nr̃as tibi cõmendatas ut in die iudicij recõsignatas i valle iosaphat regis repñtes eas ante tribunal xp̄i. ps. Mḡt. Cõplet. ut ĩ. ⁊ similr̃ infra octauã suo mõ.

De scõ hieronymo presbytero cardinali cõfes. doctore. Cap. Quasi stella infra de cõi. Rx. Felix romane ecclie p̄sbr̃ hieronym⁹ doctrine coruscãs radio maris vndas trãsit non timid⁹ suaue iugũ dñi portauit auid⁹. Et v̄ginali mũdicia duxit vitã ⁊ finiuit intrepid⁹ alla. Vr. Felici cõmertio p terrenis celestia: p perituris eterna cõmutãs. Et. An. Adest dies leticie q̃ hieronym⁹ doctor mr̃is ecclie rosa delectabil' offert regi glie: sparsa p orbis cardines doctrina fiducie: qui nos suis meritis i viã iusticie dirigat: ⁊ offerat celestis sponsi glie. ps. Magnificat. Oratio

Deus q nob p beatũ hieronymũ sacerdotẽ ↄfessorẽqꝫ tuũ scripture sacre veritatẽ ⁊ mystica sacra reuelare dignatus es: p̄sta q̃s: ut cui⁹ natalitia colim⁹: ei⁹ sp ⁊ erudiamur doctrinis ⁊ merit adiuuemur Per. Historia de cõmuni infra. Lectio.j.

Hieronymus diuie legis interpres: eusebij nobilis viri fili⁹: i oppido stridonis q̃d dalmatie pãnonieqꝫ cõfiniũ fuit: nat⁹ est. Religiõis ve stẽ puer rome suscepit: ibiqꝫ litteris grecis ⁊ latinis apprime erudit⁹ ẽ. Postq̃ vo oẽm sciẽtiã lr̃aꝝ studijs adept⁹: pbatissimo ꝝ q̃z factũ monachoꝝ est imitatus. Tu autem domine miserere nostri. Lectio.ij.

Post hec hieronym⁹ romane ecclie p̄sbr̃ cardinalis dũ oĩuz iudicio dignus sũmo sacerdotio decerneret̃ qdã ex clericorũ monachoꝝqꝫ ordinib⁹ q̃rũ scribẽs vitia rep̄hẽderat: ad effugandũ vrbe hieronimũ insidias parauerũt. Tu autẽ dñe Lectio.iij.

Cum enim hieronymus ad officiũ matutinũ more solito surrexisset vestem mulieris quã sui emuli iuxta

lectū posuerāt: suā esse credēs induit & in ecclesiam processit sicq; per vestem eandē turpiē est derisus. Qđ vidēs hieronymus: tante eo♃ vesanie locuȝ dedit: & roma egressus ad gregoriū nazanzenū cōstātinopolitane vrbis epm̄ est profectus. Ubi ita studuit & ꝓfecit ut sacrarū lr̄arū mira eidem scientia donaret. Tu. L. iiij.

Huius autē fuge euentū: xp̄i iudicio dispensatū fore extistimo: scȝ ut romana ecclesia: petri instituta regimine: olim libro♃ veterꝫ testamēti: xp̄o volente: & hieronymo spirituali studio desudante hebraicā q̄ȝ habeat veritatē. Peracto aūt studio: hieronym⁹ in syriā perrexit: & deinde ob agendā penitentiā heremū petiuit: vbi q̄ & quāta ꝓ xp̄o sustinuerit: ad eustochiū pulcherrimo sermone descripsit. Tu. L. v.

Quadriēnio tandē pnie exacto, ad bethleē oppidū remeauit: vbi prudēs animal ad p̄sepe dn̄i se se obtulit ꝑmansurū. Bibliothecā aūt suā quaȝ sūmo studio ipse sibi condiderat, omniūq; libroꝝ oratiōes, quas pene memoriter retinebat: iterū iterūq; relegēs: dieȝ ieiunans ducebat ad vesperū. Multos deinde ibidem discipulos coadunās, in sancto ꝓposito & trāslatione scripturarū q̄nquagintaq; annis desudauit. Tu. Lectio. vj.

Libro♃ igit̄ abundantia fultus dictis suis spiritui sancto dedicatis imobilē turrem catholice ecclesie contra perfidorum iacula consūmauit. Sic itaq; qđ xp̄o adolescens vouerat. i. vita sua sancta & placabili ducta: librisq; suis sine vllo vitio orbe toto sparsis spūaliq; opere irreprehensibiliter cōsūmato: nonagesimonono etatis sue anno: xp̄i vero quadringentesimo in bethleē pridie kal. octobris i dn̄o requieuit. Tu autē dn̄e. Omel. Ecce nos reliquimus omnia. Supra in festo cōmemorationis sancti pauli. Infra octauā sancti michaelis dn̄icali uel festiuo officio occurrēte fit de scō michaele ad laudes memoria ꝑ an̄. Michael prepositus ꝑadisi. V. Adorate dn̄m. Ora. Deus qui miro. Itē ad vē. ꝑ an̄. Dum preliaret. V. Stetit angelus. Oratio. ut supra. De sancto remigio cum sociis suis. Oratio.

Da quesumus omnipotens deus ut beatorum cōfesso-rū tuorū atq; pontificū remigij germani et vedasti intervētio-ne: in ea numeremur salutis sor-te: in qua illi tecū sunt glorio-si. Per. Infra octauā sancti michaelis. Ex sermōe bea-ti gregorij pape: loco primo.

Idcirco dilectissimi fratres. L. i. Angeli etiā priua-tis nominib⁹ censent ut signi-ficet per vocabula: etiā in opa-tione quid valeant. Neq; eniz in illa sancta ciuitate quaz de visione omnipotentis dei ple-na scientia pficit: idcirco pro-pria nomina sortiunt: ne eorū persone sine nominib⁹ sciri nō possint: sed cum ad nos aliqd ministraturi veniūt apud nos nomen a ministerijs trahunt. Tu aūt dñe. Lectio. ij.

Michael nāq; q sicut deus. Gabriel aūt fortitudo dei. Ra-phael vo dicit medicina dei. Et quotiēs mire virtutis ali-quid agit: michael mitti per-hibet: ut ex ipo actu et nomine det intelligi: quia nullus pōt facere: qd facere p̄ualet deus. Unde et ille antiquus hostis q esse deo per superbiaz similis concupiuit: in fine mundi cuz michaele archangelo prelia-turus esse perhibet: cū per io-hannē dicit factū est preliū et c. Tu aūt dñe. Lectio. iij.

Ad mariā q̄z gabriel mittit q fortitudo dei nominat. Illuz quippe nunciare veniebat: q ad debellādas aereas ptātes humilis apparere dignatus ē De quo p psalmistā dicit: Tol-lite portas principes vestras et eleuamini porte eternales et i-troibit rex glorie. Per dei er-go fortitudinē nūciādus erat q virtutū dñs et potēs i prelio contra aereas ptātes ad bella veniebat. Tu. De scō leode-gario epō martyre p mēoria.

Deus q beatū leo- Oro degariū martyrez tuum atq; pōtificē: in agone pbasti: pbatūq; in dolore sustētasti: p-sta nobis famulis tuis: ut ipo interueniēte indulgentiā adi-pisci mereamur. Per. Infra octauā sancti michaelis loco scd̄o. De eodē sermone bea-ti gregorij. Lectio. j.

Sed qa angelorū noīa in-terpretādo pstringim⁹: nūc supest ut ipa officiorū vocabu-la breuiter exequamur. Uirtu-tes eni vocant illi nimirū spūs p quos signa et miracula fre-

quenti⁹ sunt. Potestates etiã hi vocant᷑: qui hoc potenti⁹ ceteris in suo ordine perceperũt ut eoꝝ ditiõi virtutes aduerse subiecte sint: quoꝝ ptãte refrenant᷑ ne corda hoium tñ temptare ꝑualeant: quãtũ volunt. Tu aũt dñe. Lectio.ij.

Principatus etiã vocant᷑ q ipsis quoq bonis angeloꝝ spiritib⁹ ꝑsũt: q subiectis alijs dum q̃ sunt agenda disponũt eis ad exẽpla diuina mysteria principant᷑. Dñatiões vocant᷑ qui etiã ptãtes ꝑncipatuũ dissimilitudine alta trãscendunt. Ea ergo angeloꝝ agmia que mira potentia ꝑeminẽt pro eo q eis cetera ad obediendum subiecta sunt: dñationes vocant᷑. Tu. Lectio.iij.

Throni quoq illa agmina vocant᷑ quib⁹ ad exercendum iudiciũ semꝑ deus oĩpotẽs ꝑsidet. Cherubin quoq vocata sunt: plenitudo sciẽtie dei. Nã tanto ꝑfectiori scia plena sunt quãto claritatẽ dei vicini⁹ cõtemplant᷑. Seraphin vocant᷑: q̃ ex singulari ꝓpinquitate cõditoris sui: incõpabili ardent amore. Seraphin nãq ardentes uel incẽdẽtes vocant᷑. Tu.

Infra eandẽ octauã loco tertio. De eodẽ sermone btĩ gregorij. Lectio.j.

Sed quid prodest nos de angelicis spiritib⁹ ista ꝑstringere: si non studeam⁹ hec etiã ad nr̃os ꝑfectus congrua cõsideratione deriuari. Quia enĩ illa superna ciuitas ex angelis ꝛ hominib⁹ cõstat: ad quã tantũ credim⁹ humanũ genus ascẽdere: quãtos illic contigit angelos electos ꝑmãsisse: debemus ꝛ nos aliqd ex illis distinctionib⁹ supnoꝝ ciuiũ: ad usum nr̃e cõuersationis trahere: nosq ipsos ad incrementa virtutũ bonis studijs inflãmare. Tu aũt dñe. Lectio.ij.

Distincte nãq cõuersationes hoium singuloꝝ agminib⁹ cõgruũt: ut in eoꝝ sortẽ ꝑ cõuersationis silitudinẽ deputent᷑. Nã sũt pleriq q parua capiũt sed tamẽ hec eadẽ parua: pie annũciare fratrib⁹ nõ desistũt isti itaq in angeloꝝ numero occurrunt. Et sunt nõnulli qui diuine largitatis munere refecti: secretoꝝ celestiũ sũma: ꝛ capere ꝑualẽt ꝛ nũciare. Quo q̃ isti nisi inter archangeloꝝ numerũ deputant᷑. Tu. L.iij.

Et sunt nonnulli qui mira faciũt ꝛ signa valẽt opant᷑. Quo

q̄ isti: nisi ad supnarū virtutū sortē & numerū cōgruūt. Et sūt nōnulli q etiā de obsessis corporib⁹ malignos spūs fugant eosq virtute orōnis & vi accepte ptāt eijciūt. Quo itaq isti meritū suū nisi int ptātū celestiū numerū sortiunt. Tu. De sancto francisco cōfessore añ. Franciscus vir catholic⁹ & vere apl'icus: ecclie teneri fidem romane docuit: presbyterosq monuit p̄ cūctis revereri. Ps. Oia laudate. Cap.

Mihi aūt absit gloriari: nisi in cruce dñi nr̄i ihesu xp̄i p quē mihi mūdus crucifixus est: & ego mūdo. Deo. ℟. De paupertatis horreo sctūs frācisc⁹ saciat turbā xp̄i famelicā: i via ne deficiat. Iter pādit ad gloriā & vite viā āpliat ℣. Pro paupertatis copia regnat dives i patria: reges sibi substituens quos hic ditat inopia. Iter. Gloria. Iter. Hymnus. Iste cōfessor. ℣. Amavit eū. Añ. O stupor & gaudiū: o iudex hō mēriū: tu nr̄e militie currus & auriga ignea: p̄sentibus trāsfiguratū fratrib⁹ in solari specie vexit te quadriga: i te signis radiās: in te ventura nūciās requievit spūs duplex p-

phetaꝝ: tuis asta posteris: paẗ francisce miseris: iā increscūt gemit⁹ oviū tuaꝝ. Ps. Mḡt.

Oro

Deus q ecclesiam tuā beati francisci meritis: fetu nove plis amplificas tribue nobis q̄sumus ei⁹ imitatione terrena despicere & celestiū donorum semper participatione gaudere. Per. De sancto petronio ep̄o & confessore memoria. Lectio. i.

Franciscus servus & amicus altissimi i civitate asisij ortus: & negociator effectus fere usq ad vicesimūqntū annum: tempus suū vane vivendo cōsumpsit. Quē dñs infirmitatis flagello corripiens: ac i virū alterū subito trāsformavit. Cūcta eni que ip̄m delectaverāt pridē: postmodū sibi tediū afferebāt. Tu autem dñe.

Minum itaq in L. ii.

modum mox totus in dei opere conversus gravatum se valde sentiens: pecuniam quaꝫ secum portabat quodam tempore: velut arenam reputans cuidā pauperi sacerdoti prope assisium in quadaꝫ ecclesia existēti: ad usū pauperꝫ consulit erogandā. Iā eni conversionis ei⁹ annus tertius agebat: quo

tpe quasi hereniticū ferēs habitū: accinct⁹ corrigia calciatus pedib⁹ incendebat. L.iij
Sed cū die quadā euāgeliū qualr̄ dn̄s miserit discipulos suos ad p̄dicandū in ecclesia legeret: audiēs beatus franciscus ꝛ intelligens xp̄i discipulos: non debere aurū: neq3 argentū: neq3 pecuniā possidere non perā: nō sacculū: nō panē non virgā in via portare: non calciamēta: nō duas tunicas habere: sed regnū dei ꝛ pn̄iaz p̄dicare: sancti sp̄us gr̄a mox repletus: hoc inqt est qd volo hoc totis visceribus facere cōcupisco. Tu. L.iiij
Protin⁹ igit̄ soluit calciamēta de pedibus: baculū depo- nit de manib⁹ ꝛ tunica vna satis vili contētus: pro corrigia funiculū immutauit. Cetera vo que audierat euāgelice perfectionis summa cū diligentia quoad vixit ad lr̄am obseruare curauit. Exinde nāq3 magno spiritus feruore repletus: cepit oībus p̄dicare: vbo licet simplici: sed corde magnifico Tu aūt dn̄e. Lectio. v.
Quotiens vo verbum dei cōuenientibus proponebat: dnō sibi reuelante: pacē p̄mo annunciabat dicens: Dn̄s det vobis pacē. Hanc viris ꝛ mulieribus: hāc oībus sibi obuijs nunciabat. Propterea multi q pacē oderant pariter ꝛ salutem: dn̄o cooperāte: pacē amplexati sunt toto corde: facti ꝛ ipsi filij pacis: ꝛ emuli salutis eterne. Tu. Lectio. vj.
Gloriosus tandem domini confessor franciscus vicesimo cōuersionis sue anno: feliciorē finē felici cōnectens principio: celo felicissimū spiritū cōmendauit: vbi gloria ꝛ honore coronat⁹: locū sortitus est i medio lapidū ignitoꝝ: throno diuinitatis assistens: eoruz quos reliquit in terris studet curā etiā efficaciter pertractare Tu. Omel Confitebor tibi. de sancto mathia ap̄lo. An.
O martyr desiderio francisce quāto studio cōpatiēs hūc sequeris quē libro passum reperis: quē aperuisti tu contuens in aere seraphin cruce positū extūc in palmis latere ꝛ pedibus effigiez fere plagarū xp̄i: tu gregi tuo prouide: qui post felicē transitū dure prius ꝛ liuide glorificate speciē carnis pretendisti ps. Benedictus.
Ad sextam cap.

IN xpo ihesu neq circũci-sio aliquid valet: neq pre-putiũ: sed noua creatura: ⁊ quicũq hãc regulã secuti fuerint: pax super illos ⁊ misericordia ⁊ super israel dei. Deo. Ad .ix. cap. DE cetero nemo mihi molestus sit. Ego eni stigmata ihesu in corpe meo porto: gratia dñi nostri ihesu xpi cum spiritu vestro fratres. Deo. Añ. Celorũ candor splenduit: nouũ sidus emicuit. Ia-cere frãcisc᷒ claruit: cui seraph apparuit: signãs eum caractere in volis plantis latere: dux formã crucis gerere vult corde: ore: opere. ps Mgt. Infra octauã beati michaelis in crastino sancti frãcisci. Ex sermone beati gregorij pape: loco quarto. Lectio .j.

SUnt pterea nõnulli: qui acceptis virtutib᷒ etiam electorũ hoium merita trãscendunt: cũq ⁊ bonis meliores sunt electis quoq fratrib᷒ pñcipant. Quo ergo isti sorté suã nisi inter principatuũ numeros accipiunt. Et sunt nõnulli qui sic in semetipsis cũctis vicijs oibusq desiderijs dñant: ut ipso iure mũdicie: dij inter hoies vocant. Quo ergo isti nisi inter numeros dñationũ currũt. Tu. Lectio .ij.

ET sunt nonnulli: qui dũ sibimet ipsis vigilanti cura dñant dũ se solicita intentione discutiunt: diuino timori semp inherentes: hec in munere virtutis accipiunt ut iudicare recte ⁊ alios possint. Quorũ profecto mentibus dũ diuina cõtẽplatio presto est: i his velut i throno suo dñs pñdens: aliorũ facta examinat: ⁊ cũcta mirabilit de sede sua dispensat. Quid ergo isti: nisi throni sui cõditoris sunt. Tu. L .iij.

QUia vo cherubin plenitudo scientie dicit ⁊ paulus dicit: quia plenitudo legis est charitas: omnes qui dei ⁊ proximi charitate ceteris amplius pleni sunt: meritorũ suorũ sorté inter cherubin numeros perceperunt. Et sunt nõnulli q superne contẽplationis facibus accensi in solo conditoris sui desiderio anhelant: amant ⁊ ardent: atq in ipso suo desiderio requiescunt. Quid g istos nisi seraphin dixerim. Tu. In octaua beati michaelis archãgeli: oĩa sicut in die suo sancto supra pter lectiones sequentes. Lectio .j.

Iuxta traditionẽ bti dionysij: tres existunt gerarchie angelorum. Quelibet autẽ gerarchia tres ↄtinet ordines ex eisdem. Nã supior cõtinet: seraphin: cherubin et thronos media: dñationes virtutes et ptãtes: tertia siue vltima continet: principatus: archangelos: angelos. Horum aũt ordinatio et dispositio videri põt per simile i terrenis principati bus. Nã ministrorum q sunt sub dño aliqui sũt cubicularij alij iudices. Tu.

Lectio.ij.

Decet itaqꝫ nos fratres eisdẽ ordinibus angelorum: in hac solẽnitate vbi oium agimus generaliter memoriã: licꝫ michaelis mentio spãlius iterem: laudeꝫ et honorẽ impendere multiplici ratione. Ipsi eni sunt custodes nostri: ministratores nři: fratres et cõciues nostri: aiarũ nřarũ in celũ portitores: orationũ nřarũ ad deum repsentatores: regis eterni nobilissimi milites: et tribulatorum cõsolatores. Tu.

Lectio.iij.

Angeli nãqꝫ dei: cõtinue pro nobis cõtra demones pugnãt ut ab eorum tẽptatione nos liberent. Cuilibet eni homini dantur duo angeli: vnus malus ad exercitiũ: alius bonus ad custodiã. Custodia aũt boni angeli deputat homini in natiuitate: et in vtero: et statiꝫ post natiuitatẽ ex vtero: et sempꝫ est cũ ipso iam adulto. Tu autem domine.

Lectio.iiij.

Effectus aũt angelice custodie circa nos multiplex ẽ: diuina gratia disponente. Per hanc eni aia proficit in bonuꝫ gratie impedimentũ ad bonũ remouendo: in viam penitentie nos ducendo et reducendo Per hãc etiã iuuamur: ne cadamus in malũ culpe impediendo peccatũ futurũ ne fiat: increpando preteritũ ut ab eo quis recedat: et violentiã qua si iferẽdo ut a pcti eripiat. Tu autẽ dñe.

Lectio.v.

Effectus etiam angelice custodie operatur: ut si cadimus resurgere valeamus: monendo nos ad cõtritionẽ: purgando labia nostra ad cõfessionẽ: pperãdo ad satisfactionẽ. Oẽs itaqꝫ beatorum spirituũ ordines pter nos mittunt. Supiores videlꝫ ad medios: medij ad infimos. Infimi mittuntur ad nos. In hoc eni manifestat diuina bonitas: quãtũ nřam salutẽ diligat: duꝫ nobilissimos

spūs: dirigit ad nr̄am ꝑcurā
dā salutē. Tu. L. vj.
Pensemus ergo fratres acce
pta electoꝝ munera ⁊ virtute
qua possumus ad amorē tan-
te glorie fortiē ꝑperemus. Su-
spiremus ad eos de quib⁹ lo-
quimur: sed redeamus ad nos
Meminisse etenī debem⁹ qꝛ
caro sumus. Cōsideremus dis
pēsationē supne pietatis. Stā
tibus eteni si ceciderint minat̄
penā: lapsis vō ut surgāt: pro-
mittit mīam. Illos terret: ne p̄
sumāt in bonis: istos refouet:
ne desperēt in malis. Justus
es: iraꝫ pertimesce ne corruas
Peccator es: p̄sume de miseri
cordia ut surgas. Tu. De sctis
marco papa cōfessore: marcel
lo apuleo cū socijs suis marty
ribus. Oratio.
Exaudi dn̄e p̄ces nostras
⁊ īteruenīēte beato mar-
co cōfessore tuo atqꝫ pontifice
supplicationes nostras placa
tus intēde. Cōtinuet oro.
Sanctoꝝ martyrū tuoruꝫ
nos q̄sumus dn̄e marcel
li: apulei: sergi ⁊ bachi: beata
merita ꝓsequant̄: ⁊ tua semꝑ
faciant amore feruētes. Per.
De sancto dionysio ariopagi-
ta ep̄o ⁊ socijs suis martyrib⁹
ad vesperas añ Sanctum est
verum lumen. infra de cōmu-
ni. ps̄ Omnia laudate. Cap̄.
Sancti per fidem. R̄. O flos
doctorum dionysi gemma de
coris. Alapoli castra qui gi-
ras ter tria: Quorū empireis
vni nos pater alme choris. V̄.
Omnis lapis preciosus: ope-
rimentum tuum: aurum opus
decoris tui. Quorum. Gloria.
Quorum. Hymnus Sancto-
rum meritis. V̄. Letamini in
dn̄o. Añ Magna potens hu-
miles ꝑ secula magnificauit.
Quos ad regna fides signata
cruore vocauit. Eximio quoꝫ
nos rex eterne precatu. A pec
catorum condenso solue rea-
tu. ps̄. Magt̄. Oratio.
Deus qui hodierna die:
beatum dionysium mar
tyrem tuum atqꝫ pontificem
virtute constantie in passione
roborasti: quiqꝫ illi ad predi-
candum gloriam tuā rusticuꝫ
⁊ eleutherium sociare digna-
tus es: presta quesum⁹ nobis
eoꝝ imitatione prospera mū-
di despicere: ⁊ nulla eius ad-
uersa formidare. Per dn̄m.
Inuitatoriū Lux matutina:
surgētē ꝑuia solis. Hec hodie
trina: confert astra polis. ps̄.

Venite. In primo nocturno añ. Fructũ ligni salutaris: viri sci gustauerunt: voti fidei pariter iustũ abierũt. ps. Beat⁹ vir. Añ. Dũ in eos fremuerunt gẽtes vana meditantes: iugum mortis diruperũt: legẽ dei predicãtes. ps. Quare fre. Añ. Tribulatos dilatauit de⁹ rex iusticie: cor eoꝝ cõsignauit vultus sui lumine. ps. Cũ inuocarem. ℣. Letamini. Lectio. j.

Dionisius ariopagita de athenis: thesophos. i. deus sapiẽs vocat⁹: cui⁹ ⁊ lucas in actibus apl'oꝝ meminit: a beato apl'o paulo fidẽ xp̃i suscepit. Hic ariopagita a vico ciuitatis in quo habitabat dictus est. Cum igit̃ in die dñice passionis sup vniuersam terrã tenebre facte fuissent: ⁊ philosophi atheniẽses eclipsis hui⁹ cã naturalis nõ eẽt cãm ignorarent. Dionysius dixit: Hec nox quã nouam admiramur: mũdi verã lucẽ aduenturã designat. Tũc atheniẽses illi deo aram constituerunt: titulũ suprapo nẽtes. Ignoto deo. Tu. ℟. Germine sublimi dionysi⁹ ortus athenis. Fragrans more thimi q̃ in ortis crescit amenis. ℣. Et quasi flos rosarũ in diebus verni. Fragrãs. L. ij.

Cum vo beatus paulus venisset athenas: epicuri ⁊ stoici philophi cum eo disceptabant. Et cum singula altaria perlustrasset: videns altare ignoti dei dixit. Quẽ ignorantes colitis: hunc annũcio vobis verum deum: qui fecit celum ⁊ terram. Deinde dixit dionysio quem ceteris magis doctũ videbat. Quis est dionysi ille ignotus deus? Cui ille. Ipse est verus deus: qui inter deos non est demonstrat⁹ seculo vero venturus ⁊ imperpetuũ regnaturus. Et paulus Homo an tñ spiritus? Cui dionysius. Deus ⁊ homo est. Tu. ℟. Floribus astroꝝ decus hic iuuenile poliuit. Diopolim q̃rum feruẽs in amore petiuit. ℣. Suspice celum ⁊ intuere ⁊ cõtẽplare ethera. Dio. L. iij.

Cum aũt paul⁹ adhuc cũ dionysio disputaret. Cecus trãsibat p viã: statiq; dixit dionysi⁹ paulo. Si dixeris huic ceco i noie dei tui vide ⁊ viderit: stati credaz. Cui paul⁹. Tu dicas ei sic. Et ille. In nomine ihesu xp̃i nati de v̾gine crucifixi ⁊ mortui qui surrexit ⁊ ad celos ascendit. Uide. Et cõtinuo cec⁹ vidit: mox igit̃ dionysius cũ damari vxore sua

ac tota familia credidit et baptizatus est. Deinde per trienniu a beato apostolo instructus: in episcopum atheniensem est ordinatus. Tu autem. R. Quicquid gerit lustra dum sol radijs spoliatur. Arguit haud frustra quod et ipse deus patiatur. V. Occidet sol meridie: et tenebrescere faciam terram in die luminis. Arguit. Gloria. In secundo nocturno an. Digne iusti gloriantur: nomen christi diligentes in quem sperant et letantur veritatem ingredientes. ps. Uerba mea. An. Inimicum destruxisti: cum gloria et honore laudem tibi perfecisti deus: martyrum cruore. ps. Domine dominus. An. Nulli malum facientes veritatem sunt locuti: linguam dolum non agentes christum deum sunt secuti. ps. Domine quis habitabit. V. Exultent iusti. L. iiij.

Hic vir beatus virginis benedicte marie dormitioni interfuit: huic paulus ea que in tertium celum raptus vidit revelavit. Et ideo de hierarchijs angelorum et ipsorum ordinibus ac officijs plene disseruit. Cum autem beatos apostolos petrum et paulum rome in vinculis affici cognovisset: subrogato sibi episcopo: illuc accessit quatenus: si ita deus vellet: simul cum eis vitam martyrio commutaret. Tu. R. Mellifluis pasti de venis astrologie. Accitus ad fastum thronus effert theosophie. V. Qui appropinquant pedibus eius accipient de doctrina illius. Accit. L. v.

Veniens cum illuc veniens apostolos iam ad christum feliciter migrasse cognovisset beatum clementem apostolice sedis apicem invenit gubernantem. A quo pro sanctitatis reverentia familiariter habitus est. Tandem spiritu sancto cooperante: a beato clemente papa in galliam mittitur sibique rusticus archipresbyter et eleutherius diaconus sociantur. Igitur vir sanctus venit parisius: ubi plurimos ad christum convertit ecclesias fabricavit ac diversi ordinis clericos in eis collocavit. Tu. R. Uas domini gratum titulos orbis speculatur. Ignotum nati passique deum cruce fatur. V. In ipso enim vivimus et movemur et sumus. Ignotum.

Tandem presectus L. vi. fescennius a domiciano imperatore contra christianos missus a roma: beatum virum populo predicantem: tenuit eumque simul cum socijs suis: post multorum tormentorum genera: decollari precepit quod et factum est. Uerum

dd. 4

ad declaranda beati viri merita: lux celestis emicuit et corpus se erexit: et caput suũ comprehendẽs a loco vbi fuerat decollatus p duo fere miliaria: vsqz ad locũ vbi nunc requiescit deportauit. Tu. R. Mox orbis lucis dñ lumine mirificat Mente fideqz crucis dionysi⁹ irradiat. V. Dulce lumẽ et delectabile est oculis videre solem. Mente. Gloria. Mente. In tertio nocturno añ. In his voluñtas dñi est mirifica: in quo pars et hereditas sanctorũ ẽ cõseruata. ps. Conserua. Añ. Hi per inocentiã dei montẽ ascẽderunt: a quo misericordiã salutarem acceperũt. ps. Dñi est terra. Añ. O florens palma sũmi dulcoris agalma. Gloria scõr mercesqz laboris eorum Ex rubeis vndis maris huius xpe profundis. Ad te trãslatis pie rex nos iunge beatis. ps. Beati quorũ. V. Iusti autem. Omel. Descendens ihesus de monte. R. de sancto fabiano et sebastiano. R. Dñ per clementem primas gallis cathedrat. Spargit sementẽ qua messis multa parat. V. Uidete regiones quia albe sunt iaz ad messem. Spargit. R. O fulgens stella fidei fidissime testis. Uena fluens mella cõfer solamina mestis. V. Nomen tuum et memoriale tuũ in desiderio anime. Uena. R. Alme sacrarũ fons viuus deliciarum. Ad cetũ procerũ perduc nos celigenarũ. Et da luce tui vultus in ethere frui. V. Quoniã apud te est fons vite et in lumine tuo videbim⁹ lumen. Et. Gloria. Et. V. Exultabunt sancti. Ad laudes añ. Laudes xpe dom⁹ tua pangat cuncta decore: iustorũ bella qua sacra mirificauit. Añ. Sidere iaz lucis orto dño iubilemus. Pascua qui scõs vexit ad alta suos. Añ. In quadro rutili lapides tres ordine sculpũt. Nos euangelica luce fideqz patrũ. Añ. Tres cernens fidei pater vnũ pronus adorat. Pro tribus illesis fit benedictus idem. Añ. Laudemus dñm quem laudat spiri⁹ omnis. Machina quẽ rerũ trina tremendo colit. Añ. In regno dauid sceptrũ splendescit honoris. Rex pacis strauit inimicum vimqz timoris. Occiduis horis: oriens dux se reserauit. Et rosei floris tribus his diadema parauit. ps. Benedictus. Añ. Ante thronum

stantes: reni fontem speculantes. Agnum laudantes: noua cantica cōcinuātes. Palmas gestantes: habitu niueo radiantes. Testes cōstātes: dnm venerentur ouantes. Et citharizantes cōclamemus iubilantes in eternū all'a. ps Mag.

De sācto gereone et socijs suis martyribus. Oratio.

TRibue q̄sumus ops deus beatorum martyrū tuorum gereonis sociorumque eius sacrarū precū vbique nos muniri suffragijs: ut eorum interuenientibus meritis: nostri famulatus tibi placere possint obsequia. Per.

De sancto colomano martyre. Orō.

PResta quesumus omnipotens deus ut qui btī colomani martyris tui gloriosa merita veneramur eius apud te precibus et meritis semper muniamur. Per. Lectio .i.

REgnāte gloriosissimo imperatore henrico: qui tertio ottone mortuo: romanorum potiebatur imperio: plures pro nomine christi peregrinantes iter direxerunt per regna eius ditioni subiecta. Accidit autē quendam colomanū nomine scotice gentis oriundum peregrinationis iter arripere: terrestrem amore celestis in hierusalem. Uenit itaque in orientalem norice telluris regionem cui a plaga orientali pannonia ab aquilonari cōfinijs adiacet bohemia. Tu autē dñe.

Cum via vero harū Lectio .ii. nationū regiones populis norice telluris eo tpe erāt infeste Inde contra virū dei orta est falsa suspicio tāquam veniret missus causa regionis prodende Hac itaque suspicione furiose plebis animi incanduerunt adeo: ut dei famulum scobis atrociter castigatum postera die iudici traderent puniendum. Tu. L. iii.

Ut igitur ventū est ante iudicē modestiam quā in animo habuit: sermone: vultu et animo demonstrauit. Interrogatus itineris sui causam veraciter exposuit: aliud quicquam confiteri q̄ quod res erat cōpelli nequaquam poterat. Asperis igitur horrendisque cedit verberibus ut si explorator sit saltē cōfiteretur vict⁹ penarū dolorib⁹ Tu.

Carnifices itaque cer- L. iiii. nentes inuictam viri dei constātiā: aiam ei⁹ tormētis sicut aurū qd in fornace pbatur excoctam tandem extorsere suspendio:

duob⁹ latrōib⁹ suspēsis cū eo
dē. Hoꝝ latronū carnib⁹ fre
quēti morsu auiū dilaniati at
qꝫ ꝯsūptis: sancti viri corp⁹ vn
guibus cū barba cesarieqꝫ cre
scentibus floruit. R.v.
Incolis igit̄ regionis nouo ⁊
inaudito stupidis miraculo: ⁊
quodā rumaldo: cuius iam fi
lius a podagra ꝑ allationē ⁊
oblinitionē carnis viri dei fi
cut ꝑ visū fuerat manifestatū
acceperat sanitatē: iter facien
te penes patibulū: venator q̄
dam arrepto venabulo: latus
viri perforauit: vnde cōtinuo
sanguis effluēs: corda intuen
tiū admirabili stupore reple
uit. Tu. Lectio.vi.
Tandē coadunata multitu
dine cleri ⁊ populi: beatū cor
pus qđ ita anniū vnum ⁊ dimi
diū pepēderat: idē rumaldus
deponi: ⁊ honorifice iussit hu
mari. Sed cum huius p̄clari
stupēdiqꝫ miraculi fama auri
bus henrici marchionis inso
nuisset: corp⁹ venerandū inde
tolli: ⁊ i ciuitate sua honorifi
ce fecit deponi: vbi plurima ꝑ
illum miracula iugiter opera
tur dei virtus ⁊ dei sapiencia.
Tu. De sancto calixto papa
⁊ martyre. Oratio.

Deus qui nos cōspicis ex
nostra infirmitate deficere
ad amorē tuū nos misericor
diter per beati calixti martyri
tui atqꝫ pontificis exempla re
staura. Per. R.i.
Tempore dñi patris nostri
calixti: ꝑ eminētior vrbis
rome diuino ē incēdio cōcre
mata ⁊ sinistra man⁹ iouis au
rea liq̄facta. Tūc oēs sacerdo
tes ad imꝑatorē alexādrū ac
cesserunt petētes: ut dij irati sa
crificijs placarent̄. Dū igit̄ sa
crificia offerrēt: subito celo se
reno q̄tuor sacerdotes fulmie
mortui sunt ⁊ ara iouis cōcre
mata est ⁊ sol obscurat⁹: ita ut
popul⁹ roman⁹ fugeret extra
muros. Tu. R.ij.
Audiens autē palmatius cō
sul qꝫ calixtus cū suis clericis
trās tiberim latitaret: rogauit
ut xp̄iani per quos hoc malū
contigerat: ad purgationē ci
uitatis penitus delerent̄. Qui
cum illuc cū militibus venis
set: decem milites subito ceci
facti sunt. Nunciat̄ hoc impe
ratori: qui iussit ut omnis po
pulus conueniret: ⁊ mercurio
imolarent ad hunc finem: ut
ab ipso super his respōsa ob
tinerent. Tu autem domine.

Cū igit̄ mercurio L. iii.
imolaret̄ virgo quedā templi
noīe iuliana a demonio arre-
pta exclamauit. Deus calixti
& verus & viuus de⁹: q nūc est
pollutionib⁹ vestris indigna-
tus. Qḋ audiēs palmati⁹: sol⁹
trās tyberim ad beatū calixtū
cucurrit seq3 & domū suā ꝑmi-
scui sexus numero. xl. baptiza
ri postulauit. Tu. L. iiii.
Audiēs aūt hoc imꝑator mi
sit pro palmatio & eum tradi-
dit simplicio senatori acrius
puniendū. Interea palmatio
in orone ꝑseuerante: venit q-
dā ad eū ꝑmittēs q̄ si vxorē
suā paraliticā sanāe posset cō
tinuo crederet. Cum ergo pal
matius oraret illa sanata cu-
currit ad palmatiū dicēs: Ba
ptiza me i noīe xp̄i. Tu. L. v.
Tunc calixtus veniēs ipsam
cū viro suo & simplitio & mul-
tis alijs baptizauit. Quod au
diēs imperator iussit oēs ba-
ptizatos decollari. Calixtum
v° ꝑcepit diebus singulis fu-
stigari: deinde per fenestram
precipitari: obligatūq3 saxo i
puteū iactari: passus est autē
pater sanc⁹. Anno dñi. cc. xxij
Alexandro imꝑatore in xp̄ia
nos seuiente. Tu. L. vi.
Huius tandē sancti viri cor-
pus asterius ꝑ̄sbyter leuauit
de puteo: & i cimiterio calipo
dij sepeliuit. Felix pater q dux
ꝑ supplicia vexabat̄ crudelius
tyrannicā rabiē fidei constan
tia superabat: nec persecutoꝝ
potuit illatis cedere minis: q̄
ꝑ se certante ipse auctor victo
rie xp̄s dñs dimicabat. Tu.

Scdm matheū ca° x.

In illo tpe dixit ihesus di
scipulis suis. Nihil oper-
tū qḋ nō reueleť & occultū qḋ
nō sciať. Et reł. Omel. beati
hieronymi ꝑ̄sbyteri. L. vii.
In presenti seculo multoꝝ
vitia nō sciunť: sed de fu-
turo scribiť tpe: q̄ iudicabit
dñs occulta hoīu3: & illumina
bit latebras tenebraꝝ: & mani
festa faciet cōsilia cordiū. Tu
Et est sensus: Nolite L. viii.
timere ꝑsecutoꝝ seuiciā: & blas
phemantiū rabiem: q2 veniet
dies iudicij in quo & vr̄a vir-
tus: & coꝝ nequitia demōstra
biť. Qḋ dico vobis i tenebris
dicite in lumine: & qḋ in aure
auditis ꝑdicate sup tecta. Tu
Quod auditis in L. ix.
mysterio apertius ꝑdicate: qḋ
didicistis abscondite: publice
loquimini: qḋ vos erudiui in

paruulo inde loco: in vniuer-
sis vrbibus in toto mūdo: au
dacter dicite. Nolite timē eos
qui occidūt corpus: aiam aūt
nō possunt occidere. Tu. De
sancto cerbonio ep̄o cōfessore
VA q̄sumus ops Oro
deꝰ ut beati cerbonij cō
fessoris tui atq̄ pōtificis vene
randa solēnitas ꝛ deuotionē
nobis augeat ꝛ salutem. Per.
De sācto quirino martyre me
moria. Lectio. iª
CErboniꝰ beati reguli ar-
chiep̄i vestigia imitatus
cū iā virtutibꝰ ꝛ varijs miracu
loꝝ pdigijs coruscaret: obeun
te florētino populoniensis ci-
uitatis ep̄o in pastorē ē ab oi
clero ꝛ populo electus. Conse
cratus itaq̄ tātā ē grāz a dn̄o
cōsecutus: ut hora dn̄ice diei
prima: angelos in celis cantā
tes mereref audire. Tu. L. ij
Quoꝝ exēplo puocatus sem-
per die dn̄ico i episcopio suo:
prima aurora diei. Missaȝ su
per sancte dei genitricis alta-
re canebat: ꝛ clericis suis q̄ cū
eo erant charitatē in eadeȝ ec
clesia facē ꝑcipiebat. Hic vir
dei multas ꝑsecutiones ꝑpes-
sus a tothila gothoꝝ perfido
rege: ad helbam insulaȝ reces-
sit. Tu. Lectio. iijª
Imminente eo egritudine i mor
tem veniēs: clericis suis prece
pit dicens: In sepulchro meo
qḋ mihi populonij preparaui
me ponite: Cui illi: Corpꝰ tuū
illuc reducere quō possumus:
cū loca illa a longabardis sūt
obsessa? At ille: Reducite me
securi ꝛ nolite timere. Quod ꝛ
factū est. Hic vir beatus in vi-
ta sua multis claruit miracu-
lis: q̄ describere longum esset.
Tu. De sancto gallo abba-
te cōfessore ad vš añ. Iste co-
gnouit. infra de cōi. ps. Ois
laudate. Cap̄. Dilectꝰ deo. R.
Hymnꝰ ꝛ V. infra de cōi. Añ.
Venerabilis gallus diaconū
qui oēs hereni semitas notas
habebat aggressus q̄suit ab
eo: an vnq̄ inuenisset i solitu-
dine locū humanis habitatio
nibꝰ opportunū: desiderio in-
quiēs animi estuo capiens
in solitudine dies ducere huic
vite cōcessas. ps. Mḡt. Oro.
PResta q̄sumus ops deus
ut beati galli cōfessoris
tui solēnia recensentes: ipsius
meritis ꝑtegamur ꝛ precibus
Per dn̄m. Lectio. iª
BEatū galluȝ in hybernia
ortū: parētes eius in pri-

ma etate dño offerentes: sancti columbani abbatis magisterio cōmendauerit. Crescēs autem bone indolis puer: magno virtutū augmento: tanto studio diuinas epotauit scripturas: ut postmodū venerabilis p̄sbyter fieret: et mira de thesauro suo: noua proferret et vetera. Tu. Lectio.ij.

Cum v̄o beatus columbanus suam patriā derelinquēs: ad alias peregre ꝓficisceret gentes: piū magistrū venerabilis gallus est secutus. Qui i alemaniā veniētes: hoīb⁹ qui adhuc s̄m ritū gentilitatis viuebant verbū dei p̄dicabant: patrēq; et filiū et spiritū sanctū eos adorare docebāt. Gallus v̄o zelo pietatis armatus: fana demonioꝝ igni succēdebat: et queq; idolis oblata inueniebat i lacū demergebat. Tu. L.iij.

Post hec beato colūbano ad agaphū regē longobardoꝝ ꝓficiscente sanctū gallū febris inuasit: et ita cū magistro ire nō potuit. Veniēs autem ad vuillimarū p̄sbyterū dño amxliante cōualuit. Cupiens v̄o dies huic vite cōcessos i solitudine ducere: illi⁹ p̄sbyteri diaconū cui herenus erat nota rogauit ut ei locū in solitudine humanis habitationibus opportunū ostenderet. Tu autem domine. Lectio.iiij.

Perlustrās itaq; cum diacono heremi loca: venit ad quēdam flumen: ibiq; inter condensa vepriū frutecta pede herens: in terraꝫ corruit et dixit: Hec requies mea in seculū seculi: hic habitabo quoniā elegi eā. Surgēsq; fecit ex colurna virga crucem et fixit in terraꝫ et dixit: Dñe ihesu xp̄e qui de virgine nasci dignatus es: ne despicias desideriuꝫ meū sed in honoreꝫ sancte genitricis tue et sanctoꝝ martyrum et confessoꝝ tuoꝝ: prepara i hoc loco habitationem tuis seruitijs opportunā. Tu. L.v.

Supueniēte v̄o nocte: vir dei diaconū dormire putās: i terra i modū crucis p̄strat⁹ orabat. Interea vrsus veniens micas et fragmēta caute lingebat. Quē vidēs pat̄ sc̄us p̄cepit ei lignū tollē et in ignē mittere: mox vrsus validissimū lignum attulit et in ignem iecit. Cui sanctus de pera integrum paneꝫ porrigens ad suum locum ire p̄cepit. Quo viso diacon⁹ ad pedes sc̄i viri prostratus dixit

Nunc scio vere dñm tecū esse quoniā bestie heremi obediūt tibi. Tu aūt dñe. R. vj.

Hic vir beat⁹: post multa virtuosa ác miraculosa opa: febre correpť de ergastulo hu⁹ vite in senectute bona: obdormiuit in dño. In cuius transitu multi varijs languorib⁹ detenti curati sunt. In capsella vo eius quā in vita diligenter seratā gestabat: ciliciū z cathenā eneam sanguine aspersam inuenerunt. Tu. Omelia. Nemo accedit ā. de scō bñdicto in marcio. Añ. Apiens iohannes sarcophagū amariores cū hac voce lachrymas dedit: heu heu pater amate: heu doctor egregie: cur me de domo patris eductū: quasi orphanū dereliquisti. ps. Magt. De sancto luca euāgelista ad vē. añ. Excelsus. cum reľ. infra de cōi euāgelistarū per sequentia. Oratio.

Interueniat p nobis dñe sanctus tuus lucas euangelista: qui crucis mortificationē iugiter in suo corpore p tui nois amore portauit. Per

Gloriosissimus R. j. euangelista xpi lucas natione syrus anthiocensis: arte medicus apľoꝝ discipul⁹ quorū almificos actus prout vidit lucido disertoq; sermone ꝑsecutus ad theophilū charissimū suū cōpēdiose cōscripsit: cuius libri pulchra inchoatio talis est. Primū quidē sermonē feci o theophile q̄ cepit ihesus facē z docere zč. Tu. R. ij.

Hic gloriosissimū aplm paulū egregiū doctorē gentiū secutus vsq; ad triūphū passionis ei⁹: quē cum aplo petro rome excepit: z indiuiduus comes ꝑegrinationis ei⁹ existēs vbiq; cū eo ꝑmansit: z ob hoc ab illo dum chorinthijs scriberet ita meruit laudari. Salutat vos lucas medicus charissimus meus in dño. Et thimotheo illustri viro scribens ait: lucas solus mecū. Et iterū misimus fratrē nostrū: cuius laus est in euāgelio ꝑ oēs ecclesias. Tu. Lectio. iij.

Vere eni oium ore laudabilis q meruit a tanto aplo z doctore gentiū ꝑdicari. Laudemus z nos cuz cū ipso pariter charissimi: z verū aiarū nřarū medicū a deo missuz ꝑdicem⁹ eum. Cuius omnia verba doctrine: nil aliud resonare videnť: nisi aie languētis medi-

ciná. Dic etiá nó imerito dicit lucas qd cósurgés siue eleuás interpretat. Terrenis eni despectis se se ad celestia eleuauit: sicq; liber & expeditus xpm dñm est secutus. Tu. L. iiij

Hic cú descripta essent euangelia: per matheú quidé in iudea: p marcú in italia instigáte spiritu sancto: magis audiui qs visu: i achaie bithinieq; partibus historice suú composuit euágeliú: attico sermone: sicut ab his traditú habuit: q ab initio viderunt: & qui magistri fuerút sermonis dei incipiens a sacerdotú regúq; temporib⁹ in húc videlz modum. Fuit in dieb⁹ herodis regi &c. Et historiá plena digestione psequit. Tu. Lectio. v⁹

Huius quoq; gloriosi euágeliste librú cú quatuor euangelioz libris intelligendú arbitrati sút doctores p vituli speciez figurari. Uitulus nãq; sacerdotalis victima est q̃ in redéptoris nostri imolatione cópleta est: q pro salute toti⁹ múdi in patibulo crucis suspésus semetipsum patri hostiá viuá exhibuit: de quo euágelista q̃dã sedulius psbyter: heroico carmine sic ait. Jura sacerdoti

lucas tenet ore iuuéci &c. L. vj

Hic dum septuagesimú ageret annú in bithinie partibus xv. kal. nouébris: spú scó plenus: requieuit in dño. Tandem viginti euolutis annoz curriculis Cóstantino augusto regnante in constátinopolitaná vrbé: corpus ei⁹ cú gloria est tráslatú & decenter locatú. Ad laudé & gloriá nóis dñi nostri ihesu xpi: qui est benedictus i secula seculoz. Amen. Tu.

De sancto ianuario epo & sociis suis martyrib⁹ memoria. De festo vndecim miliú virginú & martyrú ad vesperas aña.

Letis canam⁹ vocib⁹ tot paradisi floribus: quos virginitas liliú: rosas fecit martyriú: quarú prece da dñe ut flore pudicitie: caro nostra refloreat ne in eternú pereat. Ps Oia laudate. Capitulú

Fratres: de virginib⁹ dñi pceptú nó habeo: cósiliú auté do: táq; misericordiá cósecutus a deo: ut sim fidelis. Deo. R. Solat patré vrsula. infra Hymn⁹. Jhesu corona virginú. infra de cói. V. Letamini in dño & ex. Aña. Dilect⁹ ecclesie sponsus est: & cádidus & rubicundus electus ex

milibus: huic conformatã fecundam: misit britania sponsam: ex multis nãq; milibus electũ imolauit exercitũ: virginitate candidũ: passione purpureũ: vndena milia virginũ que cũ sexu vicerũt mundum ideo quocũq; ierit secuntur agnũ: o hierusalẽ filie cũ maria perpetua virgine: ꝓ nobis exorate. ps. Magñ. Oratio

OMnipotens sempiterne deus qui infirma mũdi eligis ut fortia queq; confundas: da nobis in beate vrsule sodaliũq; eius solẽnitate gaudere: ut ⁊ in eaꝝ passione: tuã collaudemus potẽtiã: ⁊ ꝑ suũ nobis ꝑcipiam⁹ auxiliũ. Per Inuitat. Regem xp̄m virginũ sponsum adoremus. Quẽ secunt̃ v̄gines quocũq; ierit ps. Uenite. In primo nocturno añ. Secus decursus fluminũ stetit hoc germẽ virginum qḋ nulli cedẽs turbini mansit in lege dñi. ps. Beat⁹ vir. Añ. Flos fulsit ex britania: vrsula stirpe regia auctrix fruct⁹ virginei ꝑdicans ꝓceptũ dñi. ps. Quare fre. Añ. Signat̃ super has digne lux vultus tui dñe: quas tyrannus collegerat: ut ꝑ tot vnã auferat. ps. Cũ inuocarẽ. ℣. Letamini i dño. L. j.

URsula vnica britanie regis filia: cũ nõdũ nubilis: a filio regis anglie ad nuptias peteret̃: ⁊ patrẽ suũ xp̄ianissimũ: sup hoc anxiari videret: si filiã suam deo deuotam tyranno pagano nubere cogeret: diuinitus inspirata: patri suasit: ut ei assentiat: ita tamẽ ut decẽ virgines: forma genere ⁊ etate electas: ⁊ tam sibi q̄ singulis earu꞉ mille virgines subscriberet ⁊ cõpatis .xj. trieribus ad nũerũ earũdẽ inducias triẽnij sibi daret: ⁊ interiꝫ ip̄e baptizatus instrueret̃ in fide. ℟. Uirgo regalis vrsula vultu ⁊ aīo pulchra: tyranno cuidã placuit. Qui late pre potens fuit. ℣. Mittẽs ergo nuptã xp̄o: suo petebat filio. Qui

NOuo hoc igit̃ cõsilio v̄go dei vsa est ut aut difficultate conditionis aiuꝫ iuuenis a se auerteret: aut hac opportunitate oẽs coeuas secũ deo dicaret. Iuuenis itaq; hac conditione libenter acceptã: apud patrẽ instit̃: ⁊ cuncta que virgo petierat impetrauit: vnde ⁊ baptizatus est. Iuxta conductũ igit̃: trierib⁹ virginibus ⁊ sumptibus com

paratis: et per trienniū belli p̄
ludia facientes tandē subvno
die agēte vento ad portū gal-
lie qui tyla dicit: et inde colo-
niā su nt appulse. Tu. R. Ty-
ranni donis ac minis par pul
satus virginis. Precibus fu-
git intimis: ad turrem fortitu
dinis. V. Hinc discrimen ec-
clesie: hinc lapsum timēs filie
Precibus. Lectio.iij.

Deinde ex monitione an
geli romā tendentes: ad
vrbē basilcā ab hinc vo romā
pedestres puenerunt. Quaruz
aduentu papa ciriacus letat'
eas cū omni clero honorifice
suscepit: nā et ipse de britania
natus: plures inter ipsas con-
sanguineas habuit. Huic bea
to pape: nocte ipsa fuit diuini
tus reuelatū: cū eisdem virgi-
nibus palmam martyrij susce
pturū. Qđ quidē ipse apud se
celans: multas earū baptiza-
uit: que nondum fuerant ba-
ptizate. Tu autē dn̄e. R. So-
latur patrem vrsula dei nar-
rans oracula. Iussa ne hostez
confutet: ut spe coniugij nutet
V. Demandat quasi pro do-
te hunc ablui baptismate. Ut
Gloria. Ut. In secundo no-
cturno aā. Auribus percepit
deus dum clamat grex virgi-
neus: et tam vrsulam firmauit
q̄ per hanc illas vocauit. ps.
Verba mea. Aā. Oleum ex-
it effusuz mirabile nomē tuū
hinc tot adolescentule dilexe-
runt te dn̄e. ps. Dn̄e dominus
Aā. Ad nihilum est deductus
harum conspectu malignus:
que se fecerunt columbas ca
ste ad fenestras suas in fora-
minibus petre in cauerna ma
cerie. ps. Domine quis habi.
V. Exultent iusti: L.iiij.

Post hec maximus et affri
canus: duo iniqui prin-
cipes romane militie: viden-
tes magnam virginum multi
tudinē: timuerunt ne per eas
religio cresceret christiana ex
plorato itinere earum: mittūt
ad iulianum cognatum suuz
principem gentis hūnorum:
quatenus educto contra eas
exercitu: ipsas cum venirēt co
loniam trucidaret. Redeunti
bus igitur virginibus papa ci
riacus cuz pluribus episcopis
et clericis secutus est eas. Ethe
rius quoqz sponsus beate vr-
sule mane ns in anglia: et per
visum monitus cum matre et
sorore sua apud coloniaz vir
ginibus occurrit. Tu autem.

℟. Spondet pater côiugium cõe fit tripudiũ: tyrãnus xpo subdit. Ut virgo iussit agitur. ℣. Missis vndenis nauibus cũ tot virginum milibus. Ut. L. v.

Virginib⁹ igit coloniã reuersis continuo barbari explorata re: in virgines scãs cũ clamore irruerũt ꝛ quasi lupi in ouibus seuiẽtes: totã illã multitudinẽ occiderũt. Cum aũt ad beatã vrsulã venissent stupentes eius pulchritudinẽ manũ ꝛ aiũ repsserũt. Tu. ℟. Decurso iam triẽnio: ṽgines digne pmio. Natale soluz deserunt sesecq̃ mari cõferũt. ℣. Ue vere israhelite q̃rẽtes patriã vite. Natale. L. vi.

Iulianus itaq̃ pnceps sceleris hui⁹: i amorẽ sancte virginis succensus: putans q eã blãditijs deliniret: cõfortãs eã de nece virginuz: pmisit q eã sibi côiugio copularet. Sz cũ hec illa libere respuisset ille nõ ferẽs repulsam: directã in eã sagittam: trãsfixit: ꝛ ita illa martyriũ in dño consũmauit: passe sunt aũt virgines. Anno dñi. cc. xxxvij. Tu. ℟. Flauit auster ꝛ serenauit hanc diẽ: in qua tot virginũ milia martyrio candidata. Cũ sua duce vrsula celestis sponsi castis recipiunt amplexibus. ℣. Quem secunt p lilia paradisi q̃cunq̃ flos virginũ ierit. Cũ. Gloria. Cũ. In tertio nocturno añ. Mirificauit dñs gratiã suã in illis quia parte hereditatis carũ: ꝛ calicis martyrio candidatas celi regno fecit dignas. ps. Cõseruia me. Añ. O pulchra generatio celestis cũ charitate: vultũ spõsi q̃rentiũ ac vincẽtez sequẽtiũ paradisi per lilia perpetuo candẽtia. ps. Dñi est terra. Añ. Sperãtes i te dñe gratia pterit: ideoq̃ te celestem sponsum laudãt ꝛ sequunt: letantes ꝛ exultantes in paradisi gaudijs. ps. Beati quoꝝ. ℣. Iusti aũt. Omelia. Sĩle est regnũ celoꝝ decẽ ṽginib⁹. infra de cõi virginũ. ℟. Ad portuz veniũt tyle: hinc ad arcẽ colonie: post hec liquẽtes trieres. Romã adeunt pedestres. ℣. Ad sua bella celibũ implorare auxiliũ. Romam. ℟. Innumerabilis virginũ chor⁹ spreta liberoꝝ propagine. Spõso qui in celis est perhenni mente actu ꝛ habitu applicare maluit. ℣. Ecce florentẽ mundũ mẽtis despectu calcãdo. Spõso. ℟. Ab inñis in fimbrijs.

aureis circũamicta varietate hec turba virginũ ei se ornare studuit. Qui est forma speciosus pre filiis hoium. ℟. Adducent regi virgines post eaz: proxime ei⁹ adducent in templuz regis. Qui. Glo. ℣. Exultabũt sancti in gloria. Ad laudes En lectulum salomonis en se muniuit sermonis fortissima ex israel: vrsula pulchra ut rachel. Añ. Hic nempe virginuz cetus dei est sponsa ⁊ lectulus in quo recubãs quietus: nobiles lucrat̃ fetus. Añ. Ueni ergo turba dei: veni de libano veni de vertice coronanda: sanyr: hermon: ⁊ amana: de cubilibus leonuz ⁊ a montibus pardoꝝ. Añ. Benedictus es dñe in firmamẽto celoꝝ: cui⁹ amoris igne succẽsa btã martyr vrsula cũ sui martyrij consortibus crudeli morte vitam eternã cõmutauit. Añ. Ecce q̃ pulcher est dilectus iste eccl̃ie quẽ tot adolescentulaꝝ milia roseis decorata coronis sequntur laudantes in excelsis. Cap ut supra. Hymnus ⁊ ℣. de virginibus infra. Añ. Uox turturis insonuit: vinea xp̄i floruit dum germinãt ut palmites: ꝑ vrsulã tot virgines. ps. Benedictus. Ad. vi. cap.

Uirginitas nomen est honorabile: quod amplectendo virgines leticiã bonorum operum in corde atq; cõscientia posuerunt: ipseq; probate in semetipsis tñ: ⁊ nõ in altero gloriaz habuerũt. Deo

O Q̃ pulchra Ad. ix. cap. est generatio cum charitate: imortalis est eniz memoria illius: quoniã apud deum nota est ⁊ apud homies. Deo. In secundis vesperis añe de laudibus. psalmi de martyribus. Cap. supra. ℟. Ab intus Hymn⁹ supra cũ ℣. Añ. Magnificate dñm omnes filij hominum cuius est fortitudinis si vincit puluis ⁊ cinis: nã nostrum est si perimus: tuuz xp̄e si vincim⁹: vince mala firmãs bona: ut cum hac virginũ turba simul tecum conregnemus quaruz palmis congaudem⁹ ps. Magt. De sancto seuero epo ɔfes. me. De scõ seuerino epo ɔfes. me. De scõ maglorio epo confessore. Oratio.

Sancti maglorij confessoris tui atq; pontificis q̃sumus dñe muniamur suffragijs: cuius te donãte letamur solẽnijs. Per. L. s

Post obitum confessoris xpi samsonis: beat⁹ maglorius: pontificali honore in dolensi ecclesia est sublimatus: vbi christi operante clemētia magnarum virtutū insignia est operatus. Quadam vero nocte angelus domini apparuit ei in somnis dicens. Egredere hinc xpi confessor maglori et ad quedam remotioris loci latibula solitariaʒ ducens vitam proficiscere. Tu. L. ii.

Ibi vir dei inde egrediēs in quadā possessione quā sibi quidaʒ comes contulerat ad honorem dei monasteriuʒ edificauit et monachorum sexagintaduorū collegiū ad exhibenduʒ deo seruitutis officiū collocauit. Ubi omni tēpore vite sue castitate et virginitate refulsit. Corpus suum iugiter cilitio terit: quartaq; et sexta feria ab omni cibo abstinuit: vinum quoq; et siceram non bibit. Tu aūt dñe. Lectio. iii.

Postq̄ auteʒ vir dei innumeris signorum miraculis: non solum sargiam: sed et ceteras prouincias illuminasset diuina reuelatione: obitū suū longe ante presciuit. Nam in vigilia pasce angel⁹ domini familiariter ammonuit eum dicens. Sancte maglori: age qđ agis: quia nomen tuum in albo militie celestis scriptuʒ esse noueris. Postea igitur finito huius vite cursu: valedicens fratribus: animā creatori suo reddidit nono kal. nouēbris. Tu aūt dñe. De sanctis crispino et crispiniano martyrib⁹

Exaudi dñe p̄ces Oro. seruorum tuorum: ut sanctorū martyrum crispini et crispiniani meritis: tuā ꝯsequamur gratiam quorum solēnia celebramus. Per. De sancto demetrio martyre ad vē. añ. Hic est vere martyr. infra de cōi cum reł. Sed ℟. Inclyte dei martyr demetri ad te supplicantiū indeficiēs pietas: nos tuo patrocinio eductos mundi a labentis calamitate defende. Atq; exutos carne p̄senta domino deo coronādos. ℣. Uirtute salua sanctitatis tue nos deuotos: qui gloriaris cuʒ saluatore. Atq;. Gloria. Atq; ex. Hymnus. Deus tuorum. ℣. Gloria et honore coronasti eū Añ. In multitudine misericordie tue sperantes in te: rogamus te beate demetri: qui celum decorasti inclyto marty-

rio: esto salus anime: auctor pacis euacuatio totius aduersitatis. ps. Magt. Oratio

Deus qui beatū demetriū martyrem tuum virtutū signis in mūdo clarificas: eius nos interuentu quesum⁹ a cūctis reatibus: et a malis que pro eis meremur propitius absolue. Per. Lectio. j.

Cum maximianus herculeus romanum teneret imperiū: natus est infra pannoniam i ciuitate syrmij beat⁹ demetrius ex parentibus nobilibus xpianis. Hic liberalibus studijs traditus: cū esset spiritu sancto: diuina quoq; et humana scientia plenus vrbē adijt tessalonicensem: vbi cū oēm humanā gloriā pro nihilo computaret: suadebat transitoria spernere: et ad superna omnib⁹ anhelare. Tu. L. ij.

Igit cū constanter doctrinā xpi pdicaret: et qđ ore diceret: operib⁹ adimpleret: ad tribunal maximiani raptus adducit. Uidens imperator demetrium facie pulchrū: et sine metu xpianū se perhibentē iussit eum iuxta stadiū in cauernis retrudi, et diligenter custodiri. Positus aūt ibi vidit scorpionē se pungere volentē: q mox signū crucis fecit: et scorpio crepuit. Tu. Lectio. iij.

Cū aūt quidā iuuenis noster noie formosus valde: et plen⁹ fortitudine in loco stadij: cū quodā lyeo imperatoris singulari certamie monomatizare debuisset: ad beatū virū positū in carcere: cucurrit et pedib⁹ corā eo puolutis dixit: Demetri dux nobilis et agnitor eterne beatitudinis: hodie cū lyeo cupio monomatizare: nomē dñi p me nō cesses inuocare. Cui demetri⁹: Uade i noie dñi nāz et lyeū vinces: et coronā martyrij p xpo accipies. Tu. L. iiij.

Abijt nestor et psiliēs i mediū signo crucis facto: lyeū cōstanter aggressus gladio percussit et in terrā deiecit. Mortuo lyeo maximian⁹ furore replet⁹: nestorē q p pces bti demetrij lyeū se vicisse asserebat: ad portā q̄ dr aurea capit trūcatiōe fecit martyriū cōsūmare. Tandē psuasū ē a qbusdā imperatori q illi⁹ rei demetri⁹ esset auctor: et de lyei interfectione culpabilis. Tu. Lectio. v.

Audiēs hoc imperator furore plen⁹ infremuit dicēs. Cum irē hodie ad stadiū: durūz me

inuasit infortunium. Hoc dicto iussit ut spiculatores corpus demetrij membratim inciderent. Qui abeuntes iuxta redemptoris exemplū: latus eius lancea perforauerunt: et crudeliter gladijs vulnerauerunt. Hoc itaqꝫ modo gloriosissimus martyr obdormiuit i dn̄o. Tu. Lectio. vj.

Mortuo aūt beato viro: corpus eius in sterquiliniū fuit ꝓiectū. Quod postmodū fideles lenātes honorifice tumulauerunt. Ex tumba cui⁹ oleū manat: quod pollutis manibus nemo cōtingere audet. Benemeritis autem et mundis oleo ipso perunctis beneficia plurima prestant auxiliāte dn̄o nostro ihesu xp̄o. Tu autem dn̄e

Añ. Beatus demetrius ecclesiarū magistri disciplinā: tessalonicen. pauli discipulos imitari cōpellebat. ps. Benedict⁹

Añ. Hodie solēnitas sācti demetrij gaudiū inspirat nobis hodie pia deuotio tessalonicē siū miraculorū magnitudine sublimat: hodie tota iocunditate mentis eū patronū queramus: ut eius pietas nos adiuuet apud deū. ps. Mḡt. In vigilia beatoꝝ symonis et iude apostoloꝝ. Cap.

Iustorum anime in manu dei sunt: et nō tanget illos tormentū malitie: visi sūt oculis insipientiū mori: illi autē sunt in pace. Deo. Oratio

Concede q̄sum⁹ oīs de⁹: ut sicut apostolorum tuoꝝ symonis et iude gloriosa natalitia ꝑuenimus: sic ad tua beneficia ꝓmerenda ꝓ nobis maiestatē tuā ipsi ꝑueniant. Per.

Et si corā Ad. vj. cap. hominib⁹ tormenta passi sunt: spes illoꝝ imortalitate plena est. Deo. Ad. ix. cap.

In paucis vexati: in multis bene disponentur: quoniam deus temptauit illos: et inuenit eos dignos se. Deo.

In die eoꝝ sanctoꝝ. Oro.

Deus qui nos per beatos apl̄os tuos symonē et iudam ad agnitionē tui nominis venire tribuisti: da nobis q̄sumus eoꝝ gloriā sempiternā et proficiendo celebrare: et celebrando ꝓficere. Per. L. j.

Symon chananeus: et iudas qui et thadeus apl̄i dn̄i: fratres iacobi minoris: et filij marie cleophe q̄ alpheo nupta fuit: cū per reuelationē spiritus sancti persidē regionē

fuissent ingressi: inuenerunt ibi duos magos: zaroen et arphaxat q a facie beati mathei apostoli de ethyopia fugerant. Eo tpe vuaradach dux perses regis babyloniorum proficiscebat cotra indos ad bellum: qui a dijs suis nullu poterat habere responsum. Tu. Lij.

Perrexerut ergo ad fanu prime ciuitatis vbi consultus demon ridit. Dij vestri no possut dare rnsa: quia apli dei symon et iudas ibi sunt. Statim ergo dux fecit eos inquiri. Quibus inuentis vnde aut qui essent: aut quare venissent inquisiuit. Et illi: Si gens queris hebrei sumus. Si conditionem: serui sumus ihesu xpi. Si cam salutis vestre causa venimus: quatenus deu qui i celis e possitis agnoscere: Respondit dux. Non est opportunu mihi ut de his modo vobiscu discutia. Cum vero felix rediero audia vos. Tu.

Apli aut dixerut: Liij.

Modo magis cogruu est te cognoscere illu: cuius ope possis victor existe. Dicit eis dux. Dijs nostris potetiores vos video finem belli nobis pdicite. Cui apli: Dicat prius dij tui ut dux dixerint q ignorant phemus eos per omnia fuisse metitos. Tunc fanatici eorum ceperunt dicere: grande bellu futuru: et ex vtraque parte posse interfici preliantes. Audito hoc apli ridebant. Dicit eis dux: Me timor inuasit: et vos ridetis. Et illi: Noli timere: qm nobiscu intrauit pax in ista prouincia. Tu.

Et adiecerunt. Ho- Liiij.

die internitte profectione tua et die crastina hora tertia venient ad te legati indorum: qui terras inuasas: restitutas vobis nunciabunt. Silli modo pontifices riserunt dicentes. Isti volunt te reddere securum: ut dux minus cautus fueris: possis ex improuiso acrius liberare. Et apli. Non diximus expectare mensem: sed vsque mane. Dicut ei pontifices. Iube eos custodiri. Rndit dux. Non solum isti: sed et vos in custodia eritis vsque in crastinu. Tu aut.

Facto igit mane cu Lv.

oia q apostoli dixerat euenissent: et dux pontifices incendere vellet: petierut apli ne id faceret: cum ipsi non viuetes occidere: sed mortuos viuificare missi essent. Hor igit venia obtenta tande post varias psecutioes: apli inumera signa

in pñdia facientes i ciuitate ba-
bylonia ordinauerunt episco-
pū: eāq; ecclesijs replentes: cir
cuibāt puincias pñdis annū-
ciantes verbū dei. Tu. Lc. vj°
Postremo apli tenti a ponti-
ficibus ducunt ad templū so-
lis τ sacrificare idolis cōpellū
tur. Astantib⁹ aūt cūctis: dixit
symon apls ad simulachrū so
lis. Precipio tibi demon: exi
hinc: τ cōminue illud. Qđ cū
factū fuisset indignati pontifi
ces: irruerūt in aplos τ interfe
cerunt eos. Sanctoꝝ aūt cor-
pora rex perses cū ingenti ho-
nore ad suā ciuitatē trāstulit:
τ mirificā basilicā in eoꝝ noie
cōstruxit. Tu. De sancto nar
cisso epō martyre memoria.
In vigilia festiuitatis oīum
sanctoꝝ. oīa de feriali officio:
pter illa q̄ sequunt. Omelia. De
scendens ihs de monte. Ut s̄
de sanctis fabiano τ sebastia-
no. Cap.
Ecce ego iohānes vidi in medio q̄tuor
aīaliū τ i medio senioꝝ agnū
stantē tāq; occisum: habentē
cornua septē τ oculos septem
q sunt septē spūs dei: missi in
omnē terrā. Deo. Oratio.
Domine deus noster mul
tiplica sup nos grām tuā
τ quoꝝ puenimus gloriosa so
lēnia: tribue subsequi i sancta
professione leticiā. Per. De
scō quintino martyre p memo
ria. Oratio.
Deus qui nos beati quin
tini martyris tui annua
solēnitate letificas: concede p
pitius: ut cuius natalitia co-
limus etiā actiones imitemur
Per. Ad. vj. cap.
Et cantabāt cāticū nouū
dicētes: dign⁹ es dñe ac-
cipere librū τ apire signacula
eius: quoniā occisus es τ rede
misti nos deo i sanguine tuo:
ex oī tribu populo τ lingua τ
natiōe τ fecisti nos deo nr̄o re
gnū τ sacerdotes: τ regnabūt
sup terrā. Deo. Ad. ix. cap.
Dignus est agnus q occi
sus est accipere virtutē
τ diuinitatē τ sapientiā τ forti
tudinē τ honorē τ gloriā τ be
nedictionē in secula seculoꝝ
Amen. Deo. In die scō ad
vē. añ. Gaudēt in celis aīe scō
rum q xp̄i vestigia sunt secuti
τ q: p ei⁹ amore sanguinē suū
fuderūt: iō cū xp̄o regnabunt
sine fine. ps. Oia laud. Cap.
Ecce ego iohānes vi
di alterū angelum
ascēdētē ab ortu so

lis: habētē signū dei viui: ⁊ cla
mauit voce magna q̄tuo; an-
gelis q̄bus datū ē nocere terre
⁊ mari dicens: Nolite nocere
terre ⁊ mari neq; arboribus q̄
adusq; signem⁹ seruos dei nr̄i
in frōtib⁹ eo;. Deo. R̄. Beati
estis sci dei oēs q̄ meruistis cō
sortes fieri celestiū virtutū: ⁊ p̄
frui eterne claritatis glīa. Ideoq;
p̄camur ut memores nr̄i inter
cedere dignemini p̄ nobis ad
dn̄m ihesum xp̄m. V̄. Gaude
te ⁊ exultate oēs sci: qm̄ mer
ces vr̄a multa ē in celis. Ideoq;
Gloria. Ideo. Hymnus.
Christe redēptor oium cō
serua tuos famulos: btē
sp virginis placat⁹ scis p̄cibus
Beata q̄z agmina celestiū spi
rituū: p̄terita p̄sētia: futura ma
la pellite. Vates superni iudicis
apl̄iq; dn̄i supplicit̄ exposcim⁹
saluari vr̄is p̄cib⁹. Martyres
dei inclyti cōfessoresq; lucidi:
vr̄is oronib⁹ nos ferte in cele
stib⁹. Chorus sacrar; virginū
monacho;q; oium: sil' cū scis
oibus cōsortes xp̄i facite. Gē
tem auferte p̄fidam credētiū
de finib⁹: ut xp̄o laudes debi
tas psoluam⁹ alacriter. Gloria
patri ingenito eiusq; vnigeni
to: vna cū scō spiritu in sempi
terna secula. Amen. V̄. Leta
mini in dn̄o. Añ. O q̄; glorio
sum est regnū: in quo cū xp̄o
gaudent oēs sancti: amicti sto
lis albis sequūt agnū quocūq;
ierit. P̄s. Mag̃t. Oratio.
Omnipotens sempiterne
deus: qui nos oium san
ctorum tuo; merita sub vna
tribuisti celebritate venerari:
quesumus ut desideratam no
bis tue propitiationis habun
dantiam: multiplicatis inter-
cessorib⁹ largiaris. Cōtinuet
Deus qui nos beati cesa
rij martyris tui ānua so
lēnitate letificas: concede pro
pitius: ut cuius natalicia coli
mus etiā actiones imitemur
Per. Ad cōpletoriū hymn⁹
Jesu saluator seculi redē
ptis ope subueni ⁊ pia dei
genitrix salutē posce miseris.
Cetus oēs angelici: p̄triarcha
rū cunei: ⁊ p̄phetarum merita
nobis p̄cent veniā. Baptista
xp̄i p̄cur⁹ ⁊ clauiger ethere⁹: cū
ceteris ap̄licis nos soluāt nexu
criminis. Chor⁹ sacrat⁹ marty;
ɔfessio sacerdotū: ⁊ v̄ginalis ca
stitas nos a p̄ctis abluāt. Mo
nacho; suffragia omnesq; ci
ues celici annuāt votis suppli
cum: ⁊ vite poscant premium

Laus honor virt⁹ gloria deo patri ꝛ filio: vna cū scō spiritu in sempiterna secula. Cap.

Benedictio ꝛ claritas ꝛ sapientia ꝛ grāꝝ actio: honor: virtus ꝛ fortitudo deo nostro in secula seculoꝝ. Amen. Deo. ℣. Justoꝝ aie in manu. Añ. Gaudete ꝛ exultate omēs sancti qm̄ merces vr̄a copiosa est in celis. ps. Nūc dimittis.

Da q̄sum⁹ dn̄e fide Oro libus populis tuis oiuꝫ scōꝝ tuoꝝ semꝑ pia veneratione letari: ꝛ eoꝝ ꝑpetua supplicatione muniri. Saluatoꝛ mūdi. Inuitat. Regē regū dn̄m venite adoꝛemus. Quia ipse ē corona scōꝝ oium. ps. Venite In primo nocturno añ. Adesto deus vn⁹ oꝑs pater ꝛ fili⁹ ꝛ spiritus sanctus. ps. Dn̄e dn̄s. Añ Sicut liliū int̄ spinas sic amica mea int̄ filias. ps. Celi enarrant. Añ. Laudem⁹ dn̄m quē laudant angeli: quē cherubin ꝛ seraphin: sanct⁹ sanct⁹ sanct⁹ ꝓclamant. ps. Benedic aia. ℣. Letamini in dn̄o ꝛ ex. Benedictio. Jube dn̄e bn̄dicere Nobis in munus se donet trinitas ꝛ vn⁹. Amen. Lc. i.

Legimus in ecclesiasticis historijs ꝙ sanctus bonifacius papa a foca cesare impetrauit donari eccl̄ie xp̄i templū rome ab antiq̄s pātheon vocatū: quia hoc quasi simulachꝛū oiuꝫ videbat̄ esse deoꝝ In quo eliminata omni spurcitia fecit ecclesiā beate dei genitricis atq̄ oiuꝫ martyrū xp̄i ut exclusa multitudine demonū multitudo ibi scōꝝ i memoria haberet̄: ꝛ plebs vniuersa i eadē ac etiā ꝑ vniuersū orbeꝫ constructis ecclesijs: in capite kalendarū nouēbriū festiuitatē scōꝝ oium celebraret. Nūc ergo fratres charissimi: i oiuꝫ primoꝛdijs scōꝝ: nobis̄ noiare laudare ꝛ glorificare cōdecet eū: q̄ cūctos condidit sanctos ꝑ quē oia facta sunt: per quē cūcta elemēta subsistunt: cuius maiestas nec incepit nec desinit i seculū. Tu. ℟. Sūme trinitati simplici deo vna diuinitas equalis glīa coeterna maiestas: patri ꝓliq̄ sanctoq̄ flamini. Qui totū subdit suis oꝛbē legibus. ℣. Prestet nobis grām deitas beata patris ac nati pariterq̄ [illegible] almi. Qui Jube dn̄e bn̄dicere. Alma virgo virginū: intercedat pro nobis ad suū filiū amē. Lc. ii

Beata dei genitrix

et semp virgo maria: teplu dni sacrariu spus sci: vgo ante partu: vgo i partu: et vgo post partu: pntis soleni tatis diei cum suis vginib⁹ exps nullo modo crededa e. Que dei populu: faciedo monebat: spernere pericuri lux⁹ scli: a lenocinio mortalis nature declinare: carnis pudiciciá cu virginitatis honore intra cordis hospitia obseruare: eaqz oium virginu reginá: fructu salutis ppetue: sociá esse angelor: suis affirmabat exeplis. Tu. R. Felix valde es sacra vgo maria et omni laude dignissima. Quia ex te ortus est sol iusticie xps deus noster. V. Ora p pplo interueni p clero intercede p deuoto femineo sexu: sentiát oes tuu iuuamé qcuqz celebrát tuá sctissimá solénitaté. Quia. Jube domine benedicere. Collocet in celis nos tota cohors michael.

Supema qz celor. L. iij. regna spiritib⁹ angelicis de⁹ ad laudé et gloriá atqz honoré sui nois ac maiestatis in ppetuu miro ordine collocauit: de quib⁹ plura loq ptimescim⁹: qz soli deo scire e: quo eor inuisibilis in sua sola puritate osistat natura. Vis oib⁹ fratres charissimi: tá decoris: ac deo dilectis angelor agminib⁹: hui⁹ diei solénitaté credimus esse cósecratá. Tu. R. Te sanctu dnm in excelsis laudát oes angeli dicentes. Te decet laus et honor dne. V. Cherubin quoqz ac seraphin sanct⁹ pclamát et ois celicus ordo dicés. Te. Gloria. Te. In secun de noct. añ. Inter natos mulier nó surrexit maior iohanne baptista. ps. Bonu e ofiteri. Añ. Estote fortes i bello: et pugnate cu antiquo serpéte: et accipietis regnu eternu alla. ps. Bndicá. Añ. Isti sut sci q pro dei amore minas hoiu conté pserut sci martyres i regno celor exultát cu angelis: o qz p ciosa est mors scor q assidue assistut an dnm et ab inuicé nó sunt separati. ps. De⁹ noster refu. V. Exultét iusti. Jube dne bndicere. Rex patrib⁹ letis iugat nos atqz pphetis. Amen.

Festiuitas pñs nó. L. iiij. solu ut pdixim⁹: angelor spiritib⁹: ver etiam scis oibus ab exordio mudi peractis honorabilit dedicata exisit. E q bus primi fuerunt patriarche patres pphetaru et aplor: fide pclari: hospitalitate precipui:

q̃ in virginibus felix: i viduis
fortis: in cõiugibus fidelis: in
sacerdotibus pura: in martyri
bus gloriosa: in angelis clara
⁊ in oĩbus es regina. Tu. ℟.
Audiui vocẽ de celo venientẽ
venite omnes virgines sapien
tissime. Oleũ recondite in va
sis vestris dũ sponsus aduene
rit. ℣. Media nocte clamor
factus est ecce sponsus venit.
Oleũ. Iube dñe benedicere.
Ad societatẽ ciuiũ supnoꝝ p
ducat nos rex angeloꝝ. Amẽ
Nos ergo fratres L. ix
charissimi: tantoꝝ patro
cinia intercessoꝝ de quib⁹ lo
cuti sumus tota mentis inten
tione q̃ramus ut q̃ spalia festa
q̃ gerimus: eoꝝ meritis inter
cedẽtibus: ad eterna puenire
valeam⁹. Trãseũt cũcta q̃ tpa
liter festa celebrant. Curate q̃
his solẽnitatib⁹ interestis: ne
ab eterna solẽnitate separemi
ni. Quid enim prodest interesse
festis hoĩum: si deesse cõtingat
festis angeloꝝ. Ecce mũdus q̃
diligit fugit: sancti aũt isti q̃ꝝ
hodie mentionẽ facim⁹: florẽ
tem mũdũ mẽtis despectu cal
carũt. Tu. ℟. Concede nobis
dñe q̃sum⁹ veniã delictoꝝ ⁊ in
tercedentib⁹ sanctis tuis: quo
rũ hodie solẽnia celebramus.
Talẽ nobis tribue deuotionẽ
ut ad eoꝝ puenire mereamur
societatẽ. ℣. Adiuuẽt nos eo
rũ merita q̃s ppria impediunt
scelera: excuset intercessio accu
sat quos actio: ⁊ q̃ eis tribuisti
celestis palmã triũphi: nobis
veniã nõ deneges peccati. Ta
lẽ. Gl'ia. Talẽ. Te deũ lauda
mus. ℣. Orate p nobis omẽs
sci. Ad laudes aña. Scim⁹ q̃m
diligentib⁹ deũ oia cooperant
in bonũ: his q̃ fm ppositũ vo
cati sunt sci. Aña. Sapiẽtiã scõ
rum narrant populi: ⁊ laudeꝫ
eoꝝ pnũciat ois ecclesia. Aña.
Reddet de⁹ laborẽ scõꝝ suoꝝ
⁊ deducet illos i via mirabili.
Aña. Spũs ⁊ aĩe iustoꝝ hymnũ
dicite deo nr̃o alla alla. Aña.
Gl'ia hec ẽ oĩb⁹ scĩs ei⁹. Cap̃. ã
Hymn⁹. Ihũ saluator. ℣. Iu
stoꝝ aĩe i manu. Aña. In ciuita
te dñi ibi sonãt iugit' organa
scõꝝ ibi cinamomũ ⁊ balsamũ
odor suauissim⁹ canna coraꝫ
ibi angeli ⁊ archãgeli hymnũ
deo decantãt ante thronũ dei
alla. ps. Bñd. Orõ ut ã. Ad p
mã cap̃. Bñdictio ⁊ claritas.
℟. Ihesu xp̃e. ℣. Qui es co
rona scõꝝ oĩuꝫ. ℣. Iustoꝝ aĩe
Orõ. Da q̃sum⁹. In hac hora

Ad tertiã sextã ꝛ nonam Capitula breuia ꝛ Ꝟ. sicut de martyribus. Ad. vj. cap.

ET audiui numerũ signatoꝝ centuꝫ quadraginta quatuoꝛ milia signati ex oĩ tribu filioꝝ isrl'. Deo. Ad. ix. cap.

VIdi turbã magnã quaꝫ dinumerare nemo poterat: ex oĩbus gentibus: ꝛ tribubus ꝛ populis ꝛ linguis stantes ante thronũ dei. Deo. In secundis vesperis añ. Uirgaꝫ virtutis tue. ps. Dixit dñs. cũ reliqs infra de martyribus. Ꝝ Oĩs sancti ꝑ fidem vicerũt regna: operati sunt iusticiã: adepti sunt repromissiones. Obturauerunt ora leonũ ꝛ fortes facti sunt in bello. Ꝟ. In celestibus regnis sanctoꝝ habitatio est: ꝛ in eternũ reges eorũ. Obturauerũt. Gl'ia. Hymnus Xp̃e redẽptor. Ꝟ. Letamini i dño. Añ. Saluatoꝛ mũdi salua nos oĩs sctã dei genitrix vgo semꝑ maria ora ꝑ nobis ꝑcibus quoq; scõꝝ apl'oꝝ mrꝫ ꝛ confessoꝝ: atq; sanctarũ virginũ: suppliciter petimus ut a malis omnibus eruamur: bonisq; omnibus nunc ꝛ semper perfrui mereamur. ps. Magt. Finitis vesperis de oĩbus sanctis: dicant̃ imediate vespe pro defunctis solenniter. Et similiter matutinũ suo tempore cum noueꝫ lectionibus ꝛ suis Ꝝijs ac ceteris: ut supra post psalteriũ descriptũ est. Si tamen cõmemoratio ista defunctoꝝ euenerit in die dñica: totũ officiũ videlꝫ p̃me ꝛ scđe vespe ꝛ matutinũ cũ rel'. horis fiat de dñica. Sed finitis scđis vesperis diei dñice dicant̃ imediate vespere pro defũctis solẽniter: ꝛ similiter matutinũ cũ rel'. feria secunda sequenti. Completoriũ ut supra. ꝛ similiter infra octauã ꝛ in octaua suo modo. Infra octauã ꝛ in octaua solẽnitatis oĩum sanctoꝝ. Inuitatorium ut in die sancto. Añe vero ad nocturnos cuꝫ psalmis signatis ac Ꝝijs ꝛ Ꝟ. descriptis infra in officio octauarũ eiusdẽ festi: repetantur infra octauam suo modo iuxta continentiã rubrice generalis. Lectiones autẽ proprie vbiq; ut apparebit. Cetera omnia sicut in die sancto.

Infra octauã oĩum sanctorũ loco primo. L. j.ª

HOdie dilectissimi omniũ sãctoꝝ sub vna solẽnitatis leticia celebrem⁹ fest iuita

tem: quoꝝ societate celũ exul tat: quoꝝ patrocinijs terra letaꝰ: quoꝝ triũphis ecclesia sancta coronaꝰ: quorum cõfessio quanto est in confessione fortior: tanto est clarior in honore: quia dũ creuit pugna: creuit ⁊ pugnantiũ gloria ⁊ martyrũ triũphus multiplici passionum genere adornaꝰ. Tu aũt

O vere mater Lectio .ij.ª ecclesia quã sic honor diuine dignationis illumĩat: quam vincentiũ gloriosus martyrũ sanguis exornat: quam inuiolate confessionis candida induit virginitas. Floribus eiꝰ nec rose nec lilia desũt. In celestibus castris: pax ⁊ acies habent flores suos quibus milites xpi coronanꝰ. Tu autem domine. Lectio .iij.ª

Dei nãq; ineffabilis ⁊ imensa bonitas etiã hoc ꝓuidit: ut laboꝝ quidẽ tempus ⁊ agonis nõ extẽderet in hoc seculo: ne longũ faceret aut eternũ: sed breue: ⁊ ut ita dicam momentaneũ: ut in hac vita agones essent ⁊ labores: in illa vͦ que eterna est corona ⁊ premium meritoꝝ: ut labores quidẽ cito finirenꝰ meritoꝝ vͦ ꝓmia sine fine durarent. Tu. In fra octauam oĩum sanctoꝝ qñ de octaua fit officium: dicitur memoria de dñica: si eius officiũ nõ fuerit ꝓtermissũ: ⁊ etiã occurrentes suo mõ. Alie memorie nũc cessant: ratio patet: quia scilꝫ de oĩbꝰ sanctis agiꝰ officiũ. Quãdo aũt infra ipas octauas fit officium de dñica uel de festo: tunc ad laudes fit memoria de oĩbus sanctis ꝑ añ. Scimus qñ. ℣. Mirabilis deus. Item ad vs̃ per añ. Laudem dicite. ℣. Letamini in dño. Oratio. sicut in die scõ. Infra octauã oĩum sanctorũ de dictis sancti bernardi loco secundo. Lectio .j.ª

O Hierusalẽ ciuitas regis magni: scõꝝq; eius habitaculũ: qui ex adipe frumẽti satiat te: ⁊ quã fluminis impetus letificat: in qua nec pondus nec mensura. Mira ibi serenitas: plena suauitas: eterna securitas. Iaꝫ nõ est timor in finibꝰ tuis quia posuit dñs fines tuos pacẽ. Nullus intrat in te inimicus: nullus erit ibi metus. Tu. Lectio .ij.ª

O ciuitas hierusalẽ sanctorũ oĩum gloria: felix securitas: ⁊ secura felicitas atq; oĩo ꝑfecta iocũditas vbi purissimũ lumẽ

purissimis oculis intuebit. Ubi oēs bonū: et intelligūt et requirūt: intellectu pspicacissimi: et affectu paratissimi. ad audiēdam vocē sermonū dei. Tu.

O felix et vere gloriosa sanctorum societas: o sanctum cōuiuiū: o desiderabiles epule: vbi nimirū anxietas nulla nullū poterit esse fastidiū: quoniā satietas sūma: et sūmū ibi erit desiderium. O vere meridies: plenitudo feruoris et lucis solis statio: vmbrarū exterminatio: desiccatio paludum fetorum depulsio. Tu. L. iij.

Infra octauā oīum sanctorum loco tertio. Lectio. j.

Festinemus charissimi ad scōrum cōsortia quorum solēnitate letamur: ad locū tutum ad pastū suauiorē: vbi habitemus sine metu: habundemus sine defectu: epulemur absque fastidio. O qd nobis illic erit gaudij: vbi sine timore absque periculo: sine nota et tedio: sine suspitione et vitio habitabim*. Tu aūt dñe. Lectio. ij.

O felix ciuitas hierusalē: scōrū habitatio: in qua iustus dominū suū videbit ad volūtatem: habebit ad voluptatem: fruetur ad iocunditatem: in eternitate vigebit: in veritate fulgebit: i bonitate gaudebit: O ciuitas celestis: mansio secura patria totū continens qd delectat. Tu. L. iij.

O sanctorū ciuitas generosa quā gloriosa dicta sūt de te: oēs letanī in te in leticia et exultatione. Cuius aspectus pius: facies decora: eloquium dulce Delectabilis est ad videndum suauis ad anhelandū: dulcis ad perfruendū. Ibi deus p se placet: nec extra illum quicquam aliud querit: quia totū in illo inuenit quicqd desiderat. Tu.

De sancto emerico duce slauonie ad vesperas aā. Letare pānonia mater et nutricia celicum letitia tue prolis gaudia gaude et slauonia de tui ducis gloria: deo vota dulcia solue laude varia: ihesu bone pmia da de celi curia: populo psentia colenti solēnia. ps. Omnia laudate. Cap. Dedit dñs confessionem. infra de cōmuni. R. Ascendentem misere vallis ab exilio: sursum ducit iubilans angelorum contio: cōtradicens demonum cōfutat legio: celū scandit libere liber omni vitio. Sic emericus iungit sanctorum consortio. V.

Clara die celitus hec mirãda visio: cesaree presuli monstratur eusebio. Sic. Gloria. Sic.

Plaude parẽs Hymnus pãnonia de tam felici filio: cuius vĩtute varia: celũ replet gaudio. In te regum de germine dux emericus oritur ortus salutis semine deo cultore seritur. Ab ipsa pueritia deũ timere didicit: subtus pedum vestigia: cuncta terrena subicit. Conseruãs pudicitiã vite deuitat maculaꝫ: domãs cordis lasciuiã: spernit consortis copulã. Trino deo ꝛ simplici eiusqꝫ sibi filio cũ spiritu paraclito sit sempiťna gloria: Amen. ℣. Amauit eum. Añ. Aue flos nobiliũ sacre stirpis virgula: speculũ sublimiũ: scitatꝭ regula: salue spes hũiliũ: sidus sine macula: lucerna fideliũ: rubens mundi rosula: vale candẽs liliũ: pigmentoꝝ cellula: solamen flebiliũ: prece nobis sedula ꝯfer emerice ꝑmiũ repelle pericula. ps. Mgt.

Deus qui beatũ Oro emericum iuuenili flore nitentẽ: in sanctoꝝ confessorũ moꝝ consortiũ sublimasti: ꝑsta q̃sumus: ut quem tibi fecisti esse deuotũ: eius perpetuũ apud te sentiamus auxilium Per. Inuit. Confessoris emerici leta natalitia: ꝑ orbeꝫ mirifica celebret ecclia. ps. Venite. In primo nocturno añ. Legem dei iugiter beatus emericus nocte die meditans deo fit amicus. ps. Beatus vir. Añ. Disciplinam dñi puer apprehendit: ꝛ mẽte celestibus deuotus intendit. ps. Quare fremuerunt. Añ. Corpus negat subdere nocturno sopori: laudes vigil soluere curat creatori. ps. Dñe quid. ℣. Amauit eum. Lectio. j.

Beatus emericus dux slauonie gloriosus primogenitus sanctissimi stephani ꝑmi regis hungarie modico cõtentus sopore per singulas noctes cunctis se in lecto collocantibus ꝛ ut regiaꝫ decet sobolẽ duobus candelabris añ se lucentibus in psalmis deo decantandis vigilabat: ꝛ in vniuscuiusqꝫ psalmi fine veniam cum cordis contritione a deo postulabat. Tu autem domine. ℟. Ex regali prosapia dux emericus oritur de radice pius pia surculus progreditur. Et in patris proles via recto calle graditur.

℣. Sydus sole gignit̄ ⁊ odor ex libano: dum de rege nascit̄ dux emericus stephano. Et.

Pater aūt ei⁹ caute Lc. ij. Pid imo ⁊ occulte p rimaz parietis sepe ꝓspiciebat: nulli tamē suoꝝ manifestare volebat. Ubi cōsiderandus nobis est q̄ pie q̄ misericorditer nostre imbecillitati a deo ꝯsulit quādo sanctoꝝ suoꝝ vita nobis in exemplū dat. Tu. ℟. Rubū flāma cōprehendit cōprehensum nō incendit diuino miraculo. Sic emericū nō offendit ardor carnis sed defendit deus a periculo. ℣. Sic hyems laurū nō vrit nec rog⁹ aurum. Sic. Lectio. iij.

Quodā tpe cum beatus rex stephanus ad ecclesiā beati martini quaz ipse in sancto monte pānonie inchoauerat ⁊ egregia monachoꝝ congregatione decorauerat: vna cū filio causa oṙonis aduenit. Sed rex sciens pueri ꝑcellēs meritū: honorē qui eū decuit impēdit filio. Nā cum ꝑdicti fratres peracta ꝓcessione salutaturi regē accessissent ꝓ reuerētia filiū suū ꝑmisit ad salutandū. Tu. ℟. In egypto vanitatis nouus ioseph castitatis conseruando liliū. In se duplex tam etatis q̄ carnalis voluptatis edomat incendiū. ℣. Uirgo viuit illibatus virginis in gremio: igne non est estuatus ignis manēs medio In se. Gloria. In secundo nocturno añ. Uanitatē respuens heret veritati: falli doctēs homines: datos vanitati. ps. Cū inuocarē. Añ. Quia pie sobrie iuste conseruat̄ voluntatis domini scuto coronat̄. ps. Uerba Añ. O q̄ admirabileq̄ passibus sic tutis ꝑtrāsiuit iuuenis viaz iuuentutis. ps. Dn̄e dn̄s. ℣. Justū. Lectio. iiij.

Puer aūt emericus spiritu scō repletus prout diuina sibi reuelante gr̄a singuloꝝ merita nouerat: singulis inequalit̄ oscula distribuit. Alij siquidem vnum: alij tria. alij vo q̄nq̄: postremo vni septē oscula cōtinuauit. Quā rex ceteris intuentibus: pater eius tacite admirabatur. Post hec emericus a patre sciscitatus: singuloꝝ merita pertractans: quāto videlicet tpis spatio singuli in continētia perstitissent eā ꝯsideratione se plura alijs ⁊ pauciora ceteris oscula distribuit: cui vero septena: vir-

ginalez vitã pduxisse asseruit. Tu. ℟. In quadam basilica sanctus dat se pronũ: orãs fusis lachrymis ante dei thronũ mente tractat dño quid uel q̃le donũ offerat: e celitus hunc audiuit sonũ. Res grata virginitas hanc da mihi donuz. ℣. Spreta cepit protinus spe posteritatis custodire titulum sue castitatis. Res. L. v°

Huius aũt interne reuelationis veritas p beatũ regem posthmodũ comperta est. Post hec beat' emericus etate proficiens per virtutũ merita gloriosa sua semper augmẽtabat insignia. Cum vo quadã nocte orationi vacando: qd acceptabilius offerret deo penes se tractaret: vox diuina sic insonuit. Preclara est virginitas: virginitatẽ mentis et corporis a te exigo: hãc offer. In hoc psta pposito. Tu aũt. ℟. Puer igne celici suspẽsus amoris: mundi spernit gloriã pro spe melioris: diadema respuit labilis honoris: cõiugalẽ copulã cõtẽnit vxoris: Mẽte deo militat: dux vocat foris. ℣. Osculoꝝ nũero monachorũ merita: patri puer disserit, et pbat ita. Mente. L. vj°

Interea cũ ex paterna dispositiõe vgo nobilis beato emerico desponsata esset: et adducta ipse carnalẽ generationẽ: pposito virginitat' postponẽs ieiunijs corpus macerauit: et ne qua carnis titillatio ei dñaret: intacte sue cõiugis incorruptã seruauit virginitatẽ. Post hec plenus operibus virtuosis et sanctis adhuc in etate iuuenili feliciẽ migrauit ad dñm. Tu. ℟. Sũmi regis filius: nostri regis natũ de se specialiter ostendẽs amatũ Ne fallat malicia spiritũ beatum: de macula transtulit: sed non maculatũ: regno mutans stabili mobilem ducatuz. ℣. Ne uel leuem sentiat in vita reatum: vite dedit iuuenis finem properatũ. Ne. Gloria.

In tertio nocturno añ. Uite vitat maculam loquens veritatem: carnis vicit faculam p virginitatẽ. ps. Dñe quis. Añ. In virtute dñi emericus letat' quia vgo virgini xp̃o sociatur ps. Dñe in virtute. Añ. Uic innocens manibus et in corde mundus celi iunctus ciuibus gaudet letabundus. ps. Dñi ẽ terra. ℣. Non est inuentus.

Scd'm matheum.

In illo tpe: dicebat ihesus phariseis. Sunt eunuchi q de vtero matris sic nati sūt. Et sunt eunuchi qui facti sunt ab hoībus. Et sūt eunuchi qui seipsos castrauerunt ꝓpter regnū celoꝝ. Et reliq. Lectionis eiusdē.

Triplex ē gen⁹ eunuchoꝝ: duo carnaliū et tertiū spirituale. Duob⁹ primis nullū debet̄ ꝑmiū. Tertio generi ꝓmittit̄ quia cū viri eē possint: volūtate fiūt eunuchi In primo genere sūt eunuchi q taz frigide nature dicunt̄ ut libidine non appetāt. In secundo genere sunt: qui uel abscidunt̄: uel p ꝑsuasionē hereticā simulāt castitatē. Tu. ℟. Uirū ligat p peccatis papalis snīa: q lorica corpus cingat hac cū pnīa: loca sacra lustret ꝑgens p terrarū spatia. Penitenti nobis sic parcat diuina clementia. ℣. Hinc pro signo dat̄ reo sui ferri fractio q concessa sit a deo peccati remissio Penitenti. L. viij.

Nulli aūt eoꝝ ꝓmittit̄ premiū: nisi his q se castrāt ꝓpter deū. Unde infert hortādo dn̄s milites suos. Qui pōt ↄ capere capiat: ut vnusqsq cōsideret: vtrū virginalia possit implere ꝑcepta. Tu. ℟. Currit eger spiritalis causa medicaminis ora rigat vtriusq gemens imbre luminis: fert in membris pondus ferri: mēte massam criminis. Passim qrit nil inuenit sperati solaminis. ℣. Per emerici confessoris sanctissima merita: taz penarum q culparum relaxant debita. Passim. L. ix.

Merito fratres beat⁹ dux emericus ꝑmissum est assecutus ꝑmiū qui se: sicut ex supioribus apparet castrauit ꝓpter deum: et amore dei: mūdanis ac transitorijs pretulit: cōsiderans ea esse nulla. De qbus beatus bernardus sic scribit. Fallax mundi glīa digne respuit: quia flos feni vap or: ad modicum apparens. Ipse eius qualiscūq status nonne plus anxietatis q iocunditatis habet. Tu. ℟. Ascendentē. a. in vespis. ℣. Ora pro nobis Ad laudes an̄. In hac die leticie: mater plaudat ecclesia sanctus emericus hodie viaz mutauit patria. An̄. Hic salutis semita vite iuniorum: via morum inclyta turbe seniorum. An̄. Joseph fugit dominam crimen detestatus: iste

suā feminam causa celibatus
Añ. Quasi dauid deijcit fun-
da philisteū: dum de carne ꝑ-
ficit emericus tropheum. Añ.
Res est mira penitus ꝙ ꝓ vim
virtutis superatꝰ funditus ar-
dor iuuētutis. Añ. Dulcis dei
spūs cuiꝰ magistratu dux eme
ricus ꝓditus vite celibatu: cō-
seruatus penitus extat a rea-
tu nos vere medullitus eius ꝑ
ꝓcatu celiqꝫ diuinius dotes
incolatu. ℣. Benedictus. Añ.
O norma iusticie: limes equi-
tatis: decor innocentie: lima
puritatis: gēma pudicitie: flos
virginitatis: castrū castimōie
cāpus charitatis: regē cernēs
glorie regno claritatis: in loco
miserie nobis collocatis: de-
fer donū gratie gratis ꝛ ingra
tis. ꝑ Mgt. De sancto leo
nardo cōfessore ꝛ orō ꝓ mēoria

MAiestati tue q̄s dñe san
ctissimi confessoris tui
leonardi nos pia iugiter com
mendet orō: ꝛ quē quotidia-
no veneramur officio: ipsius
suffragio subleuemur optato
Per. Infra octauā oīum
sanctoꝝ loco. iiij. L. iᵃ

QUanta fratres sūt in ce-
lesti patria gaudia i scō-
rum consortio: oculus non vi
dit nec auris audiuit: nec i cor
hoīs ascendit: quanta ibi cla-
ritas: quanta suauitas: ꝛ quā-
ta iocunditas: quādo deū fa-
cie ad faciē videbimꝰ: qui est
lux illuminatoꝝ: requies exer
citatoꝝ: patria redeuntiū: vi-
ta viuentiū: ꝛ corona vincen-
tium. Tu. Lectio. ijᵃ

PRemiū grāde est videre deū
viuere cū deo: viuere de deo:
eē cū deo: q erit oīa in oībus:
hr̄e deū q est sūmū bonū. Et
vbi ipe est ibi ē felicitas sūma
magna iocūditas. Uera liber
tas: pfecta charitas: ꝛ secura
eternitas. Tu. L. iijᵃ

In celesti patria ꝛ sic i scōꝝ
ꝯsortio: est vera leticia: plena
scia: oīs pulchritudo: ꝛ oīs be
atitudo: ibi pax: pietas: boni-
tas: lux: virtus: honestas: gau
dia: letitie: dulcedo: vita phē-
nis: glīa: laus: reges: amor ꝛ
cōcordia. Tu. Infra octauā
oīum scōꝝ loco quīto. L. iᵃ

OCiuitas scōꝝ gl'osa deū
sūt de te. Ibi eni erit oīuꝫ
vna lingua: iubilatio indefes
sa: vnus affectus: amor eter-
nus patebit veritas: implebit
charitas: ꝛ erit integra corpis
ꝛ aie societas. Fulgebit sicut sol
hūanitas glorificata qūa erit

& cõcordia carnis & spūs sanitas angelorum & hominū vnum erit gaudiū. Tu autē. L. ij.

Nō erit i illa celesti patria diuersitas linguarum: sed pacifica concordia morum & affectuū. In torrente illi⁹ voluptatis nihil vltra appetet cumulata facietas. Ibi siquidē erit cumulus felicitatis: supeminēs gloria & supabūdans leticia. Illuc itaq3 festinare debem⁹ vbi semp viuem⁹ & vbi nunq3 amplius mori timebim⁹. Tu aūt.

Qualis tunc putas L. iij. erit splēdor animarū: qn solis splendorē habebit lux corporū: Nulla erit ibi tristicia: nulla angustia: non est ibi fames nec sitis: nec frigus nec estus: nec lassitudo ieiunij: nec vlla tentatio inimici: nec peccandi volūtas: nec delinquēdi facultas: sz totū leticia totū exultatio possidebit. Tu. De sanctis quatuor coronatis martyrib⁹ pro memoria. Oratio.

Presta qs. o. d. ut qui gloriosos mrēs claudiū nicostratū: simphorianū: castoriū atq3 simpliciū fortes in sua passiōe cognouim⁹: pios apd te in nostra intercessiōe sentiamus. Per. In octaua omniū sanctorum Inuitatoriū. Regē regum dñm. ps. Venite. In primo noctur. añ. Nouit dñs viā iustorum qui in lege eius meditant die ac nocte. ps. Btūs vir añ. Mirificauit dñs sanctos suos & exaudiuit eos clamantes ad se. ps. Cū inuocarē. añ. Admirabile est nomē tuū domine: q3 gloria & honore coronasti sanctos tuos & ↄstituisti eos sup opa manuū tuarū. ps. Dñe dñs nr. ℣. Letari in dño

Considerem⁹ fra L. i. tres charissimi inclytā celestis vrbis festiuitatē: inquantū cōsiderare possibile est. Vt eni vere est: nullus cōprehendere sufficit sermo. Quid hac vita beatius: vbi nemo ledit: nemo irascit: nemo inuidet: cupiditas nulla exardescit: nullū ibi desideriū: nulla honoris pulsat aut potestatis ambitio Nullus ibi diaboli metus: insidie demonū nulle: terror gehēne procul. Tu. ℟. Hodie dilectissimi omniū sctorum subvna solēnitate celebrem⁹ festiuitatem: quos terra editos: pciosus xpi sanguis gratuita pietate ad celestia euocauit. Quorum societate celum exultat: quorū patrocinijs terra letat: quorū

triūphis ecclia sancta corona tur. ℣. Ad eoꝝ ꝗsocietatē toti virib⁹ anhelem⁹: ut cū eis esse ꝛ ad xp̄m venire mereamur. Quoꝝ triūphis. Lectio. ij.

In scōꝝ gloria viget ingis splendor: nō iste q nūc est: ſʒ tanto clarior quāto felicior: qꝛ ciuitas ut legit illa: nō egebit lumine solis: ſʒ deus oīpotens illumiabit eā: et lucerna ei⁹ est agn⁹: vbi scī fulgebūt ut stelle in ꝑpetuas eternitates: ꝛ sic splendor firmamēti q erudiūt multos. Tu. ℟. Uidi turbam magnā quā dinumerare nemo poterat ex oīb⁹ gentib⁹ ꝛ tribub⁹ ꝛ pplīs ꝛ linguis stantes an̄ thronū in ꝯspectu agni Amicti stolis albis ꝛ palme in manib⁹ eoꝝ. ℣. Et vidi ꝛ audiui numerū signatorū centū q̄draginta quatuor milia signati. Amicti. Lectio. iij.

In illa glīosa patria nō est senect⁹: nec senectutis miseria: dū oēs occurrūt in viruꝫ ꝑfectū: in mensurā etatis plenitudinis xp̄i. Uerū super hec omia est consociari angeloꝝ ꝛ archangeloꝝ cetibus: thronis etiā ꝛ dn̄ationib⁹ ꝑncipatib⁹ ꝛ potestatib⁹ oīuꝫꝗ celestiū supernarūꝗ virtutū cōtubernijs ꝑfrui: ꝛ intueri agmina scōꝝ splendidi⁹ siderib⁹ micantia. Tu. ℟. O q̄ gloriosū ē celestiū virtutū cōtubernijs ꝑfrui: ꝛ intueri agmina scōꝝ: splendidi⁹ siderib⁹ micantia: ꝑriarcharū fide fulgentia: ꝓphetaꝝ spe letantia: apl̄orū solēnitate orbē iudicātia: martyrū purpureis victorie coronis lucētia Uirginū q̄ꝫ coruscātia serta gestātes inspicere. ℣. Ad hos q̄ tota auiditate ꝑpeream⁹: ut cū eis eē: ꝛ ad xp̄m ꝑuenire possim⁹. Uirginū q̄ꝫ. Glia. In. iij. noct. An̄. Dn̄e qui ꝑati sūt iusticiaꝫ habitabūt in tabernaculo tuo requiescēt in mōte scō tuo. Ps. Dn̄e qs. An̄. Hec ē generatio querentiū dn̄m: querentiū faciē dei iacob. Ps. Dn̄i est terra. An̄. Letamini in dn̄o ꝛ exultate iusti: ꝛ gloriamini oēs recti corde. Ps. Beati quoꝝ. ℣. Exultent iusti in. L. iiij.

De rege aūt qui hoꝝ medi⁹ residet dicē vox nulla sufficit. Effugit eni oēm sensum hūane mētis: decus illud illa pulchritudo: illa virt⁹: illa glīa: illa magnificētia: illa maiestas. Ultra eni oēm sanctoꝝ glīa est ipsi⁹ inestimabilē aspicere cōspectū: ꝛ splendore ma

iestatis eius irradiari. Tu. ℟. Beata vere mater ecclia quaꝫ sic hono: diuine dignatiōis illuminat. Quā victoriosoꝝ gloriosos martyrū sanguis exornat: quā inuiolata confessionis candida induit virginitas. ℣. Florib⁹ ei⁹ nec rose nec lilia desunt. Quā. Lectio .v⁹.

Qualc erit illa frēs charissimi istoꝝ glia: q̄ grandis scōꝝ leticia: cum vnaqueqꝫ facies fulgebit ut sol: cū ordinibus distinctis: pplm suū dn̄s in regno pr̄is sui ceperit recensere: ꝛ meritis atqꝫ opib⁹ singulorū p̄mia pmissa restituere: p terrenis celestia: p tpalib⁹ sempiterna: p modicis magna prestare: adducere scōs in visionē paterne glie: ꝛ facere in celestibus considere. Tu. ℟. Redemisti nos dn̄e deo in sanguine tuo ex oī tribu ꝛ lingua ꝛ pplo ꝛ natiōe. Et fecisti nos deo regnū ꝛ sacerdotes ꝛ regnabunt sup terrā. ℣. Et ceciderūt in faciem suā ꝛ adorauerunt eum. Et fecisti. Lectio .vi⁹.

Hec igiť fratres charissimi inhereant firmiter sensibus nostris: hec teneanť plena fide: hec toto corde intelligantur: hec indesinentiū operum magnanimitate acquirāť. Regnū celeste aliud nō q̄rit precium: nisi teipsū. Tantū valet quātū es tu. Te da: ꝛ habebis illud. Ad quod nos perducat domin⁹ noster ihus xp̄s: qui ē decus ꝛ corona sanctoꝝ oīuꝫ. Tu aūt. ℟. Laudē dicite deo nostro omnes sancti ei⁹ ꝛ qui timetis deum pusilli ꝛ magni quoniā regnabit domin⁹ de⁹ noster oipotens. Gaudeamus ꝛ exultemus ꝛ demus gloriaꝫ deo. ℣. Gaudete ꝛ exultate: qm̄ noīa vestra scripta sunt in celo. Gaudeam⁹. Gloria. In tertio noctur. añ. Timete dominū omnes sancti eius quoniam nihil deest timentib⁹ eū ecce oculi domini sup iustos ꝛ aures eius in preces eorū. p̄s. Benedicā. Añ. Domine spes sanctorū ꝛ turris fortitudinis eoꝝ: dedisti hereditatē timentibus nomen tuū: ꝛ inhabitabunt in tabernaculo tuo in secula. p̄s. Exaudi de⁹ deprecationem. Añ. Domine de⁹ virtutū: beati omnes qui sperant in te: non priuabis bonis eos qui ambulant in equitate i secula seculorū laudabunt te. p̄s. Q̄ dilecta. ℣. Iusti autem in ppetuū. Scd̄m matheū.

In illo tpe: Uidēs ihesus turbas ascendit in montē. Et cū sedisset accesserūt ad eū discipuli ei⁹. Et aperiēs os suū docebat eos dicēs. Beati pauperes spū: qm̄ ipsoꝝ est regnū celoꝝ. Et reliqua. Omel' beati leonis pape. Lectio. vij⁹.

Predicāte dilectissimi domino ihū xp̄o euangeliū regni: ⁊ diuersos ꝑ totam galileā curante languores in oēm syriā se virtutū ei⁹ fama diffuderat: ⁊ multe ex vniuersa iudea turbe ad celestē medicū confluebāt. Quia eni tarda ē hūane ignorātie fides ad credenda q̄ nō videt: ⁊ speranda q̄ nescit: oportebat diuina eruditione firmandos: corporeis bñficijs ⁊ visibilib⁹ miraculis incitari. Tu. ℟. Beati ꝗ psecutionē patiūt ꝓpter iusticiā qm̄ ipsoꝝ est regnū celorū. Beati pacifici qm̄ filij dei vocabunt. ℣. Beati mūdo corde qm̄ ipsi deū videbūt. Beati. L. viij⁹

At ꝗ exteriores medelas dn̄s ad interiora trāsferret remedia: ⁊ post sanitatem corporū curatiōes operaret animarū segregat⁹ a circūstantibus turbis: se cessū vicini mōtis ascendit: ⁊ aduocatis apostolis quos sublimiorib⁹ institutis ībueret: docebat eos dicens. Beati pauꝑes spū: quoniā ipsoꝝ est regnū celoꝝ. Tu. ℟. Beati pauꝑes spū qm̄ ipsorū est regnū celoꝝ. beati mites qm̄ ipsi possidebūt terrā. beati qui lugēt qm̄ ipsi cōsolabunt. Beati qui esuriūt ⁊ sitiūt iusticiā: qm̄ ipsi saturabūt. ℣. Beati misericordes qm̄ ipsi miam cōsequent. Beati ꝗ esu. L. ix.

Cum igit ait. Beati pauperes spū: ostendit eis regnū celoꝝ tribuendū: q̄s humilitas cōmendat aioꝝ magis q̄ꝫ indigentia facultatū. Dubitari aūt nō pōt q̄ humilitatis ist⁹ bonū: facili⁹ pauꝑes q̄ꝫ diuites assequunt: dū ⁊ illis ī tenuitate amica ē mansuetudo ⁊ istis ī diuitijs familiaris elatio. Tu. ℟. Cōcede nobis domine cū laudib⁹ ⁊ ceteris ut. s. in die sancto suo mō. De s. theodoro [illegible] mr̄e. Oratio.

Deus qui nos beati theodori mr̄is tui [illegible] confessione gloriosa circūdas ⁊ ꝓtegis: p̄sta nobis ei⁹ imitatione ꝓficere ⁊ oratione fulciri. Per. Lectio. j⁹.

Beat⁹ theodorus [illegible] tpe maximiani imperatoris

tentus est in ciuitate amasia: et cū eo multi alij tyrones: et cō-pellebāt ad imolandū idolis. Sz cū ipse esset fidelis et plen⁹ spū sancto stans i medio legionis dixit. Quia ego xpian⁹ sū: et imolare reprobis simulachris preceptū nō accepi: habeo regē meū xpm in celis. Deinde dixit ei preses. Sacrifica dijs: et eruere te ab his tormētis. Theodor⁹ ridit. Neqꝫ tibi acquiesco: neqꝫ penas tuas ptimesco: me eni expectatio bonoꝝ inuitat. Tu autē. Lectio. ij⁹.

Iterū preses dixit theodoro. Acquiesce mihi absqꝫ tormētis et sacrifica dijs: ut scribā orbis terraꝝ dñis: pōtificē theodorum fieri: et honores ab eis nō minimos accipe: et cōfessor noster eris. Beat⁹ theodorus aspiciens in celū dixit ad presidē. Etiā si carnes meas igne cremaueris: donec fuerit spiritus meus in narib⁹ meis: non negabo dñm deum meū. Tu. L. iij⁹.

Uidens pses qz nō posset p tormenta supare sancti mrīs tolerantiā: dedit aduersus eum sententiā dicens. Theodorū nō obtempantē pceptis inuictissimoꝝ principum credentē vo in dñm xpm q crucifix⁹ est: iubeo igni tradi. Statim aūt ut dictauit sniam cum vbo et iussu pficiebāt. Beatus vo martyr cum esset in medio flāme sine afflictione: tandem laudans et glorificās deū: reddidit spiritū xpo dño nro. Tu

De sancto martino papa mre p memoria. Oratio.

Deus q nos cōcedis beati martini mrīs tui atqꝫ pōtificis natalitio pfrui: ei⁹ nos tribue meritis adiuuari. Per.

De scō martino turonoꝝ episcopo ad vā. añ. Dñe deus nr cui⁹ gratia beat⁹ martin⁹ tres mortuos resuscitauit: cōcede ppiti⁹ ut p ei⁹ interuentū a morte aie resuscitari mereamur ps Oia laudate. Capłm Ecce sacerdos. R. Martin⁹ sacerdos dei cui post aplos tantā grām dñs cōtulit: ut tres mortuos suscitaret et alias vtutes pclaras ostēdit. Et int alios cōfessores et mrēs ut rosa fulget in gallia V. Corpe quidē vgineo blandum habebat eloquiū grauis erat in morib⁹ intēta mente celo suspens⁹ ē. Et. Glia. Hymn⁹

Martine cōfessor dei valēs vigore spūs: carnis fatiscens artub⁹: morti future pscius. Qui pace xpi affluens

in vnitate spūs: diuisa mēbra ecclesie: paci reformās vnice. Quē vita fert pbabilez quem mors crūēta nō ledit: q callidi versutias i hora mortis derogas. Hec plebs fide promptissima medi diei gaudia: votis colit celestib⁹ adesto mitis oib⁹. Per te quies sit tempoꝝ: vite det solatiū: pacis redūdet cōmodū: sedet oē scandalū. Ut charitatis spū sic affluam⁹ sui cem: q̄ cordis cū suspirijs xp̄m sequamur intimis. Qui letaris cū angelis: exultas cū archangelis: triūphas cū aplis in secułoꝝ seculis. Amen. ℣ Amauit eū dñs. Añ O beatuz virū cu⁹ aīa paradisū possidet: vnde exultāt āgeli: letanē archāgeli: chorus scōꝝ pclamat: turba v̄ginū iuitat mane nobiscū in eternū. ps Mgt. Oratio.

Deus q ɔspicis qꝛ ex nulla nr̄a virtute subsistim⁹ concede ꝓpiti⁹ ut intercessione bt̄i martini cōfessoris tui atq͂ pontificis contra oīa aduersa muniamur. Per. Continuet.

Presta q̄s oīs deus: ut q beati mēne mr̄is tui natalitia colim⁹: intercessiōe ei⁹ in tui nois amore roboremur Per. Inuitatoriū. Adorem⁹ xp̄m regē. Qui etna scā martinū coronauit glīa. ps. Uenite. In p̄mo noct. añ Sanctus martin⁹ obitū suū longe añ p̄sciuit: q ⁊ discipulos in vnū cōgregauit: atq͂ sui dissolutionē iminē p̄dixit. ps. Beat⁹ vir. Añ Cū repente virib⁹ corporis cepit destitui: tūc meror ⁊ luct⁹ oiuz vox plangentiū: vnaq͂ precantiū ne pastor oues deseras. ps. Quare fre. Añ Scim⁹ quidez te pater desiderare xp̄m: s; salua sūt tibi p̄mia tua: nr̄i poti⁹ miserere q̄s deseris pater. ps. Dñe quid. ℣ Amauit eū dñs

Martin⁹ sabarie Lc. i.
pānonioꝝ opido oriūdus fuit: s; intra italiam ticini alit⁹ est: parentib⁹ nō infimis gentilib⁹ tñ. Pater eius miles primū: post tribun⁹ militū fuit Ipse armatā militiā in adolescentia secut⁹ sub rege cōstantino: deinde sub iuliano cesare militauit: nō tñ sponte: qꝛ a p̄mis fere annis diuinā potius seruitutez sacra illustris pueri spirauit infantia. Nā cuz esset annoꝝ decē: inuitis parentib⁹ ad ecclesiā cōfugit: seq͂ cathecuminū fieri postulauit. Cum v̄o esset annoꝝ. xii. heremū cōcupiuit. Tu. R. Hic est martinus elect⁹ dei pontifex: cui dominus post aplos tantā grām

ɔferre dignat⁹ est. Ut in virtute trinitatis deifice: mereret̃ fieri triũ mortuorũ suscitator magnificus. ℣. Scẽ trinitatis fidem martin⁹ cõfessus est. Ut.

SEd cũ edictum L. ij⁹. esset a regib⁹: ut veteranoꝝ filij ad militiã scriberent̃ ꝓdente pr̃e: q felicib⁹ ei⁹ actib⁹ inuidebat: cũ esset annoꝝ quindecim: captus sacramẽtis militarib⁹ implicit⁹ est. Trienniũ fere an̄ baptisma: i armis fuit integer tñ ab his vitijs quibus illud hoĩuꝫ gen⁹ implicari solet. Multa illi circa cõmilitones benignitas: mira charitas patiẽtia vo atq; hũilitas: ut iã illo tp̄e nõ miles ſꝫ monachus putaret̃. Tu. ℟. Dñe si adhuc pp̄lo tuo sũ necessari⁹. Nõ recuso laborẽ fiat voluntas tua. ℣. Dñe si adhuc in eodẽ labore me esse ꝓcipis numina tua deuotius implebo. Nõ recuso.

INterea irruenti L. iij⁹. bus intra gallias barbaris iulian⁹ cesar coacto in vnũ exercitu donatiuũ cepit erogare milib⁹. Inter q̃s martin⁹ dixit: donatiuũ pugnatur⁹ accipiat: xp̄i ego miles sũ: pugnare mihi nõ licet. Ad hec iulianus infremuit dicens eũ metu pugne nõ religionis grã detrectare militiã. At martin⁹: si hoc inquit ignauie ascribit̃ non fidei: crastina die an̄ aciẽ inermis astabo: ⁊ in noĩe dñi iħu signo crucis nõ clypeo ꝓtect⁹ aut galea: hostiũ cuneos penetrabo securus. Tu. ℟. O beatũ virũ martinũ antistitẽ. Qui nec mori timuit nec viuere recusauit. ℣. O virũ ineffabileꝫ nec labore victũ nec morte vincendũ. Qui. Glia. In. iij⁹ noct.

An̄. Dñe iã satis est q̄ hucusq; certaui: ſꝫ q̃d ipse iusseris militabo: at si parcis etati bonũ ẽ mihi: hos quib⁹ timeo ipse custodias. ps. Cum inuocare. An̄. Artus febre fatiscẽtes spiritui seruire cogebat: stratuq; suo illo nobili recubãs: nec terrã videre iã dignat⁹ est: celo tot⁹ inhiabat. ps. Uerba mea. An̄. Sinite me inq̃t celum vidẽ: ut sp̄us dirigat̃ ad dñm: nihil in me reperiet inimic⁹: ſꝫ sin⁹ abrahe me suscipiet. ps. Domine dominus. ℣. Justũ deduxit dominus ꝑ vias. L. iiij⁹

EXinde ŕlicta militia sctm hylariũ pictauien. episcopum adijt ⁊ apud eum aliq̃diu cõmorat⁹ est. Abinde patriã repetẽs: matrẽ gentilitatis

absoluit errore: patrē i malis
reliquit pseuerantē. Tandē in
italiā reuersus: mediolani si-
bi monasteriū statuit: vbi ab
hereticis diuersis affect⁹ iniu-
riis: de ciuitate exire coact⁹ est
Ne aūt lucerna dn̄i lateret sub
modio: domis disponēte: ad
ep̄atū thuronice eccl̄ie assum-
ptus est. Tu. R. Oculis ac ma
nibus in celū semp intent⁹ In
uictū ab orone sp̄m nō relaxa
bat. V. Dū sacramenta offer-
ret beat⁹ martin⁹ globus igne⁹
apparuit sup caput ei⁹. Inuictū.

Acceptto itaq; L. v.
ep̄atū idē pseuerabat q
pri⁹ fuerat. Eadē i corde eius
humilitas: eadē in vestitu ei⁹
vilitas erat: atq; ita implebat
ep̄i dignitatē: ut nō tn̄ p̄positū
monachi virtutēq; desereret. Hic
scūs vir obitū suū longe ante
p̄sciuit: dixitq; fratrib⁹ dissolu
tionē sui corporis iminē. Itaq;
cū p aliquot dies vi febriū te-
neret: nō tn̄ a dei ope cessabat
Oculis ac manib⁹ i celū semp
intent⁹ inuictū ab orone spiri
tū nō relaxabat. Plenus igit
opib⁹ sctis octogesimo p̄mo
etatis sue anno: feliciť migra-
uit ad xp̄m. Tu R. Beat⁹ mar
tin⁹ obitū suū longe an̄ p̄sciuit
dixitq; fratrib⁹ dissolutionem
sui corporis iminē: q: indicauit
se iā resolui. V. Uirib⁹ corporis
cepit repente destitui: conuoca-
tisq; frib⁹ in vnū dixit. Dissolu.

Transijt aūt vir L. vi.
beat⁹ media nocte dn̄ica
Multi vo in ei⁹ trāsitu voces
audierūt in celo psallētiū an-
gelorū. De h̄ glioso scō sic scri-
bit felix ambrosi⁹. Beat⁹ mar-
tinus p̄fani erroris templa de
struxit: vexilla pietatis erexit.
mortuos suscitauit: ab obses-
sis corporib⁹ demonia seua ex-
clusit. Qui ita pfect⁹ inuent⁹ ē:
ut xp̄m texit in paupe: ⁊ veste
quā egen⁹ acceperat: mūdi in-
duit dn̄m. O clamidis gliosa
diuisio q̄ militē texit ⁊ regem.
O inestimabile donū: qd ve-
stire meruit deitatem. Tu. R.
Dixerūt discipli ad beatū mar
tinū: cur nos p̄r deseris aut cui
nos desolatos relinquis. In-
uadēt eni gregē tuū lupi rapa
ces. V. Scim⁹ quidē te deside
rare xp̄m sꝫ potius misereri
deseris. Inuadēt. Gla. In ter
tio noct. an̄. Media nocte do
minica scūs discessit cui celi ci
ues mox obuiāt: multi audie-
rūt voces in sublime: q ⁊ vitro
purior: lacte candidior: carne

q3 monstrat⁹ gēma sacerdotū. ps. Dñe gs. Añ. Glorificati hoīs viderūt gloriā q affuerūt: naz caro quā ciniſ semp obtexerat ita resplenduit: ut qddā resurrectionis dec⁹ et extincta pferret. ps. Dñe i vtute. Añ. Adest multitudo monachoꝝ et virginū hic speciali glīe pcipue flebant: cum sentirēt magis esse gaudendū: si rationē vis doloris admittēt. ps. Dñi est terra. ℣. Nō est iuent⁹. Omel. Sint lumbi vri. infra de coi. ℟. O beatū virū in cui⁹ trāsitu scōꝝ canit numer⁹. Angelorū exultat chor⁹: oīuzq celestiū virtutū occurrit psallentiū exercit⁹. ℣. Martin⁹ hic paup et modicus celū diues ingrediť. Angeloꝝ. ℟. Martin⁹ abrahe sinu let⁹ excipiť: martin⁹ hic paup et modic⁹ Celū diues ingreditur hymnis celestib⁹ honorať. ℣. Martin⁹ eps migrauit a seculo viuit in xpo gēma sacerdotū. Celū. ℟. O quant⁹ erat luctus hoīuz: quāta pcipue merentiū lamēta monachorum. Quia et piū est gaudē martino et piū est flere martinū. ℣. Bti viri corp⁹ vsq ad locum sepulchri hymnis canora celestib⁹ turba psegť dicēs. Quiā. Glia

℣. Ora p nob. Ad laudes añ. Dixerūt discipuli ad beatum martinum: cur nos pr deseris aut cui nos desolatos relinqs inuadēt eni gregē tuū lupi rapaces. Añ. Dñe si adhuc populo tuo sū necessari⁹ nō recuso laborē fiat volūtas tua. Añ. O virū ineffabilē nec labore victū nec morte vincendū q nec mori timuit nec viuere recusauit. Añ. Oculis ac manib⁹ i celū semp intent⁹ iuictū ab oratione spiritū nō relaxabat alla alla. Añ. Martin⁹ abrahe sinu let⁹ excipiť: martin⁹ hic pauper et modic⁹ celū diues ingrediť: hymnis celestib⁹ honorať. Capitulū. ŏ. Hymn⁹. Jhu redēptor. infra de coi. ℣. Os iusti. Añ. O quant⁹ luct⁹ hoīuz quāta pcipue lamēta monachoꝝ et virginū chor⁹: qz piū est gaudere martino: et pium est flere martinuz. ps. Bñdict⁹. Orō ut ŏ. In secūdis vs. añe. de laudib⁹. ps. Dixit dñs. cū reliquis Capitulū. ŏ. ℟. O pŝul xpi martine thuronoꝝ patrone gloriosissime signo et virtute clare audi pces coram te fusas. Et fac nos eternali choro iungi. ℣. Precib⁹ q tuis adesto calamitatib⁹ qb⁹ grauamur. Et. Glia.

Hymn⁹ et. ℣ .ii. Añ. O beatu pontificẽ q totis viscerib⁹ diligebat xp̄m regẽ et nõ formidabat imperii principatũ: o martine dulcedo medicamentũ et et medice: o sãctissima aïa quã et si gladius psecutoris nõ abstulit: tñ palmã martyrij non amisit. ps. Magt. Oro. ũ. Infra octauã et in octaua festi bti martini recitant añe ad nocturnos suo mõ sicut infra i octauis ei⁹ dẽ sũt posite: lectiones autẽ sequẽtes in suo ordine: cetera sic in festo suo. ũ. Infra octauã ergo loco primo. L. i.

O Tpe quo beat⁹ martin⁹ ad ep̄atũ sedis thuronice pstolabat: nec exire de suo monasterio facile poss; iduci. Ruricius quidaz ex ciuib⁹ vxoris languore simulato ad genua eius puolutus ut egrederetur obtinuit. Post hec positus i itinere ciuiũ turmis sub quadaz custodia ad ciuitatẽ vsq; deducit. Tu autẽ. Lectio .ii.

Mirũ in modũ incredibilis multitudo nõ solũ ex illo oppido: s; etiã ex vicinis vrbib⁹ ad suffragia ferẽda cõueniũt: vna omniũ volũtas: eadẽ vota: eademq; sententia: martinũ episcopatu esse dignũ: felicẽ fore tali ecclesiã sacerdote. Jaz vo sumpto episcopatu qualis psliterit non est facile enarrare. Tu autẽ dñe. Lectio .iii.

Si igit facta huius sãctissimi viri vbis explicari utcũq; possent: tñ interiorẽ vitaz illius et quotidianã cõuersationem et animũ celo semp intentũ: nulla vnq̃ explicabit oratio. Plenus nãq; auctoritatis et gratie ita implebat ep̄i dignitatez: ut tñ ppositũ monachi virtuteq; nõ desereret. Tu autẽ. Infra octauaz qñ expedit fit ad laudes memoria n añaz Dixerũt discipuli. ℣. Os iusti. Ite ad vs. p añam O virũ ineffabilẽ. ℣. Amauit eũ dñs. Oratio. ũ. De sancto bricio ep̄o cõfessore ad Magt añ. Post discessum beatissimi martini ep̄i beatus bricius cathedrã ep̄alẽ suscepit. ps. Magt. Oratio.

Deus qui nos hodie beati bricij cõfessoris tui atq; pontificis gloriosa facis celebritate gaudere: tribue quesum⁹: ei⁹ nos semp piis defensionibus muniri: et orationib⁹ adiuuari. Per. Lectio .i.

Ibit p⁹ discessũ beati martini ep̄i incompabilis viri sanct⁹ brici⁹ in ep̄atũ succedit

At vo hic cu esset iuuenis: scõ martino viuenti: multas fere-bat insidias: eo q tūc eos faci le sequeret. Nā dum quidā in firmus a beato martino medi cinā expeteret: bricti⁹ cū requi siuit qd vellet. Cui cum agiret suū ꝓpositū: dixit. Si delirum illū queris respice emin⁹: ecce celū solite sicut amens respicit Tu autē. Lectio.ij⁹.

Cūq pau⁹ ille qd petierat a beato viro impetrasset: beatus martin⁹ brictū diaconū ita al loquit. En ego bricti delir⁹ ti bi videor? Cõfusus ille hoc se dixisse negauit. At sanct⁹ mar tin⁹ ait. Nonne aures mee ad os tuū erāt: cū hoc eminus lo quebaris? Amen dico tibi: q obtinui apud deū ut post me ad pontificat⁹ honorē accede res: sz noueris te i epatu: mul ta aduersa passurū. Tu. L.iij⁹

Adeptō gͤ epatu r oratiōi va cabat: q quāq esset sugbus r vanus: cast⁹ tn erat in corpore Tricesimo tandē ordinatiōis sue ãno orit cõtra eū lamenta bile crimē. Nā mulier ad quā cubiculari ei⁹ vestimēta defe rebant ad abluendū: concepit r pepit. Hoc crimen ppl̃s in epm retulit: volentesq eū lapidare dicebāt. Diu pietas sci marti ni tuā celauit luxuriā: nec nos diuti⁹ deus sinet manus tuas indignas osculādo polluī. Il lo vo negāte: afferte inquit in fantē ad me. Tu aūt. L.iiij⁹

Cūq oblatus fuisset infans triginta dies ab ortu habens: ait ad eum epus. Adiuro te p ihm xp̃m ut si ego te generaui coram cūctis edicas. Et infās Nō es tu ingt pater me⁹. Po pulis aūt rogantibus ut quis esset pater ei⁹ interrogaret: ait Brictius eps. Nō est hoc meū Qd ad me ptinuit: solicit⁹ fui: vobis si aliquid suppetit ꝓos rescire. Tunc illi magicis hoc artib⁹ factū dicentes: insurgūt cõtra eū: trahentesq eū dice bant. Nō diutius nobis falso pastoris noie dñaberis. Tu.

Ad satisfaciendū aūt L.v⁹ ꝓplo beat⁹ bricti⁹ prunas ardē tes in byrro suo posuit r ad se stringens vsq ad sepulchrū sci martini vna cū turbis vadit. Ubi prunas pijcies: vestimen tū illesū appãruit. Illis vo nec sic credentib⁹: fc̃us bricti⁹ tra hit: calūniat̃ ei sc̃sq electo iu stinianū epm cõstituerūt. Bricti⁹ vo romā adijt flēs. atq dicēs Merito h patior: q peccaui i

sanctū dei martinū: quē deli-
rum vocaui. Tu aūt. L. vj.
Romā igit veniens cuncta q̄
gesserat pape refert: ibiq̄ p se-
ptē ānos residēs plerūq̄ mis-
sarū solēnia celebrauit. Septi
mo vero ānno cū auctē pontificio
ad suā ecclesiā regredit. Cūq̄
ad portā ciuitat appinquaret
ecce armentiꝰ epūs mortuus p
aliā portā efferebat. Quo se-
pulto scūs brictiꝰ in suā cathe-
drā regressꝰ est: septē postea
felicit viuēs ānis: in oī scitate
atq̄ puritate migrauit ad xp̄m.
Añ Hic ē beatissimꝰ confessor
dei et epūs brictiꝰ cū auctē apli-
ca regressus ē: et in sede sua su-
sceptꝰ honorifice septē postea
felicit viuēs ānis migrauit ad
xp̄m. ps. Mgt. Infra octauā
sci martini loco secūdo. L. j.
Sanctꝰ martinꝰ dū cū bea-
to hylario moraret: diui-
no āmonitꝰ oraculo ut paren-
tes suos ad sacre fidei cōuerte-
ret pfessionē: matrē que se ge-
nuit generauit xp̄o. Hic in iti-
nere ppessus ē latronū insidias
Dū aūt vni tradit ad custodiē
dū: euāgelica pdicatione la-
tronē cōuertit ad xp̄m: et cui tra-
ditꝰ fuerat ad penā: factꝰ est ei
ad salutē. Tu autē. L. ij.

Inde egressus: obuiū habuit
malignū spm: q scō viro quo-
cūq̄ pgeret comitē se esse spo-
pondit. Cui ipse dixit. Dñs mi-
hi adiutor: est: nō timebo mi-
nas tuas: et sic abscessit. Cum
aūt scō viro quidā cathecumi-
nus adhereret: ipso absente su-
bita morte preptꝰ est. Quē vir
dei pcibꝰ pfusis suscitauit: vi-
teq̄ redditū baptizauit. Tu.
Alterū q̄z in cuiꝰdā L. iij.
lupitini agro: laqueo suspensū
sacris orationibꝰ vite restituit.
Tertiꝰ fuit ab eodē scō in car-
notheno opido cuiꝰdā mulie-
ris filiꝰ sola orōne in cōspectu
ppli suscitatꝰ. Quo miraculo
viso plurimi ex ppso credide-
runt xp̄o. Et sic lucerna dñi te-
cta sub modio nō latebat. Tu
Infra eandē octauā loco. iij.
Felix martinꝰ sepꝰ L. j.
angelicis visionibꝰ et fami-
liari locutiōe fruebat. Nā de-
monū fantasmata: et in diuer-
sis figuris horribiles aspectus
nihil metuēs aspiciebat. Spū
autem pphetiarū ita claruit ut
multis multa pdixit. Leprosū
in porta parisiace ciuitatis so-
lo sanauit osculo. Tu. L. ij.
Fimbrijs q̄z vestimenti bea-
ti viri: uel filis cilicij multos sa-

nari compertū est. Filia arbo-
rij prefecti p impositionē epl'e
sancti martini: a grauissimis
liberata est febribus. Paulini
oculū supposito pānulo sana-
uit a dolore atq; caligine. Eu-
ticinus quidā egrot⁹ sperans
te ad se beato viro peim⁹ sani
tatē recepit. Tu autē. L.iij.

Quedā psona demoniaco ar-
repta spiritu: in stramine vbi
sanctus martin⁹ sederat a po-
testate eruta ē inimici. Nō so-
lum autē homines: sz etiā ani-
malia a demonū potestate li-
berabat. Mulier a sanguinis
fluxu: vestimentorū ipsius ta-
ctu sanata est. Tu autem.

De sancto othmaro abbate confessore. Oratio.

Omnipotens sempiterne
deus qui beatū othma-
rū confessorē tuū: eterne beati
tudinis gloria sublimasti: con
cede, q̄sumus ut cui⁹ merita ve-
neramur in terris: ei⁹ auxilio
apud tuā misericordiā munia
mur in celis. Per. L.j.

Othmar⁹ genere aleman
nor⁹ oriundus: in etate
puerili a fratre suo in seruitio
victoris comitis positus: et li-
terarū scientia sublimat⁹: vir-
tutū sectator morūq; laudabi
lium possessor sacerdotij gra-
dum conscendit: atq; ab eodē
comite cuidā titulo sancti flo-
riani confessoris prelatus est.
Tu autē dñe. Lectio.ij.

Cumq; morū eius probitas et
sancte vite mundicia: longe la
teq; plurimorū aures rumore
dulci respergeret. Vualtrami-
nus qui sibi vasticatē heremi
in qua sanctus gallus cellam
construxerat: hereditario iure
vendicauit: eundē othmarū
a victore predicto ad pficien-
dum eidē cellule impetrauit:
atq; tandē in abbatē prefici p
regem pipinū solicite procura
uit. Tu autē. Lectio.iij.

Prelationis igit' adepto offi
cio congrua ibi monachis ha
bitacula cōstruxit: et ipsius sa-
cri loci statum ad vtilitatē di-
uini suitij studiosissime refor-
mauit. Religiosos etiā quosq;
ita ad deuotionis studiū inui-
tauit ut ex quorūdā donatio
nibus possessiōes ipsius ceno
bij admodū dilataret et infra
paucos ānos q̄plures fratres
attractos magisterio suo gu-
bernaret. Tu autē. L.iiij.

Erat hic vir beatus parsimo
nie sectator eximius creberri-
mo macerans ieiunio corpus

ita ut in pcipuis ieiuniorum diebus ex consuetudine bidui abstinentiã continuaret frequentius. Et his contra tentamentorũ iacula clipeis pmunitus vigilias amabat: et assiduitate orãdi spiritalia nequitie tela repellebat. Tu. L.v.

Erat etiaz in eo tanta pauperũ solicitudo: ut eorũ curam p se potius q̃ p alios exhibere studeret. Eorũ o misericordie opere quod elemosyna dicit: vir eidem habebat fecũdus. Sicq3 factũ est ut pater pauperũ appellaret a plurimis. Tu autẽ.

Hic sanctus vir licz L.vi. omni morũ honestate polleret: nõ caruit tamen callidi hostis humani generis tentamentis. Nam post direptas p quosdã tyrannos possessiões et res ecclesie: de incontinentie quoq3 crimine falso accusat: variisq3 tribulationibus lacessit. Sz vir sanctus sicuti erat criminis immunis: ita et sua fama remansit illesa. Post hec beatus vir sanctitate vite pclarus felicit migrauit ad dominuz. Tu autẽ.

Omel. Nemo accendit. ut. s. de sancto benedicto. De sancto aniano episcopo confessore. Oratio.

Presta q̃s o͞ps de͞ ut beati aniani confessoris tui atq3 põtificis meritis adiuuemur cuius votiua solẽnia celebramus. Per. Si octaua sancti martini euenerit in die dominico debet celebrari ibidez licz contrariũ dicat hic rubrica vetus: et ratio ẽ: qz ista octaua est de solẽnioribus octauis eo q sanctus martinus est patronus pãnonie: et etiã qz hec dies dominica nõ est noue historie: et ideo poterit ferialiter introduci. Lectio. j.

Beatus euritius aurelianensis ecclesie eps dignissimus: sentiens se iã ad celestia regna vocandũ: accersito conuentu nobiliũ dulci affat eloquio: ut de successore suo subrogando agnosceret cõe oliz votũ. Cũq3 varia fieret populi electio: beatus euritius dixit ad eos. Si vere pastorẽ vultis electũ a dño: fratrẽ et cõpresbyterum meũ anianũ noueritis in meo constituendũ loco. Tu.

At ũsq3 triduanũ ieiu L.ij. niũ pplo indixisset ut hoc ipsũ diuine electiõi claresceret: breuibus libris sup altare positis necdũ loquentẽ puulũ afferri pcepit: ut ipse breues ab alta-

rio sublectaret. Cum igit puer manū iniecisset altari: mox ut breuē tetigit incōsueta nouella verba profudit: teste populo dicens. Anianus. Anianus Anianus: ipsius ciuitatis pontifex est a deo institut⁹. Deinde aperto psalterio: primū versum hunc inuenerūt. Beatus quē elegisti et assumpsisti habitabit in tabernaculis tuis. Tu

A postolico quoqꝫ L.iii⁹. codice prolato i primo regiū sermone. Fundamentū nemo potest aliud ponere pter id qd positū est. Sed et in euangelij pagina hāc primaꝫ inuenerūt sententiā. Sup hanc petrā edificabo ecclesiam meā: et porte inferi nō pualebunt aduersus eā. His ergo insignijs virtutū declaratus in cathedra aurelianensis eccle: sanctus institutus est anianus. Tu. L.iiii⁹

C um igit beatus epus ciuitatis illius menia esset ingressus petiuit ab egrippino ut omnes carceribus inclusos: ob sui introitus gloriā redderet absolutos. Qd cum ille negaret: lapis magn⁹ ab alto desilijt: eiqꝫ in verticē dedit. Cūqꝫ sanguis et ei⁹ capite fluere nō cessaret: sanct⁹ pontifex eum ad domū visitauit: et mox ut ei⁹ vulneri signū cruc̄ apposuit: riuū sanguinis stringens a mortis eiꝫ interitu liberauit. Sicqꝫ dum vnū correctū saluauit p religiosos quos ari petierat impetrauit. Tu autē. Lectio.v⁹.

C ū beatus vir aliquando ad vrbeꝫ arelatensem pgeret ad cuiusdā viri potētis noīe manerij domū diuertit: cūqꝫ valde diffuma laborantē egritudine ad pces vxoris ipsius integre restituit sanitati. Deide ad qddam monasteriū diuertit: vbi abbati loci eiusdeꝫ qui iam p triginta ānos cecus fuerat integrum reddidit visum. Tu.

H is et alijs virtutū L.vi⁹. insignib⁹ et diuersis laudū titulis: sanct⁹ dn̄i anian⁹ declaratus: xpi miles emerit⁹ deuictis seculi fluctib⁹: carnis vinculo absolutus: migrauit ad celos Sepult⁹ est aūt in eccl̄ia beati leuite laurentij vrbis sue: vbi meritoꝝ illi⁹ dignitatē virtute mltiplici declarauit xp̄s. Redduntur eni ibideꝫ cecis lumina: languidis optata sal⁹: fugant demonia: pstant petentib⁹ cōgrua vota: opante eodeꝫ dn̄o nostro ihu xp̄o. Tu. In octaua sci martini epi et cfes. Ofo.

C Oncede q̄s ops̄ deus ut beati martini cōfessoris

tui atq pontificis frequentata solēnitas: ad ꝑpetuā populo tuo ꝓficiat salutē: ꝛ quē sepi⁹ veneramur in terris: semꝑ habeamꝰ patronū in celis. Per.

Si hec octaua euenerit in dñica celebreť ibidē put ā prime notatū est: ratio ibidē assignat. Inuitatoriū. ā. i die suo In primo noct. aň. Martinus adhuc cathecuminus hac me veste cōtexit. ps. Beatꝰ vir. Aň Sancte trinitatis fidem martinus cōfessus est: ac baptismi grām pcepit. ps. Quare fre. Aň Ego signo crucis nō clypeo ptectꝰ aut galea hostiū cuneos penetrabo securus. ps. Dñe qd. ℣ Amauit eū dñs. L. i.

Postq̄ dominꝰ noster ihūs xp̄us triūphator ad alta celoꝝ ascendit: multa secularis doctoꝝ lumina cōcessit: q̄tenꝰ ignorantie tenebris effugatis ad verū lumen agnoscendū: vbiq̄ cōuenirent gētes. Unde ꝛ beatissimū martinum gallie direxit in gētes: ut ppl'os tetra caligine torpentes luce veritatis irradiaret ꝛ plurias de antiqui hostis faucibꝰ extraheret gētes: ꝛ sacratissimo xp̄i corpi insereret. Tu autē. L. ii.

Igit iste beatissimꝰ vir pagauis parentibꝰ in regione pānonie sabarie opido oriūdus militie cingulo a pfido Juliano iuxta parentū suoꝝ nobilitatē est addictus. Sz vir dei magi elegit deo celesti seruire q̄ sub imꝑatore militare terreno: q specialiter electus erat: ut vexillum scē crucis occiduas orbis portaret in gētes: ꝛ militie sacramēta euangelicis mutaret edictis. Tu autē. L. iii.

Hic post sacri baptismatis mysteriū: magnis i mūdo claruit miraculis: ꝛ lōge lateq̄ doctrinis catholicis resplenduit i orbe. Ipsiꝰ vo hec prima leguntur insignia: dū adhuc esset cathecuminus hyemali frigore: media clamidis sue pte: pauperē vestiuit qua etiā parte inť angelicos exercitus: dñm ihesū xp̄m nocte sequēti vestitū aspexit. Tu autē. In secundo nocturno aň. Confido in dño q filia mea ꝑcibus tuis reddita sit sanitati. ps. Cū inuocarem. Aň. Tetradiꝰ cognita dei virtute ad baptismi grām puenit ps. Uerba mea. Aň. O ineffabilem virū ꝑ quē nobis tanta miracula coruscant. ps. Dñe dominus. ℣. Iustū deduxit dominus. Lectio. iiii.

Hic vir beat⁹ florē adolescen tie sue mediolana trāsegit in vrbe. Qui inde secedēs vene rabili pictauiēsi hylario iūct⁹ est: q tūc tpis q̄si lucifer in celo ita oībus i ecclia xp̄i excelsior effulsit. Hui⁹ disciplinis sanct⁹ martin⁹ succubuit: ut tanti vi ri exemplis fortis athleta xp̄i muniret. Tu. Lectio. v.

Hic vir sanctissim⁹: infatiga bilis v̄bi dei seminator: i ep̄atu suo multis fulsit v̄tutib⁹. Tan dē ipso migrāte in xp̄o: int pi ctauos et thuronicos de ei⁹ cor pore accipiēdo grandis altri catio insurrexit. Uerū thuro nici obtento tandē corpe glo rioso: illud i ciuitatē suā detu lerūt. Hui⁹ gloriosi sci transitū beat⁹ seuerin⁹ coloniensis ep̄s cognouit in spū. Beat⁹ q̄z am brosius mediolanen. ep̄s dū dīna celebraret mysteria: ob dormiēs rapt⁹ siliter in spū ad exequias viri sci thuronis col locat. Tu autē. Lectio. vi.

O beatū viruz in cui⁹ transitu scōrū canit numer⁹: angelorū exultat chor⁹: oīuz q̄z celestiuz virtutū occurrit exercitus: dia bolus p̄sūptiōe ꝯfundit: eccle sia virtute roborat: sacerdotes reuelatiōe glorificant: quē mi chael assūpsit cū angelis: ma ria suscepit cū virginū choris: paradisus retinet let⁹ cū sanct p̄stante dn̄o nr̄o ihu xp̄o cui ē honor ⁊ glia i secula seculoꝝ. Amen. Tu. In tertio noctur. an̄. Dn̄s ihus xp̄s nō se inquit purpuratū nec diademate re nitentē: se venturū esse p̄dixit. ps. Dn̄e ds. An̄. Sacerdos dei martine: apti sūt tibi celi: ⁊ re gnū p̄ris mei. ps. Dn̄e in v̄tute An̄. Sacerdos dei marti e pa stor egregie ora p nobis deū. ps. Dn̄i est terra. V. Nō ē iuen tus. De scā elyzabeth vidua filia andree regis vngarie ad vs. an̄. Letare germania cla ro felix germine: nascētis ely zabeth ex regali semie. ps. Oia laudate. An̄. Que nexu ꝯiugij data viro socia: suaue iugum dn̄i tulit ab ifantia. An̄. Apta tandē viri votis: sic creuit vi rib⁹: ita piis sic deuotis exerce uit virtutib⁹. An̄. Sic fulgebat i aspectu exculta decenti⁹ pau pertatē i affectu colebat atten tius. An̄. Quāto sese depme bat hūilis nobilitas: tāto ma gis elucebat nobilis hūilitas. Capl̄m. Mulierē fortem. R. Bn̄dict⁹ sit dn̄s deus oīs grē: qui coronauit ad portā para

dixi hodie Pauperculã: sʒ exor-
tam regũ ex progenie. ℣. Mu-
lieres opulente audite et facite
sm hanc: ex diuite factã volũ-
tarie. Pauperem. Gloria. Hymnus.

Gaude felix vngaria gau-
de de xpi munere: laudes
in voce varia corde promas et
ope. Elyzabeth sanctissima de
te nascendo prodijt: vite detestãs
infima celeste regnum petijt.
Terreni regis filia regi celesti
placuit: electũ sup milia querens
inuenit: tenuit. Coniuncta celi
ciuibus vite potat flumine: diui
nis vacãs laudibus: lumẽ videt
in lumine. Leta super thurin-
gia: fractis nature regulis: dũ
per sce suffragia mirãda fiũt se-
culis. Vita defunctis redditur
egris confertur sanitas: claudus di-
recte graditur: cecos illustrat
claritas. Hanc ergo dignis laudi-
bus nostra commendet contio que
nos profusis precibus cõmẽdet dei
filio. Sit laus pri cũ filio san-
cto simul paraclito qui nos purga-
to vitio: regno collocet celico.
Amen. ℣. Spẽ tua. Añ. Gau-
de celũ terra plaude: dies adest
digna laude plena dies gloria:
qua elyzabeth antiquũ castitatis
inimicũ elisit victoria: pia ma-
ter et matrona: tuis sctis posce bona:
interuẽtrix et patrona sis pro no-
bis oibus. Ps. Magt. Oratio.

Tuorum corda fideliũ deus
miserator: illustra: et bea-
te elyzabeth precibus gloriosis: fac
nos terrena despicere et celesti
semper consolatione gaudẽ. Per.
Inuitatoriũ. Regi deo iubilã
tes laudũ per insignia. Exulte
mus venerantes elyzabeth so-
lẽnia. Ps. Venite. In primo no-
cturno Añ. Ex ore infantiũ lau-
dẽ deo perficit infantes egentiũ
dum quasi nutrix reficit. Ps. Dñe
dñs. Añ. A calore paupertatis
calefacti pauperes iuxta prunas
nuditatis letantur immemores. Ps.
Celi enarrãt. Añ. Inquinari
manus sorde reputãs delitias:
infirmorum mũdo corde tractat
imũdicias. Ps. Dñi ẽ terra. ℣.
Specie tua. Lectio. j.

Elyzabeth andree illustris
vngarie regis filia: stirpẽ
tã nobilẽ nobilitauit amplius
exemplis: illustrauit miraculis:
et decorauit gratia sctitatis. Ipsã
namque auctor nature sup natu-
rã quodammodo extulit: dũ puel-
la regalibus nutrita delitijs: oia
puerilia aut oio contemnẽt aut
eadẽ in dei obsequiũ mãcipa-
ret. Tu. ℟. De paupertat palea
dũ quasi granũ germinat elyza-

beth isignis Vereses ab area fidei discerminat meritis et signis. ℟ Aures surdis reserat claudis gressū reparat et cecis visum. Vereses. Lectio .ii.

Crescēs nāq3 p etatē tpis: crescebat amplius p effectū deuotiōis. Nā beatā virginē dei genitricē mariā in suā patronā et aduocatā: et beatū iohēm euangelistā i sue castitatis custodē elegit. Ad quem tāto deuotiōis ferebat affectu ut nihil i ei9 noie petentib9 denegaret. Ad choreas q̄z a ceteris puellis aduocata: cū vnū circuitū pegisset dicebat. Sufficiat nobis vn9 circuit9: alios pter deū dimittam9. Tu. ℟. Ista regis filia hec cōtēptibilia mūdi nō elegit: sed seipsa fortior: seseq3 hūilior Se sibi subegit. ℣ Spiritū ieiunio carnē sub cilitio iugit castigans. Se

At vbi gra sibi. L.iii.

Adū virginalē sic pudenē exegit: cōiugale vinculū intrare cōpellit: utpote que ad hoc paterno impio vrgebat. Langrauio igit thuringie sociatur cōiugio: put regalis magnificētia exigebat: et dispositio ordinarat diuina: ut scilicz multos ibidem ad dei amorē adduceret. Licz autē mutauerit statum: nō tñ mutauit mentis affectū. Tu autē. ℟. O mirandam mulieris huius fortitudinem: quia in se vite veteris sic occidit hominē. Et potestates aeris vertit in formidinē. ℣. Hec pugnatura stadio mente virū induit: femur cingēs gladio. Et. Gloria. In secūdo nocturno añ. Ab intus regis filie omnis decor glorie nihil fori appetit laudis et honoris. ps. Eructauit. Añ. Omni refugio fortiter adheret: dum viri solatio vidua careret. ps. Deus noster. Añ. Habens celo fundamentū aurū sup et argentū prudenter edificat: dum pauperes letificat. ps. Fundamenta. ℣ Diffusa est gratia in labijs tuis. Lectio .iiii.

Felix itaq3 elyzabeth vitiorū exstirpatrix: virtutum fuit plantatrix: scola morum: exemplū penitentie: speculum innocentie. Nūquid vitia nō exstirpauit que etiam in regio statu posita vāitates fugiebat aliosq3 ab oibus ad viā leuitatis tendentib9 dehortabatur: Que a se incipiēs oculū ppriē cōscientie purgabat: educens festucā de oculo suo: ut eijce-

ret trabem de alieno. Tu. R. Aspernata seculū generosi sanguinis partipēdit titulū. Apprehendēs eni fusū manuū cō siliovict⁹ q̄rit vsū. V. In gazophilatiū vidua cū vidua totū mittēs p̄ciū. Apprehē. L.v.

Felix elyzabeth erat virtutum plantatrix q̄ feminei sexus apl'a cū voce clamantis dixerit vias dn̄i: rectas fecit semitas ei⁹: praua redigēs in directa ⁊ aspera in vias planas. Erat ⁊ scola morū: cui cedunt dogmata senece: supat moralitas politica vbi gratuita sancti sp̄us operant̄ charismata. Erat q̄z exemplū p̄tie: q a licitis etiā cibis regijs voluit abstinere: carnis motus calcare: ab oibus tanq̄ in agone contendens abstinere. Tu. R. Egēs egenis tribuit: sibi nil retinuit Celeste regnū ambiens B pōs oē respuit. V. Fide grandi spe secura manū mittens ad futura. Celeste. Lectio.vj.

Hec igit̄ venerāda dei famula carnis iura: natureq̄ debitū exoluens. xiiij. kal. decembris migrauit ad xp̄m. Ad cui⁹ tumbā ipsius meritis suffragantib⁹: cecis lumē reddit: surdis audit⁹: claud⁹ gradit̄: mut⁹ loquit̄: ⁊ cateruatim merens pp̄lus in varijs morbis subsidiū cōseq̄t optatū: p̄stante dn̄o nr̄o ih̄u xp̄o: q ē b̄ndict⁹ in secula seculo℞. Amen. Tu. autē. R. Ceco nato cui nec sedes erāt oculo℞ instrumēta lucis dedit. Et nature decus reddit p monēta tēpo℞. V. Nouū hoc spectaculū idē isti vet⁹ xp̄i renouat miraculū. Et. Gloria. In.iij. noctur. añ. Deo decantēt oia q vitā reddit mortuis elyzabeth suffragijs ⁊ fugat demonia. ps. Cātate. j. Añ. Iuste lux orta grē: late respergens radiū: rect\| corde studiū ingerit leticie. ps. Dn̄s regnauit exul. Añ. Deus palā oibus reuelās iusticiā salutarē gentibus p hanc infudit gratiā. ps. Cantate. ij. V. Adiuuabit eā.

Scd'm Lucam ca. xxj.

In illo tp̄e: Respiciēs ih̄us vidit eos q mittebant munera sua in gazophilatiū diuites. Uidit aūt ⁊ quandā pauperculā viduā: mittentē era minuta duo. Et re. Omel. venerabil' bede p̄sbyt̄. L.vij.

Gazophilatiū appellat̄ locus vbi diuitie fuant̄: q̄z grece philare seruare dicitur: ⁊ gaza lingua persica diuitie vocātur. Erat autē archa h̄ns foramen desuper posita iuxta

altare ad dexterā ingredienti
bus domuz dñi: in quā mitte-
bant sacerdotes: ostia custo-
dientes pecuniaz q̄ deferebaᷓ
ad templū atq̄ seruabaᷓ in re
staurationē ei⁹dē templi. Tu.
℟. Famulis se famulā fecit B
beata coquine squalorib⁹ gau
det deturpata: ꝛ cor gerens in
defessū debiles debilior por-
tat ad secessuz. ℣. Sic sedula
paupcula lauit istos illis stra-
uit. Debiles. Lectio. viij.
Vidit autē ihs ꝛ quandā
viduā paupculā mitten
tem era minuta duo ꝛc. Mo-
raliter intimaᷓ q̄ sit acceptabi
le deo: quicqd bono aio offe-
rimus. Cor nimirū ꝛ non sub-
stantiā pensat deus: nec ppen
dit quantū in ei⁹ sacrificiis: sed
ex quāto pferaᷓ. Tu ℟. Aman
in patibulo quē hester appen-
dit holofernis dexteram in ca
put extendit Et suum a piculo
populuz defendit. ℣. Manū
mittens ad fortia sic vincit in-
nocentia. Et. Lectio. ix.
Uxta allegoriā q̄ diuites
in gazophilatiuz munera
mittebāt: iudeos designat de
iusticia legi elatos. Uidua vō
paupꝫ ecclie simplicitatē signi-
ficat: q̄ recte pauper vocaᷓ: q̄
ꝛ supbie spiritū ꝛ mūdi abiecit
diuitias. Uidua ē: q̄ vir ei⁹ p
ea mortuus ē. Tu. ℟. O lam-
pas ecclie riuos fundens olei
medicina grē: nutrimentū fi-
dei Tutelā pͥsta pauidis: calo
rem min⁹ feruidis: languidis
medelaz. ℣. Tu dei saturitas
oliua fructifera: cui⁹ lucet puri
tas ꝛ resplendēt opa. Tutelā.
Glia. Tutelā. ℣. Ora p nobis
Ad laudes añ. Dñs elyzabeth
induit decore cui⁹ nūc parata
est sedes in honore. Añ. Deo
cuz leticia seruiens puella sub
magistri manibus sustinet fla
gella. Añ. Hec ad deū sitiens
ꝛ currens in siti: carnis deside
riis didicit reniti. Añ. Domo
reb⁹ dum ablatis rēdicat hos-
pitiū in camino paupertatis be-
nedicit dñm. Añ. In tātis vir
tutibus famule fidelis: laudet
ois spūs dñm de celi. Caplm ut s.
Ouū sidus Hymnus.
Nemicuit error vetus cōti-
cuit: nouo splendore rutilans
plebs nouas laudes iubilat.
In cui⁹ nūc preconia laudes
soluat ecclia: elyzabeth ꝛ glo-
riam promat sperando veniā.
Dies solēnis agiᷓ: dies salutꝭ
coliᷓ in qua spes q̄ pmittiᷓ hac
attestante soluitur. Ergo dei

nūc famula elyzabeth p secula: xpo cōregnans veniā nob pstet z graciā. Oēo pri sit glia. ℣. Audi filia. Añ. Cornu salutis hodie in turrib⁹ ecclie dñs erexit q̄ de manu philistei castra pierit fidei: ac in viā gratie pacis z iusticie plurimos direxit. p̄s. Benedict⁹. Oratio. ā. In secūdis vē. añ. Exultet vox ecclie nam caput fugbic elyzabeth contriuit q̄ nō exaudiuit vocē exactoris: cu⁹ intercessio nos ab hoc exilio reuertentes societ angeloꝝ choris. p̄s. Dixit dñs. cu religs añis. de laudib⁹ Caplm hymn⁹ z. ℣. ut. ā. Añ. O beata sponsa xpi elyzabeth q̄ meruisti apud regē angeloꝝ suscitatrix mortuoꝝ fieri q̄pluriū: felix tui despsio superbis fit repressio z robur humiliū: tu p nobis mater pia roga regē oiuz: ut post hoc exiliū nob det vera gaudia. p̄s. Mgt. De scō colūbano abbate ɔfes.

Oncede nobis Orō. dñe q̄s alacrib⁹ aīs beati colūbani ɔfessoris tui solennia celebrare: cu⁹ diuersis decorata miracul' tibi vita cōplacuit. Per. De scā cecilia virgine z mre Caplm. Dñe deus meus. ℟. Uirgo gliosa. infra. Añ. Uirgo gliosa semp euangelium xpi gerebat in pectore suo: nō dieb⁹ neq; noctibus a colloquijs diuis z orōne cessabat. p̄s. Magnificat. Oratio.

Deus q nos ānua btē cecilie virginis z mris tue solēnitate letificas: da ut quā ueneramur officio etiā pie cōuersationis sequamur exēplo. Per. In pmo noctur. añ. Cecilia vgo almachiū exupabat tiburtiū z valerianū ad coronas vocabat. p̄s. Dñe dñs. Añ. Expāsis manibus orabat ad dñm ut eā eriperet de inimicis. p̄s. Celi enarrant. Añ. Cecilia cilitio mēbra domabat deuz gemitib⁹ exorabat. p̄s. Dñi est terra. ℣. Specie tua. L. j.

Cecilia vgo clarissima ex nobili romanoꝝ genere exorta: ab ipsis cunabulis in fide xpi nutrita: absconditum semp euangeliuz xpi gerebat i pectore: z nō dieb⁹ nō noctib⁹ a colloquijs diuinis z oratione cessabat: dñm fletibus exorans ut virginitas ei⁹ ipso cōseruante inuiolata pmaneret. Hec valerianū iuuenē quēdā habebat sponsū q in amorem virginis purgens animū: diez cōstituit nuptiarū. Cecilia vo subter ad carnē cilitio induta desup auratis vestib⁹ tegebat.

Tu autē. ℟. Cantantib⁹ orga
nis cecilia virgo in corde suo
soli dn̄o decantabat dicens:
Fiat dn̄e cor meū ꝛ corp⁹ meū
imaculatū ut nō cōfundar. ℣.
Biduanis ꝛ triduanis ieiunijs
vacans cōmendabat dn̄o qđ
timebat. Fiat. Lectio. ij.
Venit dies in q̄ thalamus
collocat⁹ est. Et cantanti
bus organis illa in corde suo
soli domino decantabat dicēs.
Fiat dn̄e cor meū ꝛ corp⁹ meū
imaculatū ut nō ꝯfundar. Cū
hec agerent: venit nox in qua
suscepit vna cū sponso suo cu-
biculi secreta silentia: ꝛ ita eū
alloquitur. O dulcissime atqꝫ
amantissime iuuenis: ē mihi
mysteriū qđ tibi ꝯfitear: si mo
do tu iurat⁹ asseras tota te il-
lud obseruātia custodire. Ju-
rat ille se illud nulla ꝓdere ra-
tione. Tu. ℟. O beata cecilia
q̄ duos frēs conuertisti: alma
chiū iudicē superasti: vrbanum
ep̄m in vultu angelico demō-
strasti. ℣. Beata es cecilia vir
go ꝛ bn̄dictus sermo oris tui.
Urbanū. Lectio. iij.
Tunc illa ait. Angelū dei
habeo amatorē q nimio
zelo custodit corp⁹ meū: hic si
senserit ꝙ tu me polluto amo-
re ꝯtingas: illico furorē suū cir
ca te exagitabit: si aūt cogno-
uerit ꝙ me imaculato amore
diligas: ita q̄ꝫ diliget te sicut me
Tūc ille nutu dei timore cor-
reptus dixit. Si vis ut credā
tibi: ostende mihi ipsū angelū: ꝛ
si ꝓbauero ꝙ angel⁹ sit: faciā
qđ hortaris. Si aūt virū alteꝝ
diligis ꝛ te ꝛ ipsū gladio feriā.
Cui vgo. Si in deū verū credi
deris ꝛ baptizat⁹ fueris: poteris
eū vidē. Tu. ℟. Uirgo gl'iosa
semꝑ euangeliū xp̄i gerebat i
pectore suo. Et non dieb⁹ neqꝫ
noctib⁹ vacabat a colloquijs
diuinis ꝛ orone. ℣. Est secretū
valeriane qđ tibi volo dicere:
angelū dei habeo amatorē q
nimio zelo custodit corp⁹ meū
Et. Gl'ia. In. ij. noctur. añ. Do
mine ih̄u xp̄e seminator casti
ꝯsilij suscipe seminū fruct⁹ q̄s
in cecilia seminasti. ps. Eructa
uit. Añ. Beata cecilia dixit ad
beatū tiburtiū hodie te fateor
meū eē cognatū q: amor dei
fecit te eē ꝯtēptorē idoloꝝ. ps.
De⁹ nr̄. Añ. Fiat dn̄e cor meū
ꝛ corp⁹ ꝛc. ps. Fūdamenta. ℣.
Diffusa est gratia. L. iiij.
Misit q cecilia valerianū
ad sanctū vrbanū ep̄m
quē in via appia inť sepulchra
mr̄m ꝑ sig̃ sibi tradita inuenit.
Cūqꝫ ei oīa vba cecilie dixisset

ille deo grãs agens: tandẽ baptizauit eũ: et in fide instructũ remisit eũ ad ceciliã. Quã ipse in cubiculo orantẽ repit: et angelũ iuxta eã stantẽ et duas coronas tenentẽ: quaꝝ vnã cecilie et alterã valeriano tradidit dicẽs. Pete quid vis. Cui ille Peto ut et frater meus tiburtiꝰ agnoscat veritatẽ. Cui angelꝰ. Placet dño petitio tua. Tu. ℟. Cilicio cecilia membra domabat: deũ gemitibus exorabat Almachium exugabat: tiburtium et valerianũ ad coronas vocabat. ℣. Non diebus neqꝫ noctibꝰ vacabat a colloquijs diuis et oratione. Almachiũ. Lectio. vᵃ.

Post hec tiburtiꝰ credidit et a sancto vrbano baptizatus ẽ. Qđ audiẽs almachiꝰ ꝓfectus vrbis: tiburtiũ quidẽ et valerianum iussit interfici: et ceciliã sibi ꝑsẽtari. Cui cũ ꝑsuaderet ut nomẽ xp̃i denegaret: ipsa vero in confessione eiꝰdem nominis constanter ꝑseuerante vehementẽ iratus iussit eã flãmis balnearibꝰ concremari: et deinde decollare. Quã spiculator tertio ꝑcussit: et caput eiꝰ ãputare nõ potuit: sicqꝫ seminecẽ dereliquit. Tu. ℟. Ceciliam intra cubiculũ orantẽ inuenit: et iuxta eã stantẽ angelũ dñi. Quẽ videns valerianꝰ nimio terrore correptꝰ est. ℣. Angelus dñi descendit de celo et lumen refulsit in habitaculo. Quẽ videns. Lectio. vjᵃ.

Per triduũ aũt quo beata cecilia superuixit omnes astantes in fide dñica confortare nõ cessauit. Quibus diuidens oia que habuit sancto vrbano dixit. Idcirco triduum istud mihi poposci inducias: ut hãc domuꝫ meã eccłie noie consecrarẽ. Sanctꝰ igiẽ vrbanus sepeliuit eã cum gaudio: et domũ eiꝰ eccłie tradidit in q̃ bñficia dei exuberant vsqꝫ in hodiernuꝫ diem. Tu. ℟. Dñe ihũ xp̃e pastor bone seminator casti cõsilij: suscipe seminũ fructus quos in cecilia seminasti Cecilia famula tua q̃si apis tibi argumentosa deseruit. ℣. Nã sponsũ quẽ quasi leonẽ ferocem suscepit: ad te q̃si agnũ mansuetũ destinauit. Cecilia. Gł'ia. In tertio nocturno añ. Credimus xp̃m filiũ dei veruꝫ deũ esse qui sibi talẽ elegit famulã. ps. Cantate. j. Añ. Nos scientes sanctũ nomen dñi negare nõ possumꝰ. ps. Dominꝰ

regnauit exul. Añ. Tūc valerianus pexit ad antistitem: et signo qḋ accepat inuenit sanctū vrbanū. ps. Cantate. iij. ℣. Adiuuabit eā. Oīa ī infra de cōi virginū. ℟. Beata cecilia dixit hodie te fateor esse meū cognatū. Quia amor dei te fecit esse ɔtemptorē idolorꝝ. ℣. Suscipe dñe seminū fruct⁹ q̄s in cecilia seminasti. Quia. ℟. Cecilia me misit ad vos ut ostdatis mihi scm̄ vrbanū. Quia ad ipsū habeo secreta q̄ pferā. ℣. Tunc valerian⁹ pexit ad antistitē: et signo qḋ accepat inuenit sanctū vrbanum. Quia. ℟. Dū aurorā finem nocti daret Cecilia dixit. Eya milites xp̄i abijcite opa tenebrarꝝ et induimini arma lucis. ℣. Cecilia valedicēs fratrib⁹ et exhortans ait. Eya. Glia. ℣. Ora p nobis. Ad laudes añ. Cantantibus organis cecilia dño decantabat dicens: fiat cor meū īmaculatū ut nō ɔfundar. Añ. Est secretum valeriane qḋ tibi volo dicere angelū dei habeo amatorē qui nimio zelo custodit corp⁹ meū. Añ. Ualerian⁹ in cubiculo ceciliā cū angelo orantē inuenit. Añ. O btā cecilia q̄ duos frēs conuertisti: almachiū iudicē supasti: vrbanū epm̄ in vultu angelico demonstrasti. Añ. Cecilia famula tua dñe q̄si apis tibi argumentosa deseruit. Añ. Dū aurora nocti finem daret: cecilia dixit: eya milites christi abijcite opa tenebrarū et induimini arma lucis all'a. ps. Bñdictus In secūdis vs añe. de laudib⁹ ps. Dixit dñs. cū reliquis. Añ. Cecilia me misit ad vos: ut ostdatis mihi sanctū vrbanū: qz ad ipsū habeo secreta q̄ pferā. ps. Mgt. De scō clemente papa mr̄e. ℟. Phebus et cornelius discipuli beati clementis dixerunt ad ppl'm. Orem⁹ oēs ad dñm: ut ostendat nob mar tyris sui corp⁹. ℣. Inuenerūt in modū tēpli marmorei habitaculū a deo pparatū. Orem⁹. Gloria. Añ. O tua xp̄e potens pietas et grā clemens q primū clementē ex gētib⁹ tuū vicariū in ecclia ɔstituisti: et ei ligandi atqz soluendi iura tradidisti: quē hodie p martyrij palmā gloria et honore coronasti. ps. Magnificat. Oratio.

Deus qui nos ānua beati clementis mr̄is tui atqz pontificis solēnitate letificas: cōcede ppicius: ut cui⁹ natalitia

colimus: virtutē quoq3 passio
nis imitemur. Continuet.

PResta qs. o. d. ut btī feli
citatis solēnia recensen-
tes: meritis ipsius ptegamur z
pcibus. Per. Lectio. i.

CLemēs tercius romāe eccle
fuit eps. Qui disciplinā
beati petri apli secut⁹: ita mo
rū ornamentis pollebat: ut oī
bus pplis cōplaceret. Singu-
larū autē regionū inopes no-
minatim habebat scriptos: z
hos quos baptismatis scifica-
tione mūdauerat: publice mē
dicitati subiectos esse nō sine
bat. His z aliis virtutib⁹ pollēs
deo z hoībus cōplacebat. Tu

Tunc comes sacrarū L. ii.
publi⁹ torquati⁹: vidēs innume
rabilē multitudinē xpo credē
p clementē: fecit excitare sedi-
tionē noī xpiano. Rome igit
sub pfectura mamertini facta
est seditio de noīe clementis:
z inter se inuicē cōfundebant
dicentes. Quid eni mali fecit:
aut qd boni nō exercuit? Qui-
cūq3 ab eo visitatus est eger:
saluatus est. Alij vo dicebant
Magicis artibus ista facienis
deorū nostrorū virtutes eua-
cuat. Tu autē. Lectio. iii.

Publius autē missa relatiōe
ad traianū impatorē dixit de
mentē a populo sediciosa vo-
ciferatione impeti. Cui impa-
tor rescripsit: debere eū aut sa-
crificijs ɔsentire: aut transpor
tū maris in heremo subire exi
liū. Cū igit sanctus vir puenis
set ad locū exilij inuenit in er-
gastulis ad secāda marmora
ampli⁹ qʒ duo milia xpianos:
diuturna iam relegatiōe dam
natos. Quibus ipse dixit. Nō
mei merito dns huc: sed ad ve
strā coronā me adduxit. Tu.

R. Orante scō clemente appa
ruit ei agnus dei: de sub cuius
pede fons viuus emanat. Flu-
minis impet⁹ letificat ciuitatē
dei. V. Uidi sup montē agnū
stantē de sub cui⁹ pede fons vi
uus emanat. Fluminis. L. iiii.

POst hec beat⁹ clemēs cū
didicisset qp de sexto mi
liario aquā sibi humeris ap-
portarent: oratiōe facta vidit
agnū stantē qui pede dextro
erecto qsi locū fontis ostende-
bat: vir aūt dei sub pede agni
locū leui ictu percussit z illico
fons viu⁹ inde emanauit. Ad
istā autē famā cōfluxit oīs p-
uincia: z vniuersi cōuenerant
ad dnm. Ita ut infra vnū an-
nū fierēt ibi. lxxv. eccle. Tu.

Audiens aūt traia- L. v.
nus imperator que ibi fiebant p

beatū clementē: misit affidianū: qui mltos xpianos diuersis penis occidens dū videret oēs gaudētes ad passionē accedere: cessit multitudini: et solum clementē cogens ad sacrificiū dū videret firmū i dño: iussit ligari ei anchorā ad collū et in mare pcipitare. Qđ cū factum esset oīs multitudo xpianorū cepit ad litus stare et flere. Tu autē. Lectio. vi.

Tunc dixerūt phebus et cornelius discipuli eius. Oremus oēs: ut ostendat nobis dominus mris sui corpus. Orantibus aūt ppłis recessit mare in sinu suo fere p tria miliaria: et ingressi siccū ppli inuenerūt in modū templi marmorei habitaculū a dño pparatū: et ibi in archa saxea corpus beati clementis Hoc autē facto oēs p gyrū crediderunt xpo dño. Tu. R. Dedisti dñe habitaculū mri tuo clemēti in mari in modū templi marmorei angelicis manibus pparatū Iter pbens pplo terre ut enarrēt mirabilia tua. V. Hoc dñe ad laudē et gloriā tuā fieri voluisti. Iter. Gloria. Omel. Nisi granū. s. de sancto laurentio. R. tr. Phebus et cornelius. V. Ora p nobis beate.

Ad laudes an. Orante scō clemente apparuit ei agnus dei. An. Vidi sup montē agnū stantē de sub cuius pede fons viuus emanat. An. De sub cuius pede fons viuus emanat fluis impetus letificat ciuitatē dei. An. Non meis meritis ad vos me misit dñs: sz vre corone pticipem me fieri. An. Oēs gētes p gyrū crediderūt xpo dño. An. Dedisti dñe habitaculum mri tuo clemēti in mari in modū tēpli marmorei angelicis manibus pparatū: iter pbens pplo terre: ut enarrēt mirabilia tua. ps. Bñdictus. Oro. ā. In secundis vs. añe de laudi. ps. Beatus vir. cū resl. R. Phebus et cor. An Oremus oēs ad dnm ihm xpm ut ostdat nobis mris sui corpus ps. Magt. De scō grisogono mre. Oro.

Adesto dñe supplicationibus nris: ut q ex iniqtate nra reos nos eē cognoscimus bti grisogoni mris tui intercessiōe liberemur. Per. L. i.

Diocletianus in aquilegie ptibus posit dum interficeret xpianos: relatio cucurrit ad eū de xpianis oibus a pfectura vrbana. Eo tpe in vinculis erat rome iussu diocletiani quidā vir dei nomine

grisogonus: q p bienniū in vicarii noie degens multa p xpi noie ppessus fuerat. Tūc rescripsit dioclecian⁹ ad pfectū vrbis ut oēs xpiani deberēt interfici: grisogonū vo ad se destinaret. Tu autē. Lectio .ij⁹.

Hic cū fuisset adductus: dixit ad eū dioclecian⁹. Accipe pfecture dignitatē: sume etiā cōsulatū & dignitatem tui generis: deos adorās: & eos sacrificās honora. Grisogon⁹ dixit Unū deū mente adoro: corde colo sinceris actib⁹ veneror. Istoꝶ aūt deoꝶ dearūq̧ simulachra q̄ noui demonū tecas execro atq̧ accepta ptāte cōmino. Tu autē dn̄e. Lectio .iij⁹.

Tunc dioclecian⁹ iussit grisogonū duci ad locū q dicit ad aquas gradatas: & ibi eū capite truncari. Qd cū factū fuisset corp⁹ ei⁹ iactatū est ad litus: i quo tres sorores xpianissime morabant: agape videlꝫ chronia & herene cū scō zoylo sene psbytero. Qui psbyter collocauit corp⁹ sci grisogoni in loco digno & cōdiuit eū oi diligentia in domo sua in nomie dn̄i nr̄i ihu xpi. Tu. De sci katherina virgine & mr̄e ad vā. añ.

Uirgis eximie katherine martyris alme: festa celebrare: da nob rex pie xpe. Añ. Hec mundū spernēs: & mūdi florida ducens. Pro nihilo verā studuit cognoscē vitā. Añ. Cepit amare deū totiq̧ relinquere mundū. Celica mente petens & xpo semp adherens. Añ. Hanc pi⁹ in ppriā sibi xps sumere sponsam. Dignatus celi pduxit ad atria sūmi. Añ. Jaz xpi thalamū scandit katherina btā: iuncta suo sponso p quo tulit aspera mūdi. Capłm. Cōfitebor tibi domie rex. infra de cōi. ℟.

Surge virgo & nr̄as sponso pces appꝫ: tua vox ē dulcis i aure dn̄i: q pausas sub vmbra dilecti. Ab esu mūdi transfer nos ad amena gaudia padisi. ℣. Pulchra spon filia p mortali tunica agni tecta vellere & corona glīe. Ab esu. Glia. Hymnus.

Katherine collaudemus virtutū insignia cordis ei psētemus & oris obsequia: ut ad ipsa reportem⁹ eq laudū premia. Fide fulta katherina iudicē maxentiū: non formidat lex diuina sꝫ firmat eloquiū: q̄ ɔfutat ex doctrina doctores gentiliū. Uici xpm cōfitēt: relictis errorib⁹: iudex iubet ut cremenē nec pilis nec

vestib⁹: ignis nocet s; torrenti iniustis corpibus. Uelut auri qd probauit fornacis adustio ná quos foris oseruauit xpus ab incendio:corit intus ꝛ purgauit fides ꝛ cōfessio. Blandimétis rex molliri virginē seducere: nec pmissis demolliri nec terreri vbere: cōpedit custodiri tetro clausa carcere. Túc rex furit ꝛ tabescit nec intra se capit:ꝙ nox noctē ibi nescit:sed in diē vertit: soli turba multa crescit: ieiuna reficit. Clause lumen ne claudat:illucet porphyrio: qui regine federat fidei collegio:quorū fidē imitatur ducētena cōtio. Presens dies expendat in ei⁹ preconiū cui⁹ virtus dilatat in ore laudantiū fi gestoꝝ teneat finis ꝛ initiū. Imminēte passiōe virgo hec interserit:assequat ibi bone qd a te petierit: suo gsq; in agone memor mei fuerit. In hoc caput amputatur fluit lac p sanguine: angeloꝝ sublevatur corp⁹ multitudine: ꝛ synai collocat i supremo culmine. Hoc declarat ꝛ explanat meritū virgineū:ꝙ ex ei⁹ tumba manat incessanter oleum: cuius virtus omnis sanat doloris aculeū. Gloria ꝛ honor

deo vsquequo altissimo:vna patri filioq; inclyto paraclito cui laus est ꝛ potestas: p eterna secula. Amē. ℣. Specie tua. An. O inclyta costi regis filia sancta katherina amplexādo castitatis filia:o alexādrie gemma: tu es celestis sponsi sponsa: xpi testis nati passi resurgētis:nō formidas penas gentis: nec maxentij furientis:te precamur precibus rotas que fregisti: syllogizans philosophos multos: passa ꝛ per palmam martyrij xpo tradidisti:duc nos tuis precib⁹ illos quo duxisti: ꝛ a nobis mittes pellas antixpi. ps. Magnificat. Oro.

Deus q dedisti legē moysi in sūmitate montis synai:ꝛ in eodem loco corp⁹ bte katherine virginis ꝛ mrīs tue mirabiliter p sanctos angelos tuos collocasti: tribue quesumus:ut ei⁹ meritis ꝛ precibus ad montē qui xps est puenire valeamus. Per eundē. Inuitatoriū. Adoret virginū rex p seculoꝝ secula: virgini qui katherine cōtulit celestia. ps. Venite. In primo nocturno an. Uirgo sacra katherina grecie gēma vrbe alexandrina costi regi erat filia. ps. Dñe dñs. An

Specie corporis decora nimis emicuit sed fide pulchrior sponso superno placuit. Ps. Celi enarrant. An. Tradita autem a patre doctoribus precipuis imbuenda liberalibus studijs. Ps. Domini est terra. V. Specie tua. L. j.

In urbe alexandrinorum erat quedam puella annorum decem et octo: speciosa valde: sed quod pluris est religiosa fide: costi quondam regis filia unica nomine katherina. Hanc pater ab annis puerilibus studijs liberalibus imbuendam tradiderat: quibus decenter ornata: tunc temporis nulli sophistice artis argutia poterat supplantari. Cumque hoc tempore maxentius imperator in hac eadem civitate residens: feralibus emissis edictis: iuberet christianos dijs suis immolare: aut penalibus cruciatibus interire: hac quoque de causa die statuto: imperator solenne sacrificium offerret in templo. Illa custos virginitatis sue in palatio paterno degens: cum id ex nuncio audisset: ad templumque properavit. Ibi querulo gemitu deplorantes quosdam inspexit: qui se christianos esse fatebantur sed metu mortis ad profana sacrificia impellebantur. Hinc vehementi dolore cordis sauciata: audacter introgressa sic ait tyranno. Salutationem tibi proferre nos: et ordinis dignitas et rationis via commonebat: si hec ista que cultibus demonum exhibes: creatori tuo impenderes et solam illius maiestatem intelligeres: per quem reges regnant: per quem mundi elementa initium susceperunt atque subsistunt. Hanc temeritas humana in nullo perniciosius offendit: quam ut rationalis creatura: rebus insensibilibus cultum divinitatis exhibeat: et honorem invisibilis maiestatis: ad visibiles transferat creaturas. Miranda quidem est sed et timenda dei patientia: qui cum te sublimi imperio: quod mortales magni estimant: preesse hominibus voluit: tu tantis beneficijs eius ingratus: rebus insensibilibus attribuis quod conferre debueras illius digne maiestati. Tu. R.

Nobilis et pulchra prudens katherina puella flagrat amore dei sprevit vaga gaudia mundi. V. Cui rex carne pater fuerat reginaque mater. Flagrat.

Lectio ij.

Cum hec puella loqueretur imperator claritatem vultus eius: et verborum constantiam tacitus considerat: atque ita nidit

Speciosa forēt ista o virgo q̄ asseris si rōnis munimēto fulcirent. Verū qȝ donec incepta sacra pagem⁹: te interim nos operiri oportet. Hec dicēs accito clanculū nūcio: misit lrās p infraiacētes prouintias ad oēs rhetores ꝛ grāmaticos: ut hi oēs ad pretoriū alexandrinū conueniant: qȝ rōnis ordo exigit: ut hanc cōtionatricem temerariā: primū arte oratoria qua se iactanter attollit reuincant. Postmodū vo si dijs imolare detrectat: penali cruciatu intereat. Paruit nūcius regijs mandatis: ꝛ expletis imperator sacrilegis officijs: virginem iubet comprehendi: ꝛ ad palatiū duci. At imperator dulci primū sermone virginem cepit affari: ꝛ de noīe: de genere ꝛ quos studijs liberalib⁹ magistros habuisseȝ: re q̄siuit. Virgo rn̄dit. Si nomē queris: katherina dicor: costi quondam regis filia: liberaliū vo artiuȝ nō ignobiles doctores quantū ad inanē mundi gloriā habui: de quib⁹ qȝ nihil qd̄ esset cōducibile ad beatā vitā contulerūt: tota hic eoꝝ memoria silescat. Postq̄ eni mihi sanctioris doctrine lux emicuit: mox tenebrosam erratice doctrine noctez deserui. Tu. R. Martyriū sitiēs libamina cesaris horrēs. Exclamat xp̄m p̄ter quē nil venerandū. V. Demonijs plena sunt hec ait idola mutis. Exclamat. L. iij.

Dum hec agunt: regi⁹ nūcius reuertit: ducēs secū q̄nquagita viros q̄ se oi sapia mūdi: cūctos excellere mortales asserebāt. His cū imperator vocatiōis eoꝝ causā exposuisset: vn⁹ eoꝝ indignat⁹ stomachanti voce rn̄dit. O magnuȝ imperatoris ꝯsiliū: q ob degenerē vni⁹ puelle cōflictū: sapiētes mūdi iussit ituari: cui satisfuisse poterat vn⁹ ex clientib⁹ nr̄is nedū tot sapientes vni⁹ causa vexari cōpelleret. Sȝ quantulacūqȝ est pducat in mediū: ut cognoscat se nōdū vidisse aut audisse p̄ter hodie sapientem Nō fit mora: virgo adducit: ꝛ dū vtriq̄ diē ingrato cōsumūt silentio: puella ad oratores dixit. Si qs in vobis ē antiq̄ eloquentia p̄ditus: pferat in mediū qd̄ aio ꝯcepit. Tūc vn⁹ natu prior: ꝛ rhetorū peritissimus rn̄dit. Te poti⁹ primū audire debem⁹: cui⁹ cā laboriosū iter aggredi cōpulsi sum⁹. At illa. Ego iquit iudico me nil aliud scire nisi dn̄m meū ih̄m xp̄m.

Hic est deus noster. Hic ē philosophia mea. Hic ē victoria mea. In cui⁹ noīe cuncta adversantia supabo. Dum hec ꝛ multa alia virgo beata de xp̄o dn̄o dissererēt. Rhetor etiā acutis assertionib⁹ dicta ips⁹ impugnaret: stupefact⁹ tandem ꝛ cuncti oratores quid cōtradicerent: nesciebāt. Quid plura: Illico credunt in dn̄m ihesū xp̄m. Post hec iussu tyrāni inter estuantes flāmas incendij dn̄m confitētes: felici martyrio coronati ad xp̄m migraverūt. Tu aūt. ℟. Hec quinquagenos oratores supatos dirigit ad celos. Auruz velut igne ꝓbatos. ℣. Efficiens testes fidei quos ꝓtulit hostes. Aurū. Glia. In scd̄o noct. añ. Cū esset adhuc in annis ꝟgo puerilib⁹: charis orbata parētib⁹: mūdi renunciauit opibus. ps. Exultauit. Añ. Marētius instat impi⁹ cū idolor̄ cultibus: puella voce libera hec sūt clamat demonia: ꝛ deū te xp̄e solū ꝑdicat os virgineū. ps. De⁹ noster. Añ. Cesar electos convocat rhetores ꝛ grāmaticos aduersus illam disputaturos: quos vincens virgo xp̄i fidem docuit: ꝛ nr̄es dignos deo exhibuit. ps. Fūdamēta. ℣. Diffusa est gratia. L. iiij.

His pactis: maxenti⁹ virgine diris scorpionibus cesa ꝛ deīde sub arta custodia carceris reclusa: accidit ut pro causis instātib⁹ extrema regionis adiret ꝯfinia. At regina fi antia videre faciē virginis: ꝛ multa in nocte ꝑ visum passa: accersito porphyrio principe milicie in prima vigilia noctis introiuit in carcerē. Videntes autē ibi inestimabilē claritatē vndiqꝫ coruscare: perterriti corruerūt in terraz. Ad quos ꝟgo Surgite inquit ne paueatis: qꝛ ꝛ vos xp̄s vocat ad palmam. Surgentes viderūt puellā sedentē ꝛ angelos dei ꝛ seniores circūsedētes. Post ab vno virgo coronā accepit: ꝛ regine capiti imponēs dixit. Hec est illa dn̄i mei de qua postulaueraz regina: quam milities corone nr̄e a deo mihi consortē depoposcerā. Sz ꝛ hunc ꝗ astat militē: in nr̄e sortis numerū ascribi volum⁹. His dictis btā virgo reginam consolari cepit dicens Jam regina forti animo esto: quia post triduū itura es ad dominū. Post hec igit̄ btē ꝟginis ꝟba reginā ꝛ porphyri⁹

leti pcedunt de carcere: parati ad oia p xpi noie sustinenda. Fit questio a militib⁹ quo i loco porphyrius cu regina pnoctasset. Quib⁹ ille: cuz oia que vidisset: nota fecisset: ducenti t eo ampli⁹ milites ad pdicatione ipsius: ad xpm conuersi sut. Tu. R. O q̄ felices per te sanctissima plures Quos iubet occidi p xpo trebidus hostis. V. Cum duce porphyrio fit martyr cesaris vxor. L. v.

Redijt impator t postero die virgine ad tribunal repñtata dixit. Ex vis vnuz e duob⁹ elige: aut dijs sacrifica ut viuas: aut exquisitis tormetis dilacerata peas. Uirgo respondit. Uiuere sane opto: sz ut mihi viue xps sit: mori pro eo no timeo. Ad hec tyrannus ut leo fremens iussit ea morte crudelissima facere interire. Cu aute traheret ad supplicium. Chursates vrbis pfectus tyrano cosuluit ut infra triduu nouu genus tormenti: rotaru videlicz penal machina hac arte expoliat: ut due rote vno ordine voluerent: due aut otrario impetu agerēt ut ille deorsum lacerando contraherēt: t ille repugnātes sursu deuorādo impugnarēt: t has int media xpi virgo exposita mēbratim discerperet mortis misero genere. Nec mora: rote parantur. Uirgo aut has inter media posita: tacite oratiois verba fundebat ad dnm. Necdu virgo verba oratiois finierat: t ecce angelus dni mole illam tanto impetu pcussit ut ruptis compaginib⁹: quattuor milia gentiliu vno turbine necarent Ex audies regina dixit tyranno. Quid tu misera de coniux contra deu eluctaris: Agnosce uel nuc q̄ potens est xpianoꝝ deus. His auditis tyrannus vehementi furore repletus dixit regine. Quid tu regina ita loqueris: Juro tibi q̄ nisi ab hac stulticia animu reuocaueris: q̄ pmo extorq̄ mamillis t deinde caput tuu a ceruice recisum: longo te facia tormentoru genere interire. Ex t factu e. xxiij die mesis nouebris feria qrta. Tu. R. Impi⁹ hac cesar sisti iubet an tribunal. Hac ut peruertat sicut draco uel leo certat. V. Illa manet costans nec blanda nec aspera curas. Hanc. Lectio. vj.

Ortua igit regina t die sequenti: porphyrio sil

cũ suis cõmilitonib⁹ felici mar
tyrio coronat᷑. Postera die i/
piissimus tyrãnus sedens p tri
bunali: cũ virginis gl'iose ani
mũ suis p̄suasionibus ꝛ minis
auertere nõ posset: furiali spũ
debriat⁹ iussit eã decollari. Du
cta igit᷑ ad locũ passionis: spa
cio orãdi a spiculatore obten
to: orauit dicẽs. O decus ꝛ sa
lus credentiũ: o spes ꝛ glia vir
ginũ: Jhu bone: fac cũ ancilla
tua miaȝ: ut quicũqȝ in laudẽ
ꝛ gloriã tuã passiõis mee me
moriã egerint siue in exitu aie
sue: aut etiã in quacũqȝ angu
stia me inuocauerint: celerem
ꝓpitiationis obtineãt effectũ.
Fugiat ab eis pestilentia ꝛ fa
mes: morbus ꝛ clades: ꝛ aura
rũ vniuersa intẽperies. Necdũ
orationẽ compleuerat: ꝛ ecce
vox de nube ad eã reddit᷑. Ue
ni electa mea spõsa mea: ecce
tibi ianua beatitudinis aperit᷑
ꝛ his p qb⁹ petis: p̄sidia opta
ta ꝛ opẽ celerẽ de celo pmitto.
His pactis decollata ẽ. Mox
lac p sanguine de corpe ei⁹ ef
fusum est. Corp⁹ vo ei⁹ angeli
p altũ aera subuehẽtes: i mon
te synai deposuerũt: vbi de se
pulchro ipsi⁹ riuus olei indefi
nenter manare videt᷑. Passa ẽ
aũt beata katherina mẽse no
uembris. xxv. die feria sexta:
hora tertia: seruãs videlȝ diẽ ꝛ
ꝛ horã qua xp̄s dñs nr̄ ad pas
sionẽ ꝓperauit: cui est honor ꝛ
glia p imortalia secula seculo
rũ. Amen. Tu. R. Uirgo fla
gellat᷑ cruciãda fame religat᷑
carcere claus᷑ a manet lux celi
ca fusa refulget. Fragrat odor
dulcis cantãt celi agmina lau
des. V. Sponsus amat spon
sam saluator visitat illã. Fra
grat. Glia. In tertio noct. añ.
Gloriosã virginẽ tyrãnus fla
gellari imperat: ꝛ cruciandã fa
me in carcere recludi: cui escã
p columbã xp̄s facit ministra
ri. ps. Cantate. i. Añ. Illa deo
dum agit grãs in tenebris lux
emicat: fragrat odor vincens
balsama: adest ꝛ cõtio angeli
ca lacero corpi celestia adhi
bens medicamina. ps. Dñs re
gnauit exul. Añ. Cũ cetu vgi
neo aduenĩẽs saluator spons⁹
sponsã pie visitat: ꝯsolat᷑ ꝛ ro
borat: ꝯstans esto ait filia ego
tecũ sũ nil paueas. ps. Cantate
ij. V. Adiuuabit eã. Omel. Si
mile est regnũ celorũ: ꝛc. infra
de cõi. R. Dum rẽdo subdẽda
rotarũ machinamẽto. Uirgo
deum clamat de celis angelus

astat. Ecce repētinā dat plebs rotequ ruinā. ℣. Tanq̄ chaldeis quondā fornax babylonis. Ecce ℟. Percussa gladio dat lac p sanguine collo. Quā man⁹ angelica sepeliuit vertice syna. ℣. Mēbris virgineis olei fluit vnda salutis. Quā. ℟. O mater nr̄a ter sancta q̄terq̄ beata: cū p̄ce deuota Famulorū suscipe vota. ℣. Jam xp̄o iūcta sponsoq̄ suo sociata. Famulorū. Glīa. ℣. Ora p nob. Ad laudes añ. Passionē gloriose v̄ginis katherine: deuote celebret plebs fidelis q sui memores deo cōmendat meritis: et iuuat b̄ficijs. Añ. Post plurima supplicia mārtyr alma ad decollandū est ducta: ad celū man⁹ oculos tendēs collū sub ingulo orans dat gloriā deo. Añ. Expecto p te gladiū ihesu rex bone: tu meū da paradiso spiritū: et fac mīaz meā agentib⁹ memoriam. Añ. Vox de celis intonuit: veni dilecta mea veni intra thalamum sponsi tui: qd postulas impetrasti: p quibus oras salui erūt. Añ. Ottia deuotis laudib⁹ tui memoriaz pie recolim⁹: o beata katherina ora p nobis d̄m⁹. Capl'm ꝯ. Hymnus. Pr̄s dicꝰ. ꝯ. ℣. Audi filia. Añ. Inclyta sancte virginis katherine solēnia suscipiat alacriter pia mater ecclesia: aue v̄go deo digna: aue mitis et benigna: obtine nobis gaudia que possides cū glīa. ps. Bn̄dictus. Oratio. ꝯ. In secūdis vespis añ. de laudib⁹. ps. Dixit dn̄s. cū reliq. ꝯ. ℟. O mater nr̄a. Hymn⁹ et ℣. ut. ꝯ. Añ. Aue virginū gēma katherina: aue sponsa regis regū generosa: aue viua christi hostia tua postulātib⁹ patrocinia nō deneges suffragia. ps. Magt. Oratio. ꝯ. De sancto lino papa ꝯfessore memoria. De scō cleto papa ꝯfessore memoria.

Officijs singulo℞ festorum per expediens fuit: in speciali parte: incipit consequenter commune sancto℞. Et primo in vigilia vni⁹ vel pluriū aplo℞. Scdm Johannē. ca. xv.

In illo tpe: Dixit ihus discipulis suis. Hec mando vobis ut diligatis inuicē. Si mundus vos odit: scitote quia me priorē vobis odio habuit. Et reliqua. Omel. venerabilis bede presbyteri. Lectio i.

In lectione euāgelica que hāc antecedit dixerat dominus. Nō vos me elegistis: sed ego elegi vos: ꝛ posui vos ut eatis ꝛ fructū afferatis. Hic aūt dicit. Hec mando vobis: ut diligatis inuicē: ac ꝑ hoc intelligere debem⁹ hunc esse fructū nostꝝ de quo ait. Ego vos elegi ut eatis ꝛ fructū afferatis ꝛ fructus vester maneat: ut qđcunq̧ petieritis patrē meū det vobis. Tu autē. Lectio ii.

Hunc fructuz sine illo afferre nō possum⁹: sicut palmites sine vite facē nihil possūt. Charitas ḡ est fruct⁹ noster quā diffinit aplus de corde puro ꝛ cō sciētia bona ꝛ fide nō ficta. Hac diligimus inuicē: hac diligim⁹ deū. Neq̧ eni vera dilectione diligerem⁹ inuicē: nisi diligentes deū. Diligit enim vnusquisq̧ primū suum tanq̧ seipsū: si diligit deū. Nā si deū nō diligit: nō diligit seipsum. Tu autē dñe. Lectio iii.

In his autē charitatis duob⁹ ꝑceptis tota lex pēdet ꝛ ꝓphete. Hic est fruct⁹ noster. Merito itaq̧ magister bon⁹ dilectionē sic sepe cōmendat: tanq̧ sola ꝑcipienda sit: sine qua non possūt ꝓdesse cetera bona ꝛ q̄ nō possunt haberi sine ceteris bonis quib⁹ homo efficit bonus. Pro hac autē dilectione patienē debem⁹ etiam mundi odia sustinere. Necesse est eni ut nos oderit: quos cernit nolle qđ diligit. Tu. Capitulum.

Beatus vir qui inuentus ē sine macula: ꝛ qui p⁹ aurū nō abijt: nec sperauit in pecunie thesauris: quis est hic ꝛ laudabim⁹ eū: fecit eni mirabilia in vita sua. Deo. Oratio.

Concede q̄s ops de⁹ venturā beati apli tui. N. solennitatē cōgruo ꝑuenire honore: ꝛ venientē digna celebrare deuotiōe. Per. Ad vi. cap.

Qui pbatꝰ est in illo ⁊ pfe
ctus inuētus est: ⁊ erit il
li gloria eterna. Deo. Ad .ij.
Qui potuit trās- Capl'm.
gredi ⁊ nō est transgres-
sus: facere mala ⁊ non fecit: iō
stabilita sūt bona illiꝰ in dño: ⁊
elemosynas illius: enarrabit
ōis eccl'ia scōꝝ. Deo. De aplis.
Apostoli dñi nostri ihesu
xpi: ⁊ pcones dignissimi
alios sanctos in quatuor exce
dunt. Primo in pemineñtia di
gnitatis. Ipsi enī sunt sapien-
tes ecclesie militantis: potētes
assertores eterni iudicii: dul-
ces pastores dñici gregis. Se
cūdo in pemineñtia ptātis. Uñ
augꝰ. Aplis deus dedit ptātē
sup naturā humanā ut eā cu-
rarent: super demones ut eos
eijcerēt: sup elemēta ut ea mu-
tarent: sup aīas ut eas a pecca
tis soluerēt. Tertio in pogati
ua sanctitatis: ⁊ quarto in effi
catia utilitat. Unde augꝰ. Ex
abiectissimis et imperitissimis:
ex paucissimis nobilitāt: illu-
minant: multiplicant: dulcissi
ma eloquia: pclarissima inge-
nia: copiosissima agmina: ut
mirabiles pitias assertorū: fa-
cundos atq3 doctos subiugēt
xpo. Licet i hoc libro de festis
triū lectionum ⁊ sup: sint ppie
lectiōes descripte: nō tñ est su-
psluū ut ad laudē dei ⁊ suorū
scōꝝ in cōi ponāt lectiōes ad
plenū. Nā deuoti uel nō occu
pati poterūt de sex lectionibꝰ
pprijs facere tres lectiones cu
iuslibet festi ad hoc cōpetēt: ⁊
alias tres de cōi cōpetent: uel
de sermōe. Preterea posset oc
currē festū de nouo celebran-
dū: p q̄ eēnt necessarie. Sequū
t ad pmas usq̄ sin psalmos gñ

Excelsus sup oēs
gentes dñs. ps.
Laudate pueri.
Añ Laudate do
minū oēs gētes.
ps. Ipsū. Añ. Laudabo deū
meum in vita mea. ps. Lauda
aia. Añ Magnꝰ dñs nr̄ ⁊ ma
gna virtꝰ eiꝰ. ps. Laudate do.
qm̄. Añ Flabit spūs eiꝰ ⁊ fluēt
aque. ps. Lauda ierl'm. Capl'm.
Fratres: Iā nō estis hos-
pites ⁊ aduene: s3 estis ci-
ues sanctorū ⁊ domestici dei:
supedificati supra fundamen
tū aplorū ⁊ pphetarū: ipso sū-
mo āgulari lapide xpo ihesu.
Deo. R. Hoc est pceptū meū
ut diligatis inuicē sicut dilexi
vos: maiorē charitatē nemo
habet ut aiam suā ponat quis
p amicis suis. Uos amici mei
estis si feceritis que pcipio vo-

bis dicit dominus. ℣. Uos aut dixi amicos qz omnia quecuq audiui a patre meo nota feci vobis. Uos. Glia. Hymnus.

Exultet celu laudibus resultet terra gaudijs: apsotoru gloria sacra canunt solennia.
Uos secli iusti iudices et vera mudi lumina votis precamur cordiu audite preces supplicu
Qui celuz verbo clauditis seraseq eius soluitis: nos a peccatis omnibus soluite iussu quesumus.
Quoru pcepto subdita salus et languor omniu: sanate egros moribus nos reddetes virtutibus
Ut cu iudex aduenerit xps in fine secli: nos sempiterni gaudij faciat esse compotes. Deo patri sit gloria eiusq soli filio cu spiritu paclito in sempiterna secula. Amen. ℣. In oem terra exiuit sonus eoz. Et in fines orbis terre vba eoru. Añ. Ecce ego mitto vos sicut oues in medio lupoz: estote ergo prudentes sicut serpetes et simplices sic colube. ps. Mgt. Oro.

Da nobis qs dñe btí apli tui. N. solennitatibus gliari ut eius patrocinijs subleuemur: et fide cogrua deuotione sectemur. Per. Inuitatoriu. Rege aplos dnm. Uenite adoremus ps. Uenite. In pmo noct. añ. In oem terra exiuit sonus eoru et in fines orbis terre vba eoz ps. Celi enarrat. Añ. Clamauerut iusti et dns exaudiuit eos. ps. Bndica dnm. Añ. Costitues eos pncipes sup oem terra meores erunt nois tui dñe. ps Eructauit. ℣. In oem terraz.

De sermone bti maximi epi. Lc. j.

Apostoli latino sermone dicunt missi. Qui ergo honorant missos: manifestu e eos honorare mittente. Naz dignitas q defert ministris: illi cuius ministri sunt pculdubio exhibet. Ait enim saluator ad discipulos suos. Qui vos audit: me audit. Et q vos recipit me recipit. Uere beata merita aplos: in quibus se xps et recipi pdicat et audiri. Bti sunt et illi quoz deuotio delata aplis: recurrit i xpm. Tu. ℟. Ecce ego mitto vos sic oues i medio luporu. Estote ergo prudetes sic serpentes et simplices sic colube. ℣. Du luce habetis credite in lucem: ut filij lucis sitis dicit dns. Estote g. Lectio. ij.

Tenentes itaq fratres huius promissionis fide: de supplicijs patru nostroz p xpi confessioe susceptis: exultemus

Vi sunt enim quib⁹ mediator dei et hominū mãifestauit nomen tuū dñe: et ãnūciauit oīa. Vi positi sunt principes super omnē terrā: quoꝝ verbū predicationis ad totius mūdi aures puenit. Vi sūt dñe qui ab initio viderūt: et ministri fuerūt sermonis tui. Vi sunt qui ipleti spiritu sancto: omniū gentiū linguis loquunt: errores fidenter arguūt: veritatem saluberrimā pdicant. Tu. ℟. Tollite iugū meū sup vos dicit dominus: et discite qꝛ mitis sum et humilis corde. Jugū enim meū suaue est et onus meū leue. ℣. Et inuenietis requiē animab⁹ vestris. Jugū. L. iij.

Isti nō solum stelle: ſꝫ sup stellas sunt: qꝛ stelle i celo apli sup celos sunt. Stelle de igne sensibili: apli de igne intelligibili. Stelle de die obscurantur: apli de die et nocte suis radijs refulgēt. Stelle orto sole tenebrescūt. apli sole resplēdente lucescūt: Stelle in resurrectione cadēt ut folia: apli vo rapient in nubib⁹ obuiā xpo i aera. Tu ℟. Dū steteritis ante reges et psides nolite cogitare quō aut quid loquamini. Dabit eni vobis in illa hora quid loquamini. ℣. Nō enim vos estis qui loquimini: ſꝫ spūs patris vestri qui loquit in vobis. Dabit. Glia. In secūdo noct. Añ. Principes populoꝝ cōgregati sunt cū deo abraham. ps. Oēs gentes. Añ. Dedisti hereditatē timentib⁹ nomen tuum dñe. ps. Exaudi deus deprecationē. Añ. Annūciauerūt opa dei: et facta eius intellexerunt. ps. Exaudi deus orationē. ℣. Constitues eos. L. iiij.

Hi sunt fundamentū quo in confessione eoꝝ fūdata est ecclia. Gubernatores terrarū: qui orbē in viā rectā duxerūt. Pastores: qui lupos abiecerūt: et oues conseruauerūt Aratores: qui spinas eradicauerūt. Medici: qꝛ vulnera nostra curauerūt. Fuerūt plantatores et structores et cursores et athlete: et duces et certatores et coronas gestātes. Tu. ℟. Vidi cōiunctos viros habentes splendidas vestes: et angelus dñi locutus est ad me dicens. Isti sūt viri sancti facti amici dei. ℣. Vidi angelū dei fortē volantē p mediū celi voce magna clamantē et dicentē. Isti. L. v.

Venerandissimos igit aplos nros pa

tres: piis studiis honoremus quib⁹ xpi pstante grã: factus ẽ de morte natalis: quib⁹ finis vite vivẽdi dedit initiũ: quib⁹ ut ait aplus: vivere xps erat: ꝛ mori lucrũ. Erat vtiq; eis xps vivere: quib⁹ vita nõ erat sine xpo. Erat eis vivere: qꝛ totum xpi pficiebat ecclesijs q̄ vivebant. Erat eis ꝛ mori lucrum: quorũ corruptiõi incorruptio succedebat: ꝛ dãna pñtiũ temporũ: lucra ppetua sequebant. Tu. ℞. Isti sũt triũphatores ꝛ amici dei: q̄ ꝯtemnẽtes iussa principũ meruerũt p̄mia eterna. Modo coronantur ꝛ accipiũt palmã. ℣. Isti sũt qui venerũt ex magna tribulatiõe: ꝛ laverũt stolas suas in sanguie agni. Modo. Lectio. vi.

Isti sũt fratres charissimi q̄s nõ solũ oram⁹ ut mr̃es sꝫ ut magistros p̄fesq; nr̃os veneramur: qꝛ p ipsos ianuã fidei primũ intravim⁹: ꝛ inter cives sanctoꝝ enumerati sum⁹. Hec considerãtes recolamus que tanti duces nos docuerũt ꝛ studeam⁹ factis implere que illi iusserũt. Discam⁹ eoꝝ exemplo divitias cõtemnere: paupertatẽ rerũ pñtiũ diligere: spiritualeo divitias querere: nulli invidere: sꝫ oẽs diligere. Tu. ℞. Isti sũt qui vivẽtes in carne plãtaverũt ecclesiã sanguie suo: nõ sunt de terra corpa eorũ sepata. Quorũ merito sũt in celis ale sanctorũ coequales. ℣. In omnẽ terrã exivit son⁹ eoꝝ. Et in fines orbis t̃re verba eoꝝ. Quorũ. Gl̃ia. Quorũ.

In tertio noct. añ. Exaltabũt cornua iusti all'a. p̄s. Confitebimur. Añ. Lux orta ẽ iustis all'a: ꝛ rectis corde leticia all'a. p̄s. Dñs regnavit exul. Añ. Custodiebant testimonia ei⁹ ꝛ p̄cepta ei⁹ all'a. p̄s. Dñs regnavit irascant. ℣. Nimis honorati sũt. Scd'm Johannẽ. ca. xv.

In illo tp̃e: Dixit ih̃s discipulis suis. Hoc est p̄ceptũ meũ ut diligatis invicẽ sicut dilexi vos. Et reliq̃. Omel. bti gregorij pape. Lectio. vij.

Cum cũcta sacra eloquia dñicis plena sint p̄ceptis quid est q̃ de dilectiõe q̃si de singulari mandato dñs dicit. Hoc est p̄ceptũ meũ ut diligatis invicẽ: nisi q̄ oẽ mandatũ de sola dilectiõe est: ꝛ oia vnũ p̄ceptũ sũt: qꝛ quicq̃d p̄cipit in sola dilectione solidat. Ut eni multi arboris rami ex vna radice p̄deunt: sic multe virtutes

et vna charitate generent: nec
hz aliqd viriditatis ram⁹ boni
opis: si nō manet i radice cha
ritatis. Tu. ℟. Isti sūt viri sci
q̄s elegit dñs i charitate nō fi
cta: ⁊ dedit illis gloriā sempi
ternā. Quoꝝ doctrina fulget
eccl'ia ut sol ⁊ luna. ℣. In oēm
terrā exiuit. Quoꝝ. L. viii.

Qualiter aūt ista dilectio
sit tenēda ip̄e insinuat q
in plerisq; scripture sue senten
tijs: ⁊ amicos iubet diligi i se:
⁊ inimicos diligē ꝓpter se. Ille
enī veraciē charitatē habz: q ⁊
amicū diligit in deo: ⁊ inimicū
diligit ꝓpter deū. Nam sūt nō
nulli q diligūt primos: sz p af
fectū cognatiōis ⁊ carnis: qb⁹
tn̄ in hac dilectiōe sacra eloqa
nō contradicūt. Sz aliud ē qd
sponte impēdit nature: aliud
qd p̄ceptis dñicis ex charitate
debēt obedientie. Tu. ℟. Ci
ues aploꝝ domestici dei ad
uenerūt hodie Portātes facē
⁊ illuinātes patriā dare pacē
gētib⁹ ⁊ liberare pp̄lm dñi. ℣.
Audite p̄ces supplicū vite eter
ne poscētes p̄mia q ferēt i dex
tris manipulos iusticie quiq;
gaudentes aduenistis hodie.
Portantes. L. ix.

Deinde cū dñs adisceret:
hoc est mandatū meū ut dili-
gatis inuicē: protin⁹ addidit: si
cut dilexi vos: ac si apte dicat.
Ad hoc amate: ad qd amaui
vos. Qua in re frēs charissimi
solerter intuendū ē q antiqu⁹
hostis dū mentē nostrā ad te
rrī tpaliū delectationez trahit
infirmiorē primū ꝯtra nos ex
citat: q ea ipsa que diligimus
auferre molit̄. Nec curat anti
quus hostis h faciēs ut terre
na tollat: sz ut charitatē in no
bis feriat. Tu. ℟. Fuerūt sine
q̄rela añ dñm ⁊ ab inuicē non
sūt separati. Calicē dñi biberunt
⁊ amici dei facti sūt. ℣. Tradi
derūt corpa sua ꝓpter deuz ad
supplicia: id coronant ⁊ acci
piūt palmā. Calicē. Gl'ia. Cali
cem. Te deū laudam⁹. ℣. De
disti hereditatē Timentib⁹ no
men tuū dñe. Ad laudes añ.
Hoc est p̄ceptū meū ut diliga
tis inuicez sicut dilexi vos. ps.
Dñs regnauit. Añ. Maiorem
charitatē nemo habet ut ani
mā suam quis ponat p amicis
suis. ps. Jubilate. Añ. Vos a
mici mei estis si feceritis q̄ pre
cipio vobis dicit dñs. ps. De⁹
deus. Añ. Beati mūdo corde
quoniā ipsi deū videbunt. ps.
Bñdicite. Añ. In patiētia ve
stra possidebitis aīas vestras.
ps. Laudate. Cap. ō. Hymn⁹.

Eterna xpi munera apsto-
rũ gloriã: laudes canen-
tes debitas letis canam⁹ men
tib⁹. Ecclesia℞ principes bel
li triumphales duces: celestis
aule milites: ⁊ vera mundi lu-
mina. Deuota sanctor℞ fides
inuicta spes credentiũ: perfecta
xpi charitas: mundi triũphat
principẽ. In his paterna glia
in his volũtas spũs: exultat in
his fili⁹ celum replet gaudijs.
Te nũc redẽptor qs ut ipsor℞
cõsortio iũgas ꝑcantes seruu-
los in sempiterna secula. Amẽ
℣. Annũciauerũt opa dei. Et
facta ei⁹ intellexerũt. Añ. Tra
dent eni vos in cõcilijs: et in sy-
nagogis suis flagellabũt vos
⁊ ante reges ⁊ ꝑsides ducemi
ꝓpter me in testimoniũ illis ⁊
gentib⁹. ps. Bñdict⁹. Oro ut. s.
Ad horas añe de laudib⁹. Ad
tertiã caplm. Frẽs iã nõ estis.
℞. In oẽm terrã Exiuit son⁹
eo℞. ℣. Et in fines orbis terre
verba eo℞. Exiuit. Gloria. In
oẽm. ℣. Cõstitues eos princi-
pes. Ad sextam Caplm.

Per man⁹ autẽ aplo℞ fie-
bant signa ⁊ ꝓdigia mul
ta in plebe. Deo. ℞. Cõstitues
eos pncipes Sup oẽm terraz.
℣. Memores erũt noĩs tui dñe
Sup. Glia. Cõstitues. ℣. Ni-
mis honorati sũt. Ad .ix. cap.

Ibant apli gaudẽtes a cõ-
spectu cõcilij: qm digni ha
biti sũt ꝓ noĩe ihu cõtumelias
pati. Deo. ℞. Nimis honora
ti sũt Amici tui de⁹ ℣. Nimis
cõfortatus ẽ principatus eo℞.
Amici. Glia. Nimis. ℣. Annũ
ciauerũt opa dei. In secũdis
vs. añe de laudibus. Uel añ.
Iurauit dñs ⁊ nõ penitebit eũ
tu es sacerdos ĩ eternũ. ps. Di-
xit dñs. Añ. Collocet eũ dñs
cũ principib⁹ ppli sui. ps. Lau-
date pueri. Añ. Dirupisti dñe
vĩcula mea tibi sacrificabo ho
stiam laudis. ps. Credidi. Añ.
Eũtes ibant ⁊ flebãt mittẽtes
semina sua. ps. In cõuertendo
Añ. Confortat⁹ ẽ principat⁹ eo
rũ ⁊ honorati sũt aĩci tui de⁹.
ps. Dñe probasti. Caplm. s. ℞.
Fuerũt sine qrela. Hym. ⁊ ℣.
s. Añ. Beati eritis cũ vos oderĩt
hoĩes: ⁊ cũ separauerint vos ⁊
exprobrauerint ⁊ eiecerint no
men vestrũ tanq̃ malũ: tanq̃
filiũ hominis: gaudete ⁊ exul-
tate: ecce enim merces vestra
multa est in celis. ps. Magni-
ficat. Oratio. s.
De euãgelistis ad primas ve-
speras sup psalmos añ.

Excelsus sup. cu ceteris p ordi
nem ut. s. de aplis. Capitlm.

Q Ui timet deu fa
ciet bona: et q co
tinens e iusticie
appreheder illa:
obuiabit illi q
si mat honorificata. Deo. R.
Qui sut hi qui ut nubes volat
Et quasi colube ad fenestras
suas. V. Dorsa eoru plena sut
oculis et scintille ac lampades
in medio discurretes. Et. Gla
Hymnus Exultet celu. ut. s. de
aplis. V. In oem terraz. An.
Ecce ego iohes vidi ostiu ap
tum i celo et ecce sedes posita
erat in eo: et in medio sedis et i
circuitu ei' quatuor aialia ple
na oculis ante et retro: et dabat
gloria et honore et benedictio
ne sedenti sup thronu viuenti
in secula seculoru. ps. Magt.
Oro ppria i die cuiuslibet eua
geliste. Inuitatoriu. Rege cu
ius ppetua collaudat sp gliaz.
Quatuor aialia nos adorem'
iugiter. ps. Venite. In primo
noct. an. Couocatis ihs duo
decim aplis misit illos pdica
re regnu dei: egressi aut eua ge
lizabat et curabat vbiqz. ps. Ce
li enarrat. An. Mittens dns et
alios ad pdicandu dicebat il
lis: messis qdem multa: operarij
pauci. ps. Bndicam. An. Ihu
xpi dni gra credentibus ppl'is
doctores et euageliste sut i mi
nisterio fidei missi. ps. Eructa
uit. V. In oem terram exiuit.
De expositioe bti gregorij sup
ezechielem. Lectio j.

S Ancta quatuor aialia que
pphetie spu futura puide
tur: subtili narratoe describut
cu dicit. Quatuor facies vni: et
quatuor pene vni. Quid p faciez
nisi noticia: et qd p penna nisi
volat' exprimit. Per facie qp
pe vnusqsqz cognoscit: p pena
vo i altu auiu corpa subleuat.
Facies itaqz ad fide ptinet: pe
na ad ptemplatione. Per fide
eni ab oipoteti deo cognosci
mur: p ptemplatione vo du sup
nosmetipsos tollimur: quasi i
aere leuamur. Tu. R. In vi
sione dei vidi et ecce vent' tur
binis veniebat ab aqlone: nu
besqz mag et ignis inuoluens
splendorqz i circuitu ei'. Et ex
medio eoz silitudo quatuor aia
liu: et aspect' hois erat i eis. V.
De medio aut ei' qsi spes ele
ctri hoc e de medio ignis. Et.

Q Uatuor eni sut Lc ij.
facies vni: qr si qras qd
matheus de incarnatioe dni

sentiat: hoc nimiruz sentit qd marcus: lucas et iohes. Si q̃ras quid iohes sentiat: hoc procul dubio qd lucas: marcus et matheus: et sic de ceteris. Quatuor ergo facies vni sunt quia noticia fidei: qua cognoscuntur a deo: ipsa est in vno q̃ est sil' in quatuor. Quicqd enim i vno inueneris: hoc in oibus sil' quatuor recognosces. Tu aut. R. Quatuor facies vni erant et quatuor penne vni: pedes eorum pedes recti: planta pedis eorum ut vituli. Et scintille q̃si aspectus eris candentis. V. Sub pēnis eorum manus hois in q̃tuor ptibus. Et scintille. L. iii.

Euangelistarum ergo facies ad humanitatez dñi ptinet: pēna ad diuinitatē: quia in eum quē corporeū aspiciunt: quasi facie intendūt: sz hunc dū esse icircūscriptū atq3 incorporeū ex diuinitate annūciāt: per contemplationis pennā q̃si in aera leuant. Quia itaq3 vna est fides incarnatiōis eius i oibus: et par cōtemplatio diuinitatis eius in singulis: recte nūc dicit. Quatuor facies vni: et quatuor pēne vni. Tu. R. Silitudo vultus aialiū facies hois et facies leōis a dextris ipsorum quatuor facies eo vituli atq3 aquile a sinistris ipsorum quatuor. Et facies et pēne extente desup erāt. V. Due penne singulorum iūgebant: et duo tegebant eorum corpora. Et facies. In secūdo nocturno añ. Sapientia dñi euāgelij eruperūt abyssi: et annunciantes fecūditati rore celesti mūdo intonant. ps. Oēs gentes. Añ. Labia eorum salutarez disseminauerūt scientiā: opus sanctū dignū bñdictione plenum fecerūt: et ministeriū sibi traditū deuote impleuerūt. ps. Exaudi deus depca. Añ. Elegit eos ex oi carne: et dedit illis pcepta: et legem vite et discipline. ps. Exaudi deus oronē. V. Cōstitues eos. L. iiii.

Sed que virt' esset si fidez atq3 cōtemplationē dñi hñtes pdicatores: illi' opa nō haberēt: Sequit. Et pedes eorū pedes recti. Quid per pedes nisi gressus actuū designant: Quatuor ergo aialiū pedes recti esse designant: quia sanctorum euāgelistarū atq3 omniū pfectorū opera ad sequendā iniquitatē nō sūt retorta. Hi autē pedes rectos nō habent: qui ad mala mūdi que reliquerant reflectunt. Tu autem. R. Facies et

pennas p quattuor ptes habebant Incedentia nõ reuertebanť: sʒ vnuqdq ibat ante faciẽ suã. ℣. Pedes eorũ pedes recti plãta pedis ut vituli. Incedentia. Lectio .v.

Ut vo in scis pdicatorib° vite grauitas: fortitudo atq discretio mõstrareť recte subiugiť. Et planta pedis eorʒ ut plãta pedis vituli. Quia eni sci pdicatores bouũ nomie designanť docet paul° aplus legis testimoniũ exponẽs. Nõ obturabis os boui triturãti. In sanctis ɢ̃ pdicatoribus planta pedis ẽ vituli .s. mature incedẽs ⁊ fortis ⁊ diuisa: qr vnusquisq pdicator: ⁊ generationẽ habʒ in maturitate: ⁊ fortitudinẽ in ope: ⁊ diuisionẽ vngule in discretiõe. Tu ℟. Similitudo aspectus aialiũ ut carbonuʒ ignis ardentiũ: ⁊ velut aspect° lampadarũ Ubi erat impet° spũs illuc gradiebãť cũ ambularẽt ℣. Et vnuqdq eorũ ambulabat ante faciẽ suã. Ubi erat.

L. vi.

Non eni facile ei° pdicatio accipiť si lenis esse in morib° monstrareť. Et nulla erit maturitatʒ ostensio si contra aduersa omnia nõ affuerit fortitudo. Uirtutʒ aũt meritũ ipsa fortitudo operis ãmittit: si discreta itellectu nõ fuerit. Ecce eni in sacra scriptura: si oia ad litterã sentiamus: virtutẽ discretiõis ãmittimus si oia ad spiritualẽ allegoriaʒ flectam°: indiscretionis stulticia ligamur. Tu. ℟. Quattuor aialia ibãt ⁊ reuertebanť in similitudinẽ fulguris coruscantis. Et erat in medio splendor ignis: ⁊ de igne fulgur egrediens. ℣. Erat eni visio discurrens in medio quattuor aialiũ Et. Gloria. In tertio noct. aň.

Electi sũt a xpo ante mũdi cõstitutionẽ: ut essent sci ⁊ imaculati in cõspectu dei in charitate. ps. Confitebimur. Aň. Sapientiã eorũ narrabũt omnes ppli: ⁊ laudẽ eorʒ pnũciat oĩs ecclia sanctorʒ. ps. Dñs regnauit exul. Aň. Placẽtes deo facti dilecti qm gratia ⁊ mĩa est i sanctos eius: ⁊ respectus i electos illi°. ps. Dñs regnauit irascanť. ℣. Nimis honorati sũt

Scdm Lucam caplo. x.

In illo tpe: Designauit dominus ⁊ alios septuagita duos: ⁊ misit illos binos ante faciẽ suã in oẽm ciuitatẽ ⁊ loci quo erat ipse venturus. Et reliq. Omel. bti gregorij

Omini⁹ et salua L. vij
tor nr̄ fr̄es charissimi: ali
qn̄ nos sermōib⁹ aliqñ vō opi
bus admonet. Ipsa eteni fa
cta ei⁹ p̄cepta sūt: qz dū aliqd
tacit⁹ facit: qd agere debeam⁹
inotescit. Ecce eni binos i p̄di
cationē discipulos mittit: qz
duo sūt p̄cepta charitatis: dei
videlicz amor et p̄rimi: et min⁹
q̄s inter duos charitas h̄ri nō
pōt. Nemo eni p̄prie ad semet
ipsū h̄re charitatē dicit̄: sz dile
ctionē ipse in alterū tēdit ut eē
charitas possit. Tu aūt. R. Cū
aspicerēz aīalia apparuit rota
vna iuxta ea: q̄ttuor h̄ns facies
Et vna similitudo ipsarū q̄ttuor.
V. Aspect⁹ rotarū et op⁹ earū q̄si
visio maris. Et vna. L. viij
Binos ad p̄dicandū dn̄s
discipulos mittit q̄tenus
hoc tacit⁹ innuat: qz q charitatē
erga alterū nō hz: p̄dicatiōis
officiū suscipe nullaten⁹ debet
Bn̄ aūtē dicit̄: qz misit eos an
faciē suā: in oēm ciuitatē et lo
cū q̄ erat ipse ventur⁹. Predi
catores eni suos dn̄s sequit̄ qz
p̄dicatio p̄uenit: et tūc ad men
tis nr̄e habitaculū dn̄s venit:
cū verba exhortatiōis p̄currūt
atq̄ p hoc veritas in mēte su
scipit̄. Tu. R. Statura erat ro
tarū et altitudo horribilis: to
tūq̄ corp⁹ plenū oculis: et aspe
ctus earū et opa velut si sit ro
ta in medio rote. V. Per qua
tuor p̄tes eūtes ibant: et nō re
uertebant̄ cū ambularēt. Ue
Messis lut si sit. L. ix.
aūt p̄dicatorib⁹ qd di
cat audiam⁹. Messis quidē
multa operarij aūt pauci. Ad
messē multā opārij pauci sūt:
qz et si sūt q bona audiāt: desūt
qui dicāt. Ecce mūd⁹ sacerdo
tib⁹ plen⁹ est: sz tñ in messe dei
rar⁹ inuenit̄ opator: qz officiū
quidē sacerdotale suscip̄imus
op⁹ officij nō iplem⁹. Sz pen
sate fr̄es charissimi qd dicitur.
Rogate dn̄m messis ut mittat
oparios in messē suā. Tu. R.
Species firmamēti sup caput
aīaliū: et aspect⁹ crystalli horri
bilis sub qua erāt pēne. Recte
alter⁹ ad alterū. V. Unūquodq̄
duab⁹ alis velabat corp⁹ suū: et
alterū similiter velabatur. Recte
Glia. V. Dedisti hereditatem.
Ad laud. an̄. Dilecti deo et ho
minib⁹ sc̄i euāgeliste q ordina
uerūt tp̄a xp̄i bono odore vsq̄
ad cōsūmationē vite. ps. Dn̄s
reg. cū rel. An̄. Dederūt i cele
brationē opis sc̄i dec⁹ et iō mēo
ria eorū ē i bn̄dictōe i sclm̄ scl̄i.

Añ. Impleuit eos dñs spũ sapientie ꝛ intellect⁹: iocũditatẽ ꝛ exultationẽ thesaurizauit super eos. Añ. Et omi corde laudauerũt nomẽ sanctuꝫ dñi: ut amplificarent nomen scitatis. Añ. Datũ est opus eoꝝ in veritate: idͦ i terra sua duplicia possidebũt: ꝛ leticia sempitna erit eis in xp̃o. Capłm. ut ã. Hymn⁹. Eterna xp̃i. ut de aplis. ℣. Annũciauerũt. Añ. Sapientiam antiquoꝝ exqsierũt sci euãgeliste: ꝛ ꝓphetaꝝ dict narrationẽ suã ↄfirmauerũt. p̃s. Benedictus. Oĩo propria. Ad horas añe de laudib⁹. Bria ꝛ ℣. de aplis. ut ã. Ad. vi. Capłm.

Cibauit illũ dñs pane vite ꝛ intellectus: ꝛ aqua sapientie salutaris potauit illũ. Deo. Ad. ix. Capłm.

In medio ecclie apuit os ei⁹: ꝛ impleuit eũ dñs spũ sapientie ꝛ intellectus: ꝛ stola glie induit eũ. Deo. In secundis vẽ. añe de laudib⁹. p̃s. Dixit dñs. cũ rel. ut. ã. de aplis. Capłm. ut ã. ℟. Quatuor aĩalia. Hymn⁹ ꝛ ℣. ut. ã. Añ. In medio ꝛ i circuitu sedis quatuor aĩalia senas alas hñtia oculis vndiq; plena nõ cessant die ac nocte dicẽ: scũs: scũs: scũs dñs de⁹ oĩps: q erat ꝛ q est ꝛ q ventur⁹ est. p̃s. Mag. Oĩo ꝓpria. ut ã. De vno martyre.

Beatoꝝ martyrũ dignitas ꝛ excellẽtia mãifestat ex eo q̃ ꝓ passi sũt multipliciꝫ: videlicet ꝛ ↄstant. Et idͦ qñ fit officiũ de pontifice uel sacerdote: q ꝓ martyriũ trãsiuit de corpe debet ꝓpter ꝓrogatiuaꝫ martyrij fieri officiũ de eo tãq̃ de mre. Sequit͛ q̃ de vno martyre ad vesp. as super psalmos añ.

Hic est vere martyr q ꝓ xp̃i noie sanguinẽ suũ fudit: q minas iudicuꝫ nõ timuit: nec terrene dignitatis gloriaꝫ q̃siuit: sꝫ ad celestia regna feliciter ꝑuenit. p̃s. Oĩa laudate. Ad vitãs q̃r vñ. ꝛ ad laudes de vno mre pontifice. Capłm.

Nemo militãs deo iplicat se secularib⁹ negocijs: ut ei placeat cui se ꝓbauit: nã ꝛ q certat in agone nõ coronabit͛ nisi q legitime certauerit. Deo. De mre nõ pontifice. Capłm.

Beatus vir q in sapia morabit͛: ꝛ qui i iusticia meditabit͛: ꝛ i sensu cogitabit circũspectionẽ dei. Deo. ℟. Gloriosus dei amic⁹ ihũ dñi ↄfessione fundat⁹: qui inẽ tormentorũ supplicia stetit imperterit⁹

Ac demũ triũphali morte insi
gnis celos petiuit sanguie lau
reat⁹. ℣. Felici cõmertio p ter
renis celestia: p perituris eter
na cõmutãs. Ac. Gl'ia. Hymn⁹

Deus tuorũ militũ sors et
corona pmiũ: laudes ca
nentes mris absolue nexu cri
minis. Hic nempe mũdi gau
dia et blandimenta noxia: ca
duca rite deputans puenit ad
celestia. Penas cucurrit forti
ter: et sustulit viriliṫ: p te effun
dẽs sanguinẽ: eťna dona pos
sidet. Ob hoc pcatu supplici te
poscim⁹ pijssime: in hoc triũpho
mris: dimitte noxã seruulis.
Laus et phẽnis gl'ia: deo pri et
filio scõ sil' paclito in sempiter
na secula. Amẽ. ℣. Gl'ia et ho
nore coronasti eũ dñe. Et con
stituisti eũ sup opera manuũ
tuaꝝ. Añ. Btũs vir qui suffert
tẽtationẽ: q: cũ pbat⁹ fuerit ac
cipiet coronã vite quã repmi
sit de⁹ his qui diligunt illũ. ps.
Mgt. De mre pontifice. Oro.

Presta q̃s. o. d. ut interce
dẽte btõ. N. mre tuo atq
pontifice: a cũctis aduersitati
bus muniamur i corpore: et a
prauis cogitatiõib⁹ mũdemur
i mẽte. Per. De mre nõ ponti.

Presta q̃s. o. d. ut q Oro.
bti. N. mris tui natalitia
colim⁹: intercessiõe eius in tui
nois amore roboremur. Per.
Inuitat. Regẽ sempiťnũ dñm
venite adorem⁹. Qui martyrẽ
suũ digne p meritis coronauit
ps. Venite. In pmo noct. añ.
In lege dñi fuit volũtas eius
die ac nocte. ps. Btũs vir. Añ.
Predicãs pceptũ dñi cõstitut⁹
est in monte scõ ei⁹. ps. Quare
fre. Añ. Uoce mea ad dñz cla
maui et exaudiuit me de mõte
scõ suo. ps. Dñe qd. ℣. Gl'ia et
honore. De sermõe bti maxi
mi episcopi. Lectio. j᷑.

Beat⁹. N. martyr frẽs cui⁹
hodie festiuitate letamur
ṽtute charitatis indut⁹: certa
men bonũ certauit: cursũ cõsu
mauit: fidẽ seruauit: passus su
pauit: occis⁹ triũphauit. Quis
aũt apud belligeros viros di
cat victi⁹ occisus: hoc tñ dicit suis
dilectorib⁹ mũdus: sz fidelib⁹
suis aliud loqĩ xps. Aliud eni
ẽ occidi p mũdo: aliud p xpo.
Tu. ℟. Iste scũs p lege dei sui
certauit vsq ad mortẽ et a ver
bis impioꝝ nõ timuit. Fũdatus
eni erat supra firmã petrã. ℣.
Iste ẽ q cõtempsit vitã mũdi: et
puenit ad celestia regna. Fun

Qui igiť dat⁹. L. ij᷑.
occidiť p mũdo: vinciť
cũ occidiť: et sic non victor sed

vict⁹ inuenit occisus. Qui aūt
occidit p xp̄o: vict⁹ nō dicit: sʒ
reuera victor occidit. Corona
eni victorib⁹ dat. Quō eni oc-
cisus ille victor negat q pro eo
qd occidit: a iusto iudice coro
nat. Ecce beat⁹ hic martyr oc-
cisus quidē ē: nō tn̄ est vict⁹ sʒ
pmansit victor occisus: q: pro
inuicto inuenit occisus. Inuict⁹
est eni xp̄us dn̄s p quo maluit
occidi. Tu. ℟. Desideriū aie
ei⁹ tribuisti ei dn̄e. Et volūtate
labioꝝ ei⁹ nō fraudasti eū. ℣.
Qm̄ pueniſti eū in bn̄dictioni
bus dulcedinis posuisti in ca-
pite ei⁹ coronā de lapide pcio
so. Et voluntate. Lec. iij.

Ad subeundā igit mortē
corpis martyr iste indu-
bitanē t fortiter venit: q: i ipsa
tpali morte eternā vitā aie sil'
t carnis inuenit. Nō est g vict⁹
occisus: cui mors corpis facta
est triūphalis: ut p illam mor-
tem fieret imortalis. Traditur
itaq: iudici martyr deputatur
cruciatib⁹ occidendus: demū
q: feruet amore charitatis do
lorem nō metuit supplicij. Tu
℟. Martyr xp̄i gliose. N. san
ctissime Tuo pio interuētu cul
pas nostras ablue. ℣. Ut cele
stis regni sedem valeam⁹ scan
dere. Tuo. Gloria. In scd'o
noct. añ. Filij hominū scitote
q: dn̄s sanctū suū mirificauit.
ps. Cum inuocarē. Añ. Scuto
bone volūtatis tue coronasti
eum dn̄e. ps. Uerba mea. Añ.
In vniuersa terra glia t hono
re coronasti eū. ps. Dn̄e dn̄s.
℣. Posuisti dn̄e sup caput ei⁹
coronā. De sermone beati
augustini ep̄i. Lec. iiij.

Hodie natalē martyris ec
clesia celebrat. Quid est
frēs qn̄ martyr iste nat⁹ ē igno
ramus: t q: hodie passus ē ei⁹
natalē celebram⁹: Sʒ qn̄ nat⁹
est si etiā sciem⁹ nequaq̄ diē
illā celebrarem⁹. Illa namq:
die peccatū originale attraxit
isto aūt die peccatū oē finiuit
Illo die ex fastidioso matris
vtero in hanc lucē pcessit: isto
aūt die ex pfundissimo carce-
re in illā lucē discessit: que v-
sum mentis illustrat. Tu autē
℟. Stola iocunditatis induit
eū dn̄s. Et coronā pulchritu-
dinis posuit sup caput ei⁹. ℣.
Induit eum dn̄s lorica fidei:
t armauit eū. Et coro. Lec. v.

Ad pciosam mortem mar
tyr iste: iuste viuēdo ve
nit: adeptus est triūphale mar
tyrū nomen: q: pduxit vsq: ad

sanguinē p veritate certamen Cuius ꝗ triūphū i terra honoramus: in celo meritū cognoscamus. Duplex deniq; in hoc sancto martyre gēma ꝑfulsit: dum vita clara et mors extitit ꝑciosa. Qui ante aialia offerebat: modo seipsuz obtulit ad coronā. ℟. Corona aurea super caput eiꝰ expressa signo sctitatis. Glia honoris et opus fortitudinis. ℣. Qm̄ ꝑuenisti eū in bn̄dictiōibꝰ dulcedinis: posuisti in capite eiꝰ coronaz de lapide ꝑcioso. Glia. L. vi.

O Dedicata passio et gliosa cōfessio: absoluitur p martyriū anima a vinculis carnis: leuat̄ ꝑ triūphū in celum ab angelis. Interrogatus crudeliter: nidit sub patiētia fortiter. Terrena cōtempsit: ut inueniret celestia. Temporalia reliquit ut possidēt eterna. Fidei armis indutus xp̄i miles i ꝑlio stetit. Fortiter dimicauit pugnauit et nō feriendo vicit. Tu autē. ℟. Hic est vere martyr qui p xp̄i nomie sanguinez suū vicit: qui minas iudicū nō timuit: nec terrene dignitatis gloriā quesiuit. Sz ad celestia regna feliciter ꝑuenit. ℣. Justum deduxit dominus ꝑ vias rectas: et ostendit illi regnum dei. Sed. Gloria. In tertio nocturno añ. Justus dn̄s et iusticias dilexit: equitatē vidit vultus eius. ps. In dn̄o confido.

Añ. Habitabit in tabernaculo tuo: requiescet i monte sancto tuo. ps. Domie quis habitabit. Añ. Posuisti domie super caput eius coronā de lapide ꝑcioso. ps. Dn̄e in virtute. ℣. Magna est gloria eius in salutari tuo. Gloriā et magnuz decorem impones sup eum.

Scd̄m Lucam ca. xiiij.

In illo tempore: Dixit ih̄s turbis. Si quis venit ad me: et nō odit patrē suuz et matrem et vxorem: et filios et frēs et sorores: adhuc autē et aiam suam: nō potest meus esse discipulus. Et reliqua.

Omel. beati gregorij pape.
Lectio. vij.

Si consideremus fratres charissimi: que et quanta sunt: que nobis promittunt̄ in celis: vilescunt animo omnia que habent̄ in terris. Terrena nanq; substantia supne felicitati compata pondus est non subsidiū. Tēporalis vita: etne vite cōpata: mors poti9 ē dicēda q̄z vita. Ipse eni q̄tidianus

defectus corruptionis: quid ē aliud q̄ quedā pliritas mortis. Tu. R. Posuit coronā capiti meo: τ circūdedit me vestimēto salutis. Ad expugnādas gentes τ oēs inimicos. V. Iudica dn̄e nocentes me: expugna ipugnātes me: apphende arma τ scutū. Ad ex. L. viij.

Quę autē lingua dicē uel quis intellect⁹ cape sufficit: illa supne ciuitatis: quāta sint gaudia: angelorū choris interesse: cū beatissimis spiritib⁹ glīe cōditoris assistere: p̄sētem dei vultū cernē: incircūscriptū lumē vidē: nullo mortis metu affici: icorruptiōis ppetue munere letari. Sz ad hec audita inardescit anim⁹: iāq3 illic cupit assistere vbi se sperat sine fine gaudere. Tu. R. Glia τ honore coronasti eū dn̄e: τ cōstituisti eū sup opa manuū tuaꝝ. Oīa subiecisti sub pedib⁹ eius. V. Qm̄ p̄uenisti eū i bn̄dictionib⁹ dulcedinis: posuisti in capite ei⁹ coronā de lapide p̄cioso. Omnia. Lectio. ix.

Delectat igit mentez magnitudo premioꝝ: sz nō deterreat certamē laborū: vñ ad se venientib⁹ veritas dicit. Si quis venit ad me τ nō odit patrē suū τ matrē τc. nō potest meus esse discipul⁹. Sz p̄cunctari libet: quō parētes: τ carnalit̄ ppinqs p̄cipimur odisse qui iubemur τ inimicos diligē. Sz si vim p̄cepti ppendimus: vtrūq3 agere p discretionē valem⁹: ut eos qui nobis carnis cognatiōe ɔiūcti sūt diligam⁹ τ quos aduersarios in via dei patimur odiēdo τ fugiēdo nesciamus. Tu. R. Hic ē vir qui nō est derelict⁹ a deo in die certaminis sui. Et ipse cōculcabit caput serpentis antiqui. Modo coronabit̄ q2 fidelit̄ vicit i mandatis dn̄i. V. Quis ē hic τ laudabim⁹ eū: fecit eni mirabilia in vita sua. Et. Glia. Te deū laudam⁹. V. Ora p nob.

Ad laudes an̄. Qui me ɔfess⁹ fuerit corā hoībus: ɔfitebor τ ego eū corā p̄re meo. ps. Dn̄s regnauit. cū rel. An̄. Qui seq̄t me nō ambulat in tenebris: sz habebit lumen vite dicit dn̄s. An̄. Si quis mihi ministrauerit honorificabit euz p̄r meus qui est in celis dicit dn̄s. An̄. Qui mihi ministrat me seq̄t: τ vbi ego sum illic sit τ minister meus. An̄. Uolo pater ut vbi ego sū: illic sit τ minister meus. Capl'm ut. s. suo mō. Hymnus.

Martyr dei qui vnicū pa
tris sequēdo filiū: victis
triūphas hostib⁹: victor fruēs
celestibus. Tui p̄cat⁹ munere
nostrū reatū dilue: arcens ma
li cōtagiū: vite remouēs tediū
Soluta sūt iam vincula tui sa
crati corpis: nos solue vincul
secli amore filij dei. Deo patri
sit glīa: eiusq; soli filio cū spū
paclito in sempiterna secula.
Amen. ℣. Corona aurea sup
caput ei⁹: expressa signo scita
tis. Añ. Hic vir despiciēs mū
dū ⁊ terrena: triūphans diui
tias celo cōdidit ore ⁊ manu.
ps. Bndict⁹. Oro. ē. Ad horas
añe de laudib⁹. Ad terciā cap.
sicut. ē. ad vs. ℟. Gloria ⁊ ho
nore Coronasti eū dñe. ℣. Et
cōstituisti eū sup opa manuū
tuarū. Coronasti. Glia. Glia ⁊
honore. ℣. Posuisti dñe sup
caput. Oratio vt. s. Ad. vi. de
martyre pontifice. Caplm.

Iustū ab impijs dñs libe
rauit: ⁊ dedit ei virtutē cō
tinendi oia: cōseruauit illū si
ne querela: ⁊ in filij misericor
diā fortē custodiuit. Deo. Sz
de mre nō pōtifice Ad. vi. cap.

Custodiuit illū dñs ab ini
micis: ⁊ a seductorib⁹ tu
tauit illū: ⁊ certamen forte de
dit illi vt vincet. Deo. ℟. Po
suisti dñe Sup caput eius. ℣.
Coronā de lapide p̄cioso. Su
per. Gloria. Posuisti. ℣. Ma
gna ē glia ei⁹. Ad. ix. de mar
tyre pontifice. Caplm.

Dilatauit dñs gloriā iu
sti sui: letificauit gregē i
operib⁹ suis: directa est salutis
via i manu ei⁹: ⁊ in seculū me
moria ei⁹. Deo. Sz de mre nō
pontifice. Ad. ix. Caplm.

Beatus vir q̄ inuent⁹ est si
ne macula: ⁊ q̄ post aurū
nō abijt: nec sperauit in pecu
nie thesauris. Deo. ℟. Magna
est glia ei⁹ In salutari tuo. ℣.
Gloriā ⁊ magnū decorē ipo
nes sup eū. In. Glia. Magna
℣. Iustus vt palma florebit.
Sicut cedr⁹ libani multiplica
bit in domo dñi. In secundis
vs. añe de laudi. Uel. Jocun
dus hō q̄ miseret in dño: non
cōmouebit in eternū. ps. Bea
tus vir. Añ. Quid retribuā do
mino p oibus q̄ retribuit mihi
calicē salutaris accipiā. ps. Cre
didi. Añ. Dñe libera aiam meā
a labijs iniquis ⁊ a lingua do
losa. ps. Ad dñm. Añ. Miserē
mei dñe miserē mei: q: mul
tū replet⁹ sum despectione. ps.
Ad te leua. Añ. Sustinuit aia

mea in verbo dñi speravit aīa
mea ī ipso. ps. De pfūdis. Cap.
ā. R. Hic ē vir q. Hymnꝰ ⁊. V.
ut. ā. Añ. Iste est q p lege dei
sui morti se tradidit nō dubi-
tavit mori: ab iniqs interfectꝰ ē:
⁊ in eternū vivit cū xp̄o agnū
secutꝰ est ⁊ accepit palmā. ps.
Mḡt. Oro. ā. De pluribꝰ mri-
bus ad v'as sup psalmos añ.

Sanctū ē verū lu-
men ⁊ admirabi-
le: ministrās lu-
cem his q pman-
serūt i agone cer-
taminis: recipiūt ab ipso splē-
dorē sempiternū in q assidue
felices letant. ps. Oīa laudate
Ad vtrasq v'ā. ⁊ ad laud. cap.

Sancti p fidē vicerunt re-
gna: opati sūt iusticiam
adepti sūt repmissiōes: in xp̄o
ihu dño nr̄o. Deo. R. Isti sūt
sci q p testamento dei sua cor-
pora tradiderūt. Et i sanguie
agni laverunt stolas suas. V.
Tradiderunt corpa sua pter
deū ad supplicia: ⁊ meruerunt
habere coronas ppetuas. Et i
Glia. Et in. Hymnus.

Sanctorū meritis inclyta
gaudia pangamus socij
gestaq̄ fortia nā gliscit animꝰ
pmere cantibus victorū genus
optimū. Hi sūt q̄s retinēs mū-
dus inhorruit ipsū: nā sterili
flore p aridū spreuē penitꝰ teq̄
secuti sūt rex xp̄e bone celitus.
Hi p te furias atq̄ ferocia cal
carūt hoīu ⁊ seuaq̄ vbera: cō-
sit his lacerās fortiter vngula
nec carpsit penetralia. Cedū
tur gladijs more bidentiū nō
murmur resonat nō q̄rimonia
s; corde tacito mēs bene ɔscia
ɔseruat patientiā. Que vox q̄
poterit lingua referē q̄ tu mri-
bus munera pparas: rubri nā
fluido sanguie laureis ditant
bn̄ fulgidis. Te sūma deitas
vnaq̄ poscimꝰ: ut culpas ab-
luas noxia subtrahas: des pa
cem famulis nos q̄; glia p cū-
cta pie secula. Amē. V. Leta-
mini i dño ⁊ exultate iusti. Et
gloriami oēs recti corde. Añ.
Absterget deꝰ oēm lachrymā
ab oculis scōr ⁊ iā nō erit am
plius neq̄ luctꝰ neq̄ clamor s;
nec vllꝰ dolor: q̄ñ priora tran
sierūt. ps. Mag. Oratio.

Presta q̄s. o. d. ut q glo-
sos mrēs. N. ⁊. N. fortes
in sua ɔfessione cognouimus
pios apud te in nr̄a intcessiōe
sentiamꝰ. Per. Trinitat. Regē
martyrū dñm Venite adore-
mus. ps. Veite. In pmo noct.
añ. Secꝰ decursus aq̄rū plan-
tauit vineā iustorū: s; i lege dñi

fuit volūtas eoꝝ. R. Btūs vir. Añ. Predicātes preceptū dñi ꝯstituti sūt i monte scō ei⁹. R. Quare fre. Añ. Filij hoīuz scitote: q꞉ dñs scōs suos mirificauit. R. Cū inocarē. V. Letami in dño ⁊ exul. De sermone beati maximi epi. L. i.

R Ecte atq꞉ ex debito eccle sie btōꝝ martyꝝ celebrāt insignia: q illuminātes v̄tute fidei inumerabiles pplos: soli qdē illatā senserūt mortē: sed nō soli mortis sue bñficia possederūt. Immensa eni dei nr̄i pietas: multiplex ad bonitatē ⁊ artifex ad salutē: ꝓponēs ardua virtutū palmā: raros appetitoēs iuenit: s꞉ p̄ciosā i pau coꝝ triūphis plurimoꝝ cōmodis ꝑpetit. Tu. R. Absterget de⁹ oēm lachrymaꝫ ab oculis scōꝝ: ⁊ iā non erit ampli⁹ neq꞉ luct⁹ neq꞉ clamoꝛ s꞉ nec vllus doloꝛ. Qm̄ prioꝛa transierūt. V. Nō esuriēt neq꞉ sitiēt amplius: neq꞉ cadet sup illos sol neq꞉ vll⁹ estus. Qm̄. L. ii.

I Lloꝝ siquidē merita nr̄a vult eē suffragia: sicq꞉ dū nobis verā fidē duro martyrij agone cōmēdat: afflictionē ꝓcedētiū: instructionē efficit posteroꝝ. Quanta ē dei nr̄i circa nos solicitudo: illos examiat ut nos erudiat: illos cōterit ut nos acgrat: eoꝝq꞉ cruciatus: nr̄os ꝯtulit esse ꝓfect⁹. Merito igi frēs scōs mr̄es veneramur: q piculis suis pugnant: ⁊ nr̄is vtilitatib⁹ militāt. Qui ꝓ luci viteq꞉ ꝯtēptū: edocēt nos quantū deo nr̄o debeam⁹ affectū. Tu. R. Viri sci gliosi sanguinē fuderūt ꝓ dño: amauerūt xp̄m in vita sua. Et iō coronas triūphales meruerūt. V. Un⁹ spūs ⁊ vna fides erat i eis.

N Ouerimus. Et. L. iij.

N itaq꞉ frēs: q꞉ nō sine magno discrimie: de religiōis veritate disputam⁹: quā tantoꝝ sanguine ꝯfirmatā videmus. Magni piculi res ē: si p⁹ ꝓphetarū oracula: p⁹ aplōꝝ testimonia: p⁹ martyrū vulnera: veterem fidē q̄si nouellā discutere ꝓsumam⁹: ⁊ post tā māifestos duces ꝑmaneamus in erroꝛe: atq꞉ post morientiuꝫ sudores ociosa disputatiōe ꝯtendam⁹. Tu. R. Tradiderūt coꝛpa sua ꝓpter deū ad supplicia. Et meruerūt habē coronas ꝑpetuas. V. Isti sūt qui venerūt ex magna tribulatiōe: ⁊ lauerūt stolas suas in sanguine agni. Et. Gloria. In secundo nocturno antiphona. Scuto bone volūtatis tue coronasti eos domie

ps. Verba mea. An. In uni-
uersa terra glia & honore coro
nasti eos. ps. Dñe dñs nr. An.
Habitabūt i tabernaculo tuo:
requiescēt in mōte scō tuo. ps.
Dñe qs habitabit. V. Exultēt iu
sti i ɔspectu dei. Et del. L. iiij.
VEneremur ḡ i scōꝝ mar-
tyrū glia fidē nostrā: per
quā dū exules p̄sua charitate
suscipim⁹: ipsos etiā intercesso
res habere mereamur. Hec est
eni scōꝝ martyrū glia: quoꝝ &
si ꝑ uniuersū mūdū seminet in
cineribꝰ portio manet integra
in virtutibꝰ plenitudo. Venere-
mur ḡ in tantos xp̄i milites
fidē nostrā. Mater nāqꝫ mar-
tyrij fides catholica est in qua
isti illustres athlete: suscripse-
rūt sanguine: & morte iuraue-
rūt. Tu. R. Sci tui dñe mira-
bile ɔsecuti sūt iter: seruientes
p̄ceptis tuis ut inuenirent illesi
In aquis validis terra apparuit
arida: & in mari rubro via sine
ipedimēto. V. Qm̄ percussit pe-
trā & fluxerūt aque: & torrētes
inundauerūt. In aqs. L. v.
NUncqꝫ eni sci m̄res hāc vi
tam ita ɔstant expende-
rēt: nisi esse alterā incōpabilē
beatioꝛē p̄fecta diffinitiōe sen
tirēt. In scis itaqꝫ preconibus

veritatis & passiōis magnani-
mitas: & resurrectiōis ē aucto-
ritas. Prompti eni pereunt in
meliꝰ reparandi. Honoremus ḡ
frēs beatos m̄res principes fi-
dei nr̄e: intercessores mūdi: p̄co
nes regni: coheredes xp̄i. Tu.
R. Verbera carnificū non ti-
muerūt sci dei: morietes p xp̄i
noie. Ut heredes fierēt in do-
mo dei. V. Tradiderūt corpa
sua p̄pter deū ad supplicia p̄
dñm. Ut heredes. L. vi.
HOs frēs gloriosos m̄res
in causa nr̄i examis quā
cū districto habem⁹ iudice: no
stros faciam⁹ patronos. Hos
in die tāti terroris defensores
habeam⁹. Hos adiutores no-
stris oībꝰ queram⁹. Hos p-
tectores nr̄i iueniam⁹ reat⁹: q
ne punire pctōres debeat: ro-
gari vult & ipse q iudicat. Ut
licꝫ tā longo tpe cōminat irā:
misericordiā tñ expectat. Sic
rogemus ut nos mīa ei⁹ refo-
ueat: qꝫ nullo modo negligen
tes reddat. Tu. R. Hec est ve
ra fraternitas que nūqꝫ potuit
violari certamine: qui effuso
sanguine secuti sūt dñm. Con
temnētes aulā regiā puenerūt
ad regna celestia. V. Ecce qꝫ
bonū & qꝫ io. &c. Cōtemnētes.

glia. In tertio nocturno. an. Sanctis q in terra sut eius mirificauit dns omes volutates meas inter illos. ps. Conserua me dne. An. Hec e generatio querentiu dnm: querentiu faciem dei iacob. ps. Dni e terra. An. Letamini in dno et exultate iusti: et gloriamini oes recti corde. ps. Beati quorum. V. Iusti aut in ppetuu viuet. Et apd dnm. Scdm Lucam. ca. xxi.

In illo tpe: Dixit ihs discipulis suis. Cum audieritis prelia et seditiones nolite terreri. Oportet eni primu hec fieri: sz nodum statim finis. Et reliqua. Omel. beati gregorij pape. Lectio. vii.

Dominus ac redemptor nr pituri mudi pcurrentia mala denuciat: ut eo min9 perturbent venientia quo fuerint pscita. Minus enim iacula feriut que preuident: et nos tolerabilius mudi mala suscipim9 si contra pscientie clypeo munimur. Ecce eni dicit. Cuz audieritis plia et seditiones nolite terreri. Oportet primuz hec fieri: sz nodu statim finis. Pensanda sut verba redemptoris nri: p que nos aliud interius: aliud exterius passuros denuciat. Bella qppe ad hostes ptinent: seditiones ad ciues. Ut q nos indicet interi9 exteriusq turbari aliud nos fatet ab hostibus: aliud a fratrib9 ppeti. Tu. R. Propter testamentu dni et leges paternas: asstiteru sancti dei in amore fraternitatis. Quia vn9 fuit semp spus in eis et vna fides. V. Ecce q bonu et q iocundu habitare fres in vnu. Quia. L. viii.

Sed his malis puenientibus: qr no statim finis sequat: adiungit. Surget gens contra gente: et regnu aduers9 regnu etc. Atq post subdit. Et signa magna erut. Ultima tribulatio multis tribulationib9 pueniat: et p crebra mala q preueniut: indicant mala ppetua que subsequunt. Et io post bella et seditiones no statim finis qr multa debent mala pcurre ut malu valeant sine fine nunciare. Tu. R. In circuitu tuo dne lume est qd nuq deficiet: vbi osticuisti lucidissimas masiones. Ibi requiescut sanctoru aie. V. Magnus dns et laudabil nimis in ciuitate dei nostri in monte sco eius. Ibi requiescut. L. ix.

Sed cuz tot signa pturba-

tiõis dicta sunt: oportet ut sin-
gula pstringam⁹. Ait em. Sur
get gens contra gentē: ecce p-
turbatio hominū. Erūt terre-
motus magni p loca: ecce re-
spectus ire desup. Erūt pestilē
tie: ecce inequalitas corporū.
Erūt fames: ecce sterilitas ter-
re: terroresq; de celo & tēpesta-
tes: ecce ineqlitas aeris. Quia
g omnia psūmanda sūt: an cō
sūmationē omia pturbant. Et
q in cunctis deliquimus: in
cunctis ferimur: ut impleat qd
dicit: pugnabit p eo orbis ter-
rarū cōtra insensatos. Tu. R.
Lauerūt stolas suas. Et can-
didas eas fecerūt In sanguine
agni. V. Isti sūt qui venerunt
ex magna tribulatione & laue
rūt stolas suas. In sanguine.
Glia. In sanguie. Te deū lau-
dam⁹. V. Exultabūt sci in glo
ria. Letabunt in cubilib⁹ suis.
Ad laudes añ. Martyres sci
quanta passi sunt tormenta ut
securi puenirēt ad palmā mar
tyrij. ps. Dñs regnauit. cū reli-
qs. Añ. Cum palma ad regna
puenerūt sancti coronas deco
ris meruerūt de manu dei. Añ.
Corpa sanctorū in pace sepul-
ta sunt & viuēt noīa eorū i eter-
nū. Añ. Martyres dñi dñm

benedicite i eternū. Añ. Mar
tyrū chorus [illegible] dñm de ce
lis. Capłm. [illegible] Hymnus.

Rex gloriose martyrū co-
rona confitentiū: qui re-
spuentes terrena pducis ad ce
lestia. Aurem benignā proti-
nus appone nostris vocibus:
trophea sacra pangim⁹: igno-
sce qd deliquimus. Tu vincis
in martyrib⁹ parcendo confes
sorib⁹: tu vince nostra crimina
donando indulgentiā. Pre-
sta pater piissime patriq; cōpar
vnice: cū spū paraclito in sempi-
terna secula. Amen. V. Justo
rū aīe in manu dei sunt. Et nō
tanget illos tormentū malitie.
Añ. Tradiderūt corpa sua p
pter deū ad supplicia: & meru
erunt habere coronas ppetuas.
ps. Bndictus. Oro. ut s. Ad ho
ras añe de laudib⁹. Ad terciā
capłm. ut s. R. Letamini in do-
mino. Et exultate iusti. V. Et
gloriamini oēs recti corde. Et
Glia. Letamini. V. Exultēt iu
sti in cōspectu dei. Ad. vi. cap.

Reddet deus mercedē la
borū sanctorū suorū: & de
ducet illos i via mirabili: & fuit
eis in velamēto diei: & in luce
stellarū nocte. Deo. R. Exultēt
iusti In conspectu dei. V. Et

delectent in leticia. In. Glia. Exultent. ℣. Justi autẽ in ppetuũ viuẽt. Et apud. Ad .ii. cap.

Iustorum anime in manu dei sũt ⁊ nõ tãget illos tormentũ malitie: visi sũt oculis insipientiũ mori: illi autẽ sunt in pace. Deo. ℟. Justi autẽ in ppetuũ viuẽt. ℣. Et apud dominũ ẽ merces eoꝝ. In. Glia. Justi. ℣. Justoꝝ aie in manu dei sunt. Et nõ tãget. In secũdis vs. añe de laudibus. Uel añ. Uirgã virtutis tue emittet dñs in splendoribꝰ scõꝝ. ps. Dixit dñs. Añ. Generatio rectoꝝ benedicet q: exortũ est lumen rectis corde. ps. Beatꝰ vir. Añ. Uenientes venient cum exultatiõe portãtes manipulos suos ps. In cõuertendo. Añ. Justi cõfitebunt noi tuo: ⁊ habitabũt recti cũ vultu tuo. ps. Eripe me. Añ. Lauda ierlm dñm q posuit fines tuos pacẽ ⁊ bñdixit filijs tuis in te. ps. Ipsũ. Caplm. ũ. ℟. Lauerũt stolas. Hymnꝰ ⁊ ℣. ũ. Añ. Isti sũt sci qui p dei amore minas hoium cõtempserũt: sci mrẽs i regno celoꝝ exultãt cũ angelis: o q̃ speciosa est mors scõꝝ q assidue assistũt ante dñm: ⁊ ab inuicem nõ sũt sepati. ps. Magnificat.

De confessore pontifice sequit

Gloriosoꝝ confessorũ dignitas ⁊ excellentia manifestat ex eo: qꝛ deũ confessi sunt tribꝰ modis. s. corde: ore ⁊ ope. Cõfessio eni cordis non sufficit sine cõfessione oris qḋ multis rationibꝰ ⁊ scõꝝ auctoritate potest pbari quas causa breuitatis hic obmitimꝰ. Sequit g de ꝯfessore põtifice ad primas vs. super psalmos añ.

Sacerdos ⁊ pontifex ⁊ virtutum opifex bonꝰ pastor i ppło sic placuisti domio. ps. Oia laudate. Caplm.

Ecce sacerdos magnꝰ qui in diebꝰ suis placuit deo: ⁊ inuentꝰ est iustꝰ: ⁊ in tpe iracundie factus est recõciliatio. Deo. De ꝯfes. doctore. Caplm

Quasi stella matutina in medio nebule ⁊ q̃si luna plena in diebꝰ suis: ⁊ q̃si sol refulgẽs: sic iste refulsit in tẽplo dei. Deo. ℟. Alme psul ⁊ beẽ N. cõfer opẽ petẽtibꝰ tuis scis pcibꝰ: mala pelle bona posce. Presta pacis incremẽtũ sane vite gaudiũ. ℣. Ut sub tuo ptecti pfocinio gloriemur i laude ppetuo Pra. Glia. Hymnꝰ

Iste confessor dñi sacrat⁹ festa plebs cui⁹ celebrat p orbē: hodie letus meruit secreta scādere celi. Qui pius prudens humilis pudic⁹: sobrius castus fuit ⁊ quiet⁹: vita dum pñs vegetauit eius corporis artus. Ad sacrū cui⁹ tumulū frequēter mēbra languentiū modo sanitati q̄libet morbo fuerint grauata restituunt. Unde nūc noster chorus in honore ipsi⁹ hymnū canit hunc libenter ut pijs ei⁹ meritis iuuemur oē p euū. Sit salus illi dec⁹ atq̧ virtus qui sup celi residens cacumen: toti⁹ mundi machinā gubernat: trinus ⁊ vn⁹. Amen ℣. Amauit eū dñs. Añ. Confessor dñi. N. astantē plebem corrobora sancta tua intercessione: ut qui peccatoꝝ pondē premimur: beatitudinis tue gloria subleuemur: ⁊ te duce eterna premia consequamur. ps. Magñt. Uel si est doctor. Añ. Doctor optime ecclesie sancte lumē btē. N. dīne legi amator deprecare p nobis filiū dei. ps Magnificat. Oratio.

Exaudi q̄s dñe preces nostras quas i beati. N. cōfessoris tui atq̧ pontificis solēnitate deferimus: ut qui tibi digne meruit famulari: ei⁹ suffragantib⁹ meritis ab oīb⁹ nos absolue peccatis. Per. Inuitatoriū. Confessorū regē adoremus. Qui celestis regni meritū ⁊ gloriā concessit sancto suo. N. ps. Uenite. In primo nocturno añ. Beat⁹ vir qui in lege dñi meditat: volūtas ei⁹ pmanet die ac nocte: ⁊ omnia q̄cūq̧ faciet sp psperabunt. ps. Beat⁹ vir. Añ. Beatus iste sanctus qui ɔfisus est in dño: predicauit p̄ceptū dñi: cōstitutus est in monte scō ei⁹. ps. Quare fremuerunt. Añ. Tu es gloria mea tu es susceptor meus dñe tu exaltas caput meū: ⁊ exaudisti me de monte scō tuo. ps. Dñe quid. ℣. Amauit eū dñs.

De sermone sci Ambrosij epi. L. j.

Ad sancti ac beatissimi patris nri. N. cui⁹ hodie festa celebram⁹ laudes addidisse aliquid decerpsisse est: cū si quidē virtutū ei⁹ grā nō sermonib⁹ exponenda sit: s; operib⁹ cōprobāda. Cū eni dicat scriptura diuina. Gloria patris est filius sapiens: quante hui⁹ sunt glorie q̄ tantoꝝ filioꝝ sapientia ⁊ deuotione letat: In xpo eni ihesu p euāgelium ipse nos genuit. Tu aūt.

R. Ecce sacerdos magn⁹ qui
i diebus suis placuit deo ⁊ in-
uentus ē iustus. Ideo iureiu-
rando fecit illum dñs crescere
in plebem suā. V Benedictio-
nē omniū gentium dedit illi: ⁊
testamentū suū cōfirmauit su-
per caput eius. Ideo. L. ij.

Quicq̄d igit̄ in sancta ple-
be hac potest esse virtu-
⁊ gratie: de hoc quasi de quo-
dam lucidissimo fonte omniū
riuulo⁊ puritas emanauit. Et-
enim q̄ castitatis pollebat vi-
gore: q̄ abstinentie gloriabat̄
angustijs: q̄ blandimētis erat
p̄ditus lenitatis omniū ciuiū
in deū prouocauit affectū. Quia
pontificis administratiōe ful-
gebat plures e discipulis reli-
quit sui sacerdotij successores
[illegible]. R. Iurauit dñs ⁊ nō
penitebit eum. Tu es sacerdos
in eternū s̄m ordinem melchi-
sedech. V Dixit dñs dño meo
sede a dextris meis. Tu es sa.

Bene autē ⁊ con- L. iij.
grue i hac die quā nobis
hui⁹ beati patris nostri ad pa-
radisū transit⁹ exultabilē red-
dit: p̄ntis psalmi versiculū de-
cantamus. In memoria eter-
na erit iustus. Digne eni i me-
moria vertit̄ hominū: qui ad
gaudium transit angelo⁊: qui
iā gratiā xp̄i clarificatus inue-
nit: q̄ mundi gloriā nō q̄siuit
canēs illud qd̄ dicit sermo di-
uinus. Ne laudaueris hominē i
vita sua: quasi dicēt: lauda p⁹
vitā: magnifica post consūma-
tionē. Tu. R. Posui adiuto-
riū sup potentē: ⁊ exaltaui ele-
ctum de plebe mea Man⁹ eni
mea auxiliabit̄ ei. V. Inueni
dauid seruū meū: oleo sancto
meo vnxi eū. Manus. Gloria

In secundo nocturno an. In-
uocantē exaudiuit dñs sanctū
suū: dñs exaudiuit eū ⁊ consti-
tuit eū in pace. ps. Cū inuoca-
rem. Añ. Letent̄ omnes q̄ spe-
rant in te dñe: qm̄ tu bñdixisti
iusto: scuto bone volūtatis tue
coronasti eū. ps. Uerba mea.
Añ. Dñe dñs noster q̄ admi-
rabile est nomē tuū in vniuer-
sa terra: q̄ glia ⁊ honore coro-
nasti sanctū tuū ⁊ constituisti
eū sup opera manuū tuarū. ps.
Ipsū. Iustū deduxit dñs

Illo q̄ potissi- L. iiij.
mū tp̄e merita sanctitatis
extollas: qm̄ nec laudātē adu-
latio nocet: nec laudatū tētet
elatio. Lauda q̄ post periculū
p̄dica securū. Lauda nauigā-
tis felicitatē: s₃ cū puenerit ad

portū. Lauda ducis virtutem sz cum pductus fuerit ad triūphum. Quis aūt vivens tutus possit ac sine trepidatione laudari: qui et de pterito meminit se habere qd doleat: et de futuro videt sibi supesse qd timeat Tu aūt. R. Inveni dauid servū meū: oleo sancto meo vnxi eum. Man⁹ eni mea auxiliabit ei. V. Nihil pficiet inimic⁹ in eo: et fili⁹ iniquitatis nō nocebit ei. Manus eni. L. v⁹.

Beata igit hui⁹ pris nostri merita: iā in tuto posita: securi magnificem⁹: q gubernaculū fidei viriliter tenēs: anchoram spei: tranquilla iaz in statione reposuit: et plenā celestibus divitiis et eternis mercibus navim i littore optato collocavit. Qui contra omēs adversarios scutū timoris dei tādiu infatigabiliter tenuit: donec ad victoriā pduceret. Quid eni fuit totius vite: istius sancti cursus: nisi vnus cum vigili hoste conflictus? Tu. R. Ecce prudens vir qui edificavit domū suā supra petrā: in cui⁹ ore nō est invent⁹ dolus. Quia de⁹ pelegit eum in sacerdotē sibi. V. Ecce vere isrlita in q̄ dolus nō est invent⁹. Quia. L. vi⁹.

Ocliantis hic beat⁹ vir cecis avia veritatis errantibus amissū reddidit visum: et illū quo xps videt repauit intuitu. Quantorū aurib⁹ surdis et infidelitatis obturatiōe dānatis: ad pcipiendā vocē celestiū mandator: pciosum infudit auditū. Unde pro merito suo apud dn̄m coronā confessoris accepit. Cui⁹ intervenctio obtineat nobis veniā omniū delictor nostrorū et pfrui gaudiis beator. Qd ipse pstare dignet qui vivit et regnat deus p oīa secula seculor. Amen. Tu. R. Ecce vere isrlita in quo dolus nō est invent⁹: qui pbatus repertus est sacerdos magnus Juxta ordinē melchisedech. V. Statuit ei dn̄s testamentū sempitnū et dedit illi sacerdotiū magnū. Juxta. Glia. Juxta. In tertio noct. aī. Dn̄e iste sanct⁹ habitabit in tabernaculo tuo: opat⁹ ē iusticiā: requiescet in monte scō tuo. ps. Dn̄e quis habitabit. Aī. Vitaz petiit a te tribuisti ei dn̄e: gloriā et magnū decorē iposuisti sup eū: posuisti i capite ei⁹ coronā de lapide pcioso. ps. Dn̄e i virtute. Aī. Hic accipiet benedictionē a dn̄o: et miaz a deo sa-

lutari suo: q: hec est generatio timentiũ dñm. ps. Dñi ẽ terra. ℣. Nõ est inuent⁹ silis illi. Qui.

Scdm Lucam capitulo. xij.

In illo tpe: Dixit ihũs. d. s. Sint lũbi vr̃i pcincti: ⁊ lucerne ardẽtes in manib⁹ vr̃is. Et reliqua. Omel. beati gregorij pape. Lectio. vij.

Sancti euãgelij fr̃es charissimi apte nobis est lectio recitata: sz ne aliqbus ipsa eius planities alta fortasse videat: eã sub breuitate trãscurrimus: quaten⁹ eius expositio ita nescientib⁹ fiat cognita: ut tã scientib⁹ nõ sit onerosa. Lũbos itaq pcingim⁹ cũ carnis luxuriã p continentiã coartamus. Sz q: min⁹ est mala nõ agere: nisi etiã quisq studeat ⁊ bonis opib⁹ insudare: protinus addit. Et lucerne ardẽtes in manibus vestris. Lucernas qppe ardentes in manib⁹ tenemus: cum p bona opa pximis nr̃is lucis exẽpla monstram⁹. Tu. ℟. Iste ẽ qui añ deũ magnas virtutes opat⁹ est: ⁊ omnis terra doctrina eius repleta est Ipse intcedat p pctis oĩuz populoꝝ. ℣. Iste ẽ qui ↄtempsit vitã mũdi ⁊ puenit ad celestia regna. Ipse. Lectio. viij.

Uos aũt sũt q iubent ⁊ lũbos restringẽ ⁊ lucernas tenẽ: ut ⁊ mũditia sit castitat: i corpe: ⁊ lumẽ vitatis i opatiõe Redẽptori eteni nr̃o vnũ sine altero placẽ neqq põt. Si aũt is q bona agit: adhuc luxurie ingnamenta nõ deserit: aut is q castitate peminet necdũ se p bona opa exercet: nec castitas q̃ magna ẽ sine bono ope: nec op⁹ bonũ ẽ aliqd sine castitate Tu. ℟. Elegit te dñs sacerdotẽ sibi ad sacrificandũ ei. Hostiã laudis. ℣. Immola deo sacrificiũ laudis: ⁊ redde altissimo vota tua. Hostiã. L. ix.

Bene aũt de suis expectãtib⁹ subdit: ut cũ venerit ⁊ pulsauerit: ↄfestim apiant ei. Uẽit qppe cũ ad iudiciũ ppat pulsat vo cũ iaz p egritudinis molestias eẽ mortẽ vicinã designat. Cui ↄfestim apimus: si hũc cũ amore suscipim⁹. Apire eni iudici pulsanti nõ vult q exire de corpe trepidat: ⁊ videẽ eũ quẽ ↄtẽpsisse se meminit iudicẽ formidat. Qui aũt de sua spe ⁊ opatiõe secur⁹ ẽ: pulsanti ↄfestim apit: q: let⁹ iudicẽ sustinet ⁊ cũ tẽpus ppinque mortis agnouerit: de glia retributionis hilarescit. Tu aũt dñe.

℟. Sint lumbi vestri pcincti & lucerne ardẽtes in manib⁹ vestris. Et vos siles hominib⁹ expectantib⁹ dñm suũ: qñ revertat a nuptijs. ℣. Vigilate ergo q: nescitis q̃ hora dñs vester ventur⁹ sit. Et. Gloria. Te deũ laudamus. ℣. Ora p nobis bte. N. Ad laudes añ. Ecce sacerdos magn⁹ qui in diebus suis placuit deo: & inuent⁹ est iustus. ps. Dñs regnauit. cũ reliqs ps. Añ. Nõ est inuẽtus silis illi qui cõseruaret legẽ excelsi. Añ. Ideo iureiurãdo fecit illũ dñs crescere in plebem suã. Añ. Bñdictionẽ omniuz gentiũ dedit illi & testamentuz suũ cõfirmauit sup caput eius. Añ. Statuit illi testamentum sempiternuz & dedit illi sacerdotiũ magnum. Caplm ut. s. Hymn⁹.

Iesu redemptor omniũ: corona cõfitentiũ: in hac die clementi⁹ nostris faueto precibus. Tui sacrati q̃ nois confessor almus claruit: huius celebrat annua deuota plebs solẽnia. Qui rite mũdi gaudia hui⁹ caduca respuens cũ angelis celestib⁹ letus potit premijs. Huius benign⁹ ãnue nobis sequi vestigia: hui⁹ precatu seruulis dimitte noxã criminis. Sit xpe rex pijssime tibi patriq; glia: cum spũ paraclito & nunc & in ppetuũ. Amen. ℣. Os iusti meditabit sapientiam. Et lingua ei⁹. Añ. Euge serue bone & fidelis: q: in pauca fuisti fidelis: supra multa te constituã: intra in gaudiũ dñi tui. ps. Bñdictus. Oratio. s. Ad horas añ de laudib⁹. Ad tertiã caplm. sicut. s. ad vñ. ℟. Amauit eũ dñs Et ornauit eũ ℣. Stola glie induit eum. Et. Glia. Amauit. ℣. Justũ deduxit dñs. De confessore pontifice ad sextam caplm.

Cognouit eũ in bñdictionibus suis: cõseruauit illi misericordiã suã: & iuenit gratiam corã oculis dñi. Deo. De cõfessore doctore ad. vi. caplm

Spiritus meus qui est in te: & verba mea q̃ posui i ore tuo: nõ recedẽt de ore tuo & de ore seminis tui dicit dñs ãmodo vsq; in sempiternum. Deo. ℟. Justum deduxit dñs Per vias rectas. ℣. Et ondit illi regnũ dei. Per. Glia. Justum. ℣. Nõ est iuent⁹ similis illi. De confessore pontifice ad nonã caplm.

Fungi sacerdotio & habẽ laudez in nomie ipsius: &

offerre illi incensum dignũ in
od orẽ suauitatis. Deo. De cõ-
fessore doctore Ad. iij. capłm.
Lex veritatis fuit i ore ei⁹
et iniquitas nõ est iuenta
in labijs eius: in pace et equi-
tate ambulauit mecũ: et mul-
tos cõuertit ab iniqtate. Deo.
℟. Nõ est inuentus silis illi.
℣. Qui cõseruaret legẽ excelsi
Silis. Glia. Nõ est. ℣. Os iu-
sti meditabit. In secũdis ve.
añe de laudib⁹. ps. Dixit dñs.
ps. Confitebor. ps. Beatus vir.
ps. De pfundis. ps. Memẽto.
Capłm. ã. ℟. Sint lũbi vestri.
Hymn⁹ et ℣. ã. Añ. O p omnia
laudabilẽ virũ cui⁹ precib⁹ ab
omni clade liberant: qui ex to
to corde querunt illũ alla. ps.
Magt. Oratio ut. ã. De cõ-
fessore nõ põtifice ad primas
vespas super psalmos añ. Iste
cognouit iusticiã et vidit mira
bilia magna et exorauit altissi
mũ: et inuent⁹ est i numero san
ctorũ alla. ps. Oia laudate.
De cõfessore nõ pontifice: ec-
clesiastica tñ psona: ad vtrasqz
vespas et ad laudes Capłm.
Dilect⁹ deo et hoibus cui⁹
memoria in bñdictione
est: similẽ illũ fecit in glia san-
ctorũ. Deo. Sz de cõfessore se-
culari psona Capłm.
Dedit dñs cõfessionẽ san-
cto suo: et excelso in vbo
glie: de oi corde suo laudauit
dñm: et dilexit eũ qui fecit illũ.
Deo. ℟. Sancte xpi confessor
audi rogãtes seruulos. Et im-
petratã celitus tu defer indul-
gentiã. ℣. O scẽ. N. fidus au-
reũ dñi gratia seruorũ gemit⁹
solita suscipe clemẽtia. Et. Glo
ria. Hymn⁹. Iste cõfessor. ℣.
Amauit eũ. Añ. O q̃ veneran
dus es egregie cõfessor xpi: q
terrenã cõtẽpsisti et celi ianuas
exultãs petisti: modo refulges
i virtute celesti: ideoqz suppli-
cẽs te rogam⁹ ut intercedas p
nobis ad dñm ihm xpm. ps.
Magnificat. Oratio.
Deus q nos beati. N. con
fessoris tui ãnua solẽni-
tate letificas: cõcede ppitius: ut
cui⁹ natalitia colim⁹: p eius ad
te exempla gradiamur. Per.
Inuitatoriũ. Confessorũ regẽ
adorem⁹: q celestis regni me-
ritũ et gloriã cõcessit scõ suo. N.
ps. Venite. In pmo noct. añ.
Beat⁹ vir q in lege dñi medi-
tat: volũtas ei⁹ pmanet die ac
nocte: et oia quecũqz faciet sp
psperabunt. ps. Beat⁹ vir. Añ.
Beat⁹ iste scũs qui cõfisus ẽ in

dño p̄dicauit p̄ceptū dñi: constitutus est i monte sancto ei⁹. ps. Quare fremuerūt. Añ. Tu es gloria mea: tu es susceptor meus domine: tu exaltas caput meū ꝛ exaudisti me de monte scō tuo. ps. Dñe quid. ℣. Amauit eū dñs. De sermone beati augustini epi. L. i.

Gloriosus cōfessor: cuius hodie solennitate letamur in oi se scītatis forma exbuit. Nā sicut aduena ꝛ peregrinus vitā istā ptransijt: quātuciūq; minus potuit: de mūdi hui⁹ rebus accepit utpote se nō esse de hoc mūdo cognoscens Nō habebat itaq; hic manentē ciuitatē: sicut nec p̄res sui: ſꝫ extentus ad potiora p̄perabat ad palmā vocationis. Tu. ℟. Euge serue bone ꝛ fidelis qꝛ i pauca fuisti fidelis sup̄ multa te constituā. Intra in gaudiū dñi tui. ℣. Dñe quinq; talenta tradidisti mihi ecce alia quinq; superlucrat⁹ sum. Intra. L. ij.

Erat hic scūs cōfessor vere mitis ꝛ hūilis corde: seq; amabilē ꝛ affabilē exhibebat. Quis vnq; ex ei⁹ ore verbū detractiōis: scurrilitatis uel glīe inanis sermonē: aut iudicie vocem audiuit. Quis eū alios iudicantē uel iudicantib⁹ cōsentientem aliqñ dep̄hendit: quis eū vana loquentē audire potuit: Nimirū solicite custodiebat vias suas: ut nō delinqueret in lingua sua. Tu. ℟. Justus germinabit sicut liliū. Et florebit in eternū ante dñm. ℣. Plantat⁹ in domo dñi: in atrijs dom⁹ dei nostri. Et flo.

Quanti aūt ser L. iij. uoris in ope dei diebus ac noctibus vsq; ad mortē fuerit: mirandū existit. Sic enim in se viscera pietatis induerat ut oēs excusaret ꝛ p oībus etiā nescientib⁹ intercederet: nō acceptator vtiq; psonarū ſꝫ necessitatū. Erat eni dulcis sermōe: strēnuus ope: feruēs charitate: in cōmisso fidelis: in cōsilio circūspectus: sup ceteros cōpositus: idē omni tpe pmanens. Tu. ℟. Amauit eum dñs ꝛ ornauit eum: stola glorie induit eum. Et ad portas paradisi coronauit eū. ℣. Induit eū dominus lorica fidei: ꝛ armauit eū. Et. Glia. In secūdo nocturno añ. Inuocantem exaudiuit dñs sanctū suū: domin⁹ exaudiuit eum ꝛ constituit eum in pace. ps. Cum inuocarem. Añ. Letentur omnes qui sperant i

te domine quonia͂ benedixisti iusto: scuto bonevoluntatis tue coronasti eu͂. Ps. Uerba mea. An. Dn̄e domin⁹ noster q̄ȝ admirabile est nomen tuu͂ in universa terra: q꞉ gloria ⁊ honore coronasti sanctu͂ tuu͂: ⁊ constituisti eu͂ sup opa manuu͂ tuar. Ps. Ipsum. V. Iustu͂ deduxit dominus. Lectio. iiij.

Fuit vir iste de numero virorū de quib⁹ dicit̄. Deridet̄ iusti simplicitas. Animus quippe viri iusti nō nunq̄ȝ ogi recto constanter initit̄: ⁊ cū humanis suasionib⁹ vrget̄: mira agit: ⁊ opprobria accipit: q꞉ ab hui⁹ mundi sapientib⁹: puritatis virtus fatuitas reputat̄. Quid sapienti⁹ iusti simplicitate: Tu. R. Iste cognouit iusticiam ⁊ vidit mirabilia magna ⁊ exorauit altissimu͂. Et inuentus est in numero sanctorum. V. Iste est qui contēpsit vitaȝ mundi ⁊ puenit ad celestia regna. Et inuictus. L. v.

Sicut eni͂ cupiens depingere domuȝ sua͂: pquirit quasq̄ȝ imagines quas an̄ pictoris pponat aspectuȝ: ut ille transferat in pariete͂ opus aliena͂: ita deus noster ad ornandas aīas nostras: in quedam viuēdi exemplaria viri huius gesta. l. ⁊ merita demonstrauit Rapiat q̄ sibi quisq̄ȝ de eo: alter nigra͂ spe͂m cōpunctionis: alter candore͂ nitide castitatis Iste pallore͂ abstinentie. Iste rubore͂ verecūdie. Tu. R. Iste homo ab adolescētia sua partum meruit ifirmos curare. Dedit illi dn̄s claritatem magna͂ cecos illuminare ⁊ demones effugare. V. Ecce hō sine querela verus dei cultor abstinēs se ab oi͂ opere malo ⁊ pmanēs in inocentia sua. Dedit illi dominus. Lectio. vi.

Si igitur fratres hui⁹ beati confessoris vestigia sequi cupitis: nō sitis faciles vanis cogitationib⁹: ociosis sermonibus ⁊ alijs scurrilitatib⁹ intendere: quonia͂ in his multu͂ ⁊ de vita ⁊ de tēpore pditis Scio eni͂ q꞉ duru͂ est dissoluto disciplina͂ apphendē: verboso silentiuȝ tenere: vagari solito stabile͂ pmanere: sȝ multo durius erit futuras molestias tolerare. Ue au͂t illis qui hec nō cogitant: qui hec nō sequunt̄. Tu. R. Iustuȝ deduxit dn̄s p vias rectas ⁊ ostēdit illi regnu͂ dei: ⁊ dedit illi scientiam scōr Honestauit illuȝ in laboribus

& compleuit labores illius. ℣. Immortalis est enim memoria illi⁹: quia apud deū nota est & apud hoīes. Honestauit. Glia Honesta. In iiio noct. añ. Domine iste scūs habitabit in tabernaculo tuo: opatus est iusticiā requiescet in monte sancto tuo. Ps. Dn̄e quis. Añ. Uitam petiit a te tribuisti ei dn̄e: gloriā & magnū decorē imposuisti sup eū: posuisti in capite ei⁹ coronā de lapide precioso. Ps. Dn̄e in virtute. Añ. Hic accipiet bn̄dictionē a dn̄o & misericordiā a deo salutari suo: qz hec est generatio querentium dn̄m. Ps. Dn̄i est terra. ℣. Iō est inuent⁹. Scdm matheū ca. xxv.

In illo tpe: Dixit ihs discipulis suis parabolā hanc. Homo quidā pegre pficiscens: vocauit seruos suos: & tradidit illis bona sua. Et rel.

Omelia beati gregorij pape. Lectio. vij.

Lectio sci euangelij frēs charissimi: sollicite cōsiderare nos admonet: ne nos q plus ceteris in h mūdo aliquid accepisse cernimur ab auctore mūdi graui⁹ inde iudicemur. Cū enī augent dona: ratiōes etiā crescūt donoz. Tanto g esse humilior atq ad seruiēdū deo pmptior quisq debet ex munere: quanto obligatiorē se esse cōspicit in reddēda ratiōe. Tu. ℟. Iste sanctus digne vertit in memoriā hoīuz: qui ad gaudiuz transit angeloz. Quia i hac pegrinatione solo corpe constitut⁹: cogitatiōe & auiditate i illa eterna patria cōuersat⁹ ē. ℣. Uinculis carnis absolut⁹ talentuz sibi creditū suo dn̄o duplicatū reportauit. Quia. Lectio. viij.

Qui ecce homo q pegre pficiscit: suos vocat: eisq ad negociuz talenta partit. Post multū vo tpis: posit⁹ ratione: reuertit bene opantes pro apportato lucro remūerat: seruū vo a bono ope torpentē dānat. Etenī quidē quinq talenta: alij duo: alij vo ōmisit vnū. Bene aūt alia quinq uel alia duo in lucrū venisse referunt: qz dū vtriq serui pdicatio impendit: gn̄ accepta talenta geminant. Tu. ℟. Iste hō perfecit oīa q̄ locut⁹ est ei deus: & dixit ad eū. Ingredere i requiez meā: qz te vidi iustū ex oībus gentib⁹. ℣. Iustū deduxit dn̄s p vias rectas & ostendit illi regnum dei dicēs. Ingredere i requiē. Lectio. ix.

Sed is q̄ vnū talentū acce perat: abiens fodit in terrā: ⁊ abscōdit pecuniā dn̄i sui. Talentū in terra abscondere: est acceptū ingeniū in terrenis actib⁹ implicare: lucrū spūale nō querere: cor a terrenis cogitationib⁹ nūq̄ leuare. Sz dn̄s qui talenta cōtulit: rationē positurus redit: q: his quib⁹ nūc bona tribuit: districte in iudicio merita exiget: ⁊ q̄d quisq̄ accepit desiderat: ⁊ q̄d lucruz de accepto reportet: pensat. Tu

R. Seru⁹ meus es tu q: in te cōplacui aīe mee. Ingredē iā in locū exultatiōis ⁊ leticie sodaliū meoꝝ. V. Pro eo q̄d rogasti me exaudiui te Ingredē Glia. Ingredē. Te deū laudamus. V. Ora p̄ nobis. Ad laudes añ. Dn̄e q̄nq̄ taleta tradidisti mihi: ecce alia q̄nq̄ superlucrat⁹ sum. ps. Dn̄s regnauit. sū religo. Añ. Euge serue bone in modico fidelis intra in gaudiū dn̄i tui. Añ. Fidel' seruus ⁊ prudēs quē cōstituit dn̄s sup familiā suā. Añ. Beat⁹ ille seruus quē cū venerit dn̄s ei⁹ ⁊ pulsauerit ianuā inuenerit vigilantē. Añ. Serue bone ⁊ fidelis intra in gaudiū dn̄i tui. Capl'm. ō. Hymnus. Iħu redēptor. ō. de confes. pontifice. V. Os iusti. Añ. Euge serue bone ⁊ fidelis: q: in pauca fuisti fidelis: supra multa te cōstituā dicit dn̄s. ps. Benedict⁹. Orō ō. Ad horas añe de laudibus Ad tertiaz capl'm. ut. ō. ad vs. Rn̄a breuia ut. ō. de cōfes. pontifice. De cōfes. nō pontifice ecclesiastica p̄sona ad. vi. cap.

In fide ⁊ lenitate ipsi⁹ sanctū fecit illū: ⁊ elegit eū ex oī carne. Deo. Sz de cōfes. secularī p̄sona ad. vi. capl'm.

Dedit illi dn̄s contra inimicos potentiam: ⁊ stare fecit cantores contra altare ⁊ in sono eoꝝ dulces fecit modos. Deo. De cōfes. nō pont. ecclesiastica p̄sona ad. ix. capl'm

Audiuit eni vocē ipsi⁹ ⁊ induxit illū i nube: ⁊ dedit illi cor ad p̄cepta: ⁊ legē vite ⁊ disciplinę. Deo. De cōfes. secularī p̄sona ad. ix. capl'm.

In medio p̄pli exaltabit ⁊ i plenitudine scā admirabit: in multitudine electoꝝ habebit laudez: ⁊ inter bn̄dictos benedicetur. Deo. In secūdis vesp'is añe de laudib⁹. ps. Dixit dn̄s. ps. Cōfitebor. ps. Beatus vir. ps. Credidi. ps. In cōuertēdo. Capl'm. ō. R. Seru⁹

meus es tu. Hymn⁹ ꝛc. ℣. Ad. M. ꝛ̃.
Añ. Simulabo eũ viro sapien-
ti qui edificauit domũ suã su-
pra firmã petrã ps. Magt.
De virgine martyre sequitur.
Sanctissimarũ virginũ di-
gnitas ꝛ excellentia ma-
nifesta est: quia ipse sũt sponse
eterni regis. Unde beat⁹ am-
brosius. Pulchritudinẽ quis
põt maiorẽ estimare: q̃ amat
a rege: pbat a iudice: dedicat
a deo semꝑ sponsa: semꝑ inu-
pta. Et beatus Cyprian⁹. Uir-
ginitas ẽ flos ecclesiastici ger-
minis: decus atq; ornamentũ
gratie spiritualis: leta indoles
laudis ꝛ honoris: op⁹ integrũ
atq; incorruptũ: dei imago: ꝛ
illustrior portio gregis christi.
Ipse etiam virgines gaudent
multis priuilegiis: inter que il
lud verũ ꝛ pcipuũ est: q sequũ
tur agnũ quocũq; ierit ꝛc.
Sequit ergo de virgine mar-
tyre ad primas vesperas super
psalmos añ.
Ueni electa mea ꝛ
ponam i te thro-
num meũ: quia
cõcupiuit rex spe
ciem tuã ps. Oia
laud ate. Caplm.
Confitebor tibi domine rex
ꝛ collaudabo te deum salua-
torem meũ: confitebor nomi-
ni tuo magno: quoniam adiu
tor ꝛ protector factus es mihi
ꝛ liberasti corpus meũ a ꝑdi-
tione. Deo. Item q̃cq; aliud
caplm de eadem.
Domine deus meus exal
tasti sup terrã habitatio
nem meã: ꝛ pro morte defluẽ-
ti deprecata sũ. Deo. ℟. Gra-
ta facta est a domino in certa-
mine: qr apud deũ ꝛ apud ho
mines glorificata est: in cõspe
ctu principũ loquebat sapien-
tiam. Et domin⁹ omniũ dile-
xit eam. ℣. Erecta nãq; in vir
tutũ culmine: tormẽta derisit:
premia calcauit. Et. Gloria. Et.
Uirginis pro- Hymn⁹.
les opifexq; matris: vir-
go quem gessit peperitq; virgo
virginis festum canimus tro-
pheum accipe votũ. Hec tua
virgo duplici beata sorte dũ
gessit fragilem domare corpo
ris sexũ: domuit cruentũ cor-
pore seclum. Unde nec mor-
tem nec amica mortis seua pe
narũ genera pauescens: san-
guine fuso meruit secreta scan
dere celi. Huius obtentu de⁹
alme nostris parce iam culpis
vitia remittens: quo tibi puri

resonem⁹ almū pectoris hymnū. Gloria patri genitoriq; proli: ꝛ tibi compar vtriusq; semp spiritus alme deus vnus omni tempore secli. Amen. ℣. Specie tua ꝛ pulchritudine tua: intende prospere, pcede ꝛ regna. Añ. Ecce prudens virgo migrauit ad xp̄m: fulget int choros virginū sicut sol in virtute celesti. ps. Magnificat. Oro.

Indulgentiam nobis domine beata. N. virgo ꝛ martyr imploret: q̄ tibi grata semper extitit: ꝛ merito castitatis: ꝛ tue professiōe virtutis. Per. Inuitatorium. Agnū sponsū virginum. Uenite adoremus dominū ihesum xp̄m. ps. Uenite. In primo nocturno añ. Ueni sponsa christi accipe coronam quā tibi dominus preparauit in eternum. ps. Domine domin⁹. Añ. O q̄ pulchra es casta generatio cum charitate. ps. Celi enarrāt. Añ. Ante thorum huius virginis frequētate nobis dulcia cantica dragmatis. ps. Domini est terra. ℣. Specie tua ꝛ pulchritudine tua: intēde prospere procede ꝛ regna. De sermone beati augustini epi. L. j.

Hodie nobis fratres charissimi virginale dec⁹ illuxit: quod nostre mēorie diuine virtutis victoriam renouauit. Porro quāto fragilior sexus: quanto infirmius vasculum: qḋ reportat ex hoste triūphum: tanto maiori diabolus opprobrio confusionis induitur: tanto mirabilior deus in sanctis suis cognoscitur: tanto etiam rex martyrū christus in pugnatricibus suis sociatus delectatur. Tu autem dñe. ℟. Ueni sponsa christi accipe coronam quā tibi dominus preparauit. Pro cui⁹ amore sanguinem tuū fudisti: ꝛ cum angelis in paradisū introisti. ℣. Ueni electa mea ꝛ ponaz in te thronum meū: quia concupiuit rex speciem tuā. Pro cui⁹ amore. Lectio. ij.

Sancta igit hec virgo cuius hodie festum colim⁹ nunq̄ mori pro xp̄o potuisset in corpore: si prius a terrenis desiderijs pro eo mortua non fuisset in mente. Erectus nāq; in virtutū culmine animus tormenta derisit: premia calcauit. Stetit itaq; hec virgo ante reges ꝛ presides: eratq;

passa robustior: iudicata sub
limior. Tu autē. ℟. Ueni ele
cta mea et ponam in te thronū
meū. Quia cōcupiuit rex spe
ciem tuā. ℣. Audi filia et vide
et inclina aurē tuā. Quia cōcu
piuit. Lectio .iii.

QUid ergo inter hec nos bar
bati et debiles dicimus?
qui ire ad regna celestia puellas
per ferrū videmus? Si igit adi
pisci regna celorū exemplo ut
ita dicā feminarum uel per bella
persecutionū nō possumus: hoc
ipsū nobis turpe sit: quod deū no
lumus saltē per pacē sequi. Qui
ergo per pacē carnis desideria subi
cere nolumus: quō in bello ipsā
carnem pro deo daremus? Con
sideremus hanc feminā: consi
deremus nos qui mēbris corpo
reis viri sumus: in eius operatione
quid estimabimur. Tu autē.
℟. Concupiuit rex speciē tuā.
Quia ipse est deus tuus et ado
rabūt eū. ℣. Specie tua et pul
chritudine tua intende prospere
procede et regna. Quia. Gloria.
In secūdo nocturno aña. Spē
tua et pulchritudine tua inten
de prospere procede et regna. ps.
Eructauit. Aña. Adiuuabit eā
deus vultu suo: deus in medio
eius nō cōmouebitur. ps. Deus
noster. Aña. Accinxit fortitudi
ne lūbos suos et roborauit bra
chium suū: ideoque lucerna eius
nō extinguetur in sempiternū
ps. Fundamenta. ℣. Diffusa est
gratia in labijs tuis: propterea be
nedixit te. De sermone bea
ti augustini epi. L. iiij.

REfulget et preeminet inter
martyres meritum huius
sancte domini famule. Nā ibi
est corona vbi sexus infirmior
quia profecto virilis animus in
femina maius aliquid fecit: quā
sub tanto pondere fragilitatis
nō defecit. Bene eni inheserat
vni viro a quo virtutem traxe
rat quasi resisteret diabolo: ut
femina prosterneret inimicum: qui
per feminā prostrauerat virum.
Tu autē. ℟. Media autē no
cte clamor factus est. Ecce spon
sus venit exite obuiam ei. ℣.
Prudentes vo virgines acce
perunt oleū in vasis suis cum
lampadibus. Ecce. L. v.

QUid gloriosius hac femi
na: quā viri mirantur faci
lius quam imitantur? Calcatus est
draco pede casto: et caput ser
pentis antiqui quod fuit prin
cipium femine cadenti: gradus

factū est ascendēti. Quid hoc spectaculo suauius? Quid hoc certamine fortius? Quid hac victoria gloriosius? Cui cum sanctū corp⁹ diuersis affligeretur supplicijs: fremebāt gētes ꝛ populi meditabant inania. Tu. ℟. Hec est virgo sapiens quā dn̄s vigilantē īuenit. Que accepta lampade sūpsit oleū secū: ꝛ veniente dn̄o introiuit cū eo ad nuptias. ℣. Media autē nocte clamor factus est: ecce sponsus venit exite obuiā ei. Que. Lectio. vj.

Venit iam beatissima virgo ad ꝑciosissimū thalamū quē ꝯsiuit: ꝑ quo ꝛ gladiū ꝑcussoris admisit pro celestis sponsi amore. Felix certe virginū caterua: quib⁹ studiū est confessionis tue dn̄e sequi vestigia: habent eni tecū coronā in celo: que tecū ꝓcreuerūt inimicū in mūdo. Beate femine que dn̄icā fidem tenentes: ac sexu suo fortiores: nō solū ad coronam glīe puenerunt: sȝ ꝛ ceteris exemplū de sui cōstantia ꝓbuerūt. Tu autē. ℟. Virgo venerāda in magna stans constantia: verba ꝯtempsit iudicis. Nil cogitans de reb⁹ lubricis. ℣. Celestis premij spe gaudens in tribulatione erat patiens. Nil. Glia. Nil. In tertio noctur. aīi. Hec est que nesciuit thorū in delicto habebit fructū in respectione aīaꝝ sanctarū. ps. Cantate. i. Añ. Media nocte clamor fact⁹ ē: ecce sponsus venit exite obuiā ei. ps. Dn̄s regnauit ex. Añ. Hec est virgo sancta atqȝ gloriosa: qȝ dn̄s omniū dilexit eam. ps. Cantate. ii. ℣. Adiuuabit eā deus vultu suo: deus i medio. Scd̄m matheū caplo. xiij.

In illo tp̄e: Dixit ih̄s discipulis suis parabolā hanc. Sile est regnū celoꝝ thesauro abscondito in agro: quē q inuenit homo: abscondit: ꝛ pre gaudio illi⁹ vadit ꝛ vēdit vniuersa que habet: ꝛ emit agrū illū. Et reliqua. Omel. beati gregorij pape. L. vij.

Celorū regnū frēs charissimi: idcirco terrenis rebus sile eē dicit: ut ex his que anim⁹ nouit surgat ad icognita: que nō nouit: quaten⁹ exēplo visibiliū se ad inuisibilia rapiat: ꝛ ꝑ ea que vsu didicit: q̄si cōfricatus incalescat: ut ꝑ hoc qd̄ scit notū diligere: discat ꝛ incognita amare. Ecce eni celoꝝ regnū thesauro abscōdito

in agro compaꝛ ⁊c. Qua i re ħ
quoq₃ notandū est ꝙ inuent⁹
thesaurus absconditur ut seruet
qꝛ studium celestis desiderij a
malignis spiritibus custodire
nō sufficit: q hoc ab humanis
laudib⁹ nō abscondit. Tu. ℟.
Dilexisti iusticiā ⁊ odisti iniq-
tatē ꝓpterea Unxit te de⁹ deus
tuus oleo leticie. ℣. Propter
veritatē ⁊ mansuetudinē ⁊ iu-
sticiā. Unxit. Lectio. viij.

In psēti etenī vita q̄si i via
sum⁹: qua ad patriā pergi
mus. Maligni autē spūs: iter
nostrū q̄si quidā latrunculi ob-
sident. Depdari aūt desiderat
q thesaurū publice in via por-
tat. Hoc aūt dico: nō ut ꝓximi
opa vestra nō videant: cū scri-
ptū sit. Uideāt opa vestra bo-
na: ⁊ glorificēt patrē vestrū q
in celis est. Sz ut p hoc quod
agim⁹: laudes exteri⁹ nō que-
ramus. Sic autē opus sit i pu
blico: quaten⁹ intētio maneat
i occulto. Tu. ℟. Propter ve-
ritatē ⁊ mansuetudinē ⁊ iusti-
ciā Et deducet te mirabiliter
dextera tua. ℣. Dilexisti iusti-
ciam ⁊ odisti iniquitatē: ꝓpte-
rea vnxit te deus de⁹ tuus. Et
deducet. Lectio. ix.

Thesaurus aūt celeste est
desideriū. Ager vo in quo the
saur⁹ absconditur disciplina stu-
dij celestis. Quē pfecto agrū
venditis oibus compat: q vo-
luptatibus carnis renūcians:
cūcta sua terrena desideria p
discipline celestis custodiā cal
cat: ut nihil iā qđ caro blandi
tur libeat: nihil qđ carnalē vi-
tam trucidat spūs phorrescat.
Tu. ℟. Regnū mundi ⁊ oēm
ornatū seculi contempsi ꝓpter
amorē dñi mei ihu xpi. Quē
vidi: quē amaui: in quē credi
di: quem dilexi. ℣. Eructauit
cor meū verbū bonū dico ego
opera mea regi. Quem. Gla.
Quem. Te deū laudamus. ℣.
Ora p nobis beata. N. virgo
dñm: ut digni. Omelia pce
dens qn etiā recitat de virgi
ne nō mre: ⁊ idem econuerso in
telligat de omel. infra sequēti
Ad laudes aā. Hec ē virgo sa
piens ⁊ vna de nūero pruden-
tiū. ps. Dñs regnauit. cū reliq.
Aā. Hec est virgo sapiens quā
dñs vigilantē inuenit. Aā. Pul
chra facie sed pulchrior fide:
beata es virgo: respuēs mun-
dū letaris cū āgelis intercede
p nobis. Aā. Ueniente sponso
prudens virgo pparata intro-
iuit cū eo ad nuptias. Aā. In-

uēta vna margarita dedit oia t cōparauit eā. Capl'm. ut. s. Hym- nus.

Iesu corona virginū quē mater illa concepit: que sola vgo parturit: hec vota clemens accipe. Qui pascis inter lilia sept' choreis virginū: sponsus decorus gloria sponsisqꝫ reddēs pmia. Quocunqꝫ pgis virgines sequūtur atqꝫ laudibus post te canētes cursitāt: hymnosqꝫ dulces psonant. Te depcamur largius: nostris adauge mētib': nescire prorsus oia corruptiōis vulnera. Deo patri sit glia eiusqꝫ soli filio: cū spū paclito t nunc t in ppetuū. Amē. ℣. Audi filia t vide t inclina aurē tuam Quia ɔcupiuit. Añ Sile ē regnum celorū hoī negociatori querēti bonas margaritas: inuenta vna preciosa margarita dedit oia sua t cōparauit eā. ps. Bñdictus. Oro ut. s. Ad horas añe de laudib'. Ad tertiā capitulū sicut. s. ad vš. ℟. Specie tua Et pulchritudie tua. ℣ Intēde psppere pcede t regna. Et. Glia. Et. ℣. Diffusa est gratia in labijs tuis. Ad. vi. Cap.

In cōspectu astantiū fact' es mihi adiutor: t liberasti me fm multitudinē mie nominis tui. Deo Itē aliud cap.

Laudabo nomen tuū de' assidue: t collaudabo illud in confessione: t exaudita est oratio mea. Deo. ℟ Diffusa est gratia In labijs tuis. ℣ Propterea bñdixit te deus in eternū. In. Glia. Diffusa. ℣. Adiuuabit eā deus vultu suo. Ad nonā capl'm.

Laudabit vsqꝫ ad mortez aia mea dñm: quoniam eruis sustinentes te: t liberas eos de manibus angustie domine deus nr. Itē aliud cap.

Liberasti me a pditione: t eripuisti me d tpe iniq ppterea ɔfitebor t laudē dicā noi tuo dñe deus nr. Deo. ℟. Adiuuabit eā de' Vultu suo. ℣ Deus i medio ei' nō cōmouebit'. Vultu suo. Glia. Adiuuabit. ℣. Audi filia t vi. In secundis vespis añe de laudi. ps. Dixit dñs. ps. Laudate pueri. ps. Letat' sum. ps Nisi dñs edificauerit. ps. Lauda irlm. Capl'm ut. s. ℟. Regnū mūdi Hymn' t. ℣. s. Añ. Ista ē virgo sapiens quā dñs vigilantē inuenit: q accepta lāpade sumpsit oleum secū: t veniēte dño introiuit cum eo ad nuptias. ps. Magt. Oratio. s.

De virgine nõ martyre ad vẽ.
super psalmos añ. Ueni electa
mea et ponã in te thronũ meũ
qr concupiuit rex speciem tuã
ps. Oĩa laudate. Capitlm.
QUi gloriatur in dño glorief:
nõ eni qui seipsũ cõmen
dat ille probatus est : sed quẽ
deus cõmẽdat. Deo. R. Pul
chra facie. infra. Hymnus.
UIrginis proles opifexq
matris virgo quẽ gessit
pepitq virgo: virginis festũ
canim9 tropheũ accipe votum
Huius o xpe meritis pcamur
arceas iram tribuas fauorem
gratiaz prestes veniãq nobis
mitis ad oẽs. Prebe oramus
deus alme rector: ut fides no
stra vitijs resistat: atq virtutũ
studijs ministret pectore puro
Huius obtẽtu deus alme no
stris parce iam culpis vitia re
mittens quo tibi i puri resone
mus almũ pectoris hymnũ.
Gloria patri genitoq proli et
tibi cõpar vtriusq semp spiri
tus alme deus vnus oĩ tpe se
cli. Amen. V. Specie tua. Añ.
Prudẽs et vigilãs virgo qua
lis es cũ sponso illo qui te ele
git de mũdo q̃ pulchra es : q̃
mirabilis : quanta luce specta
bilis : inter syon iuuenculas et
ierlm filias: thalamo gaudens
regio: iũcta dei filio. ps. Ma
gnificat. Oratio.
EXaudi nos deus saluta
ris noster: ut sicut de bea
te. N. virginis tue festiuitate gau
demus: ita pie deuotiõis eru
diamur effectu. Per. Inuita
toriũ. Agnũ sponsum virginũ
Uenite adoremus dñm ihm
xpm. ps. Uenite. Ad oẽs tres
nocturnos añe et V. sicut i. p
xime de virgine mře. De ser
mone btĩ augustini epi. Lc. i.
INterrogatus a discipulis
dñs noster de cõsũmatiõe
seculi: inter multa que locut9
est: parabolã q̃z posuit de de
cem virginib9: bonoz et malo
rũ discretionẽ significantib9:
qualiter quinq admittũtur et
quinq excluduntur etc. Quinq
itaq vgines significare vidẽ
tur quintuplicẽ vite continen
tiam a carnis illecebris. Con
tinend9 est eni animi appetit9
a voluptate oculoz: auriũ: ol
faciendi: gustandi et tangendi
Tu autẽ. R. Diffusa est gratia
in labijs tuis Propterea bñ
dixit te deus in eternũ. V. Di
lexisti iusticiã et odisti iniqtatẽ
Propterea. Lc. ii.
SEd qr ista cõtinẽtia pcim

corã deo fit: ut illi soli placeat interiori gaudio ɔsciẽtie: partim corã hominib⁹ nũ: ut gloria capiat humana: ideo grãs dicunt prudentes: ⁊ quinqꝫ fatue: vtreqꝫ tñ virgiẽs: q̃ vtraqꝫ continentia est: ꝗuis diuerso fomite gaudeat. Lampades autẽ que manib⁹ portãt opera sunt q̃ ſm istã continentiã fiũt Dictũ est eni. Luceant opa vestra corã hominib⁹. Tu. ℟. Specie tua ⁊ pulch: intẽde tua Intẽde, psperc, pcede ⁊ regna. ℣. Diffusa est gratia in labijs tuis: ꝓpterea bñdixit te de⁹ in eternũ. Intende. L. iij⁹.

SEd qd rñderũt sapiẽtes Ne forte nõ sufficiat nobis ⁊ vobis: ite potius ad vendentes ⁊ emite vobis. Unusquisqꝫ eni p se rationẽ reddet: nec alieno testiõnio quis q̃ adiuuat apud deum: cui secreta cordis apparẽt: ⁊ vix quisqꝫ sibi sufficit ut ei testimoniũ phibeat consciã sua. Dixerũt ergo eis. Ite poti⁹ ad vendentes ⁊ emite vobis. Nõ consiliũ dedisse putande sũt: ſꝫ crimen earũ ex obliq̃ cõmemorasse. Tu. ℟. Audi filia ⁊ vide ⁊ inclina aurẽ tuã: ⁊ obliuiscẽ populum tuũ ⁊ domũ patris tui: ⁊ cõcupiscet rex speciẽ tuã. Qm̃ ipse ẽ dñs deus tuus. ℣. Induit te dñs vestimẽto salutis: ⁊ indumẽto leticie circũdabit te. Qm̃ Gloria. Qm̃. L. iiij⁹.

CUm irent fatue virgines oleũ emere: venit spons⁹. Que cũ vite sue testimoniũ a primis querũt: iudex venit: q non operũ ſꝫ cordiũ testis est. Que autẽ pate erant intrauerunt cũ eo ad nuptias ⁊ clausa est ianua. Uenit quippe ille q aduentu suo elementa cõcutit in cui⁹ conspectu celum ⁊ terra cõtremiscit. Quanta autẽ tunc erit leticia electorũ qui de ei⁹ visione merentur gaudere: de cui⁹ conspectu videbunt ⁊ elemẽta pauere. Tu. ℟. Offerentur regi virgiẽs post eã ꝓxime eius offerent tibi. In leticia ⁊ exultatione. ℣. Prudẽtes virgines aptate lãpades vestras: ecce sponsus venit exite obuiã ei. In leticia. Lectio. v⁹.

PEnsate fratres: ante conspectũ tanti iudicis: qui illo die terror erit: qñ iam ĩ pena remediũ nõ erit. Ad cuius examen omnẽ humanũ genus deducit. Cui ad vindictã malorũ: remunerationẽ p̃o bonorũ archãgeli: throni: pncipat⁹

⁊ dilationes obsequunt. Nūc ergo solicite cogitemus: ne nobis in vacuū tpa pereant: ⁊ tūc q̄ramus ad bene agendū viuere: cū iā compellimur de corpore exire. Tu autē. ℞. Simile est regnū celoꝝ decem virginibus Que exierūt obuiā sponso ⁊ sponse. ℣. Prudentes autē virgines acceperūt oleū in vasis suis cū lampadibus. Que.

CUm autem ad L. vi. terribile examē districtus iudex venerit quid nos viri dicemus: cū huius femine gloriā cernemus: Que tūc nobis viris erit excusatio qñ hec ostendet que cum seculo ⁊ sexum vicit: Sequamur ergo fratres districtā ⁊ asperā redēptoris nostri viā que vsu virtutū: ita iam plana facta est: ut etiā p eaꝝ feminis liceat ambulare. Tu. ℞. Pulchra facie s; pulchrior fide btā es virgo: respuens mundū letaris cū angelis. Intercede p nobis. ℣. Spē tua ⁊ pulchritudine tua: intende psp̄ere p̄cede ⁊ regna. Intercede pro.

Scdm matheū caplo. xxv.

IN illo tpe: Dixit ihs discipulis suis parabolā hanc Silē est regnū celoꝝ decē virginibus que accipientes lampades suas exierūt obuiā sponso ⁊ sponse. Et reliq̄. Omel. beati gregorii pape L. vii.

SEpe vos frēs charissimi admoneo praua opa fugere: mūdi huius inquinamēta deuitare: s; hodierna sci euangelij lectione cōpellor dicere: ut ⁊ bona que agitis cum magna cautela timeatis: ne p hoc qd a vobis rectū gerit: fauor aut gratia hūana requirat: ne appetitus laudis subripiat: ⁊ qd foris ostendit: intus mercede euacuet. Ecce eni redemptoris voce: decem virgines ⁊ omēs virgines dicūt: ⁊ tñ intra beatitudinis ianuā nō omēs recepte sunt. Quia earū quedā dū de virginitate sua gloriā foris expetūt: in vasis suis oleū habere noluerūt. Tu. ℞. Quinq; prudentes virgines acceperūt oleū secū in vasis suis cū lampadibus: media autē nocte clamor factus est. Ecce sponsus venit: exite obuiam xp̄o dn̄o. ℣. Prudētes virgines aptate lāpades vestras. Ecce. L. viii.

SCiendū vo nobis ē q sepe i sacro eloquio: regnū celorū: pñtis tpis eccl'ia dicit. In quinq; aūt corpis sensibus: vnusq'sq; subsistit: geminatus

aut quinari⁹: denarium pficit Et quia ex vtroq; sexu fideliũ multitudo colligit: sctã ecclia decẽ virginibus siliis nunciat. In qua q: mali cũ bonis: et re probi cũ electis admixti sunt: recte siliis virginib⁹ prudẽtib⁹ et fatuis eẽ phibet. Tu. R. Hec modica quidẽ i malicia sz mira vigens pudicicia. Preciosa grã redemptori. V. Simplex fuit ut colũba quẽadmodũ serpens astuta. Preciosa. L. ix.

S Unt nãq; plerique ↄtinentes q ab exteriori se appetitu custodiunt et sepe ad interiora rapiunt: carnẽ macerãt: et toto desiderio ad supnã patriã anhelant: p laborib⁹ suis recipe laudes hũanas nolunt Vi nimirũ gloriã suã nõ in hominũ ore ponũt: sz intra ↄsciam ↄtegũt. Et sũt plerique: q corp⁹ p abstinentiã affligũt: doctrine inseruiũt indigẽtib⁹ multa largiunt: sz de his ipsis hũanos fauores expetũt. Vi fatue pfecto sũt virgines q: solã laudez transitorie retributõis querũt Tu. R. Audiui vocem de celo venientẽ venite omẽs virgines sapientissime. Oleũ recondite in vasis vestris dum sponsus aduenerit. V. Media nocte clamor fact⁹ est: ecce sponsus venit. Oleũ. Glia. Oleum. Te deum laudamus. V. Ora pro nobis beata. N. virgo ad dñm. Ut digni. Añe ad laudes. Hymnus. V. sicut. s. de virgine martyre. Caplm. Qui gloriat. Añ. Simile est regnũ celor decem virginib⁹ que accipientes lampades suas exierunt obuiam sponso et sponse: quinq; erãt fatue et quinq; prudentes alla alla. ps. Benedictus. Oratio. s. Ad horas añe Bria brevia et. V. ut. s. de virgine martyre. Ad tertiã capitulũ. Qui gloriatur. Ad sextaz caplm.

Æ Mulor enim vos dei emulatione: despondi eni vos vni viro virginem castã exhibere xpo. Deo. Ad nonam caplm.

O Quã pulchra est casta generatio cũ charitate: immortalis est eni memoria ill⁹ q: apud deuz nota est et apud homines. Deo. In secũdis vs añe de laudib⁹. cetera ut. s. in pmis vespis. R. Audiui vocẽ Añ. Simile est regnum celorum sagene misse in mare et ex omni genere pisciũ congreganti: quã cum impleta esset educentes et secus littus sedentes:

elegerunt bonos in vasa sua:
malos autem foras miserunt.
ps. Magt. Oratio. s.

PRo complemēto hui⁹ li-
bri aduerte: Q historia
de viduis hic ꝑtermissa est: tū
q: in originali libro Toricen.
etiā ꝑtermissa est: et ea potissi
mū ratiōe: q: sm kalendarium
supraſcriptū habem⁹ dūtaxat
vnā viduā sanctam videlz Ely-
zabeth que ꝓpriā habet histo-
riam: tū q: historia de viduis
que in quibusdā breuiarijs ꝑ
aliquos curiosos addita ē:to-
ta scabrosa: ⁊ incorrectissima
apparet manifestem quid igi
tur debēt grāis occupare mē-
branas. Silr ꝗz ratiōe plu-
res historie de nōnullis sanct
quas iidem curiosi: ⁊ forte mi
nus bñ intelligentes rubricas
huius libri ⁊ chori zagrabien.
multis breuiarijs addiderūt:
etiā ꝑtermisse sūt: velud de scō
anthonio: de sancto paulo pri
mo heremita: de sancto helia
ꝓpheta: ⁊ de multis alijs san-
ctis quorum historie in ꝑdicto
originali: aut i antiphonario
chori zagrabien. minime ha-
bent: ymmo nec debēt aduer-
ti: q: talia festa ut plurimū sūt:
aut triū lectionū: aut mēorie:
quedā vō nō sunt etiā memo-
rie. Item q: oēs iste pegrine
historie insulsissimo stilo sunt

cōposite: et tandem successiue p ignaros scriptores incorrectissime scripte: et ideo nō sunt curande. Tu igit qui recte horas canonicas sm rubricas huius libri dicē vis: put etiā ex cōstitutionib⁹ synodalib⁹ et ex vetustissima obseruantia chori zagrabien. obligaris: sis cōtent⁹ historijs et alijs ad diuinū officiū ptinentib⁹: put notatū ē supra in hoc libro ut videlz festa memorie: cū sola memoria: festa vo triū lectionū ut talibus cōuenit: et supra in rubrica generali notatū ē: expedias. De festis vo simplicib⁹ et supra his cōtentus sis: que circa hec specialia in suis locis posita sunt Reliqua vo que ibi deficiunt de cōi sanctoꝝ sagaciter cures supplere: et ita faciendo nō errabis: qnimo satisfaciēdo obseruantie et cōstitutionib⁹ pdictis vitā merceberis eternam. Amen. Immediate post kalendariū supius descriptū: inter ceteras rubricas generales notatū est. Quo ordine in officio diuino memorie ordīarie sint faciēde infra annū. Hic infra vo describet quō sint dicende hoc ē: qz quales sint huiusmodi memorie. Sciendū igit ē qz infra tempora aduētus domini fit mēoria de beata virgine ad laudes p añam Aue maria gratia plena dñs tecū: benedicta tu in mulierib⁹. ℣. Spūs sanctus supueniet in te Et virtus altissimi obumbrabit tibi. Oratio.

Deus qui de beate marie virginis vtero: verbum tuū angelo annūciante carnē suscipere voluisti: psta supplicibus: ut qui vere eā dei genitricem credim⁹: eius apud te intercessionibus adiuuemur. Per eundē. Ad vā añe vsqz festum beate lucie virginis fit memoria p añ. Missus est gabriel angelus ad mariā virginem desponsatam ioseph. ℣. Rorate celi desup et nubes pluant iustū. Apiat terra et germinet saluatorē. Orō. ut. s. A festo autē beate lucie vsqz ad vigiliam natiuitatis dñi exclusiue fit ad vā. memoria per añ. O virgo virginū quō fiet istud: qz nec primā similē visa es nec habere sequentē: filie ierlm qd me admiramini: diuinū ē mysteriū hoc quod cernitis. ℣. et oratio ut. s. Item de omnib⁹ sāctis ad laudes fit memoria p añ. Fidei testimonio scī dei

electi sunt: et ideo nomia eorũ scripta sũt in libro vite. ℟. Beati qui ambulant in lege tua domine. In secula seculorũ laudabunt te. Oratio.

Conscientias nr̃as q̃s dñe visitando purifica: ut veniens unigenitus fili⁹ tuus dominus nr̃ ih̃s xp̃s cũ omnib⁹ scis paratã sibi i nob iueniat mansionẽ. Qui tecũ. Itẽ ad vã. fit memoria per añ. Ecce dñs veniet et oẽs sancti ei⁹ cum eo: et erit in die illa lux magna all'a. ℟. Ibunt sancti de virtute in virtutẽ: videbit deus deoꝝ in syon. Oratio ut. s. Infra tpa solẽnitatis natiuitat dñi vsq; ad octauaꝫ epiphanie ei⁹ dẽ: et deinceps vsq; dñicã sequentẽ: memorie tunc occurrentes tñ dicunt: que in suis locis sũt signate. Et tũc aũt vsq; dñicam lxx. exclusiue fit memoria de aplis petro et paulo. Ad laud. p añ. Petrus aplus et paul⁹ doctor gentiũ: ipsi nos docuerũt legẽ tuã dñe. ℟. Annũciauerunt opa dei. Oratio.

Protege dñe populũ tuum et aploꝝ tuoꝝ petri et pauli patrocinio confidentẽ: ppetua defensione cõserua. Per. Itẽ ad vã. p añ. Gloriosi principes terre quõ in vita sua dilexerũt se ita et in morte nõ sũt separati. ℟. In oẽm terraꝫ. Oro ut. s. Itẽ de patronis beatis ad laudes fit memoria p añ. Collaudabũt multi sapientiã scoꝝ et vsq; in seculũ nõ delebitur. ℟. Nõ recedet memoria eorũ. Et. Oratio.

Deus q nos sanctoꝝ ɔfessorũ tuoꝝ stephani emerici et ladislai ɔfessionib⁹ gloriosis circũdas et ptegis: da nob ex eoꝝ imitatiõe pficere et intercessione gaudere. Per. Item ad vã. p añ. Nõ recedet mẽoria eoꝝ et noĩa eorũ requirent a generatiõe in generationẽ. ℟. Collaudabũt multi sapientiã sanctoꝝ. Et vsq; in seculuꝫ seculi nõ delebit. Oro ut. s. Infra tẽpora a dñica lxx. vsq; diẽ cineruꝫ exclusiue p quiete eccl'ie fit memoria ad laudes p añ. Contere dñe fortitudinẽ inimicorũ eccl'ie tue: et dispge illos ut cognoscãt q: nõ ẽ ali⁹ qui pugnet p nobis nisi tu de⁹ noster. ℟. Exurgat de⁹ et dissipent inimici ei⁹. Et fugiãt qui oderũt eũ a facie ei⁹. Oratio

Ecclesie tue q̃s domine preces placat⁹ admitte ut destructis aduersitatib⁹ et erroribus vniuersis: secura tibi seruiat libertate. Per. Itẽ ad vã. p añ.

Dispge dñe insidiatores tuoꝝ
fideliũ in virtute tua: ꝛ destrue
eoꝝ ꝓsidiam protector nr̃. ℣.
Emitte lucẽ tuã ꝛ veritatẽ tuã.
Ipsa me deduxerũt ꝛ adduxe
rũt in montẽ sctm̃ tuũ ꝛ i taber-
nacula tua. Orõ ut. ã. Item
ꝓ pctis indulgẽdis ad laudes
fit memoria ꝑ añ. Parce dñe
parce ꝑplo tuo: quẽ redemisti
xp̃e precioso sanguine tuo. ℣.
℟. Dirigat̃ dñe oratio mea: si
cut incensũ in ꝯspectu. Orõ.

Exaudi q̃s dñe supplicũ
ꝑces: ꝛ ꝯfitentiũ tibi pce
pctis: ut pariter indulgentiam
nobis tribuas benign⁹ ꝛ pacẽ
Per. Item ad vẽ. ꝑ añ. Ne re
miniscaris dñe delicta nostra
uel parentũ nr̃oꝝ neq; vindi-
ctam sumas de pctis nr̃is. ℣.
Peccauim⁹ dñe cũ pr̃ib⁹ nr̃is
Iniuste egim⁹ iniquitatẽ feci-
mus. Orõ. ã. Infra tp̃a ab
octaua resurrectõis dominice
vsq; ad dñicã primã añ festũ
ascẽsiõis dñi exclusiue ad lau
des fit memoria ꝑ añ. Crucifi
xus surrexit a mortuis q nos
redemit alla. ℣. Adoram⁹ te
xp̃e ꝛ bñdicim⁹ tibi alla. Quia
ꝑ crucẽ tuã redemisti mundũ

Deus q per alla. Orõ.
vnigenitũ tuũ eternitat̃
nobis aditũ deuicta morte re
serasti: vota nr̃a q̃ ꝑueniendo
aspiras: etiã adiuuãdo prose-
quere. Per. Itẽ ad vẽ. ꝑ añ.
Crucẽ sanctã subiit q infernũ
cõfregit: accinct⁹ ẽ potẽtia sur-
rexit die tertia alla. ℣. Dicite
in nationib⁹ alla. Quia dñs re
gnauit a ligno alla. Orõ ut. ã.
Item de oĩbus scis ad laudes
fit memoria ꝑ añ. Uox leticie
in tabernacul' iustoꝝ al. al. al.
℣. Mirabilis de⁹ in scis suis
alla. Et gloriosus in maiestate
sua alla. Oratio.

Conserua q̃s dñe speran-
tes in te: ꝛ effice volunta
tem tuã in nobis: ut clarificati
leticia resurrectõis filij tui dñi
nr̃i ihu xp̃i: mereamur cũ oĩb⁹
sctis a dextris tuis delectari.
Per eũdẽ. Item ad vẽ. ꝑ añ.
In celestib⁹ regnis scõꝝ habi
tatio ẽ alla: ꝛ in eternũ reges
eoꝝ alla. ℣. Gaudete iusti in
dñio alla. Rectos decet collau
datio alla. Orõ. ã. Itẽ feria se
cũda tertia ꝛ quarta rogatio-
nũ dicunt̃ memorie sicut a do
minica. lxx. vsq; diem cinerũ
exclusiue: semꝑ tamen in fine
añe ꝛ. ℣. alla. Itẽ infra octa-
uas ascensionis dñi dicuntur
memorie tũc occurrentes nõ

alie. Infra tempora a quindenis penthecostes vsqꝫ primā dn̄icā aduentus dn̄i exclusiue diebus sabbatinis ad primas vespas dn̄icales: de sancta trinitate fit memoria p an̄. Spes nostra salus nostra honor noster o beata trinitas. ℣. Benedicam⁹ patrē ⁊ filium cū sancto spiritu. Laudemus ⁊ superexaltemus. Oratio.

Omnipotens s. deus qui dedisti nob famulis tuis in confessione vere fidei eterne trinitatis gloriā agnoscere ⁊ in potētia maiestatis adorare vnitatē q̄s: ut ei⁹dē fidei firmitate ab oīb⁹ sēp muniamur aduersis. Per. Itē de scā cruce p an̄. Gloriandū nobis ē dilectissimi in cruce dn̄i nr̄i ihu xp̄i cui⁹ venerandā celebrātes memoriā supplices exoram⁹: ut i ei⁹dē scē cruc virtute sup arā cordis sacrificiū laudis offerre queam⁹. ℣. Hoc signū cruc erit in celo Cū dn̄s ad. Oro.

Deus q vnigeniti filij tui dn̄i nr̄i ihu xp̄i precioso sanguie viuifice crucis vexillū sanctificare voluisti: cōcede q̄s ut eos q ei⁹dē scē crucis gaudēt honore: tua vbiqꝫ ptectione gaudē. Per eundē. Itē de scō rege stephano per an̄. Aue beate rex stephane idēta spes gentis tue: aue doctor ⁊ apl̄e credulitatis nr̄e: aue speculuꝫ scitatis ⁊ iusticie: p te xp̄o credidim⁹: p te i xp̄o saluemur: ora p pplo inuēni p clero: ut null⁹ de tuis p̄da fiat hostis alia. ℣. Ora p nobis btē rex stephane

Deus q beatū Oro. stephanū regē cōfessorē tuū terreni imp̄ij gloria ⁊ honore coronasti: ⁊ scōꝝ tuoꝝ societate sublimasti: p̄sta q̄s: ut quē pānonia habuit diuie religionis doctorē in terris: eū ecclesia tua mereat̄ hr̄e defensorem in celis. Per. Itē p rege ⁊ pplo sibi subiecto p an̄. Preualuit dauid in philisteo in fūda ⁊ lapide in nomie dn̄i. ℣. Dn̄e saluū fac regē. Et exau. Oro.

Quesum⁹ oīps deus ut famulus tu⁹ rex nr̄: qui tua miseratione suscepit regni gubernacula: virtutū etiaꝫ pcipiat incremēta: quib⁹ decenē ornatus: ⁊ vitia deuitare: ⁊ hostes supare: ⁊ ad te q via veritas ⁊ vita es cū pplo sibi subiecto feliciter valeat peruenire. Per. Itē ad laudes de scā trinitate fit memoria p an̄. Bndicta sit creatrix ⁊ gubernatrix oīuꝫ scā ⁊ indiuidua trinitas ⁊ nunc ⁊ semp ⁊ p infinita seculoꝝ secu

la. ℣. Sit nomē dñi bñdictū: Et hoc nūc ꝛc. Oro vt ā. Item de scā cruce per añ. Saluator mūdi salua nos qui ꝑ crucē ꝛ sanguinē redemisti nos: auxiliare nobis te dep̄camur deus nr̄. ℣. Tuā crucē adoramus dñe: tuā gloriosā recolim⁹ passionē. Oro. ā. Itē de scō rege stephano ꝑ añ. Scē rex stephane ꝯfessor dñi preciose adesto nr̄is ꝑcib⁹ pius ac ꝓpitius. ℣. Corona aurea sup caput eius expressa signo scītatis. Oro. ā. Itē ꝓ rege ꝑ añ. Auxiliū nob̄ saluator mitte salutē ꝛ tribuas pacē tp̄e ꝑpetuo. ℣. Dñe i virtute tua letabit̄ rex. Et sup sal. Oro. ā. Itē dñico die ad v̄ā. ꝛ alias deīceps v̄ā. suo modo infra tēpus sup̄dictū de aplis petro ꝛ paulo fit memoria per añ. Gl'iosi pīcipes terre. cū ℣. vt. ā. Oro. Protege dñe. vt. ā. Ad laudes vo per añ. Petrus apl's. cū ℣. ꝛ orone vt. s. Itē de patronis ad v̄ā. ꝑ añ. Non recedet memoria eoꝝ. cū ℣. ꝛ orone vt. ā. Sȝ ad laudes per añ. Collaudabūt multi. cū ℣. ꝛ orone. ā. Itē de oīb⁹ sanctis ad v̄ā. ꝑ añ. Sci dei oēs intercedite ꝓ nr̄a oiūq; salute. ℣. Orate ꝓ nobis oēs sci. Oro.

Concede q̄s dñe fidelib⁹ ꝓplis tuis oiū scōꝝ tuoꝝ semꝑ pia veneratiōe letari: ꝛ eoꝝ ꝑpetua supplicatione muniri. Per. Sȝ ad laudes ꝑ añ. Oēs sci dei orate ꝓ nobis semꝑ. ℣. Mirabilis de⁹ in scis suis. Et gloriosus in maiestate. s. Oro vt. ā. Item ꝓ pace ad v̄ā. ꝑ añ. Da pacē dñe in dieb⁹ nr̄is q̄ nō est alius q̄ pugnet ꝓ nobis nisi tu deus nr̄. ℣. Fiat pax in virtute tua: ꝛ abundātia. Oro

Deus a q̄ scā desideria recta ꝯsilia ꝛ iusta sūt opa: da seruis tuis illā quā mūdus nō pōt dare pacem: vt ꝛ corda nr̄a mādatis tuis dedita: ꝛ hostiū sublata formidine tp̄a sint tua ꝓtectiōe tranquilla. Per. Itē ad laudes ꝑ añ. Circūcinge nos dñe inexpugnabili muro tuo: ꝛ armis tue potētie ꝓtege nos semꝑ. ℣. Libera deus isrl' clamātes ad te: ꝛ da gloriā noi tuo. Oro. ā. Itē de aplis quoties expedit ad v̄ā. fit memoria ꝑ añ. Gaudete ꝛ exultate: q: noia v̄ra scripta sūt in celis. ℣. Cōstitues eos pīcipes Oro. Protege dñe. ā. Sȝ ad laudes per añ. Vos dixi amicos q: oia q̄ audiui a pr̄e meo nota feci vobis. ℣. Beati qui

te viderē i amicitia tua deco rati sit. Oro. ā. De vno martyre quotiēs expedit: ad vē fit memoria p añ. Iste est q p lege dei sui morti se tradidit nō dubitauit mori: ab iniqs inifect⁹ est: ⁊ in eternū viuit cum xpo: agnū secutus est ⁊ accepit palmā. ℟. Gl'ia ⁊ honore co.

Oratio de martyre pontifice.

PResta q̄s. o. d. ut intercedēte btō. N. mr̄e tuo atq̄ pontifice: a cūctis aduersitatibus mūiamur i corpe: ⁊ a prauis cogitationib⁹ mūdemur i mēte. Per. De mr̄e nō ponti. Oro.

PResta q̄s. o. d. ut q bti. N. mr̄is tui natalitia colim⁹ intercessiōe ei⁹ i tui nois amore roboremur. Per. Sz ad laudes p añ. Qui vult venire post me abneget semet ipsū ⁊ tollat crucē suā ⁊ sequat me. ℟. Corona aurea sup caput ei⁹ expssa. Oro. ā. De plurib⁹ mr̄ib⁹ quotiēs expedit ad vē fit mēoria p añ. Ecce merces scōrū copiosa ē apud deū: ipsi vō mortui sunt p xpo ⁊ viuēt in eternū. ℟. Letamini in dn̄o ⁊ exultate iusti. Oratio.

PResta q̄s. o. d. ut q gliosos mr̄es. N. ⁊. N. fortes i sua ɔfessiōe cognouim⁹: pios apud te in nr̄a intercessiōe sentiamus. Per. Sz ad laudes p añ. Isti sunt sci q p dei amore nimas hoīuz ɔtempserunt: sci mr̄es in regno celo⁊ exultant cū angelis: o q̄ pciosa ē mors scō⁊ q assidue assistūt an dūm ⁊ ab inicē nō sūt separati. ℟. Iustorū aie i mān dei sūt. Oro. ā. De vno ɔfessore pōtifice quotiens expedit ad vē fit memoria p añ. Sacerdos ⁊ pontifex ⁊ virtutū opifex bon⁹ pastor i pplo sic placuisti domino. ℟. Amauit eū dn̄s. Oratio.

EXaudi q̄s dn̄e pces nras quas in bti. N. cōfessoris tui atq̄ pōtificis solēnitate deferim⁹: ut q tibi digne meruit famulari: ei⁹ suffragantib⁹ meritis ab oīb⁹ nos absolue pctīs. Per. Sz ad laudes p añ. Ecce sacerdos magn⁹ q i dieb⁹ suis placuit deo ⁊ inuent⁹ est iustus. ℟. Os iusti meditabit sapiam Et lingua. Oro. ā. De ɔfessore vō nō pōtifice fit memoria ad vē. p añ. O q̄ venerandus es egregie ɔfessor xpi: q terrena ɔtēpsisti ⁊ celi ianuas exultans petisti modo refulges in ṽtute celesti: ideo q̄ supplices te rogam⁹ ut intercedas p nobis ad dn̄m ihm xpm. ℟. Amauit

eū dn̄s ⁊ ornauit. Oratio.

Deus q̄ nos bti. N. ꝯfessoris tui ānua solēnitate letificas ꝯcede ꝓpiti⁹: ut cui⁹ natalitia colim⁹: ꝑ ei⁹ ad te eterna gradiamur. Per. Sed ad laudes p an̄. Dn̄e q̄nq; talēta tradidisti mihi ecce alia q̄nq; suplucrat⁹ sū. ℣. Os iusti meditabit. Or̄o ut. s. De pluribus ꝯfes. quotiens expedit fit ad v̄s. memoria p an̄. Fulgebūt iusti ⁊ q̄si scintille in arundineto discurrēt iudicabūt nationes ⁊ regnabūt in eternū. ℣. Letamini in dn̄o. Oratio.

Beatoꝝ ꝯfessorū tuoꝝ. N. ⁊. N. dn̄e natalitia celebrantes: supplices te rogam⁹: ut quos celesti glīa sublimasti tuis adesse concede fidelibus Per. Sꝫ ad laudes p an̄. Sint lūbi v̄ri p̄cincti ⁊ lucerne ardētes in manib⁹ v̄ris: ⁊ vos siles hoīb⁹ expectantib⁹ dn̄m suum q̄n reuertat a nuptijs. ℣. Mirabilis de⁹ in scis suis. Et. Or̄o s. De vna virgine quotiēs expedit fit ad v̄s. memoria p an̄ Ista ē virgo sapiens quā dn̄s vigilantē īuenit: q̄ accepta lāpade sūpsit oleū secū ⁊ veniente dn̄o introiuit cum eo ad nuptias. ℣. Spē tua. Oratio.

Exaudi nos de⁹ salutaris n̄r: ut sicut de bte. N. virginis tue festiuitate gaudem⁹ ita pie deuotionis erudiamur effectu. Per. Sꝫ ad laudes p an̄. Hec ē virgo sapiens ⁊ vna de numero prudentiū. ℣. Audi filia. Oratio. s. De plurib⁹ virginib⁹ quotiens expedit fit memoria ad v̄s. p an̄. Prudētes virgines aptate lampades vestras: ecce spons⁹ venit exite obuiam ei. ℣. Adducent regi virgīes p⁹ eā: ꝓxime ei⁹. Or̄o.

Omnipotens sempiterne deus qui infirma mūdi eligis ut fortia queq; confundas: cōcede ꝓpitius: ut q̄ beatarū. N. ⁊. N. virginū ac martyrū tuarū memoriaꝫ agimus eaꝝ apud te patrocinia sentiamus. Per. Sꝫ ad laudes an̄. Simile est regnū celoꝝ decē virginib⁹ que accipientes lampades suas exierunt obuiam sponso ⁊ sponse. ℣. Offerētur regi virgines post eaꝫ. Proxime eius offerentur tibi. Oratio ut. s.

Ad vesp. et Laudes:
Pro non virgine non martyre. Aña.
Simile est regnum caelorum homini negotiatori quaerenti bonas margaritas: inuenta una pretiosa, dedit omnia sua, et comparauit eam.
℣. Diffusa est gratia in labijs tuis
℟. Propterea bnd. te Deus in aeter.
Oratio.

Explicit breuiarium scd'm usum ecclesie Zagrabieñ. magna cũ diligentia reuisum & fideli studio emendatum p venerabilem dñm Blasiũ decretorũ doctorem Archidiaconum de kemleck & canonicũ ecclesie Zagrabieñ. Impressũ venetiis per Erbardũ radtolt de augusta. Anno salutifere incarnatiõis. M.cccc.lxxxiiii. v. idus decembris.

Registrũ cartarũ.

A	Septernꝰ	Incipit
B	Septernꝰ	tum
C	Septernꝰ	erubescant
D	Septernꝰ	magnis
E	Septernꝰ	Sup
F	Septernꝰ	diei
G	Quinternꝰ	quotquot
a	septernꝰ	Incipit
b	septernꝰ	eos
c	septernꝰ	gaudijs
d	septernꝰ	piãte
e	septernꝰ	R. Uocit
f	septernꝰ	maledicta
g	septernꝰ	egyptiã
h	septernꝰ	Rñdit
i	septernꝰ	vapulat
k	septernꝰ	tradis
l	septernꝰ	paruit
m	septernꝰ	R. Bonũ
n	septernꝰ	vere
o	septernꝰ	huius
p	septernꝰ	demnabimi
q	septernꝰ	mistrationũ
r	septernꝰ	pñcendũ
s	quaternꝰ	deus
t	septernꝰ	completo
v	septernꝰ	portauit.
x	septernꝰ	cessent
y	septernꝰ	diffamatꝰ
z	septernꝰ	dñs
2	septernꝰ	eufemia
3	septernꝰ	in xp̃m
4	septernꝰ	[illegible]
5	septernꝰ	[illegible]
6	septernꝰ	[illegible]
7	septernꝰ	[illegible]
8	septernꝰ	[illegible]
9	septernꝰ	[illegible]
10	septernꝰ	[illegible]
11	septernꝰ	[illegible]
12	septernꝰ	⁊ cõcors
13	ternꝰ	regnauit.
aa	septernꝰ	officijs
bb	quaternꝰ	R. Ecce
cc	quaternꝰ	corã deo
st	septernꝰ	Quoniã

539 (27)

OSZK
Országos Széchényi Könyvtár